NUTARNJI ŽIVOT ISUSA KRISTA

Službenica Božja

Marija Cecilija Baij OSB

NUTARNJI ŽIVOT ISUSA KRISTA

Naslov izvornika: ***Vita interna di Gesù Cristo,*** IV edizione, Monastero di Benedettine San. Pietro, Montefiascone (VT).

Imprimatur za prvo izdanje: Emidio Treanta, biskup Viterba. 4. 6. 1921.

Napomena autora imprimatura: *Sukladno dekretima pape Urbana VIII, kao i dekretima svete Kongregacije za obrede, svečano izjavljujem da stvarima koje su ispripovijedane na ovim stranicama ne želim dati drugu vjeru i autoritet osim one koju zaslužuje vjerodostojno ljudsko svjedočanstvo te ni na bilo koji način ne želim pretećи sud Apostolske Stolice, čiji sam najposlušniji sin.*

Prijevod: p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

Zagreb 2020

SADRŽAJ

Predgovor hrvatskom izdanju....6
Uvod sestri benediktinki 7
Život službenice Božje Marije Cecilije Baij....7
Iz pisama Marije Cecilije svome duhovnom vođi....8
Mali rječnik teoloških pojmova kako bi se bolje shvatio nauk službenice Božje....10
Napomena prevoditelja o tome kako treba shvatiti mistični nauk Cecilije Baiji....11

• Knjiga I **12**

Prvo poglavlje: Što je Sin Božji proživljavao od kada je počeo živjeti u tijelu, u krilu svoje majke Marije sve do svoga rođenja....13

Drugo poglavlje: Što je činio Sin Božji u svojoj nutrini od prvog trenutka svoga rođenja do osmoga dana svog života....24

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini za vrijeme pohoda pastira i u vrijeme obrezanja u Hramu....36

Četvrto poglavlje: Ono što je činio Sin Božji u svojoj nutrini od dolaska Triju kraljeva do prikazanja u Hramu i života u Nazaretu....48

Peto poglavlje: Ono što je proživljavao Sin Božji u svojoj nutrini od odlaska iz Nazareta do dolaska u Egipat....66

Šesto poglavlje: O onome što je proživljavao Sin Božji u svojoj nutrini za vrijeme boravka u Egiptu....77

• Knjiga II....**97**

Prvo poglavlje: Kako je Sin Božji živio u svojoj nutrini nakon odlaska iz Egipta i kako se ponašao u nutrini do dolaska u Nazaret....97

Drugo poglavlje: Kako se Sin Božji ponašao u svojoj nutrini od dolaska u Nazaret do dvanaeste godine....112

Treće poglavlje: Isus u Hramu i Njegov ostanak u Hramu, te kako se Isus ponašao u svojoj nutrini do povratka u Nazaret....131

Četvrto poglavlje: Isus u Nazaretu boravi sa Marijom i Josipom i sve ono što je činio do bolesti sv. Josipa....147

• Knjiga III....**162**

Prvo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini za vrijeme bolesti i smrti sv. Josipa....162

Drugo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini nakon smrti sv. Josipa do trenutka kada je napustio svoju kuću i Nazaret i uputio se prema pustinji....178

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od trenutka kada je izašao i z svog zavičaja Nazareta i pošao na Jordan biti kršten i u vremenu svoga boravka u pustinji četrdeset dana i četrdeset noći.....189

Četvrto poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od vremena povratka u Nazaret do početka propovijedanja.....203

• Knjiga IV.....214

Prvo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od trenutka kada je prvi put napustio Nazaret na početku javnog propovijedanja sve do povratka u Nazaret kako bi tu propovijedao i ponovo susreo svoju predragu Majku.....214

Drugo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini kada se vratio u Nazaret da ponovno vidi svoju predragu Majku i u svom gradu propovijeda nebeski nauk.....233

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od povratka u Jeruzalem do proslave Pashe.....242

Četvrto poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini u vrijeme svetkovine Pashe tijekom vremena kada se zadržavao u Jeruzalemu.....258

Peto poglavlje: O onome što je Sin Božji učinio u svojoj nutrini kada je izašao iz Jeruzalema i između onih koji su dolazili da Ga slušaju u Hram pozvao neke da Ga slijede.....272

• Knjiga V.....286

Prvo poglavlje: Povratak Isusa u Jeruzalem sa svojim prvim učenicima i ono što je činio u svojoj nutrini do odlaska u Galileju kako bi tamo propovijedao.....286

Drugo poglavlje: Sin Božji izlazi iz Jeruzalema skupa s dvanaestoricom apostola kako bi započeo propovijedanje u Judeji i ono što je On činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem.....310

Treće poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem i Njegove nove propovijedi te poslanje učenika da idu propovijedati i sve što je On učinio u svojoj nutrini u onom vremenu.....322

Četvrto poglavlje: Povratak učenika Isusa Krista sa poslanja, obraćenje Magdalene i ono što je Isus činio u svojoj nutrini kada se zadržavao u Jeruzalemu.....334

Peto poglavlje: Sin Božji odlazi iz Jeruzalema sa svojim apostolima i ide u Betaniju kako bi propovijedao i poučio Magdalenu i ono što je On činio dok se nije zaputio.....341

• Knjiga VI.....347

Prvo poglavlje: Sin Božji odlazi iz Betanije sa svojim apostolima.....347

Drugo poglavlje: Sin Božji otišao je iz Nazareta svojim apostolima propovijedati u Galileju i ono što je činio u svojoj nutrini od tog trenutka pa do obraćenja žene Samarijanke.....351

Treće poglavlje: Isus odlazi iz Galileje u Samariju kako bi propovijedao obraćenje i propovijedao njihovim gradovima te sve što je činio u svojoj nutrini do povratka u Galileju.....359

Četvrto poglavlje: Povratak Sina Božjega u Galileju gdje će propovijedati u mnogim mjestima, činiti mnoga čudesa i ono što je On činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem.....371

Peto poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem, objava na brdu Tabor i sve ono što je činio u svojoj nutrini na putu u Jeruzalem.....389

• Knjiga VII.....**399**

Prvo poglavlje: Isus ide u Betaniju uskrsnuti Lazara i ono što je činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem i ulaska na Cvjetnicu.....399

Drugo poglavlje: Što je Isus činio u svojoj nutrini za vrijeme boravka u Betaniji do zadnjeg odlaska za Jeruzalem.....408

Treće poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem kako bi slavio posljednju Pashu sa svojim učenicima i ustanovio presveti sakrament te sve što je On učinio u svojoj nutrini do trenutka kada se zaputio u Jeruzalem.....420

Četvrto poglavlje: Sin Božji u Getsemanskom vrtu, njegov krvavi znoj, tješi ga anđeo i što je On učinio u svojoj nutrini do trenutka dok nije bio predan u ruke svojih neprijatelja 427

Peto poglavlje: Kako je Sin Božji bio uhvaćen i svezan od svojih neprijatelja u Getsemanskom vrtu; Judin poljubac te mnoga zlostavljanja koja je doživio vođen Jeruzalemom do Anine kuće; i što je On činio u svojoj nutrini do časa kad je doveden pred Kaifu.....431

Šesto poglavlje: Kako je Sin Božji bio odveden pred Kaifu gdje su Ga osudili na smrt; trpljenja i muke one noći, lažni svjedoci i sve ono što je On činio u svojoj nutrini dok Ga nisu odveli do Pilata.....440

Sedmo poglavlje: Kako su Sina Božjega vodili do Pilata pa do Heroda, uvrede i optužbe kojim su Ga optuživala ova dva suda, i ono što je On činio u svojoj nutrini dok ponovno nije doveden pred Pilata.....447

Osmo poglavlje: Kako su Sina Božjega ponovno doveli pred Pilata koji je naredio da Ga bičuju, krune trnovom krunom i sve što je On učinio u svojoj nutrini dok nije bio odveden da umre na križu.....453

• Knjiga VIII.....**464**

Prvo poglavlje: Kako je Pilat Sina Božjega pokazao narodu, a oni su tražili da oslobode Barabu, te kako je On osuđen na smrt i ono što je On činio u svojoj nutrini.....464

Drugo poglavlje: poglavlje: Kako je Sin Božji uzeo križ na svoja presveta ramena i put koji je prošao noseći križ sve do mjesta gdje će umrijeti i ono što je činio u svojoj nutrini.....468

Treće poglavlje: Kako je Sin Božji došao na brdo Kalvariju i kako su Ga napojili sa žuči, skinuli do gola, pribili na križ i ono što je On činio u svojoj nutrini.....481

Četvrto poglavlje: Kako je bio podignut križ na kojem je bio pribijen Sin Božji i On razapet izložen pogledu svega naroda i ono što je činio u svojoj nutrini.....490

Peto poglavlje: Sedam riječi koje je Sin Božji kazao na križu i obraćenje razbojnika s desne strane te što je Sin Božji činio u svojoj nutrini.....498

Šesto poglavlje: Smrt Sina Božjega i ono što se događalo u smrti te što je On činio tada u svojoj nutrini.....508

• Knjiga IX.....512

Prvo poglavlje: Ono što je činila Isusova duša kada se odvojila od tijela i slavno Isusovo uskrsnuće te pohod svojoj presvetoj Majci.....512

Drugo poglavlje: Kako se Sin Božji nakon uskrsnuća ukazao Mariji Magdaleni, nakon toga drugim pobožnim ženama i sv. Petru.....514

Treće poglavlje: Kako se Sin Božji ukazivao svojim učenicima i Njegova druga ukazanja..518

Četvrto poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao učenicima kada je bio prisutan i Toma i učvrstio ih u vjeri, te druga ukazanja i pouke koje je davao svojim učenicima.....521

Peto poglavlje: Kako se Sin Božji ponovno ukazao svojoj presvetoj Majci i objavio otajstva sakramenata, te joj objasnio kako se treba ponašati sa vjernicima nakon njegovog uzašašća, i druga ukazanja apostola.....524

Šesto poglavlje: Kako se Sin Božji ponovno ukazao svojim apostolima i dao im vlast da mogu otpuštati grijehe u ispovijedi, te druga ukazanja svojim učenicima.....528

Sedmo poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao svojoj presvetoj Majci i objavio joj da je došlo vrijeme njegovog slavnog uzašašća. Slično je učinio i sa svojim apostolima i ono što ih je poučavao.....533

Osmo poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao svojim apostolima i učenicima u prisutnosti svoje Majke i zadnji govor koji je održavao prije nego što je s Maslinske gore uzašao na nebo….537

Deveto poglavlje: Kako Sin Božji uzlazi na nebo četrdeset dana nakon svoga uskrsnuća te što se dogodilo nakon njegovog uzašašća.....538

Deseto poglavlje: Kako je Sin Božji slavno uzašao na nebo i kako je s desna Ocu te što je činio za dobrobit ljudi i što su činili anđeoski korovi prema svome Kralju i Gospodinu.....539

Jedanaesto poglavlje: Što Sin Božji čini za užitak blaženih duša u nebu.....541

Dvanaesto poglavlje: Što Sin Božji trajno čini u Presvetom oltarskom sakramentu na slavu Nebeskog Oca i dobročinstvo ljudi.....542

Predgovor hrvatskom izdanju

Nutarnji život Isusa Krista je najveće i najvažnije djelo koje je napisala službenica Božja Marija Cecilija Baij u rasponu od 1731. do 1735. godine. Podjelu spisa u 9 knjiga kao i njihova poglavlja učinila je sama Baij.

U autobiografiji Marije Cecilije Baij piše: "U molitvi sam slušala nešto u nutrini što me dugo držalo kao u zanosu i privučenu slašću govora, ovaj glas mi je držao duge propovijedi, a ja sam bila pažljiva i slušala, a da nisam razmišljala o čemu se radi".

Sestra Baij se povjerila svome duhovniku Bizzarriju, a on joj naloži da zapisuje te svoje doživljaje. Tako su nastali svi spisi službenice Božje.

U uvodu knjizi *Unutarnji život Isusa Krista* sestra Baij napisa da je taj glas koji čuje u biti sam Isus koji joj govori o svome nutarnjem životu. Upravo taj podatak je pobudio sumnju u autentičnost kod ispovjednika i duhovnika koji su slijedili jedan nakon drugoga u samostanu gdje je službenica Božja živjela. A to je uzrokovalo brojne i bolne patnje samoj sestri Ceciliji Baij.

Kao i svi veliki mistici i mističarke proživljavala je gotovo sve vrste vanjskih i nutarnjih kušnji, suhoća, muka, tama, od profinjenih progona od strane vlastitih su sestara, đavolskih progonstava po izravnoj borbi sa Zlim, do nerazumijevanja duhovnika i ispovjednika. Među njima se nalazio i budući svetac san Leonardo iz Portomaurizia koji je sestru Mariju Ceciliju neki puta umirivao govoreći da je u svojim mističnim doživljajima vođena od Boga, a neki put se prema njoj ponašao kao da je zavedena.

I u sebi samoj Marija Cecilija doživljava veliku nutarnju muku jer je bila u čestom dubokom stanju sumnje o istinitosti sadržaja tema o kojima je pisala, a neki puta je iskazivala i bojazan da je poludjela. Iz svih tih nutarnjih i vanjskih muka sestra Marija Cecilija Baij je izlazila poniznija i sve više nenavezana na samu sebe, što je samo po sebi jako pozitivno za prosudbu o njenom duhovnom putu kao i o njenim spisima. Ona se silno trudila biti mirotvorcem, podizala je duhovni ritam i nivo samostana u kojemu je živjela, a ljubav ju je nukala da svoju muku prikazuje i za okajanje grijeha osoba koje su nju vrijeđale.

U klasičnom katoličkom nauku o mistici kod privatnih objava, nutarnja moralna sigurnost mistika da objave uistinu dolaze od Boga, se smatralo jednim od znakova autentičnosti. To nije bio slučaj kod Marije Cecilije, tako da se dugi niz desetljeća njenim spisima nije pridavalo preveliko značenje, te su oni do početka dvadesetog stoljeća bili poznati vrlo malom broju osoba.

Nutarnja nesigurnost službenice Božje se može objasniti osobnim duhovnim putem i mističnim sudjelovanjem u tminama Kristove muke. Krist joj je i na takav način čistio srce i činio je dostojnom velikih milosti koje joj je udijelio.

Negdje oko 1743. g. kada je Marija Cecilija izabrana za opaticu samostana sv. Petra, završava veći dio njene spisateljske aktivnosti, a i mistični doživljaji postaju rijetki i sporadični. Do kraja života Marija Cecilija je gotovo neprekidno obavljala upravo tu odgovornu službu opatice velikog i uglednog samostana. Sveto je umrla u Gospodinu 6. 1. 1766. godine.

Tek početkom dvadesetog stoljeća monsignor Petar Bergamaschi, tadašnji rektor sjemeništa u Montefiasconeu, sustavno obrađuje pisanu ostavštinu Marije Cecilije. Na to su ga poticale i važne osobe u životu Crkve tog doba u Italiji počevši od samog pape Benedikta

XV, do opata bediktinskog samostana sv. Pavla u Rimu, budućeg kardinala i blaženika Schustera.

Tako su u prvim desetljećima dvadesetog stoljeća objavljeni: *Nutarnji život Isusa Krista; Nutarnji život sv. Josipa; Nutarnji život sv. Ivana Krstitelja; Život službenice Božje Marije Cecilije Baij*. Na žalost prerana smrt monsignora Petra Bergamaschia nije mu dopustila da objavi *Razgovore* i veliki epistolar Marije Cecilije.

Danas su spisi Marije Cecilije Baij prevedeni na gotovo sve velike evropske jezike i uvijek iznova objavljivani, a ona se smatra jednom od većih mističarki osamnaestog stoljeća. Po prvi puta se neki od njenih spisa prevodi na hrvatski jezik. Dao Bog, Majka Božja, zagovor sv. Josipa i Marije Cecilije da objavljivanje ove knjige donese obilje duhovnih plodova u našem hrvatskom narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

Uvod sestri benediktinki

Ne ćemo nikada biti dovoljno zahvalne monsinjoru Petru Bergamaschiu, pažljivom istraživaču djela Marije Cecilije Baij: *Nutarnji život Isusa Krista; Nutarnji život sv. Josipa; Nutarnji život sv. Ivana Krstitelja; Život službenice Božje Marije Cecilije Baij.* Nažalost prerana smrt nije mu dopustila da objavi *Razgovore* i veliki epistolar.

Život službenice Božje Marije Cecilije Baij

Marija Cecilija Baij rodila se u Montefiasconeu 1694. godine u obitelji stolara Karla porijeklom iz Milana i majke Klemenze Antonini iz plemićke obitelji. Rodili su petero djece. Obitelj je živjela u Viterbu, a otac je privremeno radio na izgradnji sjemeništa u Montefiasconeu te se u tom periodu rodila Cecilija te je odrastala kao najmlađe dijete u obitelji. Po završetku radova obitelj se vratila u Viterbo.

Kada njen vlastiti brat, svećenik Petar, bude imenovan kapelanom katedrale u Montefiasconeu, ponovno se dio obitelji, majka i mala Cecilija, s njim sele u Montefiasconeu. Cecilija je odgajana u institutu učiteljica Pie Venerini koji je bio pod velikim utjecajem otaca isusovaca.

Prva svjedočanstva o petogodišnjoj Ceciji govore o tome kako je bila živahna djevojčica koju je nezaustavno privlačila molitva, skrivala se u neki kut gdje je mislila da je nitko ne vidi i molila Gospodina da bude potpuno Njegova.

Sama Cecilija piše kako je odrastajući neko vrijeme kušala privlačnost prema ispraznostima i ljudskoj ljubavi, ali nikada nije došla do toga da je teško sagriješila. A ubrzo je u njoj sazrjela odluka o potpunom predanju Bogu.

Sa 17 godina ulazi u samostan sestara cistercistkinja u Viterbu gdje ostaje malo više od jedne godine te se vraća u obitelj. Prvi pokušaj ostvarenja redovničkog poziva nije uspio jer je

Cecilija bila prosudila da zbog službe sviranja cimbala, koja joj je bila povjerena, ne bi imala dovoljno vremena za osobnu molitvu.

Dvije godine kasnije, u travnju 1713., Cecilija ulazi u samostan sv. Petra sestara benediktinki od Presvetog Sakramenta u Montefiasconeu gdje će i ostati do kraja svog života.

Po izboru same Cecilije redovničko oblačenje je bilo 15. 8. na blagdan Uznesenja B.D. Marije zbog posebne pobožnosti koju je gajila prema Gospi i toj njenoj svetkovini. Obred redovničkog oblačenja je važan za osobni duhovni put Cecilije jer je dobila novo ime koje za nju poprima duboko duhovno značenje: Marija Cecilija od Isusa. U samom novom imenu ona vidi sjedinjenje dvije velike ljubavi svog života: Mariju i Isusa, tako da se često i potpisivala Marija od Isusa, Cecilija Baji dajući prvenstvo redovničkom imenu nad krsnim.

Sljedeće godine, na dan prvih zavjeta 26. 8. 1714., događa se jedan od najznačajnijih trenutaka na duhovnom putu Cecilije. Već po samim redovničkim zavjetima, koji se slave po ustaljenom obredu, Marija Cecilja postaje Isusova zaručnica, ali za Ceciliju to postaje i dan njenog mističnog zaručništva s Kristom.

Naime obnavljajući u osobnoj molitvi tijekom dnevne mise svoje zaručništvo s Kristom, Cecilija ima mistično viđenje gdje se nalazi pred Kristom okruženim s Gospom, anđelima i svecima koji je poučavaju kako živjeti sjedinjenje i zaručništvo s Kristom. Na poseban način Cecilija o tome pita sv. Katarinu Sijensku i sv. Gertrudu, ali i druge časne sestre i djevice koje su ih pratile da je nauče kako ljubiti svoga Zaručnika. Za vrijeme viđenja Cecilija obnavlja dane zavjete a Isus ju je okrunio i poljubio „čistim poljupcem“ te zaručnički zagrlio. Slijedio je redoviti redovnički život a kao plod viđenja Cecilija je doživjela duboki nutarnji doživljaj vlastite nedostojnosti da bude Kristova zaručnica.

U svom redovničkom životu Marija Cecilija je obavljala službe portira, ekonoma, bolničarke, magistre novakinja, a 1743 g. postaje opatica samostana i na tu će službu biti birana neprestano do konca svog života.

Spisateljska aktivnost Marije Cecilije započinje 17. 2. 1729. kada započinje pisati *Razgovore* u kojima iznosi svoja duhovna i mistična iskustva u komunikaciji s Isusom.

A od Božića 1730.g. Marija Cecilija gotovo svakodnevno ima viđenja i lokucije koje je na nalog ispovjednika zapisivala.

Od 1731. do 1735. piše *Nutarnji život Isusa Krista* u devet poglavlja a na početku zapisa po diktatu Isusa Krista. Slijedi zatim *Nutarnji život sv. Josipa* i *Nutarnji život sv. Ivana Krstitelja.* Osim toga od Marije Cecilije je sačuvano preko 2 000 pisama.

Negdje oko 1743. g., kada je Marija Cecilija izabrana za opaticu samostana sv. Petra, završava veći dio njene spisateljske aktivnosti, a i mistični doživljaji postaju rijetki i sporadični. Do kraja života Marija Cecilija je gotovo neprekidno obavljala upravo tu odgovornu službu opatice velikog i uglednog samostana. Sveto je umrla u Gospodinu 6. 1. 1766. godine.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

Iz pisama Marije Cecilije svome duhovnom vođi

Ovog jutra, nakon pričesti, osjetila sam kako mi je naš dragi sv. Josip držao ruku nad glavom u znak svoje ljubavi i zaštite. Zatim sam ga vidjela u uzvišenosti njegove slave na visokom prijestolju i reče mi:

„Kćeri, koliko si na poseban način od Isusa, Marije i mene ljubljena. Isus te izabrao da svijetu objavi svoj nutarnji život, njegova sveta Majka i ja smo te izabrali da napišeš moj život. Kolika li će biti tvoja nagrada! I budi sigurna da ćeš sve napisati potpuno u skladu s istinom tako kako je uistinu bilo“.

Ujutro na svetkovinu sv. Josipa ustala sam jako rano, htjela sam biti prva, prije i sakristanke i častiti Isusa zaručnika i tog velikog sveca. I u tome sam uspjela jer sam za to molila sv. Josipa. Nakon što sam pohodila *Križni put* i izmolila uobičajene molitve, molila sam Isusa da mi za zaštitnika i zagovornika dadne slavnog sv. Josipa, kao što je i Njemu bio otac. Vidjela sam da me sveti prima s velikom ljubavlju i stavljajući ruku na moju glavu mi reče:

„Štitit ću te uvijek i pomagati ti u svako vrijeme, poglavito kada budeš pisala o mom životu. A kao znak onoga što ti obećavam kušati ćeš jednu jako uzvišenu stvar u sakramentalnoj pričesti ovog jutra, obećavam da ću ti isprositi sve milosti koje ćeš tražiti za sebe i bližnje, ako one budu na slavu Božju i spasenje duša“.

Tada sam od njega molila neke milosti za sebe i bližnje te da mi obeća da će nam pomagati u času naše smrti... A Isus zaručnik u meni se učini prisutnim i držeći moju desnicu u svojoj reče mi:

„Marijo! Obećavam ti samim sobom, da nikada ne ćeš izgubiti moju milost. Ovu sam ti milost danas udijelio po zaslugama sv. Josipa i njegovim molitvama. Razmisli samo kolika je to milost, i koliko se svetac založio za tebe“.

Danas, na svetkovinu slavnog sv. Josipa, našeg vođe i zagovornika, poslije pričesti, kao i obično, bila sam u duhu odvedena u nebo gdje sam pored prijestolja zaručnika Isusa vidjela Presvetu Majku a poslije nje slavnog sv. Josipa. Čula sam da se o Gospi kaže: *„Ne moli, nego zapovijeda“*a o sv. Josipu: *„Moli i zapovijeda“.*

Ovog jutra, na svetkovinu sv. Josipa, u molitvi sam se našla u prisutnosti Isusa i Marije, molila sam Sveca da se udostoji primiti nas za svoju duhovnu djecu, pod njegovom zaštitom, moleći za sve vječno spasenje. Sv. Josip se obavezao da će to učiniti i prihvatio nas je kao svoju djecu.

Nakon pričesti Isus mi je pokazao sv. Josipa u njegovoj slavi. Tko bi ikada to mogao ispripovijedati. Nestaje mi daha. Bio je kao sunce, sav u svjetlosti, na viskom prijestolju vedar i radostan. Isus mi reče da ga molim ono za čim sam žudila. Obnovila sam prošnju koju sam bila iskazala u molitvi, puno sam molila za sebe koja sam najpotrebnija od svih i obećao mi je svoju pomoć i zaštitu a zatim mi je kazao:

„Kćeri, ne boj se! Budi sigurna jer si u dobrim rukama! Tvoj Zaručnik te posebno ljubi i uvjerava te da ćeš vidjeti ispunjenje njegovih obećanja. Tako si ljubljena od presvete

Djevice; zato budi zadovoljna i sigurna, a u svojim potrebama dolazi k meni. U svojim sumnjama i nedoumicama dođi i bit ćeš utješena"!

Ove večeri nakon što ste Vi otputovali, otišla sam u kor na molitvu i molila sam sv. Josipa, kao što ste mi preporučili, da mi kaže nešto o vašem pravilu. Naišla sam na sveca koji je bio raspoloživ i rekao mi je:

„Sigurno da mu imam što reći. U prvom redu poruka koju mu šaljem jest da se trudi živjeti istinske krjeposti, da se u tome utvrđuje, neka nad time bdije sa svom brigom, jer su krjeposti potrebne za vječno spasenje, a u njima se sastoji savršenstvo, to jest, u poniznosti, ljubavi, blagosti, strpljenju, odvojenosti, odricanju od samovolje, nadvladavanju strasti, sebeljublja i preziru samoga sebe!" Sve ovo mi je govorio s velikom gorljivošću i brigom.

Ovog jutra, na svetkovinu našeg slavnog sv. Josipa, nakon pričesti bila sam jako utješena od sveca. Dva tri dana mi je bilo loše, Isus zaručnik se povukao a ja sam bila u muci zbog svoje uobičajene nezahvalnosti prema Bogu i iz razloga što sam se vidjela tako zločestom. Nakon pričesti izgledalo mi je da vidim sveca u tolikoj slavi da to ne znam izreći. Tada sam mu kazala:

„O dragi moj sveče, smiluj mi se! Iskazao si mi čast i ja sam ti zahvalna a tvoja ljubav je tako velika! Ako sam loše napisala, kazni me ovdje, nemoj čekati da me kazniš gore".

Sv. Josip me slušao s toliko ljubavi i pažnje te mi je rekao:

„*O kćeri, ti si dobro pisala o meni! Gdje želiš svoju nagradu? Ako je želiš u nebu, već je ovdje pripravljena. Velika je. Ako je želiš u ovome svijetu, kaži što želiš?*

Rekla sam mu: „*Ništa ne želim u ovome svijetu, moj dragi sveče! Sve sačuvaj za nebo. Ovdje želim samo da se ti zauzimaš za mene i mog duhovnog oca, da nam izmoliš milost bliskosti u razgovoru s Isusom i Marijom te da nam pomažeš skupa s Isusom i Marijom u času smrti".*

Svetac mi reče: *„Rado ću se založiti i izmoliti ti ono što želiš. Ali znaj, da bi blisko razgovarala s Isusom i Marijom, treba biti zatvoren vrt i zapečaćeni izvor da bi se Isus naslađivao na njegovim ljiljanima. Budi zapečaćeni studenac tako da svi tvoji osjećaji, ljubav i želje koji trajno kao iz izvora izviru, budu za Isusa, da svijet i stvorenja u njima nemaju nimalo udjela. Budi zatvoren vrt da ti cvjetovi krjeposti ne budu ni od koga ukradeni i da u nj ne uđu đavao i svijet, nego da ti cvjetovi budu potpuno Isusovi. Tako ćeš blisko razgovarati s Isusom i Marijom.*

Zatim mi je ponovno kazivao: *„Uvjeravam te da ću se založiti za milost koju želiš. Danas sam već udijelio mnoge milosti onima koji su mi pobožni, iako ih oni ne poznaju, a i tebi sami ih udijelio".*

Benediktinke od Presvetog Sakramenta

Mali rječnik teoloških pojmova kako bi se bolje shvatio nauk službenice Božje

(sažetak nekih najvažnijih pojmova iz talijanskog izdanja)

Kristova duša: „Sveti Ćiril Aleksandrijski i Treći sveopći sabor sabran u Efezu 431. godine ispovjedili su da se "Riječ utjelovila, sjedinivši hipostatski sa sobom tijelo oduhovljeno razumnom dušom". Kristovo čovještvo nema drugoga subjekta nego Božansku osobu Sina Božjega, koja ga je, u trenutku njegova začeća, uzela i učinila svojim... Budući da je u otajstvenom sjedinjenju Utjelovljenja "ljudska narav bila uzeta, a ne uništena",Crkva je tijekom stoljeća bila dovedena da ispovjedi punu stvarnost Kristove ljudske duše, sa njezinim djelovanjima razuma i volje, i Kristovog ljudskog tijela.

Ali usporedo morala je s vremena na vrijeme podsjećati da je Kristova ljudska narav vlastita Božanskoj Osobi Sina Božjega koja ju je uzela. Sve što On jest i što čini u njoj proizlazi iz "Jednog od Trojstva". Sin Božji, dakle, priopćuje svome čovještvu svoj osobni način postojanja u Trojstvu. Prema tome, u svojoj duši i u svome tijelu, Krist ljudski izražava Božansko ponašanje Trojstva: Sin Božji (...) radio je ljudskim rukama, razmišljao ljudskim umom, odlučivao ljudskom voljom, ljubio je ljudskim srcem. Rođen od Marije Djevice, postao je uistinu jedan od nas, u svemu nama sličan osim u grijehu“. *(Katekizam Katoličke Crkve 466 i 470).*

Kristova spoznaja: „Ljudska duša koju je Sin Božji uzeo posjeduje pravu ljudsku spoznaju. Kao takva, ova nije mogla po sebi biti neograničena: događala se u povijesnim uvjetima svoga postojanja u prostoru i vremenu. Zato je Sin Božji, postavši čovjekom, mogao pristati da "raste u mudrosti, dobi i milosti" (*Lk* 2,52) i morao se zanimati za ono sto se u ljudskom stanju može dokučiti samo iskustvom. To bijaše posve u skladu sa stvarnošću njegovog svojevoljnog poniženja kad je uzeo "lik sluge" (*Fil* 2,7).

Ali u isto vrijeme, ta uistinu ljudska spoznaja Sina Božjega izražavala je Božanski život njegove Osobe."Ljudska narav Sina Božjega, *ne od sebe nego po svom ujedinjenju s Riječju,* spoznavala je i očitovala u Kristovoj Osobi sve ono što dolikuje Bogu". Tu je u prvom redu prisna i neposredna spoznaja koju utjelovljeni Sin Božji ima o svome Ocu. Sin je Božji i u svom ljudskom spoznanju očitovao Božansku pronicavost koju je imao o tajnim mislima ljudskih srdaca“. *(Katekizam Katoličke Crkve 472 i 473).*

Spoznaja Blažene Djevice Marije: Baij uzvisuje Marijinu spoznaju iznad one svih drugih stvorova zbog posebnog sjedinjenja s Bogom, pa ipak prikazuje Gospu i kao onu koja traži objašnjenja od Isusa kako bi rasla u znanju koje ima (usp. III, 2). Kod Baij se ne nailazi na spominjanje Marijine „noći vjere“ koja je tipična za današnji govor. Baij inzistira na Marijinom proročkom duhu i na marijanskom naslovu „Majka mudrosti“ (usp. III,4)

Užitak i patnja Isusa Krista u Marijinom krilu: Baij je na poseban način, kao i sva francuska i talijanska škola duhovnosti sedamnaestog i osamnaestog stoljeća, privučena otajstvom Utjelovljenja Sina Božjega i njegovim poništenjem nadahnjujući se na apostolu Pavlu (usp. Fil 2,5-8). Baij izražava to Kristovo stanje sluge još od majčine utrobe u kojem On kuša muke i naslade (usp I,1). Muke kako bi naglasila da već od začeća Isus uzima na sebe grijeh svijeta. A kada službenica Božja motri Isusa kao Onoga koji je po volji Očevoj u

Marijinu bezgrješnom krilu, onda opisuje njegovu radost. Ove dvije stvarnosti se ne smiju zaboraviti ako se točno želi shvatiti mistično i simboličko viđenje ovog otajstva Isusova života kako ga izlaže službenica Božja.

Židovi: U spisu se nalaze i tvrdnje o suprotstavljanju Židovima, ali to se ne treba shvatiti u smislu suprotstavljanja cijelom narodu koji se ne može ni na koji način u cijelosti smatrati odgovornim za Isusovu smrt (usp. KKC 598), nego to treba shvatiti u smislu pojma koji mu daje sv. Ivan apostol u evanđelju, to jest oni pobjednici koji postaju simbol zatvaranja pred tajnom Isusova nauka i Osobe te kao takvi ostaju zaslijepljeni. Zbog toga ćemo u prijevodu koristiti pojam *neki Židovi.*

Napomena prevoditelja o tome kako treba shvatiti mistični nauk Cecilije Baiji

Službenica Božja časna sestra Marija Cecilija Baij OSB izlaže nauk u prvom licu, to jest kao da sam Isus izlaže svoj nutarnji život. Treba odmah napomenuti da je više mističnih i svetačkih djela pisano u tom obliku. Dosta je spomenuti djela sv. Katarine Sijenske i sv. Gertrude velike. Isto tako napominjemo našem čitatelju da iskustva koja sveci i mističari opisuju su duboko označena vremenom u kome su pisana, kulturom, teološkom i duhovnom naobrazbom samih autora, ambijentom i njihovim staležom te u biti mistična iskustva govore jako puno o samoj osobi koja ih doživljava i piše. U biti ona su odraz proživljavanja duhovnog iskustva svojih autora i kao takva se trebaju shvatiti. Tako i knjiga Nutarnji život Isusa Krista je izraz mističnog iskustva jedne kontemplativne časne sestre osamnaestog stoljeća u Italiji, ali i kao takvo u sebi sadrži elemente duhovnog nauka koji ima trajnu vrijednost te može biti poticajan i danas.

NUTARNJI ŽIVOT ISUSOV

Knjiga I: Unutarnji život Isusa Krista u Njegovu djetinjstvu

Nutarnji život Isusa Krista dok je živio na zemlji od prvog časa svoga utjelovljenja pa do smrti na križu koji je On sam izdiktirao svojoj ljubljenoj zaručnici Mariji Ceciliji Baij i koji je ona napisala po nalogu Božjem i prečasnog Guida Marije Guidi, redovnika reda sv. Franje Paulskog, redovitog ispovjednika časnog samostana sv. Petra u Montefiasconu dana 12. travnja 1731.

Uvod

Budući da od početka moram pisati ovo djelo meni potpuno nepoznato, ispovijedam da prema tome imam veliku odbojnost kako i u svim drugim stvarima koje sam pisala, bilo u knjigama, bilo u korizmenim propovijedima. Sa svom istinom tvrdim da se radi o stvarima meni nepoznatim, ako ne potpuno, onda barem djelomično. Imala sam veliku odbojnost pisati jer sam spoznavala svoju nedostojnost i nezasluge za Božje darove.

Zbog toga sam sumnjala da nisam možda bila prevarena i kažnjena za moje nezahvalnosti, nevjernosti i neodgovaranje Nebeskom Zaručniku. Pa ipak sam pisala primorana svetom poslušnošću. S pisanjem moji strahovi ostaju i dalje veliki iz razloga što poznajem samu sebe jer sa svom iskrenošću duše ispovijedam da sam najslabije, nedostojno i bijedno stvorenje koje se nalazi na ovoj zemlji.

Ako ovi spisi budu uistinu smatrani nadahnuti Bogom, koji je učinio da sudjelujem u Njegovoj beskrajnoj dobroti, ja to ne želim na bilo koji način suditi i podlažem se potpuno sudu svoga duhovnika i svakog drugog koji bude čitao ovo djelo. Ako budu prosuđeni i odobreni po djelu Božje milosti, neka se čitatelji dive Božanskoj providnosti. Neka se dive kako se Providnost udostojala još više pokazati u svom milosrđu i beskrajnoj dobroti da se daruje jednoj osobi tako slaboj, nedostojnoj, najnedostojnijoj na ovoj zemlji kao što sam ja, velika grješnica, nesposobna za Božanske darove i milosti svoga Zaručnika, nezahvalna u svemu.

Uistinu ispovijedam sa svom istinom da sam ja jedan krhki stvoreni kanal preko kojega Božanska dobrota želi da poteku spasonosne vode Njegove milosti i Božanskoga nauka ako, kao što sam rekla, moje djelo bude tako prosuđeno. Zbog svoje nedostojnosti ne mogu smatrati da će tako biti osim s puno poteškoća i straha, ali smiruje me poslušnost koja me vodi i sva se predajem u Božje ruke koji iz praha podiže siromaha i podiže ga iz blata. Ispovijedam sa svom istinom da slušajući glas svoga Zaručnika Isusa, koji jako blago govori mome srcu, kušam kao učinke Božje milosti slično djelo kao što je On činio drugim dušama. Ipak uznemiravana sam strahom da sam nezahvalna i ovaj strah za mene je kao jedan zaklon da potok utjeha ne bi potopio moju dušu kad bi se bez sumnje dogodilo da sam lišena ovog straha i, kao što sam rekla, da prepoznajem u sebi neke zasluge pred Previsokim ili neke krjeposti.

Ali ja sam potpuno lišena toga, prepuna sam bijede i grijeha i ne mogu a da ne drhtim u trajnoj sumnji. Ovo me ne sprječava da po poslušnosti pišem i imam povjerenje u glas svoga ljubljenog Zaručnika. Onome tko bude čitao ovo djelo kažem: ako zbog moje zbunjenosti

dođe i do ruku drugih, a ne samo onih moga ispovjednika, nadam se da Bog ne će dopustiti u svojoj dobroti da se čitatelj bude držao uvjerenja da sam ovo napisala sama od sebe. Ali ja sam to shvatila i bilo mi je diktirano od nutarnjeg glasa, na jedan posebno divan način. Ali prepuštam, kao što sam rekla, sudu onog koji bude čitao, dok ja samo tvrdim da sam to napisala iz čiste poslušnosti i to mi donosi mir.

Prepuštam drugima sud o meni samoj i o onome što je napisano u mojim spisima. Stoga molim bilo koju osobu koja bude čitala da se udostoji moliti Previsokoga Boga da mi oprosti grijehe, da mi pomaže, prosvijetli me i dade milost da odgovorim na Njegovo milosrđe i ne dopusti da se dogodi meni ono što se događa kanalima napravljenim od drveta koji, nakon što su istrošeni jer je po njima tekla voda, bacaju se u vatru. Tako i ja nakon što sam primila i napisala ove spasonosne misli neka ne budem istrošena lijenošću, mlakošću ili ohološću. Neka me Bog sam u svom velikom milosrđu toga oslobodi. Amen.

Prvo poglavlje: Što je Sin Božji proživljavao od kada je počeo živjeti u tijelu, u krilu svoje majke Marije sve do svoga rođenja

Isusov uvod

Života koji čovjek živi na ovoj zemlji jedan je vanjski, a pod tim se smatra njegov aktivni život, a drugi je nutarnji pod kojim se smatra kontemplativni život. Jedan je očigledan, a drugi je samo Meni jasan. Ova dva života kad su dobro uređena ispunjena su na način da ne priječe jedan drugog. I kada je življenje, bilo jednog ili drugoga života, usmjereno na Moju veću slavu, ta dva života su sjedinjena da svatko može spoznati savršenstvo jednoga i uzvišenost drugoga.

Uistinu prema djelima Moga vanjskoga života možete shvatiti kako se on slagao sa onim nutarnjim. Iako je Moj vanjski život bio prezren od bezbožnika, ipak je bio hvaljen i čašćen od pravednika i moj Otac se jako u njemu naslađivao. On je to potvrdio na Jordanu i Taboru svojim riječima: *«Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu mi sva milina.»* Nemoj se čuditi, moja draga zaručnice, da ću ti prije nego pokažem svoj nutarnji život objasniti način na koji svaki čovjek živi na ovoj zemlji tj. njegov nutarnji i vanjski život, kako bi bila sve više uvjerena i pisala sa sigurnošću sve što ti nalažem i ono što ti je potvrđeno po poslušnosti.

Ako izgleda neka tako teška stvar, odmah ćeš vidjeti da je ona lakša i da će vam biti na veliku utjehu i duhovnu korist. Hrabri se, predraga, i ne boj se protivljenja, sve ću ti objaviti sa svom ljubavlju koju imam kao svojoj dragoj zaručnici. Želim da odgovorite na moju ljubav tako da se trudite nasljedovati Me u svemu onome što sam vam objavio i što ću objaviti još više tijekom pisanja ovog djela. Želim da pišeš moj život kako bi se on bolje utisnuo u tvoje srce, kao što je to činio David sa mojim Zakonom. Moj zakon je u dubini tvog srca, tvoj život je u dubini Mog Srca kako bi ga mogla savršenije nasljedovati i biti Mi što vjernija zaručnica.

Prikazanje Sina Božjega prije utjelovljenja

Kad je došao trenutak moga utjelovljenja koji sam toliko želio u prečistom Marijinom krilu, prije nego se sjedinim sa ljudskom naravi i prije nego se stvori moja ljudska duša presveta i presavršena, Ja kao Vječna Riječ, jedinorođeni Sin vječnoga Oca, Bog kao i On, Njemu jednak, Njemu sam se obratio i prikazao sam se da trpim sve što bi On odredio i sve što bi bilo Njemu po volji.

Htio sam se poslužiti svojim Božanstvom ne kako bih bio lišen patnje u trenutku ljudskoga života, jer moje Božanstvo nije na bilo koji način podložno patnji, nego je moje Božanstvo samo uzdržavalo ljudski i naravni život koji sam bio spreman uzeti na sebe. Taj ljudski život ne bi se mogao uzdržati među tolikim mukama da moje vlastito Božanstvo nije bilo sjedinjeno s tom ljudskom naravi.

Utjelovljenje u Marijinom krilu

Kada je stvorena duša koja je trebala animirati moje tijelo podložno muci i smrti, bila je odmah sjedinjena sa mojim Božanstvom u savršeno sjedinjenje. Znači da je moja duša odmah bila pobožanstvena, prožeta Božanstvom, te je spoznavala Božanstvo sa svim Njegovim atributima, spoznavala je i svoje dostojanstvo.

Budući da je bila savršeno sjedinjena sa Očevom Riječju, moja duša se klanjala Trojstvu i bila podložna zapovijedima i naredbama nebeskoga Oca koje je On odredio, sa svom spoznajom punine, prosvjetljenja i savršene sposobnosti. Ona je pristala biti u krilu Marije Djevice, da animira to malo tijelo koje je istovremeno bilo oblikovano po djelu Duha Svetoga u Marijinoj utrobi.

Prve muke

Moja duša sjedinjena sa Božjom Riječju sišla je i boravila u onoj stiješnjenosti i animirala je to tijelo. Odmah je kušala u prvom trenutku svu muku zbog stiješnjenosti koju bi svaka osoba u savršenoj upotrebi razuma i punine spoznaje kušala da boravi u nekom takvom stanju stiješnjenosti. Bio sam zaklonjen moja draga zaručnice, kao što su to sva druga djeca lišena upotrebe razuma u krilu majke, ali Ja kao Bog imao sam svu spoznaju i moja je duša osjećala muke koje su proizlazile iz jedne takve stiješnjenosti.

Prvi otkucaji Isusovog srca

Sjedinjen sa ljudskom naravi klanjao sam se vječnom Ocu i zahvalio za dobročinstvo koje je učinio ljudskom rodu što je darovao Mene, svoga jedinorođenoga Sina za otkupljenje ljudi. Klanjao sam se i zahvaljivao Ocu u ime svih razumskih stvorenja jer sam se smatrao njihovim bratom. Uvjeravao sam ih da ću od svog prvog trenutka sve što budem činio i trpio u svakom času svoga života činiti i trpjeti za svoju braću i nadoknaditi time njihove propuste i nebrige. Nakon ovog prvog čina klanjanja i zahvaljivanja molio sam svog nebeskog Oca jednu posebnu milost za svoju predragu Majku.

Molio sam da joj, svaki puta kada dišem, dok budem boravio u njenoj utrobi moj nebeski Otac udijeli jedan stupanj milosti. I da ta milost bude nagrada u ovome životu stostruko za Mariju dok mi taj moj dah bude udijeljen po otkucaju njenog prečistog Srca. Otac nebeski se udostojao uslišati Me u ovome i učiniti da Marija bude toga svjesna, da se još više raduje, da bude sretna što je prihvatila Mene, svoga ljubljenoga Sina. Moj Otac je pristao udijeliti darove mojoj Majci, a Ja sjedinjen s njom, tj. moja duša sa Marijinim duhom, dostojno smo Mu zahvaljivali. Ja sam zahvaljivao i u ime svoje Majke. Uistinu bio sam Bog i moje zahvale su bile vrjednije i zbog toga draže mom nebeskom Ocu.

Tjeskobe i užitci

Kušao sam, o kćeri, u onoj skučenosti neizrecivu tjeskobu i istovremeno neusporedive užitke znajući da činim volju svoga Oca te što sam boravio u krilu jednog stvorenja koje sam

toliko ljubio tj. u krilu Marije. Prikazivao sam svome Ocu onu stiješnjenost Marijina krila kao zadovoljštinu za sve one raspuštenosti tolike svoje braće. Dijelio sam tu patnju sa onima koji će biti zatvoreni u tjeskobi zbog ljubavi prema Meni, bit će u zatvorima, i tada sam im obećavao svoju potporu i pomoć. Prikazivao sam svome Ocu muku kada sam bio zatvoren u Marijinom krilu kao nadoknadu za tolike slobode koje su sebi uzimala stvorenja i lutala svijetom tražeći zabranjene razonode i užitke, koji su vrijeđali moga Oca. Prikazivao sam te svoje tjeskobe i za redovnike i redovnice koji će biti uznemiravani zbog klauzure i skučenosti svojih pravila života i za one koji će taj život napustiti i za sve njihove uvrede. Znao sam da će takvih biti mnogo. Mnoge osobe će prekršiti pravila klauzure ili činima ili željom žudeći onu ispraznu i opasnu slobodu koju su jednom prezreli po redovničkim zavjetima, a zatim ponovno željeli i žudjeli zbog opuštenosti duha i gorljivosti koju su izgubili. Molio sam svoga Oca da zbog moje stiješnjenosti i tjeskobe bude milosrdan i spreman oprostiti im kada priznaju svoju pogrješku, te kada se budu htjeli vratiti na prvotnu gorljivost i ponovno prigrliti sve poteškoće klauzure i opsluživanje pravila. Još sam prikazivao ove tjeskobe i stiješnjenosti koje sam doživljavao u Marijinom krilu za sve one koji su se ogriješili o zakon, koji su kažnjeni pravično za svoje prijestupe te će se nalaziti u zatvorima u okovima na mjestima skučenosti i tame. Molio sam Oca da zbog ove moje skučenosti dade njima toliko milosti da mogu strpljivo podnositi kazne kao zadovoljštinu za zla koja su učinili. Moj Otac je prihvatio sve ove moje prošnje i obećao da će ih ispuniti ako oni ne budu odbacivali Njegova Božanska nadahnuća i Njegovu svetu milost i budu prihvatili u svojim srcima da se odreknu osvete protiv onih koji ih pravedno kažnjavaju. Vidio sam sva stvorenja koja su u prošlosti živjela, ona koja su u tom trenutku živjela i ona koja će živjeti do kraja svijeta. Vidio sam sva njihova djela, njihove čine, vanjske i nutarnje. Vidio sam sve grijehe koji su bili učinjeni, koji se čine i koji će se učiniti do konca svijeta. Vidio sam isto tako sve njihove nesavršenosti, manjkavosti, nedostatke, lijenosti i nebrigu u Božjoj službi. I zbog svega toga sam se žalostio, kušao muku i prikazivao svome Ocu svoj život sa svim što sam trpio u tjeskobi i skučenosti.

Beskrajna vrijednost Isusovih muka

Vi, o predraga zaručnice, smatrate da je moj život u Marijinom krilu bio malo zaslužan i da nije imao veliku vrijednost jer je bio lišen onih teških patnji koje ću trpjeti za vrijeme svoje muke. Ali ne, znaj kćeri moja, moj život u Marijinom krilu je bio toliko zaslužan i imao toliku vrijednost da samo jedan od tih uzdaha trpljenja koje sam kušao u Marijinom krilu bio je dovoljan da zadovolji za sve grijehe, nedostatke i manjkavosti svih stvorenja. I znaj da je moja muka u onoj skučenosti bila tako velika da samo jedan trenutak trpljenja bio bi dovoljan za otkupljenje beskrajnih svjetova. Možeš shvatiti ako misliš i promisliš, da Ja, vječna Božja Riječ, dakle pravi Bog, ne mogu biti shvaćen do kraja. I budući da su i sama Nebesa premala za moj boravak, možete shvatiti muku kojoj sam se Ja kao Bog i kao čovjek podložio kako bih boravio u smrtnom tijelu, u maloj ćeliji djevičanskog krila Marijinog sa svom puninom spoznaje koja je vlastita besmrtnome Bogu i jednom čovjeku, smrtniku podložnom patnji.

Muke osjetila

Kao čovjek imajući savršenu upotrebu razuma kušao sam u svim svojim osjetilima neizrecivu muku što boravim u onoj skučenosti. Morao sam držati sve organe osjetila lišenih njihovih pokreta i položaja, oči uvijek zatvorene, jezik u trajnoj šutnji, ruke i noge nepokretne i svo tijelo gotovo uvijek u istom položaju. To je najveća muka koju može kušati Onaj koji ima savršenu spoznaju. Iako je Bog i nekim drugima, kao što je to bilo sa mojom ljubljenom Majkom, unaprijed dao upotrebu razuma u majčinskoj utrobi, moja Majka Marija bila je lišena te muke u skučenosti krila svoje majke koja bi mogla žalostiti njena osjetila, a za Mene

nije bilo tako. Nisam bio toga oslobođen od Oca, On je htio da trpim sve one muke koje ljudska narav kuša u sličnim tjeskobama i skučenostima.

Muka očiju

Budući da sam bio u tolikoj muci, prikazivao sam svome Ocu lišenost pogleda. To mi je bila velika muka koju sam prikazivao kao zadovoljštinu za tolike grijehe koje je sav ljudski rod činio svojim očima i pogledima. Vidio sam, draga zaručnice, kolike radoznalosti, koliki veliki grijesi se čine ovim osjetilom. Kušao sam muku i patnju zbog tolikih uvreda koje su se zlim korištenjem pogleda činile mome nebeskom Ocu. Često su mi iz očiju kapale suze iako su bile jako malene. Ipak njihova vrijednost popraćena velikom ljubavlju s kojom sam ih lijevao bila je tako velika da je bila dostatna da udovolji Božanskoj pravdi za sve one grijehe koje su svojim očima učinila sva stvorenja. Plakao sam, ali bez šumova, bez ikakvog pokreta, molio sam svoga Oca da se po mojim nevinim suzicama udostoji udijeliti milost suza i pokajanja onim grješnicima i grješnicama koje su to željele i koje su to molile. A moj Otac mi je obećao da će to spremno uslišati bilo kome koji bi Ga istinskim srcem za to molio. Uistinu, tako se i dogodilo i danas se tako događa da su toliki grješnici i tolike duše u muci dostojne dara suza Grješnici plačući daju zadovoljštinu za svoje grijehe, a druge duše plaču kako bi zaslužile svima veću slavu i utjehu u vječnom životu. A Ja sam to obećao i svojim učenicima kad sam kazao:

«Blago onima koji plaču jer će se smijati, blago ožalošćenima, oni će se utješiti.»

Između ostalog molio sam Oca da se zbog muke koju sam kušao zbog lišenosti pogleda udostoji dijeliti milosti svima onima koji će se Meni za ljubav htjeti mrtvjeti lišavajući se pogleda i gledanja ispraznih i radoznalih stvari, pa i onda kada je to dopušteno. Budući da je jako teško mrtvjeti pogled zbog slabosti ljudske naravi, da bi se to moglo činiti sa toliko hrabrosti, potrebno je za to imati posebnu milost, jer ljudska krhkost želi vidjeti nove stvari i nove radoznalosti. Molio sam Oca da se udostoji dati jakost i krjepost svim onima koji će biti lišeni svojih očiju i pogleda zbog raznih bolesti i zbog uzvišenih ciljeva kako bi ove osobe trpjele te lišenosti sa predanjem u Božju volju i Božje rasporedbe. Sve mi je Otac davao i udjeljivao sa puno ljupkosti i spremnosti, obećavajući posebne milosti i očinsku ljubaznu pomoć, kao što to i uistinu čini i pokazuje se kao Otac koji ljubi svoju djecu koja se Njemu preporučuju, Njemu, Ocu milosrđa.

Znaj, o moja zaručnice, da kada sam molio svoga Oca, u Mom su duhu bila prisutna sva stvorenja koja će trpjeti zbog očiju i pogleda. Za njih sam molio i prikazivao sebe, za one koji će plakati jer će biti lišeni gledanja. Sve sam ih imao prisutne i motrio jednu po jednu osobu i za sve sam ponaosob molio prema njihovim potrebama, bratskom ljubavlju sam ih ljubio i molio za njih Božanske milosti. Vidio sam svojom beskrajnom vidovitošću sve one bijednike koji će korištenjem svojih očiju toliko vrijeđati moga Oca i zbog svoje tvrdoće i protivljenja ne će se htjeti popraviti. Za njih nisam mogao isprositi milost koju sam isprosio za ove druge jer nisu htjeli prihvatiti Božja nadahnuća i Božje milosti. Motrio sam ih sa samilošću i molio svoga nebeskog Oca da iako se ne žele okoristiti Njegovim milosrđem i mojim zaslugama, da ih barem ne kažnjava toliko u strogosti svoje pravde kao što je to činio u prošlosti s mnogima koji su zbog radoznalosti gledali ono što ne priliči te su bili teško kažnjavani, kao što se to dogodilo Lotovoj ženi i tolikim drugima. Moj Otac je i na to pristao, obećavajući mi da će s manje strogosti kažnjavati, da će podnositi grješnike za neko vrijeme zbog mojih zasluga i mojih prošnji. Uistinu, i zli imaju nešto od tog obećanja koje mi je Bog Otac dao. U protivnom, koliko bi kipova od soli i drugih kazni bilo. Svijet bi bio ispunjen time zbog grijeha radoznalosti.

Muke sluha

Trpio sam i u osjetilu sluha, slabo sam čuo jer sam bio u tako stiješnjenom ambijentu. Ono što sam ipak čuo bili su plamteći duboki uzdasi moje Majke. Od najdubljih dubina svoga srca ona mi ih je slala. Slušao sam i slatke razgovore koje mi je govorila u svojoj nutrini, s toliko ljubavi i milosti da je uvijek očaravala moje srce. To me poticalo da je sve više i više ljubim. Bio sam lišen lijepe glazbe i svega ostalog i ova lišenost mi je uzrokovala muke. Ja sam to prikazivao svome nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za tolike grijehe koji se čine osjetilom sluha i koje će učiniti moja braća, ljudi, s toliko radoznalosti, slušajući tolika mrmljanja, riječi protiv moga zakona, slušajući toliko bezobrazluka i toliko neprikladnih stvari koje mnoge osobe rado slušaju. Molio sam u mislima Oca da im oprosti i dade snagu i krjepost onima koji se mrtve u ovom osjetilu bježeći od prigoda i dade im dobru želju da slušaju svete stvari na veću slavu Božju.

Molio sam u duhu da udijeli milost onima koji su bili lišeni osjetila sluha, koji su bili gluhi, da bi rado trpjeli Njemu za ljubav snagom naslađivanja i slasti koju sam ja imao slušajući svete razgovore i uzdahe svoje Majke. Molio sam Oca da dade mnogo utjeha duha onima koji su rado slušali svete razgovore i da ih kada slušaju skladne pjesme, to uzdigne u duhu da motre i žele nebeske stvari. Tako misleći na anđeoske pjesme primali bi utjehu u svome duhu i ne bi dopustili svome srcu da bude zaraženo svim onim stvarima koje su nesvojevoljno slušali protiv Božanskog zakona. Sve mi je obećavao moj Otac, ali uvijek pod uvjetom suradnje ljudske volje.

Isusovo gospodstvo, apsolutno, ali podređeno Ocu

Bio sam Sudac i Gospodin svih stvari jer mi je Otac dao apsolutnu moć i vlast nad svim stvorenjima. Ipak bio sam u smrtnom tijelu i još nisam sa svojom ljudskom naravi uzeo svu vlast koju mi je udijelio moj nebeski Otac. Iako mi je sve dao od prvog trenutka moga utjelovljenja i začeća, ipak nisam uzeo apsolutnu vlast, ukoliko sam čovjek. To se dogodilo tek nakon uskrsnuća. Svo vrijeme koje sam živio na zemlji i u svemu što sam radio, što je Bog nalagao, tražio sam uvijek suglasnost nebeskog Oca. Iako sam mogao dijeliti milosti na apsolutno autonoman način, nisam to činio, uvijek sam molio sve svoga nebeskog Oca.

Ova podložnost je Njemu bila jako draga i u njoj se naslađivao tako da mi je velikodušno dopuštao sve što sam molio. Prikazivao sam nebeskom Ocu svoju podložnost kao nadoknadu za tolike slobode koje uzimaju moja braća živeći na samovoljan način ne želeći se podložiti volji Božjoj. Oni žele biti apsolutni suci svojih želja i apsolutni gospodari sami sebi, dok po pravima zdravoga razuma trebali bi biti podložni Božjim odredbama. Moj Otac je prihvaćao i pokazivao mi da je zadovoljan sa svim onim za što sam prikazivao samoga sebe da svi oni koji ne žele živjeti podložno da se podlože Božjim odredbama i vrše ih u svemu i On će biti spreman dati im toliko milosti koliko je potrebno kako bi mogli u svemu živjeti potpuno Bogu odani ako budu surađivali.

Muke govora

Kazivao sam Ocu šutnju tijekom tih devet mjeseci i nisam izustio ni jedne riječi. Iako sam šutnju prakticirao i kasnije u djetinjstvu, ali tada sam barem često razgovarao sa svojom ljubljenom Majkom. Ali tijekom devet mjeseci nikada nisam koristio osjetilo govora i trajno sam šutio. I to mi je bila velika prikračenost. Promisli, moja zaručnice, da Ja, Vječna Mudrost, trebam tako šutjeti. Koju muku ne bi trpjela jedna osoba učena i obdarena darom govorništva da toliko mjeseci bude bez ijedne izgovorene riječi. To bi njoj bilo nepodnošljivo. A sada

promotri kakva je bila muka koju sam Ja trpio jer mudrost, rječitost, znanje stvorenja su velika ludost i neznanje u odnosu na Mene.

Ipak trpio sam sve te muke i prikazivao ih svome Ocu kao zadovoljštinu za grijehe koje će moja braća učiniti svojim jezikom jer sam znao da će moj Otac ovim osjetilom biti jako vrijeđan, više nego drugim, Gorljivo sam Ga molio i nastojao ublažiti Njegovu očinsku pravednu srdžbu protiv ljudskog roda. Molio sam Ga ne samo da prihvati prikazanje koje sam činio kao zadovoljštinu za tolike grijehe, nego da se udostoji dati milosti onima koji su bili vrijeđani od bližnjega, koji su bili obeščašćeni, ogovarani, ismijavani i na bilo koji način vrijeđani. Molio sam nebeskoga Oca da ovi rado trpe Njemu za ljubav Mene nasljedujući jer sam shvaćao da ću biti jako vrijeđan od svojih neprijatelja. Zatim sam Ga molio da udijeli milost onima koji će se mrtvjeti u govoru, ne samo da bi izbjegavali sve grijehe, nego da se suzdržavaju i od dopuštenih govora koji sami po sebi nisu loši i zli.

Zbog ove moje šutnje i zahvaljujući njoj molio sam milost svim onima koji su skloni šutnji da je mogu točno opsluživati, posebno redovnicima i redovnicama kako bi s Božjom pomoći mogli pobijediti neprijatelja koji se jako koristi govorom kako bi učinio da i najsavršeniji padnu. Teško je čovjeku mrtvjeti se u govoru i držati ga pod uzdom. Koliko se đavao trudi da čovjeka navede na nerazborit govor jer dobro zna štetu koja se događa čovjeku ako nema mrtvljenja ovoga osjetila i veliku korist duhovnu ako dobro vlada svojim jezikom! Razvezani jezik i neumrtvljen je često na propast cijeloga jednoga grada. Neprijatelj se time koristi i zarobljava nevine duše i krivim korištenjem govora zadobiva mnoge pobjede. Molio sam u mislima Oca da bude milosrdan s onima koji su pali u tolike pogrješke i učinili velike grijehe nepromišljenim govorom kako bi se uz pomoć Njegove milosti promijenili. Molio sam za one bijednike koji ne će slušati Božja nadahnuća i koji se ne će kajati za svoje pogrješke, koji se ne će htjeti na bilo koji način popraviti. Molio sam Oca da odgodi za njih zaslužene kazne, da ih ne kažnjava strogo kao što je to činio prije moga dolaska na svijet, kao što se to dogodilo sa djecom koja su ismijavala proroka Elizeja i koju su lavovi proždrli i druge stroge kazne koje su se dogodile onima koji su previše i nerazborito govorili protiv Božjih odredbi. Sve mi je obećavao moj Otac govoreći da je spreman od sada pa nadalje biti Bog milosrđa, a ne Bog pravde kao što je bio u prošlosti. Uistinu, vidi, draga zaručnice, kako se Otac pokazuje ne samo milosrdan i strpljiv sa svima, nego i velikodušan i dobrohotan prema svima onima koji se Njemu utječu i mole za pomoć kako bi nadvladali neprijatelja i pobijedili osjetila i strast. Motrite tolike šutljive duše koje su bile na svijetu nakon moga utjelovljenja, koliko je redova bilo osnovano u kojima se opsluživala trajna šutnja.

Sve je to plod one šutnje koju sam Ja, Vječna Mudrost prakticirao tijekom devet mjeseci neprekidno, a da nisam ispustio jedan uzdah. Plod je to mojih molitava kojima sam u duhu molio svoga Oca. Motrite koliki su veliki grješnici na svijetu koji svojim jezikom vrijeđaju Boga tolikim psovkama, tolikim kletvama, klevetama, mrmljanjima i tolikim odbojnostima. Pa ipak promotrite s koliko ih strpljenja i dobrote podnosi moj Otac. On podnosi ove uvrjede kao da ih nije niti bilo. Sve to proizlazi od obećanja koje mi je dao dok sam bio u majčinskom krilu kao nagradu za moju šutnju. Zatim sam Ga molio da se udostoji govoriti srcu onima koji se mrtve Njemu za ljubav i povlače se u šutnju i žive u samoći i šutnji, da se udostoji ispuniti obećanje koje je dao pustinjačkoj duši po ustima proroka Hošea:

«Odvest ću je u pustinju i progovoriti njenom srcu.»

Što mislite da znači ta samoća i pustinja ako ne opsluživanje stroge šutnje? Neka osoba koja opslužuje šutnju iako je u društvu drugih može apsolutno razgovarati sa svojim Bogom, u tome nije spriječena. Uistinu to vi shvaćate sami da samoća, ne samoća tijela, nego samoća srca tj. šutnja svih stvorenja pomaže čuti glas Stvoritelja i pomaže razgovarati s Njim u vašem

srcu. I to mi je obećao moj Otac, uistinu to čini u tim dušama koje se zalažu da žive potpuno povučene u šutnji i samoći.

Ove duše slušaju Božji glas, bolje shvaćaju Božja nadahnuća i sudjeluju u tajnama i Božanskim otajstvima. I uistinu vidite što se događa u tolikim dušama s kojima se Duh Sveti, Duh Božanski udostojao komunicirati u njihovim srcima. U njima On objavljuje uzvišena otajstva Božjih tajni što se nije tako lako događalo u prošlosti. Moj Otac je vjeran obećanju koje mi je dao u svemu. Ako čovjek ne doživljava čudesne stvari, to ne ovisi o Božjoj velikodušnosti i dobrohotnosti, nego to se događa zbog njegove nedostojnosti i otvrdlosti jer se ne želi otvoriti Božjim nadahnućima, ne želi slušati Božje naloge i više voli živjeti na svoj način. Ne želi mrtvjeti svoje strasti i osjetila i ostale osjećaje i pušta da oni neuredno idu svojim putem tamo gdje ih sebeljublje i zla volja vode. Moj Otac je uvijek spreman udijeliti im milost i potrebne pomoći kako bi pobijedili svoja osjetila, osjećaje, poglavito nezauzdan jezik i govor koji je toliko opasan i štetan ne samo sebi, nego i bližnjem. Više zla čini jedan zao jezik nego oštar mač jer ubija dušu, dok mač ranjava i ubija samo tijelo koje je manje vrijedno od duše, ne može se u časti usporediti s njom.

Muka mirisa

Draga moja zaručnice, i u mirisu sam kušao uskraćenost lišen svega što bi mi moglo uzrokovati užitak. Prikazivao sam svome Ocu tu muku kao zadovoljštinu za sve uvrjede koje je primao od moje braće po ovom osjetilu iako ono nije tako štetno i nije sredstvo koje je toliko prikladno za grijeh. Ipak i ovo osjetilo donosi mnogo predrasuda duši zbog prevelikih profinjenosti i užitaka na druge načine na koje stvorenja vrijeđaju svoga Stvoritelja i koje ne ću objašnjavati jer ne bi bili sposobni to razumjeti.

Kažem samo da onaj tko mrtvi ovo osjetilo zadobiva puno zasluga i bit će uvijek pomognut Božjom milošću snagom onoga što sam Ja trpio i prikazivao svome Ocu. Ne vjerujte, draga zaručnice, da sam trpio lišen u svome osjetilu samo u onim stvarima koji su mi mogli u čistonaravnom redu donijeti olakšanje. Bio sam lišen blagog mirisa koji je ižarivala moja ljudska narav sjedinjena s Riječju jer snagom moga Božanstva izlazio je iz moga tijela blagi miris. Iako nisu svi to kušali i doživljavali, to je osjećala moja predraga Majka nekad više, nekad manje prema tome koliko sam želio da i Ona bude toga lišena, da se mrtvi i da time povećava svoje zasluge. Odricao sam se ovog užitka jer sam htio biti potpuno lišen svake utjehe kako bih time davao zadovoljštinu za dugove svoje braće i zadovoljavao Božansku pravdu istim onim osjetilima kojim su se moja braća služila da vrijeđaju Boga i srde.

Predraga zaručnice, čudite se kad čujete kako je iz moga tijela izlazio blagi miris, a da to nisu osjećali oni koji su se sa Mnom zadržavali. Nikada u prošlosti niste nešto slično kušali. Kažem vam da je veliki blagi miris izlazio iz moje ljudske naravi i obnavljao duše koje su bile dostojne doživjeti to. To su bile duše pravednika i nevine duše koje to nisu doživljavale samo osjećajima tijela, nego i osjetilima duše. Zbog blagosti toga mirisa k Meni su dolazile, trčale kao što ćete čuti u mom djetinjstvu da su to činila nevina djeca koja su bila oko Mene jer je njihova duša bila privučena blagim božanskim mirisima. O tome vam svjedoči na neki način i lik svete zaručnice iz Pjesme nad pjesmama koja govori svom ljubljenom zaručniku koji joj je predstavljen kao lik moje ljudske naravi:

«Miris najboljih mirodija, ulje razliveno ime je tvoje, zato te ljube djevojke.»

Ove djevojke jako Me ljube i trče k Meni zbog ljepote mirisa koje su iskusile kao nevine duše. Duše pravednika su taj miris osjećale kao duhovni miris i to ih je privlačilo k Meni da Me ljube. Bilo je i nekih duša koje opojene tim mirisom i obnovljene došle su do toga da su shvaćale moje Božanstvo sjedinjeno sa ljudskom naravi te su se ispovijedale i

klanjale Mi se kao pravome Sinu Božjemu, kao što su to činila Tri kralja, starac Šimun, proročica Ana i drugi o kojima ću govoriti u svoje vrijeme. Sada ti kažem da sam bio potpuno lišen toga da osjećam taj blagi dragi miris koji je proizlazio iz moje ljudske naravi. To sam činio, kao što sam rekao, kao zadovoljštinu za tolike uvrjede koje će po mirisu učiniti moja braća ljudi. Ne vjeruj, draga zaručnice, da je to neki jednostavan miris samo jedne biti i uzrokuje samo jedan užitak.

Bio je to miris mješavina raznih miomirisa koji su bili jako blagi i širili užitak a oni su proizlazili od moga Božanstva kao što to reče sveta zaručnica u pjesmi «Miris tvojih mirisa». Bio je to miris pomiješan, izmiješan raznim drugim mirisima, kao što se miris ne pravi od jedne tvari, nego od mnogih i sve sudjeluju u stvaranju toga jedinstvenog mirisa. Takav je bio i moj miris. Moje Božanstvo je širilo svoj blagi miris i sjedinjavalo ga s mirisom Moje ljudske naravi i tako oblikovalo još jedan profinjeniji jedinstveni miris. Taj miris je bio tako omamljujući da kada bi neko stvorenje to osjetilo svojim tjelesnim osjetilima, odmah bi palo kao u neki zanos rajskih slasti. Ali to je kušala samo moja ljubljena Majka Marija koju je Otac često jačao i hrabrio kako ne bi ispustila dušu zbog tolike slasti i nebeskog užitka. Drugim stvorenjima to sam držao skrivenim jer sam shvaćao da je tako bilo po volji moga Oca.

Muke udova

Boraveći u krilu svoje Majke kušao sam mnoge tjeskobe jer se nisam mogao pokretati rukama, nogama koje su bile prekrižene a da ih nisam u prvim mjesecima pokretao. Prikazivao sam ovu muku svom nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za tolike teške uvrjede koje je ljudski rod činio po ovim udovima. Vidio sam jako dobro grijehe koje su ovim udovima činila moja braća, jednog po jednog sam motrio, gledao sve korake, pokrete i kušao veliku bol vidjevši kako je jako vrijeđana Božanska dobrota. Bog je odredio upotrebu osjetila i udova kako bi ih ljudi koristili za dobro i na veću Božju slavu, a ljudi su činili upravo suprotno koristeći ih na svoju štetu i na obeščašćenje moga Oca.

Kazivao sam Bogu Ocu i ovu duboku bol koju sam kušao kao zadovoljštinu za grijehe koje su činili udovima i osjetilima. Moj Otac je ublažavao svoju srdžbu i bio spreman na praštanje svaki puta kad bi se Njemu utjecalo sa boli i kajanjem zbog učinjenih uvrjeda. Molio sam Oca da se udostoji dati im milosti i krjeposti obraćenja, da ih obogati svojim Božanskim svjetlom i nadahnućima, da upravlja njihovim koracima, da vodi njihova djela prema savršenstvu. Otac se sa svim tim naslađivao kao što Mi je to trajno pokazivao. Tvrdoća srca ljudi i ustrajnost u zloj volji koja ne daje pristanak na Božje milosti sprječavaju Božje djelovanje u čovjeku. To se događa jer čovjek odbija dati svoj pristanak i pristaje uz zle želje i sklonosti i tako udovoljava svojoj volji, a ne Božjoj. Time odbacuje Božju milost iz svoje duše, potamnjuje svjetlo koje im moj Otac daruje To čovjek čini svojim perverznim razlozima koje mu sugeriraju njegove strasti i sljepoća njegova duha.

Molio sam Oca da dade milosti onima koji su bili lišeni udova zbog uzvišenih ciljeva i onima koji će biti ožalošćeni velikim patnjama po Božjim odredbama kako bi mogli sve trpjeti ono što On pripušta. Molio sam da dade milosti onima koji će služiti na veću slavu Božju mrtveći se i vježbajući se u krjepostima. Sve se to svidjelo mome Ocu. Vidite da svima koji se žele prepustiti krjepostima i prakticirati mrtvljenje pomaže Božja milost na posebno divan način. Tako i oni koji su lišeni osjetila i oni koji su uznemiravani fizičkim patnjama u svojim udovima ili osjetilima često trpe s puno strpljenja i predanja. Sve je to, moja predraga zaručnice, plod mojih molitava. Iz njih su isključeni samo oni koji se do krajnjih granica ne žele podložiti volji Božjoj i otvoreno gone iz svoje duše Božju milost i Božja nadahnuća. Priličilo bi im da trpe ono što odredi moj Otac, ali zbog svoje buntovne volje i očaja kušaju u svome životu unaprijed kakav će biti pakao, a mogli bi to izbjeći tako da se podlože Božjim

nadahnućima i Božjoj volji. Za njih sam trpio neizrecivu muku vidjevši da će sve ono što trpim i sve moje molitve za njih biti beskorisne. Gledao sam ih sa puno samilosti, ali ti pogledi i ta samilost su bili beskorisni jer se oni nisu htjeli predati i podložiti Bogu. Iako sam plakao od boli nad Jeruzalemom zbog njegovih ruševina, moje patnje nisu mu koristile jer je htio ostati u svojoj tvrdokornosti.

Muke okusa

Kušao sam također lišenost okusa iako sam to trpio tijekom cijelog svog zemaljskog života odričući se potpuno okusa u svemu onome što Mi je moglo uzrokovati užitak. Iako je moja ljudska narav primala potrebnu ograničenu hranu od moje predrage Majke, ipak Mi to nije činilo nikakvo zadovoljstvo jer je to pripadalo mojoj ljudskoj naravi kao što je bilo kod sve druge djece. Uživao je ipak moj duh primajući hranu tako čistu i nježnu koju je moje tijelo dobivalo kako bi se oblikovalo i raslo. Ono je dobivalo hranu i raslo, a to je Meni bilo jako drago zbog Marijine čistoće i nevinosti.

Pa ipak prikazivao sam muku lišenosti okusa u svojoj ljudskoj naravi, muku koju sam prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za uvrjede koje je dobivao po osjetilu okusa od sve moje braće. Budući da je bilo jako puno tih uvrjeda, jako teških, još od tih trenutaka svoga života prikazivao sam sebe Ocu s namjerom da se želim potpuno lišiti užitka u okusu za svo vrijeme svoga života u svim stvarima koje bi Mi mogle uzrokovati osjetilni užitak. Tada sam odlučio odreći se i onoga što je potrebno za uzdržavanje kao što ćeš čuti u ovoj povijesti da sam puno puta trpio glad i žeđ lišavajući se ono malo hrane koju Mi je moja predraga Majka davala. Moj Otac je prihvaćao sva ova moja prikazanja i pokazivao se blagim prema grješnicima jer je bila veća zasluga ovih mojih prikazanja od tereta svih grijeha koje su Mu uzrokovala moja braća iako su to bili teški grijesi. Prikazivao sam Mu i onu radost koju je kušao moj duh kad je moje tijelo primalo hranu od Marije.

Molio sam da se udostoji dati milosti onima koji će se htjeti mrtvjeti u ovom svijetu, koji će postiti Njemu za ljubav, odricati se u onome što bi moglo vrijeđati Boga zbog količine (jer obično osjetila traže više nego što treba), ali ne samo to, nego će se lišavati hrane i u onoj mjeri koju su mogli kušati a da ne vrijeđaju Boga. Molio sam Oca da tim dušama koje su se spremne odricati dade kušati iskru onoga okusa koju je kušao moj duh kad je moje tijelo primalo hranu od moje Majke. I uistinu, moj Otac je na to pristao i vidite kako ovaj okus već kušaju u svome duhu oni koji se mrtve u osjetilima. Uistinu oni, koji se lišavaju onih stvari koje im mogu uzrokovati sjetilni užitak u okusu, kušaju više okusa u duši, nego oni koji u potpunosti zadovoljavaju svojim osjetilima. To je toliko štetno njihovom duhu. Znajte, moja zaručnice, da sve one duše koje vidite tako umrtvljene i koje čine toliko pokore, koje su se hranile samo povrćem i drugom hranom koja nije tako privlačna, čine to zahvaljujući Meni, sve je plod moje patnje i svi su primili od Oca milost da mogu to činiti zahvaljujući mojim molitvama. Vidjevši zatim, moja predraga zaručnice, sve one koji će se mrtvjeti i koji će činiti pokoru, Ja sam se zbog njih radovao na slavu moga Oca, i na njihovu proslavu zbog zasluga koje će zadobiti. Toliko više sam se radovao kad sam vidio da je sve to plod mog mrtvljenja i nagrada za moje muke. Zbog toga sam Ocu zahvaljivao na Njegovom beskrajnom milosrđu i dobroti i gledao te duše s ljubavlju kao svoju predragu braću koja su Me željela nasljedovati i slijediti moj primjer.

Na takav način sam im zasluživao još veće milosti. Kada sam gledao zatim one nesretne duše koje se predaju užitku i zadovoljavanju svojih osjetila a ne brinu se da čuvaju Božju milost i vidjevši ih tako otvrdle u zlu, bio sam beskrajno žalostan, tim više što sam davao zadovoljštinu i za njih, ali ova zadovoljština ne će im na bilo koji način biti na korist jer

zbog svog grijeha isključuju se i ne će im moja zadovoljština uzrokovati nikakvo dobro od svega onoga što sam za njih učinio.

Muke i radosti

Razapinjala me bol zbog moje braće ljudi koji će svojim osjetilima vrijeđati moga Oca i ne će se okoristiti svime onim što sam trpio i činio za njih. Utjehu mi je donosilo kad sam vidio tolike osobe koje će se okoristiti mojom mukom, i zaslugama i snagom njih nasljedovat će i Mene, te će se mrtviti i napredovati u krjepostima i savršenstvu. Vidjevši njihovu dobru volju i odgovaranje na moje milosti još sam se više zalagao da ih još više ljubim i isprosim im veće milosti i jakost kako bi mogli ustrajati u dobru i zadobiti sve više zasluga za vječni život.

Noćni odmor

Nakon što sam prikazivao sve ove čine i molitve, moja ljudska narav bi se malo odmarala. Ja sam boravio u onim stiješnjenostima majčinskoga krila kao neko dijete lišeno razuma i upotrebe osjetila, ali samo prividno, a uistinu sam bio potpuni i istinski čovjek sa potpunom upotrebom razuma, Bog besmrtni. Zbog toga sam bio sposoban bilo trpjeti, bilo radovati se. Dakle, moja ljudska narav se u noćnim satima donekle odmarala, dok je moj duh sjedinjen sa Božjom Riječju uživao u Božanstvu. Motrio sam Božja savršenstva, veličinu, spremnost na dobro, milosrđe, ljubav, mudrost, velikodušnost, dobrohotnost, bogatstvo, plemenitost, gospodstvo, upravljanje nad svime i sve druge krjeposti i Božja savršenstva. Moja duša je uživala u motrenju Božjih savršenstava sjedinjena s Riječju te je dvostruko uživala jer je sudjelovala u tako uzvišenim stvarima.

Slavila je nebeskog Oca, zahvaljivala na Njegovim beskrajnim dobročinstvima što se udostojao stvoriti jednu dušu tako uzvišenu, ispunjenu tolikim krjepostima, zaslugama i savršenstvom i zatim je savršeno sjediniti sa Vječnom Riječju koja se oduvijek rađa u Očevom krilu. Ovdje je moja duša sjedinjena s Riječju slavila i zahvaljivala vječnome Oca kojega je otvoreno motrila. Božja Riječ u Meni uživala je u svim Božjim savršenstvima kao u vlastitim stvarima jer je Božja Riječ, vječni besmrtni Bog, Onaj koji nije podložan trpljenju. Iako sam bio sjedinjen s ljudskom naravi i po tome niži od Oca, doživljavao sam kao jedan Sin velika bogatstva, časti i veličine vlastitoga Oca kao Baštinika i Gospodara. Budući da sam bio Sin, imao sam vlast sa određenom podložnošću Ocu te je On mogao raspolagati kako je htio, a Sin se potpuno podlagao Njegovoj volji iako je po naravi imao potpuno pravo kao Sin. Ako bi Sin htio nešto, molio je Oca, a ovaj bi dobrohotno i radosno pristajao na Njegove prošnje. Na takav način uživao sam i raspolagao dobrima svoga Oca, slavio Ga, blagoslivljao, a Riječ sjedinjena sa Mojom ljudskom dušom uživala je kao jedna.

Bile smo tako savršeno sjedinjene, Riječ je bila jedno s dušom. U tim užitcima provodio bih sate, ali kad bih se povratio svojoj ljudskoj tjelesnoj naravi, duša bi bila lišena onih užitaka i blaženstava koja je prije imala. Nisam propuštao, predraga zaručnice, ni prikazivati svome Ocu onaj san i odmor koji je bio potpuno posvećen. Molio sam da se udostoji zbog tog odmora posvetiti noćni san sve moje braće i da ne dopusti da u tim časovima budu iznenađeni i mučeni od paklenih neprijatelja koji u tim časovima i tim prigodama više nego ikada bjesne kako bi iskalili protiv Boga svoju mržnju na osobama moje braće, napastujući ih na zlo, uznemiruju njihov duh, potamnjuju njihov razum i izopačuju njihovu volju. Lako ih privlače da pristanu na grijeh na koji ih potiču. Moj Otac Me uslišao obećavajući da će mojoj braći posebno u tim časovima pomoći da ih neprijatelj ne prevari i da on bude poražen, da se ne izvrše njegovi zli naumi. Božja pomoć se očituje svaki puta kada ljudi odluče ne pristati na sotonske sugestije i paklene napadaje, te kada odlučnom dušom

odbacuju sve na što ih đavao potiče, svako zlo, sugestije i sve čine. Sigurno će biti pobjednik onaj koji se povjerava Božjoj milosti i pomoći i ne ponaša se kao što to čine mnogi koji pristaju na neprijateljske poticaje i grijeh, zadržavaju se i diskutiraju s njime. Na takav način daju neprijatelju priliku da ih napastuje. Tako oni budu lišeni snage jer su odbacili Božju milost i budu pobijeđeni od đavla.

Opomene zaručnici koja piše ovo djelo

Nemoj se čuditi, predraga zaručnice, što u tvom duhu može biti neka sumnja o ovome što sam ti do sada kazao, a o stvarima koje su tebi potpuno nepoznate. Neprijatelj ljudskog roda se trudi podići u tvom duhu mnoge sumnje kako bi ti učinio dosadnim ovo djelo koje si počela po mojoj zapovijedi. Na takav način bi htio uznemiravati tvoju vedrinu duha koju uživaš kad pišeš i kada Ja iz milosrđa i dobrote udostojim se sudjelovati u tome. Budi, dakle, jaka i postojana, odbaci sve što je protiv djela koje ti nadahnjujem i sugeriram i smatraj za sigurnim ono što ti je predočeno od Mene jer Ja sam nepogrješiva istina i ne mogu lagati.

Spoznaje Djevice Marije

Trebate znati kako je moja ljubazna Majka Marija bila obaviještena o svemu što sam Ja trebao trpjeti kad je vječni Otac izabrao nju za Majku. Udijelio joj je toliko svjetla i spoznaje da vidi i predvidi sve moje muke. Po Božjem poslaniku kojeg je moj Otac poslao bila je informirana o svemu. Djevica Marija bila je raspaljena živom željom da Me nasljeduje. Kako bi Mi nalikovala što savršenije, molila je Oca da joj udijeli da kuša sve one patnje koje sam kušao Ja u svojoj ljudskoj naravi koliko je to Ona bila sposobna i time je bila potpuno utješena. Tako dok sam trpio u Marijinom krilu, i Ona je djelomično trpjela jer je kušala u svom tijelu lišenost svega onoga čega sam bio lišen i Ja. Iako je bila slobodna u činu i pokretima vlastitih osjetila i tjelesnih udova, ipak kušala je lišenost zbog Mene koji sam bio u njenoj utrobi i sjedinjen tako blisko s Njom da smo izgledali kao jedno.

Muka i prošnja Isusova

Osjećao sam muku svoje bezgrešne i nevine Majke Marije koju je ona kušala i to je još povećavalo moju bol. Prikazivao sam Ocu njenu i svoju muku i molio da joj udijeli milosti i krjeposti, da udijeli svim nevinim dušama koje su ožalošćene i trpe kako bi postale sličnije meni, da me nasljeduju. Otac nebeski je u tome imao veliku milinu, to je bilo Njemu po volji i obećao Mi je obilnu milost za sve ove duše, da će na poseban način imati brigu za njih, jednu posebnu zaštitu, obećavajući da će nagraditi njihove patnje beskrajnom slavom i prihvatiti ih i primiti sa svom dobrohotnošću i ljubaznošću koja je vlastita Njegovoj dobroti i dostojanstvu. A kolike je zasluge imala moja presveta i predraga Majka po ovim patnjama, o tome ću vam govoriti u svoje vrijeme.

Poticaj zaručnici

Ono što ti sada želim reći jeste da Me nastojiš nasljedovati u svemu što sam u ovom poglavlju objavio. To ćeš činiti lišavajući se u svemu što bi moglo udovoljiti tvojim osjetilima. Ne samo da se odričeš onoga što je grješno nego se lišavaj i onoga što ti izgleda dopušteno i što Me time ne vrijeđaš. Kako bi Me nasljedovala kada bi se lišavala samo onoga što je grješno, a ne ovoga drugoga dok znaš da sam Ja bio mrtvljen u svemu i lišavao sam se svega iz ljubavi prema ljudima kako bih zadovoljio za njihove grijehe i dugove? Dakle, trebaš

Me u tome nasljedovati, u onome što sobom nosi tvoj stalež i tvoje stanje, još više to trebaš činiti jer time Mene nasljeduješ, svoga Zaručnika.

Sva će zasluga biti tvoja i biti će zadovoljština za tvoje grijehe jer Ja sam trpio za vas, nisam Ja imao za to nikakvu potrebu. U tome je bila zasluga u svemu što sam trpio. Znaš da sam trpio za svoju nezahvalnu braću i one koji su bili buntovni i moji neprijatelji, ali to sam činio rado i s potpunom podložnošću svom nebeskom Ocu. Nasljeduj Me u ovome, draga zaručnice, prikazujući svoje patnje i mrtvljenja nebeskom Ocu sjedinjujući se s ovima koje sam Ja trpio, i mojim zaslugama tvoje patnje će zadobiti veliku vrijednost za sve one duše koje su lišene Božje milosti jer su u grijehu i za sve one za koje znaš da su tebi protivne. Za te moli s još više gorljivosti, prikazuj za njih radije svoja djela pokore. Tako ćeš biti po volji moga Oca i po mojoj volji i uvijek ćeš sve više primati milosti i krjeposti.

Želje i odbojnosti Isusa Krista

Budući da je već prošlo vrijeme koje sam trebao provesti u krilu svoje Majke i trebalo je doći vrijeme kada ću doći na svjetlo dana i živjeti van ovih skučenosti i tjeskoba, istovremeno sam imao želju i odbojnost prema tome. Želju da izađem na svjetlo dana i počnem još više trpjeti za spasenje ljudskog roda, ali moja ljudska narav je kušala odbojnost prema tolikim patnjama koje su pripravljene za nju. Želio sam izaći iz ovih tjeskoba i stiješnjenosti i u isto vrijeme mi je bilo žao ostaviti ovo utočište koje sam prihvatio i koje je Meni bilo drago. Između odbojnosti i želje da više trpim i činim volju svoga nebeskog Oca bio sam ožalošćen i tjeskoban.

Sve sam prikazivao Ocu za svoju braću koji su bili u sličnim situacijama zbog prilika i prigoda koje susreću dok žive u ovom progonstvu i molio sam Oca da im da milost i krjepost da mogu izabrati sve ono što je po volji Božjoj, što se Njemu sviđa, na Njegovu veću slavu i svoju duhovnu korist. Znaj, moja predraga zaručnice, tijekom ovih devet mjeseci koje sam živio u majčinskom krilu time sam bio potpuno zaokupljen i nisam imao mogućnost činiti nikakve stvari izvana, samo sam djelovao iznutra, u nutrini. Trpio sam ukoliko sam bio u svojoj ljudskoj naravi, kao što sam vam to objasnio. Izgleda vam da je ono što sam ispripovijedao malo zbog svega vremena od devet mjeseci, ali znaj, moja predraga zaručnice, da moje molitve, prošnje i prikazanja koja sam prikazivao Ocu nisu bila kao vaša ili kao čini drugih redovnika sa malo vremena molitve koje vam izgleda jako dugačko. Male prošnje i prikazanja koje činite izgledaju vam kao da ste zadovoljili u svemu. Promisli kako su sveci proveli ne samo sate, nego cijele dane u molitvi mome nebeskom Ocu a da to nisu ni primijetili.

Promislite kako je brzo prošlo vrijeme Meni koji sam se zadržavao sa svojim Ocem na tako divan način, više nego bilo tko drugi jer sam Ja Njegov jedinorođeni Sin s Njim potpuno sjedinjen. Sve ove čine sam ponavljao svaki puta jer svaki puta ponavljajući iskazivao sam veliku radost svome Ocu i zasluživao velike milosti za svoju braću. Uvijek sam se brinuo da djelujem za njih i njima na korist jer je u svim mojim djelima bilo obilno otkupljenje o kojemu sam često razmišljao sa Ocem.

Utjehe i gorčina

Eto, moja draga zaručnice, što sam činio u svojoj nutrini dok sam živio u krilu Majke i koliko sam trpio. Znajte da sam sve ovo činio s radošću i rado trpio za spasenje ljudskog roda i slavu svoga Oca. Ali bio sam ogorčen vidjevši kako se malo na moju ljubav odgovara i kako će se malo okoristiti njome moja braća od noga što sam trpio za njih. Mogli su se obogatiti

beskrajnim blagom prihvaćajući moje zasluge, a to nisu činili zbog svojih grijeha i nebrige. To je ono što vam sada kažem, a drugo ćemo izložiti u sljedećem poglavlju.

Drugo poglavlje: Što je činio Sin Božji u svojoj nutrini od prvog trenutka svoga rođenja do osmoga dana svog života

Kad je došlo vrijeme moga rođenja, trpio sam neizrecive muke vidjevši poteškoće koje je podnosila moja predraga Majka. Uistinu, Otac nebeski je odredio da se trebam roditi na tako siromašan način da nemam ni stana gdje bih se trebao prvi put pojaviti u svijetu. Za to je bila određena jedna ponizna štalica, zaklon za životinje, bez svega što je potrebno u sličnim prigodama.

Traženje mjesta za rođenje

Rado sam prihvatio ovo poniženje i krajnje siromaštvo kao i proglas cara Augusta koji je po dopuštenju moga Oca objavljen u vrijeme kada sam se trebao roditi. U toj prilici koja je bila tako ponižavajuća i koju je moja Majka toliko trpjela, činio sam sve one što ću vam sada reći. Kao prvo klanjao sam se Božanskim odredbama i rado sam se podlagao svemu što je Otac odredio za Mene, spreman vršiti Njegovu volju. U tome sam uživao jer je to bila Očeva volja. Ali koliko sam trpio u svojoj nutrini vidjevši svoju Majku i sv. Josipa kako idu tražeći neki zaklon i kako im je to odbijeno. Moja Majka, već umorna i ožalošćena od dugog puta, među svojim poznanicima nije našla nikoga tko bi se udostojao primiti je, pa niti najmanju okrjepu. Koliko mi je muka uzrokovala ova nezahvalnost, nije to teško razumjeti ljudskom umu.

Trpio sam zbog toga što čine za Mene, još više zbog toga što je to trpjela moja predraga Majka. U toj prigodi molio sam Oca i prikazivao Mu tu muku kao zadovoljštinu za sve nezahvalnosti koje su iskazivane mojoj braći kada Božanska dobrota kuca na vrata ljudskih srdaca i ne bude prihvaćena. Ljudi tada zbog tolike tvrdoće i nezahvalnosti to ne prihvaćaju i odbacuju i radije žele ugostiti paklenog neprijatelja, nego svog Stvoritelja. Molio sam Oca zbog one muke koju sam trpio s toliko predanja u Božansku volju, da se udostoji nastaviti tražiti gostoprimstvo u ljudskim srcima i da nikada to ne prestane činiti niti da ih ostavi dok Mu oni ne dopuste da potpuno uzme vlast i posjed njihovih srdaca. Ako bi oni nastavili odbacivati Ga i ne prihvaćati Njegov dolazak, molio sam da budu zbog toga kažnjeni manjom kaznom zbog svoje tvrdokornosti.

Molio sam da zaslužena kazna bude odgođena i ne bude njima uračunata u posljednjim trenutcima života, da se Bog tijekom cijelog života udostoji kucati na njihova srca kao što je moja Majka sa svetim Josipom, svojim zaručnikom, išla kucajući na tolika vrata u Betlehemu i nisu se umorili niti odustali dok se nije približio kraj dana. Stanovnici Betlehema nisu ih prihvatili i nisu im iskazali gostoprimstvo i bili su lišeni milosti primiti Mesiju niti su bili dostojni prihvatiti Ga u svoje kuće. Moj Otac je rado primio ovu prošnju i bio spreman učiniti sve što sam Ga molio da nikada ne napušta čovjeka iako je kriv za teške grijehe i uvijek mu govori u njegovom srcu: otvori se! Otac je spreman uvijek biti na vratima srca i govoriti:

«Na vratima sam, kucam.»

Dok je moja ljubljena Majka hodila okolo i tražila konačište, Ja sam bistrih očiju duše koja motri svu odbojnost i tvrdoću srca tih nezahvalnika sve to gledao. Moj Otac nije propuštao da nadahnjuje njihova srca da Mi iskažu gostoprimstvo, ali ta nadahnuća nisu bila prihvaćena od srdaca onih koji su bili zaokupljeni stvarima svijeta. Molio sam Oca da se

udostoji oprostiti im toliku nezahvalnost i tvrdoću još više zbog toga jer nisu poznavali tajnu i skriveno otajstvo koje je tu bilo. Svidjela se Ocu moja prošnja i prihvati oprostiti njihovu neljubaznost i obeća da ću se roditi na njihovom teritoriju iako to nisu zaslužili. Zbog mojih prošnji ispunjena su Božja obećanja da ću se roditi među njima iako van naselja Betlehema.

Molitva prije rođenja

Kad je moja predraga Majka ušla u onu siromašnu štalicu, klanjala se i zahvaljivala nebeskom Ocu i slavila Ga za Njegove divne odredbe. Dok sam Ja, moja draga zaručnice, bio blizu rođenja i dolaska na svjetlo dana da ostavim tamu djevičanskog krila u tako bijednom siromaštvu vidjevši da sam odbačen od svih i trebam se roditi u bijednoj štalici, bio sam ožalošćen zbog nezahvalnosti svoga naroda i kazao Ocu prije rođenja:

«Evo, o moj predragi Oče, došlo je vrijeme mog rođenja. Molim te prije nego što izađem na svjetlo dana da Mi udostojiš dati dopuštenje da blagoslovim ovu svoju ljudsku dušu koju ste stvorili i sjedinili s Vječnom Riječju zbog Vaše velike slave da se pojavi u svijetu. Blagoslovi ovu moju ljudsku narav koju si Ti, Oče, htio stvoriti sa najčišćim kapljicama krvi moje predrage Majke po djelu Duha Svetoga. Ti si se udostojao sjediniti ovu Moju ljudsku narav sa Božanskom naravi i dao joj to boravište trajno i nerazdjeljivo. Blagoslovi sve one pokrete koje će činiti ova ljudska narav sjedinjena sa Riječju. Blagoslovi sve patnje koje će trpjeti, sva djela koja će činiti na Tvoju veću slavu i na spasenje ljudskog roda. Ispovijedam u Tvojoj prisutnosti o moj ljubljeni Oče, da ne želim niti jedan uzdah, niti jedan korak, niti reći jednu riječ, niti podići oči a da sve ne bude sukladno Tvom Božanskom dopuštenju i Tvojoj volji i na Tvoju veću slavu i čast. Vidite, o moj ljubljeni Oče, koje boravište je pripravljeno u svijetu za moje rođenje, vidiš nezahvalnost moje braće. Pa ipak molim Te, o moj predragi Oče, da im oprostiš ovu nezahvalnost i pripraviš im vječno blaženstvo kada se budu rađali od ovog smrtnog života na vječni život. Želim i kanim zaslužiti za njih ovo blaženstvo po svojoj muci i bolnoj smrti. Primi, o preljubljeni Oče, ovu ljubav i dobru volju koju imam prema svojoj braći. Blagoslivljajući Mene blagoslovi i sve one koji će Me nasljedovati i slijediti moj primjer. Oče, prema svima se pokaži pun ljubavi.»

Blagoslov nebeskog Oca

Nakon što sam izmolio ovu molitvu, Otac Me blagoslovio na divan način. Ovaj blagoslov je bio potpuno drugačiji od onoga kada je Izak blagoslivljao svoga sina Jakova jer je taj blagoslov bio u vremenitim dobrima, dok Me moj nebeski Otac blagoslovio u zadobivanju vječnih dobara i duša moje braće. Ja sam doživio mržnju kao i Jakov koji je to doživio od brata Ezava jer su Me moja braća mrzila i progonila do smrti. Mnogo je Jakovu pomogao dar koji je poklonio svom bratu kako bi se s njim pomirio, a Meni ne će koristiti dar samoga sebe, dar iznad svakog dara da bih obratio hebrejski narod, braću uistinu tvrdokornu i nezahvalnu. Toliko će Me žalostiti ova tvrdoća i odbijanje! Ipak, bit će Mi na neko olakšanje vidjeti toliku moju braću među kojima mnogi ne će biti od izabranog naroda, da će se sa Mnom sjediniti, biti moji najbliži prijatelji, prihvatiti moju vjeru i nauk, te će Me slijediti na putu patnje i križa.

Molitva za Majku

Nakon što sam primio Očev blagoslov i shvatio Božanski pristanak na moj dolazak na svijet, molio sam Oca da se udostoji na neki način nadoknaditi mojoj ljubljenoj Majci za

trpljenja koja sam zajedno s njom doživio u njenom krilu tijekom devet mjeseci. S mnogo ljubavi i dobrohotnosti prihvati Otac moju molitvu. Uznio je moju Majku na uzvišenu ekstazu te je učinio da Ona motri Božanstvo u svim Njegovim savršenstvima do te mjere da se njena duša bez posebne Božje milosti ne bi mogla vratiti u ovaj svijet osjetila. Ovo blaženo viđenje bilo je divno i duša moje Majke je bila ispunjena većim milostima i savršenstvom. Moj Otac joj je rekao da moli sve što želi zbog boravka koji je Meni dala, Njegovom ljubljenom i jedinom Sinu.

Marija se duboko ponizila i odgovorila da je sve što je u njoj čisti Božji dar i da joj se za to ne treba dati nikakva nagrada. Upravo zbog toga Božja velikodušnost se iskazala još velikodušnija u svojim milostima. Ona je željela toliko milosti i krjeposti da može savršeno nasljedovati Vječnu Riječ, svoga Sina koji je postao čovjekom, da trpi sve one muke koje će njen Sin trpjeti za spasenje svijeta. Molila je da joj se udijele krjeposti i postojanost u jakosti u svim onim udarcima mača bola koje će morati trpjeti kada joj bude probadao dušu i srce. U svemu se Bog udostojao naslađivati u ljubljenoj Majci, a Ona poniznom ljubavlju zahvaljivala je ponovno vječnom Ocu za tako veliku milost da je izabere za Majku svoga jedinorođenoga Sina. Zahvaljivala je Bogu što joj je udijelio milost boraveći u njenom krilu tijekom devet mjeseci i za sve milosti koje je primila kroz to vrijeme. Ponovno se potpuno prikazala Bogu i kazala da je spremna u svemu vršiti Njegovu Božansku volju i odredbe. Dobila je milost odgajati svog ljubljenog Sina sa toliko savršenstva koje to traži njena obaveza tj. da nikada ni u najmanjoj prigodi Mu ne bude uzrokom nelagode ili trpljenja. Sve se to jako dopalo mome Ocu.

Otajstveni san sv. Josipa

U istom trenutku kada je moja Majka bila u divnoj ekstazi sv. Josip je imao jedno iskustvo čudesnog sna. Bio je to divan otajstveni san u kome se duh uzdizao Bogu i motrio Božanska otajstva, posebno Otajstvo utjelovljenja. I za njega sam molio nebeskog Oca da mu nadoknadi za sve one napore koje je učinio kako bi uzdržavao moju Majku i Mene, posebno za tjeskobu koju je trpio, tjeskobu sumnje kod Marijine trudnoće, prečiste zaručnice, i zbog nelagoda koje je trpio na putovanjima, muke kada je vidio da je odbijen i da se mora skloniti u ovu siromašnu štalicu. Moj Otac je nagradio ovog svetog čovjeka dajući njegovoj duši Božanske slasti ispunjajući je uvijek iznova milostima i nebeskim darovima.

Isusovo rođenje

Dok je moja Majka uživala u Božanstvu, a otac Josip u Božanskim slastima i nebeskim utjehama, izašao sam na svjetlo dana, rodio se na divan način ostavljajući krilo svoje Majke, prečiste Djevice obogaćeno milostima. Kada sam izašao iz djevičanskog krila prije nego što su se povratili osjetilima moja Majka i Josip, Ja sam se klanjao nebeskom Ocu dubokim poklonom i ponovno Mu zahvalio i potpuno se Njemu prikazao. Zatim sam se ispružio po zemlji i počeo plakati.

Moj glas je prodro u srce Marijino i potakao njen izlazak i uzvišene ekstaze. Nakon što je primila Očinski blagoslov vratila se svojim osjetilima i prvo mi se poklonila. Slično je učinio i sv. Josip, njen zaručnik. Nije ljudski duh sposoban shvatiti koliko je bila velika radost koju su kušali u svojim dušama, posebno ono što je kušala moja ljubljena Majka koja je s toliko želje čekala moje rođenje, koliko čina klanjanja, čašćenja, prikazivanja, podložnosti Ona učini i koliko gorljivosti, ljubavi, velikodušnosti. Sve sam to prihvaćao i prikazivao svome Ocu, gledao svoju Majku tjelesnim očima, ali još više je srcem ljubio i naslađivao se u njoj.

Plač novorođenčeta

Predraga zaručnice, ležao sam na zemlji poništen i potpuno predan i lišen ljudske pomoći. Meni je to bila velika muka. Plakao sam vidjevši toliku bijedu i siromaštvo. Bilo mi je hladno i to sam jako osjećao pa ipak, iako sam bio tako malen sve sam to prikazivao svome Ocu skupa sa svojim suzama kao zadovoljštinu za grijehe cijelog ljudskog roda, na poseban način za one udobnosti koje su tolika moja braća sebi dopuštala, svome tijelu, ne dopuštajući da bi trpjeli bilo kakvu neudobnost ili lišenost u tijelu, pa i u onome što je površno i nepotrebno. Nakon što sam došao na svjetlo dana, klanjao sam se svom nebeskom Ocu, a ta moja klanjanja bila su Mu tako draga.

Klanjao sam se i u ime svoje braće, posebno onih koji su tada rođeni i nisu bili sposobni klanjati Mu se jer su bili još uvijek lišeni potpune upotrebe razuma. Zahvaljivao sam Bogu u njihovo ime jer oni to u svojoj dobi nisu sposobni sami učiniti. Moj Otac je sve to primio i rado prihvatio i svi su Mu se klanjali, zahvaljivali i častili Ga na taj način i ako bi ljudi umrli prije upotrebe razuma odmah nakon rođenja ili u ranoj dobi, umiru bez svoje odgovornosti i bez zlobe. Pa ipak moj Otac je već proslavljen od svih ovih po onome što sam Ja činio za njih a da nisam nikoga isključio iz toga. Slava koju sam Mu prikazao u ovim prvim trenutcima svoga života je dana u ime svih njih pa i ako će se neki kasnije pobuniti protiv Boga, ne će Mu više moći oduzeti te slave. Kad sam ležao na zemlji u tolikom siromaštvu, plakao sam neutješan, moja zaručnice, za sve grijehe svoje braće jer sam vidio da će mnogi obeščastiti i prezreti moga Oca. Vidio sam da će na Mene morati pasti svi bičevi kako bi se ublažila srdžba i bijes Očeva koja se pravedno podizala zbog zlobe ljudi. Govorio sam svom Ocu:

«Ljubljeni moj Oče, evo ovog mog tijela koje je došlo na svijet kako bi zadovoljilo Božjoj pravdi. Zbog toga daj da na Mene padnu bičevi Tvoje srdžbe koju imaš prema grješnicima. Evo spreman sam dati potpunu zadovoljštinu koju Tvoja pravda traži od Mene samo da se grješnici obrate i žive. Neka umrem u mukama samo da bi oni bili dostojni vječnog života s Vama u nebeskom Kraljevstvu, a Ja sam došao to za njih zaslužiti. Potvrdi, Oče moje, ove moje prošnje i prikazanja odredbama, i darovima milosti. Učini da se sva stvorenja koja imaju dobru volju Tebi obrate i vječno slave Tvoje milosrđe.»

Mom nebeskom Ocu se jako svidjela moja prošnja i rado ju je prihvatio obećavajući da će učiniti što sam molio.

U Marijinom zagrljaju

Tako ispružen na zemlji govorio sam srcu svoje ljubljene Majke i kazao:

«O predraga Majko, podigni Me sa zemlje i primi u svoje naručje jedinorođenog Sina Božjega, blagoslovljeni plod svoje utrobe. Motri Me, čuvaj Me kao zalog Božje ljubavi prema čovjeku. Drži Me kao zalog ljudskog otkupljenja. Hladnoću koju trpim neka pobijedi strahopoštovanje koje imaš u svojoj poniznosti da Me dodirneš. Neka tvoja majčinska ljubav pobijedi poštovanje i podložnost koju imaš prema Bogu koji je postao čovjekom. Prigrli Me na svoje majčinske grudi i ugrij me na plamenu koji gori u tvojim grudima jer ga je stvorio moj nebeski Otac još prije one materijalne vatre. Taj plamen tvojih grudi treba biti prvi koji će Me zagrijati. Pokrij me onim siromašnim povojima koje si s ljubavlju pripravila da Mi služe i zadrži Me u svom naručju jer Ja sâm već kušam muku zato što sam odijeljen od tebe.»

Koliko li se raspali želja moje ljubljene Majke da Me primi u svoje naručje, koliko je narasla njena ljubav po ovim nutarnjim glasovima! Tako nošena ljubavlju i poštovanjem nadvladala je strahopoštovanje koje je imala prema Meni kao svome Bogu i uzela Me u svoje naručje, privila Me na grudi kao svoga Sina. Ugrijao sam se na plamenu njene majčinske i djevičanske ljubavi više nego da je to bila neka naravna vatra i toplina. S koliko ljubavi i radosti u svom srcu Me primila u svoje naručje moja ljubljena Majka! Ovo možete zaključiti iz velike ljubavi koju je imala prema Meni kao svom Sinu i iz uzvišenog svjetla koje je imala da Me prepoznala kao svog pravog Boga.

«Našla sam ljubljenoga svoga srca i čvrsto ga zagrlila. Ne ću ga više ostaviti.»

Našla Me ne zato što bi me ikada izgubila, nego jer sam bio skriven u njenoj utrobi i nije Me mogla motriti i zagrliti na ljudski način. Kolike su tada bile profinjenosti, o moja predraga zaručnice, koje je Marijina majčinska ljubav iznašla prema Meni, svom dragom ljubljenom Sinu! Ja sam odgovarao ljubavlju na ljubav svoje Majke iako joj nikada nisam uskratio poštovanje koje je bilo utisnuto u njen duh kada Me gledala kao svog Boga. To je njoj bilo za pomoć da ne izdahne njena duša od tolikih slasti i utjeha.

Vidjela je u Meni ljupkost, ljubav i neusporedivo dostojanstvo koje ju je očaravalo i činilo da uzdiše od ljubavi. U isto vrijeme vidjela je ozbiljnost, uzvišenost i dostojanstvo vlastito jedinome Bogu. To je u Marijinoj duši imalo učinak strahopoštovanja, časti, straha Božjega i davalo mjeru njenoj ljubavi kako ne bi bila lišena ovog života kao što bi se to dogodilo iz ljubavi da te mjere nije bilo. Prikazivao sam Ocu svu ljubav svoje Majke koju je imala prema Meni i ljubav koje sam Ja imao prema njoj jer smo bili dvije osobe Bogu Ocu tako drage koje On rado prima i prihvaća. O kako je On to prihvaćao i u tome uživao! Govorio sam:

«Evo, o moj ljubljeni Oče, ove razmjene ljubavi i časti među nama. Činimo to na čast i Tvoju slavu i kao nadoknadu za one nezahvalnosti i nedostatke u ljubavi koje Ti iskazuju moja braća, posebno kao nadoknadu za ono kada kod ljudi između majke i djece nema ljubavi, nego dolazi čak do mržnje, tako da su odbojni i mrski jedno drugom umjesto da se ljube, što je na veliku Tvoju žalost koji si njihov ljubazni Otac.»

Sve je prihvaćao moj Otac.

Prikazivanje suza

Trebaš znati, o moja predraga zaručnice da sam jako dobro znao sve one čine i prikazanja koja će biti po volji mom Ocu i koje je želio od Mene. U svemu sam Mu nastojao udovoljiti na način da bude potpuno zadovoljan te da se zbog toga udostoji biti dobrohotan i očinski prihvatiti prošnje koje sam prikazivao za svoju braću. Sve što sam činio i djelovao činio sam za njih sa beskrajnom željom da ih vidim spašene i da budu sudionici mojih zasluga i otkupljenja. A zbog onih koji će ostati lišeni mojih zasluga, a Ja sam ih jasno vidio, kušao sam veliku muku i prikazivao Ocu sebe kao nadoknadu za njihovo odbijanje i tvrdokornost u kojima su ovi bijednici slijepo živjeli lišeni svjetla vjere i zbog toga isključeni iz otkupljena i lišeni mojih zasluga.

O kako sam plakao i žalostio se, moja predraga zaručnice, vidjevši tolike duše stvorene od mog Oca, koje sam i Ja ljubio i kojima sam želio istinsko dobro, došao na ovaj svijet da ih spasim, a one zbog svojih neokajanih grijeha ne će se okoristiti otkupljenjem i mojim zaslugama. Želio sam da se svaka od ovih duša sjedini sa Mnom i plače i ova želja je prožimala i srce moje ljubljene Majke te je i Ona plakala. Bilo mi jako milo vidjeti da se Ona sjedinjavala sa Mnom i plakala zbog tako velikih gubitaka. Prikazivao sam ove suze i patnju svome Ocu i molio Ga da daje sličan osjećaj svim izabranim dušama, poglavito onima koje su

mogle činiti dobro nesretnim i slijepim dušama kako bi im se pomoglo da upoznaju istinskog Boga da ih privuče k sebi na svjetlo prave vjere i učini ih dionicima otkupljenja. To sam učinio da ne ostanu te duše lišene tog blaga zbog svojih nedostataka kada ih se pouči pravoj vjeri.

Prvi poljubac

Dok sam, moja predraga zaručnice, bio u krilu svoje ljubljene Majke, shvatio sam želju njenog srca da mi dade čisti poljubac kao svom ljubljenom Sinu. I Ja sam želio primiti taj poljubac puno više nego što je to predstavljeno u Svetom pismu o zaručnici u «Pjesmi nad pjesmama» tj. da može reći sa svom ljubavlju svog srca:

«Poljubi me poljupcima svojih usta.»

Puno više želio sam udovoljiti svojoj Majci i rado primiti taj iskaz ljubavi jednog tako čistog i nevinog stvorenja kao što je to bila Ona koju sam toliko ljubio, koja je bila toliko ljupka da sam to rado primio. Rado sam na to pristajao sa svom puninom utjehe što može shvatiti jedno tako dostojno stvorenje i pozvao sam prvi Majku da se približi svojim čistim usnama mome licu i poljubi me svetim poljupcem.

Taj zov sam učinio prožimajući u ljubavi njeno srce. Pošto je shvaćala moj nutarnji glas, odmah je prihvatila taj ljubazni zov, poljubila Me i Ja sam joj uzvratio s toliko ljubavi da je bila ispunjena novom milošću i učinio sam da kuša slast čistog poljupca. Osjećao sam veliku radost i slast zato što Me Ona poljubila. Ovaj prvi poljubac koji Mi je dala moja draga Majka Marija prikazao sam Ocu zajedno s onim što je Ona primala i sa svim utjehama duha koje sam dao da Ona iskusi u svojoj duši i koje je kušala i moja ljudska narav. Molio sam Oca da se zbog toga udostoji udijeliti često Božanske slasti nevinim dušama koje žele osjetiti Njegovu blagost i mole Ga s toliko želje. Molio sam Oca da bude prvi koji će ih poticati da Ga žele uistinu kao što reče po ustima kraljevskoga proroka:

«Dođite i vidite kako je dobar Gospodin.»

Svidje se jako Ocu ovo prikazanje i prošnja i On dobrohotno prihvati što sam molio na način da duše ljubavi mogu osjećati slast i blagost Božju jer će biti uslišane kao što to kušaju oni koji Boga žele.

Želja i gorčina

Ne trebate smatrati, draga zaručnice, da kušajući sa Majkom toliko radosti i blagosti u tom činu ljubavi kad smo se uzajamno poljubili da sam često sebi dopuštao te čine naslade i radosti. Naprotiv, redovito sam se lišavao tih stvari i svih koje su Me mogle utješiti. Često sam se htio odreći i ove majčinske ljubavi i nježnosti. Rijetko su među nama bili ti uzajamni čini razmjene ljubavi. Vidio bih goruću želju svoje Majke i u Meni je to poticalo veliku želju, ne samo da joj udovoljim, nego i da kušam tu slast njenih prečistih poljubaca. Ovu tako goruću želju sam mrtvio i lišavao je onoga što je željela iako je to bilo savršeno i sveto. Prikazivao sam ovo mrtvljenje koje mi je uzrokovalo veliku muku jer sam kao Bog sklon tješiti svoja stvorenja, a kao čovjek sklon primati od njih utjehu.

Prikazivao sam lišenost ove osjetne ljubavi, slasti i utjehe kao zadovoljštinu za mnoge teške grijehe kojima su stvorenja vrijeđala Boga. Kad se događao ovaj uzajamni čin ljubavi po poljupcu moje Majke, uvijek sam htio tako da mi prožme srce i poljubac Jude izdajnika i mnogi udarci i preziri koje ću morati primati na svoje Božansko lice. To sam činio kako bih doživljavao na umjeren način slast i utjehu u tim i sličnim činima. Marija je mislila na prezire

koje ću doživjeti, a Ja sam mislio na nezahvalnosti onih koji će to činiti tako da je taj užitak zbog prečistog Marijinog poljupca bio popraćen i gorčinom zbog budućih patnji.

U povojima

Nakon što me moja predraga Majka držala neko vrijeme zagrljenog, već je znala da je morala, kao što se to čini s drugom djecom, staviti Mi povoje koje je pripravila. To je Marija učinila sa mnogo milosti, ljubavi i utjehe. Ali nije uživala ovu utjehu a da nije kušala gorčinu jer sam istovremeno govorio njenom srcu:

«Obavij i pritegni, Majko, svoga Sina ovim povojima, ali znaj da su mi druge veze pripravljene. Doći će vrijeme kada ću biti vezan lancima bez ikakve samilosti.»

Koliko su ove riječi bile mučne nevinom srcu punom ljubavi moje Majke! Vidjevši da sam obavijen povojima i stiješnjen među njih osjećao sam onu muku koju bi osjećao neki čovjek u zreloj dobi u takvoj situaciji. Prikazivao sam muku Ocu i govorio:

«Evo, Oče, vašeg ljubljenog Sina obavijenog povojima. Evo Me vezanog i lišenog mogućnosti za bilo kakav pokret. Molim Te da se udostojiš zbog ove moje muke razriješiti okova grijeha tolike neoprezne, nerazborite duše koje s toliko lakoće dopuštaju da budu bačene u lance grijeha a zatim ne nalaze načina kako da se oslobode tih okova nepravde. Htjeli bi, ali se ne mogu sami osloboditi. Zbog toga, moj ljubljeni Oče, udijeli im toliko milosti i krjeposti da se mogu osloboditi.»

Sve Mi je obećao Otac i to čini svaki dan jer mnoge duše su oslobođene od teških okova grijeha a da se nisu potpuno urazumile. To su duše koje nisu sa zlobom nego zbog vlastite nerazboritosti i neopreznosti, neki puta i zbog obzira ili prividne nužde pale u grijeh ali imaju odlučnu volju osloboditi se tih najgorih mogućih okova, a Otac im priskače u pomoć na poseban način i mnoge duše snagom ove moje molitve budu potpuno oslobođene.

U zagrljaju sv. Josipa

Nakon što sam bio povijen onim siromašnim povojima, trebao sam biti odložen u jaslice iz kojih se hrane životinje. Prije nego što ovo učini moja ljubljena Majka, budući da sam je nadahnuo, dala Me u naručje svome zaručniku Josipu. Možete samo zamisliti koliko utjehe je Josip kušao u svojoj duši motreći Me, a znao je sigurno da sam Ja istinski Sin Božji i Sin njegove prečiste zaručnice Marije. Ispunio sam njegovu dušu i on je ćutio mnoge i prevelike radosti i slasti do te mjere da je skoro pao u ekstazu ljubavi te je plakao suze radosnice. Izgledalo mu je kao da je Raju, da osjeća rajske slasti.

Pa ipak među tolikim slastima bilo je i gorčine jer je vidio to veliko siromaštvo u kojem sam morao biti a da Mi nije mogao pomoći kako je to želio. Ja sam, o moja predraga zaručnice, vidio njegovu svetu dušu zapljusnutu tolikim rajskim slastima dok je u svom naručju držao svoga Boga. Ipak bilo mi je žao vidjeti muku i žalost koju je osjećao što mi ne može pomoći. Prikazivao sam ovu utjehu Ocu i molio Ga da se udostoji utješiti tolike duše pogotovo one koje se žaloste razmišljajući o mojim patnjama. Neka im Bog da osjetiti Mene i moju ljubav po izljevu Njegove milosti. To je bilo po volji moga Oca i On to sprovodi u djelo i često daje da nevine duše kušaju slast Božje milosti zbog moje prisutnosti u njihovim dušama.

Podložnost Ocu

Ti, o draga zaručnice, jako se čudiš čuvši kako Ja jednak Ocu molim od Njega sve ove stvari kao što ti to objašnjavam u ovom djelu. Kao Bog mogao sam slobodno dijeliti sve ove milosti i darove svojim stvorenjima, kako sam kazao i svojim učenicima:

«Ja i Otac smo jedno.»

Ali morate znati, budući da sam se utjelovio i sjedinio sa ljudskom naravi, bio sam zbog toga u nižem položaju od Njega. Isto tako došao sam na svijet kako bih činio Njegovu volju i u svemu bio Njemu podložan. Kao Sin Njemu poslušan molio sam sve ove prošnje da udijelim svojoj braći sve milosti i darove o kojima sam dosada govorio i o kojima ću govoriti. Zbog toga nemoj se više čuditi kada ovo čuješ, naprotiv, ponizite se i pokušajte nasljedovati moju podložnost vi koji ste stvorenja da biste na zemlji živjeli uvijek podložni mom Ocu kao što sam i Ja bio. Nisam bio podložan samo svom Ocu. Čuti ćete u ovom djelu kome sam sve bio podložan i do čega je sve došao vaš Bog iz ljubavi prema čovjeku koji je tako nezahvalan i buntovan i najčešće odbija podložiti se svom Stvoritelju i odbija Njegovu volju. O tome ću vam govoriti u svoje vrijeme.

U jaslicama

Ležao sam rekao u životinjskim jaslicama na malo sijena. Vratila se moja Majka i uzela Me ponovno u svoje ruke skupa sa sv. Josipom i položila Me ponovno tu da zaspim. Poklonila se i motrila Božansko otajstvo. Ležao sam između dvije životinje koje su Me grijale svojim dahom i poniznim činom prepoznavale me kao svog Stvoritelja. Izgledalo je kao da im je bio dan dar upotrebe razuma. Sve su bile pažljive i kao zadivljene motrile moje siromaštvo. Dok sam bio u onim jaslicama i ležao, o koliko sam činio, moja zaručnice, za svoju braću ljude kod svoga Oca. Jako sam trpio kao čovjek ono siromaštvo i poniženje vidjevši da sam rođen u štalici i odložen da se odmaram u tako siromašnom okruženju jaslica, a kao dar mi darovano malo sijena koje je preostalo životinjama koje se tu našlo.

Vidio sam one dvije životinje koje su bile prisutne kod mog rođenja. O, koje su to velike stvari, moja zaručnice. Tko bi ikada mogao misliti da će se vaš Bog tako poniziti da dospije do toga da boravi u jaslicama u društvu životinja i da će se njihovim dahom grijati? Pa ipak je bilo tako. Slušao sam skladne pjesme anđela koje je poslao moj nebeski Otac da Me časte kao svoga Kralja, a svijet za koji sam došao i rodio se na zemlji, što mi je dao? Jednu štalu i jaslice kao mjesto za odmoriti se. To je bio prvi dar mog dolaska na zemlju. Čuti ćete naprijed što će Mi još dati do kraja moga života. Ležeći na sijenu, odmarajući se, trpio sam u svojoj ljudskoj naravi. Prvo sam prikazao Ocu ove patnje kao zadovoljštinu za tolike udobnosti i lagodnosti koje sebi stvorenja pribavljaju u svom odmoru.

Ove lagodnosti lako prevare i najsavršenije osobe pod isprikom da čuvaju zdravlje i umjesto da se popravljaju zadovoljavaju svome sebeljublju. Molio sam Oca da se udostoji dati milost, snagu i krjepost svima onima koji će se u tome mrtvjeti nasljedujući Mene, lišavajući se udobnosti kojima su se redovito mogli služiti. Otac se iskazao spremnim pomoći svima svojom milošću kao što to uistinu i čini. O koliko ima onih koji spavaju na tvrdom podu i na malo podloge za vrijeme dok se odmaraju! Pa ipak u tome ustraju s toliko duha i velikodušnosti da im izgleda da u tome nalaze svoje naslade. Sve je to plod mojih prošnji jer bez milosti i posebne pomoći ne bi mogli u tome opstati. Vidjevši tako da sam između dvije životinje, molio sam Oca da se zbog toga udostoji imati samilosti prema onim dušama koje se zbog svojih poroka dovode do toga da liče na životinje i da dade njima svjetlo i milost kako bi mogli spoznati to bijedno stanje u kojem žive. Kao što se nisam ustručavao i odbacivao da budem između te dvije životinje, neka se On ne ustručava biti među onim nesretnim dušama

svojim svjetlom i Božanskim nadahnućima. Sve Mi je to obećao moj Otac, kao što to i čini. Duše nerazborite i neznalice opiru se Božjoj milosti i ne slušaju Božja nadahnuća i svojom ludošću i nedostatkom razuma i razboritosti odbijaju svjetlo koje im Otac milosrđa daje i s toliko ljubavi nudi.

Kušao sam zbog tih duša veliku muku koja Me žalostila, gorko sam plakao i oplakivao njihovu tvrdoću i sljepoću, prikazivao Ocu suze kako bi Božanska pravda bila zadovoljena za sve one uvrjede koje je primala od nezahvalnih ljudi. Ako bi se ovi htjeli obratiti, Božanska pravda je za njih već zadovoljena. Ja sam trpio zbog onih stvari za koje su oni odgovorni i grješni pred Bogom. Nakon što sam neko vrijeme ležao i razgovarao s Ocem, motrio sam jednu po jednu osobu, sve one koji će Me u sličnim prigodama htjeti nasljedovati. Ah, s koliko ljubavi sam ih motrio! Vidjevši njihove patnje na neki način Mi je bila utjeha u muci jer Me tješilo vidjeti da će biti onih koji će Me ljubiti i iz ljubavi nasljedovati. Ali ta utjeha je često bila popraćena gorčinom motreći tolike koji Me ne će htjeti nasljedovati i naprotiv, tražit će upravo one udobnosti i finoće, pa i na mjestima gdje se ispovijeda siromaštvo i krjepost, puno puta vrijeđajući Boga i zavjetovano siromaštvo.

Prvi posjet pastira

Ležeći tako moje srce je željelo vidjeti pastire kako bi se moglo nasladiti skupa s onim jednostavnim dušama. Prije nego su ovi došli pred štalicu gdje sam boravio molio sam Oca da se udostoji dati im toliko svjetla da bi mogli prepoznati Božansko otajstvo i vjerovati da sam pravi Bog i pravi čovjek. I uistinu učini to moj Otac. jer su te duše imale dobru volju. Božja milost je u njima učinila velike stvari i svi ražareni došli su i klanjali Mi se, prikazivali Mi svoja srca. Kad su došli pred štalicu, bili su ispunjeni novom milošću i radošću svoga srca. Čim su Me vidjeli, pali su ničice na zemlju sa radosnim suzama, klanjali Mi se i prepoznali Me kao istinskog i pravog Mesiju koji je bio obećan, ali budući da su bili jednostavni ljudi, nisu shvaćali otajstvo moga siromaštva i poniženja.

Veoma sam se radovao, predraga zaručnice, kod ovog prvog pohoda. Iako su to bile jednostavne osobe, ipak sam kušao veliku utjehu. Upravo zbog njih se radujem jer su bile pravedne i jednostavne duše i nalazio sam u njima svoju slast. Ova utjeha je bila popraćena gorčinom jer sam vidio neke koji su bili nevjerni, ne samo da nisu vjerovali što su im drugi govorili, nego nisu niti htjeli doći do štalice, ostajali su u svojim tvrdoćama i protivljenjima. Ova njihova tvrdoća i nevjera Mi je uzrokovala toliko muke da nisam mogao ni plakati vidjevši da, iako su im poslani anđeli, ipak su bili tako tvrdokorni. Primjer njihovih drugova i prijatelja im je trebala biti pomoć i poticaj da se požure i dođu Mi se pokloniti. Milost koju Mi je Otac dao, koju je dao drugima, dao je i njima, ali u njima nije imala učinka jer su to bile grješne a ne jednostavne i pravedne duše kao one koje su vjerovale na anđeoski poziv te su imali sreću prepoznati Me i pokloniti Mi se.

Prikazivao sam, draga zaručnice, ovu muku Ocu jer sam trpio vidjevši duše tako tvrde i otvrdle da su prezirale poziv jednog anđela, prezirale milost te sam molio Oca da se udostoji oprostiti im toliku tvrdoću i tvrdokornost. Molio sam Ga da primi moje suze kao nadoknadu za uvrjede koje sam primao od nezahvalnih duša koje su se toliko opirale Njegovim pozivima. On im je udjeljivao svoje milosti, a one su ih zloupotrebljavale i činile sebe nedostojnima zbog svoje tvrdoće. Kad su došli ti jednostavni pastiri u moju prisutnost, gledali su Me sa čuđenjem puni divljenja. Ja sam ih gledao s ljubavlju, ispunjao njihove duše utjehom. Molio sam Oca da se udostoji utješiti sve one duše koje povjeruju Njegovim pozivima i predaju se Meni na službu i odgovore na milost.

Dobri Pastir

Molio sam Oca da kao što se naslađivao kod prvih pohoda pastira Meni u štalici, tako da Mu bude drago i Meni dati titulu Dobroga Pastira da budem glava svih pastira, najsavršeniji i najsvetiji te da Mi se zbog toga ubuduće klanjaju sva stvorenja kao ovčice Meni povjerene. Kazao sam da želim vršiti službu Dobroga Pastira prema izgubljenim ovcama, da se ne ću obazirati na napore, nelagode, te da ću dati i život kako bih ih spasio i činio sve što trebam da ih ponovno vratim u svoj ovčinjak milujući ih, pozivajući i tražeći, zovući ih, oslobađajući ih od paklenog vuka i od nametnika. Izgubit će se samo one koje će htjeti bježati od Mene i svojevoljno se davati vuku da ih rastrga.

Jako se svidjela Ocu ova molitva i već od tada Mi je udijelio službu Dobroga Pastira. Brzo sam počeo vršiti ovu službu ne sa djelima jer sam bio u dobi tako malenoj, nego molitvom i prošnjom moleći Oca da se udostoji po svojim pozivima i milostima voditi u moj ovčinjak mnoge izgubljene ovce. Uistinu, mnoge su to i učinile, mnoge su se vratile, a na pozive nisu odgovorile samo one ovce koje su bile otvrdle u svojim grijesima i nisu odgovarale na Božje milosti. Molio sam između ostaloga Oca da se udostoji dati milosti i krjeposti svim onim stvorenjima tj. ljudima koje je odredio da u Crkvi vrše službu pastira duša kako bi tu službu vršili u ljubavi i pravednosti koju sam ih Ja učio. Motreći ovce koje su njima povjerene neka se ne ustručavaju napora, ni rada i poteškoća kako bi ih hranile i čuvale u mom ovčinjaku jer Ja sam glava svih pastira koji su dali svoj život kako bi očuvali stado koje im je povjereno. Sve to Mi je obećao Otac i to provodi u djelo jer On uvijek daruje svoju pomoć i milost onima koji vrše Njegovu službu. Samo onima koji ulaze u Moj ovčinjak kao najamnici ne daje svoju milost. Njihov cilj nije pasti i čuvati Moje stado, nego ih vodi materijalna sigurnost, oholost, ispraznosti i častohleplje. Zbog toga postaju nedostojni Moje pomoći i propada ovčinjak, koji su sa toliko lukavstva preuzeli.

Iako sam, moja predraga zaručnice, oduvijek sve ovo znao jer sam Bog jednak Ocu, Vječna Riječ sjedinjena sa mojom ljudskom naravi, ipak u trenutku kad sam sve vidio, to mi je bila jako velika muka. Prije nego što je Riječ tijelom postala nije bila sposobna trpjeti jer je Bog, a Bog kao sveprisutni Univerzum, neizmjerno Veličanstvo, naprosto Onaj koji jest, koji u sebi sadrži sve bogatstvo dobra, taj Bog je nesposoban za bilo kakvu patnju i trpljenje. Ali kad sam Ja, Vječna Očeva Misao postao čovjekom, tada sam preuzeo i prihvatio patnju svoje braće ljudi. Kao Dijete u jaslama gledajući bezazlene pastire vidio sam svojom Božanskom providnošću sve pastire svoga «stada», dobre i zle. Na žalost, vidio sam koliko će biti najamnika koji kao krvoločni vukovi, a ne pastiri razgone moje stado i loše se ponašaju prema njemu.

O, koliko je trpjelo moje srce vidjevši prezire i loše ponašanje prema ovcama koje sam s toliko muke došao tražiti i koje sam po svojoj smrti ponovno doveo u svoj ovčinjak. Prikazao sam ovu muku i patnju Ocu. Molio sam Ga da po snazi ove muke koju sam tako duboko kušao udostoji se spriječiti ulazak takvih osoba među pastire moga ovčinjaka. Ako bi ušle samo bi kažnjavale moje ovce, previše idu daleko od pravog puta i traže otrovne pašnjake. Molio sam da im se Otac barem udostoji dati krjepost da trpe kazne kao zadovoljštinu za svoje grijehe, da pastirima dade svjetlo i milost da se mogu promijeniti ili barem da oslobode stado od «vuka» na veću slavu i spasenje stada. Molio sam isto tako da se udostoji udijeliti nove milosti dobrim pastirima koji će upravljati mojim stadom i koji će Me htjeti nasljedovati. On je to udijelio pastirima koji su došli pred štalicu, ušli u nju i u njoj boravili i tako bili ispunjeni milošću i nebeskim darovima.

Majčino mlijeko

Nakon što su pastiri otišli i vratili se čuvati svoja stada ostao sam u jaslicama sa svojom predragom Majkom i sv. Josipom, njenim zaručnikom. Osjetio sam glad i potrebu za hranom kao čovjek. To je bilo potrebno za uzdržavanje mog života. Osjećao sam, predraga zaručnice, potrebu i trpio. Moja ljubljena Majka nije se usuđivala zbog svoje poniznosti dati Mi mlijeka i čekala je da joj to naložim nutarnjim govorom. Htjela je znati u kojem trenutku sam htio da Me doji. Osim zbog hladnoće, zbog godišnjeg doba, htio sam trpjeti i ovo nakon svojeg rođenja, tj. glad. Iako sam imao potrebu za mlijekom, neko vrijeme sam se toga lišavao kako bih kušao nezadovoljenje te potrebe.

Prikazivao sam ovu patnju Ocu i molio da snagom te patnje dade milost onima koji se suzdržavaju od hrane i poste Meni za ljubav i tako Me nasljeduju, posebno da to dade onim nevinim dušama koje se u mladoj dobi upućuju putem krjeposti da mogu to prakticirati nasljedujući Mene sebi na korist. To je potrebno da bi se zadobila krjepost. Budući da Mi je trebala hrana, progovorio sam srcu svoje Majke da Mi da mlijeka te sam i nju potakao da shvati potrebu za hranom. Još više, potaknuo sam je da shvati svaki puta da kada ću imati potrebu za mlijekom da ću iste osjećaje i u njoj pobuditi prema Meni.

To sam činio da Ona bude svjesna moje potrebe i trenutka kada Me treba hraniti svojim djevičanskim mlijekom. Više puta želeći trpjeti nedostatak hrane nisam odmah dopuštao da Marija osjeća potrebu osim nakon što sam dosta pretrpio. U protivnom bi njeno srce to jako teško podnosilo a njena majčinska ljubav to ne bi mogla podnositi da vidi da trpim u tako mladenačkoj dobi. Previše velika bi bila njena patnja da Me vidi kako trpim, a da ima ono što bi mogla dati. Puno puta ipak sam učinio da i Marija kuša ovu muku, da Mi bude družica i u tome i da Me u svemu savršeno nasljeduje. Ljubljena Majka kad je shvatila da Mi treba hrana, sa svom brigom i ljubavlju Me privila na svoje prečisto krilo i videći da su njene dojke prepune čudesnog mlijeka, nahranila Me.

Kako sam kušao velike užitke uzimajući to djevičansko mlijeko! Marija je to shvatila jer je u isto vrijeme bila ispunjena utjehama i radostima jedne blažene zasićenosti, a Ja sam htio da ima tu utjehu koju sam Ja kušao uzimajući mlijeko od nje za hranu. Ali bilo je i gorčine bilo za Mene, bilo za moju Majku jer sam razmišljao o napitku žuči i octa koji će Mi dati moj izraelski narod kako bi ugasio moju žeđ u času moje smrti i shvatio sam veliku muku i gorčinu koju ću proživjeti zbog njihove nezahvalnosti i nevjere, a to je proželo i srce moje Majke i bila je time ogorčena. Govorio sam u duhu:

«O kako će biti različito, moja ljubljena Majko, zadnje piće koje ću piti na križu od ovoga slatkoga mlijeka koje Mi prvi puta daješ!»

Ovaj glas je ožalostio Majku i duboko prožimao njeno srce i kušala je neizrecivu muku. Prikazivao sam vječnome Ocu ovaj užitak i utjehu skupa sa mukom i gorčinom. Molio sam Oca da se udostoji pravednim dušama dati da se nadoje slašću i blagošću Njegovog Duha. Zbog muke koju sam kušao neka se udostoji dati krjepost i milost da trpe svoje gorčine i nelagode, protivštine koje će puno puta prethoditi Božanske darove i koje će ih dovesti do toga da kušaju tako veliku slast u blagosti. Molio sam Oca još više da primi one gorčine i nelagode koje sam Ja trpio kao zadovoljštinu za sve uvrjede koje Mu čine duše koje On poziva da dođu do toga stanja, a one zbog svojih grijeha i lijenosti ne dolaze jer ne žele odgovoriti na Njegove pozive i milosti.

Ova njihova lijenost i nebriga je velika i mrska mom Ocu. Moj Otac je bio spreman uslišati moje prošnje i pomagati da bi duše, koje žele doći do ove slasti Božanskoga Duha, do toga mogle i doći. I ako bi duše na tom putu bile nemarne, Ja sam već zadovoljio za njihovu

nemarnost tako, ako se budu htjele podići iz svoje mlakosti, uvijek će moj Otac biti spreman da ih podigne i prigrli i učini dionicima one blagosti koju žele.

Zahvaljivanje

Nakon što sam se prvi puta hranio prečistim mlijekom svoje predrage Majke, zahvaljivao sam Ocu za tu hranu jer se udostojao dati Mi na tako divan i čudesan način prečisto mlijeko moje predrage Majke. Zahvaljivao sam u ime svih stvorenja koja su se hranila, posebno u ime onih nezahvalnih koji nakon što su primili hranu, koju im je dala Providnost, nisu se udostojale niti zahvaliti. Spoznajući ovu nezahvalnost znao sam da je jako mrska mome Ocu i umjesto tih duša zahvaljivao sam dvostruko moleći da to bude nadoknada i zadovoljština za sve te duše jer bi u protivnom bile nedostojne da ih moj Otac uzdržava i hrani u svojoj providnosti.

Otac je bio zadovoljan jer je bila velika zasluga moga zahvaljivanja i zadovoljštine za sve. Zahvaljivao sam i u ime svih onih stvorenja koja su bila u mojoj dobi te nisu bila sposobna zahvaljivati jer su bila lišena upotrebe razuma i hranila se a da nisu mogla zahvaljivati. Kako su ova dječica takve dobi da nemaju nikakve odgovornosti za to, ipak je moj Otac bio proslavljen i s njihove strane jer sam Ja to učinio s toliko ljubavi i zahvalnosti. Trebate znati da svaki puta kada Me moja predraga Majka hranila, Ja sam zahvaljivao za svu svoju braću ne isključujući niti jednoga.

Kako se moj Otac u tome naslađivao, to možete zaključiti iz obećanja koje Mi je dao: za sve je udovoljeno i zadovoljeno pa i za najnezahvalnije obećao Mi je da Njegova Božanska providnost ne će biti uskraćena da udijeli potrebno za hranu i njihovo uzdržavanje ma kako veliki grješnici i nezahvalnici bili. Uistinu, vidite kako Otac provodi u djelo tu očinsku providnost dajući plodove zemlji i oblinu hranu u morima i oceanima. Prema svima se pokazuje ljubazni Otac i prema svojim velikim neprijateljima. Znaj, moja predraga zaručnice, da nisam zahvaljivao samo nakon što sam uzimao hranu, nego prije i poslije svakog odmora. Još ću vam govoriti o tim zahvaljivanjima i objasniti ću vam preostalo.

Dnevni raspored

Ujutro još prije nego svane, nakon što sam se neko vrijeme odmarao u svojoj ljudskoj naravi, zahvaljivao sam Ocu sa svom onom potrebnom zahvalnošću. Još više zahvaljivao sam Mu u ime sve svoje braće i sestara jer se udostojao sačuvati ih u protekloj noći oslobađajući ih od svakog zla i nenadane smrti, što je učinio da dođu do jutra zdravi i slobodni od svakog zla. Nakon što sam zahvalio Ocu za sve općenito, zahvaljivao sam na poseban način za one nezahvalnike koji nakon što ih je Bog obdario i sačuvao na životu, nisu se niti sjetili zahvaliti Mu, niti da podignu svoj duh prema nebu u jednom dobrom razmišljanju kao čin zahvalnosti. Nakon što sam zahvalio u ime pravednih duša koje su se sačuvale u milosti, molio sam oproštenje za sve grješne duše koje su Ga vrijeđale svojim grijesima, koji će Me vrijeđati u mojoj muci i smrti kako bi Božanskoj pravdi bilo udovoljeno za sve njihove grijehe.

Kušao sam bol zbog toga i gorko plakao. Tu bol sam prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za njihove grijehe, zatim sam molio da se udostoji osloboditi sve duše tijekom tog dana od svakoga zla, poglavito od grijeha. Molio sam općenito, a zatim na poseban način za one koji su se probudili iz sna i idu na svoja svakodnevna zanimanja a da nisu molili Oca da ih sačuva i oslobodi od svakog zla. Otac se jako naslađivao u ovim mojim činima i neizrecivom ljubavlju ih primao i uvijek je bio spreman učiniti sve ono što sam Ga molio i nije odbacivao niti jednu stvar zbog ljubavi koju je imao prema Meni i zbog miline koju je u Meni nalazio.

Isto sam činio navečer prije odmora. Molio sam Oca da se udostoji osloboditi duše od svakog zla u onoj noći, poglavito od grijeha.

Zahvaljivao sam Mu jer se udostojao osloboditi od zla tijekom dana na poseban način one duše koje su nezahvalne i to nisu činile. Kanio sam zadovoljiti u ime svih. Molio sam oproštenje za sve uvrjede koje su učinjene Bogu tijekom dana i sve sam ih vidio jednu po jednu i kušao neizrecivu muku i želio proliti krv kako bih zadovoljio Božanskoj pravdi. Budući da tada nisam mogao proliti krv, lijevao sam suze, pa ipak one su bile toliko vrijedne i drage Ocu. O koliko, sam se žalostio vidjevši trajne uvrjede koje su se bez ikakvog suzdržavanja događale i vrijeđale Oca! Osjećao sam gorčinu na početku dana misleći na svoga Oca koji će biti toliko vrijeđan od svojih stvorenja.

I kada je počinjala noć, vidjevši onu tamu znao sam da će to nekima biti prilika da vrijeđaju moga Oca još slobodnije nego inače. Molio sam Ga da se u onoj noći udostoji spriječiti one koji su već planirali vrijeđati Ga, ali istovremeno sam shvaćao da Otac nikome ne oduzima slobodnu volju. U ponoć sam slavio, zahvaljivao, blagoslivljao svoga Oca za sve one koji su u taj čas slavili i zahvaljivali Ocu. Ja sam za sve njih prikazivao ove pohvale. Molio sam ustrajno da se udostoji biti milosrdan u odnosu na njih, poglavito na one koji su Ga vrijeđali. Upravo za njih sam davao zadovoljštinu žalosteći se više ili manje prema težini grijeha koji su činili. Na ovaj način slično će se događati tijekom cijelog mog života, u svakom času čina i djelovanja zaslužujući za ljude, svoju braću. Vidjevši njihovu nezahvalnost prema Meni za toliko dobra koja sam im činio, kušao sam sve veću patnju.

Želja da prolije svoju krv

Nakon nekoliko dana što sam živio tako trpeći hladnoću, siromaštvo, želio sam, o draga moja zaručnice, sve one patnje pa i prolijevanje moje krvi koje će se dogoditi. Prikazivao sam ove želje svom Ocu i molio Ga da se udostoji primiti ove želje da više trpim kao zadovoljštinu za grijehe svoje braće, da udovoljim Božjoj pravdi za sve grijehe ljudi, poglavito onih koji bježe od trpljenja i traže užitak kada bi uistinu trebali prihvatiti patnju.

Još više prikazivao sam ove želje i za one koji su nevini pa ipak traže da Me nasljeduju po patnji. Molio sam Oca da im da jakost, milost da mogu ostvariti svoju želju da tako zadobiju spasenje mnogih duša. To je bilo jako po volji Ocu i On mi obeća, kao što to uistinu i čini, tako da ima mnogo nevinih duša koje se žaloste i traže patnju i više uživaju u svojoj patnji, nego grješnici u svojim nasladama. Uistinu, njima moj Otac daje posebne milosti snagom prošnje koju sam molio za njih i snagom svoga obećanja. Budući da sam imao želju više trpjeti, dolazili su trenutci i prigode kada je moja ljubljena Majka bila u tolikom siromaštvu sa svojim zaručnikom Josipom i bila je jako ožalošćena vidjevši moje velike patnje. Kušao sam zbog toga veliku žalost vidjevši te dvije nevine duše u tolikoj tjeskobi zbog Mene.

Tješio sam ih vedrinom svoga lica i ljubaznim osmjesima u odnosu na njih darujući i komunicirajući to njihovim srcima skupa sa jednom rajskom slašću zbog moje ljubazne prisutnosti i ljubavi koju imam prema njima. Molio sam Oca da se udostoji tješiti sve one duše koje će trpjeti Meni za ljubav. Prikazivao sam Mu sve one muke koje sam kušao zbog njihovih patnji i molio Ga da se udostoji zbog njihovih patnji pomoći i dati svoju milost onim dušama koje su primorane trpjeti zbog svoga siromaštava, na poseban način onima koji gube strpljenje koje je potrebno imati u tim prigodama te su u opasnosti da izgube zasluge zbog svojih patnji. Ove duše, ako ustraju u svojim patnjama, bit će dostojne zadobiti nebesko kraljevstvo. Nebeski Otac nije propuštao učiniti što sam Ga molio. Uistinu, vidi se da mnogi

siromasi žive zadovoljno u svom siromaštvu više nego bogati u svom obilju. Ipak, gramzivi bogataši okusit će paklene muke zbog bijede siromaha.

Svakodnevni pohodi pastira

Svaki dan dolazili su oni jednostavni pastiri i sve više sam ispunjavao njihov duh novim milostima i krjepostima, davao im sve više svjetla po otajstvu moje ljudske naravi kojoj su se oni klanjali sa vjerom i ljubavi. Vidjevši njihovu ustrajnost, nisam propuštao moliti Oca da da krjeposti i svima onima koji dolaze k Meni s ljubavlju i vjerom jer su pozvani nasljedovati Me.

Molio sam da im da milost da nadvladaju sve nelagode i neudobnosti koje će im taj put nasljedovanja uzrokovati kao što je to bilo sa ovim dobrim pastirima koji se nisu obazirali na sebe i hladnoću, na poteškoće, na bilo koju zapreku, te su dolazili preda Me usprkos svih tih prepreka koje su imali na svom svetom putu. Kad se približio osmi dan mog boravka na zemlji, u Meni se sve više budila i rasla želja da prolijem svoju krv za braću kad sam već toliko plakao i trpio. Došlo je vrijeme koje sam toliko želio, vrijeme mog obrezanja, što ću vam objasniti u slijedećem poglavlju.

Poticaj zaručnici

Opominjem te, predraga zaručnice, da u svemu onome što sam dosada kazao budeš pažljiva jer želim da Me se nasljeduje poglavito u poniznosti, trpljenju i ljubavi prema bližnjemu i sjedinjenju s voljom Božjom. To je uistinu bila moja krjepost. Neka ti ona bude u srcu. Potrudi se da je zadobiješ i ne boj se poniženja pred svima vidjevši da je tvoj Bog boravio među životinjama u bijednim jaslicama, tako siromašan, tebi za ljubav. Promatraj uzvišenost svog Boga koji je u jednoj štalici i ti se ponizuj.

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini za vrijeme pohoda pastira i u vrijeme obrezanja u Hramu

Osmog dana nakon mog rođenja kad sam prema židovskom zakonu trebao biti obrezan, htio sam uzeti lik grješnika i pojaviti se pred ljudima kako bih ponizio njihovu oholost. Oni su grješnici, a žele se uvijek pokazati nevinima. Koliko sam želio, o moja draga zaručnice, da dođe taj čas u kojem ću moći Ocu pokazati savršenu poslušnost koju sam Mu prikazivao u činu boli u tom činu za Mene ponižavajućem jer iako sam bio nevin, izgledalo je kao da sam grješnik.

Kako bih pokazao ljudima ljubav koju sam imao prema njima, htio sam početi prolijevati svoju krv u tako mladoj dobi kako bih zadovoljio Božanskoj pravdi za njihove grijehe. Prije nego se dogodi otajstvo obrezanja molio sam Oca da se udostoji primiti onu krv koju sam u tom činu prolijevao za cijelo čovječanstvo, a koju ću ubuduće proliti svu u svojoj muci. Prikazivao sam Mu onu bol koju sam kušao u tom činu obrezanja i molio da kao što je onaj tvrdi nož rezao moje nevino tijelo, da se udostoji dati toliko krjeposti i ljubavi nekoj duši da je obuhvati i zahvati te da je odijeli od svih navezanosti koje su u tu dušu utisnule strasti.

Izbor imena

Molio sam Oca da se udostoji u tom činu dati Mi ime koje Mi je oduvijek određeno tj. Isus – što znači Spasitelj. Molio sam Ga da se udostoji da to Ime ne primim uzalud, nego da snagom njega budu spašena sva stvorenja. Sigurno će ovo Ime imati svoje učinke jer svatko tko želi, može biti spašen jer sam Ja svojom krvlju zadobio spasenje za sve. Ali ako se čovjek želi izgubiti, to nije zato što moje Ime nema divne učinke jer je ono takvo od prvog trenutka kad je bilo Meni dano, nego to se događa jer se čovjek želi izgubiti, prezire spasenje, ne brine se za sredstva spasenja koja Ja nudim. Uistinu, za takve duše je isprazno moje ime Spasitelja ne zato što nisam učinio sve što je potrebno, čak i više, kako bih spasio svakog čovjeka, nego zato što se te duše ne žele spasiti, žele se izgubiti. Molio sam Oca da udijeli ljudima krjeposti u moje Ime koje će ljudi zazivati sa vjerom i ljubavlju da budu spašeni od svakog zla i svih zasjeda paklenih neprijatelja.

I uistinu, Otac Mi je to udijelio jer dok Mi je davao ovo ime, objavio Mi je i svoju volju. Objavio je svoju volju svom nebeskom dvoru tako da bi se svatko čuvši to Ime trebao pokloniti, a ljudima da padnu ničice zazivajući s vjerom to Ime, te će biti spašeni i oslobođeni od svakog zla. To Ime je objavljeno cijelom paklu, pa i prokletnicima da bi ga se bojali, da kada čuju to Ime budu pokošeni, padnu ničice i kušaju još veću muku kao kaznu za njihovu oholost jer se nisu htjeli podložiti Sinu Čovječjem – Posljednjem Sucu. Ovo Ime kao što će za dobre duše biti uzrok radosti, tako će đavlima biti kao munja koja ih pogađa, plaši, te će bježati.

Prikazao sam se potpuno Ocu za ljudsko otkupljenje i kazao da ako se Njemu to sviđa, neka Mi oduzme život u trenutku obrezanja, Ja ću ga rado žrtvovati. Iako sam dobro znao da to nije Njegova volja, htio sam učiniti taj čin predanja i prikazanja uz izraze poštovanja, podložnosti i poslušnosti što se mora iskazati jednom takvom Ocu kako bih nadoknadio za nedostatke ljudi koji na sve drugo misle osim da se podlože nebeskom Ocu koji ih je stvorio i uzdržava u životu.

Isusovo prikazanje

Kada je došao žuđeni čas, bio sam obrezan. Kušao sam u svojoj ljudskoj naravi veliku bol, plakao u tom trenutku i prikazivao Ocu svu krv koju sam prolio skupa sa suzama kako bi to ublažilo rane koje grijeh, na žalost, čini u dušama moje braće. Plakao sam, moja zaručnice, zbog boli koju sam kušao kad je nož zarezivao, ali još više misleći na one duše grješnika koje grijeh ubija i koje se odvajaju od Mene, svoga istinskoga života.

Otac je prihvatio ovo prikazanje moje krvi i suza i obećao da će uvijek biti spreman pomoći svakoj duši koja se Njemu utječe pokajana za svoje grijehe moleći pomoć i lijek i utjehu u svojim ranama. Uistinu, nema nikoga, niti jedne osobe koja se utječe Bogu kako bi zadobila spasenje i utjehu a da to ne zadobije jer Otac je uvijek spreman udijeliti onima koji s vjerom i kajanjem to od Njega zamole. Osjetio sam u nutrini utjehu i neizrecivu radost u trenutku obrezanja vidjevši kako se ispunjaju moje gorljive želje da prolijem krv za spasenje svoje braće. Patnja i suze bile su sjedinjene sa utjehom što se ispunja moja želja.

Prikazao sam Ocu utjehe koje sam kušao prolijevajući krv i molio Ga da sličnu stvar kušaju sve one duše koje će prolijevati svoju krv kao Moji svjedoci i kao zadovoljštinu za grijehe. Bog Otac Mi je to udovoljio. Uistinu, On to provodi i u djelo tako da svi oni koji se podlože progonstvima i pokori mogu to posvjedočiti. Oni osjete radost kada je pokora učinjena iz motiva da se udovolji Božanskoj pravdi, a ne zbog ispraznosti ili drugih nakana kao što to čine mnogi koji se žele predstaviti kao sveci, a u srcu nemaju ljubavi.

Milosti otajstva

Gledao sam zatim ljubaznim očima otajstvo obrezanja iako je to bila jedna bolna stvar za Mene. Otac me obdario velikom milošću, prosvijetlio moj razum uzvišenim svjetlom. Iako tada nisam potpuno spoznavao to otajstvo, ipak sam kušao sve one Božanske učinke u svojoj duši te ću u svoje vrijeme biti Učitelj zakona. Molio sam Oca da se udostoji udijeliti slične osjećaje svoj mojoj braći da gledaju svoju braću koja su uzrok njihovim patnjama, ne prvenstveno kao otajstva zla, nego kao stvari kojima se služi Božanska pravda.

Molio sam i za njih, i za one koji ih ožaloste i progone, da bi progonjeni imali još više zasluga. Progonjeni ne mogu to učiniti bez posebne milosti i nadnaravnoga svjetla, ne mogu spoznati kako se trebaju ponašati. Molio sam Oca da se dostoji objaviti istinsko svjetlo svakome od moje braće. Sve Mi je to obećao Otac i uistinu On to čini, ali duše koje su zaslijepljene zbog strasti i pobijeđene zbog sebeljublja ne mogu prihvatiti ta nadahnuća. Zbog toga nema onih učinaka u njihovim dušama koje bi Bog htio kao u onim dušama koje su lišene sebeljublja te se potpuno predaju u Božje ruke. Ove duše su slobodne od tama strasti. Ne, kao da moj Otac ne želi svakome dati milost i svjetlo, nego želi da učine to što ih Ja učim, poglavito u onome odlomku gdje se govori da se trebaju moliti za one koji ih progone. To sam Ja toliko puta činio i čemu sam poučavao svoju braću već u samom činu svoga obrezanja.

Veća ljubav

Kušajući onu patnju moja ljudska narav ju je prihvatila i sa svom žestinom je zagrlila te se još više u ljubavi predala Ocu. Ja kao čovjek bio sam savršeno sjedinjen s Očevom voljom zbog hipostatskog sjedinjenja moje ljudske naravi s Božjom Riječi. U vječnosti Otac i Sin su sjedinjeni uvijek u savršenoj ljubavi. Pa ipak u tom činu trpljenja i tolike muke prolijevanja moje krvi kako bi se ispunila Očeva volja, moja ljudska narav je osjetila jednu snagu ljubavi još jaču i kulminaciju radosti.

Uistinu, htio sam kušati u Sebi samome kako patnja povećava ljubav prema onome što se ljubi kada se to radosno podnosi za ljubljenoga. Zbog toga sam molio Oca da se udostoji dati taj okus i utjehu u trpljenju skupa sa povećanjem ljubavi svim onim dušama koje su istinski s Njim sjedinjene i uistinu Ga ljube, a to zato da u mukama daju svjedočanstvo svijetu o pravoj ljubavi koju imaju prema Bogu. Molio sam Oca da im udijeli milost i snagu jer ne može ljudska slabost sama doći do tog savršenstva i tako savršene ljubavi ako im moj Otac to ne udijeli na poseban način. Sve Mi je to obećao Otac i uistinu On to provodi u djelo i ne propušta dati snagu i ljubav svakoj duši koja je vjerna milosti. Malo ih je koji se služe tako plemenitom milošću, drugi se o tome ne brinu niti traže da zadobiju tolike zasluge za ljubav i krjepost.

Zahvala Ocu

Nakon čina obrezanja u kojem Mi je dano ime Isus kojem su se u tom trenutku poklonili svi u nebeskome dvoru, Ime kojega se boji cijeli pakao i Ime koje je svemu svijetu donijelo jednu neuobičajenu radost, veličao sam Oca koji se naslađivao dati Mi to ime, koje je iznad svakog drugog imena. Zahvaljivao sam u ime svih stvorenja koja još nisu bila sposobna zahvaljivati jer im je to otajstvo bilo skriveno. Moj Otac je rado prihvatio ove moje plemenite čine zahvalnosti i bili su Mu jako dragi. Bilo Mu je jako drago što Mi je dao tako uzvišeno ime. Molio sam Ga da se udostoji prihvatiti sva ona zahvaljivanja koja sam učinio u ime sve svoje braće kako bih nadoknadio za tolike nezahvalnike koji Mu ne će nikada zahvaljivati jer ma kakvo da je ime Meni dao, ono ne će za njihovo spasenje imati nikakve koristi.

San u Marijinom krilu

Nakon što se završilo moje obrezanje, Majka Me primila u naručje, a njena duša je bila probodena bolom zbog onoga što sam trpio kada je vidjela kako se prolijeva moja krv. Ona Me sa svom ljubavlju privila svojim grudima, a Ja sam u tom trenutku molio Oca da je utješi i ispuni novom milošću zbog patnji koje je trpjela. Uistinu, učini to moj Otac i Ja nisam propuštao nutarnjim činima i vanjskim znakovima da je tješim i dam joj spoznati koliko Mi je draga zbog ljubavi koju je imala prema Meni. Molio sam Oca da se udostoji isto učiniti i sa mojom braćom koji će podnositi muke i tjeskobe Meni za ljubav, tj. da ih nakon tjeskobe i muke utješi svojom milošću i poveća ljubav u njihovim srcima.

A moj Otac nije propuštao to učiniti što kušaju duše koje se nalaze u sličnim situacijama. Nakon tjeskobe kušaju utjehe i radost u svome duhu i u njima se povećava Božja ljubav i budu ispunjeni novim milostima. To je kušao u tom trenutku i moj poočim Josip koji je bio jako ožalošćen, a zatim bio ispunjen novim velikim utjehama. Kada smo ostali sami u štalici, moja ljubljena Majka, njen zaručnik i Ja, oni su jako slavili mog Oca i zahvaljivali zbog imena koje Mi je dao.

A Ja sam bio u prečistom naručju svoje Majke, odmarao se kao u nekom slatkom snu. Dok se moja ljudska narav odmarala, moja je duša zahvaljivala Ocu i uživala je i moja ljudska narav iako je bila u snu. S onim pohvalama koje sam iskazivao Ocu sjedinile su se i pohvale Marije i Josipa i cijelog nebeskog dvora. Otac je bio jako proslavljen zbog ovih pohvala i dao je da shvatim u svojoj duši, koja je bila sjedinjena sa Riječju, tu veliku Božju nasladu, te je i moja ljudska narav kušala učinke tih pohvala i zahvala Bogu.

Majčinsko mlijeko

Kad su prestale pohvale Bogu, moja ljudska narav se probudila iz sna i činio sam da moja Majka osjeti potrebu koju sam imao za hranom. Gledao sam je samilosnim očima i učinio da Ona shvati da Mi je bila potrebna hrana. Vidjevši sebe, predraga zaručnice, u onoj oskudici, Ja kao previsoki Bog da trebam biti hranjen od jednog stvorenja, kušao sam u sebi samoponištenje i poniznost te uživao jer je to bila volja moga Oca.

Prikazivao sam Mu ovo svoje poniženje, samoponištenje i podložnost i molio Ga da zbog toga što sam Ja rado trpio Njemu za ljubav da se udostoji dati toliko milosti onim dušama koje će se ponizivati i smatrati se najbjednijim stvorenjima, molit će za hranu. Bit će prepoznavane zbog svoje poniznosti kao one duše koje su potrebnije od svih drugih. Zbog toga sam molio Oca da im da milosti da se ne uzohole zbog svojih krjeposti i da ne dopuste da uđe u njihovo srce ispraznost kada vide da su savršene i svete. U tom trenutku vidio sam sve one duše koje će se morati vježbati u toj lijepoj krjeposti. Uživao sam i zahvaljivao Ocu po Njegovoj milosti za one duše koje su došle do savršenstva i koje su Me savršeno nasljedovale. Još više sam molio da se udostoji dati duhovnu hranu onim dušama koje su uistinu bile u potrebi i koje će Ga moliti da ih podupre, da nadahne njihova srca, da ih pouči i utješi u potrebi.

Da se udostoji hraniti ih svojim Božanskim nadahnućima i poukama, nutarnjim činima, i da im pomaže svojom milošću. Još više sam molio Oca da da tjelesnu hranu onima koji su bili u potrebi i koji ne znaju drugo osim hraniti se, da nadahne srca onih koji su u obilju da daruju milostinju siromasima. Sve Mi je to obećao Otac i provodi u djelo, ne propušta nikada učiniti ono što sam molio. Ipak se događa da ljudska pohlepa i gramzivost oduzima drugima ono što nebeski Otac nudi svima. Kada je moja ljubljena Majka spoznala potrebu koju sam imao za hranom, odmah Mi je dala svoje djevičansko mlijeko sa svom ljubavlju i velikodušnošću kojom sam ju nadahnjivao u njenom uzvišenom duhu. U isto vrijeme dok sam

se hranio mlijekom, svako malo sam je ljubazno gledao i sa tim pogledima zapljuskivao njeno srce morem radosti. Molio sam Oca da se udostoji pogledati moju predragu Majku i svu onu ljubav kojom Me hranila te da kao zauzvrat njenoj duši daruje Božansku milost i hrani je svojom slašću. To se jako svidjelo Ocu i On je gledao Mariju s toliko ljubavi i ispunio je novom milošću tako da je zasitio njenu dušu i tijelo. Bilo je to prvi puta da Mi je moja predraga Majka davala mlijeko nakon što sam bio obrezan.

Kao nagradu za patnje koje je i Ona podnosila učinio sam da kuša onaj preblagi miris koji je izlazio iz moje ljudske naravi u svoj jačini. Uistinu, gotovo uvijek je to Ona osjećala, ali jako ublaženo jer je njena duša bila kao u moru radosti, a bilo je ublaženo jer je trebala kušati patnju i tako Me nasljedovati. Ipak u ovoj prigodi Ona je u potpunosti i savršeno ćutjela taj blagi miris te je pala u ekstazu zbog utjehe, a moj Otac ju je jačao da ne izdahne njena duša zapljusnuta tolikom radošću i utjehom. Molio sam svoga nebeskoga Oca da se udostoji dati osjećati sličan miris onim dušama koje će biti pune ljubavi prema bližnjemu i dušama koje će trpjeti Meni za ljubav jer će biti privučene blagošću ovog mirisa, privučene da hode za Mnom kako bi se sa Mnom sjedinile u ljubavi. Ne vjerujte da se ovaj miris, o moja zaručnice, može osjetiti tjelesnim osjetilom! O ne, to se osjeća u duši koja je njime privučena, kao što magnet privlači željezo. To je ono što čini moj Otac da duša osjeti, to je onaj miris koji je htjela ćutjeti mistična zaručnica kada je govorila:

«Otrčimo tragom tvojih mirisa.»

Ovaj miris ima to svojstvo da privlači sebi duše da one trče za onim što ljube. Molio sam Oca da duše to oćute. I kada vidite neku dušu kako žudi za savršenstvom i za time da Me nasljeduje, kažite da je ona shvatila i osjetila taj divni miris i da je time privučena. Nakon što sam se nahranio prečistim mlijekom svoje Majke, ljubazno sam je motrio i kao da joj zahvaljujem naklonio sam glavom. Zatim sam ponovo zahvaljivao svome Ocu u svoje ime i u ime sve braće.

U jaslicama

Budući da sam poželio ponovno trpjeti za svoju braću, učinio sam da moja ljubazna Majka shvati da želim da Me ponovno stavi ležati u jaslicama na sijenu. Nisam se htio odmarati u njenom naručju kako bih se lišio one utjehe koju sam tu imao i kako bih dao i Mariji prigodu da trpi tako da se liši te radosti i užitka koji je osjećala kad Me držala u naručju. Marija Me stavila da ležim, kao što sam to želio i nju nadahnuo, predraga zaručnice. Kad sam bio na slami, patio sam što sam odvojen od onih majčinskih ruku koje su Me s toliko ljubavi grlile. Osjećao sam svu tvrdoću i neudobnost jaslica. Sve sam to prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za uvrjede koje Mu nanose moja braća koja odbijaju da se odvoje od utjeha svijeta, koja ne znaju i ne žele iz ljubavi prigrliti bilo kakvu patnju, ne samo radosno i svojevoljno, ma niti one patnje koje im šalje moj Otac za njihovu duhovnu korist. Molio sam Oca da udijeli milost i snagu svima onima koji će Me htjeti nasljedovati, ne samo da se odvoje od utjeha svijeta, nego da se liše i duhovnih utjeha kako bi uzljubili trpljenje kao što sam i Ja to činio.

Kad sam bio u naručju svoje Majke, uživao sam sve te utjehe jer sam bio kao u nekom lijepom vrtu punom mirisnog cvijeća rijetkih krjeposti, posebno cvijeća njene čistoće koja Mi je bila tako draga. Ipak sam ostavio njeno naručje i lišio se te utjehe kako bih prigrlio trpljenje i zadovoljštinu za grijehe svoje braće koja u tome imaju puno propusta te se tako lišavaju mogućnosti za velike zasluge. Ocu se to jako svidjelo i bilo je Njemu nadoknađeno za sve one koji su u tome činili propuste i koji su Ga vrijeđali.

Pokazao se jako dobrohotan i velikodušan prema onim dušama koje će Me nasljedovati. Imao sam te duše pred sobom a Otac je zbog toga kušao jednu neizrecivu nasladu. Motrio je te duše koje će Me nasljedovati sa svom velikodušnošću i koje će rado ostavljati užitak kako bi prigrlili patnju. O, koliko je moj nebeski Otac uživao, to ne može shvatiti vaš razum. Bio je velikodušan prema tim dušama te je primoravao sam sebe da im sve udijeli, da im daruje duh, snagu, krjeposti da mogu prihvatiti odricanje, a zatim im pripravlja neizrecivu radost i slavu te jedno neizmjerno uživanje.

Plač zbog gubitka duša

Nakon što sam se neko vrijeme odmarao i ležao, ne predugo, ponovno sam počeo plakati jer sam mislio kako će krv koju sam prolio kod obrezanja biti za mnoge uzaludno prolivena. Samo će manji broj duša na takav način doći do spasenja i milosti, a druge će propasti zbog svoje tvrdokornosti i zlobe. Vidio sam jako dobro, o moja predraga zaručnice, mnoštvo duša koje kao potok teku prema vječnoj propasti. Njima je bilo tako blizu spasenje, ali nisu se na njega niti obazirale. Pozivani od moje milosti nisu odgovarali na moj glas.

Prezirali su nevinu krv koja je za njih prolivena s toliko ljubavi. Vidjevši da ne mogu spriječiti toliko zlo jer to su duše same od sebe u svojoj tvrdokornosti htjele, kušao sam jako veliku muku, tako veliku da sam plakao. Prikazivao sam te suze Ocu i molio Ga da zbog njih ublaži svoj gnjev do kojeg su Ga te duše dovodile svojom zlobom. Često smo Otac i Ja razgovarali o spasenju moje braće jer to je ono radi čega sam došao prebivati na zemlji. Radi toga sam postao čovjekom, radi spasenja ljudi i kad bih o tome razgovarao s Ocem, On Mi je govorio:

«Vidiš, Sine, kako nam je uzvraćena beskrajna ljubav koju smo pokazali prema ljudskom rodu darujući Tebe, moga preljubljenoga u kome Mi je sva milin! Sa toliko nezahvalnosti i neljubavi! Vidiš kako je jedan preveliki dar velike vrijednosti preziran od mnogih i gotovo svi se o tome ne brinu niti to cijene. Vidiš kako je moja očinska ljubav uzvraćena mržnjom i nezahvalnošću! Sine, dao sam Te svijetu za spasenje, a svijet se ne brine za taj dar tako da Me svijet jako vrijeđa i srdi!»

Ove i druge riječi Mi je govorio moj nebeski Otac poglavito u prigodama kada sam trpio neke tvrđe i veće patnje. Tada sam, predraga zaručnice, čuvši ove riječi u duhu padao pred Oca i molio Ga da ublaži svoj gnjev. Prikazivao sam se Njemu kao žrtva okajnica za cijeli svijet. Govorio sam da sam zadovoljan, kao što sam uistinu i bio, što sam došao na svijet kako bih ispunio Njegovu volju. Žudio sam za patnjom i smrću radi spasenja duša i bio sam na takav način prihvaćen te je Otac ublažio svoj gnjev. Bila je tako velika Njegova ljubav prema Meni da je uživao u samo jednom činu moje ljubavi koja je mogla zadovoljiti za sve uvrjede i nezahvalnosti koje su Mu iskazivala sva stvorenja. O toj ljubavi često sam razgovarao s Ocem.

U Marijinom naručju

Nakon što sam neko vrijeme plakao kako bih udovoljio Božanskoj pravdi zbog grijeha svoje braće, ponovno Me moja preljubljena Majka uzela u naručje. Ona se pridružila mojim suzama i sjedinila sa Mnom u prikazanju vječnom Ocu. Nakon što Me primila u svoje naručje, privila Me na svoje grudi, a Ja sam ljubaznim gestama pokazivao da Mi je draga majčinska ljubav i njena velikodušnost. Tako se radovao moj duh i moja ljudska narav osjećala je neko olakšanje i pomoć.

Prikazao sam ovo Ocu i molio Ga da se udostoji utješiti one duše koje oplakuju svoje grijehe, koje se žaloste vidjevši kako svijet malo cijeni Božju ljubav, beskrajnu ljubav koju ima prema čovjeku. Otac je vrlo rado prihvaćao sve to i rekao da je spreman utješiti sve duše koje će Me nasljedovati. Treba znati, predraga zaručnice, kada Me moja Majka držala u svom naručju, posebno nakon što sam dugo plakao, da je bila prožeta velikim žarom ljubavi prema Meni i svojim čistim poljupcima je obasipala moje lice. Ali nije se usuđivala to činiti, Ona najponiznija, a da prije nije osjetila od Mene da je pozvana i da Mi je to drago. Ona je čekala da joj dam za to dopuštenje jednim znakom svoje glave. Tada je Ona ispunjala svoju želju, ali nije ljubila uvijek moje lice, nekada je ljubila moje ruke, nekada noge i ovi poljupci bili su češći nego na moje lice jer se suzdržavala gotovo uvijek zbog uzvišenosti Božanstva koje je u Meni primjećivala.

Kada Mi je moja preljubljena Majka davala ove čiste poljupce i ljubila moje lice, bila bi obuzeta morem radosti i slasti i vidjelo se da je potpuno sjedinjena sa Mnom, a moja ljudska narav je jako uživala jer sam i Ja nju ljubio jednom velikom ljubavlju. Kada su među nama bili ovi čisti poljupci, prikazivao sam Ocu ovo naše duboko sjedinjenje i ljubav koja je bila između moje ljudske naravi i moje Majke. Molio sam Ga da snagom tog sjedinjenja, svetog i savršenog, udostoji se sjediniti sa Sobom sve one posebne, izabrane duše, te da njima dade doživjeti ovo ljubazno sjedinjenje, a još više onim dušama ljubavi koje su to žudile, kao što je to željela sveta zaručnica kada je govorila (u Pjesmi nad pjesmama):

«Tko će mi dopustiti da Te nađem, da Te poljubim?»

A zatim kada bi poljubila Božanskog zaručnika kliktala bi:

«Poljubi me poljupcem usta svojih.»

I opijena ljubavlju i s njom sjedinjena govorila bi:

«Čvrsto sam Ga zagrlila i ne ću Ga više ostaviti.»

Za ovo sjedinjenje i ljubav molio sam Oca da se udostoji to darovati onim dušama vjernika koji žude za ljubavlju, da ih tako sjedini sa Sobom sve više u gorućoj i savršenoj ljubavi. Otac je to rado prihvatio. Ne samo da Mi je obećao da će to učiniti što sam molio, nego još više, pokazao je puno želje da ove duše budu sposobne da im On može darovati takvu ljubav. Želio im je dati znakove svoga dostojanstva i beskrajne ljubavi na način da duša postane sposobna primiti ove čine ljubavi i dobrohotnosti. Ne samo da je to Otac rado darivao, nego je On jako uživao u najužem sjedinjenju iz ljubavi sa sličnim dušama.

Pohod pastira

Bio sam u naručju svoje ljubljene Majke Marije, o draga zaručnice, i primio sam njene čiste poljupce kada su ponovno došli pastiri da Me pohode. Znajte da su dolazili više puta. O tome vam govorim, a ovo je bilo prvi puta da su došli otkada sam prolio krv pri obrezanju i postao već njihov Spasitelj i Otkupitelj zbog krvi koju sam prolio i imena koje Mi je dano. Kad su došli ti dobri pastiri koji su već bili pozvani po Božjem nadahnuću da se poklone svom Otkupitelju, pitali su moju Majku koje Mi je ime dano.

A Marija je odgovorila: «Isus». Izgovarajući ovo ime oni su se poklonili do zemlje i klanjali se sa puno poštovanja i ljubavi. Isto je činila i moja Majka kad je izgovarala moje ime. Vidjevši ove pastire kako se klanjaju i imaju radosno lice više nego što je bilo obično, gledao sam ih pogledom ljubavi i dobrohotnosti. Molio sam Oca da prosvijetli njihov razum da bi mogli spoznati Otajstvo otkupljenja, poveća njihovu vjeru da Me smatraju svojim istinskim Spasiteljem i Otkupiteljem. Uistinu, bili su tako ispunjeni vjerom i Božanskom svjetlošću da su više puta ispovijedali da sam njihov istinski Otkupitelj i govorili su da su

spremni dati i svoj život ako je potrebno kao svjedočanstvo za tu istinu u koju su već vjerovali. Molio sam Oca, koji je već ispunio njihove duše utjehom, svjetlom i vjerom, da se udostoji dati i onima koji su već u duhu došli k Njemu s vjerom, da bi još više bili utvrđeni, proslavljeni i raspaljeni Njegovom ljubavlju te da donesu plod i utjehu koju uzrokuje Njegova Božanska prisutnost i prijateljstvo duša koje su vjerne i otvorene.

Još sam molio da se udostoji prvi pozvati te duše da ih privuče svojim Božanskim nadahnućima jer stvorenje nije sposobno samo po sebi doći do svog Stvoritelja ako ih Ovaj prije ne pozove. To Mi je Otac obećao i trajno to čini, ali isto tako duše ne odgovaraju uvijek na Njegove pozive, nego ostaju u svojoj tvrdoći i zbog toga su lišene one milosti i darova koje Otac želi darovati dušama a koje dobivaju one koje odgovaraju na Njegove slatke pozive.

Darovi pastira

Ovi jednostavni pastiri donosili su neke stvari kao dar kako bi okrijepili moju Majku i sv. Josipa jer za Mene nije bilo prikladne hrane. Pa ipak radovao sam se njihovim malim i siromašnim darovima. Jako sam uživao u svakoj i najmanjoj stvari zbog dobrote srca kojom su Mi to prikazivali i kad su dolazili k Meni s tim malim darovima, njihovoj duši bilo je uzvraćeno velikim i uzvišenim darovima.

Ma kako bili siromašni, darovi, molio sam nebeskog Oca da se udostoji prihvatiti ih kao da su Njemu poklonjeni. Molio sam Ga za svu svoju braću da se udostoji primiti ih i u najmanjim stvarima koje Mu daruju i prikazuju. Otac je na to pristao i obećao da će rado prihvaćati sve pa i najmanje stvari iako je On uzvišeni Gospodin, samo ako je to prikazano s dobrim srcem i voljom i čistom nakanom, kao što su to činili ovi dobri i jednostavni pastiri. U tome se Otac pokazao jako dobrohotnim i rado je prihvaćao sve pa i najmanje sitnice. Primao je to sa radošću pa iako bi to bila samo jedna mala riječ ili krjeposni čin, malo mrtvljenje učinjeno Njemu za ljubav, ne samo da je prihvaćao, nego je uzvraćao svojim darovima milosti i obilja u sadašnjem i budućem životu pod uvjetom da je prikazanje učinjeno iskrenog srca i u dobroj volji.

Još više sam molio da kao što je primao ove darove koje su pastiri darivali mojoj Majci Meni za ljubav, da se udostoji primiti kao da je Njemu učinjena sva ona ljubav koju ljudi iskazuju svom bližnjemu. Moj Otac je dobrohotno to prihvatio kao da se čini Njemu samome. Uistinu, kao što je rado primio one darove koji su bili poklonjeni mojoj Majci jer su poklonjeni Meni za ljubav, tako će On rado prihvaćati one darove koji su učinjeni bližnjemu koji je u potrebi jer On rado prihvaća ono što stvorenje čini u ime Njegove ljubavi. Zatim treba promatrati i užitak zbog dobra koje se čini stvorenju jer On ljubi Svoje stvorenje i u tome se naslađuje. Zbog toga sam molio Oca da se udostoji na poseban način pomoći onim dušama koje iskazuju ljubav prema bližnjima u potrebi, da ih dvostruko nagradi, bilo u duhovnom, bilo u materijalnom, kako bi mogli nastaviti činiti djela milosrđa. U svemu tome Mi je Otac udovoljio i čini dalje trajno kao što to može svatko iskusiti u svom životu. Uistinu, nema nikoga tko bi se vježbao u ljubavi prema bližnjemu a da ne doživi obećanje koje je dao moj Otac, tj. obilje dobara materijalnih i duhovnih, a sve čini s pravom nakanom.

Ime Isus

Znaj, moja zaručnice, da svaki put kad sam molio Oca da bude velikodušan prema mojoj braći ljudima, On je u tome i jako uživao. U velikoj dobrohotnosti i neizrecivoj ljubavi slušao Me i sve Mu je to bilo jako drago. Zbog toga sam poučavao svoje apostole načinu kako trebaju moliti Oca za milosti ako ih žele zadobiti. Tj. moraju moliti u moje ime jer Mi je Otac

obećao, sve ono što Ga budete molili u moje ime za sve potrebe moje braće, da će biti uslišano. Sve Mi je to obećao.

Dakle, što Ga se moli u moje ime, On osjeća da je obavezan to učiniti zbog ljubavi prema Meni. Nema opasnosti da će to nekome odbiti jer Bog je takav da se ne mijenja. A ako On ne udijeli milost koju ste tražili, to je zato što nije bila moljena od Mene jer nije korisna za vaše spasenje, ili za spasenje duša. Predraga zaručnice, uvjeravam te da sve milosti i sve što je potrebno za spasenje moje braće, ako to molite kod Oca pojedinačno i ako su te stvari pravedne i potrebne, On sa dobrohotnošću i ljubavlju uslišava. Nema niti jedne stvari za koju Ga se moli u Moje ime a da On nije spreman to udijeliti jer nikada nisam molio neku stvar kod Oca koja ne bi bila na Njegovu veću slavu i duhovnu korist moje braće, i dakle, koja ne bi bila u skladu sa Njegovom voljom. Oni koji mole moraju moliti u moje ime i nasljedujući Mene.

Marijina majčinska ljubav

Nakon što me ljubljena Majka uzela u svoje krilo kako bi Mi olakšala poteškoće u mojoj ljudskoj naravi, ljubaznim riječima i na fini način Me milovala, slavila, zahvaljivala i blagoslivljala. Jako sam se radovao ovim riječima i ovim profinjenim majčinskim načinima iskazivanja ljubavi. Prikazivao sam to Ocu i molio da svaka duša koja se pokaže tako ljupka i zahvalna prema Njemu bude takva kao Marijina. Molio sam da se udostoji dati svakome toliko krjeposti i milosti da to može činiti tako da duša postane dostojna Božjeg milovanja kao što je bila dostojna moja ljubljena Majka Marija.

Ona je bila takva da sam odgovarao na njene geste ljubavi kao znak da su Mi njene geste mile i da sam ih prihvaćao te sam je sve više ispunjao radošću u njenoj duši. Moj ljubazni Otac je prihvaćao moja prikazanja i bio spreman uslišati Me obećavajući da će svakome dati milost i krjepost koje sam molio i da će odgovoriti na ljubav tih duša velikom ljubavlju, da ih uzdigne u njihovom duhu svojim ljubaznim utjehama, najdražim koje ljubljena duša može primiti od svoga Stvoritelja, duša. Molio sam da se udostoji, snagom ovog užitka koji sam kušao i Njemu prikazivao, primiti moju zahvalnost kao zadovoljštinu za one nezahvalne duše koje svu svoju ljubav daruju stvorenjima, a ne brinu se da se dopadnu svome Stvoritelju.

Ove duše odbacuju ljubav prema Stvoritelju koja se prema nekoj pravdi Njemu treba iskazati i uskraćuju Mu onaj užitak koji bi On kušao njihovim činima ljubavi i zahvalnosti i same sebi sprječavaju dobro koje bi proisteklo iz te ljubavi prema Bogu i one slasti koje bi kušale na divan način da odgovore ljubavlju na ljubav svoga Stvoritelja. Ali mome Ocu je bio draži jedan od mojih čina ljubavi i mojih prikazanja od onih svih drugih stvorenja skupa.

Isusova ljubav prema Ocu

Ja, o moja zaručnice, vidjevši da me Otac tako ljubi, da je ljubak i tako velikodušan prema Meni, tako spreman prihvatiti sve ono što Ga molim za svoju braću, izgarao sam od ljubavi i zahvalnosti prema Njemu i htio bih da cijeli svijet to prepozna, da svatko ljubi, slavi i zahvaljuje i odgovara na toliku dobrotu i ljubav. Zbog toga sam prikazivao ovu želju Ocu i molio Ga da je prihvati kao nadoknadu za one nezahvalne koji se ne brinu da Ga upoznaju i ljube. Želio sam sve patnje koje su za Mene bile pripravljene u vrijeme moje muke. Te sam patnje poznavao pojedinačno i želio sam da čim prije dođe to vrijeme kako bih mogao pokazati Ocu ljubav koju sam imao. Niti jedno stvorenje nije imalo takve želje kao što sam imao Ja da trpim kako bih pokazao svijetu svu ljubav koju sam imao prema Ocu.

Uvijek sam žudio još od djetinjstva da činim ono što je Njemu bilo po volji jer je On htio moju muku i smrt kako bi spasio ljudski rod. Ja sam to želio, žudio od svog rođenja i za vrijeme cijelog svog života, sve dok nije došao taj željeni čas jer to je bila volja mog Oca. Koliko je uživao Otac u ovoj mojoj želji i kako je bio time zadovoljan! Ne može ljudski duh to razumjeti i shvatiti. Znajte, da u svakom prikazanju i želji koje sam iskazivao, pokazivao se Otac prema Meni jako zadovoljan kao da sam u tom trenutku trpio i umro ispunjujući Njegovu volju za spas svijeta. Molio sam da prihvati i primi tu radost i milinu kao zadovoljštinu za one nezahvalne koji ne znaju trpjeti Njemu za ljubav i odbijaju trpjeti stvari za koje su svjesni i sigurni da je po volji njihovog Stvoritelja. Za sve njih sam se trudio dati zadovoljštinu Ocu kako bih ublažio Njegovu srdžbu prema nezahvalnoj braći koja su s toliko mlakosti i opuštenosti živjela u svijetu i nisu mislila udovoljiti Božjoj volji. Ona je u tome da stvorenja nasljeduju Mene, Njegovog ljubljenog Sina, na poseban način u patnji kako bi mogla zadovoljiti Božanskoj pravdi za svoje dugove i zaslužiti slavu koja im je pripravljena u Nebu a koju sam Ja zadobio za njih po svojoj bolnoj muci i smrti.

Očinska ljubav sv. Josipa

Držeći Me u krilu moja ljubljena Majka je kušala veliku utjehu u svojoj duši i dao sam joj shvatiti da se treba lišiti te utjehe i učinio sam da vidi u svom duhu gorljivu želju koja je bila u srcu sv. Josipa, njenog zaručnika da Me uzme u naručje. Učinio sam da Marija shvati da je to bila moja volja da njegovo srce bude zadovoljeno i utješeno u toj žudnji, ljubavi. Marija se odmah lišila tog užitka kao moja ljubljena Majka i predala Me u naručje sv. Josipa i oboje smo bili lišeni te prve utjehe.

Pa ipak smo uživali vidjevši da je duša sv. Josipa bila tako utješena. Prikazao sam, moja zaručnice, Ocu lišenost užitka biti u naručju svoje Majke i spremnost koju smo imali odreći se toga. Molio sam Ga da se udostoji to primiti kao zadovoljštinu za one duše koje su toliko navezane na duhovne utjehe i ne znaju ih se odreći. Kada ih Otac lišava tih utjeha kako bi kušao njihovu vjernost ove duše se žale, nestrpljive su i ne žele se sjediniti sa voljom Božjom. To je stvar koja jako žalosti Oca koji želi da se duša oslobodi od svih stvari i sjedini samo s Njegovom voljom na poseban način.

To vrijedi za one izabrane duše koje Mene nasljeduju. Otac je bio zadovoljan mojim činom prikazanja za sve one koji su u ovome imali nedostatke i slabosti, a mnogi su takvi. Malo je onih koji su spremni u svemu se odricati. Molio sam Oca da se udostoji svima dati milost i potrebne krjeposti kako bi uvijek bili spremni odricati se ovih duhovnih naslada, svaki puta kada to bude po volji Bogu. Otac Me u tome rado uslišao i obećao da će svima dati dovoljno milosti da žive potpuno slobodni i nenavezani. I uistinu, On to prakticira, ali toliko je u ljudskom srcu ukorijenjena ljubav prema samom sebi da to pobjeđuje i prevladava tako da gasi onu milost koju Otac udjeljuje s toliko ljubavi. Molio sam da ulije u srce tolike moje braće ljubav tako veliku da svatko bude spreman lišiti se vlastite utjehe kako bi tješio bližnjeg.

Moja Majka Marija je bila spremna odreći se užitka da ima Mene u naručju kako bi utješila dušu sv. Josipa. To nije učinila samo jednom, nego puno puta i to je bilo po volji Ocu te On to provodi u djelo sa onim dušama koje su spremne prihvatiti, primiti i prakticirati tako lijepu krjepost kao što to možete vidjeti u mnogim životima onih koji su se odrekli vlastite volje, sebeljublja i užitaka kako bi tješili bližnjeg. Ali ne prakticiraju svi ove krjeposti jer ljudi previše vole svoje zadovoljstvo i ugodu i ne brinu se tješiti bližnje i potrebne i ako ovo za njih podrazumijeva odricanje od užitka i utjehe, onda to još teže provode u djelo.

To proizlazi iz pomanjkanja ljubavi prema Stvoritelju i kao posljedica toga i prema stvorenjima. Otac udjeljuje svima tu milost i nadahnjuje sve da se vježbaju u tim krjepostima, ali zavisi i od dobre volje stvorenja. Često puta se ne žele osloboditi i žele živjeti samo za sebe više nego za bližnjeg, a trebali bi ljubiti bližnjega kao samog sebe, a nasljedujući Mene trebali bi ljubiti više bližnjega nego samoga sebe. Kada Me Josip primio u svoje naručje, bio je zapljusnut morem radosti i prepun nebeskih utjeha, obogatio se Božanskom milošću. Istinski Me prepoznao kao svog pravog Boga i Otkupitelja i kao takvom Mi se poklonio. Josip je plakao od radosti vidjevši da je obdaren tolikim milostima. Jako sam uživao, o moja predraga zaručnice, vidjevši tu dušu tako čistu i punu ljubavi koja je bila tako spremna i ponizno odgovarala na Božje milosti.

Priznavala je svoje ništavilo, to da je sve dobivala od Božje velikodušnosti. Prikazivao sam ovu utjehu sv. Josipa Ocu, užitak koji je kušao u duši zbog Mene. Molio sam Oca da se udostoji dati slično prosvjetljenje onim dušama koje će Me primiti u naručje svoje ljubavi po Božjoj milosti. Na taj način će moći prepoznati Božju milost i kliktati u svom duhu kad ih Bog bude pohodio, a moj Otac će se naslađivati i poticat će i usmjeravati vjerne duše da odgovore na Božje milosti. Prikazao sam Mu i ovaj užitak, utjehu i radost koju sam kušao i molio Ga da se udostoji to primiti kao zadovoljštinu za one nezahvalne duše koje ne odgovaraju na Božje milosti i koje zbog svoje sljepoće ne prepoznaju niti su pažljive na pohode svoga Stvoritelja po milosti i svetim nadahnućima. Ove milosti ostaju prigušene u tim dušama koje su potpuno zaokupljene stvarima svijeta i ne prepoznaju ove milosti te ne kušaju utjehu ni radost duha, ne zahvaljuju svom Dobročinitelju, te budu lišene onog užitka i utjehe koje Otac daruje a koje bi iskusile da vjerno odgovaraju.

Muka odricanja

Nakon što sam neko vrijeme bio u naručju sv. Josipa i utješio njegovu dušu, ponovno Me u naručje uzela moja Majka jer sam učinio da shvati da je to moja volja kako bih razveselio njenu dušu jer je bila tako spremna i predana te se odrekla utjehe. Nemojte se čuditi, o moja predraga zaručnice, kada govorim o muci koju je kušala moja Majka i Josip kada su se lišavali Mene i trenutaka kada su Me imali u naručju.

Kada su Me imali u naručju, bila je potpuna utjeha te je njima izgledalo da imaju cijeli Raj u svom naručju. Kada su Me ostavljali, osjećali su da su lišeni u jednoj velikoj mjeri one radosti pa iako su uživali vidjevši Me, ipak nisu kušali onu utjehu i slast kao kad sam bio u njihovom krilu. To je ipak više doživljavala moja ljubljena Majka, puno više nego sv. Josip, zbog većih zasluga koje je imala kao moja prava Majka. Njen užitak je bio veći od onoga njenog zaručnika. Nakon što Me primila u svoje ruke, činima uzajamne ljubavi osjećao sam u duši veliki užitak tim veći što sam ga se prije odrekao. Ja sam tada još više milovao Majku gestama dječje ljubavi. Marija je izgarala od radosti, a Ja sam ćutio neizrecivu slast vidjevši je u tom duhovnom ushitu. Prikazivao sam Ocu tu nasladu i molio Ga da se udostoji zbog toga utješiti često ožalošćene duše zbog Božje odsutnosti te ih ponovno pomilovati svojom milošću i Božjim pohodima.

Otac je obećao to učiniti i koliko se više neka duša s Njim sjedinjuje i zbog Njegove volje je spremna odricati se svake duhovne slasti kako se to Njemu sviđa, toliko će više to kušati u životu. Vidjevši da je u suhoći ne traži druge utjehe osim one Božanske i s nadom i vjerom strpljivo je očekuje. Ove duše koje se tako ponašaju bivaju utješene od Oca i On se u njima jako naslađuje tako da je gotovo primoran tješiti ih vidjevši da samo Njega žele i primaju utjehe od Njega, a ne od bilo koga drugoga.

Viđenje muke

Dok Me držala u svom naručju, moja ljubljena Majka je uživala u uzajamnim izljevima ljubavi i nakon što sam neko vrijeme uživao u tim činima čiste i nevine ljubavi shvatio sam da Otac želi da Mu prikažem neko bolno prikazanje. Odmah sam to učinio, uvijek sam bio spreman ispuniti Njegovu volju. Tada sam usmjerio misao na svoju buduću bolnu muku i motrio sam pogledom svoga duha svoje okrutno zarobljavanje bez milosti i muke koje će moja osoba imati, kako će Me ti nemilosrdni i nehumani ljudi mučiti. Odmah se uznemirilo moje lice predosjećajući to i gorko sam zaplakao vidjevši da će se tako prema Meni ponašati oni za čije sam spasenje došao na svijet.

Motrio sam dostojanstvo svoje osobe jer sam Božja Riječ, pravi i istinski Bog, Bog sam. Koliko sam trpio, o moja zaručnice, u tom trenutku, kako sam bio ožalošćen! Vidjevši Me takvog, moja Majka je bila probodena beskrajnom boli. Objavio sam joj nutarnjim glasovima uzrok svog plača i nemira. Naša srca su govorila i sve je bilo objavljeno našim srcima. Govorio sam Mariji:

«Majko moja, doći će dan kada ćete to vidjeti, ne više očima duha, nego tjelesnim očima, kada ću biti u rukama vojnika sav izranjen, vrijeđan, udaran bez milosti i samilosti. Sad Me drži u svom naručju ljubavi jer doći će vrijeme kada ću biti u rukama divljih zvijeri kako bih bio mučen!»

Ovi glasovi su probili mačevima boli dušu predrage Majke i Ona je gorko zaplakala i još više Me grlila, privijala svome krilu i milovala Me puna ljubavi. Prikazivao sam, moja predraga zaručnice, ove suze i patnju koju sam kušao Ocu i molio Ga da se udostoji prihvatiti ih kao zadovoljštinu za grijehe moje braće, posebno za one koji se loše ponašaju prema nevinima i koji im bez razloga uzrokuju patnje, tuku ih i zatvaraju. Spoznajući jednu takvu okrutnost koja je bila velika uvrjeda Ocu plakao sam i još se više žalostio i prikazivao svoju patnju kao zadovoljštinu za te grijehe. Otac je bio umiren zbog mojih suza koje su imale toliku vrijednost da Božanska pravda može biti zadovoljena i bio je spreman oprostiti onima koji čine slične pretjerane okrutnosti.

Još sam Ga molio da se udostoji dati milost i krjepost mojoj braći da podnose s voljom sva ta protivljenja i sve te okrutnosti kada ih budu zarobljavali njihovi neprijatelji i neprijatelji svete vjere i kada će biti zbog toga jako progonjeni. Oni su tada u opasnosti da izgube vjeru i odreknu se klanjanja pravom Bogu. To je bilo jako po volji Ocu i obećao je da će ih posebnom milošću pomagati i nikada ne će napustiti te duše. Bez toga bile bi izgubljene i izgubile bi vjeru, samo one koje se nisu brinule o Božjim nadahnućima vezanim uz Božje milosti, koja nikome ne nedostaje jer Božanska dobrohotnost daruje obilno svima. Nakon što smo neko vrijeme bili ožalošćeni Ja i moja ljubljena Majka, vidjevši da je to bilo po volji Ocu, učinio sam da moja ljudska narav doživi neko olakšanje. Molio sam i za svoju Majku tako da je i Ona osjetila takvu potrebu. Ona se odmah okrijepila i povratila iz svoje muke i dala Mi svog prečistog mlijeka.

Dok sam kušao tu okrjepu u svojoj ljudskoj naravi, i Ona je imala istu utjehu koja joj je olakšavala tjeskobe i patnje kojima je bila preplavljena njena duša. Tješio sam se i zahvaljivao Ocu za olakšanje koje nam je davao. Zahvaljivao sam Mu i u ime svoje braće, posebno u ime onih koji nakon što su utješeni nisu se sjetili da Mu zahvaljuju te su se pokazivali nezahvalnima za velika Božja dobročinstva. Zato se Božja dobrohotnost povlači i nije više tako velikodušna prema njima. Otac je bio zadovoljan ovim prikazanjem i bila je ublažena Njegova srdžba prema nezahvalnima. Obećao Mi je da će zbog mojih prikazanja i molitava biti velikodušan i ne će uskratiti dobročinstva mojoj nezahvalnoj braći jer sam za njih već dao svu zadovoljštinu, a oni koji su zahvalni čine sebe sposobnima da prime još veće milost.

San koji odmara

Nakon što sam se okrijepio u svojoj ljudskoj naravi i iskazao zahvale Ocu za Mene i braću, moja ljudska narav je pala u duboki san i učinio sam da to moja Majka shvati i položi Me u jaslice. Na ovaj novi poziv moja Majka je bila ožalošćena jer se morala lišiti one radosti kada Me držala u svom prečistom krilu. Isto tako žalostila se jer je znala da ću Ja trpjeti na tom tvrdom ležaju tj. u jaslicama. Ali odmah, sa svim predanjem stavila Me u jasle da se odmorim i tada se skupa sa svojim zaručnikom Josipom poklonila i potpuno podložila Božjim odlukama. Moja Majka ohrabrena i utješena Božanskom snagom počela je pjevati pjesmu slave moga Oca a s ciljem da Mi učini slatkim moj odmor.

Na ovaj blagi glas moja duša se odmarala i uživala je. Prikazivao sam Ocu taj užitak koji Mi je pružala tako draga duša, meni i Ocu, te smo je gledali neizrecivom ljubavlju i Marijinu dušu ispunjali uvijek iznova novim milostima. Prikazivao sam Marijine pohvale Ocu i molio da ih se udostoji primiti u ime sve moje braće, posebno onih koji ne slave svoga Stvoritelja, nego su jedino usmjereni da iskazuju čast i slavu stvorenjima. Otac je jako uživao u pohvalama moje ljubljene Majke, a Ona je to znala te je često to činila. Odmarao sam se, a moja Majka i sveti Josip klečali su u činu klanjanja. Kad je Marija završila svoje pohvale i pjesme, molio sam Oca da se udostoji uzdignuti njen duh i da spozna ono što se događalo između Njega i Mene, tj. kako smo se naslađivali u njoj. Otac je to odmah učinio i Ona je pala u ekstazu i bila je dionicom te naše naslade.

Prigrljen od Majke

Nakon što se Marija vratila iz ekstaze, zahvaljivala je Ocu na posebnim milostima koje joj je udijelio i motreći Me u jaslicama ponovno se žalostila vidjevši Me da trpim. Kad sam se probudio, i ponovno sam je pozvao u nutrini da Me uzme u svoje naručje. Naslonio sam se na njeno krilo kako bih od nje doživio olakšanje u svojim udovima koji su bili promrzli. Trpio sam u onom položaju u jaslicama veliku hladnoću i znajući da moja Majka zbog toga trpi što Mi ne može pomoći, i Ja sam želio trpjeti.

Istovremeno uživalo je moje srce jer je to bila Božja volja i jer se tako zadovoljavalo Božjoj pravdi za grijehe ljudskog roda. Prikazivao sam Ocu te muke, a On je to rado primao. Uistinu, predraga zaručnice, bilo je mučno vidjeti Me u tako nježnoj dobi ožalošćenog i kako trpim hladnoću zraka, tako da sam bio sav promrzao. Mogao sam spriječiti svu tu patnju i oporost naravi, ali nisam se htio okoristiti svojim Božanstvom da bih sebi prištedio patnju. To sam prikazivao Ocu umjesto svoje braće, posebno umjesto onih koji su se služili i najmanjim autoritetom koji su imali kako bi izbjegli patnje, pa makar one bile i malene. Puno puta oni nastoje izbjeći opsluživanje Božjeg zakona i zapovijedi Crkve kao sa nekim autoritetom koji kao da im je Bog dao da ih oslobodi opsluživanja Zakona te da mogu uživati po vlastitoj samovolji. Nasuprot toga njima je autoritet dan kako bi Zakon opsluživali još točnije i strože, opsluživali Božje zapovijedi i prihvatili patnju te na takav način dali primjer onima koji su njima podređeni.

Otac je primio ova prikazanja i obećao Mi da će uliti strah u ta srca po svojim svetim nadahnućima da ih potakne kako se trebaju ponašati, jer su bili još više dužni u opsluživanju Božjeg zakona i u savršenom nasljedovanju Mene. Pa ipak malo je onih koji su prihvatili ta Božja nadahnuća jer je većina njih htjela živjeti na svoj način. Sve je to meni bilo poznato, draga zaručnice, što me jako boljelo. Zbog toga i zbog drugih neurednosti moje braće bio sam jako ožalošćen i trpio sam još više jer moje patnje nisu ih uspijevale navesti da hode istinskim putem krjeposti i savršenstva kako sam ih Ja poučavao. Iako su vidjeli kako kročim tim

putem, Ja koji sam istinski i pravi Bog, oni koji su Moje sluge ustručavaju se i odbijaju kročiti tim istim putem.

Nakon što sam se odmorio i okrijepio u krilu svoje ljubljene Majke i utoplio se, prikazao sam to olakšanje i utjehu Ocu i molio Ga da se udostoji zbog te utjehe ražariti hladna srca moje braće Božanskom ljubavlju, da ona siđe u njihova srca po Marijinom zagovoru. I kao što je od Marije na Mene prelazila tjelesna toplina, tako sam molio Oca da po njoj na srca prijeđe Božanski žar. Ocu je to bilo drago i obećao Mi je kad se bilo tko približi njoj po istinskoj pobožnosti da će biti brzo raspaljen Božanskom ljubavlju i kao što sam Ja imao tijekom života, posebno u djetinjstvu, puno utjeha i potpore u mojoj ljudskoj naravi po svojoj predragoj Majci Mariji, tako će i moja braća imati mnoge milosti od Oca po njoj. I kao što Me ona svojim prečistim mlijekom uzdržavala u vremenitom životu, tako moju braću uzdržava u duhovnom životu ako njoj pristupe i usvoje prečisto zlato njenog nauka, njenog primjera i nasljeduju njene rijetke krjeposti.

Poticaj svojoj zaručnici

Nasljedujte Mariju, moja zaručnice, i približite se uvijek njoj i prakticirajte ono što sam ti pokazao, bilo u ovom djelu ili onim drugim koje si napisala jer radi toga sam vam to objavio da biste mogli istinski nasljedovati moje krjeposti i krjeposti moje drage Majke. Znaj prepoznati posebne milosti koje ti dajem, budi sigurna, o kćeri, da ćeš Mi morati dati račun za sve milosti i darove koje sam ti udijelio ako se ne budeš njima okoristila. Na to te podsjećam na kraju ovog poglavlja.

Četvrto poglavlje: Ono što je činio Sin Božji u svojoj nutrini od dolaska Triju kraljeva do prikazanja u Hramu i života u Nazaretu

Očekujući Tri kralja

Kada je došlo vrijeme dolaska Triju mudraca, imao sam, predraga zaručnice, veliku želju da se oni pojave. Već sam bio puno puta molio Oca da potakne njihova srca i raspali ih gorljivom ljubavlju da dođu i prepoznaju Me kao istinskog Boga, ali to prosvjetljenje nisu imali doli tek u trenutku kad su došli do štalice. Imali su veliku želju vidjeti Me, upoznati Me, pokloniti Mi se, no nisu prepoznali pravog Boga u Meni sve dok Me nisu vidjeli. Vidio sam u duhu ove dobre kraljeve koji su se s toliko želje zaputili da Me traže slijedeći zvijezdu sa toliko radosti. Motrio sam njihova trpljenja, poteškoće i tako dug put i imao veliku samilost prema njima. Molio sam Oca da da njima i njihovim potomcima tj. poganima iste milosti i darove koje je davao mome izraelskom narodu kako bi mogli doći i pogani i prepoznati i klanjati se istinskom i pravom Bogu.

Koliko sam uživao vidjevši žudnju ovih kraljeva, kako će mnogi po njima biti prosvijetljeni u svom razumu i spoznati svog Stvoritelja! Bio sam tjeskoban vidjevši njihove patnje koje su bile brojne na tako dugom i napornom putovanju. Prikazivao sam Ocu svoje zadovoljstvo i muku i molio Ga da zbog njih pomaže uvijek dobrim vođama, da im olakša muke koje trpje na putu, tako da im sve izgleda lagano, zbog ljubavi i želje koja je gorjela u njihovim srcima. Sve je to činio Otac po svojoj velikoj providnosti i određenjima, a Ja sam bio utješen.

Velika čežnja triju mudraca

Za vrijeme njihovog putovanja uvijek sam ih motrio očima punim ljubavi i pozivao ih da brzo dođu i upoznaju Me. Poticaj moje milosti i pozivi duboko su prožimali njihova srca i oni su htjeli žurno doći i iskazati Mi svoje pohvale i časti i dati darove i istovremeno posvetiti Meni svoja srca. Uživao sam puno u tome, predraga zaručnice, vidjevši da tako dobro odgovaraju na pozive koje sam im upućivao ne toliko po zvijezdi, nego po djelatnoj milosti koju im je davao obilno Otac.

Svako malo upućivao sam poglede ljubavi prema njima, a oni su bili sve više raspaljeni ljubavlju prema Meni. Osjećali su kako njihova srca prožimaju duboki poleti ljubavi i nisu znali otkuda proizlazi ta ljubav i želja. Oni su u tome uživali začuđeni jer nisu znali niti mogli istraživati pravi razlog svemu tome. Jedan drugom su otkrivali svoje osjećaje koje su doživljavali i nakon razgovora bi govorili:

«Mislim da moramo smatrati i držati da je to veliki Kralj kojeg idemo potražiti jer učinci u nama su čudesni.»

I tako je rasla njihova želja. Moja milost je djelovala u njima tako da kada su došli, bili su već dobro raspoloženi u srcu i spremni prihvatiti moj Zakon kako bi Me prepoznali i klanjali Mi se kao pravom Bogu iako nisu to mogli shvatiti niti prepoznati sve dok nisu bili u mojoj prisutnosti. Zahvaljivao sam Ocu na dobroti i ljubavi koju je imao prema njima i što se udostojao iz ljubavi pozvati ih i izabrati za jedno stanje tako dostojnoga i svetoga života. Oni su dobro odgovarali na Božji poziv i služili se milošću koja im je bila udijeljena. Otac je uživao u mojim zahvalama i pokazivao uvijek da je spreman dati svoje milosti i darove, svima onima koji su spremni prihvatiti ih, onima za koje je znao da će te darove upotrijebiti za dobro i na slavu Boga i korist vlastitih duša.

Povjerljivi razgovori s Majkom

Bio sam radostan i očekivao sam dolazak Kraljeva i to sam pokazivao i moja Majka je zbog toga primala utjehe, a njoj sam objavio uzrok svoje radosti iako je to već svojim proročkim duhom naslutila po daru koji joj je dao Otac. Pa ipak, sve sam joj objavio kao i način kako se treba ponašati sa Kraljevima i kako ih treba poučiti da budu još otvoreniji mojoj osobi, da upoznaju pravog Boga, kao što Jesam, Vječnu Riječ koja je postala čovjekom. Želiš li znati, moja predraga zaručnice, na koji način sam govorio Majci u tako nježnoj dobi? Znaj, da sam joj govorio srcem u nutrini.

Samo ponekad sam govorio kao odrasla osoba. Moja Majka je ćutjela toliku utjehu i radost kada sam joj govorio kao odrasla osoba da je padala u zanos i bila raspaljena ljubavlju. Nije više bila pri sebi zbog radosti. Uistinu, moja zaručnice, bila je to jako velika stvar čuti Mene kako govorim u tako mladoj dobi. Ali više sam govorio ljubavlju i čudesnom milošću. To sam činio u posebnim trenutcima kako bi moja Majka bila dobro poučena i utješena, ohrabrena. To sam učinio prigodom dolaska Triju kraljeva kada sam joj govorio osobno i poučavao je, kao što sam rekao maloprije. Pa iako je Duh Sveti Marijin učitelj koji je nju prosvjetljivao i vodio kao svoju predragu zaručnicu, ništa manje i Ja kao njen ljubljeni Sin sam je o svemu obavještavao.

Nestanak zvijezde

Pored utjeha bilo je i gorčina koje sam kušao prije nego što su došla Tri kralja. To je bilo kad su došli u Jeruzalem, a zvijezda je nestala. Osjetio sam njihovu veliku žalost, vidio

sam kako idu tražiti moju osobu s toliko želje da sam imao veliku samilost prema njima. Molio sam Oca da se udostoji utješiti ih, da do njih dopru prave vijesti o mjestu gdje sam se rodio te da se ponovno pojavi zvijezda koja će ih voditi. Otac, pun ljubavi, ispunio je moje prošnje i ispunio želje njihovih srdaca i ubrzo ih utješio. Prikazao sam Mu muku koju sam trpio zbog patnje Triju dobrih kraljeva i molio Ga da po toj patnji udostoji se udijeliti život spasenja dušama koje su lutale po tvrdim i skliskim putovima posebno onim dušama koje su to činile nesvjesno i bez zlobe.

Tako se dogodilo i ovim kraljevima da su bez svoga grijeha ili propusta izgubili zvijezdu kad su ušli u Jeruzalem, a to su učinili zato jer su Mene tražili, ne zbog nekog drugog cilja, jer su se malo brinuli za drugo. Ipak, trebali su slijediti zvijezdu koja ih je vodila ravnim putem. Prihvati Otac moju prošnju i obeća da će uvijek pomagati svojom milošću one duše koje Me traže sa istinskom nakanom i žele napredovati na putu savršenstva. Kada one neki puta izgube orijentaciju i zalutaju s pravog puta, ne će zbog toga Otac propustiti da im pomogne da ponovno nađu pravi put koji ih vodi u vječnu radost. Otac to čini ili po svojim službenicima ili po svetim nadahnućima uz pomoć milosti tako kako to više odgovara spasenju duše koja je u sličnim potrebama. Duša treba odmah odgovoriti na milost i pomoć koju Bog daruje kao što su to učinila ova Tri kralja koji nisu odugovlačili slijediti ono što im je bilo nadahnuto o mjestu mog rođenja te su odmah našli zvijezdu koju su izgubili.

Ne rade tako mnoga moja braća jer preziru one koji ih opominju, ne slušaju Božja nadahnuća i odbacuju pozive milosti. Zbog toga ima puno onih koji zalutaju s pravog puta i ne znaju se više vratiti na ono izvorno stanje, zbog svog grijeha padaju od zla u gore, a da to niti ne primijete i tako dovode svoje nutarnje stanje do stanja prokletstva. Tada za povratak u tom otvrdlom stanju na put savršenstva potrebno je čudo i velika snaga, a to moj Otac teško udjeljuje. Vidjevši, moja zaručnice, sve ove nerede kod braće, bio sam pun bola, plakao sam zbog gubitka tolikih koji su počeli činiti dobro, a loše su završili zato što nisu bili poslušni pozivima milosti. Prikazivao sam Ocu ovu patnju i molio Ga da se udostoji učiniti da na Mene padnu kazne koje su zaslužila moja braća. O, kako je velika muka bičeva koja će se oboriti na Mene svom žestinom u vrijeme moje patnje i muke iako sam i cijelog života kušao gorke udarce razočaranja. Učinio je to Otac kako bi ispunio moje želje, a one su bile da udovoljim Božjoj pravdi za grijehe i dugove moje braće.

Molio sam Ga da nikada ne bude milosrdan prema Meni jer sam želio da svo milosrđe koristi za moju braću, želio sam da na Meni pokaže svoju pravednost kao što je odredio moj Otac želeći da pravdi bude zadovoljeno u potpunosti. Jako sam uživao zbog ovog udovoljenja Božjoj pravdi tim više što sam na takav način jasnije pomagao svakome da shvati koliko ga ljubi Otac i koliko treba ljubiti Njega i Njegovu čast, koliko Ja ljubim svoju braću jer sam radi njih sišao sa Nebesa i postao čovjekom da ih otkupim i spasim.

Poklon Triju kraljeva

Kad je došao sat koji sam želio tj. dolazak Triju kraljeva pred štalicu jer sam ih čekao, molio sam Oca da im se udostoji udijeliti velike milosti da bi mogli vjerovati u Otajstvo koje sam sadržavao u sebi tj. u Božanstvo koje je bilo skriveno u čovještvu. To je Otac učinio na divan način kada je vidio Kraljeve i kada su oni vidjeli tako ponizno i siromašno mjesto gdje sam boravio. Nisu prezirali ući jer ih je vodila zvijezda. Čudili su se i bili zaprepašteni kada su ušli prepuni milosti i svetoga straha. Nakon što su ušli, motrili su s ljubavlju veliko otajstvo i sa jednom kraljevskom ozbiljnošću koja je bila vlastita mojoj uzvišenosti.

U isto vrijeme motrio sam ih prodornim očima prožetim mojim Božanstvom sa pozivom da Mi se klanjaju. Dobri kraljevi su osjetili jednu vrhunsku utjehu i divili se

uzvišenosti koju su vidjeli u Meni te su pali ničice na zemlju i duboko Mi se poklonili. U taj čas molio sam Oca da se udostoji obnoviti njihovu nutrinu i obući ih još većom snagom milosti iznutra. Učini to Otac i da im još jasnije svjetlo kako bi spoznali tajnu moje osobe. Uistinu, promijenili su se iznutra, plakali od radosti, motrili su moju osobu, bili su nepokretni i klanjali se do zemlje. Nisu se usuđivali podići, a moja Majka koja Me držala u naručju znala je što treba učiniti te im je naložila i zamolila ih da se podignu.

Nakon što su ustali, nisu Mi se usuđivali približiti iako su čuli duboke slatke pozive iznutra jer sam im iznutra govorio da Mi priđu. Uzvišenost koju su primjećivali u Meni zadržavala ih je sa svetim strahom, ali na poziv moje Majke približili su se i mogli su Me motriti i bili su jako zadovoljni i utješeni. Moja Majka ih je dobro poučila. Iako sa malo riječi ali i iscrpno govorila im je o mojoj osobi te su oni odmah povjerovali u otajstvo moga Božanstva i ponovno su pali ničice i poklonili Mi se, ispovijedali da sam pravi Bog i njihov prvi Gospodar. Prigrlili su moj Zakon i odbacili idolopoklonstvo, prikazali su Mi svoje darove skupa sa i svojim srcima kao prinosom. Pokazao sam im veliku dobrohotnost i da uživam u njihovim darovima i prihvaćam ih te da potpuno zaposjedam njihova srca, da ih nikada ne ću ostaviti iako će se morati fizički udaljiti od Mene. Dopustio sam da Mi poljube noge kako bi im pokazao svoju ljubav prema njima, koja je uistinu bila velika. Istovremeno sam razgovarao s njima, molio Oca za njih da im da dar ustrajnosti u vjeri i ljubavi prema Meni. Prikazao sam Ocu njihove živote kao potvrdu vjere u Mene i rasta u vjeri.

U isto vrijeme molio sam Ga da i njima da sličan osjećaj. Otac Mi je to udijelio tako da su u tom trenutku bili spremni žrtvovati svoje živote za Mene ako bi to bilo potrebno kao potvrda istine koju su spoznali. Još više sam molio Oca da se udostoji primiti one darove koje će Mu moja braća ljudi nuditi slično kao što su to činila ova Tri kralja, iako sve ono što Mu daruje bilo koje stvorenje već je Njegovo jer Bog je taj koji sve daruje stvorenjima. Moj Otac prima i najsitniji dar ako se daje s ljubavlju. Iako je sve Njegovo, ipak On vrlo rado prihvaća ono što Mu prikazuje stvorenje. Svako stvorenje je slobodno raspolagati sa onim što prima od mog Oca za uzdržavanje i može se odreći svoje svojevolje i prikazati sve Bogu i Njemu je jako drago kada to stvorenja čine dobrog srca i u čistoći nakane.

Otac Mi je obećao da će primiti sve ono što moja braća budu prikazivala ma kako to bile malene stvari prema mogućnostima osobe koja Mu prikazuje. Rekao je da će nagraditi i za čašu vode koja će se dati Njemu za ljubav. Molio sam Ga da se udostoji svima dati slobodno srce od stvari ovog svijeta kako bi sve mogli slobodno prikazati Njemu bez ikakvih navezanosti kao što Mu prikazuju svoja srca ova Tri dobra kralja. Sve Mi je to Otac obećao da će učiniti i On to redovito provodi u djelo. Ali moja braća, na žalost, dopuste da im srce zahvati požuda i ljubav prema zemaljskim stvarima. Ove stvari zarobljuju njihova srca tako da Božanska nadahnuća ne mogu imati toliko učinka, nego su stvari ovoga svijeta na koje su oni navezani kao trnje koje guši sjeme Božanske riječi i Božanskog nadahnuća. Sve sam to vidio i bilo Mi je zbog toga jako mučno. Jako sam se žalostio vidjevši kako moja braća ne žele crpsti milosti s izvora Moga Oca te zato ne donose plod svetosti. Kako Mi je bilo mučno vidjeti srca ljudi, stvorena da ljube mog Oca, navezana na zemaljske stvari i kako ljubav svojih srdaca usmjeravaju prema vidljivim i stvorenim stvarima!

Toliko sam se žalostio vidjevši srce tako nedostojno kao što je ono koje ljubi poroke umjesto krjeposti, ljubi laž umjesto istine. To govorim jer vidim kako to prevladava na zemlji, kako se čovjek ponaša kao apsolutni gospodar samog sebe i svih stvari. Vidim da se živi sa umišljenošću kao da nema nitko iznad njih, kao da Bog nije apsolutni Gospodar svih stvari i kao da ih ne bi mogao u jednom trenutku pokositi gromom i svesti u ništavilo. Žive zaboravljajući na svoje spasenje kao da ne postoje vječne kazne.

Koliko sam se žalostio zbog ovih srdaca, o zaručnice moja, tako tvrdih i zlobnih, još više jer sam vidio da su jako vrijeđali Oca, da Mu nisu bili po volji i vidio sam Njegovu srdžbu prema njima. Zbog toga sam molio gorljive molitve Ocu da ublaži svoju srdžbu, da ih ne kazni kao što je to običavao činiti prije nego što sam došao na svijet. Slušao je Otac moje molitve i uslišavao ih jer ljubav koju ima prema Meni nije Mu dopuštala da Me ne usliša u svemu što sam želio te Mi je često govorio:

«Moli, ljubljeni Sine, što želiš od Mene jer Ja sam spreman sve udijeliti što želiš jer Ti potpuno vršiš moju volju.»

Zahvaljivao sam Ocu za beskrajnu ljubav kojom Me ljubio i zbog velikodušnosti sa Mnom jer je udjeljivao sve što sam molio. Zahvaljivao sam u ime svoje braće za sve milosti koje sam molio za njih. Budući da nisu bili sposobni zahvaljivati Ocu za milosti onako kako bi trebalo, Ja sam to činio u ime svih da Otac bude zadovoljan mojim zahvalama i da Mu skupa zahvaljujemo Ja i moja braća.

Odlazak Kraljeva

Nakon što su se Kraljevi poklonili i dali svoje darove, nakon što ih je moja Majka poučila, počeli su međusobno govoriti o povratku u svoja mjesta. Potaknuti ljubavlju prema Meni nisu Me željeli ostaviti. Smatrali su da su imali veliku sreću što su mogli sa Mnom razgovarati i družiti se. Ali već su znali da je volja moga Oca da se vrate u svoje zemlje tako da svojim primjerom mogu dati poticaj na duhovni život mnogima i voditi pogane prema spoznaji pravog Boga. Budući da su bili prvi pozvani na vjeru u Mene, trebali su biti kao kameni temeljci jednog velikog zdanja koje sam htio izgraditi jer sam htio da pogani dođu do spoznaje pravog Boga. Odlučili su se vratiti u svoje zemlje, pa ipak su odugovlačili sa polaskom jer su njihova srca bila zaokupljena ljubavlju prema Meni te se nisu mogli lako udaljiti bez velike žalosti.

I Ja sam se žalostio zbog njihovog odlaska jer sam vidio da su Me ljubili te sam imao samilost i pokazao im jednostavnim činima da je i Meni žao zbog njihovog odlaska. Prikazivao sam ovu muku Ocu i molio sam zbog nje za predanje da se udostoji dati prosvjetljenje i krjepost onim dušama koje će vršiti Njegovu volju, a zbog toga se trebaju ponekad odvajati od svojih najdražih prijatelja. Molio sam Oca da pomogne dušama kako bi to mogle učiniti spremna srca i tako biti drage Ocu zbog jednog potpunog odvajanja od stvorenja. Otac Mi je to obećao. Svjestan Herodove zlobe i znajući o pokolju nevine dječice, koji će učiniti zbog Mene da i Mene ubije, zbog straha da ću uzeti njegovo kraljevstvo, molio sam Oca da se udostoji dati Kraljevima da shvate zlu nakanu zlobnog Heroda kako on ne bi mogao izvršiti svoj zlobni naum prema Meni.

Učini to moj Otac i po anđelu obavijesti Kraljeve u snu da se ne vraćaju Herodu nego da drugim putem idu u svoje zemlje, kao što su i učinili. Nakon što su se oprostili Kraljevi su pošli, ali s koliko žaljenja u svom srcu! Koliko su puta okretali svoja lica sa suzama u očima prema Meni! Kako su se morali siliti da izađu iz štalice koju su smatrali i imali iskustvo jednog pravog Raja u njoj. Koliko uzdaha je izašlo iz njihovih gorljivih srdaca, kako su se preporučivali Meni i mojoj Majci! Kako su prikazivali ne samo svoja kraljevstva, nego i svoje osobe u vječnu podložnost prepoznajući da je moja Majka istinska Kraljica! Odlučni uputili su se u svoje zemlje, a pratila ih je moja milost i nebeski blagoslov.

Predviđanje pokolja nevine djece

Nakon što su Kraljevi otputovali, ostao sam skupa sa svojom Majkom jako utješen zbog njihovog obraćenja i obraćenja pogana koje će se dogoditi u budućnosti bilo po ta Tri kralja ili po mojim apostolima. Ali usred tolikih utjeha, o moja zaručnice, kušao sam i veliku gorčinu i jako Me žalostila Herodova okrutnost koji je htio pobiti tolika nevina stvorenja ne bi li našao i Mene da Me ubije. Koliko Me žalostila, moja zaručnice, ova okrutnost! Vidio sam da Me mrzi jedan iz moga naroda i da Me mrzi čim sam se rodio! Nepravedni Herod je neko vrijeme čekao ne bi li se vratila Tri kralja, ali vidjevši da se ne vraćaju, bio je razočaran te se još više razbjesnio, a Ja sam trpio velike muke zbog zlobe tog otvrdlog srca.

Prikazivao sam ovu muku Ocu i molio Ga da obrati Herodovo srce, da ga odvrati od njegovog okrutnog plana, ali Otac Me nije u ovome uslišio, učinio je kao i u Getsemanskom vrtu. Reče Mi da je Njegova volja da budem podložan zapovijedi nepravednog kralja i da bježim u Egipat, ali da će Me osloboditi od njegovih zlih zapovijedi. Uistinu, moja zaručnice, bijaše tako, morat ću bježati, kao što ću ti reći u svoje vrijeme. U međuvremenu promotrite kako je Otac uslišavao one moje molitve koje su bile na korist moje braće, a ono što je bilo za Mene, više puta je odbio. Htio je da trpim na više načina: progonstva, uvrjede, ismijavanja, nezahvalnosti, prezire i sve vrste poruga. Molio sam Oca i zahvaljivao, ma kako tvrde i teške bile moje patnje, da učini slatkima i blagima poteškoće mojih sljedbenika. Sa svom gorčinom neka učini da na Mene padnu muke jer rado ću trpjeti sve Njemu iz poslušnosti i iz ljubavi prema svojoj braći koju sam jako dobro poznavao.

Oni koji će Me htjeti slijediti, morat će puno trpjeti jer se tako prema njima ponaša moj Otac, ponaša se tako prema onima koje ljubi tj. to dopušta kako bi rasli u zaslugama i da bi jednog dana postali veliki u Njegovom Kraljevstvu. Usliša Me Otac u ovome i uistinu iskusio sam svu gorčinu patnje. To je bilo dovoljno Ocu da je odredio da budu slatke patnje mojih sljedbenika, da im udijeli svoju ljubav i milost. Uistinu, moja zaručnice, jednom srcu koje ljubi, patnje su slatke i drage, a sve to je snagom mojih molitava. Ja sam želio gorčine bez kapi utjehe i kad sam kušao neke utjehe u mom djetinjstvu, odmah sam doživio i ogorčenja i neke poteškoće ili trpljenja.

Nakon što su otišla Tri kralja, ostao sam sa svojom ljubljenom Majkom. Motrio sam je radosna lica i ispunjao utjehama. Molio sam da mi da neko olakšanje i Ona Me odmah nahranila svojim prečistim mlijekom. Kad sam dojio mlijeko, prikazao sam Ocu uobičajene molitve. Moja Majka je bila prepuna utjehe zbog hrane kojom Me hranila i okrjepe koju Mi je davala, a Ja sam zaspao u njenom naručju. Spavala je moja ljudska narav, ali moj duh je razgovarao sa Ocem jer nikada nije propuštao da se zadržava s Njim. Ni san Me u tome nije priječio.

Put povratka Trojice kraljeva

U isto vrijeme vidio sam sveta Tri kralja kako idu u svoje zemlje. Bili su tako žalosni što su se udaljavali od moje osobe. Vidio sam i poteškoće koje će morati pretrpjeti na putu povratka drugim putem, puno težim i kako će Meni za ljubav to podnositi na tako dugom putovanju. Molio sam Oca da ih uzdržava posebnom milošću, da ih nikada ne napušta kao što je uistinu i činio i imali su veliku zaštitu i pomoć. Mnogi anđeli su poslani zbog toga od Oca. Iako su bili nevidljivi kraljevima, ipak su činili mnoga dobročinstva.

Nisam propuštao motriti te dobre Kraljeve sa samilošću i ljubavlju, ali to sam činio naročito kod njihovog povratka u njihove zemlje. Molio sam Oca jer sam ih ljubio i imao samilosti za njih a zato što su trpjeli Meni za ljubav. Tako će Otac imati samilosti za sve one koji će Meni za ljubav biti progonjeni, trpjeti, poduzimati putovanja za moju slavu. Molio sam

da se udostoji pomagati im i dati im snažnu potporu svoje milosti šaljući im anđele u pripomoć. Otac je obećao da će to učiniti i nastavio je pomagati onima koji trpe Meni za ljubav i podnose napore za Njegovu slavu. On im daruje svoje milosti po anđelima, koji su u mnogim prigodama nevidljivi, kako bi ih oslobodio od drugih stvorenja i od opasnosti mnogih zasjeda koje im postavljaju njihovi neprijatelji.

Žalost Isuse i Njegove Majke

Nakon što sam se probudio iz sna, vidio sam svoju Majku žalosnog lica. Mislila je na trpljenja kojim će biti izloženi oni koji Me časte i slijede Mene i moj primjer. Trpio sam u duši zbog njih i prvo sam Ja htio kušati muke i žalosti tih osoba tako da nitko ne bi mogao reći:

«Ja sam iskusio ovu patnju, a nju nije kušao moj Otkupitelj.»

Ne, moja zaručnice, htio sam pretrpjeti sve prvo Ja sam, i to s puno više muke od onoga što će kušati moji sljedbenici. Trpio sam u duši, koja je plemenitiji dio bića, za vrijeme svoga javnog propovijedanja, trpio sam u svojoj ljudskosti. Jako je žalila moja Majka vidjevši Me ožalošćenog, a nije znala koji je tome uzrok jer sam više razloga prikrivao kako Ona ne bi još više trpjela. Ona se bojala da ta moja uznemirenost nije od nje, da je nije Ona prouzročila, te se jako žalostila. U tim mukama poduprla ju je Božanska milost, u protivnom umrla bi od patnje jer najviša muka koju je kušala bila je ta što se bojala da Me nije na neki način ražalostila. Vidjela Me kao svog Boga, prepoznavala je u Meni Božanstvo koje je sjedinjeno sa mojom ljudskom naravi.

Ja sam trpio vidjevši Mariju tako ožalošćenu. Prikazivao sam Ocu svoju muku i onu svoje Majke i molio da se zbog toga udostoji dati svjetlo i milost onim dušama koje Ga svojim grijesima preziru, kako bi one postale svjesne toga i shvatile kako je strašna stvar vrijeđati tako dobrog Boga. Molio sam Oca da ti ljudi osjete bol koja treba slijediti nakon teških grijeha i zala. Pa iako je uvrjeda i mala, ipak se uvijek može nazvati težom jer je protivna Beskrajnoj mudrosti i ona ožalošćuje Beskrajnu dobrotu. Zaručnice moja, koliko sam se žalostio zbog onih stvari koje ljudi smatraju malima, ali pred licem Oca to nisu mali propusti jer se tu mjeri težina uvrjede prema Onome koji je uvrijeđen.

Moj Otac je uživao zbog molitava koje sam Mu prikazivao i sve Mi je dopuštao zbog tih prikazanja i prošnji. I On tako trajno djeluje i uistinu, puno je duša koje su prosvijetljene milošću i raskajane. Pa ipak veći dio njih ne sluša Božja nadahnuća niti vrjednuje Božanske milosti. Zbog toga su lišeni ovog svjetla i milosti. Njima se čini da je mala stvar vrijeđati tako moćnog i dobrog Boga, a to je u biti jedno od najvećih zala koje se može činiti. Ubrzo sam utješio svoju ožalošćenu Majku i pokazao se sav ljupkim i radosnim jer nakon što sam razgovarao s Ocem i prikazao Mu sve one molitve i prošnje, vidio sam da je ostao udovoljen i smiren. Pristao je na moje prošnje i dopustio je ono za čim sam žudio. Bio sam zbog toga radostan, a tako se radovala i moja Majka Marija.

Ukusna hrana

Nastojao sam živjeti više dana onako kao što sam vam to prije govorio, bilo izvana bilo u svojoj nutrini razgovarajući sa Ocem. Svaki puta kada su se moja Majka i njen zaručnik Josip hranili, motrio sam ih i zahvaljivao za hranu koju su uzimali i prikazivao sam Ocu njihova zahvaljivanja sjedinjena s mojima da budu još draži Ocu i da imaju više zasluga. Činio sam to tako da ono malo hrane koju su uzimali njima bude slasna i ukusna jer zbog svog siromaštva i mrtvljenja nisu uživali u ukusnim jelima niti su tražili delicije.

Pa ipak, njima je bilo tako ukusno ono što su jeli iako je bilo siromašno i škrto i ne bi nikada to promijenili za svu onu najukusniju hranu svijeta. Molio sam Oca da se udostoji udijeliti jednu posebnu milost svima koji se hrane, a ne samo onima koji se mrtve, ta je da hrane u mojoj prisutnosti tj. držeći svoj duh u mislima na Mene. Njima je tada sladak okus hrane i jela pa makar to jelo bilo siromašno i ne odveć ljudski ukusno. Sve Mi je to udijelio Otac, a Ja sam Ga još više slavio iz svog srca zbog Sebe i onih koji će se tako ponašati u prehranjivanju i zbog onih koje On obdari na poseban način s toliko slasti, blagosti, mira, utjehe u duši i tijelu.

U iščekivanju prikazanja u Hramu

Nakon što je prošlo više dana mog boravka u svijetu, približio se dan koji sam toliko želio, da budem prikazan Ocu u Hramu. S koliko želje sam čekao taj dan tako sretan za ljude jer ću se tada prikazati kao prikaznica za ljudsko otkupljenje! Tog dana bio sam posebno vedrog lica, radostan više nego inače te je to obradovalo i utješilo moju ljubljenu Majku. Radovala se u svom duhu vidjevši ljupkost i slast moga lica. Ali to nije dugo trajalo jer je nakon toga bila ogorčena zbog proroštva proroka Šimuna kao što ćete to čuti. Kada je došao taj dan kad sam trebao ostaviti štalicu i poći u Hram, progovorio sam Majci i objasnio joj želje svog srca kako bi Me Ona savršeno nasljedovala, kao što je i činila.

To sam joj govorio glasom osjetljivijim koji je samo Ona čula. O kako je bila utješena čuvši moje riječi u tako nježnoj dobi jer sam ih izgovarao sa puno ljupkosti i milosti i bez zastajkivanja kao što to čine druga djeca! Te riječi su bile na tako veliku utjehu njenoj duši da Me zagrlila gorućom ljubavlju, pala u ekstazu i potpuno shvatila Božje otajstvo koje je bilo sadržano u prikazanju. Dok je moja ljubljena Majka bila u ekstazi, u uzvišenosti duha, Ja sam se zadržavao sa Ocem i molio Ga zbog one velike želje koju sam imao da budem prikazan Njemu u Hramu jer sam bio Njegov istinski i naravni Sin, da se udostoji dati mojoj braći ljudima veliku želju da Mu se prikažu, da On bude njihov apsolutni Gospodar. Mnogi su se udaljavali od Njega i predavali se, na žalost, Njegovim paklenim neprijateljima. Otac Me uslišao kao što je činio u svemu drugom i bio jako zadovoljan ovom mojom prošnjom i obećao da će na poseban način činiti ono što Ga molim jer On je želio da sva stvorenja imaju istinsku želju da Mu se prikažu i daruju same sebe Njemu kao Bogu.

Uistinu, moj Otac ispunjava obećanja koja Mi je dao jer nema nikoga među mojom braćom, ma kako veliki grješnici bili, a da nema u svakom trenutku poticaja u svom srcu, a da se ne rađa u njemu želja da se dade potpuno svome Bogu u svemu. U srcima mnogih ipak ta želja ima malo učinka jer ne žele odgovoriti na Božju milost, a njihova zla volja se opire. Usprkos tome ne propušta Otac potaknuti ih na to predanje srca i poziva ih ljupkim glasom. Velika tvrdoća ljudskog srca opire se tim poticajima Božje dobrote koja ih s toliko ljubavi poziva da se Njemu jer On ih je stvorio za sebe. Kušao sam, predraga zaručnice, veliku muku zbog tvrdoće svoje braće jer sam ih već vidio jasno i ponaosob i jako sam se žalostio vidjevši Oca, koji je bio spreman i velikodušan u tolikim dobročinstvima, tako strpljiv da ih podnosi. Poznavao sam beskrajnu dobrotu i ljubav Božju i nezahvalnost stvorenja koja su odbijala sve one stvari koje je Bog želio i nisu Mu htjeli dati sami sebe. Nisam mogao suzdržati suze, zbog toga sam obilno i dugo plakao, prikazivao Ocu ljubav i molio Ga da se zbog moje patnje i suza, koje su Njemu bile tako drage, udostoji podnositi nezahvalnost moje braće te da ne odustane od toga da im iskazuje svoje uobičajeno milosrđe kao što On to i čini.

Odlazak iz štalice

Bio sam spreman poći iz ljubljene štalice u Hram, kažem ljubljene jer uistinu tu sam kušao velike i najdraže naslade, najvišu poniznost, krajnje siromaštvo i nedostatak svega potrebnog. Te stvari su Mi bile tako drage i blage, sve sam trpio rado za svoju braću kako bih bio po volji Ocu. Prije nego sam izašao iz štalice zahvaljivao sam Ocu na ljubavi koju Mi je tu pokazao jer se udostojao djelovati na tako poniznom mjestu i tu ispuniti veliko otajstvo mog rođenja i udostojao se boraviti sa Mnom na tako posebnom mjestu. Iako Mi je bila draga štalica, to ponizno boravište, ipak sam je rado ostavio kako bih izvršio Očevu volju.

Prikazao sam Mu ovo svoje predanje i molio Ga milost da udijeli svoj mojoj braći da budu slobodni od svih stvari ma kako one bile jednostavne i siromašne. A to da bi mogli ispuniti Božju volju sa svom spremnošću i napustiti sve ono što Bog hoće da napuste, pa i one stvari koje izgledaju za dobrobit duše jer treba živjeti slobodan od svega, lišavati se svojevoljno svega kada to želi Otac.

Na putu u Jeruzalem

Kada sam izlazio iz štalice kako bismo išli u Hram, bio sam u rukama svoje Majke. Za vrijeme cijelog putovanja prikazivao sam Ocu molitve i družio se s Njime. Molio sam Ga da se udostoji prihvatiti ono što trpim za vrijeme putovanja. Uistinu, trpio sam hladnoću, trpio sam jer sam bio skučen i prekriven kao što Me moja Majka držala kako ne bih kušao svu hladnoću godišnjeg doba. Govorio sam:

«Oče moj ljubljeni, evo tvoj Sin ide u Hram, Sin kojeg si oduvijek rađao u svome krilu i za kojeg si htio da se rodi na zemlji od ove čiste djevice za ljudsko otkupljenje. Evo, On se ide žrtvovati kao žrtveni jaganjac koji je Tebi po volji! Bit ću Otkupljenje, ali samo po smrti i žrtvi na križu otkupit ću ljudski rod. Gledaj, ljubljeni Oče, svoga ljubljenog Sina! Jer Ja ništa drugo i ne želim osim da se ispuni tvoja volja da Te zauvijek tvoja stvorenja časte i slave, ako ne kao što to zaslužuješ jer stvorenja nisu to sposobna, onda barem koliko je njima to moguće prema njihovim sposobnostima. Naslađuj se u Meni, ljubljeni Oče, i učini od Mene što želiš jer moja je želja da vršim tvoju volju. Ispuni, dakle, moje želje i tako ćeš Ti biti zadovoljan, o moj ljubljeni, preljubljeni Oče!»

Odgovarao je Otac sa velikom ljubavlju i imao svoju nasladu u Meni. Svim je anđelima objašnjavao, anđelima koji su pratili Mene i moju ljubljenu Majku koja Me nosila, one riječi:

«Ovo je moj ljubljeni Sin, u Njemu Mi sva milina.»

Ove riječi je često dao da se čuju, da to čuju blaženi duhovi, a neki puta i ljudi kao što je to bilo na Jordanu ili na Taboru. Anđeli su se jako radovali, a Otac je na jedan šutljiv način činio da oni čuju o toj nasladi koju je imao u Meni. Uistinu, za blažene duhove radost je u tome što znaju da je njihov Stvoritelj slavljen i čašćen.

Budući da je Otac primao svu slavu od Mene, čast i zahvalu, tome su se pridružili i svi blaženi duhom. I oni su zahvaljivali Ocu kojem je bilo drago što je učinio da se rodim na zemlji na Njegovu slavu i zato što je dao anđelima i blaženima toliko milosti da se mogu klanjati mojoj ljudskoj naravi od prvog trenutka stvaranja te ljudske naravi, da Me prepoznaju kao svog Gospodara i Kralja. To je davao onim blaženim duhovima koji nisu pristali uz pobunjene anđele koji se nisu htjeli Meni pokloniti i priznati Me pravim Bogom. Blaženi duhovi zbog ove svoje podložnosti kušali su veliku utjehu vidjevši koliko je to bilo drago

Bogu, koliko je bila draga Bogu moja ljudska narav, koliko je slave i časti primao i koliko je to velika korist bila za ljude. Uistinu, budući da sam se toliko snizio, bit ću uzvišen te ću u vječno Kraljevstvo uzvisiti mnoge duše koje su oduvijek žudile za Božjim kraljevstvom u društvu anđela i blaženika.

U Hramu

Prije nego što sam ušao u Hram kazao sam Ocu da se udostoji uvesti u Hram slave sve duše po otkupljenju koje sam došao izvršiti. Budući da sam bio nošen u krilu moje Majke, molio sam da se sve te duše stave u ruke moje Majke te da jednog dana budu uvedene u nebesko Kraljevstvo. Otac je bio sklon tome i učinio je prema mojoj prošnji i obećao da će to izvršiti. Udijelio je mojoj ljubljenoj Majci povlasticu da ne će udaljiti iz vječnih boravišta one duše koje će voditi ruka moje Majke.

Obećao Mi je da ne će biti isključeni iz Njegovog Kraljevstva oni koji će rado prihvatiti moje otkupljenje i koji će Me nasljedovati te će moliti da uđu u vječnu slavu cijenom Mojih zasluga i svojih dobrih djela. Nakon što sam ovo zadobio, ušao sam u naručju svoje Majke u Hram, Ona me držala u svom čistom zagrljaju. Na ulasku sam se klanjao Ocu, Njegovoj slavi i uzvišenosti koja je bila sa Mnom sjedinjena. U onom Hramu u koji sam ulazio bio je Bog zbog posebne milosti jer je Tu primao prikazanja i žrtve, a Ja sam Mu prikazao čin klanjanja koji je On tako rado prihvatio u ime moje braće kao nadoknadu za nedostatke koje čine kod ulaza u Božju kuću, kuću moga Oca jer mnogi ulaze sa premalo pobožnosti te bi bilo bolje da niti ne uđu jer tako ne bi vrijeđali to sveto mjesto koje je određeno za molitvu i klanjanje pravom Bogu. Moja ljubljena Majka se klanjala i činila ono što je bilo propisano u sličnim prigodama za žene kojima je bilo prošlo vrijeme čišćenja.

Prikazala je taj čin sa potpunom poniznošću. Ona je to učinila kako bi se podložila Zakonu iako je bila sva prečista. Željela je vršiti volju moga Oca jer je On tako htio i željela je sličiti Meni koji sam uzimao lik grješnika i htio biti obrezan kao i svi drugi rođeni od žene. Marija se podložila ovom Zakonu iako to nije trebala. Htjela je da je smatraju nečistom, Nju koja je Majka čistoće, koja je rodila Čistoću samu, Autora čistoće. Ocu se jako svidio ovaj čin poniznosti moje ljubljene Majke te ju je ispunio novim milostima.

U Šimunovom naručju

Kad je završio obred pomirenja, moja preljubljena Majka je prikazala svoga Sina vječnom Ocu i predala Me u ruke proroka Šimuna. Bilo mi je žao gledati je lišenu, pa makar i za kratko vrijeme, svoga dragog Sina. Dok sam bio u naručju starca Šimuna, motrio sam ga uzvišenim očima s pogledom ljubavi, molio sam Oca da se udostoji dati mu toliko svjetlosti da bi Me prepoznao kao Onoga koji je žuđen od naroda, kao obećanog Mesiju. Otac je otvorio Šimunu oči duha te učinio da prepozna Božanstvo koje je bilo prikriveno u Meni i veliko otajstvo utjelovljenja i otkupljenja ljudskog roda, što će on kasnije objasniti mojoj Majci riječima:

«A tebi će mač boli probosti dušu.»

Dok sam bio u naručju proroka Šimuna, ponovno sam se prikazao nebeskom Ocu kao čista hostija. Ocu je bilo jako drago ovo prikazanje i ponovio je one iste riječi:

«Ovo je moj ljubljeni Sin.»

Starac Šimun je to dobro razumio kao i moja Majka i njen zaručnik Josip. Kad su čule ove riječi te tri duše, bile su opijene ljubavlju i ispunjene nebeskim slastima. S puno ljubavi

sam razgovarao s Ocem i molio Ga da se udostoji primiti ovo prikazanje u ime svih ljudi za koje sam se davao te da učini sa Mnom ono što On hoće jer sam spreman vršiti Njegovu volju. Govorio sam

»Primi, o moj Oče, svoga ljubljenog Sina jer u Njemu imaš toliku milinu. Udijeli milost da bude udovoljeno za sve one dugove koje su pred Tobom učinila moja braća, a Ja ne odbijam iskazati Ti potpunu zadovoljštinu koju želiš od Mene, tj. da budem žrtvovan na križu kao nevina žrtva. Ali i sada želim vidjeti da si zadovoljan zbog mog prikazanja te da nadoknađujem za sve dugove ljudskog roda.«

Otac je bio potpuno zadovoljan time i ponovno Mi iskazao svoju volju tj. da ću morati umrijeti na križu potpuno ostavljen i do kraja prezren. Kada Mi je objavio svoju volju, Otac je dao da shvati i starac Šimun proročkim duhom da ću umrijeti za spasenje svijeta, te je on to prorokovao mojoj ljubljenoj Majci iako je ona to već znala. Molio sam Oca da ispuni dušu staroga Šimuna milošću i nebeskim svjetlom dok Me držao u svom krilu zahvaljujući Mu što se ispunila njegova želja da vidi rođenog Mesiju prije svoje smrti. Uistinu, kada Me primio među svoje ruke, prepoznao Me, klanjao Mi se i iskazao čast kao pravom Bogu jer ga je Otac prosvijetlio iznutra i ispunio milošću.

Tako sav raspaljen ljubavlju i željom da ode s ovoga svijeta nakon što je primio žuđenu milost, ispjevao je svoju pjesmu: «Sad otpuštaš slugu svoga». S toliko gorljivosti on će vratiti svoju dušu Bogu, svome Stvoritelju. Prije nego što Me predao ljubljenoj Majci proročkim duhom joj je govorio da će njen Sin za nju biti kao mač koji će probiti njenu dušu zbog boli. Čuvši to ljubljena Majka se sjetila onoga što je već znala te joj je bol kao presjekla grudi. Trebalo je jedno čudo Božje moći da je uzdrži u životu, a Ja sam molio Oca, kada ona čuje te riječi da joj pomogne svojom milošću. Sve sam to govorio Ocu o svojoj ljubljenoj Majci i o drugima ne zato što Otac ne bi to učinio, nego zato jer su Mu bile drage moje prošnje i molitve i jer je On želio da Ga ja molim kako bi to izvršio sa više ljubavi, užitka i radosti. Zbog toga Ja, koji sam već znao Njegovu volju, u svim stvarima sam Ga molio sa ljubavlju i povjerenjem, a Otac je uvijek bio zbog toga zadovoljan.

U tome Me trebaju nasljedovati moja braća ljudi jer iako znaju da je Otac dobar i milosrdan i mogu biti sigurni u Njegovoj ljubavi, ipak trebaju Ga moliti i nikada ne posustati, da im bude milosrdan i udijeli im ono što žele po mojim zaslugama. Moja Majka se jako obradovala vidjevši da sam bio prepoznat kao istinski Mesija i da je to Šimun ispovjedio te je bila zbog toga utješena. Ali je bila i u patnji kad je čula bolno proroštvo. Bilo je određeno da moja Majka nikada nema neku utjehu koja ne bi bila popraćena sa puno raznih gorčina. Uvijek je imala u duhu i u srcu moju Muku, zbog čega je trpjela i mučila ju je gorka patnja.

Vidjevši je tako žalosnu i ožalošćenu, bio sam sudionik te teške patnje svoje Majke. Prikazivao sam to Ocu i molio da zbog te gorke muke koju je kušala moja ljubljena Majka udostoji se učiniti moju braću sudionicima naše patnje tako da bi nas pratili barem sa samilošću u muci da bi nas mogli slijediti i u slavi. Znaj, o moja zaručnice, da ne će ući u moje Kraljevstvo tko Me ne bude nasljedovao u patnji. Molio sam Oca, kao što je bio zadovoljan i udostojao se da Me starac Šimun prepozna kada Me primio u svoje naručje, neka se tako udostoji dati jednu sličnu spoznaju i svima koji će Me primati u Presvetom oltarskom Sakramentu u naručje svojih duša kako bi prepoznali moje dostojanstvo, veličinu, moć i dobrotu i iskazivali Mi potrebne zahvale te da znaju vrjednovati veliko dobročinstvo koje je tako njima darovano.

Bilo je to po volji Ocu, ali u ljudima te milosti i Božja svjetla ne proizvode one osjećaje i učinke koje su bile u svetom starcu Šimunu. Uistinu, oni koji su dobro raspoloženi iznutra da te milosti prime, oni ih i dobiju, ali Moja braća na to ni ne misle, barem neki, kao da trebaju primiti u svoju dušu neku osobu njima potpuno nepoznatu. Zbog toga ne primaju

one plodove po djelovanju Presvetog sakramenta u svojim dušama kao one duše koje su dobro za to pripravljene i iznutra spremne.

Otkupljenje prvorođenca

Moja ljubljena Majka uz toliko gorčine primila Me u svoje čiste ljubazne ruke i privila u svoje krilo sa puno ljubavi. Gledao sam je dobrohotnim očima punim ljubavi i samilosti. Prije nego što Me uzela trebala Me otkupiti sa «par grlica ili dva golubića» (Lk 2,24) prema običaju zakona. Kada je davala to za žrtvu kao znak otkupnine, reče mome Ocu s puno osjećaja ove riječi:

«O ljubljeni moj Oče, kad bih mogla imati sreću da otkupim Tvoga i moga Sina tako kao što sada činim kada bude išao prikazati se kao žrtva za spasenje ljudskog roda i umre na križu, ali što kažem, kada bih Ga mogla otkupiti svom svojom krvlju, otkupiti Ga od tako teške smrti!!»

Ali na ovo Marija nije dobila odgovor. Spoznala je svu Očevu volju i potpuno se s njom sjedinila i pokazala spremnom žrtvovati svoga Sina na križu kao što će to učiniti velikodušno i trajno. Molio sam Oca zbog gorke boli koju je kušala moja Majka da se udostoji dati mojoj braći jednu veliku samilost i osjećaj za moje patnje. Otac je obećao da će svima dati samilost i osjećaj za moje patnje tim više jer sam to iz ljubavi prema njima trpio, iako će u njihovim tvrdim srcima to ostavljati manje dojma i sličnih doživljaja.

Kad se moja Majka povratila od svoje boli ohrabrena i utješena mojom prisutnošću zahvalila je Ocu koji se udostojao da joj da svog ljubljenog Sina kojeg je Ona držala privijenog u svom naručju. Puno sam zahvaljivao Ocu u ime sve svoje braće jer se udostojao dati Me njima kako bi još obilnije bilo njihovo otkupljenje.

Na putu povratka

Nakon što su završili obredi koji su se tom prigodom obično činili u Hramu, ponovno smo se uputili prema Nazaretu kako bismo se vratili u svoj zavičaj i u kuću gdje je Otac izveo neizrecivo otajstvo mog utjelovljenja. Prije nego što smo izašli iz Hrama rekao sam Ocu da bih rado ostao na tom mjestu kako bih Ga više slavio, ali moja dob nije dopuštala djelovati na bilo koji vanjski način jer sam bio u povojima i nisam još govorio. Zbog toga sam napustio Hram kako bi se ispunila volja Božja.

Kazao sam Mu da kada bude vrijeme koje On odredi, ne ću propustiti u Hramu svoje obveze, objašnjavati nebeski nauk koji je skriven književnicima, starješinama i svećenicima o dolasku obećanog Mesije. Otac je rado primio moje želje i odgovorio da ću govoriti Božanskim riječima koje će mnogi rado slušati iako se mnogi ne će njima okoristiti jer će sjeme moje riječi padati na otvrdla srca, bit će ugušeno trnjem ambicija i interesa kao što se uistinu i dogodilo. Kad smo izašli iz Hrama Ja, moja Majka i njen zaručnik Josip, koji nas nikada nije napuštao i bio naš vjerni čuvar, sudjelovao je u našim mukama i radostima, u onome što se izvana događalo, a nije imao spoznaje o onome što se događalo u nutrini bilo mojoj, bilo moje Majke. Kad smo izašli iz grada, povukli smo se na jedno mjesto u polju kako bi se Marija i Josip nahranili jer su bili jako umorni i gladni.

Ja sam, o moja zaručnice, imao veliku potrebu za tim. Bili su ožalošćeni vidjevši sebe u takvoj bijedi jer nisu mogli Meni priskočiti u pomoć u svemu onome što je bilo potrebno i što su htjeli u svojoj ljubavi. Iako su bili u polju, prvo su se poklonili i klanjali Mi se. Moja ljubljena Majka Me htjela nadojiti mlijekom, ali nisam to htio. Želio sam da se oni prvo nahrane jer su bili u velikoj potrebi. To sam često činio u sličnim prigodama kako bih dao

primjer svojoj braći da kada vide potrebe bližnjega, trebaju zaboraviti na sebe i svoje potrebe kako bi mu priskočili u pomoć jer u tome se sastoji savršena ljubav. Prikazao sam ovaj čin Ocu i molio Ga da zbog ljubavi koju sam imao u toj prigodi udostoji se to primiti kao nadoknadu za sve one koji nemaju tu lijepu i rijetku krjepost.

Da se udostoji dati svima osjećaj samilosti i ljubavi prema bližnjemu tako da ako im i ne mogu pomoći u njihovim potrebama barem da imaju samilosti i tješe ih. Sve Mi je obećao Otac i samo ona srca koja nisu Njegova nemaju osjećaj te samilosti jer jedno srce koje je uistinu Božje ima osjećaje ljubavi i samilosti. Kad su se okrijepili Marija i njen zaručnik Josip sa malo kruha i vode, nakon što su zahvalili Ocu molili su Me da i Ja prihvatim hranu koja je čudesno dolazila iz grudi moje Majke i Ja sam to rado prihvatio. Nemoj se čuditi, moja zaručnice, kako moja ljubljena Majka sa Josipom puno trpe i zašto Otac i Ja to podnosimo. Znaj da više puta kada su se trebali hraniti nisu uspijevali pribaviti ništa drugo osim malo kruha i vode što je bilo njihova uobičajena hrana.

Molio sam Oca da se udostoji dati okus toj hrani tako da imaju osjećaj slasti i ljepote jer njihove duše su se hranile milošću, a njihova tijela onom blagošću koju sobom nosi hrana koju Bog uistinu blagoslivlje te ima u sebi svaki okus i slast. Božanski izraz moga lica bio je sam po sebi dostatan da ih ispuni slašću i blagošću te su uživali u skromnoj hrani jer je ona bila začinjena okusima Raja te je bila ukusnija od najboljih jela ovog svijeta. Dok su jeli s toliko ukusa da im je izgledalo da uživaju rajske slasti sa ono malo kruha i vode Ja sam ih gledao s puno ljubavi. Molio sam Oca da se udostoji dati im onu blagost koju imaju duše koje čine pokoru, ako ne u potpunosti, onda barem djelomično jer se mrtve Meni za ljubav kako bi Me nasljedovali i hranili se siromašno lišavajući se ukusnih jela. Uistinu, Otac ne propušta dušama koje se slično ponašaju dati nešto od toga kod njihove prehrane iako je siromašna i bez začina.

Ona ima jedan ugodan okus koji ne osjećaju oni koji jedu najfinija jela i obilno uzimaju najukusniju hranu ovoga svijeta. Majka me podojila jer je moja ljudska narav to trebala da ne bi oslabila, ona je uživala u tim trenutcima zbog sreće što Mi je mogla dati hranu jer je to činila s toliko ljubavi i radosti svoje duše. Zahvaljivao sam u isto vrijeme Ocu i molio Ga da se udostoji dati svoj mojoj braći potrebno za uzdržavanje njihovog tijela, posebno siromasima koji su često puta bez osnovnih stvari za život. Otac je obećao da ne će nikoga ostaviti da se izgubi te da će se po svojoj Božanskoj providnosti brinuti o svima.

Pjesme slave

Nakon što smo blagovali u polju, svo troje smo imali želju pjevati neke pjesme slave i zahvaljivanja Ocu. To sam učinio u šutnji tako da shvati srce moje Majke jer nisam mogao izgovarati riječi u tako nježnoj dobi. Moja draga Majka je počela jedan lijepi himan, a Josip ju je slijedio. Ja sam istovremeno molio Oca da pošalje ptice nebeske kako bi se i one priključile slavljenju svoga Stvoritelja svojim skladnim cvrkutanjem. Otac je rado to primio i došla su jata ptica i priključila se svojoj Kraljici te svojim skladnim glasovima slavili Stvoritelja a i anđeli su blago pjevali svoje pjesme pohvale koje je čula samo moja ljubljena Majka.

Nakon što smo tako neko vrijeme ostali i slavili Oca, anđeli su otišli, a moja Majka i Josip su se ponovno dali na put. Kad su tako slavili Oca, jako sam uživao čuvši te skladne harmonije, pjesme. Otac se jako radovao, naslađivao još više jer sam Ga hvalio u svom duhu jer u mojoj ljudskoj naravi to Mi nije bilo omogućeno zbog tako mlade dobi. Prikazivao sam u duhu Ocu pohvale kako bi nadoknadio za nezahvalne osobe koje nikada svojim glasom ne zahvaljuju svom Stvoritelju, nego se njime koriste da Ga vrijeđaju i slave stvari koje su dostojne prezira. O koliko ovi žaloste Oca i koliko je On time vrijeđan! Nastojao sam

nadoknaditi za njihove nedostatke i činiti tako da Oca često slavi moja Majka kao što sam to činio i Ja u svom duhu. Kada sam počeo govoriti, to sam činio sa svojom Majkom a Otac je jako uživao i Ja sam kušao velike slasti jer smo time nadoknađivali za grijehe moje braće. Puno sam više uživao vidjevši da je Otac zadovoljan onim što sam Mu prikazivao kao nadoknadu za nedostatke svoje braće.

Pohod štalici

Ponovno smo se zaputili i išli smo radosni u svoj zavičaj i htjeli smo proći pored ljubljene štalice i posjetiti ono mjesto koje sam toliko ljubio i gdje se dogodilo veliko otajstvo moga rođenja. Dao sam da to shvati Marija jer je i sama imala želju tu se zaustaviti da se malo odmore tijekom putovanja. Na putu sam razgovarao s Ocem o prevažnoj stvari vječnoga spasenja moje braće ljudi. Moja ljubljena Majka je razgovarala sa Josipom, objašnjavala mu Božanska otajstva koja su bila skrivena u mojoj ljudskoj naravi. To sam rado slušao kao i Otac koji se naslađivao slušajući to.

Prikazivao sam Ocu ove svete razgovore i molio da se udostoji uliti u duh tolike moje braće slične osjećaje za vrijeme njihovih putovanja i uzajamnih druženja. Otac Mi je obećao to učiniti tako da će mnogi to provoditi u praksi. Ali, na žalost, najveći broj ljudi se zadržava u ispraznim razgovorima i u lijenostima, često puta vrijeđajući Oca, vrijeđajući bližnjega kojeg bi trebali ljubiti i imati samilosti, a ne vrijeđati ga i ogovarati. Da bi osoba imala moćnu pomoć, bilo da se nalazi u društvu drugih ili na putovanju, bilo da se odmara u nekim mjestima, treba biti sa Mnom u društvu i moje ljubljene Majke. Zamislite samo da smo tu prisutni i tako ćete uspjeti razgovarati o svetim temama kao što je to činio i Josip.

Još u jaslicama

Kad smo došli do štalice, ušli smo, a Ja sam im dao shvatiti moju želju da Me polože u jaslice gdje sam se odmarao neko vrijeme. Majka se teška srca odvojila od Mene, pa ipak je spremno poslušala ono što je bila Božja volja. Nakon što sam bio odložen, poklonila se Meni u jaslicama skupa sa svetim Josipom. Oni su častili ono mjesto gdje sam se rodio, ljubili su pod koji Me prvi primio nakon što sam rođen. Prikazivao sam Ocu svoje patnje na oštroj slami i čine klanjanja i poštovanja koje su iskazivali Marija i Josip. Molio sam Oca da se udostoji dati utjehu oboma i Otac to učini. Ljubljena Majka je pala u uzvišenu ekstazu u kojoj joj je Bog objavio svoju volju o onome što se treba dogoditi sa Mnom.

Marija je bila tako ljupkog lica da je duša sv. Josipa, koji ju je pažljivo i s pobožnošću gledao bila opijena radošću i uživao je rajske slasti. Pošto se vratila iz ekstaze, moja Majka je počela pjevati pjesme zahvale Ocu, a u tome je uživala i duša sretnog Josipa. Zahvaljivao sam Ocu na milostima koje je udijelio mojoj Majci i njenom zaručniku, prikazivao sam Mu pjesme i zahvale koje su Njemu bile jako drage.

Molio sam Ga da ih primi kao nadoknadu za nezahvalne duše koje, nakon što su primile Božje utjehe i milosti, nisu se sjetile zahvaljivati Ocu s toliko gorljivosti. To su zaboravile kao da im je Bog dužan dati ove milosti kada je sve plod Njegove dobrote i čiste dobrohotnosti a da ni jedno stvorenje ne može samo to zaslužiti. Ljudska narav, poslije istočnog grijeha sama po sebi nedostojna je svakog dara i nebeskih utjeha. Uživao je Otac u mojim molitvama i prikazivanjima te je bio jako zadovoljan.

Hrana i odmor

Nakon što je Marija ispjevala svoje pjesme, odredili su da se malo odmore. Josip je išao tražiti nešto hrane, a Marija je ostala sa Mnom. Gledala Me s toliko samilosti jer je vidjela da sam trpio zbog hladnoće i tvrdoće ležaja. Nije se usuđivala uzeti Me u svoje naručje kako bi Me utoplila, a Ja vidjevši njenu želju govorio sam joj osjećajnim glasom:

«Uzmi, moja Majko, svog dragog Sina, plod svog prečistog krila, utopli Ga na plamenu djevičanske i majčinske ljubavi koja gori u tvom srcu, uzmi Sina koji toliko ljubi tvoju dušu.»

Ljubljena Majka Me uzela i privila na svoje grudi s mnogo ljubavi, utoplila Me jer je njeno naručje bilo kao gorući plamen Božje ljubavi koji je izgarao snažno i na van. Prikazivao sam Ocu ova olakšanja u Marijinom krilu i molio da se udostoji utješiti je, ohrabriti i podržati njenu dušu u svemu što trpi Meni za ljubav u vršenju Božje volje. Molio sam i za sve one duše koje će trpjeti Meni za ljubav zbog vršenja volje Božje, kad nedostaje ljudska pomoć da Bog pomogne Božanskom pomoći, da se udostoji raspaliti ljubavlju srca onih koji Njemu za ljubav daruju svome bližnjemu pažnju i tako mu pomažu, da to čine sa onom ljubavlju koja priliči.

Ocu je bilo drago i obećao je da će ispuniti moje molitve, ali malo je onih, o moja predraga zaručnice, koji se vježbaju u ovim djelima jer je malo onih koji su raspaljeni Božjom ljubavlju. Kad se sv. Josip vratio u štalicu sa malo hrane, okrijepili su se, odmorili, zapalili vatru i ugrijali se, uzeli hranu, a najdraža hrana bila im je kad su Mene držali na svojim rukama. Nakon što su se okrijepili i utoplili, bilo je vrijeme za odmor, a imali su potrebu, te se Josip povukao u kut štalice da se malo odmori. Ja sam htio da Me Majka odloži u jaslice da se i Ja malo odmorim. Ona je to spremno učinila iako joj je bilo žao što se odvaja od Mene. Ona se smjestila blizu jaslica i naslonila na njih te se kratko vrijeme odmarala. Odmaralo se Marijino tijelo, ali je njeno srce bdjelo i čuvalo svoga Sina u ljubavi i bdjelo je u ljubavi prema Ocu. I moja ljudska narav se malo odmarala, dok je moj duh bdio i razgovarao sa ljubljenim Ocem. Zahvaljivao sam Mu na ljubavi koju je imao prema mojoj Majci i sv. Josipu i prema mojoj braći jer proviđa svima s toliko mudrosti u njihovim potrebama, dajući im odmor kako bi se mogli ugodno okrijepiti. Molio sam Oca da svojom milošću i krejpošću dade snagu onima koji će trpjeti zbog neugodnosti mjesta gdje borave, da im olakša poteškoće svojom Božjom milošću i nebeskim utjehama.

Dok sam se odmarao, molio sam Oca da se udostoji posvetiti odmor moje braće, da ne dopusti da im pretjerano odmaranje naškodi zdravlju, nego da im odmor služi samo kako bi mogli više Bogu služiti i više se zalagati u krjeposnim stvarima na slavu Božju. Otac je bio zadovoljan time, ali dao je da vidim kako će se mnogi ljudi snagom svojih tijela služiti da vrijeđaju i preziru Boga. Otac je udijelio svima svoju milost da se mogu čuvati grijeha. Ipak, slijedeći svoje strasti i zlu volju mnogi ne cijene Božju milost te tako postaju nedostojni i smanjuje se ona ljubav kojom im Otac daruje svoju milost i pomoć.

Jutarnje pohvale

Nakon što sam se malo odmorio, potaknuo sam ljubljenu Majku i njenog zaručnika da skupa zahvaljujemo Ocu za ono što nam je darivao i na divan način nas uzdržavao. To smo učinili zajedno. Ja sam jako uživao vidjevši krjeposti i sjedinjenje tih dviju duša tako dragih Bogu kojega oni toliko slave. Prikazivao sam ovu svoju nasladu Ocu i molio Ga da se udostoji to primiti kao nadoknadu za one koji se ne znaju radovati vidjevši da na svijetu ima osoba koje slave i zahvaljuju Bogu, ne znaju se radovati njihovom svetom životu i savršenstvu

njihovih djela. Otac je jako uživao u ovim činima prikazanja i svim mojim djelima i nakanama.

Pjesme u štalici

Nakon što smo se neko vrijeme zadržali u štalici u Betlehemu dao sam Majci da shvati da je vrijeme vratiti se u Nazaret jer je to bila Očeva volja. Ona je to kazala Josipu te su se spremili za putovanje. Uživao sam vidjevši kako moja Majka boravi u štalici, a Ja bih rado tu boravio svo vrijeme svoga života, pa sve do časa koji je određen za moj javni nastup, jer je tu počelo moje trpljenje za otkupljenje duša. Ovdje u štalici sam iskusio siromaštvo koje sam toliko ljubio. Ono je jako zablistalo, sve nam je nedostajalo i ništa nije bilo od onoga što je neophodno i potrebno, ali tu je uživao moj duh, vježbao se u svim krjepostima, koje sam toliko želio i koje su Ocu i Meni bile tako drage, krjeposti kao što je poniznost, siromaštvo, odricanje.

Uistinu ono sve što svijet odbija i prezire, ovdje se nalazilo, a Ja sam jako ljubio skromnost i blagost duha. Prikazivao sam Ocu svoju volju da Ga ljubim u svemu, da ljubim sve što svijet mrzi. Molio sam Ga da se udostoji dati mojoj braći ljudima, posebno mojim sljedbenicima, ljubav za te krjeposti koje sam toliko ljubio i prakticirao kako bih bio Njemu po volji. Molio sam da dade milost mojim sljedbenicima da Me mogu savršeno nasljedovati, poglavito u siromaštvu, poslušnosti, poniznosti i preziru stvari ovoga svijeta. Ove krjeposti čine čovjeka mojim bratom, drugom, dostojnim boraviti u Kraljevstvu nebeskom iz kojeg sam došao na Zemlju kako bih zaslužio ljudima to Kraljevstvo i poučavao ih kako će tamo lakše doći. Otac je udovoljio mojim prošnjama i On uvijek svima daruje milosti koje su potrebne da bi se usvojile te lijepe krjeposti. Daje im poticaj u srcu da vjerno provode u praksu te krjeposti i budu primjer. Mnogi ljudi prihvate ta nadahnuća i milosti, ali koliko ima onih u svijetu koji se ne obaziru na Božje milosti i ne slušaju nadahnuća, nego se opiru poticajima nebeskog Oca koji ih poziva u njihovom srcu.

Ovih je, o moja zaručnice, prepun svijet i kao što su sljedbenici svijeta, tako će i zadobiti onu nagradu koju svijet obećava. O, kako sam zbog toga bio žalostan, prikazivao sam Ocu svu muku koju sam kušao i molio Ga da se udostoji prihvatiti to kao nadoknadu za onu čast i slavu koju Mu uskraćuju moja braća kada ne žele slušati Njegov zakon, ne žele Mene nasljedovati, nego slijede načela lažnog svijeta. Prije nego što smo se zaputili iz štalice pozvao sam svoju Majku da pjeva pohvale Ocu skupa s Josipom koji bi je ponekad slijedio u tome divnim glasom, koji je bio ponizan i podložan. Slavili su Oca i anđeli skupa sa svojom Kraljicom, a Ona je dobro shvatila da su oni tu. Na poseban način uživao sam slušajući ove blage pohvale i pjesme pune ljubavi koje je ispjevala moja Majka, i to je diralo moje srce i privlačilo dobrohotnost Oca.

Prikazivao sam ovaj užitak Ocu, ono što sam osjećao slušajući te pohvale jednog takvog stvorenja kao što je Marija, koju Bog toliko voli i tako Mu je draga i naslađivao sam se u njoj skupa sa Ocem. U Marijinu dušu su sve više dolazili milost i nebeski darovi.

Prema Nazaretu

Pošto su završili svoje pohvale i iskazali čast jaslicama i podu koji Me primio na ovaj svijet, Marija i Josip su se zaputili u svoj zavičaj, u Nazaret. Budući da smo bili siromašni i lišeni gotovo svega, trpjeli smo na ovom putovanju posebno zbog toga što je bila zima. Svi smo kročili, o moja zaručnice, sa dubokom poniznošću, ali radosna lica jer smo vršili volju Božju. Ocu sam prikazivao ove patnje i poniznost i bio sam zadovoljan što Me nosio jedan magarčić kako bih na takav način nadoknadio za svoju braću koja putuju sa svom udobnošću,

a izgleda kao da ne znaju činiti niti jedan korak a da to ne bude jako uočljivo i nikada ne žele ništa trpjeti Meni za ljubav.

Prikazivao sam to i za one koji trpe pritisnuti potrebom, a ne trpe to Meni za ljubav. O, koliko zasluga gube oni koji idu posjetiti neko svetište, ali sa svom udobnošću kao da trebaju putovati s jednog kraja svijeta na drugi. Mnoštvo anđela je slijedilo ovo naše putovanje, a jata ptica bi pjevala svom utjelovljenom Stvoritelju. Mislio sam u to vrijeme na svoju braću koja će hodočastiti, poglavito na one koji će tražiti neku pomoć u nekom gradu moleći za kruh. Kako sam imao veliku samilost prema njihovim patnjama, sve sam ih gledao ponaosob i molio Oca da im pomogne naći nekoga tko će im pomoći, da nadahne srca bogataša kako bi im dali milostinju.

Uistinu, moja zaručnice, nema nikoga tko bi bio lišen Božje velikodušnosti iako to mnogi ne zaslužuju zbog svoje nedostojnosti. Pa ipak, Otac proviđa svima, obećao Mi je da će dati svima, pa i onima nedostojnima, ono što je potrebno za njihovo uzdržavanje. O koliko su stvorenja dužna ovoj providnosti, ali ona su nezahvalna i ne zahvaljuju Ocu za toliku dobrotu. A Ja sam molio i zahvaljivao Ocu za njih jer sam živio u ovome svijetu radi otkupljenja ljudskog roda kako bih nadoknadio za njegove grijehe i iskazao Ocu svu onu slavu i ljubav koju Mu ljudi uskraćuju svojom nezahvalnošću i nebrigom.

Nelagode za vrijeme noći

Puno sam trpio za vrijeme ovog putovanja. Navečer kad smo nalazili neki zaklon i zaustavljali se kako bi se malo odmorili, često je Josipov plašt služio kao krov pod kojim smo se skupili i bili na koljenima. Marija i Josip su motrili moje lice i primjećivali zrake Božanstva koje su inače bile skrivene, a Ja sam im to otkrivao da bi se utješili i ohrabrili. To ih je ispunjavalo neizrecivom utjehom.

Bio sam ozbiljnog, uzvišenog lica, više Božanskog nego ljudskog, kako bih tješio ožalošćene hodočasnike. Molio sam Oca da se udostoji utješiti njihove duše potrebne i ožalošćene iz ljubavi prema Meni kako bi ih Božanska milost prosvijetlila u njihovom duhu da bi mogli spoznati kako u njihovim srcima boravi Bog. Bili su ojačani milošću Njegove prisutnosti.

Odmor i hrana

Nakon što su se Josip i Marija zaustavili motreći moje lice i uživajući moju ljupku prisutnost, malo su se odmarali i jeli kruh i vodu. Nakon toga su zahvaljivali Ocu i Meni novim pjesmama i slavili Božju velikodušnost. Anđeli su ih pratili svojim pjesmama i slavili svoga Stvoritelja. Sve sam prikazivao Ocu kojem je to sve bilo jako drago, bilo Mu je draže moje zahvaljivanje nego sve te druge pohvale. Marija Me nahranila svojim čistim mlijekom koje sam tako rado uzimao jer sam bio u potrebi kako bih uzdržavao svoju ljudsku narav.

Dok sam uzimao mlijeko, motrio sam to da sam Bog, kao što i Jesam, a postao sam krhak i ponizan i tako bijedan da trebam uzeti hranu od stvorenja i da Me Ona treba dojiti. Tada vidjevši s jedne strane svoju veliku ljubav prema čovjeku, jer sam zbog njega došao do tog stanja, i s druge strane nezahvalnost čovjeka prema Meni do te mjere da ga nimalo nije briga za toliku ljubav, uzdisao sam i plakao. Prikazivao sam Ocu ljubav i patnju kako bih nadoknadio nezahvalnost svoje braće. Molio sam da im da toliko milosti da barem prepoznaju beskrajnu ljubav koju sam imao prema njima te iako sam bio u tako mladoj dobi, želio sam trpjeti za njih s toliko ljubavi. Otac je obećao to učiniti i uistinu, On daruje svakome svjetlo

potrebno da prepoznaju ljubav koju sam donio i imao prema njima, što sam trpio za njih da ih potaknem na zahvalnost i na to da odgovore na toliku ljubav.

Ali otvrdla srca puna sebeljublja nisu dirnuta Božjim nadahnućima, dok dim oholosti zatamnjuje i gasi Božje svjetlo, a častohleplje i vrjednovanje stvari svijeta ne dopuštaju tim srcima da vrjednuju nebeske darove. Nakon noćnog odmora u velikom siromaštvu čim bi se zora pojavila, moja Majka i Josip bi zahvaljivali Ocu kao i obično i uputili bi se dalje u svoj zavičaj. A Ja za vrijeme noći, kao što sam to običavao raditi, molio sam Oca, zbog patnji koje sam trpio u toj tamnoj noći lišen svjetla i svake udobnosti, da se udostoji prosvijetliti one koji su bili u tami neznanja i u sjeni smrti zbog svojih grijeha. Otac se u tome pokazao jako ljubaznim.

Uistinu, On nikada ne propušta prosvijetliti sve zrakama Božanskog svjetla tako da svatko može doći do toga da prepozna i klanja se pravom Bogu, Bogu velikih čudesa koja trajno čini u prirodi i u stvorenjima jer nema nikoga tko ne može spoznati po Njegovim djelima Božansku moć u svim stvorenim, vidljivim i nevidljivim stvarima. Zbog toga nitko nema opravdanja pred Njim da je kao nesposoban ili neznalica.

Ponovno na putovanje

Ponovno smo krenuli na put u zoru. Sa toliko patnje prikazivao sam Ocu i molio Ga da se udostoji dati mojoj braći milosti kako bi se mogli od početka svog života uputiti putem spasenja slijedeći ravni put koji ih Ja učim, njihov Učitelj i Vođa. Znao sam da će u tome mnogi pogriješiti, da će lutati u prvim godinama života, hoditi putem gubljenja. Još sam gorljivije molio Oca da im pomogne svojom milošću.

Vidio sam da je Otac bio jako ljut na moju braću zbog toga, vidio sam da kad bi Bog postupao po pravdi, svijet bi bio uništen na početcima života. Molio Oca da ublaži svoju srdžbu i pravednost da Njegove kazne padnu na Mene jer sam htio da Ja budem izložen njima kako bih zaslužio svojoj braći spasenje. Toliko sam molio Oca da se udostoji prihvatiti moje prošnje tj. da Ja trpim umjesto svoje braće da se vrate na pravi put svog vječnog spasenja. Uistinu, mnogi to čine, odgovaraju na milosti i okoriste se Božjim svjetlom, dođu do puta savršenstva i slijede moj nauk. Ipak, mnogi ne žele služiti i nastavljaju svoj zli put onako kako su počeli i nemaju više nikakve isprike jer Otac sve čeka i svima daje potrebnu milost kako bi se vratili na pravi put i kročili putem spasenja.

Kada sam ovo zadobio od Oca za svoju braću, bio sam jako utješen jer sam puno suza prolio kako bih ublažio Njegovu srdžbu i došao do toga da pristane na moje prošnje, a On mi je pokazivao veliku ljubav. Kada bi se neki puta Otac kao opirao, to je činio samo zato da bi se uvjerio koliko Ja ljubim stvorenja koja su djelo Njegovih ruku i koje On beskrajno ljubi. Ocu je bilo drago što se prikazujem za njih spreman trpjeti za njihovu ljubav kako bi On, Otac, bio više spoznan i ljubljen. Zalutala stvorenja nisu mogla naći milost kod Njega, a Ja sam im to pribavljao i zasluživao svojim molitvama i patnjama. Bio sam sretan, moja zaručnice, vidjevši kako sam bio posrednik za svoju braću tako rado prihvaćen od Oca i mogao sam za njih zadobiti sve milosti i sve ono dobro koje im je potrebno za vječno spasenje.

U Nazaretu

Kad smo došli u Nazaret, u svoju malu kućicu, umorni i iscrpljeni od puta, jako se radovao duh moje Majke i sv. Josipa jer su vidjeli da će se ublažiti moja tolika trpljenja. Kad sam ušao u grad, imao sam veliku utjehu vidjevši da sam u svom zavičaju, u mjestu gdje se

dogodilo moje utjelovljenje. Molio sam Oca da se udostoji blagoslivljati taj narod jer sam bio u svom zavičaju, da budu više nego drugi Meni nalik, da Me nasljeduju po primjeru koji ću im dati. Ali spoznavao sam slijepost tog naroda i kako će se malo obazirati na moju osobu te kako će Me malo njih poštivati.

Zbog toga sam bio jako žalostan jer je moja želja bila da se svi sjedine sa Mnom i časte Oca koji je tako malo ljubljen i čašćen. Kad smo ušli u malu kuću moje Majke, Ona je odmah pala na koljena na mjestu gdje se dogodilo Otajstvo utjelovljenja po Duhu Svetom. Dok je bila na koljenima sa sv. Josipom, držala Me u naručju, a Ja sam se ponovno prikazao Ocu govoreći:

«Evo, o moj ljubljeni Oče, tvoga jedinorođenoga Sina kojega oduvijek rađaš, koji se udostojao postati čovjekom u krilu Djevice po Duhu Svetome. Na ovome mjestu Ti se klanjam i prikazujem, u ime sve moje braće zahvaljujem Ti na predragocjenom daru koji si im dao darujući Mene samog za njihovo otkupljenje. Darujem Ti samoga Sebe i posvećujem da bih njih otkupio i predajem se potpuno u tvoju Božansku volju i odluku. Nisam došao na svijet da bih vršio svoju volju. Zbog toga evo Me spreman sam vršiti tvoju volju, o Oče moj. Tvoja volja je moja hrana, moj odmor i moja utjeha.»

Otac tada izgovori one riječi koje je čula samo moja Majka:

«Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu Mi sva milina.»

Taj glas je ispunio radošću srce moje Majke i moja ljudska narav je bila utješena. Prikazao sam ovu utjehu Ocu i molio Ga da se udostoji utješiti sve one duše koje uživaju vršiti Njegovu volju u svim stvarima, bilo onima koje su im lagane, bilo mučne, teške i odbojne. Obećao Mi je Otac da će im dati neizrecivu utjehu i jedan duboki mir. Ove duše će uživati slobodu istinskih sinova Božjih jer ne će svojevoljno napuštati nebeskog Oca.

Ali kako je malo onih koji istinski traže Božju volju, gotovo svi provode svoju volju. Zbog toga ne uživaju onaj mir i utjehu. Vidio sam sve jasno i pojedinačno i trpio u svojoj nutrini, prvo jer su moja braća činila veliku nepravdu Ocu što Mu se nisu htjeli podložiti, a zatim su činili veliku štetu i sami sebi jer su bili lišeni tolikih zasluga i postali su nedostojni milosti i ljubavi koju daruje Otac dušama spremnim slijediti Njegovu volju. Molio sam žarko za sve, a na poseban način za one bijednike koji se udaljavaju od volje Božje i za njih sam prikazivao Ocu svoju spremnost i podložnost i On je zbog toga bio milosrdan prema mojoj braći.

Dani u Nazaretu

U siromašnoj kući u Nazaretu provodio sam svo vrijeme zadržavajući se s Ocem i ponavljajući sve uobičajene čine i prošnje. Uživao sam, moja zaručnice, malo mira. Bila je velika utjeha mojoj ljudskoj naravi vidjeti svoju predragu Majku i njenog zaručnika kako im je udobno i kako su u miru. Nisu se mučili kao tijekom boravka van zavičaja, i u tolikom siromaštvu kao što je to bilo u štalici. Bili su zadovoljni jer su se potpuno predavali u volju moga Oca.

Kad su se vratili u svoju kuću, nadali su se kao što je to uistinu i bilo, da će Meni biti ugodnije i komotnije u kući. Zahvaljivao sam Ocu i molio Ga da se udostoji dati istinski mir i odmor dušama koje se troše i naprežu za Njegovu slavu i koje trpe vršeći Njegovu volju, da ih utješi kako bi se mogle ohrabriti da Mu još više služe. Spoznao sam da je potrebno tješiti one

koji trpe patnje i nelagode i druge stvari iz ljubavi prema Ocu i molio sam da im utjehe uistinu i udijeli. On će to učiniti s puno više ljubavi zato što sam Ga Ja molio, jer Mu se jako sviđaju moje prošnje. Bio sam sretan vidjevši Oca kako je toliko pažljiv na moje molitve i prošnje i kako ima veliku ljubav prema ljudskom rodu.

Zapovijed da bježe u Egipat

Dok sam bio u kući u Nazaretu, u miru sam slavio i blagoslivljao u svemu Oca. Moja ljubljena Majka se brinula oko ručnog rada za naše uzdržavanje, a Ja sam se trajno zadržavao sa Ocem moleći za spasenje sve moje braće. Otac Mi je objavio da je Njegova volja da ostavimo taj odmor i podložimo se novim patnjama bježeći u Egipat zbog okrutnosti kralja Heroda koji je tražio moju smrt te će narediti pokolj tolike nevine dječice. Otac je obećao da će se Herodova okrutnost okrenuti na dobro svima onima koji će podnijeti mučeničku smrt koju Herod nalaže.

Uistinu, dok su gubili ovaj vremeniti život koji još nisu ni spoznali, istovremeno će ta dječica – mučenici zadobiti vječna uživanja u nebeskoj domovini. Okrutni kralj zapovjedi pokolj, ali to je bilo uz dopuštenje Oca koji je po prolijevanju moje krvi kod obrezanja i po mojim patnjama u toj nježnoj dobi htio dati Me kao dar nevinim dušama da Me slijede i u proslavi, u vječnosti. Prihvatio sam nalog Oca da bježimo u tu pogansku zemlju i budemo podložni novim patnjama. Bio sam voljan vršiti Očevu volju pa makar i u tako napornim stvarima koje su zahtijevale puno muke.

Prikazao sam ovu spremnu poslušnost kao molitvu za svoju braću koja su se iskazala spremnima slušati ne samo u onim stvarima koje su njima ugodne nego i onima koje su tvrde i koje su protivne njihovom zadovoljstvu. Ali ima onih koji pokazuju da su poslušni sinovi samo kad uživaju, ali kada trpe, odmah postaju neposlušni i navezani na svoju volju. Spoznavao sam kako je Otac bio srdit prema mojoj braći zbog otpora Njegovoj svetoj volji. Zbog toga sam se uvijek trudio prikazivati Mu svoju spremnu volju na posluh kao nadoknadu za tvrdoću njihovog srca. Otac je bio jako zadovoljan zbog toga i Ja sam Mu iskazivao dostojnu zadovoljštinu te je On u Meni imao svoju milinu i pokazivao svu svoju ljubav i naklonost udjeljujući ono što sam Ga molio. Odgovarao sam na beskrajnu Božju ljubav prikazujući se uvijek spremnim vršiti Njegovu volju.

Budući da se iz djela prepoznaje prava ljubav zbog toga sam puno ljubio, činio sam uvijek ono što je bilo Ocu po volji i na Njegovu veću slavu. Prihvatio sam Očevu volju i molio Ga da se po mojoj spremnosti na trpljenje udostoji dati milosti svima onima koji će po Božjoj odredbi biti podložni zapovijedima i onda kad se umore od te podložnosti i kada im zapovijedi izgledaju tvrde i mučne, da rado to prihvate iz ljubavi prema Njemu nasljedujući Mene. Svidje se to Ocu. Uistinu vidite kako su se mnogi rado podložili Ocu radosne duše, prihvaćaju Njegove zapovijedi i zapovijedi svojih poglavara, pa i u onim stvarima koje su jako mučne i teške, a i nalazi se mnogo takvih i u svijetu koji to čine sa svom spremnošću duše. Sve je to plod mojih molitava Ocu i Njegovog obećanja koje Mi je dao da će se udostojati dati im posebnu milost da bi mogle nadvladati sebeljublje i ljudsku narav koja uvijek želi zapovijedati i uživati, a ne podložiti se i trpjeti.

Kod mnogih duša milost ipak nema ove učinke jer su tvrde i protivne, ne žele se na bilo koji način podložiti niti prihvaćaju patnju. To se događa ne zato što im Otac ne daje milosti kao i drugima nego zato što one ne prihvaćaju milost u svojoj duši jer su potpuno podložne samo svojim strastima i mišljenju odbacujući od sebe milost koju im daruje Otac. Tako njihove duše ostaju plijen njihove svojevolje i pristaju uz svoju neurednu ljubav i strasti a da se zbog toga ne kaju te idu putem propasti i varaju sami sebe.

Poticaj zaručnici

Budi pažljiva, moja zaručnice, i ne dopusti da te pobijede strasti i sebeljublje i tvoja vlastita volja, nego budi uvijek u svemu podložna Očevoj volji koji te vodi. Rado prihvaćaj trpljenje, spremno slušaj u svemu a da ne tražiš bilo što, uvijek žudi da bude ispunjena Božja volja. Često se prikazuj Ocu da čini s tobom ono što se Njemu sviđa i potrudi se nasljedovati savršeno ono što sam do sada izložio kako bi bila moja prava zaručnica.

Peto poglavlje: Ono što je proživljavao Sin Božji u svojoj nutrini od odlaska iz Nazareta do dolaska u Egipat

Duhovna priprava

Nebeski Otac nam je naredio da pođemo iz svoje domovine i idemo u tuđu zemlju. Molio sam Oca da se to udostoji dati novu milost mojoj ljubljenoj Majci i njenom zaručniku Josipu, kako bi se rado podložili toj tako tvrdoj zapovijedi. Budući da su oni morali biti ti koji će više trpjeti prilikom bijega kako bi spasili moju osobu, bila im je potrebna veća milost da se podlože Božjoj volji. Zbog toga sam molio Oca da obavijesti anđela koji će dati u snu sv. Josipu novu snagu i milost, a to je i učinio Otac.

Iste večeri kada je anđeo govorio u snu sv. Josipu, Ja sam govorio svojoj ljubljenoj Majci i objavio u malo riječi volju ljubljenog Oca nadodajući neka rado trpi te neprikladnosti i neudobnosti Meni za ljubav jer sam htio iskusiti njenu istinsku ljubav. Otac je bio siguran da Ga ljubim i nisam trebao kušnje da bih Mu to dokazao. Ipak Me iskušavao. Tako sam i Ja činio sa Marijom iako sam bio siguran u njenu majčinsku ljubav, da će se rado podložiti zapovijedima vječnoga Oca jer sam se i Ja njima podložio. Ohrabrena i ojačana tim riječima moja Majka se pokazala spremnom da vrši zapovijedi Oca kad ju je sv. Josip obavijestio o potrebi da pođu u Egipat. Ona je već bila spremna.

Patnja i podložnost

Patnja je prožimala srce moje ljubljene Majke i sv. Josipa na misao da ćemo morati ići u tuđu zemlju bez ičega. Samilost koju su imali prema mojoj osobi bila je jako velika. Ipak, podložili su se Očevoj volji i rado prihvatili te zapovijedi. Uistinu, moja zaručnice, mogli su biti zadovoljni, imali su sa sobom jedinorođenoga Sina Božjega. Čega su se trebali bojati? David je govorio s toliko sigurnosti:

«Ne bojim se zla jer Ti si sa mnom.»

Još više su to mogli reći oni koji su imali veću sigurnost od Davida jer su imali Mene sa sobom, jer su Me vidjeli svojim očima, a on Me motrio samo u duhu. Ipak sam bio žalostan vidjevši veliku brigu u kojoj su bili Marija i Josip, kako su te nevine duše trpjele. Prikazivao sam Ocu ovu žalost i molio Ga da da osjećaj samilosti mojoj braći, posebno onima koji trebaju tješiti ožalošćene i one koji su u muci. Mnogi trebaju utjehu od samog Boga jer samo On može utješiti ožalošćena srca koja trpe. Molio sam da se zbog moje samilosti udostoji oprostiti svima onima koji su bili tvrda srca i okrutni prema svojim bližnjima kada ih vide u muci.

Prema ovima Otac je bio srdit i tvrd. Nije želio biti samilostan prema onima koji nisu bili samilosni prema bližnjima. Otac je bio zadovoljan zbog mog prikazanja koje sam tako ustrajno činio i obećao je da će udijeliti svima jedan dio samilosti koju sam Ja imao prema svojoj braći. Pa ipak, dao Mi je da spoznam da će biti jako tvrdih srdaca, otvrdlih, perverznih,

koji se ne će predati i ne će popustiti Božjim nadahnućima i milostima koje im se daruju. Za ove bila je jedna strašna odluka tj. da pred Božjim licem ne će imati onu dobrohotnost i samilost jer su je uskraćivali svome bližnjem. Osjetio sam veliku muku, moja zaručnice, moja Božanska pravda je htjela potpuno zadovoljenje. Zbog toga sam se predavao u Božju odredbu još više jer sam otvoreno spoznavao da ovu kaznu kojom će biti kažnjena moja braća to i zaslužuju.

Uistinu, poznavao sam jako dobro Očeve zapovijedi da onom mjerom kojom se drugima mjeri i nama će biti odmjereno. Otac je njima davao dosta milosti da imaju snage biti milosrdni iako su po naravi bili okrutni, ipak oni se nisu željeli time služiti i učiniti sebe dostojnima oprosta te su zbog toga postali dostojni kazne. Molio sam Oca da odloži kaznu za ove i da ih ne kazni najvećom strogošću. Dobrohotno sam to zadobio od Oca kao i milost i krjepost za sve one koji će biti podložni okrutnostima i tvrdoći svojih poglavara. Otac im ne propušta dati krjeposti i potrebne milosti kako bi mogli trpjeti tu tvrdoću i okrutnost. Molio sam Oca da kao što se udostojao obavijestiti Josipa u snu kako bi spasio moju osobu i oslobodio Me Herodove okrutnosti, da se tako udostoji obavijestiti moju braću, nadahnućima ili po svojim vjernim slugama da kada se nađu u opasnosti da izgube duhovni život po grijehu, da bježe od opasnosti i prigoda, da se ne obaziru na patnje tijela i podlože ga čak i samoj smrti ako treba, samo da spase svoju dušu. Ovo sam molio Oca s puno ustrajnosti jer sam vidio da se veliki dio moje braće više brine za vremenski život, nego za vječni, te da više cijene svoje tijelo nego dušu.

Uistinu to možete vidjeti svaki dan, toliko čine za svoje fizičko zdravlje, dok za duhovno zdravlje se ne brinu ili samo imaju po neku misao o tome dok bi sva njihova briga trebala biti upravo to i vječno spasenje. Ako gube tijelo, ne gube sve, a ako izgube dušu, gube upravo sve i sve je zauvijek izgubljeno. Koliko sam žalostan zbog ludosti svoje braće i koliko sam se naprezao moleći Oca kako bi ulio u njihova srca ovu istinu i poštivanje koje trebaju imati prema svojoj duši i Božjoj milosti bijegom od grijeha! Nije moguće da niste sposobni shvatiti vrijednost jedne duše i Božje milosti. Ali Ja, koji sam to dobro spoznavao, sav sam se zalagao u molitvi Ocu za spasenje duša i oslobađanje od grijeha koji je divlja životinja koja trga tolike duše i vodi ih u pakao bijede tj. u vječnu smrt. Kako sam ožalošćen zbog toga pa ipak moja braća ljudi o tome vode tako malo računa.

Otac, kako bi Me više puta utješio, obećao Mi je obraćenje nekih velikih grješnika tako da će im dati učinkovitu milost kako bi se mogli podići iz svoje nepravde zbog mnogih molitava koje sam molio. I uistinu, događalo se čudo ove milosti. Svaki puta kada sam za to molio, Otac Mi je udjeljivao neke duše koje su bile izgubljene. Znaj, moja zaručnice, da kada neka duša nadoknadi izgubljenu milost i podigne se iz pada uživa plod mojih molitava koje sam prikazivao Ocu, a mnoge se često pokazuju tako nezahvalne prema Meni, ne osjećaju čak ni potrebu zahvaliti Mi. Ja sam mnogo molio za njih kod Oca, zahvaljivao u njihovo ime, blagoslivljao beskrajnu dobrotu, milosrđe i beskrajnu ljubav da Mi Otac udijeli ono što sam molio iako nezahvalnost moje braće nije to zaslužila.

Polazak

Kad je došao čas određen od Oca za naš polazak prema Egiptu, već sam bio spreman za to da trpim taj napor i muku kao što je to bila i moja ljubljena Majka Marija. Došao je Josip i saopćio nam objavu koju je dobio po anđelu u snu. Svojoj zaručnici rekao je da moraju odmah poći u velikoj žurbi lišeni svega. Težak polazak, ali oni su to učinili potpuno spremni i u predanju. Ja sam uživao savršeni mir koji oni još nisu imali jer nisu shvaćali svo otajstvo koje je bilo tu skriveno.

Bili su ožalošćeni, ali su imali sa sobom Isusa te ih je to tješilo. Ja sam uživao znajući da će na moj dolazak u Egipat morati pasti svi idoli na zemlju i da će morati jedan veliki broj Božjih protivnika pasti u pakao kojima su se tu klanjali. Znao sam da će i ona mjesta kuda ću prolaziti biti ispunjena Božjim blagoslovima i sve Mi je to uzrokovalo jednu veliku radost, tim više što sam znao da će se tamo kamo idem s vremenom častiti Otac, da će Mu tolike duše doći raskajane i da će tamo biti mučenika ljubavi. Sve to Mi je uzrokovalo veliku radost. Prikazivao sam ovu radost i utjehu Ocu i molio Ga da se udostoji utješiti one duše koje trpe i trude se oko spasenja svojih bližnjih. Ova utjeha je bila u tome što vide plod svojih napora, što vide obraćenje duša koje su bile otvrdle i koje su imale zlu volju, što su ih doveli na pravi put savršenstva i prakticiranja kršćanskih krjeposti.

Uistinu, najveća utjeha koju netko može imati, a muči se za slavu moga Oca i spasenje svoga bližnjega, u tome je da vidi plod svojih napora po obraćenju grješnika. Otac Mi je obećao kako će to učiniti s onima koji se zalažu u tome djelu koje Mu je tako drago te to čine bez vlastitih interesa i bez traženja isprazne slave, te samo traže Božju slavu i dobro duša. Tko se zalaže na tom djelu sa čistom nakanom, uživa plod svojih napora u sadašnjem životu po obraćenju grješnika, a još više će uživati u drugome, u vječnoj slavi. Ali tko tu djeluje sa drugim nakanama, ne uživa utjehu ni u ovome životu, niti će uživati u drugome. Vidio sam jasno mnoge od ovih duša koje se trude u ovome otajstvu, tako dragom Bogu, da će izgubiti mnoge zasluge čineći ova djela za obraćenje svoje braće, ali pomiješana sa vlastitim interesima ili zbog ispraznosti ili kako bi zadobili ugled kod ljudi oholeći se svojim talentima. Oni su bacili plodove svojih napora u vjetar bez ikakve koristi za duše jer Božanska riječ ne čini svoj učinak u srcima ljudi kad je objašnjava oholo srce, isprazno i puno vlastitih ambicija. Bio sam jako žalostan zbog toga i molio Oca da se udostoji dati im jedno više svjetlo da spoznaju svoju nedosljednost.

Otac mi je obećao da će to učiniti kao što to i čini. Ali ne žele se svi time okoristiti, zbog toga čine štetu samima sebi, žele pristati na svoje sebeljublje, a ne na svjetlo milosti koje im daruje Otac. Uzalud se muče, ostaju lišeni svake zasluge kod Oca jer su posvojili onu slavu koja pripada samo Bogu jer sve proizlazi od Stvoritelja, sve se Njemu treba prikazati, a ne stvorenju koje je samo ponizno sredstvo kojim se Otac služi. Kada je anđeo objavio u snu sv. Josipu zapovijed, odmah je moja Majka kleknula s Josipom, klanjali su se Božanskim odredbama, prigrlila Me u svoje djevičansko naručje te smo krenuli na put. Išli smo slaveći i blagoslivljajući Oca. Uza sve patnje uživao sam vidjevši te dvije duše tako spremne slušati volju Boga Oca i sjediniti svoju volju sa Njegovom.

Promatrao sam tijekom ovog putovanja kako sam siromašan, kako sam poništen, da sam se morao podložiti bijesu nepravednog kralja koji je s toliko brige nastojao naći Me i ubiti. Prikazivao sam svoju podložnost Ocu kao zadovoljštinu za svoju braću koja se ohole kad dobiju zapovijed svojih poglavara i ne žele se podložiti onome kome bi trebali. Još gore, ne žele se podložiti zakonu mog ljubljenog Oca, a to je zakon ljubavi, blag i mio. Iako Me vide kako se podlažem zapovijedima, i to strogim zapovijedima jednoga zemaljskog kralja, oni se ne srame podići glavu i protiviti se Božanskim naredbama.

U naručju sv. Josipa

Hodeći noću dok je bilo hladno, trpio sam zbog godišnjeg doba jer je bila zima i druge neudobnosti. Bio sam u krilu svoje Majke i povremeno u krilu sv. Josipa, a on me držao manje nego Ona. Ja sam nalagao Majci da kada je duša sv. Josipa bila u tjeskobi i muci od umora i drugih protivština, da Me dade njemu kako bi i on noseći u svom naručju Mene osjetio svu utjehu i puninu radosti.

Iskazivao sam tu ljubav prema Josipu po Očevoj zapovijedi jer nisam činio ništa bez Njegovog dopuštenja. U tim prigodama molio sam da se udostoji svim onim dušama, koje su ožalošćene zbog ljubavi prema Meni, udijeliti sličnu slast, da se Bog objavi njihovim srcima po Božjim utjehama kako bi mogle zadobiti više snage na putu prakticiranja krjeposti koji je neki puta jako naporan i dosadan slabosti ljudske naravi.

Otac je obećao da će to učiniti i On to uistinu čini te često imaju nebeske utjehe oni koji hode putem muke križa nasljedujući Mene. Kada je bila bez Mene u naručju, moja Majka je bila sva uznemirena gorljivom željom ljubavi i nije mogla podnijeti u svom ljubljenom srcu, pa niti za trenutak, da bude lišena svoga blaga, tj. Mene, ali ipak bila je sva sjedinjena s Božjom voljom. Kada nisam bio u njenom naručju, govorio sam njenom srcu riječima ljubavi, tješio je, a Ona je na neki način bila utješena.

Marijina pjesma

Hodili su još dio noći koji je preostao a onda je došao dan i požurili su se na putu bojeći se da bi ih mogli zaustaviti. Iako su bili sigurni, ipak ljubav koju su imali u svom srcu prema Meni ih je poticala na strah. Kad su se već udaljili, malo su se odmorili i oboje su gledali moje lice te tako bili utješeni i zadovoljni. Ponovno su se žurno zaputili, a ljubljena Majka je počela pjevati pohvale vječnom Ocu i Meni. U tom rajskom spjevu radovala se prečista duša sv. Josipa tako da nije ni primijetio ni osjećao sav napor putovanja i sve poteškoće. I Ja sam uživao, moja zaručnice, čuvši tu pjesmu koja Me raspaljivala još jačom ljubavlju prema mojoj Majci.

Uz ovaj užitak lagano su hodili i izgledalo je kao da lete. Anđeli su se divili i radovali pogotovo oni koji su bili kao jedna vrsta kraljevske pratnje svojoj Kraljici kad su čuli njenu slatku pjesmu. Prikazivao sam ove užitke Ocu i molio Ga da se udostoji dati slične osjećaje užitka, slasti i utjehe, svim onim dušama koje žurno hode prema Nebu kako ne bi osjećali sav napor niti se umarali na tom dugom putovanju. Uistinu, svako malo one su utješene i Bog ih obnavlja po nebeskim pohodima svoje Božanske milosti.

Molitva prikazanja

Kad je pala večer, bili su gladni, sjeli su usred polja i razgovarali o tome kako da Meni olakšaju iako su i sami bili gladni. Željeli su prvo Meni nešto dati. Prihvatio sam prečisto mlijeko svoje drage Majke i kad sam se okrijepio, počeo sam se odmarati. Oni su uzeli malo kruha koji su imali sa sobom i dok su se oni krijepili, Ja sam Ocu prikazivao sve patnje i ovo krajnje siromaštvo kao zadovoljštinu za prevelike udobnosti koje traže moja braća. Molio sam Oca da kao što su Marija i Josip prije nego što su jeli, htjeli nahraniti Mene, da tako čine i moja braća, da prvo traže ona djela koja su na službi Ocu, a zatim čine ono što je njima potrebno tj. da prvo misle kako nahraniti duh po Božanskim kontemplacijama i svetim djelima, a zatim da misle na uzdržavanje svoga tijela.

Obećao Mi je to Otac dajući im toliko milosti koliko je potrebno kako bi mogli to učiniti i nadahnjuje u njihovim srcima sveta djela. Ali sam shvatio da će skoro sva stvorenja prezreti tu milost, najveći dio stvorenja će prvo misliti na svoje tijelo, a zatim na dušu. Hraneći samo svoje tijelo ubijaju dušu a djela moga Oca gotovo potpuno zaboravljaju. Osjećao sam gorčinu, prikazivao je Ocu kao nadoknadu za manjkavosti svoje braće, posebno one koji su više obvezni dobro činiti, a ne čine, koji iako imaju udobnosti, trebali bi se više brinuti za evanđeoski duh. Otac je sve to prihvatio s ljubavlju i pokazao se da je zadovoljan zbog mojih prošnji i molitava. Budući da sam bio u tolikom siromaštvu, u polju, lišen svega, potreban svega, govorio sam Ocu:

«Pogledaj, preljubljeni Oče, svoga Sina u stanju siromaštva i kako trpi, kako je u tom stanju da bi izvršio tvoju volju iz ljubavi prema tvojim stvorenjima. Evo Me, Oče moj, spreman sam još trpjeti. Sav se Tebi prikazujem i želim samo ono što Ti želiš od Mene. Primi, Oče moj, ova moja prikazanja i želje kao nadoknadu za ono što bi trebala činiti moja braća, a oni su nezahvalni te to ne čine zbog lijenosti ili premalo ljubavi koju nemaju prema Tebi. Udostoj se hraniti njihova srca tim željama koje Ja Tebi za ljubav i za njihovo spasenje prikazujem. Snagom Svoje ljubavi raspali da Te ljube gorljivo, da istroše cijeli svoj život Tebi na službu kako bi bili dostojni doći i uživati u vječnom Kraljevstvu.»

Otac je rado prihvaćao ove prošnje i bio spreman učiniti što sam Ga molio, ali Mi je pokazao i svu tvrdoću ljudskih srdaca koji sami sebe čine nedostojnim Božje milosti. Pa ipak, Otac im je udijelio onu milost koju sam im obećao i ako ona nema svoje učinke, to je zbog zlobe stvorenja jer Otac je uvijek održao sva obećanja koja Mi je dao.

Ljubav i pažnja

Nakon što su se moja draga Majka i Josip odmorili, zahvalili su Ocu, zatim su motrili Mene i moje božansko lice koje im je nadahnjivalo jednu neizrecivu blagost, tješilo njihove duše. U tolikoj radosti bili su žalosni vidjevši kako trpim studen i mislili su gdje da se ugriju i okrijepe tijekom noći, usred polja, te su kušali veliku muku i međusobno se dogovarali kako da Me zaštite od hladnoće u to doba godine.

Njihova ljubav im je sugerirala sve moguće načine da Me zaštite od zime, a Ja sam sve shvaćao i tješio sam ih, nadahnjivao sam njihovim srcima sve što bi trebali činiti i što bi Meni bilo drago i što bi Me okrijepilo. Prikazivao sam Ocu ovu njihovu ljubav i brigu za Mene i molio da se udostoji dati slične osjećaje mojoj braći prema potrebnima, da se brinu, da im pomognu, da ih utješe, a to sve znači živjeti ljubav. Molio sam da primi i smatra kao da je Njemu učinjeno sve ono što se čini siromasima. Sve što stvorenja čine svome bratu, bilo to i u malim stvarima, to će Otac smatrati kao da je Njemu učinjeno i svaki puta kada ljudi to čine, trebaju to činiti u ime Očeve ljubavi.

Ako se to čini zbog drugih razloga, ispraznosti, časti, traženja slave, to se ne čini za Oca, nego za same sebe i nije učinjeno sa ispravnom nakanom. Zbog toga ljubav se treba uvijek imati zbog Oca koji je izvor ljubavi ako se želi da On primi ta djela kao Njemu učinjena. Otac je velikodušan u tome i nadahnjuje osjećaje ljubavi mojoj braći da pomažu jedni drugima. I vidite, uistinu, da mnogi prakticiraju tu lijepu krjepost. Tada sam vidio sve one koji će se okoristiti milostima nadahnućima koje im je davao Otac. Zbog učinaka tih djela bio sam zadovoljan i vidio sam da se ispunjavaju moje želje i da su uslišane moje prošnje. Zato što je sve bilo na veću Očevu slavu i na korist moje braće jako sam se radovao. Ništa Me nije moglo tako utješiti i razveseliti kao kada vidim da je Otac proslavljen, te da moja braća ljudi napreduju u krjeposti na svoju duhovnu korist.

Ipak, ova radost je bila donekle potamnjena kada sam vidio mnogu svoju braću koja griješe u tome. Dobro sam znao sve one koji će se toj krjeposti tako dragoj Bogu i tako preporučenoj opirati, ne će se obazirati na ljubav. Veća je bila muka koju sam kušao od utjehe, ali već sam kazao da nikada nisam kušao bilo koju utjehu a da nakon nje nisam kušao još veću gorčinu. Relativno je malen broj onih zbog kojih sam se radovao, a jako velik broj onih zbog kojih sam bio ogorčen.

Vidio sam njihovu tvrdoću i protivljenje, vidio sam mnoge milosti koje im je darivao Otac i sve ono što sam za njih trpio i podnosio, a sve to ničemu nije koristilo zbog njihovih grijeha. O kako sam zbog toga trpio! Ali kako će biti velika njihova sramota na Dan suda kad

budu vidjeli što sam sve učinio i kako su oni malo činili za svoje spasenje, naprotiv, kako su puno toga učinili da se zauvijek izgube.

Odmor i bdijenje

Nakon što su se Marija i Josip zahvalili Ocu, malo su se odmorili. Iako su bili usred polja, još su više morali bdjeti. Dok je Josip spavao, bdjela bi Marija i kada bi se Ona kratko odmarala, bdio bi Josip. Nisu nikada htjeli da nitko na Mene ne pazi zbog straha da bi me mogli pronaći Herodovi ljudi ili da bih trpio zbog neke neprikladnosti. Ipak, tko je više od njih mogao biti siguran znajući da sam Ja istinski Sin Božji te da ako Ja to ne želim, nitko Me nije mogao naći ili Mi nauditi?

Njihova briga i skrb je bila velika i Ja sam to rado prihvaćao i prikazivao Ocu, moleći Ga zbog te pažnje da se udostoji dati svoj mojoj braći toliko milosti i svjetla da bi spoznali Božja dobročinstva te da bi ih vrjednovali kako treba, da zbog svoje lijenosti ne budu lišeni Božjih dobara, da se brinu i čuvaju Božju riječ u svom duhu i srcu kada je slušaju po propovjednicima ili čitanjem svetih knjiga. Obećao je Otac da će dati svima milost posebne pomoći, i onima koji imaju potrebu pobijediti paklenog neprijatelja koji sve čini kako bi iz njihovog duha i srca ukrao Božju riječ jer dobro zna da po njoj ljudi mogu postati bolji. Đavao se jako trudi da kao vješt lovac krade Božju riječ tako da sije zlo sjeme svojih đavolskih sugestija.

Vidio sam pomor duša koji neprijatelj čini i veliku štetu koju čini dušama u svijetu koje dopuštaju da ih lako prevari taj oholi lovac, a to čini zbog njihove lijenosti. Osjećao sam veliku muku i jako plakao, prikazivao Ocu, molio Ga da se udostoji imati samilosti prema tolikim dušama koje su se gubile zbog premalo bdijenja, nebrige i nemarnosti. Otac je imao veliku samilost, a Ja sam Ga molio da se udostoji držati paklenog neprijatelja podložnog kako ne bi imao toliko snage protiv duša. Otac se pokazao jako samilosnim i uistinu, On drži paklenog neprijatelja podložnog tako da mu oduzima veliku snagu na taj način da ako stvorenje ne želi, niti đavao ne može ući u njegov duh i srce i krasti blago Božje riječi. Može samo puhati laganim vjetrom svojih sugestija i napasti jer je duh i srce čovjeka kao neki utvrđeni zamak uz pomoć Božje milosti.

Može uvijek biti čvrst ako hoće, ne bojati se da će pasti u paklenim bojevima jer ti bojevi su samo kao neki lagani vjetar ako je duša u milosti. Ali najveći dio ljudi je tako bezuman da na prvi dah dopuste da taj vjetar uđe unutra. To se događa zbog njihove premale pažnje i brige. Žive bez misli za svoje spasenje. Budući da je neprijatelj nevidljiv, ne boje ga se. Upravo bi se zbog toga trebali više bojati i biti pažljiviji i više bdjeti. Malo koristi dobro opremljena snaga i jakost ako onaj koji treba bdjeti ne bdije.

Zadobio sam milost koju sam molio Oca, posebno Mu zahvaljivao za svu svoju braću. Svaki puta kada sam molio ove molitve za njih i zadobivao ono što sam želio, zahvaljivao sam Mu u ime svih i za one koji su molili. Otac je bio jako zadovoljan i uvijek spreman udovoljiti Mi ono što molim. Prikazivao sam Mu čin zahvalnosti kao nadoknadu za svu svoju braću koja nakon što su obilno primila Njegove milosti niti se ne sjete zahvaliti Mu, te zato postaju nedostojna ponovno ih primiti. Jako je uživao u ovim zahvalama i bio zadovoljan zbog moje velike zahvalnosti.

U zoru

Proveo sam noć razgovarajući s Ocem i zalažući se za braću, te sam zadobio za njih mnoge milosti. Kad je počelo svitati, Marija i Josip su ponovno krenuli na put nakon što su

slavili i zahvaljivali Ocu. Vidio sam, moja ljubljena zaručnice, svoju Majku i Josipa koji su bili tako siromašni i ožalošćeni. Nisu se imali čime okrijepiti, jedva da su imali čime pokriti svoje glave u tom pustom polju, bez ikakve pomoći. Nakon što smo dosta hodili, bili su umorni i ožalošćeni. Molio sam Oca da se udostoji poslati neku pomoć po anđelima. I učini to Otac. Kada je došlo vrijeme da jedu, to su učinili sa suzama radosnicama vidjevši Božju providnost kako je pažljiva prema njima, za njihovo uzdržavanje. Nakon što su se okrijepili, pjevali su pohvale Ocu.

Moja ljubljena Majka je pjevala blage pjesme tako da su i sami anđeli bili očarani čuvši je, a to je bilo jako drago Ocu. Prikazivao sam Mu njihovu zahvalnost sjedinjenu sa mojom i molio Ga da se udostoji pomoći svima koji će biti u sličnoj potrebi, te da bude velikodušan i pomogne im na divan način, poglavito onima koji trpe Njemu za ljubav i za spasenje vlastite duše.

Pogled u budućnost

Išao sam na ovaj put sa puno radosti jer sam znao da je to Očeva volja i da je to Njemu na slavu. Uistinu, za vrijeme mog boravka u Egiptu, tada poganskom narodu, mnogi će upoznati Oca, ostaviti će idolopoklonstvo i obratiti se i klanjati istinskom Bogu. Prikazivao sam ovo putovanje s toliko radosti Ocu i molio da se udostoji dati jakost i snagu mojoj braći koji će biti vjerni, da nadahne njihova srca jakim poticajima da idu u poganske narode kako bi obratili otvrdle duše po svojim nagovorima, obratili ih na spoznaju i klanjanje pravom Bogu. Molio sam da im da snage i krjeposti njihovim riječima da uspiju prodrijeti do najdubljih dubina srdaca i duha, da djeluje svojom milošću kako bi duše nevjernika ostavile idolopoklonstvo. Molio sam ustrajno s puno ljubavi i želje za spasenje tih duša.

Svidjela se Ocu moja prošnja i obećao Mi je da će učiniti ono što sam molio i kao što se to vidi, uistinu, On je to ubuduće i učinio. Vidio sam sve one koji će odgovoriti na Očev poziv, kako će se truditi oko obraćenja nevjernika i s toliko spremnosti i postojanosti žrtvovati same sebe za Očevu slavu i spasenje svog bližnjeg. Vidio sam velike plodove njihovog propovijedanja i njihovih napora, patnje koje su morali podnijeti, progonstava mnogih od njih, a i smrt nekih. Sve sam to motrio s ljubavlju i mnogo sam u tome uživao i zahvaljivao Ocu što se udostojao poslati Mene na svijet i potaknuti one ljubljene duše koje se toliko trude oko Njegove slave i časti i nastoje istinski oko nasljedovanja Mene. Molio sam Oca da im uvijek da nove krjeposti i jakost, da čini čuda svojom milosti sve do obraćenja svega stvorenoga snagom njihovih riječi tako da ih slušaju pa i nerazumna stvorenja.

Molio sam da i sami đavli budu podložni Njegovim zapovijedima te da ih se pakao boji i da im bude poslušan, da im niti jedna stvar, niti jedno zlo ne može nauditi, da kušaju blagost duha i utjehe koje će morati donositi dušama i truditi se oko Božje slave i spasenja svojih bližnjih. Molio sam da se ne boje okrutnosti najvećih tirana, da se ne boje progonstava i smrti. Sve sam to molio Oca ustrajno, sve do kraja. S puno dobrohotnosti i ljubavi Otac je na to pristao kada sam Ga molio i jako je volio te duše koje je toliko obdarivao i njima je davao utjehe da vide plodove svojih napora po obraćenju mnogih nevjernika i grješnika. Molio sam da im pridrži i sačuva jednu veliku i obilnu nagradu u nebeskom Kraljevstvu, da sve duše koje će biti spašene po njima budu tim vjerovjesnicima nagrade u nebeskoj slavi.

Sve Mi je to udijelio Otac s mnogo velikodušnosti i On to uvijek čini što Ga molim i ono što Mi je obećao. Vidio sam mnoštvo nevjernika koji će se obratiti po propovijedanju Evanđelja i zbog toga sam se neizrecivo radovao, ali moja utjeha bi bila popraćena i velikim gorčinama jer sam vidio mnoštvo nevjernika koji će ostati tvrdi u svojim srcima i zaslijepljeni. Nisu htjeli vjerovati propovijedanju ljudi koji su postali apostoli te su, prevareni

od paklenog neprijatelja i svoje zle volje, svojevoljno propali. Ja, o moja draga zaručnice, molio sam i za ove bijednike.

Puno sam plakao zbog njih iz samilosti prema njihovim dušama jer sam već mislio da će za njih biti isprazno otkupljenje i kušao sam veliku muku jer se nisu htjeli okoristiti ničim za svoje spasenje i zbog svoje zle volje išli su putem propasti iako su imali lagan način da se spase. Kako Me boljela ova njihova perverzija jer su sami bili uzrok svoje propasti! Vidio sam tolike svoje patnje, muke, napore, poteškoće u svojoj muci i smrti, koji će biti tako bolni, a zatim sam razmišljao govoreći:

«Sve ovo ne će poslužiti tim bijednicima, naprotiv, njima će to biti za još veće muke.»

Bio sam tjeskoban zbog toga i kušao neizrecivu patnju. Otac Me gledao sa puno samilosti i poticao da vidim da ne ovisi to o Njemu, niti o Meni, jer sve što je potrebno za njihovo spasenje bit će učinjeno. Htjeli su se uistinu izgubiti. Zbog toga je sva muka trebala biti njihova kao što je to i njihov grijeh. Otac, pun ljubavi, činio je sve što je potrebno za njihovo spasenje, ali oni se nisu htjeli služiti sredstvima spasenja.

Zbog toga ih je ostavljao njihovoj zloj volji. Molio sam da se udostoji ne napustiti ih sve do kraja, da ih poziva svojim poticajima da prihvate Njegov sveti zakon. Otac Mi je to obećao i to Mi je olakšalo muku. To je kad se liječnik trudi izliječiti nekog bolesnika i sve učini što je moguće, ali nakon što se toliko trudio vidjevši da je bolest jača i da ne posustaje, na kraju liječnik to prihvati ne mogavši ići protiv neizlječivog zla. Tako sada vidjevši te bolesne duše i sve one najveće i najjače upotrijebljene lijekove, sva sredstva, a oni ne žele popustiti pred Božjom milosti, na kraju i Ja sam to sve skupa prihvatio. Ipak, moja ljubav tako moćna nikada nije propustila činiti sve potrebno za njihovo vječno spasenje.

Molio sam Oca da da svima spoznati ako žele, mogu se spasiti i da nemaju nikakvih opravdanja da to kao nisu znali, niti spoznali tko je istinski Bog, da ne manjka na svijetu onih koji će im pomoći da to shvate i spoznaju, poglavito nakon što sam se utjelovio i umro kako bih spasio ljudski rod.

Uskraćena milostinja

Nakon nekoliko dana velikih patnji i neudobnosti dogodilo se da su Marija i Josip prolazili kroz grad gdje su tražili hranu te su morali ući i tražiti milostinju. Neki puta bi je dobili, neki puta ne. Kad bi Josip ulazio u grad i tražio hranu, znao sam da ne će ništa dobiti osim umora, da će imati još veću muku i vratiti se bez ikakve pomoći. Osjećao sam zbog toga veliku muku, ali nisam ga priječio ići kako bi imao priliku zadobiti više zasluga. Vidio sam kako ljudi ne daju milostinju koju su Marija i Josip puno puta tražili Meni za ljubav pa ipak nisu dobivali. Bio sam zbog toga žalostan.

Prikazivao sam to Ocu kao zadovoljštinu za one nezahvalnike koji puno puta vide bližnjega u velikoj potrebi, a s toliko okrutnosti odbijaju mu pomoći. Ulazeći u te nezahvalne gradove, gdje nisu dobivali ništa osim neljubaznih riječi Ja sam to prikazivao Ocu i molio da, zbog onog što rado trpim Njemu za ljubav, udostoji se ući u duše moje braće po Svojim nadahnućima, da se ne obazire na tvrdoću i nezahvalnost ljudi koji ne žele odgovoriti na Božja nadahnuća i uskraćuju Bogu ljubav koju bi Mu trebali iskazati. On je to tražio od ljudi s toliko ljupkosti da izgleda kao da moli milostinju.

Vidio sam da su moja braća vrijeđala Oca. Zbog toga sam molio da Mi ne odbije ono što sam prosio, jako sam molio Oca za sve. Vidio sam, ako Otac ustraje sa moćnim poticajima, da će mnogi na kraju pristati i predati se snazi Njegove ljubavi. To je za Mene bila najveća utjeha. Zbog toga sam toliko ustrajao i molio Oca da sam zadobio ono što sam želio,

ako ne potpuno, onda barem djelomično. U onim mjestima gdje smo dobivali nešto milostinje kažem da sam je Ja dobio, ne da su je izravno Meni dali, nisam je Ja ni tražio jer još nisam bio u dobi kada sam to mogao činiti, ali to su činili moja Majka i Josip.

Ali smatrao sam da je ta milostinja Meni učinjena. Primao sam te čine ljubavi s mnogo zahvalnosti i zahvaljivao Ocu i molio da ih nagradi. Molio sam i da se udostoji dati brojne milosti onima koji su bili velikodušni prema bližnjemu u potrebi. Molio sam da bude velikodušan darujući svoje milosti onim dušama koje su bile velikodušne tako da im da sve što mole, da njihova velikodušnost i spremnost duše bude nagrađena novim milostima i darovima. Sve Mi je to obećao Otac i sve to provodi u djelo sa puno savršenstva. I kada je jedna duša jako siromašna Božjim milostima smatrajte da se to događa jer se pokazala jako škrtom prema Ocu odbijajući ono što je On s toliko razloga davao duši. Tako ona bude lišena one milosti koju iz svoje dobrote Otac velikodušno daruje.

Znakovi Isusovog prolaza

U onim mjestima kamo me Otac vodio molio sam Ga da se udostoji blagosloviti ta mjesta, a Ja sam ostavljao znakove Božjih blagoslova kuda sam prolazio, još više gdje sam se zadržavao neko vrijeme. I kao svaka velika osoba u svijetu ondje gdje se zadrži ostavlja neke znake dobrohotnosti kako bi ostalo sjećanje na tu osobu. Mnogo više je to priličilo Meni, jedinorođenom Sinu Božjem. Kuda sam prolazio, ostavljao sam svoje blagoslove kao sjećanje na svoju osobu. Još više činio sam to za vrijeme ovog putovanja tako da su bila posvećana mjesta, poglavito stanovnici koji su nam iskazivali čine zahvalnosti.

Blagoslivljao sam sva ona polja kroz koja smo prolazili, koja su kroz dugo vrijeme bila plodna, još više sam blagoslivljao ljude i narode, molio Oca da ih učini spremnima prihvatiti Njegov zakon koji sam došao poučavati. Otac je rado prihvaćao moje molitve i budući da još nisu bili sposobni primiti Božje milosti u svoje duše jer su bili idolopoklonici i nije bilo još nikoga tko bi ih poučavao istinskoj spoznaji Boga, dobivali su zdravlje, bili su oslobađani od tjelesnih bolesti iako nisu znali otkuda proizlazi to dobro.

Pad kipova idola

Kad sam ulazio u mjesta gdje je bilo kipova idola, oni bi padali na zemlju i razbijali se. Prije nego što bih ušao, molio sam Oca da se udostoji da svi ti idoli padnu na zemlju, idoli kojima su se klanjali ti narodi. Otac je obećao da će to učiniti, a Ja sam imao veliku želju ući u ta mjesta. Padali su idoli, a narod nije znao otkuda to dolazi te su se čudom čudili. Molio sam Oca da ih prosvijetli, da im da shvatiti da to nisu bila božanstva kojima se trebalo klanjati. Uistinu, mnogi su bili zbunjeni, posebno oni učeniji i govorili su međusobno da je ono čemu su se klanjali lažno, da su to bili lažni bogovi. Mnogi su drugačije to shvaćali zbog svoje tvrdoće i protivljenja.

Ali u velikom broju duša bila je jedna predispozicija, raspoloženje prema istini te su shvaćali svjetlom razuma kojim im je pomagao Otac svojom milošću i prepoznavali su pravog Boga, željeli su susresti nekoga tko bi im pomogao to shvatiti. Zahvaljivao sam Ocu za ono što se udostojao činiti u tom narodu Meni za ljubav i kao ispunjenje mojih prošnji. Uživao sam vidjevši kako su pakleni duhovi odagnani i kako pada njihovo kraljevstvo do te mjere da je pakleni neprijatelj, koji je vjerovao da će sebi privući cijeli svijet, bio sav iscrpljen zbog moći Oca i moje osobe, Mene, utjelovljene Riječi. Jako sam uživao, moja zaručnice, vidjevši sve što je činio Otac i prikazivao sam ovu svoju ugodu i molio Ga da isto čini u dušama moje braće kada u njih ulazi sveta milost.

Molio sam da padnu svi idoli kojima se klanjaju a to su njihove strasti, neuredne ljubavi koje kraljuju u njihovim srcima te da u njima ostane samo sjećanje i ljubav prema pravom Bogu, pravom Gospodaru duše i srdaca. Obećao je Otac da će to učiniti i On to čini, ali stvorenja su tako navezana na stvari i ljubav ovoga svijeta da je to jače, tako da se zbog sebeljublja puno puta opiru Božjoj milosti i priječe Božje djelovanje. Otac čini ipak ono što sam Ga molio. Zato ako Njegovo djelovanje nema svoje učinke zbog grijeha ljudi, šteta koju će zbog toga imati je zbog njihove krivnje i bit će to na njihovu veliku muku i sramotu kada vide koliko su se opirali Božjoj milosti i darovima.

Izlazeći iz gradova kako bih nastavio putovanje, često puta bez ljudske pomoći, bio sam zadovoljan i razgovarao sam s Ocem govoreći da Mi je to bilo na utjehu jer sam vidio kako je pakleni neprijatelj odagnan i kako je pobijeđen pakao. Molio sam da pomogne mojoj Majci i ožalošćenom Josipu kada su ulazili u neki grad i tražili milostinju, a nisu ništa dobivali. Josip je bio žalostan jer nije mogao providjeti svojoj ljubljenoj zaručnici i Meni. Otac ih je tješio, svakako proviđao potrebnu hranu za uzdržavanje i krijepio ih u duhu svojim Božanskim darovima.

Pjesme stvorenja

Za vrijeme putovanja svaki puta kada sam izlazio iz nekog grada, poticao pozivao sam Majku da pjeva pjesme slave i zahvale Ocu, a Ona je to činila s toliko duha, milosti i ljubavi da sam bio jako zadovoljan, a i Otac. Mnoge životinje su se sjedinjavale s tom pjesmom te su iz polja dolazile kako bi čule svoju Kraljicu. Nakon što bi Ona završila pjesmu, te životinje bi pjevale kao neku jeku svojim skladnim glasovima. Majka i Josip su jako uživali u tome, Ja sam htio da to čuju.

Pjevali su i anđeli koji su Me pratili, ali ih je čula samo moja Majka. Neki puta Josip bi čuo harmoniju iako nije vidio blažene duhove jer je slušao svoju ljubljenu zaručnicu, a Ona ih je sve nadilazila svojom pjesmom. Nije se previše obazirao slušati druge jer je bio očaran i kao u nekoj ekstazi zbog pjesme svoje ljubljene zaručnice. Prikazivao sam ove pjesme svoje Majke Ocu skupa sa svojim zahvalama zbog onoga što se udostojao činiti u mjestima gdje smo bili. Ocu je to bilo drago i uvijek je bio spreman dati svoje milosti i darove mojoj braći. Zahvaljivao sam i u ime onih naroda koji su Mu se klanjali i u ime onih koji Ga još nisu upoznali. Molio sam da se udostoji nadahnuti srcima moje braće vjernika da Mu se klanjaju, zahvaljuju Mu u ime onih koji nemaju svjetlo prave vjere niti spoznaju pravog Boga.

Otac je obećao da će to učiniti i dao je da vidim kako će mnoga moja braća prakticirati tako sveta djela te da će time jako slaviti Boga i imat će velike zasluge, a Ja sam zbog toga bio jako utješen. Vidio sam također one koji ne će slušati Božja nadahnuća niti na to misliti, niti se vježbati u svetim činima. Jako sam se žalostio vidjevši kako se Ocu ne iskazuje ona slava koja Mu pripada te kako se te duše lišavaju velikih zasluga. Nastojao sam iskazati veću slavu Bogu blagoslivljajući Ga, slaveći, zahvaljujući u ime svih ljudi s najviše ljubavi što sam mogao a koja je uistinu bila velika. Otac je u tome imao veliku milinu i nasladu i bio je zadovoljan svime iako će biti onih koji će propuštati to činiti, te će biti lišeni zasluga koje nisam mogao zadobiti za njih jer zasluga pripada onome tko čini djelo. Moja je bila zasluga jer sam Ja činio djela da bi moja braća mogla u tome sudjelovati.

Lišavao sam se svih svojih zasluga i darivao ih njima. Toliko je velika ljubav koju sam imao prema ljudima da sam se lišavao svih svojih zasluga i uzimao na sebe njihove dugove želeći zadovoljiti Božjoj pravdi, postati tako siromašan i dati onu slavu i čast Bogu koju su ti ljudi odbijali dati Njemu. Uzeo sam na sebe njihov grijeh kako bih njih oslobodio i obogatio. Činio sam ih dioničarima Božanskih darova i milosti i zaslužio im Božje milosrđe.

Nastavljajući putovanje s toliko patnje, bilo da sam trpio Ja, bilo moja Majka ili njen zaručnik Josip, prikazivao sam to Ocu i molio Ga da u svojoj beskrajnoj dobroti, po mojim zaslugama i zaslugama moje patnje, udostoji se prosvijetliti narode da bi vjerovali u vječne istine, prepoznali pravoga Boga koji je postao čovjekom i došao u svijet, te da i oni budu poučeni. Otac je obećao da će to učiniti i On to čini dajući narodima tako velike milosti.

Kipovi i priroda

Kad smo se približili gradu u Egiptu u kojem sam trebao neko vrijeme boraviti, molio sam Oca da se udostoji učiniti da svi idoli padnu na zemlju, oni kojima su se klanjali u tom poganskom narodu i u trenutku moga ulaska u grad da ne ostane na nogama niti jedan od tih demonskih kipova te da đavli budu protjerani iz tog mjesta u trenutku ulaska pravoga Boga. Otac je učinio ono što sam molio i uistinu, kad sam se približio gradu, odmah su pali kipovi idola, najprije onaj najpoznatiji, a nakon njega svi drugi.

Dok smo prolazili poljima, sva stabla kao da su se klanjala, čak su se i biljke klanjale prepoznajući svoga Stvoritelja. Otac je naredio da iskazuju ove čine poštovanja koje Mi odbijaju razumska stvorenja. Bilo Mi je jako drago zbog tih čina poštovanja i molio sam Oca da se i razumska stvorenja ponize i klanjaju svome Stvoritelju i pravome Bogu koji je bio skriven u mojoj ljudskoj naravi. Vidio sam kako su tada mnogi prepoznali i klanjali se Bogu i ostavljali idolopoklonstvo. Radovao sam se zbog toga, zbog slave moga Oca, ali vidio sam i mnoge koji su ostali tvrdokorni. Kušao sam veliku žalost i bio ogorčen vidjevši gubitak tolikih duša koje su se mogle spasiti. Prikazivao sam Ocu utjehu i žalost koju sam osjećao i molio da po njima oprosti svoj mojoj braći koja se ne znaju radovati vidjevši proslavu moga Oca po spasenju duša te su ravnodušni što se duše gube.

To bi ih trebalo istinski žalosti kad vide da duše ne dolaze do vječnoga spasenja, duše njihovih bližnjih. Trebali bi kušati veliku žalost zbog gubitka duša koje ne daju slavu mome Ocu i padaju u jako velika zla tj. u vječnu propast. Umjesto toga, moja zaručnice, nitko na to ne misli. Malo je onih koji o tome razmišljaju i kako je zbog toga Otac žalostan. Otac je bio zadovoljan što sam Mu prikazivao prošnju u ime svih i Ja sam bio moćni Odvjetnik za svu svoju braću i plaćao sam beskrajnu vrijednost za njihove dugove i potpuno zadovoljavao Božjoj pravednosti.

Moja zaručnice, što bi učinila moja braća da nisam toliko platio za njih, ne samo trpljenjima, nego i svojim prošnjama i prikazanjima? U svakom trenutku svog života zalagao sam se za njih, uvijek molio i prikazivao tražeći sve ono što je bilo na veću Očevu slavu i za njihovu korist i spasenje iako sam jako dobro vidio veliku nezahvalnost svoje braće. Mnogi su umjesto da zahvaljuju još više vrijeđali Boga i gotovo svi su zaboravili na moja dobročinstva, pa ipak nikad nisam prestajao djelovati za njihovo spasenje. Prikazivao sam svoju veliku ljubav i ustrajnost Ocu, molio Ga da ispuni ljubavlju sve one koji se trude za spasenje svojih bližnjih, da ne sustanu u dobru koje su započeli, iako vide da za to dobivaju samo uvrjede i nezahvalnost. Ovi čine sve za slavu Boga, moga Oca, i spasenje duša, ne traže druge nagrade osim one koju Otac daje u vječnosti onima koji se u tome zalažu. Otac je obećao da će sve to učiniti i to provodi u djelo. Ima puno duša koje na ovaj način čine stvari koje su drage Ocu i korisne njihovom bližnjem, iako većina čini drugačije. Kušao sam radost zbog jednih i žalost zbog drugih, sve prikazivao Ocu kako bih prvima dao ustrajnost, a drugima svjetlo da spoznaju svoje stanje i promijene se, da slave Oca i dobiju nagradu koja je za to pripremljena u vječnosti.

Dolazak

Nakon dugog i teškog puta, s puno patnje moje ljubljene Majke i sv. Josipa, vidio sam izdaleka grad gdje sam trebao boraviti. Govorio sam Majci dok Me držala u naručju da smo stigli na cilj svog putovanja te da slavi Boga svojim uobičajenim pjesmama pohvale. Kod ulaska u grad narod se uzbunio zbog razaranja idola, ali nisu se trebali bojati. Marija i Josip su išli tražeći konačište koje je bilo prikladno našem siromaštvu. Moja Majka je bila jako utješena, kušala je slast mojih riječi, a također i Josip je istovremeno osjećao veliku utjehu svoga duha iako nije čuo ono što sam govorio Majci Mariji. Kad smo se približili gradu, moja Majka je počela pjevati slatke pohvale Ocu, zahvaljivala Mu što smo došli do cilja a da se bilo tko od nas nije izgubio.

Zbog zimskog perioda i velikih patnji naša narav ne bi mogla podnijeti takav put bez posebne milosti. Molio sam Oca da se udostoji dati istu milost svima onima koji putuju na Njegovu slavu i spasenje duša, da im udijeli doći do cilja svog putovanja zdravi, da mogu izvršiti Njegove planove i provesti u djelo svoje želje koje su u skladu sa voljom Božjom. Sve Mi je to Otac obećao. Molio sam da padnu na zemlju svi kipovi idola kuda sam prolazio, da se udostoji isto tako srušiti sve strasti koje kraljuju u dušama, poglavito onih koji se trude u djelima apostolata, misionarenja, jer strasti kao i idoli oduzimaju Ocu slavu i lišavaju duše velikih zasluga koje se dobivaju vršeći volju Božju. A te strasti su oholost, ambicija, častohleplje, ispraznost.

Molio osam Oca ustrajno da bi svojom milošću i svjetlom pomogao svima onima koji vrše ovu službu na Očevu slavu i spasenje svoga bližnjega, da u njima padnu idoli oholosti, ambicije i drugoga, da mogu dati Ocu slavu i zadobiti obećanu nagradu. U protivnom bili bi isprazni svi njihovi napori. Otac je obećao da će to učiniti i On to uistinu i čini. Vjerujte da je jako tvrdo i odbojno ono srce koje se ne preda Božjoj milosti i opire se Božjoj svjetlosti. U tom srcu je jako ukorijenjena oholost i isprazno samopoštovanje koje oduzima Ocu slavu koja se treba Njemu prikazivati te kao nekom prisilom podržava idole strasti čak i onda kada se sami đavli ne bi mogli oprijeti Bogu te se na Očevu zapovijed moraju povući Tolika zna biti ljudska pohlepa za vlašću, častima i slavom!

Veo ljudske naravi

Molio sam Oca da se udostoji naći nam neku malu kućicu gdje bismo se mogli povući, da ne dopusti poganima biti protivni mojoj ljubljenoj Majci, da je ne uznemiruju svojim društvom. Otac je bio spreman učiniti i udijeliti što sam molio sa svom dobrohotnošću i ljubavlju. Da sam molio da se ovdje prema Meni ponašaju s puno poštovanja i da sam htio biti u velikoj udobnosti, Otac bi Mi i to udijelio iako je taj narod bio po naravi poganski i okrutan. Sam moj izgled bio bi dovoljan da pobudi ljubav pa i najtvrđih poganskih srdaca. Ali htio sam trpjeti i biti prezren.

Otac kao da je prikrivao mojom ljudskošću moju božansku narav kako čudesna privlačnost koju sam imao ne bi privukla i raspalila poštovanje svih srdaca prema mojoj osobi. Uistinu, da se pokazala moja ljudska narav s onim učincima koje bi imala po sjedinjenju sa Riječju Božjom, privukla bi k sebi sve narode, ali sve je to bilo skriveno i pokazivalo je na van samo ono što je moglo potaknuti na ljubav i samilost svako srce koje po naravi ima u sebi za druga stvorenja. Po ljepoti moje ljudske naravi svatko se mogao raspaliti ljubavlju i poštovanjem, pa ipak htio sam se toga lišiti da bi se prema Meni ponašali prema onome što su imali u svom srcu, pa makar to bila i okrutnost. Budući da sam došao na ovaj svijet kako bih trpio u svemu, nisam htio privilegije da Me netko časti i poštuje samo na

ljudski način i rado sam prihvaćao patnje i prezire svih vrsta kojima je bila podložna moja osoba iz ljubavi prema nezahvalnom čovjeku kako bih ga poučio putu koji vodi u Nebo.

Shvaćao sam da je to Očeva volja, a Ja sam se svom ljubavlju njoj podlagao jer je to bila najviša utjeha i radost koju sam mogao imati tj. da vršim Očevu volju. S puno ustrajnosti i često sam Ga molio da udijeli slične osjećaje srcima moje braće da u vršenju Božje volje traže radost i užitak, da budu slobodni od svega drugoga, da se oslobađaju svojih navezanosti i naslada ugode kako bi vršili Očevu volju. A On je obećao to činiti, ali stvorenja su tako navezana na užitke ovoga svijeta, na svoja osjetila i svoju volju da se mnoga zbog toga opiru Božjoj milosti koja velikim poticajima nadahnjuje da se vrši Božja volja.

Poticaj zaručnici

Budi spremna, moja zaručnice, nemaj povjerenja samo u sebe, nego se uvijek utječi Ocu da ti udijeli onu veliku i snažnu pomoć koja ti je potrebna da spremno vršiš Njegovu volju u svemu sa savršenstvom i predanjem kako sam Ja činio vama za primjer. Zbog toga sam se htio podložiti tolikim patnjama, kao što si već čula i kao što ćeš čuti, kako bi Me nasljedovali svi oni koji žele ići mojim putem.

Šesto poglavlje: O onome što je proživljavao Sin Božji u svojoj nutrini za vrijeme boravka u Egiptu

Naklon stabala

Kad smo došli do vrata grada i nakon što smo iskazali pohvale Ocu, već su bili uznemireni svi đavli kojima su se klanjali u tom gradu. Osjećali smo određenu moć nad njima koja ih je tlačila i nagnala da izlaze iz tih kipova. Nisu znali otkuda to proizlazi jer im je još uvijek bilo prikriveno Božje otajstvo. Otac je činio ono što sam molio. Kad smo ušli u grad, idol koji je bio na jednom općepoznatom stablu se raspao u komade, a stablo se svojim granama naklonilo u poniznom činu klanjanja prepoznajući svog Stvoritelja kao pravog Sina Božjega. Zahvalio sam Ocu što se udostojao to učiniti i u ime toga naroda koji nije shvaćao dobročinstvo koje se dogodilo, naprotiv, smatrali su najvećom nesrećom to što se dogodilo. Reče Mi Otac u tom trenutku kad Mi se nerazumno stvorenje naklonilo:

«Primi, o moj ljubljeni Sine, čast koju Ti iskazuje ovo nerazumno stvorenje kao znak onoga što ćeš primati od mnogih ljudskih stvorenja i radi kojih si se utjelovio.»

S radošću sam primio čine klanjanja znajući da je to znak i zalog onoga klanjanja koje će Mi iskazivati ljudi i jako sam se njihovom spasenju radovao na slavu svoga Oca. Bio sam zahvalan Ocu zbog onoga što Mi je rekao i možete samo zamisliti s koliko ljubavi sam zahvaljivao i molio za sve, a poglavito za one koji su trebali primiti svjetlo svete vjere.

Odbojnost Egipćana

Nakon što su se dogodile te čudesne stvari kod mog ulaska u Egipat, sav narod se uzbudio i uzbunio. Mislili su da je bila velika nesreća ono što je za njih u stvari bilo veliko milosrđe i Očeva milost. Budući da su moju Majku i njenog zaručnika prepoznali kao strance, mnogi su bili srditi na njih te su ih vrijeđali. Kušao sam, o moja zaručnice, veliku samilost za taj slijepi i bijedni narod, prikazivao sam ove uvrjede Ocu i molio Ga da se udostoji dati im svjetlo svoje milosti kako bi mogli prepoznati svoje pogrješke da ima samilost prema tim dušama koje je prevario đavao.

Molio sam još jer sam primao tolike uvrjede tog naroda kojem je Otac činio dobro, i umjesto zahvale za dobročinstva primao sam samo pogrde i uvrjede. Molio sam da se udostoji oprostiti mojoj braći, da im udijeli neko dobročinstvo po posebnoj milosti, a oni su to puno puta smatrali nesrećom zbog svoje sljepoće. Uistinu, nisu poznavali Božja dobročinstva i umjesto da su Mu zahvaljivali, vrijeđali su Ga, Njega koji je bio njihov dobročinitelj. To je jedna od najvećih nepravdi koju moja braća čine Ocu. Budući da je zbog toga Otac jako ožalošćen, gorljivo sam Ga molio da im oprosti. Prikazivao sam Mu sve one pogrde koje sam primao kako bi se Njegovo Božansko veličanstvo ublažilo i bilo spremno na praštanje iako to oni nisu zaslužili, nego sam im Ja to molio.

Još sam molio da se udostoji dati krjeposti i milosti svima onima koji čine Bogu za ljubav dobro svojoj braći, a od njih kao nagradu primaju nezahvalnosti, pogrde i uvrjede. Otac je obećao da će to velikodušno činiti, dapače da će ih On nagraditi za sve ono što čine iz ljubavi i koliko će biti manja zahvalnost ljudi, toliko će biti veća Njegova nagrada. Kada sam to zadobio za svoju braću, u ime svih zahvaljivao sam i za one nezahvalnike molio oproštenje. To je bilo drago Ocu što sam činio za njih u njihovo ime, a On to prihvaća kao da su sami to učinili. Zbog toga je rasla u Njemu ljubav prema njima, a Ja sam se tome radovao i molio da dadne slične osjećaje mojoj braći. Kada primijete da su neki više ljubljeni i obdareni od Boga, neka zbog toga ne bude zavisti, nego neka svatko bratski uživa u dobru drugog. To je jako teško ljudima među kojima vlada požuda, a ona traži svo dobro samo za sebe i ne može trpjeti da bližnji bude uzvišen.

Otac Mi je obećao da će dati sve potrebne milosti kako bi se pobijedila ta posebna strast zavisti i obećao je posebnu pomoć onima koji će prihvatiti milost. Tko dopusti da ga pobijedi porok ne želi služiti milosti koju mu daje Otac, nego želi slijediti svoje strasti. Zbog toga ga one pobjeđuju te ostaje bez zasluga, rob podložan svojoj strasti, postaje nedostojan imena moga brata jer želi činiti drugačije od onoga što sam Ja činio i ne želi se služiti milošću koju sam zadobio kod Oca. Zbog toga je nedostojan nositi ime djeteta Božjega, nego je istinski sin đavla jer želi slijediti i pristajati uz strast zavisti kojoj je đavao otac, kao što je to i svim drugim porocima i neurednim strastima.

Molitva za braću

Kušao sam veliku utjehu zbog onih koje sam ponaosob vidio a služiti će se milošću kako bi pobijedili grijehe strasti protivne krjepostima. Zahvaljivao sam Ocu u njihovo ime, ali sam se žalostio zbog onih koji se ne će htjeti služiti milošću, nego će pristajati na svoje nedostojne strasti, a takvih je bilo jako mnogo. Bio sam jako ogorčen vidjevši kako moja braća malo drže do milosti koju sam molio Oca, a On Mi je to s toliko ljubavi davao. Puno puta izlijevao sam svoju muku ljubljenom Ocu, i često sam Mu govorio:

«Oče moj pravedni i milosrdni, sva ljubavi, čista ljubavi, vidiš nezahvalnost i tvrdoću moje braće. Zbog toga Te molim, oprosti im jer ne znaju što čine, ne poznaju Te, zbog toga Te ne časte i ne ljube, a Ja Te poznajem, ljubljeni moj Oče. Tako izgaram ljubavlju prema Tebi, izgaram za tvoju čast. Ti vidiš, Oče moj, što činim i koliko želim činiti za tvoju čast i slavu tvoga Imena. Vidiš želju koju imam da Te svi časte, slave, zahvaljuje Ti, da Te svatko ljubi i služi Ti sa svim savršenstvom. Oče moj dobri, utješi Me, daj da Te stvorenja spoznaju onakvim kakav jesi, da Ti rado podlože svoje srce, da prihvate tvoje zapovijedi i žive slušajući Tebe, da ne traže svoju slavu, nego tvoju.

Bože vječni, svemogući, beskrajni, neshvatljivi, onaj koji si neizreciv, evo tvoga istinskoga jedinorođenoga Sina spremnoga vršiti tvoju volju. Učini sa Mnom što želiš, ali

utješi Me, predragi Oče. A utjeha koju želim nije drugo nego da budeš ljubljen, slavljen, čašćen od svih stvorenja koliko je to više moguće. A to ne radi drugog cilja osim što Ti to zaslužuješ. Žudim da se sva stvorenja spase, da Te slave, da budeš ljubljen kroz svu vječnost. Radi toga rado prihvaćam ovaj život tako mučan i ponizan da bude tvoja volja, da se svatko posveti po tvojoj milosti i slijedi moj primjer. Ljubljeni Oče, prihvati ove moje prošnje i utješi Me odredbama svoje milosti.»

Ocu su se jako svidjele ove molitve i kako bi Me utješio, pokazivao Mi je veliki broj pozvanih te Mi je s puno ljubavi govorio:

«Ti si moj ljubljeni, u Tebi Mi sva milina i Ti Me savršeno ljubiš i slušaš.»

To me jako tješilo, o zaručnice, kada sam vidio brojne pravedne duše, ali dok sam uživao ovu utjehu, pred očima Mi je prolazio veliki broj bijednih duša, odbačenika, te je to činilo gorkom moju utjehu. Kao što sam rekao, nikada nisam kušao utjehu a da nisam kušao i gorčinu, tako da su često moje utjehe završavale u velikim gorčinama, patnji i boli.

To je puno puta bilo jer sam vidio veliki broj duša koje će biti proklete i kako će za njih biti beskorisne moje molitve, patnje i napori. Imale su tako moćna sredstva za svoje spasenje, ali se nisu na to obazirale i svojevoljno su padale u ponor svakog zla, muke i bijede. O koliko sam trpio, koliko me ogorčavala ta misao! Ne samo da sam lijevao suze, nego Mi je to činilo gorkim i slasti koje sam primao zbog riječi ljubljenog Oca koje je Meni upućivao. Uistinu, ako netko uživa u uzajamnim izljevima ljubavi s onim koga ljubi, puno više kuša muku vidjevši da je ta osoba vrijeđana, da nije čašćena. Tako i Ja koji sam primao velike utjehe slušajući ljubazne Očeve riječi, kušao sam još više muku vidjevši da je vrijeđan i preziran od velikog broja nesretnih duša otvrdlih u zlu. One će biti zauvijek proklete jer su uvijek mrzile Oca i bit će od Njega zato zauvijek mržene, nesposobne više primiti Njegove milosti i vratiti se u prijateljstvo s Njime.

Odbačeni od svih

Kad smo ušli u grad, vidio sam da su nas ti okrutni pogani odbili i loše se prema nama ponašali, a trebali su nas primiti barem s nekim znakom poštovanja i ljubaznosti ako ne jer sam bio Sin Božji, a oni to nisu znali, a ono zbog naravne samilosti prema mojoj ljubljenoj Majci. Uistinu, moja zaručnice, bilo je čudesno vidjeti ljepotu moje ljudske djetinje naravi i ljupkost moje drage Majke. Bili smo umorni i u jednom stanju koje je poticalo na samilost, pa ipak nikoga nije bilo tko bi bio samilostan prema nama. Kako me žalostila ta okrutnost! Koliko su se Marija i Josip morali truditi da bi bili samo malo prihvaćeni! Svi su nas odbacivali. Koliko sam trpio u srcu vidjevši tu nezahvalnost! Sve sam prikazivao Ocu i molio Ga da se udostoji uzvratiti tome narodu, ali ne zlo za zlo, nego dobro za zlo.

Molio sam da cijeli taj narod dođe do stabla Njegovog Božanskog srca tj. da bude prosvijetljen, da spozna Božanska otajstva, Njegov sveti zakon, te da uđe u Božju slavu. Molio sam da udijeli tu milost svoj mojoj braći siromasima koji nailaze na sveopću odbojnost, da mogu strpljivo trpjeti te okrutnosti bližnjih prema njima. Uistinu, moja zaručnice, kušao sam veliku samilost za sve siromahe jer sam ih sve vidio prisutne u duhu i mnogi će propasti zbog nedostatka potrebnog i žalostio sam se zbog okrutnosti i nezahvalnosti drugih, onih koji su bili bogatiji. Molio sam Oca i za jedne i za druge. Prvima da da strpljenje i jakost da podnose svoje stanje, a drugima osjećaje milosrđa prema svome bližnjemu koji je u potrebi. One siromašne sam preporučivao s više ljubavi jer sam ih više ljubio i bili su slični Meni. Kako sam ih gledao s ljubavlju, pogotovo one koji su postali siromašni Meni za ljubav, da Mene nasljeduju u trpljenju!

Molio sam Oca da ih promatra s mnogo ljubavi i uistinu, On to čini jer nalikuju Njegovom ljubljenom Sinu koga On toliko ljubi. Molio sam Oca za duše koje su se založile za svoga bližnjega, da im trajno daruje Božanska dobročinstva a oni neka trajno zahvaljuju Ocu. Prikazivao sam Mu ono što sam trajno činio kako bih nadoknadio za njihove nedostatke što je bilo jako drago Ocu. Kušao sam i veliku muku vidjevši kako mnoga moja braća zaboravljaju ono što sam za njih činio. Vidio sam i ono što će kod njih učiniti taj zaborav, tj. da će biti lišeni mnogih milosti koje bi velikodušno dobili od Oca. Molio sam Oca da ulije u njihova srca i duh tu misao kako bi zaslužili nove milosti. Otac je to obećao učiniti i On to provodi u djelo, ali tolika je briga najvećeg dijela moje braće za stvari ovoga svijeta i prevelika zaokupljenost samima sobom tako da premalo slušaju Božja nadahnuća. Molio sam za duše koje se brinu za spasenje svoga bližnjega, za njihovu korist i pouku. Sve sam to činio i molio Očevu pomoć bez koje nitko ne bi bio sposoban činiti dobro. Bog pomaže, ali ipak kako se duše opiru i kako su nemarne za činiti dobro! Otac s toliko ljubavi i dobrohotnosti čini ono za što Ga molim i obećao Mi je da će mojoj braći udijeliti milost da mogu biti moji istinski nasljedovatelji.

Ali ne žele mnogi slušati Božanska nadahnuća i odbijaju Božju milost koja bi tako lako ušla u njihove duše kada bi bile manje zabrinute i manje zaokupljene za sebe svim onim što je u svijetu, kada bi se više davali i trudili u ljubavi i službi Ocu odlučnom voljom činiti sve što On želi. Ali oni čine suprotno i zbog toga se gotovo svi udaljavaju od dobra da to jedva primjećuju. Koliko sam se žalostio zbog toga i molio Oca! Da bi Me utješio, tisuću puta Mi je dao vidjeti po svojoj milosti mnogu moju braću koja će se uistinu ponašati kako Ja to želim i molim. Pogled na ove mi je donosio utjehu, ali ne potpunu jer je moja želja da tako bude sa svima. Mnoštvo koje sam vidio a griješilo je, bilo je uzrok da su moje utjehe bile umanjene, a muka velika.

Boravak

Nakon što smo proveli mnogo vremena tražeći utočište, na kraju smo našli jako skromno mjesto gdje nije nitko stanovao. Bio je to loše uređen i neprikladan zaklon za bilo koga tko bi tu htio živjeti i imao je samo najpotrebnije. To je, moja zaručnice, bila moja kuća i mjesto moga boravka, a i to je bilo sa puno manjkavosti. Ušli smo kao da se radi o uređenoj palači s dosta udobnosti i zahvalili Ocu. Ja, moja Majka i sv. Josip sa suzama u očima poklonili smo se i zahvaljivali Ocu koji se udostojao na taj način ispuniti želje mog srca kao i one moje Majke i Josipa iako su se oni bojali da će moja osoba trpjeti. Ali Ja sam želio trpjeti siromaštvo, prezir, nedostatak potrebnog i vidjevši da sam u takvom stanju, bio sam zadovoljan iako sam kušao i gorčinu zbog svoje Majke i Josipa koji su trpjeli zbog takvog stanja.

Ipak sam se radovao zbog zasluga koje su tako dobivali vidjevši da su potpuno predani i da ono što je Otac odredio čine sa spremnošću svoje volje. Nakon što smo slavili i zahvaljivali Ocu u tom malom skloništu, zahvalio sam i u ime svoje braće koja će biti u sličnim prigodama i želio da se ne zaboravi zahvaliti Ocu kad im providi potrebno za život. Želim poučiti ljude skromnosti i dao sam im primjer Ja koji sam istinski i pravi Bog i apsolutni Gospodar svemira zadovoljio sam se tako siromašnim stanom. Molio sam Oca da se udostoji primiti to kao čin zadovoljštine za one koji su nezadovoljni i ponašaju se kao da su gospodari svega stvorenoga i htjeli bi da sve bude njima na službu, njihovim udobnostima i nikada ne znaju prihvatiti i trpjeti bilo kakvo siromaštvo i nedostatak onoga što je čak i suvišno. Vidjevši da su u tome većina moje braće bila navezana na mnogo toga suvišnoga, molio sam Oca i sve više Mu pokazivao da sam zadovoljan zbog svog siromaštva, poniznosti i prezira.

A Otac je bio zadovoljan te je s neizrecivom ljubavlju gledao moju ljudsku narav u tolikim poteškoćama i trpljenjima vidjevši kako je zadovoljna i kako se sjedinjuje s Njegovom voljom. Otac je jako uživao. Nakon što smo zahvaljivali i klanjali se Ocu, bili smo radosni vidjevši toliko siromaštvo i to što smo bili bez ikakve ljudske pomoći.

Hrana

Imali smo veliku potrebu okrijepiti se zbog puta koji smo prošli. Moja ljudska narav je bila ožalošćena, potištena i potrebna hrane kako bi se uzdržala u životu iako nisam osjećao umor jer Me nosila moja ljubljena Majka. Ipak sam osjećao njen umor i onaj sv. Josipa. Zbog toga sam molio Oca da se udostoji providjeti nam za okrjepu kako bi mogli nadoknaditi snage. Bilo je kasno i nismo mogli tražiti milostinju, tim više jer su se prema nama loše ponašali. Zato se Otac udostojao poslati nam hranu po svojim anđelima, a Marija Me nahranila svojim prečistim mlijekom.

Ona je skupa sa svojim zaručnikom jela hranu koju je poslao Otac. S koliko radosti smo se hranili možete samo zamisliti. Nakon što sam jeo sa suznim očima zbog nježnosti, na koljenima smo zahvaljivali Darovatelju svakog dobra slaveći Njegovu providnost. Zahvaljivao sam Ocu na ljubavi koju je imao prema Mariji i Josipu i u ime svoje braće, kao što sam to običavao činiti, posebno u ime onih koji to propuštaju. Molio sam da bude velikodušan prema mojoj braći u potrebi i providi im, a Otac je bio tome sklon i bio je jako milosrdan.

Odmor

Kad je došlo vrijeme odmora, a nije bilo ništa osim gole zemlje, tu su se spustili Marija i Josip i držali Me u svojim rukama te se kratko odmarali. O kako sam bio samilostan prema njima vidjevši ih u tolikom siromaštvu Meni za ljubav! Molio sam Oca da im da milosti da to rado trpe tako da budu zadovoljni u svojoj bijedi, a oni su to uistinu bili više nego da su bili gospoda u svojim uređenim vilama i najvišim udobnostima. Još više, Otac je davao toliko olakšanja i utjehe njihovom duhu u snu da je njihova cijela narav bila okrijepljena i utješena.

Molitva

Nakon kratkog odmora moja Majka je počela moliti kao i obično. Dok je razgovarala s Ocem, molila je za spasenje ljudskog roda. Bila je u uzvišenim kontemplacijama, privlačila je u sebe Božji duh tako da joj je On davao shvatiti sve što se događalo između Mene i nje, i molitve i prošnje koje sam činio za svoju braću. Ona je bila time poučena i često se sjedinjavala sa Mnom u molitvi kao što joj je Otac dao da spozna i bila je jako zahvalna na tome. Primala je velike utjehe duha, bila je zadovoljna usred tolikih trpljenja kao i vjerni Josip. Sjedinjuje se sa Mnom i Ja sa molitvama svoje Majke.

Bila je prosvijetljena od Oca. Prikazivao sam taj užitak Ocu i zahvaljivao zbog miline koju je kušao i molio da se udostoji nadahnuti srca moje braće da se sjedine u molitvi. Jer sjedinjena molitva mnogih draža je Ocu i On je skloniji uslišati je. Otac je obećao da će to učiniti. U svoje vrijeme dati će svjedočanstvo za to kada budem poučavao svoje učenike da je Ocu drago da se zajedno moli. Obećao je da će biti skupa s njima kao što to uistinu i jest kada je molitva učinjena kako treba, kada su svi sjedinjeni na slavu Boga Oca, moju slavu i za svoju duhovnu korist.

Pohvale i zahvale

Kad je svanulo, Marija i Josip su uobičajeno slavili i zahvaljivali Bogu što im je providio to siromašno svratište, a Ja sam prikazivao njihove molitve skupa sa svojom da im providim u svemu što je potrebno za uzdržavanje. Otac se pokazao dobrohotnim još više zbog zasluga mojih molitava kojima se pridruživala njihova zahvalnost. Zahvaljivali su se za sve što su primili, ma koje to stvari bile, pa bile i stvari koje uzrokuju trpljenje ljudskoj naravi, ali su bile na utjehu njihovom duhu zbog obilja Božje milosti.

Molio sam da se udostoji nadahnuti srca moje braće da kada prime neku milost i providnost da se sjete zahvaliti, da proslave Boga i tako sebe učine dostojnima novih milosti i darova. Zahvaljivao sam za sve one koji su to propuštali činiti kako bih Ocu priznavao slavu koja Mu pripada i kako ljudi ne bi sebe učinili nesposobnima za nove milosti. Otac je rado prihvaćao moje molitve i bio pun ljubavi prema mojoj braći u potrebi. Bio je radostan zbog onoga što sam Mu prikazivao, a Ja sam to činio u ime svih.

Mala kućica

Te noći kad je mala kućica postala moje boravište u Egiptu, molio sam Oca da se udostoji učiniti je jednom vrstom Raja i rajskih slasti gdje će rado boraviti. Već je to i bila jer je tu bila moja osoba sjedinjena s Ocem. Ipak, da se pokažem Njegovim istinskim Sinom poslušnim u svemu, to sam molio, tim više jer sam znao da je to Ocu drago. Jedno mnoštvo anđela je boravilo u kući i bili su pratnja svome Kralju. Oni su slavili i zahvaljivali i nadoknađivali za sve ono što su ljudi propuštali. Anđeli su bili zadivljeni mojom osobom, kako sam se ponizio i kako sam u poniznom i siromašnom stanju.

Traženje milostinje

Sljedećeg jutra Marija i Josip provodili su vrijeme slaveći i zahvaljujući Bogu, a nakon toga je Josip krenuo tražiti nešto milostinje kako bi se mogli nahraniti. Molio sam Oca da Josip nađe ono što je potrebno, što se i dogodilo, iako su srca ljudi većinom bila okrutna i bez ljubavi. Gledao sam Josipa sa puno samilosti. Prikazao sam se u svemu spremnim Ocu Njemu za ljubav i kao primjer svojoj braći da se ne srame tražiti potrebno za uzdržavanje ako su u neimaštini.

Bit će ohrabreni kada vide da se moja sveta Obitelj tako ponizila. Ja, Gospodar svih stvari, mogao sam moliti Oca da Me svojom providnošću uzdrži kao i moju Majku i Josipa, da nemaju bilo kakvu potrebu ići tražiti bilo što od drugih jer bi Otac uslišio moje prošnje kao što je to činio u svim stvarima, ali nisam to htio činiti. Htio sam se podložiti svim patnjama i potrebama kojima će biti izložena moja braća. Htio sam iskusiti sve njihove nevolje kako bih bio još samilostniji prema njima, kako se nitko ne bi mogao ispričavati i reći: Ja sam to trpio, a Sin Božji nije. Htio sam sve osobno trpjeti. Znao sam da je to Očeva volja koji je htio svijetu dati savršeni primjer svih krjeposti i nezamislivih savršenstava. Uistinu, nikada ne bih mogao podnositi toliko trpljenja da to nije bilo čudo Božanstva.

Razgovor s Majkom

Dok je Josip išao tražiti milostinju, razgovarao sam s mojom Majkom i rekao kako se treba ponašati svo vrijeme našeg boravka u Egiptu. Utješio sam je i poticao na trpljenje i s puno ljubavi pomilovao jer je bila ožalošćena vidjevši moju osobu u tolikoj bijedi. Moja Majka je bila utješena i ojačana željom da trpi još više kako bi se ispunila Božja i moja volja. Vidjevši da će ta mala kućica postati Raj, da je to uistinu i postala jer sam Ja u njoj boravio, molio sam ustrajno Oca da se udostoji uništiti poroke te da duše postanu raj po krjeposti i savršenstvu, raj u kojem će se naslađivati Otac i zadržavati slatko s onim tko Ga želi.

Duša koja ima u sebi Božju milost, u kojoj Ja stanujem po ljubavi, Ocu je jako po volji da ona postane Njegovo boravište. Znajte, gdje se nalazi Božja milost, tu se nalazi i Presveto Trojstvo. Zbog toga su te duše kao raj pun božanskih krjeposti. Zato sam molio Oca s puno ustrajnosti da udijeli ovim dušama snagu da mogu vježbati sve krjeposti i biti sve više Njemu po volji, da Otac bude čašćen i zadovoljan. Uistinu, duše kojima je milost svo blago i trude se u prakticiranju krjeposti, one su kao raj u kojem Otac rado boravi. U njima se naslađuje i uvijek ih obogaćuje novim darovima i milostima.

Vidio sam neke od ovih uistinu sretnih duša koje su jako dobro znale da su u Božjoj milosti te sam se radovao zbog naslada koje je Otac imao u njima. Zahvaljivao sam u njihovo ime zbog svega onoga što je On učinio njima na duhovnu korist. Vidio sam, na žalost, i veliko mnoštvo, gotovo beskrajno, onih koji zloupotrebljavaju Božju milost i odbacuju je od sebe gotovo se ne obazirući na Božja dobročinstva služeći se Božjim dobrima da vrijeđaju Oca te tako postaju nedostojni biti boravište Oca po ljubavi milosti. Ove duše postaju boravište grijeha i paklene nakaze te su mrske Ocu. Da, o zaručnice, zbog toga sam jako puno trpio. Neutješno sam plakao zbog njihove nesreće, tim više jer su one same sebi činile to zlo. Kušao sam veliku muku vidjevši kako s toliko bezobraštine gone Oca iz svojih bijednih duša, kako Njega lišavaju one miline i zadovoljstva koje On želi imati u njima.

Molio sam Oca da bude samilostan prema tim dušama, da se udostoji moćnim nutarnjim glasom pozivati ih da se vrate k Njemu. Molio sam, ako se vrate s pokorom, da se udostoji primiti ih i zagrliti i dati im svoju milost. On je to obećao da će učiniti kao dobrohotni i ljubazni Otac. Moja zaručnice, to je uistinu jako velika stvar i Otac je jako milosrdan i dobar kad duša, koja Ga je otjerala od sebe i dopustila da bude boravište Njegovih neprijatelja, samo činom kajanja ponovno bude od Njega prihvaćena i On je grli kao da Ga nikada nije vrijeđala. Sve zaboravlja i pripušta tu dušu u svoje prijateljstvo kao prije grijeha. Jako Me žalostilo vidjeti perverziju tolike moje braće koja zloupotrebljavaju Njegovu dobrotu na koju se uopće ne obaziru. Slavio sam, blagoslivljao, zahvaljivao na tolikoj Očevoj dobroti u ime svih, poglavito onih koji je ne poznaju jer ne razmišljaju. Otac je od Mene dobivao onu čast, slavu i zahvalu koju su Mu uskraćivali ti bijednici zloupotrebljavajući dobrotu i ostajući u svojoj sljepoći i tvrdoći te su bili zato nedostojni biti Božje boravište.

U naručju sv. Josipa

Kada se strpljivi Josip vratio sa ono malo što je dobio za svoju zaručnicu i sebe, skupa su zahvaljivali kao i obično Ocu zbog Njegove providnosti. Kazao sam srcu svoje ljubljene Majke da Me nakon što završe pohvale, neko vrijeme da u naručje sv. Josipu. Učinila je to sa puno brige. Uistinu i Ona je htjela odmah utješiti svog zaručnika koji je bio toliko tjeskoban jer je neko vrijeme bio daleko od Mene i svoje drage zaručnice, za vrijeme dok je tražio milostinju. I Ja sam imao veliku želju utješiti njegovu dušu koja je zbog ljubavi bila u tolikoj muci i tjeskobi. Čim Me uzeo u naručje, Josip je proplakao od utjehe i radosti, a Ja sam ga tješio s dječjim nježnostima i ljubavlju.

Gledao sam ga samilosnim očima tako da je pao u ekstazu radosti sav obuzet Bogom i u neizrecivom uživanju. Molio sam Oca da privuče Sebi potpuno njegova osjetila i dušu te da učini da spozna Božja otajstva koja su u Meni skrivena. Učini to Otac na divan način i Josipova duša sve je više bila posvećena i prosvijetljena Božanskim svjetlom. Molio sam Oca, kao što se udostojao sv. Josipa učiniti sudionikom tako uzvišenih darova i milosti Meni za ljubav jer sam to molio, da se tako udostoji tu istu ljubav, sličnu milost udijeliti svoj mojoj braći koja se budu vježbala u činima poniznosti i mrtvljenja Meni za ljubav te da se i oni, ožalošćeni zbog onoga što moraju trpjeti, vježbaju u sličnim krjepostima, da se udostoje podnijeti sve to osnaženi Božanskim utjehama.

Otac obeća da će to i učiniti. Uistinu, predraga zaručnice, jedna duša slična sv. Josipu zaslužuje biti utješena, a pravedni Otac to ne propušta učiniti, naprotiv, obilato to čini i više nego što duše zaslužuju. Uživao sam vidjevši to i zahvaljivao Ocu tako velikodušnom prema mojoj braći i koji je bio sav usredotočen da ih utješi i sluša njihove želje koje su usmjerene na veću slavu Božju i njihovu duhovnu korist. Dok sam bio u naručju sv. Josipa, potpuno sam ga utješio i ispunio novom milošću njegovu dušu kao što sam to običavao činiti svaki puta kad bi Me primao u naručje. Dijelio sam mu nove milosti i darove, ispunio ga Božanskim svjetlom. Tada sam dao da moja Majka shvati moju želju da Me Ona ponovno uzme u naručje jer je njena duša izgarala od ljubavi i trpjela je vidjevši da je lišena moje osobe.

Pa ipak je i uživala zbog dobra koje je proživljavao sv. Josip i radosno je podnosila tu svoju muku da bi sv. Josip bio utješen. Ipak, Marija se nije nikada usuđivala Me pitati da Me uzme u naručje osim kada bih Ja to nalagao ili ako bi Me Josip njoj davao rado. Dao sam Josipu po Božanskom svjetlu da shvati te goruće želje svoje prečiste zaručnice i nadahnjivao sam njegovo srce da Me brzo dade Mariji. Sv. Josip, kao najposlušniji, koji je uvijek to i bio, lišavao se utjehe kako bi ispunio moju volju i utješio svoju prečistu zaručnicu.

Majčino mlijeko

Kada Me moja ljubljena Majka ponovno primila i privila na svoje grudi kako bih je još više utješio, dao sam joj shvatiti da sam potreban okrjepe i zbog toga Me hranila svojim prečistim mlijekom. Moja Majka je to učinila na veliku utjehu svoje duše, a prije nego Me podojila kleknula je, kao što je to svaki puta činila i tražila dopuštenje nebeskog Oca koji je to i dao. U svojoj poniznosti Marija se nikada nije usuđivala činiti ništa a da nije tražila Očevo dopuštenje, naročito kada Me trebala dojiti. Smatrala se najnedostojnijom. I prije je činila mnoge čine poniznosti koji su bili jako dragi Meni i Ocu.

Istovremeno dok sam uzimao mlijeko, molio sam Oca da se udostoji ispuniti Mariju novim milostima, a Otac je to činio jako velikodušno i sitio je Marijinu dušu milostima, a to se vidjelo i na njenom licu, tu zasićenost. Zbog toga se rijetko hranila jer nije osjećala potrebu za tjelesnom hranom. Često je uživala darovane Božanske milosti tako da je i njeno tijelo bilo okrijepljeno i osnaženo puno više nego da se hranila najukusnijim jelima ovoga svijeta. Molio sam Oca da kao što je mojoj ljudskoj naravi dao okrjepu, da se to udostoji učiniti svoj mojoj braći koja su u potrebi. Otac je bio jako velikodušan, zahvaljivao sam Mu za ono što se udostojao dati Meni i zahvaljivao sam Mu u ime sve svoje braće koja su dolazila k Njemu a On im je proviđao.

Na goloj zemlji

Nakon što sam se nahranio i zahvalio Ocu, dao sam shvatiti Majci da se želim neko vrijeme odmarati, da je moja ljudska narav imala za tim potrebu te da Me položi na tlo. Htio sam biti na zemlji da se odmorim, htio sam se lišiti utjehe koju sam imao u Marijinom

naručju. Nato se moja Majka ražalosti ne toliko što Me ne će držati u naručju koliko više zbog samilosti jer Me trebala staviti na golu zemlju. Tim više što je bilo hladno, a kuća je bila izložena hladnoći i lošem vremenu.

Pa ipak, Marija Me poslušala i stavila na zemlju da se odmaram. Ona i njen zaručnik Josip kleknuli su pored Mene i motrili Me sa suzama u očima, a njihova srca su se razdirala vidjevši Me u onom položaju i kako puno trpim. Ali to je bila Očeva volja da njihove duše, nakon što su bile jako utješene, kušaju i veliku gorčinu iako sa puno predanja u Božju volju. To je bio način života koji je provodila moja Majka dok je bila na zemlji. Imala je velike utjehe kada se zadržavala sa Mnom i kada Me hranila i podizala, kada Me dojila, ali je imala i velike patnje i muke vidjevši moje trpljenje. Pa ipak, te patnje su bile uzrokom velikih zasluga jer je Marija trpjela sa potpunim predanjem i potpuno sjedinjena s voljom Božjom. Bila je u Duhu Svetom sjedinjena s Ocem i sa Mnom, svojim Sinom.

Molitva Ocu

Bio sam, o moja zaručnice, ispružen na zemlji i samo vidjeti Me izazivalo je samilost. Odmarala se moja ljudska narav a duša se zadržavala sa ljubljenim Ocem kojem je bilo jako drago vidjeti moju spremnost biti u takvom siromaštvu i bijedi. Govorio sam Ocu:

«Evo, o ljubljeni Oče, tvoga jedinorođenoga Sina koji leži na zemlji ponižen, poništen, koji je postao jedna tvar sa zemaljskom prašinom! Udostoj se pogledati Me s ljubavlju jer Tebi za ljubav i za spasenje ljudskog roda, koji je Tebi tako drag, podlažem se ovim patnjama. Za ljude udovoljavam tvojoj pravednoj srdžbi i pravednosti koja je uvrijeđena zlobom tvojih posvojenih sinova, moje nezahvalne braće. Neka se na Mene sruši sav tvoj pravedni gnjev sa svom strogošću, a Ja želim platiti za sve dugove svoje braće, za njihove povrjede tvoga uzvišenog Božanstva! Evo Me, spreman sam, Oče moj, dati Ti zadovoljštinu koju želiš od Mene. Dobro, ako Ja, tvoj istinski i poslušan Sin, iskazujem i dajem Ti zadovoljštinu koju želiš od Mene, molim Te milosrdni Oče, da budeš samilostan prema svoj mojoj braći. Oprosti svima i budi beskrajno milosrdan naročito prema onima koji Te mole, a Ja Te molim za sve, ne isključujući niti jednoga, jer sam za sve njih postao čovjekom.»

Kad sam završio prošnje, Otac Mi dade vidjeti kako u svoj velikodušnosti ispunjava moje želje. Ublažio je svoju srdžbu, a Njegova pravda je bila zadovoljena i bio je dobrohotno spreman prema ljudskom rodu koristiti svoje beskrajno milosrđe da bi se mogao spasiti svatko tko hoće jer Otac je savršeno činio što sam molio. Otac je dao da vidim, na žalost, i beskrajno mnoštvo moje braće koji će zloupotrijebiti Njegovo veliko milosrđe i zbog svojih grijeha propasti. Nato sam gorko zaplakao iz samilosti prema tim nesretnim dušama koje će zloupotrebljavati toliku dobrotu i milosrđe.

Vidjevši Me tako ožalošćena, Otac Me tješio pokazujući Mi da se naslađuje u Meni i da sam Mu po volji i pokazivao Mi je duše koje će se ponovno vratiti na milost i koje će biti spašene po mojim prošnjama. Otac se nudio da će im davati velike milosti i mnoge duše ne će im se moći oduprijeti. Ja sam se svim tim jako utješio i obrisao suze koje sam prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za svoju braću. Dok sam razgovarao sa Ocem, moja ljubljena Majka sa zaručnikom Josipom bila je na zemlji i plakala vidjevši Me u tolikoj patnji i žalosti iako nije znala uzrok tome. Vidjela je ponekad u proročkom svjetlu uzrok mojih patnji iako joj je Otac to puno puta skrivao kako bi joj dao priliku više trpjeti, a time više i zaslužiti. Uistinu, ne znajući pravi razlog, sumnjala je da je Ona uzrok mojoj patnji, da Me nečime ražalostila te se na takav način još više mučila i trpjela, ali više i zasluživala.

U Marijinom naručju

Bio sam, dakle, u velikoj žalosti dugo vremena i ležao na zemlji podnoseći hladnoću. Molio sam Oca da se udostoji dati neku utjehu ovim dvjema dušama koje su se toliko mučile zbog Mene i neko olakšanje mojim udovima jer sam puno trpio. Tako ležeći na zemlji trpio sam hladnoću i trebala mi je okrjepa i pomoć. Otac Mi je to dopustio u svoj dobroti i poslao anđele da priprave plamen i vatru koju mi još nismo vidjeli.

Činio sam očima znak svojoj Majci da Me podigne sa zemlje i uzme u naručje jer Ona se nije usuđivala to učiniti prije nego bih joj naložio. Govorio sam njenom srcu s puno nježnosti da Me u svoj slobodi uzme pa da se tako utješi. Uzela Me sa prevelikom ljubavlju, i sa svojim zaručnikom Josipom se približila onoj maloj vatrici, koju su anđeli pripravili. Oboje su sjeli na tlo jer nisu imali nikakve druge udobnosti te su se grijali jer su i oni trpjeli od hladnoće. Bio sam u naručju svoje Majke nasuprot Josipu i tješio ga svojom prisutnošću. Gledao sam čas jedno čas drugo očima punim ljubavi i vedrine, donosio im radosti, a te oči bi donijele radosti i cijelom Raju.

U svojoj ljudskoj naravi osjećao sam neko olakšanje zbog topline plamena, ali tješila Me i naravna toplina koja je izlazila iz raspaljenih grudi moje Majke prema Meni. Dok sam se tako grijao, tješio Mariju i Josipa i zahvaljivao Ocu, molio sam Ga da se isto tako udostoji udijeliti pomoć i okrjepu svoj mojoj braći koja se nalaze u sličnim situacijama, poglavito u krajnjem siromaštvu i žalosti duha, kao što smo se mi našli u onom vremenu. Otac je obećao to učiniti. Tada sam u duhu vidio sve patnje kojima će biti izložena moja braća te sam ih samilosno gledao i motrio. Koliko više sam molio za njih, toliko više sam osjećao u svojoj ljudskoj naravi što znači trpjeti. Vidio sam, moja zaručnice, kako će patnje mnogi podnositi strpljivo, ali mnogi će trpjeti na silu i nestrpljivo te će zbog toga izgubiti sve zasluge.

Zbog toga sam više molio Oca za ove druge da im da one milosti i krjeposti potrebne da iz ljubavi prema Njemu i nasljedujući Mene podnose svoje patnje, da se Otac udostoji utješiti ih, da im da snage da trpe. Nema niti jedne osobe na svijetu siromašne, ožalošćene, u mukama koja ne iskusi kad – tad Božje milosrđe i providnosti, bilo u vremenskim bilo u duhovnim stvarima. Povukli smo se u to malo skloništе lišeni svake ljudske potpore, uživali smo u Božanskoj potpori, ali to samo u slučaju krajnje potrebe jer kada smo mogli svojim trudom pronaći potrebno, to smo i učinili a da nismo tražili od Oca da učini čudo. Uistinu, došao sam na svijet kako bih sve to trpio i imao potrebe kao i svako drugo dijete, kao sva moja braća i sestre.

Hrana od milostinje

Nakon što smo tako proveli neko vrijeme i nakon što smo bili okrijepljeni i utješeni zahvaljivali smo Ocu na onome što se udostojao dati nam. Marija i Josip su se okrijepili hraneći se onim što je Josip dobio kao milostinju. Bilo je to malo kruha, neke druge siromašne stvari, a njima je to izgledalo kao kraljevska hrana. Toliko im je bila ukusna jer su imali milost moje prisutnosti koja je obnavljala i služila im kao začin u svim jelima, a koja su obično bila samo malo kruha i vode. Gledao sam s ljubavlju kako uživaju u svojoj prehrani, a to su pokazivali i s velikim veseljem.

Ovu nasladu koju sam osjećao prikazivao sam Ocu kao zadovoljštinu za svoju braću, naročito za one koji kada vide bližnjega kako mu Otac proviđa, oni umjesto da se raduju i zahvaljuju, zbog toga se žaloste jer su zavidni. Ta stvar je jako mrska Ocu, a moja braća ljudi će u tome često imati propuste i nedostatke.

Već sam vidio te duše i mnogo sam molio Oca za njih da im isprosim milosrđe. Prikazivao sam za njih svoju ljubav da se umiri pravedna Očeva srdžba prema njima zbog

njihove zavisti, njihovih perverzija i zloba, još više zbog tvrdoće njihovog srca koju su pokazivali u tim i sličnim situacijama. Otac se tješio zbog mojih prikazanja i zbog svega što sam činio za svoju braću. Nakon što smo se nahranili, zajedno smo zahvaljivali Ocu i svoje zahvale sjedinio sam sa zahvalama Marije i Josipa i prikazivao Ocu koje je On vrlo rado primao.

U potrazi za poslom

Prošlo je nekoliko dana kako smo živjeli na ovaj način u toj kućici. Moja ljubljena Majka i njen zaručnik Josip su bili u trajnoj molitvi kao u nekoj svetoj povučenosti i duhovnoj obnovi. Nitko ih nije dolazio posjećivati i pomoći im u bilo čemu. Zaboravljeni od svih bili su jako obdareni od Oca. Nakon nekoliko dana koje su proveli u Božanskim kontemplacijama i slavili Boga, Josip je krenuo u grad tražiti posao. Htio je obavljati svoj zanat kako bi pribavio ono što je najpotrebnije za svoju zaručnicu i kako bi i Mariji pronašao neki posao kojim bi mogla zarađivati za svoje uzdržavanje. Sve je to uspijevao iako sa puno poteškoća. Više puta je bio posramljen jer su se ljudi prema njemu loše ponašali. Ljudi tog naroda bili su pogani i često puta bahati.

Dok su Marija i Josip bili povučeni u svojoj kućici, prikazivali su Ocu mnoge molitve u toj samoći, a Ja sam molio Oca da se udostoji nadahnuti srcima moje braće slične pobožne vježbe tj. da se usred briga ovoga svijeta povuku u samoću i mole za najvažnije stvari svog vječnog spasenja. Tako sam živio sa Marijom i Josipom dok sam bio u tom poganskom narodu. Ljudi se ne bi trebali ustručavati tako živjeti kada su među grješnicima i u svijetu. Otac je obećao da će sve to učiniti tim više jer je ta povučenost u samoću ljudima potrebna za njihovo spasenje. I uistinu, Otac to provodi u djelo i nadahnjuje svakom srcu da se povuče od svjetovnih briga, da bude u samoći i misli na svoju dušu i razgovara s Njime o najvažnijim stvarima svog vječnog spasenja. Ali kako je malo onih koji slušaju ova Božanska nadahnuća!

Većina ljudi dopusti da ovaj svijet očara njihovo srce i da ih udobnosti i brige svijeta i tijela zavedu tako da zapuste svoju dušu. Ne znaju povući se kako bi razmišljali o stvarima potrebnim za vječno spasenje. Ocu sam prikazivao ovu našu povučenost za one koji ne znaju to činiti, da bi im Otac udijelio nove poticaje u srcu, da bi ih ponovno nadahnuo kako bi se odazvali Njegovim Božjim pozivima. Uistinu, bilo je mnogo ljudi koji su to učinili nakon što su se puno opirali, ali na kraju su bili pobijeđeni od milosti te su odgovorili svemu onom na što ih je Otac poticao i nadahnjivao.

Kiša milosti

Nastavljajući na takav način živjeti nisam niti jedan trenutak propuštao a da se ne zalažem kod Oca za spasenje svoje braće tražeći za njih mnoge milosti. Sv. Josip se vježbao u svom zanatu, a moja ljubljena Majka je radila neke stvari za uzdržavanje. Bili su zauzeti motrenjem moje osobe razmišljajući kako Mi udovoljiti u onome što Mi je trebalo. Marija i Josip bili su jako pažljivi da ispune moju volju. Prikazivao sam Ocu njihovu skrb kao i onu koju sam imao da Ga proslavim, zahvaljujem Mu, blagoslivljam Ga, slavim Ga i molio sam Oca da to isto udijeli mojoj braći, da imaju sličnu skrb prema Njemu tj. da njihova misao i najveći dio njihovih briga bude u tome da traže Očevu slavu, da Ga blagoslivljaju, slave, zahvaljuju, a zatim da čine što je potrebno za svoje uzdržavanje.

Prikazivao sam svoju brigu i nastojanje za ono što je veći broj moje braće propuštao. Otac je to rado prihvaćao i obećao da će im dati puno milosti da bi mogli svaki puta učiniti ono što sam za njih molio. Moja zaručnice, kolike milosti sam zadobio za svoju braću! Koliko prosvjetljenja, kolike darove, koliko milosrđa izmoljenih za njih! Vidio sam u svom duhu jako

dobro da će oni to zloupotrebljavati i da se ne će uvijek time duhovno okoristiti. Pa ipak usprkos svega nisam nikada propuštao moliti sve više ne obazirući se na njihovu nezahvalnost i neljubav koju će iskazati prema Meni jer ne pokazuju da imalo poštuju ono što sam činio za njihovo spasenje.

Ocu je bilo jako žao zbog ove nezahvalnosti i neljubaznosti te sam Mu prikazivao Svoju zahvalnost prema Njemu kao nadoknadu za propuste i nedostatke ljudi, a On je bio time jako zadovoljan. Moja zaručnice, kako je užasna stvar vidjeti ljubav koju Otac ima prema ljudima i ono što sam učinio kako bih im zaslužio vječni život, a oni tako lako zaboravljaju na ta dobročinstva, darove i milosti da se čak toga niti ne sjećaju! Ne iskazuju gotovo nikada barem neki čin zahvalnosti Ocu i Meni. Umjesto svojih trajnih briga trebali bi se brinuti samo za to da slave i zahvaljuju Ocu za sve ono što im daruje i da nasljeduju Mene koliko im je moguće savršenije. Na žalost, ljudi se u svemu drugom zalažu osim u tome. Iz toga proizlazi zlo da su lišeni milosrđa i mnoštva milosti koje bi im Otac iskazao, koje bi se kao kiša izlijevala na njih da se pokažu zahvalnim i odgovore na Njegovu beskrajnu ljubav.

Pokolj nevine dječice

U duhu sam vidio, dok sam u Egiptu boravio, okrutni pokolj koji je Herod činio, pokolj nevine dječice jer je pokušavao ubiti Mene, a nije znao gdje sam. Ubio je svu dječicu nadajući se da ću među njima biti i Ja. Kako Me žalostila njegova okrutnost prema toj djeci i smrtna mržnja prema Meni bez ikakva razloga! Strašno Me žalostila i muka jadnih majki i čuo sam njihov plač i onaj dječice te sam se i Ja s njima sjedinjavao u njihovom plaču. Njihove i žalopojke neutješnih majki su probijale moje srce.

Budući da sam bio jako blagog i nježnog srca, duboko i snažno sam doživljavao ovu muku vidjevši da su tako ožalošćene zbog Mene. Vrisak majki dizao se sve do zvijezda i prodirao je do ušiju Oca i do moga srca. Ali nije bilo moguće udijeliti im milost koju su tako željele. Herodovo srce je tako zaslijepljeno vlastohlepljem da se nije obaziralo na Božanska nadahnuća, nego je htjelo samo izvršiti svoj okrutni i nepravedni nalog, niti se ikada u tome zasitilo i zadovoljilo dok se nije dogodio pomor sve one nevine dječice. Prikazivao sam Svoju samilost Ocu i molio Ga da se udostoji utješiti ožalošćene majke kao što je On to i činio dajući im posebne milosti. Nadahnjivao sam njihovim srcima da trpe Bogu za ljubav, da prikažu svoju djecu kao nevine žrtve da se ubrza dolazak Mesije kojega su jako očekivali. Tom mišlju tješile su se mnoge majke.

Vidio sam, moja zaručnice, sve one duše dječice koja su bila ubijena zbog Mene. Duše te dječice su dolazile k Meni i ispovijedale da sam Ja njihov Bog i Otkupitelj, klanjale Mi se i odlazile s mojim blagoslovom časteći Me i zahvaljujući za lijepu sudbinu koja ih je zapala da mučenički umru radi Meni. Iskazivao sam im nježnu ljubav koje sam imao prema njima i poticao ih da idu rado u limb, te da ću brzo doći, izvesti ih iz limba nakon moje smrti i odvesti u Nebesko kraljevstvo, a duše su tada radosno odlazile. Zahvaljivao sam Ocu koji Mi je poslao te duše kao dar jer su umirale Meni za ljubav. Bile su dostojne ući u Nebesko kraljevstvo. Ovaj dar Mi je Otac poklonio kako bih rado trpio i podnosio patnje. Utješio sam se vidjevši te duše slobodne od grijeha koje će postati baštinici slave koju sam došao zaslužiti po svojoj muci i smrti. Zahvaljivao sam Ocu za ono što je činio, prikazivao svoju utjehu i radost i molio Ga da se udostoji to dati mojoj braći svaki puta kada će biti progonjeni i u mukama zbog zlih ljudi koji će ih i ubijati, da preko svih progonstava i muka dođu do slave i utjehe, te da zasluže ući u Raj, a koliko teže bude to progonstvo, muka i patnja, toliko viša bude i slava za njih pripravljena u Nebu. Sve Mi je to Otac obećao. Molio sam, kada zle i ohole osobe žaloste i progone nevine da se udostoji nevinima dati milost da sve to prihvate iz Njegovih ruku, rado podnose Njemu za ljubav i za zadobivanje vječnog Kraljevstva.

Uistinu, tamo se ne ulazi osim nakon mnogih progonstava, putem križa i muke, kao što sam i Ja to proživio. Molio sam da im da istinsko svjetlo i svijest da prihvate muke i progonstva, da ih prepoznaju kao posebne milosti koje su im darovane kako bi zaslužili beskrajnu slavu nebeskog Kraljevstva. Otac je bio spreman udijeliti sve ove milosti i prosvjetljenja mojoj braći, naročito onima dobre volje koji su imali želju trpjeti Njemu za ljubav i nasljedovati Mene kao svoj uzor i primjer. Otac je učinio da vidim veliko mnoštvo onih koji su bili u muci i progonjeni od zlih ljudi.

On je to dopuštao da im da priliku mučeništvom zadobiti nebesko Kraljevstvo. Mnogi ljudi odbacivali su trpljenje, srdili su se protiv onih koji ih progone i nisu htjeli podnositi nikakvu muku niti progonstvo. Mnogi su došli do toga da su se ljutili na Oca što je dopuštao da budu u mukama i progonjeni od zlih. Nisu htjeli shvatiti ono što im je toliko puta Otac govorio da je potrebno progonstvo i muka da bi se moglo zaslužiti za vječni život. Vidjevši mnoštvo moje braće u zabludi tj. da se ne žele prilagoditi trpljenju u malim progonstvima i mukama kako bi došli do obećane nagrade, bio sam žalostan. Žalostila Me njihova sljepoća uzrokovana sebeljubljem i nespremnošću dati se za uzvišene stvari koje su trebali više vrjednovati od svih utjeha koje može dati svijet, koje mogu dati olakšanje samo tijelu, a dušu bacaju u ponor bijede. Trpljenje uzdiže duh, ispunja dušu postojanim čvrstim krjepostima i pomaže joj da zasluži vječni život.

Pa ipak koliki se varaju, bježe od patnje i prigoda koje im šalje Otac kako bi zadobili vječnu sreću. Kako Me žalosti ova sljepoća koju sam vidio kod većeg broja svoje braće! Za to sam ustrajno molio Oca da ih prosvijetli, da im da da spoznaju bit i slast koja se nalazi ispod tvrde kore trpljenja. Otac to i daje, da iskuse te istine, iako to mnogi ne shvaćaju, ne žele shvatiti te razloge iako su im dobro poznati tj. da nije moguće izbjeći progonstva, poteškoće, muke i trebali bi barem usvojiti krjeposti koje bi im omogućile da zasluže nagradu za svoja trpljenja. Ja, o moja zaručnice, molio sam za sve puno milosti i vidio sam divne učinke koji su se događali u mnogim dušama, ali mnoge to još ne prihvaćaju. Za prve sam zahvaljivao Ocu, za druge sam molio da ima samilosti i da im oprosti njihovu sljepoću. Uistinu, to su osobe dostojne samilosti jer trpe protiv svoje volje i nemaju nikakve zasluge jer to ne žele primiti iz Očevih ruku, loše se time služe, a to bi trebalo njima poslužiti da svoje duše uzdignu Bogu.

Prvi susreti

Dok smo živjeli na tako povučen način uz toliko poteškoća i muka, moja Majka je radila jedan dio dana kako bi svojim rukama zarađivala potrebno za život, a Josip je usavršavao svoj zanat. Zatim su počele neke osobe razgovarati s nama potaknute samilošću i privučene ljupkim načinom ponašanja moje Majke koja je privlačila milošću svoga lica tako da su neke osobe dolazile pohoditi moju Majku. S njom su se zadržavale kraće vrijeme, slušale njene govore, a njen govor bi očaravao njihova srca.

A što se tiče Mene, bili su kao obuzeti određenim nadnaravnim osjećajem i svetom ljubaznošću. Nekada bi dolazila mala dječica. Budući da su bile nevine duše bilo Mi je jako drago vidjeti ih. Nešto ih je čudesno privlačilo Meni, a to je bilo uzrokovano čistoćom i nevinošću njihovih srdaca. Bilo Mi je jako drago vidjeti ih da Mi dolaze s ljubavlju i dječjom jednostavnošću.

U Marijinoj školi

Ove posjete su mojoj Majci bile prigoda da nekima iz tog naroda pomogne spoznati pravoga Boga. Iako su bili po naravi oholi i imali odbojnost prema dobru, ipak tolika je bila milost i način na koji se moja Majka s njima ponašala da joj se nisu mogli opirati i protiviti u

onome što ih je poučavala. Moja Majka je često to činila, a Ja sam njenom srcu to naložio jer je to bila Očeva volja. To je činila na takav način da je u kratko vrijeme ta kuća gdje smo bili postala škola krjeposti. Kako sam i koliko uživao, moja zaručnice, vidjevši te pažljive duše kako se usmjeravaju da vjeruju u vječne istine i kako su nošene prema spoznaji Boga! Prikazivao sam Ocu ovu svoju utjehu i molio Ga da se udostoji nadahnuti im svjetlo milosti da prihvate nebeski nauk.

Molio sam da se udostoji nadahnuti i srcima ostale braće slične osjećaje, one koje smo imali Ja i moja Majka za spasenje svoga bližnjega, kako bi se trudili da njihova braća spoznaju pravog Boga, da duše u zabludi ne budu lišene svjetla vjere. Već smo neko vrijeme provodili sličnim načinom života, a tada smo providnošću pribavili jedan mali stol i ležajeve na kojima smo se mogli ispružiti i odmoriti. Jedan za Mene, jedan za Mariju i jedan za Josipa, te neke druge stvari koje su potrebne da bismo mogli živjeti kao siromašni stranci. Mariji su donosili mnoge stvari na dar oni koje je poučila i bili su jako na nju vezani. Imali su veliko poštovanje i ljubav prema njoj.

Ona je sve darove odbijala, prihvaćala je samo ono što bi moglo biti potrebno Meni ili zaručniku Josipu. Iako su te posjete bile rijetke, s vremenom su postale češće te su mojoj Majci uzrokovale neke nelagode jer je imala veliku želju biti sama kako bi bila predana Božanskim kontemplacijama, zadržavala se sa Mnom kad je njeno srce bilo ispunjeno nezamislivim slastima. I Ja sam jako uživao biti u društvu s njom i osjećati ljubavi njenog raspaljenog srca. Njena divna privlačnost i uzvišene krjeposti očarale su Mi srce. Tako sam uživao biti s njom da sam u njoj nalazio svu svoju nasladu. Pa ipak, lišavali smo se te utjehe i rado prihvaćali trpjeti, ako ne odsutnost, onda barem lišenost da budemo sami jer sam dao da upija moje ljubazne riječi koje sam upućivao njenom srcu.

Ona je odgovarala sa velikom ljubavlju i milošću tako da sam sve više bio očaran ljupkošću razgovora s njom. Budući da je trebala razgovarati s nekim osobama da bi ih poučila spoznaji pravoga Boga, odricala se tog bliskog druženja sa Mnom, a Ja sam se lišavao te utjehe. Prikazivao sam svoju i njenu lišenost Ocu i molio da zbog našeg mrtvljenja i odricanja nadahne moju braću da se odreknu ugodnih druženja, pa i u najsvetijim stvarima, kako bi se potrudili oko spasenja svoga bližnjega i poučili ih i privukli na pravi put krjeposti. Ima puno onih koji bi to mogli činiti, a ne čine. Više vole ono što im uzrokuje zadovoljstvo njihovom duhovnom doživljaju i ne brinu se da čine ono što je na veću Očevu slavu, a to je spasenje duša. Kao što sam ostavio Očevu slavu i Njegovo krilo i došao na zemlju spasiti ljude, tako sam se odricao druženja sa svojom Majkom kako bi se zadobile duše. Na takav način bi se trebali ponašati oni koji uživaju u kontemplaciji i drugim praktičnim duhovnim vježbama da bi se dali za spasenje svoga bližnjega, poučavali ih Božjem zakonu i pozivali na vršenje krjeposti.

To je velika stvar, moja zaručnice, odricati se vlastitog mira i duhovnih utjeha koje se nalaze samo u samoći i povučenosti, zbog bliskosti sa Ocem. Ali želja da se bude više Bogu na volju daruje duši snagu da se rado odriče vlastitih utjeha i koliko netko više to čini, nikada se ne će toliko odreći koliko sam se Ja odrekao i moja ljubljena Majka jer nikada nije nitko došao do toga da doživi ono što smo nas dvoje osjećali kada smo se družili. Iako naša srca nisu nikada bila odijeljena jedno od drugog, nije mogla imati ono puno zadovoljstvo druženja sa Mnom kada se posvećivala djelima ljubavi prema bližnjemu. Iako je i tada imala jednu drugu vrstu užitka, a to je što je privlačila duše na spoznaju Boga i oslobađala ih đavolskog ropstva, pa ipak za nju je bilo puno radosnije zadržavati se sa Mnom.

Zadobio sam od Oca milost koju sam molio za spasenje svoje braće koja su potrebna pouke i prikazao Mu svoje odricanje i ono moje Majke, odricanje od kontemplacije kao nadoknadu za sve one navezanosti koje moja braća imaju prema duhovnim utjehama te se ne

znaju odricati Bogu za ljubav i radi vršenja Njegove volje. Ovi zaslužuju biti lišeni bilo jednog ili drugog užitka tj. onoga da budu poučeni i užitka poučavanja braće, a to kao kaznu za njihovu pretjeranu navezanost na stvari, pa iako su to svete stvari. Prikazivao sam Ocu svoje i Marijino odricanje kao nadoknadu za njihovu odbojnost prema volji Božjoj i navezanost na utjehe, da ih Otac ne bi kaznio lišavajući ih svoje milosti iako to zaslužuju. Otac je bio zadovoljan ovim mojim prikazanjem i obećao da će odložiti kaznu i ponovno ih potaknuti svojom milošću još jače nego prije. Mnogi će se time poslužiti kako bi odgovorili na Božju volju i činili ono što Otac želi. To je za Mene bila velika utjeha i zahvaljivao sam Ocu na milosti koju je dao tim dušama. Za njih sam molio nove milosti i darove, posebno dar ustrajnosti.

Kratke i učinkovite Marijine riječi

U tim vježbama i u ovom načinu života bila je moja velika utjeha. Vidio sam duše koje su pomalo shvaćale vječne istine i bile prosvijetljene. Molio sam Oca da se udostoji dati im snage i milosti, dati učinkovitost riječima moje ljubljene Majke da svatko tko je čuje, bude uvjeren u istine koje Ona naučava. Tako se i dogodilo. Toliko je bilo milosti u njenom govoru i moćne učinkovitosti njenih riječi da tko bi je čuo samo jednom, bio je poučen i uvjeren u ono što je govorila i jako se vezivao i zavolio Mariju.

Puno je duhovnih koristi dala moja Majka na tome mjestu kao jedna učiteljica Božanskih stvari, sve je uvjeravala u istinu. Iako su njene riječi bile kratke, imale su veliki učinak u duhu onih koji su je slušali. Zbog toga joj je ponuđeno puno darova od slušatelja, bilo zbog dobra koje im je činila, bilo zbog ljubavi koju im je pokazivala. Ona je sve to obično odbacivala i ponekada uzimala samo ono što je bilo potrebno za uzdržavanje nje i Josipa, a pogotovo kada je Josip bio bez posla, te nisu imali potrebno za uzdržavanje. Gledao sam očima punim ljubavi one koji su dolazili, a moji su pogledi bili tako moćni i prodorni da su prodirali u njihovo srce. Iako je to bio poganski narod tvrda srca, ipak su mnogi bili potreseni vidjevši kako sam dobrohotan i pun ljubavi prema njima. Zato sam molio Oca da bi se duše što lakše otvorile milosti i bile spremne Njemu vjerovati.

Izbor siromaštva

U onoj maloj kućici živio sam u siromaštvu. Iako sam mogao imati neka olakšanja i živjeti komotnije, nisam to htio zbog snage primjera kako bi posjetitelji shvaćali istine koje je Majka naučavala. Htio sam živjeti siromašan, lišen i najpotrebnijeg. Prikazivao sam Ocu ovo svojevoljno trpljenje i način života koji smo provodili Marija, Josip i Ja kako bih tim ljudima dao primjer onoga što je učila moja Majka. Molio sam Oca da se udostoji pobuditi slične osjećaje u srcima onih koji se obvezuju na ovaj način života i uče savršenstvo života. Molio sam da oni prvi prakticiraju sa svim savršenstvom ono što uče druge, u protivnom, bit će isprazni njihovi napori.

Uistinu, primjer je učinkovitiji od riječi. Vidio sam da će mnogi propovijedati moj nauku, ali ne će zadobiti plodove jer će njihove riječi biti različite od njihovih djela. Zbog toga sam jako molio Oca da ih nadahne činiti sukladno onome što naučavaju kako bi zadobili plodove koje žele tj. obraćenje duša. Otac je prihvaćao rado ove moje molitve i prošnje i obećao da će učiniti ono što tražim, ali u nekima je toliko veliko sebeljublje i briga za vremenske stvari da premalo slušaju nadahnuća i poticaje milosti, te se više brinu za svoje udobnosti nego za dobro duša. Ne brinu se, u isprazno idu njihovi nagovori i opomene, jer žive na svoj način. O, kako sam bio ogorčen zbog slijeposti svoje braće! Upućivao sam velike molitve i prošnje Ocu za mnoge koji služe Meni da slušaju Božanska nadahnuća, da uistinu

djeluju u skladu s time, te da njihova pouka donosi plod koji žele, tj. obraćenje duša i Očevu slavu.

Ali kako je malo onih koji to čine. Zbog toga se vidi tako malo plodova moga nauka. Jedno srce ispunjeno Očevim duhom donosi žuđene plodove jer djeluje sukladno Božanskom nauku, ali srce ispunjeno duhom svijeta donosi malo ili nimalo plodova jer živi sukladno sugestijama osjetila i svijeta.

Razgovor s Ocem

Dok sam boravio u Egiptu, nastavio sam uobičajene razgovore s Ocem. U svakom trenutku svog življenja sam Ga blagoslivljao, zahvaljivao u ime svoje braće, molio da se udostoji prosvijetliti narod gdje sam boravio jer među njima sam bio Ja, istinsko svjetlo, tako da ne ostanu zaslijepljeni i zatvoreni u svom neznanju, te se okoriste posebnom milosti koja im je darovana, tj. da Ja boravim tu, jedinorođeni Sin vječnoga Oca. Otac je slušao i ispunjao moje molitve, pozivao nevjerne duše i darivao im Božanska nadahnuća. Puno ih se obratilo i prihvatilo pravu vjeru, a Ja sam zahvaljivao Ocu i molio da nastavi davati svoju milost tom narodu.

Molio sam da potpuno ukloni idolopoklonstvo iz mjesta gdje sam boravio, da ne dopusti da tu boravi istinski Bog koji je postao čovjekom a da se istovremeno klanjaju idolima i đavlima, svojim neprijateljima. Kako sam molio i koliko djelovao, moja zaručnice, za te duše! Otac se time naslađivao, svim mojim molitvama, kao i prikazivanjima. Zbog toga što je u Meni imao svoju nasladu, Otac se udostojao utješiti Me i učini što sam molio, tj. da vodi moju braću putem spasenja i svoje veće slave. Mnogo se moja Majka trudila poučiti neke duše vječnim istinama, a to je činila bez puno buke, sa velikom razboritošću i mudrošću, a Ja sam molio Oca za obraćenje tih duša, da prihvate pravu vjeru, kao što su uistinu i činile. Zahvaljivao sam Ocu na milosti koju je davao mojoj Majci i na milosrđu koje je imao prema dušama, što ih je prosvjetljivao i primao u broj svojih vjernika.

Očinska zaštita

Ipak moja Majka je trpjela i progonstva od nekih pogana. U takvim slučajevima Otac se udostojao pokazati svoju moć po nekome čudu braneći Mariju i svoju slavu i čast kad je oslobađao moju Majku Mariju i njenog zaručnika Josipa od pritisaka i progona tih pogana. Otac je to učinio sa beskrajnom mudrošću i providnošću tako da im nitko nije mogao nanijeti nikakvo zlo. Jako se raširila vjera u tom mjestu i s vremenom je moja Majka poučavala samo žene, ali neke od njih, koje su bile poučene u šutnji i diskreciji, širile su taj nauk tako što su one poučavale druge.

Radost i gorčina

U međuvremenu sam odrastao, o moja zaručnice, bilo u tijelu, bilo u milosti i krjeposti pred ljudima. Oni koji su Me pažljivije motrili bili su tako obuzeti mojom ljubaznom privlačnošću da su bili zadivljeni i očarani. Zbog toga svatko tko Me mogao vidjeti, smatrao se sretnim. Smatrali su Me kao neko nadljudsko biće.

Ponekada sam bio ožalošćen vidjevši kako nepravda kraljuje na zemlji i kako jako i teško vrijeđaju Oca te sam gorko plakao. Prikazivao sam ove suze i bol kao zadovoljštinu za uvrjede Ocu, molio Ga da se udostoji zaustaviti taj tijek zlobe i nepravde koji kao jedna bujica

izlijeva se na svijet i potapa osobe svake dobi i spola. Moja Majka je bila ožalošćena vidjevši Me takvog, a Ja sam je gledao očima punim ljubavi da je utješim. Govorio sam joj s ljubavlju:

«Samo Ti, o draga Majko, među tolikim mukama donosiš utjehu mom srcu jer samo Ti si uvijek savršena, bezgrješna, nevina, sveta, uvijek moja prijateljica, slobodna od istočnog grijeha.»

Ovim riječima u duhu sam tješio svoju Majku i u isto vrijeme imao sam olakšanje u svojoj ljudskoj naravi koja je bila pritisnuta patnjom i boli. Prikazivao sam tu muku Ocu i molio da ulije u srca i duhove moje braće i sestara slične osjećaje zbog uvrjeda koje se čine Njegovom Božanskom veličanstvu. Kako sam imao puno utjehe u razgovoru sa mojom Majkom, molio sam Oca da se udostoji tu milost udijeliti ožalošćenim dušama, da ih potakne ići mojoj Majci, da se njoj utječu kako bi bile utješene i ohrabrene. Otac je obećao to učiniti i to čini. Uistinu, nema nikoga ma kako bio ožalošćen i u mukama, da se utekao Mariji s vjerom i ljubavlju a da ne bi bio utješen. Zahvaljivao sam Ocu u ime svih, poglavito onih nezahvalnih koji u Mariji imaju i pronađu utjehu i milost, ali ne zahvaljuju Ocu iako znaju jako dobro da svaka milost dolazi iz Njegovih ruku.

Iz povoja u haljinu

Kad je došlo prikladno vrijeme, dao sam do znanja svojoj Majci da Me oslobodi povoja kojima sam bio pritiješnjen. Majka se tome radovala i učinila ono što sam tražio i obukla Mi jednu malu siromašnu haljinicu koju je istkala svojim rukama i Ja sam bio slobodan veza koje su bile jako mučne. Kad sam bio obučen, sklopio sam ruke i kleknuo, zahvalio Ocu što sam oslobođen povoja i što sam dobio haljinicu. U toj prigodi sam prikazao Bogu mnoge molitve i prošnje za svoju braću.

U prvom redu molio sam da kao što se udostojao osloboditi Mene onih veza povoja, da se udostoji razvezati veze grijeha tolikih bijednih duša koje su bile uronjene u grijeh, da se udostoji obući ih svojom milošću. Zatim sam prikazao prvi čin molitve klečeći na zemlji i molio da po tome činu koji je bio tako drag Ocu udostoji se dati snagu krjeposti mojoj braći kako bi mogle prakticirati te čine molitve koje On rado prihvaća. Molio sam da se udostoji dati milost koju ljudi traže prostrti na zemlji, još više ako mole u moje ime i zbog mojih zasluga. Molio osam Oca da vidim sve one narode kako su prostrti po zemlji i klanjaju Mu se kao svome pravome Bogu i Gospodaru svega stvorenog. Na ove moje molitve Otac dobrohotno odgovori i reče mi ove riječi:

«Ti si Sin moj, u Tebi Mi sva milina.»

To je čula samo moja Majka jer je samo Ona prisustvovala i imala brigu oko mene. Molio sam Očevo dopuštenje da, kao što i Jesam Njegov istinski i poslušni Sin, da se služim svojim udovima i osjetilima i vršim Njegovu volju na Njegovu veću slavu. Otac Mi je sve to dopustio i Ja sam se podigao s Njegovim blagoslovom. Tada sam učinio prve nesigurne korake kao što to čine mala djeca i prikazao ih Ocu, molio da uvijek koračam samo za Njegovu slavu te da da jakost mojoj braći koja su na putu savršenstva, da podrži njihove korake tako da nikada ne vrijeđaju Oca i ne nanose štetu svojim dušama, nego da hode samo za Njegovu slavu, za vršenje Njegove volje i duhovnu korist svih duša.

Prve riječi

Konačno izgovorio sam prve riječi u prisustvu svoje ljubljene Majke i sv. Josipa. Prije sam govorio u duhu svojoj Majci. Kao što je to bilo kod prvih koraka, i moje prve riječi bile su na Očevu slavu. Kazao sam ih s toliko milosti i ljupkosti da su Marija i Josip bili jako

sretni. Protepao sam i na djetinji način zahvalio za ono što su činili i trpjeli Meni za ljubav. Bio sam spreman podložiti se, u svemu poslušan njihovim zapovijedima, i pokazao sam da želim živjeti njima podložan za svo vrijeme koje ću biti s njima. Zatim sam se povukao u osamu i ponovno molio.

To je bila moja trajna vježba moliti na koljenima Oca. Prikazao sam Mu svoje prve riječi i pohvale koje sam iskazao, molio da ih primi i da Mu budu drage, da se udostoji oprostiti mojoj braći koja Ga jezikom vrijeđaju. Da se udostoji blagosloviti i posvetiti njihov jezik da ne izgovaraju riječi koje vrijeđaju Njega i njihove bližnje. Molio sam da zbog mojih riječi, koje su Ocu bile tako drage, udostoji se ublažiti svoju srdžbu prema mojoj braći kada je ljut na njih zbog težine njihovih prijestupa, zbog ružnog govora i zbog svih drugih grijeha. Otac Mi je pokazao mnoštvo teških grijeha kojim su Ga moja braća vrijeđala govorom. Moja zaručnice, o kako je veliko to mnoštvo grijeha kojim vrijeđaju Oca svojim poganim jezikom! Skoro se svi služe govorom i jezikom za druge ciljeve, a ne za one koje im je Bog dao. Kako Me to žalosti što čine moja braća Ocu! Dao im je jezik da Ga slave, blagoslivljaju, zahvaljuju, poučavaju sve druge, čine dobro, a naprotiv oni Ga vrijeđaju mrmljanjem, lažima, psovkama, kletvama, uvrjedama.

O, kako je to monstruozno i što sve čine ta jadna stvorenja! Kako sam se žalostio, moja zaručnice, zbog težine grijeha i njihovog velikog broja! Gorko sam plakao zbog toga i prikazivao Ocu svoje pohvale, slave, zahvale i zadovoljštinu u ime sve moje braće koja su Ga vrijeđala svojim nedoličnim govorom i ispraznim brbljanjem. Otac je rado prihvaćao te moje molitve i pokazao se blagonaklon mojoj braći i obećao da će odgoditi pravednu kaznu za njihove grijehe, te će čekati da čine pokoru. To Me jako tješilo i jako sam se davao i molio Ocu za njih. Prikazivao sam Mu svoja djela kao zadovoljštinu za njihove grijehe i da im isprosim milost.

Razgovor s Ocem

Kao što se udostojao providjeti Mi onu siromašnu haljinicu koju sam obukao, molio sam Oca da se udostoji obući duše u svoju milost i da ih oslobodi veza grijeha. Bilo je čudesno vidjeti tako malo dijete obučeno u siromašnu haljinicu, iako je bila čista i po mojoj mjeri, kako sklopljenih ruku i na koljenima moli Oca. Anđeli su se divili. Marija i Josip su plakali od nježnosti i radosti motreći Me. A Otac Me gledao s mnogo ljubavi kao jedno veliko blago svoga Božanstva, kao Osobu u koju je položio sva svoja blaga i sve svoje darove i milosti, bogatstva i dobrotu. Često Me tješio kada Me vidio u tom položaju ožalošćenoga i poniženoga:

«Traži, ljubljeni Sine, ono što želiš od Mene, spreman Tebi sam dati sve što hoćeš.»

Još Mi je često govorio riječi psalma:

«Traži i dati ću Ti u posjed narode.»

Ove riječi su Mi uzrokovale velike utjehe. Potaknut dobrotom i velikodušnošću Oca ustrajno sam molio za spasenje ljudskog roda. Tada Mi je Otac obećao dati toliko milosti svima koji budu htjeli da će se moći spasiti. Dao Mi je da jako dobro i jasno shvatim da ako netko ne bude spašen, to će se dogoditi što nije htio spasenje a ne zato što Otac ne bi dao svakome dovoljno milosti. On je to davao sa svom velikodušnošću. Još Me više žalostilo vidjeti mnoštvo duša koje će zloupotrebljavati milost koju sam zadobio s toliko molitava, ali oni će sami sebi biti uzrok propasti. Zahvaljivao sam Ocu na velikoj dobroti i velikodušnosti i ponovno se potpuno Njemu prikazivao.

Molio sam Ga da ispuni Svoju volju, koju sam već spoznao, da sva stvorenja budu spašena, da svi budu savršeni i sveti. Ali kako se malo vrši ova Očeva volja jer veći dio ljudi trudi se činiti suprotno, i to Me jako žalostilo. Tješilo Me to što sam Ja savršeno činio Njegovu volju i prikazivao Mu svoju spremnost da učini od Mene sve što hoće za sve one koji ne žele na bilo koji način slijediti Njegovu svetu volju. Čineći tako ne daju Ocu slavu, a čast i nagradu traže za sebe. Ja sam dovoljno častio i slavio Oca, a mnoge duše su svojim propustima bile lišene te zasluge i dobra.

Samotnjačka molitva

Već sam bio obučen u haljinicu i često sam se udaljavao od Majke, kleknuo i molio. Tako sam se lišavao utjehe i one radosti kada Me držala u svom naručju. Osjećao sam kako i Ona trpi zbog te lišenosti i dragog društva sa Mnom. Pa ipak, htio sam i u toj mladoj dobi trpjeti na sve načine. To sam činio jer sam htio ugoditi Ocu, prikazao sam Mu svoje odricanje od užitaka, za svu svoju braću koja su navezana na svoje udobnosti i vlastite osjećaje i ne znaju se toga osloboditi, ne žele ništa trpjeti kako bi izvršili Očevu volju i činiti sveta i krjeposna djela. Kada treba trpjeti neke neudobnosti i osloboditi se i odreći se nekog zadovoljstva, ne žele to i napuštaju djela pobožnosti i ono što je dobro i što bi trebali činiti.

Molio sam Oca da zbog onoga što sam Ja činio ulije svjetlost i milost ovima da Me nasljeduju, da ne slijede sebeljublje i vlastito zadovoljstvo. Otac je obećao da će učiniti ono što sam molio i On to uistinu i čini, iako najveći broj osoba ne sluša što im On nadahnjuje. Pa ipak ima dosta onih koji slijede Božansku volju i služe se Njegovom milošću i divno provode u djelo ono što im Otac nadahnjuje na Njegovu veću slavu i njihovu duhovnu korist. Jako sam uživao, o moja zaručnice, vidjevši plodove mojih prošnji, pogotovo vidjevši tolike duše koje će se u mladoj dobi lišavati udobnosti i zadovoljstva kako bi se trudile oko krjeposti, molitava i pobožnosti.

Zahvaljivao sam Ocu u njihovo ime, molio Ga da ih nastavi ispunjavati svojom milošću i Božjim blagoslovima. On Mi je obećao da će to učiniti kao ljubazni Otac. Molio sam da utješi moju Majku i pomogne joj da prihvati Božju volju, a Ona je to savršeno činila. Prikazivao sam Ocu njeno potpuno predanje za one duše koje kada ne osjećaju utjehu, ne znaju to podnositi i podložiti se u svemu Bogu koji sve raspoređuje, nego budu navezane na vlastite osjećaje i zadovoljstva, te se uznemiruju i žale ako su lišene utjehe. Zbog toga sam molio Oca da im da milost da se predaju u Njegovu volju kako ne bi bile lišene zasluga. Otac Mi je to obećao, ali u mnogima se ne događa ta milost jer slijede svoju volju i previše su navezani na svoje doživljaje, utjehe i mišljenja.

Prestanak dojenja

Kad je došlo vrijeme da Me Majka prestane dojiti i da počnem uzimati drugu vrstu hrane kao što se hrane odrasli, kazao sam to Majci, ali s toliko milosti i na takav način da ne osjeti žaljenje koje je bilo naravno vidjevši da će biti lišena utjehe da doji Sina Božjega. Molio sam Oca da je ojača svojom milošću, a Ona Me prigrlila na svoje djevičansko krilo sa puno ljubavi. Zahvalio sam na prečistom mlijeku koje Mi je do sada bila hrana, a koju Mi je Ona davala sa najvećom mogućom ljubavlju. Moja Majka je klekla na zemlju, poklonila se i zahvaljivala Ocu na čudesnom mlijeku koje joj je dao da bi mogla hraniti Mene, Njegovog Sina i molila za oproštenje ako je bilo nedostataka kod dojenja.

Zatim je molila Mene za oproštenje ako nije dobro izvršila svoju dužnost da Me doji, zahvalila se što sam se udostojao primiti od nje tu hranu, što se nisam ustručavao kao Sin Božji da Me doji jedno biće koje je samo stvorenje. Stvorenje je dojilo Stvoritelja! Marija se

jako ponizila u Božjoj prisutnosti. O, zaručnice moja, kako su Ocu bile drage ove molitve i kako je rado prihvatio ove čine! Očevo srce je tako bilo osvojeno Marijinom ljubavlju i poniznošću da joj je dao shvatiti da je On spreman udijeliti bilo koju milost koju će Ona prositi. Ona nije drugo molila osim da bude dostojna savršeno Me nasljedovati i da se nikada od Mene ne odvoji i to je od Oca zadobila sa svim onim savršenstvom koje je željela.

A Ja sam ranio njeno srce ljubavlju i čvrsto je prigrlio k sebi i ljupko poljubio i zahvalio na onome što Mi je do tada činila i služila i molio da Me nastavi služiti kao ljubazna Majka sa svom ljubavlju koju je imala prema Meni, svome jedinom ljubljenom Sinu. Jako sam ohrabrio Mariju tom prigodom i molio da Me ubuduće hrani istom hranom koju je i Ona jela. Uvjeravao sam je da ne uzimam više njeno mlijeko, ne zbog toga jer se ohladila moja ljubav prema njoj, naprotiv, kako budem odrastao, moja ljubav prema njoj će biti sve veća, a u njoj će rasti milosti i zasluge. Moja se Majka potpuno predala u Očevu volju i bila je utješena zbog mojih riječi. Prikazala je Ocu sve te čine i zahvale, a Ja sam sve to prikazao Ocu za svoju braću, naročito za one koji nakon što prime milosti ne zahvaljuju Mu i ne služe se milostima za ono za što im je to Bog Otac udijelio. Molio sam da se udostoji dati krjepost, duh i milost svima onima koji će po Njegovoj odredbi biti lišeni duhovne hrane, da budu spremni prihvatiti ono što Bog odredi, da ne nazaduju zbog toga u krjeposti. Duša lišena tih potpora je u velikoj opasnosti da prestane napredovati na putu savršenstva.

Molio sam Oca, koji dopušta ovu lišenost osjetilnih utjeha, da zbog toga ne propušta nadoknaditi, svojom milošću i posebnom pomoći, uskraćenu hranu duši, da ih uzdrži u njihovom duhu, da im poraste gorljivost u krjeposti i savršenstvu. Sve Mi je obećao Otac i On to provodi u djelo. Sa svim ovim činima i molitvama Ocu bio sam Mu jako po volji. Bilo Mu je jako drago kada sam neprestano tražio milosti i darove za braću, a Ja znajući to uvijek sam to činio.

Molio sam Oca da kao što Mu je bilo po volji Mene slušati a da Ga nikada zbog toga ne uznemirujem, da se tako udostoji rado slušati molitve i moje braće i onda kada su dosadni i nelagodni, ma kakvi da su, premalo zahvalni i s premalo ljubavi. Molio sam da se Otac udostoji uslišati ih, naročito kada Ga mole milosti u moje ime i zbog mojih zasluga. Otac se pokazao jako velikodušnim i obećao učiniti ono što sam molio i dati ono što moja braća mole u moje ime, da će im sve udijeliti samo ako njihova prošnja bude na njihovu duhovnu korist, a ne na štetu. U takvom slučaju Otac im daje druge milosti korisne za njihovo spasenje i svoju slavu. Nakon što sam prikazao Ocu sva svoja djela i isprosio od Njega sve milosti koje sam tražio za spasenje svoje braće, slavio sam Ga, blagoslivljao i zahvaljivao.

To sam činio u ime sve svoje braće. Zatim sam pozvao svoju ljubljenu Majku da se sjedini sa Mnom u pjevanju pohvala Bogu u kojima je Otac uživao. Molio sam Oca da se udostoji poučiti po svojim darovima i milostima sva stvorenja načinu kako da Ga dobro hvale, a On to uistinu i čini. Po svome Svetom Duhu ulijeva u razum i srca stvorenja svoju slavu i pohvale. Duše to dobro razumiju i ne slave samo one svoga Stvoritelja, nego i drugi preko njih pjevaju himne i tako slave Oca. Zahvaljivao sam Ocu u njihovo ime i u ime svih onih koji su bili spremni primiti Njegovu milost.

Razgovor sa svetim Josipom

Dok sam bio u razgovoru sa svojom Majkom, razgovarao sam i sa sv. Josipom i njemu sam zahvaljivao za sve čine velikodušnosti, ljubavi i dobrote jer je bio vjeran i ljubio moju Majku i Mene. Prema nama se ponašao sa svim poštovanjem i poniznošću tako da je od Oca, Marije i Mene zaslužio jako veliku ljubav. Govorio sam Josipu s ljubavlju, zahvaljivao mu za

ono što je pretrpio i što se mučio Meni za ljubav. Kada je čuo ove riječi, one su ispunjale njegovu dušu velikim utjehama i slastima.

Samo jedna riječ koju je čuo s mojih usta uzrokovala mu je toliku radost da su nestale sve gorčine zbog progonstva i siromaštva. Uistinu, Josip se jako žalostio vidjevši da je tako siromašan da nije mogao uzdržavati svoju zaručnicu i Mene sa onim ugodnostima koje je želio i koje je vidio da su potrebne. A Ja i moja ljubljena Majka smo ga tješili i govorili da je to Očeva i moja volja. Na te riječi Josip bi se tješio i njegovo srce bi se raspaljivalo ljubavlju prema Meni i Mariji. Mi smo mu uzvraćali ljubavlju i uvijek ga držali svojim vjernim čuvarom i pomoćnikom u našim potrebama.

Isprosio sam od Oca mnoge milosti za Josipa da uvijek sve više raste u krjeposti i zaslugama. Često sam bio u njegovom naručju, milovao ga i pokazivao mu veliku ljubav. A on je uvijek bio time jako utješen i sve je više bio utvrđen u milosti i rastao u krjepostima. Prikazivao sam ove uzajamne čine ljubavi Ocu i molio da se udostoji utješiti one duše vjernika koje nasljeduju moj primjer, da ih ojača, pomiluje, da im dopusti kušati slasti svoje ljubavi, da ih privije svom Božanskom srcu te tako budu još više utvrđene u milosti i ljubavi. Sve Mi je to obećao Otac i sa puno velikodušnosti On to i čini. Pa ipak, ima tako malo vjernih duša i tako vezanih uz Boga kao što je to bila ona sv. Josipa kojega je pripravljao Otac duhovnim utjehama i blagoslovom. Osim moje ljubljene Majke nitko nije bio njemu sličan, toliko je bio obdaren milošću i ljubljen od Oca, od Mene i Marije.

Molitva u obitelji

Dok smo živjeli u Egiptu, vježbali smo se u krjepostima i zahvalama Ocu na korist onih koji su htjeli biti prosvijetljeni pravim svjetlom i spoznajom da se trebaju klanjati pravome Bogu. Za njih sam jako molio Oca ali još se nije dogodio potpuni učinak mojih želja i prošnji jer još nije bilo misionara koji bi njima javno propovijedali pravu vjeru i spoznaju pravog Boga. Ipak sam bio zadovoljan što su se duše pogana pripravljale. Neki su već prihvatili pravu vjeru, a po njima će slijediti i drugi, i drugi će se obratiti i biti prosvijetljeni.

Herodova smrt

Usprkos toga bilo je poteškoća i muka u Egiptu. Jedna od mojih muka je bila ta što sam vidio grješnog Heroda kako umire u svom otvrdnuću. Nakon što je ubio toliko nevine dječice završilo je moje progonstvo, a njegova nesretna duša je bila u najdubljim dubinama pakla. To Me jako žalostilo, žalostila Me sudbina te nesretne duše kao i perfidnost, ambicija, tvrdoća, škrtost tog buntovnog srca koje je palo u paklene ponore. Osjećam golemo žaljenje kad se gubi neka duša zbog koje sam došao na svijet. Bio sam na svijetu njihov Spasitelj, a vidio sam kako padaju u ponore pakla.

Zbog toga sam jako plakao i to je za Mene bila nepodnošljiva muka. Kad je bezbožni Herod umro, molio sam Oca da ne dopusti da ikada na svijetu bude neki drugi tiranin sličan njemu.[1] Vidio sam da će biti jako puno okrutnih tirana na svijetu koji će žalostiti i progoniti moje sljedbenike i zbog toga sam trpio. Ali sam se tješio vidjevši da će sva ta okrutnost i tiranija biti uzrok proslave tolikih duša koje će zadobiti velike zasluge i palmu mučeništva. Zbog kratkog trpljenja u ovom krhkom životu bit će vječno sretne i blažene u Nebu. Sa puno ustrajnosti molio sam Oca da im da milost i krjepost, da ih pomaže sve do kraja njihovih muka kako bi mogle biti odvedene na vječni odmor.

[1] Ali Otac nikome ne oduzima slobodnu volju, svatko može postati tiranin ili svetac, već prema tome što sam izabere.

To sam činio brižno i ustrajno jer trpe zbog Mene, jer su moji vjernici i rado podnose muke iz ljubavi prema Meni. Otac se pokazao jako dobrohotan i uvjerio Me da će ih podržavati, tješiti, da će se s njima boriti dajući im snagu, krjepost, potrebu da pobijede okrutne tirane i sve vrste patnje i mučeništva kako bi ih doveo u vječni odmor i vječno uživanje.

San sv. Josipa

Došlo je vrijeme mog povratka u Nazaret jer je prestalo progonstvo zbog Herodove smrti. Otac je poslao anđela u snu Josipu da ga obavijesti da se može vratiti u svoju domovinu jer je umro onaj koji je tražio da Me ubiju. Kad se Josip probudio, obavijestio je moju Majku i naredio povratak iz Egipta kao što ćete to čuti u sljedećem poglavlju.

Poticaj svojoj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, nastoj Me slijediti u svim stvarima koje sam ti do sada pripovijedao i pokazao. Okoristi se mojim primjerom i uvijek ćeš imati pomoć milosti moga Oca.

Knjiga II

Prvo poglavlje: Kako je Sin Božji živio u svojoj nutrini nakon odlaska iz Egipta i kako se ponašao u nutrini do dolaska u Nazaret

Zapovijed o povratku

Kad je umro kralj Herod i konačno prestao progon nevinih, zahvalio sam Ocu što se u tolikoj svojoj providnosti udostojao učiniti da prestane veliko progonstvo. Ljubljeni Otac Mi je tada u nutrini kazao da se vratim u Nazaret, svoju domovinu, jer je htio da ondje boravim. Klanjao sam se Njegovim božanskim zapovijedima i zahvaljivao za toliku dobrotu koja se udostojala pozvati Me iz progonstva i tako učiniti da se vratim u svoju zemlju. Tom prigodom molio sam Oca da se u svojoj dobroti udostoji pozvati sve one duše koje su bile izgnane iz Raja zbog svojih grijeha i koje žive posred svojih neprijatelja te su robovi đavla, da ih pozove posebnom milošću da izađu iz tog bijednog ropstva, da im udijeli da se maknu sve zapreke i prigode koje se nameću njihovom povratku u prijateljstvo s Bogom i u stanje savršenog života.

Moj Otac Mi je obećao da će to učiniti očinskom providnošću i uistinu, mnoge duše ostavile su đavolsko ropstvo i grijeh po ovoj divnoj Božanskoj providnosti. Iako mnoge nisu htjele to učiniti. Zahvaljivao sam Ocu na svemu onome što se udostojao rasporediti za spasenje moje braće. Jako sam uživao zbog onih koji su se vraćali u prijateljstvo s Bogom i u svoju istinsku slobodu ljubljene Božje djece, ali sam istovremeno kušao veliku muku zbog onih koji su htjeli ostati u svom bijednom stanju ropstva jer sam ih sve motrio. Prikazivao sam ovaj svoj užitak i muku nebeskom Ocu i molio da udijeli onima koji se Njemu vraćaju milost da se više nikada ne udalje.

A koji su ostajali u bijednom ropstvu da se udostoji pozivati ih jačim glasom i s više pomoći, da i prema onima koji Ga ne slušaju bude milosrdan i ljubazan u svojim očinskim

pozivima i providnosti i jakim sredstvima kao što su Njegove kazne kako bi ih povratio srži njihova bića, da se zbog prijetnji oslobode kazni i posljedica grijeha kad već to nisu htjeli iz ljubavi. Vidio sam da će Otac sve učiti tako dobro u velikom milosrđu, ali sam vidio i tvrdoglavost mnogih koji se ne će na to obazirati niti na Njegova dobročinstva, niti na kazne, te sam zbog toga kušao veliku muku. Ipak Me tješilo ono mnoštvo koje će se obratiti od svojih pogrešaka i vratiti Njemu te sam jako zahvaljivao svome Ocu.

Već Mi je objavio svoju volju o odlasku iz Egipta i tada je obavijestio i Josipa po svome anđelu, kao što sam to već kazao. Slavio sam i klanjao se Božanskoj providnosti i određenjima i molio Ga da se ponaša na sličan način sa mojom braćom ljudima u smislu da će ih po Božanskom milosrđu pozivati da se vrate u stanje milosti, da se vrate u svoju domovinu a to je Raj, te da potakne one koji mogu pomoći da se Njemu vrate. Molio sam da to učini svojim Božanskim nadahnućima tako da izvrše Njegovu volju kao što je to učinio sv. Josip koji Me odmah vratio u Nazaret kako bi izvršio Božju volju. Sve Mi je to obećao Otac a Ja sam Mu zahvaljivao i u ime svoje braće ljudi.

Spremna poslušnost

Kad je Josip shvatio Božansku zapovijed, odmah je to rekao svojoj zaručnici te su se skupa radovali zbog povratka u našu domovinu. Zahvaljivali su Ocu. Kao što su primili zapovijed da odu iz domovine, primili su i zapovijed za povratak. Isto sam i Ja učinio. Prikazivao sam Mu njihovu spremnu poslušnost i sjedinjenje sa Njegovom voljom skupa sa mojom i molio da se udostoji uliti u srca sve moje braće jednu sličnu sukladnost volji Božjoj u svemu, bilo u stvarima koje su olakotne ili protivne.

Molio sam da primi moja prikazanja kao nadoknadu za one koji se ne će podložiti volji Božjoj i ne će poslušati da se sjedine s voljom Božjom osim u stvarima koje su im bile na zadovoljstvo. Otac je s velikom radošću primio ova moja prikazanja i bio je zadovoljan mojim prikazanjem kao nadoknadu za tvrdoću moje braće. Otac je dao da vidim kako će za one za koje sam molio biti milostiv i dati im nove milosti kako bi se mogli sjediniti u svemu s Njegovim Božanskim odredbama i spremno Ga slušati. A Ja sam motrio kako će se mnogi spremno ponašati kao poslušni sinovi podložni volji njihovog nebeskog Oca.

To Me jako radovalo te sam zahvaljivao Ocu i molio za njih još više milosti. Ali vidio sam da su mnogi postali nažalost još više otvrdli i protivni i nisu se obazirali na milost koju im je davao moj Otac. Zbog njih sam se žalostio i molio da prihvati od Mene zadovoljštinu koju Mu se treba iskazati zbog njihove tvrdoće. Molio sam da bude milosrdan prema njima i ne odustane kako bi milošću osnaženi na kraju prigrlili Njegovu volju i Božanske odredbe. Otac je obećao da će to učiniti kako bi Me utješio u mojim žalostima. Zahvaljivao sam Mu za nove milosti i milosrđe koje je imao prema njima te sam slavio i zahvaljivao Njegovoj beskrajnoj dobroti koja je bila dobrohotna u svemu što sam molio za dobro svoje braće i na Njegovu veću slavu.

Molitva za kuću i narod

Ljubljena Majka Marija i Josip prije nego što će otići oprostili su se od onih s kojima su bili povezani i koji su ih često posjećivali kako bi bili poučeni od moje Majke i privučeni Njenim velikim i rijetkim krjepostima. Nisu se znali odvojiti od Nje. Moja Majka ih je tješila, poticala na ustrajnost i klanjanje pravome Bogu, na postojanost u vjeri kojoj ih je poučila. Uvjeravala ih je da će se trajno za njih moliti pravome Bogu. Molila Me da ih blagoslovim i izmolim kod Oca potrebne milosti za njihovo vječno spasenje, a Ja sam to činio sa velikom ljubavlju i dobrohotnosti.

Njihova srca su bila potresena jer su već bili prosvijetljeni višim spoznajama, na neki način su spoznavali veliku zaslugu moje Majke i znali su da će biti lišeni zauvijek Njene prisutnosti. Nisu se mogli utješiti ožalošćeni zbog tolikog gubitka. Prikazao sam Ocu njihove suze i žalost njihovih srdaca i molio Ga da se udostoji utješiti ih i pomoći im na poseban način. Molio sam da se udostoji dati slične osjećaje svoj mojoj braći koja su bila u sličnim situacijama, koja znaju da gube Njegovu svetu milost i prijateljstvo s mojom Majkom po grijehu. Molio sam da kušaju onu bol i muku koju bi uistinu trebali kušati zbog toga, te da se obrate i oslobode od te velike nesreće.

Spoznajući zlo uistinu se mogu osloboditi od njega i ne biti lišeni milosti Božje i zaštite moje ljubljene Majke. Molio sam Oca da se udostoji imati posebnu skrb prema egipatskom narodu jer sam ondje neko vrijeme boravio a i zbog nekih koji su iskazivali ljubav prema Meni. Da se udostoji prosvijetliti taj narod i obratiti na spoznaju pravoga Boga. Molio sam također da ne dopusti da ona kuća u kojoj sam boravio bude mjesto boravka Njegovih neprijatelja jer je već bila posvećena zbog mog boravka u njoj, da uvijek ostane u onom stanju u kojem sam je ostavio. Molio sam da svatko tko u nju uđe bude prosvijetljen i uvjeren u vječne istine te da svi koji ulaze sa čistom nakanom budu ojačani i potaknuti na ustrajnost u vjeri, a ako bude ulazio neki poganin da se obrati te da Bog ne dopusti ulazak onima koji žele ostati u svojoj nevjeri. Sve Mi je to udijelio moj Otac, a molio sam i da se udostoji udijeliti sličnu milost svim onim dušama u kojima boravi kako bi ostale u tom stanju, da ne prihvate svog neprijatelja tj. grijeh jer su već posvećene zbog mog trajnog boravka u njima. Molio sam da svi oni koji s njima uđu u razgovor budu prosvijetljeni i ojačani u vjeri i istini na način da mogu reći:

Ova duša uistinu je boravište Božje i On se ovdje nalazi po svojoj milosti – te da budu poučeni riječima i primjerima mojih prijatelja. Otac je velikodušno obećao da će to učiniti i da će vjerna duša u kojoj Ja boravim po milosti i ljubavi biti utjeha svima i služiti će svima za primjer te će svi oni koji budu razgovarali s takvom dušom biti prosvijetljeni i potaknuti, još više uvjereni u istine vjere. I uistinu, te duše su prijestolje Božje mudrosti u kojima Ja boravim. Iako mnoge duše nakon što su dugo vremena bile moje boravište postaju boravište mojih neprijatelja. To se događa jer one to žele slobodno učiniti a ne zato što im moj Otac ne bi davao toliko milosti da budu sačuvane u stanju u kojem su bile po Njegovoj velikoj i beskrajnoj dobroti koja ih je bila dovela u stanje milosti.

Vidjevši da će mnoge duše biti manjkave u tome, osjetio sam neizdrživu muku koju sam prikazivao Ocu moleći da snagom te moje muke udostoji se prosvijetliti te duše da upoznaju svoje zablude i da im da toliko milosti da se mogu vratiti u stanje koje su izgubile. Budući da je to jako teško učiniti, ponovno sam jako inzistirao kod Oca i žarko Ga molio da je na kraju pristao i obećao što sam tražio. Zahvaljivao sam Mu za one koji će se time okoristiti i molio da ima samilosti prema bijednicima koji će to zloupotrebljavati.

Prije odlaska

Kad je došao dan određen za naš odlazak, kleknuo sam na zemlju skupa sa svojom ljubljenom Majkom i Josipom. Zahvaljivao sam Ocu na svim onim milostima koje im je udijelio na onome mjestu, na očinskoj skrbi koju je imao prema Meni, mojoj Majci i Josipu, na Njegovoj providnosti koja nas je uzdržavala i upravljala s toliko ljubavi. Zahvaljivao sam za sva dobročinstva koja je Otac učinio onome narodu po Meni i kako se već ispunilo Njegovo obećanje tj. da će Me pozvati iz Egipta kako bih spasio svoj narod. Molio sam da se očinski brine za sve one koji su u Njega vjerovali i da im da toliko milosti i krjeposti da mogu obratiti druge i dovesti ih do istinskog klanjanja Bogu.

Zahvaljivao sam u ime onog cijelog naroda jer se On udostojao poslati Me da boravim među onima koji u to vrijeme još nisu poznavali posebna dobročinstva i nisu iskazivali mom Ocu svu potrebnu slavu i zahvaljivanje, tako da sam Ja u tome nadoknadio za sve. Otac je primio sve ove molitve i prikazanja i dobrohotno je primio moje prošnje obećavajući da će učiniti sve što sam molio. Pokazivao je da je u Meni Njegova sva milina. Bio je zadovoljan zbog moje braće i onoga što sam činio u njihovo ime.

Molio sam Ga kao Sin za blagoslov u svemu i molio sam da blagoslovi moju Majku i Njenog zaručnika Josipa, a On je to učinio puninom svoje milosti. Kada sam to zadobio, molio sam Ga da isto učini i sa svom mojom braćom koja su u sličnoj situaciji tj. da vrše Njegovu volju i spremno Ga slušaju da bi od Njega bili blagoslovljeni u svemu i u svemu savršeno uspijevali na Njegovu veću slavu, i na svoju korist kako bi zadobili nagradu obećanu onima koji čine svoja djela sa svom savršenošću. Sve Mi je to obećao Otac sa svom velikodušnošću. Svatko tko je spreman na vršenje Njegove volje biti će blagoslovljen, a onaj tko nije biti će lišen ovog blagoslova kao i nagrade jer vrijeđa moga Oca. Moja braća i po cijenu života trebaju savršeno izvršiti ono što Otac traži.

Vidio sam da za mnoge to ne će tako biti i zato sam kušao jednu veliku muku koju sam prikazivao Ocu kao nadoknadu za njih i prikazivao sam ono što Ja činim. To se jako svidjelo mome Ocu. Zahvaljivao sam Mu što se naslađivao u Meni i za sve one koji će biti po Njegovoj volji i koji će savršeno vršiti Njegove zapovijedi i Božanske naloge.

Na putu povratka

Kad je došao trenutak povratka sa ljubljenom Majkom i Josipom koji Me uzeo za ruku, krenuli smo iz grada bez ikakvih potrebnih sredstava. Imali smo povjerenje jedino u providnost moga Oca. Kad smo izašli iz grada, okrenuo sam se natrag, podigao desnicu i blagoslovio grad moleći Oca da i On odozgo potvrdi svoj blagoslov koji sam im dao i ponovno sam preporučio taj narod Njemu. Započeli smo svoj put i kazao sam ljubljenoj Majci da pjeva jednu novu pjesmu slave i pohvale mom nebeskom Ocu. Lijepu i blagu pjesmu, koja je bila toliko po volji mome Ocu i sv. Josipu, Marija je otpjevala tako da smo hodali dugi dio puta a da nismo osjećali umor i napor.

Prikazao sam tu pjesmu ljubljenom Ocu i molio Ga da zbog one naslade koju smo On i Ja imali u njoj udostoji se udijeliti svoj mojoj braći tolike milosti kada budu čuli Božanske pohvale, da budu utješeni u svojoj nutrini i da tako ne osjećaju klonulost u stvarima koje su na službu Bogu. Naprotiv, da budu uvijek ohrabreni u naporima svojih djela i u službi Bogu, da ne osjećaju zbog toga klonulost i malodušnost, umor. Moj nebeski Otac je obećao da će sve to učiniti iako kod mnogih ove milosti ne će imati učinaka u nutrini jer njihova nakana ne će biti u svemu iskrena jer će njihova volja biti zaražena sebeljubljem. To im se događa jer ih na djelovanje ne pokreće Božja slava i služba mome Ocu.

Zbog toga ne će kušati one divne učinke u duši koje će kušati duše uistinu vjerne Božjoj milosti. Hodali smo, moja zaručnice, pa iako sam bio dijete, hodao sam istim koracima kao moja Majka i Josip. Oni se nisu prilagođavali mojoj slabosti, a Ja sam ih nastojao slijediti. Prikazao sam ovo svome Ocu pa iako je to bila naizgled jedna mala stvar, ipak je bila jako velika jer sam je Ja učinio, jer sam bio sjedinjen u mojoj ljudskoj naravi svome božanstvu. Tako je svako moje djelo imalo beskrajnu vrijednost i zaslugu. Molio sam Oca da zbog toga što sam tražio da idem u korak sa Majkom Marijom i sv. Josipom udostoji se dati milosti i krjeposti svoj mojoj braći tako da se svatko od njih sjedini sa voljom drugoga u onim stvarima koje su na veću slavu i čast Božju. Neka svatko čini tako da se prilagodi krhkosti i slabosti

brata koji je slabiji a da se više u tome trudi kako bi slijedio jakost onih koji su jači i vrjedniji na putu od njega.

Neka se moja braća tako jednodušno slažu i međusobno poštuju, služe moga Oca u miru i smirenosti duha te dođu na kraju do onoga cilja koji žele a to je zadobivanje vječne slave. Vidio sam, moja zaručnice, da će mnogi u ovome griješiti i molio sam ustrajno Oca da ulije u njihova srca ovu lijepu krjeposti zajedništva od koje zavisi sva duhovna korist koju duše trebaju imati u Božanskoj službi. Ako nedostaje ova krjepost, sve nedostaje. Otac je obećao da će to i činiti. Ali Ja sam jako dobro vidio da će mnoga moja braća u tome griješiti, da će biti prevareni u tome od sebeljublja i od paklenog neprijatelja koji se sa svom moći trudi i nastoji odstraniti iz svijeta ovu krjepost ljubavi i zajedništva s bližnjim.

Ustrajno sam molio Oca i prikazivao Mu ovu muku koja je bila jako velika jer je ovaj porok jako protivan krjeposti i svemu onome što sam došao na ovaj svijet naučavati. Otac je prihvaćao sve što sam činio i prikazivao s ljubavlju i bio je spreman dati svima novu milost. Zbog onoga što sam Mu Ja prikazivao bio je zadovoljan. Grijesi moje braće su Ga srdile zbog premala ljubavi koju su imali jedno prema drugom. Ne žele imati samilost i podnositi jedni druge i njihove slabosti, dok Otac podnosi slabosti i nedostatke, nesavršenstva i mane svih i prilagođava se njihovoj volji u stvarima koje su njima na sve veću korist. Molio sam Oca da se udostoji svima dati dovoljno svjetlosti da spoznaju ovu istinu, da Me nasljeduju i da se znaju prilagoditi i sjediniti jedni s drugima.

Da se moja braća međusobno potaknu da čine još puno više vidjevši ne samo da sam se Ja udostojao to prakticirati, nego sam to činio s puno ljubavi, spremnosti i predanja njima za ljubav kako bih im ostavio savršen primjer. Molio sam Oca da blagoslovi i dade novu milost svima onima koji će Me htjeti nasljedovati. Sve sam ih imao pred očima i motrio s ljubavlju i prosio za njih mnoge milosti na poseban način ustrajnost do kraja i sve druge krjeposti. A moj Otac Mi je sve to dobrohotno udijelio. Zahvaljivao sam Mu u ime svih i zbog onih koji u tom trenutku nisu postojali. Nažalost mnogi će, nakon što će biti stvoreni, puno puta stvarati razdor. Zbog toga sam Ocu iskazivao nadoknadu za sve, a Otac je bio jako zadovoljan time.

Prolazeći kroz samotna mjesta

Putem, moja zaručnice, blagoslivljao sam sva ona mjesta kuda smo prolazili i molio Oca da se udostoji blagosloviti sve one predjele i polja koja su nastanjena ljudima da oni iskazuju veću slavu Bogu, da Mu vjerno služe i nasljeduju moj život vježbajući se u krjepostima. Obećao je Otac da će to učiniti kao što će to i izvršiti. Zbog posebnog poticaja koji će im dati Bog mnogi će ostaviti svijet sa svim njegovim udobnostima i bogatstvom i povući se na slična samotna mjesta, u polja i pustinje i provoditi jedan više anđeoski nego ljudski život. Ta mjesta će postati škola svake krjeposti i savršenstva. Kako sam uživao, moja zaručnice, vidjevši da će se tako dobro ostvariti obećanje moga Oca zbog molitava koje sam Mu uputio.

Iz zahvalnosti prema Njemu prostro sam se na zemlju, klanjao se i zahvaljivao zbog tako velikog dara. Na poseban način sam molio za one koji će se po božanskom nadahnuću povući na pusta mjesta s nakanom da tu borave i čine pokoru, bdiju na slavu moga Oca nasljedujući Mene kako bi zadobili milost koju je obećao moj Otac onima koji sve ostave da Me nasljeduju. Za sve njih sam molio dar ustrajnosti. Vidio sam da će mnogima to nedostajati jer će ih napastovati pakleni neprijatelj raznim vrstama napasti i sa puno svog lukavstva tako da će se umoriti. Molio sam da se oni vrate nazad onom dobrom putu koji su započeli. Molio

sam Oca da se udostoji držati đavla obuzdanog, da mojoj braći da toliko svjetla da upoznaju njegove zasjede i laskanja te tako mogu sve to skupa nadići.

Sve je to obećao moj ljubljeni Otac kao što je to i uistinu izvršio. On nikada ne propušta dati svoje svjetlo, milost i krjepost svima onima koji se nalaze u sličnom stanju kako bi mogli paziti da ne padnu u zasjede paklenog napasnika koji ih bijesno mrzi jer su se uputili mojim putem i nastoje Me slijediti. Zna neprijatelj koliko je veliko dobro koje ovi čine i koliko je velika nagrada njima pripravljena kao i veliku štetu koja će preko njih njemu biti učinjena. Zbog toga, o moja zaručnice, on uvijek iznova kruži i kruži kao bijesan pas i nastoji ugristi one koji se opiru njegovim perverznim planovima. Ali ta bijesna zvijer ne može ništa učiniti ako mu to ne dopusti moj Otac. Naprotiv, sve njegove zamke i zasjede služe mojoj braći kako bi se povećala njihova zasluga i slava kada oni to nadilaze i pobjeđuju milošću koju im daruje moj Otac.

Umor na putovanju

Nakon što smo već dosta vremena putovali jako sam se umorio. To je primijetila moja ljubazna Majka koja je sudjelovala u svim mojim mukama i patnjama koje sam kušao u svojoj ljudskoj naravi te se potrudila skupa sa sv. Josipom da Me nosi u svome naručju. Prihvatio sam to kako bi im dao prigodu za tu utjehu jer su bili jako ožalošćeni zbog puta. Zato sam dopustio svojoj ljubljenoj Majci da Me nosi u svom naručju neko vrijeme, a zatim i Josip. Htio sam oboje utješiti, molio sam Oca da ne trpe bilo kakav napor i muku, naprotiv da ih utješi i okrijepi da mogu nastaviti svoj put jer su i oni bili jako umorni bez bilo kakve ljudske olakšice i okrjepe.

Moja Majka nakon što Me uzela u svoje naručje odmah je primila Božanski dar koji je boravio u Meni, bila je ispunjena milošću i ojačana tjelesnim snagama te je hodala bez umora i nije osjećala nikakvu težinu, nego samo veliku radost i utjehu. Nakon nekog vremena predala Me sv. Josipu jer sam Ja to želio. Iste učinke je doživio i sv. Josip iako ne tako uzvišene kao što je to kušala moja draga Majka. Tako su i jedno i drugo hodili svojim putem sa puno užitka, nisu osjećali napor ni bilo kakav umor. A Ja sam u međuvremenu prikazivao njihovu ljubav i ljubaznost svome Ocu i molio Ga da se udostoji udijeliti slične milosti svoj mojoj braći, posebno onima koji se vježbaju u sličnim činima ljubavi tj. svima onima koji će se iz ljubavi prema mome Ocu htjeti truditi i prihvaćati napore rada sa svojim bližnjima koji su slabi i krhki.

Molio sam Oca da im da potrebne milosti i okrjepu u naporu i njihovim naprezanjima kod tih djela kada njihov brat ne može to sam podnijeti u životu. Molio sam Oca da ova moja braća pomažu jedni drugima s puno ljubavi nasljedujući Mene te da od Njega imaju milost da ne osjećaju napor, težinu i klonulost u svojim djelima. Molio sam da im da toliko milosti u tim djelima ljubavi da kušaju utjehu i budu okrijepljeni u svom duhu jer ono što se čini iz ljubavi prema stvorenju ne uzrokuje dosadu, klonulost onome koji ljubi. Sve ono što se čini iz ljubavi prema mome Ocu ne uzrokuje žalost, smutnju ili umor. Umjesto toga ispunja dušu nebeskom utjehom i jakošću kako bi se uvijek sve činilo na veću slavu moga Oca, na vlastitu duhovnu korist i korist bližnjeg koji je u potrebi i muci. Sve to Mi je obećao Otac i s posebnom brigom i providnošću On to provodi u djelo.

To može posvjedočiti onaj tko se vježba u tome i tko to uistinu čini iz ljubavi prema mome Ocu bez drugih interesa. Tko tako čini, on svjedoči o svim ovim učincima o kojima sam govorio. Ako netko to ne osjeća znači da njegova volja nije u svemu savršena niti da ima istinsku ljubav. Gdje ima prave ljubavi i dobre volje, uvijek ima i uspjeha i radosti. Ja sam to izmolio od Oca i On mi je obećao. Zbog toga ne može On to propustiti i ne će nikada

propustiti to učiniti. Vidio sam da će mnogi imati nedostatke u ovome jer nakana i cilj koji imaju ne će biti potpuno čista i dobra. Zbog toga sam se jako žalostio jer sam vidio da nisu bili po volji moga Oca jer ne će činiti sa pravom nakanom i tako će gubiti zasluge za svoja djela. Molio sam s puno ustrajnosti svoga Oca da se udostoji pročistiti njihovu nakanu i savršenstvo njihove volje tako da u svojim naporima ne budu razočarani. I u ovome sam bio po volji Ocu i On trajno potiče njihova srca da se vježbaju u čistoći nakane i čuva njihovu volju od svake samodopadnosti i ispraznosti zbog kojih mogu izgubiti zasluge u svojim djelima.

Vidio sam da će se mnogi okoristiti time i da će činiti ono što im je Otac sugerirao po Božanskim nadahnućima. Zbog ovih sam se radovao i zahvaljivao Ocu i molio za njih nove milosti i krjeposti, a zbog onih koji su to zloupotrebljavali i nisu slušali Božanska nadahnuća, nego su slijedili svoje želje i lažna nadahnuća, zbog njih sam bio žalostan. Kako bih nadoknadio za njihove nedostatke, prikazivao sam Ocu čistoću svoje nakane u djelovanjima na veću slavu Božju i samo Njemu za ljubav i na takav način Mu iskazivao svu slavu, čast i zadovoljštinu koju su Mu ljudi uskraćivali. Otac je to rado prihvaćao i često govorio:

«O moj ljubljeni i predragi Sine, u Tebi Mi sva milina i naslada! Ti Mi iskazuješ svu slavu i čast koju Mi uskraćuju moja stvorenja. U Tebi se naslađujem više nego u svim stvorenjima ma kako oni bili savršeni i sveti.»

Čuvši ove riječi kušao sam u duši i ljudskoj naravi novu radost zbog te miline i ljubavi svoga Oca i prikazivao sam tu radost. Zbog toga sam Ga molio da se ne ljuti na moju braću koja lutaju, nego da ih podnosi i podržava u strpljenju, da im pomaže svojom očinskom ljubavlju. Molio sam da zbog te radosti i naslade koju je kušao u Meni udostoji se utješiti svu moju ožalošćenu braću na putu krjeposti, a vidio sam da ih je puno, a moj dobri Otac obećao Mi je s puno ljubavi i brige da će učiniti ono što sam molio.

Odmor i okrjepa

Nakon što smo prošli jedan lijepi dio puta Ja, moja ljubljena Majka i vjerni Josip bili smo potrebni odmora te smo se zaustavili i sjeli na zemlju. Jeli smo neko bilje koje smo našli u polju, nismo imali drugo. Bio sam između njih, sjedio sam i svojom prisutnošću tješio ih tako da im ona hrana, koja više priliči životinjama nego ljudima, bude ukusna i blaga. Prikazivao sam Ocu naše siromaštvo i bijedu i molio Ga da se udostoji po Meni učiniti ukusnom tu siromašnu hranu mojoj Majci i Njenom zaručniku te da to slično učini i svoj mojoj braći siromasima u potrebi. Da im učini ukusnom njihovu hranu zbog milosti, da im udijeli svoga Božanskog Duha koji će ih krijepiti u svim potrebama i koji je istinski okus svake hrane. Da im učini podnošljivim njihove muke zbog nedostatka hrane jer sam Ja to već prije trpio njima za ljubav kako bih im dao primjer.

Prikazivao sam Ocu one muke kao zadovoljštinu za tolike grijehe koje čine moja braća kada nisu zadovoljna onim što je potrebno da ih uzdrži u životu, nego uvijek traže naslade i ukusne stvari. Uistinu, izgleda da ne žive ni za što drugo nego da zadovolje svojoj ugodi i svom ukusu koji je toliko protivan krjeposti poglavito kada mu se neuredno dopušta ono što traži. A Ja sam prikazivao Ocu ona mrtvljenja kao zadovoljštinu za njihovu neurednost i nezasitnost, prikazivao sam Ocu kako bih Mu još više udovoljio. Malen, kakav sam tada bio, nisam mogao ispuniti želju da puno trpim jer sam trebao biti podložan po poslušnosti svojoj ljubljenoj Majci i sv. Josipu i u tome nikada nisam zakazao kada su Mi nešto nalagali. Moj Božanski Otac je rado prihvaćao moja prikazanja i moju želju te Mi pokazivao kako je bila Njegova volja da se pripravim i budem spreman trpjeti još puno veće muke. Nakon što sam se okrijepio, uobičajeno sam zahvalio Ocu kao i moja ljubljena Majka i sv. Josip.

Prikazivao sam Mu one čine zahvale kao i obično zbog svega onoga što se udostojao dati Mi, kao nadoknadu za moju braću koja to ne čine. To je bilo jako po volji Ocu i svaki puta kada sam to činio, uvijek je iznova u Meni nalazio svoju milinu kao da je to bilo prvi put i Ja sam jako uživao što je Otac zadovoljan, što Mu dajem zadovoljštinu bilo zbog toga što sam Ga jako puno ljubio, bilo zbog koristi koju su od toga imala moja braća. Iz tog razloga molio sam nove milosti i darove za njih iako Mi je bilo dosta znati da je moj Otac beskrajno dobar i milosrdan. Ipak sam se uvijek iznova ohrabrivao i u povjerenju Ga molio za milosti kada sam vidio da je bio zadovoljan zbog onoga što sam činio i prikazivao. Svaki puta kada sam Mu nešto prikazivao, a to sam trajno činio, molio sam nove milosti za svoju braću. Moja jedina želja je bila proslaviti nebeskog Oca i da pribavim spasenje braći i isprosim sve milosti koje su im potrebne za vječno spasenje sa svim dobrima koja ih mogu učiniti sposobnima i prikladnima da budu po volji moga Oca te da postanu uzvišeni u nebeskoj slavi, a Ja sam došao kako bih im to pribavio i pokazao im siguran put da dođu tamo.

Ponovno na putu

Nakon što smo se okrijepili i zahvaljivali Ocu, ponovno smo krenuli na put. Bio sam između ljubljene Majke i Josipa, oni su me držali za ruke. Toliko su, o moja zaručnice, uživale te dvije duše kada su između sebe imale Mene kojega su jako ljubile jer su spoznavale moje otajstvo i poštivale ga. A i Ja sam puno uživao između njih, svako malo govorio sam im i objašnjavao Božanska otajstva koja su u Meni sadržana i govorio sam o njihovim dušama koje su se na moj glas raspaljivale i izgarale od ljubavi. Prikazivao sam Ocu tu nasladu kao i utjehu i radost koju su kušali moja Majka i sv. Josip.

Ustrajno sam Ga molio da se udostoji nadahnuti svoj mojoj braći slične osjećaje, onima koje su Marija i Josip imali u svom srcu. Moja braća ne mogu uživati u mojoj vidljivoj prisutnosti u druženju sa Mnom, ali Me mogu imati u svome srcu po milosti i ljubavi. Želio sam stalno biti u društvu svoje braće i pratiti ih na opasnom putu prema vječnosti. Molio sam ustrajno Oca da ih prosvijetli i nadahne da Me uvijek čuvaju u svom srcu koje sam izabrao kako bi bilo moje trajno boravište. Otac mi je dao vlast nad svim ljudima, svom mojom braćom kao mojom baštinom i budući da sam ih trebao otkupiti svojom krvlju, također Mi je dao da posjedujem njihova srca kao što sam to žudio i tražio. Sve sam to zadobio od Oca i bio jako zadovoljan zbog svega što Mi je udijelio. Shvatio sam između ostalog da je ostavio slobodu svoj mojoj braći tako da ovisi o njihovoj volji hoće li Me zadržati u svome društvu i hoće li njihovo srce biti moje boravište.

Vidio sam, moja zaručnice, kako mnogi, gotovo bez broja ljudi, ne će htjeti udijeliti Mi to boravište njihovog srca te da će Me često iz njega izbaciti kako bi u njemu boravio njihov Neprijatelj. O, kako sam se žalostio vidjevši to! Žalio sam zbog njih i sa suzama govorio:

«O nezahvalna srca, odbijate Mi dati gostoprimstvo, Meni koji sam vaš Spasitelj i koji bi trebao biti vaše vječno blaženstvo? Sišao sam iz krila svoga Oca, gdje sam uživao sva blaga božanstva, te sam se snizio i ponizio kako bih vam zaslužio raj, o nezahvalnici! Zar vam izgleda dopušteno da Mi odbijete ono što biste toliko trebali željeti? Odbijate Mi gostoprimstvo i gonite Me iz svoje duše kako biste prihvatili svog i mog okrutnog neprijatelja – grijeh koji sam došao razoriti svojom smrću i mukom. O, kako je na loš odaziv u vama naišla moja ljubav!»

Zatim sam se obraćao Ocu i govorio da oprosti ljudima toliku nezahvalnost jer nisu znali što čine. Prikazivao sam Mu suze kao zadovoljštinu za nezahvalnosti i okrutnosti koju ljudi imaju više prema samima sebi nego li prema Meni jer sve to sami sebi čine jer Ja sam po sebi ne trebam ništa. Sve ono što sam tražio i želio je za njihovo dobro kako bi bilo po volji

mom ljubljenom Ocu koji je to toliko želio a i Ja. Otac je jako rado prihvaćao moje suze i da Me utješi, obećavao da će učiniti sve što je potrebno da se obrate ljudska srca tako da se ona predaju slatkim i snažnim porivima moje ljubavi.

Uistinu po onim suzama koje sam plakao i po molitvama vidio sam da će se mnoga srca predati novim nadahnućima i poticajima koje im je davao moj Otac skupa sa svojom moćnom milošću. O, moja ljubljena zaručnice, koliko suza i koliko molitava sam prikazivao Ocu da bih zaslužio posebne milosti za svoju braću koje oni sami nikada ne bi mogli zaslužiti jer se radi o milosti besmrtno danoj. Ja sam to za njih morao zaslužiti snagom svojih molitava i prošnji, a Otac Mi je to obećao posebno kada Me vidio tako ožalošćenog da Me utješi. Jedina moja radost bila je da On bude spoznan od svih, da Ga ljube. Zbog toga Mi je davao sve što sam tražio kako bi Ga moja braća upoznala i vjerno služila.

Zahvaljivao sam Ocu s toliko velikodušnosti i prikazivao svoju volju i želju kao nadoknadu za svu moju braću koji ne će na to misliti, a to bi trebalo biti više nego bilo što u njihovom srcu tj. želja da moj Otac bude upoznat, da Ga ljube, da Mu služe, da sve čine na veću slavu Božju. Prihvati moj Otac moja prikazanja i bio je zadovoljan onime što sam Mu Ja prikazivao a što je nedostajalo mojoj braći. Kušao sam veliku muku vidjevši kako gotovo sva moja braća lutaju sa pravog puta, kako su mnoga njihova djela mrska mome Ocu te sam Ja kao njihova Glava i stariji brat stajao pred Ocem kako bih dao zadovoljštinu, isprosio im milosti i darove. Vidio sam svu veličinu njihove zloće svih vrsta i to Mi je bilo na veliku zbunjenost pred mojim Ocem.

Prikazivao sam Mu tu bol kao nadoknadu za njih, gorljivo i bez ustručavanja sam dolazio pred Oca i molio da im udijeli milosti. To je izgledalo kao neka čudna i odbojna stvar pred Ocem jer je On trebao davati milosti onima koji će Ga bez ikakvih obzira vrijeđati, koji će pred Njega dolaziti dušom punom nepravde i oholosti. Za ove osobe ne samo da sam prikazivao svoju zbunjenost, nego sam molio sa svom ustrajnošću da se udostoji prosvijetliti te osobe da spoznaju svoje pogreške, da im da istinski osjećaj Svoje uzvišenosti i njihove niskosti i bijede. Moj Otac, milosrdan i dobar kakav jest, i u ovome Me usliša i pokaza da će biti milosrdan prema mojoj braći. Uistinu, On ne propušta na različite načine dati svakome upoznati veličinu Svoje uzvišenosti i Svoje savršeno i vječno Biće dostojno da Ga svi ljube, da Mu služe i boje Ga se. On daje stvorenju, ma kako bilo slabo i nedostojno da se pojavi pred Njegovom uzvišenošću, dovoljno svjetla da spozna tko je.

Ali vidio sam, moja zaručnice, da sve to nije bilo dosta. Ponovno sam ljubazno inzistirao kod svoga Oca da po mojim zaslugama i zbog one miline koju je kušao u Meni udostoji se dati im više svjetla i milosti, da ih posebno pomogne. Otac se udostojao to učiniti Meni za ljubav. Vidio sam da ovo novo svjetlo, milost i pomoć imaju učinka u mnogim dušama te sam se jako radovao i zahvaljivao dobrohotno Ocu za to. Vidio sam također kako će mnoge duše to zloupotrebljavati, usprkos svih pomoći koje će dobivati ne će se obratiti. Zbog toga Mi je bilo jako žao i to Mi je zagorčavalo onu radost koju sam kušao kada sam vidio sve one koji će se okoristiti tim milostima i darovima. Prikazivao sam tu muku i gorčinu svome Ocu s puno izraza ljubavi, časti i poštovanja koje sam imao prema Njegovom veličanstvu i dobroti kao nadoknadu za one koji će zloupotrebljavati tako veliku darovanu milost moga Oca. To sam činio kako bih udovoljio Božanskoj velikodušnosti te da joj ne bude uskraćeno ono čašćenje i zahvalnost koju su Mu te tvrdokorne duše trebale iskazati. Otac je to rado primio i bio potpuno zadovoljan mojim činima zahvalnosti kao što je to bilo redovito.

Noćni odmor

Proslijedili smo svoje putovanje a kada je došla večer, bili smo usred polja sami i bez bilo čega. Zaustavili smo se malo odmoriti. Ožalošćeni Josip je raširio svoj plašt kako bi mogao zaštititi Mene i moju Majku od vremenskih nepogoda. Tu smo se zadržavali u svetim razgovorima sa mojim Ocem. Govorio sam im s toliko milosti i ljubavi da su bili utješeni i zahvaljivali za tu muku koju trpimo. Dok sam govorio, oni su pali u ekstazu zbog radosti koju su kušali u svom duhu. Molio sam nebeskog Oca da se udostoji držati ih tako da uživaju u tome sve dok ne svane. Otac se u tome naslađivao dok su oni bili tako uzdignuti Bogu kao van osjetila. Ja sam bio na koljenima na zemlji, očiju podignutih u nebo, rukama raširenim u znak križa i molio sam Oca.

On je jako uživao vidjevši Me u tom činu tako poniznome. Još više je uživao čuvši moje molitve i prikazanja i čine ljubavi koje sam Mu prikazivao. Otvorilo se nebo i anđeoski korovi su Me na divan način motrili vidjevši svoga Boga koji je postao čovjekom u tom položaju. I oni, shvaćajući nasladu koju je Otac imao u Meni, radovali su se jednom novom radošću. Klanjali su se mojoj ljudskoj naravi koja je bila sjedinjena s Božanstvom, pjevali nove pjesme previsokome Bogu zbog divnih djela koja je činio u Meni. Molio sam zatim Oca zbog tog užitka da se udostoji biti milosrdan i dobrohotan prema svoj mojoj braći, da kada prima čine zahvale, čašćenja, molitve i prošnje od moje braće, da ih rado prima i da se naslađuje u njima. Budući da moj Otac ne će moći imati u tim činima svu onu nasladu i milinu koju sam želio za njih jer su učinjeni jako nesavršeno, prikazivao sam svoje čine kao nadoknadu za njihove nedostatke. Tako se moj Otac naslađivao i u njima i pokazivao još više koliko Mu je to drago kada su ti čini prikazanja bili sjedinjeni sa mojima.

Djela moje braće po mojoj molitvi zadobivala su veliku vrijednost, u protivnom ne bi bili rado prihvaćeni od Oca koji je savršen i ne može primiti osim savršene čine. Zbog toga su prikazanja moje braće uvijek popraćena sa mojima te im daju vrijednost. Uistinu, moja prikazanja čine da kod moga Oca čini moje braće sjedinjeni s mojima budu Njemu po volji, da ih prihvaća iz ljubavi koju ima prema Meni i zbog naslade i miline koju Mu Ja uzrokujem u svim mojim činima i djelovanju. Zahvaljivao sam zatim Ocu zbog te miline koju je imao u Meni i u ime sve moje braće koji se vježbaju u sličnim činima i zbog miline koju je Otac imao u mojoj braći Meni za ljubav. Molio sam Oca da nadahne srcima sve moje braće da se trajno vježbaju u sličnim činima kako bi bili po volji Ocu i isprosili one milosti koje On daruje s tolikom velikodušnošću onome tko se trudi biti Mu po volji. Otac je obećao da će to učiniti kao što sam to shvatio u tom činu, u tom trenutku, da će to Otac učiniti svojom očinskom providnosti i ljubavi.

Vidio sam da će mnogi biti po volji Ocu i da će se dobro okoristiti Njegovim Božanskim poticajima. Zbog toga sam se jako radovao i za njih zahvaljivao, ali sam vidio također da će to mnogi zloupotrijebiti i ne će odgovoriti na Božanske poticaje te će tako postati Bogu mrski i odbojni. Ne odgovarajući na Njegova Božanska nadahnuća njihovi čini nemaju nikakvu vrijednost pred Njim jer ih čine tako da su prepuni nedostataka i nesavršenosti, bez ikakve nakane da to bude Bogu po volji. Jako sam se žalostio zbog ovih, kušao sam veliku muku vidjevši Oca lišenog onog zadovoljstva, vidjevši svoju braću bez ikakve zasluge. Trudio sam se dati zadovoljštinu Ocu i prikazivao sam Mu za njih onu nasladu i radost koju je imao u Meni kako bih im isprosio milost i svjetlost novih poticaja u srcu. Za mnoge od njih moje su prošnje bile korisne, a za mnoge nisu jer su bili otvrdli i protivni u srcu.

Buđenje

Cijele noći bio sam u razgovoru s nebeskim Ocem. Kad su se vratili Josip i Marija iz ekstaze, klanjajući se na koljenima zahvalili su Ocu za darove koje im je udijelio. Te noći su bili lišeni gledanja Mene te su se još više trudili oko Mene jer je njihovo srce bilo usmjereno na Me kao na njihovo blago. Rado sam to prihvatio i sa uzajamnom ljubavlju pokazivao im pažnju i ljubav. Prikazivao sam sve ove čine ljubavi Ocu i molio Ga da se udostoji nadahnuti srcima sve moje braće slične osjećaje ljubavi prema Njemu i Meni te da njihova srca uvijek budu usmjerena na Njega kao jedini predmet njihove ljubavi.

A ako zbog raznih briga i poslova koje imaju zbog svojih dužnosti neko vrijeme budu lišeni tog sjedinjenja s Njim, da se brzo tome povrate s još više gorljivosti. Vidio sam da je Otac to dobrohotno prihvaćao i primao moje želje i prošnje te sam Mu zahvaljivao sa svom ljubavlju svoga srca kao da sve milosti koje je udjeljivao mojoj braći daruje mojoj osobi. Jer moja braća su u svemu bila nedostatna i nesposobna primiti neku milost od Oca, a Ja koji sam poznavao njihovu nedostatnost i nesposobnost sve sam činio što je bilo potrebno za njih kako bi postali dragima mome Ocu tako da mogu zaslužiti Njegovu ljubav i milosti. Bilo mi je jako žao zbog nezahvalnosti mnoge braće prema Meni kao da nisam ništa za njih učinio i bili su takvi da se nikada nisu sjetili zahvaliti Mi niti s jednim činom zahvale.

Bilo mi je jako žao zbog njihovog zlog odgovora koji sam vidio kod njih za mnoge milosti koje im je Otac udjeljivao, a što se tiče moga Oca, Ja sam nadoknađivao u svemu za njih, a sve ono što su uskraćivali mojoj osobi rado sam trpio. Imao sam samilosti i ispričavao sam ih kod moga Oca jer sam puno puta vidio da je srdit zbog nezahvalnosti ljudi prema Meni. A Ja sam ih ispričavao u njihovim nezahvalnostima i pribavljao im nove milosti i u svemu sam im htio uzvratiti dobro za zlo. Prikazivao sam svoju ljubav prema mome Ocu koji je bio zadovoljan i čija je srdžba bila ublažena. Molio sam da zbog moje ljubavi udostoji se nadahnuti slične osjećaje ljubavi svoj mojoj braći koja se vježbaju u tome da Me nasljeduju, da uzvraćaju dobrim onima koji im čine zlo, da mole za njih, da im isprose potrebne milosti za njihovo spasenje, da isprave svoje mane.

Otac je obećao da će to učiniti, ali pokazao Mi je kako će se ljudi malo vježbati u toj krjeposti i kako će biti mali broj onih koji će Me u tome nasljedovati. Vidio sam, o moja zaručnice, kako će se malo ispuniti ove moje želje jer svatko kao da želi činiti dobro samo onima koji su mu dragi i tko može uzvratiti, a onima koji su nezahvalni i koji uzrokuju žalost gotovo da nema onoga koji bi činio takvim ljudima dobro. Zbog toga sam kušao veliku muku i ponovno sam molio Oca da im udijeli nove milosti i krjeposti, posebno onima koji se trude nasljedovati moj život i moje krjeposti. Na ove ponovljene prošnje Otac Mi je obećao nove milosti za sve, na poseban način za one koje sam spomenuo i vidio sam učinkovitost mojih prošnji i nove milosti kojima je moj Otac poticao mnoge da se vježbaju u toj rijetkoj krjeposti te da je ta nova milost i poticaj imao puno učinaka koje sam želio u mnogim srcima. To Me jako tješilo te sam zahvaljivao Ocu. Sve Mi je to obećavao Otac, a Ja sam Ga blagoslivljao i zahvaljivao Mu.

Ponovno na putovanje

Kada je svanulo i nakon što smo zahvalili mome Ocu, proslijedili smo svoje putovanje. Sva ona mjesta gdje smo se zaustavljali i provodili noć ostajala bi posvećena, a Ja sam molio Oca da ona mjesta gdje smo boravili i zadržavali se donose plodove svetosti. Molio sam da budu nastanjena osobama koje će napustiti svijet i povući se u samoću kako bi živjele potpuno savršen i svet život, da te osobe postanu savršene i da zasjaju u svakoj krjeposti i svetosti. Otac Mi je to obećao kao što je to zatim i učinio.

Kako je vrijeme prolazilo, one pustinje su postale boravište svetih ljudi u kojima se odsjajivala svaka krjepost i savršenstvo. Puno sam u tome uživao, moja zaručnice, i zahvaljivao ljubazno Ocu, a mjesta kroz koja sam prolazio ispunjavao sam nebeskim blagoslovom. Hodali smo slaveći Oca, a moja ljubljena Majka je pjevala himne pohvale. Jako sam uživao u toj blagoj pjesmi jer je dolazila iz raspaljenog srca ljubavi moje Majke.

Neki puta vidjevši da su Marija i Josip jako ožalošćeni i umorni zbog dužine puta, podizao sam glas iako je bio još slabašan i iskazivao sam pohvale Ocu te sam učinio i dopustio da oni kušaju rajsku radost. Ali to sam jako rijetko činio, a kada sam to činio, Marija i Josip su padali u ekstazu, a sav zbor nebeskih korova i anđeoskih duhova uživali su ponovno u neizrecivoj radosti, a Ja sam ostajao u jednom činu poniznosti. Otac je u tome uživao i u tome se naslađivao. Prikazivao sam Mu pohvale u ime svih ljudi, moje braće, kao nadoknadu za njihove propuste i manjkavosti.

Euharistijski kruh

Kad je došlo vrijeme za okrjepu koja bi ojačala našu ljudsku narav, bili smo lišeni svega čime bi se mogli okrijepiti. Tada sam molio Oca da se udostoji providjeti u tolikoj potrebi. Mogao sam i Ja to učiniti, ali nisam htio dok nije došao čas koji je odredio Otac. Zbog toga sam uvijek Njega molio kao poslušni Sin, Njemu u svemu podložan, a Ocu se svidjelo da nam pošalje potrebnu pomoć po svojim anđelima. Hranili smo se i zahvaljivali Ocu svaki puta kada bismo uzimali malo od one hrane kako bi uzdržali svoju ljudsku narav.

Molio sam Oca da se udostoji nahraniti svu moju braću u svojoj beskrajnoj providnosti, da se udostoji pribaviti hranu dušama u svom obilju svoje milosti, svetim nadahnućima i svojim Božanskim riječima. Znaj, o moja zaručnice, da prvi puta kada sam počeo jesti ovaj kruh zemaljski, počeo sam odmah misliti na to da pripravim novu hranu svoj mojoj braći kako bi po toj hrani mogli živjeti novim životom, savršenim životom, životom ljubavi. Razmišljao sam o tome da u ovom materijalnom i tvarnom kruhu sjedinim istovremeno svoju ljudsku narav i svoje Božanstvo i već od tada počeo sam se pripravljati da učinim tako veliki dar svoj mojoj braći. Trajno sam molio Oca za Njegovu suglasnost i Božanski blagoslov. Ali o tome ću govoriti u svoje vrijeme.

Uništenje idola

Slijedili smo svoj put i neki puta smo prolazili kroz neke gradove i tu od vrata do vrata molili milostinju i često puta nam nije bila udijeljena. Prije nego smo ulazili u te gradove molio sam Oca da se udostoji uništiti sve idole tog mjesta i Otac je to prihvaćao. Pakleni duhovi su bili protjerani iz njihovih prikrivenih idola snagom moga Božanstva i moje krjeposti koja je u Meni bila iako im nije bilo objavljeno ovo Božansko otajstvo. Uživao sam jako, moja zaručnice, kada se to događalo i zahvaljivao ljubazno Ocu i molio Ga da to učini u dušama sve moje braće.

Kada u njihovu dušu ulazi Božanska milost mojom snagom, neka u njima uništava neuredne ljubavi i navezanosti, neka razori sve njihove poroke i strasti kao i idole kojima se klanjaju i tako drže podložan razum, a dominiraju strasti i poroci. Otac je na ovu prošnju bio suzdržan zbog nedostojnosti moje braće. Uistinu, nisu zasluživali da u njih siđe Božanski duh i da u njima boravi milost i ljubav jer su bili u stanju grijeha i tako bili Božji neprijatelji. Zbog ovog stanja bili su nesposobni primiti milost i Božanske darove i milost nije mogla ući u njihove duše i tamo boraviti. Zbog toga su ove duše bile neprijatelji moga Oca i On ih je odbacivao zbog njihovog grijeha koji je bio u njima. Molio sam Oca da se udostoji prosvijetliti ih svojim moćnim nadahnućima kako bi duše shvatile to bijedno stanje u kojem

se nalaze, da im da spoznaju i snagu da mogu odbaciti od sebe grijeh i tako postati sposobne primiti milost koju ću im Ja od tada davati.

Otac je sa svom dobrohotnošću na to pristajao jer se nije mogao oprijeti mojim ponovljenim prošnjama zbog velike ljubavi prema Meni. Ja sam Ga podsjećao na obećanje koje Mi je dao da ću sve od Njega zadobiti kao što je već mnogima udijelio milost za koju sam molio. Otac Mi je pokazao na koji način će postupati prema svima i kako ne će sva moja braća odgovoriti na te milosti i darove. Vidio sam beskrajno mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati te Božje pomoći i milosti, odbacivati će Božanska nadahnuća i ne će slušati poticaje milosti da ih oslobodi od tvrdog ropstva njihovih strasti. Moja zaručnice, koliko žalosti sobom nosi ova tvrdoća i odbojnost njihovog srca, koliko je to žalosti uzrokovalo mom srcu koje je gorjelo od ljubavi za slavu i čast moga Oca i za vječno spasenje moje braće. Prikazivao sam Ocu ovu svoju ožalošćenost i molio Ga uvijek iznova, nisam odustajao da ne oduzme svoje Božanske poticaje i moćnu pomoć tim ljudima, a Otac je dobrohotno, kako bi Me utješio u toj mojoj žalosti, obećao da će to učiniti.

Uistinu, pokazao Mi je divne učinke koji će se na kraju dogoditi u dušama zbog uvijek iznova ponavljanih nadahnuća i moćnih nutarnjih poticaja. Zbog toga sam bio jako utješen i puno sam zahvaljivao predragom Ocu. Zahvaljivao sam za one duše jer su bile uistinu nedostojne i nisu zaslužile tolike milosti. Njima se davala milost samo zbog Božje dobrote i milosrđa po mojim prošnjama. Ja sam spoznavao da stvorenje odbacujući u sebi Božje milosti, milosti svoga Stvoritelja, postaje nedostojno i nesposobno da ih ponovno primi. Sada sam molio ljubljenog Oca da se ne ponaša prema njima prema pravdi i razumu kao što bi priličilo, nego da se prema njima ponaša po veličini svoga milosrđa. Moj ljubazni Otac je pristao na ove moje nove prošnje i prihvatio ih činom milosti jer je htio u svemu Meni udovoljiti. Kada bi se neki puta Otac pokazao suzdržan, govorio sam Mu:

«Oče moj, dobro znaš da ovo ne tražim za svoju slavu, nego Tvoju, ne za svoju korist, nego korist stvorenja koja si Ti stvorio na svoju sliku i priliku i pozvao da posjeduju Tvoje vječno kraljevstvo.»

Čuvši ovo ljubazni Otac se u tome naslađivao i pokazivao svu dobrohotnost kada sam govorio da želim spasenje stvorenja koja je On stvorio na svoju sliku i priliku. Pokazivao je prema njima veliku ljubav i samilost. Shvaćao sam kako je lako u Njemu probuditi samilost i milosrđe prema njima. Zbog toga sam često ponavljao na veliko Očevo zadovoljstvo te prošnje. Vidio sam u Njemu veliku želju za spasenjem svih i njihovim posvećenjem, i sve molitve i prošnje koje sam Mu upućivao imale su to za cilj da pribave posvećenje i spasenje svima ne izuzimajući iz toga niti jednu osobu.

U traženju hrane

Kad smo ušli u grad, nakon što sam zadobio od Oca ono što sam želio, ponovno sam Mu zahvaljivao. Išli smo tražiti milostinju od vrata do vrata, ali nisu nam ništa davali. Ja sam se žalostio zbog njihove tvrdoće i nezahvalnosti. Rado sam trpio u potpunom predanju sve protivštine koje su Mi se događale. Molio sam Oca da po krjeposti moga prihvaćanja svih protivština, onima koji idu od vrata do vrata i mole milosrđe bude udijeljena ona milostinja koja je meni zakinuta jer sam htio u svemu na zlo uzvratiti dobrim i na neljubaznosti Meni iskazane odgovoriti darovima i milostima.

Nakon što smo neko vrijeme tražili, konačno smo našli nešto za jesti, a Ja sam na tome zahvaljivao Ocu. Molio sam Ga da kao što sam bio dobio potrebno za uzdržavanje svoje ljudske naravi, tako utješi sve duše koje traže Njegovo milosrđe i potrebne milosti. Iako ponekada On to odlaže ili ne dopušta zbog njihovih propusta ili zbog svojih drugih ciljeva,

ipak ih utješi na kraju dajući im ono za što su Ga molili. Obećao Mi je Otac da će to učiniti i On to uistinu i čini jer nema niti jednog stvorenja koje moli i to ustrajno traži a da ne će dobiti što želi niti da će biti razočarano u produženim molitvama i trajnoj prošnji. Zbog toga sam zahvaljivao svom ljubaznom Ocu u ime onih koji će biti utješeni. Molio sam Ga da prema svima bude pun ljubavi i dobrote. Budući da smo našli što je bilo potrebno za hranu, izašli smo iz grada i proslijedili svoje putovanje. Uzimali smo potrebnu hranu kako bismo se okrijepili u svojoj ljudskoj naravi. Bili smo jako umorni i iscrpljeni zbog dugog putovanja i imali smo puno potreba. Uzimali smo onu hranu s velikom radošću iako je to bilo siromašno i jednostavno jelo nama jako ukusno i drago.

Molio sam Oca, zbog onog ukusa koji sam kušao hraneći se, da se udostoji dati ukus hrani koju će moja braća ljudi dobivati kao milostinju makar bilo to darovano jelo siromašno i neukusno. Vidio sam da će se najslabija hrana davati mojoj braći siromasima što Me jako žalostilo. Ipak želio sam da se moj Otac udostoji dati tim siromasima milost da im to izgleda blago i slasno. Između ostalog tako i jest. Moja braća siromasi možda uživaju u hrani koju dobivaju kao milostinju sa više ukusa negoli bogati koji jedu najukusnija jela ovoga svijeta. Zahvaljivao sam Ocu zbog tih milosti u ime sve moje braće koji su bili u sličnim potrebama.

Put prema Betlehemu

Nastavljajući naše putovanje, prije nego što smo se vratili u moj grad Nazaret, htio sam posjetiti Betlehem gdje sam se rodio, a htjela je to i moja Majka Marija i Josip. Imali smo istu želju. Zaputili smo se prema štalici moga rođenja a put je postajao sve naporniji i teži jer smo hodali planinskim putem. Ipak, rado sam prihvaćao ovu muku kako bih bio utješen gledajući ono mjesto gdje se dogodilo otajstvo moga rođenja.

Prikazao sam Ocu ovo novo trpljenje i molio Ga da se zbog njega udostoji oprostiti svoj mojoj braći njihove lijenosti i pretjeranu osjetljivost, koja traži da ništa ne trpe u ovome svijetu, nikakve neudobnosti te tako propuštaju činiti dobro, lišavaju se onih utjeha i zasluga koje bi imali da podnose neugodnosti. Otac je bio time zadovoljan zbog svoje milosti, ali moja braća ljudi koji su to činili bili su lišeni zasluga. Zbog toga sam molio Oca da se udostoji nadahnuti u njihova srca živu želju da čine dobro kako bi to uzrokovalo utjehu u njihovoj duši. Otac je to činio velikim nutarnjim poticajima kako bi moja braća mogla nadvladati svaku poteškoću i vlastito sebeljublje koje ih potiče da bježe od svake prigode za trpljenje pod isprikom da čuvaju svoje zdravlje. Kao da je zdravlje u njihovoj ruci, a ne u ruci moga Oca. Kao da se moj Otac ne brine za njih dok im pomaže na poseban način! Oni tako misle jer se ne uzdaju u moga Oca, ne predaju sebe i svoje brige u Njegove ruke, žele sami na to misliti, zbog toga su često razočarani.

A Otac Mi je obećao da će učiniti što zamolim. Molio sam u tome kao i u drugim stvarima previsoku Providnost koja s toliko dobrohotnosti udovoljava svemu onome što se traži. Vidio sam kako će se mnoge duše okoristiti Njegovim milostima i nadahnućima i snagom Božanskih poticaja nadvladati svoje sebeljublje. Zbog toga sam se jako radovao, bilo zbog slave moga Oca, bilo zbog koristi i utjehe tih duša. Pa ipak vidio sam mnoge duše koje će dopustiti da njima ovlada sebeljublje te se ne će okoristiti nadahnućima i Božanskim poticajima, a Ja sam zbog toga bio jako tužan jer sam vidio da tako malo cijene milosti moga Oca i lišavaju se zasluga koje bi mogle zadobiti. Tada sam ponovno molio Oca da ne odustane od uobičajenih milosti prema njima.

Uistinu, vidio sam kako Otac ne prestaje nikada nadahnjivati tim srcima ono što sam Ga molio. Ipak sam bio, o moja zaručnice, jako zadivljen, ali istovremeno zbunjen zbog veličine strpljenja i ljubavi moga Oca. Htio sam Ga slaviti svim jezicima svijeta i ljubiti Ga i

zahvaljivati Mu svim srcem. Htio sam imati u ruci volju sve moje braće ljudi kako bih je prikazivao Njemu sjedinjenu sa svojom svetom voljom. Vidjevši da ne mogu ovo imati te da će moja braća htjeti slijediti vlastitu volju protiv svakog razuma, jako sam se žalostio u srcu vidjevši kako stvorenja tako malo cijene dobrotu, strpljenje i velikodušnost tako ljubaznog Oca. Gorko sam plakao vidjevši sve to i velika je bila moja muka. Ovu svoju muku i suze prikazivao sam predragom Ocu i molio Ga da se udostoji to primiti kao zadovoljštinu za svoju pravdu. On je to pun ljubavi primao i govorio Mi:

«Sine, kojega beskrajno ljubim, u potpunosti je iskazana zadovoljština onime što Mi ti prikazuješ, u tome je sva moja naslada!»

Zahvaljivao sam na tome Ocu i sve Mu prikazivao, molio Ga da Ja dam zadovoljštinu u svemu što je tražila Njegova Božanska pravda za nedostatke sve moje braće. Budući da sam spoznavao da će Ga moja braća ljudi jako vrijeđati, trudio sam se davati zadovoljštinu za njih čineći sve one stvari koje su bile draže Ocu i čime se iskazivala veća zadovoljština kako bi bila stišana srdžba moga Oca i kako bi On prema mojoj braći iskazivao milosrđe koje sam im zasluživao.

U štalici

Nastavili smo put prema Betlehemu i trpjeli patnje tog putovanja koje je bilo naporno. Dok sam ponavljao uobičajena prikazivanja Ocu, došli smo do štalice gdje sam se rodio. Ušao sam tamo skupa sa mojom ljubaznom Majkom i sv. Josipom i plakali smo zbog velike radosti slatkim suzama. Prostrli smo se na zemlju i poklonili se na mjestu koje je bilo posvećeno mojom osobom. Otac je ponovno naložio mnoštvu anđela da pjevaju Slava Bogu na visini. Otvorilo se nebo i sišli su anđeoski korovi kako bi se klanjali Meni kao svom Bogu koji je postao čovjekom.

Moja Majka i sv. Josip bili su uzdignuti u uzvišenu i slatku ekstazu lišeni osjetila, a Ja sam uživao u pohvalama koje su iskazivali anđeli i u slatkim izrazima ljubavi moga Oca. Dok sam uživao tako velike slasti, nisam zaboravio na svoju braću ljude i molio sam Oca da i prema njima bude iste velikodušnosti kada poduzimaju nešto Njemu na službu, te su zbog toga često jako umorni i trpe, da se udostoji na kraju utješiti ih, da im da kušati Njegove slasti i Božanske utjehe. Da im udijeli na kraju ono što žele. Otac Mi je obećao da će to učiniti. Uistinu, On nikada ne propušta tješiti one koji Mu služe tako da te osobe moraju nekada uskliknuti:

«Dosta Gospodine!»

Ne mogu zbog svoje slabosti podnijeti toliku radost i utjehu svoga duha koja se izlijeva na njihova tijela i čini da budu opojeni Božanskom ljubavlju. Moja zaručnice, koliko je vjeran moj Otac koji Mi je to obećao. Ali sam osjetio veliku muku vidjevši svoju braću ljude tako nepostojane da tako lako propuste ono što su Mu obećali, vidjevši njihovog Stvoritelja kako ispunjava obećanja koja je Meni dao, a stvorenja tako nepostojana da izvrše ono što obećaju svome Stvoritelju. To Me jako žalostilo.

Prikazivao sam ovu muku svome Ocu sa postojanošću i vjernošću da ispunimo sve ono što sam Mu obećao za Njegovu veću slavu kao nadoknadu za sve propuste moje braće. Molio sam Ga da se ne ljuti na njih, nego da ima razumijevanja za njihove slabosti i nepostojanosti. Otac je bio samilostan zbog ovih mojih prošnji i lako je praštao. Zbog toga što sam Ga trajno molio, bio je dobrohotan i milosrdan prema ljudima. Vidio sam toliku Njegovu dobrotu i to Me poticalo sve više da molim milosti i darove za ljude i zahvaljivao sam Mu i slavio Ga zbog tolike Njegove ljubavi.

To sam činio u ime sve moje braće s puno ljubavi, tim više jer sam spoznavao njihove propuste i nezahvalnosti prema tako velikom Ocu punom ljubavi. Kad su se Marija i Josip povratili iz ekstaze, zahvaljivali smo Ocu za ljubav i velikodušnost koju im je iskazao. Ja sam Mu prikazao čine pohvale i zahvale kao nadoknadu za propuste moje braće kada budu primili od Njega neki posebni dar. Uistinu, već sam vidio kako će moja braća biti nezahvalna, neki zbog nedostatka ljubavi, a drugi jer ne će shvaćati dobro koje su primili. Ja sam u ovome kao i u svemu drugom nadoknađivao za sve, a moj Otac je time bio zadovoljan.

Putovanje prema Nazaretu

Nakon što sam odlučio poći u Nazaret, molio sam Oca da ona pećina u kojoj sam rođen bude posvećena mojom prisutnošću jer se u njoj dogodilo veliko otajstvo moga rođenja, da se udostoji ne dopustiti da ovo mjesto bude ispunjeno nedostojnim stvarima te bude čuvano od anđela i ljudi. Na tom sam mjestu molio da siđe Duh Sveti i da se mnoštvo milosti dade svima onima koji će tamo poći kako bi se klanjali na onoj zemlji koja je prva prihvatila moje ljudsko tijelo. Sve Mi je to obećao Otac i još puno više nego što sam molio. Nakon što smo se najeli, a jeli smo što smo dobili kao milostinju i ponovno zahvalili, zaputili smo se u Nazaret. Bilo je puno trpljenja na tako dugom putu.

Neki puta nas je tješio Otac šaljući hranu po anđelima, drugi puta bi dopuštao da trpimo glad, hladnoću, žeđ, umor i radovao se vidjevši nas kako prihvaćamo velikodušno Njegovu volju u tolikim protivštinama i mukama. Jako sam uživao vidjevši kako se moj Otac u Meni naslađuje, kako u Meni ima svu milinu. Molio sam Ga da, zbog te Njegove miline koju ima u Meni, udostoji se rado prihvatiti i djela moje braće kada ih čine Njemu za ljubav ili kada trpe neku stvar kako bi ispunili Njegovu volju. Iako Otac u njihovim djelima i mukama nalazi malo toga što bi Mu se dopalo jer su pune nesavršenosti, ipak kada oni ta svoja djela sjedine sa mojima i sa onime što sam Ja trpio, Otac će to vrlo rado primiti jer samo sjećanje na ono što sam trpio i činio Njemu za ljubav Otac budi jednu veliku milinu.

Zahvaljivao sam Ocu za toliku ljubav i nasladu koju je pokazivao prema Meni i ponovno molio da se udostoji prihvatiti i djela moje braće koja Mu prikazuju iako ne bi bila dostojna da budu Njemu ugodna jer je moj Otac najsavršeniji, ne bi mogao rado prihvatiti bilo koju ljudsku stvar koja je zaprljana nesavršenstvom, ali kad je sjedinjena sa mojim djelima i zaslugama, Otac to rado prima i u tome ima svoju milinu. Proslijedili smo svoje putovanje u uobičajenom siromaštvu, ali vedri i radosni znajući da je to volja moga Oca. Za vrijeme putovanja razgovarao sam sa mojom Majkom i Josipom o dobroti, velikodušnosti i uzvišenosti mog ljubljenog Oca.

Oni su bili obnovljeni u duhu i tijelu zbog slasti mojih riječi. Nastavili su putovanje s velikom radošću. Dao sam da kušaju istinsku stvarnost tj. kada je stvorenje sjedinjeno sa svojim Stvoriteljem i kada Ga imaju sa sobom u društvu po ljubavi i milosti, sve patnje, napori i protivštine su sredstva da se više ljubi svoga Stvoritelja jer patnja postaje slatka ako je prožeta ljubavlju.

U Nazaretu

Kad smo se približili gradiću Nazaretu moje srce se jako radovalo vidjevši izbliza da smo došli na cilj. Na poseban način sam ljubio Nazaret jer je on moj zavičaj. Vidio sam isto takvo zadovoljstvo svoje ljubljene Majke i vjernoga Josipa te sam se zbog toga radovao. Vidio sam kako smo se radosno požurili.

Prikazivao sam tu radost Ocu kao i brigu da čim prije uđemo. Molio sam zbog toga da se udostoji dati svoj mojoj braći ljudima koji su pozvani u svoju vječnu domovinu, tj. raj nebeski, jednu novu brigu da čim prije uđu i u novu radost i zadovoljstvo vidjevši da su blizu cilja. Njihova briga neka bude da čine sveta djela i prakticiraju istinske i postojane krjeposti, da rastu u gorljivosti i u ljubavi prema mome Ocu, da Me savršeno nasljeduju u potpunoj odvojenosti od svih stvari ovoga svijeta i ljubavi prema nebeskim stvarima. Budući da sam se približio Nazaretu u svojoj domovini udaljio sam se još više od Egipta. Tako oni kada se približavaju raju, svojoj vječnoj domovini, udaljavaju se od Egipta ovoga svijeta, njegovih laskanja i lažnih idola i neka u njima raste živa želja da uđu u svoju nebesku domovinu. Otac Mi je obećao da će to učiniti i to ne propušta činiti s puno ljubavi.

Puno moje braće kuša veliku utjehu u svojim dušama te sam zahvaljivao ljubaznom Ocu i u ime te moje braće. Mislio sam za one koji to ne čine zbog svoje lijenosti, nebrige, nemara, a Ja sam to tako jasno vidio. Otac je jako uživao u mojim zahvalama, pohvalama i molitvama koje sam činio kao nadoknadu za njih, uvijek ponovno sam molio nove milosti za njih.

Drugo poglavlje: Kako se Sin Božji ponašao u svojoj nutrini od dolaska u Nazaret do dvanaeste godine

Zahvala za povratak

Kad smo došli u grad Nazaret, prije nego što smo ušli svi zajedno smo kleknuli na zemlju i zahvaljivali Ocu za ljubav, brigu i providnost prema nama u svo vrijeme toga dugog i napornog puta. Prikazivali smo Mu patnje kojih je uistinu bilo puno i zahvaljivali jer se udostojao dopustiti da sretno dođemo do željenog cilja. Prikazivao sam Ocu svoje zahvale i u ime svoje braće, posebno onih koji su stigli u luku vječnog spasenja te su dostojni da uđu u blaženu nebesku domovinu. Zahvaljivao sam Ocu za sve pomoći koje im je dao, sve milosti i beskrajno milosrđe i dobrotu što ih je doveo do spasenja i za njihovu suradnju i spremnost da odgovore na milost jer je to bila jedna posebna milost koju daruje njima dobrota mog ljubljenog Oca.

Molio sam da zbog mojih molitava i zahvala udostoji se dati nove milosti svima da se nikada ne umore, da ih Otac pomaže, okrijepi i jača na tako tvrdom i napornom putovanju koje je takvo ljudskim osjetilima i izranjanoj pokvarenoj naravi. Otac je obećao da će to učiniti i uistinu ne propušta to i u svemu se pokazuje neumoran posebno s onima koji se okoriste Njegovim milostima te postaju sve više sposobni primiti nove milosti, darove i pomoć. Nakon što sam zahvalio Ocu, blagoslovio sam sav Nazaret i molio da potvrdi moj blagoslov te da se i On udostoji blagosloviti ga kao što to i učini.

Molitva prikazanja

Kad smo ušli u grad i pošli u malu kuću u kojoj sam se utjelovio, moja Majka Marija i Josip prostrli su se na zemlju i klanjali se mome Ocu. Ponovno smo Mu skupa zahvalili sa velikom radošću u srcu za sva dobročinstva koja je učinio ljudskom rodu po mome utjelovljenju te tako na koljenima sklopljenih ruku ponovno sam se prikazao svome Ocu govoreći:

«Evo o moj ljubljeni Oče, prostrt pred Tobom sav se posvećujem Tebi i prikazujem se spremnim učiniti Tvoju ljubljenu i presvetu volju. Tebi se posvećujem za spasenje ljudskog roda. Ispovijedam u Tvojoj prisutnosti da sam došao na svijet kako bih vršio Tvoju volju. I

nisam se vratio na ovo mjesto kako bih se odmarao, nego kako bih vršio Tvoju volju. Evo Me, spreman sam trpjeti sve neudobnosti, prihvaćam sve patnje, glad, žeđ, hladnoću, muke, progonstva, prezire, uvrede, napore, sve što ćeš Ti, Oče, htjeti poslati. Spreman sam sve rado trpjeti Tebi za ljubav i za spasenje ljudskog roda.»

Moj Otac rado primi ovo moje prikazanje i kao znak toga reče:

«Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu Mi sva milina».

Ove riječi su shvatili moja Majka i Josip te su odmah pali u uzvišenu ekstazu zbog blagosti tih riječi, a Ja sam molio Oca da, zbog one miline koju ima u Meni, udostoji se prihvatiti i sva prikazanja koja će Mu iskazati ljudi, moja braća, da im udijeli svoje milosti, da to čine sa gorljivošću i uvjerenjem koja su za to potrebna. Molio sam da se udostoji nadahnuti svima koji to ne čine zbog nedostatka spoznaje ili zbog nebrige, a Otac je obećao da će to učiniti. Ponovno sam zahvaljivao i molio da rado prihvati moja prikazanja kao nadoknadu za one koji to propuštaju, a Otac je to primio i bio zadovoljan.

Hrana anđela

Kad sam završio prikazanje i molitvu Ocu, ustao sam i sjeli smo skupa da se malo odmorimo. Bili smo jako umorni zbog dugog i napornog putovanja a trebala nam je i neka okrjepa te smo čekali da providi moj Otac. Odmah po rukama anđela bilo nam je pripremljeno potrebno jelo. Pošto smo se okrijepili hranom koju nam je poslao Otac s toliko ljubavi, skupa smo Mu zahvaljivali.

Prikazivali smo Mu one zahvale u ime sve moje braće i molili da se udostoji dati im potrebno za preživljavanje i uzdržavanje, posebno onima koji se nalaze u velikoj potrebi, da se udostoji pomoći im u svemu. Molio sam da to učini iz ljubavi koju je imao prema Meni i zbog moje zahvalnosti prema Njemu i kada se to manje očekivalo, bio je velikodušan svojim milostima pomažući im u svojoj preuzvišenoj providnosti. Još više sam Ga molio da se udostoji pomoći dušama i ojačati ih svojim Božanskim svjetlom kada se nalaze u ovoj krajnjoj potrebi, krajnjem siromaštvu, lišene svake potpore, da se udostoji nahraniti ih, ojačati i Otac je obećao da će to učiniti kao što to uistinu i čini. Pa ipak stvorenja se ne brinu niti očekuju išta od te providnosti.

Uistinu, moj Otac je uvijek spreman utješiti ih i okrijepiti, ali tolika bezvoljnost nekih koji ne vrjednuju Božanske okrjepe, naprotiv smatraju ih dosadnima, cijene samo materijalnu hranu, a ne cijene preblagu duhovnu hranu i okrjepu sa Božanskim utjehama, milošću i svjetlom i drugim stvarima toliko spasonosnim za dušu koja poduzima putovanje duhovnoga rasta u krjeposti i savršenstvu. Osjećao sam veliku muku vidjevši da tako malo cijene milosti moga Oca i zbog šteta koje su zbog toga imale. Prikazivao sam ovu muku Ocu i molio Ga da bude samilostan prema njima te da primi sve što sam Ja činio kao nadoknadu za njihove propuste. Molio sam da ih snagom moga prikazanja ponovno potakne svojom milošću da se probude iz svoje nebrige i mlakosti, a Otac je obećao da će to učiniti te sam bio utješen i ponovno Mu zahvaljivao i slavio Njegovu beskrajnu dobrotu.

Moj Otac je u tome nalazio svoju milinu, a Ja sam uživao i sve više želio da On ima istu milinu u svoj mojoj braći kao u Meni. Zbog toga vidjevši da u njima ne nalazi svoju utjehu i slast, svoju nasladu, nego da Ga samo vrijeđaju, doživljavao sam duboku muku koja je ogorčavala svaku utjehu koju sam primao. Otac, vidjevši Me tako ožalošćenog, obećao Mi je da će dati nove, veće milosti i pomoći mojoj braći da se trude, da djeluju kako bi trebali tj. da Njemu budu po volji i da je On zadovoljan njihovim djelima. Otac Mi je pokazivao kako će mnogi to i učiniti te se i On tome jako radovao, a Ja sam se tješio i zahvaljivao Mu za tu veliku dobrotu i milosrđe. Kad smo se vratili u svoj zavičaj, boravili smo u kući moje Majke i

sv. Josipa i živjeli u miru bez ikakvih progona. Zahvaljivao sam Ocu i molio Ga da se udostoji udijeliti sličnu milost svima onima koji su podnijeli progonstva i muke Njemu za ljubav tj. da na kraju uživaju okrjepu i mir kako bi se mogli pripraviti za nove napore i poteškoće koje će se Božanskoj uzvišenosti svidjeti njima poslati. I u ovoj mojoj prošnji Otac se pokazao velikodušnim i udijelio Mi te milosti koje sam tražio, a zahvaljivao sam i u ime onih koji će primati te milosti.

Očeva volja za obitelj

Molio sam tada Oca da Mi kaže na koji način želi da Mu služim za vrijeme kada ćemo boraviti u kućici u Nazaretu, a On Mi je otvoreno izjavio i s velikom ljubavlju objavio svoju volju koju sam rado prihvatio. Zbog toga je Otac bio zadovoljan, zbog moje poslušnosti. Zahvaljivao sam Mu i za onu nasladu koju je imao u Meni i molio Ga da se zbog nje udostoji rado prihvatiti i poslušnost sve moje braće. Ali budući da mnogi to čine jako nesavršeno, molio sam da primi kao nadoknadu za njih ono savršenstvo kojim sam Ja to činio i moje zasluge, te da ne gleda njihove propuste.

Još sam molio za svoju braću koja žele shvatiti volju Božju da im se Otac udostoji to objaviti jasnim nadahnućima ili osobama koje su Njemu bliske te da im da potrebnu milost da mogu izvršiti savršeno Njegovu volju. Molio sam da objavi svoju volju mojoj Majci Mariji i Josipu kako se trebaju ponašati u vremenu kada ćemo skupa živjeti i kako želi da Ga Ja služim, a Ocu je to bilo drago. Iako sam sve znao, ipak sam molio ovu molitvu svome Ocu u znak moje podložnosti i poslušnosti Njegovom veličanstvu.

U svim djelima prvo sam tražio Njegovu volju, a zatim činio sve na Njegovu veću slavu i na korist moje braće kao što sam više puta rekao. Kad sam primio Očev nalog, zahvaljivao sam Mu na beskrajnoj dobroti i molio da dušama, koje su Mu drage i Njegovim službenicima kada Ga mole, dade spoznati Njegovu volju vezano uz osobe koje se njima preporučuju duhovno, da im se Otac udostoji izričito objaviti svoju volju te da ove osobe ne budu prevarene, nego da Mu služe u miru. I u ovome Me Otac uslišao, a Ja sam ponovno zahvalio u ime svih onih koji će primiti ove milosti i ova Božanska prosvjetljenja.

Objava Josipove smrti

Nakon što sam proveo neko vrijeme u razgovoru s Ocem, htio sam objaviti svojoj Majci i Josipu Očevu volju i kako se trebaju ponašati dok skupa boravimo. Zbog toga sam pozvao Mariju i Josipa, stao sam između njih, oni su bili na koljenima i Ja sam kleknuo. Skupa smo se poklonili Ocu, zatim sam ustao, a oni su ostali na koljenima i primili naloge moga Oca. Objavio sam im Njegovu volju. Oni su to slušali sa velikom pobožnošću i radošću. Kazao sam da je Očeva volja da skupa boravimo, kazao sam da će Josip umrijeti ovdje i da će biti uz njega moja Majka i Ja. To je jako obradovalo srce sretnoga Josipa.

Na ovu radosnu vijest on se uzbudio sve do suza radosnica. Uistinu, s pravom mu je Otac udijelio ovu utjehu nakon što je podnio tolike muke, bijeg u Egipat i povratak iz Egipta, jer Me oslobodio nakane Heroda da Me ubije i uistinu bilo je pravedno da mu Bog unaprijed objavi tu utjehu koju će imati i sigurnost da će u trenutku smrti biti spašen njegov vječni život te da ćemo mu pomagati Marija i Ja. Otac je jako velikodušan i daje stostruko u ovom životu onima koji se trude za Njegovu veću slavu. Vidio sam da moja nezahvalna braća ne prepoznaju ovu Njegovu dobrotu te sam zahvaljivao Ocu u ime Josipa koji je bio svjestan posebne milosti koju je primio. Slavio sam Oca u ime svoje braće, a posebno onih koji ne prepoznaju Boga i Njegove darove i žive zaboravljajući na sve to. Ove zahvale bile su jako drage Ocu i On s pravom traži da Mu svatko priznaje Njegove darove i Njegovu ljubav.

Vjernost u svakodnevnici

Zatim sam objavio Josipu i Mariji kako se trebaju ponašati tj. da trebaju zarađivati za život radom svojih ruku, da će to redovito činiti, da će raditi onoliko koliko je potrebno za njihovo i moje uzdržavanje. Zatim sam im odredio vrijeme za Božje pohvale, sedam puta dnevno skupa sa Mnom iako je njihov duh bio uvijek sjedinjen s Bogom, uvijek Ga slavio i blagoslivljao trajno sa svom ljubavlju srca. Ipak sedam puta dnevno ćemo skupa slaviti Boga. Ova vijest je uzrokovala veliku radost njihovom srcu, na poseban način srcu moje Majke koja je iznad svega ljubila Božje pohvale i nikada joj nije dosađivalo slaviti i blagoslivljati svoga Stvoritelja.

Kazao sam im također da je volja moga Oca da budem podložan njihovim zapovijedima te da mi trebaju slobodno zapovijedati jer ću u svemu biti najposlušniji Sin. Oni su se u ovome predali Božjoj volji, ali im je to bilo velika muka jer sam Ja uistinu bio Sin Božji te su oni željeli u svemu biti podložni Meni i mojim zapovijedima. Među tolikim utjehama Otac je htio da dožive i ovu gorčinu. Marija i Josip nikada nisu iskusili bilo kakvu utjehu u životu koja nije bila popraćena nekom gorčinom ili progonstvima. Na takav način im je Bog htio dati priliku da još više zasluže jer su bili sjedinjeni s Očevom voljom i rado prihvaćali što im je bilo poslano od Božje providnosti. I Ja sam se rado podložio Očevoj volji i kazao da sam u svemu spreman biti poslušan Mariji i Josipu, a Otac je to rado prihvatio kao nadoknadu za moju braću koja su tako odbojna u sebi prihvatiti poslušnost Njegovoj volji u najjednostavnijim stvarima.

Prikazivao sam ovo Ocu kao nadoknadu za one Njegove neposlušne i ohole sinove koji ne žele biti podložni volji svojih dobrih roditelja, ne slušaju zapovijedi moga Oca koji to tako ozbiljno traži. Molio sam Ga da, snagom ove moje poslušnosti i podložnosti, svima njima daje osjećaj ljubavi i poslušnosti prema svojim roditeljima. Molio sam Ga da udijeli istinski duh podložnosti svima onima koji imaju zavjet svojim višim poglavarima. Da to čine kako bi izvršili volju Božju i nasljedovali Mene koji ne samo da sam bio poslušan svome Ocu, Majci i Josipu, nego i svojim naučiteljima. Otac je primio ove moje molitve i ispunio želje u svemu što sam molio za dobro moje braće. Ja sam Mu zahvaljivao s toliko ljubavi u srcu jer je On iskazivao svoju ljubav prema njima, na poseban način prema nezahvalnima koji ne samo da Mu ne zahvaljuju, nego zloupotrebljavaju Njegove milosti, ne vrše Njegovu volju, odbacuju Božanska nadahnuća.

Prikazao sam svoju zahvalnost i savršenu poslušnost ne samo za njih, nego i za sve one kojima On nalaže. Vidio sam jako dobro i od tada jasno one koji će po ovoj podložnosti i poslušnosti zloupotrebljavati milosti moga Oca. Shvaćao sam i uvrede koje su na takav način Njemu iskazivali te sam zbog toga trpio jer moja je želja uvijek bila da se u svemu vrši Očeva volja te da se to čini sa svim potrebnim poštovanjem prema Njegovim milostima i darovima. Vidjevši da su moja braća u tome tako aljkava, da se uopće na to ne obaziru, jako sam se žalostio i prikazivao Ocu ovu muku i želju kao nadoknadu za njih i njihove uvrede i za sve koji se ne žele podložiti Božjem zakonu. Otac je rado prihvaćao moja prikazanja i bio zadovoljan i spreman na praštanje svaki puta kada bi Mu se moja braća s povjerenjem približavala kao istinski sinovi. Kušao sam veliku utjehu vidjevši da je mom Ocu iskazana sva zadovoljština onim što sam Mu prikazivao. Među tolikim mojim mukama ovo Me uvijek tješilo i poticalo da trajno prikazujem prošnje svome Ocu na dobro moje braće. Još sam više to činio jer sam shvaćao da je to jedna stvar jako draga mome Ocu u čemu On pronalazi svoju milinu i nasladu.

Želje srca

Kad sam shvatio Očevu volju kako trebam živjeti u ovoj maloj kući skupa sa Marijom i Josipom, objavio sam im tu volju iako je Marija sve već znala, ali kako bih je ponovno obradovao, Ja sam joj to kazao jer je svaki puta jako uživala i radovala se kada bih joj Ja objavio Očevu volju. Kada su shvatili što Bog želi, kleknuli su na zemlju, klanjali se Božjim odredbama i zahvaljivali Ocu koji je u tome ispunio želju njihovog srca da žive sa Mnom u društvu. Vidjevši njihove želje prikazao sam Ocu sve to skupa kao što je to učinila i Marija sjedinjena sa Mnom. Molio sam da nadahne živu želju mojoj braći da skupa žive i da uvijek imaju Mene pred sobom u svojim djelima, da žele da im Ja pomažem, da nikada ne budu napušteni.

Ja sam se prikazao da uvijek boravim skupa s njima pa makar Me oni i odagnali od sebe. Uvijek sam bio spreman vratiti se kada bi Me pozivali. Otac Mi je obećao da će svakome nadahnjivati ovu želju, manje ili više, prema raspoloženjima srca i volje. Uistinu, vidio sam da će mnogi imati ovu želju da budu sa Mnom u društvu. To će biti poglavito duše koje će biti odvojene od ljubavi prema stvorenjima i od želje za stvarima ovoga svijeta. U tome sam uživao i želio sam još više biti u njihovom društvu i oni sa Mnom. Ali Mi je veliko mnoštvo onih koji ne mare za Mene uzrokovalo veliku muku.

Oni se raduju biti samo u društvu ograničenih stvorenja, umjesto da budu sa Mnom. Oni ne prihvaćaju želju moga Oca jer su navezani na stvorenja. Na njih moja želja ostavlja jako mali utjecaj jer uživaju zadržavati se sa stvorenjima. Više vole njih nego Mene. Zbog toga Me jako vrijeđaju i ne doživljavam onu radost i slast koju kušam kada se zadržavam sa ljudima, oni Mene lišavaju tolikog dobra. Moje srce je uvijek gorjelo ljubavlju prema svojim stvorenjima i uvijek Mi je bilo mučno vidjeti njihovo srce bez ikakve ljubavi prema Meni, a još više sam se žalostio jer je to bila najveća uvreda Ocu koji je želio da Mene, Njegovog Sina svi spoznaju i ljube. Ipak, nisam propuštao ublažiti Očevu srdžbu moleći se za njih, ispričavajući njihovu zlobu, iako su bili takvi da ih se nije moglo ispričati, poglavito one koji su već primili od Mene puno milosti kako bi Me spoznali i uzljubili. Otac je bio zadovoljan mojim prošnjama te je sve gledao sa ljubavlju i samilosti, tim više jer je to ispunjalo Njegovu veliku želju i želju koju sam Ja imao da Ga vidim punog ljubavi i milosrđa prema mojoj braći.

Otac je ublažio svoju srdžbu prema njima Meni za ljubav i zbog mojih molitava i prikazanja koje sam u svakom času činio. Nisam propuštao ni to da Mu trajno zahvaljujem na svim milostima i milosrđu koje je iskazivao mojoj braći Meni za ljubav. Kad sam spoznao Očevu volju i objavio je svojoj Majci Mariji i Josipu, skupa smo zahvaljivali i odmah počeli vršiti Njegovu volju sa svom radošću srca. Prikazao sam ovu moju spremnu poslušnost Ocu i svoju radost da vršim Njegovu volju kao nadoknadu za one koji slijede svoju volju te su žalosni i depresivni i vrijeđaju moga Oca jer nevoljno čine ono što On hoće. Kad Me Otac utješio po mom prikazanju, molio sam da svoj mojoj braći da radost u vršenju Njegove volje, a Otac je obećao da će to činiti kao što to uistinu čini s toliko ljubavi.

Tko spremno vrši Njegovu volju, pronalazi jednu neizrecivu radost u srcu te je zbog toga jako utješen. Bio sam jako radostan vidjevši one koji će rado i svim srcem vršiti volju moga Oca, bilo zbog toga što je to drago mome Ocu, bilo zbog koristi koju će duše imati. Za ove je pripravljena jedna velika nagrada. Pa ipak bio sam jako ogorčen zbog najvećeg broja ljudi koji će nevoljno vršiti volju moga Oca kao da to čine silom. Još više sam zbog njih trpio toliku muku jer sam vidio da Otac nije time zadovoljan. Čineći na takav način Njegovu volju te duše gube zasluge jer ne čine to iz ljubavi i ne čine rado, a Otac rado prihvaća više ljubav i dobrotu volje negoli samo djelo koje se čini.

Vremena zajedničke molitve

Kad sam shvatio Očevu volju o načinu kako sam trebao živjeti u kući i ponašati se u vanjskim djelima, sjeo sam između Marije i Josipa te im održao jedan govor. Rekao sam im što sve trebaju raditi sami i ono što ćemo raditi skupa. U prvom redu sedam puta dnevno trebamo se skupiti da bismo pjevali pohvale Ocu, a ostatak vremena svaki je trebao osobno provoditi. Ovih sedam pohvala započinju u ponoć, zatim ujutro u svitanje, treći čas u podne, deveti čas predvečer i na kraju kod završetka dana.

Marija i Josip kada su ovo shvatili, s velikom su radošću to primili i zahvaljivali Ocu jer je htio da Ga na novi način slavimo. Ne novi, ukoliko se radi o pohvalama jer su se u tome već vježbali, nego u rasporedu vremena kako Bog želi da Ga se slavi. Odmah smo skupa počeli provoditi u djelo taj dnevni raspored pohvala kako je htio Otac. Marija je bila sva ushićena a i Josip skupa s njom zbog svoje gorljivosti duha i milosti kojom sam Ja pjevao Božje pohvale svome predragome Ocu. Pohvale smo počeli navečer pa iako nisu dugo trajale, Marija i Josip kao da su bili uzdignuti u ekstazu. Jako su uživali u svome duhu sjedinjujući se s Bogom na posebno savršen način. Ja sam u međuvremenu slavio Oca i bio sav obuzet Njime želeći u svemu biti Njemu po volji jer je On to želio i zasluživao. Uvijek sam jednim pogledom bio okrenut prema svojoj braći i brinuo se i puno molio za njih da im zadobijem ljubav i milosti kod Oca.

Zbog toga nisam propuštao moliti za njih kako bih im zaslužio posebne darove i milosti. Kad smo završili pohvale Bogu, Marija i Josip su uživali u Božanskim utjehama, a Ja sam prikazivao Ocu molitvu kao zadovoljštinu za sve nedostatke i lijenosti moje braće dok Ga slave i blagoslivljaju. Prikazivao sam Mu pohvale koje smo mi molili da budu Njemu po volji, da u njima nalazi svoju milinu, kao nadoknadu za sve druge koji se ne trude oko te svete pobožne vježbe i tako budu lišeni zasluga kod moga Oca, a On sam nije onako slavljen i hvaljen kako zaslužuje. Prikazivao sam još na divan način pohvale koje sam Mu Ja molio sa svom ljubavlju i pažnjom kao zadovoljštinu za one koji su, dok Ga mole, bez ljubavi i rastreseni.

Molio sam Ga da se udostoji primiti moje molitve i pohvale kao nadoknadu za moju braću bez ljubavi i zahvalnosti koji se nikada ne sjete slaviti i zahvaljivati Božanskoj dobroti i da Mu iskazuju ono štovanje koje zaslužuje tolika Božja uzvišenost. A moj Otac pun ljubavi sve je primao i bio zadovoljan. Bila Mu je iskazana sva zadovoljština u svemu jer su Mu bile jako drage moje molitve i prošnje. Sve što sam molio radi njih On Mi je velikodušno dopustio iz ljubavi. Dapače išao je preko mojih želja. Molio sam Oca da se udostoji udijeliti mojoj braći goruću želju da Ga slave u one sate u koje smo se mi skupljali slaviti Ga. Molio sam da ova želja bude popraćena ljubavlju i da nadvlada sve poteškoće onome tko se bude vježbao u toj svetoj pobožnoj vježbi, poteškoće koje nastaju iz sebeljublja i pretjerane brige za vlastito zdravlje. Otac Mi je u tome udovoljio i udijelio ono što sam molio i vidio sam u tom trenutku kako će mnogi slijediti to Božansko nadahnuće te će biti sabrani kod tako svete i pobožne vježbe. Bio sam jako utješen zbog radosti koju je osjećao moj Otac zbog toga što je vidio da se ispunjava moja želja.

Na tome sam puno zahvaljivao Ocu, ali ipak bio sam i ogorčen vidjevši mnogu moju braću mlaku i lijenu kako obavljaju ovu svetu, pobožnu vježbu pohvala Bogu. Koliko sam muke kušao vidjevši da je Otac bio lišen one radosti koju bi imao kada bi čuo pohvale izmoljene sa pažnjom, brigom i ljubavlju. A moja braća koja to tako mole lišena su tolikih zasluga jer mole samo jezikom bez dužne pažnje te nisu dostojni nagrada, uzalud se muče. Sve sam vidio, moja zaručnice, i molio Oca da im da posebnu pomoć, više milosti da prakticiraju ovu pobožnu vježbu sa potrebnom pažnjom.

Otac Mi je obećao da će učiniti što sam molio. Uistinu, On to i čini i daje posebne pomoći i milosti onima koji mole. Mnogi će se okoristiti tim Božjim poticajima, prihvatit će u svom srcu Božje milosti, ali drugi će to zloupotrebljavati i bit će tvrdokorni, rastreseni i ne će se brinuti oko toga. Zbog ovih zadnjih sam osjećao muku, a zbog prvih sam bio utješen. Pa ipak nisam propuštao moliti ni za jedne ni za druge, za prve da budu gorljiviji, pažljiviji, za druge da se poprave u svojim lijenostima i mlakostima. Molio sam tako da moj Otac ublaži srdžbu prema mlakima te bude još velikodušniji prema onima koji su gorljivi. Kad sam zadobio od Oca sve milosti koje sam molio za svoju braću, zahvaljivao sam Mu na poseban način za one koji su primili veliku milost da po molitvi pohvala budu kao anđeli zemaljske hijerarhije da bi jednoga dana mogli biti i u nebeskoj, tako da ono što počinju u vremenu po svojim pohvalama Bogu, nastave Ga slaviti i u vječnosti.

Svakodnevni rad

Kad sam završio svoje prošnje i zadobio od Oca što sam htio za svoju braću, zahvalio sam Mu i molio Mariju i Josipa da Mi zapovjede što trebam činiti jer su i oni morali raditi kako bi zaradili potrebno za sebe i Mene. Ova moja molitva je kod njih uzrokovala veliku zbunjenost, ali budući da su znali da je to Očeva volja, činili su to spremno i s ljubavlju. Često Mi je moja Majka Marija, poznavajući želju sv. Josipa da budem s njime, nalagala da mu idem pomagati u radu, da Mu pomažem kod njegovog zanata stolara, a Ja bih naklonio glavom i spremno slušao.

Tolika je bila velika ljubav moje Majke prema Josipu da se radije odricala razgovora sa Mnom kako bi On mogao uživati u mome društvu. Išao sam sa sv. Josipom raditi jedan dio dana, pomagao sam mu u nekim stvarima sve dok nisam došao do dobi da mogu puno raditi. Josip je kao sveti čovjek kušao veliku utjehu zbog mog društva i bio je duboko potresen znajući da je to Očeva volja. Kazivao Mi je što trebam raditi, a Ja sam to spremno činio. Puno puta dok je on bio umoran i znojan, Ja sam mu brisao znoj svojim rukama i gledao ga s puno ljubavi i samilosti. To je bilo dosta da ga okrijepi u njegovom umoru te je padao u ekstazu od radosti. Ja sam prikazivao Ocu ovo moje poniženje koje je bilo veliko za moju osobu jer sam bio istinski Sin Božji i Gospodar svemira. Bio sam u siromašnoj radionici, u poniznosti, i svi su Me smatrali kao sina siromašnog drvodjelje.

Uživao sam u tom poniženju i to prikazivao Ocu kao nadoknadu za ohole ljude iako su u biti bili bijednog stanja. Oni žele da ih svi smatraju velikima, da im iskazuju čast, a molio sam Oca da se udostoji utješiti svu moju braću koja su umorna i zarađuju potrebno za život. Budući da oni ne mogu uživati moju vidljivu prisutnost kao sv. Josip, molio sam da Bog nadahne njihovim srcima način kako da budu utješeni tj. da Mu prikazuju napor i rad Njemu za ljubav uz pomoć Božje milosti. To je dosta da se utješi umorna osoba i bude okrijepljena u svojim naporima iako su veliki. Otac je obećao da će to učiniti kao što uistinu i čini. Veći broj moje braće će zloupotrebljavati ovu milost i ne će pristajati na Božja nadahnuća. Cijenit će više samilost i utjehu koja dolazi od stvorenja od onih koje Bog šalje. Uistinu, radije će se truditi i raditi za ljubav prema stvorenjima ili za vlastiti interes negoli iz ljubavi prema svome Stvoritelju i za dobro duša.

Bilo Mi je jako žao zbog ovih tim više jer su tako bili lišeni tolikog vlastitog duhovnog dobra, ali sam bio utješen vidjevši neke koji će se truditi i biti po volji mome Ocu. U svojim naporima imat će za cilj vršenje Njegove volje. Iz ljubavi prema Ocu sve će činiti u dobroj volji te će biti zbog toga utješeni i zadovoljni. Ovima će Bog davati veće milosti tako da će biti utješeni i kušati će okrjepu u svim svojim naporima i biti zadovoljni. Na svemu tome sam zahvaljivao Ocu i molio da im da još više milosti i više svjetla da bi došli do spoznaje dobra i oni koji to zbog vlastite nebrige gube. Dok sam se zadržavao sa sv. Josipom u radu, nisam

propuštao biti u društvu Oca i moliti za svoju braća sve što sam vidio da im je potrebno za vječno spasenje. Rad, fizički rad, nije Me sprječavao da budem u trajnom odnosu sa Ocem. Molio sam da se udostoji dati svoj mojoj braći sličnu milost iako oni to ne će moći doživjeti na način kao Ja jer sam Ja Božje naravi sjedinjen sa ljudskošću tj. utjelovljeni Sin Božji, pa ipak sam želio da se moja braća, koliko im je to moguće, trude oko toga.

To sam činio jer Otac sve vidi i čuje a da stvorenja ne izreknu ni jednu riječ. On prodire u tajne srdaca i najdublje skrivene misli. Zato sam želio da moja braća budu sabrana u svome duhu i u srcu, da budu u trajnoj prisutnosti moga Oca, da se trajno s Njim druže i razgovaraju kao što sam to Ja činio, da se brinu za svoje vječno spasenje. Otac Me jako utješio obećavajući Mi dati ono što sam molio. Pa ipak, ova moja utjeha bila je popraćena gorčinom vidjevši kako moja braća tako malo odgovaraju na toliku milost i kako dopuštaju da ih zaokupe vanjske brige. Tako zaokupljeni nemaju čak ni jednu misao o onome što bi trebalo biti u njihovom srcu jer od toga zavisi njihova duhovna korist. Otac, ako vidi da su zaokupljeni Njime, da s Njim razgovaraju, motri ih s ljubavlju, zadržava se s njima, naslađuje se. Zbog toga im je spreman udijeliti sve ono što oni toliko žele. Vidio sam da će mnoga moja braća biti trajno zaokupljeni ovom svetom pobožnom vježbom te će uživati na čemu sam zahvaljivao Ocu. A kao nadoknadu za one koji su to propuštali prikazivao sam Ocu svoju veliku želju da se svi time bave i bez prestanka se trude u tako svetoj i pobožnoj vježbi.

U obiteljskom ozračju

Nakon što sam okrijepio sv. Josipa išao sam i Majci da utješim i njeno srce svojom prisutnošću. I Ja sam želio biti skupa s njom jer je bila najdraže stvorenje Ocu i Meni. Najviše sam je ljubio zbog njenih najviših i rijetkih krjeposti. Imao sam prema njoj ljubav kao što dolikuje prema svojoj istinskoj Majci i Ona Me poticala da idem k njoj te nisam mogao dugo vremena biti daleko od nje.

Išao sam, često je pohoditi i sa ljubavlju je pozdravljati. Kada bi Me Marija vidjela, poklonila bi se do mojih nogu, a Ja bih je s ljubavlju zagrlio i podigao sa zemlje. Pozdravljali smo se u ljubavi, uživali u međusobnoj prisutnosti, zadržavali se u razgovorima o veličinama moga Božanskoga Oca. Iako je Ona bila o tome jako dobro poučena, ipak bi bila još više prosvijetljena o Božjim veličinama i savršenstvima jer ona su tako velika da ma koliko neko stvorenje sposobno da ih shvati, uvijek ima još mnogo toga za shvatiti. U sličnim prigodama molio sam Oca da dušama koje čeznu za Njim dade osjetiti Njegovu prisutnost te da se udostoji povratiti im brzo osjećaj Njegove prisutnosti i tako ih utješiti.

Da ne dopusti da ostanu dugo vremena bez Njegove utjehe i Njegovih pohoda te da njihove duše budu još više raspaljene željom da Ga ljube. Uistinu, duša toliko više kuša koliko je više gladna i žedna u žudnji ljubavi. Zato sam Ga molio ustrajno jer sam poznavao slabost svoje braće koja bez utjehe malo vremena mogu ustrajati ako im Otac ne pomogne na poseban način kao što je to i uistinu činio s mnogima. Otac Me uslišao u svemu što sam želio, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svoje braće. To je bilo jako drago Ocu te je bio uvijek iznova spreman udijeliti ono što molim.

Dok sam se zadržavao u svetim razgovorima sa mojom Majkom, došlo je vrijeme za okrjepu. Marija je bila pripravila neke male obroke, obavijestila Josipa da i on dođe. Oni su Mi nalagali da blagoslovim hranu, a Ja sam to poslušao te sam sve činio sa puno milosti i radosti tako da samo vidjevši Me kako to činim oni kao da su se bili nasitili te su uzimali jako malo hrane. Padali bi često u ekstazu vidjevši Me kako jedem. To bi bila kao neka vrsta njihovog začina hrane, a često je to bilo samo kruh i voda. Ali taj kruh su tako uživali, s toliko milosti nakon mog blagoslova, da bi nakon te okrjepe žarko zahvaljivali Ocu. Zahvaljivali

smo u ime svih onih ljudi koji nakon što su blagovali ne sjete se u svome duhu na bilo koji način zahvaliti Ocu.

Uzdizanje nakon objeda

Nakon što smo završili zahvaljivati Ocu, zadržavali smo se neko vrijeme u radosnim razgovorima o ljepoti nebeske domovine, užitcima koji su u njoj prisutni, o posebnim okruženjima koja su tamo pripravljena za one koji će imati sreću ući, manje ili više prema svojim zaslugama, ili o Božjim savršenstvima i o drugim stvarima. Sve to bi uzrokovalo užitak u duši Marije i Josipa. Nakon što bih završio kratki nagovor, Josip bi išao raditi, a Marija bi se posvećivala svojim poslovima. U međuvremenu prikazivao sam Ocu tu svetu rekreaciju koju smo skupa imali i molio Ga da se udostoji prihvatiti je kao nadoknadu za sve nedostatke koje imaju moja braća jer se ne znaju odmoriti i opustiti osim stvarima svijeta i niskostima ove bijedne zemlje.

Budući da sam dobro vidio da mnogi čine još i gore te njihova opuštanja i rekreacije gotovo nikada ne završe a da ne uvrijede Oca ili svojega bližnjega. Zbog toga sam osjećao veliku muku i molio Oca da im oprosti toliku nebrigu i primi moja prikazanja kao nadoknadu za te grijehe. Molio sam da se udostoji uliti u njihova srca i misli razmišljanje o svetim stvarima, posebno o Njegovoj beskrajnoj dobroti, moći i veličini, o slavi u raju i nagradi koja je pripravljena za one koji se Njega boje.

Vidio sam kako je to Otac rado primao i bio spreman udijeliti Mi ono što sam molio te sam Mu se i Ja radovao i zahvaljivao. Ali to je bilo popraćeno i gorčinom kad sam vidio kako će malo ljudi odgovoriti na te milosti, najveći broj moje braće ne će slušati Božja nadahnuća i ne će se znati rekreirati na drugi način osim vidljivim stvarima. Puno puta svi njihovi razgovori završe u grijehu i vrijeđaju Oca i bližnjega umjesto da paze na ljubav. Kušao sam neku utjehu vidjevši neke koji uistinu provode cijelu svoju rekreaciju kao što sam želio, na slavu moga Oca i na korist svojih duša.

Osobna molitva

Zadržavao sam se neko vrijeme u društvu moje ljubljene Majke, a zatim se povukao, kleknuo na zemlju i u poniznom činu molio Oca. To sam činio s još više gorljivosti za spasenje svih ljudi. U molitvi u samoći izlijevao sam svoju bol jer sam tada živo doživljavao veliko mnoštvo uvreda koje se nanose mome Ocu. Vidio sam jednog po jednog svoju braću koji su išli putem propasti i budući da nisam htio dirati u njihovu slobodu, uzdisao sam i plakao zbog njihove tvrdoće i tvrdokornosti.

Prikazivao sam ove uzdahe i suze Ocu i molio da na neki stavi zapreku tolikim grijesima i uvredama, a Otac Me uslišao u mojoj molitvi. Sve sam prikazivao Njemu, prikazivao samoga sebe kao nadoknadu za tolike grijehe koji vrijeđaju Njegovu pravednost, a Ja sam želio iskazati potpunu zadovoljštinu za to. Često sam ponavljao Ocu da požuri vrijeme moje muke da bi čim prije mogao nadoknaditi za toliko zlo i da se spriječi propast tolikih duša koje se gube. Žudio sam da Božanska pravda bude potpuno udovoljena zbog tolikih uvreda koje se iskazuju Bogu. Vidio sam da je samo moja muka i smrt bila dovoljna da ublaži Božju pravednost te sam je žarko želio. Želio sam da dođe to vrijeme i svaki trenutak Mi je izgledao kao predugo očekivanje.

Uzajamni razgovor

Kada sam završio svoju molitvu, vraćao sam se Majci koja Me često vidjela ožalošćenog i nije se usudila pitati koji je uzrok moje boli, ali se i ona jako žalostila jer je unaprijed mogla spoznati puno toga zbog uzajamnog prožimanja naših srdaca. Ipak ponekad sam joj nešto skrivao kako bih joj dao priliku da više zaslužuje, da poraste u zaslugama. Ona se žalostila još više kada nije znala uzrok moje patnje, bojala se da nije Ona nesvjesno dala neku priliku Meni da se ražalostim. Ponekada sam je tješio i govorio joj o uzroku svoje patnje, a neki puta skrivao kako bi i Ona trpjela i porasla u zaslugama.

Neki puta bih se zadržavao s njom i izlijevao muku i gorko plakao te bismo skupa prikazivali Ocu moje suze, našu patnju kao nadoknadu za tolike uvrede koje Ocu nanosi ljudski rod. Druženje s Majkom Mi je bilo utješno kako bih dao oduška svojoj patnji. Zbog toga sam molio Oca da se udostoji providjeti svoj mojoj ožalošćenoj braći, da im udijeli milost da susretnu osobe koje će imati samilost te da im tako omogući neku okrjepu u njihovoj žalosti. Znao sam da će me moj Otac uslišiti i znao sam da će providjeti svima koji su u potrebi.

Uistinu, nema osobe koja ma kako bila ožalošćena i u muci a da ne nađe nekoga tko će joj donijeti olakšanje. Tko ne nalazi niti jedno stvorenje, neka dođe k Meni. Ja sam uvijek spreman utješiti takve osobe i ako ne osjećaju na sjetilan način moje riječi, ako ih ne čuju, ipak kušat će u svom srcu utjehu i Ja ću ih pohoditi po milosti koja ih više od bilo kojeg stvorenja može utješiti. Kada sam završio molitve i prošnje, odlazio sam od Marije k Josipu koji se umarao u svome radu. Često bih ga našao uistinu jako umornog i ožalošćenog. Tješio sam ga svojom prisutnošću, gledao očima punim ljubavi, poticao da prikazuje Ocu svoj napor, da ga rado podnosi Meni za ljubav, da se smatra sretnim što može radom svojih ruku uzdržavati Mene i svoju ljubljenu zaručnicu Mariju. Josip bi bio jako utješen vidjevši da sam s njim u društvu.

Tada bih molio Oca da udijeli sličnu milost svoj mojoj braći koji se trude Meni za ljubav oko svog uzdržavanja i u stvarima koje su Njemu na čast i slavu Njegovog Božanstva i uzvišenosti, da unutarnjom milošću budu utješeni i potaknuti u svojim naporima. Sve Mi je to obećavao moj Otac i On to uistinu čini jer Njegova božanska milost kao nevidljiva prisutnost ih tješi. Mnoge osobe ostaju lišene ove utjehe zbog svog egoizma jer njihovi napori nisu učinjeni sa dobrom nakanom niti su usmjereni na slavu Božju, nego imaju iskrivljene ciljeve ili interese ili ispraznosti. Osjećao sam veliku žalost zbog njih. Uistinu, moja zaručnice, cijeli moj život je bila jedna trajna patnja koju sam kušao u duši, u uzvišenijem dijelu moje duše i u sjetilnom dijelu duše. Ljubio sam jako puno svoju braću i želio im svako dobro, a vidio kako gube tolike milosti i darove koje sam im zasluživao s toliko brige. To je za Mene bila ogromna muka, jedno trajno mučenje.

Trpio sam jedno okrutno mučeništvo koje Mi je razdiralo srce vidjevši uvrede koje se nanose mome Ocu, jer ljubav koju sam imao bila je beskrajna, a velika je bila i bol koja je probijala moju dušu, držala Me u trajnoj žalosti. Nema duha koji može doći do toga da shvati koliko sam u svojoj duši doživljavao ovo veliko mučeništvo. Budući da sam samo Ja imao jasnu spoznaju beskrajne uzvišenosti i ljubavi moga Oca, jasno sam spoznavao težinu uvreda koje se Njemu nanose. Samo Ja znam kolika je bila velika moja patnja i muka. Zbog toga sam svaki čas prikazivao svoje veliko mučeništvo Ocu, zadovoljštinu za tolike uvrede koje Mu se trajno nanose kako bi bilo zadovoljeno Božanskoj pravdi koja je bila jako rasrđena zbog mnoštva nepravdi. Još više Me žalostilo vidjeti kako moja braća tako malo cijene i tako smatraju malim stvarima uvrede koje trajno čine mome Ocu.

Zbog toga sam molio Oca da ne koristi kazne prema njima, nego da bude beskrajno milosrdan, da im oprosti, da čeka njihovu pokoru, da ih potiče u savjesti da se promijene, da se obrate od svojih pogrešaka, te da imaju ono pravo poštovanje prema Njemu i da cijene Njegovu milost, čast, da prepoznaju obvezu koju imaju da ljube svoga Stvoritelja. Otac je uživao i kušao radost zbog ovih mojih prošnji i On je uistinu imao želju da svi žive u svetom Božjem strahu da Ga ne uvrijede jer Ga ljube. Moj Otac nije to želio zbog bilo kakvih vlastitih interesa jer On ne treba ništa, nego zbog dobra ljudi, da se ponašaju kao Njegova istinska djeca i da budu zahvalni za Njegove milosti i Njegovu ljubav. Kada sam molio ove molitve i isprosio od Oca gore spomenute milosti za svoju braću, zahvaljivao sam Ocu za sve što je davao na korist mojoj braći. Zahvaljivao sam i za ljubav kojom se udostojao slušati Mene i za milinu koju je u Meni pronalazio.

Molio sam da to isto bude i sa mojom braćom, da usliša njihove pravedne prošnje. Zahvaljivao sam u ime onih u kojima se Bog naslađivao zbog njihove dobrote kao i u ime onih koji nisu bili tako pažljivi te su često propuštali da Mu zahvaljuju. Zahvaljivao sam Ocu za sve uzdahe svih stvorenja, sve je dar Njegove velikodušnosti, jer ne mogu to učiniti sami od sebe i bez Njegove milosti. Zahvaljivao sam za zrak koji im je davao, hranu kojom ih je uzdržavao i za sve ono što je moj Otac stvarao na korist i uzdržavanje svojih stvorenja. Na svemu sam zahvaljivao i molio da uzdrži i sačuva sve što je stvorio na dobro čovjeka. Ove prošnje i zahvale sam često činio u ime svih, u ime svakoga ponaosob. Otac je to rado primao, a Ja sam iskazivao zadovoljštinu za svu svoju braću ljude.

Nakon što sam Ocu prikazao sve ove čine u svojoj nutrini, bio sam jako utješen zbog toga što je Otac bio zadovoljan na dobro svih. A istovremeno moja utjeha je bila popraćena gorčinom kada bih svrnuo pogled na neku svoju braću i vidio ih tako nezahvalne prema Meni da su Me odbacivali sa nezahvalnošću. Ovo, o moja zaručnice, ranjavalo je moje srce jer dok sam Ja izgarao iz ljubavi prema njima, oni nisu imali niti jednu misao za Mene. Koliko sam bio žalostan kad se mome duhu pokazivala sva nezahvalnost moje braće nad tolikim dobročinstvima! Vidio sam kako su pažljivi jedni prema drugima, kako zahvaljuju jedni drugima na uslugama, a samo su zaboravili na Mene kao da nisam ništa učinio za njih i to Me žalostilo i svaka moja utjeha je bila popraćena gorčinom.

Kao što sam jako uživao zadržavati se sa svojim Ocem za dobro svoje braće, tako sam se žalostio vidjevši da oni žive u takvom zaboravu prema Meni. Kad sam završio prošnje i prikazanja, zadržavao sam se sa Josipom i pomagao mu u njegovom radu. Nakon toga bih opet odlazio od njega i bio u društvu svoje Majke koja je živjela sa gorućom čežnjom i ljubavlju kada nisam bio u njenom društvu. Josip je bio jako okrijepljen i utješen kada je bio sa Mnom. On sam je govorio da idem utješiti svoju Majku, njegovu ljubaznu zaručnicu, jer je znao da Ona osjeća patnju kada nisam u njenom društvu. Budući da je u Josipu bila savršena ljubav, on se odricao utjehe moga društva kako bi mogla biti utješena njegova ljubazna zaručnica.

Svojevoljna podložnost

Kada sam se udaljavao od njih, tražio sam njihovo dopuštenje, bilo od Marije, bilo od Josipa i molio sam za blagoslov. Ovaj čin podložnosti i poniznosti zbunjivao ih je. Budući da sam Ja to uvijek tražio s toliko brige, oni su Me blagoslivljali i prostrli se na zemlju moleći istovremeno blagoslov moga Oca i Njegovu milost. Blagoslivljali su Me sa najvišom mogućom ljubavi i poniznosti. Ja sam bio u poniznom činu, i primao njihov blagoslov. Nakon toga sam Ja na njih zazivao blagoslov moga Oca.

Otac je to obilno činio. Sa svakim blagoslovom koji sam za njih molio oni su bili jako okrijepljeni i utješeni tako da nisu kušali tolike muke kada bi ostajali bez Mene i moje prisutnosti kao inače. Ova bi patnja za njih inače bila nepodnošljiva, da ih Božja milost nije pomogla. Tolika je bila velika utjeha koju su imali kada su bili sa Mnom u prisutnosti. Prikazivao sam Ocu svoj čin podložnosti, poniznosti i molio Ga da snagom tih čina udostoji se dati milost svoj mojoj braći da bi nasljedujući Mene prihvatili poniziti se i podložiti ne samo njihovim nadređenima, nego i onima koji su njima jednaki pa i prilagoditi se svojim štićenicima. Ovo sam molio za sve, a na poseban način za redovnike i redovnice jer je ova krjepost njima najpotrebnija.

Često ambicije, karijerizam i oholost u duhu stvorenja imaju veliku snagu te je potrebna velika milost da se one ponište i podlože. Zbog toga sam se trudio pribaviti taj dar od Oca, koji je to obilno i činio po svojoj milosti i obećavao da će ga dati svakome kome bude potreban prema stanju i staležu u kome se nalazi. U svom duhu sam vidio milost koju će Otac obilno dati mojoj braći s puno ljubavi, i to stvorenjima koja su nezahvalna, te sam bio zbunjen zbog moje braće, a divio sam se dobroti svoga Oca.

Zahvaljivao sam sa puno ljubavi jer iz ljubavi prema Meni pokazao se tako velikodušan prema mojoj braći. Sve ih je motrio ponaosob, jednog po jednog. Zbog onih koji su se okoristili milošću jako je uživao, a zbog onih koji su zloupotrebljavali milost jako se žalostio. Za prve sam zahvaljivao Ocu i molio još više milosti za njih, za druge sam molio oproštenje za njihovu nebrigu i lijenost i molio da im ne uskrati svoju milost sve dok ne odluče drugačije činiti i dok ih milost ne pobijedi. Vidio sam da je za neke bila jako korisna ova moja prošnja jer su na kraju prihvaćali dar koji im je bio ponuđen, ali neki su nastavili sa svojim protivljenjima i tvrdokornostima, nisu ništa dobro činili a Božja je milost tako bila izgubljena za njih. U njima je vladala oholost i častohleplje. Zbog ovih bio sam jako ogorčen poglavito kada bi se radilo o osobama posvećenim Božjoj službi. Još sam se više žalostio jer su trebali biti više sjedinjeni sa Mnom.

Uvijek sam bio u muci zbog svoje neposlušne i nezahvalne braće. Prikazivao sam Ocu ovu svoju žalost da ublaži svoju srdžbu i da se iskaže potpuna zadovoljština Njegovoj pravednosti.

U društvu Majke

Zatim bih došao potražiti svoju Majku koja, čim bi Me vidjela bila bi utješena zbog goruće ljubavi i zbog poštovanja prema uzvišenosti Božanstva koje je u Meni motrila. Klanjala bi se do zemlje Meni kao Sinu Božjem. Zatim bi se podigla i ljubazno Mi se približila kao svome sinu. Nikada se nije bunila zbog toga što sam kasno dolazio do nje da je pohodim iako je ljubav koju je imala prema Meni budila u njoj veliku želju da Me vidi. Ako bih pronašao Mariju u molitvi, a to se često događalo, molio sam skupa s njom. Ako bi radila, zadržavao bih se s njom u svetim razgovorima.

Sve Mi je skupa uzrokovalo jednu veliku radost. U molitvi bih se sjedinio s njom na poseban način i uzdizao još više njen duh u motrenju Božjih stvari. Ako bi radila, obnavljao bih njen duh uzvišenim razgovorima, objašnjavao bih joj Božanska savršenstva, a Ona bi postala još više gorljiva i tako je bila savršeno poučena. Često bi Marija padala u ekstazu kada bi slušala kako govorim jer sam to činio s puno milosti. Puno puta sam u tome bio oprezan. Slušajući Me njen duh bi se odmah podigao i bio potpuno uronjen u Boga. Ona je željela da svi koji Me čuju kako govorim budu zaneseni i vezani ljubavlju kao što je Ona to bila. Ali budući da duše onih koji su Me slušali nisu imali nutarnje raspoloženje kao Marija, nije se u

njima događao ni učinak koji je Ona željela. U mnogima koji su bili u duši spremni bilo je pozitivnih učinaka, poglavito u jednostavnoj djeci koja su se rado Meni približavala.

Duh prikazanja

Nakon što sam se neko vrijeme zadržavao sa mojom ljubljenom Majkom, odlazio sam da bih sam molio. Prikazivao sam Ocu to vrijeme koje sam dobro upotrijebio i to sveto druženje te Mu zahvaljivao za utjehe koje je dao mojoj Majci i sv. Josipu kad sam bio u društvu s njima. U svemu sam zahvaljivao svome Ocu i sve sam Njemu govorio, prikazivao kao dar, kao da ništa nisam imao vlastitoga iako sam bio iste Božanske naravi. Ovaj čin poniznosti sam prikazivao kao nadoknadu za one koji kada sve prime od Boga, sami sebi pripisuju te darove a uistinu sve su primili od moga Oca i Njegove dobrote.

Ovim svojim prikazanjima htio sam zadovoljiti Božansku pravdu koja je bila ljuta na stvorenja koja sama sebi pripisuju darove koje su dobili i tako postaju nedostojni i nesposobni primiti mnoge nove milosti. Otac je bio zadovoljan time i primao ova moja prikazanja i bio spreman udijeliti nove milosti ovima zbog Mene jer će primati nova svjetla i nove milosti i tako će mnogi prepoznati svoje zablude, popraviti se i sve prikazivati Bogu, svako dobro koje nalaze u sebi. Molio sam Oca da zbog onog druženja sa mojom Majkom, koje je Njemu bilo tako po volji, da se udostoji uliti u srca sve moje braće živu želju da razgovaraju o svetim stvarima na svoju duhovnu korist. Na taj način bi vlastitoj želji pridružili i djelo i njihove duše bi bile sveto odmorene na njihovu korist i zadovoljstvo moga Oca koji jako želi vidjeti svoje sinove savršene kao što je On savršen, svet.

Vidio sam da iz ovih svetih druženja proizlaze dobri osjećaji i služe kao poticaj dušama da postaju još gorljiviji u Božanskoj službi i prakticiraju krjeposti. Jako sam se trudio i molio Oca da bi u ovoj posebnoj situaciji udijelio obilje svoje milosti te da udijeli prosvjetljenje o tome svojim najbližim i najdražim slugama da se sveto i prijateljski druže i izmjenjuju misli. Shvati, moja zaručnice, da stvorenja ne čine niti jedno djelo bez riječi i bez milosti koje im Ja zaslužujem da bi to mogli učiniti sa potrebnim savršenstvom i da bi njihova djela bila po volji moga Oca. Tako postaju dostojni one nagrade koju im je Otac obećao dati s toliko velikodušnosti. Prikazivao sam Ocu sva svoja djela, sve svoje čine koji su bili savršeni i sveti, a On ih je rado primao. Djela moje braće koja su tako nesavršena i bez zasluge nisu mogla biti draga mome Ocu jer Otac ne može ništa primiti osim savršenih, svetih stvari jer je On sama svetost.

Ali primajući one čine, djela i prikazanja koja sam Ja davao kao nadoknadu za nedostatke svoje braće Otac prima sva djela kao da su moja, kao da sam ih Ja učinio u ime svoje braće i tako Mu je potpuno iskazana zadovoljština. Sve ono što sam činio, činio sam za slavu svoga Oca i za korist svoje braće ne isključujući niti jednoga. O njima samima ovisi ako ne kušaju plodove tolikih mojih djela i čina. Sami sebe čine nedostojnima jer se ne brinu da svjesno žive sa Mnom, nego radije žive u svojoj duhovnoj bijedi. Nikada ne misle o onome što sam za njih učinio, ne nasljeduju moja djela iako sam živio na zemlji da bih im ostavio primjer kako činiti i djelovati po volji moga Oca i kako postati dostojan vječnog blaženstva.

Razgovor s Ocem

Nakon što bih otišao od Majke, povlačio bih se sam i molio dok su oni radili da bi zaradili što nam je potrebno za život, a njihov duh je bio sjedinjen sa Mnom, poglavito duh moje ljubljene Majke koja je jednim višim svjetlom shvaćala sve što sam činio te se sjedinjavala sa Mnom u molitvi. Obično bih bio na koljenima, pognute glave u poniznom činu i prikazivao poštovanje Ocu sklopljenih ruku ili prekriženih na grudima.

Često bih molio s rukama u znaku križa kako bih posvijestio svom duhu na koji način je već određeno da umrem u tom položaju. Stajao sam u prisutnosti Oca, iako sam uvijek bio u Njegovoj prisutnosti, pa ipak u činu molitve to je bilo na poseban način jer sam sve činio za svoju braću, prikazivao sam njihove osobe ponaosob svome Ocu. Prvo sam Mu se klanjao u ime svih i zazivao Njegovu pomoć, a često je Otac bio srdit zbog trajnih uvreda koje su Mu se nanosile, i prema Meni bi pokazivao svoju strogost kada bih pred Njim bio kao predstavnik cijelog ljudskog roda. Srce Mi se probadalo vidjevši srdžbu svoga Oca, a Ja bih tada prostrt licem do zemlje sa suzama i uzdasima molio da Njegova srdžba bude ublažena. Prikazivao sam da ću trpjeti sve udarce te sam Mu često spominjao:

«Spremno je moje srce, o Oče moj ljubljeni, pravedna je Tvoja srdžba jer su bezbrojne uvrede koje Ti se trajno nanose, ali ublaži svoju srdžbu. Iako sam zagovornik pred Tobom za cijeli ljudski rod, sjeti se da sam ujedno Tvoj jedinorođeni Sin i kao takvog pogledaj na Mene. I zbog one miline koju imaš u Meni, zbog poslušnosti koju sam Tebi uvijek iskazivao kada sam postao čovjekom, zbog suza i uzdaha molim Te ublaži svoju srdžbu. Svrni svoj pogled na moj život i na one patnje i na moju bolnu muku i smrt koja Mi je pripravljena. Ako to nije dovoljno da bude prikazano kao zadovoljština za sve, neka se Tvoja srdžba opet okrene na Mene najvećim bičevima. Spreman sam sve trpjeti kako bih iskazao zadovoljštinu za uvrede koje Ti ljudski rod trajno nanosi.»

Na ove moje prošnje Otac bi se raznježio i uistinu prihvaćao bi Me s očinskom ljubavlju kao istinskog Sina, govorio da Mu je u Meni sva milina i u ovim činima ljubavi se iskazivala i zadovoljština za sav ljudski rod jer je Otac od Mene primio potrebnu zadovoljštinu za sve. Vidjevši da je Otac ublažen u srdžbi nastavio sam Ga moliti da, po Mojom činima koji su Njemu bili dragi, udostoji se dati slične osjećaje svoj mojoj braći da kada primijete da su Ga uvrijedili, ponize se pred Njim te da čine one čine ono što će ublažiti Njegovu srdžbu i da Mu prikazuju moje zasluge.

Da budu spremni iskazati Mu zadovoljštinu, spremni trpjeti sve muke koje će im zbog njihovih grijeha poslati Božanska pravda te da tim činima još više bude ublažena Božja srdžba. Otac je pokazivao da rado prima moju prošnju, da će je uslišati, da će dati svjetla i milosti svakome iako se mnogi ne će na to obazirati te ne će biti onih učinaka koje bi Bog htio. Pa ipak moj ljubazni Otac nikada ne propušta činiti ono što je Meni obećao. Ali toliko je velika ljudska bijeda i toliko je čovjek zaslijepljen vlastitim strastima i samoljubljem da postaje neosjetljiv ne samo na milost i svjetlost koju im daruje Otac, nego i na udarce Njegove srdžbe pripisujući nekim drugim uzrocima ono što je dopustila Božja pravda. Ne želeći se promijeniti i poniziti po svjetlu i milosti, neka se ponize i promijene po kaznama. Vidio sam sve ove stvari i osjećao veliku muku, molio Oca da bude samilostan na toliku bijedu koju sam vidio kod svoje braće. Otac je bio sav pun ljubavi i pokazivao Mi je da čini sve što je potrebno da bi svatko mogao sveto živjeti te Mi je govorio:

«Ljubljeni moj Sine, što bih još trebao više činiti a ne činim da bi se svi spasili? Koje ljubavi, koje brige trebam još imati a da nisam sve učinio prema svakome ponaosob i općenito prema svima ovisno o potrebama svakoga?»

Uistinu, vidio sam s koliko se brige, ljubavi i skrbi moj Otac brinuo za sva stvorenja. Bio sam jako zbunjen zbog njih i zahvaljivao u ime svih za ono što su primili od Oca.

Molitva u obitelji

Nakon što sam neko vrijeme sam molio, kad je došlo vrijeme da molimo pohvale Ocu, nadahnuo sam srca Marije i Josipa da se priprave i sjedine sa Mnom u slavljenju nebeskog Oca. Dolazili bi moja Majka i sv. Josip, ostavljali bi svoj posao i približavali se k Meni. Budući da sam nekada izgledao ožalošćen i naslućujući uzrok tome tješili su Me riječima punim ljubavi i samilosti, tim više što sam još uvijek bio u malenoj dobi. Milovali bi Me sa puno ljubavi, ali nikada ne bi izgubili poštovanje koje su imali prema Meni zbog uzvišenosti koju su u Meni vidjeli. Ja sam vrlo rado prihvaćao ove svete iskaze ljubavi, posebno od svoje Majke i to Mi je donosilo olakšanje.

Prikazivao sam to odmah Ocu i molio Ga da se zbog tog olakšanja koje sam primao udostoji sve duše utješiti naročito po onim osobama koje su krjeposne i tješe ih svojim riječima i tako im pomažu u patnji. Moj Otac Mi je to udijelio. Uistinu, moja zaručnice, nikada nisam imao neku utjehu s bilo koje strane a da odmah nisam mislio na svoju braću i kako njima to pribaviti. Tolika je bila velika ljubav koju sam imao prema njima da je sva moja misao bila u tome da njima zaslužim nove milosti i pomoć u svim potrebama. Kad smo Marija, Josip i Ja počeli pjevati pohvale Bogu, naša srca su se jako radovala i sve više raspaljivala Božjom ljubavlju.

Gledajući Me Marija i Josip padali su u ekstazu radosti i Ja sam puno uživao vidjevši Oca koji je bio radostan zbog tih pohvala poglavito jer su bile sjedinjene sa mojima, jer su moje pohvale pružale Ocu potpuno zadovoljstvo i slavu. Bilo je tu i mnoštvo anđela koji su s poštovanjem i radošću slušali naše pohvale. Bili su sretni čuvši kako slavim svoga Oca i zahvaljivali su što Me poslao na svijet. Ja sam Njegov jedinorođeni Sin u kojem Mu je sva milina. U tim trenutcima mjesto gdje sam boravio postajalo bi raj jer sam tu bio Ja u svom Božanstvu sjedinjen sa svojim Ocem. Bila je tu i moja Majka koja je uzvišena na čast Kraljice nebesa. Anđeli su se smatrali na poseban način obdarenima što mogu prisustvovati tome i što mogu biti pratnja Meni i svojoj Kraljici jer su se anđeli uvijek tako ponašali i tako častili moju Majku. Kad smo završili pohvale Bogu, kao i obično, u ime sve moje braće molio sam Oca da, zbog one miline kojom je slušao naše molitve, udostoji se primiti i sve molitve koje će Mu iskazivati moja braća.

A ako njihove molitve i pohvale ne zaslužuju da se Otac u njima naslađuje jer nisu izmoljene sa potrebnom pažnjom i nakanom, neka primi one moje kao nadoknadu za njihove nedostatke. Shvaćao sam da će Mi to Otac udijeliti jer je jako želio da Ga slave Njegova stvorenja ako ove pohvale ne proizlaze iz licemjerne duše i perverznog srca koje nije sposobno slaviti svoga Boga kako bi trebalo te Mu nisu po volji. Moj Otac rado prima sve druge pohvale i ako nisu izrečene sa potrebnom pažnjom jer sam Ja nadoknadio za sve. Imajući razumijevanja za ljudsku krhkost moj Otac prima rado te molitve i pohvale motreći zasluge moje Osobe. Nakon što smo završili molitve i pohvale, imao sam živu želju nastaviti jer se u tome nisam umarao. Prikazivao sam Ocu ovu želju i molio da se udostoji dati to mojoj braći tj. tu živu želju da Ga nastave slaviti i hvaliti, da se u tome nikada ne umaraju, nego da imaju utjehu u duhu, da na takav način časte svoga Stvoritelja i da su Njemu po volji. Otac je obećao da će to učiniti jer onome tko Ga slavi sa potrebnim nutarnjim raspoloženjima, On mu daje utjehu i užitak u tome.

Ali ako ljudi misle na sve drugo osim kako da časte svoga Stvoritelja, sigurno da im Otac ne će dati onaj užitak koji je obećao dati onima koji Mu se iskreno mole i slave Ga. Zbog toga kada je manje zadovoljan, i oni će to manje doživljavati jer od one miline koju Otac ima u njima proizlazi njihov užitak i utjeha. Otac pokazuje da je velikodušan prema onome tko nije škrt prema Njemu. Vidio sam da se moja braća malo trude oko toga i jako je malo onih koji Ga slave kako bi to trebalo i zbog toga sam kušao veliku muku jer je Otac

imao tako malo miline u njihovim molitvama i bile su im malo korisne i imali su premalo utjehe zbog njih. Kad sam završio prikazanja i zadobio od Oca što sam želio za svoju braću, zahvaljivao sam Mu u ime svih kako bih nadoknadio za njihove propuste.

Zahvaljivao sam i u ime onih koje je Otac izabrao za tu svetu službu tj. da Ga slave na poseban način po svome pozivu, jer je to velika milost koju malo njih poznaje i cijeni. U tome mnogi imaju nedostataka jer ne zahvaljuju Ocu na milosti što ih je izabrao za tako sveto zvanje na svoju slavu i njihovu duhovnu korist. Uistinu, sa svakom riječju molitve mogu zaslužiti puno slave jer svakom riječju mogu slaviti svoga Oca.

Siromaštvo u hrani

Kad je došlo vrijeme da se okrijepimo u određeni čas, moja Majka je išla pripraviti hranu, a Josip je ostao sa mnom. Otvorio je svoje srce i kazao koliko Me ljubi, kako bi htio da imam sve što Mi je potrebno. Jer ponekad bi nedostajalo osnovno potrebno u hrani te se žalostio vidjevši Me u tolikoj potrebi, a to je moj Otac dopuštao kako bi se Njegov sluga vježbao u krjeposti. Tješio sam Josipa ljubaznim riječima i sa zahvalnošću, a i Ja sam bio utješen i on je molio da utješim njegovu ljubaznu zaručnicu jer je i ona bila ožalošćena vidjevši takvo siromaštvo da nisu imali ponekad osnovno za uzdržavati Me.

Kada je bilo nešto za jelo, išli smo to blagovati, a to je kao i obično pripravljala moja Majka Marija. Ja sam blagoslivljao hranu. Uvijek ponovno molio sam za svoju braću te smo zajedno zahvaljivali. Kada nije bilo hrane, Josip i njegova zaručnica su bili jako žalosni, a Ja sam ih tješio na više načina. Nekada sam pripravljao stol i blagoslivljao. Sve troje bi sjeli i kada nije bilo ništa za jelo. Tada bih im održao jedan mali govor o tome kako moj Otac u nebu ima pripravljen stol za one koji Mu služe i ljube Ga. Oni bi nakon tog govora bili potpuno zasićeni i tom hranom riječi Ja sam ih tješio.

Drugi puta sam pripravljao stol i pozvao ih na stranu, poticao da mole Oca da im providi potrebnu hranu, a Otac bi poslao hranu, više puta i po rukama anđela, neki puta po ljudima i tako nam je iskazivao svoju providnost. To je bilo samo kada smo imali krajnju potrebu, a to se znalo često dogoditi iako su Marija i Josip radili da zarade što je potrebno za Mene i njih. U tim prigodama smo skupa zahvaljivali Ocu na darovima koje nam je davao i dao nam je priliku da iskusimo potrebe krajnjeg siromaštva, a Ja sam u tome uživao jer je skromnost bila krjepost Meni jako draga. Uistinu, moja zaručnice, puno puta sam trpio u toj dobi glad i žeđ, a to je bila prilika da prikažem Ocu te muke kao zadovoljštinu za moju braću, posebno one koji su neuredni, koji izgleda da su na svijetu samo kako bi zadovoljili svojoj neumjerenosti u jelu i piću, te se trude samo da pribave ukusna jela i pića u obilju.

Kad sam bio u toj situaciji siromaštva, kao i obično molio sam Oca i prikazivao Mu svoje prošnje da providi mojoj braći koji su siromašni i da im udijeli predanje i povjerenje u Njegovu očinsku ljubav koja ih ne će ostaviti, nego će providjeti svima i svakome ponaosob. Molio sam puno više da se udostoji providjeti na poseban način onima koji, iako su bogati vremenskim dobrima, odriču se tih dobara Bogu za ljubav i daju svojim bližnjima, te su se neki od njih povukli da provode siromašan život ugledajući se na Mene. Iako sam vidio sve njihove patnje i spoznavao potrebu koju su imali za Božjom providnošću, molio sam Oca da im da jedno veliko povjerenje u Njega te da im providi potrebno. Otac je obećao da će to učiniti sa posebnom brigom da im nikada ne uzmanjka potrebno. Istovremeno će ih obogatiti velikim zaslugama. Ako se neki puta dogodi da im ne providi odmah u onome što im je potrebno, to je samo zato da porastu u zaslugama te da postanu postojani i jaki u povjerenju u Njega. Ako Bog i odgađa, On ne propušta učiniti ono što je obećao u posebnoj brizi za njih.

Dijete s djecom

Tako smo živjeli i nisam propuštao nikada praksu trajnog prikazanja i molitava Ocu za dobro svoje braće. Najviše vremena provodio sam u kući i zadržavao se samo s Majkom i sv. Josipom. Ipak su ponekad dolazila neka djeca moje dobi da se druže sa Mnom jer u toj dobi osjećali su u svojoj nevinosti da su privučeni Meni jer Ja posebno privlačim nevine duša te se ta djeca nisu mogla oduprijeti tome da Mi se približe. Moja čistoća privlači nevinost, privlači sebi nevinost te dječice. A Ja sam ih primao radosna lica, vodio ih do svoje Majke da ih i ona pomiluje.

Zatim bih molio Oca da im udijeli milost ustrajnosti u čistoći i nevinosti. Molio sam da kao što Ja uživam u njihovom društvu, kako sam ih vodio svojoj Majci, da isto tako i moj Otac u njima nalazi svoju milinu, da Mi zbog toga udijeli milost da sve čiste i nevine osobe posebno On ljubi kao i drugi jer nevinost sama po sebi ima tu povlasticu da je svi ljube, da bude svima po volji s kim se takva nevina osoba druži. Otac je obećao da će to učiniti. Uistinu, On to čini do te mjere da i veliki grješnici rado razgovaraju sa čistim i nevinim dušama koje su privilegirane od Boga i ljubljene od Njega i stvorenja. Zahvaljivao sam Ocu u ime njih, jer one ne misle dovoljno na to da zahvaljuju mome Ocu za tu milost iako je ona Njegov dar.

Na poslu sa sv. Josipom

Iako sam bio dječak u mladoj dobi, išao sam pomoći sv. Josipu u ručnom radu jer zbog svoje dobi nisam bio sposoban za teže poslove. Ipak sam mu u nekim malim stvarima pomagao, a to je bila njemu draga pomoć jer je volio moje društvo te je Josip bio jako utješen i doživljavao je radost usprkos naporu na poslu. Molio sam Oca da udijeli slično olakšanje i okrjepu svoj mojoj braći koja radom pribavljaju sve potrebno za život. Molio sam da ih Njegova providnost i prisutnost tješi i pomaže u poslu.

Pa iako je On nevidljiv, ipak ih Njegova milost jača ako je oni sami ne odagnaju od sebe po lošem življenju. U tom slučaju iako je Bog prisutan, oni ne osjećaju Njegovu prisutnost jer su Njegovi neprijatelji živeći u grijehu što je jedini način da se Boga od sebe udaljava, a to se, nažalost, događa mnogima i zbog toga imaju velike muke. A Ja sam se za njih jako zalagao kod svoga Oca. Kad sam započinjao svoj posao kod sv. Josipa, prvu stvar koju sam napravio svojim rukama je bio jedan mali križić jako sličan onome na kome ću jednog dana umrijeti. Sv. Josip se začudio tom prvom predmetu koji sam napravio i nije se usuđivao pitati me za značenje. Ipak je samo vidjevši ga osjetio veliku muku u svojoj nutrini.

Ja sam htio da trpi tu muku kako bi zadobio zasluge i nisam mu objašnjavao otajstvo da ga to ne bi previše žalostilo, naprotiv, to bi njemu bilo nepodnošljivo zbog velike ljubavi koju je imao prema Meni. Molio sam Oca da iskaže sličnu ljubav onima koji su bojažljivi, da kada naslućuju poteškoće i kušnje, da im ne daje da shvate svu njihovu težinu jer bi ih žalost mogla dovesti do potištenosti i njihove snage ne bi bile dovoljne da sve to skupa izdrže. Otac je obećao da će tako i učiniti. Uistinu, mnogi doživljavaju velike muke i križeve, žaloste se, ali ne onoliko koliko bi se žalostili da im moj Otac ne oduzima određenu spoznaju težine i količine njihove muke.

S križem ide svojoj Majci

Išao sam potražiti svoju Majku Mariju sa onim križem da se obnovi u njoj otajstvo moje muke i smrti jer je bila već svjesna o tome i imala je to stalno u svom duhu i u svom srcu i to je trajno probijalo njeno srce. Kada je vidjela križ, Marija je bila duboko ranjena od

boli, sjetila se odmah kako ću Ja morati na njemu umrijeti. Na vrhuncu njene boli prikazao sam Ocu ne samo Sebe, nego i nju. Ona se isto prikazala da je spremna umrijeti ako bi to bilo Njemu po volji. Ovo prikazanje je Otac prihvatio, a Marija je bila tu nepokretna a da nije izgovorila jedne riječi. Ja sam se približio, pozdravio je i kazao joj:

«Evo, moja Majko, gdje ću završiti svoj život nakon što budem podnosio neizrecive muke.»

Ona je kleknula, poljubila križ i prigrlila ga sa svim predanjem, a zatim se obratila Meni i rekla:

«O Sine ljubljeni, ja ću Te morati vidjeti pribijenog na križ i ova duša koja samo za Tebe živi i diše ne će li umrijeti od patnje? Vidjet ću kako umireš Ti koji si moj život, a ja ću ostati živa i ne ću umrijeti s Tobom, jedino moje dobro? O da, živa, kako bih više trpjela i živeći trpjela boli i patnje veće nego što je to jedna bolna smrt!»

Mojoj Majci je klonuo duh, a moj Otac ju je jačao dajući joj snagu tako veliku da je rado podnijela to trpljenje i tako strašne patnje. I Ja sam je utješio, povukao sam se na jedno mjesto gdje Me nije mogla vidjeti da se ne bi više žalostila. Htio sam se staviti na taj križ i prikazati se svome Ocu. U onom trenutku dok sam se zadržavao s Marijom, prikazao sam Ocu spremnu volju i predanje svoje Majke kao i moje i molio sam da udijeli sličnu krjepost mojoj braći. Kada vide križ i patnje koje će im Otac poslati da i oni budu jaki, da se ohrabre za trpljenje i da Me nasljeduju ne samo u životu, nego i u smrti kada budu spremni umrijeti na križu koji će im moj Otac poslati.

Sam s križem

Kad sam se udaljio od svoje ljubljene Majke, stavio sam križ na zemlju, kleknuo do njegovog podnožja, poljubio ga i zatim legao na njega kao da trebam biti pribijen i tako se prikazao prvi puta Ocu u tom položaju i kazao:

«Evo, o moj ljubljeni Oče, Tvoga jedinorođenoga Sina kojega toliko ljubiš. Evo, spreman sam trpjeti bolnu smrt na ovome drvu križa! I ako je to Tebi po volji, spreman sam sada umrijeti. Tebi za ljubav rado prihvaćam ovu patnju i ovu sramotnu smrt! A Ti pogledaj milostivo moju braću i zbog ljubavi koju imaš prema Meni i zbog zadovoljštine koju primaš od Mene budi blag i dobrohotan prema njima! Oče moj, ako od Mene želiš više, spreman sam više trpjeti. Pakleni bijes mojih neprijatelja ne će znati više izmisliti od toga pa ako bi bilo i većih muka na svijetu, Ja bih to rado trpio kao zadovoljštinu pred Tobom, o Oče, za spasenje ljudskog roda.»

Otac je rado prihvatio prikazanje i pogledao Me s ljubavlju i milinom i rekao ove riječi:
»Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu Mi sva milina.»

Anđeli su se pridružili i klanjali Mi se u onom položaju te su pokazivali patnju zbog muke koju ću morati pretrpjeti. A mom Ocu će biti data potpuna zadovoljština mojim prikazanjem i vrhunskom ljubavlju, a Otac Me pogledao te rekao:

«Bit će učinjena potpuna zadovoljština i bit će zadovoljeno mojoj pravdi dok Ti, o moj ljubljeni Sine, budeš vršio moju volju. Platit ćeš sve dugove ljudskog roda sa beskrajnom zadovoljštinom. Zbog toga moli sve što hoćeš za ljudski rod, a Ja sam spreman utješiti Te

ispunjavajući obilno Tvoje prošnje jer Ti činiš sve što Ja želim i spreman sam Ti dati sve što želiš od Mene.»

Zahvaljivao sam Ocu što je rado primio prikazanje kao i za Njegova obećanja koja Mi je dao i odmah sam se pozvao na Njegovu velikodušnost i molio da se udostoji dati mojoj braći posebnu milost tako da budu potaknuti vršiti Njegovu Božansku volju iako će ih to koštati puno muke. Molio sam da budu dostojni da im Otac udijeli ono što žele. Uistinu, budući da će vršiti Njegovu volju, Otac će biti zadovoljan i nema sumnje da će im udijeliti sve što žele za svoje vječno spasenje. Obećao je Otac da će dati ovu milost, ali je znao da će je mnogi zloupotrebljavati, ne će se obazirati i prezirat će taj dar, a Ja sam zbog toga jako trpio. Molio sam Oca da ima svoju nasladu u onima koji su spremni trpjeti za Njega bilo koju muku kako bi izvršili Njegovu volju.

A to je Njemu bilo jako drago. Raspalila se u Meni živa želja da sva moja braća budu takva da Otac u njima pronađe svu milinu. Osim radosti koju je imao Otac i Ja sam uživao zbog duhovne koristi koju su oni imali. Ali vidjevši da moja želja nije potpuno ispunjena zbog onih prvih koji su zloupotrebljavali milost, žalostio sam se zbog Oca koji nema onu radost a oni gube toliko dobro. Prikazivao sam Mu svoju potištenost i žalost i molio Ga zbog mojih prikazanja da ne uskrati mojoj braći milost, da ipak nastavi darivati svoju milost ne bi li se oni njome više okoristili tako da tvrdokorni ljudi budu ispunjeniji, da ih dodirne milost, da Otac bude proslavljen i Njegovo milosrđe i dobrota. Otac Mi je to obećao, a Ja sam Mu zato zahvaljivao, slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Otajstvo križa

Nakon što sam zadobio od Oca ono što sam želio za svoju braću, pošao sam utješiti svoju Majku koja je bila u velikoj žalosti jer Me vidjela kako se povlačim s onim križem i nije se usuđivali doći do Mene iako je bila potaknuta ljubavlju, ali ipak zadržavalo ju je jedno strahopoštovanje i uzvišenost. Nakon što sam ostavio svoj križ, išao sam Majci, vidio sam je ožalošćenu, pogledao sam je očima punim samilosti i samo gledajući je ulio sam u njenu dušu najvišu moguću radost i Ona je bila sva utješena. Marija je shvatila dar koji sam joj udijelio, odmah je kleknula i zahvaljivala Mi riječima uistinu dostojnim takve Majke.

Objasnila je koliko Me ljubi i koliko je trpjela vidjevši Me u žalosti. Shvaćala je kada sam Ja bio žalosniji nego inače te se i Ona žalostila jer Me jako ljubila. Budući da sam Ja bio više njen život od nje same, puno se više žalostila zbog mojih budućih muka nego da su to bile njene muke. Zbog toga su moje muke i bile kao njene jer su u njoj prouzrokovale takve potrese zbog ljubavi prema Meni koji sam bio njen istinski Sin. U tom trenutku molio sam Oca da kao što sam Ja utješio Majku u žalosti tako da se udostoji utješiti sve one koji se žaloste vidjevši svoga bližnjega u muci jer je pravo da bude utješen onaj tko se žalosti zbog drugih.

Oni nasljeduju Mene koji sam se jako žalostio vidjevši svoju braću u raznim trpljenjima kao što sam više puta pokazao u vrijeme svog zemaljskog života poglavito kod žalosti Lazarovih sestara kada sam ih išao tješiti zbog smrti njihova brata. Obećao je Otac da će to učiniti i kušao je veliku milinu u onima koji se tako ponašaju. U svim krjeposnim činima moje braće Otac je doživljavao svoju milinu, a na poseban način kod onih koji Mene nasljeduju i postaju Meni slični, iako nema krjeposnih i savršenih djela koja bi moja braća činila a da ih nisam Ja prije prakticirao. Neke krjeposti su ipak draže mome Ocu. To su one koje sam činio više poništavajući svoju osobnost, moju osobu i prakticirao poniznost, siromaštvo, umiranje sebi, snizivanje samoga sebe, mrtvljenje i poslušnost.

S tim činima Otac je jako ljubio i sve druge, sva druga djela kojima sam davao ljudima da shvate moju uzvišenost koja se ponizila i poništila iz ljubavi prema čovjeku kako bih njih poučio putu krjeposti. Nema dobroga i krjeposnoga djela koje prakticiraju moja braća a da Ja nisam unaprijed za njih molio milosti od moga Oca kako bi to mogli učiniti sa svim savršenstvom prikazujući Mu sva moja djela i čine da za sebe zadobiju ovu milost. Kad sam utješio svoju Majku, pošao sam do sv. Josipa koji je bio jako ožalošćen iako nije shvaćao otajstvo koje je bilo skrovito. Utješio sam ga ljubaznim pogledom i razvedrio njegov duh koji je bio uznemiren zbog sumnji koje su se rađale u njegovom razumu vidjevši kako pravim križ. On se umirio u svom duhu jer Me vidio vedrog i punog ljubavi te je kušao veliki užitak, a njegova duša je bila kao opojena ljubavlju i nije tražio drugo osim da u svemu vrši volju Božju. Neki puta kada nije vidio u Meni ove učinke, išao je svojoj zaručnici i govorio bi joj o svojoj muci, a Ona bi ga tješila.

Molio sam Oca da ako ne želi utješiti ožalošćene duše svojim milostima i nutarnjim poticajima neka to učini preko drugih osoba i njihovih riječi tako da doživljavaju utjehe izvana, da im da snagu i milost da ožalošćeni budu utješeni u njihovoj nutrini prema potrebi osobe koja je u muci. I uistinu, moj Otac ne propušta to učiniti i udjeljuje svoju milost i pomoć svima koji se trude u ovom činu ljubavi. Moj Otac je rado primao moje prošnje i On je bio pun želje da Ga svi ljube i da imaju sveti strah od grijeha.

Život u patnji i naporu

Iako može izgledati svima da se za vrijeme dok sam živio skupa sa Marijom i Josipom nisam puno umarao jer nisam trajno radio, to ipak nije tako. Uistinu sam provodio jedan naporan život molitve, rada, pjevanja pohvala Bogu, vježbao sam se u ručnom radu, u različitim stvarima prema potrebama i siromaštvu u kojem sam bio. Trebate znati da sam se uvijek zadržavao s Ocem, molio za spasenje ljudskog roda i svakog čovjeka ponaosob. Trpio sam za svakoga, svakome sam molio milost od Oca prema stanju svake osobe i vidjevši u duhu potrebe svakoga molio sam svoga Oca dok ne bih sve zadobio što sam tražio.

O, kako sam se naprezao za svakog grješnika, a budući da ih je bilo toliko, nisam se mogao odmarati te sam samo mislio kako da ublažim srdžbu svoga Oca koji je čekao njihovu pokoru i da im udijeli svjetlo svoje milosti kako bi se mogli podići iz svojih padova i bijeda. Koliko sam suza isplakao u tišini noći, koliko je uzdaha izašlo iz mojih grudi, koliko sam pokore činio za grijehe svoje braće i sve prikazivao svome Ocu. Koliko vremena sam bio prostrt na zemlji i molio milost za one koji su bili nezahvalni za dobročinstva moga Oca. Koliko sam se puta prikazivao kao žrtva da trpim sve moguće patnje kako bih zadobio oproštenje za grješnike. Koliko puta sam osjećao u sebi muku i žalost koju će morati trpjeti moja braća, kako bih imao još više razloga da imam samilosti prema njima. Molio sam Oca za njih. Koliko puta sam u sebi trpio njihove boli i nepokretnosti kako bih im više pomogao i pomogao da shvate da nema zla i muke koju trpe a da nisam Ja prije njih trpio da u konačnici svi ozdrave u vječnom životu i zadobiju utjehu.

Samo nisam osjećao muku koju im uzrokuje njihov grijeh, ali sam zbog njih imao tako veliko pokajanje da bi Me to moglo puno puta dovesti do smrti da Me Božanstvo u Meni nije uzdržavalo u životu. To je bilo jedno trajno vježbanje dok sam živio na zemlji i to nikada nije prestajalo, niti za trenutak. Uvijek sam ustrajao u tim činima koji su bili toliko dragi mome Ocu, ti čini koji su uzrokovali toliko zadovoljštine i bili tako korisni mojoj braći. Sve sam to činio i toliko molio dok nisam od Oca zadobio što sam želio.

Moj Otac je zbog toga bio jako zadovoljan, iskazivao je svoje milosrđe, ublažavao svoje kazne prema onima koji su kršili zakon i tako padali pod strogost pravde. Toliko su

snage imala moja djela i prošnje kod Oca da je On postao samo milosrđe prema grješnicima, nije ih kažnjavao, nego je čekao njihovu pokoru, podnosio s puno strpljenja njihove prijestupe u Njegovim zakonima. Koliko sam uživao vidjevši Oca tako milosrdnog i punog ljubavi prema mojoj braći! Pa ipak ta moja utjeha je bila popraćena gorčinom kad sam vidio da će mnogi zloupotrebljavati toliko milosrđe i toliku ljubav te će se time služiti da još više vrijeđaju moga Oca koji zaslužuje svaku ljubav tako da su ti ljudi, grješnici, nastavljali živjeti u svojim zlim navikama, svojevoljno slobodno griješili kao da ih Bog ne vidi, niti su se brinuli za uvrede koje su Mu činili.

Treba ublažiti srdžbu Njegove pravednosti a to sam činio svojim prošnjama, ali jao onima koji zloupotrebljavaju Njegovo milosrđe. Jer doći će vrijeme kada više ne će imati mogućnosti zadobiti milosrđe, nego će potpasti pod strogost pravde. Ne će više moći vidjeti Oca kao milosrdnoga, nego kao strogoga suca zbog svojih grijeha. Vidjevši da će mnogi od moje braće zloupotrebljavati milosrđe, da će morati iskusiti strogost pravednosti, zbog toga sam bio jako, jako ožalošćen te sam ponovno molio Oca. Otac Mi je pokazao njihovu tvrdoglavost, tvrdokornost.

Kako oni sami žele iskusiti pravednost jer ustraju u zlu i ma koliko i ma što činio Otac da ih spasi, to njima ništa ne koristi. Bio sam ožalošćen vidjevši toliku zlobu i tvrdokornost i zahvaljivao sam Ocu za milosrđe koje je toliko puta iskazivao prema njima, a oni su ravnodušni prema Njemu. Bio sam zbunjen i trpio sam zbog njih i trudio sam se Ocu iskazivati onu čast i slavu koju Mu oni uskraćuju te sam Ga toliko puta slavio, zahvaljivao, uzvisivao koliko su Ga ovi prezirali i vrijeđali. Otac je zbog toga bio utješen i u Meni je nalazio svu milinu jer je vidio da Mu Ja iskazujem svu čast i slavu.

Prošlo je nekoliko godina našeg skrovitog života u Nazaretu. Došao sam do dvanaeste godine kada sam skupa sa Majkom Marijom i Josipom trebao ići u Hram prema običaju koji je nalagao zakon. Odlučili su povesti i Mene.

Isusov poticaj sestri Ceciliji Baij

Već si čula, o moja zaručnice, kako sam se do ove dobi ponašao u svojoj nutrini prema Ocu za dobro ljudskoga roda i ne učim te drugi nauk kako bi Me ti nasljedovala prema onome što dopušta tvoj stalež i stanje duše. Zbog toga su tako jasne stvari i djela koja sam ti objavio da možeš shvatiti kako se trebaš ti ponašati u svojoj nutrini prema mome Ocu i prema Meni jer sam Ja jedno s Njime. Trebaš moliti i trpjeti ne samo za svoje spasenje, nego i za spasenje tvoga bližnjega. Iako sam Ja sve učinio kod moga Oca, ipak On jako uživa da se netko trudi oko spasenja bližnjega, te je Otac spreman udijeliti milosti onima koji to čine.

I Ja sam jako uživao vidjevši da ima onih koji Me nasljeduju u ovoj svetoj vježbi koja je tako draga Ocu za dobro bližnjega. Jer molitve i prošnje koje oni mole za ljude, kod Oca im pribavljaju mnoge zasluge jer su to čini nutarnje ljubavi i nisu podložne ispraznosti, nego sve teže prema pravom savršenstvu ljubavi, a to je nešto najveće što neka duša može prikazati svome Stvoritelju jer je On sama ljubav. Potrudi se, dakle, nasljedovati Me u ovoj pobožnoj vježbi i imat ćeš puno zasluga i bit ćeš jako po volji mome Ocu. Isprosit ćeš Mu mnoge milosti za bližnjeg. Prakticirajući ovu svetu vježbu kušat ćeš velike utjehe u trenutku smrti jer si dobro koristila vrijeme koje ti je bilo dodijeljeno, jer je to bilo tako plodonosno. Ne ćeš osjećati muku koju mnoge duše trpe u tom trenutku, a da ne mogu to promijeniti jer su loše upotrijebile svoje vrijeme i jer se nisu zadržavale s Bogom u molitvi trudeći se oko svog vječnog spasenja i spasenja svojega bližnjeg.

Treće poglavlje: Isus u Hramu i Njegov ostanak u Hramu, te kako se Isus ponašao u svojoj nutrini do povratka u Nazaret

Kada je Otac odredio vrijeme kada trebamo poći u Hram, Josip kao glava obitelji je odredio dan polaska. Iako je bio stidljive naravi i bilo mu je teško izdavati bilo kakve zapovijedi znajući kome zapovijeda, ipak je to činio jer je to bila volja moga Oca tj. da budem podložan njegovim zapovijedima i onim moje predrage Majke Marije.

Navještaj ostanka u Hramu

Nakon što smo neko vrijeme razgovarali o načinu kako ćemo putovati, Ja sam imao jedan nagovor Josipu i Mariji i govorio o tome što bi trebali pitati moga Oca kada dođem u Hram. Nakon što će Mu se klanjati, zahvaljivati i slaviti Ga trebali bi moliti da se udostoji prosvijetliti duh učiteljima zakona da bi spoznali posebnu milost koja im je dana jer im je poslan obećani Mesija. Kazao sam im isto tako da budu spremni primiti iz Očeve ruke bilo koje trpljenje koje će im poslati. Nisam propustio da ih obavijestim da se priprave s molitvom u sjedinjenju svoje volje s voljom Božjom da bi bili spremni prihvatiti teško iskustvo moga ostanka u Hramu. Otac uvijek obavještava svoje najdraže prijatelje prije nego im pošalje neku muku da bi se mogli pripraviti da je prime, da je sa jakošću podnose, te da se u svemu sjedine sa Njegovom svetom odredbom i voljom. Budući da je ovako postupao moj Otac, i Ja sam to prakticirao u vremenu dok sam živio na zemlji, posebno prema Majci Mariji i sv. Josipu i u odnosu na moje apostole i učenike.

Josip se zbunio kada je čuo moj nagovor i Marijino srce je ostalo ranjeno kao da je unaprijed kušalo ono što se trebalo dogoditi po proročkom duhu kojim je Marija bila obdarena. Ovo otajstvo im je tada još uvijek bilo skrovito, ali su se potpuno predali volji moga Oca i Njegovoj Božanskoj odredbi. Prikazali su se spremnima trpjeti sve iz ljubavi prema tako dobrom Ocu.

Noćna molitva

Kad sam okončao govor, ostavio sam Mariju i Josipa slobodne da se međusobno tješe i priprave za put, a Ja sam se povukao u svoju samoću. Već je bilo kasno, trebali smo iduće večeri krenuti na put, a Ja sam proveo noć razgovarajući s Ocem i primajući Njegove naloge. Bio sam prostrt na zemlji, klanjao se kao i obično, a zatim Ga molio da Mi objavi svoju volju o onome što sam trebao činiti u Hramu. Iskazao sam svoju spremnost da u svemu vršim Njegovu volju iako sam sve znao, pa ipak sam htio biti poslušni Sin, Ocu podložan i sve činiti u poniznosti kako bi Mi to prilike donosile.

Otac mi je rekao da je Njegova volja da ostanem u Hramu i razgovaram sa učiteljima zakona, da im objasnim da je došlo vrijeme obećanog Mesije, da se služim dokazima Svetog pisma koje oni studiraju, ali premalo shvaćaju zbog zaslijepljenosti njihovog razuma. Rekao Mi je Otac da slobodno to činim kao Njegov Sin i da se ne podlažem drugim nalozima i zapovijedima. Trebao sam vršiti samo Njegovu volju koju Mi je nalagao kao apsolutni Gospodar i Gospodin. Zbog toga nisam u ovome tražio dopuštenje Marije i Josipa. Kad sam primio Očev nalog, klanjao sam se i zahvaljivao. Bio sam spreman sve izvršiti radosno. Imao sam veliku želju pokazati svijetu djela svoga Oca i Njegovo beskrajno milosrđe. Jako sam se radovao vidjevši da je došlo vrijeme kada će moje srce moći ispuniti svoje želje. Pa ipak ta radost je bila popraćena gorčinom vidjevši koliku će patnju morati trpjeti moja Majka Marija i njen zaručnik Josip.

U ovome djelu koje je bilo na čast mome Ocu i koje će biti na radost svima onima koji će Me slušati, samo će moja predraga Majka Marija morati trpjeti veliku žalost iako je imala više prava od svih drugih biti prisutna i uživati u utjesi. Ali Ja sam se potpuno predao volji svoga Oca i prikazao Mu žalost svoje Majke i to da sam se uvijek do tada ponašao kao Njegov poslušni Sin koji je u svemu s ljubavlju odgovarao, a sada to treba biti i u ovom slučaju. Molio sam Oca da, zbog ove patnje koju je trebala kušati moja Majka, udostoji se dati toliko milosti i krjeposti svim sinovima koje Otac poziva na put savršenstva kako bi im objavio svoje veličine, da odgovore na Njegov poziv na vršenje Njegove volje, a da se ne obaziru na tijelo i krv, nego da nadvladavaju sve poteškoće, djeluju u slobodi, odgovaraju na Božji poziv. Otac Mi je obećao da će to učiniti kao što to uistinu i čini. To se vidi kod tolikih koji nadvladavaju ljubav koju prema njima imaju njihovi očevi i majke i svi drugi te prihvaćaju radosno onaj život na koji ih moj Otac poziva.

Pa ipak ima i onih koji dopuste da ih savlada ljubav prema roditeljima i drugima, ali zatim ne nalaze više onog mira i odmora jer ne vrše više volju Božju te su se učinili nedostojni onoga dobra koji im moj Otac želi dati i koji daruje onima koji vrše Njegovu volju. Zahvaljivao sam Ocu u ime onih koji će odgovarati na pozive i molio im više milosti da mogu ustrajati do kraja. A za one koji ne odgovaraju na Božji poziv i dopuštaju da ih pobijedi tjelesna ljubav prikazivao sam Ocu svoju savršenu poslušnost i odgovor na Njegovu volju jer sam spremno ostavio svoju nebesku slavu kako bih došao na ovaj svijet i živio tako siromašan, ponizan i nepoznat život. Otac je uživao u tim mojim prikazanjima te sam tako iskazao zadovoljštinu za sve.

Nalog da ostane u Hramu

Nakon što sam obavio ove čine molio sam svoga Oca:

«Evo Me, Oče moj, spreman sam vršiti Tvoju volju. Zbog toga zapovijedaj Mi, svome Sinu, na koji način želiš da Te slavim u Hramu i što želiš da činim na Tvoju slavu i spasenje moje braće. Ja ne tražim drugo, drugo ne želim nego da samo Ti budeš spoznat, ljubljen, slavljen, da se u svemu vrši Tvoja sveta volja jer to je moja hrana i moj odmor.»

Otac Mi je naložio da ostavim Mariju i Josipa, ostanem sam u Hramu gdje sam Mu se trebao klanjati i razgovarati sa učiteljima zakona i drugima koji su tu bili kako bih dao svima shvatiti po mojoj nebeskoj Božanskoj mudrosti da je došla punina vremena po mom dolasku u svijet. Iako se ne ću odmah deklarirati kao istinski, obećani Mesija, ipak sam im mogao objasniti da je došlo to vrijeme pokazujući im svojim riječima i milošću da imaju puno razloga za razmišljanje da sam Ja onaj kojeg oni čekaju. Nakon što sam primio ovaj nalog od Oca, klanjao sam se Njegovim Božanskim zapovijedima i odredbama i shvatio sam da se zbog slijeposti i zlobe mnogi ne će okoristiti mojim Božanskim naukom, pa ipak sam prikazao Ocu sebe kako bih vršio Njegovu volju i jako sam uživao što mogu objaviti svijetu Njegovu veličinu, milosrđe, dobrotu.

To je bila stvar koju sam jako želio. Zahvaljivao sam Ocu na nalozima koje Mi je dao zbog Mene samoga i zbog koristi koje od toga imaju moja braća. Molio sam Oca dok Ja budem objašnjavao učiteljima zakona Božja pisma, da se udostoji prosvijetliti njihov duh kako bi shvatili istinu. Molio sam također da se udostoji dati mojoj braći jednu posebnu svjetlost, prosvjetljenje, da kada slušaju Božje riječi po propovjednicima, da se obrate k istini, da tako uživaju onaj plod koji Otac od njih s pravom očekuje.

Molitva za propovjednike

Molio sam Oca da se udostoji dati svima onima koji obavljaju uzvišenu službu propovijedanja vječnih istina i Božjeg milosrđa jednu gorljivost za Njegovu slavu i spasenje duša bližnjega. Da shvaćaju sami sebe kao sredstvo kojim se Bog služi, da ne pripisuju sebi slavu i čast, nego da sve pripisuju Ocu jer uistinu od Njega sve proizlazi. Molio sam da da snagu njihovim riječima kako bi one imale učinke u srcima onih koji ih slušaju. Sve Mi je to obećao Otac koji to uistinu i čini. Ipak nema kod svih isti učinak Njegova Božanska milost jer su mnogi zaslijepljeni ispraznošću i ljubavlju prema sebi samima, ili jer propovjednici sebi pripisuju Božje darove, i ne govore riječi koje imaju učinak u srcima onih koji ih slušaju. Oni se uzalud trude i nemaju nikakvih zasluga, naprotiv imaju suprotno od toga jer kradu Ocu slavu koja samo Njemu treba biti iskazana i sebi pripisuju ono što je Božje. Zbog njih sam kušao jednu veliku muku i molio Oca da barem oni koji slušaju imaju koristi od toga, a da propovjednicima da nova svjetla i više milosti.

Obećao Mi je Otac da će to učiniti i vidio sam da će kod mnogih biti taj učinak Božje milosti. Ali zaslijepljena i otvrdla srca ubijaju milost i svjetlo moga Oca koje im nudi jer Bog sve čini s ljubavlju i ustrajno. Zbog toga ne će imati ispriku da se žale osim zbog vlastite tvrdoće, ne će se okoristiti tolikim svjetlom i tolikom milošću. Te noći sam se zadržavao s Ocem, vidio sam svakoga ponaosob od onih koji će imati službu propovjednika. Vidio sam sve njihove osjećaje i nakane, shvaćao sam njihove potrebe, za sve molio moleći za svakoga ponaosob ono što je bilo potrebno. Kako sam se umarao i zalagao za njih kod Oca i koliko milosti isprosio svima i svakome ponaosob! Kada sam zadobio ovo od Oca, zahvaljivao sam u ime svih. Jako sam uživao s Ocem i zahvaljivao za sve one za koje sam vidio da će obavljati svoje poslanje kao što je to i trebalo, kao što to traži moj Otac te da će imati puno ploda po svojim naporima. Zbog tog užitka sam molio da im da jednu veliku nagradu, a Otac je obećao velike stvari za svakoga ponaosob.

Velika i beskrajna će biti Njegova nagrada i slava koju će imati kod moga Oca. Ako toliko i velikodušno nagrađuje svaki pa i najmanji napor koji se čini Njemu za ljubav, možete samo zamisliti što će dati onima koji se toliko trude za Njegovu slavu i za korist duša svoga bližnjeg.

Molitva za roditelje

Molio sam Oca da udijeli posebnu milost mojoj ljubljenoj Majci i sv. Josipu u ono vrijeme kada će biti lišeni moje prisutnosti da im patnja ne uzrokuje gubitak života. Vidio sam da će njihove duše biti probodene velikom patnjom jer su Me jako ljubili i srazmjerno ljubavi kušat će i patnju zbog gubitka Mene. Ja sam znao i motrio kako će ih moj Otac pomagati u toj patnji sa svojom providnošću, da će im udijeliti jedno potpuno predanje Njegovoj volji, pa ipak sam Ga molio da Mi pokaže kao istinskom Marijinom Sinu kako da se ponašam prema jednoj takvoj majci jer sam to htio sa svom ljubavlju i poštovanjem.

Slično sam učinio i prema sv. Josipu, njenom prečistom zaručniku i mom poočimu. Molio sam Oca da da jedno savršeno predanje svim onim roditeljima koji će biti lišeni prisutnosti svojih predragih sinova, da im pomogne u patnji jer će se njihova djeca potpuno posvetiti vršenju volje Božje. Da ih ne iznenadi, tako da oni rado pristanu na volju Božju snagom ljubavi te da tako ne budu lišeni onih zasluga koje bi zadobili sa ljubavlju i predanjem kada posvećuju svoju djecu službi Onome koji im ih je dao.

Sve to Mi je udijelio Otac sa najvećom velikodušnošću i vidio sam kako sve uređuje prema svojoj providnosti i velikoj mudrosti. Ali vidio sam kako se mnogi ne će okoristiti milostima i svjetlom koje im daruje Otac te da će prevladati u njima odveć ljudska ljubav

prema svojoj djeci. Zbog toga se ne će predati u volju Božju i Božje odredbe. Zbog ovih sam kušao veliku muku tim više jer sam vidio da su isprazne prošnje koje sam upućivao Ocu i tolike milosti koje daruje. Molio sam Oca da bude još više milosrdan i samilostan prema njima, da ih čeka sa strpljenjem da se predaju u Njegovu volju.

Uistinu, i u ovome je Otac bio jako velikodušan jer sam vidio da će čekati sa toliko strpljenja te da će s toliko ljubavi nagraditi podložnost i onih koji su se dugo vremena opirali. Otac ima samilosti prema njihovoj slabosti i spreman je prihvatiti njihovo sjedinjenje s Njegovom voljom svaki puta kada Mu oni to prikažu. Zahvaljivao sam Ocu za toliko strpljenje i dobrotu i u ime svih zahvaljivao kao što se treba činiti prema jednom tako dobrom i milosrdnom Ocu.

Jutarnja molitva

Kad je svanulo i došlo vrijeme da pjevam pohvale Bogu skupa sa Marijom i Josipom, kao i obično klanjali smo se Ocu i molili za pomoć. Počeli smo Ga slaviti. Izgledalo je da ne treba tražiti Očevu pomoć u toj pobožnoj vježbi jer nisam bio podložan rastresenosti niti nečemu drugom što bi Me moglo spriječiti da Ga savršeno slavim kao i Marija, jer je bila sačuvana od istočnoga grijeha, a i Josip koji je bio tako svet i savršen. Ipak na početku svakog našeg čina uvijek smo molili Očevu pomoć. Ja to nisam molio samo za sebe, nego i za svu moju braću, poglavito za one koji to propuštaju činiti. Prikazivao sam Ocu to u ime svih kako bi se Njemu iskazala potpuna zadovoljština.

To sam činio i zbog toga jer sam došao na svijet kako bih poučavao ljude kako se trebaju ponašati prema Ocu i kako trebaju živjeti da bi se Njemu svidjeli i vršili Njegovu volju. Htio sam da sva moja djela u tome ostave jedan savršen uzor. Zbog toga prije svakog mog čina molio sam Oca pomoć iako Mi to nije bilo potrebno jer sam Sin Božji u svemu jednak Ocu. Ipak sam molio pomoć, prvo jer je to bilo drago mome Ocu kako bih učinio zadovoljštinu za svoju braću i poučio ih da mole pomoć i da to ne propuštaju pa makar njima izgledalo da su te molitve svete i savršene. Uistinu, nitko nije tako svet i savršen da u svim svojim djelima i činima nema potrebu Božje pomoći, Očeve naklonosti, a najviše u onim stvarima koje se odnose na čašćenje Boga, kako bi to mogli činiti kako treba, kao što su to dužni sa onim savršenstvom koje traži Otac. Kad smo završili pohvale Bogu i zahvalili Ocu, Ja sam Mu prikazao u ime sve moje braće te čine i zahvaljivao u ime svih, molio da im da svjetla kako bi spoznali veličinu milosti koju im daruje, kako je Bogu drago kada Ga slave, da nakon što Ga slave zahvaljuju za darove koje su primili.

Vidio sam da će mnogi u ovome imati propuste jer je njima izgledalo kao da čine uslugu mome Ocu, a uistinu oni sami su bili ti koji su se time okoristili. Zbog toga sam u njihovo ime zahvaljivao i molio da im udijeli svjetla da bi to shvatili. Otac je rado prihvaćao ove čine i obećao da će dati svima svjetlo koje sam molio, ali u duhu mnogih to nema svoj učinak jer su zaslijepljeni tamom jer često oblaci sprječavaju zrake sunca da se probiju do zemlje. Tako se i u njihovoj duši događa. Kušao sam veliku muku zbog ovih ljudi i molio Oca da se udostoji uliti u njihov duh još više svjetla, da pobijedi njihovu slijepost, da to Božje svjetlo donese svoje učinke. Toliko sam molio dok nisam zadobio ono što sam želio ako ne za sve, onda barem za mnoge i za one koji su bili lišeni toga.

To je bilo samo zato jer se nisu brinuli i nisu se htjeli time okoristiti. Sve ove čine i prošnje upućivao sam Ocu kako bih zadobio milosti za svoju braću za koju sam tako želio da uvijek budu dobro raspoloženi prema Ocu. Pa ipak ostajala Mi je muka vidjevši zlu volju nekih koji se nikada ne će predati milosti te će se uvijek opirati Njegovom svjetlu jer žele ostati u svojoj zaslijepljenosti i tvrdoći. O koliko su Mi ovi probijali srce! Moje srce je tako

željelo spasenje svih ljudi, da svi slave i zahvaljuju mome Ocu kao što to On i zaslužuje. Koliko sam bio razočaran u ovoj svojoj želji zbog njihove tvrdoće toliko sam više trpio jednu trajnu bol i patnju.

Blagoslov

Nakon što smo završili ove čine, došao je čas određen za polazak. Kleknuo sam na zemlju i molio blagoslov svoga Oca. To je isto tako učinila i Marija i Josip. Kada smo dobili Očev blagoslov, sa svom puninom milosti molio sam za blagoslov i svoju Majku i sv. Josipa. Iako su oni bili zbunjeni zbog toga, ipak su Me blagoslivljali sa puno ljubavi vršeći Očevu volju na takav način jer je On htio da im budem podložan. Kad su me blagoslivljali, molio sam Oca da im da živu želju da budem spoznat i čašćen kao Sin Božji, da se po Meni objavi svijetu Božje milosrđe. Uistinu to je učinio Otac.

Kad su Me blagoslivljali, iskazali su tu živu želju, a Ja sam je vrlo rado primio s puno više radosti nego kada je Jakova blagoslivljao njegov otac i patrijarh Izak jer se tada radilo o vlastitoj koristi. Ovaj blagoslov je bio sav na slavu moga Oca i dobro moje braće. Primio sam taj blagoslov na poseban način jer sam prvi puta trebao u Hramu javno govoriti i objaviti djela svoga Oca. Htio sam to učiniti u svim prigodama dajući primjer onima koji trebaju naviještati Božju riječ, da prvo trebaju moliti Očev blagoslov kako bi shvatili Njegovu Božansku volju i da trebaju prije puno moliti kako bi zadobili Božju pomoć. Nakon ovoga trebaju dobiti i blagoslov patrijarha i biskupa kako bi njihova riječ koju trebaju naviještati imala učinke. Sve sam to činio ne samo za Sebe, nego i za sve one koji će obavljati tu službu i kao nadoknadu za one koji će imati propuste u tome. Molio sam Oca milosti za njih da bi mogli učiniti ono što je potrebno. Nakon što sam dobio Marijin i Josipov blagoslov, molio sam Oca Njegovu pomoć i milost na tom putu i jakost u trpljenju koje Mi je bilo pripravljeno.

Tako sam pokazao svoju ljubav prema njima i zahvalnost za sve ono što su Mi činili. Prikazao sam ovu zahvalnost Ocu kao nadoknadu za mnoge nezahvalnosti djece prema njihovim roditeljima jer često, nažalost, nakon što su se roditelji jako trudili da ih odgoje primaju samo nezahvalnost i prezir od svoje djece. Osjećao sam zbog njih veliku muku tim više jer nisu bili po Očevoj volji, nisu vršili Njegovu zapovijed. Zbog toga sam prikazivao Ocu svoju zahvalnost, podložnost, poslušnost kao nadoknadu za one koji to ne čine, a Otac je time bio zadovoljan. Bez Moje zadovoljštine Otac bi ih strogo kaznio još u ovome životu. Zbog ljubavi prema pravdi traži da djeca časte i poštuju svoje roditelje, da su podložni njima osobito kada im ne nalažu ono što je protivno volji Božjoj. Sigurno da nisu obavezni slušati kada bi netko nalagao nešto što je protivno volji Božjoj i tako vrijeđao Boga. Vidio sam kako često krše Božju zapovijed bilo roditelji, bilo djeca. Vidjevši tolike neposlušnosti i tolike zablude, kako se često hodi putovima koji su suprotni onome što nalaže moj Otac, osjećao sam veliku muku.

Vidio sam sve te nerede kao jednu veliku rijeku bez nasipa te sam se žalostio. Molio sam Oca milosrđe za svakoga ponaosob i vidio sam da se On jako ljutio zbog takvog ponašanja i da je bio spreman kazniti one koji su to činili, a Ja sam Ga uvijek iznova molio da ublaži svoju srdžbu. Koliko sam milosti dobivao za sve nakon što sam iskazivao zadovoljštinu Ocu! Kod mnogih sam vidio željene učinke. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu u ime svih onih koji će se okoristiti Njegovim milosrđem. Otac je jako uživao u mojim činima zahvale i bio je sve više i više zadovoljan i sretan.

Prema Jeruzalemu

Pošto sam dobio ono što sam želio od svoga Oca, skupa smo krenuli u Jeruzalem, u Hram. Išao sam između Marije i Josipa tako da bih bio jednako blizu oboma jer su Me jako ljubili i trpjeli bi vidjevši da sam daleko od njih. To sam činio i zbog mjesta koje Mi je pripadalo kao Sinu Božjem i zbog toga jer su oboje bili odgovorni za moju osobu. Radost njihovog srca je bila jako velika kada su vidjeli Mene u sredini, a Ja sam uzvišeno hodao istovremeno sa puno ljubavi i radosti i htio sam im to pokazati na ovome putu, jer su trebali uskoro puno trpjeti zbog gubitka Mene.

Oni nikada nisu osjećali ni dosadu ni umor na tom putovanju jer su imali sa sobom Onoga koji ih je u potpunosti u svemu tješio. Bili su više nošeni ljubavlju nego vlastitim koracima, a Ja sam uživao zbog njihove utjehe. Ona je bila potpuna jer nisu znali za ono što slijedi, dok je moja utjeha bila popraćena patnjom jer sam znao što će morati podnijeti Marija i Josip. Jako sam ih ljubio pa sam osjećao žalost zbog njihove buduće muke. Pa ipak svo troje smo radosno išli naprijed, a Ja sam uživao tim više jer smo išli u Hram radi uzvišenog i plemenitog cilja. Išao sam kako bih objavio milosrđe svoga Oca i dao da shvate moj dolazak na svijet, dok su Marija i Josip išli samo kako bi ispunili svoju obavezu i poklonili se Ocu i prikazali Mu se u Hramu. Ovaj njihov cilj bio je i moj, ali i oni drugi koje sam imao. Kao što sam kazao, Moje nakane su bile još važnije.

Zbog toga sam imao razloga za još veću radost. Na ovom putovanju sam prikazivao Ocu svoju radost jer sam išao u Hram kako bih nadoknadio za svoju braću koja idu u hramove sa tolikim krivim razlozima, a hram je posvećen Bogu i On u njemu boravi na tako uzvišen način. Vidio sam na tom putu svu svoju braću i spoznao način kako će se oni ponašati kada uđu u kuću Očevu da bi Mu se klanjali. Vidio sam sve njihove propuste i nedostatke. Vidio sam i njihove motive toliko različite od onih koje bi trebali imati. Vidio sam premalo pobožnosti i poštovanja s kojim se ide u Božju kuću te sam bio jako zbunjen do te mjere da se nisam usuđivao obratiti se Ocu kako bih molio praštanje za sve njih. Mnogi umjesto da idu skupa sa Mnom, da budem sred njihovog srca, ići će u društvu paklenih neprijatelja.

Umjesto da se idu prikazati mome Ocu, da Mu se klanjaju, oni će se prikazivati neprijatelju i njemu će se klanjati. Njega će častiti na njegovo zadovoljstvo. Uz toliko zbunjenosti ipak nisam propuštao moliti Oca da svom ljubavlju oprosti svima njima, svakome na poseban način prema njihovim potrebama. Prikazao sam Ocu u ime svih one uzvišene ciljeve koje sam imao idući u Hram do kojeg sam hodočastio i pripravu koju sam obavljao prije hodočašća. Vidio sam da moj Otac jako rado prima moja prikazanja, moja savršena djela, i molio da to bude nadoknada za onu moju braću koja griješe u tome. On je to prihvaćao sa velikom ljubavlju i pokazao se uistinu Otac pun ljubavi, Otac milosrđa. Zahvaljivao sam za milosrđe koje je pokazao prema svijetu kada Me poslao na svijet kako bih mogao iskazati Njemu potpunu zadovoljštinu za grijehe cijeloga ljudskoga roda. Samo beskrajne zasluge su bile dostatne kako bi dale potpunu zadovoljštinu i ublažile srdžbu moga Oca. Toliko je bio velik broj grijeha i tako velika njihova zloba da se Ja, često zbunjen, nisam usuđivao pristupiti Ocu kako bih molio praštanje.

To sam ipak činio shvaćajući svoje beskrajne zasluge jer sam bio utjelovljeni Sin Božji. Prikazivao sam svoje zasluge i djela Ocu, iskazivao zadovoljštinu preko svake mjere jer sam jednak Ocu. Nakon ovih čina molio sam Oca da mojoj braći dade jedan pravi osjećaj pobožnosti, i ljubavi kada idu u Njegov hram, jedno posebno svjetlo da shvaćaju način na koji trebaju to činiti, da idu sa dobrim nutarnjim raspoloženjem, osjećajem poštovanja te da koraci ljudi budu dragi mome Ocu i da ih zbog toga nagradi. Moj Otac, tako velikodušan prema onima koji Mu služe, ne samo da nagrađuje njihove korake koje čine Njemu na slavu, nego nagrađuje i svaki uzdah koji stvorenja čine kada rade nešto Njemu u čast. I ne će propasti niti

jedna dlaka s glave onima koji Njemu služe, još manje će propasti bilo koja nagrada za ono što se čini na slavu Božju i za svaki uzdah tijekom tog djelovanja.

Otac Me u tome uslišao i vidio sam u tom trenutku sve milosti i prosvjetljenja i dobre osjećaje koje će svakome dati. To je uistinu bilo obilno te sam jako uživao i zahvaljivao u ime svih. Pa ipak ovaj moj užitak je bio popraćen gorčinom jer sam vidio da će mnoga moja braća ljudi zloupotrebljavati tolike milosti, da će biti malo onih koji će se okoristiti tim Božjim svjetlom i nadahnućima, dobrim osjećajima koje će im davati Otac. Vidjevši da će najveći broj njih to prezirati, da se ne će obazirati, te da će, nažalost, slijediti sugestije paklenih neprijatelja koji će se svom svojom snagom truditi kako bi lišili moga Oca slave, a stvorenja onoga dobra koje imaju kada služe Bogu, te sam osjećao jako veliku žalost koja Mi je ranjavala srce. Govorio sam Ocu:

«Predragi moj Oče, smiluj se svim tim stvorenjima koji su prevareni i opsjednuti Tvojim neprijateljem. Udijeli im veću milost i više svjetla, plemenite osjećaje. Sjeti se da su ljudi djelo Tvojih ruku i zbog ljubavi prema Meni smiluj se njima.»

Ljubljeni Otac Mi je samilosno pokazao da će im dati još više novih milosti Meni za ljubav i zbog mojih prošnji, a Ja sam Mu zahvaljivao, slavio Ga smatrajući da Meni čini ono što čini mojoj braći. Nastavljajući naše putovanje molio sam Oca da blagoslovi sve putove kojima smo prolazili. Ja sam podižući svoju desnu ruku blagoslivljao polja i molio Oca da ta godina bude plodna te da svako stvorenje doživi blagoslov svoga Stvoritelja. Zatim sam svoju misao usredotočio na svoju braću zbog kojih sam došao na svijet i molio Oca da blagoslovi sve duše, poglavito one koji razmatraju moj život kako bi ga nasljedovali. Još sam za njih molio od Oca da rastu u krjeposti i dobrim djelima.

Pogledi prolaznika

Susretao sam mnoge ljude na tom putovanju. Oni su se divili jer su mogli primijetiti ne samo moje lice rijetke ljepote i uzvišenosti, nego i jednu divnu privlačnost tako da svatko tko bi Me gledao bio bi privučen ljubavlju prema Meni. Ipak moja prisutnost je imala različite učinke u dušama. Oni koji su bili u milosti osjećali su jednu veliku i iskrenu ljubav prema Meni, poštovanje i podložnost prema Meni i mojoj osobi, ali nisu shvaćali odakle dolaze te stvari u njihovoj duši i mislili su da je to zbog posebne ljepote moga lica i miline koju je ižaravala sva moja osoba. Zbog toga su pristupali mojoj Majci i govorili joj da je sretna što ima jednog takvog sina.

Iako su osjećali jednu posebnu privlačnost i ljubav prema Meni, nitko Mi se nije usuđivao približiti kako bi Mi iskazao ljubav. Ljubav koju je u njihova srca ulijevala moja osoba bila je jedna lijepa ljubav pa ipak puna poštovanja. Zbog toga su bili zadivljeni jer su u Meni naslućivali razloge te privlačnosti, a istovremeno su osjećali jedno veliko poštovanje prema Meni. Za ove sam molio Oca da im udijeli nove milosti, posebno svjetlo da još više žele i žude za dolaskom Mesije, da dođe punina vremena. Otac im je davao milost i svjetlo da se pripravljaju na vjeru i prihvaćanje moje osobe kada im se budem potpuno objavio. Duh ovih ljudi je bio ojačan i utješen, utvrđen u obećanjima o mom dolasku na svijet, a njihove duše su bile raspaljene ljubavlju prema mom Ocu i željom da Mu još savršenije služe, da vide i služe Mene, Njegovog Sina i obećanog Mesiju. Ja sam jako uživao zbog ovih duša i molio za njih nove milosti i Božanska svjetla.

Suprotan učinak su imale duše koje nisu bile u milosti moga Oca jer su bile zaprljane teškim grijesima. Ove osobe kad bi Me susrele, nisu se usuđivale podići oči kako bi Me gledale i bile su prestravljene uzvišenošću mog izgleda. U duši su kušali velike prijekore

svoje savjesti i kao da su tame njihovih grijeha bile ranjene svjetlom moga Božanstva. Osjećale su veliku zbunjenost. Molio sam Oca da im da posebnu milost da spoznaju svoju bijedu i nesretno stanje u kojem se nalaze. Molio sam da im da milost i snagu, da ih vodi do pokore, da se pokaju za svoje grijehe i povrate u stanje milosti i prijateljstva s Bogom. Mnoge duše bi se tom prigodom promijenile i okoristile bi se milostima koje je davao Otac, iako nisu shvaćale na koji način im je dana ova milost. Ipak osjećale su te učinke koje prije nisu osjećale, mislile su da milosti dolaze zbog toga jer idu u Hram u kome će im Bog pokazati svoje beskrajno milosrđe. Zahvaljivao sam Ocu na svim ovim milostima, na svemu onome što se udostojao učiniti preko Mene, na milosrđu koje je iskazivao zbog mojih prošnji.

U posjetu Jeruzalemu

Nastavljajući naš put sa željom da brzo dođemo u Hram kako bih mogao objaviti djela svoga Oca vidjeli smo grad izdaleka prema kojem smo se uputili. Zapjevao sam sa Majkom i sv. Josipom novu pjesmu pohvale mome Ocu neposredno prije ulaska. Čim smo ušli, molio sam Oca da da svim pravednim dušama osjetiti novu radost u duhu, a grješnicima živu želju za obraćenjem kako bi svatko mogao u sebi osjetiti učinke moga dolaska. Otac je to spremno učinio i pravedne duše su porasle u želji za dolaskom obećanog Mesije te su gorljivo molili Oca, a grješnici su se okoristili tim svjetlom i milošću koju im je Bog udijelio da se odreknu svojih grijeha kao što su mnogi to poslije i učinili.

Prema Hramu

Zahvalio sam Ocu na onome što je učinio u ime svih koji su se okoristili Božjom milošću i stigli smo do Hrama bez ikakvog odmora iako nam je trebao odmor zbog napora putovanja. Odrekao sam se odmora i molio Oca da da snagu i jakost Mariji i Josipu da i oni ne osjećaju potrebu za odmorom, nego da okrijepi njihove duše svojim pohodom tako da im i tijela budu okrijepljena, ojačana kako bi mogli moliti u Hramu.

Otac je to učinio, a Ja sam zahvaljivao i molio da sličan dar da svima onima koji se približavaju Hramu, da ih nadahne Svetim Duhom. Dušama koje se puno trude i trpe kako bi se došle pokloniti Njemu na ovome svetom mjestu i bile posvećene mojom prisutnošću, koje se nemaju čime okrijepiti, neka se Otac udostoji dati im nove milosti i snagu njihovim tijelima, da ne osjećaju toliko napor, nego da im duhovna utjeha služi kako bi okrijepila njihovo tijelo. Otac je obećao da će to učiniti kao što to i čini svojim slugama, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih koji će primiti sličnu milost.

Molitva u Hramu

Kada smo ušli u Hram, prostro sam se na zemlju i klanjao svome Ocu kao i obično svaki puta kada bi Me tamo vodili Marija i Josip. Iako je svaki puta kada sam išao moj Otac činio velika djela milosrđa za svoj narod, ovaj put je bilo još puno više i obilnije jer ću prvi puta objaviti svoj nebeski nauk i Božansku mudrost. Klanjao sam se Ocu i kazao:

«Evo, o moj Oče, došao sam u Hram kako bih vršio Tvoju volju. Molim Te, ispuni želje moga srca koje teži samo za Tvojom većom slavom i duhovnom koristi moje braće. Meni udijeli duh krjeposti i jakost da mogu objaviti Tvoja Božanska djela i svima dati da spoznaju Tvoje milosrđe i da mogu objaviti svoj dolazak na svijet.»

Mom se Ocu svidjela ova ponizna prošnja jer iako sam bio sama Mudrost, ponizio sam se pred Njim kao da sam stvorenje potrebno Njegove Božanske pomoći. Tada Mi je Otac kazao s puno ljubavi:

«Ti si Sin moj ljubljeni, u Tebi je sva milina moja, sva moja blaga, moje mudro znanje, sve sam postavio u Tebe. Zbog toga svatko tko Te čuje slavit će Te, zahvaljivati, uzvisivati, svi će se diviti tvojoj mudrosti, milosti i nebeskom nauku.»

Zahvaljivao sam Ocu na tom odgovoru punom ljubavi i molio, zbog te radosti koju je imao u Meni, da se udostoji dati svoj mojoj braći jedno ponizno samospoznanje, nisku misao o sebi, pogotovo onima koji su više uznapredovali u mudrosti i nauku da shvate jasno da im sve to dolazi od moga Oca iako njima izgleda da su zadobili krjepost po naporu koji su uložili, pa ipak bez pomoći i milosti moga Oca ništa ne bi mogli naučiti. Zbog toga neka svatko prizna da je njegova krjepost plod Božje milosti te neka Mu služi, neka Ga časti i slavi. Prikazao sam Ocu ono klanjanje, čašćenje i poštovanje kao nadoknadu za nepoštovanje koje u hramovima čine moja braća.

Vidio sam u tom trenutku sve uvrede koje će se nanositi mome Ocu u svetim hramovima, kako će crkve biti profanirane zbog grijeha stvorenja. Bila je velika moja patnja koju sam kušao zbog toga sa suzama u očima te sam to prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za sve uvrede koje su Mu iskazane na svetim mjestima i koje će Mu biti iskazane bilo zbog loših primjera kršćana, ali i onih službenika Božjeg štovanja koji su se Njemu posvetili. O, kako je bila velika moja patnja koju sam tada kušao! Nikada to ne će moći shvatiti ljudski duh. Da u Meni nije bilo Božanstvo koje Me podržavalo, bio bih umro od patnje. Prikazao sam ovu patnju Ocu da ublaži srdžbu prema mojoj braći i molio Ga da ih ne kažnjava strogo, ali ima ih koji, nažalost, to zaslužuju zbog tolike arogancije. Imaju drskost vrijeđati svoga Stvoritelja na mjestima gdje On na poseban način boravi kako bi slušao njihove prošnje i dijelio svoje milosti.

Moj Otac je primao sve ono što sam Mu prikazivao i to je ublažavalo Njegovu srdžbu. Obećao Mi je da će suzdržati kazne koje su oni zasluživali, a Ja sam Mu zato zahvaljivao i slavio Njegovu beskrajnu dobrotu, molio Ga da se Njegova prisutnost nikada ne udalji od tih svetih mjesta iako će u njima biti puno vrijeđan. Prikazivao sam samoga sebe da budem nevina žrtva koja se trajno prikazuje Njemu kao zadovoljština za sve uvrede koje će Mu se tu učiniti i na svim drugim mjestima. Potpunom sviješću sam Mu govorio:

«Evo, o moj ljubljeni Oče, tvoga jedinorođenoga Sina koji se Tebi prikazuje kao zadovoljštinu za sve grijehe ljudskog roda. Primi ovo prikazanje i na Meni iskaži svu strogost svoje pravednosti. Samo da Ti bude iskazana potpuna zadovoljština i ublažena tvoja srdžba, sve ću rado trpjeti Tebi na slavu, Tebi u čast i za oproštenje grijeha svoje braće.»

Moj Otac Me zagrlio s ljubavlju i pokazao koliko je ublažio svoju srdžbu te Mi govorio:

«Dolazi vrijeme, o moj Sine, kad ćeš dati potpunu zadovoljštinu mojoj pravednosti. Pa iako je dovoljno tvoje i najmanje djelo da nadoknadi za uvrede koje Mi iskazuje cijeli ljudski rod, ipak bit će ispunjene želje tvoga srca i moje volje jer ćeš platiti svom svojom krvlju ljudsko otkupljenje.»

Uživao sam puno u ovom prikazanju svome Ocu i molio da požuri taj željeni čas u kojem ću moći objaviti cijelom svijetu beskrajnu ljubav koju je imao Otac i u kome ću potpuno zadovoljiti Njegovoj pravednosti. I ljubav koju sam imao prema čovječanstvu bila je tolika da sam želio proliti svoju krv i dati svoj život njima za otkupninu i zaslužiti im vječnu slavu.

Isus izmiče svojima

Kad smo okončali čine klanjanja, prikazanja i prošnje i kad sam zadobio od Oca što sam želio za svoju braću, izašao sam ih Hrama skupa sa Marijom i Josipom te smo se okrijepili kako bi se naša ljudska narav održala i zahvalili smo se kao i obično. Nakon toga smo se uputili doma. Hodajući izmakao sam njihovim očima a da oni to nisu primijetili i ponovno se vratio u Hram. Klanjao sam se Ocu i molio Ga da da dovoljno milosti Mariji i Josipu kako bi mogli podnijeti patnju što su Me izgubili i prikazivao sam Mu svoju muku kad sam se udaljavao od njih.

Molio sam, jer je već došao čas da objavim svoj nebeski nauk, da se udostoji dati svjetla svima onima koji će Me slušati, da shvate otajstva koja ću im izlagati. Sve Mi je to obećao moj Otac i dok sam molio, skupilo se puno učitelja zakona, službenika Hrama i starješina. Tada sam zatražio Očev blagoslov i započeo razgovarati s njima s puno otvorenosti. Svatko Me slušao sa puno pažnje jer moje riječi su bile kao goruće strjelice koje su ranjavale srca i privučeni milošću i mudrošću koja je bila u Meni jako su uživali dok su Me slušali kako govorim. Dok su svi bili začuđeni, počeo sam im objašnjavati Božanska pisma. Sa čvrstim razlozima dao sam im spoznati da je Mesija, koji im je obećan i kojeg čekaju, već došao na svijet.

Oni su Mi ponovno postavljali pitanja kako bi bili bolje poučeni i kako bi Me još više slušali dok govorim jer su njihova srca bila jako privučena mojim riječima. Budući da sam uvečer kasno završio svoj govor, pozvao sam ih da dođu i sljedeći dan da Me ponovno čuju. Svi su se povukli. Ja sam ostao i molio svoga Oca za njih da učini njihova srca spremnima vjerovati sve ono što sam im objavio. Otac im je dao puno svjetla da spoznaju istinu i mnoga nadahnuća da bi shvatili da sam Ja obećani Mesija. Ali njihov duh je bio tako zaslijepljen ambicijom te se nije predavao istini, niti su htjeli vjerovati da Mesija živi u svijetu na tako ponizan način. Ipak, svatko od njih je išao ponovno provjeravati Pisma i pronalaziti u njima istine koje sam objašnjavao jer nisu se imali čime suprotstaviti mome nauku.

Ali njihova oholost se nije htjela predati istini koju su spoznavali jer su smatrali da sam previše ponizna i siromašna osoba, odveć neznatan. Ovo je imalo više utjecaja na njihov duh od istina koje su spoznavali, a ta njihova tvrdoća je Meni uzrokovala veliku muku, te sam molio Oca, a oni su ostali još dublje zarobljeni u većim tminama jer nisu htjeli prihvatiti svjetlo.

Napušten od svih

Ostao sam, moja zaručnice, u Hramu a da Mi nije nitko ponudio da će Me primiti u svoju kuću kako bih proveo noć. O, kako Me ražalostila ova nezahvalnost i neljubaznost! Zbog toga sam morao boraviti van grada u polju, gdje sam proveo noć u molitvi svome Ocu. Prije nego što sam izašao iz Hrama klanjao sam se i molio da da mojoj braći svjetla i posebne milosti da kada čuju moj glas i nauk u svojim dušama, po mom nutarnjem glasu to prihvate i spremno provedu u djelo ono što želim. Molio sam da ih ne zaslijepe i ne zbune njihove neuredne strasti. Molio sam da prime još više svjetla koje se njima objavljuje, ali nažalost oni kad ga odbacuju, ostaju još u dubljim tminama.

Otac Mi je obećao ono što sam molio, ali sam vidio u tom trenutku da će mnogi zloupotrijebiti tu milost te da će nasljedovati grješnike i prezirati svjetlo i da će zbog toga, nažalost, biti zaslijepljeni i u još većim tminama. Vidio sam također da će se mnogi okoristiti milostima i Božanskim svjetlom, da će ih prihvatiti i biti još više prosvijetljeni. Za jedne i druge molio sam Oca, za ove druge da budu obogaćeni novim milostima, a za prve da im

Otac bude milosrdan. Nakon što sam zadobio od Oca što sam želio i zahvalio u ime svih, izašao sam iz Hrama ostavljen od svih.

Noć u polju

Izašao sam iz grada, kao što sam rekao, i proveo noć u molitvi. Koliko uzdaha, suza i prošnja sam uputio Ocu te noći! Vidio sam sav ljudski rod kako ide putem propasti i kako je malo onih koji će se okoristiti tako velikim milostima i darovima koje će im udijeliti moj Otac jer je poslao Mene, svog jedinorođenog Sina, kako bi Me ljudi prihvatili i nasljedovali. Molio sam Oca da svakome da svoju milost, svjetlo, kako bi spriječio da se toliki izgube zauvijek. A Otac, da bi Me utješio, dao Mi je vidjeti veliko milosrđe koje će imati za svakoga, da će propasti samo oni koji će zbog svoje zlobe to htjeti.

Tješilo me to motrenje milosrđa i milosti koje je moj Otac dao svakome, ali moje srce je bilo probodeno od velike boli vidjevši nenadoknadiv gubitak tolikih duša za koje sam trebao proliti krv, završiti svoj život na križu, a oni će usprkos toga propasti zbog svoje zlobe. Zbog toga je moje srce bilo trajno ožalošćeno, zbog uvreda koje su nanosili mome Ocu, a i zbog tolikih koji će zbog svoje zlovolje propasti. Kad je svitalo, zahvalio sam Ocu kao i obično u ime sve moje braće, slavio Ga, zahvaljivao, u određene časove prikazivao one pohvale kao i obično za cijeli ljudski rod.

Povratak u Hram

Ponovno sam se zaputio u Hram kako bih molio Oca i isprosio milosti za svoju braću. Svoj prvi pohod Hramu prikazivao sam kao nadoknadu za one vjernike koji to propuštaju i tako jako žaloste moga Oca. Izlazeći iz svojih kuća ne čine kao prvu stvar pohod crkvi gdje se moj Otac nalazi na poseban način i gdje ću i Ja biti prisutan po Presvetom Sakramentu. Vidio sam to veliko mnoštvo nezahvalnika, moje braće, kako na sve misle osim da se pođu pokloniti svome Stvoritelju i Meni kao Gospodinu u Hramu, u Presvetom Sakramentu. Osjećao sam tada veliku muku i trudio se dati zadovoljštinu za njih, prikazivao Ocu svoje prve pohode Hramu ujutro, posebno u ova tri dana kad sam se zadržao u Jeruzalemu.

Otac je rado prihvaćao te molitve i prošnje koje sam Mu s puno ljubavi prikazivao. Molio sam da zbog njih i ovih mojih prikazanja koja su Njemu bila tako draga udostoji se nadahnuti srcima tolike moje braće osjećaje prave pobožnosti u svetim hramovima, duh istinske samoće i šutnje kada pođu pohoditi i pokloniti Mu se. Otac je rado primio ovu molitvu i obećao da će dati vjernicima ono što sam želio na svoju veću slavu i njihovu duhovnu korist, a Ja sam vidio da će se uistinu mnogi obogatiti i okoristiti milostima te da će na njih odgovoriti pozitivnim osjećajima. Ali sam vidio i mnoge koji će se oglušiti te sam ponovno molio svoga Oca da im da novu svjetlost i milost, da se odluče odgovoriti na Božje milosti, da ne odbiju toliko veliko milosrđe, da će im na kraju to uzmanjkati kao kazna za njihovu tvrdoću i odbojnost.

Usred naroda

Nakon što sam završio svoje molitve i prošnje, izašao sam iz Hrama, hodao po gradu i najzapuštenijim mjestima gdje je bilo puno naroda. Molio sam svoga Oca da posveti te ulice kuda sam prolazio, kuda su hodile moje noge. Približavao sam se siromasima, još više djeci moje dobi i poniznog društvenog staleža. Ovi su na poseban način bili privučeni blagošću moje osobe i rado su bili u mom društvu, a Ja sam ih učio na koji način ljubiti moga Oca i služiti Mu sjedinjujući svoju volju s Njegovom, s povjerenjem u Njegovo milosrđe.

Poticao sam siromahe da se zadovolje sa stanjem u kojem su bili, one koji su bili bolesni poticao sam da trpe i nose teret, a Ja sam im donosio veliku okrjepu i pomoć u njihovim problemima. Na sve načine sam se trudio da poučim i utješim sve one koji su bili u potrebi. Bila je to velika utjeha koju su osjećali dok su Me slušali tako da su bili gotovo spremni biti i bez hrane taj dan samo da čuju moj govor, a njihove duše su bile jako utješene. Ove siromašne osobe su bile u društvu sa Mnom i s njima sam se rado zadržavao. Mnogi od njih su odlučili živjeti savršenije prihvaćajući moj nauk.

Vidio sam, o moja zaručnice, u tome gradu u kojem je bio moj izabrani narod kojem Me poslao Otac prema obećanju danom njima da ću biti njihov Mesija, vidio sam da sam bio prezren gotovo od svih i da se nitko nije na Mene obazirao kao da sam najzadnji od svih siromaha. Samo siromasi i djeca su Mi se približavali, a Ja sam osjećao veliku muku zbog nezahvalnosti i sljepoće naroda iako sam uživao u ovom svom poniženju i sniženosti jer je to bila moja jedina želja da Me smatraju takvom neznatnom osobom jer sam došao na svijet kako bih zbunio sve one koji su isprazni i ohola svjetskoga duha.

Prikazivao sam Ocu ovo svoje poniženje koje je bilo do te mjere da Me skoro nitko nije na poseban način poštivao. To sam prikazivao kao zadovoljštinu za oholost onih koji su bogati u dobrima ovoga svijeta te ih svijet časti i poštuje, a ne prihvaćaju družiti se sa siromasima i sa osobama koje su nižeg staleža. A Ja, kako bih ih zbunio u ovoj njihovoj svjetovnoj oholosti, još više sam se naslađivao zadržavati se sa siromašnim i jednostavnim osobama. Molio sam Oca da svima da u svijetu jednu realnu misao o samima sebi, da prepoznaju svoje ništavilo, da se ponize pred svojim Stvoriteljem, da priznaju da je svako dobro od Njega i ne preziru jednostavne, siromašne i ponizne.

Otac Mi je obećao učiniti ono što sam molio i On ne propušta sve poticati na jedan sličan osjećaj, ali mnoge osobe zaslijepljene ohološću i dominantnim strastima ne obaziru se na Njegova svjetla i osjećaje koje im nadahnjuje. Oni to sve odbacuju i potiskuju te je to kao sjeme koje padne među trnje. Zbog njih sam osjećao veliku muku. Ali tješilo Me to što sam vidio da će se neki ipak okoristiti Božjim svjetlom, da će Me nasljedovati i živjeti po željama moga srca tj. da budu savršeni, da će prezirati ispraznosti ovoga svijeta, da će biti spremni odricati se samih sebe. Za te sam zahvaljivao svome Ocu i molio Ga da im udijeli nove milosti. Radovao sam se vidjevši da će moje molitve i milosti koje sam molio od Oca za svoju braću imati svoje učinke tj. Otac Mi je davao ono što sam toliko želio. Oni će se okoristiti tim milostima koje sam im zadobio. Ali kolike sam muke osjećao vidjevši da će neki i nakon ovih milosti, koje sam im zadobio, zloupotrebljavati to i prezirati.

To je bilo zbog toga jer su loše odgovarali na milosti moga Oca tako su ražalostili, razočarali moje srce, tim više jer sam vidio da su bili lišeni onoga dobra i one ljubavi koju sam im bio zadobio. Prikazivao sam Ocu i svoju utjehu i muku i molio da zbog njih ne prestane činiti ono što sam molio iako sam znao da će mnoge milosti biti uzaludne. Ipak sam želio da cijeli svijet dođe do spoznaje da sam sve učinio kod Oca, i kolike milosti sam zaslužio za ljude. Nema niti jednog stvorenja ispunjeno tolikim milostima a da mu Ja nisam zaslužio dok sam živio na zemlji.

Drugi susret sa učiteljima zakona

Kad je došlo vrijeme da se vratim u Hram i objašnjavam riječ Božju učiteljima zakona, pošao sam u društvu siromaha i djece koji su me slijedili. Zatim sam počeo ponovno moliti Oca, molio Njegovu pomoć da udijeli svjetlo učiteljima zakona da bi bili uvjereni u istine koje sam im pokazivao. Skupili su se mnogi od učitelja zakona i službenika Hrama. Gledali su Me kao neznatnu osobu neznatnog staleža. Pa ipak su došli i sljedećih dana slušati moj govor

i vidjeti moju uzvišenost i milinu moga izgleda da bi čuli moj nebeski nauk. Počeo sam im ponovno govoriti sa puno mudrosti i milosti, a oni su Me ispitivali, izlagali Mi svoje poteškoće, a Ja sam na sve otvoreno odgovarao i dao im da shvate da je obećani Mesija već na svijetu.

Nisu bili uvjereni u istinu, ipak nisu mogli tvrditi ni suprotno. Shvaćali su da imam Božansku mudrost Da sam samo čovjek, dijete, ne bih imao toliko znanje i milost te su mogli shvatiti da sam Ja bio obećani Mesija jer im je moj Otac dao dovoljno svjetla da to shvate, a Ja sam im to pokazivao svojim ponašanjem. Oni su ipak odbacivali Božje svjetlo, gledali su Me samo ljudskim očima sa ohološću i ambicijom, tvrdoća je bila u njima i zaslјepljivala ih te su govorili:

«Nije li ovo sin Josipa i Marije, poniznih ljudi, jednostavnih, iz naroda?»

Kolike sam muke osjećao u srcu zbog ove njihove oholosti i tvrdoće jer su usprkos tolikog svjetla bili prekriveni tminama zbog svojih grijeha. Mnogi ljudi iz naroda kad bi Me slušali, bili su zadivljeni i jako su Me uzljubili, blagoslivljali su majku koja Me rodila, nazivali sretnima moje roditelje. Mnoge su duše bile jako utješene i neki su vjerovali u ono što sam im objavljivao. Kad sam završio govor, dogovorili smo se da ću doći treći dan kako bih nastavio. Vidio sam jako dobro kako će učitelji zakona imati drugi cilj, da će Me htjeti slušati, dugo ispitivati da bi tobože vidjeli je li moj nauk dobro utemeljen.

Već iz mog drugog govora shvatili su da je u Meni bila Božja mudrost i nauk kojem se nisu mogli opirati te su počeli gajiti zavist u svojim srcima. Pa ipak nisu se htjeli odreći užitka koji su osjećali slušajući Me jer je moje ponašanje bilo tako ljupko, puno milosti da je svatko bio očaran od onih koji su Me slušali. Nije se moglo u potpunosti sakriti moje Božanstvo koje je bilo u Meni. Nije se moglo zapriječiti da na neki način svima pokažem neke svoje divne učinke, a poglavito u dušama pravednika. Zahvaljivao sam Ocu na onome što je činio po Meni za ljudski rod. Sve one slave i pohvale koje su Meni iskazivali Ja sam prikazivao Njemu kao izvoru svakog mog djelovanja.

Zahvaljivao sam u ime onih koji su Me slušali i doživljavali dobre učinke u duši po mojim riječima. Molio sam da ima samilosti prema tvrdoći i odbojnosti onih koji su Me odbijali, da im da novo svjetlo i novu milost. Molio sam za one koji se ne žele predati istini mojih riječi, za sve one koji ne će htjeti prihvatiti istinu koju budu propovijedali anđeoski propovjednici, koji ne će dopustiti da budu uvjereni u te istine, nego će ostajati otvrdli u svojim srcima. Otac Mi je pokazao milosrđe koje ima prema svakome usprkos zlobe nekih, da će im davati svoje svjetlo i milost kako bi se mogli okoristiti Njegovim milosrđem. Na svemu tome sam zahvaljivao svome Ocu, slavio Ga i zahvaljivao Njegovoj dobroti.

Kruh siromaha

Zadržavao sam se u Hramu i molio Oca za spasenje ljudskoga roda. Tada sam izašao skupa sa nekim siromasima jer sam trebao jesti da bih uzdržao svoju ljudsku narav jer je već prošao drugi dan a da nisam jeo. Išao sam tražiti milostinju da bih mogao jesti. Nakon što sam toliko govorio začudio sam se da nije bilo nikoga tko bi Mi ponudio gutljaj vode da se okrijepim, a bio sam tako siromašan da nisam imao ništa te sam mogao s pravom reći riječi psalma: *«Ja sam uistinu siromašan»* jer više nisam imao svoju majku uza Se.

Našao sam nešto malo kruha i dobio to kao milostinju te sam to blagovao skupa sa siromasima koje sam nazivao svojom braćom. Zahvalili smo Ocu. Zatim sam se oprostio sa svima i povukao u trijem Hrama i ponovno molio, a poslije sam se malo odmorio sjedeći na zemlji. Bio sam smiren u ovom velikom siromaštvu i mislio sam tada kako doživljavam jednu malu stvar u odnosu na ono što ću trebati trpjeti tijekom tri godine svoga propovijedanja.

Prikazivao sam ove patnje i svoje siromaštvo Ocu kao nadoknadu za tolike udobnosti u kojima žive moja braća, a nisu zadovoljni onim što im daje moj Otac, nego traže sve više i više za vlastitu udobnost. Molio sam da svima da istinsku nakanu da se zadovolje potrebnim i da ne traže suvišno jer u tome se najveći broj ljudi gubi. Zadobio sam to od Oca iako sam znao da će za mnoge to biti uzaludno te da će radije slijediti svoje sebeljublje. O koliko je moje srce bilo ožalošćeno vidjevši kako ljudi malo cijene milosti koje im daruje moj Otac. Prikazivao sam ovu svoju muku Ocu u zahvalu za sve ono što čini Njegova dobrota iako to stvorenja ne zaslužuju zbog toga što loše odgovaraju na tolike milosti. A Ja sam se trudio da nadoknadim za nedostatke svih.

Misao na Majku

Nakon kratkog odmora ponovno sam molio Oca za svoj zadnji govor učiteljima zakona koji sam trebao održati kada svane da im ponovno da svjetlo da spoznaju milosrđe koje im je iskazano jer im je poslan obećani Mesija. Molio sam i za sve koji će Me slušati da se okoriste mojim nebeskim naukom. Zatim sam ponovno molio za svoju predragu Majku koja će Me sutradan pronaći kao što je to bilo određeno po providnosti. Prikazivao sam Ocu žalost svoga srca koja Me jako mučila svo vrijeme kada sam bio bez Marijinog društva i zbog toga jer sam motrio kako je Ona u tolikoj muci zbog Mene. Marija je podnosila gotovo smrtne muke zbog gubitka Mene a Ja kao njen istinski sin, zbog sjedinjenja naših srdaca, osjećao sam tu istu muku.

Ali rado sam je trpio jer je to bila volja moga Oca. Molio sam Oca da, zbog ove muke koju sam trpio s toliko predanja i zbog patnje moje Majke, udostoji se dati svoj mojoj braći posebnu milost kada izgube stvari i osobe koje su im tako drage, da trpe strpljivo sjedinjujući se u svemu sa voljom Božjom. I kao što Ja nisam propuštao učiniti sve što je od Mene želio Otac, tako sam molio Oca da da milosti mojoj braći da u svemu vrše djela koja su na spasenje duša i službu Njegovom Veličanstvu iako su njihova srca opterećena mukom zbog gubitka njima dragih stvari i osoba. Još sam molio Oca da jako potakne srca i duše onih koji gube milost, da nemaju mira i odmora dok se ne povrate u život milosti i molio sam da ako je i izgube zbog svojih grijeha, da je ponovno nađu po kajanju i pokori.

Još sam ustrajnije molio da duše koje traže milost po svom kajanju i patnji to odmah i nađu. On ne odbija dati svoju milost svima onima koji je istinskim srcem traže. Molio sam da se pokaže milosrdnim Ocem onima koji žele biti Njegovi istinski sinovi. Molio sam da kada nevine duše proživljavaju Njegovu odsutnost, kada nemaju utjehe i svjetla, a to Bog čini kako bi kušao njihovu vjernost, da im udijeli milost da ponizno trpe muke i ovu lišenost u vlastitim dušama. Molio sam Oca da ne produljuje previše tu kušnju, nego da ih ponovno utješi svojom prisutnošću, milošću i svjetlom.

I još obilnije da ih utvrdi u vjernosti datim obećanjima. Sve ove milosti molio sam od Oca, a On Mi je obećao sve to, kao što to uistinu i čini, prema potrebi, a tko ne doživljava u sebi ove milosti, neka se ne žali osim na samoga sebe jer Otac je vjeran svojim obećanjima. Mnoge duše su zasljepljene sebeljubljem i strastima koji njima dominiraju i zbog toga nema u njima onih učinaka milosti koje Otac čini u dušama koje su dobre volje i imaju nutarnju spremnost prihvaćanja. Zahvaljivao sam Ocu za sve ove milosti koje će zbog Mene udjeljivati mojoj braći, zahvaljivao u ime svih a posebno onih koji će se time okoristiti.

U ovim molitvama i prošnjama proveo sam ostatak večeri u razgovoru sa svojim Ocem i polagano je svitao novi dan, a Ja sam Ga nastavljao slaviti kao i obično. Išao sam u Hram, klanjao se Ocu i molio Ga, jer je već bio treći dan moga ostanka u Hramu u Jeruzalemu i vrijeme za treći govor koji sam trebao održati pred učiteljima zakona i službenicima Hrama.

U biti to predstavlja simbol triju godina mojeg propovijedanja koje će slijediti kada budem u odrasloj dobi. Molio sam Oca da još više objavi svoje milosrđe svome narodu, da ga prosvijetli, da mu da shvatiti moj nebeski nauk. Otac je obećao da će to učiniti jer sam Ga Ja molio i uživao u Njegovim Božanskim savršenstvima. Zatim sam izašao iz Hrama u društvu siromaha i onda sam i njih poučavao nekim vječnim istinama.

Povjerljiv razgovor sa svojom zaručnicom

Nemoj se čuditi, moja zaručnice, ako čuješ da sam trajno razgovarao sa svojim Ocem jer sam bio Njegova vječna Riječ. Bio sam s Njim savršeno jedno te nisam niti jedan trenutak mogao zaboraviti na Njega niti od Njega biti drugačiji. Poznavao sam Njegova beskrajna savršenstva, Njegove zasluge, ljubio sam Ga beskrajno, kušao najveću radost ljubeći Ga jer sam bio jedno s Njime. Moje srce je gorjelo prevelikom ljubavlju prema Njemu.

Razmišljao sam o neusporedivoj sudbini moje ljudske naravi koja je bila sjedinjena sa Vječnom Riječju, nerazdvojno i savršeno sjedinjena u mojoj duši. Shvaćao sam da sam istinski Sin Božji, shvaćao sam beskrajne zasluge koje je Bog Otac udijelio mojoj ljudskoj naravi te sam bio preko svake mjere dužan ljubiti Ga jer sam bio sjedinjena Riječ Božja i kao Bog beskrajno sam Ga ljubio i ljubit ću Ga za svu vječnost. Sve ovo sam ti rekao zato da ti shvatiš kako ni u jednom trenutku nisam mogao a da ne uživam u društvu svog Oca i da s Njim razgovaram. I u tome sam jako uživao i radovao se. Da bi oni koji se ljube mogli uvijek biti skupa, jako bi uživali da se posjećuju, a možeš samo zamisliti ono što sam Ja doživljavao zadržavajući se s mojim Ocem kojega sam beskrajno ljubio i od Njega bio beskrajno ljubljen.

Treći susret s učiteljima zakona

Nakon što sam se zadržao neko vrijeme sa siromasima i njih poučavao vječnim istinama, vratio sam se u Hram i dugo molio Oca čekajući da se skupe učitelji zakona, starješine i svi službenici Hrama. Kad su došli stao sam između njih i počeo im ponovno govoriti i objašnjavati Pisma s još više rječitosti, milosti i mudrosti. Prije nego sam počeo govoriti molio sam Oca da dođe moja ljubljena Majka koja Me skupa sa sv. Josipom tražila po gradu. Govorio sam njenom srcu i pozvao je da dođe u Hram da Me čuje kako razgovaram sa učiteljima zakona.

Ona, kada je čula nutarnji glas i shvaćajući da je to bio moj, brižno je došla u Hram u trenutku dok sam govorio. Počeo sam objašnjavati Božansko Pismo slušateljima koji su bili začuđeni. Njihova srca su bila očarana slušajući Me, divili su se i osjećali neuobičajenu utjehu. Svatko je imao Božanski poticaj da vjeruje da sam Ja obećani Mesija. Taj poticaj u nutrini je bio jak. Da bi ga odbacili, morali su siliti same sebe jer se s tim poticajem sjedinjavao i moj govor kako bih im dao razumjeti da je obećani Mesija već došao. Dao sam im jasnije shvatiti da sam Ja Mesija. Neki službenik Hrama Me obavijestio da su vani moja majka Marija i Josip, i da Me traže. Govorio sam na sav glas da bi Me svatko mogao čuti:

«Tko je moja majka, tko su moja braća? Svaki onaj koji vrši volju moga Oca na nebesima je moj brat, sestra i majka.»

Tako sam im dao jasno shvatiti da sam Ja Sin Božji. Još više sam to iskazao svojim odgovorom kojim sam odgovorio svojoj ljubljenoj Majci kada se žalila što sam ih ostavio. Ja sam joj glasno odgovorio:

«Zašto ste Me tražili? Niste li znali da trebam biti u kući Oca svoga?»

Učitelji zakona otvrdla srca, usprkos svih Božjih nadahnuća i moje prevelike mudrosti i moga tako otvorenog i jasnog načina govora sa svim onim što su osjećali u sebi, nisu se htjeli predati niti se uvjeriti u svome duhu i vjerovati da sam Ja obećani Mesija. Iako su bili sve više otvrdli iznutra, nastavio sam im govoriti uobičajenom milošću i Božjom mudrošću u prisustvu svoje predrage Majke i sv. Josipa, a njihova srca su se ispunjavala radošću čuvši Me kako govorim i vidjevši pažnju s kojom Me svatko slušao.

Kad sam završio govor, dugo su Mi aplaudirali, posebno učitelji zakona koji nisu mogli negirati da sam imao uzvišenu mudrost, ali nikoga nije bilo tko bi Me htio priznati istinskim Mesijom. Jako sam uživao objašnjavajući Sveto pismo, objavljujući veličinu i čudesna djela svoga Oca. Ali moja utjeha je bila popraćena gorčinom vidjevši tvrdoću onih srdaca koja se nisu htjela predati svjetlima i nutarnjim nadahnućima koje im je davao moj Otac i istinama koje sam Ja objavio. Prikazao sam Ocu ovu gorčinu i molio Ga da ima samilosti prema tvrdoći tih srdaca, da nastoji prema njima biti milosrdan i da ne oduzme od njih svoje milosti. Zatim sam zahvalio Ocu na onome što je učinio u dušama slušatelja i na velikom milosrđu koje im je objavio po Meni.

Zahvalio sam u ime svih jer nije bilo nikoga osim Josipa i Marije koji bi iskazao Ocu svu slavu i čast zbog onoga što su čuli od Mene. Slavili su moju Majku i Josipa zbog veličine koju su u Meni primjećivali, ali nisu slavili moga Oca od kojega je svaki dar. Ja sam nadoknadio tome u ime svih i molio Oca da da svoj mojoj braći doživjeti jedno posebno svjetlo, da kada vide divna stvorenja dostojna slave, odmah slave Stvoritelja jer On daruje svako dobro stvorenjima, a ona su samo čisto sredstvo kojim Otac želi objaviti svoju moć, želi da ljudi vide Njegovo milosrđe i čudesna djela.

Pogledi prema Majci

Jako sam uživao vidjevši svoju Majku Mariju i kad sam osjetio radost njene duše što Me pronašla, uputio sam joj svoje poglede dok sam razgovarao sa učiteljima zakona. Prikazivao sam Ocu svoj užitak i radost i one svoje Majke i molio Ga da se udostoji udijeliti taj osjećaj svim dušama koje, nakon što su Ga tražile, na kraju su Ga i našle. Ožalošćena i umorna duša koja traži Boga kada Ga nađe, osjeća slast Njegove ljubavi, uživa u Njegovom ljupkom društvu. Otac Mi je to obećao i Ja sam Mu prikazao patnju sva ta tri dana koja sam proživljavao dok sam govorio učiteljima zakona. Još sam bio mlade dobi i iako me moja Božanska narav podržavala, ipak sam u svojoj ljudskoj naravi osjećao patnju. Molio sam Oca da se udostoji dati jakosti, snage i krjeposti svima onima koji se trude i trpe za Njegovu slavu i spasenje duša da bi ojačani uvijek iznova Njegovom milošću rado podnosili patnju, da se na nju ne obaziru vršeći Njegovu svetu volju i da sve rade na Njegovu slavu i širenje Njegova kraljevstva.

Pitanja i odgovori

Kad sam završio govor i ostavio sve one koji su Me slušali, poklonio sam se svome Ocu i zahvaljivao za sve što je učinio u Meni i preko Mene, a zatim sam pošao Mariji koja je imala veliku želju da sa Mnom razgovara i iskaže svoju žalost i onu sv. Josipa. Čim Me vidjela, rekla je:

«Sine, zašto si nam to učinio? Evo tvoj otac i ja sa žalošću smo te tražili.»

To je bila pravedna tužaljka moje Majke, a bio je i pravedan moj odgovor:

«Zašto ste Me tražili? Niste li znali da se moram baviti stvarima svoga Oca.»

Marija je primila moj odgovor sa potpunim predanjem i nije ništa odgovarala jer je po Božjem svjetlu shvaćala da je to dobro i pravedno. Molio sam Oca da da mojoj braći jednu istinsku slobodu duha da kada shvate što trebaju činiti na Njegovu slavu, to slobodno čine ne obaziruć se na ljudske obzire. Da otvoreno kažu i onima koji se žale da u svemu žele vršiti ono što Bog od njih hoće i da više vole Njegovu slavu i čast od toga da njihovi najbliži budu zadovoljni, da se ne brinu zbog žalosti koju će oni proživljavati.

Prema Nazaretu

Kratko sam se zadržao sa Marijom i Josipom, utješio njihove duše svojom prisutnošću. Zatim smo se skupa poklonili Ocu i molili Njegov blagoslov i zaputili se u Nazaret. Nismo se okrijepili ničim, nego smo se onako gladni uputili prema svome domu. Mariji i Josipu bila je dovoljna utjeha to što su Me pronašli. Kad smo izašli iz Jeruzalema, okrenuo sam se i blagoslovio onaj narod i molio Oca da udijeli svim dušama koje su Me slušale da im budu utisnute u srca moje riječi. Molio sam da ih utvrdi sve više u istini koju sam im objavljivao, da vjeruju da je Mesija već došao na svijet. Otac je obećao da će nastaviti sa svojim Božanskim nadahnućima dok se duše ne priprave da Me prihvate, da ću poći i boraviti među njima propovijedajući. Ali sam vidio i nepostojanost ovoga naroda i zbog toga osjećao veliku muku, ali Me tješilo to što sam vidio da će drugi narodi bolje odgovoriti na milosti moga Oca, da će biti vjerniji tuđi narodi od izabranog.

Povratak kući

Nastavljajući svoje putovanje s puno radosti Marije i Josipa ponovno smo zapjevali novu pjesmu slave i zahvale mome Ocu jer Me Majka pronašla nakon tolike žalosti. Marija je tako slatko pjevala da su i anđeli bili zadivljeni slušajući je, a moj Otac je u tome jako uživao, dok sam Ja bio sve više ranjen njenom ljubavlju i milošću te sam i Ja pjevao. To je bila jeka njenih pohvala i slave Boga. Ona je puno uživala čuvši Me i bila je kao uznesena u slatku ekstazu ljubavi. Moj nebeski Otac je jako uživao čuvši ove nebeske pohvale, a Ja sam Mu to prikazivao u ime svih ljudi, posebno onih koji nakon što su zadobili od moga Oca što su molili pokazuju se nepažljivima tako da Mu ne zahvale, niti Ga slave. Vidjevši ovu nezahvalnost mnogih nastojao sam nadoknaditi za njihove propuste uobičajenim prikazanjima Ocu, a On je time bio zadovoljan. Za vrijeme putovanja hodao sam između Marije i Josipa, a oni su Me brižno čuvali sa strahom da Me ponovno ne izgube. Iako sam već Majci u šutnji dao shvatiti da se ne boji da će Me ponovno izgubiti, ipak je Ona stalno bdjela nada Mnom. Prikazivao sam ovu skrb i bdijenje svome Ocu skupa s njom. Molio sam da udijeli svima onima koji pronađu izgubljenu milost jednu veliku brigu da je čuvaju kako je ne bi ponovno izgubili, da brižno bdiju nad svojim dušama kako bi znali sačuvati milost koju su sa puno napora pronašli.

Na svome putovanju susreli smo neke hodočasnike koji su Me čuli gdje govorim u Hramu. Privučeni mojom ljupkošću gledali su Me s čuđenjem i motrili u Meni toliko milosti i uzvišenosti tako da su Me hvalili, hvalili moju Majku Mariju i sv. Josipa držeći da je on moj zemaljski otac jer nisu poznavali otajstvo moga utjelovljenja. Govorili su im da su blaženi jer imaju jednog takvog sina, a oni su uživali u tim pohvalama koje su sve prikazivali mome Ocu. U tome su uživali jer su žarko željeli da Me svi upoznaju, te su se zbog toga radovali pohvalama koje su upućivane Meni i njima i zbog tog razloga je njihova radost bila pravedna.

Blagoslov povratka

Na povratku kući ponovno sam blagoslivljao sva polja koja sam vidio, molio Oca da se moj blagoslov proširi na cijeli svemir te da svatko uživa njegove plodove. Ne samo da zemlja da obilne plodove, nego da i ljudi u dušama osjećaju nešto novo: pravedni jednu utjehu u duhu koja ih potiče da ljube i služe Oca još savršeniji, a grješnici istinsko pokajanje koje ih potiče da se obrate i promijene. Otac je to učinio, a Ja sam Mu u ime svih iskazivao sve zahvale koje Mu se trebaju iskazati.

4. poglavlje: Isus u Nazaretu boravi sa Marijom i Josipom i sve ono što je činio do bolesti sv. Josipa

Zahvala za povratak

Kad smo došli u Nazaret, molio sam Oca za njegove stanovnike jer smo se tu vratili živjeti. Molio sam da se udostoji dati svoje milosti, svjetlo i utjehu onim dušama koje Otac stavlja na kušnju da bi kušao njihovu vjernost, da bi se oni time okoristili na Njegovu veću slavu. Ja sam se neko vrijeme udaljio od svoga doma na veću slavu moga Oca kako bi se objavila divna djela koja čini u Meni. Molio sam da prosvijetli taj narod kako bi se stanovnici okoristili blagoslovom koji im je davao moj Otac time što boravim s njima.

Molio sam da im udijeli svoju milost prosvjetljenja, da ih obogati milostima, da se oni po svojoj nevinosti duše i čistoće učine dostojnima da u njima boravi Božji duh, da shvate dar i posebne milosti i zahvaljuju mome Ocu, da se trude da ih sačuvaju, da rastu u krjeposti i savršenstvu. Sve to Mi je obećao Otac s puno velikodušnosti i ljubavi. Kad smo došli u kuću, odmah smo kleknuli na ono mjesto gdje smo običavali moliti i duboko se klanjali mome Ocu te Mu zahvaljivali na očinskoj skrbi i providnosti koju je imao prema nama u patnji koju smo proživjeli dok se nismo vratili kući. Zatim je svatko od nas ponaosob molio.

Spremnost na vršenje volje moga Oca

Molio sam Oca da Mi objavi svoju volju kako bih se trebao ponašati dok budem boravio u našoj kući. Već sam sve znao, pa ipak sam to molio svoga Oca kako bih Mu pokazao svoju podložnost i poslušnost da u svemu ovisim o Njegovoj Božanskoj volji. Prikazao sam Mu ovu svoju podložnost volje kao nadoknadu za sve one koji se u svojim djelima ne žele Njemu podložiti i ne traže dopuštenje od moga Oca, nego uvijek djeluju svojevoljno a da se ne trude nimalo oko toga da shvate što je Božja volja. Na taj način oni jako žaloste Oca i njihova djela nikada nisu savršena i nemaju dobar ishod. Prikazujući ovu molitvu Ocu molio sam Ga da se udostoji prosvijetliti sve jer sam shvaćao da su svi dužni Njemu se utjecati i podložiti. Shvaćao sam potrebu koju ljudi imaju za Njegovom pomoći da bi vršili Njegovu volju u svojim djelima kako bi ta djela bila savršena i kako bi došla do pravog cilja.

Molio sam da se svi utječu molitvom, da shvate Božju volju i slobodno je vrše. Molio sam Oca da bude dobrohotan prema svima onima koji žele shvatiti Njegovu volju, da ih prosvijetli da jasno shvate sve ono što hoće od njih, te da kada ljudi shvate Njegovu volju budu utješeni. Sve to Mi je obećao moj Otac. On uistinu to i čini onima koji se prema Njemu ponašaju kao pravi sinovi dobroga srca, spremne duše u svemu Mu se podložiti i činiti ono što On hoće.

Mnogi ipak nemaju ove milosti zato jer nisu spremni vršiti volju moga Oca. Zato su oni lišeni milosti i zasluga. Ako je Otac velikodušan prema njima, jedna je velika izopačenost što oni ne žele biti velikodušni prema mome Ocu time da se oslobađaju svoje volje i podrede se Njegovim odredbama. Puno sam molio za ove i zbog toga trpio još više jer sam vidio da će moje molitve biti uzaludne za mnoge zbog tvrdoće njihovog srca. Pa ipak nikada nisam propuštao učiniti sve s ljubavlju i samilošću. Velika ljubav Me na to poticala iako sam vidio nezahvalnost mnogih i njihovu zlu volju.

Predanje volji Očevoj

Nastavljajući svoju molitvu shvatio sam da moj Otac želi da boravim skupa sa Marijom i Josipom i budem im podložan. Tu sam Njegovu zapovijed primio sa puno radosti, u poniznosti se sjedinio s Njegovom voljom iako je ljubav koju imam prema Ocu u Meni budila želju da idem cijelim svijetom i naviještam Njegovo milosrđe i sve Njegove veličine kako bi Ga svi spoznali i ljubili. Pa ipak radosno sam prihvatio Njegovu zapovijed i nastavio živjeti povučeno, nepoznat kao da sam jedan jednostavan i običan čovjek iz puka. Ovo svoje predanje prikazao sam Ocu jer sam znao da se On tome raduje i molio Ga da mojoj braći da posebnu milost da se sjedine s Njegovom voljom.

Na poseban način sam molio za one koji žele naviještati Njegove veličine svjesni talenata koje im je dao, a spriječeni su iz nekih okolnosti. Molio sam da se zadovolje time da žive kao neznatni i povučeni uživajući u tome da rade ono što im je naloženo, te da se podlože mome Ocu koji sve to dopušta i uređuje prema svojim uzvišenim ciljevima i nakanama. Molio sam Oca da svima onima koji trebaju živjeti podložni svojim pretpostavljenima dade jedno predanje u Božju volju kada se njima nešto zapovijeda kao što sam Ja iz poslušnosti prema Ocu bio zadovoljan da živim podložan svojoj Majci i sv. Josipu iako sam bio pravi Bog i kao takav neovisan o svakom stvorenju. Neka se i oni tako zadovolje i žive podložni svojim poglavarima koji možda imaju manje talenata, neka nemaju u svom srcu drugi cilj nego da potpuno vrše volju moga Oca.

Služba roditelja

Kad sam sve to zadobio od Oca, zahvalio sam Mu i u ime svih onih koji će primiti milosti za koje sam molio te sam išao razgovarati sa Marijom i Josipom. Rekao sam im da je volja moga Oca da živim s njima, njima podložan. Rekao sam:

«Evo Me, spreman sam vršiti ono što ćete mi vas dvoje naložiti. U svemu ću biti podložan vašim zapovijedima. Vi trebate vršiti onu službu koju vam je moj Otac odredio, zbog toga ne ću činiti ništa protiv vaše volje. Božanstvo koje primjećujete u Meni služi vam kao primjer za poniznost jer vidite jednoga Boga koji želi biti ovisan o vama, podložan vašim zapovijedima. Ali to vam ne smije biti isprika da ne izvršavate svoju roditeljsku dužnost jer sam pred zakonom zaista vaš pravi sin. Kao što sam se Ja rado podložio zapovijedima svoga Oca, tako se i vi trebate njima podložiti i slobodno Mi nalagati sve što spada u vašu domenu.

Znam da vam je vaša roditeljska služba uzrok mnogih zbunjenosti, ali to je samo povod da se još više ponizite pred mojim Ocem kako biste razmišljali o sniženju Boga koji je postao čovjekom iako je apsolutni Gospodar svega stvorenog. Podlaže se svojim stvorenjima i želi ovisiti o njihovim zapovijedima. Vas je zapala ova velika sreća i sudbina da zapovijedate Sinu Božjem tj. samom Bogu. Shvatite, dakle, milost i posebnu sreću koju vam udjeljuje moj Otac i trajno zahvaljujte. Savršeno Ga slušajte u Njegovim zapovijedima a da vam motrenje moje uzvišenosti i vašega ništavila ne bude zaprekom.»

Dok sam to govorio s toliko milosti i ljubavi svojoj Majci i njenom zaručniku Josipu, njihova srca su se ispunila prevelikom radošću, ali su bili zbunjeni te su se zacrvenili u licu jer su trebali prema Meni obavljati službu kao da su oni iznad Mene. Budući da su oboje bili jako ponizni i nisu imali u duhu ni najmanju želju da zapovijedaju, ni među sobom, osjećali su veliku muku samo na misao da Mi trebaju zapovijedati. Oni su Me gledali kao svoga Gospodina i Gospodara, kao svoga Stvoritelja, Otkupitelja i klanjali su Mi se i poštivali Me. Iako sam im od Oca izmolio milost da prema Meni osjećaju veliku ljubav, ipak moja uzvišenost i Božanstvo koje su mogli primijetiti u Meni u njima je budilo strahopoštovanje i to je nadvladavalo njihovu ljubav prema Meni, njihovom sinu.

Pa ipak, potaknuti milošću, ljubavlju, mojom ljupkošću i zapovijedima moga Oca, sa predanjem su prihvatili što je On zapovijedao i bili su spremni vršiti volju Božju i vršiti tu višu službu prema Meni svo vrijeme mog boravka s njima. To su činili s toliko poniznosti da svaki puta kada su Mi zapovijedali da nešto učinim, njihove duše su bile obogaćene mnogim milostima zbog poniznosti koju su osjećali i vlastite zbunjenosti. Oni su nadvladavali odbojnost, taj osjećaj poniznosti koji su imali, te su velikodušno vršili svoju roditeljsku službu kad su Mi zapovijedali. Imali su u duhu misao da vrše volju Božju te su sve nadvladavali i zadobivali velike zasluge. Nakon što sam ih utješio i potakao da vrše volju moga Oca, objavio sam im nagradu koju će dobiti od Njega zbog brige koju su imali prema mojoj osobi jer su se brinuli za sve što Mi je potrebno u mojoj ljudskoj naravi, za jelo i uzdržavanje. Uistinu, moj Otac je htio da budem podložan općim zakonima kojima su podložni svi Adamovi sinovi tj. da osjećam potrebu za hranom kako bih se održao u svom naravnom životu.

Iako sam mogao i bez toga živjeti zbog svoga Božanstva, time se nisam služio, htio sam trpjeti glad, žeđ, hladnoću, vrućinu, potrebu za snom kako bih prikazao svome Ocu sve ove patnje za ljudski rod. Htio sam trpjeti i napor i muku. Naprežući se u zanatu drvodjelje skupa sa sv. Josipom osjećao sam veliki napor jer je moja ljudska narav bila nježna, više nego kod bilo kojeg drugog stvorenja. Ponovno sam se ponudio Josipu da mu pomažem u poslu i svojoj Majci da joj služim u onome što joj je potrebno, a oni čuvši ove riječi u poniznosti i ljubavi oslobađali bi Me od napora govoreći da će sami raditi za naše uzdržavanje, ali Ja sam im rekao da je volja moga Oca da radim ovaj zanat i da se oni trebaju sjediniti s voljom Božjom.

Molitva za sve roditelje

Kad sam završio ovaj razgovor sa roditeljima i kada smo se dogovorili o načinu kako se trebamo međusobno ponašati, obratio sam se Ocu. Prikazao sam Mu sve ono što se među nama događalo u to vrijeme u sjedinjenju naših volja s Njegovom. Zatim sam molio da, zbog one radosti s kojom je sve to prihvatio, udostoji se dati sličan osjećaj svim roditeljima. Kao što je to dopustio mojoj ljubljenoj Majci i sv. Josipu, neka udijeli svim drugim roditeljima da odgajaju svoju djecu i vrše roditeljsku službu nadređenosti kako bi vršili Božju volju, ali ne radi vlastitih interesa, ni zbog drugih niskih ciljeva i pobuda.

Otac im je dao djecu kako bi ih oni odgajali u svetome strahu i ljubavi Božjoj kako bi mogli služiti cilju radi kojeg su stvoreni tj. kako bi ih vodili putem života i putem vječnog odredišta tj. vječnog blaženstva. Molio sam da roditeljima da i svoje svjetlo da vrše svoju službu autoriteta prema svojoj djeci, ali da to ne čine kao apsolutni gospodari, jer samo je Bog apsolutni Gospodar sviju, nego da vode svoju djecu kao sinove Božje koji su stvoreni na Njegovu sliku i priliku, da ih zbog toga poštuju. Naravna ljubav i vodstvo koje imaju prema svojoj djeci ne treba ih voditi do toga da izgube poštovanje koje trebaju imati prema njima kao istinskoj djeci Božjoj. Molio sam da im udijeli jednu nenavezanost na svoju djecu tako da naravna ljubav bude oslabljena, da se drži pod kontrolom, da ne prevladava u srcu roditelja

tako da ostave svoju djecu u slobodi da služe mome Ocu u onome staležu na koji ih On poziva i kako On želi. Otac Mi je sve obećao da će učiniti kao što to uistinu u velikoj ljubavi i milosrđu i čini.

Ali tako loše odgovaraju na ove milosti najveći broj roditelja. Dopuštaju da u njima prevlada ljudska ljubav koja dominira, interes i druge strasti te tako stavljaju zapreke milosti moga Oca. Ne doživljavaju u sebi one učinke koje bi imali kada bi slušali Njegove Božanske poticaje i nadahnuća, nutarnja svjetla i ono što im je Otac odredio kako trebaju odgajati svoju djecu i kako se trebaju ponašati. Zbog toga sam jako trpio i vidio sam da je to uzrok tako velikih nereda koji će se dogoditi u svijetu uz toliko izopačenosti. Vidio sam i kaznu koju moj Otac drži spremnom za sve one roditelje koji loše odgajaju svoju djecu i ne vrše Božju volju. Molio sam Oca s velikom ustrajnošću da bude samilostan prema njima, u jednom trenutku Otac Mi je pokazao Svoje beskrajno milosrđe prema svakome te sam Mu u ime svih zahvaljivao.

Molitva za djecu

Molio sam Oca zatim da da i djeci svjetlo i milost, koju će dati i roditeljima, da shvate svoju obvezu te da budu poslušna djeca koja poštuju i časte svoje roditelje kao svoje poglavare i kao drugotni uzrok njihova postojanja. Jako sam puno molio Oca za djecu i puno im milosti izmolio jer sam vidio i kod njih veliki nered i izopačenost prema roditeljima. Bile su plodne moje molitve za mnoge i nisu bile beskorisne milosti koje sam im zaslužio kod svoga Oca, ali ima ih puno koji ne samo da se njima ne koriste, nego ih preziru, ne obaziru se na to, naprotiv, neki se njima služe kako bi vrijeđali moga Oca još više.

Jedna od muka koja je više žalostila moje srce bila je da vidim kako će se mnogi služiti milostima, koje sam im Ja zadobio i isprosio kod Oca, kako bi Ga još više vrijeđali. One iste milosti koje su trebale služiti za dobro, koje bi trebale njima zaslužiti nagradu, oni su se njima loše koristili te će im postati sredstvo kazne zbog njihove izopačenosti. O, kako Me žalostilo vidjevši ovaj nered kod mnogih i molio sam Oca da bude samilostan, da ih ne kažnjava.

A moj Otac vidjevši toliku moju žalost, imao je samilosti prema Meni i dao Mi je da vidim kako će ih doduše kažnjavati, ali s milosrđem tako što im ne će udijeliti mnoge milosti i darove za koje je unaprijed vidio da bi se njima loše služili, da im to ne bi bio razlog za još veće kazne. Zahvaljivao sam Ocu u ime svih, slavio Ga, Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe. Otac Mi je pokazao sve one koji će se dobro okoristiti milostima koje sam im zaslužio i to će Me tješiti u tolikim žalostima, te mi je govorio:

«Vidi, ljubljeni Sine, kako tvoje prošnje nisu za sve beskorisne te da mnoge milosti, koje si zadobio i isprosio, kod mnogih imaju pozitivan učinak. Vidi koliko duša zadobivaš po svojim trajnim molitvama jer se koriste milostima koje im udjeljujem zbog Tvoje molitve i Tvojih zasluga. Oni idu putem slave koju ćeš im Ti zadobiti svojom smrću.»

Otac Me jako utješio ovim riječima i poticao sve više da molim nove milosti i darove za svu svoju braću. Zahvalio sam Ocu jer Me utješio i potaknuo i molio sam da to učini i sa svim grješnicima, da ih utješi te ako se kod mnogih ne vide pozitivni učinci njihovih prošnji, neka znaju da nije sve beskorisno, nego da ima svog učinka poglavito kada su molitve učinjene sa ispravnom nakanom tj. na slavu moga Oca i spasenje duša otkupljenih po mojoj krvi. Sve Mi je to obećao Otac i Ja sam Mu na svemu zahvaljivao.

Molitva i razmatranje uz blagovanje hrane

Kad je došao čas da se okrijepimo u svojoj ljudskoj naravi koja je oslabila zbog patnje koju smo trpjeli u tri dana kada sam bio u Hramu, Marija i Josip nisu se usuđivali jesti bez Mene. Tada sam se s njima zajedno okrijepio. Vidjevši Me kako jedem, doživljavali su veliku utjehu, gledali su Me sa velikom radošću svoga srca. Izgledalo im je nevjerojatno da sam ponovno u njihovom društvu, za stolom kao prije. Pa iako je naša hrana bila jako jednostavna i siromašna, ipak sama moja prisutnost je kod njih imala učinak da im je ta hrana bila jako ukusna i dobra. Dok smo jeli, govorio sam o uzvišenostima svoga Oca i Njegovim savršenstvima. Tako smo hranili tijelo, a još više se hranila naša duša po Božjoj riječi koju su slušali. U velikoj šutnji sve su čuvali u svome srcu.

Svaki puta kada bismo jeli, nešto slično sam činio i govorio o svome Ocu, o Njegovim savršenstvima i svojstvima tako da su se duše Marije i Josipa sve više raspaljivale ljubavlju prema mome Ocu i hraneći svoje tijelo duša im je bila sve savršenija. Moj Otac se u tome jako naslađivao i Ja sam Ga molio da zbog toga nastoji nadahnuti mojoj braći slične misli dok hrane svoje tijelo, da misle i na duh razgovarajući o svetim stvarima, o onome što se Njemu više sviđa, da na takav način u onome činu koji je redovit tj. u prehrani tijekom objeda Otac bude slavljen, da duša bude prosvijetljena i još više produhovljena po svetim mislima i duhovnim razmatranjima. Otac je obećao da će to učiniti kao što On to i uistinu čini, nadahnjuje slične misli posebno onima koje je izabrao da služe na Njegovu slavu i slave Njegovo ime i koji su postavljeni kao vođe svetih zajednica.

Ljudi su dugo prakticirali ovu svetu vježbu dok su jeli, neki čitaju u zajednici Božje riječi ili druge duhovne stvari za duhovnu korist i tako dok hrane tijelo, jača se i njihov duh te je proslavljen moj Otac. Zatim je Otac dopustio da vidim sve one koji će to prakticirati i okoristiti se Njegovom milosti koju sam im Ja isprosio. Jako sam se tome radovao, ali je moja radost bila popraćena gorčinom vidjevši i one koji se ne će okoristiti ovom milošću jer dok jedu, ne će imati drugog cilja osim da udovolje svojoj neumjerenosti kao životinje, umjesto da jedu samo zato da održe svoj život kako bi mogli služiti mome Ocu. Vidio sam tada i sve nerede ove vrste koje će učiniti moja braća ljudi i premnoge uvrede koje će na takav način nanijeti mome Ocu.

Zbog toga sam osjećao veliku muku i nastojao ublažiti srdžbu svoga Oca i prikazao Mu svoje nadoknade za uvrede koje prima od moje braće. Budući da su moja djela bila beskrajno zaslužna, imala su beskrajnu vrijednost i jako su se sviđala Ocu, On je zbog njih ublažavao svoju srdžbu, iskazana Mu je zadovoljština za sve one za koje sam to prikazivao. Zatim sam zahvaljivao za Njegovu očinsku beskrajnu ljubav i prikazivao Mu u ime svih te zahvale, a Otac je to rado primao jer sam Mu ih prikazivao Ja, Njegov ljubljeni Sin.

Povjerljivi razgovori sa Marijom i Josipom

Kad smo završili okrjepu i zahvale zbog jela koje nam je u svojoj očinskoj providnosti udijelio Otac, zadržavao sam se sa Marijom i Josipom kako bih slušao ono što su trpjeli u ona tri dana kada su bili u Jeruzalemu bez Mene. Oni su mi govorili o mukama i patnjama svojih srdaca. Ja sam ih slušao sa puno samilosti iako sam sve znao. Ipak sam im htio pružiti priliku i utjehu da iskažu muku svoga duha koju su trpjeli tijekom ona tri dana.

Molili su Me da se nikada više ne udaljim od njih i da im tako ne uzrokujem toliku bol. A Ja sam im obećao da ih nikada više ne ću ostaviti jer sam obećao da ću živjeti njima podložan i bez njihovog dopuštenja ne ću ništa učiniti ako Mi moj nebeski Otac ne bi nešto drugo naložio. Zatim sam ih uvjeravao da Mi je Otac naredio da budem njima podložan te sam im govorio da On ne će ništa tražiti od Mene a da ih prije toga ne obavijesti.

Molitva za ožalošćene

Marija i Josip su bili utješeni zbog mog obećanja te su zahvaljivali Ocu. Trebalo je da se malo odmore jer je to neophodno za uzdržavanje ljudske naravi. Prije nego što su otišli odmarati se zajedno smo pjevali pohvale Ocu kao i obično. Nakon ovih čina svatko se povukao na odmor tim više jer smo bili umorni zbog puta i pretrpljenih patnji. Ja sam ponovno počeo moliti Oca za spasenje sve moje braće i svakoga ponaosob i prikazivao sam Mu sve ono što sam proživljavao sa svojom Majkom i Josipom, posebno dok sam slušao njihove patnje i žalosti i tješio ih. Molio sam Oca da se udostoji čuti žalost i muku moje braće te da ih utješi kada Mu se utječu u poniznosti i kada Mu izlijevaju muku svojih srdaca. Otac je obećao da će to učiniti.

Dao Mi je da shvatim kako ne će biti niti jedne osobe koja će Mu govoriti o svojoj muci a da je On ne će slušati sa očinskom ljubavlju, da je ne će tješiti. Shvatio sam da će Otac uistinu tješiti te duše. Žalostio sam se vidjevši najveći broj moje braće kako su lišeni ove milosti zbog svojih grijeha jer kada su u muci i patnji, oni izlijevaju patnje svoga srca stvorenjima od kojih malo ili nikakve pomoći ne mogu primiti i idu prositi od stvorenja ono što im obilno može dati njihov Stvoritelj. Tebi, moja zaručnice, neka ovo bude pouka za sve tvoje patnje, muke i žalosti, bilo tjelesne bilo duhovne ili vremenite. Nemoj očekivati od stvorenja utjehu, nemoj njima izlijevati muku svoga duha, nego u svemu se utječi mome nebeskom Ocu.

Njemu govori o svojoj patnji, od Njega traži lijek i pomoć i biti ćeš potpuno utješena, mirna u svom duhu. Tako će moj Otac biti prema tebi sve više i više ljubazan, zbog povjerenja koje imaš prema Njemu i zbog mudrosti koju ćeš pokazati. Od Njega ćeš dobiti svaku utjehu. Znaj da moj Otac sa puno ljubavi gleda u takve duše i da ih tješi. Ja želim da ti budeš jedna od tih duša u kojima se moj Otac naslađuje, da bi mogla primiti sve one milosti i darove koje sam ti zaslužio. Zbog toga te potičem da se uvijek Njemu utječeš u svim stvarima koje su ti potrebne. Pokaži se istinskom kćeri, nasljednicom Mene u svim krjepostima, jer sam Božji istinski Sin, tvoj brat i učitelj, pokaži prvo djelima, a zatim i riječima.

Trajna molitva

Povukao sam se i zadobio sam od Oca što sam želio, zahvaljivao sam Mu za sve to, a zatim sam se odmorio, dao sam malo oduška svojoj ljudskoj naravi. Dok sam spavao, moj duh je bdio jer niti san nije prekidao uzajamnu vezu koju je moja duša imala sa Ocem jer sam uvijek mislio na spasenje ljudi. Čas sam molio, u drugom trenutku slavio Ga i prikazivao sve svome ljubljenom Ocu. Činio sam to kako bih davao slavu svome Ocu i iskazivao zadovoljštinu tako da On bude milosrdan prema mojoj braći.

Zbog toga sve milosrđe koje Otac ima prema stvorenjima Ja sam isprosio za njih, jedno po jedno, za vrijeme dok sam živio na zemlji. Iako sam jednim činom mogao zaslužiti i zadobiti sve za ljude, ipak htio sam moliti za njih općenito i za svakoga ponaosob jer je takva bila volja moga Oca da ljudi shvate da sam ih ljubio. Nisam propuštao niti jedan trenutak a da ne prikazujem svoja djela za njihovo spasenje. Molio sam Oca za njih da bih isprosio sve one milosti koje su potrebne da bi došli do onoga cilja radi kojega su stvoreni.

Rad sa sv. Josipom

Nakon kratkog odmora kao i obično zahvaljivao sam Ocu i došlo je vrijeme da skupa s Marijom i Josipom pjevamo pohvale Bogu i nakon što sam učinio uobičajena prikazivanja za svu svoju braću, molio sam Očev blagoslov i dopuštenje Majke da idem raditi s Josipom u

njegovu malu radionicu. Josip je uživao kada Me vodio sa sobom na posao, ali je doživljavao i muku vidjevši da se Ja u tako nježnoj dobi, još mlad, mučim radeći kako bih njemu pomogao i kako bismo zarađivali za život. Njegovo srce je izgaralo od ljubavi vidjevši Me u svome društvu i motreći uzvišena otajstva koja su u Meni bila skrivena. Tako Me sv. Josip potresen u duši motrio svojim očima i kao da bi ostajao nepokretan zbog čuđenja i divljenja.

Želja ljubavi

Dok sam bio sa sv. Josipom moja Majka je radila, fizički joj nisam bio blizu, ali njen duh se nije nikada udaljavao od Mene i moje prisutnosti i želje da Me vidi, a Ja sam bio kao pozvan njenim gorućim željama te sam često išao do nje jer sam bio potaknut njenom raspaljenom ljubavlju. U to vrijeme molio sam Oca da da slične goruće želje svakoj duši da Me traži, da Me ljubi, a Ja pozvan od njihovih želja i ljubljen njihovom ljubavlju da budem potaknut da ih pohodim i objavim sebe da bi oni mogli uživati u mojoj prisutnosti, da bi njihove goruće želje bile ispunjene i njihov duh udovoljen te da i Ja uživam u njima.

Moje naslade se sastoje u tome da se zadržavam sa svojom braćom kako bih im pokazivao blagost svoga duha i da i Ja uživam u njihovim žudnjama, ljubavi i vjernosti prema Meni. Da ne dopuštaju u svom srcu drugu ljubav osim moje. Budući da je Otac jako uživao u gorućim željama srca moje Majke i savršenoj ljubavi koju je imala prema Meni, htio je da i druga stvorenja žude za Mnom i mojom ljubavlju te je uživao da se ispunjavaju želje moga srca, da se objavim tim dušama i da se u njima naslađujem. U ovoj mojoj prošnji Otac se pokazao jako velikodušnim, obećavao je da će dati svakome želju da Mene posjeduju, da Me tako prizivaju da im se objavim, da će dati kušati moju prisutnost u njihovim dušama iako na nevidljivi način njihovoj ljudskoj naravi.

Pa ipak to će biti vidljivo i jasno njihovom duhu. Duša koja Mene posjeduje, u kojoj boravim po milosti i ljubavi, puno uživa i Ja uživam boraviti u njoj da joj pokažem slast moje prisutnosti. Vidjevši kako se moj Otac u tome naslađuje, da takve goruće želje daje mojoj braći, i Ja sam zbog toga jako uživao. Ali ova moja utjeha je bila popraćena gorčinom jer sam vidio kako će se malo time okoristiti moja braća, kako će veći dio njih to odbaciti i usmjeravat će želje svoga srca prema stvorenjima. Tako će te duše radije trpjeti muke svoga srca i gorčine duha nego uživati istinske radosti i slasti koje duša ima kada se sa Mnom zadržava, kada samo Mene ljubi, kao jedini predmet svojih želja i svoje ljubavi. Jako sam doživljavao ovu muku i ona je ranjavala moje srce vidjevši kako Me stvorenja stavljaju u drugi plan. Zbog toga sam molio Oca da im oprosti i da ih ne kažnjava kako oni to zaslužuju.

Nisam mogao zadržavati tu patnju u svome srcu a da ne izlijevam tu bol svoje duše svojoj Majci kada sam se s njom zadržavao nasamo. Govorio sam joj o svojim mukama, a Ona je imala sućut prema mojoj žalosti i tješila Me. Govorila je koliko Me ljubi i koliko Me gorljivo želi. Govorila Mi je kako će Me mnoge duše željeti i ljubiti, da ću Ja biti predmet njihovih želja i ljubavi.

Iako sam sve to znao zbog Božanstva koje je bilo u Meni, a moja Majka je bila obdarena proročkim duhom, ipak čuvši kako Ona to govori s toliko milosti i ljubavi, to Me tješilo. Ona se sjedinjavala sa Mnom i molila Oca da bude dobrohotan prema svima koji su uzrok gorčine i muke moga srca. Prikazivao sam Mu sve ono što je Ona činila kako bi zadovoljila moju ljubav i kako bi bila Njemu po volji. Otac je jako uživao u ovim mojim prikazanjima i prošnjama, a Ja sam doživljavao kako se ublažava moja muka jer Me jako radovalo vidjevši da je Otac radostan zbog toga.

Odlazim k sv. Josipu

Zahvaljivao sam Ocu na svemu što se udostojao dati mojoj braći i zbog utjehe koju je davao mome srcu jer je i On u tome uživao. Ostavljao sam svoju Majku i ponovno išao pomagati sv. Josipu u njegovom poslu. Moja Majka je duboko doživljavala kad je bila bez moje prisutnosti, ali ljubav koju je imala prema sv. Josipu ju je poticala da se u isto vrijeme raduje što će on biti sa Mnom te što ću mu pomagati. Ja sam trpio u svojoj ljudskoj naravi kada sam se trebao udaljiti od svoje predrage Majke, ali ljubav koju sam imao prema sv. Josipu, kojem sam trebao pomagati u poslu, i volja moga Oca su učinili da sam bez odlaganja ostavljao Mariju i išao k Josipu.

Prikazivao sam Ocu ovu svoju spremnu poslušnost i odricanje od užitka biti u Marijinom društvu, bilo moje odricanje, bilo moje ljubljene Majke i molio Ga da snagom tih odricanja udostoji se dati svoj mojoj braći slične osjećaje te da se svi trude vršiti Očevu volju, da se odreknu vlastitog užitka kako bi bili na korist i pomoć bližnjem. Budući da sam vidio kako će mnoga moja braća biti sebična, doživljavao sam muku i iskazivao zadovoljštinu za njih tako što sam se uvijek odricao onoga što je godilo mojoj ljudskoj naravi i to prikazivao Ocu za sve. Meni je zadovoljstvo boraviti među sinovima ljudskim koji su moja braća, a koliko više sam uživao u društvu svoje Majke koja je bila tako dostojno i savršeno stvorenje. Ako se s puno radosti zadržavaš sa nekim tko ti je sličan, možeš samo zamisliti koliki užitak je bio Meni druženje s Marijom jer zbog krjeposti i savršenstva bila je tako slična Meni.

Pa ipak često sam se toga odricao kako bih dao Ocu zadovoljštinu za nedostatke svoje braće, poglavito u vršenju Njegove volje. To sam činio kako bih im ostavio i primjer da se odriču vlastitog zadovoljstva kako bi pomogli svome bližnjemu i vršili volju moga Oca. Kad sam se vraćao sv. Josipu, njegov duh se radovao. Neki puta bih vidio da je jako umoran te sam mu pomagao i olakšavao njegove napore jer je i on bio krhke naravi. Nije imao snage jer je malo jeo. Ali moja prisutnost bi ga jačala i snaga njegovog duha je bila takva da bi i njegovo tijelo bilo okrijepljeno i osnaženo. Uz moju pomoć sve mu je bilo lakše.

Vrijeme molitve

Moja Majka Mi je naložila da kažem i odredim vrijeme za pohvale Bogu i vrijeme kada ćemo jesti i odmarati se. U tome je bila jako pažljiva i sve se obavljalo u savršenom redu. Nije propuštala niti najmanju sitnicu koju smo odredili jer je bila jako brižna i pažljiva Majka. Kad bi došao određeni čas, Ona bi nas s puno ljupkosti zvala svojim glasom, a Ja i Josip spremno bismo se odazvali. Na ovaj način smo živjeli svo vrijeme koje smo skupa provodili. Kada smo nešto odredili, nismo ništa mijenjali sve do kraja. Ja sam razgovarao sa svojim Ocem i nisam mijenjao stila života, nego sam u svakom trenutku svoga života činio dobro svojoj braći, molio za njih i isprosio im tolike milosti i milosrđe koje sada uživaju. Oni će se moći time okoristiti sve dok bude trajao ovaj svijet.

Duhovna i materijalna hrana

Često puta se znalo dogoditi da kada bi došao čas određen za okrjepu, nije bilo ništa za jelo zbog našeg velikog siromaštva. Tada bi se Marija jako žalostila u svom srcu jer nam je nedostajala potrebna hrana kako bi se održavala moja ljudska narav. Ona bi nas zvala uobičajenim radosnim glasom i u poniznosti bi govorila:

«Sine, nema ništa za jelo.»

Ja, budući da sam spoznavao volju svoga Oca i uvijek sam sve činio prema Njegovoj volji, neki puta bih Ga molio da nam pošalje okrjepu po rukama svojih anđela, drugi puta preko ljudi. Neki puta govorio bih o nebeskoj gozbi gdje su duše blaženika potpuno zasićene i u toj neizrecivoj gozbi utješene, a Marija i Josip bi zbog ovih mojih govora bili zasićeni bilo u tijelu, i u duhu. Nakon velike radosti zahvaljivali bismo Ocu na tom duhovnom jelu kojim se udostojao okrijepiti našu ljudsku narav.

Kada bi se to događalo, a znalo bi se često dogoditi, molio sam Oca da tako učini sa svom mojom siromašnom braćom, koja se nemaju čime hraniti i ne nalaze nikakve pomoći da se udostoji dati im nove snage njihovoj ljudskoj naravi. Uistinu, vidio sam kako će mnogima moj Otac dati jednu sličnu milost, da će nekima poslati hranu po anđelima kada to budu potrebe zahtijevale i kada oni u takvoj potrebi sa svim pouzdanjem stave sve svoje povjerenje u Stvoritelja. Na svemu tome sam zahvaljivao Ocu u ime svih koji će primiti ta dobročinstva iz ruku očinske providnosti. Molio sam da bude samilostan i prema svima onima koji imaju premalo vjere i ne pouzdavaju se u Njegovu providnost te tako postaju nedostojni tolikih darova.

Milost i ljepota

Radio sam sa sv. Josipom u radionici, a oni koji su dolazili naručiti neki posao kod sv. Josipa jako su Me motrili i bili su očarani u svojim srcima vidjevši moju čednost, milost, uzvišenost, ljepotu moga izgleda, radost koju sam prema svima iskazivao. Namjerno su dolazili sv. Josipu da Me vide. Tko je bio ožalošćen, samo gledajući Me bio bi utješen. Zbog toga su neki često dolazili pod isprikom da im treba neki posao. Zadržavali bi se i motrili moju osobu s ljubavlju i milosti.

Nikada nitko nije došao u našu radionicu a da ne bi otišao utješen. Oni su smatrali da sve to proizlazi iz ljepote i milosti moga lica, ali nisu mogli prodrijeti u ono što je u Meni bilo skriveno tj. moje Božanstvo, a Ja sam molio Oca da nadahne njihovom duhu s vremenom ono što bi trebali vjerovati tj. da sam mogao biti obećani Mesija. Moj Otac je to učinio, ali ova misao nije dugo bila u njihovim glavama jer bi motrili moje siromaštvo i niski socijalni položaj u kojem smo bili kao obitelj te nisu htjeli pristati na to uvjerenje da bi Mesija došao na svijet u tolikoj poniznosti i neznatnosti.

Već sam motrio kako će imati malo ili nimalo vjere u Mene kada dođe određeni čas od moga Oca, kada ću se morati njima objaviti, te sam doživljavao veliku muku u srcu zbog ove tvrdoće i nevjere svojih sumještana. Oni su bili sretniji od svih drugih naroda, ali to nisu prepoznali niti su cijenili taj dar. Naprotiv, oni će jako zloupotrijebiti jednu tako posebnu milost jer će doći vrijeme kada će Me mrziti i kada će ustati protiv Mene. Ova žalost, o moja zaručnice, jako je mučila moje srce jer sam već shvaćao njihovu nezahvalnost, tvrdoću, i zlobu u nekim prigodama. Pa ipak sam ih gledao sa ljubavlju i bio samilostan prema njihovoj bijedi. Nikada nisam pokazao srdžbu prema njima, nego samilost. Vidio sam njihovu potrebu, i molio svoga Oca da im pomogne. Bolesnicima koji su dolazili sam molio zdravlje, a oni nisu znali odakle im dolazi pomoć. Ja sam zahvaljivao Ocu na onome što se udostojao njima udijeliti Meni za ljubav.

Širenje milosti

U radionicu bi dolazili neki koji nisu živjeli u milosti moga Oca, sa dušom zaraženom grijehom i naviknuti na zlo. Ovi kada bi Me gledali, bili bi prestravljeni i zbunjeni, grješnike bi u mom društvu prožeo jedan strah, prestravljenost jer je moja uzvišenost prouzrokovala u njima jednu veliku zbunjenost, ali su odlazili s osjećajem kajanja. Kada bi ovi dolazili, već

sam molio Oca da se udostoji prosvijetliti ih da dođu na istinsko sunce pravde, da izađu iz svojih grijeha, da po Božanskoj svjetlosti spoznaju svoje zablude.

Otac Me tješio i u ovome jer ih je posebnom milošću poticao na obraćenje, a Ja sam mnogo za njih molio. Na dan kada bi trebala doći neka duša koja je bila u nemilosti moga Oca, odnosno koja je živjela u grijehu, što sam Ja već znao, prethodnu noć nisam se odmarao. Molio sam Oca potaknut samilošću, a On Mi je obećavao obraćenje te duše kao što se to uistinu i događalo. Kada bi svanulo, radio sam u radionici, ali moje srce je bilo usmjereno prema onome koga sam sa željom čekao kako bih ga obratio na novi život. Budući da još nije došlo sretno vrijeme u kojem ću Ja naviještati, šutio sam. Trebao sam potaknuti ovo obraćenje samo po svojoj prisutnosti. Zbog toga je milost trebala biti više učinkovita kako bi mogla djelovati u toj duši. A Ja se nisam predavao, nego sam kod Oca toliko molio dok Mi nije udijelio milost obraćenja onoj duši. Kad sam zadobio ono što sam želio, povlačio sam se u osamu, prostro na zemlju, zahvaljivao Ocu za milosti i u ime onoga koji se obratio, a koji nije znao odakle mu dolazi ovaj dar, niti tko mu je to zaslužio. Nije čak ni zahvaljivao Ocu za to, a Ja sam nadoknađivao za sve to i molio Oca da mu udijeli ustrajnost u milosti.

Jako puno Me tješilo kad su se događale te i slične prilike kada sam mogao dovoditi duše koje su lutale k istini jer moja želja je bila da Otac bude od svih spoznat, ljubljen, da svi imaju sveti strah prema Njemu. To je bila moja najveća želja kao i želja za spasenjem moje braće. Radi toga sam se i utjelovio. Vidjevši ispunjene moje pravedne želje, to Me jako tješilo. Molio sam Oca da se udostoji dati svim dušama pravednika milost da po svojoj prisutnosti potiču duše grješnika na obraćenje, a grješnicima osjećaj zbunjenosti zbog vlastitih pogrešaka i kajanje. Budući da u pravedniku boravi Božja milost, molio sam da ona bude djelatna ne samo u njemu, nego i u onima koje pravednik susreće te da ovi u prisutnosti pravednika osjećaju zbunjenost i pokajanje za grijehe. Kao što Božanska milost u duši pravednika čini da on raste u krjeposti i pripravlja ga da još više primi milosti, tako milost i u dušama grješnika ima svoje divne učinke, potiče njegovo srce jakom grižnjom savjesti zbog njegovih grijeha i drugim posebnim učincima koje grješnik kuša u sebi i doživljava kad se nalazi u društvu duše koja je uistinu pravedna i ispunjena Božjom milosti.

Iz toga slijedi da ako grješnik ne otvrdne, on će popustiti u duši Božjoj milosti te će se lakše obratiti. U prisutnosti i druženju s dušom koja je pravedna i sveta i on će se opravdati i posvetiti. Uistinu, Otac Mi je obećao da će udijeliti to što sam molio i to obilno jer su se uistinu dogodila mnoga obraćenja grješnika samo po tome što su se družili sa dušama koje su bile pravedne i svete.

A kada se to ne događa, to je iz tog razloga što grješnik na zlo okreće djelovanje Božje milosti i još više otvrdne i zatvori se poticajima milosti te ostaje u svojoj bijedi i tvrdokornosti. Ovakvih uistinu ima puno u svijetu. Ali ne će se imati radi čega žaliti, jer ima svetih duša kojima ih Bog potiče u njihovoj nepravednosti na obraćenje iako ovi pravednici ostaju u šutnji. Sama njihova pojava ih potiče na zbunjenost, kajanje i pokoru. Ako žele reći i priznati istinu moraju kazati da jedva mogu podnositi prisutnost tih pravednika.

Utjeha

Zahvaljivao sam Ocu što se udostojao udijeliti mnogoj mojoj braći milosti, a posebno one koje je dao dušama pravednika. S puno ljubavi sam zahvaljivao za ove jer sam ih jako ljubio. Vidio sam isto tako da se moj Otac naslađuje u njima i da rado boravi u njihovim dušama po svojoj milosti. Doživljavao sam veliku radost vidjevši darove i milosti koje je Otac udjeljivao dušama koje Ga se boje i koje Ga ljube. Prikazivao sam ovu svoju utjehu kao nadoknadu za tolike duše koje kada vide neku drugu dušu koju je moj nebeski Otac jako obogatio svojim darovima i milostima, kao da osjećaju žalost, zavisti, umjesto da se raduju i zahvaljuju Ocu.

I Meni i mome Ocu je jako odbojna strast zavisti koja zasljepljuje i zarobljava mnoge duše te sam molio da je moj Otac potpuno iskorijeni u svakom srcu i da po Božjoj milosti i svjetlu potakne zavidne duše da prepoznaju u sebi to zlo, da se bore protiv zavisti, te da dođu to toga da uživaju vidjevši svoga bližnjega kako ga je Bog jako obdario, kao da se radi o dobru koje su one same primile. Ali ma koliko Ja to molio i prikazivao za ove milosti i ovo svjetlo nisam mogao učiniti u dušama mnogih stvorenja ono što sam zadobio kod Oca.

Moj Otac nije uskraćivao milost i svjetlo potrebno za svakoga ponaosob od moje braće, nego oni sami uskraćuju ono što Ja toliko želim a to je da uživaju u dobru svoga bližnjega jer je to dobro potpuno savršeno i sveto. Uistinu, trpio sam vidjevši veći broj svoje braće koji ne će djelovati sukladno mojim željama u svjetlu milosti koju sam im zadobio, nego će ih voditi sebeljublje i neuredne strasti koje njima dominiraju. Pa ipak Me tješilo kad sam vidio neke koji će se dobro okoristiti svjetlom i milostima koje sam im zaslužio te će pristati uz želje moga srca. Bila je toliko velika utjeha koju su Mi ovi pružali da sam često okretao svoje poglede prema njima i ljubazno ih privijao na svoje grudi.

Preporučivao sam ih svome Ocu i molio Ga da im da kušati slasti i blagost moga duha. Gledao sam ih kao svoju predragu braću, kao preljubljene sinove moga Oca i jako sam se tješio njima. To Mi je umanjivalo onu gorčinu koju sam doživljavao zbog druge moje braće koji su bili neposlušni zakonima moga Božanskog Oca. Pravednici su uvijek donosili utjehu i radost mome srcu, dok su grješnici uvijek bili uzrok gorčine i žalosti. Pa ipak moje Srce se nije ljutilo na grješnike, nego je uvijek za njih molilo i gorljivo ljubilo Oca kao nadoknadu za onu ljubav koju Mu grješnici tako nepravedno ne iskazuju. Molio sam Oca da da mojoj braći sličan osjećaj tj. srce puno ljubavi prema onima koji ih ogorčuju i koji im nisu po volji te da ne samo mole moga Oca za njih, nego da im oproste, da se trude ljubiti Boga još gorljivije kako bi nadoknadili svojom ljubavlju uvrede koje Mu ovi drugi nanose.

Otac Mi je obećao da će ispuniti moje prošnje i pokazao Mi kako to i vjerno čini. Pokazao Mi je kako će se to dogoditi u dušama malog broja ljudi jer će najveći broj njih htjeti slijediti vlastite strasti te ne će prihvaćati milost koju sam im isprosio i koju bi im Otac udijelio. Ja sam zbog toga bio žalostan, kao i obično, i nisam propuštao zahvaljivati Ocu za milosti koje je udjeljivao iako će za mnoge biti beskorisne jer se ne će htjeti okoristiti tom milošću i sredstvima tako snažnim i moćnim.

Radost Isusa i Marije

Nakon što sam zadobio sve ono što sam molio od svoga Oca, išao sam k svojoj ljubljenoj Majci i govorio joj o radosti svoga srca, a Ona bi nakon obraćenja nekog grješnika doživljavala veliku utjehu. Ona je sve proživljavala po Duhu Svetom koji je bio u njoj te je uživala i rasla je njena utjeha vidjevši Mene i čuvši moje riječi, a Ja sam je često činio dionicom svog uživanja kao što je bila i dionicom mojih muka. Moje srce je često doživljavalo i odbojnost prema grješnicima jer sam vidio da je moj Otac tako prezren od njih i da Ga toliko vrijeđaju.

Tješiteljica žalosnih

Sv. Josip nije sve ovo shvaćao, ali je primjećivao bilo moju žalost, bilo moju utjehu. Zbog toga je ponizno pitao Mariju što to znači. Jako se bojao da Me vidi žalosnog jer je sumnjao da je on možda uzrok tome, a Marija mu je sve objašnjavala na njegovu utjehu kako bi odstranio onaj strah koji je ranjavao njegovo srce. Nisam Ja to htio činiti sa sv. Josipom jer sam htio da moja ljubljena Majka od tada postane tješiteljica žalosnih.

Budući da sam molio Oca povlasticu za svoju predragu Majku da Ona bude tješiteljica svih žalosnih, da tko želi biti utješen, neka se njoj utječe, On joj je dao slobodu i moć da utješi svakoga tko joj dolazi. Marija je rado prihvatila ovu službu shvaćajući da je to volja moga Oca i uistinu, nije propuštala nikada da to izvrsno i učini. Uistinu, niti je bilo, niti će biti bilo koje duše koja se utječe Mariji s vjerom a da ne će biti utješena i to potpuno utješena.

Radost Josipa i Marije

Slavili smo svoga Oca skupa za sve milosti koje je udjeljivao mojoj braći, a tim pohvalama još se više raspaljivao Marijin duh na sve veću Očevu i moju radost. I sv. Josip je jako uživao i radovao se jer je shvaćao radosti njenog duha kao njen predragi zaručnik. Toliko je bila velika radost i užitak sv. Josipa kada je bio u društvu svoje ljubljene zaručnice, da bi on rado trajno boravio u njenoj prisutnosti ali nije se zadržavao mnogo u toj želji jer je shvaćao da mu je određena još ljepša sudbina i još veći užitak tj. motrenje Boga. Jasno je spoznavao sve to zbog bliskog odnosa koji je imao sa Mnom.

Gotovo uvijek je bio u prisutnosti Božanskoga sunca tj. Mene i bio jako prosvijetljen i po tom svjetlu shvaćao koliko će biti velik njegov užitak i njegovo blaženstvo kada to bude motrio licem u Lice u potpunosti. Dok smo živjeli na ovaj način, prolazili su naši dani koji su Mariji i Josipu izgledali jako kratki zbog utjehe koju su doživljavali u mome društvu. Shvaćali su jako dobro sreću koju su imali te bi često kleknuli na zemlju i zahvaljivali mome Ocu i Meni. Govorili su Mi da su beskrajno zahvalni nebeskome Ocu jer im je dao Mene da Me čuvaju, da s njima boravim i još više, da živim njima podložan. A Ja sam ih poticao i pomagao da zahvaljuju našem vječnom Ocu. Oni su jako uživali znajući da su moje zasluge imale veliku vrijednost kod Oca, da je Otac zato bio zadovoljan sa svime što je njima dao i udijelio.

Zazivanje imena Isusovog

Kada su me zazivali imenom Isus, ispunjalo se u potpunosti ono što ovo Ime znači jer se radovalo njihovo srce, doživljavali su slast i sav je njihov duh kliktao. Kad sam se zadržavao povučen samo sa svojim Ocem, oni bi bili u nekoj prikraćenosti, izgovarali bi moje Ime i samim time bili utješeni. Kada bi Me zvali imenom Sin, osjećali bi kako se u njihovim srcima rađa još veća i gorljivija ljubav prema Meni. Kad su htjeli da se poveća ova ljubav, kada im je izgledalo kao da u njima gasne, jer istinska ljubav nikada se ne zadovoljava, nego stalno raste i želi sve više rasti, oni bi Me nazivali imenom Sin, a njihovoj bi ljubavi tako bilo udovoljeno. Marija je jako dobro shvaćala da je bila volja moga Oca da Ona i njen zaručnik trpe i neke patnje, da se tako pridruže Meni u žalostima i mukama moga srca.

Ona bi se tada uzdržavala da izgovara moje ime jer ne treba Božje Ime izgovarati bez potrebe, i o tome bi govorila i sv. Josipu, poticala ga da trpe ono na što ih je pozivao moj Otac dajući im tako prigodu da još više porastu u zaslugama. Josip, koji je bio najposlušniji svojoj zaručnici, činio je sve ono što mu je Ona savjetovala. U tim prigodama mislio bi na braću ljude i želio da i oni dožive na neki način ono što su proživljavali Marija i on. Molio sam svoga Oca da udijeli sličnu milost svoj mojoj braći, jedan poseban osjećaj, posebno onima koji Me ljube, da im da doživljavati slast i ljupkost koja se nalazi u mome Imenu.

Kada bi ga izgovarali s ljubavlju, njihovo srce bi se radovalo i slast u njihovoj duši bi bila takva da bi im svaka druga slast bila odbojna, izgledala kao gorčina u odnosu na sve ono što im može dati Božje presveto Ime. Čuvši harmoniju moga Imena na zadovoljstvo svoga duha, nisu se brinuli o govorima koji mogu donijeti utjehe ovoga svijeta i ove duše su bile utješene samo izgovarajući moje Ime. Otac Mi je obećao da će to i učiniti.

I uistinu, to kušaju duše koje su vjerne, koje Me ljube kada izgovaraju moje Ime, doživljavaju utjehu i raspaljeni su ljubavlju prema Meni. I ako nema svih ovih divnih učinaka, to je zato što Me ne ljube i zato što traže utjehe u drugim stvarima. Te su duše pune užitaka svijeta i ne mogu doživjeti nebeske radosti koje sa sobom nosi slast moga Imena.

Marijini klijenti

I moja predraga Majka Marija je radila kako bi zarađivala za život. Ali nikada nije trebala ići tražiti one kojima bi nešto radila jer su redovito oni k njoj dolazili. Uistinu, Ja sam molio Oca da joj udijeli ovu milost jer je bila jako čedna i nije željela ići u tuđe kuće i Ona Me molila za to. Voljela je između ostalog, kada bi neka susjeda dolazila i molila za neki posao, da razgovaraju o svetim stvarima jer je vidjela da se moja osoba zbog toga raspaljivala zahvalnošću prema nebeskome Ocu. Marija bi zadržavala sve ove osobe, koje bi k njoj dolazile zbog nekih poslova koje je trebala raditi, i govorila im o veličini i milosrđu nebeskoga Oca i o obvezi koju imaju da opslužuju Njegov Božanski zakon.

Te duše bi bile ganute u svojim srcima i pronalazile bi ponovno milost. A Ja sam često bio prisutan i svojom prisutnošću ulijevao u njihova srca sveti strah i poštovanje prema Sebi. Te bi osobe bile zadivljene mojom milošću i ljupkošću te su nazivale blaženom moju Majku Mariju što ima takvoga Sina te su se rado zadržavale s nama. Nije bilo niti jedne osobe koja ne bi bila zadivljena i utješena zbog tih druženja s nama i koja ne bi uživala zbog moje prisutnosti. Uistinu, govori moje Majke ispunjali bi srca onih koji su je slušali jer njeno srce, raspaljeno plamenom Božje ljubavi, nije moglo biti skriveno, nego je gorjelo i raspaljivalo srca onih koji su je slušali. Pohvale, koje su njoj iskazivale, sve je upućivala mome Ocu, a činila je to na takav način da su i one žene koje su dolazile slavile Izvor i Darovatelja svakoga dobra. Molio sam Oca da pomogne svojom milošću i svjetlom te duše, da se u njima poveća gorljivost ljubavi te da se okoriste onim što su čule.

A Otac je velikodušno uslišavao moje prošnje. Moja ljubljena Majka Marija bi pripravljala njihova srca da prihvate Mesiju kada se bude jasno objavio. Govorila bi im da je već došlo vrijeme ispunjenja Božjih obećanja te da budu spremni prihvatiti Ga i prepoznati, a Ja sam tada molio Oca da prosvijetli njihov duh da vjeruju onome što im je Marija objavljivala te da je ne smatraju samo običnom ženom, nego čudom Božje milosti. I uistinu, imali su veliko poštovanje prema njoj.

Napasnik

Pakleni neprijatelj je zbog toga bjesnio i kada bi te žene odlazile od moje Majke, u njihov duh bi sijao misli protivne njenoj svetosti, sugerirao bi im da ne trebaju vjerovati riječima tako jednostavne žene te je u srcima tih žena poticao odbojnost prema Mariji. Molio sam za njih svoga Oca da im da jakost i snagu da se odupru progonstvu paklenog neprijatelja. A moj Otac ih je pomagao svojom milošću tako da su mogle pobijediti te sugestije, a đavao ponižen i poništen odlazio je snagom mojih molitava i onih moje Majke.

Neprijatelj nije znao odakle dolazi to njegovo poniženje. Zbog toga je bjesnio protiv Mene i Marije jer je u nama vidio tolike krjeposti i toliku poniznost te nije mogao trpjeti ni da nas pogleda. Molio sam Oca da ovog zmaja drži podložnoga po svojoj moći, da ne vrši pomor duša koje sam došao spasiti. Otac je dopuštao da zli neprijatelj bjesni protiv Mene i moje Majke da bi bio još više poražen i zbunjen. Otac je dao Mariji priliku da stekne zasluge zbog toga što je bila progonjena i što je zli narod o njoj loše govorio, kao što se to događalo više puta.

Uistinu, pakleni neprijatelj je poticao one koji su bili njegovi da loše govore o nama te su govorili u mjestu da sam Ja lijenčina, da ništa ne radim, da sam ni za što, da Me Marija loše odgajala, da moj siromašni otac mora puno raditi da bi Me uzdržavao i slične su stvari govorili. To je uzrokovalo veliku muku srcu moje Majke, ova ogovaranja protiv Mene, i puno je molila za te osobe. Ja sam molio Oca da ne dopusti da toliko bude vrijeđan On u osobi moje predrage Majke. Gorljivo sam molio Oca za sve one koji su loše govorili, molio da im da svoje svjetlo da shvate svoje zablude. Toliko sam molio Oca dok nisam zadobio sve što sam želio. Snagom mojih patnji i prošnji moj Otac bi ublažavao srdžbu. Oni koji su najviše bjesnili dolazili bi i Meni govorili uvredljive riječi i pogrde, a Ja sam ih susretao srcem punim ljubavi, prihvaćao ih ne bi li ih obratio.

Kad bi došli, prvo bi ih ljubazno pogledao i pozdravio, a oni bi na to odlazili raskajani, zbunjeni i promijenjeni. To je u njima činila Božanska milost koju sam molio pa bi bili zbunjeni i poniženi u svojim zabludama i odlazili bi s kajanjem, a Ja sam zahvaljivao Ocu, molio Ga da ih ne napusti, da nastavi prema njima biti milosrdan, kao što je On to i činio. Tako je pakleni neprijatelj bivao pobijeđen. Ali on nije prestajao postavljati nove zamke i stvarati zbrku tako što je poticao na mržnju i prezir moje osobe kod sumještana. A to je činio jer nije mogao podnijeti toliko svjetla, krjeposti i poniznosti što je bilo u Meni.

Slično su činile osobe koje je đavao poticao protiv moje Majke, ali kada bi došli do nje kako bi joj iskazali svoj prezir i neslaganje koje je neprijatelj u njihovo srce unio, čim bi vidjeli Mariju, bili bi prestravljeni i pokajali bi se u srcu, još više kada bi čuli slast, i ljupkost njenih riječi i uzvišenost Božanskog nauka koji ih je Ona učila. Marija ih je opominjala s puno ljubavi, dala im je da shvate zasjede paklenog neprijatelja, poučavala ih kako se trebaju ponašati dao bi ga pobijedili i ponizili. Kad je vidjela da su zbunjeni u svojim zabludama, Marija ih je poticala, tješila, a oni su se udaljavali od nje drugačiji u odnosu kako su došli, s puno više poštovanja i pažnje prema njoj.

Ako bi neke od tih osoba bile siromašne, Marija bi im davala milostinju lišavajući se onoga što je imala ne bi li ih utješila. To je bila nagrada koju su od nas dobivali oni koji su se loše prema nama ponašali i o nama loše govorili. Mi smo uvijek uzvraćali milošću i dobročinstvima onome tko bi nas uvrijedio. Prikazivali smo Ocu svoje postove, i patnje kao zadovoljštinu za njihove grijehe, slavili i blagoslivljali Ga u njihovo ime.

Zatim sam razmišljao o dobru svoje braće i molio Oca da im udijeli, poglavito onima prema kojima se loše ponaša, koje ogovaraju da im da jedno miroljubivo srce u trpljenju, da budu sposobni ne srditi se na one koji loše govore o njima iako su nevini, da nemaju u sebi zlopamćenja, nego da sve trpe sa vedrinom duha, da budu miroljubive osobe spremne na ljubav prema onima koji se prema njima loše ponašaju te da mole za njih. Molio sam također da da svoje svjetlo onima koji su ih uvrijedili i loše se prema njima ponašali, da shvate svoje zablude, da se ponize i promijene svoje misli te da oni koji zlo čine postanu osobe koje potiču druge na krjeposti. Puno sam molio Oca za ovo i prikazivao Mu svoju patnju sa svim krjepostima koje sam prakticirao, da se udostoji udijeliti ovu milost mojoj braći koju sami po sebi ne bi mogli nikada zaslužiti, niti biti sposobni usvojiti ove krjeposti bez posebne milosti koju daruje moj Otac. Vidio sam tada, predraga moja zaručnice, milost koju će moj Otac svima darivati te sam se radovao.

Ali sam bio i ogorčen vidjevši kako će se malo osoba time okoristiti jer najveći broj njih ne želе ništa trpjeti te se ljute na one koji o njima loše govore. U njima veću moć ima strast nego milost, zato zlo čine sebi i gube onu brigu moga Oca po kojoj bi ih On sam branio i povratio im dobar glas kod svih. Konačno dođe do toga da oni koji o njima loše govore ne isprave to i ne promijene se oni sami. Zbog toga sam osjećao i doživljavao veliku muku. Tim više jer sam se sa puno brige trudio zadobiti im milosti. Istovremeno sam ostavio i primjer

činеći sve za njih i poučavajući ih. Trudio sam se udovoljiti Ocu zbog milosti koje je dijelio, a koje će mnogi prezirati te sam Mu rasrđenom govorio:

«Ljubljeni moj Oče, ublaži svoju pravednu srdžbu jer doći će vrijeme kad ću dati potpunu zadovoljštinu tvojoj pravednosti u ime sve svoje braće. Neka na Mene padnu svi njihovi grijesi. Tebi ću žrtvovati ovaj svoj život na križu.»

Ovim riječima mom Ocu je bila iskazana sva zadovoljština i On Me sa svom ljubavlju grlio. Ja sam tada molio da u mojoj osobi zagrli svu moju braću čiji će dugovi svi pasti na Mene i tako sam Ja predstavljao sve ljude. Moj Otac Mi je to udijelio ne isključujući nikoga i Ja sam bio time utješen, ali ova utjeha je bila popraćena jako velikom gorčinom jer Mi je Otac dao da u tom trenutku vidim da, iako će On sve milosrdno grliti, mnogi će se odupirati i bježati od Njega te će ići u propast.

Već sam ti rekao, moja zaručnice, da nisam u ovome svijetu nikada imao utjehu a da nije bila popraćena sa puno gorčine, jer otvrdli grješnici su uvijek uzrokovali patnje mome srcu. Ali u ovim prigodama to je bilo još puno više jer sam vidio svoga Oca, koji je sav milosrđe i ljubav prema njima, a oni se tako bezobzirno okreću protiv Njega i tako spontano žele ići putem propasti.

Zajedništvo života

Slavio sam svoga Oca novim himnima zajedno sa predragom Majkom i sv. Josipom. Iako Josip nije znao sve ono što sam činio sa nebeskim Ocem, Marija ga je često o tome poučavala kako bi i on zahvaljivao i slavio moga Oca zbog onoga što se On udostojao udijeliti Meni za dobro ljudskoga roda, tako da je Josip imao puno ljubavi prema bližnjemu. Molio je za sve one milosti koje je shvaćao da su potrebne ljudima za njihovo vječno spasenje, a Marija, njegova vjerna zaručnica, jako dobro ga je poučavala kako se trebao ponašati prema mome Ocu, a Josip je to savršeno činio u svemu.

Kad bi okončali pohvale, moj Otac je pokazivao svoju nasladu u tome, tako da je ulijevao u njihove duše nove milosti i neizrecivu radost. Tako bi često ostajali kao opijeni ljubavlju te bi kliktali:

«O, kako je blag i ljubak, o Gospodine, tvoj duh!»

I prepuni svete želje htjeli su to svima pričati. Molili su Oca da da svim dušama sličan osjećaj te da duše doživljavaju Njegovu slast i ljupkost, da Ga na takav način sve duše mole i žele, da svatko bude sudionik te blagosti i slasti koju oni kušaju, slatkoće koje su oni postali dionici, kako bi svatko mogao shvatiti ljupkost i slast Božju. Tako neka Bog bude sve više slavljen i hvaljen.

Dragocjeno vrijeme

Marija bi se zatim vraćala na svoj posao, a Ja bih išao s Josipom i obavljali bismo stolarske poslove. Tako smo dobro koristili vrijeme da nismo gubili niti jedan trenutak. Prikazivao sam Ocu ovu našu točnost, dobro korištenje vremena, kao zadovoljštinu za sve one koji koriste svoje vrijeme kako bi Ga vrijeđali, umjesto da se okoriste njime i rade za svoje vječno spasenje. Boljelo Me srce vidjevši najveći broj moje braće kako su loše koristili vrijeme i ubili ga u ljenčarenju. Budući da je tako dragocjeno, kada se jednom izgubi ne možemo ga više vratiti, želio sam da se svatko dobro okoristi svojim vremenom. Molio sam puno svoga Oca da potakne srca da se dobro okoriste time.

Molio sam da im udijeli svjetlo da shvate dragocjenost vremena. Vidio sam kako moj Otac ne će propuštati to činiti kada Ga molimo i mnogi će se okoristiti vremenom i porasti u duhovnim plodovima te sam zbog toga zahvaljivao Ocu. Ali sam vidio mnoge koji će to zloupotrebljavati te će im to biti na štetu jer vrijeđaju moga Oca i zbog toga sam doživljavao veliku muku. Doći će vrijeme i čas kada će oni shvatiti kako su loše proveli svoje vrijeme i žudit će da imaju samo jedan trenutak, ali im to ne će biti dopušteno. Molio sam se da iskažem svom Ocu svu onu slavu i čast u onom vremenu koje su uludo izgubila moja braća, kako bih zadovoljio u svemu Njegovoj pravednosti.

Sve zlo, koje su činili oni koji loše koriste svoje vrijeme ljenčareći i time vrijeđaju Božju pravdu, palo je na Mene i Ja sam potpuno za to zadovoljio prikazanjem svoga vremena koje sam dobro koristio. Nisam izgubio niti jedan jedini trenutak. Moj Otac, vidjevši da Mu je iskazana takva zadovoljština naslađivao se u Meni i još veća je bila prevelika ljubav koju Mi je pokazivao. Molio sam da iskaže ljubav prema mojoj braći, da im udijeli ono što sam za njih molio. I uistinu, ljubazni Otac je bio spreman udijeliti sve milosti koje sam za njih molio. Kada ljudi ne bi stavljali zapreke, bili bi ispunjeni milostima koje sam im zaslužio jer sam želio da uživaju plodove mojih zasluga i milosti koje sam im zaslužio. Vidjevši kako su lišeni toga zbog svojih grijeha, osjećao sam preveliku muku. Doživljavao sam i poneku utjehu zbog nekih koji će dobro koristiti svoje vrijeme te će se truditi da Me nasljeduju. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu i molio da im da još više milosti i uvijek novu pomoć.

Utjecanje providnosti

Dok sam radio sa Josipom, često se znalo dogoditi da je nedostajalo ono što je potrebno za posao. Zbog siromaštva nismo to mogli kupiti. Tada bi se Josip obraćao Meni i prepun povjerenja i pouzdanja govorio bi Mi o svojim potrebama, te bi Mi ljubazno govorio:

«Sine, Ti si Gospodar svih stvorenih stvari. Zbog toga vidiš potrebu koju imam. Molim Te, udostoj se providjeti mi kako bih mogao nastaviti svoj posao i zarađivati za svakodnevni život uz tvoju pomoć.»

A Ja, vidjevši Josipovu vjeru i povjerenje, molio sam svoga Oca da se udostoji providjeti. Iako sam mogao izaći u susret svim njegovim potrebama, nisam to činio bez dopuštenja svoga nebeskog Oca jer sam se u svim stvarima htio pokazati kao Njemu podložan i poslušan. Nebeski Otac Mi je u svemu tome davao svoju moć da djelujem kao apsolutni Gospodar svih stvari. Zbog toga ako bi nešto nedostajalo sv. Josipu, Ja sam svojom snagom i krjepošću činio da se to pribavi više puta i umnažao stvari koje su potrebne za posao. Neki puta Otac bi poslao svoje anđele da nam pribave što je potrebno, ponekada i hranu koja nam je potrebna za uzdržavanje.

Ali to se događalo samo kada nije bilo ljudskog načina da se do toga dođe. Kada bi se to dogodilo, Josip bi bio jako utješen te bi zahvaljivao mome Ocu skupa sa mnom i mojom predragom Majkom Marijom. U ovim prigodama sam molio Oca da se udostoji dati svoj mojoj braći slično povjerenje i vjeru u Njegovu dobrotu i providnost, tako da se svi Njemu utječu u svojim potrebama da On providi. Otac Mi je obećao da će to učiniti. Vidio sam u tom trenutku kako će mnogima dati slične osjećaje i kako je bio spreman providjeti u svemu onima koji se Njemu utječu sa živom vjerom. Puno sam uživao u tolikoj dobroti i velikodušnosti svoga Oca i zahvaljivao Mu u ime svih. Ali to je bilo popraćeno i gorčinom jer sam vidio da najveći broj moje braće nema povjerenja te da će se više uzdati u stvorenja nego u ljubaznoga Stvoritelja. Ne će se okoristiti Njegovom velikodušnošću i providnošću te zbog toga ne će uživati ono milosrđe koje sam im Ja zadobio. Shvatio sam kako su mom Ocu

nanosili veliku nepravdu nemajući potpuno povjerenje u Njega, kada se nisu Njemu utjecali sa živom vjerom.

Shvaćajući to vidio sam da se moj Otac jako žalostio i molio sam da ima samilost prema neznanju i premalom povjerenju ljudi te da usprkos njihovih nedostataka providi svima u njihovim potrebama. Ustrajno sam molio podsjećajući Ga da su oni djelo Njegovih ruku, Njegova stvorenja, te usprkos njihova nepovjerenja neka ih ne ostavi, nego da ih kao ljubazni Otac prihvati i ima samilosti prema njihovoj slabosti jer su Njegova djeca, iako Ga ne prepoznaju kao svoga istinskoga providonosnoga Oca.

Zbog ovih uvijek ponavljanih prošnji obećao Mi je Otac da će učiniti sve ono što sam molio i uistinu, On nikada ne propušta to činiti kada na razne načine proviđa svojim stvorenjima sve što im je potrebno iako se oni ponašaju kao Njegova nezahvalna djeca, koja nemaju svo povjerenje u Njega koje bi uistinu i trebali imati. Zahvalio sam u ime svih našem Ocu i svo vrijeme dok sam živio na zemlji nastavljao sam zahvaljivati za Njegovu velikodušnost i providnost koja se odnosi i na Njegove najnezahvalnije sinove koji to na bilo koji način ne zaslužuju.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, ne propuštaj nasljedovati Me u ovome i svemu drugome što sam ti objavio. Uvjeravam te da osim stečenih zasluga time jako, jako raduješ moga Oca.

Knjiga III

Prvo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini za vrijeme bolesti i smrti sv. Josipa

Molitva i zahvalnost

Nastavio sam svoj način življenja i djelovanja, kako sam ti već objavio, i prošlo je nekoliko godina. Već sam došao do tridesete godine svoga života kada se približavao svršetak života sv. Josipa, moga poočima kojeg sam jako ljubio kao i moj Nebeski Otac i moja predraga Majka Marija, njegova prečista zaručnica. Znao sam po Očevoj objavi da je htio sv. Josipa iskušati još dugom i mučnom bolešću i to samo zato kako bi zadobio puno zasluga i slave za svoju dušu iako je već zadobio prevelike zasluge zbog svojih krjeposti i patnji koje je podnosio i uvijek se sačuvao čistim tj. nikada nije gubio prijateljstvo i nutarnje sjedinjenje sa svojim Stvoriteljem.

Moj Otac mu je dao na poseban način povlasticu da bude čuvar moje predrage Majke i Mene, svoga jedinorođenoga Sina i htio je na poseban način obogatiti ga u slavi tako da zadobije mnoge zasluge, a budući da se zasluge zadobivaju po patnji, Otac mu je dao puno prilika za to. Iako sam to već sve znao, ipak sam u nutrini doživio veliku samilost, a u svojoj ljudskosti sam doživljavao muku jer Mi je Otac pokazao sve patnje koje su bile pripravljene za sv. Josipa. Budući da sam ga jako ljubio zbog njegovih krjeposti i zbog onoga što je učinio za Mene, osjećao sam tu veliku samilost u svojoj ljudskoj naravi, ali sam se utješio vidjevši nagradu koja je čekala sv. Josipa pripravljena u mome Kraljevstvu i veličinu koju će imati iznad svakog drugog blaženog duha u Nebu.

Kao čovjek shvaćao sam obvezu koju sam imao prema sv. Josipu jer Me čuvao, othranio i kroz toliko vremena pribavljao sve potrebno naporima svoga rada i trpio progonstva da bi spasio moj život bježeći u Egipat i zbog mnogih drugih stvari koje je hrabro trpio s toliko ljubavi i sjedinjenja s voljom Božjom. Shvatio sam puno više nego ikada prije da je došlo vrijeme da mu pokažem svoju zahvalnost i ljubav koju sam imao prema njemu.

Zbog toga sam molio Oca iznad svega da mu udijeli veliko sjedinjenje njegove volje sa Očevom voljom, nepobjedivo strpljenje u njegovim patnjama i jaku i postojanu dušu u muci sa ustrajnošću do kraja. Molio sam da mu udijeli milost da može sa radošću duha podnositi nepokretnost i bolest, te da mu providi u svemu potrebnom. Molio sam Ga da obogati njegovu dušu zaslugama, da se ponaša u svojoj bolesti kao što se ponašao kada je bio zdrav, a da u toj nutarnjoj slobodi bude po volji uzvišenom Božanstvu.

Molitva za nezahvalne

Sve Mi je obećao Otac kao što se to i dogodilo vezano uz Josipa, a Josip se tako dobro okoristio Njegovim milostima i tako savršeno bio spreman primiti ih da je svime time zadobio prevelike zasluge. Nije bilo ničega što bi za njega bilo beskorisno. Jako sam uživao u ovoj prigodi vidjevši da su tako dobro ispunjene moje želje. Ono što sam molio Oca dogoditi će se na korist njegove duše. U tome nisam doživljavao ni najmanju ogorčenost koju sam doživljavao dok sam molio milosti za svoju drugu braću. Uistinu, u sv. Josipu milosti ne će biti beskorisne kao što se to događa sa drugima, milosti koje Ja s toliko brige i ljubavi za njih trudim se zaslužiti, te sam zahvaljivao Ocu za sv. Josipa.

Molio sam Ga, zbog one zahvalnosti i ljubavi koju sam pokazivao prema sv. Josipu, da se udostoji dati i svoj mojoj braći slične osjećaje zahvalnosti prema svima, poglavito prema onima kojima su to dužni, na poseban način djeci prema njihovim roditeljima, da prepoznaju svoje obaveze te se potrude pomoći im u njihovim potrebama, da ih tješe, da im pomažu u njihovim bolestima, da mole Božje milosrđe, da im pritekne u pomoć, da ih tješi. Vidio sam, moja zaručnice, da će mnoga moja braća imati propuste i to velike u ovoj stvari. Zbog toga sam se trudio iskazati Ocu zadovoljštinu za njih prikazujući sve ono što sam činio. Otac se na tome jako naslađivao te Mi je bila iskazana prava zadovoljština, a Ja sam Ga molio da da svim svojim sinovima, poglavito nezahvalnima, nove milosti, da se povrate k sebi u savjesti i prepoznaju svoje obveze prema roditeljima da za njih učine sve ono što je potrebno.

Uistinu, Otac Mi je pokazao kako je s ljubavlju vršio ono što sam molio, ali za mnoge od moje nezahvalne braće to su bile beskorisne milosti jer su njima vladale strasti, srdžbe interesa, te nisu prihvaćali ni slušali Božja nadahnuća. Zbog ovih je Otac bio srdit jer je On traži od svakoga istinsku zahvalnost od srca. Molio sam Oca da primiri svoju srdžbu, da barem ne kažnjava nezahvalnu braću koliko oni to zaslužuju ili da ih kažnjava s milosrđem ne bi li se pokajali i obratili od svojih pogrješaka. Otac se naslađivao u mojoj prošnji i vidio sam da će ona kod mnogih donijeti ploda pa sam ponovno zahvaljivao i u ime onih koji će se popraviti i pokajati zbog svojih zabluda i nezahvalnosti.

Marijino predanje

Kad sam sve ovo zadobio od Oca, molio sam Ga da udijeli milost i mojoj predragoj Majci, novu milost da se sjedini s Njegovom voljom i prihvati patnju i bolest svoga zaručnika Josipa koje će morati podnijeti. I u tome Me uslišio Otac iako to nije bilo potrebno jer je moja predraga Majka bila već sjedinjena s Božjom voljom, pa ipak sam to učinio u znak zahvalnosti prema njoj jer sam jako uživao vidjevši kako je uvijek iznova obogaćena novim

milostima. Nakon što sam zahvalio Ocu, razgovarao sam sa svojom predragom Majkom i kazao joj da će se ubrzo dogoditi bolest njenog zaručnika Josipa.

Potaknuo sam je na trpljenje i uvjerio je da ću im biti trajno na pomoć. Marija je s najvišim mogućim predanjem primila ovu vijest i pokazala se spremnom trpjeti sve ono na što je poziva moj Otac i sve je koristila kao prigodu da se vježba u krjepostima. Doživljavala je muku zbog svega onoga što je trebao trpjeti njen zaručnik i molila Me da kada bi to bilo moguće da joj izmolim kod Oca da sve one patnje koje je trebao trpjeti sv. Josip padnu na nju. Objavio sam joj da je volja moga Oca ne to, nego da Josip trpi, a Ona se ponizila pred Božjim odredbama i sjedinila potpuno s voljom Božjom.

Prikazao sam ovu Marijinu ljubav prema Josipu svome Ocu jer sam vidio da je Otac to vrlo rado prihvaćao kao prikazanje, a Ja sam još više povećao njene zasluge prikazujući je Ocu i molio sam, zbog te radosti prikazanja, da se udostoji dati svoj mojoj braći slične osjećaje međusobne ljubavi tj. da budu spremni trpjeti muke i patnje svoga bližnjega kako bi oni od toga bili slobodni. Vidjevši da je ova ljubav bila jako draga mome Ocu, još više sam Ga molio. On Me jako utješio pokazujući Mi kako će se u tome pokazati jako velikodušnim prema svojim stvorenjima.

Očutio sam i veliku utjehu vidjevši neke osobe koje će se jako okoristiti ovom milošću, kako će biti jako po volji Ocu i kako će se duhovno obogatiti, ali ipak bio sam i ogorčen vidjevši mnoge koji se ne će okoristiti milošću koju sam za njih molio, nego će činiti upravo suprotno: želeći se osloboditi vlastitih muka i križeva pokušavaju ih prenijeti na bližnjega. Budući da nisu to uspijevali učiniti u djelima, oni su to barem činili u svojoj želji. Jako sam se žalostio i bio ogorčen zbog tih duša i molio Oca da im bude samilostan i Ja sam ih opravdavao. Ali budući da su njihova zloba i nedostatci u ljubavi bili jako teški, nisu imali isprike pred pravednošću moga Oca koji se pokazivao srditim prema njima.

Trudio sam se ublažiti Ga tako da sam bio spreman iskazati svu potrebnu zadovoljštinu i na takav način je bila ublažena Očeva srdžba. Zahvaljivao sam Ocu u ime svih onih koji će se okoristiti ovom milošću, molio sam nove milosti za njih i za one koji će tu istu milost zloupotrijebiti čineći suprotno. Pa ipak sam Ga molio da bude milosrdan prema njima iz ljubavi prema Meni. Otac je vrlo rado prihvatio ova zahvaljivanja a Ja sam Ga slavio, blagoslivljao i veličao.

Osjećaj sv. Josipa

Nakon što sam se neko vrijeme zadržavao sa predragom Majkom, došao je i Josip i sjedinio se s nama u pohvalama Ocu kao što je to obično i bilo u određene sate te smo skupa slavili Oca. Nakon što smo molili pohvale Bogu i Ja sam Mu ih kao i obično prikazao, održao sam jedan kratki govor o onome što Otac providonosno raspoređuje svojim stvorenjima i kako se ona trebaju suobličiti Njegovoj Božanskoj volji i odredbi pristajući sa svom radošću duše na sve ono što im Otac šalje za njihovu korist kako bi zadobili mnoge zasluge.

Za vrijeme ovog govora molio sam Oca da se udostoji dati sv. Josipu posebnu svjetlost da shvati da se približava vrijeme njegove smrti, da bude pripravan piti kalež patnje mučne bolesti, te da mu Bog istovremeno da jakost duše koja nadilazi njegovu ljudsku narav jer ljudska narav svom svojom snagom odbacuje trpljenje. Otac je to učinio s puno ljubavi a Josip je sve primio sa velikim predanjem. Shvatio je po Božjem svjetlu da se približava kraj njegovog života, uživao je u svojoj nutrini i potpuno se predao u ruke Nebeskog Oca.

Nastavio sam svoj govor a Josip Me gledao očiju punih samilosti i ljubavi potresen do suza između radosti i patnje. Radovao se vršeći volju Božju i vidjevši da polako ide prema kraju svojih dana nadao se da će brzo poći uživati u Bogu kojem je tako dobro služio i bio

poslušan. Nadao se da kao što ga je Božja uzvišenost već obdarila na zemlji jer je imao privilegiju biti čuvar moje preljubljene Majke i Mene, Njegova jedinorođenog Sina, da će isto tako biti jako obdaren i u Nebu. Ali Josip je doživljavao i veliku muku jer je trebao ostaviti svoju ljubljenu i predragu zaručnicu Mariju i Mene, svoga posvojenog sina. Dok sam Ja govorio, on je govorio u sebi:

«O Sine moj, ljubljeni Isuse, ne ću više uživati u tvojoj divnoj prisutnosti, dakle morat ću Te ostaviti. Ne ću Te više moći gledati u tijelu? Vjerujem i nadam se da ću Te za kratko vrijeme vidjeti proslavljenoga, pobjednika nad smrću, te da ću po otkupljenju skupa s Tobom ići u vječno boravište.»

Ovim i drugim sličnim riječima izražavao je svoju nutrinu dok sam Ja govorio. Josip je ranjavao moje srce ovim izrazima. Uistinu sam ga ljubio velikom ljubavlju i motrio. Molio sam Oca da mu udijeli jakost u ovoj prigodi da njegovo trpljenje bude uistinu trpljenje pravednika. Josip je svoje misli usmjeravao na Mene i prema svojoj predragoj zaručnici. Doživljavao je da mu bol kao probija dušu jer je mora ostaviti i u nutrini je i njoj govorio:

«O moja ljubljena zaručnice Marijo, ja ne ću više biti dostojan boto s tobom u društvu, ne ću više uživati da se zadržavam s tobom, dostojna Majko Božja. Patnja mi probada dušu na misao da te moram ostaviti, ali odlazim siguran jer te ostavljam skupa s Isusom, našim jedinim dobrom. Više ne ću uživati u vašem ljupkom društvu.»

Sa ovim i sličnim mislima Josip se zadržavao u svojoj nutrini. Tješile su ga jako Moje riječi koje su bile ciljane pomoći mu da se sjedini s voljom Božjom. Vidio je svoju predragu zaručnicu Mariju, a Ona je shvaćala sve ono što se događalo u njegovoj nutrini te je jako puno molila Oca za sv. Josipa. I Ona je doživljavala veliku muku jer ga je jako ljubila i gledala ga je sa samilošću, ali bila je vedra i nije davala nikakav znak onoga što je trpjela.

Oporuka sv. Josipa

Nakon što sam završio govor, povukao sam se i molio Oca. I Josip se povukao i bio je sam, prostro se na zemlju i klanjao Nebeskom Ocu i potpuno Mu se prikazao spreman podnijeti ono što se Njemu svidi poslati. Istovremeno molio sam Oca za njega da se udostoji utješiti ga, da mu da još više svjetla, jasnoće da je uistinu došlo vrijeme svršetka njegovog života, a Otac je to i učinio. Budući da je sv. Josip bio u sve to uvjeren, molio je svoje molitve i prošnje Ocu te je govorio:

«O Oče Abrahama, Izaka i Jakova, budući da si se po svojoj dobroti udostojao objaviti mi kraj života, molim te zbog one ljubavi kojom si se udostojao poslati svoga jedinorođenog Sina na ovaj svijet da izvrši otkupljenje ljudi i dati Ga meni na čuvanje, svome nedostojnom sluzi, da se udostojiš pomoći mi u ovim zadnjim danima života da moja duša izađe iz tijela pročišćena, čista i nevina, kao što si mi je Ti predao. Molim primi moju dušu u Abrahamovo krilo da bude za nju izvršeno i ispunjeno djelo Otkupljenja. Molim oproštenje za sve ono što sam učinio u svojoj slabosti i što je moglo ožalostiti Tebe u tvojim prečistim očima.

Oprosti mi, o Bože milosrđa, sve one nedostatke u skrbi i čuvanju tvoga jedinorođenoga Sina koji je postao čovjekom, i tvoje predrage kćeri Marije, moje prečiste zaručnice. Priznajem svoju nedostojnost i tvoju beskrajnu dobrotu kad si se udostojao

povjeriti mi ova dva najviša blaga, Isusa i Mariju. Ja ne znam kako da Ti zahvalim na tako uzvišenim darovima. Prikazujem Ti njihova srca kao zahvalu, vjernost i ljubav kojom su Ti oni služili, kojom će Ti služiti i ljubiti Te do svoje smrti. Molim Te, zbog njihovih zasluga i zbog Krvi tvoga jedinorođenca koju će proliti za otkupljenje ljudi, da se udostojiš da njih oboje budu prisutni mome odlasku s ovoga svijeta, te da tvoj jedinorođeni Sin primi moju dušu u trenutku izdisaja.

Iako je nepotrebno, ipak preporučujem svoju predragu zaručnicu Mariju i tvoga jedinorođenca. U znak moje zahvalnosti i ljubavi molim Te da im providiš za sve potrebno. Utješi moju zaručnicu kao što si to i dosada činio u svim njenim patnjama! Ne dopusti da pakleni neprijatelj tako bjesni protiv nje da je ocrnjuje pred cijelim narodom kao što je to do sada činio. Neka bude prepoznata njena velika svetost i krjepost. Slično molim da učiniš i za svoga jedinorođenoga Sina, moga Otkupitelja Isusa. Udijeli jakost duši moje zaručnice da trpi postojano sve one patnje koje će, nažalost, morati trpjeti kada se bude izvršavalo veliko djelo ljudskog otkupljenja jer će i Ona morati u tome sudjelovati kao istinska Otkupiteljeva Majka. Učini, o previsoki Bože, da se izvrši ovo veliko djelo, da se spase duše i da i ja dođem brzo počinuti u tvome krilu.

Molim Te udostoj se blagosloviti sve one patnje koje ću morati podnositi u bolesti, koje ćeš mi u svojoj Božanskoj providnosti odrediti i poslati. Ja ih rado prihvaćam Tebi za ljubav. I zbog te iste ljubavi sada, u tvojoj prisutnosti, odvajam se od tvoga jedinorođenog Sina i moga predragog Otkupitelja kao i od svoje ljubljene i predrage zaručnice Marije jer tvoja Božanska uzvišenost želi da se odvojim od njih i da umrem. Rado prihvaćam ovo odvajanje iako je ono kao mač koji probada moju dušu. Budući da je to Tvoja volja, s ljubavlju se s njom potpuno sjedinjujem.»

Anđeo utjehe

Moj Otac je vrlo rado prihvatio ovu molitvu sv. Josipa. Govorio je njegovom srcu, tješio ga i obećao da će učiniti ono što je Josip tražio. Otac Mi je poslao jednoga od svojih anđela da da Josipu jednu sigurnost da će sretno ostaviti ovaj svijet, da je On čuo i uslišio njegove pravedne prošnje, te je to jako potaklo i utješilo sv. Josipa da ide u susret smrti radosno, dok kod drugih ona budi osjećaje straha i žalosti. Nije odgađao da se pripravi za vrijeme bolesti na trenutak smrti kao što čini većina stvorenja, nego je uvijek bio spreman i potpuno sjedinjen sa voljom Božjom.

Dok je Josip tako molio, Ja sam se povukao i molio Oca da se udostoji utješiti ga, da mu udijeli veće milosti da nadvlada patnju koja je bila uzrokovana odvajanjem od Mene i njegove predrage zaručnice. U ovoj prigodi molio sam Oca mnoge prošnje i za svu svoju braću. Ne treba biti čudno što sam i Josipu riječima, iako ne posve jasnim, govorio o vremenu njegovoga prelaska s ovoga svijeta, a moj Otac je to činio jasnim nutarnjim svjetlom jer je Otac htio da ova milost bude udijeljena mnogim Njegovim slugama, tim više htio je On udijeliti je sv. Josipu kojega je ljubio više od svih drugih svojih prijatelja jer mu je dao na čuvanje ono što je imao najviše i najdragocjenije na ovoj zemlji tj. Mene i Mariju. Otac je poslao Josipu jednog od svojih anđela. To nije bilo kao prije u snu, nego dok je bio budan, a Josip je bio dostojan anđeoskog pohoda jer se sav sjedinio sa voljom moga Oca i bio je u potpunom miru u svome duhu. Zbog toga ga je na kraju njegovog života htio utješiti Otac šaljući mu anđela na jedan vidljiv način.

Molitva Isusa i Marije

Dok sam molio Oca da se udostoji udijeliti svoj mojoj braći ono što je dao sv. Josipu, da im da posebne milosti tj. da se sjedine s voljom Božjom i potpuno predaju njoj, da odvažnom dušom prime sve ono što će im biti poslano a mučno je za podnositi u životu, da se prepuste Božjim određenjima posebno u bolesti i u samoj smrti, da prihvate odvojenost od najdražih stvari. Otac Mi je pokazao sve milosti i posebne pomoći koje će svakome dati, posebno u sličnim poteškoćama, a Ja sam vidio obilje milosti i ljubavi kojom im je On to davao te sam jako uživao i zahvaljivao Ocu.

Ali vidio sam da će mnoga moja braća zloupotrijebiti te milosti te da će ih i prezirati i zbog toga sam jako trpio jer Me jako žalostilo vidjevši da tako malo cijene velike milosti koje sam s toliko skrbi i brige za njih izmolio. Vidio sam da su te milosti, koje su same po sebi jako vrijedne, za njih bile beskorisne zbog njihovih grijeha. Dobro sam znao koliko treba vrednovati i najmanju milost koju se udostoji dati moj Otac. Znao sam da ona uvijek sa sobom donosi veliku korist dušama koje je primaju. Želio sam da sva moja braća jako cijene te milosti i služe se njima s onim ciljem koji im je Bog davao.

Ja sam zasluživao milosti za njih, ali vidjevši da će mnoga od moje braće učiniti suprotno, doživljavao sam veliku muku i prikazivao je Ocu kao nadoknadu za ono u čemu su moja braća imala propuste i molio sam Ga da ne oduzme od njih svoje milosti iako bi oni to zaslužili zbog svoje nebrige i lošeg odgovaranja na te iste milosti. Otac je bio dobrohotan i milosrdan prema mojoj braći zbog ljubavi koju je imao prema Meni i zahvalnosti za ono što sam Mu prikazivao, a Ja sam jako uživao zbog toga što se to dopadalo Ocu i što je bilo na korist mojoj braći. I moja preljubljena Majka Marija je molila Oca.

Ona je već bila prosvijetljena u nutrini i shvaćala da je blizu smrt njenog zaručnika Josipa te je trpjela, ali njeno srce puno ljubavi se potpuno sjedinjavalo s voljom Božjom i prikazala je sebe Bogu i bila spremna služiti Josipu svo vrijeme njegove mučne bolesti. Puno je molila za svoga čistog i ljubljenog zaručnika a Otac je dao Mariji jednu sigurnost da će mu i On trajno pomagati i da će mu udijeliti one milosti koje smo molili za njega.

Plač sv. Josipa

Kad smo završili svoje molitve i prošnje Ocu i zadobili ono što smo htjeli, ponovno smo svi bili skupa. Kada je Josip ugledao Mene i svoju ljubljenu zaručnicu, zaplakao je od radosti jer ga je Otac jako ojačao i potakao, ali plakao je i zbog patnje koju je doživljavao jer se trebao odijeliti od nas. Otac dajući mu obilje svoje milosti dopustio je da u svojom sjetilnom dijelu duše doživljava sve razloge da se žalosti te da tako zadobije više zasluga i obogati se milostima kako bi nadvladao tu sjetilnu stranu svoje duše.

Kratko vrijeme sam se zadržao u šutnji kao i moja Majka Marija i dopustili smo Josipu da iskaže radost i muku svoga srca jer je bio nošen i jednim i drugim. Nitko od nas nije mu govorio što će se dogoditi i on je šutio. Dobro je znao da sam Ja već sve znao kao Božanska osoba zbog sjedinjenja sa Božjom Riječju te da je njegova zaručnica sve znala po Božjem prosvjetljenju. Isto tako Josip je bio siguran u našu ljubav prema njemu.

Stoga je čvrsto vjerovao da ćemo sve učiniti sa puno brige u svim njegovim potrebama i bolesti i u zadnjem trenutku njegovog života. Imao je sv. Josip ovu sigurnost i za vrijeme svoga života, brinuo se za sve što je bilo potrebno za uzdržavanje svoje zaručnice, zato nije sumnjao da će na kraju njegovog života u krajnjoj potrebi i njemu biti pribavljeno sve što će biti potrebno bilo da poraste u zaslugama svoje duše, bilo posebna pomoć u trenutku smrti.

Isusove molitve

Tada sam molio Oca za svu svoju braću. Moje srce je željelo da svi uživaju ovu utjehu koju je uživao Josip na kraju svoga života tj. sigurnost da će imati blizu Mene i moju ljubljenu Majku, da ćemo im mi pomagati na poseban način u trenutku smrti i u mučnoj bolesti. Ali sam vidio poteškoće ne zato što Otac ne bi bio spreman to udijeliti, nego zato što moja stvorenja ne mogu imati ovu sigurnost u trenutku smrti ako za svoga života nisu činili ono što je činio sv. Josip, ako nisu izvršavali svoje obaveze prema Bogu, nisu se trudili činiti sve na slavu Božju i vršiti volju Božju. Vidio sam da su moja braća bila jako lijena u tome i nisu se uopće oko toga brinuli, doživljavao sam veliku muku što ne mogu zadobiti za njih ono što sam toliko želio.

Molio sam Oca da se udostoji dati svima milost posebnog prosvjetljenja kako bi mogli spoznati obveze koje imaju prema Njemu. Da Ga prepoznaju po nutarnjem svjetlu i sve čine uz pomoć Božje milosti i tako budu dostojni na kraju života onoga u čemu će uživati sv. Josip te da na neki način budu potaknuti vjerovati i nadati se vječnom blaženstvu. Sve Mi je dopustio i obećao Otac da će učiniti ono što sam molio, a Ja sam jako uživao zbog primljenih milosti i zahvaljivao Ocu. Ali ova moja radost je bila popraćena gorčinom jer sam vidio kako će gotovo sva moja braća ljudi zloupotrebljavati ovu milost i prezirati Božje svjetlo i prosvjetljenje. U mom srcu je zbog toga bila velika muka i gorčina. Zato sam ponovno molio Oca sav zbunjen i pristupio sam pred Njegovo lice i molio Ga da udijeli još više milosti i više svjetla ljudima.

Otac vidjevši Me u takvoj muci uslišao Me i uvjerio da će učiniti ono što tražim. Tada sam vidio da će biti udijeljene nove milosti sa još većim svjetlom te da će se mnogi time okoristiti i zadobiti ono što sam za njih pribavio. Mnogo sam uživao zbog ovoga i zahvaljivao Ocu u njihovo ime, ali to nije bilo bez gorčine jer će mnogi zloupotrijebiti te i još veće milosti. Kad sam zadobio ovo od Oca, zahvaljivao sam Mu, a Josip je već iskalio svoju radost i muku te sam s njim razgovarao više nego obično sa puno ljupkosti i ljubavi. Potaknuo sam ga da primi iz ruku moga Oca sve ono što će mu On htjeti poslati, a Josip sav sjedinjen s voljom Božjom klanjao se Božjim odredbama kao što sam to činio Ja i moja Majka.

Svi smo se potpuno sjedinjavali sa voljom Božjom. U tom trenutku molio sam Oca da da milost svima onima koji shvaćaju da će se morati odvojiti od svojih dragih, da se sjedine s voljom Božjom i klanjaju se s poštovanjem Božjim odredbama. Puno sam molio za ovu milost jer sam shvaćao kako će u ovim prigodama najveći broj ljudi činiti suprotno tj. ne će se sjedinjavati s voljom Božjom, nego će se uz nemire buniti, dizati se protiv Boga i svega onoga što On raspoređuje na veću slavu i korist njihovih duša. Moja su Mi braća time uzrokovala veliku muku. Zbog toga sam odmah molio Oca da im da još veće milosti i krjeposti zbog onoga što Ja i moja Majka u ovoj prigodi činimo.

A to se jako sviđalo Ocu i sviđala su Mu se moja djela te Mi zbog toga nikada nije odbijao ono što sam molio. Obećao Mi je da će udijeliti ove milosti, a Ja sam u ime svih zahvaljivao. I u tome su moje želje bile razočarane i bio sam ogorčen jer mnogi zbog svojih grijeha ne će činiti ono što sam želio i ne će se okoristiti milostima koje sam im s toliko ljubavi zadobio. Nakon ekstaze Marija i Josip su Me molili da bih s njima zahvaljivao Ocu u njihovo ime jer su se smatrali nedostojnima i znali su da samo Ja mogu zahvaljivati svome Ocu tako da On bude potpuno zadovoljen. To sam učinio i Otac je uživao u tome činu kao što je uživao uvijek ono što sam činio u ime sve svoje braće. Molio sam da kada Me moja braća budu molila da zahvalim u njihovo ime za dobročinstva koja su primili, da se udostoji prihvatiti moje zasluge sa ljubavlju i zadovoljštinom kao što je to prihvatio u onoj prigodi kada sam to činio u ime svoje Majke Marije i njenog zaručnika Josipa.

Otac je obećao da će to učiniti iako su moja braća puno manje zaslužna od Marije i Josipa. Ipak će rado prihvatiti moju zaslugu jer sam bio Njegov jedinorođeni i preljubljeni Sin i zahvaljivao sam Ocu u ime sve svoje braće i molio Ga da nadahne njihovim srcima ovaj osjećaj jer su oni nesposobni moliti Me da Ja zahvalim u njihovo ime zbog dobročinstava koja oni trajno primaju. Bio sam spreman to učiniti svaki puta kada bi Me oni molili. Otac Mi je to obećao, a Ja sam Mu na tome zahvaljivao.

Nebeske melodije

Nakon što sam završio sa zahvaljivanjem, već je bilo kasno i trebao sam se odmoriti kako bih uzdržao svoju ljudsku narav te smo skupa Marija, Josip i Ja uzeli svoju oskudnu večeru. Jadni Josip nije se mogao nasititi gledajući Me te je govorio sam sebi:

«O Isuse, moj Gospodine, ja ne ću imati više sreću biti s Tobom za stolom. Došlo je vrijeme da se okončaju te moje radosti i užitci.»

To je isto govorio kada se okrenuo prema svojoj ljubljenoj zaručnici, ali bio je vedrog lica i duše potpuno smirene i velikog srca zbog posebne milosti koju je primio od moga Oca a koju smo mu izmolili njegova zaručnica Marija i Ja. Vidio sam što se događalo u najdubljoj dubini Josipovog srca i svojom snagom sam ga hrabrio i poticao na odvažnost. I njegova predraga zaručnica sve je shvaćala i za njega molila. Ipak, Josip je u svom srcu osjećao svu muku zbog ovog odvajanja. Gledao nas je kao predmete svoje velike ljubavi i misao da se mora odvojiti od nas koje je toliko ljubio jako ga je žalostila te je u sebi doživljavao veliki napor. Ali milost je bila sve veća jer ljubav, da bi bila savršena i sveta, mora biti takva da nad njom vlada Božja milost i s njome se sjedinjuje, a Josip se potpuno sjedinjavao s voljom Božjom. Molio sam Oca da se udostoji dati jednu nebesku radost svome sluzi, da mu pošalje neke od nebeskih pjevača da mu zasviraju jednu melodiju.

I to je Otac odmah učinio i uistinu, čuli smo jednu nebesku melodiju koja je pozivala Josipa da pođe i odmori se u Abrahamovom krilu. Neko vrijeme je trajala ta nebeska melodija i Josipov duh je od nje bio jako osnažen. Nakon toga doživljavao je u duši veliku želju da umre kako bi izvršio volju Božju. Poziv nebeskih pjevača, koje je čuo, za njega je bio samo poticaj kako bi počeo žuditi k onome cilju kamo je prije ili poslije morao doći.

Zašto nebeska melodija

Neka ti ne izgleda čudno, o moja zaručnice, ako čuješ da je moj Otac sv. Josipu poslao anđele kako bi okrijepio njegov duh iako bi mu bila dovoljna samo moja osoba da ga utješi, ojača i potakne da učini sve ono što je u toj prigodi trebao željeti. Budući da je sv. Josip neko vrijeme trebao biti izvan nebeske blažene domovine dok Ja svojom smrću ne otvorim vrata Nebeskoga Kraljevstva, Otac mu je dao da doživi nekoliko puta nebeske melodije. Ja sam to ponovno tražio kako bi on još više želio posjed toga blaženstva koje ću mu Ja zadobiti po svojoj smrti.

Uistinu, bilo je pravedno da Josip uživa prije svoje smrti neki predokus slave koja mu je pripravljena jer je u svom životu bio poočim Meni koji sam došao da mu to zaslužim. Molio sam Oca da se udostoji dati mu ovaj dar kao i svojim drugim slugama i vjernim prijateljima da kada osjete anđeoske melodije još više žude za posjedovanjem vječnoga Kraljevstva, te da već prije smrti počnu uživati u nebeskim radostima tako da sa većom vedrinom i mirom odlaze iz ovog zemaljskog progonstva. Obećao je Otac da će to učiniti i On to uistinu i čini onima koji su Mu vjerno služili te su se Njemu za ljubav lišavali svih užitaka

ovoga svijeta. Moja zaručnice, budi sigurna da koliko se više budeš odricala Meni za ljubav od svih užitaka koji su dopušteni u ovom životu, toliko više ćeš uživati nebeske radosti u trenutku svoje smrti, siguran predokus onoga što se vječno uživa.

Koliko više budeš vjerna, koliko Me više budeš ljubila, koliko više budeš sjedinjena sa Mnom u životu, toliko ćeš više uživati sa Mnom u trenutku smrti i ne ću se nikada odvojiti od tebe kao što se nikada nisam odvojio od svoga ljubljenog Josipa u trenutku njegove smrti jer je On sa Mnom bio uvijek sjedinjen tijekom cijelog svog života.

Pjesme pohvale koje je ispjevao Isus

Nakon što smo se svi skupa poklonili Božanskim odredbama, zapjevali smo novu pjesmu mom ljubljenom Ocu. Ovom pjesmom, koju sam Ja ispjevao, Otac se jako naslađivao, bila Mu je jako draga te je to na poseban način posvjedočio tako što je jedno more radosti zapljusnulo dušu sv. Josipa i moje predrage Majke Marije. Kada je ova pjesma završila, Otac je dao da se čuje s Neba ovaj glas:

«Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu Mi sva milina.»

Kad su Marija i Josip čuli ove riječi, pali su u ekstazu i njima su bila objavljena velika otajstva o Božanstvu. Dok su Marija i Josip uživali, prikazivao sam Ocu novu pjesmu u ime sve moje braće kao nadoknadu za sve ono u čemu oni imaju nedostatke jer umjesto da slave moga Oca za ono što za njih odredi, oni Ga vrijeđaju preziruć i Njegova djela. Ako to i ne čine riječima, to čine svojim činima i djelima. Pred Ocem sam nadoknađivao njihove propuste i ublažavao Njegovu srdžbu da zbog onoga što Mu prikazujem bude zadovoljeno Njegovoj pravdi. Uistinu, moja djela su beskrajne vrijednosti i ona su krajnje po volji Ocu.

Ja sam Ga slavio, blagoslivljao u ime sve svoje braće zbog čudesnih djela koje je činio u Meni za dobro ljudskog roda. Otac je primao moje pohvale u ime svih, bio zadovoljan i pokazao se kao Otac pun ljubavi i dobrohotnosti. Jako sam u tome uživao, ali Me ogorčila zloba mnogih koji iako se prema njima pokazao kao ljubazni Otac, oni nisu htjeli prestati biti Njegovi buntovni sinovi i Njemu protivni. Sav zbunjen govorio sam Ocu:

«Oče moj, oprosti im jer ne znaju što čine. Ne udalji od njih svoje milosrđe. Nemoj ih kažnjavati kako to zaslužuju, podnosi ih Meni za ljubav. Molim Te gledaj moju Osobu, dopusti da na Mene padne bič koji oni zaslužuju. Evo Mene, spreman sam zadovoljiti tvojoj pravdi.»

Otac je primio ove molitve i kazao Mi da će doći vrijeme kada će Njegova pravda na Meni biti potpuno izvršena i da ću učiniti potpunu zadovoljštinu, da ću na sebe uzeti dugove svih kako bih zadovoljio Bogu. Iako se to moglo dogoditi samo jednim mojim uzdahom, ipak je Bog htio da na Mene padne Njegov pravedan gnjev jer sam se rado prikazao da trpim sve za ljubav svoje braće i na slavu moga Božanskoga Oca.

Bolest sv. Josipa

Nakon što je završila nebeska muzika, kad je Josipova duša još bila sva prožeta Bogom, zahvalili smo mome Božanskom Ocu za dar koji je udijelio svome vjernom sluzi. I Josip je zahvalio za dobročinstva koja je po Meni primao i to je već jasno spoznavao. Tada se svatko od nas povukao malo se odmoriti ovisno o potrebama naše ljudske naravi. Dok se Josip odmarao, Ja sam se povukao u samoću i molio Oca kao i obično za spasenje ljudskog roda, a to je nasljedujući Mene činila i moja predraga Majka Marija.

Josip je otežao od mučne nepokretnosti sa teškim bolovima, a sve mu je to poslao i pripustio Nebeski Otac kako bi još više porastao u zaslugama i vježbao se u krjepostima. Sv. Josip je trpio sa velikim strpljenjem i predanjem i zahvaljivao Ocu na onome što mu je poslao a Ja sam molio za njega da bude jak i postojan u svome trpljenju. Isto je činila i njegova predraga zaručnica Marija. Josip je jako puno trpio te je želio moju i Marijinu prisutnost ne bi li dobio neku utjehu u svojim patnjama ali se nije usuđivao buditi nas jer je isto tako znao da ne će dugo vremena proći a da mi ne dođemo utješiti ga.

U međuvremenu molio je Oca da mu pošalje nekoga tko će mu olakšati u njegovim velikim patnjama i istovremeno se potpuno predavao u volju Božju. Otac, koji je htio da Josip bude u takvoj muci, učinio je da neko vrijeme prođe prije nego što dobije tu željenu utjehu jer je htio još više kušati njegovo strpljenje i podnošenje bolova.

Želja bolesnog Josipa

Kad je svitalo, pošao sam skupa sa Majkom vidjeti Josipa, a on je uskliknuo:

«Sine moj, zaručnice moja, evo vašega Josipa, onoga koga ljubite, on je nepokretan i trpi jako velike patnje.»

Drugo ništa nije pitao znajući da onaj koji ljubi dosta mu je izreći stanje u kome se nalazi ljubljena osoba. Budući da nije bilo prikladno vrijeme da bismo išli tražiti neku okrjepu, molio sam Oca da se udostoji olakšati svome slugi patnje i On je to odmah učinio kao ljubazni Otac. Kada je to Josip primio kao dar, molio je Mene i svoju predragu zaručnicu da ga ne napustimo u njegovim potrebama. Uvjeravali smo ga i Marija ga je tješila ljubaznim riječima punim ljubavi, gledala ga je sa puno samilosti i bila je jako brižna da mu u svemu pomogne. Josip se tješio samo vidjevši Mariju u svome društvu i radovao se njenoj prisutnosti jer je bila istinska Majka utjelovljene Božje Riječi i istovremeno njegova predraga zaručnica. Proveli smo neko vrijeme tješeći ga.

Došao je čas kada trebamo pjevati pohvale Ocu te smo kao i obično molili ovdje tako da je i sv. Josip mogao uživati u blagoj melodiji božanskih pohvala. I on sam se pridružio nama u tome najbolje što je mogao. U vremenu kada je Josip bio pritisnut svojim patnjama i bio u našoj prisutnosti molio sam Oca da da sličnu želju svoj mojoj braći da u vremenu svojih velikih patnji i bolesti budu dostojni da im mi priskočimo u pomoć. Ali njihova želja treba biti strpljiva i postojana i kada naizgled kasni ta pomoć, to je zato da se kušaju njihove krjeposti i da imaju priliku zadobiti zasluge. Neka ne budu nestrpljivi, nego neka sa odlučnom i hrabrom dušom iščekuju pomoć jer ne će previše okasniti.

Zbog toga sam odmah molio Oca da im da veću milost koja je potrebna u takvim prilikama života. Otac Mi je obećao i On to uistinu i čini, ali moja braća se ne će okoristiti time toliko u svojim bolestima jer žele pomoć više ljudsku nego onu Božansku. Malo je onih koji s povjerenjem zazivaju Mene i moju ljubljenu Majku da im pomognemo i ako nas zovu, ako nas žele, njihovi zazivi su često povezani sa određenim povjerenjem u ljudska stvorenja. Zbog toga gotovo je rijetko ili nikada ispunjena želja, preslabo je povjerenje koje stavljaju u nas. Zahvaljivao sam Ocu na onome što Mi je obećao i molio Ga nove milosti za sve i svakoga ponaosob.

Poticaj Mariji kao zaručnici

Nakon što smo završili pohvale Bogu i izmolili uobičajena prikazanja Ocu, moja Majka Marija išla je pripraviti neku okrjepu za svoga zaručnika Josipa, a Ja sam ostao u njegovom društvu. Josipa nikada nismo ostavili u vrijeme njegove bolesti. Kad sam Ja

odlazio, ostajala bi njegova zaručnica. Kada bi Ona odlazila, Ja bih bio tu, a često smo bili oboje, tješili i hrabrili bolesnika. Uistinu, smo mu trebali iskazati ovakvu pomoć zbog posebne brige koju je imao prema nama za vrijeme svoga života. Sada ti kažem, o moja zaručnice, budi pažljiva i potrudi se na svaki način da budeš sjedinjena sa Mnom, da Mi budeš u društvu i ne gubi nikada sjećanje na Mene i na ono što sam trpio tebi za ljubav.

Trebaš imati samilosti prema mojim patnjama i onim moje Majke i potruditi se da nas nasljeduješ u prilikama koje ti život donese. Ja ti obećavam svoju trajnu pomoć i onu moje Majke u svim tvojim bolestima i na poseban način u vrijeme tvoje smrti. Ovu sretnu sudbinu imao je sv. Josip na poseban način jer je za vrijeme svoga zemaljskog života uvijek bio sjedinjen s nama i imao udjela u svemu onome što sam Ja trpio u svojoj mladenačkoj dobi i kroz sve vrijeme što smo živjeli skupa. Nisam propuštao moliti Oca da se udostoji dati svoj mojoj braći slične osjećaje, živu želju da budu za vrijeme svoga života sjedinjeni sa Mnom i da budu u društvu sa Mnom u mojim patnjama kako bi u vrijeme svoje smrti mogli imati sretnu sudbinu koju je uživao sv. Josip.

Otac Mi je obećao da će udijeliti ovaj dar iako je dobro znao kako će malo biti onih koji će se okoristiti tom milosti. Nikada nije propuštao da Mi udijeli sve milosti s ljubavlju i velikodušnošću koje sam molio za svoju braću iako je znao kako će duše malo do toga držati, kako će za mnoge biti uzalud darovane zbog njihovih grijeha. Pa ipak, Otac pun ljubavi sve Mi je to davao i obećavao sa svom velikodušnosti i ljubavi i na takav način pokazivao svoju beskrajnu dobrotu i milosrđe. Još više sam doprinosio svojim zahvaljivanjima da On bude spreman udjeljivati nove milosti svoj mojoj braći za koju sam molio.

Povjerenje u Providnosti

Budući da je Josip bio bolestan, imali smo moja Majka Marija i Ja puno briga za njega, da uzdržavamo našega bolesnika. Molio sam Oca da se udostoji providjeti u svim našim potrebama. Ako bi uzmanjkalo potrebno preko ljudi, neka se udostoji da nam On da po odredbama svoje Božje providnosti. To sam molio Oca sa najvećom poniznošću i podložnošću. Iako sam i Ja mogao to učiniti sam, nisam to htio jer sam htio biti podložan svome Nebeskom Ocu i zavisiti u svemu od Njegovih odredaba i volje i Njegove očinske Božje providnosti.

Otac je jako uživao u mojoj potpunoj podložnosti, a Ja sam Mu to prikazivao kao nadoknadu za svu moju braća jer sam znao da imaju puno propusta u tome. Budući da su bili slaba stvorenja i neznalice, umišljali su da se mogu sami voditi i upravljati sobom. Iako su imali velike potrebe za milostima i pomoći moga Oca, nisu se Njemu obraćali i nisu molili da im pomogne. Mnogi su stavljali svoje povjerenje u prolazna dobra koja su posjedovali i nisu mislili da im treba Božja pomoć. Stoga mnogima to bude oduzeto tako da se nalaze u potrebi da se utječu Nebeskom Ocu. Otac bi im mogao i odbijati svoju pomoć, ali jer je On beskrajna dobrota i milosrđe, On ne propušta priteći im u pomoć zbog toga jer sam Ja za njih puno molio. Otac je rado prihvaćao ova moja prikazanja i po zaslugama mojih molitava pokazivao je da je Njegova srdžba ublažena prema onima koji su Ga vrijeđali.

Nelagode bolesti

Bilo je puno patnje koje smo trpjeli Ja i moja predraga Majka u vrijeme dok je sv. Josip bio bolestan iako je Otac proviđao u našim potrebama, posebno za uzdržavanje bolesnika. Pa ipak je dopuštao više puta da nam nedostaje potrebno i da nam drugi u takvim situacijama odbijaju pomoć. Iznad svega to je činio kako bi ispunio želje moga srca da trpim sve ono što trpi jedan istinski siromah lišen svega. Zatim smo Ja ili moja ljubazna Majka

Marija njegovali one krjeposti koje su Ocu drage i koje nagrađuje bogatim duhovnim darovima. Sve zasluge koje sam zadobivao prikazivao sam Ocu za svoju braću, lišavao sam se svega da bih njima sve darivao.

Otac je to rado prihvaćao iako to moja braća nisu zaslуživala. Otac je prihvaćao te darove koje sam u njihovo ime prikazivao jer su oni bili nedostojni. Otac nije mogao odbiti moje molitve jer su moje zasluge bile beskrajno vrijedne koje sam Mu prikazivao Ja, Njegov ljubljeni Sin u kome je On nalazio svu svoju milinu. Stoga je Otac uživao i rado prihvaćao sva prikazanja koja sam činio čak i onda kad bi zloba i pokvarenost stvorenja došla do najvišeg vrhunca. Ja bih tada Sebe prikazivao svome Ocu te bi Njemu bila iskazana sva zadovoljština i bio je spreman ponovno prihvaćati sva ta svoja stvorenja s ljubavlju ako se ona Njemu uteknu raskajana srca i u poniznosti. Molio sam Oca da trajno ima ovakva raspoloženja i stanja svoga milosrđa i svoje dobrote prema svoj mojoj braći. On Mi je sve obećavao, a Ja sam Mu prikazivao svoja djela u njihovo ime pa je Ocu bila iskazana zadovoljština i On im je dijelio sve one milosti koje sam za njih molio, a koje su bile toliko potrebne za njihovo vječno spasenje.

Puno vremena sam se zadržavao u društvu sa sv. Josipom da ga utješim i da mu donesem olakšanje u njegovim patnjama, a i moja predraga Majka Marija mu je pomagala u njegovim patnjama i svim onim stvarima koje su bile potrebne. Sama moja prisutnost već je olakšavala muke bolesniku. Neki puta kad je bio u jakim bolovima i bolest bi ga jako pritiskala, Ja sam ga gledao lica dobrohotnog, punog ljubavi više nego obično i to ga je jako tješilo. Josip je tada blagoslivljao i slavio moga Oca koji se udostojao poslati mu te kušnje i na vrhuncu svoje muke Otac ga je tješio mojom prisutnošću i prisutnošću njegove predrage zaručnice Marije. Uistinu, i Ona je donosila mnoge utjehe i pomoć bolesnom Josipu po svojoj prisutnosti i tako što mu je s toliko ljubavi pomagala.

Patnja i ljubav

Sveti Josip se trošio u svojoj bolesti ali i zbog uživanja koje je doživljavao jer je njegovo srce sve više raslo u ljubavi te je izgaralo iz ljubavi. Muka mu je ponekad služila da se ublaži požar ljubavi koju je doživljavao u svojoj nutrini prema svome Bogu. Budući da je Josip imao pred sobom predmet svoje ljubavi, zamislite koliko je velike polete i vatre ljubavi doživljavalo njegovo srce. On Me motrio kao svoga pravoga Boga. Znao je da je u Meni i Božanstvo zbog čega Me jako ljubio, gledao Me kao svoga sina iako na bilo koji način nije imao udjela u mome začeću.

Pa ipak jer Mi je bio određen kao moj poočim od moga Nebeskoga Oca, ljubio Me uvijek velikom očinskom ljubavlju puno višom nego što bilo koji naravni otac ljubi svoju vlastitu djecu. Stoga je sva njegova ljubav bila usmjerena na Mene, a u Meni je ljubio i Nebeskoga Oca od kojega Ja nikada nisam bio razdvojen. Josip Me ljubio i kao svoga Tješitelja, svoga Otkupitelja i Onoga tko će njega proslaviti. Gledao Me kao svoga najvišeg Suca ali to u njegovom duhu nije budilo strah, nego određeno povjerenje puno poštovanja. Smatrao je da sam mu sklon zbog povjerenja koje je uvijek bilo među nama. Svjedočanstvo njegove dobre savjesti puno mu je pomagalo da ima povjerenja u moju dobrotu i milosrđe. U svemu je srce sv. Josipa bilo raspaljeno ljubavlju. Bio je u njemu jedan požar ljubav. Samo je ljubav u njemu kraljevala.

Ova ljubav nije bila pomiješana sa strahom. Nikada nije bio neprijatelj svoga Suca tj. Mene, naprotiv uvijek Mi je bio prijatelj i sa velikom ljubavlju Mi je služio i slušao Me. Zbog toga je često bilo prikladno da se na neki način obuzda taj plamen njegove ljubavi koji je izgarao u njegovom srcu. On se ublažavao samo mišlju da će se morati rastati od Mene i svoje

drage zaručnice Marije. Ali i ta muka mu je bila ublažena zbog njegovog potpunog sjedinjenja s voljom Božjom. Jako sam uživao vidjevši Josipovu dušu koja je tako draga i rado prihvaćena od moga Oca te sam žudio da sva moja braća budu kao sv. Josip te svojim krjepostima postanu dostojni primiti one milosti koje je on primio. Zato sam jako molio Oca jer sam vidio da moja braća to ne zaslužuju. Prikazivao sam Ocu sebe i svoje zasluge da svima da potrebne milosti da žive u svetosti i savršenstvu što Otac od njih traži da bi im mogao udijeliti one milosti i darove koje je dao sv. Josipu.

Vidio sam kako će moj Otac udjeljivati svima milosti koje sam molio, ali sam vidio kako će najveći broj moje braće malo držati do toga i radije će to prezirati. Zbog toga sam doživljavao veliku muku, jako se žalostio pred licem moga Oca. Ma koliko Ja prikazivao i molio, vidio sam da će za mnoge moja prikazanja i prošnje biti uzaludne zbog njihovih grijeha jer su otvrdli u zlu te će sve prezreti. Bila Mi je utjeha vidjeti neke koji će odgovarati na milosti, koji će ispuniti želje moga srca, koji će živjeti i prakticirati one krjeposti koje sam želio za njihovo dobro. Otac se u njima naslađivao i davao im sve ono što su Ga molili. Mene je jako tješilo motrenje ove moje braće i vjernih prijatelja. Sa toliko ljubavi sam ih gledao i preporučivao Ocu da im udijeli sve više milosti da budu vjerni Njegovim obećanjima jer su oni bili postojani u njegovanju krjeposti koje sam želio i koje je Otac od njih tražio. I moj Otac se jako radovao i uživao zbog ovih i pokazao se spremnim da u njihovim dušama boravi. Zahvaljivao sam u njihovo ime Ocu zbog tolike ljubavi i dobrote ,nisam propuštao da Ga molim i za onu moju braću koja su lutala jer su Mi i ona bila jako na srcu.

Ja sam došao na svijet kako bih sve spasio, posebno grješnike. Imao sam veliku brigu i samilost prema njima i nisam propuštao moliti i činiti mnogo za njihovo spasenje. Vidjeti će jako dobro svi grješnici nakon svoje smrti koliko sam molio i činio za njihovo spasenje iako sada to ne znaju. Mogla bi im biti dostatna djela spasenja i što sam trpio za njih u svojoj mučnoj smrti. Ta djela spasenja su svima poznata, to su velika djela koja bi trebala prouzročiti sram kod grješnika jer ga tako divna djela nisu potakla na obraćenje, nisu bila dovoljna za njegovo obraćenje. Još više grješnik će biti zbunjen kada vidi sve ono što je učinio moj Otac u mojoj nutrini za njihovo spasenje i dobro njihovih duša. Uistinu, nije prolazio niti jedan trenutak mog života a da nisam djelovao da im pribavim vječno spasenje i zaslužim sve one milosti koje su potrebne za obraćenje, te da se uzdrže u milosti moga Oca.

Providnost i zahvalnost

Budući da smo bili u teškoćama zbog bolesti sv. Josipa i imali velike potrebe za život i uzdržavanje bolesnika, Otac nije propuštao da nam pomogne ili preko dobrih ljudi ili preko svojih anđela. Molio sam Ga da se udostoji koristiti ovu svoju očinsku providnost prema svoj mojoj braći koja su bila bolesna i u potrebi da bi i oni kada im se pomogne zahvaljivali, za milosti i tako još više spoznali Njegovu očinsku providnost te se još više povjeriti Njemu i tako iskusili kako On ima posebnu brigu za svoju djecu koja su u potrebi. Otac je obećao da će to učiniti i On uistinu proviđa potrebnima i tješi ih, bilo po ljudima ili samim anđelima i to sve one koji su bolesni i u potrebi.

Zahvaljivao sam svome ljubaznom Ocu u ime svih s puno ljubavi i prepoznavao Njegovu beskrajnu ljubav i dobrotu. Trudio sam se nadoknaditi i za sve one koji su imali propuste u zahvalnosti za dobročinstva koja su primili, a Otac je bio jako zadovoljan zbog onoga što sam Mu prikazivao u ime svih, a Ja sam jako uživao vidjevši da su moja braća pred Bogom imala Mene koji sam obilno iskazivao zadovoljštinu za sve što su oni propuštali. Ja želim, o moja zaručnice, da i moja braća prepoznaju veliko dobro koje sam činio za njih, da imaju još više povjerenja u Mene, te da i među nama bude jedna ljubazna uzajamnost i

prijateljstvo. To je želio i moj Otac i Ja sam Ga molio da im da prosvjetljenje kako bi to mogli spoznati, a Otac je obećao da će to učiniti.

Nažalost vidio sam da će i ovo svjetlo biti zloupotrijebljeno, pa će usprkos svih spoznaja i milosti koje sam za njih zaslužio mnoge osobe biti jako nezahvalne prema Meni. Zbog toga sam doživljavao veliku muku jer sam tolika dobra činio svojoj braći, a oni su bili tako nezahvalni. Molio sam Oca da im udijeli još više svjetlosti i milosti, na poseban način onima koji su iskazivali bar neku zahvalnost i Otac je to činio. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti dobrom, milošću i prosvjetljenjem. I ne samo to, neki od moje braće će izvući tolike duhovne koristi iz toga da će se truditi nadoknaditi za nedostatke drugih jer će biti prosvijetljen njihov duh, Božja milost će im pomoći te će činiti jako puno i odgovarat će na toliku ljubav koja im je iskazana.

Ta će njihova želja ići sve dalje tako da će oni željeti nadoknaditi za nedostatke mnogih i shvaćati će kako najveći broj njihove braće u tome ima propuste. Jako sam uživao vidjevši ovu braću tako punu ljubavi, zahvalnosti i dobrote i s njima sam se zadržavao u jednoj bliskosti i prijateljstvu. Zbog njihove zahvalnosti i odgovora bit će im darovane mnoge milosti i profinjenost ljubavi. Zahvaljivao sam Ocu u njihovo ime zbog milosti koje im je davao i molio sam da ih gleda očinskom ljubavlju kao što je to i činio jer su se oni pokazivali mojom istinskom braćom. Otac jer rado slušao i uslišavao ove moje prošnje, a Ja sam jako uživao. Sav moj užitak je bio u tome što vidim Oca kako se naslađuje u mojoj braći.

Pohvale i zahvale

Kako smo imali velike potrebe, i muke zbog bolesti sv. Josipa često nam je pomagala Božja providnost. Nikada nismo propuštali uobičajene zahvale i pohvale Nebeskom Ocu, nego smo molili u prisutnosti sv. Josipa tako da se i on sjedini s nama. Kada to nije mogao činiti izgovarajući riječi, to je činio u svome duhu. Jako je uživao sv. čovjek čuvši kako se slavi njegov Bog kojega je jako ljubio. Mi smo iskazali puno duhovne ljubavi prema svima, posebno prema onima koji su nam na neki način pomagali. Za njih smo prikazivali pohvale Ocu i molili da im umnoži njihova vremenita dobra.

Ovo nismo činili samo za one prisutne, nego i za sve one u budućnosti. Otac Mi je dao da vidjeti kako će se obilno ispuniti želje moga srca i moja prošnja. Svi oni koji će iskazivati ljubav prema svome bližnjemu imat će Očevu potporu u svojim potrebama. Otac će ih obogatiti milostima u duši, On će obilno umnožiti njihova vremenita dobra. Otac će se sam brinuti o dobrima onih koji Njemu za ljubav pomažu bližnjima u potrebi.

Zahvaljivao sam Ocu na ovoj velikodušnosti i providnosti u ime svih kao nadoknadu za one koji kada prime neka dobra od Oca, ne zahvaljuju Mu. Možeš smatrati, moja zaručnice, da nije prolazio niti jedan trenutak moga života a da nisam želio i trudio se priskrbiti dobro svojoj braći ljudima iako sam ih vidio toliko nezahvalne i bez ljubavi prema Meni. Shvaćao sam da je to bilo sretno vrijeme i najzgodnije da zaslužim i zadobijem od Oca tolike milosti koje su im potrebne, a Otac se naslađivao mojim djelima i pokazivao da Mi je naklonjen. Nisam propuštao niti jedan trenutak da Ga molim i tražim milosti za svoju braću jer sam došao na ovaj svijet da ih spasim.

Uistinu, sve sam za njih zasluživao i zadobivao tako da se nemaju na što žaliti nego na same sebe ako ne kušaju učinke svega toga. Sve proizlazi iz njihove tvrdoće jer zatvaraju vrata pred Božjim milostima. Tako Božja milost nije prihvaćena od njihovih duša i ne donosi svoje učinke te oni budu lišeni svega dobra koje milost za sobom donosi. Pošto sam molio sve ove molitve Oca i zadobio što sam želio, doživljavao sam velike utjehe u svojoj nutrini iako

sam bio i ogorčen vidjevši nezahvalnost i kako mnoga moja braća loše odgovaraju jer, uistinu, malo će biti onih koji će odgovoriti na toliku ljubav.

Pomoć sv. Josipu

Služio sam sv. Josipu u njegovoj bolesti, davao sam mu hranu svojim rukama i služio mu u svemu što mu je bilo potrebno, a pomagala Mi je i moja predraga Majka koja se zadržavala s Josipom da ga utješi. Jako sam uživao u ovim djelima ljubavi te sam to činio velikodušno iako sam imao svijest i spoznaju svoga dostojanstva i veličine jer sam bio i jesam pravi Sin Božji, pa ipak nije Mi bilo ispod časti služiti tim poniznim i jednostavnim činima i djelima. Time sam još više zasluživao jer sam imao svijest o tko sam bio.

Prikazivao sam Ocu ovo svoje snižavanje i poniznost sa svim zaslugama i prakticirao te čine ljubavi i na takav način zasluživao za svu svoju braću, a Otac je to rado primao jer su ta djela bila beskrajne vrijednosti. A Ja sam Ga molio da se udostoji dati svoj mojoj braći istinski duh poniznosti i ljubavi prema bolesnima, da im ne bude odbojno služiti i pomagati u njihovim patnjama. Znao sam da će mnogi u tome imati velike nedostatke i propuste i da će bolesni siromasi biti ostavljeni i napušteni od svih te sam molio Oca još više da da ovaj duh ljubavi svima onima koji im mogu ili trebaju pomagati. Otac Me uslišao u ovome i On ne propušta učiniti ono što molim za pomoć siromasima i bolesnicima.

Tako je kod mnogih porasla ljubav, posebno u onima koji su puni duha Nebeskoga Oca jer dobro spoznaju kako su po Njegovoj volji, te da ovo što čine ima puno zasluga. Nažalost ima i onih koji su bez ikakve ljubavi te izgleda da nemaju samilosti osim samo za sebe. Zbog ovih zadnjih se jako žalostim, kao i moj Otac. Kao kaznu za njihovu premalu ljubav biti će im dana ona nadoknada koju su zaslužili tj. prema njima će se ponašati kao što su se oni ponašali prema bližnjima. Otac će to dopustiti jer niti jedna stvar Mu nije tako odbojna kao kad vidi da se iskazuje premalo ili nimalo ljubavi. Otac želi da svi uzajamno iskazuju ljubav i po tome se prepoznaju Njegova istinska djeca tj. ako su puna ljubavi.

Utješna prisutnost

Moja predraga Majka Marija je doživljavala veliku žalost vidjevši Josipa nepokretnog i u tolikim patnjama, ali ipak je bila potpuno sjedinjena s voljom Božjom i tješila se jako vidjevši krjeposti koje je imao njen zaručnik u toj mučnoj bolesti, kao i zbog zasluga koje je zadobivao. Bila joj je velika utjeha i moja prisutnost koja je ublažavala sve njene muke kao i one bolesnog Josipa. Molio sam Oca da se udostoji dati mojoj braći slične utjehe tako da i oni ožalošćeni to dožive i vjeruju da sam Ja prisutan kako bi ih utješio i pomogao u njihovim mukama i patnjama. Ukoliko su im one veće da vjeruju da sam im Ja bliže i prisutan kod njih. Budući da sam znao da je ova vjera dar moga Oca, molio sam ustrajno da je da svima, da svi sudjeluju u toj utjesi.

Otac je obećao da će to učiniti i On to uistinu i čini i kod mnogih to ima svoje učinke, te doživljavaju ovu utjehu, ali najveći broj njih su otvrdli i nevjernici i prepuštaju se samo patnji i žalosti. Zbog toga doživljavaju samo muku i ne kušaju utjehu. Imao sam puno samilosti za oboje ali njihova tvrdoća i nepovjerenje je tolika da ma koliko Otac pun ljubavi sa svojim nadahnućima i svojim prosvjetljenjima činio oni se ne predaju istini zbog čega budu lišeni utjehe koju bi im donijela moja nevidljiva prisutnost. Puno sam molio za njih tako da za mnoge od njih nisu bile isprazne te moje prošnje jer su doživljavali ponekada utjehe milosti u svojim dušama zbog svoje vjere. Ovim dušama sam se jako naslađivao jer moja želja je da uživaju i sudjeluju svi u mojoj milosti i Božanskoj utjesi.

Uistinu, Ja sam sama ljubav prema svojoj braći, posebno prema onima koji trpe zbog bolesti i patnji, koji se sjedinjuju sa voljom moga Oca. Gledao sam sa puno samilosti nepokretnog Josipa i u njemu gledao svu svoju braću u njihovim patnjama. Prikazao sam samoga sebe Ocu, pokazao da sam spreman pomagati onima koji će moliti i zazivati moju pomoć i molio sam Oca da to nadahne svima tako da bih mogao svima pomoći.

Sv. Josip – zaštitnik umirućih

Motrio sam blago umiranje sv. Josipa, kako mu je u njegovoj bolesti i smrti na ispomoć bila moja i Marijina potpora, te da će zbog toga imati tako sretnu smrt. Molio sam tada Oca da se udostoji učiniti sv. Josipa zaštitnikom umirućih jer je on iskusio koliko je velika utjeha umrijeti uz moju potporu i pomoć moje Majke. Tako sv. Josip u ljubavi obavlja ovu službu prema mojoj braći, moli za njih milost da umru uz moju pomoć i pomoć moje predrage Majke pa i njegovu pomoć, posebno za one koji će njemu biti pobožni. Svidjela se Ocu ova moja prošnja i reče Mi da to objavim sv. Josipu, a Ja sam to i učinio, kao što ću ti to kasnije kazati. Zahvaljivao sam Ocu u ime sve moje braće što im je udijelio tako moćnog zagovornika u trenutku kada će biti u najvećoj potrebi, kao što je to trenutak smrti.

Shvaćao sam koliko će biti velika njihova potreba i koliko će imati trebati duhovna pomoć u tom trenutku. Zbog toga sam se potrudio pribaviti im moćnog zagovornika kod moga Oca, tj. sv. Josipa. Budući da je smrtna bolest vrijeme pravednosti u kojem se duša približava tome da da račun za sva svoja djela i zna da će se pojaviti pred Vrhovnim Sucem, napadaji neprijatelja su jako žestoki. Zbog toga duša ima potrebu za velikom pomoći. Mnogi zbog svojih grijeha i nevjernosti ne zaslužuju moju posebnu pomoć ni onu moje Majke u tim trenutcima. Zbog toga sam im pribavio zaštitnika sv. Josipa da im on pomogne svojim prošnjama, da im izmoli milost od Mene. Vidio sam kako će biti jako učinkovit ovaj veliki sveti zaštitnik, kako će mnogi po njemu ponovno pronaći milost kod Vrhovnog Suca i zadobiti Božje milosrđe i potporu, te sam zbog toga uživao jer nisam drugo želio doli spasenje duša koje ću Ja otkupiti svojom krvlju i za koje sam se toliko zalagao kod Oca.

Budući da je Josipova smrt bila prva kod koje ću biti prisutan i svaka duša može dobivati pomoć zbog moje prisutnosti, još više sam se trudio da pribavim za svu svoju braću sretni prijelaz s ovoga svijeta moleći Oca da se udostoji udijeliti svima njima posebne pomoći u tom zadnjem času. A Otac Mi je sve to i obećao.

Isusove riječi svetom. Josipu na samrti

Kada je došlo vrijeme da je Josip morao završiti svoj život, govorio sam mu sa puno ljubavi i kazao:

«Znaj, o ljubljeni moj poočime i vjerni prijatelju, da je došlo vrijeme tvog sretnog polaska s ovoga svijeta. Zbog toga pođi i odmori se u krilu Abrahamovu jer za kratko vrijeme Ja ću doći i povesti te u Vječno Kraljevstvo skupa sa svima koji tamo borave. Svima kaži ovu radosnu vijest da će uskoro Otkupitelj svijeta doći i osloboditi vas, da će slavan i pobjedonosan povesti vas da uživate Nebesko Kraljevstvo koje ću vam zadobiti po svojoj muci, smrti i uskrsnuću. Vjerni prijatelju uživat ćeš posebnu nagradu i neusporedivu slavu u odnosu na sve druge zbog onoga što si trpio kad si Me čuvao i podizao.

Velika je slava koju ti je Otac pripravio jer si služio Meni, zbog posebne brige i vjernosti kojom si čuvao moju predragu Majku Mariju, tvoju prečistu zaručnicu. Pođi zadovoljan, budi sretan i blažen u svom prijelazu s ovoga svijeta. Kažem ti da te Otac učinio zaštitnikom i zagovornikom umirućih zbog sretne sudbine koja te zapala da umreš uz moju

prisutnosti i onu moje predrage Majke Marije. Svojim molitvama i zagovorom pribaviti ćeš svim vjernicima da uživaju sretnu smrt da im pomognem Ja i moja predraga Majka iako ne na vidljiv, nego na nevidljiv način. Uživaj u svojoj smrti jer je ona dragocjena pred licem moga Oca.

Predaj svoj duh u moje ruke i Ja ću ga prikazati Ocu da se sa Njegovim blagoslovom pođeš odmoriti kratko vrijeme u Abrahamovom krilu. Nemoj se brinuti za Mene u vrijeme svoga prijelaza i budi siguran da će on biti sretan i blažen jer Ja sam tu da te potpuno utješim i da ti uzvratim za sve ono što si ti učinio i trpio u brizi koju si imao za Mene. Ne boj se umrijeti. Neka te obraduje to što ćeš umrijeti Meni u rukama jer sam s tobom Ja, autor i davalac života. Neka ti ne bude žao udaljiti se od Mene jer je moja milost uvijek u tvojoj duši i uvijek će ostati. Moja želja je da dođem brzo, oslobodim te i povedem da uživaš u krilu moga Oca. Nemoj biti zabrinut, niti bojati se što će biti sa Mnom i tvojom prečistom zaručnicom Marijom jer se treba na nama izvršiti Očeva volja. Zbog toga pođi zadovoljan, a tvoj duh neka ne bude ni u kakvom strahu.»

Josipove prošnje

Josip je sav pažljiv slušao ove moje riječi a njegova duša je bila potresena te je padao u ekstazu od radosti. Meni se obratio i preporučio Mi svoju predragu zaručnicu Mariju s kojom se zadržavao još neko vrijeme u svetim razgovorima. Preporučio Mi je svoj duh, molio da mu oprostim sve u čemu je mogao imati nedostatke u vremenu kada se brinuo za Mene. Molio Me da se požuri vrijeme ljudskoga otkupljenja. Prihvatio je službu koju mu je dao moj Otac, da se brine za umiruće, bio je jako zahvalan Božjoj providnosti što je mogao svojim zagovorom isprositi spasenje mnogima i udovoljiti želji moga Oca da se svi ljudi spase.

Molio je da mu izmolim blagoslov i opraštanje kod Oca i Ja sam to učinio. Blagoslovio sam ga u Očevo ime i odriješio svega onoga što je zbog ljudske krhkosti počinio, sva pomanjkanja. Kako je svoju bolest trpio s toliko strpljenja i predanja, potpuno se pročistio i obogatio mnogim zaslugama. S ovim činom još je više bio pročišćen i proljepšan njegov duh tako da se mogao pokazati pred mojim Božanskim Ocem savršen i bez ikakve ljage, naprotiv, obogaćen mnogim zaslugama i uljepšan u duhu, te je postao jako zahvalan. Moj Otac ga je jako rado primio.

Neka te ne čudi, moja zaručnice, što je sv. Josipu udijeljena ova služba zagovornika umirućih prije njegove smrti i prije nego je ušao u posjed Vječnoga Kraljevstva jer kušajući muke bolesti i smrt još je više mogao naučiti samilost prema onima koji će biti u sličnim poteškoćama i doživljavajući utjehu u vremenu po mojoj prisutnosti i onoj moje predrage Majke Marije još više je bio potaknut da to svojom molitvom pribavlja i drugima. Ali isto tako je i istina da je to imao u punini tek kad je ušao u puninu slave koja je za njega bila određena.

Međusobno blagoslivljanje u Svetoj Obitelji

Budući da je bio na kraju svoga života, Josip je molio Mene i svoju ljubljenu zaručnicu za blagoslov. Ja sam htio prakticirati poniznost koja Mi je toliko bila na srcu, koju sam došao poučiti svoje sljedbenike. Zbog toga, iako svjestan svoga dostojanstva, ponizio sam se, kleknuo i molio od Josipa blagoslov, a to je učinila i moja predraga Majka Marija.

Josip je bio jako zbunjen jer je bio preponizan, ali sam ga potaknuo da to učini zbog toga što je imao ulogu moga poočima i zato jer je bio zaručnik moje ljubljene Majke. Josip nas je blagoslovio s prevelikom ljubavlju. Isto tako mi smo blagoslovili njega na njegovu

utjehu i povećanje zasluga njegove duše. Bili su veliki i uzvišeni razgovori koje je ova velika duša vodila i sa mojim Nebeskim Ocem i od Njega primila velike znakove milosti i ljubavi.

Josipova smrt

Približavao se zadnji uzdah njegova života. Molio sam Oca da pošalje svoje anđele da svojim slatkim pjevom prisustvuju prijelazu sv. Josipa i pjevaju slave i proslave. Odmah je to Otac učinio jer je i On s puno miline motrio njegov prijelaz u vječnost. Pjevali su anđeoski korovi, a Ja i Marija smo molili pohvale Bogu, pozivali Josipovu blagoslovljenu dušu da izađe iz zatvora svoga tijela. U trenutku kada je izdahnuo izgovarao je sa slašću moje preslatko Ime i ono moje Majke:

«Isuse i Marijo!»

Soba se napunila velikim svjetlom kada je njegova blagoslovljena duša izašla iz tijela. Uživala je rajske slasti. Predala se u moje ruke, a Ja sam je prikazivao Nebeskom Ocu i jako uživao vidjevši svoje djelo tako lijepo i savršeno, obogaćeno tolikim darovima i zaslugama. Određeno je da pođe u limb jer još duša nije mogla ući u posjed Vječnog Kraljevstva dok ne budu otvorena vrata po mojoj smrti.

I moja predraga Majka Marija vidjela je dušu svog sretnog zaručnika i tolika je bila radost koju je kušala u duši vidjevši je tako lijepu i punu milosti i zasluga, da joj je to zasladilo svu gorčinu koju je doživljavala zbog gubitka svoga zaručnika jer ga je uistinu puno ljubila. Josipova duša je pošla u limb i navijestila veliku radost. To je bilo kao da se vidi jedan snop svjetla među tolikom gustom tamom i to je kod svih u limbu prouzrokovalo radost i nadu da će se brzo pojaviti Sunce. Tako je Josipova duša svima donijela radost i nadu u blizinu njihova oslobođenja.

Molitva za umiruće

Dok se događalo sve ono što sam opisao o prijelazu sv. Josipa, mislio sam i o svojoj braći ljudima jer sam želio da svi dožive sličan prijelaz s ovoga svijeta. Puno sam molio Oca, ali ne će se u punini ostvariti želje moga srca jer je smrt ljudi odraz njihovog života, a mnogi žive loše i teško će doći do toga da dobro umru. Puno sam trpio vidjevši da će toliki ljudi umrijeti kao što su i živjeli. Zbog toga sam se jako trudio kod Oca, prikazivao sve svoje zasluge, sva svoja djela, da se Otac udostoji u tom trenutku iskazati umirućima svoje veliko milosrđe. Uistinu, nisu bile uzaludne moje prošnje i prikazanja jer će mnogi doživjeti veliko milosrđe prema previsokim i neshvatljivim sudovima moga Oca.

On prema svima iskazuje veliko milosrđe, ali milosrđe koje se zove čudesno kušaju samo neki, kao što sam kazao. Prema skrivenim sudovima moga Oca dođu do toga da dobro umru i budu spašeni čak oni koji su uvijek loše živjeli. Shvatio sam tada i prodro duhom u dubine uzvišenih sudova moga Oca i Njegove najviše skrivene tajne i slavio sam Ga u svemu što je odredio, veliča Njegovu pravednost i beskrajno milosrđe u ime sve moje braće. Molio sam Ga da grješnicima udijeli tajnu grižnju savjesti i potakne ih na spasenje, te im da shvatiti da se ne trebaju nadati dobrom kraju svoga života ako se ne obrate na vrijeme. Ako se to i dogodi za nekoga, ne treba smatrati sigurnim za sebe to što Otac koristi ovo ponekad čudesno milosrđe, neka ne smatra osoba da će nju zapasti ta sretna sudbina da će mu moj Otac u trenutku smrti dati istinsko i savršeno pokajanje za grijehe u kojima je uvijek htio živjeti. Zbog toga, kao što sam kazao, molio sam Oca da potiče grješnike na trajnu brigu da se obrate na vrijeme da bi mogli doći do milosti sretne smrti.

Otac Mi je to obećao i On to uistinu i čini. Isto tako grješnik je gluh na nutarnje poticaje milosti. Zbog ovih otvrdlih ljudi doživljavao sam veliku gorčinu i muku svoga srca jer sam već vidio loš kraj njihovog života. Ova gorčina je bila dovoljna da Mi zagorča utjehu koju sam imao zbog onih dobrih. Uistinu, vidio sam da će neki odgovoriti na milost i poslušati poticaje moga Oca, prihvatiti nutarnje grižnje savjesti, te se obratiti na vrijeme i sretno umrijeti. Tada će iskusiti u smrtnom trenutku veliko milosrđe moga Oca jer su odgovorili na Njegove pozive i na dar milosti. Molio sam Oca i za sve duše pravednika da njihova smrt bude dragocjena u Njegovim očima, da im poveća milost, da im da velike pomoći, da se trude u krjepostima, da tako postaju još draži u Njegovim očima tj. da žive predanje, strpljenje, u čežnji za kućom Očevom, s nadom u Njegovo milosrđe, da imam živu vjeru, savršenu ljubav, da sve trpe Njemu za ljubav i da u svemu vrše Njegovu volju.

Molio sam da utješi duše pravednika na kraju njihovog života svojim Božanskim nadahnućima i da se pokaže prema njima kao uistinu ljubazni Otac. Da moj Otac udijeli sve ove milosti grješnicima i pravednicima ,prikazao sam da ću umrijeti u muci, bez ikakve utjehe, da ću na se uzeti sve muke i patnje koje bi trebala trpjeti moja braća, i ako je potrebno da oni podnose patnju smrti da im ona bude ublažena zbog onoga što ću Ja trpjeti. Za duše pravednika neka to bude radost, a ne muka, da shvate kako je blizu vrijeme kada će poći i uživati najviše dobro i dobiti obećanu nagradu za svoja sveta djela, da uživaju u smrti i budu utješeni u trpljenju.

Poticaj svojoj zaručnici

Neka ti to bude poticaj, moja zaručnice, da sveto živiš i da provodiš u praksi ono što sam ti puno puta kazao i ako je u tebi velika želja da umreš smrću sličnom onoj sv. Josipa, nasljeduj njegov život poglavito vjernost Bogu u vršenju Njegove svete volje.

Drugo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini nakon smrti sv. Josipa do trenutka kada je napustio svoju kuću i Nazaret i uputio se prema pustinji

Sam s Majkom

Nakon Josipove smrti i nakon što smo obavili sve obrede koje treba obaviti u toj prigodi ostali smo sami Ja i moja predraga Majka Marija. Tješio sam je govoreći:

«Utješi se, moja predraga Majko, jer smrt tvoga zaručnika Josipa je bila, kao što si vidjela tako sretna i dragocjena pred licem moga Nebeskog Oca. Budući da si Ti tako sjedinjena s Božjom voljom, kažem Ti da muka koju si trpjela kod Josipove smrti je samo jedan mali dio mora patnji koje ćeš trpjeti prisustvujući mojoj smrti. Vidjet ćeš Me, Majko, kako umirem smrću koja će biti drugačija od one Josipove.

Zbog toga neka bude pripravljeno tvoje srce na tvrde udarce kojim će tvoje srce iskusiti teško trpljenje ljubavi. Zbog toga utješi se jer tako to želi moj Otac, a Ti ćeš Mi biti pridružena i vjerna družica u muci. Uistinu, ovo kratko vrijeme koje ćemo skupa provesti spreman sam, o moja predraga Majko, izvršavati tvoje zapovijedi i naloge. Nemoj usredotočiti svoj pogled na moje Božanstvo, nego gledaj Me kao svog pravog sina i kao takvome zapovijedaj jer Ja ću uvijek biti spreman slušati na najmanji znak tvojih zapovijedi jer ne želim ništa činiti što Mi Ti ne kažeš i ne zapovjediš, izuzev onoga što mi naloži moj Otac Nebeski, a to ću Ti kazati.

Evo me, dakle, potpuno sam tvoj. Ja ću te slušati kao tvoj Sin, tješit ću te kao zaručnik tvoje duše, brinut ću se za tebe kao tvoj skrbnik, ljubit ću te i štititi kao zaštitnik, a moj Nebeski Otac će nas voditi uvijek kao svoju predragu i ljubljenu djecu. Zbog ovog kratkog vremena koje nam preostaje ne ću te više nikada napustiti da možeš uživati u mojoj prisutnosti, ne ću se odijeliti od tebe i bilo kamo da pođeš Ja ću te pratiti sve dok ne budem trebao izvršiti zapovijedi svoga Oca. Pa i kada budemo odvojeni uvijek ćemo biti sjedinjeni u duhu i tvoje srce bit će jedno vjerno zrcalo svega onoga što se bude u Meni događalo. Tako će tvoj život biti više u Meni nego u tebi samoj i Ja ću Ti uvijek biti vjerni pratilac, ne samo da ću osjećati tvoje muke, nego i one koje ćeš Ti trpjeti Meni za ljubav.

Moje srce će biti uvijek ranjeno tvojom ljubavlju i ljubazno ću na tebe uvijek misliti. Bit ćeš utješena iz ljubavi prema Meni i Ja ću biti utješen iz ljubavi prema tebi. Budući da ćeš trpjeti zbog Mene, Meni za ljubav i Ja ću trpjeti iz ljubavi prema tebi. Uistinu, bit ćemo tako sjedinjeni da iako ćemo biti dvoje, bit ćemo jedno kao što je to bilo i u prošlosti. Zbog toga utješi se i uvijek budi sjedinjena sa predmetom svoje ljubavi.»

Kad je Marija ovo čula, bila je ranjena bolju zbog žestine ljubavi i sjedinila se potpuno sa voljom moga Nebeskog Oca, pala do mojih nogu i izgovorila ove riječi:

«Sine, moje srce je spremno trpjeti sve ono što će poslati Nebeski Otac iz svojih ruku. Molim te, ljubljeni Sine nemoj me napustiti i učini da imam udjela u tvojim mukama.»

Budući da sam vidio da je moja predraga Majka Marija u tolikoj muci tako sjedinjena s voljom Božjom, podigao sam je desnom rukom i iskazao joj geste ljubavi, tješio je i ispunio radošću njeno srce.

Molitva za ožalošćene

Nemoj se čuditi, o moja zaručnice, ako sam na ovaj način govorio svojoj Majci i podsjećao je na ono što će trebati trpjeti, a bila je ožalošćena zbog Josipove smrti. Trebaš znati da je Ona imala dušu jako velikodušnu, postojanu, jaku. Od velikih duša se traže velike stvari. Tako sam i Ja htio iskušati hrabrost svoje predrage Majke da je još više uresim zaslugama i da se vježba u podnošenju muke koja će s vremenom doći do vrhunca.

To će biti na divljenje cijeloga Raja i cijeloga svijeta. U isto vrijeme dok sam joj govorio, molio sam Oca da joj da snage da dobro podnosi ovaj bolni navještaj. Otac je to i učinio, a milost koju je udijelio imala je sve učinke koje je On želio jer je Marija bila uistinu mudra, jaka, razborita, primala je u svoje srce Božje milosti i tu ih čuvala. Zbog toga joj je Otac rado davao milosti znajući da su one u njoj dobro čuvane te da će donijeti onaj plod koji On očekuje kada daruje milosti. Molio sam Nebeskog Oca da se udostoji utješiti sve one duše koje su ožalošćene zbog gubitka svojih dragih, da im da dovoljno milosti da se potpuno predaju Njegovoj volji i Njegovoj Božanskoj odredbi.

Kako bih to zadobio, prikazao sam Mu svoju sjedinjenost sa Njegovom voljom i onu moje Majke Marije, koju On jako rado prima i obećao je da će učiniti što sam molio. Najveći broj stvorenja se potpuno prepušta patnji zbog navezanosti na onoga koga gube, ali na kraju pobjeđuje milost iako ima onih koji joj se jako opiru. Za ove sam molio Oca da ima samilosti prema njima. On se pokazao uistinu samilostan i milosrdan i dao im je više milosti da se sjedine sa Njegovom Božanskom voljom. Otac je bio jako milosrdan prema onima koji su se zbog sukladnosti s Njegovom voljom rado lišavali onih koje su ljubili i s kojima su krvno povezani. Imao je razumijevanja za slabost ljudskog bića te ih je podupirao i jačao strpljenjem u patnji koja ih ožalošćuje i na mnoge načine tješio je takve osobe.

Otac daje jednu veliku nagradu onima koji su sjedinjeni s Njegovom voljom i žrtvuju Njemu ovu ljubav i patnju. To u njima povećava i to jako, stupnjeve milosti i ljubavi prema Bogu. Mogu tako zadobiti više zasluga i veću slavu. Zahvalio sam Ocu u ime sve moje braće, posebno one koja u ovome imaju velike propuste, a takvih nije malo. Otac je sve rado primao i za sve Mu je iskazana zadovoljština, ali zasluge je čuvao samo za one koji su vršili svoje obveze.

Život s Marijom

Nakon što sam okončao razgovor sa svojom predragom Majkom Marijom i zadobio od Oca ono što sam želio za svoju braću, molili smo pohvale Bogu nakon kojih smo učinili uobičajena prikazanja i ponovno molili Oca, te smo se povukli u samoću. Molio sam Oca da Mi objavi svoju volju o tome kako trebam živjeti sa svojom Majkom. Pa iako sam sve znao, ipak sam učinio pokazao podložnost Ocu da se pokažem kao poslušni Sin što je Njemu bilo jako drago. Predstavljao sam sav ljudski rod, a On nije mogao naći svoju nasladu u ljudima jer je većina njih neposlušna i slijede svoju vlastitu volju, te je u Meni imao svu milinu jer sam Mu Ja iskazivao onu podložnost koju su Mu ljudi uskraćivali.

Na takav način je Ocu bila iskazana ona slava koju Mu treba iskazati. Otac Mi je naložio da se zadržim s Marijom njoj za utjehu i da s njom razgovaram o otajstvu otkupljenja dok ne dođe čas od Njega određen da se zaputim u pustinju. Prihvatio sam to sa velikom poniznošću i predanjem u volju svoga Oca i bio spreman učiniti sve što je tražio. Molio sam Ga da objavi svoju volju i mojoj Majci Mariji na njenu veću utjehu jer je Ona molila s toliko gorljivosti. Otac je to učinio jednim visokim prosvjetljenjem, dao joj je da shvati Njegovu volju i Marija sjedinjena sa Mnom klanjala se i s ljubavlju i zahvalnošću primala sve ono što je Otac htio. Zahvalio sam Ocu na onome što se udostojao objaviti Mi i prikazao sam Mu one čine koje sam prakticirao u ime sve moje braće, a On je to rado primao.

Zbog miline koju je primao po Meni molio sam Oca da svima da milost da se u poniznosti podlože Njegovoj volji i da se rado podlože onima koji zapovijedaju u Njegovo Ime. Otac Mi je obećao da će to učiniti, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih. Ali kao što sam ti puno puta kazao, bio sam jako ogorčen jer sam vidio da će većina moje braće zloupotrijebiti ove milosti. Kako je moja utjeha bila velika kada sam zadobio milosti od Oca, isto tako je moja muka bila velika kada sam gledao kako će ljudi prezirati i zapostavljati te milosti.

Želja da bude tražen i prihvaćen

Nakon što sam okončao svoju molitvu, pošao sam do Marije koja je također završila svoju molitvu te Me očekivala. Ona je jako dobro znala kada sam završio svoju molitvu, zbog sjedinjenja u duhu koje je imala sa Mnom. Stoga Me pozivala da dođem k njoj, a Ja sam bio privučen jakošću njene ljubavi i ljubaznim nutarnjim pozivom. Koliko više sam dolazio, toliko se Ona više željela zadržati sa Mnom i razgovarati o Božjim savršenstvima. I Ja sam bio zadovoljan slušajući njena pitanja i odgovarajući jer sam jako uživao razgovarati o veličinama i savršenstvima svoga Oca sa svojom predragom Majkom Marijom, a Ona je to tako jasno shvaćala da takvu intuiciju nikada više ne će imati nitko, pa niti sva stvorenja zajedno.

Prikazao sam Ocu gorljivu želju svoje Majke i užitak i radost koju sam doživljavao kada sam joj govorio o veličinama i savršenstvima Božjim. Snagom toga molio sam da kao što je to učinio prema mojoj Majci Mariji, da tako nadahne i srcima sve moje braće gorljivu želju da se Ja, privučen snagom poziva i njihovih gorljivih želja objavim na takav način da čuju u dubini svoga srca moj glas kako bi se objavila volja Božja. Imao sam tako gorljivu

želju da budem u društvu svoje braće, sam s njima, u njihovim dubinama srdaca, da sam za to jako puno molio Oca, da ih svojom milošću pripravi da mogu primiti ovaj veliki dar. Ova želja Me potakla više puta da očinskom ljubavlju tražim srce svoje braće kako bih se mogao njima objaviti. I ako bi Mi oni davali svoje srce, Ja sam ga odmah želio očistiti i učiniti sposobnim da čuje moj glas i da se u njega utisne znak moje ljubavi.

Ali kako je malo bilo odgovora na moju ljubav i želju. Ipak nisam propuštao više puta moliti Oca, a to je Njemu bilo jako drago jer je Njegova želja bila da se daruje svojim stvorenjima i da Ga oni upoznaju, kao što je to bila i moja želja, te da poznajući Ga i uzljube. Uživao sam i Ja koji sam bio sredstvo, kao neki kanal preko kojega se događa spoznaja i ljubav u svim stvorenjima i po kome se njima dijeli toliko dobra, a Ocu se uzvraća tolika slava jer je stvorenje stvoreno da bi upoznalo i ljubilo svoga Stvoritelja i Boga. Slava Božja je u tome da bude spoznat i ljubljen, da Mu djela Njegovih ruku daju svu čast koju Mu trebaju iskazati i tako postignuti cilj za koji su stvoreni.

Moj ljubazni Otac Mi je udijelio ono što sam molio i obećao da će sve učiniti da kod moje braće pobudi takvu želju, dat će im posebnu milost i pomoć da bi mogli nadvladati strasti i naravne želje koje uvijek potiču da se žele zemaljske i sjetilne stvari te ih to čini nesposobnima da žele nebeske i duhovne stvari. Zbog toga Mi je Otac pokazao milost i pomoć koju će im udijeliti kako bi nadvladali zemaljske ljubavi i želje i kako bi žudili za nebeskim i božanskim stvarima, kako bi mogli pripravljati svoje srce i primiti Mene i biti u mojoj prisutnosti, kako bi se u njih mogla utisnuti moja ljubav da čuju moje Božanske Riječi. Vidio sam da će biti velika pomoć milosti koje je Otac pripravljao za svakoga te sam jako uživao i zahvaljivao Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši da će moja braća prezirati tolike milosti i pomoći.

Vidio sam da će njihova tvrdoća biti tako velika da će se opirati tako velikim darovima tako da sam bio, o moja zaručnice, poništen pred licem svoga Oca vidjevši da toliki ne će dopustiti da uđem u njihovo srce koje tražim s toliko ljubavi. Mnogi će Mi to uskratiti. Ne će htjeti čuti moj glas i primiti moje poruke te će tako biti lišeni tolikoga dobra i postati takvi da zaslužuju srdžbu moga Oca. Toliko sam želio da budu dostojni Njegove ljubavi i odgovore na Božje milosti! Prikazivao sam Ocu ovu svoju muku a Otac je prihvaćao to prikazanje i bila Mu je iskazana zadovoljština. Na tome sam Mu zahvaljivao i slavio Njegovu beskrajnu dobrotu.

Isuse se obraća Mariji

Otišao sam do svoje ljubljene Majke koja me sa žudnjom očekivala te sam joj kazao:

«Evo Me, predraga Majko, došao sam na tvoj poziv. Ti si Mi previše draga i snaga tvoje ljubavi ne dopušta Mi da odugovlačim ispuniti tvoju želju. Ti si sva lijepa u očima mojim i moga Nebeskoga Oca i u Tebi imamo svoju nasladu. Ti si vrt naše radosti, i užitka gdje imamo svoje boravište, gdje blagi lahor Duha Svetoga u Tebi boravi kao u svojoj zaručnici, odmara nas miris tvojih krjeposti, raduje nas i tvoja ljubav je dovoljna da nas učini zadovoljnima.»

Sa ovim i sličnim riječima pozdravljao sam svoju Majku, tješio je i hrabrio u njenoj ljubaznoj muci, čežnji, ljubavi. Govorio sam to ustima svojoj predragoj Majci, a istovremeno sam usmjeravao misao svome Nebeskom Ocu te sam Mu kazao:

«Oče moj, uvijek sam spreman odgovoriti na pozive koje Mi upućuju moja braća. Ne ću zakasniti da ih utješim jer oni Me pozivaju. Ti im nadahni sličan osjećaj, sami po sebi nisu sposobni za to zbog svoje ljudske krhkosti.»

Tada sam vidio sve one koji će Me srdačno pozivati sa svom iskrenošću i snagom svoje ljubavi te sam i Ja jako uživao i odredio da ću odmah poći utješiti ih i objaviti im se, da uživam skupa s njima.

Pohvale i zahvale

Nježno sam pozdravio svoju Majku Mariju, bio s njom te sam je sa profinjenošću ljubavi ponovno pozdravio, a zatim smo zapjevali Pohvale Bogu kao i obično jer nismo nikada propuštali provoditi način života koji smo započeli. Dok sam boravio sa Marijom, uvijek smo tako radili. Kada sam bio daleko od nje, naš duh se sjedinjavao u vrijeme koje je odredio Otac da pjevamo pohvale, a Ja sam Mu prikazao ovu svoju ustrajnost kao nadoknadu za nedostatke moje braće u tome. Molio sam Ga da snagom ovih mojih molitava udijeli svoj mojoj braći dar ustrajnosti u služenju Njemu, vršenju djela koja su započeli na Njegovu slavu i čast. Shvaćao sam da će moja braća imati propuste u ovome i kao što će lako otezati vršiti ove svete vježbe, isto tako lako će ih propuštati.

Zbog toga sam ustrajno molio Oca da im udijeli dar ustrajnosti jer je to jedan dar besplatno darovan. Zbog toga sam se trudio zaslužiti im to i molio Oca da to da onima koji će to moliti u moje ime i po mojim zaslugama. Otac Mi je to obećao i bio jako velikodušan u tome, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svoje braće kako bih nadoknadio za njihove propuste i nedostatke. Na kraju Pohvala, kao i obično, činili smo prikazanja u ime sve moje braće a Marija se sjedinjavala sa Mnom. Zbog toga je bila iskazana velika čast Ocu u ime cijelog ljudskog roda. Što bi bilo od svih stvorenja da mome Ocu od Mene nije bila iskazana zadovoljština u ime svih?

Vidjet će jednog dana moja braća koliko sam učinio kod Oca za njih jer nema ljudskog duha koji to može shvatiti, a to će shvatiti samo kada budu razriješeni spona ovoga tijela, a duša će biti blažena u krilu beskrajne Dobrote. Tada će shvatiti i jasno spoznati što sam učinio kod Oca za svaku dušu da bi došla do toga da bude u vječnom blaženstvu. Na tome će Mi zahvaljivati i vječno blagoslivljati, a Ja ću uživati vidjevši da su u njima bila plodonosna moja djela, da će biti udovoljena time moja želja i ona moga Nebeskog Oca.

Razgovori s Marijom

Nakon što smo otpjevali Pohvale Bogu, započeli smo razgovarati moja Majka i Ja o Božjim savršenstvima. Ona me pažljivo slušala i upijala moje riječi u svoj duh tako da je sve čuvala u svojoj nutrini. Jako je uživala u ovim svetim razmišljanjima, njena duša se time hranila i sve više rasla u spoznaji svoga Boga i raspaljivala se sve više njena ljubav. Ja sam uživao objavljujući veličine i savršenstva svoga Oca. Zbog toga sam o tome duže govorio jer se Marija time jako oduševila i to je imalo željeni učinak. Kako još nije došao čas kada ću moći javno govoriti, udovoljavao sam svojoj želji skupa sa svojom Majkom, a Ona slušajući Me padala bi u slatku ekstazu zbog snage ljubavi koja je rasla u njoj. Molio sam Oca da učini tako da Njegove Božanske riječi imaju divan učinak u srcima slušatelja svojom vlastitom snagom kod onih koji slušaju Božju Riječ poglavito kada to bude da duša koje su ispunjene Bogom. Uistinu, moja zaručnice, Božja Riječ je sjeme koje donosi puno plodova u duši koja ga prima, pod uvjetom da Ga uistinu prihvaća, kada je zemlja srca prikladna primiti sjeme Božje Riječi.

Ali ako je srce puno svjetovnih stvari, sigurno u tom srcu Božja Riječ ne će pustiti korijen i donijeti plod. Zbog toga sam molio Oca da udijeli ovu jakost Božjoj Riječi tj. da kada je se sluša sa pažnjom i željom da donosi ploda, da udijeli jakost duši da udalji iz srca svako sjeme kukolja i prihvati samo ono Božansko, te donosi plodove za vječni život. Otac je

obećao da će to učiniti i uistinu u mnogima On čini divno djeluje ali koliki zloupotrebljavaju tolike milosti i ostaju u svojoj tvrdoći i zaslijepljenosti.

Doživljavao sam veliku i duboku bol zbog ovih bijednika i jako sam molio za njih Oca i ma koliko sam se mučio za njih, nisam mogao zadobiti željenu nakanu zbog njihove navezanosti na stvari ovoga svijeta. Kod nekih je to bilo tako jako da ma što se činilo, nije se moglo iskorijeniti ispraznosti jer oni to ne žele. Jako su Me obradovali oni koji će donijeti željeni plod te će se okoristiti Božanskom Riječi, a ona će pustiti korijenje u njihovom srcu i ne će biti iščupana do vremena kada bude žetva i uživat će plod koji je Božja Riječ u njima donijela, koju su prihvatili i čuvali u svom srcu. Moj Božanski Otac je u tome jako uživao i s puno ljubavi čini što sam molio, a Ja zahvaljujem u ime svih. Kao da milosti koje daruje mojoj braći Meni samom daruje, bio sam zahvalan u ime svih, a Otac je jako uživao u tome, a Ja Ga sam slavio i zahvaljivao na Njegovoj beskrajnoj dobroti.

Molitva za potrebe braće

Nakon razgovora sa mojom preljubljenom Majkom ostavio sam je samu da se zadržava u motrenju onoga što je čula od Mene i uživa u duhu u razmatranju Božanskih savršenstava. Povukao sam se na molitvu Ocu za svu svoju braću, za svakoga ponaosob prema potrebama koje sam primjećivao u njima i koje sam imao pred sobom. Dobivao sam od Oca ono što sam tražio i nikada niti jedna od mojih molitava nije bila uzaludna nego je uvijek zadobivala milost moga Nebeskog Oca za moju braću, pa ipak nisu bile potpuno zadovoljene moje čežnje i želje zbog tvrdoće njihovog srca i zlobe.

Htio sam imati slobodu svih ljudi da je mogu voditi pravim putem, ali jer je čovjek slobodan i odlučuje o svojoj volji, nisam mogao ništa činiti bez njegova pristanka, a u tome sam nailazio na mnoge zapreke i poteškoće te sam zbog toga trpio. Bila Mi je velika utjeha vidjeti neke koji su se potpuno lišavali same sebe, žrtvovali Meni svoju volju da ih mogu voditi sigurnim putem tako se Otac u njima naslađuje. Zbog ovih sam bio sretan što su moja djela i napori donosili željeni plod. Zbog toga sam ih prikazivao Ocu, a On ih je motrio pogledom punim ljubavi, u njima se naslađivao, a Ja sam uživao u Očevoj nasladi i milini. Sva moja briga je bila u tome da se trudim pribaviti svoj mojoj braći spasenje i nisam se nikada umarao, niti u tome dosađivao ma koliko vidio da su otvrdli i skloni zlu.

U tome sam ustrajao do zadnjeg daha svoga života. Više puta sam prikazivao Ocu svoju neumornost i strpljenje i snagom njih sam Ga molio da udijeli milost svima koji se trude u tim svetim vježbama tj. da mole za spasenje svoga bližnjega, da nastave s tom molitvom ma kako vidjeli malo plodova i zbog tvrdoće i odbijanja onih za koje mole. Ustrajnost u njihovim prošnjama nikada ne će biti besplodna nego uvijek donosi neki plod, ako ne u svemu što mole barem djelomično i sigurna je zasluga koju molitelji na takav način zadobivaju kod Oca. To je obećao učiniti Otac tako da će dati veliku gorljivost onim dušama koje je izabrao da tako mole. Uistinu, Njegova beskrajna dobrota vidjevši da mnogi idu putem propasti odredila je da se izaberu neki da budu posrednici i zagovornici kod Oca. Ovi svojim gorljivim molitvama i prošnjama mole Božju milost za one koji je ne zaslužuju i tako ublažavaju Božju srdžbu i Njegovu pravednost, srdžbu protiv onih koji krše Božje zakone.

Molitelji se trude kod Oca da svoje molitve sjedine sa mojima da bi na takav način mogle imati potrebnu vrijednost. Moje zasluge daju snagu i vrijednost svim njihovim dobrim djelima bez kojih bi malo vrijedila ta djela. Uistinu, sva vrijednost je u mojim zaslugama. Te zasluge su beskrajne i imaju beskrajnu vrijednost jer sam ih Ja,Sin Božji darovao ljudima. Oni mogu po njima zadobiti milost. Uistinu, prikazujući ih mome Ocu prikazuju Mu time nešto

što je Njemu jako drago i po volji jer su beskrajne vrijednosti, a to samo zato jer sam ta djela Ja učinio, utjelovljeni Bog koji sam beskonačan kao i moj Otac.

Ukoliko sam čovjek, time su moja djela na najveću moguću korist ljudima i u njima Otac ima svu najvišu milinu jer sam Ja Njegov jedinorođeni Sin kojeg On beskrajno ljubi. Sve Mi je to obećao moj ljubljeni Otac, a Ja sam na svemu zahvaljivao i uživao u Njegovoj beskrajnoj dobroti i milosrđu.

Samo kruh i voda

Moja predraga Majka Marija se brinula za kućne poslove koji su potrebni za njeno i moje uzdržavanje na takav način da smo imali samo što je potrebno za svakodnevno uzdržavanje koje je bilo jako umjereno. Uzimali smo hranu kad je već dan bio pri kraju i toliko koliko je bilo potrebno za uzdržati se u životu. Nakon smrti sv. Josipa to je bilo jako oskudno. Bilo nam je dosta samo kruh i voda. Iako je neki puta naša ljudska narav pokazivala da ima potrebu za nečim što će udovoljiti naravnim apetitima, mi smo to uvijek mrtvili i prikazivali Božanskom Ocu to odricanje kao nadoknadu za sve ono u čemu su naša braća pretjerivala u hrani.

Mrtvili smo se kako bismo zadovoljili Božansku pravdu jer sam Ja uzeo na sebe dugove cijelog ljudskog roda. Trudio sam se na sve načine zadovoljiti za ljudski rod Božanskoj pravdi. Otac je to prihvaćao pokazujući da Mu je to drago, naprotiv, to je od Mene tražio jer je Božanska pravda htjela biti takva da joj u svemu bude zadovoljeno. Ja sam to rado činio iako sam dobro shvaćao da će najveći broj ljudi biti nezahvalan prema Meni. Zbog toga se nikada nisam umarao da trpim i činim zadovoljštinu za njih.

Želja za druženjem

Dok se Marija bavila svojim poslom, Ja sam se neki puta zadržavao s njom u druženju punom ljubavi. Ona Mi je iskazivala ljubav koju je imala prema mome Ocu i Meni, a Ja sam joj pokazivao da nam je to drago. U ovim uzajamnim iskazivanjima ljubavi još je rasla njena ljubav kako je to priličilo mome Nebeskom Ocu da djelatno pokazuje moć svoje milosti, da ona ne gasne zbog žestine ove ljubavi jer ljudska narav ne može podnositi takva naprezanja.

Puno puta smo razgovarali o ljubavi prema bližnjemu i Ja sam joj govorio o potrebama svakoga ponaosob a u njoj bi to raspaljivalo toliku ljubav i samilost da se htjela prikazati kao žrtva za njih. U tim prigodama Ona je odlučivala da će učiniti sve što je moguće kod moga Oca da pomogne ljudima, da im bude potpora u njihovim potrebama, ne samo duhovnim nego i vremenitim. Često sam joj govorio:

«Majko moja, došao sam na ovaj svijet da spasim svu svoju braću. Zbog toga želim da Mi u mojim naporima Ti budeš družica. Ni u čemu ne možeš više biti mila mome Ocu kao u tome da sudjeluješ i surađuješ na otkupljenju žrtvujući Mene, svoga predragoga Sina i samu sebe. Žrtvuj Mene i rado pristani da budem žrtvovan na Oltaru križa, a Ti trpeći sve muke u duši koje ću Ja trpjeti u tijelu postat ćeš žrtva patnje i ljubavi.»

Na ove riječi Marija je pokazala spremnost i predanost i prikazivala se Ocu i prikazivala i Mene, svog preljubljenog Sina. A moj Otac je jako uživao u ovim razgovorima koje smo vodili među sobom, vrlo rado je prihvaćao to prikazanje. I Ja sam uživao u sličnim trenutcima druženja sa mojom Majkom, a Ona je uživala zbog moje prisutnosti. Zadržavajući se s njom nisam propuštao usmjeriti pogled na svoju braću, gledao sam ih s ljubavlju i

zamišljao u svom duhu da se zadržavam s njima u ljubaznom druženju i iskazima uzajamne ljubavi.

Iako su oni zauzeti poslovima da si zarađuju za život i žele koristiti svoje vrijeme da ga ne gube u ljenčarenju, želio sam da ipak mogu uživati u mojoj prisutnosti iako ne na vidljiv, nego na nevidljiv način i da dožive učinke moga boravka u njima. Molio sam to Oca i On je bio zadovoljan i obećao Mi da će svima dati toliko milosti kolika je potreba da postanu sposobni za tolike darove, da imaju gorljivu želju družiti se sa Mnom i ljubaznu žudnju kojom Me pozivaju u svojim mislima da budem s njima. Molio sam Oca da moja braća čuvaju čistim svoje srce da bih Ja mogao biti u njima, da bih mogao pokazati da sam tu, da to kušaju i vide nutarnjim očima svoje duše.

Zahvaljivao sam Ocu na tolikoj ljubavi i milostima koje će udijeliti svoj mojoj braći, ali sam vidio i mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti te Mi je to uzrokovalo veliku patnju. Ali Me tješilo to što sam vidio neke koji će se uistinu truditi u toj svetoj vježbi i sa željom punom ljubavi trudit će se da Me traže i pozivaju da se družim s njima, te sam s ljubavlju govorio:

«Imate sreću uživati moju prisutnost. Kušajte slast moje ljubavi, vidite koliko sam blag i pun slasti sa onima koji Me traže, koji se Meni približavaju i samo su zadovoljni sa Mnom. Ja ću biti s vama i vi ćete biti moja naslada i moj užitak. Sretnih li vas!»

Moje srce je željelo da imaju tako lijepu sudbinu, a vidjevši da je malo takvih, to Mi je bila muka. Zbog toga sam ponovno molio Oca da im udijeli još više milosti. On Mi je obećao da će to učiniti kao što to uistinu i čini te sam vidio da su se neki okoristili ovom novom milosti i to Me jako obradovalo. Gledao sam, o moja zaručnice, svoju braću, gledao sam sve ljude kao svoju braću, ali ove sam na poseban način ljubio kao braću ljubavi koja su poslušna Ocu, koja se raduju u zadržavanju sa Mnom, u razgovoru sa Mnom jer sve to proizlazi iz njihove volje i ljubavi koju imaju prema Meni. Otac, koji ih nadahnjuje i daruje im svoju milost, želi da Mi oni odgovore spremno i s ljubavlju.

Ne prisiljava nikoga da to učini jer stvorenje treba učiniti nešto sa svoje strane. Moraju odgovarati na milost, slušati nadahnuća i biti spremni činiti volju Božju. Ako to ne čini, samo stvorenje je krivo jer se opire Božjoj volji, prezire milost i odbija nadahnuće. Na takav način ljudi su protivni Meni i Ocu i lišeni svega dobra, ali svojom krivnjom te postaju nesposobni primiti nove milosti i ne dobivaju ono što sam molio Oca za njih. Zbog toga ti kažem, moja zaručnice, budi pažljiva i nemoj odbijati Božja nadahnuća, nemoj zloupotrebljavati Božje milosti i nemoj se nikada opirati Božjoj volji, da ne bi bila u broju onih koji se lišavaju svih milosti koje sam zaslužio za njih kod moga Oca, a oni su Meni zbog toga uzrokom velike muke.

Sve za spasenje braće

Kada sam se zadržavao sa svojom predragom Majkom Marijom, sve vrijeme smo bili u trajnoj molitvi i molili Oca za spasenje moje braće. Za njih sam molio, i slavio svoga Oca i u svim trenutcima sam se za njih zalagao. Prikazivao sam ovo svoje trajno stanje brige za njih Ocu, molio sam da snagom te skrbi i radosti kojom je primao da se udostoji dati mojoj braći živu želju da sve svoje vrijeme koriste na čast i slavu Očevu, da u svim svojim djelima imaju samo jedan cilj: da se Njemu svide. Vidio sam da moja braća na takav način uzrokuju veliku radost Ocu i time imaju jako velike zasluge. Zbog toga sam ustrajno molio Oca da se udostoji svima dati slične osjećaje skupa sa Božjom milosti da bi to mogli i učiniti.

Otac je obećao da će to udijeliti kao što to i čini, ali je malo onih koji se okoriste tom milošću koju im daruje Otac s toliko ljubavi, te su time lišeni zasluga i ne daju slavu Ocu i nisu Mu po volji. Žalostio sam se, moja zaručnice, zbog ovih i imao veliku samilost vidjevši da su sami bili uzrokom gubitka tolika dobra, obraćao sam se Ocu i molio da im bude samilostan, milosrdan, da nikada ne odustane darovati im svoje svjetlo i svoje milosti. Puno puta sam vidio da je Otac ljut na moju braću zbog njihove tvrdoće i prezira Njegovih milosti, a kad sam Ja pred Njega dolazio u ime svih, bio sam posramljen, ponizivao sam se pred Njegovim licem i molio Ga za milosrđe i prikazivao sam sebe da udovoljim Božjoj pravdi u ime svih.

Otac Me motrio, u Meni nalazio svu svoju milinu i Njegova srdžba je bila ublažena. Htio bih, moja zaručnice, da svijet spozna dobročinstvo koje je Otac iskazao svijetu dajući Mene, svoga jedinorođenoga Sina, neprocjenjivo blago koje imaju u Meni. Po Meni je Ocu iskazana zadovoljština za sve. Prikazujući Mu moju osobu i moje zasluge ljudi prikazuju ono čime je Otac zadovoljan i iskazana Mu je zadovoljština za sve njihove dugove. On u Meni nalazi svu svoju milinu koju ne nalazi u vama jer Ga ljudi neljubazno odbijaju.

Mrmljanja

Kada sam se zadržavao sa Majkom Marijom, bilo je i prilika za trpljenje jer su sumještani mrmljali na Mene da sam lijen, mrmljali su i protiv moje Majke Marije, govorili da Me loše odgojila, a Ja sam sve znao i shvaćao sam nutrinu njihovih srdaca. Jako sam se žalostio vidjevši da će biti nespremni prihvatiti moj nauk, te da ću u zavičaju imati malo plodova u svom propovijedanju. Oni koje sam najviše ljubio i najviše im dobra činio bit će najnezahvalniji i protivnici mog nebeskog nauka. Rado sam trpio ova ogovaranja i mrmljanja, prikazivao to Ocu i molio mnogo za njih. Bila Mi je velika muka što su vrijeđali moga Božanskog Oca i Mene, Njegova jedinorođenoga Sina.

O da, to je probijalo moje srce! Prikazivao sam ovu patnju Ocu kao zadovoljštinu za sve uvrede koje je taj narod činio prema mojoj osobi i mojoj Majci. Puno su Me vrijeđali riječima, srdžbom i protivljenjima, pa ipak zbog mojih prikazanja Otac je bio ublažen u svojoj srdžbi. Ja sam živio povučen i sve podnosio u šutnji, nisam se nikada nikome požalio, nisam pokazao da sam ljut, nego sam uvijek bio radostan, pun ljubavi, i svima sam iskreno pokazivao svoju ljubav koja je gorjela u mom srcu za njihovo spasenje. Molio sam Oca da da mojoj braći slične osjećaje kako bi mogli s radošću trpjeti protivljenja, mrmljanja koja doživljavaju od drugih, te da mole za njih, za one koji loše govore o njima, da se obrate na krjepostan život, i žive povučeno s Bogom.

Otac Mi je pokazao da će Me uslišiti, ali da će malo biti onih koji će slijediti Njegova nadahnuća. Najveći broj će biti onih koji će slijediti svoje strasti i sebeljublje, koji će željeti da ih se poštuje, bit će častohlepni, i nikada ne će znati dobrim uzvratiti za zlo i moliti za one koji ih vrijeđaju. Jako Me žalostilo vidjevši kako će malo biti onih koji će Me uistinu nasljedovati, a od svojih sljedbenika želio sam upravo ovo nasljedovanje, te sam odlučio da ću im na više načina ostaviti sjećanje na to, kao što ćeš to čuti kada budem govorio o svom propovijedanju i o svojoj muci.

Poziv u pustinju

Zadržavajući se, kao što sam rekao, sa mojom Majkom Marijom u neprestanoj molitvi, pohvalama, i mrtvljenju prejudicirao sam sve krjeposti i prikazivao sve to svome Ocu u ime sve svoje braće. Otac je time bio zadovoljan i uživao vidjevši da živim tako nepoznat i povučen naslađivao se u Meni. Molio sam s uobičajenom željom da se brzo ostvari djelo

otkupljenja i da se pokaže svijetu Očevo milosrđe. Bio sam spreman izvršiti Njegovu Božansku volju i Otac Mi je objavio da stiže vrijeme početka mog propovijedanja. Božji Duh Me pozvao na jedno samotno mjesto, povučeno, tj. u pustinju i On Me vodio.

Moj Otac Mi je objavio da je Njegova volja da Mu se podložim i primim krštenje od Ivana Krstitelja i tako potvrdim ovaj sakrament, te da se kao čovjek ponizim i da držim skrivenim Božanstvo koje je bilo u Meni, kao što sam to činio i u drugim prigodama, da se pojavim kao pravi čovjek podlažući se u svemu onome što je nalagao Zakon. Klanjao sam se Vječnom Ocu, prihvatio Njegove naloge s najvišom radošću i predanjem. Bio sam spreman izvršiti svu Njegovu volju. Molio sam Ga da se na Meni ostvari zadovoljština za svu moju braću ljude. Bio sam spreman nju izvršiti i prikazati.

Preporučio sam Mu svoju predragu Majku iako sam žalio duboko u sebi to što sam je trebao ostaviti. Ipak sam se pokazao spremnim vršiti Njegovu volju. Prikazao sam Mu svoju spremnu volju u ime sve moje braće i molio Ga zbog zasluga te iste da se Otac udostoji dati mojoj braći posebne milosti da se rado podlože Božjim zapovijedima, da budu spremni ostaviti i najdraže stvari ako Bog od njih to traži, da vrše Njegovu volju. Otac Mi je obećao da će to učiniti i On to čini, ali najveći broj se opire toj milosti. Kada Duh Božanski poziva nekoga da se povuče na savršeniji život, neka spremno i odmah odgovori na taj poziv. Budući da za to treba jedna posebna nova milost, i za to sam molio Oca i to zadobio, te sam Ga slavio i zahvaljivao u ime svih.

Majčinsko povjerenje

Nakon što sam okončao svoju molitvu i izvršio sve svoje obveze prema Ocu, išao sam razgovarati sa svojom Majkom Marijom i objasnio joj da je došao čas i vrijeme kada trebam slijediti Očevu volju i da je trebam ostaviti. Potakao sam je i uvjeravao da se naš duh nikada ne će razdvojiti, te sam joj govorio:

«Draga moja Majko, došlo je vrijeme da počneš trpjeti sve ono što sam tijekom svoga života objašnjavao da se treba dogoditi u Meni i sa Mnom, da pokažeš svoju hrabrost i jakost, da izađu na vidjelo tvoje krjeposti i podložnost Božjoj volji. Znaj, da trebam poći u pustinju po nalogu Nebeskog Oca i da će Me Duh Sveti tamo voditi ali prije toga treba Me krstiti Ivan, zatim ću se povući u pustinju gdje ću činiti pokoru za cijeli ljudski rod. Trpjet ću glad i žeđ i bit ću izložen vremenskim neprilikama.

Sve ću to rado podnositi i bit će Mi to drago jer se tako vrši volja moga Nebeskog Oca i zadovoljava Božja pravda za grijehe ljudskoga roda. Zadržavat ću se sa svojim Božanskim Ocem i razgovarati o djelu otkupljenja. Zbog toga, predraga moja Majko, predaj se potpuno u volju moga Oca. Otići ću i ostaviti te, ali svoje srce ću tebi ostaviti, a sa sobom ću nositi tvoje srce. Moja draga Majko, ohrabri se trpjeti sve muke koje ću Ja trpjeti, tvoj jedini i predragi Sin. Ti ćeš uvijek biti najdraži predmet moje ljubavi, sve više ćeš to biti, ali ćeš biti i predmet moje boli jer ćeš trpjeti Meni za ljubav, a Ja ću trpjeti i tvoje muke. Hrabro, moja Majko, jer Ti trebaš uvijek biti savršen primjer moga života. Budi čvrsta u svojoj patnji i budi sigurna da u svemu vršiš Očevu volju koji te pozvao, izabrao da budeš moja Majka i stvorio Te sebi na slavu.»

Dok sam razgovarao sa mojom predragom Majkom Marijom, molio sam Oca da joj udijeli milost da se sjedini sa Njegovom voljom i Otac je i u njoj učinio divna djela jer je bila spremna prihvatiti ih i prihvaćala je sve kao dragocjeni dar. Kušala je u svom srcu muku što

će ostati bez Mene koji sam bio predmet njene ljubavi i njena jedina utjeha, ali je ipak uživala što se vrši Božja volja. Zbog toga je kleknula, poklonila se Božanskim odredbama svim srcem i zadovoljila se time da bude bez Mene, svog predragoga Sina. Okrenula se Meni i kazala:

«Ljubljeni moj Sine, moj Gospodine evo me spremna sam sve podnositi i trpjeti. Spremno je moje srce i rado ću biti bez svoje jedine utjehe samo da se vrše odredbe Nebeskog Oca. Ljubljeni moj Sine, odsad pa nadalje ne ću Te vidjeti osim u mukama, naporima i krajnjim patnjama. O, kad bih ja mogla trpjeti sve tvoje patnje! Bila bih sretna kada bih mogla imati tu sudbinu da sve tvoje patnje padnu na mene, ali budući da je određeno da Ti trebaš trpjeti, prihvaćam to jer i Ja ću trpjeti veće muke vidjevši Tebe kako trpiš predragi moj Sine, moje jedino dobro. Neka se vrša Božja volja u svemu se potpuno podlažem.»

Tako je govorila moja Majka Marija. Molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći slične plemenite osjećaje da se u sličnim prilikama i oni ponašaju na ovaj način i budu velikodušni trpjeti sve što Otac odredi, na što ih poziva, a što je mučno. Otac se radovao vidjevši i čuvši moju predragu Majku Mariju što je s takvim potpunim razbuktalim raspoloženjem bila na sve spremna Njemu za ljubav. Zbog ovog užitka koji je moj Otac u tome imao molio sam Ga ustrajno da udijeli sličnu milost i mojoj braći na što je Otac velikodušno pristao. Vidio sam kako će se neki dobro služiti tom milosti i nasljedovati moju Majku Mariju u sličnim prilikama i zbog toga sam uživao, ali sam bio i ogorčen zbog mnoštva onih koji će se drugačije ponašati.

Moje srce je doživljavalo tešku muku vidjevši kako će milost koju im Otac daruje s toliko ljubavi tako malo ili ništa učiniti u njihovim srcima koja će ostati tvrda, otvrdla i ne će se predavati volji moga Oca i ne će sve primiti sa predanjem u Božjim odredbama. Ono što Me još više žalostilo je to što se moraju ispuniti neizrecive Božje odredbe, a oni htjeli ili ne bit će njima podložni, a sa svojom zlobom i tvrdoćom postat će predmet kazne na temelju onoga što je odredio Otac, a sve je moglo za njih biti predmet zasluge i nagrade.

Pohvala, hrana, odmor

Nakon što sam završio razgovor sa Marijom i zadobio od Oca što sam želio, rekao sam Majci:

«Majko moja, Ti sa svojim činima herojskih krjeposti jako si draga Ocu i On se naslađuje u tebi, radi toga slavimo skupa Njegovu dobrotu.»

Tako smo zapjevali nove pohvale Nebeskom Ocu i prikazali ih kao zahvalu za mnoge milosti koje je udjeljivao mojoj Majci a također i u ime sve moje braće, posebno onih koji primaju veće milosti kada na njih odgovore sposobni primiti još veće. Nakon zahvale i prikazanja Marija i Ja skupa smo jeli, kao i obično, oskudno i siromašno. Gledala Me moja predraga Majka i govorila Mi u svom srcu, iskazivala svoju patnju i istovremeno sjedinjenje sa voljom moga Oca. Koliko strelica ljubavi je dolazilo raniti moje srce, potreslo Me u dubini moga Srca koje je sve gorjelo Božanskim plamenom.

Marija je izgarala istim plamenom Božje ljubavi, ali budući da je pred sobom imala predmet svoje ljubavi tj. Mene, u Meni se naslađivala. A njenu nutrinu je ranjavala misao da će morati ostati ubrzo bez Mene. U njenom srcu se borila ljubav i patnja i sve je bilo za njeno veće dobro. Uživala je što se u svemu vrši Božja volja. Trpjela je jer je ostajala bez svog

predragog Sina i između trpljenja i užitka goreći od ljubavi, predala je svoga predragoga Sina kao plemenitu žrtvu svome Bogu.

Kako sam uživao moja, zaručnice vidjevši svoju Majku Mariju kako se na ovaj način ponaša, a bilo je jako drago i mome Nebeskom Ocu. Te riječi su zadivile i sve anđeoske duhove i skupa su slavili moga Oca što je stvorio i u svijet postavio jedno tako plemenito i dostojno stvorenje kao što je Marija. Slavili su i zahvaljivali što je od nje učinio Kraljicu i Majku moju predostojnu. Otac se naslađivao vidjevši to svoje savršeno djelo koje je još od vječnosti odredio stvoriti. Nakon okrjepe malo smo se odmorili zbog potreba naše ljudske naravi i zahvalili Ocu kao i obično i zadržali se neko vrijeme u svetim razgovorima, a zatim se povukli na odmor jer sam se kasnije trebao zaputiti prema rijeci Jordan.

Nakon kratkog odmora molio sam Oca, prostrt u Njegovoj prisutnosti, i Njemu se prikazao spreman izvršiti Njegove naredbe. Ponovio sam sve svoje prošnje sa više ustrajnosti za svu svoju braću. Otac Mi je odredio da se odmah zaputim iz Nazareta prema Jordanu kako bi bio kršten od Ivana i On će tom prigodom svima objaviti da u Meni ima svu milinu.

Blagoslov Majke

Molio sam blagoslov moga Oca a zatim sam pošao predragoj Majci Mariji, i našao je u molitvi. Tako se pripravljala trpjeti moju odsutnost. Govorio sam joj s puno ljubavi:

«Majko moja, ostani u miru jer je došlo vrijeme da trebam izvršiti volju svoga Oca. Ne mogu se više zadržati s tobom, o predraga Majko! Ti ćeš imati o Meni sve novosti svaki puta kada poželiš posredstvom anđela. Tvoje Srce koje je vjerno zrcalo moga Srca sve će Ti kazati. Ne će Mi se ništa dogoditi da Ti to ne ćeš jasno shvaćati i spoznavati. Patnje koje ću podnositi i Ti ćeš ih trpjeti. Ljubav će učiniti da sve trpiš. Prati Me uvijek kao što si to i do sada činila moleći moga Oca za spasenje ljudskog roda da bi djelo otkupljenja bilo plodonosno za sve jer sam sišao s nebesa spasiti ljude. Blagoslovi Me moja predraga Majko, kao svoga istinskoga Sina. Zatim ću Ja tebe blagosloviti kao tvoj Bog.»

Na ove riječi Marija je doživjela kako joj mač boli probada dušu ali potaknuta Božjom milosti i zahvaljujući svojim rijetkim krjepostima jakosti i hrabrosti, sjedinila se s Božjom voljom. Nakon raznih uzajamnih izljeva ljubavi blagoslovila Me i Ja sam nju blagoslovio, blagoslovio nas je i moj Otac. Tako sam zadnji put pozdravio svoju Majku i otišao iz kuće i zavičaja kako bih izvršio Očevu volju. Istovremeno dok sam razmišljao skupa sa predragom Majkom molio sam Oca da se udostoji dati svoj mojoj braći slične osjećaje i krjeposti, posebno onima koji žive sa Mnom sjedinjeni i imaju zvanje da Me slijede i nasljeduju.

Ako budu lišeni sjetilne utjehe moje prisutnosti po mojoj Božjoj odredbi, neka se potpuno sjedine s voljom Božjom, neka rado trpe odsutnost predmeta svoje ljubavi, prakticiraju sve krjeposti koje je u takvim prigodama imala moja Majka Marija. Molio sam s puno ustrajnosti za ovu milost jako potrebnu zbog krhkosti ljudske naravi koja se teško prilagođava da se odriče utjeha koje Božanska prisutnost donosi duši. Otac Mi je obećao da će to i učiniti svima onima koji će se u tom stanju nalaziti i uistinu to i čini, te mnoga moja braća prakticiraju ove krjeposti u tim prigodama koje od njih želi Otac.

Ali isto tako ima mnogih koji se malo okoriste milošću jer nije umrlo njihovo sebeljublje, nisu se potpuno lišili samih sebe. Za ove sam ponovno molio Oca da im udijeli veću milost i više svjetla, a to je kod mnogih imalo željene učinke. Zbog toga sam se jako radovao i odlučio da ću se njima objaviti nakon kratkog vremena još jasnije tješeći ih i dajući

im da uživati plod svoga strpljenja, jakosti i svih onih krjeposti koje su u sličnim prigodama njegovali.

Poticaj mojoj zaručnici

Ti o zaručnice moja, uči od moje predrage Majke način kako se ponašati u mojoj prisutnosti i bez moje prisutnosti uči krjeposti koje trebaš prakticirati, kako sve trebaš prihvaćati iz ruku moga Nebeskog Oca koji je oduvijek odredio način kako te želi privući sebi da Me nasljeduješ. Budi jaka i postojana u vjeri, strpljivo čekaj moj povratak. Bori se protiv svojih strasti i paklenog neprijatelja i zadobit ćeš pobjedu nad samom sobom, nad svim svojim neprijateljima. Utječi se s povjerenjem Nebeskom Ocu, moli Ga da ti da one milosti i svjetlo koje sam Ti zaslužio svojim molitvama i prošnjama, što je On obećao da će udijeliti.

I ako vidiš da nisi odmah uslišana, nemoj se umoriti tražiti jer ako ustraješ, bez sumnje ćeš zadobiti jer ono što Mi je Otac obećao ne će propustiti da ti da. Vidiš kako se Ja nikada ne umaram moliti za svoju braću, dakle, ti Me vjerno nasljeduj u tome.

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od trenutka kada je izašao iz svog zavičaja Nazareta i pošao na Jordan biti kršten i u vremenu svoga boravka u pustinji četrdeset dana i četrdeset noći

Dragovoljna odsutnost

Kada sam izašao iz Nazareta i ostavio Majku Mariju, kazao sam Ocu da sam spreman vršiti Njegovu volju i da sam se odrekao društva predrage Majke koju sam toliko ljubio. Pošao sam prihvatiti poniženja i patnje kao što Mi je On to predodredio i radi toga snagom ove moje spremnosti i velikodušnosti molio sam Ga da se udostoji dati onima, koje u svojoj dobroti poziva na praksu ovih krjeposti, jednu posebnu milost da vjerno odgovore na Njegov poziv i velikodušno idu u susret patnji, i poniženju, što je za njih pripravljeno po Božjoj odredbi.

Da se rado liše svega što im je najdraže, da sveto ljube kako bi ispunili Božju volju. Molio sam Oca da im da sve potrebne pomoći i milosti da mogu trpjeti velikodušno sve patnje i poniženja, a Otac je obećao to učiniti. Ja sam Mu Sebe prikazao za one koje je pozvao na to a odbijaju to učiniti i ne žele se odreći stvari njima dragih i podložiti se poniženju i patnji. Zbog toga se opiru i preziru milost i nutarnja svjetla. Vidjevši kako je broj ovih bio jako velik koji dopuštaju da ih pobijedi sebeljublje i ljubav prema stvarima doživio sam veliku muku i htio sam na sve načine to nadoknaditi.

Radi toga sam Mu prikazao sve što sam Ja činio kako bi Otac bio zadovoljan jer sam Ja u svojoj Osobi predstavljao sve ljude, a Otac je bio zadovoljan mojim djelima. Ali moje srce je trpjelo veliku muku jer sam želio da moja braća odgovore na Božje pozive, na pozive milosti, da se ne odriču duhovnog dobra, ne uskraćuju Ocu onu slavu koja se Njemu iskazuje po vršenju Njegove volje i po prihvaćanju Njegovih milosti koje im On između ostalog s mnogo ljubavi dijeli. Prikazivao sam ovu svoju muku kao nadoknadu za nedostatke svoje braće. Otac je bio zadovoljan, a Ja sam Ga slavio u ime svih. Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Prema rijeci Jordanu

Pošao sam na Jordan sam i bez ičega jer sam se tijekom svih mojih putovanja potpuno predavao u providnost svoga Nebeskog Oca. Dok sam hodio kroz polja, koliko uzdaha moga srca, koliko prošnji sam iskazao Ocu za spasenje cijelog ljudskog roda. Prikazivao sam Mu potrebe svih, molio Ga da da svima svoju milost, da svima pomogne. Gledao sam okolo u polja i molio Oca da ih blagoslovi. Gledao sam biljke, životinje, vidio sam kako sve ispunjavaju ono radi čega su stvorene, i slave moga Oca. One su to spremno činile prema svojim sposobnostima, a biljke kao da su se obnavljale, životinje su se radovale i svojim pjesmama iskazivale znak radosti, a Ja sam u tome jako uživao.

A kad bih pomislio na razumom obdarena stvorenja, u moje srce bi ušla gorčina jer samo su ona lutala u odnosu na cilj koji im je odredio njihov Stvoritelj i bunila se. Koliko Mi je muke to uzrokovalo što su ljudi činili protiv odredaba moga Oca! Jako sam uzdisao, moja zaručnice, i s velikom gorčinom svoga srca prekoravao njihovu zlobu i okretao se Ocu i molio za njih milosrđe. Govorio sam Ocu da ne gleda njihove grijehe, njihovu zlobu, nego da se sjeti mojih djela te im iskaže veliko milosrđe, da ih podnosi jer sam Ja spreman dati zadovoljštinu za sve. To je potreslo Oca i moje molitve su bile takve da je bio spreman iskazati milosrđe prema njima te će ih dugo podnositi i čekati da počnu činiti pokoru. Zahvaljivao sam Ocu za Njegovo milosrđe u ime svih.

Više puta sam kleknuo i ruke podigao nebu kao čin prošnje i nije prolazio niti trenutak a da nisam Ocu prikazivao svoje molitve, ali isto tako u svakom trenutku Otac je bio vrijeđan od ljudi a Ja sam molio Njegovo milosrđe da im oprosti. U vremenu kad je još više bio vrijeđan, Ja sam još više molio i žalostio se a, Ocu bi bila iskazana zadovoljština.

Molitva za Ivana Krstitelja

Molio sam Oca da objavi Ivanu moj dolazak na Jordan, da mu da svoga Svetog Duha, da se pripravi primiti Me kada dođem. Iako sam sve znao da bi Otac sve to učinio, ipak sam Ga molio da još više milosti udijeli mojoj braći. Ja sam htio pred Njim biti kao neki dužnik i u ime svih uzvratiti Mu za sve milosti, a Otac je jako rado to primao i Ja sam u tome uživao. Molio sam Oca da mojoj braći da živu želju za spasenjem njihovih bližnjih i duboku bol zbog uvreda koje iskazuju Njegova stvorenja te da se oni trude svim svojim duhom ublažiti Božju srdžbu i moliti milost i praštanje za one koji Ga vrijeđaju.

Kada shvate da se čine teški grijesi u svijetu, neka se trude moliti milosrđe i praštanje za one koji ih čine. Obećao sam da ću učiniti to kod svoga Oca i uistinu, On daruje dobrim dušama tu milost i to prosvjetljenje da se tako trude u tim svetim vježbama, da ublažavaju Njegovu srdžbu prema grješnicima i mole za njih oproštenje i Božansko milosrđe za uvrede kojima vrijeđaju Boga. I mnogi su primili tu milost, ali malo je bilo onih koji su na nju vjerno odgovorili. Čini se ida najveći broj stvorenja misli samo na sebe. Zbog toga sam nadoknađivao za nedostatke i grijehe svih.

Susret sa Ivanom Krstiteljem

Moj Otac je već prosvijetlio Ivana Krstitelja i dao mu da shvatiti da Ja dolazim na Jordan kako bih bio kršten. Stoga Mi je Ivan na Božji poticaj upućivao gorljive molitve. Njegovo srce je izgaralo od želje da Me vidi čim prije. Kako bih ispunio te njegove gorljive čežnje i želje, požurio sam se. Ivan Me vidio izdaleka, pokazao Me prstom onima koji su bili s njim i uskliknuo:

«Evo Jaganjca Božjeg, evo Onoga koji oduzima grijehe svijeta! Evo Onoga o kome sam vam više puta govorio a ja nisam dostojan odriješiti Mu remenje na obući.»

Došao sam, a svi su bili u čuđenju i motrili Me. Ivan se prostro na zemlju, klanjao Mi se kao istinskom Mesiji i Spasitelju svijeta, a Ja sam ga pohvalio, sukladno njegovim zaslugama, i u prisutnosti svih kazao da među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana Krstitelja. Na ove riječi on se jako ponizio, a mome svetom prethodniku je jako porastao ugled kod učenika i onih koji su ga slijedili.

Krštenje Isusovo

Zamolio sam Ivana da Me krsti, a on se smatrao nedostojnim i odbijao Me krstiti govoreći da on treba biti kršten od Mene ali je shvaćao Božju volju te Me krstio. U trenutku kada Me krstio, vidio se Sveti Duh u obliku bijele golubice kako silazi nad moju glavu. Svi koji su bili prisutni bili su začuđeni zbog toga čudesnog događaja, a Otac je učinio da svi čuju riječi i kazao:

«Ovo je Sin moj ljubljeni, u Njemu Mi sva milina.»

Jako je bilo veliko čuđenje zbog ovog glasa te su se uz divljenje uzajamno poticali i govorili:

«Ovaj će, dakle, biti istinski Mesija.»

Moj Otac je kazao navedene riječi kada sam Ja rekao za Ivana da je on najveći među rođenima od žene. Time sam se ponizio kod slušatelja koji nisu znali otajstvo, smatrali su Me samo običnim čovjekom, te su zbog tih mojih riječi mogli misliti da sam Ja možda manji od Ivana. Zbog toga Me Otac htio počastiti i kazao da sam Ja Njegov ljubljeni Sin i kao takav veći od Ivana, da sam obećani Mesija.

Glas je uzrokovao ne samo čuđenje i divljenje svih nego i veliku radost i utjehu te su Ga skupa slavili i zahvaljivali što se udostojao poslati obećanoga Mesiju, što su imali sretnu sudbinu upoznati Me i biti gledatelji tolikih čuda. Mojim krštenjem je bilo potvrđeno i posvećeno krštenje koje je činio Ivan. Bile su posvećene vode Jordana jer sam Ja u njima bio kršten, jer je tu na vidljiv način sišao Duh Sveti. Zadržavao sam se sa svojim dragim Ivanom kratko vrijeme koliko je to odredio moj Božanski Otac, a zatim sam se povukao u pustinju. Prisutni su Me uistinu prihvatili kao obećanog Mesiju, preporučio sam Ivanu da ih pripravlja sve više da Me prihvate kada se počnem javno objavljivati i propovijedati.

Nakon što sam se još malo zadržao s Ivanom i odmorio u svojoj ljudskoj naravi, uputio sam se u pustinju. Kada sam to činio, u svojoj nutrini nisam propuštao zadržavati se sa svojim Ocem i moliti Ga za svoju braću. Molio sam Ga, kad se počnem objavljivati dušama, neka im da toliko svjetla i milosti da Me mogu upoznati i prihvatiti kao što Me spoznao i prihvatio Ivan i oni koji su ga slijedili. Molio sam da da mojoj braći dovoljno prosvjetljenja da upoznaju svoju slabost, da se ponize, da priznaju vlastitu nedostojnost i veliku milost koja im je udijeljena. Sve Mi je to obećao činiti moj Otac i uistinu ne propušta to činiti prema onima koji prihvaćaju tu milost.

Prihvaća je, dakle, tko hoće, tko je želi u nutrini i pripravan je primiti je te opslužujući Božji zakon čuva dušu čistu od svake ljage i grijeha. Uistinu, oni koji su bili oprani u vodama Jordana bili su pripravni za Moju objavu po slušanju propovijedi Ivana Krstitelja. Molio sam Oca da se udostoji svima, među onima koji su Me čuli i vjerovali u Mene, dati posebnu milost da ustraju i učvrste se u vjeri. Zahvaljivao sam na onome što je činio za Mene, svog preljubljenog Sina, molio Ga da ponizne uzvisi, da da shvatiti ovome svijetu da će onaj tko se prema Njemu ponaša kao istinski sin po opsluživanju Božjeg zakona biti uzvišen kao što je uzvisio Mene koji sam se toliko ponizio. Molio sam da učini da svijet shvati da On preko

poniznih čini svoja velika djela, neka svatko spozna sretnu sudbinu tih osoba i trudi se živjeti kao istinski Božji sin. Otac je obećao da će to učiniti ,a Ja sam zahvaljivao u ime svih.

Prema pustinji

Ostavio sam Jordan i uputio se u pustinju. Ivan Me jako želio slijediti kako bi uživao u samoći i mome društvu, ali to nije bila volja moga Oca i on se njoj podložio i ostao dalje vršiti službu moga prethodnika kojeg je odredio Božanski Otac i da pripravlja i pouči narod da prihvati moje propovijedanje. Molio sam Oca da svima onima koji budu imali poslanje i službu da pouče duše i vode ih k Njemu dade jedno takvo slaganje njihove volje sa Božjom voljom kao što je to imao Ivan, a ovi, iako žele sa Mnom u samoći razgovarati, da se rado odriču te utjehe vršeći Božju volju i pouče bližnjega putu spasenja.

Otac je obećao da će to učiniti i On to uistinu čini. I tko ima takvu službu, treba se jako radovati znajući da Otac uživa u tom djelu, da je za to određena velika nagrada, da takvima nikada ne će uzmanjkati moja prisutnost i razgovor sa Mnom u nutrini koju je kušao i Ivan Krstitelj čiji je duh bio uvijek sjedinjen sa Mnom. Puno sam molio Oca za njih da ih podrži svojom milošću, da da njihovom duhu jakosti i krjeposti da vrše službu sa svim savršenstvom. Otac Mi je obećao da će svima dati jednu posebnu milost, a Ja sam Mu zahvalio u ime svih. Uputio sam se u pustinju. Vodio Me Duh Sveti, išao sam radostan jer sam znao da vršim Očevu volju, da ću u toj tvrdoj pustinji imati priliku puno trpjeti. Budući da ću pokazati Ocu veliku ljubav koju sam imao prema Njemu i onu koju sam imao prema ljudskom rodu, s radošću sam se uputio spreman trpjeti sve ono što Mi je bilo pripravljeno.

Hodio sam putem, slavio i blagoslivljao Oca u ime sve moje braće. Prikazivao sam Mu sve svoje korake koje sam tako velikodušno činio i koji su bili tako dragi Ocu. Molio sam da se zbog toga udostoji dati mojoj braći jednu takvu velikodušnost i radost u hodu putem savršenstva. Iako znaju da su im u ovome životu pripravljene mnoge patnje, ipak neka nastave sa velikodušnošću i radošću vršiti Božju volju. Neka budu savršeni u trpljenju pred Nebeskim Ocem, to je jedno istinsko svjedočanstvo ljubavi koju imaju prema Njemu. Božanski Otac Mi je obećao dati sve što sam molio za svoju braću iako će mnogi zanemariti ovu milost. Vidio sam ih na putu savršenstva jako uznemirene kako smetaju bližnjemu i samima sebi, tako malo velikodušne i kako dopuštaju da ih iznenadi pakleni neprijatelj i vlastito sebeljublje koje je najjači neprijatelj.

Molio sam ponovno Oca za ove da im da još više milosti i pomoći, a to sam molio zbog svega onoga što sam Ja učinio i što činim, a moj Otac Me slušao i uslišavao. Vidio sam kako će za mnoge ova nova milost donijeti duhovne plodove te sam zahvaljivao Ocu i u tome uživao, ali sam kušao i uobičajene gorčine jer sam isto tako vidio da će mnogi zanemarivati i ovu novu milost koja je veća od one prije, da će se vraćati natrag na putu prakticiranja krjeposti koji su započeli. Budući da sam vidio kako idu putem potpunog rušenja duhovnog života, jako sam se žalostio i uzdisao svome Ocu i to prikazivao kao svoju muku. Ali nisam to mogao promijeniti jer su oni htjeli to zlo i prezirali tako tvrdokorno Božju milost i svojom voljom pristajali na svoju propast.

O, zaručnice moja, kakvu su veliku muku mom srcu punom ljubavi uzrokovale ove otvrdle osobe, tim više jer su se na početku prikazivali kao moji prijatelji, željeli su Me slijediti na putu savršenstva, zatim su Me napustili i krenuli natrag a da se nikada više nisu htjeli vratiti na put savršenstva. Jako sam se žalostio zbog njih, bio sam ogorčen, vidio sam da nisu htjeli prihvatiti nikakav lijek. Molio sam Oca da ih ne kazni kao što to zaslužuju, nego da im bude milosrdan, da podnosi njihovu tvrdoću i perverziju. Otac je bio jako srdit, ali je ublažio svoju srdžbu zbog mojih prošnji.

Misli za vrijeme puta

Nastavio sam putovanje kroz pustinju i osjećao u svojoj ljudskoj naravi umor i klonulost, ali sam to prikazivao Ocu i molio da udijeli svoj mojoj braći snagu duha da mogu podnijeti patnje na putu prakticiranja krjeposti, posebno onima koji su jako osjetljivi i krhki u svojoj ljudskoj naravi te još više doživljavaju patnje. Otac je obećao da će to učiniti i On to čini tako da mnoge duše koje imaju jako profinjenu ljudsku narav podnose velike muke i tvrde kušnje u prakticiranju krjeposti po milosti koju je Bog Otac njima dao i zbog svoje dobre volje i suradnje s milošću. Zahvaljivao sam Božanskom Ocu za toliku ljubav prema mojoj braći, posebno prema onima koji Me slijede na putu savršenstva.

Nisam propuštao tijekom cijelog putovanja misliti i na svoju predragu Majku. S njom sam se ljubazno zadržavao, tješio je u njenoj samoći jer je bila lišena moje vidljive prisutnosti, lišena svoga ljubljenoga Sina. Molio sam Oca da utješi one duše koje Njemu za ljubav podnose samoću ili su ih drugi ostavili. Ja sam obećao da ću ih često pohoditi svojom milošću i ljubazno se s njima zadržavati i tješiti ih. Otac Mi je u tome dao svu vlast koju imam kao Sin Božji, jednak Njemu u Božjoj naravi, a Ja sam zahvalio Ocu jer sam u svemu htio biti Njegov poslušni Sin, Njemu podložan, a to je bilo jako drago Ocu.

Molio sam, zbog ove moje podložnosti i zbog miline koju zbog toga Otac doživljava, da se udostoji oprostiti svoj mojoj braći, posebno onima koji se nevoljko podlažu nadređenim osobama i imaju veliku tvrdoću srca. Otac je bio spreman da im oprosti i Ja sam Ga molio da im da duh istinske podložnosti. Otac je bio spreman to učiniti onima koji to budu tražili u moje ime. Zahvalio sam Mu na tolikoj velikodušnosti i jako uživao zbog dobra svoje braće, ali neki se tako malo okoriste tako velikom milosti. Neki čak niti ne mole za nju. Ali ima i onih koji surađuju s milošću, mole za nju, te kušaju i doživljavaju njene učinke.

U pustinji

Kad sam došao u pustinju, vidio sam kako je bila odbojna i neprihvatljiva svakome. Iako su u pustinji boravile samo divlje zvijeri, ipak sam tamo pošao bez straha boraviti sam. Prostro sam se na zemlju, klanjao Ocu i prikazao spremnost trpjeti sve što se Njemu svidi, a Otac Mi je pokazao da trebam činiti pokoru strogim postom četrdeset dana, da će Mi to poslužiti kao priprava za veliki poduhvat propovijedanja, muke i smrti koju sam morao podnijeti. Nisam imao nikakve potrebe za time jer je cijeli moj život bio jedna trajna priprava za veliko djelo ljudskog otkupljenja, ali trebao sam poslužiti kao primjer i uzor onima koji Me nasljeduju i imaju u svemu i za sve način kako se trebaju ponašati u sličnim djelima i pothvatima na slavu moga Oca.

Prije nego počnu činiti djela trebaju se povući u samoću, zadržavati sa Ocem kako bi shvatili Njegovu volju da bi djelo koje poduzimaju bilo zaslužno i drugima na korist. Prikazao sam samoga sebe kao žrtvu Ocu, prihvatio pokoru sa puno radosti i podložnosti. Jako sam se ponizio vidjevši sebe u ovoj tvrdoj pustinji napuštenog, daleko od ljudi motrio sam svoju ljudsku narav na tom mjestu svoga samoponiženja i samosniženja te govorio Ocu:

«Crv sam, a ne čovjek.»

Uistinu, s pravom sam to mogao reći jer sam bio poništen i udaljen od komunikacije sa stvorenjima kao jedan slabi crv u zemlji. Ocu je bio drag ovaj osjećaj koji sam imao prema samome sebi jer sam predstavljao cijeli ljudski rod. Imajući nisku misao o sebi gledao sam samoga sebe u svoj mojoj braći koji su bili tako slabi i prezreni zbog svojih grijeha. Otac je jako rado prihvaćao ovaj moj osjećaj poniznosti. Zbog toga je dopustio da sve divlje životinje

u pustinji dođu ponizno pod moje noge i prepoznaju Me kao svoga Stvoritelja. Uistinu, životinje su došle do Mene sa svom poniznošću, pokazivale podložnost i zahvalnost, klanjale Mi se na način kako su mogle kao svome Gospodaru. Vidjevši to uskliknuo sam Ocu:

«Oče moj, kad bih mogao podložiti tvojoj vlasti sva srca moje braće raskajana i ponizna kao što dopuštaš da Mi se podlože ove divlje zvijeri! Radi toga Te molim milost da Te svatko od njih prepozna kao svoga istinskog Boga i Stvoritelja i kao takvoga Te ljube, služe Ti, budu Ti podložni i poslušni tvojoj volji.»

Otac je dao da shvatim, kao što je dao ovim divljim životinjama zapovijed i sposobnost da budu podložni, još više bi udijelio svojih milosti razumnim stvorenjima, ali ova otvrdla ne će je cijeniti i ne će se obazirati na toliku milost. Zbog toga sam molio da im da još više milosti i svjetla, molio sam da to učini zbog poniznosti i snižavanja koje Ja rado prihvaćam i podlažem se da Njemu budem po volji, radi užitka koji On u tome doživljava.

Obećao Mi je Otac tu milost, vidio sam kako je ona za mnoge poslije bila prikladna da ih obrati i da su pobijedili na takav način tvrdoću svoga srca i radovao sam se vidjevši kako će se toliki veliki grješnici obratiti te da će od bijesnih životinja postati krotki jaganjci. Pa ipak sam doživljavao i gorčinu kao i obično vidjevši mnoge koji će usprkos tolikih milosti i pomoći ostati u svojoj tvrdoći i protivljenju. Zahvalio sam Ocu na novoj milosti u ime svih i u ime onih nezahvalnika i tvrdokornika koji se ne će time okoristiti. Htio sam nadoknaditi za nedostatke svih i dati Ocu onu slavu koju su Mu oni odbijali iskazati.

U društvu divljih životinja

Gledao sam, o moja zaručnice, divlje životinje tako ponizne i krotke preda Mnom, nisam ih prezirao jer su djelo moga Oca, On ih je stvorio, milovao sam ih i imao samilosti kad sam vidio da su gladne, bolesne, te sam ih liječio. Nisam prezirao njihovo društvo. Mislio sam kako ću se uskoro morati družiti sa grješnicima koji su bili ponekad krvoločniji i tvrdokorniji od samih divljih zvijeri i mislio sam i prema njima iskazati ljubav i pokazati im ljupkost svoga ponašanja i svojih razgovora kako bi ih naveo na pokoru. Namjeravao sam se ponašati prema njima sa svom jednostavnošću, činiti im mnoga dobra djela i davati milosti. Molio sam da brzo dođe vrijeme određeno od moga Oca za ovo veliko djelo.

Životinje, koje su bile ljupkije i više pitome od ljudi, svojim pjesmama su Me opuštale i radovale. Približavale su Mi se sa znakovima ljubavi i podložnosti i oko Mene formirale krug. Uzimao sam ih, milovao, a one su na svoj način u tome uživale i pokazivale ljubav i navezanost na Mene. Tada sam mislio na nevine duše i vjernike i mislio sam prema njima koristiti sve one profinjenosti ljubavi da im dajem kušati ljupkost razgovora sa Mnom punih ljubavi. Molio sam da brzo dođe to vrijeme kada ću moći s njima boraviti, družiti se kako bih se naslađivao u njima jer jako ljubim nevine duše, jako uživam zadržavajući se s njima jer Mi na neki način nalikuju zbog svoje nevinosti i čistoće. Koliko sam ljubavi osjećao prema njima, koliko naklonosti da ih blagoslivljam i da uvijek budem u njihovom društvu!

Molio sam Oca da i njima da sličnu želju da se zadržavaju sa Mnom i odgovaraju na moju ljubav. Otac je obećao da će ispuniti želje moga srca. Uistinu to i čini jer je bilo i ima mnogo takvih kojima se objavljujem, zadržavam se s njima i dopuštam da Me privuče njihova ljubav. U njima nalazim svoju milinu i uživam u ljubavi njihovog srca. Zahvaljivao sam Ocu za milost koju je udijelio tim dušama.

Klonulost, umor i strah

Bio sam u toj užasnoj pustinji i trajno molio Oca za spasenje ljudskog roda, ali sam doživljavao u toj samoći klonulost, umor i bojazan. Trpio sam sve vremenske neprilike i htio sam se podložiti i trpjeti ove patnje koje će trpjeti bilo koji čovjek kada bude živio na takav način. Prikazivao sam Ocu sve ove patnje i molio Ga da zbog njih ublaži patnje svih onih koje će pozvati da žive u pustinji kako bi živjeli u samoći i činili pokoru. Molio sam Ga za pomoć kod ovog načina života koji je strog i tvrd, da te osobe potaknute i ojačane Njegovom milošću mogu nastaviti i dovršiti odlučno svoj život i primiti vječnu nagradu koju su zaslužili svojom velikodušnošću i pokorom.

Vidio sam kako će mnogi nasljedovati moj primjer i kako će u neke pustinje poći dosta onih koji će u njima boraviti. Uživao sam jako u tome i molio Oca da udijeli tim dušama obilje nebeskih utjeha jer su Njemu za ljubav htjeli nasljedovati Mene i prezreli su sve što je donosilo užitak i što bi ih moglo radovati u ovome svijetu. Molio sam Oca da im udijeli nadmoć nad svim zemaljskim životinjama pa i nad onima koje su krvoločne, da im ne mogu nauditi niti smetati njihov mir.

Sve Mi je obećao Otac i On uistinu ne propušta dati pomoć onima koje poziva i izabire da provode takav način života. Zahvaljivao sam Ocu za tolike milosti i pomoći i bio spreman da trpim sve da onima koji tako žive budu ublažene patnje i sva druga trpljenja na sličnim mjestima i što trpe oni koje je tamo Božji Duh vodio. Uistinu, trpio sam i sveto prikazivao Ocu u ime sve moje braće.

Strah i predanje

U ovoj pustinji i samoći razgovarao sam sa svojim Ocem o načinu moga propovijedanja, a Otac Mi je objavio svoju volju tj. kako trebam činiti i ono što ću morati trpjeti. Pokazao Mi je izbor apostola i drugih učenika. U ovoj pustinji je dao da vidim što će se dogoditi u tri godine moga propovijedanja. Kao što sam u Getsemanskom vrtu vidio sve muke i patnje koje ću trpjeti za vrijeme svoje muke i sve što će Mi se dogoditi, tako sam u pustinji vidio sve ono što ću trpjeti za vrijeme svoga propovijedanja.

Moja patnja je bila velika kada sam sve to motrio, ali sam se prikazao Ocu spreman sve to trpjeti da ispunim Njegovu volju za spasenje ljudskog roda. Moja ljudska narav se ražalostila tako da sam doživio bojazan, strah, ali moja volja je bila spremna vršiti naloge moga Nebeskog Oca te sam sve prihvatio sa potpunim predanjem i radošću jer sam došao na svijet kako bih vršio Očevu volju. Prikazao sam ovu svoju spremnost volje i podložnost Ocu i molio Ga, zbog njih i zbog miline koju Otac doživljava kod toga, da se udostoji dati svim propovjednicima i onima koji se trude obratiti nevjernike posebnu milost da se sa svom hrabrošću dadu na tako veliko djelo i da se ne obaziru na bilo kakve patnje, muke, progonstva koja će morati trpjeti i da po toj milosti budu jako ohrabreni i osnaženi trpjeti sve za Njegovu slavu i za to da vrše volju Božju.

Obećao Mi je Otac posebnu milost za sve one koje će pozvati na ovo djelo i On im uistinu to i daruje. Mnogi to i kušaju. Ako neki to ne doživljavaju, to je zato što stavljaju zapreke ciljevima različitim od onih koje trebaju imati jer žele umanjiti Očevu slavu ili je pripisati sebi. Vidio sam mnoge takve osobe i proživljavao veliku gorčinu motreći ih kako će tolike njihove muke i napori dati tako malo ploda, te ne će imati nikakve nagrade zbog nedostatka prave iskrene nakane. Molio sam Oca da im da više milosti i svjetla da se mogu obratiti od svojih zabluda i promijeniti se. Otac je to učinio i vidio sam da će za neke to biti uistinu velika pomoć i da će se obratiti od svojih lutanja iako je bilo i onih koji se ne će na to obazirati, na tu novu milost jer su bili više navezani na slavu svijeta negoli na korist duša i na

slavu moga Oca. Jako sam se radovao vidjevši neke koji će Me nasljedovati i koji će savršeno vršiti Očevu volju, sve činiti pravedno i na slavu Božju i na spasenje duša. Jako sam se zbog ovih radovao i zahvaljivao Ocu i mnogo za njih molio.

Programiranje

Vidio sam zatim jedno po jedno sva svoja djela i čudesa koja ću učiniti za vrijeme svog propovijedanja. Motrio sam i loš odgovor kako ne ću biti zbog toga nagrađen od ljudi. Vidio sam kako u mnogim srcima kraljuje zavist i velika zloba prema Meni usprkos tolikih dobročinstava koje će dobiti od Mene. Ova zloba najviše će se naći kod onih koji budu imali autoritet. Shvaćao sam da će oni zbog svog autoriteta krivo usmjeriti cijeli narod. Ova muka je prožimala moje srce i to je bila jako velika muka zbog njihove zlobe i zavisti, neutažive mržnje koju će imati prema Meni.

Vidio sam njihova pretvaranja, laži, laskanja i tolika zla djela koje će činiti protiv Mene i sav u muci molio sam Oca da im oprosti. Opravdavao sam ih kod Oca govoreći da ne znaju što čine iako nisu bili dostojni isprike jer su dopustili da ih zaslijepi njihova zloba i oholost. Ipak sam se zauzimao kod Oca za njih da ih ne kazni kao što to zaslužuju. Vidio sam, o moja zaručnice, da što ih više budem obdarivao, oni će Me više mrziti i progoniti.

Moja muka je bila velika vidjevši kako mnoštvo dobročinstava, blagosti i ljupkosti moga ponašanja i moje osobe i dubine moga nebeskoga nauka ne će biti dovoljno da ublaži tvrdoću njihovih srdaca, te da će se pored tolikog svjetla oni još više zaslijepiti. Tako su sami htjeli potpunu propast. Velika je bila strast koja je njima vladala i zaposjedala njihove duše i želja da vladaju, a ne da se podlože mome nauku. To ih je držalo zarobljenima. Koliko sam molio, kolika prikazanja učinio Ocu da im udijeli velike milosti i još više svjetla, ali sa svom tom milošću i svjetlom oni su i dalje ostajali u tvrdoći svoga srca!

Previše su dopuštali da njima vladaju strasti. Bijedna je ona duša koja dopušta da njome vladaju strasti jer postaje ropkinja tako da više ne može pobijediti te strasti, ostaje zaslijepljena i njima podložna. Vidio sam kako će se ti dovesti u to stanje i jako Me žalostila njihova tvrdoća i zloba. U ovoj muci doživio sam neke utjehe vidjevši da će mnogi slijediti moje propovijedanje i vidio sam pobožnost mnogih, te da će slušajući Me slijediti Me i u svojim patnjama. Vidio sam kako će cijeli gradovi dolaziti slušati moj nauk i kako će mnogi prepoznati u Meni milost koju im daje moj Božanski Otac time što Me poslao, Mene, svoga jedinorođenoga Sina. Vidio sam da će Mi mase aplaudirati, jako Me cijeniti.

Sve sam to vidio i radovao se dobru jer je sve to bilo na slavu moga Oca i na njihovu korist, ali Me žalostilo zlo kojim se prezirao moj Nebeski Otac na štetu onih koji su to živjeli jer onaj koji je prezirao Mene, prezirao je u Meni i Božanskog Oca, a tko je častio Mene, častio je i Božanskog Oca jer sam Ja jedno s Ocem. Prikazao sam Ocu ovu svoju muku kao nadoknadu za nedostatak časti prema Njemu, a uvrede koje sam doživljavao šutke sam podnosio da Ga ublažim kad sam vidio da je jako ljut na taj narod. Prikazivao sam Mu čašćenje i pohvale onih koji će Me slijediti iako je to u biti bilo jako ograničeno. Ipak je to rado prihvaćao moj Otac jer sam to Ja prikazivao, Njegov predragi i ljubljeni Sin.

Slavio sam i blagoslivljao Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe, prikazivao Mu sve svoje patnje, a On je to rado prihvaćao. Proveo sam puno vremena u molitvi za obraćenje najvećih grješnika jer se u pustinji između Oca i Mene poveo razgovor o svima, onima koji će se obratiti tijekom mog propovijedanja. Vidjevši kako će oni odgovoriti na moju milost, još Me više to potaknulo i molio sam Oca da im je što obilnije udijeli. Vidio sam da je tome bio sklon, a Ja sam zahvaljivao u njihovo ime. Jako sam želio da dođe vrijeme da prestanu vrijeđati Oca te da moje propovijedanje donese plod. Oni su bili uronjeni u svoje grijehe, a Ja

sam sada za njih molio iako su u tom trenutku bili predmet Očeve srdžbe. Ja sam imao želju da ih blagoslivlje i čini im dobro, da im pokaže svu moju ljubav jer će jednog dana biti tako zahvalni Ocu. Gorjelo je moje srce da čim prije postanu takvi.

Predviđanja

Vidio sam velike muke koje ću morati podnijeti tijekom svog propovijedanja: glad, žeđ, umor, vrućinu, hladnoću, veliko siromaštvo jer se često ne ću imati gdje niti skloniti. Gledao sam kako životinje imaju svoja skloništa i ptice nebeske svoja gnijezda, a Ja ne ću imati gdje nasloniti glavu da bih se mogao barem malo odmoriti. Bila je tako velika moja ljubav koja je gorjela u mom srcu za spasenje moje braće i na slavu moga Nebeskoga Oca da sam sve to prihvaćao radosno i želio da dođe čim prije ono sretno vrijeme u kome ću pokazati i objaviti Oca svojoj braći i ljubav koja je gorjela u mojim grudima. Budući da djela istinski svjedoče o mojoj ljubavi, želio sam da čim prije dođe taj sretni čas. Iako nikada nisam prestajao djelovati, ipak pred patnjama koje su Mi bile pripravljene žudio sam da svi upoznaju veličinu moje ljubavi.

Prikazivao sam Ocu ove svoje goruće želje kao nadoknadu za sve one koji tako malo žele trpjeti Njemu za ljubav i za spasenje svoga bližnjega, pa i za spasenje vlastite duše. Nikad se ne odluče potpuno dati istinsko svjedočanstvo ljubavi za koju smatraju da imaju prema Ocu i bližnjemu. I to vjeruju, ali uistinu nije tako jer ljubav nije besposlena i ako ne daje istinsko svjedočanstvo same sebe po trpljenju, nije nikada mirna dok nije nasićena patnjom za onoga koga ljubi. Ima mnogih koji vjeruju da ljube svoga Stvoritelja i bližnjega, ali nije tako jer u trenutku trpljenja bilo čega za slavu Božju ili spasenje bližnjega oni se povlače i ne žele ništa trpjeti. To nije istinska ljubav, nego pretvaranja i sebeljublje. Pokazuju da ljube Nebeskoga Oca i bližnjega samo kada primaju dobro, utjehe i darove, a kada treba trpjeti, oni se povlače i traže isprike da bi izbjegli trpljenje. Za ove sam jako puno molio Oca da im da svjetlost da mogu spoznati svoju zaslijepljenost, da se ohrabre za trpljenje, da budu spremni pokazati svoju ljubav u trenutcima protivština i muke.

Obećao Mi je Otac da će im dati jednu takvu svjetlost popraćenu snažnom milošću. Uistinu, vidio sam da će se mnogi time okoristiti i drugačije činiti te da će dokazivati svoju ljubav prihvaćajući trpljenje. Zbog ovih sam se radovao i molio za njih veću milost i snagu da podnesu patnje. Molio sam Oca da im da puno utjehe u trpljenu, kao što to On i čini, ne propušta tješiti te duše da kušaju duhovne užitke u samom trpljenju i patnji. Zahvalio sam Ocu u ime svih koji će se okoristiti tom milošću, ali to je bilo popraćeno i osjećajem gorčine jer sam vidio da mnogi ne će odgovoriti na milost te da će prezirati to svjetlo koje će im s toliko ljubavi biti poslano od Oca. Oni će dopustiti da ih pobijedi sebeljublje te će bježati od trpljenja i od onoga što je potrebno za njih, a još manje ne će znati trpjeti niti prihvatiti trpljenje za spasenje bližnjega i slavu Božju.

Ponovno sam molio i za njih, ali oni su bili otvrdli i sebeljublje se tako ukorijenilo u njihovom srcu da malo ili ništa nije moglo donijeti ploda. A Ja, moja zaručnice, nisam propuštao učiniti sve što je bilo potrebno za posvećenje sve moje braće, da svatko od njih odgovori na poziv i nasljeduje moj primjer, da donose mome Ocu one plodove koje On želi. Zbog toga sam za njih molio potrebne pomoći i milosti da krjeposno djeluju, pa i više. I ako oni ne postaju onakvi kakvi bi trebali biti, to je zato što ne odgovaraju na obveze svoga staleža, tj. zbog svojih grijeha jer Otac ne propušta dati svakome sve ono što sam molio. Znaj, da sam Ja tražio mnogo više od onoga što sam shvaćao da je bilo potrebno. Jednoga dana vidjet će da su bili obdareni velikim svjetlom, milošću i pomoćima koje sam izmolio od Oca, a to će biti velika utjeha za dobre koji su se znali time okoristiti, a na veliku sramotu i zbunjenost grješnika koji su to prezirali i nisu se trudili odgovoriti na toliko milosrđe.

Životinje se pripravljaju čuti pohvale upućene njihovom Stvoritelju

Boraveći u toj pustinji mnogo sam molio i prikazivao za spasenje svoje braće. Provodio sam puno vremena u molitvi i trajnom razgovoru s Ocem i nastojao Ga slaviti, kao što sam to činio kada sam bio u kući sa svojom Majkom u određene sate. Moja Majka je znala kada sam Ja molio i pjevao pohvale Bogu te se i Ona s njima sjedinjavala i dok sam molio Oca novim pjesmama, dolazile bi divlje životinje koje su boravile u pustinji i poniznim činima su se postavljale na takav način da su slušale pohvale koje sam iskazivao njihovom Stvoritelju.

Tada sam molio Oca da udijeli sličan osjećaj i mojoj braći ljudima jer puno više bi njima priličilo da slušaju pohvale i molitve koje se iskazuju njihovom Stvoritelju jer ih je stvorio na svoju sliku i priliku, dao im dušu i razum, učinio ih sposobnim da Ga ljube i služe Mu i da Ga mogu vječno uživati. Ja sam želio da sva moja braća rado pođu slušati one koji pjevaju pohvale Bogu. Otac je htio jednu tako svetu pobožnu vježbu te je izabrao neke Njemu posvećene da Ga hvale i slave, a drugi da to slušaju i na takav način iskazuju slavu i pohvale svome Stvoritelju.

Vidio sam kako divlje životinje s toliko pažnje i u šutnji slušaju moje molitve a zatim sam pomislio na svoju braću i vidio ih kako su nemarni i rastreseni te sam zbog toga trpio. Vidio sam da mnogi ne će uopće misliti na to da s ljubavlju slušaju pohvale Bogu, nego će se radije zabavljati u svjetskim zabavama. Vidio sam isto tako kako će mnogi loše sudjelovati u liturgiji te će to ljutiti moga Božanskog Oca zbog njihovog nepoštovanja. To će Ga vrijeđati u isto vrijeme kada bi Mu trebali iskazivati kult, čast koja bi Njemu trebala biti iskazivana zbog pravednosti. Vidio sam da ljude u ovome nadilaze čak i divlje, nerazumne životinje te sam jako trpio. Zbog toga sam molio svoga Božanskog Oca da ih prosvijetli, da im udijeli svoju Božansku milost u obilju, te da se za vrijeme molitve ponašaju kao što i treba. Bog je prisutan na poseban način za vrijeme svetih obreda i Božanskih pohvala i motri tko ih moli, a tko sluša kako bi nagradio ili kaznio te čine koje je on htio na svoju slavu i spasenje onih koji ih mole i koji u tome sudjeluju.

Otac je obećao da će udijeliti puno milosti tim osobama kao što to i čini, ali koliko njih će to zanemariti i ne će se na to obazirati, odbacivat će Božje svjetlo koje im On s toliko ljubavi daruje. Nakon što sam ispjevao pohvale Ocu naložio sam svim životinjama da na svoj način slave svoga Stvoritelja i svaka bi od njih na svoj način slavila moga Oca, a Ja sam govorio:

«Moj Božanski Oče, divlje životinje slušaju moj glas, pa je li moguće da samo moja braća, koje toliko ljubim i koje si Ti toliko obdario, da su samo oni gluhi i tvrdi na moj glas i ne žele činiti sve ono što ću im naložiti na tvoju slavu i svoje spasenje? Pa ipak je tako.»

Molio sam Oca da im iskaže milosrđe i da im oprosti, da ih ne kazni iako su to zaslužili, a Otac je bio jako srdit. Ja sam Ga ublažavao svojim molitvama i prošnjama u ime svih. Vidio sam da će biti mnogo onih koji će spremno slušati i biti vjerni te sam i za njih prikazivao svoje pohvale da sjedine svoje pohvale sa mojima i tako imaju veće zasluge kod moga Oca. Otac je time bio zadovoljan i zbog toga sam Ga slavio, zahvaljivao i veličao Njegovu dobrotu i milosrđe.

Ni kapi vode

Ne vjeruj, o moja zaručnice, da u pustinji nisam trpio glad i žeđ. O da, trpio sam to i sve druge patnje jer sam i čovjek. Htio sam sve trpjeti i podložiti se mukama i gorčinama koje će ljudi imati i trpjeti kao kad bi se neki najobičniji čovjek našao u takvoj situaciji u pustinji. Božanstvo koje je bilo sjedinjeno sa mojom ljudskom naravi Mi je samo služilo da Me uzdrži u životu jer kao pravi čovjek ne bih mogao živjeti u tolikoj muci i patnji koliku je moje srce proživljavalo. Vidio sam teške uvrede kojima su trajno vrijeđali Oca, nezahvalnost i zlobu moje braće. Moj duh je trajno mislio na njihovo spasenje da im pribavi sva sredstva i milosti da do toga dođu.

Trajno sam prikazivao Ocu svoje zasluge i svoj život za njih jer svaki trenutak moga življenja bio je takav da je imao beskrajne zasluge i vrijednosti. Zbog toga je bio jako vrijedan u očima moga Oca. Puno puta sam bio potišten i na kraju snaga te sam jedva mogao disati. Nisam imao čime okrijepiti svoju ljudsku narav te sam jako trpio. Za vrijeme četrdeset dana koje sam boravio u pustinji nisam imao nikakvog odmora i okrjepe niti Mi je Otac bilo što poslao kao što je to običavao raditi u drugo vrijeme kada Mi je nedostajala bilo kakva ljudska pomoć. Izgarao sam puno puta zbog žeđi, pa ipak nisam imao niti kapi vode. Moj post je bio tako strog za vrijeme tih četrdeset dana da nisam ništa jeo.

Sve sam trpio rado i prikazivao Ocu kao nadoknadu za tolike uvrede kojima su Ga vrijeđali ljudi, moja braća, posebno time što su uživali u prekomjernom jelu i piću na takav način da izgleda kao da su na svijetu ni zbog čega drugoga nego da udovoljavaju svojim užitcima. Oni se samo trude da pribavljaju što ukusnija jela, nikada se ne zadovoljavaju samo potrebnim, nego uvijek žele i ono što je suvišno. Vidio sam velike nerede u tome koji su bili u svijetu i rado sam trpio kako bih zadovoljio Božjoj pravdi za njih. Kada bi znala moja braća koliko su Me stajale njihove neumjerenosti i koliko sam trpio da zadovoljim za njih, sigurno ne bi tako olako popuštali ovome poroku. Iako znaju koliko sam trpio u svojoj muci, ne obaziru se na to kao da ništa nisam trpio njima za ljubav i kao zadovoljštinu Božjoj pravdi.

A Ja sam prikazivao sve te svoje patnje i muke Ocu kao nadoknadu za sve uvrede koje Mu nanose moja braća i molio da im da toliko milosti da se obrate i ovaj porok svedu na mjeru. Molio sam da udijeli svoju milost svima onima koji se razborito i razumno ponašaju, da se sve više mrtve i zadobivaju zasluge, te da koriste hranu samo da se uzdrže u životu kako bi mogli služiti Bogu.

Milost posta

Budući da sam bio u tolikim patnjama i da sam tako strogo i dugo postio, vidio sam da je time iskazivana velika zadovoljština mome Ocu i želio sam da Me moja braća na neki način nasljeduju. Zbog toga sam jako molio Oca da se udostoji nadahnuti moju braću da i oni prakticiraju prost, tu tako svetu vježbu. Obećao je Otac da će to učiniti.

Vidio sam kako će Duh Sveti nadahnuti glavarima Crkve da potaknu vjernike da slijede moj primjer i poste četrdeset dana. Vidio sam da je to bilo jako drago Ocu. Vidio sam kako je moj primjer bio poticajan jer će tolika moja braća dosta strogo postiti, ne samo u pustinjama, nego i u svojim kućama. Vidio sam sve ono što će se činiti u svijetu vezano uz post nakon što su vidjeli da sam i Ja postio i da će Me mnogi nasljedovati. Radovao sam se ovome i molio Oca da se udostoji udijeliti mnoge milosti onima koji su spremni prihvatiti ih po postu, posebno sam molio da im udijeli milost opraštanja grijeha, da ih čuva od pada u grijehe, da ih uzdrži u čistoći i udijeli jakost u borbi protiv paklenih neprijatelja, da mrtve svoje strasti i žive na zemlji više anđeoskim nego ljudskim životom.

Sve su to učinci posta. Molio sam Oca da bude blag prema grješnicima kad Mu prikazuju post skupa sa svojim patnjama, da im zbog posta udijeli iskreno pokajanje za grijehe. Molio sam za svoju braću koja žele spoznati Očevu Božansku volju u materijalnim ili duhovnim stvarima, da im bude moguće lakše shvatiti zahvaljujući postu. Molio sam Oca da svima onima koji poste da vlast i gospodstvo nad đavlima, da oni koji poste budu na užas tim pobunjenim duhovima tj. đavlima. Molio sam da im udijeli milost pobjede nad njima po postu. Sve to Mi je obećao Otac i On sve spremno to čini. Pa ipak malo je onih koji se daju na tako svetu vježbu kao što je post te sam molio da svima udijeli svoju milost da to mogu prakticirati jer strast za užitkom je jako snažna u čovjeku. Molio sam Oca da ljudima da puno milosti, a On je pristao na moje prošnje i Ja sam zbog toga hvalio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Prikazanje nelagoda propovijedanja

Proveo sam mnogo dana u neprekidnoj molitvi i s Ocem razgovarao o spasenju moje braće i za njih zadobio mnoge milosti, posebno milost obraćenja za mnoge grješnike. Shvatio sam na koji način se trebam ponašati u svom propovijedanju. Sva čudesa koja ću učiniti, bolesnike koje ću ozdraviti, mrtvace koje ću oživjeti, sve što će se dogoditi za vrijeme propovijedanja prikazao sam Ocu da sam spreman činiti na Njegovu slavu.

Zahvaljivao sam Mu za milosrđe i milosti koje će udijeliti mojoj braći po Meni. Slavio sam Ga i prikazivao sve patnje koje ću pretrpjeti za vrijeme svog propovijedanja, sve napore, progonstva, sve zasjede koje će mi postavljati, mrmljanja, uvrede kojima će Me vrijeđati, sve sam to prikazivao kao zahvalu za bezbrojne milosti koje će Bog udijeliti po mom propovijedanju mojoj braći i kao zadovoljštinu za tolike teške uvrede kojima će moja braća Mene vrijeđati. Sve je to rado prihvatio moj Otac, a Ja sam zahvaljivao ponovno i molio za spasenje svih i za svakoga ponaosob.

Napasnik

Kada je prošlo četrdeset dana moja ljudska narav je bila u velikoj potrebi za hranom. Jako sam oslabio te sam počeo osjećati preveliku glad. Pa ipak prikazao sam ovu svoju patnju Ocu kao nadoknadu za sve grijehe kojim Ga vrijeđaju moja braća kao i obično. Otac je dao dopuštenje paklenom neprijatelju da Mi se približi, napastuje Me sa tri vrste napasti. Kada sam se prikazao Ocu da ću trpjeti muke i patnje one koje bi neki običan čovjek mogao trpjeti u ovoj užasnoj pustinji, shvatio sam da se neprijatelj pripravlja i da će Me naći u stanju kada sam jako oslabio zbog trajnog posta i bio jako izgladnio.

Ipak sam bio spreman za napadaj paklenog neprijatelja. Đavao se osjećao nesigurnim u trenutku kada Me napadao, nikada nije bio siguran da sam Ja Sin Božji, u protivnom ne bi Mi se usuđivao približiti. Vjerovao je da je nesigurnost koju je doživljavao kada se približavao Meni uzrokovana svetošću i savršenstvom života koji sam provodio. Iako je jako sumnjao da sam uistinu Sin Božji, ipak nije se mogao sto posto u to uvjeriti jer, prema njemu, da sam to uistinu bio Ja, ne bih se Ja kao Sin Božji podložio tolikim patnjama i toliko ponizio.

Napasti

Napasnik se približio i glumeći samilost počeo Me napastovati. Pokazivao Mi je stijene da ih pretvorim u kruh kako bih mogao ublažiti veliku glad. Odbio sam napasnika govoreći da čovjek ne živi samo o kruhu:

«Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta.»

Dao sam mu shvatiti da čovjek ne može živjeti istinskim životom bez milosti i da je Božja riječ život duša, a on budući da je bez milosti nije više mogao čuti Božju riječ i ne će više imati istinskoga života. Zbog toga je zbunjen odstupio. Budući da je zli duh jako ohol i drzak, ponovno se vratio još žešći u sumnji da sam Ja uistinu Sin Božji. Đavao je mislio da će upravo predlažući Mi da pretvorim kamenje u kruh moći doći do toga da zaključi da sam Ja uistinu Sin Božji. Ali bio je više nego zbunjen te Me poveo na vrh Hrama i kazao Mi ako sam Sin Božji da se bacim dolje jer ne će Mi se ništa lošeg dogoditi jer je napisano da će Bog poslati svoje anđele da Me drže svojim rukama i da kamenje ne će naškoditi mojim nogama kada padnem.

Odgovorio sam na ovu napast da je isto tako napisano da ne iskušavamo svoga Gospodina Boga. Na ovaj moj odgovor đavao je bio još zbunjeniji i nije mogao shvatiti da sam Ja uistinu Sin Božji, ostavio Me u uvjerenju da sam Ja samo čovjek i kao takvoga Me napastovao i treći put. Poveo Me na goru vrlo visoku i dao da vidim sva kraljevstva svijeta u svoj njihovoj slavi i rekao da će Mi to sve dati ako mu se poklonim. Đavao je pažljivo motrio moj odgovor umišljajući da će Me tim obećanjima dovesti do toga da padnem pred njega ili barem donekle pristanem na njegova obećanja jer Me smatrao samo čovjekom. Odgovorio sam na njegov prijedlog:

«Odlazi, Sotono, jer je pisano: Gospodinu Bogu svom se klanjaj i Njemu jedinome služi.»

Napasnik je zbunjen otišao i odustao, ostavio Me, još više u sumnji da li sam uistinu samo čovjek. Bjesnio je jer nije uspio postići svoj cilj, bio je pobijeđen i jako su mu oslabile snage. Đavli su se međusobno dogovarali ne bi li našli način da nestanem s ovoga svijeta jer su vidjeli da moja osoba jako poništava njihove snage. Uistinu, činili su puno toga protiv Mene za vrijeme moga propovijedanja. Budući da sam bio jedini pravi pobjednik u ovim napastima, Otac je poslao svoje anđele da Mi služe. Oni su Mi donijeli hranu da okrijepim svoju ljudsku narav koja je bila već previše klonula.

Božanstvo sniženo

Ne vjeruj, o moja zaručnice, da kada Me napastovao pakleni neprijatelj da nisam doživljavao napasti, naprotiv, više nego bilo koji drugi čovjek jer sam bio u velikoj potrebi kao čovjek i jer je u tim prigodama moj Otac snizivao moje Božanstvo. U protivnom ne bih doživio napasti. Tada sam bio pred neprijateljem kao čovjek i tako sam bio u prilici da doživim napasti i pokažem vjernost svome Ocu, da budem samilostan i pomažem svojoj braći ljudima koji su u takvim prigodama jer sam Ja osobno doživio napast. Htio sam se podložiti i trpjeti sve ono što bi oni trpjeli, ne zato da Ja ne bih znao sve to da nisam to trpio, nego sam htio da oni vide kolika je moja ljubav prema njima. Htio sam podložiti svoju ljudsku narav da trpi sve te patnje jer u tim prigodama sam zadobivao od Oca milosti koja je ljudima bila potrebna da mogu trpjeti sa predanjem i zadobiti mnoge zasluge.

Kako bih zadobio za njih ovu milost, prikazivao sam Ocu sve što sam trpio. Kada sam bio napastovan, činio sam mnoge stvari u svojoj nutrini kod moga Oca u korist svoje braće. U vrijeme napasti jako sam se ponizivao i molio Očevu pomoć jer sam se smatrao i čovjekom i zato sam se ponizivao. Predstavljao sam cijeli ljudski rod i jako sam se ponizivao, molio pomoć od Oca. U tom trenutku molio sam posebnu pomoć za svu svoju braću da kada budu napadani napastima, neka im se mogu oduprijeti, pa koliko jače budu napasti, toliko veća bude milost koju sam za njih molio. Molio sam da im da posebno svjetlo kako bi mogli raspoznati zamke, lukavstva đavla koji ih napastuje.

Molio sam da ne dopusti neprijatelju napastovati stvorenja toliko da to bude preko mjere koju mogu izdržati. Molio sam, ako Otac dopusti, da sotona jako napastuje stvorenja, da im da veću pomoć tako da milost kraljuje u njima i da pobijede svoga neprijatelja ma kako on bio jak i lukav. Molio sam da udijeli krjeposti svoj mojoj braći tako da znakom križa i zazivanjem moga Imena otjeraju đavla u bijeg jer sam vidio da moja braća ne mogu primiti sve ove milosti ako ne žive u sjedinjenju sa voljom Božjom i ne opslužuju Božji zakon. Molio sam Oca da im da tu milost da svatko može živjeti sukladno svome staležu i opsluživati Božje zapovijedi.

Sve Mi je obećao Otac i Ja sam zahvaljivao u ime svih, vidio sam sve napasti paklenog neprijatelja kojima će napastovati moju braću. Vidio sam da će se mnogi okoristiti milostima koje će im dati moj Otac i jako sam se radovao vidjevši da moja braća prihvaćaju milosti koje sam im zaslužio i zahvaljivao Ocu. Vidio sam mnoštvo, skoro bezbrojno, onih koji će pasti u napastima i postati robovi đavla, prezirat će milost, zloupotrijebiti pomoći koje im Otac daruje i ne će se okoristiti svime onim što sam za njih zaslužio. Vidio sam pomor duša koji će đavao činiti svojim napastima, prijevarama će ih privući. Velika je bila moja muka koju sam tada doživljavao. Duboka bol ranjavala je moje srce vidjevši toliku moju braću u rukama tako bijesnog neprijatelja. Isto tako sam vidio da mnogi u svojoj slobodi ne će dobro odgovoriti na beskrajna dobročinstva koja su im udijeljena i da će ih pakleni neprijatelj s malo napora pobijediti. Zbog toga sam bio ožalošćen, utekao se svome Ocu u poniznom činu i s prošnjama i molitvama tražio veću pomoć i milost za njih.

A Otac vidjevši Me tako ožalošćenog obećao je da će ljudima udijeliti nove i veće milosti. Vidio sam kako će mnoga moja braća pobjeći iz ruku paklenog neprijatelja i vratiti se da uživaju istinsku slobodu djece Božje te sam zahvaljivao, slavio i blagoslivljao Očevo beskrajno milosrđe i dobrotu. Ali sam trpio muku i gorčinu jer sam vidio da usprkos svih tih pomoći i većih milosti mnogi će ostati u zabludama i prijevarama paklenoga neprijatelja. Dopustit će da budu pobijeđeni i bit će plijen svojih neprijatelja. Kolike su bile moje muke i žalosti u tim prigodama, trpjelo je jako moje srce, tražio sam sva moguća sredstva da oslobodim svoju braću iz ruku paklenog neprijatelja.

Od tada sam molio Oca da udijeli mojoj predragoj Majci prevlast nad ovim paklenim neprijateljima, a to je bilo već određeno u Božjem naumu da Ona gazi glavu toga oholice. Molio sam da Marija zadobije vlast držati podložnom paklenu vojsku đavola i da one osobe koje su njoj pobožne budu oslobođene od đavolskih zasjeda, te da se mnogi po njenom zagovoru oslobode iz njegovih ruku. Ovu moć i milost Bog je dodijelio mojoj predragoj Majci Mariji. Vidio sam kako će bezbrojne duše pobjeći iz ruku tih bijesnih đavolskih zmajeva po zaštiti moje predrage Majke tako što će staviti sebe u njene ruke i moliti njen moćni zagovor i njenu pomoć. Jako sam puno uživao u tome i zahvaljivao Ocu u ime svih koji će se okoristiti tako moćnom pomoći moje Majke.

Hrana anđela

Kad sam zadobio sve od svoga Oca za svoju braću i zahvalio Mu kao što treba, došli su anđeli i donijeli okrjepu mojoj ljudskoj naravi koja je imala veliku potrebu za time te sam jeo. Nakon što sam zahvalio Ocu što se udostojao okrijepiti Me, molio sam da okrijepi i dušu moje braće nakon što su pobijedili neprijateljske napasti, da ih utješi, da im da kušati blagost, slast i ljupkost Njegovoga Duha po nutarnjim pohodima. Uviđao sam da je bila jako potrebna ta utjeha i duhovna okrjepa dušama koje su se borile i nadvladale neprijatelja te sam ustrajno molio da ih Otac utješi.

Otac je obećao da će to učiniti i On to i čini i vidio sam mnoge utjehe koje će primiti te duše koje su se srčano borile i pobijedile neprijatelja. Jako sam uživao i radovao se, zahvaljivao Ocu kao izvoru i darovatelju svakoga dobra. Nakon ovoga molio sam Oca ponizujući se pred Njegovim licem da Mi objavi svoju volju o onome što sam trebao činiti iako sam kao Njegov vječni Sin sve znao i ništa Mi nije bilo skriveno, pa ipak kao čovjek sam se ponizivao i molio da shvatim kako trebam vršiti Njegovu volju. Na takav način sam pokazivao svoju podložnost i poslušnost. Otac Mi je naložio da se vratim svojoj ljubljenoj Majci i počnem propovijedanje. Primio sam Njegov nalog i odmah pošao u Nazaret, svoj zavičaj, ali prije nego što sam pošao molio sam Oca da ispuni svojim Nebeskim blagoslovima pustinju gdje sam boravio kroz četrdeset dana jer je nju posvetila moja osoba, te da Bog na tome mjestu bude služen i čašćen i da bude i onih koji će Me nasljedovati tako da pođu u pustinju činiti pokoru i moliti. Uistinu, mnogi koje je vodio Sveti Duh išli su i tamo boravili sa puno utjehe u svojim dušama i zadobili velike zasluge. Bili su jako po Očevoj volji. Radovao sam se tome i zahvaljivao Ocu, a Ja sam blagoslovio to mjesto i zaputio se u Nazaret.

Na putu povratka

Bio sam jako utješen na tom putu jer sam vršio Očevu volju. Prikazivao sam Ocu tu svoju utjehu i molio Ga da i mojoj braći ljudima da slične utjehe kada savršeno vrše Njegovu Božju volju. Otac se u tome pokazao jako velikodušnim i kazao da nikada ne će propustiti dati puno utjeha dušama koje se trude savršeno vršiti Njegovu volju, a Ja sam Mu na tome zahvaljivao u ime svih. Jako sam želio da se čim prije vratim svojoj ljubljenoj Majci, tim više jer Me Ona gorljivo željela u svome srcu i pozivala da joj se vratim.

Prikazivao sam ovu želju Ocu i molio Ga da da mojoj braći živu želju da se Njemu vrate, da shvate kako su bili daleko zbog nekih svojih propusta ili zato što se Otac naizgled sakrio te ih lišio doživljaja Njegove sjetilne prisutnosti kako bi kušao njihovu vjernost i ljubav. Molio sam Ga da im udijeli milost da žude za povratkom Njegove prisutnosti i tako On privučen njihovim željama udijeli im doživljaj prisutnosti i budu utješeni. Sve Mi je to obećao Otac i On to čini onim dušama koje to čekaju.

Hodio sam kroz šume i prolazio svim onim mjestima i poljima punim blagoslova. Vidio sam da su mnoge duše bile kao ona pustinja gdje sam boravio, gdje su boravile samo divlje životinje. Kao što su ta mjesta bila posvećena i puna blagoslova zbog moje prisutnosti, molio sam Oca da se udostoji dati toliko milosti svim onim dušama koje prihvate povratak Bogu, te da čuvši moju riječ budu posvećene i ispunjene Božjim blagoslovom. Molio sam da odgovore na milosti, da njihova duša postane kao vrt koji je spreman primiti Svetoga Duha da u njemu boravimo moj Otac i Ja posredstvom naše milosti i ljubavi. Otac Mi je obećao da će ispuniti moje molitve i želje moga srca.

Vidio sam da će se mnoge duše služiti tim milostima na dobro te da će jako napredovati u krjepostima te odbacivati od sebe sve ono što ih čini ružnima i napuštenima, suhima, nesposobnima da boravimo u njima. Prakticirat će sve krjeposti koje su nama drage, pripravljati za nas boravak u sebi. Tome sam se jako radovao i zahvaljivao Ocu, ali sam vidio mnoge duše koje će ostati u svojoj bijedi i ne će nikada htjeti odgovoriti na milost i zbog toga će biti nesposobne da u njima bude naše boravište. Zbog ovih sam doživljavao veliku muku i gorčinu. To sve se događalo zbog njihove tvrdoće i protivljenja Božjim poticajima.

U Hramu

Na poseban način sam Mu na tom mjestu Njegovog kulta htio iskazati potrebno čašćenje. Došao sam u Jeruzalem, ušao u Hram, prostro se i molio Oca. Zahvaljivao sam Mu na onome što je učinio po svojoj milosti za spasenje moje braće. Ponovno sam zahvaljivao za sve milosti i darove koje im daje, a koje je obećao Meni da će im dati. Prikazao sam samoga sebe kao žrtvu za spasenje ljudskog roda, slavio Ga i blagoslivljao. Kad sam završio molitve, uputio sam se u Nazaret, u svoj zavičaj sa željom da se brzo vratim ovamo kako bih objavio slave moga Božanskoga Oca.

Poticaj zaručnici

Imat ćeš, o moja zaručnice, puno toga čemu ćeš se diviti i što ćeš trebati nasljedovati u ovome poglavlju. Zbog toga budi jako pažljiva, od tebe tražim savršeno nasljedovanje u onim stvarima koje se odnose na tebe.

Četvrto poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od vremena povratka u Nazaret do početka propovijedanja

Povratak u Nazaret

Prije nego što sam ušao u Nazaret molio sam Oca da svim njegovim stanovnicima da novu milost i potrebno svjetlo prilikom mog ulaska u naselje tako da moj povratak svima donese radost u duhu i tako dožive da se među njih vraća njihov Otkupitelj iako njima nepoznat. Učinio je to Otac i u trenutku ulaska u grad svi su doživjeli jednu radost u srcu iako nisu znali razlog tome, pa ipak ova je radost bila jako korisna dušama nekih od njih da se njihovo srce odvoji od žalosti i tame koje su ih držale zarobljenima i pritiskale njihov duh. To je bila prigoda da se u to vrijeme izbjegnu mnoge uvrede koje se čine Ocu jer je ta radost na neki način sa sobom nosila i pokajanje njihovom srcu sa željom da služe Ocu i opslužuju Njegov zakon. Ja sam Ocu zahvaljivao u ime svih.

Susret s Majkom

Kad sam ušao u grad, odmah sam pohodio svoju predragu Majku Mariju koja Me iščekivala sa gorljivom željom. Ušao sam u kuću, a Ona je bila spremna na moj dolazak na koljenima, klanjala Mi se kao svome Bogu i pozdravljala Me kao svoga Sina te Mi je govorila:

«Dobro došao Bože moj i Sine moj.»

A Ja sam je oslovio preslatkom riječi Majko govoreći:

«Zdravo Marijo, preljubljena moja Majko.»

Tolika je velika radost ispunila njenu dušu i srce kada Me vidjela ponovno u svome društvu da je bilo potrebno da se moj Otac posluži svojom svemoći da je uzdrži u životu, u protivnom umrla bi iz čiste radosti. U sličnim slučajevima Otac je činio ovo čudo jer je bila toliko velika njena ljubav koja je gorjela u njenim grudima da je to moglo uzrokovati i samu njenu smrt. Otac je dao da toliko uživa u mom povratku jer se u vrijeme moje odsutnosti potpuno sjedinila s Njegovom voljom i podnosila moju odsutnost s mnogo jakosti i

postojanosti, svojevoljno se lišavala utjehe da bude u mom društvu samo da se ispuni Božja volja. Nakon što smo se pozdravili, odmah smo bez odlaganja počeli pjevati pohvale Bogu.

Kad smo završili pohvale, kao i obično sam prikazao svome Ocu svoje uobičajene molitve i svu moju braću i molio da kao što je moja prisutnost uzrokovala toliko utjehe mojoj predragoj Majci Mariji, da se tako udostoji dati utjehu dušama koje su neko vrijeme bile bez doživljaja Njegove osjetne prisutnosti jer se On sakrio da kuša njihovu vjernost i ljubav. Kada im se Bog ponovno objavi, neka dožive veliku utjehu i radost, poglavito kada su se ove duše pokazale vjernima i postojanima u ljubavi, strpljenju i sjedinjenu s voljom Božjom, podnosile odsutnost i lišenost osjećaja prema Bogu. Otac je obećao da će to učiniti kao što to i čini.

Savršeno sjedinjenje

Izjavio sam Ocu da sam spreman u svemu vršiti Njegovu volju i nakon svetih razgovora sa svojom Majkom dopustio sam joj da potpuno uživa u mojoj prisutnosti. Objavio sam joj sve ono što sam činio u pustinji, sve što sam trpio, glad i druge neugodnosti na tom mjestu i bio izložen udarima nevremena i napadima paklenog neprijatelja. Iako je moja predraga Majka sve znala i sve to trpjela sa zavidnim strpljenjem i jakošću, ipak se jako žalostila kad sam joj to ponovno pričao i podsjećao je na svoje trpljenje. Ona je sve znala jer je živjela u savršenom sjedinjenju sa Mnom, a to zbog gorljive ljubavi.

Ona više živi u Meni negoli u samoj sebi. Između nas se događala jedna uzajamna ljubav tako da je Ona zbog proročkog duha kojim ju je obogatio moj Otac znala sve što se događalo u mojoj ljudskoj naravi. Može ti izgledati strano, o moja zaručnice, što sam Ja u vrijeme tolike radosti i utjehe progovorio Mariji o tim sjećanjima i patnjama koje sam podnosio, a Ona je sve to trpjela u svojoj duši. Znaj da je to bila Očeva volja, htio je da Marija u svemu nalikuje na Mene jer i nikada nisam imao niti jedne utjehe a da nije bila popraćena velikom gorčinom. Tako je i moja predraga Majka trebala doživjeti ponovno gorčinu jer je doživjela svoju veliku utjehu.

Ona se sjedinjavala sa Božanskom voljom u sličnim prigodama tako da je uistinu sve više zasluživala u ljubavi milosti kod moga Oca i Meni za ljubav. Razgovarali smo, kao što sam kazao, Ona Mi je kazala o ljubavi svoga srca koje je gorjelo prema Meni, da bi Me željela uvijek imati blizu, da Ja ništa ne trpim. Budući da je u njoj gorjela ljubav prema ljudskom rodu i želja da se u svemu ispuni Božja volja, rado je žrtvovala Nebeskom Ocu ovu svoju želju, a Ja sam se s njom sjedinjavao da se i na Meni ispuni Božja volja za spasenje ljudskog roda. I Ona je prikazivala svoje trpljenje i ono što ljubav od nje traži tj. da vidi i doživljava moje muke, muke svoga ljubljenoga Sina, jedinog predmeta svoje ljubavi. Ja sam rado slušao ove njene izraze i doživljaje, osjećaje moje Majke jer su bili popraćeni djelima kao što se to pokazalo u svim prigodama.

Prikazivali smo to zajedno Ocu jer je to bilo tako drago Ocu, a On je to nagrađivao sa više milosti i zasluga. Zbog ovog svog zadovoljstva molio sam Oca da da takvu svjetlost i milost svoj mojoj braći, da u sličnim prigodama i oni žrtvuju svoj užitak i prihvate trpljenje koje će im Otac poslati, da trpe spremne volje pri vršenju Božje volje, da se odreknu svake utjehe, žrtvuju ne samo ono što ih može utješiti, nego i sami sebe spremni sve trpjeti da ispune Njegovu svetu volju.

Otac je obećao da će dati tu milost, a Ja sam vidio kako će se malo njih njome okoristiti jer najveći broj ljudi ne želi drugo doli uživati. Žele samo ono što ih može utješiti. Malo je onih koji prikazuju Bogu ovu žrtvu. Ako to i čine riječima, kada dođe kušnja, ne žele na bilo koji način to prihvatiti i sve trpjeti što im uzrokuje muku, patnju i gorčinu. Osjetio sam veliku gorčinu vidjevši svoju braću tako navezanu na ono što im donosi utjehu i kako će se

unatoč toliko svjetla i milosti koju im udjeljuje Otac malo time okoristiti. Zbog toga sam ponovno molio Oca da im udijeli novo svjetlo i više milosti i vidio sam da će mnogi to prihvatiti te sam zahvaljivao Ocu. Pa ipak to je bilo popraćeno i gorčinom zbog velikog broja onih koji i na ovu novu veću milost i veću svjetlost ne će odgovoriti, nego će to odbiti.

Potrebna hrana

Zadržavao sam se neko vrijeme sa predragom Majkom te smo oboje osjetili potrebu da se okrijepimo u našoj naravi jer je došlo vrijeme da jedemo, kao i obično, svoje siromašno i jednostavno jelo. Moja predraga Majka Me motrila i vidjela da sam oslabio zbog posta i patnje pretrpljene u pustinji te se žalostila, a njeno srce je željelo da Mi pripravi neko ukusno jelo da okrijepim svoju ljudsku narav. Ja sam je tješio i kazao da Me jako krijepi njena želja i goruća ljubav koju je imala prema Meni. Uistinu, to je bio kao neki ukusni začin poniznom i oskudnom jelu koje smo uzimali. Nisam nikada sebi dopuštao nikakve slasti i ukusa u hrani za vrijeme svog boravka u kući svoje Majke.

Uvijek sam jeo siromašno, a jelo i piće Meni najdraže bilo je vršiti volju moga Nebeskog Oca koji Me poslao i htio da se tako ponašam u svijetu, a Ja sam Ga uvijek savršeno motrio za vrijeme svog zemaljskog života. Puno puta Mi je uzmanjkala i potrebna hrana pa sam i u kući svoje predrage Majke nekada trpio glad. Pa ipak Otac nije propuštao da providi ili posredstvom ljudi ili neki puta i preko anđela. Kada su ljudi tvrdi prema Meni, što se često događalo, tada bi Mi proviđao Otac.

To je On smatrao jednom svojom obvezom da Mi priskoči u pomoć u tim potrebama jer će to učiniti tolikoj mojoj braći u njihovim potrebama, toliko više Meni koji sam Njegov jedinorođeni Sin. Kako bih vršio Njegovu volju, bio sam se podložio tolikim patnjama i to s radošću i ljubavlju sve prihvaćao i trpio. Nikada se nisam brinuo i tražio bilo što za svoju osobu osim ono što je bilo potrebno a Otac Mi je to davao.

Molitva i razgovor

Zadržao sam se kratko vrijeme u razgovoru sa Marijom, ali nismo propuštali svoje uobičajene molitve pohvale Ocu u određene sate. Budući da je došlo vrijeme u kojem ću biti daleko od Marije, dopuštao sam joj da uživa u mojoj prisutnosti. Poučavao sam je kako se treba ponašati dok budem propovijedao u javnom djelovanju, govorio koje molitve treba moliti mome Ocu. Uistinu, učio sam je kao učitelj mudrosti da može uvijek postajati sve draža i draža u očima moga Nebeskog Oca.

Iako je već toliko toga znala jer je bila Majka same Mudrosti, ipak je jako uživala da je Ja poučavam. Radovala se slušajući moje riječi koje su prožimale njeno prečisto srce i jako je tješile. Iskazivao sam ovu ljubav prema svojoj predragoj Majci, tješio je često svojim riječima i poukama jer je Ona to zaslužila, a Oca sam molio da mojoj braći udijeli slične osjećaje uzajamne ljubavi. Molio sam da postanu sposobni donositi utjehu i olakšanje bližnjima svojim poticajima i nagovorima, da to čine na slavu Nebeskog Oca. Molio sam Oca da da veliku nagradu onima koji će se oko toga truditi, da ispuni svojom milošću njihove duše, da im da vječnu nagradu. Otac je obećao da će činiti sve ono što sam molio i uistinu ne propušta dati te velike milosti mnogim dušama, iako je malo onih koji odgovaraju na te milosti i uistinu se brinu za bližnjega. Zahvaljivao sam Ocu za tu milost u ime svih koji će na nju odgovoriti i molio Ga da im udijeli sve više svoje pomoći kao što On to i čini.

Potreba molitve

Iako sam Oca uvijek molio u svim situacijama, ipak u određeno vrijeme povlačio sam se u samoću kako bih razgovarao sa Njim o spasenju svoje braće. Trajno sam molio jer sam trajno razgovarao sa Ocem. Budući da sam sve ono što sam poučavao svoju braću Ja prvo prakticirao, tako je to bilo i u ovom slučaju. Kako sam trebao njih poučavati da treba uvijek moliti, trebalo je prvo da to Ja prvo prakticiram i bez prestanka. Prikazivao sam ovu svoju trajnu molitvu Ocu kao zadovoljštinu za sve nedostatke svoje braće, a bilo ih je uistinu mnogo.

Zbog toga ne zadobivaju milosti od moga Oca jer su tako hladni i lijeni u molitvi. Vidio sam da će sve zlo koje će im se dogoditi biti uzrokovano nedostatkom molitve. Molio sam Oca da zbog moje trajne molitve dade slične poticaje njihovom srcu da se potrude u ovoj svetoj pobožnoj vježbi. Molio sam ne samo da potakne duše na trajnu molitvu, nego da im udijeli milost da to mogu činiti i dovoljno svjetla da jasno shvate da iz toga proizlazi svako dobro, da će po molitvi zadobiti sve što žele za svoje vječno spasenje. Obećao je Otac da će dati svima ono što sam molio, a Ja sam odgovorio da ću svemu tome poučavati svoju braću kada budem javno propovijedao kao što sam to i učinio. Zahvaljivao sam Ocu za sve one koji će se udostojati prakticirati tu vježbu. Ali sam jako trpio vidjevši kako će mnogi to zapuštati jer su se malo obazirali na milosti koje im je Otac davao, te će tako ostati bez velikog dobra, ne će zadobiti ono što žele i što je potrebno za njihovo spasenje.

Velika bol je obuzela moje srce, ali Mi je bila utjeha vidjevši mnoge koji će se dobro okoristiti ovom milosti koju im daruje Otac te će se sa puno gorljivosti potruditi oko trajne molitve. Uživao sam vidjevši koje će obilje milosti dobivati od moga Oca po molitvi i koje darove će po ustrajnosti zadobiti. Dobit će sve ono što traže za spasenje svojih duša i za svoga bližnjega. Za ove sam molio Oca da im udjeljuje sve više nove milosti i nova svjetla darom ustrajnosti. A On je obećao da će to učiniti te sam Mu Ja zahvaljivao.

Poziv na svadbu

Zadržavao sam se neko vrijeme sa Majkom Marijom a Ona je bila pozvana skupa sa Mnom na svadbu u Kanu. Nikada do sada nije bila na nekoj sličnoj proslavi jer je uvijek živjela jako povučeno, ali u ovom slučaju pošla bi sa Mnom jer su zaručnici bili njeni rođaci i jer je Nebeski Otac tako naložio. Prije no što počne moje javno propovijedanje Otac je želio da se objavi svijetu moja osoba, krjepost i snaga koja je bila u Meni time da promijenim vodu u vino i potvrdim svojom prisutnošću sakrament braka kao što sam potvrdio sakrament krštenja kada sam išao na rijeku Jordan. Išao sam sa svojom predragom Majkom Marijom, ali sam prije molio Oca da udijeli svoju milost svima koji će biti na svadbi u Kani, posebno mladencima, da im ovaj sakrament bude posvećujući jer sam trebao intervenirati skupa sa svojom predragom Majkom.

Rekao sam Ocu da Mi naloži sve što trebam činiti na Njegovu veću slavu, a Otac Mi je objavio svoju volju i reče da je došlo vrijeme kada trebam početi činiti čudesna djela i objavljivati svijetu svoju osobu koja je do tada bila skrivena svima. Naložio Mi je da u Kani promijenim vodu u vino, da počnem činiti znamenja koja ću ubuduće morati činiti. Reče Mi da ovo prvo čudo koje ću javno učiniti označava da ću obratiti srca koja su prožeta hladnoćom i neznanjem, obratiti ih u vino savršene ljubavi prema Ocu. Iako sam već sve znao, ipak sam se jako radovao zbog zapovijedi koju Mi je dao Otac, zahvaljivao sam za svu svoju braću. Sve što je činio preko Mene njima je bilo jako korisno.

Na putu prema Kani

Uputio sam se u Kanu skupa sa svojom Majkom Marijom koja je uživala biti u mom društvu. Prije nego što smo izašli iz kuće poklonili smo se Ocu i molili za Njegovu pomoć i blagoslov. Otac nas je blagoslovio, izašli smo iz kuće i slijedili put. Pratili su nas anđeli i divili se vidjevši Mene, svoga Kralja i svoju Kraljicu kako ponizno hodimo siromašni, pješke i nepoznati svijetu. Divili su se čednosti, milosti, mojoj dubokoj poniznosti i poniznosti svoje Kraljice te su pjevali pohvale. Mi smo išli u Kanu slaveći Nebeskog Oca i molili Ga da ispuni ona mjesta kuda prolazimo nebeskim blagoslovima.

Kada smo završili pohvale, razgovarali smo o velikim milostima koje Otac daje ljudskom rodu i o njegovom beskrajnom milosrđu i Božanskim savršenstvima. Tada bi Marija pala u ekstazu od radosti. Nije doživljavala umor na putovanju jer je uživala u mojoj prisutnosti i slušajući moje riječi Ona se raspaljivala ljubavlju. Ja sam jako uživao u njenom društvu i njenim krjepostima i gorljivoj ljubavi. Prolazeći kroz polja dolazile su nam u susret razne životinje i svojim pjesmama bi nas pozdravljale, prepoznavale u nama svoje gospodare, a u Meni i svoga Stvoritelja. Sve je to naložio moj Otac da nerazumne životinje nadoknade ono što su propuštala činiti razumna stvorenja.

Radostan i diskretan doček

Kad smo došli pred Kanu, prije nego što smo ušli molili smo Oca da naš ulazak u mjesto bude trenutak radosti za njegove stanovnike posebno za kuću u kojoj ćemo boraviti, da se na takav način izbjegnu uvrede koje se u takvim sličnim situacijama obično čine, da se izbjegnu uvrede Bogu. Ušavši skupa sa Majkom Marijom, molio sam da đavao izgubio svoju snagu, da se udalji od tog mjesta, a Otac je to i učinio. Stanovnici su doživjeli neuobičajenu radost i čudili se, nisu znali odakle dolazi ova utjeha. Neki bolesnici, zbog utjehe i neuobičajene radosti, prizdravili su, drugima se poboljšalo stanje. Uistinu, kada smo ulazili u mjesto, svi stanovnici su bili potreseni i mnogi grijesi su izbjegnuti.

Zahvaljivao sam Ocu za ovu milost u ime svih da nadoknadim jer oni nisu znali odakle dolazi ova neuobičajena radost njihovog srca i nisu bili spremni zahvaljivati Darovatelju. Već tada molio sam Oca da bude samilostan prema tome narodu, da u svoje vrijeme prihvate vjeru koju ću propovijedati. Uistinu, Otac nije propustio da im da potrebno svjetlo da se svi obrate na novi život. Kad smo došli do kuće mladenaca, prije nego što smo ušli ponovno smo molili Oca da na to mjesto izlije svoju milost i obilnu blagost, da prosvijetli zaručnike kada vide čednost, poniznost i milost moje predrage Majke te da se odluče nasljedovati njene krjeposti. Kad smo ušli, lijepo su nas primili, svi su bili zadivljeni vidjevši izgled moje predrage Majke Marije. Njihova srca su se radovala zbog milosti i nisu se mogla nauživati gledajući je s ljubavlju kao svoju rođakinju. Kako su se divili gledajući Mene zbog uzvišenosti moga lika, osjećali su jedno poštovanje s ljubavlju prema Meni. Bili su jako pažljivi prema Meni i Mariji. Radovali su se s njom zbog toga što je imala takvog Sina, a sa Mnom što sam imao takvu Majku.

Hvalili su nas a Mi smo to sve prikazivali Ocu, zahvaljivali Mu za darovano svjetlo i molili za njihovo spasenje. Nakon što smo se neko vrijeme zadržali s njima, dali su nam mjesto gdje se možemo povući i odmoriti a to nam je bilo jako drago. Povukli smo se na stranu i slavili Nebeskog Oca, a Ja gledajući svoju braću molio sam da svakom da milost da se raspale ljubavlju prema nama i željom da nas nasljeduju. Molio sam da im da sposobnost vidjeti krjeposti koje mi imamo i slijediti primjer koji im dajemo. Molio sam Oca da blagoslovi mladence, da posveti sakrament braka svojom milošću. U tom trenutku vidio sam sve neurednosti svoje braće u ovom sakramentu i sve zlo zbog njihovih grijeha koje će iz toga

proizlaziti. Vidio sam sve uvrede koje će biti nanesene Ocu i kako će mnogi pogaziti ovaj sakrament.

Jako sam puno trpio i molio Oca sa puno ustrajnosti da se udostoji dati svjetla i milosti svima onima koji izabiru taj stalež kako bi mogli skladno ispuniti obaveze sakramenta braka. Sve Mi je to obećao moj Otac, ali vidio sam da će samo malo prihvatiti milost. Velika je bila moja muka i Ja sam jako molio Oca da još više udijeli svojih milosti. Vidio sam da će ove moje naknadne prošnje biti učinkovite za mnoge, da će odgovoriti na obilje milosti koje će im dati Otac te sam se zbog toga radovao u ime svih. I moja predraga Majka Marija je molila Oca za ovu milost.

Svečana svadbena večera

Kad je došlo vrijeme slavljenja svadbe, bili smo skupa sa svim uzvanicima, a u prisutnosti Mene i moje Majke oni su doživljavali jedno duboko poštovanje, suzdržanost i čednost, a najviše dvoje mladenaca za koje sam puno molio Oca da ih ispuni svojom milošću i nebeskim blagoslovima. Oni su bili jako čedni. Jasno spoznajući da je to bilo djelovanje sakramenta slavilo se sa puno savršenstva i u srcu svakoga je bila radost popraćena Božjom milošću. Zbog toga ona nije bila svjetska i neumjerena, nego uredna. Ja sam se ponizio i sjeo na zadnje mjesto iako bi Mi se trebalo dati prvo mjesto, ali domaćini još nisu znali tko sam Ja.

Htio sam dati primjer svojoj braći i njih poučiti kada su pozvani na svadbu da idu s poniznošću, a ne oholi, da stanu na zadnje mjesto i drugima iskažu čast tako da ih onda vode na mjesto za njih određeno. Na ovakav način htio sam svima dati jednu pouku o poniznosti, krjeposti koju sam toliko ljubio. Zaručnici i uzvanici su Me pozvali da uzmem prvo mjesto. Dopustio sam da Me se za to moli, ali nisam to odbio jer je to mjesto za Mene bilo pripravljeno.

Uputio sam Ocu molitvu za svoju braću jer su Mi sva bila u srcu, molio sam da im da svjetla da u sličnim prigodama dadu prvo mjesto ljubavi i Božjem strahu, da On bude blizu zaručnika svojom milošću kao što sam Ja to bio ovaj puta svojom prisutnošću. Isto je činila i moja Majka Marija, ponizivala se i nasljedovala Mene jer se u svemu trudila savršeno Me nasljedovati i usvajati savršeno sve krjeposti koje je vidjela da ja imam.

Voda promijenjena u vino

Kad je došao čas u kojem je Otac htio da objavim svoju moć, odredio je da nestane vina. Budući da je Majka bila prepuna ljubavi, zbog nadnaravnog svjetla znala je što hoće Otac tj. da ovdje učinim čudo spoznajući da nemaju vina. Iako Mi je bila Majka, molila Me ne s autoritetom, nego u poniznosti kao službenica, a Ja sam pristao na njenu želju da Ona bude ponizna te sam odgovorio:

«Što ima to sa Mnom i tobom, o ženo?»

Odgovorio sam na ovaj način svojoj predragoj Majci da bi se uzvanici divili njenoj krjeposti te da dobro shvate njenu osobu i duboku poniznost. Ona je ovaj odgovor primila radosnog lica, vedroga duha i uživala jako jer joj je to bila prigoda da bude jednostavna i time zadobije mnoge zasluge, da njena krjepost bude svima za uzor. Ne vjeruj da je takav odgovor, koji sam dao svojoj Majci koju sam poštovao kao njen Sin, bio nesavršen čin. Budući da sam bio pravi Sin Božji, trebao sam prvo slušati svoga Oca i učiniti čudo u tom trenutku koji je On odredio. Zbog toga sam odgovorio kao Sin Božji i htio pokazati bilo njoj, bilo uzvanicima da je čudo koje ću učiniti po Božjoj snazi i da moj Otac Nebeski po Meni djeluje.

Ja nisam sebi prisvojio slavu toga čuda, nisam htio da Me hvale uzvanici, nego sam htio da sva slava bude iskazana mome Nebeskom Ocu te da Ga svi slave. Otac je rado primio ovaj čin poniznosti, a Ja sam Mu to prikazao kao zadovoljštinu za svu umišljenost i oholost svoje braće. Zapovjedio sam da ispune posude vodom i to su odmah učinili te da ih nose za stol i molio sam Oca da Mi udijeli svoju snagu. Iako je u Meni bilo Božanstvo, ipak sam kao čovjek molio Oca. Otac je naredio da se dogodi čudo. I ja sam zapovjedio vodi da se pretvori u savršeno vino i to se odmah dogodilo. Ova zapovijed nije bila izrečena riječima, nego je to bilo učinjeno u mojoj volji. Zbog toga to nitko nije čuo. Naredio sam da se vino nosi uzvanicima, a ono je bilo izvrsno na tako da oni koji nisu primijetili čudo govorili su da je bolje vino čuvano za kraj, ali su primijetili da se dogodilo čudo oni koji su nosili vodu u posudama.

Taj čin je uzrokovao puno čuđenja i divljenja kod uzvanika, a Ja nisam htio pohvale za to čudo te sam počeo slaviti Nebeskoga Oca i svi su se sa Mnom sjedinili, slavili Ga i zahvaljivali. Rekao sam tada Ocu kako je voda, to nerazumno stvorenje, spremno poslušalo Njegovu volju te sam bio ožalošćen zbog svoje braće vidjevši kako će njih nadilaziti i neživa stvorenja koja će slušati, a oni kao razumna stvorenja će se toliko opirati volji Božjoj. Molio sam Oca da moja braća budu poslušna, da slušaju moj glas i čine sve ono što ću im u Njegovo Ime reći. Vidio sam da je ljudima potrebna velika milost te sam ustrajno molio Oca, a On Mi je to obećao u obilju za ljude. Ali usprkos obilja Božje milosti mnogi će ostajati tvrdi i ne će činiti ono što će moj Otac i što ću im Ja objavljivati.

Zato da je bila velika moja muka a mala utjeha jer sam vidio da će samo malo njih spremno vršiti volju moga Oca koju ću im objavljivati u vrijeme dok budem živio na zemlji i propovijedao. Nakon toga ne ću propuštati da svakome dam čuti moj nutarnji glas, nadahnuće i poticaj u srcu. Zahvaljivao sam i slavio Oca za te milosti, molio sam da ih sve više daruje, da se duša potakne da izvrši ono što On hoće posredstvom svojih službenika i svjetla nadahnuća. Otac je na to pristao. Zbog toga je jako otvrdlo srce koje se opire i zanemaruje tolike milosti.

Na putu povratka

Kad je završila proslava, nakon što smo zahvalili Ocu povukli smo se Marija i Ja od uzvanika. Nakon kratkog nagovora mladencima uputio sam se s Marijom u Nazaret. Svi su se divili mojim krjepostima i onima moje Majke, jako su nas zavoljeli, posebno dvoje zaručnika jer sam već po milosti zavladao njihovim srcima. Molio sam Oca da kao što Ja nisam odbijao biti na toj svadbi i posvetiti je svojom prisutnošću, tako i On kad je pozvan boraviti u duši posredstvom milosti da to ne odbija, posebno kada Ga duša vjerno poziva da uživa u Njegovoj prisutnosti.

Molio sam Ga da je obdari svojim Božanskim svjetlom tako da Ga duša poziva, da gorljivo za Njim žudi, kada treba učiniti važnije stvari da joj Otac pomaže, tješi je, jača svojom Božanskom prisutnošću i milošću i da čini sve savršeno. Sve Mi je to obećao Otac i sve On to vjerno čini. Ali duša često ne sluša Božje poticaje i zbog toga ostaje lišena tolikog dobra. Prije nego smo započeli putovanje molio sam Oca da ponovno ispuni tu kuću nebeskim blagoslovima, a On je to učinio s puno ljubavi. Ponovno sam Ga slavio i zahvaljivao na svemu što je učinio preko Mene. Nemoj se čuditi, o moja zaručnice, što se prvo javno čudo dogodilo izvan moga zavičaja Nazareta jer oni nisu bili dostojni, nisu htjeli prihvatiti moje propovijedanje i oni će se njemu jako protiviti. Iako sam s njima boravio tolike godine i iako su vidjeli moju osobu koja je tako uzorna i savršena, umjesto da slijede moj primjer uvijek su Me progonili, trajno mrmljali protiv Mene, zloupotrebljavali sve milosti koje im je Otac davao po Meni.

Iz ovoga mjesta u kome sam učinio prvo čudo, proizaći će živa vjera koja će se očitovati u osobi žene Kananke koja će poslije biti poznata u svim narodima. Marija i Ja smo se zaputili prema Nazaretu i zapjevali pohvale Ocu kao i obično, ali smo pjevali nove pjesme kojima je Otac bio jako proslavljen. Imao sam moć i snagu, o moja zaručnice, da uvijek pjevam nove pohvale Ocu jer sam bio Vječna Mudrost. Zbog toga sam se sav zalagao slaviti Oca, a On je to rado prihvaćao i u tome uživao jer Ga je slavila sama Njegova Mudrost. Moja Majka je često znala zapjevati nove pjesme jer je bila Majka Vječne Mudrosti, mudrost joj je bila darovana u obilju, služila se njome da ispjeva nove pjesme i slavi Darovatelja svih milosti.

Dolazak u Nazaret

Nastavili smo putovati, molili za blagoslov mjesta kroz koja smo prolazili te smo brzo došli u svoj zavičaj. Zahvaljivali smo Ocu na brizi koju je imao za nas. Prije nego smo ušli molio sam Ga da se udostoji poslati svoju milost da ispuni srca Nazarećana radošću zbog našeg povratka. Molio sam da to učini Meni za ljubav, svome ljubljenom Sinu zbog poslušnosti koju sam imao prema Njemu, a Otac je to obilno učinio. Ušao sam u Nazaret sa svojom predragom Majkom, a grad se ispunio radošću. Ipak nitko se nije obazirao na to dobročinstvo izuzev nekoliko osoba koje su jako voljele moju Majku.

Budući da su to bile jednostavne žene, nitko im nije vjerovao kad su govorile o onome što su shvaćale i doživljavale. Ušli smo u kuću i prije nego smo se odmorili klanjali smo se Ocu i ponovno zahvaljivali za toliku Njegovu dobrotu. Svakog dana koji sam ponovo sa svojom predragom Majkom zahvaljivali smo Ocu posebno za neizrecivo čudo i otajstvo moga utjelovljenja i uvijek sam zahvaljivao u ime svih ljudi. Budući da sam vidio da će moja braća biti nezahvalna, trudio sam se Ja nadoknaditi za to. Prikazivao sam ove svoje zahvale Ocu, one su Mu bile jako drage, a to su trebala činiti sva moja braća. Vidjevši da oni to ne čine, molio sam da nadahnjuje njihova srca da mogu shvatiti velika dobročinstva koja im je učinio darujući im Mene, svog preljubljenog Sina, a Otac je obećao da će to učiniti i uistinu to ne propušta.

Mnogi shvaćaju neizrecivi dar, prihvaćaju nadahnuća i svjetla i uistinu iskazuju zahvalnost. Na svemu tome zahvaljujem Ocu, a On u tome pronalazi svoju milinu i udjeljuje sve više svjetla njihovim dušama po svojoj milosti. Ali mnogi žive potpuno u zaboravu sa velikom nezahvalnošću prema Ocu i to Ga jako žalosti, a oni su na takav način lišeni mnogih milosti koje bi im udijelio da su bili zahvalni. Jako sam se žalostio zbog nezahvalnosti i zaborava svoje braće, molio sam Oca da im oprosti, da ih prosvijetli, da im da shvatiti veliko dobročinstvo koje im je učinjeno. Vidio sam, o moja zaručnice, kako će se pakleni neprijatelj truditi svim onim što je u njegovoj moći da moja braća zaborave na toliko dobročinstvo, a đavao jako dobro zna da zbog tog zaborava mnoge duše idu u propast i da ne primaju mnoge milosti.

Uistinu, ako duše razmišljaju o dobročinstvima kojima ih obdaruje Božanski Otac darujući im Mene, svog predragog Sina, kao njihova Otkupitelja, bez sumnje bi se okoristili tim darom i razmišljajući o ljubavi moga Oca prema njima ne bi mogli a da ne odgovore na tu milost. Darovali bi same sebe Bogu, ponovno bi Ga ljubili jer ih je On toliko ljubio i obdario. Zbog toga sam jako molio Oca, na zbunjenost cijelog pakla, da uvijek daruje nova svjetla i milosti svoj mojoj braći da shvate toliki dar koji su dobili, da se potrude zahvaljivati na tolikoj dobroti i odgovore na moju ljubav. Otac Mi je obećao da će učiniti sve što sam Ga molio. Vidio sam da usprkos tolikog svjetla i milosti mnogi ne će odgovoriti te će nastaviti živjeti u potpunom zaboravu, ne će ljubavlju uzvratiti na toliku dobrotu te sam zbog toga još više trpio. Bila je velika moj bol.

Ja sam prikazivao Ocu ljubav koju sam imao prema Njemu kao zadovoljštinu za nezahvalnost i neuzvraćenu ljubav tolike moje braće. Otac je rado prihvaćao ova moja prikazanja a Ja sam se radovao jer sam bio Ja dostatan da zadovoljim Pravdu jer sam predstavljao ljudski rod koji Mu uskraćuje svoju ljubav. Otac je bio zadovoljan samo s jednim mojim djelom, pa i najmanjim, više nego sa svim djelima moje braće skupa jer su moja bila potpuno savršena.

Božja volja

Nakon što sam završio pohvale i zahvaljivao Ocu, kratko sam se odmorio jer sam u svojoj ljudskoj naravi doživljavao umor i trpljenje. Nakon toga sam opet molio Oca da se udostoji objaviti Mi svoju volju o onome što sam trebao činiti i trenutak kada sam trebao započeti svoje propovijedanje. Već sam sve to znao, ali sam ipak kao čovjek ponizno molio od Oca Njegovo dopuštenje u svim stvarima. Pokazivao sam da sam Mu u svemu podložan kao pravi Sin. Otac Mi je objavio da se približava čas kada ću trebati započeti tako važno djelo propovijedanja koje sam toliko želio kako bih objavio svijetu Njegove veličine i kako bih objavio Njegovo beskrajno milosrđe.

Zbog toga sam se ponovno pokazao spremnim vršiti Njegovu volju. Molio sam Oca za trajnu pomoć mojoj Majci, da je trajno tješi svojom milošću, da joj da duha i snagu trpjeti velike patnje koje će podnositi za svo vrijeme moga propovijedanja zbog protivljenja i progonstava koja ću doživljavati i zbog brige u kojoj će ostati.

Objavljuje Mariji Očevu volju

Nakon što Mi je Otac sve obećao, zahvalio sam Mu i pošao Majci da joj objavim što je Očeva volja tj. da započnem s propovijedanjem. Utješio sam je i potaknuo da trpi i podnosi moju odsutnost. Uvjeravao sam je da ću se često vraćati k njoj kako bih je tješio svojom prisutnošću. Majka Marija je pala na koljena, klanjala se odredbama moga Božanskog Oca i potpuno se sjedinila s Njegovom voljom. Bila je ranjena dubokom boli jer je već predviđala patnje i progonstva koja ću za vrijeme propovijedanja trpjeti. Sve ono što budem trpio u svojoj ljudskoj naravi molila je da Ona trpi i podnosi u svom srcu tako da ima udio u patnjama koje ću Ja trpjeti, kao što su glad, žeđ, umor i drugo kako bi Mi u svemu mogla biti vjerna družica i nasljedovateljica.

Obećao sam joj sve što je tražila, i utješio je. Tu sam milost skupa s njom molio od Oca, a On je obećao da će to ispuniti i tako je utješiti. Htio sam joj unaprijed kazati o mnogim patnjama i teškim progonstvima koja ću trpjeti, a Ona je samo s ljubavlju ponavljala:

«Ljubljeni Sine, znat ću za tvoje potrebe, a ne ću Ti moći na bilo koji način pomoći. Osjetit ću kako trpiš glad i žeđ, a ne ću Te moći okrijepiti pa niti sa kapljom vode. Osjetit ću da si umoran, a ne ću Ti moći ponuditi mjesto da se odmoriš. Noći ćeš provoditi na otvorenom, na putu, a ova kuća ne će Ti moći poslužiti kao zaklon. Doživjet ću da si ožalošćen, napušten a, ne ću Ti moći izreći ni riječi utjehe, znat ću da si ogovaran, klevetan i progonjen, a ne ću moći reći niti jednu riječ Tebi u obranu. O moj ljubljeni Sine, koliko velika i gorka će biti moja patnja. Kako će trpjeti moje srce vidjevši u Tebi uzvišenost moga Boga koji se tako snizuje u tolikim patnjama i da je tako vrijeđaju i ismijavaju.»

Moje srce se jako raznježilo čuvši riječi svoje predrage Majke i osjetivši njezinu samilost prema mojoj patnji. Poticao sam je da trpi ponavljajući da je sve to Očeva volja, a Ona se potpuno sjedinjavala s Očevom voljom i velikodušno je prihvaćala i muke koje će Meni za ljubav trpjeti, te je govorila:

«Tješi me jedino to što ću trpjeti s Tobom, ali moja želja je da trpim sama, ali budući da je potrebno tvoje trpljenje, potpuno se predajem Očevoj volji i kao Majka žrtvujem Te i prikazujem Ocu da se u Tebi potpuno izvrši Njegova volja. Pođi, predragi Sine, i izvrši Očevu volju i daj da svijet upozna veličinu i beskrajnu dobrotu i milosrđe koje ima prema ljudskom rodu. Ja ću se utješiti i radovati što se po Tebi objavljuje Otac, što će Ga mnogi spoznati i uzljubiti, te što će Ga mnogi slaviti i zahvaljivati Mu. Žalosti me što će se mnogi protiviti tvom nebeskom nauku i Božanskoj mudrosti. Ja ću skupa s Tobom moliti Božanskoga Oca za njihovo obraćenje.»

Ove riječi Mi je govorila moja predraga i ljubljena Majka, a Ja sam uživao slušajući kako je potpuno sjedinjena s Božjom voljom i postojana u tako velikim patnjama jer je njeno srce, puno ljubavi, trpjelo neizrecive muke zbog Mene koji sam bio predmet sve njene ljubavi. Budući da je Ona živjela više u Meni nego u samoj sebi, zbog te ljubavi je trpjela ono što ću Ja morati trpjeti više nego da je to i sama i samo Ona trpjela. Prikazao sam Ocu plemenitu i jaku ljubav svoje Majke i molio Ga da udijeli mojoj braći barem djelomično tako veliku i postojanu ljubav. Da bi bili sposobni da je prihvate, molio sam Oca da se udostoji udijeliti im svoje svjetlo i milost da nasljeduju moju predragu Majku Mariju u trpljenju iz ljubavi prema Onome koji je za njih toliko trpio.

To sam ustrajno molio Oca i On je obećao da će to učiniti. Ali moja braća ne odgovaraju uvijek na svjetla i milosti i zbog toga su bez ljubavi. Bila Mi je velika muka vidjevši svoju braću tako nemarnu da se uopće ne obaziru na bilo što što sam trpio za njihovo spasenje. Vidio sam kako preziru svjetlo i milost moga Oca što im je davao da se njihova srca raspale ljubavlju i željom da se sjedine s voljom Božjom u svojim trpljenjima, protivštinama, i u nasljedovanju moje predrage Majke. Vidio sam kod svoje braće toliko nebrige, toliko neljubavi i prezira milosti koje sam im zaslužio, ali nikada nisam propuštao za njih moliti nova svjetla i nove milosti i sve ono od Oca što je odredio za njihovo vječno spasenje i otkupljenje.

Tješi svoju Majku

U razgovorima sa svojom Majkom tješio sam je i govorio:

«Majko moja, Ti si ta koja donosiš toliko utjehe mome srcu i u svim mojim mukama Ti Mi donosiš okrjepu jer vidim da si tako sjedinjena s Očevom voljom, da si Njemu tako draga te Me tvoja ljubav krijepi. Utješi se, predraga Majko, jer Ti si jedina koja Mi nikada nije uzrokovala nikakvu muku, nego si Mi samo bila uvijek vjerna sluškinja i moja utjeha jer sam vidio da si tako sveta i savršena.

Sva moja braća su uzrokom moje patnje, manje ili više, ovisno o uvredama i grijesima kojima su vrijeđali Božanskog Oca. Ti si jedina koja u tome nemaš nikakvog udjela jer si bez grijeha. Koliko utjehe doživljava moje srce vidjevši te tako čistu i lijepu. Motrim tvoju čistoću , ljepotu i tvoju poniznost. Tvoja ljubav Me privukla iz Očevog krila u tvoje krilo. Utješi se, dakle, moja predraga Majko, jer si tako draga Meni i mome Ocu i toliko te ljubimo, više od bilo kojeg stvorenja.»

Tako sam tješio svoju predragu Majku. Neka te ne čudi što sam je hvalio u njenoj prisutnosti. To sam mogao jer je njena poniznost bila velika. U njen savršeni duh nije mogla ući nikakva misao oholosti ili ispraznosti. Marija, kada bi čula da je netko hvali, podsjećala je na darove koje je primila od Božanske velikodušnosti, odmah je u svemu slavila Boga, prepoznavala se,da je bijedno, slabo, krhko stvorenje u kojemu je Božanski Otac učinio čudesne stvari i u obilju na nju izlio svoje milosrđe. Kada bi čula što sam govorio, moja draga Majka bi odmah počela slaviti Oca i zahvaljivati mu na svemu što joj je udijelio zbog svoje dobrote i pozivala bi anđele i sva stvorenja da Ga slave i zahvaljuju u njeno ime. Tom prigodom bi ispjevala novu pjesmu pohvale Nebeskom Ocu.

Zatim bi se obratila Meni, slavila i blagoslivljala moju osobu s toliko ljubavi da Mi je ispunjala srce radošću. Ne bi nikada prestajala slaviti Me da zbog drugih stvari nije u tome bila prekinuta. Otac je jako uživao u ovim našim razgovorima i Ja sam Mu to prikazivao kao nadoknadu za uvrede kojima Ga vrijeđaju moja braća kada se međusobno druže i ne znaju ni o čemu drugom govoriti osim o onome što vrijeđa Nebeskog Oca govoreći ono što je protivno ljubavi prema bližnjemu. I u drugim nedoličnim razgovorima postaju mrski mom Božanskom Ocu. Zbog toga sam Ga molio da svima udijeli istinsko svjetlo da shvate zlo koje čine. Moj Otac ne samo da im daruje prosvjetljenje, nego ih po grižnji savjesti opominje iako mnogi to ne žele primijetiti. Kad smo Majka i Ja okončali naš razgovor, bilo je vrijeme da molimo pohvale Bogu. To smo učinili sa puno gorljivosti jer je moja Majka shvaćala da Me za duže vrijeme ne će imati osim samo u prolazu. S velikom gorljivošću u duhu i srcu Ona je slavila Oca sjedinjena sa Mnom.

Siromašan i jednostavan obrok

Nakon što smo završili pohvale i uobičajena prikazanja Ocu došlo je vrijeme za obrok da se okrijepimo u svojoj ljudskoj naravi. To smo činili zadnji skupa i nemojte misliti da smo jeli nešto posebno. Naša hrana je bila malo kruha, vode i neko voće, te male ribice. To je bio najveći poklon koji se koristio kod nas i to rijetko kada bi Božja providnost to poslala posredstvom drugih ljudi. Nakon ručka moja predraga Majka Me gledala i mislila kako ću od sada puno trpjeti, da će Mi nedostajati potrebno, da će Mi puno puta to odbiti drugi ljudi te je bila duboko potresena i sa suzama samilosti razmišljala u sebi:

«Kako to da će onaj koji se brine za cijeli svemir biti u potrebi za hranom, a ne će je dobivati?»

Gledao sam je s ljubavlju i prodornim pogledom, a Ona se tješila sjedinjujući se s voljom Božjom. Uzeli smo hrane koliko je bilo potrebno da se uzdržimo u svojoj ljudskoj naravi, i molili uobičajene zahvale i prikazanja Ocu. Razgovarali smo o onome što ću propovijedati, svatko od nas se povukao i molio Oca da nam da snage i utješi nas u tom za nas teškom razdvajanju. Trebao sam započeti trpjeti, a to se ne će okončati sve do moje smrti.

Patnja odvajanja od Majke

Bio sam žalostan kada sam se trebao odvojiti od svoje predrage Majke Marije jer Mi je njeno društvo bilo jako drago. Ona mi je bila utjeha i radost. Ipak snažnija je bila ljubav prema Nebeskom Ocu i gorljivost za Njegovu slavu. Poslušnost Ocu Me poticala više nego bilo koja druga stvar i davala Mi snage da prevladam ljubav i radost koju sam kušao u zadržavanju sa mojom Majkom Marijom. Prikazao sam sve Nebeskom Ocu i molio da da mojoj braći gorljivost, ljubav i poslušnost koju sam Ja imao za Njega i Njegovu slavu te tako nadvladaju sve poteškoće koje će susretati kada će poduzimati djela Njemu na službu i na Njegovu slavu. Otac je prihvatio to prikazanje i obećao da će dati mojoj braći što sam molio da mogu činiti ono što On od njih traži i što je na Njegovu slavu.

Mnogi će se poslužiti time što im se Otac udostojao udijeliti i ne će propuštati činiti sve što su shvatili da je na veću slavu Božju i da je to volja Nebeskog Oca te će odlučno nadvladavati sve poteškoće i zapreke, posebno navezanost i ljubav prema onima s kojima su krvno povezani, a to je jedna jako velika veza. Zahvaljivao sam zbog toga Ocu za tu milost u ime svih onih koji će spremno odgovoriti i jako sam se radovao. Ali sam vidio veliki broj onih koji će zanemariti te milosti i bit će nadvladani od naravne navezanosti i ljubavi te će se opirati milosti.

Zbog ovih sam bio u tuzi, zbog njihove tvrdoće što tako malo drže do milosti i slave moga Oca, što se ne brinu da vrše Njegovu volju, zbog premale ljubavi koju imaju prema Njemu i zbog nikakve brige za vlastitu dušu. Zbog toga sam ponovno prikazivao svoja djela Ocu kao nadoknadu za ove njihove propuste i time Mu je bila iskazana sva zadovoljština za sve one koji nisu čuvali ni cijenili Njegovu milost. Povukao sam se moliti Oca, proveo neko vrijeme u molitvi i Otac Me utješio i naložio da se pripremim za polazak, da je došlo vrijeme da započnem propovijedanje.

Prikazuje potpuno samoga sebe Ocu

Što misliš, moja zaručnice kakvu sam pripravu za to imao? Nisam nosio ništa za uzdržavanje jer sam želio biti siromašan. Nisam imao ništa materijalno što bi mi moglo poslužiti u budućnosti, tako da nisam sa sobom ništa ponio. Moja priprava je bila spremnost moje volje izvršiti Očevu volju. Zbog toga sam kazao:

«Evo Me, predragi Oče spreman sam vršiti tvoju volju. Spreman sam trpjeti sve od stvorenja, svako zlo, sva progonstva, mrmljanja, odbijanja, mržnje, psovke, uvrede, ogovaranja. Sve sam spreman trpjeti Tebi za ljubav i za tvoju slavu, za spasenje ljudskog roda. Jedina moja žalost su uvrede kojima Tebe vrijeđaju, nažalost teške, kojima ću i Ja kao osoba biti vrijeđan. To razdire, moje srce, moj ljubljeni Oče. Zbog toga Te molim da svoju pravednu srdžbu, koja je uzrokovana povredama pravde, ne iskališ na onima koje ljubiš, nego gledaj Mene, svoga jedinorođenoga Sina, i primi sve ono što ću činiti za tvoju slavu. Tako neka Ti bude iskazana zadovoljština i ublaži tvoju srdžbu jer se Tebi prikazujem u ime sve moje braće za njihovo spasenje. Kako bih ublažio tvoju pravednu srdžbu, žrtvujem samoga sebe.»

Rado je primio Otac ove moje prošnje i sa očinskom ljubavlju primio moju žrtvu, žrtvu Mene samoga, koju sam učinio i uz Njegov blagoslov završio molitvu.

Rastanak

Nakon što je Otac naložio što sve trebam učiniti, zahvalio sam Mu i dobio dopuštenje od svoje predrage Majke koja je bila u molitvi i u duhu je sve shvatila. Otac joj je sve objavio, tješio je i uvjeravao u očinsku brigu koju će imati za Mene. Tada je moja Majka bila u jednoj uzvišenoj ekstazi i bila su joj objavljena velika otajstva o Božanstvu i sa svom jasnoćom je shvatila Očevu volju da sam trebao započeti svoje propovijedanje. Bila je jako utješena, ohrabrena i spremna te sam molio njeno dopuštenje i blagoslov, a Ona kao moja prava Majka pozdravila Me zadnji puta. Ja ću se vratiti da je vidim kada se to mom Ocu svidi.

Moja Majka Marija smatrala se nedostojnom da Mi da svoj blagoslov, ali je shvaćala da je Očeva volja da živim u svemu podložan i njoj poslušan, te je učinila ono što sam tražio, blagoslovila Me, a Ja sam blagoslovio nju jer je tako željela. Blagoslovio sam je u ime svoga

Božanskog Oca. Riječima uzajamne ljubavi dala Mi je dopuštenje da pođem. Zbog odvajanja bila su ranjena naša srca ali i utješena zbog Božje milosti i sjedinjenja sa Božjom voljom.

Nemam nikakvih posebnih naputaka za tebe, moja draga zaručnice, jer si već jasno čula što sam činio. Sve što sam govorio, tebi je za pouku i za način kako djelovati. Neka ti ipak u srcu bude slava moga Oca da velikodušno nadilaziš sve poteškoće kako bi vršila Njegovu volju u svim stvarima.

Knjiga IV

Prvo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od trenutka kada je prvi put napustio Nazaret na početku javnog propovijedanja sve do povratka u Nazaret kako bi tu propovijedao i ponovo susreo svoju predragu Majku

Molitva za stanovnike Nazareta

Nakon što sam otpustio svoju svetu Majku i uputio se u Hram, izašao sam iz Nazareta, okrenuo se prema ljubljenom gradu i blagoslovio ga jer sam tu ostavio svoje blago, svoju predragu Majku. Molio sam Oca da se svojim nadahnućima i prosvjetljenjima udostoji pripraviti Nazarećanine da prime moje propovijedanje, da Me prihvate jer će glas o mom nebeskom nauku brzo doći do njih i kada čuju što sam činio drugdje da budu pripravni prihvatiti Me. Otac Me uvjeravao da će to učiniti iako je znao da će to njima biti malo ili nimalo na duhovnu korist. Zbog toga sam doživio veliku muku i tako se zaputio prema Jeruzalemu.

Na putu prema Jeruzalemu

Dok sam hodio, molio sam Oca da mi pomogne, ponizivao se pred Njim, ispovijedao da nisam sam sebi dostatan ako Me Božanstvo s kojim sam bio sjedinjen u ljudskoj naravi ne bi upravljalo, i podržavalo. Budući da nikoga nisam imao tko bi bio iznad Mene osim moga Oca, u svemu sam se Njemu podlagao.

Kako sam trebao djelovati u svoj slobodi kao Njegov istinski Sin, ustrajno sam molio snagu i pomoć. Sve one predjele kuda sam prolazio obasipao sam nebeskim blagoslovima, slavio i blagoslivljao Oca u ime sve moje braće zbog velikog dobročinstva koje će im učiniti po mom propovijedanju jer će gotovo svi ljudi biti nezahvalni. Proslijedio sam svoje putovanje i često ponavljao:

«Evo Me, Oče moj, dolazim vršiti Tvoju volju».

Srce je sve više gorjelo ljubavlju prema mome Nebeskom Ocu i Njegovoj slavi, a gorljivost koja je još bila zatvorena u mojim grudima malo-pomalo počela se otvarati prema van. Ja sam se sa svom gorljivošću i ljubavlju uputio prema Hramu da objavim tu gorljivu želju koju sam oduvijek nosio u svom srcu i dugo je prikrivao po Očevoj volji. Zbog toga kada sam se približio Jeruzalemu, prije nego sam ušao kleknuo sam i obratio se Ocu, molio Ga da prosvijetli taj narod posebnim prosvjetljenjem kako bi mogao prepoznati i uvjeriti se u istinitost mog nauka, da svi oni koji budu u Hramu slušaju moju riječ i da ona živo prožme njihova srca.

Sve Mi je obećao Otac i kada sam završio molitvu, zahvaljivao sam Mu i ušao u grad. Ulazeći mislio sam kako ću učiniti puno dobra. Umjesto toga Otac Mi je pokazao kako ću, kao nagradu za sve što budem činio, dobiti mržnju i prezir od uglednika naroda, a posebno od učitelja Zakona. Ipak sve to nije umanjilo moju gorljivost, nego je još više povećalo. Molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći jedan takav osjećaj, neka se ne boje mržnje i protivština i trpe za slavu Božju, neka zbog toga ne posustanu, nego se još više potaknu i ohrabre kako bi izvršili poduzeto djelo za Boga, te ne žele druge nagrade do onih koje im je pripravio Otac. Otac Mi je to obećao, poglavito za one koji budu činili svoja djela na slavu Božju, koji ne budu imali drugih interesa i ciljeva osim slave Božje i spasenja duša.

Ulazak u Hram kao Gospodar

Pošao sam u Hram i ušao ne kao nepoznata osoba, nego kao Gospodar jer je to bila kuća moga Oca. Ja sam dolazio po Njegovoj zapovijedi te sam bio kao Gospodar jer sam Sin kojega je On poslao kako bih iz Hrama odstranio zloupotrebe. Da bih propovijedao Njegovu Riječ, morao sam se poslužiti autoritetom koji Mi je dao moj Otac. Zbog toga kada sam ušao, poklonio sam se svom Nebeskom Ocu i sa autoritetom svima kazao da prekinu s poslom i slušaju Božju Riječ. Ovaj moj autoritet je bio sa puno blagosti i slasti tako da su srca koja su Me slušala bila dirnuta mojim ljupkim nastupom. Zbog toga je svatko prestao raditi svoj posao, a Ja sam započeo propovijedanje.

Prvi govor

Počeo sam govoriti o potrebi da se opslužuje Božji zakon i kako se trebaju ponašati u kući moga Oca. Gorljivo sam govorio, moje riječi su ranjavale srca onih koji su Me slušali. Uistinu, moje riječi su bile kao goruće strelice, izlazile su iz mojih grudi u kojima je gorio Božanski plamen ljubavi i gorljivosti prema slavi Božjoj. Moja propovijed je donijela puno dobrih plodova u srcima slušatelja, a bojao se samo onaj koji je bio u grijehu i predan škrtosti. Usprkos toga nisu Me mogli vrijeđati jer sam im govorio istinu, otvoreno sam im govorio s puno mudrosti. Nisu mogli ni otići odatle jer su bili fascinirani i zadržavala ih je moja ljupka privlačnost, ne samo moja osoba, nego i moj način propovijedanja.

Jako su se divili slušajući moju mudrost, raspoznavali su jasno da je ona bila nebeska i Božanska. Kada sam završio propovijed, svatko se povukao i pobrinuo za svoj posao, a Ja sam se zadržao i molio Oca da bi svatko mogao shvatiti na koji način se treba zadržavati u kući moga Oca. To sam učinio kako bih dao primjer i Ja sam prvi prakticirao sve ono što sam njima propovijedao. Vidio sam zatim učinke mojih riječi u srcima slušatelja i kako su mnogi bili jako impresionirani. Molio sam Oca da se ti dobri osjećaji zadrže u njima. Vidio sam i nutrinu onih kod kojih je moja riječ uzrokovala veliku zbunjenost te su bjesnili.

Za njih sam puno molio da se poprave, priznaju svoju zabludu i grijeh, da se pokaju, da se ponovno vrate i slušaju Me i tako budu poučeni. Ali ma koliko im davao prosvjetljenja, svjetla i nadahnuća moj Otac, ta tvrda i otvrdla srca nisu se predavala, naprotiv, izašli su iz Hrama i pošto nisu mogli proturječiti mom nauku, bili su protivni Meni kao osobi, govorili su da dobro znaju tko sam, da sam neznatna osoba te da ne mogu nastupati s toliko autoriteta, da ne mogu vršiti službu propovijedanja bez dopuštenja službenika Hrama.

Sa ovim i drugim lažnim razlozima nastojali su udaljiti od Mene one koji su Me rado slušali te su Me hvalili jer su ih moje riječi duboko dirnule. Naučitelji koji su bili prisutni izgarali su od zavisti, ali su je prikrivali i koristili se drugim lažnim razlozima da Me vrijeđaju. Uistinu, moja je propovijed među njima izazvala uznemirenost, a Ja sam puno molio Oca za njih.

Noć na otvorenom i bez hrane

Nakon što sam prestao moliti i zahvaljivati Ocu, izašao sam iz Hrama. Bilo je kasno, zadržao sam se vani, nije bilo nikoga tko bi Mi ponudio konačište ili nešto da jedem iako sam imao potrebu za time. Bio sam na otvorenom cijele te noći u kojoj sam jednim dijelom molio Pohvale Bogu, molio za ovaj narod koji je bio tvrda srca i protivan, a jedan dio noći proveo sam odmarajući svoje umorne udove. To Mi je trebalo jer sam se jako umorio zbog putovanja. To sam činio sjedeći na zemlji. Vidjevši da sam bio tako siromašan i poništen, da nije bilo nikakve ljudske pomoći, to sam iskoristio kao priliku da prikazujem Ocu svoja trpljenja u ime sve moje braće kao da su ih oni trpjeli.

Time sam Mu pokazivao i iskazivao veliku ljubav koja je za njih gorjela u mom srcu. Otac je jako u tome uživao i sve je rado od Mene primao. Molio sam Ga da se udostoji svima dati svoju milost tako da se okoriste mojim propovijedanjem, a Otac je činio ono što sam tražio te je to kod mnogih imalo svoj učinak, posebno kod jednostavnih ljudi koji nisu ništa previše istraživali, nego su jednostavno prihvaćali moj nauk i njime se duhovno okoristili.

Drugi govor

Ujutro sam ranije ušao ponovno u Hram, kleknuo i dugo molio. Došlo je puno ljudi djelomično i da Me čuju jer se već proširio glas o mom nauku, drugi su došli zbog svojih poslova i trgovine. Molio sam Očevu pomoć kao što sam to činio uvijek prije svakog djela, podigao sam se i s autoritetom ponovno zapovjedio da prestanu trgovati, što su odmah i učinili jer se nisu mogli oduprijeti mome glasu. Počeo sam propovijedati s uobičajenom gorljivošću na slavu svoga Nebeskog Oca, ponovno sam im preporučio da opslužuju Zakon, da je to njihova obveza jer je bilo puno onih koji Me nisu čuli prvog dana. Ponovno sam im govorio na koji način trebaju boraviti u kući moga Nebeskog Oca i kako je oni obeščašćuju trgovanjem.

Pomogao sam im da shvate da u stvari ne opslužuju Zakon osim u nekim neznatnim i prividnim stvarima koje su sami sebi prilagođavali i da oni koji govore da su istinski opslužitelji Zakona u stvari ga krše više od drugih. Činio sam da u svojim srcima shvate da su bili puni zlobe, grijeha, licemjerja i ambicije. To sam im govorio sa najvišom mudrošću, razboritošću, milošću, sa velikom gorljivošću za slavu svoga Nebeskog Oca i za spasenje njihovih duša. Dokazivao sam im svoj nauk koristeći se Pismom i prorocima tj. da na svijet dolazi obećani Mesija.

Dao sam im da shvate veliku obvezu koju imaju prema Nebeskom Ocu zbog milosrđa koje im iskazuje šaljući im Mesiju kojega nisu zaslužili. Moja propovijed se produžila iako nikome nije bilo dosadno, svi su Me pažljivo slušali iako su neki bili uznemireni zbog istina koje sam propovijedao i shvaćali da su jako grješni pred Licem moga Oca pa ipak su Me pažljivo slušali i nitko nije imao hrabrosti oduprijeti Mi se u bilo čemu. Svi su jasno shvaćali da je sve što sam im propovijedao bila čista istina.

Dok su Me slušali, mnogi su slavili Oca što im je poslao jednog čovjeka koji ih je tako dobro znao poučavati da opslužuju Božji Zakon i uči ih nebeskom nauku te ih poučava. Govorili su: Ovo je uistinu čovjek kojeg je Bog poslao, veliki Učitelj. To su uglavnom bili siromasi i jednostavne osobe u kojima nije bilo zlobe i dvoličnosti kao u učiteljima i velikanima naroda, te su lako prihvaćali moj nauk. U njihovim srcima bila je mojom riječju djelatna milost moga Oca. Prema njima sam gledao i izmjenjivali smo poglede i na takav način oni su još više bili utvrđeni u svojim srcima. Učitelji, službenici Hrama i neke starješine, koji su tu bili jasno su shvaćali da je moja Osoba bila više od čisto ljudske osobe, moj nauk i mudrost da su bili više nebeski nego zemaljski.

Ipak, oholost koja je djelovala u njihovom srcu, kao i zavist i ambicije sprječavali su ih i još više uznemiravali jer Mi se nisu mogli ni u čemu oduprijeti. Nisu Me na bilo koji način mogli ušutkati niti otjerati iz Hrama. S obzirom da nisu mogli podnositi toliko svjetla, bili su još više zaslijepljeni u svojim strastima, bili su prisiljeni usprkos svega u sebi priznati da je moja mudrost bila nebeska, priznati milost i moje nadljudske načine i neusporediv način mog propovijedanja.

Pa iako su sve to jasno vidjeli, nisu Me htjeli prihvatiti, nego su se sve više opirali milosti i učinkovitosti mojih riječi. Koliko sam trpio vidjevši ta srca tako tvrda i otvrdla! Još više sam bio žalostan u srcu vidjevši da će s vremenom postajati još tvrđi i zlobniji i da će u otrov pretvarati onaj spasonosni lijek koji sam im davao da ih ozdravim te da će ih prejasno Svjetlo koje je bilo pred njima još više gurnuti u tamu. Koliko je bila veća njihova tvrdoća, toliko sam im više na blag način govorio kako bi ih potaknuo da se otvore svjetlu te sam im pokazivao istinu svojih riječi.

Nagovor

Kad sam završio propovijedanje i objavio im istinu svoga nauka, rekao sam im jasno da sam došao svakoga poučiti putu koji vodi u Nebo i objaviti milosrđe moga Nebeskog Oca koji im je poslao pravog Mesiju te da ću nastaviti svoje propovijedanje. Rekao sam neka Me dođu slušati oni koji žude za ulaskom u Nebesko Kraljevstvo, da ću ih poučavati sigurnom putu koji ih tamo vodi. Mnogi su na te riječi još više bili potaknuti i gorljivi, zahvaljivali su mome Ocu te su Me jako uzljubili zbog božanske privlačnosti koju su u Meni primjećivali.

Zbog blagosti i ljupkosti mojih riječi željeli su biti uvijek tu i slušati Me. Kako su bili divni učinci koje je uzrokovalo moje propovijedanje u jednostavnim i pobožnim osobama! Učinke su osjećali i učitelji Zakona, starješine i službenici u Hramu, ali oni su bili puni oholosti i ambicija, te su odbijali te pozitivne učinke, tjerali ih i udaljavali od sebe. Počeli su osjećati odbojnost prema Meni kao osobi. Koliko su više od sebe odbacivali pozitivne učinke propovijedanja, toliko ih je sve više zahvaćalo njihovo zlo.

Prošnja mome Ocu

Nakon što sam završio propovijedanje, molio sam Oca kao i obično za nova obraćenja srdaca koja su bila tvrda i otvrdla. Potpuno sam Mu se prikazao i govorio:

«Oče moj, evo žrtvujem Ti samoga sebe. Ne srdi se na moju braću, podnosi ih i ako ih želiš kazniti, evo Mene, neka na Mene padnu svi bičevi tvoje pravedne srdžbe».

Otac je ublažio svoju srdžbu tako da sam sve više molio milost i obraćenje za ovaj narod.

Ljubav i odbojnost

Nakon što sam završio molitvu, mnogi su Mi dolazili da ih poučim u njihovim sumnjama, utješim u njihovim žalostima jer kada su čuli moju propovijed i vidjeli koliko sam bio blag, dolazili su k Meni s puno nade da ću ih utješiti. A Ja sam ih slušao, tješio, poučavao, a oni su utješeni slavili i zahvaljivali Nebeskom Ocu i vraćali se svojim kućama sa željom da se čim prije vrate i čuju moje propovijedanje.

Nisu tako činili učitelji zakonoznanci koji su bili puni srdžbe prema Meni, bjesnjeli su u svojim srcima, u njima je rasla strast još više jer je nisu imali s kime podijeliti, nisu se imali

na što navezati kako bi Me napadali. Vidjevši kako Me narod slavi bjesnjeli su, ali su prikrivali tu svoju strast koju će pokazati kada im se pruži prilika.

Nastojali su Me uhvatiti u nekoj laži, da ukažu na neke moje grješke, uspoređivali moju osobu sa sobom. Bili su perfidni i zlobni te su često upadali u velike pogrješke i grijehe. Zbog toga su nastojali da pažljivo do najmanjih sitnica prate moja djela i važu svaku moju riječ. Zbog toga su dolazili slušati moje propovijedi iako su uvijek iznova ostajali zbunjeni i posramljeni, ali još više su dolazili samo kako bi postigli svoj cilj.

Isus ide prositi

Nakon što sam svima udovoljio bio sam u velikoj potrebi da se okrijepim jer sam slabio u svojoj ljudskoj naravi. Od kada sam jeo sa svojom predragom Majkom, od zadnjeg obroka nisam ništa jeo kako bih uzdržao svoju ljudsku narav. Zbog toga, nakon što sam zahvaljivao Ocu i sve Mu prikazivao, izašao sam iz Hrama i tražio milostinju, malo kruha i vode, Ocu svom za ljubav. Po Njegovoj volji oni su Mi to odbili jer je Otac htio da i to trpim. Tražio sam dalje dok nisam našao malo kruha i tako ublažio glad. Morao sam prositi i za vodu na više mjesta dok nisam dobio malo vode da utažim žeđ.

Nakon što sam jeo prikazao sam Ocu svoja poniženja kao nadoknadu za sve nedostatke moje braće, posebno za one koji su škrti prema siromasima, još više za one koji su siromašni, ali se ne žele poniziti i moliti milostinju, nego nastoje to na drugi način, te tako teško vrijeđaju Oca. Molio sam Ga po ovom činu poniznosti da se udostoji dati sličan osjećaj svoj mojoj braći siromasima, da se ponize, da Me nasljeduju, traže milostinju za ljubav Nebeskog Oca koji je dopustio da postanu siromasi u svijetu kako bi postali bogati u Kraljevstvu Nebeskom. Nebeski Otac Mi je obećao tu milost tj. da će svim siromasima dati taj osjećaj poniznosti. Mnogi će se njime okoristiti, ali i mnogi zloupotrijebiti, smatrati da je sramota i ispod časti tražiti milostinju, te će se brinuti da pribave hranu na nepoštene načine vrijeđajući Oca i obeščašćujući svoju dušu.

Puno sam trpio zbog ovih i preporučivao ih Ocu da im udijeli toliko milosti da shvate svoje zablude. Otac se u tome naslađivao. Uistinu, vidio sam da će mnogi prihvatiti tu novu milost te sam zahvaljivao svome Ocu. Kazao sam Mu da kao što sam Ja tražio milostinju i na kraju je našao, da i moja braća pitaju i prose što je potrebno, da budu ustrajni u svojim prošnjama i da se On udostoji utješiti ih i dati im što mole za uzdržavanje bilo duše ili tijela. Moj ljubazni Otac obećao Mi je da će to učiniti i uistinu On nikada ne propušta utješiti one koji se ustrajno utječu Njemu i traže pomoć.

Treći govor za siromahe

Zahvaljivao sam na svemu Ocu i ponovno se vratio u Hram. Ponovno sam molio Oca, izrekao prošnje za obraćenje onih otvrdlih i zlih srdaca. U Hramu je bilo puno naroda koji su čekali da ponovno čuju moju propovijed, ponovno sam počeo govoriti jer su ostale samo jednostavne i siromašne osobe. Potaknuo sam ih da trpe i podnose svoje siromaštvo jer živeći tako na neki način nalikuju Sinu Božjem koji je tako siromašan na zemlji da nema niti mjesto gdje da se skloni. Kazao sam im otvoreno da će onima, koji budu kao oni, pripasti Nebesko Kraljevstvo ako budu slijedili moj nauk. Govorio sam im i drugo sukladno tome kako sam poznavao njihove potrebe, a svi su bili utješeni i poučeni, te ono što sam govorio upravo je odgovaralo njihovim osobama. Oni su Me željeli sve više slušati, a kada sam završio govor, bilo je kasno i svi su se povukli u svoje kuće.

Isusova molitva Nebeskom Ocu

Ja sam ostao i molio Pohvale Bogu, zadržao se u Hramu do određenog sata. Zatim sam izašao u grad i pošao moliti u Vrt. Već tada sam odlučio da to bude mjesto moje molitve jer je to bilo povučeno mjesto koje je omogućavalo šutnju. Tu sam se prostro na zemlju i molio Oca na sljedeći način:

«Ljubljeni moj Oče, već je došlo vrijeme da ispuniš ona obećanja koja si Mi dao, tj. da moja braća počnu doživljavati Tvoje milosrđe i tako primati milosti po Meni. Da svi oni koji se Meni utječu budu utješeni, ozdravljeni u svojim bolestima, da budu uskrsnuti na život, da opsjednuti budu oslobođeni i da Svojom snagom liječim sve bolesti i ako se to događa u tijelima, daj da to bude puno više u dušama. Zbog toga Te molim, ljubljeni moj Oče, da Ja činim sva ova čudesa koja si Ti odredio da činim te da svi narodi spoznaju da je došlo vrijeme njihova spasenja jer sam Ja Otkupitelj i Učitelj, istinsko Svjetlo, pravi Liječnik, Liječnik koji liječi sve njihove bolesti, bilo tjelesne bilo duhovne».

Ljubazni Otac je rado primio ovu moju prošnju i dao Mi moć da mogu činiti čudesa za koja sam shvaćao da trebaju osobama koje Mi se utječu i koja će tješiti ljude i vraćati im zdravlje. Otac je dao da vidim kako ću Ja čineći toliko dobra ljudima na sebe privući srdžbu i mržnju mnogih, da će Me progoniti zbog dobročinstava, da će Me vrijeđati. Ipak nije se umanjivala moja ljubav koja je gorjela u srcu za moju braću i želio sam im toliko činiti dobro. Ljubav je sve više rasla u mom srcu i tolike nezahvalnosti i uvrede nisu bile dostatne da ugase niti najmanju iskru tog velikog požara ljubavi koji sam nosio u sebi. Kazao sam Ocu neka sve ono što ću trpjeti Njemu za ljubav i za spasenje ljudi posluži da se On suzdrži od munja svoje pravedne srdžbe te da ne kažnjava ljude u tolikoj njihovoj izopačenosti, da se sjeti da je došla punina vremena u kojem je svatko trebao kušati Njegovo milosrđe. Otac je umirio svoju srdžbu i dao Mi svu vlast kao svome Sinu da činim čudesna djela koja budem htio i koja su potrebna i stavio u moje ruke spasenje svih ljudi.

Zbog toga sam zahvaljivao Ocu za sva dobročinstva koja čini ljudima, mojoj braći, tim više što to nisu ni na kakav način zaslužívali. Zbog toga sam slavio i zahvaljivao Njegovoj dobroti i molio da snagom one ljubavi koja je gorjela u mojim grudima, iako je vidio i nezahvalnost naroda prema Meni i zlobu njegovih poglavara, da ipak ne odustane od toga da im čini dobro, da se udostoji dati jedan osjećaj ljubavi mojoj braći poglavito onima koji se zalažu čineći dobro bližnjemu. Molio sam da ljudi ne odustanu činiti dobro iako će doživljavati da im se odgovara zlom na dobro koje čine, doživljavati će nezahvalnost umjesto zahvale. Molio sam da ipak ne odustanu od djela ljubavi. Vidio sam da ljudima treba velika ljubav da bi mogli to podnositi.

Zbog toga sam molio Oca da ulije tu ljubav u njihova srca, da ih ispuni Božjim duhom. Otac Mi je obećao da će to učiniti i pokazao Mi je kako će to i izvršiti. Vidio sam tada one koji će prihvatiti ovu milost i jako sam se radovao i zahvaljivao svome Ocu. Ponovno sam Ga molio da bude velikodušan prema njima, da im udijeli milost liječiti bolesne, da donose utjehu i zdravlje onima koji im se budu utjecali. Otac Mi je obećao da će to učiniti i On to čini, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih. Kada sam završio molitvu i zadobio od Oca što sam tražio, dopustio sam svojoj ljudskoj naravi kratak odmor, zatim sam ponovno molio Oca za pomoć u sljedećem danu i to sam uvijek činio. Nakon što sam izmolio Pohvale Bogu i prikazao uobičajene prošnje, ponovno sam se vratio u Hram kako bih propovijedao.

Četvrti govor

U međuvremenu se pronio glas o mom propovijedanju i ujutro je u Hram došlo veliko mnoštvo da Me čuje. Pročuo se glas između pismoznanaca i starješina kako Mi narod kliče te su se svi skupili i došli da Me slušaju. Mnogi nisu vjerovali i samo su zato došli, a oni koji su vjerovali vraćali su se da Me ponovno slušaju, da slušaju da li ću nastaviti govoriti uobičajenom mudrošću i milošću. Kada sam ušao u Hram, kleknuo sam, poklonio se Ocu i molio da prosvijetli one zaslijepljene duhove.

U međuvremenu skupilo se mnoštvo ljudi i svi su čekali, a Ja sam se podigao i počeo svoju propovijed uobičajenom milošću na korist onima koji slušaju. Govorio sam im o savršenstvima Nebeskog Oca, o tome kako trebaju biti savršeni kao što je On savršen. Objašnjavao sam im kakvo treba biti njihovo savršenstvo i u čemu se sastoji. Vidjeli su da su toliko daleko od tog savršenstva koje sam propovijedao te su bili zbunjeni, na poseban način oni koji su sebe smatrali savršenima te su željeli da ih drugi kao takve časte i cijene. U onoj njihovoj zbunjenosti bili su jako uznemiravani jer nisu mogli podnijeti istinu koju sam im pokazivao.

Bili su prosvijetljeni od moga Oca, a moja riječ je prožimala njihova srca, ali oholost i ambicija tome se protivila u njima. Budući da su imali otvrdlo srce, jako su se opirali milosti i dopuštali su da ih strast pobijedi. Divili su se mojoj mudrosti, ali se nisu predavali nego su sve više rasli u zavisti i mržnji prema Meni. Shvaćali su da zaslužujem svo njihovo poštovanje i ljubav, ali su međusobno govorili:

«Ne, to nikada nećemo biti, nećemo se podložiti nikada ovome, nećemo nikada slijediti njegov nauk».

Imali su visoko mišljenje o sebi i svojoj osobnosti, smatrali su uvredom svoje časti Meni se podložiti i vršiti ono što sam naučavao. Uistinu, dopustili su da ih pobijede njihove strasti i perverzno su se opirali milosti. Ja sam sve to vidio u njihovoj nutrini te sam bio ogorčen zbog gubitka njihovih duša koje sam s toliko napora i ljubavi došao spasiti. Zbog toga sam uvijek govorio s više ljubavi i milosti, više samilosti prema njima, prema njihovoj bijedi i zaslijepljenosti i nikada nisam propustio da im kažem ono što je bilo neophodno za njihovo vječno spasenje. Propovijedajući jasno sam im pokazao da sam vidio i shvaćao sve što se događalo u njihovoj nutrini.

Oni su bili začuđeni i divili se, ali se nisu predavali. Tolika je bila zloba njihovog tvrdog srca iako su vidjeli da ih prožima svjetlo. Što više je svjetlo prodiralo u njih, oni su se sve više povlačili i sklanjali u tamu svoje tvrdoće i zlobe. Mase ljudi su bile jako pažljive, njihova srca su se predavala razlozima koje sam navodio i bili su sve više spremni opsluživati ono što sam propovijedao te se u njima raspaljivala ljubav Nebeskog Oca. Željeli su nasljedovati i prakticirati ono savršenstvo koje sam im predlagao. Imali su jedno uzvišeno poimanje moje Osobe. Kako bi činili sve ono što sam naučavao, jako su željeli biti sa Mnom, tim više jer su svi ti ljudi bili privučeni blagom privlačnošću kojom sam odisao.

To su primjećivali i pismoznanci, starješine i službenici Hrama, primjećivali su pažnju, uzdahe i čine divljenja koje mi je narod iskazivao. Zbog toga su sve više padali u srdžbu i zavist i strasti protiv Mene. Nisu mogli podnijeti toliko svjetla u svom zaslijepljenom duhu. Kolike sam muke zbog toga kušao i kolike gorčine osjećao u svom srcu zbog ove zlobe! Iako sam im to pokazivao samilosnim pogledom, gledao sam ih i žalostio se zbog njihove tvrdoće i protivljenja, ali oni sve više zlobni gledali su drugdje samo da Mene ne gledaju jer sam u njihovo srce ulijevao jednu ugodnu zahvalnost prema Meni.

Isus liječi bolesne

Tu je bilo nekoliko bolesnika jer su čuli o mom propovijedanju i došli su iako su puno trpjeli i bili su jako utješeni kada su Me čuli. Molio sam Oca da im nadahne da mogu očekivati od Mene u vjeri i nadi da će zadobiti zdravlje. U njihovim srcima ostavio sam snažan dojam i nadahnuće jer su gledali moju Osobu, cijenili je i smatrali je sposobnom da im vrati zdravlje. Smatrali su Me velikim prorokom i mislili da Me Bog poslao da ih prosvijetlim i vodim putem spasenja. Zbog toga na kraju propovijedi pristupili su Mi s vjerom, a Ja sam već dobio od Oca moć da mogu činiti čudesa.

Tješio sam ih i poticao na vjeru te sam ih ozdravio. Kazao sam im da zahvaljuju mome Nebeskom Ocu te shvate da su od Njega primili ovo dobročinstvo, a Ja sam vraćajući im tjelesno zdravlje vraćao i zdravlje duše. Dobio sam od Oca milost za one koji je nisu imali. Kada su bili prosvijetljeni i kajali se za svoje grijehe, slavili su Božje milosrđe i dobrotu Nebeskog Oca jer ih je On utješio Ja sam ih potakao da vjerno žive, da opslužuju Božje zapovijedi. Zatim sam išao moliti, a oni su se svi vratili svojim kućama.

Zavist i mržnja farizeja

Pročuo se glas da sam bolesne ozdravio, a službenici Hrama i farizeji još su Mi se više protivili kada su vidjeli kako Mi narod kliče. Počeli su u svojim srcima osjećati kako raste njihova mržnja i zavist prema Meni. Nisam zbog toga odustao činiti im dobro i uvijek sam ih opravdavao kod Oca i molio da ih ne kazni kao što su to zaslužili. Otac je na moje prošnje ublažavao svoju srdžbu, nastavljao im je davati svoje Božansko svjetlo iako su to oni svom snagom odbacivali.

Zavist i strasti počele su snažno gospodariti njihovim srcima još više jer su po naravi bili tvrdi i zlobni. Ljubav koja je gorjela u mojim grudima za njihovo spasenje nije se smanjivala nego je sve više rasla te sam puno za njih molio. Proveo sam neko vrijeme u molitvi, molio Pohvale Bogu i zadržavao se u Hramu časteći i slaveći svog Nebeskog Oca nadoknađujući za sve grijehe koje su u Hramu učinili zlobni ljudi. Nadoknađivao sam Ocu svu čast za sve uvrede koje je tu primao. Dok sam bio u Hramu, nitko se nije usuđivao sa Mnom komunicirati jer su to ljudi od autoriteta u Hramu bili zabranili.

Službenici Hrama nisu mogli podnositi da se tu zadržavam, ali nisu imali odvažnosti da Me potjeraju jer su vidjeli kako narod dolazi slušati Me jer je moja Osoba kod njih pobuđivala puno poštovanja. Mrmljali su protiv Mene, a Ja sam podnosio to njihovo mrmljanje i u svojoj propovijedi sam govorio protiv ovog poroka. Zbog toga su vidjeli da su grješni, ali se ipak nisu mijenjali niti obraćali. Nikada nisam propuštao da im razotkrijem zlo koje ih je opterećivalo i sve sam učinio da im pokažem pogrješke u kojima su živjeli. Obično sam to činio sa puno blagosti koja im je prožimala srca, ali oni su se stalno opirali i nisu se nikada predavali u svojoj nutrini.

To je za Mene bila jedna velika muka koja je uvijek mučila moje srce i svom Ocu sam upućivao gorljive i tople molitve, molio Njegovo milosrđe. Ali kada je srce otvrdlo i kada ga zaposjednu strasti, ma kako bili veliki poticaji milosti, srce se ne predaje tako da osoba to ne čini u svojoj volji. A ovi nikada nisu htjeli podložiti svoju volju te su se svom snagom opirali milosti. Prikazivao sam Ocu svoju ljubav sve veću za njih i njihovo spasenje. Nisam se umarao nikada moliti i činiti nešto za njih iako sam vidio da je sve to beskorisno, da ne žele odgovoriti na milost. Molio sam da udijeli mojoj braći jedan dio ljubavi koja je gorjela u mom srcu, da se moja braća koja se trude oko obraćenja grješnika nikada ne umore, pa i onda kada vide da nema nikakvih plodova njihova napora, nego da nastave poduzeti stvari na slavu Oca i na njihovu duhovnu korist, nadajući se da će biti nekakvog dobra za njihove duše.

Molio sam Oca da oni koji budu tako radili budu utješeni po obraćenju grješnika koje će se dogoditi snagom njihovog uvjeravanja i propovijedanja i pomoću Njegove, Božje milosti i Otac Mi je to obećao. Vidio sam kako će mnoga moja braća ljudi biti utješeni jer će se mnogi grješnici obratiti njihovim propovijedanjem te sam se jako radovao. Vidio sam isto tako da ne ću imati onu utjehu da obratim ova otvrdla srca i to Me žalostilo, ali Me ipak tješilo kada sam vidio da ću u budućnosti obratiti na drugim mjestima neke grješnike, kao što ću to ispripovijedati poslije.

Peti govor

Nakon što sam završio molitvu i izrecitirao Pohvale Bogu zadržao sam se neko vrijeme sa Ocem u tim prošnjama. U međuvremenu se skupilo mnoštvo naroda u Hramu da Me čuju i neki bolesnici kako bi zadobili zdravlje jer se već proširio glas preko onih koji su ozdravili. Bili su pažljivi slušajući moje propovijedanje, a Ja sam za sve molio i za svakoga ponaosob vidjevši njihove potrebe, na poseban način bolesnika da ih moj Otac prosvijetli te da Mi pristupe s vjerom. Došli su mnogi starješine, svećenici i službenici Hrama. Ja sam zazvao pomoć Oca i počeo propovijed. Govorio sam protiv poroka, posebno onih vezanih uz novce, dvoličnost, zavist, te sam učinio da shvate bijedno stanje u kojem su se nalazili i govorio sam s velikom učinkovitošću.

Uistinu, srce naroda je bilo potaknuto na skrušenost i pokajanje. Mnogi su plakali i mrzili svoje grijehe. Samo svećenici, službenici i starješine Hrama su postajali sve tvrđi i tvrđi. Dobro sam shvaćao kako su ostarjeli u tim porocima, kako im nije koristila spoznaja koju su imali u nutrini osim da postanu sve zlobniji prema Meni. Nisu mogli a da ne dođu slušati Me te su se divili mudrosti i milosti moga govora ali to je bilo zaraženo zlobnošću njihove nakane, te su dolazili kako bi Me uhvatili u riječi, u nekim izvanjskim stvarima protiv Zakona. Kada su čuli kako sam sve divnije propovijedao, još su više bjesnjeli i bili su potaknuti od samog đavla da sve učine kako bih prestao propovijedati, ali to mi nisu mogli zapriječiti jer su vidjeli mase naroda kako su Me jako cijenile i da ne bi pobunili narod protiv sebe, šutjeli su.

Vidjeli su isto tako uzvišenost moje osobe i autoritet koji sam imao i to ih je poticalo da budu suzdržani u svojim strastima tako da su zavist skrivali u svojim srcima. Međusobno su se savjetovali nebili našli način kako da Me potjeraju, ali vidjeli su da to ne mogu učiniti te su strpljivo čekali neku prigodu za to. Neki su govorili da ne ću moći podnijeti napor jer su vidjeli kako trpim u svojoj ljudskoj naravi jer nisam imao ni dovoljno hrane, ni boravište, niti bilo koju drugu stvar za uzdržavanje. Zbog toga su se nadali da ću brzo okončati život i da ću odustati od onoga što sam poduzeo. Tako su oni uvjeravali sami sebe. Kada su slušali moju propovijed, učinio sam da shvate svoje bijedno stanje u kojem se nalaze. Iako je sve to bilo uzalud zbog njihove tvrdoće, ipak nisam propuštao reći im da se okoriste milošću moga Nebeskog Oca koju im je udjeljivao, da prepoznaju vrijeme pohoda, da ne dopuste da im srce otvrdne jer će u protivnom doći vrijeme kada se više ne će moći obratiti i činiti pokoru.

Koliko sam govorio, koliko činio da ih obratim, ta otvrdla srca, koliko svjetla im je dao moj Otac nebili prosvijetlio njihove zaslijepljene duhove! A oni su sve to prezirali. Bio sam jako žalostan zbog njihovih protivljenja, a moje srce je ipak gorjelo sve većom ljubavlju prema njima. Govorio sam im s milošću i ljubavlju, tolikom ljubavlju da bi se i kamena srca potresla i došla do istine zbog slasti mojih riječi. Tješio sam se vidjevši kako se masa ljudi time okoristila, poglavito jednostavni ljudi. Lako su prihvaćali i shvaćali dobro jer nisu bili zaslijepljeni zlobom i ambicijom, prepoznavali su svjetlo i njime se duhovno obogatili.

Preziri farizeja

Nakon što sam završio propovijedanje, starješine i poglavari naroda su neljubaznim riječima prezirali moju osobu. Istovremeno su međusobno razgovarali, okretali Mi leđa i izlazili iz Hrama. O, koliko su Me prezirali! Bilo im je nepodnošljivo vidjeti Me i čuti moje propovijedanje s toliko autoriteta jer su dobro znali da sam sin siromašnog drvodjele, da nemam od čega živjeti. Sve su to govorili narodu nebili ocrnili moju osobu da narod više ne dolazi slušati Me i počne Me prezirati. Ali mase nisu htjele slušati njihova uvjeravanja jer ih je privlačila moja mudrost i milost koju su u Meni primjećivali, a Ja sam molio Oca da ih sve više utvrdi svojom milošću.

Molio sam Oca za svu braću ljude koje đavao potiče da preziru nauk dobrih propovjednika, da Njegovi službenici na Njegovu slavu i spasenje duša propovijedaju narodu, da se ne obaziru na zla uvjeravanja, nego da se svatko potrudi prihvatiti Božju Riječ koja će im biti propovijedana, te da se okoriste dobrim i svetim naucima. Vidio sam kako će na svijetu biti puno ovih službenika Lucifera i sotone koji će prezirati nauk mudrih i razboritih ljudi. Jako sam molio Oca da im udijeli milost da svi spoznaju zamke službenika đavla te da slijede pravi nauk Božjih ljudi. Otac Mi je obećao da će to učiniti i to uistinu čini, pa ipak uvijek je mnogo u svijetu onih koji se tako malo okoriste tim svjetlom.

Isusova velikodušnost

Mnoštvo siromašnog i jednostavnog naroda ali koji je bio pobožan i potaknut Božjom riječju, ostajao je u Hramu. Bili su sa Mnom s ljubavlju i u vjeri. Mnogi, koje su mučile brojne bolesti i patnje, molili su da ih oslobodim. Pitao sam ih da li vjeruju da ih Ja mogu ozdraviti. Oni su odgovarali da vjeruju. Tada sam ih blagoslivljao i oni su ozdravljali. A ovi kada bi ozdravljali u svojim bolestima, jako su bili utješeni, podizali su svoje ruke, zahvaljivali i slavili Mene i Onoga tko Me njima poslao.

A Ja sam slaveći Nebeskog Oca govorio da svu slavu i čast trebaju iskazati Bogu od kojeg proizlazi svako dobro. Oni su to i činili, ali su bili jako vezani uz moju Osobu, tim više jer sam ih ozdravljao i nisam htio nikakvu nadoknadu za to osim da ljube i služe mome Ocu, kao što su to trebali i činiti. Jako su me hvalili, a službenici Hrama su bjesnjeli jer se još više razotkrivala njihova škrtost jer Ja nisam imao nikakvog osobnog interesa osim slave Božje i spasenja duša. Iako sam bio tako siromašan, nisam ništa primao. Uzimao sam hrane koliko je bilo dovoljno da se uzdrži moja ljudska narav, a ta hrana je bila jako oskudna. Zadovoljavao sam se samo kruhom i vodom i to sam tražio kao milostinju. Molio sam Oca da udijeli svima onima koji se posvećuju spasenju duša jedan istinski duh siromaštva i nebrige za sebe, za materijalna dobra, da ne traže druge nagrade za svoje napore osim one koju će im dati Otac Nebeski i sve čine iz ljubavi i na veću slavu Božju i spasenje duša.

Vidio sam kako će u ovome mnogi imati nedostataka te biti zaslijepljeni vlastitim interesima tako da će imati malo ili nimalo plodova svojih napora. Molio sam Oca da ih prosvijetli, da im udijeli toliko milosti da mogu nadvladati strast vlastitih interesa koja je tako štetna njima i drugima. Otac Mi je obećao da će svakome udijeliti ovu milost da mogu spoznati zlo koje uzrokuje vlastiti interes, zlo koje tako čine sami sebi i drugima jer su mnogi zbog toga skandalizirani, na poseban način slabe osobe.

Vidio sam kako će se mnogi okoristiti milošću i jako sam se radovao zbog njih. Vidio sam kako se neki ne će okoristiti tom milošću te da će ih pobijediti strast vlastitih interesa te će tako izgubiti sve zasluge i postati prilika za skandal drugima, te njihovi napori ne će imati nikakvih plodova. Zbog ovih sam se jako žalostio i ponovno molio Oca da im udijeli više milosti i više svjetla. Kako bih to zadobio, prikazivao sam ono što sam Ja činio, a Otac Mi je

obećao da će to učiniti te sam vidio da će se mnogi okoristiti novom milošću i Ja sam Mu zahvaljivao. Nakon što su mase naroda bile utješene mojim propovijedanjem, nakon što su mnogi ozdravili, povukao sam se na molitvu svome Ocu.

Božje pohvale

Na početku svoga propovijedanja više sam se zadržavao u Hramu i onda sam molio Oca, molio sam Pohvale Bogu, a ostatak vremena sam trošio na propovijedanje, pokazivao jednostavnim ljudima put u Nebo, tješio ih u njihovim žalostima, poticao ih da trpe. Tako sam proveo puno vremena u svom životu. Nemojte smatrati da vrijeme koje sam koristio za Pohvale Ocu da je to neka površna ili suvišna stvar jer u svim svojim djelima sam slavio svoga Oca. Bilo je potrebno da Ga slavim uvijek novim pohvalama, pjesmama, himnima, da Mu iskazujem štovanje u ime sve svoje braće, jer dok sam živio na zemlji, uvijek sam se trudio da zadovoljim one obveze koje sam imao za svoju braću kod Oca i da nadoknađujem za sve ono u čemu su oni imali propuste.

Ta djela, ma koja bila, uvijek su bila rado prihvaćena od Oca, na poseban način ako se to odnosi na Pohvale koje sam molio jer je moja Božanska mudrost činila da sam uvijek pronalazio nove načine da Ga slavim. On je u tome jako uživao jer je i na zemlji bio Netko tko Ga je slavio kako je On to zasluživao, jer je bio hvaljen i slavljen od svoje iste Božanske Mudrosti. To sam činio kako bih dao primjer braći da posred svojih velikih obveza trebaju pronaći vrijeme i način da mole i zahvaljuju, kao što su to i dužni, mom Nebeskom Ocu. Da ne zaborave na svoje vlastito spasenje dok se trude oko toga da poučavaju druge putu koji vodi u Nebo, da ne zaborave ići naprijed, te da se sami trude ići putem kojem druge uče. Dok sam molio Oca, u Hramu je bila velika šutnja.

Nitko se nije usudio podići glas ili trgovati kao što su to obično činili jer je moja Osoba na sve ostavljala duboki dojam. I oni koji su Me slušali vraćali su se svojoj kući te su Me putem slavili i zahvaljivali i svi su zahvaljivali Bogu koji Me poslao kao onoga koji ih tješi jer su osjećali utjehu u duši i tijelu, a oni koji su ozdravili radovali su se puno više od drugih. Ja sam to sve gledao i zahvaljivao Ocu i molio da ih sve učvrsti svojom milošću.

Savjetovanje učitelja, svećenika i starješina

U međuvremenu su se sabrali svećenici, učitelji i starješine i savjetovali među sobom. Mislili su da mogu naći način kako da Me otjeraju iz grada, još više iz Hrama jer više nisu mogli raditi ono što su prije radili i sve više su slušali kako Me narod ljubi i navezuje se na Mene. Čuvši kako ozdravljam bolesnike koji su k Meni dolazili, jako su se bojali da ću jednog dana biti iznad njih, da će postati omrznuti kod naroda. Još više su to proživljavali kada su čuli o mojoj svetosti, da sam u svemu bio besprijekoran, a uz to još dostojan divljenja. Zbog toga ih je još više mučila strast zavisti koja je nagrizala njihovo srce.

Ali nisu mogli naći načina kako da Me okleveću i nađu razlog da Me potjeraju. Zbog toga su odlučili zapovjediti narodu da više ne dovode k Meni svoje bolesnike jer su htjeli dobro istražiti moj nauk i vidjeti na koji Ja način ozdravljam bolesnike. Uistinu, smatrali su Me neznalicom i neznatnom osobom koja nikada nije studirala. Htjeli su se uvjeriti otkuda Mi ovo znanje. Htjeli su istražiti moje ponašanje, život, kako bi vidjeli otkuda Mi to da činim čudesa jer sam bio po rođenju iz jednostavne obitelji, a pokazivao sam toliko autoriteta kada sam ih opominjao. Ipak, iako je svatko od njih dobro shvaćao da je moja znanost bila Božanska, a moja osoba savršena i sveta, ipak su se savjetovali kako bi zapriječili narodu da više ne dolazi i sluša Me.

Govorili su, kada više ne bude nikoga tko će ga slušati, otići će. Uistinu, to su zapovjedili, ali je sve bilo uzaludno jer narod, prosvijetljen mojim nebeskim naukom, dobro je shvaćao moju osobu tj. da sam bio savršen i svet. To uvjerenje ih je držalo u njihovim odlukama, održavalo ih da ne odustanu na nagovaranja tih zlih savjetnika. Budući da srce naroda nije bilo zarobljeno strašću, niti njihov duh zaslijepljen zavišću, nisu se predavali, nisu slušali zapovijedi starješina, nego su sve više dolazili da ih Ja poučim. Govorili su Mi o zapovjedima koje su im davali njihovi nadređeni, a Ja sam im pomogao da shvate zabludu te ih poučavao jasno da su dužni slušati Boga i tražiti spasenje vlastite duše, da nisu bili dužni opsluživati ono što je protivno Zakonu i što vrijeđa Boga.

Budući da su već bili prosvijetljeni mojih propovijedanjem i mojim naukom, lako su bili uvjereni u sve što sam im govorio. O, koliko sam molio Oca za taj siromašni narod da se ne pokvari zbog onih zlobnih i perverznih srdaca. Mnogo sam se trudio da im pomognem shvatiti istinu jer su mnoga njihova srca bila poljuljana jer je lako masu podložiti vlastitim uvjeravanjima. Autoritet odgovornih i strah od nekih kazni učinilo je da su mnogi oklijevali, ali su se odmah predavali riječima koje sam im govorio da se ne boje onih koji mogu ubiti njihovo tijelo, nego da se boje Boga koji može osuditi njihovu dušu na vječni plamen.

Bio sam im poslan da ih učim putu spasenja, da se time okoriste, u suprotnom jao njima. Sve sam to prikladno i jasno govorio, pomagao im da shvate istinu. Nastavio sam propovijedati i narod je sve više dolazio slušati Me, nastavio sam liječiti bolesne jer su imali sve više pobožnosti i ljubavi prema mojoj Osobi i njihova srca su bila sve više učvršćena u istini koju sam im propovijedao.

Starješine prave urotu protiv života Spasitelja

Vidjevši to starješine su se još više uzbunile čuvši kako Mi kliče najveći dio naroda umjesto da slušaju njih. Umjesto da prihvate istinu koju sam propovijedao otvrdli su još više i đavao je poticao još više njihove strasti te su tražili način kako da Me ubiju. Mislili su kako bi to mogli učiniti dajući Mi otrov da umrem od smrti koja bi izgledala kao slučajna i koju nisu oni uzrokovali. Vidio sam sve njihove zlobne planove, žalostio se zbog njihove zlobe i zloće, preporučivao ih Ocu moleći da ih ne kazni, nego da ih prosvijetli.

Otac nije propuštao udijeliti im svoje svjetlo da shvate svoju zabludu, ali to svjetlo nije zaustavljalo njihov zaslijepljeni duh, nego su ga odmah odbacivali i njihova sljepoća je postajala neizlječiva jer je bila zlobna i oni su je htjeli. Nisu odustajali da izvrše svoj zlobni plan, trudili su se više puta da Me ubiju, ali kad su vidjeli da je svaki njihov atentat bio uzaludan, tražili su druge načine kako da Me smaknu na ovom svijetu. Ja sam sve to vidio. Molio sam Oca za svu moju braću da ih oslobodi zasjeda zlih osoba, poglavito da nemaju učinka zlobni planovi zlih ljudi koji se trude protiv onih koji rade na obraćenju duša i da ih oslobađaju od đavla.

Molio sam Oca da ih brani i štiti od tih zlobnika koji su ih željeli uništiti. Vidio sam tada da će mnoga moja braća podnositi progonstva koja sam i Ja trpio, da će se mnogima raditi o glavi kao što se i Meni radilo. Zbog toga sam molio Oca da ih oslobodi. Vidio sam kako će On imati posebnu brigu za njih. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu u ime svih onih koji će te milosti primiti.

Sa siromasima traži milostinju

Izlazio sam neki puta iz Hrama i išao tražiti milostinju kada sam osjećao potrebu za hranom, za uzdržavanje svoje ljudske naravi. Neki od najjednostavnijih siromaha su Me

slijedili jer sam prema njima bio posebno ljubazan i s užitkom sam se s njima zadržavao. Išao sam s njima jer sam propovijedao da se siromahe ne smije prezirati jer i oni su sinovi moga Nebeskog Oca koje On jako ljubi.

Zbog toga sam bio s njima u društvu i na takav način pokazivao do koje mjere sam imao poštovanje prema njima te da sam provodio u djelo ono što sam propovijedao te sam zbog toga išao s njima u društvu po gradu, kao da sam jedan od njih. Prikazivao sam Ocu ovu svoju poniznost i ovo svoje ponižavanje te govorio:

«Oče moj, evo Tebi za ljubav postao sam jedan siromašni prosjak. Pogledaj molim Te ovu moju poniznost i oprosti oholost ovome narodu koji ne cijeni ništa drugo doli ispraznosti i umišljenosti. Ulij u njihova srca ljubav prema siromaštvu i poniznosti».

Molio sam da udijeli mojoj braći osjećaje ljubavi prema siromasima, da ne dopusti da ih se prezire kao što čine oholice. Otac je obećao udijeliti ovu milost mojoj braći i vidio da mnogi ne samo da će ljubiti siromaštvo i davati sve za milostinju, nego da će i sami postati slični siromasima nasljedujući Me.

Zbog toga sam se jako obradovao i molio Oca da ovima udijeli obilje svoje milosti te ih učini jako bogatima milošću u svome Kraljevstvu, a Otac je to obećao i On to provodi u djelo s onima koji se odriču svega da bi Mene nasljedovali u ovoj krjeposti siromaštva i poniznosti koju sam toliko ljubio i prakticirao. Išao sam po gradu u tolikoj jednostavnosti i oskudnosti i oni koji su Me vidjeli bili su zadivljeni i privučeni čudesnom privlačnošću koju su primjećivali u Meni. Mnogi su Me hvalili i čudili se i divili tom mom poniženju jer ih je to potreslo. A mnogi drugi su se zbog svoje oholosti skandalizirali i prezirali Me. To su oni koji su imali tvrdo i oholo srce. Vidjevši to pismoznanci i farizeji su mrmljali protiv Mene te im je to bio još jedan od razloga da Me sve više omalovažavaju. Govorili su narodu da ne trebaju slijediti moj nauk jer sam tako neznatan čovjek.

U njima se sve više raspaljivala mržnja i strast prema Meni. Pa ipak narod je dolazio slušati moje propovijedanje, a oni su sve više bješnjeli. Iako sam sve vidio i znao, nisam bio uznemiren i nisam to pokazivao, nego sam uvijek bio ljubaznog lica i pokazivao im to i izvana. Pokazivao sam im ljubav koju sam imao u svom srcu i samilost prema njihovoj bijedi i tvrdoći. Oni perfidni zbog ove moje vedrine prema njima nisu Me mogli gledati u lice jer su se bojali i ustručavali da će se na kraju morati predati i podložiti mojoj ljubaznosti. Uistinu, kada su Me gledali, imali su jedan osjećaj ljubavi i zahvalnosti prema Meni. Kada su Me susretali, okretali su svoja turobna lica na drugu stranu kako ne bi bili prestrašeni i privučeni mojim pogledima. Ja sam to strpljivo trpio, ali je moje srce bilo ogorčeno zbog njihove zlobe. Vidio sam tada kako će mnoga moja braća trpjeti ovakvu zlobu zlih osoba, posebno oni koji će Me više nasljedovati.

Prikazivao sam svoje strpljenje i blagost Ocu i molio da im udijeli posebnu milost da mogu trpjeti strpljivo i vedro. Uistinu, spoznao sam da u trpljenju tim osobama treba jedna posebna Očeva milost. I Otac Mi je obećao da će to učiniti. Mnogi su se okoristili ovom milošću, ali će za mnoge biti beskorisna jer ne će htjeti Mene slijediti i prakticirati ono što su vidjeli na Meni. Zbog onih prvih sam se radovao, a zbog drugih sam doživljavao muku i molio Oca da im udijeli više milosti kako bi shvatili dobro koje se zadobiva za vlastite duše.

Jede skupa sa siromasima

Išao sam tako po gradu tražeći hranu za uzdržavanje i kada sam je dobio, povlačio sam se sa siromasima i jeo skupa s njima. Moja hrana je obično bila kruh i voda i to se gotovo nikada nije mijenjalo posebno u vrijeme moga propovijedanja. Nikada nisam propuštao činiti ono što sam činio kada sam bio u kući sa svojom predragom Majkom, tj. zahvaljivao sam i

prikazivao prošnje Ocu, molio blagoslov prije jela. Dok su siromasi jeli, govorio sam im o nebeskoj domovini. Tako su bili okrijepljeni u tijelu i osnaženi u duši. Ono malo hrane što su uzimali, iako je bila jednostavna i neukusna, postala im je ukusna zbog utjehe koju su doživljavali u duhu. Poticao sam ih da rado trpe i govorio da im je obećani Mesija već došao na svijet te da je siromašan kao i oni, naprotiv još i više, jer nije imao ništa svoga vlastitoga, a oni su se radovali jer su bili u društvu Sina Božjega.

On je došao da ih počasti i uzvisi. Iako je Gospodar Neba i Zemlje, rodio se siromašan i živio kao siromah. Siromasi su se jako radovali i svi su se čudili kada su Me slušali te su u sebi mislili da to možda nisam Ja, ali tada Me to još nitko nije pitao. Pa ipak bili su utvrđeni u vjeri i vjerovali su da je obećani Mesija već došao na svijet.

Drugi govori

Kada sam prestao govoriti siromasima dok su jeli, prikazivao sam Ocu i vratio se ponovno u Hram. Povukao sam se u stranu i molio Pohvale Ocu kao i obično. Nakon uobičajenih molitava i prikazanja došlo je vrijeme za propovijedanje jer se skupilo mnoštvo naroda da Me sluša. Propovijedao sam uvijek na novi način, na divniji način nebesku mudrost. Jako sam se obrušavao na poroke i pomagao ljudima da shvate težinu grijeha i koliko je grijeh uvreda mom Nebeskom Ocu koji je beskrajno Uzvišen. Svatko tko bi Me slušao izgledalo mu je kao da je prvi puta iako Me već prije slušao. To je bila čudesna mudrost i milost i način moga govora. Fascinirao sam srca ljudi tako da kad bih nastavljao govoriti cijeli dan, njima to ne bi dosadilo. Bilo je puno ljudi iz raznih naroda koji su bili u Hramu i slušali moje propovijedanje te su Mi aplaudirali. Neki su se morali vratiti u svoju domovinu, neki su se zadržali da Me čuju kada su vidjeli da ozdravljam bolesne i sve one koji su Mi dolazili. Bili su zadivljeni te su smatrali da sam čovjek koji je došao s Neba.

Nisu mogli shvatiti da je obična ljudska osoba sposobna činiti i govoriti kao što sam Ja to činio. Svatko je shvaćao da je moj nauk više nebeski nego zemaljski vidjevši na koji način sam živio, vidjevši moju svetost i savršenstvo moga života. Zbog toga su zavidjeli onima iz grada, oni su morali otići iz Jeruzalema i posvuda su govorili o čudesnim stvarima koje su od Mene čuli i vidjeli. Molio sam Oca da kada ovi budu govorili o mojoj Božanskoj mudrosti i svetosti moga života, da njihove riječi ostavljaju dojam na one koji će ih slušati, te da se pripravljaju primiti moje propovijedanje kada budem dolazio do njih. Moj Otac je prosvjetljivao sve one koji su čuli priče o Meni i željeli Me čuti. Željeli su da dođem u njihova mjesta. Već se počeo po okolnim gradovima i mjestima širiti glas o mom propovijedanju i čudesima koje sam činio. Zahvaljivao sam Ocu na svjetlu i milosti koje je davao ovom narodu u kojem se budila želja, zbog plodova koje sam vidio da ću zadobiti u tim gradovima i mjestima po mom propovijedanju.

Činio sam puno čudesa na početku svog propovijedanja, pohodio sam slijepe, vratio im vid, gluhima sluh, nijemima govor. Sve se ne spominje u Evanđeljima jer sam tada bio sam i nitko Me nije slijedio od učenika, nitko nije zabilježio, tim više zbog straha koji se širio zbog farizeja, pismoznanaca, svećenika i službenika Hrama. Gotovo svi su šutjeli jer su znali da Me oni mrze i da su zabranili narodu da dovodi preda Me bolesnike. Oni su se bojali da će ih kazniti te su šutjeli.

Poslanstvo Ivanovih učenika

Kako se širio glas o mom propovijedanju i čudesima koja sam činio bolesnicima, došli su k Meni učenici Ivana Krstitelja, koje je on poslao. On je bio u zatvoru po nalogu kralja Heroda. Ovi su došli u Hram dok sam propovijedao. Čuli su moju propovijed i u svojim

srcima su osjetili veliku povezanost i želju da Me slijede. Kada sam ih primijetio, gledao sam ih s ljubavlju i molio Oca da im udijeli svjetlo da shvate tko sam kako bi mogli svjedočiti onome tko ih bude pitao o Meni tj. da sam obećani Mesija, da oni jasno shvate moj nebeski nauk i uzvišenost moje Osobe.

Otac im je udijelio to svjetlo i prosvijetlio pamet. Vidjeli su da sam Mesija koga čekaju Židovi. Kada su čuli moje propovijedanje, njihova srca su bila ranjena gorućim strelicama. U njima se raspaljivala ljubav prema Meni. Tim svojim propovijedima sve više sam prosvjetljivao slušatelje, objašnjavao im Pisma o dolasku Mesije i pomagao im da jasno shvate da je Mesija već došao na svijet te da je uzeo oblik sluge i živi nepoznat sa siromasima. To je uzrokovalo nepodnošljivu muku oholima, a posebno velikanima naroda. Kada sam o tome govorio, oni su bjesnjeli jer su mislili da će Me narod početi držati za pravog Mesiju, tim više jer sam činio čudesa i pokazivao svoju mudrost koja je uistinu Božanska, a još više jer se uviđala svetost moga života koja je sve to potvrđivala.

Kada sam govorio o tome kako je Mesija već u svijetu, molio sam Oca da udijeli svjetlo svim slušateljima da jasno shvate da je ono što sam propovijedao istina, te da sam Ja obećani Mesija. Otac ih je prosvjetljivao i mnogi su u to vjerovali, poglavito oni koji su imali dobru volju i bili jednostavni. Ivanovi učenici shvatili su moje razmišljanje i prišli Mi na kraju propovijedi. Prišli su Mi i neki bolesnici koje sam ozdravio te su Ivanovi učenici čuli kako Me ovi slave i zahvaljuju za divna djela koja sam činio. Prišli su Mi i kazali da su došli u ime Ivana Krstitelja da Me pohode i prepoznaju kao istinskog Mesiju te da ne čekaju drugog. Iako su prije bili u sumnji, sad su utvrđeni u istini. Čuvši moje propovijedanje bili su prosvijetljeni. Ja sam ih primio s puno ljubavi i kazao da se vrate svom učitelju i ispripovijedaju mu sve što su čuli i vidjeli i da činim čudesa. Jednostavne osobe postale su mudre, propovijedale su istinu tj. veličali su moja djela i milosrđe moga Oca.

Slijepci su zadobili vid, gluhi su ponovno čuli, a nijemi progovorili. Bili su isto tako svjedoci svega što sam im govorio, a vidjeli su kako činim neka čudesa. Ivanovi učenici, prepuni divljenja, vratili su se, ostavili Me sa svom ljubavlju svoga srca i s velikim željama da se vrate jer su već bili povezani mojom ljubavlju. Dok sam im govorio, molio sam Oca da upali u njihovim srcima ljubav prema Meni, da Me slijede i nasljeduju i opslužuju ono što sam ih učio. Već sam ih tada u nutrini pozvao da budu moji učenici. Stoga sam molio Oca da ih ispuni svojom milošću, a On je to i učinio. Budući da su njihova srca bila pripravna, lako su se predali i Božja milost je u njima učinila čudesne stvari.

Tješi ožalošćene

Nakon što su Ivanovi učenici otišli, ostao sam i tješio one koji su došli jer svi ožalošćeni i izmučeni svojom bolešću na neki drugi način dolazili su sa povjerenjem i primali ono što su toliko željeli, te sam ih utješio. Samo kada bi čuli moje propovijedanje i vidjeli Me bili bi utješeni jer je sama moja prisutnost donosila utjehu onome tko Me gleda. Dok sam tješio sve koji su k Meni dolazili, ustrajno sam molio Oca da uvijek bude na svijetu neki od Njegovih slugu koji će tješiti ožalošćene, liječiti bolesne i svjetlom nebeskog nauka poučavati ljude putu u Nebo.

Obećao Mi je Otac da će učiniti što sam molio i da će mnogima dati posebnu milost, ispuniti ih Božanskim duhom kako bi bili na olakšanje i utjehu svima onima koji su u žalosti progonjeni. Vidio sam tada da će uvijek biti takvih osoba te sam se radovao zbog slave moga Oca i koristi moje braće u potrebi. Molio sam Oca da ih uvijek podrži svojom milošću i da im udijeli dar ustrajnosti koji je jako potreban, da ulije u njihove duše istinski duh i osjećaj

poniznosti s jasnom spoznajom vlastitog ništavila, da se ne uzohole te da ne pripišu sebi i svojoj krjeposti ono što dobivaju kao dar od Boga.

Sve Mi je to obećao moj Otac i On to čini sa svima onima koje je izabrao za ovaj stalež i stanje. Zbog toga sam puno zahvaljivao Ocu u ime svih. Vidio sam da će na svijetu biti puno i zlobnih i perverznih ljudi koji će biti prevareni od đavla te će učiti lažne nauke, te tako izopačiti mnoge ljude i privući u svoj nauk i svoje društvo mnoge koji su neoprezni i slabi. Stoga sam osjećao veliku gorčinu i s uzdasima molio Oca da zapriječi tako veliki nered te da učini da priznaju i shvate svoje zablude, da ne dopuste paklenom neprijatelju da trijumfira po tako umišljenim stvorenjima. Molio sam da udijeli svoju milost mnogima da se bore i raskrinkaju te zablude. Otac Me uvjerio da će to i učiniti, da to nikada ne će propustiti, da ne propušta darovati svijetu svoje Božansko svjetlo po osobama koje su Njemu vjerne i zahvalne te Božanskom snagom pobijaju zablude i lažni nauk službenika Lucifera.

Vidio sam veliko mnoštvo duša koje će po ovim zlobnim ljudima pasti u velike zablude i kako će đavao trijumfirati. Velika je bila moja muka te sam molio milosrđe kod Oca, a On Me utješio tako što Mi je pokazao mnoštvo onih koji će se obratiti i činiti pokoru. Pokazao Mi je koje je moj Otac odredio i pozvao kako bi poništio svoje neprijatelje i obratio duše Bogu. Nemoj se čuditi, moja zaručnice, što sam tada vidio sve, jer uistinu Meni je sve bilo poznato zbog moje Božanske naravi koju imam. Živio sam u svijetu i predstavljao sam ljude, svoju braću, i kao takav sam molio Oca. Moleći bio sam čovjek, doživljavao svu onu muku i žalost vidjevši gubitke tolikih duša koje sam želio spasiti jer sam za spasenje svih došao na ovaj svijet, postao čovjekom, trpio tolike muke, kao što sam ti već kazao u ovoj svojoj povijesti. Kazivao sam ovu svoju želju Ocu, želju za spasenje sve moje braće ljudi i molio da svima na neki način udijeli milost da im mogu pomoći.

Molio sam da se svi potrude koliko mogu da im pomognu oko pokajanja, da se obrate i provode život u istini. Otac Mi je pokazao da će mnogi imati ove želje, ali ne će ih svi provesti u praksu jer će mnogi dopustiti da ih pobijedi sebeljublje i ne će se htjeti podložiti patnjama koje sobom nosi jedno takvo zalaganje. Zbog ovih sam se žalio jer su pristajali uz sebeljublje i svoje udobnosti i propuštali činiti dobro dušama koje su Mi tako drage, dok sam Ja za njih, kao i za sve druge, toliko trpio i učinio bih još i više. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli, udijeli im više milosti i potakne njihovo srce da mogu nadvladati poteškoće sebeljublja i napasti neprijatelja koje ih priječe da čine dobro za spasenje duša. Otac Mi je obećao da će im to udijeliti i vidio sam da će se mnogi okoristiti tom novom milošću i odgovoriti na ono što sam želio.

Zbog njih sam se radovao i sve više molio Oca nove milosti za svoju braću jer ih oni ne zaslužuju i nedostojni su primiti ih kada ih zloupotrijebe i ne odgovaraju na njih. Zbog toga sam prikazivao Ocu svoje zasluge uvijek iznova za nove milosti, zahvaljivao kao da je to Meni činio jer je On to činio Meni za ljubav i uvijek će to učiniti jer sam Ga ustrajno molio. Poneki puta je Otac bio srdit na moju braću, a Ja sam ublažavao tu Njegovu srdžbu prikazujući sve ono što sam Ja trpio njima za ljubav i za spasenje ljudskog roda. Ova prikazanja su bila jako draga Ocu i nikada Mi ništa nije odbijao, a Ja sam Ga slavio i zahvaljivao u ime svih, veličao Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Savjeti farizeja

Nastavio sam svoje propovijedanje kroz dugo vremena i sve je više dolazilo naroda slušati Me, a mnogi su prakticirali ono što sam ih učio. Svećenici, učitelji Zakona i službenici Hrama vidjevši plodove moga propovijedanja, čudesa i nauk, još više svetost moga života, ponovno su se okupili i savjetovali međusobno kako da nađu način da Me kleveću i potjeraju

iz grada, ali ma što činili, nisu ništa mogli naći da Me optuže. Zbog toga su zapovjedili nekima da Me motre u svemu što sam činio, ali nisu mogli provesti svoje nakane jer su vidjeli da sam bio neprikosnoven, bilo u mojim riječima, bilo u činima te su bješnjeli zbog strasti koja je izgrizala njihova srca i tako su postajali sve više Meni protivni i otvrdli. Iako su dobro spoznavali svetost moga života, istinitost moga nauka, počeli su međusobno govoriti da sam sve to činio posredstvom đavla.

To su radili jer je đavao zagospodario njihovim srcima i kreirao im sve moguće zlo te ih poticao na sve veću mržnju i odbojnost prema Meni. Pakao je bjesnio na moje propovijedanje jer je vidio štetu koju je Pakao doživljavao i nisu mogli trpjeti i podnositi svetost moga života. Osjećali su snagu borbe koju sam vodio protiv Pakla i đavla, vidjeli su svoje poraze. Zbog toga su bješnjeli protiv Mene i poticali sve da budu Meni protivni i narodu su nadahnjivali mnoge svari protiv Mene.

Molitva u Getsemanskom vrtu

Vidio sam progonstvo koje ću morati trpjeti zbog bezbožnika tj. narodnih velikaša, posebno od onih koje je narod smatrao svetijima i savršenijima u opsluživanju Zakona. Đavao će nad njima vladati i vodit će ih tako da će oni biti njegove sluge. Zbog toga sam ustrajno molio Oca da spriječi to zlo koje su narodni velikaši odlučili protiv Mene, ne zato što bi Mi oni mogli na bilo koji način nauditi, nego zato da to još više ne oteža njihove duše većim grijesima te da na takav način još više ne vrijeđaju moga Oca.

Molio sam da drži podložne sluge đavla i Lucifera koje su se trudile da cijeli narod izopače svojim paklenim sugestijama. O, koliko sam za to molio svoga Oca! Cijele noći sam provodio u Getsemanskom vrtu i molio jer Me tamo nitko nije pronalazio i gledao. Molio sam Oca, uzdisao, tražio milosrđe, koliko suza, uzdaha i prošnji sam uputio Ocu u Vrtu, proveo cijele noći, molio za spasenje tih bijednih duša koje su bile zaslijepljene strastima i koje je đavao pobijedio.

Već sam ih vidio izgubljene. Srce nije moglo podnositi gubitak tako velikog broja duša. Vidjevši one koji su bili u gradu prisjećao sam se svih onih do konca svijeta, vidio sam veliko mnoštvo i moje srce je bilo u velikoj muci, a Otac je bio potaknut na samilost prema Meni jer Me vidio u patnji i obećavao da će svima udijeliti obilno svoju milost ako to budu htjeli, da će se moći spasiti s velikom lakoćom zbog moćnih i učinkovitih sredstava koja će im On ponuditi, te da će Njemu biti iskazana sva zadovoljština po mojim zaslugama, da će Mu ljudi to moći prikazivati raskajana srca, a On će to prihvaćati i primati ih u svoje prijateljstvo i davati im milost. Vidio sam mnoštvo onih koji će se okoristiti tom milošću i Mojim zaslugama te Mi je to bila velika utjeha i zahvaljivao sam svome Ocu.

Iz Vrta u Hram

Najveći dio noći provodio sam u molitvi, a kada bi svitalo iako potišten u svojoj ljudskoj naravi, išao sam u Hram i propovijedao. Fizički sam oslabio zbog trajnih patnji te sam molio Očevu pomoć i uvijek sam je primao te sam raspaljen gorljivošću za Njegovu čast i spasenje duša započinjao propovijedanje sa sve više gorljivosti i sve divnijom mudrošću. Divio se svatko tko Me slušao jer su znali da živim tako siromašno da nemam kuću gdje bih boravio i hranu da se uzdržavam te sam provodio život u neprestanoj patnji.

Kad bi osjetili moj duh i gorljivost kod propovijedanja, pretpostavljali bi da sam Ja sigurno obećani Mesija jer neki obični čovjek ne bi mogao činiti ono što sam činio Ja, niti bi mogao s toliko strpljivosti podnijeti toliko siromaštvo i tolike patnje. Zbog toga se po cijelom

Jeruzalemu pronio glas te su mnogi vjerovali da sam Ja obećani Mesija. Narodni velikaši su bješnjeli i nisu imali ništa za što bi Me mogli optužiti i omalovažiti. Nisu se mogli pomiriti niti smiriti i da ne bi izvana pokazali svoje strasti, šutjeli su, čekali su priliku kako bi mogli izliti sav svoj bijes i srdžbu prema Meni koju su nosili u nutrini.

Nisu propuštali da Me progone pod isprikom gorljivosti i pokušavali su da Me ubiju. Tako su Mi uzvraćali zlom za dobro, mržnjom za ljubav, a ipak nisam zbog toga propuštao da ih velikodušno i samilosno gledam. Molio sam se svome Ocu da udijeli svoj mojoj braći milost samilosti prema onima koji ih progone što čine dobro i da mole za njih, da se nikada ne umore, da ljube one koji ih mrze i da im čine dobro jer tako će pokazati da su moji pravi učenici.

Otac Mi je obećao da će im udijeliti tu milost. Vidio sam kako će Me mnogi nasljedovati, ali kako će i mnogi to zloupotrijebiti. Zbog ovih zadnjih sam doživljavao veliku muku, vidio velike nerede koji će tako doći na svijet i zbog toga sam molio još više svoga Oca da ih prosvijetli, da im dade spoznati svoje zablude. Vidio sam kako će im moj Otac velikodušno dati svjetlo i milost da će se mnogi promijeniti i priznati svoje zablude. Zbog toga sam Mu zahvaljivao.

Traži milostinju i hranu

Nakon što sam završio propovijedanje i utješio mnoštvo naroda koji je Meni dolazio, zahvaljivao sam Ocu, molio Pohvale, izašao iz Hrama i tražio kao milostinju malo kruha i vode kako bih uzdržavao svoju ljudsku narav. Kad bih to dobio kao milostinju, povlačio bih se pod neku nadstrešnicu ili u neki ulaz i sjedeći na zemlji jeo. Dok sam bio tako siromašan i napušten, vidio sam da će mnoga moja braća biti u sličnoj situaciji siromaštva i bijede i molio sam Oca da im udijeli strpljenje u njihovom siromaštvu, da ih utješi u njihovom duhu i podsjeti da sam i Ja živio u krajnjem siromaštvu.

Vidio sam da to moj Otac uistinu i čini te sam Mu zahvaljivao. Uzeo sam ono malo hrane. To sam rado činio samo kada sam kušao krajnu potrebu, a zatim bih se ponovno vraćao u Hram, molio Oca i ponovno poučavao one koji su s dobrom nakanom dolazili da budu poučeni u Božjem Zakonu. Tako sam provodio dane i noći.

Prigodom blagdana u Hramu

Kad je došao blagdan koji se slavi tijekom godine u Hramu molio sam cijelu noć da Otac dopusti da svi učitelji, starješine, svećenici i službenici Hrama budu u Hramu skupa da im mogu propovijedanjem pomoći da shvate zabludu u kojoj se nalaze. Moj Otac će se udostojati prosvijetliti njihove pameti da spoznaju istinu mog nauka. Molio sam da se i sav narod tu nađe i bude poučen mojim naukom po mojoj propovijedi. Otac Mi je obećao da će to učiniti iako sam vidio da će to za neke biti beskorisno, pa ipak je to učinio jer nije htio propustiti ništa od onoga što se moglo kako bi dao prigodu da se promijene.

Govor u Hramu

Kad je došlo vrijeme blagdana, u Hramu se skupilo mnoštvo naroda iz raznih krajeva. Došli su svi svećenici, službenici Hrama, učitelji Zakona nakon što su okončali određene obrede uobičajene u Zakonu. Ja sam započeo svoju propovijed:

«Svi oni koji su žedni neka dođu k Meni i neka piju jer iz moje nutrine izaći će rijeke žive vode».

Svi su se začudili i pažljivo su slušali u potpunoj šutnji a narodni velikaši i svećenici, budući da nisu mogli izaći, bili su prisiljeni ostati i slušati Me. Propovijedao sam sa čudesnom mudrošću i milošću više Božanskom nego ljudskom. Božanstvo koje je bilo u Meni neki puta se otvorenije pokazivalo i objavljivalo. Mnogi slušatelji bili su začuđeni jer nikada nisu čuli sličan govor. Svi su se čudili i divili, samo su narodni velikaši bješnjeli u strasti koja je nagrizala njihovu nutrinu usprkos toga što su shvaćali da sam Ja istinski Sin Božji jer svjetlo Riječi i moja Božanska mudrost uvjeravali su ih u tu istinu. Pa ipak bili su protivni više nego ikada, sve su to prezirali.

U ovoj svojoj propovijedi dao sam da svi jasno shvate da je u Meni bio izvor istinske mudrosti, da onaj tko bude došao napojiti se na ovom izvoru bit će ispunjen milošću, svjetlošću i mudrošću na takav način da će i drugi moći u tome sudjelovati. Zbog nauke koju sam iznosio svima se učinila divna moja propovijed i svi su slavili moju Osobu i hvalili moju nebesku mudrost. Dok sam propovijedao i pozivao da dođu k Meni, da se napoje na mojim riječima, to sam pratio i nutarnjim pozivima i poticajima koje sam upućivao onima koji su Me slušali, posebno jednostavnim dušama. Moj Otac je u tome sudjelovao svojim prosvjetljenjem i milošću. Zbog toga oni koji su Me slušali bili su privučeni da priđu k Meni te su Me motrili sa ljubavlju i željom da Me slijede.

Dugo sam govorio sa željom da svi dođu k Meni kako bi ih poučio i utješio. Neki se nisu mogli nasititi gledajući Me jer su u Meni uviđali privlačnost i milost. Mnogima je izgledalo da brzo prolaze trenutci i sati dok sam propovijedao i bila je velika utjeha koju je njima donosila moja riječ. Pa ipak bilo je razlika. Jednostavnim dušama, koje su bile u milosti moja riječ je uzrokovala to da doživljavaju slast i ugodu u duhu, neizrecivu radost u srcu sa gorljivom željom da Me slijede, a duše koje su bile u nemilosti, odnosno grijehu, moja riječ je poticala da se utječu Meni s pouzdanjem u Božje milosrđe sa željom da promijene svoj život i s odlukom da se poprave.

Ohole duše su doživljavale strah, moja riječ je činila da spoznaju svoju niskost i bijedu i u srca im ulijevala pravi duh poniznosti. Škrte duše željele su se distancirati od svega i živjeti u siromaštvu. Tako se događalo i sa svim drugim nagnućima u nutrini. Moja riječ je mnoge obraćala i prosvjetljivala i činila da slušatelji jasno shvaćaju istinu koju sam propovijedao. Ove i puno divnije učinke uzrokovala je moja riječ u slušateljima i svatko ju je čuo, ali mnogi zlobnici su to prezirali još više otvrdli u svojim zabludama, između ostalih i velikaši naroda, svećenici u Hramu. Oni su bili kao mačevi koji su probadali moje ljubazno srce koje ih je željelo sve vidjeti raskajane i na putu obraćenja. Nemojte vjerovati da sam tijekom propovijedanja o Božjoj slavi koristio prisilu kad sam vidio perfidnost i protivljenje tvrdih srdaca. Propovijedao sam uvijek sa sve većom milošću, blagošću i ljubavlju, pozivao ih s ljubavlju na pokoru.

I kada sam propovijedao, molio sam Oca za njih. Kada sam završio propovijed, gotovo svi su dolazili k Meni da ih ponovo poučim i savjetujem, a Ja sam svima davao prikladni lijek za njihovu nutrinu ovisno o njihovim potrebama, na divan način i bez velike buke sve tješio. Neki su Mi govorili da Me žele slijediti, drugi da se žele ponovo vratiti slušati Me, kao što su to i činili. Nisam pravio razliku među osobama, prema svima sam se jednako ponašao, bilo sa siromasima ili bogatima.

Ipak bio sam ljubazniji prema siromasima i svima govorio da ih sve gledam kao djecu svoga Nebeskog Oca bez izuzetka, ali da su jednostavni i siromašni više ljubljeni jer više nalikuju na Sina Božjega koji je došao na svijet i živi u krajnjem siromaštvu, poniznosti i jednostavnosti. Kada sam ovo govorio, oholi su bješnjeli jer su bili puni zlobe i ambicije, nisu mogli čuti da je obećani Mesija došao na svijet u obliku sluge te da živi u siromaštvu i poniznosti jer su oni željeli slavu i veličinu.

Izljev srca Ocu u samoći Getsemanskog vrta

Na kraju propovijedanja nakon što sam udovoljio svima koji su Mi pristupali, zahvalio sam Nebeskom Ocu, molio Ga kao i obično i izašao iz Hrama. Bilo je kasno te sam pošao u Vrt da provedem noć kao i obično u molitvi i kratkom odmoru za moju ljudsku narav. Nikoga nije bilo tko bi Me slijedio na to mjesto jer sam htio biti sam, izlijevati svoje srce Ocu sa svojim mukama koje su Me ogorčavale zbog protivljenja svećenika, farizeja i poznavalaca Pisma te drugih koji su dopuštali da ih oni zavedu. Izlijevao sam muku svoga srca Ocu sa dubokim uzdasima i toplo molio Oca za spasenje cijelog ljudskog roda. Otac je rado prihvaćao moju molitvu, zbog nje je zadržavao kaznu jer je više puta htio kazniti one koji su bili zlobni.

Blisko sjedinjenje s Majkom

Trebaš znati da sve vrijeme koje sam provodio u Jeruzalemu i propovijedao narodu nikada nisam zaboravio na svoju predragu Majku koja je bila u samoći i neprestano molila za obraćenje tvrdih i protivnih srdaca. Njoj je sve bilo jasno u duhu, sve je vidjela i čula. Ona je trajno prožimala moje srce i zbog Nje sam bio jako utješen. Ja sam joj trajno govorio u srcu, tješio je, poticao da nastavi sa svojim molitvama za ljudski rod. Dugo vremena sam proveo daleko od nje. Zbog toga sam želio da je ponovno vidim iako sam mogao to učiniti a da ne odem odavde.

Jednoga jutra išao sam u Hram na svoju uobičajenu propovijed i poslije toga sam se uputio u Nazaret kako bih pohodio i utješio Majku svojom prisutnošću. Kad je svanulo, molio sam Očevo dopuštenje jer ništa nisam činio bez toga. Tako sam se i sada založio za Njegovu slavu i nisam više bio podložan svojoj Majci kao u prethodnih trideset godina. Otac je htio da se potpuno založim za Njega i budem Njemu podložan i da se pokažem Njegovim istinskim Sinom. To Mi je obećao Otac, a Ja sam Mu zahvaljivao.

U toj prigodi molio sam za svu svoju braću da im udijeli milost da Me nasljeduju i u svemu se podlože Njegovoj volji, pa i u onim stvarima koje njihovoj naravi izgledaju normalne. Molio sam da im udijeli svjetlo da spoznaju kako se trebaju sjetiti spasenja svojih najbližih i tješiti ih u njihovim žalostima, ali da zbog toga ne trpe drugi. Sa Božjom milošću mogu uvijek u svemu svima donijeti olakšanje i utjehu. Otac Mi je obećao da će dati tu milost mojoj braći, posebno onima koji se trude nasljedovati Me u toj službi, a Ja sam Mu na tome zahvaljivao.

Zavjera pismoznanaca i farizeja

Pošao sam u Hram i klanjao se Nebeskom Ocu. Puno je naroda kao i obično došlo slušati Me. Poučavao sam narod i učio ih pravom putu spasenja. Svi su se divili mome nauku i mudrosti. Tog dana nije bilo pismoznanaca i farizeja jer su bili jako zbunjeni zbog prethodnog dana i zbog toga se povukli na savjetovanje kako da Me ubiju i odstrane sa ovoga svijeta. Savjetovao sam se sa Ocem, tražio uvijek novi način da im udijelim život milosti. Puno puta su se međusobno savjetovali, a sve ću to reći u svoje vrijeme.

Natrag u Nazaret

Na kraju propovijedi, nakon što sam izašao u susret svima koji su Me tražili, molio sam blagoslov svoga Oca, izašao iz Hrama i sam se uputio u Nazaret, svoj zavičaj kako bih

ponovno vidio svoju predragu Majku. Na putu sam molio Pohvale Bogu i nakon toga molio Oca da se udostoji prosvijetliti onaj narod da prihvati moju propovijed, ali vidio sam, ma koliko svjetla dao moj Božanski Otac, oni se na to ne će obazirati i ne će se time okoristiti. Već se u Nazaretu pročuo glas o mom propovijedanju i čudesima koje sam činio u Jeruzalemu, ali su Me smatrali jednostavnim čovjekom i neznalicom i nisu vjerovali.

Đavao, koji Me svom svojom moći progonio, u njihov duh je utiskivao mnoge protivne laži i sumnje o mom nauku. Patio sam i to s puno žalosti i vidio da će me moji sumještani klevetati i prezirati. Ipak sam gorljivo išao sa željom da donesem spasenje njihovim dušama i propovijedam, da im pomognem spoznati istinitost mog nauka.

Hodio sam sa velikom željom da im pomognem i molio Oca da da i mojoj braći jednu takvu želju da budu na korist spasenja svoga bližnjega. I onda kada spoznaju da nisu dobrodošli i da ih ne cijene, neka čine sve što znaju da je potrebno za spasenje onih koji se ne brinu i ne žele biti prosvijetljeni, tako da nemaju isprike da nije bilo nikoga tko bi ih poučavao putu koji vodi u Nebo. Otac Mi je obećao da će udijeliti ovu milost mojoj braći koji se budu trudili u toj službi.

Prava i lažna braća

Znaj da sam sve nazivao braćom, ali je bila razlika između prave i lažne braće jer oni koji su se udaljavali od mog nauka, koji Me nisu htjeli slijediti i nasljedovati, nisu moja prava braća. Kako sam Ja postao čovjek sličan njima, u svim ljudima sam gledao braću i molio Oca posebne milosti za sve ne isključujući nikoga. Kada sam molio posebne milosti, a to su pomoć dušama, obraćenje nevjernika, obraćenje grješnika na pokoru, gledao sam one za koje sam molio te milosti kao svoju pravu braću da Me nasljeduju i vrše Očevu volju. Nisam propuštao gledati kao svoju braću i sve druge iako su bili grješnici. Budući da sam preuzeo lik koji njima sliči, preuzimam na sebe sve njihove grijehe.

Da bih Ocu iskazao sveukupnu zadovoljštinu, prikazivao sam se da Ja platim za sve njihove dugove i zadovoljim za sve. Molio sam Oca da da takav osjećaj mojoj istinskoj braći, svima onima koji Me nasljeduju, u svemu vrše Božju volju, da žele davati zadovoljštinu za svoje bližnje koji žive u grijehu i da plaćaju njihove dugove. Da čine pokoru za grješnike, da sjedine svoje pokore s Mojim zaslugama kako bi imale vrijednost jer je takav čin jako drag mom Nebeskom Ocu i rado to prihvaćao jer sam Ja sjedinjen sa svojom braćom. To sam molio sa puno ustrajnosti. Na takav način zadobiva velike zasluge tko to čini u dobroj volji. Otac u tome nalazi svoju veliku milinu i nasladu i rado iskazuje velikodušno svoje Božansko milosrđe prema grješnicima da dođu k sebi i obrate se snagom pokore sjedinjene sa mojim zaslugama.

Već sam ti kazao da sam molio Oca, i to ustrajno, da udijeli takvu želju onima koji Me nasljeduju. Otac Mi je obećao ovu milost, a Ja sam vidio kako će se mnogi time okoristiti s puno zasluga koje će time zadobiti. Mnoge duše će se obratiti i činiti pokoru, te sam se jako radovao zbog toga što je moj Nebeski Otac u tome nalazio svoju nasladu i radost. Ja sam Mu zahvaljivao.

Poticaj sestri Baij koja piše ovu knjigu kao Njegovoj zaručnici

Ti, o moja zaručnice, imaj živu želju da budeš na korist svome bližnjemu. Kako ti tvoj stalež ne dopušta da činiš ono što bi htjela, prikazuj barem ono što trpiš mome Ocu skupa sa mojim zaslugama kao zadovoljštinu za trajne uvrede kojima Ga vrijeđaju grješnici. Moli za njih i njihovo obraćenje jer će to biti velika radost mome Ocu i tako ćeš zadobiti velike

zasluge za svoju dušu. Blago tebi ako se po tvojim pokorama i molitvama obrate grješnici i budu činili pokoru. Tada ćeš biti moja istinska nasljedovateljica jer dok sam živio na zemlji, jako sam se zalagao za spasenje duša.

U svojoj nutrini možeš Me nasljedovati i moliti Oca, trajno prikazivati moja djela, zasluge i patnje i sva svoja djela sjedinjena sa mojima prikazivati sa tim ciljem. Budi sigurna da sam te izabrao za svoju zaručnicu te da ti s tim ciljem objavljujem sve ono što sam Ja činio u svojoj nutrini jer želim da Me ti savršeno nasljeduješ. I budući da želiš biti moja vjerna istinska zaručnica, da želiš Meni nalikovati, čini ono na što te potičem i što čuješ da sam činio Ja za spasenje tvoje i ljudskoga roda. Ne budi besposlena, nego trajno u svojoj nutrini radi za svoje spasenje i svoga bližnjega.

Prvo poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini kada se vratio u Nazaret da ponovno vidi svoju predragu Majku i u svom gradu propovijeda nebeski nauk

Kada sam došao u Nazaret, prije negoli sam ušao molio sam Oca za sve ljude u njemu da kada osjete moj povratak, da se u njima pobudi živa želja da Me čuju i slušaju jer su već čuli o djelima koja sam činio u Jeruzalemu. Otac je obećao da će pobuditi tu želju i uistinu kada sam ušao u grad, proširio se glas o mom povratku, a moj Otac je u njima probudio želju da slušaju moje propovijedanje, ali đavao je u njihovim srcima sijao sjeme suprotno i protivno mojoj osobi. Na takav način on je potamnio duh mnogih da ne prepoznaju istinsko svjetlo, kao što ćeš to i čuti.

Susret s Majkom

Moja predraga Majka je bila u kući s velikom željom da Me ponovno vidi. Znala je o mom povratku jer su joj anđeli po mojoj zapovijedi već to objavili. Što sam joj se više približavao, Ona je više osjećala radost u svom srcu, a to je njoj uzrokovala divna ljubav koju je imala u sebi jer je svojstvo ljubavi da koliko je ona veća i žarča to više čini divna čuda i djela u srcu osobe koja ljubi. Došao je trenutak da Me Marija primi u dom kao Sina Božjega sa svom čašću koju Mi je iskazivala, ali sam se prema njoj ponašao kao prema istinskoj Majci, kao što je i bila. Ona je doživjela obilje utjehe u svom duhu u tom trenutku i njeno srce je bilo preplavljeno radošću.

Otac je učinio čudo svoje moći u smislu da se njena duša nije od radosti razvezala od veza sa tijelom zbog preobilja radosti koje je doživljavala kod ovog kao i mnogih drugih sličnih posjeta. Marija je uistinu to zaslužila jer je u mojoj odsutnosti puno trpjela i sudjelovala u svim mojim mukama koje je trpjelo moje srce kao i u patnjama moga tijela. Uistinu, Ja sam puno trpio u svojoj ljudskoj naravi, ne samo glad i žeđ, nego sam osjećao i umor. Uvijek sam išao otkrivene glave, bos, te kako sam imao profinjenu ljudsku narav, uistinu sam doživljavao velike patnje. Bio sam spreman sve trpjeti kako bih mogao zadovoljiti Božanskoj pravdi za uvrede svoje braće. Zbog toga je moja osoba budila samilost kod osoba koje su Me gledale vidjevši da sam osjetljive naravi, a tako trpim.

Ali oni koji su Me mrzili nisu se ni na kakav način na to obazirali niti imali samilosti jer su Me gledali sa zlobom i željeli da još više trpim nebili umro. Zadržao sam se sa svojom Majkom u ljubaznim i svetim razgovorima, pjevali smo Pohvale Bogu, klanjali se mom Nebeskom Ocu, zahvaljivali Mu za Božje milosti i Ja sam činio uobičajene čine prikazanja za braću ljude. Moja Majka se nije mogla nasititi da Me motri u samilosti kao jedini predmet

svoje ljubavi. Ah, s koliko riječi punih ljubavi Mi je izražavala želju svog srca prepunog žudnje da sve trpi sa Mnom što bi se svidjelo Nebeskom Ocu. Često Mi je govorila:

«Ljubljeni Sine, bila bih sretna i rado bih trpjela samo ja sve patnje koje Ti trpiš».

Zatim sva ražarena ljubavlju je govorila:

«O ljubavi moja jedina, kako je moguće da se ta otvrdla srca ne obrate i ne primijete Tvoju ljubav vidjevši tvoj predivni lik i izgled i motreći tvoju ljepotu, čuvši tvoju Božansku mudrost i milost, upoznavajući i tvoje ljubazne privlačnosti? Nezahvalna srca, zašto ste tako tvrda i protivna riječima moga ljubljenoga?»

Moja predraga Majka je često izlijevala snagu svoje ljubavi koja je gorjela u njenom srcu. Ja sam je tješio i poticao da trajno moli uzvišene molitve Nebeskom Ocu za obraćenje tvrdokornih farizeja i pismoznanaca, ali i za obraćenje svih onih koji će imati sreću da Me slušaju. Marija je to činila sa svom gorljivošću svoga srca, a Ja sam se okrenuo Ocu i molio da se udostoji dati jedan istinski osjećaj samilosti prema mojim patnjama svoj mojoj braći sa živom željom da trpe tako da se Meni suobliče jer sam Ja trpio njima za ljubav i njihovo spasenje, da to njima bude živi primjer koji trebaju nasljedovati. Molio sam isto tako da im udijeli onu ljubav kojom Me ljubila moja Majka i imala samilosti prema Meni i mojim patnjama, te se trudila u svemu Me nasljedovati, da i oni imaju slične osjećaje koji se rađaju iz ljubavi i spoznaje onoga koga se ljubi.

Predviđanja

Vidio sam da su moja braća ljudi lišeni ovakve ljubavi, da ne će željeti trpjeti, nasljedovati Me, da Mi se ne žele podložiti, da ne će spoznati što sam učinio za njih, da Me ne će ljubiti i molio sam Oca da im udijeli jasnu spoznaju moje Osobe, da ih prosvijetli, potakne veliki osjećaj ljubavi u njihovom srcu kako bi Me ljubili i nasljedovali. Obećao Mi je Otac da će udijeliti ovu spoznaju moje ljubavi mojoj braći sa željom da trpe i nasljeduju Me. Vidio sam kako će im to Otac velikodušno udijeliti, svoje svjetlo i milost.

Vidio sam kako će se mnogi time okoristiti. Vidio sam mnoge koji će trpjeti nasljedujući Mene, vidio sam veliku ljubav koju će Mi iskazivati, samilost koju će imati prema mojim patnjama, mnogi na određeni način će nalikovati mojoj Majci koja je imala toliko samilosti i toliko trpjela za Mene, nasljedovala Me i željela Meni nalikovati. Gledao sam tada sve ove s velikom ljubavlju i uživao u njima, zagrlio sam ih svojom željom kao svoju braću i sljedbenike i za njih zahvaljivao Ocu, za svjetlo i milosti koje im je udijelio te sam se jako radovao. Vidio sam zatim bezbrojno mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti Božje svjetlo i milost koje im udjeljuje moj Otac i ne će imati nikakve ljubavi osim prema sebi samima i prema stvorenjima, koji će ljubiti ispraznosti svijeta i sve ono što bi trebali mrziti. Vidio sam da ne će imati nikakve samilosti prema mojim patnjama, da će koliko im god bude moguće bježati od patnje.

Zbog ovih sam doživljavao veliku muku i gorčinu. Vidio sam kako će mnogi ljubiti grijeh i đavla, svoga neprijatelja koji će ih držati u tvrdom ropstvu i odvući u vječne muke, radije nego da ljube Mene, svoga istinskog prijatelja koji im je zaslužio vječno blaženstvo i koji bi im dao da uživaju istinsku slobodu sinova moga Oca. Zaručnice moja, u kolikoj muci i patnji se tada nalazilo moje srce, kako sam velike molitve i prošnje prikazivao svome Nebeskom Ocu za njihovo obraćenje! Molio sam da im pomogne svojom moćnom pomoći nebili se obratili od svojih teških zabluda. Nakon što sam na tome puno inzistirao Otac Mi je

obećao ono što sam molio i uistinu vidio sam kako će se mnogi okoristiti moćnim poticajima milosti bez ikakvih vlastitih zasluga, naprotiv sa njihovim nezaslugama, a ipak će to primiti.

Tada se donekle moje srce olakšalo u svojim žalostima utješilo, pa ipak je ostala velika gorčina jer sam vidio mnoge koji su otvrdli i odbili ovu moćnu pomoć i milosti koje im je Otac davao. Ožalošćen u svojoj nutrini molio sam Oca milosrđe za njih, a Otac je bio spreman iskazati milosrđe prema svima onima koji to budu tražili. Jako Me tješilo vidjeti veliku dobrotu i milosrđe moga Oca kojeg sam veličao u svojim propovijedima i učinio da Ga mnogi jasno spoznaju i da Otac u milosrđu ljubi sve grješnike, a Ja sam ih poticao da Mu se utječu sa povjerenjem u Njegovu dobrotu.

Molitva za stanovnike Nazareta

Nakon što sam zadobio od Oca sve ono o čemu sam ti govorio, osjećao sam veliku potrebu za hranom da se uzdržim u svojoj ljudskoj naravi te sam jeo skupa sa svojom Majkom jer je i Ona bila gladna. Jeli smo kao i obično krajnje jednostavno i siromašno. Moja ljubljena Majka Marija je žudjela da Me okrijepi na neki način jer je vidjela da sam u svojoj ljudskoj naravi oslabio zbog napora propovijedanja i mnogih patnji. Ali Ja sam je tješio govoreći da se zbog toga ne muči jer je došlo vrijeme trajne patnje bez ikakve okrjepe osim onog minimuma koji traži ljudska narav kako ne bi potpuno klonula. Uzeo sam malo hrane i zahvaljivao Ocu uz uobičajena prikazanja i molitve za moju braću.

Zatim sam se zadržao sa svojom Majkom Marijom u svetim razgovorima i pozvao je one večeri na molitvu da se Otac udostoji prosvijetliti ovaj narod u Nazaretu jer sam ujutro trebao propovijedati. Marija se povukla na molitvu i nakon što sam se malo odmorio i Ja sam se povukao na molitvu i razgovor sa Ocem i slušao sam Njegove naloge. Jako sam se kratko odmorio te noći jer sam obično cijele noći provodio u molitvi. Otac je noć odredio za odmor za umorne udove, ali vidio sam da će se moja braća time poslužiti da Ga još više vrijeđaju i još slobodnije griješe. Zbog toga sam htio udovoljiti Božjoj pravdi te sam gotovo cijele noći provodio u molitvi za njih, prikazivao Ocu ove patnje kao zadovoljštinu za mnoge teške grijehe kojim su Ga moja braća ljudi vrijeđali i kojim će Ga vrijeđati. Molio sam te noći svoga Oca za sav narod kojem sam ujutro trebao propovijedati i učiti ih putu spasenja.

Otac Mi je pokazao kako su mnogi potaknuti od đavla i uz njihovu zlu volju će prezreti moj nauk, poglavito uglednici iz grada koji će biti puni oholosti te će odbiti da Mi se podlože, Meni i mom nauku, pod isprikom da sam neznatna osoba, neznalica, te će sumnjati u moju Božju mudrost. Kazao Mi je da će Me jednostavni narod slaviti i prihvatiti moj nauk. Iako sam vidio toliku zlobu mojih sumještana, ipak nisam htio propustiti da i njima ponudim istinsku mudrost i pomognem da shvate vječnu istinu. Stoga sam molio Oca pomoć raspaljen gorljivošću za Njegovu slavu i spasenje onih duša.

U sinagogi u Nazaretu

Kad je svanulo, kao i obično molio sam molitve prikazanja i zahvale, molio Pohvale Bogu sa svojom Majkom, a zatim izašao iz kuće i pošao propovijedati u sinagogu. Molio sam Oca da nadahne svakome od njih da Me dođe slušati. Uistinu, slijedilo Me mnoštvo naroda. Mnogi su došli zbog velikog nutarnjeg poticaja da Me slušaju, a mnogi zbog radoznalosti jer su čuli velike stvari o mom nauku i nebeskoj mudrosti. Došla je također i moja predraga Majka skupa sa svojim prijateljicama i s radošću u duši. Budući da je došlo mnoštvo naroda, počeo sam im propovijedati uobičajenom milošću i Božjom mudrošću. Kao prvo navijestio sam im radosni dolazak Mesije koji već živi na zemlji i boravi među ljudima i jasnim riječima im to dokazivao.

Govorio sam o tome kako su obvezni prema mom Nebeskom Ocu, kako smo dužni iskazivati časti i zahvaljivati Mu jer im je darovao svoga jedinorođenoga Sina, da se okoriste Njegovim milosrđem koje ima prema njima, da odgovore na primljene milosti i opslužuju Božji Zakon. Tada sam im pomogao da shvate zablude u kojima su mnogi živjeli, dugo sam govorio, poučavao da trebaju ispuniti svoje obveze i biti po volji moga Nebeskog Oca. Propovijed koju sam tog dana održao bila je dovoljna da pouči one koji su Me slušali jer sam im o mnogim stvarima govorio jasno i s razlučivanjem. Svatko Me slušao s puno pažnje, divili su se mojoj mudrosti i imali su određenu naklonost prema Meni zbog čudesne privlačnosti i povlastica moje Osobe. Jednostavni ljudi dobre volje nisu se mogli nasititi da Me gledaju i međusobno su govorili:

«Gdje je On naučio ovu Božansku mudrost tako divnu i uzvišenu?»

Uistinu, oni su Me uvijek vidjeli u siromašnoj radionici sv. Josipa kako sam s njim radio. Nisu mogli shvatiti otkuda dolazi tolika mudrost i gdje sam naučio tako blag i prihvatljiv način propovijedanja. Moj Otac im je udjeljivao neku slutnju da sam Ja obećani Mesija, ali gotovo svi su to odbijali. Smatrali su da je to mašta jer su Me držali za Josipovog sina, siromašnog i poniznog čovjeka u očima svijeta. Bilo je i onih koji su imali srca tvrda i protivna, zaposjednuta đavlom i u grijesima. To je njima bio samo poticaj za još veću odbojnost prema Meni. Kada sam ih vidio tako tvrde, jako sam trpio jer sam vidio da će i druge potaknuti protiv Mene. Zbog toga nisam propustio da i njih potaknem da spoznaju svoje zablude blagim i učinkovitim riječima. Vidio sam svoju predragu Majku kako Me slušala i molila za sve slušatelje. Bila je velika utjeha mome ožalošćenom srcu.

Želio sam da sva moja braća budu takvi slušatelji riječi moga Oca, s toliko ljubavi i vjere, te da Ona donese u njima onaj plod koji moj Otac očekuje. Ali sam vidio kako su mnogi upravo suprotno činili, te sam Ocu prikazivao vjeru i ljubav kojom Me slušala Majka Marija kao nadoknadu za one koji su se suprotno tome ponašali i bili protivni. Kada sam završio propovijed pozvao sam sve da navečer dođu jer sam im htio ponovno govoriti kako bi sjeme Riječi Božje ostavilo još veći dojam u njihovim srcima. Vratio sam se zatim kući s Majkom, sve sam ih ostavio, i one koji su Mi bili protivni i one koji su Me željeli ponovno čuti. Tolika je bila milost moga načina govora da je i onaj koji se protivio mojoj riječi shvaćao svoje zablude. Osjećali su privlačnost mog tako blagog načina propovijedanja tako da su i srca koja su Mi bila protivna uživala slušati.

Djela đavla

Vratio sam se kući s Majkom te smo zahvaljivali Božanskom Ocu i nakon što smo izrecitirali Pohvale Bogu povukli smo se na unutarnju molitvu i molili za obraćenje onih otvrdlih srdaca. Dok sam bio povučen na molitvu, vidio sam kako đavao potiče sve one koji su Me slušali, posebno one koje je držao vezane po njihovim grijesima. Sugerirao im je stvari protiv moje Osobe da Me preziru jer sam bio ponizan i jednostavan čovjek iz naroda, te da zbog toga ne bi trebali slušati moje riječi. Vidio sam kako je đavao mnoge pobjeđivao svojim zlim sugestijama. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli svojim svjetlom i moćnom milošću. Mnogi su se jako borili u svojoj nutrini.

Neprijatelj ih je nastojao razuvjeriti da ne dođu ponovo slušati Me, a milost ih je na to pozivala. Ona je bila tako moćna u svojim poticajima da su sljedeći dan svi ponovo došli slušati Me i bilo je puno više ljudi nego prvog jutra. Vidio sam isto tako kako će biti malo onih koji će se okoristiti mojim riječima. Moje srce ih je željelo sve obratiti na istinu te je trpjelo veliku muku vidjevši kako lutaju i skreću s pravoga puta. Još više sam se žalostio jer sam vidio da će Mi moji sugrađani biti protivni i da će Me u drugom vremenu i drugim

prigodama pokušati ubiti, htjeti Me baciti s uzvišenja na kojem je bio njihov grad. Kako Me peklo srce zbog ove njihove zlobe! Koliko sam molio Oca za njihovo obraćenje!

Nije se hladila moja ljubav prema njima jer usprkos toga što sam vidio da će biti tako zlobni prema Meni, još više sam bio raspaljen ljubavlju za njihovo spasenje i odlučio sam učiniti sve što je potrebno i još i više kako bi spoznali veliku milost koju Mi je udijelio moj Otac. Poslao je Mene, svoga jedinorođenog Sina, da njih učim istinski nauk i oslobodim ih od ropstva đavlu te da se na temelju te spoznaje svi obrate mome Ocu. Molio sam Oca za svakoga ponaosob vidjevši njihove potrebe. Za sve sam izmolio milosti i darove iako će to mnogi zloupotrijebiti poglavito oholi i ambiciozni te oni koji su bili zaraženi porocima.

Povjerljiv razgovor s Marijom

Zadržao sam se neko vrijeme i molio Oca za sav onaj narod i zahvaljivao za sve ono što im je udijelio, a zatim sam pošao svojoj Majci i zadržao se s njom kako bi Ona uživala u mojoj prisutnosti jer sam je sutradan ponovo trebao ostaviti i poći u Hram nastaviti svoje propovijedanje. Dok smo bili skupa, Ja sam je poučavao i govorio o svemu što je trebala činiti kada Mene ne bude, kako je trebala sudjelovati u Otkupljenju prikazujući Ocu Mene, svoga istinskoga Sina, i moleći za obraćenje sveg naroda kojem propovijedam Riječi Božje te da Me prati molitvom i moli moga Oca za milosti za koje sam i Ja molio.

Ona ostaje ovdje da sve one koji budu htjeli dolaziti poučava putu koji vodi u vječni život. Dugo sam se zadržao u ovim razgovorima sa predragom Majkom. To je bilo ono što smo voljeli na ovom svijetu tj. spasenje duša. Nije bilo drugih interesa među nama nego samo da vršimo volju moga Nebeskog Oca i pribavimo spasenje mojoj braći. Prikazivao sam Nebeskom Ocu našu razdvojenost, vjernost u vršenju Njegove volje i misao o spasenju svih ljudi kao nadoknadu za sve ono u čemu će moja braća imati propuste. Najveći dio ljudi misli samo na svoje vremenite interese i ne brinu se o duhovnim potrebama bližnjega. Mnogi se ne brinu ni za vlastitu dušu. Izgleda da se ne znaju ničim drugim baviti nego samo zemaljskim interesima, kako zadobiti zemaljska dobra, časti i veličinu.

Zbog toga sam puno molio Oca za svoju braću da im udijeli istinsku i jaku svjetlost i prosvjetljenje, da jasno shvate čime se trebaju baviti, za što se brinuti tj. za vlastito spasenje i ono bližnjega. Da trebaju imati povjerenje u svoga Nebeskog Oca, da čine sve ono što je potrebno, ali da ne budu tjeskobno zabrinuti za vremenite interese. Otac Mi je obećao da će im udijeliti ovu milost, svjetlo i spoznaju, ali kako će se njih malo time okoristiti! Najveći dio njih misli da su jedino iz tog razloga na svijetu da se brinu samo za tijelo, a zanemaruju dušu. Kolike sam samo muke doživljavao zbog ove njihove sljepoće! Za njih sam molio Nebeskog Oca da ih više prosvijetli, posebno one koji su se zaputili putem evanđeoskog savršenstva, da ne traže drugo doli vlastito spasenje i spasenje bližnjega.

Druga propovijed

Kada je došao čas da se trebam ponovo vratiti i propovijedati narodu, molio sam za pomoć Nebeskog Oca kao i obično i uputio se na određeno mjesto. Intervenirala je i moja predraga Majka. Već se skupilo mnoštvo ljudi slušati Me. Kada sam došao, pritekli su još mnogi jer sam ih Ja nutarnje pozivao da dođu. Bili su privučeni te su došli. Počeo sam propovijed sa uobičajenom milostivošću tako da svima bude snažna i privlačna. Ponovno sam im govorio o dolasku Mesije, poučavao ih kako trebaju živjeti, kako trebaju bježati od grijeha i neprestano tražiti pomoć od moga Nebeskog Oca. Spomenuo sam da paze na zasjede i sugestije paklenog neprijatelja.

Poučavao sam ih kako treba bježati od oholosti, ambicija i drugih poroka te prihvatiti poniznost, uzajamno se ljubiti jer će tako pokazati da su istinski sinovi moga Nebeskog Oca. Trebaju Ga uvijek ljubiti iznad svega, a On prezire laž, oholost i ambicije. Dao sam im mnoge savjete, jasno poučavao istini, govorio im o velikim zabludama u kojima je bila većina njih. Moja riječ je prodirala u njihova srca, ali se u njima borila sa ohološću. Oni su Me smatrali samo Josipovim sinom, njima je izgledalo da je za njih poniženje ako bi se podložili mom nauku. To se tim više događalo jer su mnogi od njih ostarjeli u grijesima i ambicija ih je potpuno zaposjela. Mnogi su bili protivni i nisu htjeli prihvatiti da ostave svoje zle navike. Iako sam im prijetio vječnim kaznama ako ustraju u svom zlom životu, nisu znali i nisu htjeli započeti pokoru. Iako su moje riječi prodirale u njihova srca kao goruće strjelice, oni su se ipak opirali.

Ali bilo je među njima mnogo jednostavnih u kojima nije vladala oholost i koji su se prepuštali mojim riječima i dobrim srcem prihvaćali moj nauk i odlučivali da će provesti u praksu ono što sam propovijedao. To je bila borba koju je svatko od njih u svojoj nutrini vodio jer su shvaćali istinitost toga što sam propovijedao, ali su joj se jako opirali jer su htjeli nastaviti po starom. Zbog toga sam učinio da jasno shvate da Ja prožimam i otkrivam tajnu njihove nutrine, opominjao sam ih da ne dopuste da u njima prevladaju strasti, nego da vjeruju vječnim istinama koje sam im propovijedao, da u svojim srcima prihvate Božju Riječ, da vjeruju u svjetlo jer su imali Svjetlo među sobom, da ne dopuste da ih tama prevlada. Koliko sam govorio i što sam sve činio nebili se narod obratio istini!

Uistinu, jako sam ih ljubio jer su bili iz mojeg grada, imali su sreću da budem s njima i htio sam da se svi spase i prihvate moj nauk. Ovaj moj govor i nauk je bio jako dugačak. Na kraju sam svakome rekao da ih napuštam i idem vršiti volju Nebeskog Oca, ali da ću se vratiti i u međuvremenu neka se okoriste onim što sam ih poučavao i da s njima ostaje moja predraga Majka. Ona ih može tješiti i prosvijetliti u njihovim sumnjama i poteškoćama.

Josipova odsutnost

Ovdje odgovaram na sumnje koje imate. Zašto moj Nebeski Otac nije dopustio da sveti Josip, moj poočim, živi do vremena kada započinje moje propovijedanje kako bi bio u društvu moje predrage Majke te da na neki način i Meni bude potpora u tolikim mukama koje sam trebao podnijeti te da tako Josip zadobije još više zasluga? Znajte da je Josip zadobio sve one zasluge koje odgovaraju položaju koji je za njega odabrao moj Nebeski Otac, a glavni razlog zašto je Josip prije umro je bio što sam Ja trebao kazati da sam istinski Sin Božji pred svima i nazivati Boga svojim Ocem te zbog toga nije trebao u tom trenutku biti živ onaj za koga su svi smatrali da je moj otac na zemlji. Ovo je bila odluka moga Nebeskog Oca jako skrivena ljudima tako da se možete smiriti zbog onoga što sam vam sada objavio.

Nevjera Nazarećana

Nakon moje propovijedi, pošto je bilo kasno, povukao sam se kod Majke u kuću i tu proveo cijelu noć. Ujutro sam se htio vratiti u Hram i ponovno propovijedati. Iako su moji sumještani čuli o čudesima koje sam činio u Jeruzalemu i o bolesnicima koje sam ozdravio, ipak su imali jako malo vjere u Mene. Nitko od njih nije došao k Meni da ga ozdravim od njegovih bolesti. Tako su malo imali povjerenja u Mene i smatrali me tako malo vjerodostojnim. Iako su čuli moje divne propovijedi, ipak su ostali otvrdli te sam na kraju uistinu kazao da niti jedan prorok nije dobro primljen u svom zavičaju.

Razgovori s Marijom

Povukao sam se sa svojom predragom Majkom Marijom i zahvaljivao svome Ocu. Molili smo Pohvale Bogu. Nakon toga smo se zadržali u svetim razgovorima. Potaknuo sam je da trpi moju odsutnost i nastavi sa svojim molitvama Nebeskom Ocu za obraćenje svih onih ljudi kojima ću propovijedati. Preporučio sam Mariji sve ljude iz Nazareta da ih utješi i poučava ako joj se budu obratili. Navijestio sam joj kako će i Ona trpjeti progonstva zlobnika zbog Mene, da će saznati kako će Mi se mnogi protiviti, vrijeđati Me, govoriti loše o Meni i mome nauku. Đavao će posredstvom zlih i zlobnih ljudi voditi veliki rat protiv Mene.

Zbog toga sam tražio da se prema svima uvijek pokaže kao Majka puna ljubavi i da ne propušta molitvu za njih. Uistinu, sve sam joj kazao unaprijed, prorekao, prosvijetlio je o onome što je trebala činiti za dobro svih te kako Me treba savršeno nasljedovati. Iako je moja Majka bila prijestolje vječne Mudrosti i jako prosvijetljena, ipak je jako žudjela čuti od Mene ono što je trebala činiti i u svemu se pokazala ponizna službenica, a Ja sam joj u tome udovoljavao i ispunjao velike želje njenog srca. Zadržao sam se dobar dio te večeri u svetim razgovorima s njom i tješio je, govorio o savršenstvima Nebeskog Oca, a Ona je pala u ekstazu od radosti i njen duh se jako tješio. Dok sam razgovarao s njom, molio sam Nebeskog Oca da udijeli svoj mojoj braći osjećaj poniznosti, ljubavi i želje za spasenjem bližnjih, želje da shvate Božju volju i spremno je izvrše kao što je to činila moja predraga Majka.

To sam Ga molio zbog one miline koju je nalazio u Meni i mojoj Majci, a Otac Mi je obećao da će učiniti ono što sam molio i vidio sam da će se mnogi okoristiti ovom milošću, te će biti jako po volji mome Nebeskom Ocu koji će u njima nalaziti svoju radost te sam se i Ja radovao. Ipak je bilo puno gorčine u mom srcu jer sam vidio mnoge druge koji će to zloupotrijebiti. Imat će suprotne osjećaje od onoga što će im Bog nadahnjivati. Mnogi će se radije radovati zlu svoga bližnjega, u svojim srcima dat će prostora raznim strastima. Vidio sam da će se mnogi udaljiti od pravoga puta, ne će uopće ni pomišljati vratiti se na put krjeposti. Iako su mogli imati ljubav, ono će imati u tome velike nedostatke i pustit će da tolike duše idu putem vječne propasti. Propuštat će da ih ispravljaju, opominju i potiču na dobro. Jako sam se žalostio vidjevši da bi toliki mogli izbjeći zlo kada bi im se propovijedalo i poticalo ih na obraćenje, a to se ne će učiniti zbog straha od progonstava i mnogi će imati u svom srcu premalo želje za proslavom moga Nebeskoga Oca i spasenje bližnjeg. Mnogi se uopće ne će brinuti da shvate volju mog Nebeskog Oca i da je vrše.

O, koliko je trpjelo moje srce vidjevši svoju braću kako zapostavljaju sve stvari koje su na slavu moga Nebeskog Oca i za spasenje bližnjeg! Žudio sam da Ja nadoknadim za ove njihove nedostatke i propuste. Kada bi bila Božja volja da živim do kraja svijeta u trajnim naporima, rado bih se podložio kako bih koristio svima. Ja to uistinu i činim u sakramentu Euharistije, trajno se prikazujem svome Nebeskom Ocu i prikazujem molitvu za svoju braću kao što ćeš čuti u drugom dijelu koji ćeš pisati nakon ovog. Čuti ćeš kako činim divne stvari u Presvetom sakramentu za korist ljudskog roda i kako dajem zadovoljštinu Božanskoj pravdi za trajne grijehe kojim se Boga vrijeđa i molim za njih Božje milosrđe. Nakon što sam se zadržao s Majkom povukao sam se moliti Ocu i nakon kratkog odmora ponovno sam molio dok nije svanulo kada sam se trebao uputiti u Jeruzalem.

Molitva prije odlaska u Jeruzalem

U ovoj mojoj molitvi primio sam naloge svoga Nebeskog Oca. Shvatio sam Njegovu volju i s njom se potpuno sjedinio. Molio sam za obraćenje grada jer sam se morao ponovno vratiti i propovijedati vječne istine, poučavati njegove stanovnike spasenju i prosvjetljivati ih

u njihovim tminama. U ovo kratko vrijeme kad Me nije bilo u Jeruzalemu, pismoznanci, farizeji i svi oni koji su mrzili Mene i moj nauk bili su sretni što Me nema.

Odmah se pronio glas da sam otputovao. Smatrali su da se bojim njihovih zasjeda i atentata jer su Me htjeli ubiti. Vidio sam, o moja zaručnice, sve tajne njihovih srdaca, zluradost koja ih je zahvaćala i razgovore koje su međusobno vodili. Oni su smatrali da sam se povukao zbog straha od njihovih prijetnji te su govorili:

«Evo, konačno se povukao, ne će se više usuditi doći uznemiravati nas!»

Svi su bili radosni i ushićeni, govorili su da su Me potjerali svojim autoritetom, da sam oslabio, da više nemam tema za propovijed, da sve što sam do sada radio da sam samo to znao, da to nije Božanski nauk kao što sam pokazivao. Bilo je puno stvari koje je njihova zavist i strast izmišljala protiv Mene. Ja sam to sve vidio i znao i to sam im javno obznanjivao tijekom svog propovijedanja i jasno im davao do znanja da prodirem do najdubljih dubina njihovog srca. Molio sam Oca da ih ne kazni kao što su to zaslužili.

Vidio sam da će mnoga moja braća pasti u slične zablude, da će imati tvrdo i perfidno srce i ne će se nikada odazvati Božjim pozivima, da će progoniti one koji će im naviještati istinu i koji će ih opominjati u njihovim zabludama. Molio sam Oca ožalošćen zbog njihove perverznosti i zlobe. Prikazivao sam Ocu ono što sam trpio i ljubav koju sam imao prema njima. Snagom svojih patnji molio sam Oca da ih uvijek prosvjetljuje, da čeka nebili počeli činiti pokoru. Molio sam Oca za njihovo obraćenje, a On, kako bi Mi pokazao koliko su Mu bile drage moje prošnje i kako Me uslišuje, pokazao Mi je nadahnuća, svjetla i milosti koje će svakome davati. Zbog mnoštva milosti obratilo bi se i kamenje, pa ipak vidio sam kako će to za mnoga ljudska srca biti beskorisno jer će se opirati i odbacivati te darove.

Mnogo je trpjelo moje srce zbog ovih protivljenja i mnogo sam se žalostio zbog njih jer su oni činili beskorisnim sve pomoći, potpore i milosti. Oni će zloupotrijebiti i veliko strpljenje moga Nebeskog Oca. Otac Mi je pokazao i mnoštvo onih koji će se time okoristiti i odgovoriti na te milosti, a Ja sam se tome radovao i zahvaljivao Ocu i ponovno molio za sve da im udijeli milost ustrajnosti u milosti, u prijateljstvu s Njime, da prihvate Božju duhovnu pomoć. I to Mi je obećao moj Otac, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Prošnja za milosti

Tijekom ove moje molitve zadobio sam mnoge milosti za svoju braću i svaki puta kada sam molio Oca, zadobio sam obraćenje nekog od grješnika. Nikada nije bila isprazna moja molitva, nego je uvijek donijela žuđeni cilj. Kada se obrati Bogu neka duša koja je bila zapuštena i u grijehu i počne činiti pokoru, znaj da sam Ja tu dušu zadobio od svoga Oca u molitvi. Sve duše koje se obrate do kraja svijeta zadobivene su od Mene u mojim molitvama. Ja sam s Ocem dogovarao način i raspored sredstava za njihovo obraćenje tako da se neke obrate po propovijedanju, druge usred muka, treće po svetim nadahnućima, neke po darovima, po vjernicima koji su im prijatelji, neke druge po mome Evanđelju, ovisno kako najviše odgovara njihovoj naravi.

Da samo znate koliko sam milosti isprosio kod svoga Nebeskog Oca! Zbog toga sam se jako radovao. Ali kako sam žudio za obraćenjem SVIH, vidio sam na svoju žalost da će mnogi ostati u svojim zabludama te sam zbog toga puno trpio i bio ogorčen. Tješilo Me vidjevši da nisam propuštao činiti sve što bi im moglo pomoći i dati snage, potaknuti ih na krjepost, obraćenje i privući ih pokori. Da, Ja sam izmolio mnogo toga i za pravedne duše kako bi mogle sve više i više rasti u krjeposti i usavršavati se u tome. Ali sam doživljavao i gorčinu jer sam vidio veliki broj koji zbog lijenosti i nemara ne će doći do savršenstva koje sam za njih želio, te da će zloupotrebljavati Božju pomoć i ostati u mlakosti. I za ove sam

molio Oca da im još više pomogne i udijeli veće milosti da se ponovo vrate gorljivosti u Njegovoj službi. Vidio sam kako će se mnoge duše time okoristiti i zbog njih sam doživljavao utjehu i zahvaljivao Ocu.

Ali sam vidio u svojim molitvama i one nesretne duše koje su neko vrijeme živjele u milosti i prijateljstvu moga Oca, a zatim bi se ponovno predale grijehu i provodile jedan skandalozan i raskalašen život. O, kako su ove duše ranjavale moje srce, poput mačeva probadale su moje srce kada sam vidio da su bile obdarene tolikim milostima i darovima, a postale su moji neprijatelji, neke i zauvijek. Moje srce to nije moglo trpjeti te je molilo za njih još žarče da im Otac udijeli svjetlo da shvate svoje zablude i ponovno se obrate. Vidio sam da im treba jako velika milost te sam ustrajno molio Oca, a On Mi je to obećao iako Mi je pokazao mnoge duše za koje to ne će imati nikakvu učinkovitost jer su htjele ustrajati u svojoj bijedi i zauvijek ostati bijednici. Patnje su bile trajne u mom srcu kad sam vidio zloću i protivštine mnoge moje braće. Ali bilo je i nekih koji su Mi donosili utjehu jer su bili uvijek spremni vršiti Božju volju i surađivati s milošću koju sam molio za njih od Nebeskog Oca.

Kako je moja molitva uvijek bila učinkovita, molio sam da se udostoji čuti i uslišati svu moju braću, udijeliti im milosti, posebno da se mogu na pravi način ponašati i donijeti sav onaj plod milosti koji im je potreban za vječno spasenje, za svoju duhovnu, ali i vremenitu korist u svemu onome što im je potrebno. Puno sam puta molio za ovu milost jer sam vidio da je potrebna mojoj braći jer bez toga ne bi mogli zadobiti nikakvo dobro. Nema koristi što je moj Otac uvijek spreman da ih blagoslivlje i udijeli im milosti ako oni ili ne traže i ne žele te milosti ili ne čine ono što bi trebali činiti!

Zbog toga sam odlučio da ću ih poučavati. Molio sam uvijek svoga Oca da im da sve potrebne pomoći da mogu dobro moliti, da se udostoji prosvijetliti ih dok mole, da se daruje dušama posredstvom svoje milosti i sluša njihove prošnje. Otac je obećao da će u svojoj ljubavi to učiniti i vidio sam kako će mnogi zadobiti puno milosti po molitvi. Tada će biti ispunjeni duhovnim dobrima. Bit će im pomognuto i u njihovim vremenitim potrebama. Zbog toga sam se jako radovao i zahvaljivao Ocu.

Ali sam vidio i one koji će propuštati jednu tako svetu vježbu tj. molitvu. Zbog toga će ostati u svojoj duhovnoj bijedi i ne će zadobiti sva ona dobra koja su im tako potrebna. Zbog toga sam trpio jer sam želio da se sva moja braća obogate nebeskim darovima. Vidio sam da su lišeni toga zbog svojih propusta i grijeha te sam trpio. Zbog toga sam tijekom propovijedanja molio Oca da ih prosvijetli, a Ja sam često propovijedajući ponavljao da treba moliti, da treba to uvijek činiti i poučavao ih kako da to čine.

Prenošenje riječi

Kada sam propovijedao, molio sam Oca da moja riječ prožme razum i srca onih koji su Me slušali. Moj cilj je bio da to bude na korist ne samo onima koji će Me slušati, nego i svoj mojoj braći koja su bila i koja će biti do konca svijeta nakon moga dolaska na svijet. Zbog toga sam od početka svog propovijedanja molio Oca za milost da se moja riječ, koja je utisnuta u duh i srca onih koji Me slušaju, može i drugima objaviti. Ovo se divno dogodilo kod mojih učenika jer sve ono što su čuli od mene, zapisali su i propovijedali tako da svatko može slijediti moj nauk.

Zapisali su sve što je bilo potrebno jer su shvaćali sve što sam ih poučavao i svatko je to trebao provesti u životu kako bi se mogao spasiti. Oni su opisali i divna djela koja sam činio, ali ne sva jer je njih bio veliki broj. Dokumenti i pouke koje su napisali su potrebni onome tko Me želi slijediti. Kada sam propovijedao, činio sam to s ljubavlju i željom da Me svi čuju i ako Me sada ne čuju, čuju ono što sam tada propovijedao. Puno sam molio Oca da

svjetlo moga nauka prožima ljudska srca ne samo onih koji Me slušaju, nego i onih koji će čitati moju riječ ili će slušati moju riječ kada ih budu poučavali moji propovjednici. Vidio sam da će moj nauk imati divne učinke kao što sam želio, da će se proširiti po cijelome svijetu po mojim učenicima i njihovim sljedbenicima.

Zbog toga sam jako uživao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam i one koji će to zloupotrijebiti i koji to ne će htjeti slušati. Vidio sam kako će i prezirati moj nauk i to Mi je bila velika muka jer, osim nezahvalnosti i uvreda koje čine tolikoj ljubavi, time padaju i u vječnu propast i zaslužuju vječne kazne. O, kako su bile velike muke koje je trpjelo moje srce i trpjelo ih je sve do zadnjeg uzdaha jer su stvorenja stalno bila u mom duhu, stalno sam na njih mislio! Za njih sam trpio i toliko činio. Vidjeti kako ne ljube i kako lutaju daleko od mog nauka, to je bila trajna muka moga srca koje nikada nije prestalo za njih moliti Nebeskog Oca da im udijeli iznova nove milosti.

Molitva na putu

Nakon molitve pozdravio sam se sa svojom Majkom i uputio ponovo u Jeruzalem, a Marija je bila sva sjedinjena sa voljom Božjom i ostala u Nazaretu iako je bila tužna zbog moje odsutnosti. Prikazivala je to odlučne duše Nebeskom Ocu da se vrši Njegova volja. Zaputio sam se, izašao iz Nazareta, okrenuo se natrag i blagoslovio grad. Iako sam već sve znao, nisam prestajao gorljivo moliti Oca da udovolji ljubavi moga srca za njihovo spasenje. Proslijedio sam put prema Jeruzalemu i Hramu. Hodao sam i slavio svoga Oca i kao obično molio za sve ljude.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, vidiš i čuješ kako je moj život bio trajna vježba u ljubavi prema mojoj braći. Ljubav je bila ona koja Me držala trajno u brizi za njih. Ma koliko vidio njihovu nezahvalnost, moja ljubav nije se smanjivala, nego je sve više rasla jer sam uvijek trpio i radio za njih. I ti želi i žudi da posjeduješ istinsku ljubav, da se nikada ne umoriš činiti dobro svome bližnjemu, pa i onda kada su ti oni protivni. Izmoli nesebičnu ljubav od Nebeskog Oca i to gorljivo snagom one ljubavi koja je gorjela u mom Božanskom srcu.

Treće poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini od povratka u Jeruzalem do proslave Pashe

Kad sam došao u Jeruzalem, prije nego što sam ušao u grad molio sam svoga Oca za pomoć. To sam uvijek činio u svim svojim djelima kako bih poučio svoju braću da traže Božju pomoć prije svih svojih djela. Ja sam savršeno prakticirao sve o čemu sam poučavao druge. Zatim sam Ga molio za sav narod da ne zanemaruju Njegove milosti, nego da slušaju moju riječ. Molio sam Oca da nastavi sa svojim Božanskim poticajima, svojim moćnim prosvjetljenjima iako su ljudi nezahvalni zbog svoje tvrdoće i perverznosti. A Otac je obećao ono što sam od Njega tražio te sam slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i zahvaljivao za sve milosti u ime svih.

Mržnja i ljubav

Ušao sam u grad uobičajeno vedar i s ljubavlju prema svima iako sam znao da će Me mnogi mrziti te će na mnoge načine nastojati da Me ubiju. U mojim grudima je bila velika gorljivost za njihovo spasenje i za slavu moga Oca Nebeskog. Zato sam odmah pošao u Hram kako bih propovijedao i uvjerio ona otvrdla srca. Želio sam isto tako da svi moji sljedbenici imaju ovu gorljivost za spasenje duša i slavu moga Oca. Zbog toga sam ponovno molio Oca da im to udijeli, a On Me uvjeravao da će učiniti što sam tražio.

Vidio sam da će ta milost imati svoje divne učinke te sam se zbog toga jako radovao, da će Me neki dobro nasljedovati te sam zahvaljivao Ocu. Ali sam isto tako vidio da će drugi to zanemarivati, da će se drugačije ponašati i zbog njih se žalostilo moje srce i bio sam ogorčen. Prikazivao sam Ocu gorljivost svoga srca, ljubav koja je u Meni gorjela i djela koja sam činio kao zadovoljštinu za njih i kao nadoknadu za sve ono u čemu moja braća imaju velike propuste.

Izgon trgovaca iz Hrama

Kada sam ušao u Hram, našao sam trgovce i opomenuo ih sa svim autoritetom. Neki su se na to naljutili, drugi su bješnjeli protiv Mene, a Ja se nisam bojao njihovih psovki i uvreda jer Me poticala slava i čast moga Nebeskog Oca te sam im sa svom slobodom kazao:

«Nemojte od kuće moga oca činiti trgovačku kuću».

Svi su prestali sa svojom trgovinom dok sam Ja molio Oca i bio njima za primjer da se u kući moga Oca treba moliti, slušati Njegovu Riječ, a ne trgovati i vrijeđati Ga. Tako sam dao da drugi spoznaju svoju površnost i neodgovornost jer su pod raznim izgovorima kršili Zakon. U toj prigodi molio sam Oca da udijeli svim svojim slugama istinsku gorljivost za Njegovu čast, da u svoj slobodi opomenu one koji se usuđuju vrijeđati Ga u crkvama ili u posvećenim kućama gdje On boravi na poseban način.

Vidio sam već tada sve uvrede koje će moja braća nanijeti mom Nebeskom Ocu u kućama koje su Njemu posvećene i zbog toga sam jako trpio. Želio sam da bude i onih koji su gorljivi za čast mog Nebeskog Oca. Vidio sam da Otac ne će propustiti to udijeliti svojim službenicima i kako će mnogi na to pozitivno odgovoriti. Ali sam vidio isto tako tolike koji će to zapostaviti, mnoge koji će smatrati da Ga je dopušteno vrijeđati na razne načine u Njemu posvećenim kućama. To Me jako ogorčilo te sam ustrajno molio oproštenje i milost da prepoznaju svoje zablude i da se promijene i obrate. Otac je obećao udijeliti ovu milost te sam vidio kako će se neki njome okoristiti, a drugi je prezreti.

Vidio sam mnoge kazne koje je Otac držao spremnima te sam se žalostio iako su mnogi to zaslužili. Prikazivao sam Ocu onu čast koju sam Mu Ja iskazivao u Njegovoj kući i gorljivost kojom sam činio svoja djela za Njegovu slavu kako bih na takav način zapriječio oštre Očeve kazne. Shvaćao sam da su uvrede koje se nanose Ocu u Njegovoj kući jako velike stvari i koje Ga puno vrijeđaju. Zbog toga Mi je bilo na srcu da moja braća budu pažljivija te sam to jasno pokazao kad sam istjerao trgovce iz Hrama.

Propovijed o svjetlu

Dok sam u Hramu molio Oca za svoju braću došlo je mnoštvo ljudi kako bi čulo moju propovijed. Mnogi su se radovali mom povratku, a mnogima je bilo krivo zbog toga jer su mrzili istinu koju sam im naviještao i koju su shvaćali. Došli su da Me čuju jer su bili privučeni radoznalošću. Molio sam za pomoć Nebeskog Oca i počeo propovijedati sa velikom

gorljivošću za Njegovu čast i spasenje duša. Ponovo sam poticao na opsluživanje Božjeg Zakona, da se bježi od zla, da se čuva dvoličnosti, zavisti, škrtosti, licemjerstva.

Mnogi od onih koji su bili tu bili su zarobljeni ovim zlima te su osjećali da ih prekoravam i zbog toga su bješnjeli. Moja riječ je bila dvostruko učinkovita. Prosvjetljivala je one koji su je slušali i učinila da shvate zablude u kojima su se nalazili. U tome je sudjelovao i moj Otac sa svojim Božjim svjetlom iznutra. Bilo je tvrdo srce koje Mu se opiralo, kao ono pismoznanaca, farizeja i službenika Hrama koje se sve više opiralo i postajalo sve tvrđe.

Takvi su bili od samih početaka. Ali narod se odmah predavao mojim propovijedima i rastao sve više u vjeri poučen mojom riječju. Nastavljao sam svoj govor i dao da shvate da prožimam i poznajem tajne srdaca. Zbog toga sam ih često opominjao da ne dopuste da ih zaslijepe tama i strasti jer je tu bila prisutna Svjetlost (Ja) da vjeruju u svjetlo i u istinu koju sam im naviještao. Govorio sam:

«Vjerujte Svjetlu (Meni) da budete sinovi svjetla i ne dopustite da vas iznenada zaslijepi tmina».

To sam im govorio s puno samilosti prema njihovim dušama, ali ništa nije koristilo njihovom perfidnom protivljenju. Imao sam veliku želju za njihovim spasenjem da budu istinski sinovi moga Oca, da budu savršeni kao što je savršen moj Nebeski Otac. Iako su mnogi među njima bili nedostojni da se zovu sinovi mog Nebeskog Oca, ipak sam tako propovijedao da ih uzdrmam i potaknem na službu i ljubav prema mom Nebeskom Ocu sa željom da postanu pravi sinovi Nebeskog Oca i da čine ono što naviještam. Ali sve je bilo uzaludno, tolika je bila njihova zloba i protivljenje.

Molitva i susret s narodom

Kad sam završio propovijed, molio sam Oca za sve one koji su Me slušali da provode u praksu ono što sam ih učio, a Otac je bio jako srdit prema onima koji su bili protivni i htio ih je kazniti, ali Ja sam intervenirao i molio da odgodi svoju kaznu. Molio sam Ga da zbog one miline koju nalazi u Meni ublaži svoju srdžbu. Molio sam da da mojim sljedbenicima osjećaj ljubavi koji sam Ja imao prema onima koji su tvrdi i protivni, da se zauzimlju za njih kod Boga i mole da odloži svoje kazne prema grješnicima.

Da Ocu prikazuju moje zasluge i dobra djela kako bi grješnici imali vremena obratiti se i osloboditi se svojih zabluda. Vidio sam kako će Otac udijeliti mnogima ovaj osjećaj ljubavi i da će po njima Božanska pravda često puta biti ublažena u svojoj srdžbi i da će to zadržavati Njegove kazne. Jako sam se radovao vidjevši kako će Me ipak moja braća nasljedovati. Ali sam doživio i veliku muku zbog mnogih grješnika koji će nastaviti živjeti u svojim zabludama. Moje srce je trpjelo jer je jako željelo da se SVI promijene i obrate. Na kraju molitve sam zahvalio Nebeskom Ocu, a Meni su se približili mnogi koji su Me željeli slijediti, Mene i moj nauk i opsluživati ono što sam propovijedao. S puno ljubavi sam ih poučavao kako da to čine. Tješio sam sve one koji su Meni dolazili s dobrom voljom i čistom nakanom.

Jedno lažno prijateljstvo

U gradu se proširio glas o mom povratku jer sam nastojao propovijedati na uobičajen način sa gorljivošću. To je još više potaklo zlo srce pismoznanaca, farizeja i narodnih velikaša i svih onih koji su Me mrzili te su se još više uznemiravali i planirali zlo protiv Mene čuvši kako Mi narod kliče. Nastojao sam nekoliko dana propovijedati i poučavati narod kao što sam

to činio na početku, a zatim su se sabrali svi pismoznanci, farizeji i službenici Hrama i održali vijećanje protiv Mene.

Odlučili su da će se himbeno pokazati sklonima prema Meni i da će sa Mnom raspravljati tako da će Me kao smatrati za osobu jako učenu, da sam učitelj Zakona nebili Me na takav način mogli uloviti u nekoj riječi, nekom krivom nauku ili pronaći bilo što da Me optuže. Govorili su da sam propovijedao opsluživanje Zakona, ali sam zatim taj sam Zakon kršio. Na takav način bi Me oni oklevetali i diskreditirali pred narodom koji Mi je toliko klicao. Govorili su među sobom:

«Može biti da ne ćemo naći nešto lošega i u čemu On krši Zakon. Zbog toga pravimo se da smo Mu prijatelji. Neka bude povjerljiv s nama te ćemo Ga na takav način lakše uhvatiti u riječi i zabludi. Potrudit ćemo se da Ga zbunimo iznenadnim pitanjima kako ne bi imao vremena da promisli o tome i pronađe odgovor».

Ove i druge slične planove kovala su ta perfidna i otvrdla srca. A Ja sam sve vidio i osjećao veliku muku zbog njihove zlobe. Smatrali su Me samo jednostavnim čovjekom, a nisu znali za Božanstvo koje je bilo u Meni. iako sam im to jasno pokazivao po djelima koje sam činio i u čudesnim propovijedima kada su Me slušali. Vidio sam isto tako da će u svijetu biti mnogo perfidnih ljudi koji će glumiti prijateljstvo prema mojim sljedbenicima, a u svojim srcima će imati skriveni otrov. Vidio sam i zamke koje su planirali te sam zbog toga puno trpio. Vidio sam koliko će nevinih pretrpjeti štetu zbog te lažne braće i sav ožalošćen molio sam milosrđe svoga Oca za one prve i pomoć za druge da bi se mogli spasiti od tako perfidne zlobne braće. Molio sam Oca da grješnima udijeli jasnu spoznaju njihove bijede, da im potakne srce da se mogu obratiti od svojih velikih grijeha i zabluda.

Vidio sam kako će moj Otac učiniti ono što tražim i udijeliti ono što sam molio te da će se neki promijeniti po tim milostima i prihvatiti Božansko svjetlo. Ali sam isto tako vidio mnoge koji će nastaviti sa svojim zabludama te će se opirati svim milostima koje im je Otac s toliko ljubavi udijelio, te će ustrajati u svojoj izopačenosti. O, kako je bila velika muka koju sam osjećao u svom srcu zbog ovih i gorčina koju sam kušao zbog njihovih protivljenja. Zbog toga sam jako inzistirao na tome u svojim propovijedima. O tome je ostao spomen u Evanđeljima. Govorio sam i poticao ih da upoznaju svoje zablude i koliko vrijeđaju moga Oca tim lažnim prijateljstvima. Vidio sam i kazne pripravljene za njih. I kazne sam im objavio nebili se obratili barem zbog toga da ne idu u susret tako strašnim bičevima. Isto tako sam vidio da se niti zbog prijetećih kazni ne će obratiti te sam jako trpio. Moja želja je bila da se SVI spase i prihvate neizrecivo dobročinstvo Otkupljenja. Ta želja je bila tako velika da sam neizrecivo trpio kada sam vidio da se toliki ne će time okoristiti zbog svoje tvrdoće srca, te će to za njih biti neučinkovito. Zbog toga nisam ništa propuštao učiniti i reći što bi ih moglo obratiti, što je bilo potrebno.

Naprotiv, činio sam još puno više, a sve sam činio sa jako puno ljubavi. Molio sam zatim Nebeskog Oca za sve one kojima će lažna braća postavljati zamke i izdavati ih, da se udostoji osloboditi ih od njihovih laži, zabluda i zamki. Da im udijeli svjetlo da upoznaju svu laž i da se paze. Istodobno sam molio za veliko strpljenje i ljubav da ih ne samo podnose, nego da ih i ljube i mole za njih. Vidio sam da će mnogi dobro primiti tu milost koju im daruje moj Nebeski Otac, da će se na takav način vježbati u velikim krjepostima i zaslugama koje će zadobiti te sam jako uživao i zahvaljivao Ocu. Ali sam isto tako vidio i mnoge kako će se malo ili nimalo okoristiti ovom milošću te će biti bijesni i nestrpljivi.

Za njih sam molio Oca da im udijeli više milosti i svoje pomoći. Vidio sam kako će mnogi prihvatiti da trpe sve ono što su im lažna braća učinila i ono čime su im postavljali zasjede i molio da im udijeli još više milosti i zahvaljivao u ime svih na Njegovoj beskrajnoj dobroti. Iza moje molitve slušao sam mnoge koji su Mi došli kako bi ih poučio i utješio u

njihovim mukama. Neke bolesnike sam ozdravio, a sve utješio. Oni su se vratili svojim kućama, a Ja sam ostao u Hramu i slavio svoga Oca.

Unatoč kleveta Isusovih neprijatelja narod Isusu vjeruje

U međuvremenu glas o Meni i mojim djelima se sve više širio. Širio se glas da sam Ja uistinu obećani Mesija jer sam činio tolika čudesa, sveto živio i u svemu bio besprijekoran, ali istovremeno i ljubak. Farizeji i pismoznanci su se svom svojom moći trudili da razuvjere narod o tome i govorili svima da ne budu tako ludi i ne vjeruju mojim riječima niti djelima (kao kada sam ozdravljao bolesnike), da sam to sve činio po samome đavlu. Govorili su svima da su htjeli sa Mnom razgovarati u svoj jednostavnosti, da vide uistinu jesam li Ja taj za koga sam se prikazivao.

Govorili su himbeno ako se sami uvjere da sam taj kojim se prikazujem da će oni sami poticati moje sljedbenike da vjeruju mom nauku i sami mu se podložiti. Njihova nakana je u svemu tome bila da udalje ljude od Mene te ne vjeruju mojim činima i riječima. Puno su činili i govorili kako bi odvratili narod da ne dolazi slušati Me i kako bi Me diskreditirali. Mnogi su bili prevareni te su povjerovali njihovim lažnim sugestijama. Moje srce je jako trpjelo zbog njihove velike zlobe i molio sam Oca da podrži svojom milošću one koji su Me slušali, da im udijeli svjetlo da shvate zlobu onih koji perfidno rade protiv Mene.

Moj Otac nije propuštao prosvijetliti ih. Zloba pismoznanaca ih je zbunjivala te su se vraćali i slušali moju riječ da vide da li ima nešto kod Mene u što su ih uvjeravala ona perfidna srca i što su protiv Mene govorili. Slušajući i vidjevši sve jasnije svetost moga nauka i savršenstvo moga života bili su uvjereni da oni koji govore protiv Mene to čine iz zlobe, mržnje i zavisti.

Odluke ubojica

Pismoznanci, farizeji i narodne starješine ponovno su se okupili na savjetovanje i odlučili da Me ubiju ako bi Me našli na nekom samotnom mjestu. Odlučili su da će tražiti i istraživati gdje boravim, poglavito noću. Uistinu, više puta sam bio danju povučen i sam, ali kad bi ovi zlobnici odlučili da izvrše svoj plan, Ja sam postajao nevidljiv njihovim očima te bi bili zbunjeni, ali ne bi se zbog toga kajali. Naprotiv, bili su još perfidniji i srditi jer nisu mogli izvršiti svoj plan. Dok su oni sve to radili, Ja sam molio svoga Oca da ih ne kazni kao što su zaslužili. Moj Otac više nije mogao trpjeti te zlobnike.

Zbog toga je dizao ruku da ih kazni. Ali Ja sam Ga zadržavao i molio da ublaži svoju srdžbu, prikazivao da ću Ja trpjeti kazne te da na Meni iskali svoju pravdu, da Mu Ja iskažem zadovoljštinu. Toliko je bila velika ljubav koju sam imao prema tim perfidnim i otvrdlim ljudima. Dok su oni planirali kako da Me ubiju, Ja sam za njih molio život i molio da budu pošteđeni pravednih kazni kojima ih je moj Nebeski Otac htio sažeći.

Noć u Getsemanskom vrtu

Već je bilo kasno, izašao sam iz Hrama i kao obično išao u Vrt i provodio vrijeme u molitvi. Te noći, koje sam tako provodio i molio Oca, prolazile su a Ja sam doživljavao u svojoj ljudskoj naravi trpljenje i prikazivao Mu to kao zadovoljštinu za uvrede koje su Mu kroz to vrijeme nanosila moja braća. U onim noćima, koje su za Mene bile tako bolne, vidio sam sve uvrede kojima će se vrijeđati moj Nebeski Otac i to sve grijehe sve moje braće. O, kako su bolne bile za Mene te noći i kolike je muke trpjelo moje srce. Ja sam kroz to vrijeme

molio Oca, a On je dao noć da se ljudi odmaraju kako bi Mu mogli služiti, a ne da Ga vrijeđaju još slobodnije pod krinkom noći.

Zbog toga sam htio dati zadovoljštinu nebeskoj Pravdi za te grijehe te sam provodio noći u molitvi, uzdasima, molio oproštenje od Oca i prikazivao sve ono što sam trpio kao zadovoljštinu za premnoge, teške grijehe kojim se Njega vrijeđalo. Molio sam da udijeli istu milost i osjećaj mojim sljedbenicima tj. živu želju da Ga slave i blagoslivlju i mole kroz to vrijeme kako bi nadoknadili za tolike uvrede i obeščašćenja koja je u tim časovima čine moja braća koja su postala perverzna. Neka mole da Otac ublaži svoju Božansku srdžbu i odgodi kazne koje oni zaslužuju. Otac je obećao da će to učiniti a Ja sam se tješio jer sam vidio da će se mnogi moji sljedbenici, nakon što se odmore, potruditi slaviti mog Nebeskog Oca i nasljedovati Mene u toj svetoj vježbi.

O, kolike utjehe je doživljavalo zbog toga moje srce! Koliko ljubavi sam imao prema onima koji tako čine! Molio sam Oca da ih ispuni nebeskim blagoslovima i da im da veliku nagradu u Nebeskom Kraljevstvu vječnim pokojem u radosti, da ispuni želje njihovoga srca. Zahvaljivao sam Ocu na milosti koju im je davao i molio sam da im trajno pomaže i štiti ih na poseban način.

Ljudski obziri

Ujutro sam se ponovo vratio u Hram i nastavio propovijedati. Klanjao sam se svome Ocu, molio za Njegovu pomoć kao i obično i za obraćenje otvrdlih srdaca. Došlo je mnogo naroda da Me sluša i neki bolesnici koji su htjeli zadobiti zdravlje iako su svećenici i pismoznanci naredili da Mi se ne približavaju i da ne mole za ozdravljenje. Oni su usprkos toga dolazili. Bili su privučeni divnom privlačnošću koju su primjećivali u Meni i slašću mojih riječi, svetošću moga nauka kao i potrebom koju su imali zbog duge i teške bolesti.

Vidjeli su da je lijek spreman te su se time okoristili i nisu se obazirali na prijetnje farizeja te su nadvladavali ljudske obzire. Molio sam Oca da svoj mojoj braći udijeli olakšanja shvaćajući njihove duhovne bolesti i zla, da uvijek bude onih koji ih mogu podići i donositi im spasenje, da slobodno idu primiti utjehe i nadvladaju sve ljudske obzire. Vidio sam kako će obziri spriječiti mnogu moju braću te ne će zadobiti ono što su željeli. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli više svjetla da shvate svoje zablude i da ih nadvladaju. Vidio sam kako bi mnogi prihvatili krjepostan život, ali zbog ljudskih obzira nisu to prakticirali. Mnogi će dopustiti da padnu u poroke i žive s lošim navikama zbog ljudskih obzira i mnogi će se zbog toga udaljiti od onih koji bi im mogli pomoći da slijede put koji vodi u Nebo. To Mi je uzrokovalo velike muke, a Ja sam ustrajno molio Oca da im udijeli svjetlost kako bi shvatili koliko zla čine svojim dušama zbog ljudskih obzira i kako tako idu putem propasti.

U svojim propovijedima nisam propuštao o tome govoriti, poučavati, tako da svatko pazi da ga ne savlada ljudski obzir. Svakome treba biti puno važnija slava Nebeskog Oca i vlastito spasenje nego mišljenje drugih. To moraju nadvladati. Ja sam to svjedočio jer sam nadvladavao sve ljudske obzire po cijenu svoga života. nisam se obazirao na ono što su od Mene tražili farizeji, nisam se brinuo o mržnji koju su imali prema Meni, o njihovim planovima da Me ubiju jer Mi je na srcu bila samo slava moga Nebeskog Oca i spasenje ljudskog roda te sam ih sa svom slobodom opominjao u svim njihovim zabludama.

Zbog toga sam molio Oca da svoj mojoj braći udijeli svjetlo i milost da nadvladaju ljudske obzire. Otac je obećao tu milost i mnogi će je prihvatiti, što je Mene obradovalo. Ali sam vidio i mnoge koji se kukavički boje mišljenja svijeta te sam se žalostio zbog tog zla jer sam vidio do čega je to dovelo njihove duše te sam molio Oca da tim slabim dušama udijeli više odvažnosti. A moj Otac Me u svemu uslišavao te sam vidio da će se mnogi promijeniti i

hrabro ići protiv struje ovoga svijeta s velikom koristi za svoje duše. Tome sam se radovao. Mnogi su zanemarivali ove milosti. Iako su shvaćali svoje zablude, nisu zbog toga hrabro išli prema vječnom Dobru. Zbog njih sam bio jako razočaran i kao zadovoljštinu prikazivao sam Ocu sve ono što sam činio, a Otac je bio time zadovoljan.

Propovijed narodu

Nakon što sam se zadržao u Hramu, molio Oca i zadobio sve što sam tražio, zahvaljivao sam u ime svih, molio Njegovu pomoć i počeo ponovno propovijedati jer je bilo puno naroda koji Me došao slušati. Poticao sam svu svoju braću da prihvate napor kako bi zadobili Nebesko Kraljevstvo, da prakticiraju krjeposti, ostave poroke, bježe od grijeha. Trudio sam se da svi shvate grješno stanje u kojem se nalaze i u njihova srca sam ulijevao istinsko pokajanje za grijehe i zablude te je svatko bio uvjeren u istinitost mojih propovijedi.

Ali bilo je nekoliko učitelja Zakona koji su bili zadivljeni i zbunjeni čuvši moje riječi koje su bile prožete Božanskom mudrošću, pa ipak u svemu su Mi se opirali i htjeli su ustrajati u svojoj tvrdoći i protivljenjima. O, kolike muke sam trpio zbog ovih tvrdih i perverznih srdaca. Pa ipak Ja sam se trudio da im pomognem, nježno i s ljubavlju, da uvide gorljivu želju koju sam imao za njihovo vječno spasenje, da uvide kako bi se trebali okoristiti tako dragocjenim vremenom i velikim milostima koje im je davao moj Otac po mom propovijedanju da se svi Njemu obrate. Ali sve je bilo uzaludno za ta otvrdla srca koja je zaposjela strast i zaslijepila zloba. Na kraju svog propovijedanja zahvalio sam Ocu, zadržao se poučavajući pojedince, posebno one koji su imali želju da Me slijede.

Ivanovi učenici

U međuvremenu vratili su se Ivanovi učenici kako bi Me slijedili nakon što je moj prethodnik bio ubijen po zapovijedi zloga kralja Heroda. Poučavao sam ih, a oni su Me htjeli slijediti kao učenici, željeli su slijediti moj nauk i molili su da ih prihvatim, a Ja sam to učinio s ljubavlju. Iako nisu bili trajno sa Mnom u društvu, neprestano su dolazili u Hram. Nerado su odlazili od Mene, ali su bili siromašni te ih je to poticalo da idu tražiti sve što je potrebno za život. Oni su Me uvijek slijedili kada sam ih pozivao.

Slijedile su Me i mnoge druge osobe koje su bile jako na Mene navezane, ali sve su to bile jednostavne osobe i nisu bili učeni. Ja sam za svoje učenike izabrao jednostavan i ponizan narod kako bih posramio oholost ovoga svijeta. Imao sam puno strpljenja kada sam ih poučavao jer su bili ogrubjeli. Molio sam Oca da udijeli savršenu ljubav mojoj braći koja će imati službu da vode duše, da ne udaljuju od sebe siromašne duše, nego da ih s ljubavlju prime i poučavaju strpljivo istinskom nauku koji vodi izravno spasenju. Vidio sam da će Me mnogi nasljedovati, ali sam vidio da će Me neki prezirati te sam zbog toga trpio jer nisu imali u srcu prave ljubavi. Molio sam Oca da im ulije tu ljubav u srca. On je to činio te su se mnogi time okoristili, a Ja sam zahvaljivao Ocu za te milosti.

Poziv na ručak

Zadržavao sam se u Hramu ovim stilom života, a pismoznanci i farizeji su sve više bješnjeli i počeli su ostvarivati svoje planove kako su se međusobno dogovorili. Često su Mi dolazili potajno, pokazivali se dobrohotnima, a u srcu su imali otrov. Jedne subote su Me pozvali na ručak. Ja sam pošao iako sam znao da su to činili nebili Me uhvatili u nekom prijestupu Zakona jer su tako organizirali da tamo bude jedna hroma osoba. Govorili su međusobno: ako ozdravi (u subotu) ovoga hromoga, tužit ćemo Ga da krši Zakon, ako ga ne

ozdravi, reći ćemo da je bez ljubavi i sklon samo nekim bolesnicima te da ozdravlja samo one koji ga hvale. Budući da je bila subota, zabranili su hromome da moli za zdravlje i na takav način pokaže da ne krši Zakon. Vidio sam svu njihovu zlobu, ali kako bi ih posramio, došao sam, a oni su Me primili sa himbenim znakovima prijateljstva.

Svi su bili tu, vidio sam hromoga, gledao njegovo tijelo, ali puno više njegovu dušu i molio Oca da mu potakne i udijeli veliku želju da zadobije zdravlje. Otac je to učinio i bolesnik je to žudio, ali je šutio zbog straha od farizeja koji su mu to zapovjedili. A Ja sam mu prišao vidjevši njegovu želju i pitao ga da li želi ozdraviti. On Mi je kazao da želi i Ja sam ga odmah ozdravio. Farizeji su bili zbunjeni vidjevši brzo ozdravljenje hromog i usprkos čudu bili su srditi i zlobnog lica su Me pitali zašto sam ozdravio bolesnika u subotu kada je prema Zakonu zabranjeno subotom činiti bilo što. Zbunio sam ih govoreći:

«A vi se brinete za svoje životinje u subotu, Zakon ne brani da se pomogne bolesniku u subotu, nego brani da se rade teški poslovi i brani griješiti. Vi u tome imate mnoge propuste jer nemate poštovanja prema mome Ocu u ovaj dan».

Ove moje riječi ranjavale su srca tih perfidnih osoba a Ja sam shvaćao njihovu zlobu. Bili su jako zbunjeni i nisu znali što odgovoriti. Hroma osoba Me slavila i zahvaljivala Ocu za milost, a oni to nisu mogli slušati. Iako su bili zbunjeni, nisu se zbog toga predali, nego su još više otvrdli u svom protivljenju. Jeo sam s njima kruh. Budući da sam bio sa perfidnim i zlobnim osobama, u duši mi je bilo mučno. Ma što Ja činio i govorio, oni su ostajali isti. Govorio sam izravno, ali se nisu time okoristili.

Pokazivao sam im zablude u kojima su živjeli da se poprave, ali se nisu mijenjali. U isto vrijeme dok su tražili da se opslužuje Zakon, oni su ga kršili i teško vrijeđali moga Oca puni zlobe i pretvaranja. Govorio sam na takav način da su mogli shvatiti i da moja riječ prodre u njihovu nutrinu. Molio sam Oca da im oprosti, da im udijeli jasnu spoznaju njihovih zabluda i milost da odgovore prema spoznaji koju su dobili. Otac je to učinio, a oni su to sve zanemarili, ostali su otvrdli usprkos toliko svjetla i milosti te sam Ja puno trpio. Molio sam Oca ponovo za svu braću ljude i prikazivao Mu svoje strpljenje i blagost koju sam imao podnoseći ta zla i protivna srca i snagom toga sam molio da svoj mojoj braći udijeli strpljenje i poziv da trpe kad oni budu u situaciji da su im ljudi protivni, te da oni u tim trenutcima pokažu svoje krjeposti i ljubav te mole za te osobe.

Molio sam da ne propuste činiti ono što smatraju potrebnim za spasenje svoga bližnjega i kada znaju da će to biti prezreno, neka imaju ljubav prema onima koji ih preziru te neka ne smatraju nečim velikim to svoje savršeno ponašanje i djelovanje. Bilo je puno milosti koje je u toj prigodi obećao moj Otac da će udijeliti svoj mojoj braći, mojim sljedbenicima, a Ja sam vidio kako će ih mnogi prihvatiti i radovao se tome. Uobičajeno vedar otišao sam od njih i dao im da shvate kako sam se žalostio zbog njihove tvrdoće i protivljenja. Bili su zbunjeni ali nisu se promijenili jer nisu htjeli.

Molitva u Hramu

Vratio sam se u Hram moliti Oca i zahvaljivao kao i obično u ime svih. Vidio sam da sam među tolikim ljudima koji se prave da su Mi prijatelji, a u stvari su Me mrzili i tražili razne načine da postave zamke mojoj osobi te sam bio ogorčen i molio Oca da zadrži kaznu kojom je želio kazniti te perfidne ljude kao što su to i zaslužívali. Otac je bio jako srdit na njih, a Ja sam svojim prošnjama nastojao ublažiti Njegovu srdžbu prikazujući velikodušno sve što sam s ljubavlju trpio.

U tome je moj Otac nalazio svoju milinu. Vidio sam isto tako da će mnoga moja braća sljedbenici morati živjeti i družiti se sa zlobnim osobama i Ja sam molio da im udijeli svoju

milost da ih podnose, da im da svoju posebnu pomoć da budu postojani i snažni u prakticiranju krjeposti, da ne dopuste da budu prevareni njihovim lošim savjetima. Neka shvate zlo koje je u tim ljudima, neka se trude na sve moguće načine da ne padnu u njihove zablude, naprotiv neka čine sve što mogu da ih dovedu do pokore i pomognu im da shvate svoje zablude. Vidio sam da je za to potrebna velika milost, ne samo ne pasti u njihove zasjede i zablude, nego ostati postojan i truditi se obratiti ih opominjući ih. Otac Mi je obećao da će im udijeliti tu veliku milost s toliko velikodušnosti.

Vidio sam kako će mnogi prihvatiti Očevu milost. Ne samo da će ostati postojani u dobru i prakticiranju krjeposti, nego će se po njihovim poticajima mnogi obratiti od svojih zabluda te sam jako u tome uživao i zahvaljivao Ocu. Ali sam vidio i mnoštvo onih koji će pasti u zablude onih perfidnih srdaca s kojima su se morali družiti te sam bio jako ogorčen. Zbog toga sam ustrajno molio Oca da im udijeli milost i svjetlo da prepoznaju svoje pogrješke i zablude i da ponovno počnu sveto živjeti**.** Vidio sam da im je moj Otac dao svjetlo i milost jako veliku i pomoć te da će se neki promijeniti i odbaciti zlo i zablude te sam se radovao i zahvaljivao Ocu. Ali sam isto tako vidio da će neki ostati u svojoj perverznosti i biti zauvijek izgubljeni te sam jako trpio, tim više jer su te duše nekada živjele u milosti i bile prijatelji moga Oca.

Tako lako su napustili dobro i prepustili se zlu jer su imali povjerenje u neprijatelje istine i krjeposti te sam bio krajnje ogorčen i zbog njih je moje srce jako trpjelo. Vidio sam kako se đavao jako trudio i sve činio da pravednici padnu u bijedu grijeha i da će se za to poslužiti svojim zlim slugama, sljedbenicima đavolskim. Zbog toga sam molio Oca da paklene bijesove drži na lancu i da udijeli svima dovoljno svjetla da shvate zlobu i veliku mržnju koju su imali prema njima kada su ih privlačili u svoje zasjede kako bi ih doveli do toga da padnu i zauvijek se izgube. Vidio sam kako će Otac dati svima spoznaju, ali mnogi će to zanemariti i pristat će na te zle sugestije đavla. Ja sam zbog toga puno trpio i nisam propuštao trajno moliti za njih tako da oni koji uistinu žele biti slobodni, spoznajući sve zasjede i zamke neprijatelja to mogu biti jer njima ne će nedostajati svjetlo, milost i pomoć, i to obilno, što daruje moj Nebeski Otac. Ja sam na svemu tome zahvaljivao u ime svih.

Nova propovijed u Hramu

Došlo je puno naroda čuti moje propovijedanje. Nakon što sam molio Oca za pomoć propovijedao sam s uobičajenom gorljivošću pa Me svatko slušao sve više s divljenjem i zanimanjem. Divili su se mojoj nebeskoj mudrosti. Bilo je onih koji su dolazili iz radoznalosti jer nisu imali dušu dobro raspoloženu i spremnu za dobro, nisu imali dobru volju niti pravu nakanu, nego ih je privlačio samo glas koji se o Meni širio. Neki su ipak bili zbunjeni i obratili su se, postali su raskajani, a to je bio učinak moje riječi jer sam molio da moj Otac obrati njihova srca.

Drugi su bili otvrdli, opirali su se milosti, a Ja sam molio Oca da ih još više iznutra potiče tako da su se i oni malo-pomalo počeli predavati kao i mnogi koji su se neko vrijeme opirali i na kraju su popustili pred milošću, predali se i obratili. Zbog ovih sam se radovao i vidio sam da su svi moji napori bili korisni jer sam postigao cilj koji sam želio a to je bilo spasenje duša i slava moga Oca. Molio sam Oca za one koji su prihvatili moju riječ da ih potakne da Mi se približe i oni su to i činili na kraju propovijedi. Dolazili bi k Meni s nakanom da ih više poučim kako savršeno živjeti, a Ja sam ih primao sa velikom ljubavlju. Svakome od njih iskazivao sam ljubav koju sam imao prema njihovim dušama i želju da savršeno žive, poučavao sam ih s ljubavlju i nisam se nikada u tome umarao, nego sam ustrajno želio njihovo spasenje.

Uhode pismoznanaca i farizeja

Bilo je i mnogo onih koje su poslali pismoznanci i farizeji jer oni nisu osobno dolazili, nego su slali neke svoje lukavije i promišljenije predstavnike da čuju što sam propovijedao a ovi bi ih zatim izvijestili. Iako su ove osobe uviđale svetost i istinitost mojih riječi, bile su tako tvrde da su se opirale. Puno njih je željelo svidjeti se farizejima. Bojali su se srdžbe farizeja jer su znali da Me ovi do smrti mrze. To ih je dovelo do toga da su se opirali istini koju su jako dobro shvaćali. Imao sam veliku samilost prema njima, ali nisam propuštao u svojim propovijedima njima naglasiti njihovu tvrdoću i razotkriti zablude u kojima su bili.

Iza propovijedi oni bi farizeje izvijestili o svemu što su od Mene čuli, ali nisu mogli da ne priznaju istinitost propovijedanja. Zbog toga su govorili farizejima da sam postajao sve čudesniji u svojim propovijedima, da su Mi slušatelji klicali i jako Me slavili, da je bilo sve više onih koji su se obraćali na moju riječ, da se i oni sami nisu mogli sasvim opirati tim velikim poticajima koje su osjećali u srcu.

Klevetanja

Kad su ovo čuli pismoznanci i farizeji, još su više bješnjeli i govorili: «Taj je neki vrač i malo-pomalo želi na zlo navesti cijeli narod». Govorili su onima koje su slali da ne budu tako lakovjerni, da ne vjeruju na riječ jedne osobe koju je zaposjeo đavao. Kako sam Ja doživljavao ovo klevetanje, to nitko ne može ni naslutiti, bilo zbog toga što se vrijeđao moj Otac, bilo što se vrijeđalo Mene, bilo zbog dojma u srcima onih koji su to slušali. Pa ipak sam sa strpljenjem podnosio klevetanje i molio Oca da zadrži kaznu koju su time zasluživali.

Ove perfidne osobe su se pretvarale da su Mi prijatelji, dolazile su opet Me slušati kako bi se bolje uvjerili u ono što su im kazali njihovi špijuni. Shvaćali su da je istina ono što su čuli o Meni. Tada su odlučili da će javno reći narodu da sam zaposjednut đavlom i da uz pomoć đavla činim čuda. Ali nisu imali hrabrosti to reći preda Mnom u tom trenutku, ali će to reći kasnije kada njihova zloba bude došla do vrhunca. Oni su se pretvarali da su Mi prijatelji i htjeli su da mislim kako Me smatraju za velikog učitelja Zakona, ali su okolo govorili da sam onaj koji krši Zakon, lažni čovjek pun ambicija, da želim vlast, da sve činim kako bi Mi se klicalo, da želim dobrohotnost naroda. Budući da sam čovjek iz naroda mogao sam privući samo one koji su Meni slični.

Tako su govorili su i da ne pripadam krugu uglednika. Iskaljivali su sav svoj bijes pretjerujući u svakom zlu. Govorili su da sam ohol te da želim da se oni Meni podlože. Zato što sam ohol ne tražim od njih savjete iako su oni naučitelji Zakona, ne želim raspravljati s njima, umišljam da sam iznad njih i njihovih zapovijedi. Dalje su govorili da sam još uvijek previše mlad, ne iskazujem poštovanje prema starješinama i službenicima Hrama i prema narodnim velikašima, svećenicima. O, koliko su toga govorili protiv Mene! Smatrali su da sam zavodnik i htjeli su da Me svi takvim smatraju. Mislili su da je lažna svetost moga života te da sam u biti bio prikriveno krajnje zloban. Sve su ovo govorili narodu kako bi obezvrijedili moju osobu. Koliko sam molio Oca za ove perfidne i zle ljude i koliku sam muku kušao u svom srcu vidjevši kako Me preziru i zbog teških grijeha koje su činili! Govorili su da pod isprikom da tražim slavu Nebeskoga Oca tražim svoju slavu i da sam u biti tražio da svi Mene časte.

Koliko su toga govorili i koliko su se trudili da udalje narod od Mene koji je pokazivao veliku ljubav i sklonost prema mom nauku i Meni osobno. Molio sam Oca da udijeli milost narodu i onima koji su vjerovali mom nauku i bili dobre volje, da ne dopuste da ih prevare, da ih izopače, da ne vjeruju tolikoj zlobi i strastima farizeja i pismoznanaca koji su govorili protiv Mene. Moj Otac je to učinio. Zbog onoga što su vidjeli i čuli od Mene bili su sve više

uvjereni da farizeji i pismoznanci govore iz straha, strasti i mržnje protiv Mene i istine koju sam učio. Ali sve ove stvari uzrokovale su u njima veliku nutarnju podijeljenost, tim više jer se đavao jako trudio svojim sugestijama uvjeriti ih da je istina ono što su čuli protiv Mene od svojih nadređenih jer da su oni kao istinski učitelji i opslužitelji Zakona. U toj nutarnjoj podijeljenosti pobjeđivala je ipak milost jer su vidjeli i shvaćali svetost moga života. Čuli su moju nebesku i Božansku mudrost i vidjeli blagost kojom sam sve podnosio. Zbog toga su trajno dolazili i slušali Me.

Molitva za učenike

Ja sam znao sve ono što se protiv Mene govorilo i prikazivao sam sve svome Ocu kao zadovoljštinu za velike grijehe koje su činile te perfidne osobe, za grijehe sve moje braće ljudi. Molio sam da ih ne kazni kako su oni to zasluživali. Vidio sam kako će na svijetu biti mnogih koji će biti zlobni i kako će omalovažavati moje sljedbenike, posebno one koji se ne će truditi svim silama nasljedovati Me, bilo u svetosti života ili u nauku koji će izlagati bližnjemu, nauku o istinskom putu koji vodi u vječni život.

Vidio sam kako će mnogi ismijavati njihove krjeposti i kako će uvjeravati one dobronamjerne da ne slušaju ono što govore. Vidio sam da će se prema njima ponašati kao prema lažljivcima, bezumnicima, kako će ih progoniti na puno drugih načina koje će iznaći ljudska zloba. Zbog ovih sam osjećao veliku gorčinu. Molio sam Oca ne samo da im udijeli svjetlo milosti kada čuju da ih ogovaraju, nego da i shvate zlobu perfidnih ljudi. Molio sam da im Otac pomogne svojom milošću da sve podnose strpljivo i blago ugledajući se na Mene. Vidio sam kako će im moj Otac dati svoje svjetlo i milost, kako će svi shvatiti zlobu onih zlih osoba.

Osim Božjeg prosvjetljenja i krjepost i svetost mojih sljedbenika pomažu da svi upoznaju istinu te su na kraju i zlobnici prisiljeni to priznati. Vidio sam, na žalost, kako će mnoge osobe pustiti da budu prevarene od ovih perfidnih osoba, da će vjerovati ono što će im se govoriti. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli još više milosti i svjetla da bi prepoznali svoju zabludu i odbacili je. Vidio sam da će moj Otac tako i učiniti i mnogi će promijeniti mišljenje i ispraviti svoje zablude. Molio sam Oca da nadahne mojim sljedbenicima da mole za one koji protiv njih loše govore, koji ih ismijavaju i obezvrjeđuju. Molio sam da ih prosvijetli, oprosti im i udijeli milost da se obrate. Zahvaljivao sam na svemu Nebeskom Ocu u ime svih i molio za trajnu milost, poglavito za one koji će Me nasljedovati, da donesu plod svi njihovi napori i sveta djela. Molio sam da im pomogne u svim njihovim mukama i progonstvima, da ne odustanu od dobra koje su započeli, da se trude oko krjeposti, da nastoje oko toga da svi služe i ljube Boga, da spoznaju Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Kako bih zadobio sve ove milosti, prikazivao sam Ocu sve ono što sam trpio i podnosio kao nadoknadu za sve nedostatke svoje braće, a Otac je bio spreman udijeliti Mi sve što sam molio i Njegova je srdžba bila ublažena mojom zadovoljštinom jer su moja djela i zasluge imale beskrajnu vrijednost u svemu jer nisam bio sam čovjek, nego i Bog – živa Misao, živa Riječ vječnoga Oca.

Zdravlje tijela i duše

Nastavili su dolaziti k Meni mnogi bolesnici da ih oslobodim od njihovih poteškoća i bolesti. A Ja sam s uobičajenom ljubavlju sve ozdravljao i poučavao ih kako bi trebali živjeti da zadobiju vječni život. Poticao sam ih da vjeruju mojim riječima, da služe i slušaju savršeno Nebeskog Oca, da bježe od zla i prihvaćaju dobro jer im je moj Otac udijelio tako veliku

milost da je Mene poslao na svijet. Svi su bili utješeni slušajući moje riječi i potakao sam ih da slijede istinski put koji vodi u Nebo a koji sam tako jasno naučavao.

Andrija i Petar

Neprestano su dolazili slušati Me i Ivanovi učenici koji su Me već počeli nasljedovati, posebno Andrija koji je jako uzljubio Mene i moj nauk. Doveo je i Šimuna (Petra), svoga brata. S obzirom da je on imao gorljivu narav, jako se zaljubio u Mene privučen slašću mojih riječi i ljupkošću koju je u Meni primjećivao. Pogledao sam ga i već tada odredio da će on biti onaj prvi među mojim sljedbenicima koji će njima upravljati.

Zato sam molio Oca da mu udijeli puno svjetlosti i da dobro upozna moju osobu, da uloži svu svoju ljubav i gorljivost u nasljedovanje Mene. Moj Otac je to učinio i zbog toga Me Petar jako zavolio. Jako su ga privlačile moje riječi. Zbog toga je često dolazio slušati Me i zadržavali smo se skupa. Svaki puta bi se nakon toga vraćao svom zanatu ribara skupa s bratom kako bi zaradili potrebno za život. Ja sam to na početku dopuštao i tek naknadno sam ih pozvao da Me slijede u propovijedanju po okolnim gradovima i naseljima.

U okolnim gradovima

Glas o mom nauku i čudesima koja sam činio proširio se na sve okolne gradove i puno je ljudi dolazilo slušati Me. Dovodili su svoje bolesnike da bi ozdravili. Udovoljavao sam im u onome što su željeli, poučavao ih i poticao na opsluživanje Božjeg Zakona. Puno puta sam odlazio iz Hrama, išao po gradu, a neki su Me slijedili.

U susret bi Mi dolazili bolesnici, molili za zdravlje i ozdravljali bi. Tražili su da Me slijede, slavili moga Oca koji Me njima darovao. Nisam nikada izlazio iz grada a da ne bih nekoga ozdravio fizički i duhovno jer svi oni koje sam ozdravljao na tijelu i prosvjetljivao u duši mogli su se, milošću koju sam molio od Oca, uvjeriti u istinu onoga što sam propovijedao.

Trajne optužbe pismoznanaca i farizeja

Bilo je jako puno ljudi u Jeruzalemu i mnogi su vjerovali mom nauku i držali da sam jedan od velikih proroka. Pismoznanci i farizeji su se sve više trudili da udalje narod od Mene i postali Mi sve više protivni. Čuvši o brojnim čudesima koje sam činio ipak su prikrivali svoju zavist i pravili se da su Mi prijatelji. Istovremeno su se jako trudili oko naroda da ga uvjere kako sam bio ohol, ambiciozan i da sam surađivao sa samim đavlima.

Budući da su pismoznanci i farizeji bili uglednici u narodu, neki su im povjerovali, ali kada bi čuli moje riječi i vidjeli moju osobu, zahvaljujući svjetlu koje sam izmolio od svoga Oca za svakoga, uvjerili bi se da je sve ono što se govorilo protiv Mene laž i zloba. Sam moj izgled je poticao da se jasno može shvatiti da sam bio sveti čovjek koji je došao s Neba kako bi utješio svakoga i donio spasenje.

Isusova gorljivost

Sveo ovo vrijeme ustrajno sam mislio na svoju braću ljude i sve ono što sam činio, prikazivao sam Ocu u ime njih, molio za njih mnoge milosti kao i obično. Trpio sam glad i žeđ, rijetko sam jeo i uvijek sam bio zauzet propovijedanjem i poučavanjem, poučavao mnoštvo naroda koji je imao dobru volju i dolazilo k Meni na slavu mog Nebeskog Oca.

Vidio sam kako će Me neka moja braća u ovome nasljedovati. Isto tako sam vidio kako će zbog toga puno trpjeti i umarati se, biti gladni i žedni kako bi se trajno brinuli za spasenje i obraćenje bližnjih. Uglavnom, moji učenici, najbolji među njima, bit će time označeni. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli snagu kako bi mogli podnositi tolike napore, da im Bog jača duh i udijeli fizičku snagu. Vidio sam kako će moj Otac udijeliti te milosti te sam Mu zahvaljivao.

Molitva i patnja

Propovijedao sam gorljivo, bio sam neumoran za slavu svoga Oca i spasenje duša. Molio sam Ga da udijeli ovu gorljivost i mojoj braći da se nikada ne umore u djelima koja započnu na Njegovu slavu i spasenje bližnjih. Vidio sam kako će im Otac to udijeliti i da će to mnogi prihvatiti te da će trajno činiti dobro sve do kraja svoga života. Zbog toga sam se jako radovao na slavu Nebeskog Oca i spasenje tolikih duša koje će iz toga proizaći i zbog velike nagrade koju je Otac pripravio za njih. Ali sam bio ogorčen kada sam vidio da će biti i puno onih koji se nikada ne će umoriti nanositi zlo svome bližnjemu. Na takav način će dovesti mnoge duše do propasti svojim zlim djelima i uvjeravanjima. Molio sam Oca da im udijeli milost da dođu k sebi, da se obrate.

Vidio sam da će mnogi ostati u svojim tamama i umrijeti u svojim grijesima uvijek se opirući milosti i odbacujući svjetlo, kako će mnoge duše privući na svoju stranu. Zbog toga sam molio Oca da uvijek bude nekoga na svijetu tko će biti gorljiv za Njegovu slavu i spasenje duša, da se bori protiv ovih lažnih nauka i da svima ukazuje na njihove zablude te da potiču sve da odbace njihove zamke. Vidio sam da će moj Otac to i učiniti mnogim gorljivim osobama koje će se truditi oko Njegove časti i spasenja duša, ono što sam tražio. One će učiniti sve da svi shvate zlobu ovih perfidnih ljudi koji izopačuju Božji Zakon. Zahvaljivao sam Ocu i slavio Ga za Njegovu veliku providnost i sve ono što se čini Njemu na slavu i spasenje duša, za sve ono što će učiniti po svojim vjernim slugama. Svijet nije zaslužio ove milosti, nego Ja sam ih zadobio od svoga Oca prikazujući Mu sve ono što sam trpio i činio.

Zebedejevi sinovi

Dok sam propovijedao, dođe Zebedejeva žena sa svoja dva sina i puna poniznosti i poštovanja poklonila Mi se. Oni su čuli o djelima koja sam činio i kako su Mi se svi divili. Zbog dobra koja sam činio drugima oni su došli k Meni jer se proširio glas da će Me na kraju narod proglasiti kraljem. Žena je željela čast i bogatstvo, ali još više to su željeli njeni sinovi. Zbog toga su potakli svoju majku da Me pita što se oni nisu usudili pitati Me. Tražili su da zbog krvnog srodstva sa Mnom, jer smo bili rođaci, budu veliki u mojem kraljevstvu. Imao sam samilosti prema njihovoj slabosti, još više prema njihovoj majci kada Me pitala:

«Kaži da ova dva moja sina sjednu jedan s desna a drugi s lijeva u tvome kraljevstvu».

Nisam se uznemirio na ovaj zahtjev, nego sam kazao njenoj dvojici sinova da ne će sjesti s moje desne i lijeve strane kao što su Me to bezumno molili, nego sam ih pitao da li mogu piti kalež koji ću Ja piti tj. da li će imati hrabrosti i odlučnosti da trpe ono što ću Ja trpjeti. Oni spremno odgovoriše da hoće.

A Ja sam dodao da će piti kalež, ali da nije u mojoj vlasti da sjede s moje desne i lijeve strane jer je to određeno za one za koje je to pripravio moj Otac. Ovim riječima sam im pokazao da moje kraljevstvo nije onakvo kao što su oni to mislili. Pa ipak su se ohrabrili i ponudili da trpe i pitali da li Me mogu slijediti. Odredio sam s Ocem da ih pozovem da budu moji učenici i prijatelji, najbliži i najvjerniji, pa ipak i oni su se vratili ribolovu skupa sa

svojim ocem. Ova dva brata bila su jako hrabra i odvažna, imali su dobru volju. Zbog toga sam ih gledao s puno ljubavi, posebno Ivana kojega sam jako ljubio, najviše od svih zbog njegovog djevičanstva. On je odgovarao na moju ljubav pun odanosti. Oni će Me otada slijediti i Ja ću ih poučavati. Iako su otišli ribariti, često su se vraćali slušati Me, vjerovali su da ću postati kralj.

Tada još nisu shvaćali otajstvo otkupljenja jer nisu bili poučeni. Molio sam Oca da u njima ojača želju da Me slijede, da ih prosvijetli sve više o Meni i nauku koji sam poučavao. Molio sam Ga isto tako za svu braću ljude, posebno za one koji imaju dobru volju da Me slijede u svemu, kojima sam ostavio primjer i nauk da sve više čiste svoje nakane, da budu bez ikakvih ambicija, nego da sve čine samo s ciljem da izvrše Božju volju da posjeduju Kraljevstvo koje ću zadobiti svojom smrću.

Nova propovijed u Hramu

Vratio sam se u Hram s ovom dvojicom braće i kao obično molio Oca za Njegovu pomoć i zatim sam propovijedao jer je došlo mnoštvo naroda slušati Me. Dok sam propovijedao, u srcima dvojice braće je rasla ljubav prema Meni i želja da Me slijede, a i u drugima koji su prihvatili moj nauk. Iza propovijedi približilo se mnoštvo naroda, poglavito bolesnici da ih ozdravim i neki da ih utješim u njihovim žalostima. Tolika je bila u Meni jakost i krjepost da svatko tko Me slušao, bio bi utješen. Zbog toga svi koji su trpjeli dolazili bi k Meni i govorili o svojim patnjama te tako bili utješeni i potpuno oslobođeni. Dva brata su se jako navezala na Mene.

Preljubnica

Dok sam se zadržavao u Hramu, farizeji i pismoznanci su doveli k Meni jednu preljubnicu koja je bila uhvaćena u samom činu grijeha. Bili su jako zadovoljni što je mogu dovesti preda Me da vide na koji način ću se ponašati. Ako bih je Ja osudio, mogli bi Me optužiti da sam bio okrutan i bez ljubavi. Ako bih joj oprostio, mogli bi Me optužiti da kršim Zakon. Svojom dvoličnom dušom doveli su preda Me tu preljubnicu skupa sa svojim službenicima. Mnogi su intervenirali, tražili da čuju moje mišljenje i vide kako ću Ja to riješiti. Kada su predstavljali preljubnicu, rekli su da su je uhvatili u samom činu.

Zbog toga su tražili da im kažem što trebaju činiti, da pokažem da sam pravedan u sudu, Ja koji sam toliko tražio opsluživanje Zakona. Tada sam pitao što zapovijeda Zakon u sličnim slučajevima. Oni su odgovorili da ženu treba kamenovati. Tada shvaćajući njihovu zlobu i grješne savjesti nisam ništa kazao, nego sam kleknuo i počeo pisati prstom po prašini. Pisao sam na takav način da je svatko mogao čitati grijehe koje je sam činio i grijehe u kojima su bili. Bili su jako zbunjeni te su ostavili na miru preljubnicu. Podigao sam se i pitao ženu gdje su njeni tužitelji, a ona odgovori da su svi otišli. Tada sam joj kazao:

«Nitko te, dakle, ne osudi. Ni Ja te ne osuđujem, idi i nemoj više griješiti».

Žena je otišla posramljena zbog svojih grijeha veličajući moje milosrđe. Ali ostali su farizeji koji su bili još više srditi, ali se nisu usuđivali ništa kazati jer svatko tko je bio prisutan, mogao je shvatiti da poznajem stanje njihovih savjesti kao što sam dao da to i jasno vide. Pa ipak ove opake osobe se nisu promijenile, nego su bile još više zlobne prema Meni. To je bila prva prigoda u kojoj sam mogao pokazati da želim da se ljudi spase, da jasno shvate da ne želim smrt grješnika, nego da se obrate i žive u milosti.

U mnogim drugim prigodama pokazivao sam milosrđe Nebeskoga Oca prema grješnicima jer ozdravljajući ih tjelesno davao sam im i ono duhovno zdravlje. Prosvjetljivao

sam ih, opraštao njihove grijehe kad su sa dobrom voljom i živom vjerom dolazili k Meni raskajani zbog svojih grijeha. Ovu ženu su doveli k Meni, bila je uhvaćena u grijehu, a Ja sam joj oprostio i pokazao koliko je veliko milosrđe i dobrota moga Nebeskog Oca. Time sam davao nadu i svim grješnicima da mogu zadobiti oproštenje i mogu Mi pristupiti s povjerenjem. Pomagao sam im da svi shvate da sam imao vlast otpuštanja grijeha kao što sam imao moć ozdravljanja tijela. Sve što sam činio, činio sam Božanskom snagom jer sam Bog, u Meni je Božanstvo, a oni su to vjerovali.

Moji protivnici su govorili da djelujem snagom đavla, ali pošto sam opraštao grijehe, nisu to mogli reći jer to se može činiti samo Božanskom snagom. Pismoznanci i farizeji su bili jako zbunjeni, a bilo im je udijeljeno puno svjetla da shvate da Ja to činim Božanskom snagom, ali nisu to htjeli prihvatiti. Previše su bili zahvaćeni zavišću i mržnjom koju su imali prema Meni.

Zloupotreba suđenja

Povodom događaja vezanog uz preljubnicu molio sam svoga Oca da svoj mojoj braći koja su pala u grijehe udijeli jasnu spoznaju njihovih grijeha sa velikom nadom da će zadobiti oproštenje, isto tako da potakne u njima veliku bol i kajanje za počinjene grijehe. Otac Mi je pokazao da će to učiniti i vidio sam kako će se mnogi okoristiti tom velikom milošću te će zadobiti oproštenje. Ali sam isto tako vidio kako će to mnogi omalovažiti i zbog toga sam se žalostio. Nisam propuštao trajno moliti svoga Oca za njihovo obraćenje jer sam vidio da će mnoga moja braća biti zahvaćena grijehom te da će i biti uhvaćena u činu grijeha, a mnoge osobe koje su grješnije od njih će ih kažnjavati. Zbog toga sam jako trpio. Molio sam svoga Oca da udijeli milost svima onima koji budu uhvaćeni u činu grijeha, da podnose sramotu kao zadovoljštinu za svoje grijehe, da im bude još velikodušnije udijeljeno oproštenje jer trpe svu tu sramotu i zbunjenost koju ne trpe oni koji su od njih još više grješni.

Otac Mi je obećao da će udijeliti ovu milost i vidio sam kako će mnogi prihvatiti javnu sramotu i zbunjenost kao pokoru za svoje grijehe jer su bili uhvaćeni u činu grijeha. Ali sam vidio isto tako da će mnogi odbiti mogućnost pokajanja i da će postati još gori. Zbog njih sam puno trpio, tim više jer su postali sve tvrđi i tvrđi u grijehu. U njima je ta zbunjenost, kad su bili prvi puta uhvaćeni u grijehu, postala isprika da budu još srčaniji i slobodniji u vrijeđanju moga Oca svojom izopačenom voljom. Ponovno sam molio Oca da im da više svjetla i milosti, a zbog ove moje molitve vidio sam da će se neki obratiti, da će prihvatiti Božanska nadahnuća i pokajati se za svoje grijehe. Zbog toga sam zahvaljivao svome Ocu. Zatim sam Ga molio za sve one koji dijele pravdu. Oni koji sude su često puta u većem grijehu i čine veće prijestupe od onih koje osuđuju.

Otac Mi je obećao da će im ponuditi svoje svjetlo i grižnju savjesti. Oni su ponekad u težim grijesima, a htjeli bi biti jako strogi prema grješnicima. Vidio sam da će mnogi od njih, zbog milosti koje im je moj Otac udijelio, doći k sebi, da će se raskajati, uvidjeti svoje zablude te zbog toga biti zbunjeni imati ljubav prema grješnicima, samilost prema njihovim dušama, da će ih pravedno i milosrdno suditi, te sam na tome zahvaljivao Ocu. Isto tako sam vidio da će mnogi biti gluhi, potiskivati Božja nadahnuća i odbaciti ih, prezreti sve milosti te da će grješnike strogo kažnjavati iako su jasno shvaćali da su grješniji od onih koje osuđuju i kažnjavaju. Zbog toga se ne će obratiti, ne će imati samilosti prema grješnicima, nego će im biti strogi suci bez milosrđa. Zbog ovih sam jako trpio i vidio sam da će se moj Otac prema njima ponašati kao pravedni i strogi sudac zbog njihove tvrdoće i zle strogosti koju su iskazivali prema bližnjemu.

Zbog toga sam molio Oca da im da još više svjetla i još jače poticaje i vidio sam da će se neki obratiti, doći k sebi, ali će mnogi ostati tvrdokorni te će time zaslužiti još veću kaznu. Jako je trpjelo moje srce zbog njih, tim više jer su zloupotrebljavali toliko svjetlo i tolike milosti koje im je moj Otac s toliko velikodušnosti i milosrđa davao. Oni sami su htjeli biti strogi i kao posljedicu toga će kušati strogost Božje pravde. Nikada nisu htjeli iskazati milosrđe svojem bližnjemu. Bili su tako tvrdi prema njima. Nakon što sam oprostio preljubnici i otpustio je, ostao sam sam sa nekima koji su Me slijedili, ali su i mnogi drugi pristupili.

Održao sam govor o ovom događaju i poučavao ih da imaju samilosti prema nedostatcima bližnjeg, da motre vlastite grijehe, traže milosrđe i ljubav za sebe te da milosrđe iskazuju i prema bližnjemu. Govorio sam im o velikom milosrđu koje moj Otac ima prema svima i koji želi da se grješnici obrate i žive nadajući se oproštenju, a On je uvijek spreman oprostiti kad se raskajani grješnik Njemu približi. Treba biti žalostan kada se bližnjega nađe u grijehu, a ne radovati se tome. Ne treba nasljedovati zlobu farizeja koji su se radovali jer su grješnicu zatekli u činu grijeha. Iako su bili jako grješni pred licem moga Nebeskog Oca, oni su željeli biti strogi prema toj ženi, a ona je bila manje grješna od njih. Bili su puno veći njihovi grijesi jer su bili tako zlobni i spletkarili protiv Mene, obeščašćivali Me lažnim optužbama i time teško vrijeđali Nebeskog Oca zbog Mene i u Meni jer Otac i Ja smo jedno.

Odbacivanje Božjeg svjetla

Kad sam završio svoj govor, mnogi su bili dirnuti. Bili su uvjereni u ono što sam kazao, a Ja sam se povukao moliti svoga Oca. Vidio sam kako pismoznanci i farizeji sve više bjesne protiv Mene jer Mi nisu mogli ništa predbaciti vezano uz događaje oko preljubnice jer su mislili ako optužim tu ženu da će Me optužiti da sam stroga osoba i bez ljubavi, da ne iskazujem ono milosrđe o kojem propovijedam i da sebi pripisujem što njima kao sucima po Zakonu pripada te da sam okrutan i zao čovjek. Mislili su ako oprostim preljubnici da će Me ušutkati jer sam prijatelj s tim ljudima koji su javni grješnici. Oni su jako puno prosuđivali o ovome događaju i razmišljali kako da Me diskreditiraju pred narodom i pred onima koji su Me nasljedovali, koji su bili sa Mnom i vjerovali u Mene.

Ali kad su čuli i vidjeli da je događaj protekao drugačije no što su očekivali te da su ostali zbunjeni i posramljeni, još su više bješnjeli, ali nisu mogli ništa kazati jer je njihova savjest bila opterećena većim grijesima nego ta žena i znali su da sam Ja to razotkrio te su sve jasno shvaćali. Molio sam Oca da udijeli još veću i jasniju svjetlost njima kako bi se predali i prihvatili spoznatu istinu o sebi. Otac im je to i udijelio i uistinu, razmišljali su o tome da prihvate moj nauk i priznaju da sam ih nadvladao jer su jasno shvaćali da sam Ja obećani Mesija, bilo zbog čudesa koja sam činio bilo zbog mudrosti više nego ljudske koju sam pokazivao, a još više jer sam prožimao tajne njihovih srdaca i razotkrivao njihove grijehe. Prihvatili su nešto malo od Božjeg svjetla, ali su se morali odlučiti. Nisu se htjeli predati zbog tvrdoće svoga srca i zbog potpunog otvrdnuća. Odbacujući Božansko svjetlo opirali su se milosti. Postajali su sve zlobniji, sve više otvrdli te se uzajamno poticali da nastave uobičajena spletkarenja protiv Mene vjerujući da će Me na kraju uhvatiti u nekoj zabludi u mom nauku i riječima te da će Me javno posramiti. Govorili su među sobom:

«Nikada se ne ćemo podložiti sinu tako prostog i siromašnog tesara i jedne žene pučanke».

Neistinito su govorili jer su jako dobro znali da su moja predraga Majka i Josip bili iz siromašne kraljevske loze, iz plemena Judina iz kojega se trebao prema proročanstvima roditi obećani Mesija, ali su sve to prešućivali i uzimali u obzir samo ono što se njima činilo, da Me

ponize. Uistinu, govorili su narodu da sam neznatan i neznalica, neuk, a nisu znali da su na takav način još više davali razloga onima koji su to slušali da vjeruju u moj nauk i moju mudrost, jer ono što sam ih Ja poučavao nisam naučio ni po kakvoj ljudskoj mudrosti, nego nebeskoj.

Istinska plemenitost

Njihova zloba bila je sve veća i u njoj su nastavili živjeti te su govorili da sve što sam znao i činio da je to djelo đavla. Trpio sam ovo poniženje i nikada nisam govorio o svom porijeklu i stanju iako sam svima mogao jasno dokazati da sam po tijelu iz kraljevske loze, iz Judinog plemena. Prikazivao sam svom Nebeskom Ocu ovo svoje poniženje kao nadoknadu za sve ono u čemu griješe moja braća jer mnogi nerazumno imaju ambicije prema častima, hvale se svojim porijeklom, trude se uvećati lažima svoj ugled i plemenitost svoga porijekla. Osjećao sam veliku žalost vidjevši da će mnoga moja braća biti izgubljena jer nisu razmišljali o tome što je to istinska plemenitost koja se sastoji u tome što smo djeca Božja i da je naša slava u nasljedovanju Mene. Najveća plemenitost koju mogu imati je u tome što imaju Mene za svoga brata.

Prikazivao sam ovo svome Ocu i molio Ga da svoj mojoj braći udijeli jasno prosvjetljenje o ovome, da ne padaju u ova ropstva. Vidio sam da će mnogi odbaciti tu ispraznost, a neki će je potpuno prezreti i odreći se imena obitelji iz koje dolaze da bi prihvatili moj križ i slijedili Me. Zbog ovih sam se jako radovao jer su pokazivali da su moja istinska braća i sljedbenici jer kao što sam se Ja odrekao slave koja Mi je pripadala i prihvatio poniznost i poniženje križa, tako su Me i oni nasljedovali. Radosno sam zahvaljivao Nebeskom Ocu i molio Ga da svima njima udijeli slavu i čast u većoj mjeri u svome Kraljevstvu, ali i na ovome svijetu da budu poštovani i čašćeni. Sve Mi je to obećao moj Otac kao što to uistinu i čini jer i ovaj svijet, iako im je protivan, časti ih jer su prezreli sami sebe i slijede Mene putem poniznosti, ljubavi i umiranja samome sebi. Ipak, u svom srcu sam osjećao veliku žalost i gorčinu jer sam vidio veći broj svoje braće koja će tražiti ispraznosti i veličinu, koji će se hvaliti svime što bi trebali prezreti jer je častohleplje i veličina ovoga svijeta uistinu ništavno blato preda Mnom. Vidio sam kako će prezirati sve ono što sam naučavao i na što sam poticao tj. poniznost, križ, odbacivanje veličina, slobodu od prolaznih stvari, traženje Božje slave, traženje pravoga bogatstva u duhu i prave plemenitosti.

Kad bi tako živjeli, mogli bi se uistinu zvati pravom djecom moga Nebeskog Oca. Jako sam trpio zbog ovih. Zbog toga sam ponovno molio Oca da im udijeli više svjetla da spoznaju svoje zablude u kojima se gube. Otac Mi je obećao da će to i učiniti i uistinu mnogi shvaćaju da su veličine i časti ovoga svijeta samo ludosti i ispraznosti, dim koji nestaje i u kratkom vremenu se raspršuje. Ali usprkos ovoga mnogi dopuštaju da budu prevareni od paklenog neprijatelja i od svoje vlastite oholosti i ambicije. Zbog ovih sam trpio, a oni koji su prihvaćali moj nauk bili su Mi na utjehu i oni će se obogatiti svjetlom i spoznajom koju im daruje moj Nebeski Otac i slijedit će ono što sam naučavao. Slavio sam Očevu dobrotu i milosrđe zbog darova kojima je obdario one koji Me slijede a i zbog strpljenja s kojim podnosi one koji se ne osvrću na Njegove poticaje.

Usporedbe

Nastavio sam propovijedanje poučavajući narod a sve više su k Meni dolazili jednostavni ljudi dobre volje, a neki od njih su Me slijedili. Dolazili su i mnogi bolesnici kako bi zadobili tjelesno zdravlje, a neki su dobivali i duhovno zdravlje jer im je duša postajala prosvijetljena. Zbog toga su se često vraćali Meni da ih poučavam, a Ja sam ih poučavao

svemu potrebnom za vječno spasenje. Zatim sam govorio narodu jednostavno kako bi mogli shvatiti jer su bili jako jednostavni, a neki i nesposobni. Zato sam govorio u prispodobama. Kada sam im govorio u prispodobama, bili su jako prosvijetljeni, uvjereni u ono što sam govorio. Htio sam da im ostane utisnuto u duh, posebno mojim učenicima i sljedbenicima, jer su oni zatim morali propovijedati svemu svijetu.

Kad sam govorio, uvijek bi bio i neki od pismoznanaca i farizeja izmiješan s narodom kako bi Me špijunirali i čuli što govorim i kako poučavam. Kad bi vidjeli da najviše govorim u prispodobama, bili su začuđeni kako sam mogao naći tako jednostavne i lagane načine da neuke osobe shvate moj nauk. Oni su se međusobno savjetovali i govorili:

«O, kako je velika lukavost onoga koji nalazi sve načine da ga se shvati, da ovaj neuk narod pouči, da mu svi plješću, njemu i njegovom nauku».

Među njima je bilo onih koji su govorili:

«Vidi se da je uistinu opsjednut đavlom i da komunicira s đavlima jer pronalazi tolike uvjerljive riječi! Nije moguće da tako neuk i jednostavan čovjek, ma koliko bio lukav, može na takav način govoriti».

Ove i druge riječi su ove perfidne osobe govorile protiv Mene, što je mene boljelo. Još više sam se žalostio zato što su tako vrijeđali moga Nebeskog Oca. Za njih sam molio praštanje da ih Otac ne kazni, nego da im iskaže milosrđe, da ih strpljivo podnosi i čeka da se obrate i čine pokoru. Moj Otac je to činio iako je već vidio njihovo otvrdnuće, a Ja sam prikazivao svoje trpljenje Ocu u ime sve moje braće kao nadoknadu za one koji ne znaju podnijeti niti najmanju uvredu, ne znaju biti velikodušni i trpjeti za ljubav moga Oca i nasljedujući Mene koji sam trpio tolike uvrede a sve na slavu Nebeskog Oca i za spasenje ljudskog roda. Tako sam svima ostavio primjer u trpljenju.

Otac je rado prihvaćao ova prikazanja, a Ja sam Ga molio da se zbog miline koju je nalazio u Meni udostoji dati svjetlo mojoj braći. To je bilo po volji mome Ocu. Vidio sam kako će neki prihvatiti da strpljivo podnose uvrede nasljedujući Me. Jako sam se radovao zbog njih i molio sam Oca da ih utješi u duhu zbog njihovog trpljenja i da im da jednu veliku nagradu u Raju, u vječnosti. Vidio sam da će moj Otac to učiniti savršeno i sve ono što sam Ga molio te sam Mu zahvaljivao u ime sve ove moje braće. Ali sam vidio mnoge koji će zanemariti to svjetlo i milosti i kako će biti nestrpljivi, ne će htjeti trpjeti niti najmanju uvredu. Zbog njih sam se žalostio posebno zbog onih koji su govorili da Me nasljeduju, a čim dožive neku patnju ili laganu uvredu, odmah su osvetoljubivi i zaborave na sve ono što sam Ja trpio za njih i njima za ljubav. Ako im se i udijeli milost da se toga sjete, odbacuju je jer ne žele trpjeti niti najmanju uvredu.

Vidio sam jedan veliki nered u onima koji Me tobože slijede, ali su njihova djela potpuno drugačija od mog nauka i od onoga što sam Ja činio. Na takav način se prezire i moja nauka i služba Bogu, a svijet tada ismijava moje sljedbenike i to mu je razlog da prezire i sve one koji Me istinski slijede putem križa i krjeposti. Otac Mi je dao da vidim da će svim mojim sljedbenicima davati milost, svjetlo i pomoć kako bi mogli pobijediti i nadvladati svoje zlopamćenje i sebeljublje. Ja sam na tome zahvaljivao u ime svih, a vidio sam kako će se neki zaista i popraviti, ali će mnogi napustiti put koji su započeli nasljedovanjem Mene. Velika je bila muka koju sam trpio u srcu zbog njih i puno sam za njih molio, ali njihova tvrdoća i otvrdnuće činili su neučinkovitim svo moje djelovanje, moje molitve i prošnje koje sam za njih upućivao Nebeskom Ocu.

Priprema za Pashu

Već je prošlo dosta vremena otkad sam počeo propovijedati u Jeruzalemu. Poučavao sam narod i sve one koji su Mi se približavali i dolazili. Činio sam mnoga čudesa, liječio svaku vrstu bolesti i nemoći. Bilo je mnogo onih koji su Me slijedili, ali ne trajno jer su se često vraćali svojem poslu, ribarenju i svemu drugom kako bi zaradili za svakodnevni život. Približavala se Pasha, prva u vremenu moga propovijedanja, a Ja sam poučavao narod da se pripravi, da je slavi sa svim potrebnim nutarnjim raspoloženjima. Objašnjavao sam im otajstvo koje je u njoj sadržano.

Molio sam Oca za Njegovu posebnu pomoć ljudima tijekom ove svetkovine. Trebao sam propovijedati i strancima koji su bili u Jeruzalemu kako bi slavili ovu svetkovinu. Molio sam Oca da udijeli svjetlo svima koji će Me slušati, milost da vjeruju mojim riječima, da provode u praksu ono što sam poučavao, a moj Otac Mi je obećao sve ono što sam molio za njih. Moja molitva je bila trajna. Zbog toga sam sve zadobivao. Nisam se nikada umarao moliti i prikazivati sebe za ljudski rod.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, od Mene nauči kako moliti jednom gorljivom i ustrajnom molitvom prikazujući uvijek mome Ocu sva moja djela i zasluge i moliti Ga da se snagom njih udostoji udijeliti sve ono što želiš za svoje spasenje i spasenje bližnjih. Nemoj biti bojažljiva u traženju za sebe i za druge jer ti znaš kako sam Ja tražio i uvijek prikazivao svoje zasluge i djela za sve i uvijek molio, molio za sve milosti koje su potrebne. Iz toga nisam isključivao ni svoje najljuće neprijatelje i progonitelje. Zbog toga i ti ne trebaš biti drugačija od Mene u ovome. Trebaš Me savršeno nasljedovati moleći za sve, ne isključujući nikoga i ako ti je protivan, naprotiv, za njih moraš još žarče moliti jer su potrebniji. Nauči ljubav prema svome bližnjemu, podnosi njegove slabosti, nemoj suditi djela drugih ljudi, ali sudi, i to strogo, samo svoje nedostatke i manjkavosti, potiči samu sebe optužujući se pred mojim Ocem i nastoj zadobiti praštanje i milost za sve one koji čine zlo, moli za druge ono što želiš samoj sebi.

Četvrto poglavlje: Ono što je Sin Božji činio u svojoj nutrini u vrijeme svetkovine Pashe tijekom vremena kada se zadržavao u Jeruzalemu

Nemogućnost da otjeraju Isusa

Kad je došao dan Pashe kad je sav narod slavio, pismoznanci i farizeji pripravljali su se za ovu svetkovinu. Ja sam cijelu prethodnu noć proveo u molitvi Nebeskom Ocu. Znao sam da farizeji kuju međusobno zle planove, razgovaraju kako da Me potjeraju iz Hrama i grada da Me oni koji dolaze na proslavu svetkovine ne čuju i ne vide. Govorili su među sobom:

«Onaj» - a tako su Me zvali - *«podići će sav narod svojim propovijedima i prispodobama i svi će mu vjerovati jer u njegovim riječima ima privlačnosti koju mu je sam đavao dao kako bi nas uznemiravao».*

Ove i druge stvari govorili su tražeći način da Me potjeraju ili barem ušutkaju. Ipak nije im bilo to moguće jer nisu imali čime da Me optuže zbog svetosti moga života i savršenstva moga nauka i moje rječitosti. Ove zlobne osobe bile su i zanesene mojom osobom i nisu htjeli riskirati da Me potjeraju jer svaki puta kada bi dolazili k Meni, bili bi kao poništeni od uzvišenosti moga lika i sve moje osobe tako da su osjećali strah. Zato su bili u

velikoj muci jer nisu mogli ostvariti svoju nakanu da Me potjeraju. Uistinu, bila je jako mučna proslava ove svetkovine. Kao što su oni to i mislili, narod je hrlio slušati moje propovijedanje, klicao i veličao moju osobu. Smatrali su sretnima one iz Jeruzalema koji su imali mogućnost slušati moje propovijedi, a sve ovo je samo još više uznemiravalo otvrdla i zlobna srca pismoznanaca i farizeja.

Molitva za moje neprijatelje

Vidjevši njihovu zlobu jako sam trpio i dok su oni govorili zlo protiv Mene, molio sam Oca za njih da im udijeli svoje Božansko svjetlo da prihvate istinu koju su čak shvaćali. Trpio sam jer sam vidio da su bili tako ogorčeni, ali čast moga Nebeskog Oca nije Mi dopuštala da zadovoljim njihovim željama tj. da zašutim. Naprotiv, još sam gorljivije propovijedao kako bi svi spoznali i slavili moga Nebeskoga Oca. Sve sam Mu prikazivao i molio da udijeli mojoj braći snagu da ne prestanu činiti dobro i slaviti Ga kada bude onih koji su im protivni, koji ne mogu podnositi i trpjeti njihov nauk, da i tada nastave činiti dobro i slaviti Očevo milosrđe. Znao sam u tom trenutku da će u svijetu biti mnogo ljudi zaslijepljenih svojim strastima koji ne će htjeti trpjeti ni podnositi svjetlo i istinu.

Molio sam Oca da da snage vjernim slugama, da im udijeli veliku gorljivost za Njegovu čast, da ih ohrabri da se ne boje zlobe drugih ljudi koji su im protivni, nego da gorljivo nastave i poučavaju da svi shvate Božje milosrđe i vječne istine. Obećao Mi je moj Otac da će im dati milost za koju sam molio i vidio sam kako će mnogi to prihvatiti te sam Mu zahvaljivao, ali sam vidio i mnoge koji će se pokolebati pred progonstvom. Zbog njih sam jako trpio i još više molio Oca da ponudi više milosti i snage njihovom duhu da se mogu oduprijeti nasilju zlobnih ljudi i Otac je to i učinio. Vidio sam da će se neki ovom većom milošću oduprijeti perverznosti zlobnika, a neki od onih koji su pokleknuli u progonstvima da će nadvladati svoju slabost i započeti Me ponovo nasljedovati na slavu Nebeskoga Oca i svoje vlastito spasenje.

Zbog toga sam se jako radovao, ali sam i trpio jer sam vidio da neki ne će koristiti ni ovu veću milost koju sam molio od Oca, nego da će potpuno napustiti posao koji su započeli iz straha da će biti predmet srdžbe i ljutnje zlobnih ljudi i da bi mogli trpjeti progonstvo. Vidio sam da će se rasrditi, ne će činiti pokoru za grijehe, nego će se sramotno izgubiti. Molio sam Oca da ublaži bijes zlobnika, da nemaju toliko snage protiv Njegovih službenika i vidio sam da je moj Otac to i učinio u svojoj previsokoj providnosti tako da oni nisu više mogli toliko škoditi Njegovim istinskim i vjernim službenicima i slugama. Vidio sam isto tako kako će se neki od tih zlobnika obratiti vidjevši jakost i strpljenje slugu moga Oca i jako sam se radovao i zahvaljivao zbog toga Ocu. Molio sam Oca cijelu noć prije Pashe da svi oni koji Me budu slušali i razumiju moje riječi, a Otac Mi je obećao da će svima dati i udijeliti jasno svjetlo da vjeruju onome što budem govorio. I vidio sam kako će se mnogi okoristiti Božanskim svjetlom i mojim riječima. Molio sam Oca da tijekom proslave ove svetkovine učini nešto i za moju ljubljenu Majku Mariju koja je bila sama, a Ja sam je pozivao nutarnjim glasom. Uistinu, ujutro je došla u društvu pobožnih žena i nekih mojih rođaka.

Molio sam Oca da pomogne svoj mojoj braći da dok se brinu za spasenje svoga bližnjega, ne zaborave na svoju rodbinu i da ne propuste i njima donositi duhovnu korist kao što to zahtijeva ljubav i krvna povezanost, ali da ne budu previše na njih navezani. U duhu ih trebaju ljubiti i moraju se truditi oko njihova spasenja i nastojati voditi ih na put koji vodi u Nebo. Otac Me u svemu tome uslišavao i Ja sam Mu zahvaljivao.

Isusova spremnost na žrtvu križa

Proveo sam cijelu noć u molitvi svome Ocu. Kao i obično molio sam za svu svoju braću i prikazivao Mu samoga sebe. Molio sam da brzo dođe čas moje muke i smrti kako bi se dogodilo djelo otkupljenja. Zbog toga ispunjen ovom ljubavlju kazao sam Ocu:

«Evo Me, o moj Oče, došlo je vrijeme proslave svetkovine za vrijeme koje ću nakon svog propovijedanja završiti život i otkupiti svijet. Bit ću žrtvovan na oltaru križa. Budući da nije još došlo vrijeme koje si Ti odredio i ne mogu se žrtvovati ovoga dana kao što bih želio, Ja Ti prikazujem žrtvu svoje volje koja je spremna sve trpjeti, sve one okrutnosti koje će moji neprijatelji učiniti prema Meni u vrijeme moje muke. Sada to rado prihvaćam kako bih izvršio Tvoju volju i zadovoljio Tvojoj Božanskoj pravdi za grijehe cijeloga ljudskoga roda. Primi, o moj Oče, tijekom ove svetkovine žrtvu koju činim, žrtvu svoje volje kao zalog za sve ono što ću u svojoj ljudskoj naravi trpjeti na oltaru križa tijekom Pashe kada ću biti žrtvovan, kada će Me moji neprijatelji raspeti i ubiti.

Molim Te, Oče moj, da zbog one miline koji imaš u Meni tijekom ovog prikazanja udostojiš se dati svoj mojoj braći milost i posebnu svjetlost da prepoznaju dobročinstva Otkupljenja i odgovore na milosrđe koje tako velikodušno nudiš i daješ. Učini, o moj Božanski Oče, da se spase svi oni koji budu slušali moje propovijedanje, da moje riječi trajno odzvanjaju zemljom na dobro svih onih koji budu vjerovali u Mene. Udijeli svoj mojoj braći živu želju da ispune Tvoju Božansku volju i da daju život ako je potrebno Tebi na čast i za spasenje duša. Daj da Ja danas tijekom ove svetkovine vodim na putove istine svojim riječima sve one koji Me budu slušali».

Ta molitva je bila jako draga mome Ocu i odgovorio je na moje riječi i prikazanja ovim riječima:

«Ti si Sin moj ljubljeni u kome Mi sva milina. Svatko tko Te bude slušao, doživjet će utjehu i mnogi će vjerovati u Tebe a po Tebi Ja ću biti čašćen i slavljen».

Propovijed u Hramu pred Majkom

Kad je došlo vrijeme moga propovijedanja u Hramu, molio sam Oca za sve one koji su Me slušali. Započeo sam propovijed sa svom gorljivošću u srcu za slavu svoga nebeskog Oca i spasenje ljudskog roda. Dok sam propovijedao, pristigla je moja predraga Majka s onima koji su je pratili te su me i oni slušali.

Pozdravio sam svoju predragu Majku i govorio joj u srcu, a Ona Mi je odgovorila velikom ljubavlju. Gledao sam je i motrio, a to je ispunjalo moju dušu radošću. Ona Mi se divila i imala je samilosti za sve što sam trpio u svom srcu zbog progonstva, i na svom tijelu zbog pokora i postova Molio sam tada Nebeskog Oca da utješi sve ožalošćene duše koje će Njemu za ljubav kao Ja trpjeti, kao što sam Ja gledao svoju Majku i bio utješen. Otac Mi je obećao sve što sam molio i On to u svojoj očinskoj ljubavi i čini prema svima onima koji trpe Njemu za ljubav i u teškim situacijama On ih tješi. Nastavio sam svoj govor kako bi svi upoznali vječne istine moga Nebeskog Oca. Govorio sam o Njegovim Božanskim savršenstvima i beskrajnom milosrđu. Govorio sam da nitko ne može ići Njemu osim po Meni koji sam put, istina i život. Zbog toga svi koji žele hoditi putem istine i doći do života, neka dođu k Meni i prakticiraju sve ono što učim. U srcima slušatelja se raspaljivala živa želja da Me slijede i hode putem istine kako bi došli do vječnog, besmrtnog života.

Zloba protivnika

Ovu moju propovijed slušali su mnogi pismoznanci, farizeji i službenici Hrama, starješine i bješnjeli su. Zavist ih je izjedala u njihovoj utrobi. Na njihovim zlobnim licima se primjećivala odbojnost i bila je usmjerena prema Meni. Da su mogli, spalili bi Me svojim pogledima kao nekom munjom jer nisu mogli podnijeti vedrinu moga lica koja je poticala na radost, a moja uzvišenost ih je poništavala i strašila. Zbog toga su ustranu gledali, nisu gledali Mene bojeći se da će se morati predati divnim privlačnostima koje su izlazile iz Mene. Doživljavali su u svojoj duši sukob.

Milost je činila svoje u njima, ali oni zlobni su se odvažno tome opirali. Vidjeli su kako Me svi slušaju s divljenjem te su se čudili otkuda u Meni toliko mudrosti, milosti i svi oni darovi koji su Me činili ljupkim i poželjnim. To je samo u njima povećavalo zavist. Zbog toga su ometali slušatelje koji su bili blizu njih, ogovarali Me, klevetali jer je moje rođenje bilo od jednostavnog, priprostog čovjeka. Pokazivali su prstom na moju Majku kao na neku pučku priprostu ženu. Govorili su da su moji rođaci neugledne i siromašne osobe. Ali sve to nije ostavljalo nikakvog učinka u srcima onih koji su Me slušali jer je moj način propovijedanja bio divan i čudesan, a iz moje osobe je isijavala uzvišenost. Često sam spominjao svoga Nebeskog Oca da pobijem i zbunim te perfidne ljude tvrdih srdaca.

Otvoreno sam govorio da sam Sin Božji. Te riječi su bile kao strijele koje su prodirale u srce pismoznanaca i farizeja. Nisu htjeli to slušati jer su očekivali moćnog Mesiju, velikog židovskog vladara, a kada bi čuli da sam se Ja nazivao Sinom Božjim, bješnjeli su jer Me nisu htjeli priznati kao takvoga. Ne samo oni, nego i narod koji Me slušao nije htio vjerovati da sam Ja pravi Mesija. Farizeji su se jako trudili da Me pokažu kao jednostavnog čovjeka iz naroda i nisu mogli podnijeti da se nazivam Sinom Božjim jer su odbacivali i smatrali su sramotom da bi njihov Mesija bio tako poniznog porijekla. Toliko je bila velika njihova oholost da nisu htjeli čuti bilo što što bi ih vodilo prema poniženju. A Ja sam jako ljubio poniznost, ova je krjepost bila jako draga i mome Nebeskom Ocu. Zbog toga sam o njoj često govorio u slikama i usporedbama i javno poučavao o važnosti poniznosti. A oholi farizeji i pismoznanci nisu to htjeli slušati. Govorili su da o tome propovijedam i hvalim poniznost jer sam bio po porijeklu siromašan i neznatan i da na takav način želim zadobiti divljenje i vjerodostojnost kod onih koji Me slušaju jer nisam imao drugog načina da zadobijem sljedbenike.

Govorili su da sam ohol i ambiciozan jer nazivam Boga svojim Ocem i da se smatram Sinom Božjim i to si sve umišljam jer sam bio lijepog izgleda i privlačan po naravi kao osoba. Zbog toga sam se kao zanio i zahtijevao da Me se slijedi i časti. O, koliko su besmislica u svojim oholim i zlobnim srcima protiv Mene nalazili ovi ljudi! Koliko su toga govorili narodu samo da Me prezire, ne vjeruje Meni i mom nebeskom nauku! Dok sam Ja propovijedao, oni su tako rovarili. A Ja sam sve to vidio i sve Mi je bilo poznato te sam gorljivo branio čast svoga Nebeskog Oca i opominjao. Govorio sam na takav način da je onaj koji je bio blizu njih i slušao njihove klevete mogao jasno shvatiti njihovu zlobu jer je u mojim riječima bila Božanska mudrost. Oni koji su čuli da se o Meni loše govori bili su sigurni da sam osoba po naravi više nego ljudska jer sam sve shvaćao i prožimao najdublje tajne srdaca i to tako jasno, otvoreno i slobodno objavljivao i govorio.

Tako su bili postiđeni oni koji su loše govorili o Meni, koji su Me mrzili. Bili su zbunjeni, ali se nisu popravljali. Ove zlobnike podnosio sam neko vrijeme, ali vidjevši njihovu tvrdoću srca javno sam ih opomenuo jer su bili strastveni protiv Mene i mog nebeskog nauka. Ocu sam uputio molitvu da ne dopusti da riječi ovih zlobnika imaju učinka u srcima onih koji su ih slušali, nego da im udijeli svoje svjetlo kako bi svi shvatili istinu onoga što sam propovijedao, da ne prezru moju osobu te da moje riječi u njima imaju svoj učinak.

Otac je ispunjao moje prošnje i svi oni koji su Me slušali divili su se i bili uvjereni u istinitost riječi koje sam im propovijedao te su zahvaljivali Nebeskom Ocu. Nastavio sam sa propovijedi i svi su bili začuđeni slušajući Me s divljenjem, a moja riječ je raspaljivala njihova srca. Gledao sam ih uzvišenoga lica, ali punog ljubavi s vedrinom i ljupkošću. Moja prisutnost ih je poticala na iskrenu ljubav prema Meni.

Istovremeno je utiskivala u njihov duh sve ono što sam ih poučavao tako da to više ne zaborave. Mnogi slušatelji koji su bili stranci često su se vraćali u Jeruzalem samo da bi Me slušali, da bi Me vidjeli i da ih poučavam svemu onome što je potrebno za njihovo spasenje. Bio sam spreman sve ih tješiti i poučavati, želio sam njihovo spasenje jer sam došao na svijet kako bih sve spasio. Zbog toga sam ih pozivao da dođu k Meni, da ostave nepotrebne brige ovoga svijeta i slijede moj nauk. Svi su odlučivali da će činiti ono što sam propovijedao. Samo se zli farizeji i pismoznanci nisu htjeli podložiti mom nebeskom nauku. Naprotiv, postali su još više perverzni i govorili da će Me progoniti i činiti sve protiv Mene dok Me ne uspiju dati Rimljanima da Me ubiju sramnom smrću da tako svi shvate, kao što su oni to govorili moju zlobu i umišljenost.

Koliko se mučilo moje srce zbog ovih otvrdlih i zlih ljudi, a koliku sam Ja osjećao samilost prema njihovoj nesreći! Oni su to sami htjeli za sebe, svim silama su se opirali milosti, zloupotrebljavali mnoga milosrđa, odbacivali od sebe prosvjetljenje i Božja nadahnuća, pristajali su samo uz mržnju i zavist koju je đavao poticao u njihovim srcima. Ipak, prema njima sam bio milosrdan, pun ljubavi i toliko sam želio njihovo obraćenje, ali njihova sve veća zloba i protivljenje vodilo ih je do toga da se nisu htjeli predati slatkim pozivima Božanske milosti koja ih je pozivala i pružala im praštanje.

Entuzijazam i mržnja

Iza moje propovijedi mnogi koji su bili oboljeli od raznih bolesti dolazili su k Meni i molili za zdravlje. Ja sam ih sve tješio i liječio njihova tijela, a često puta i duše te su bili jako navezani i puni ljubavi prema Meni i mojoj osobi. Bili su jako ljubazni, a htjeli su Me obdariti darovima koje sam sve odbacivao. Htio sam jedino da ljube i slave Nebeskoga Oca, i da usvoje sve što sam propovijedao. Mnoštvo naroda je išlo kroz Jeruzalem, slavilo i zahvaljivalo zbog Mene, a bilo je i onih koji su govorili da sam veliki prorok i obećani Mesija. A bila je tolika mržnja farizeja, pismoznanaca i njihovih pristaša da su se povukli jer nisu mogli podnijeti što Me narod hvali i slavi.

Savjetovali su se da vide što mogu učiniti kako bi Me odstranili sa ovoga svijeta ili što učiniti da svi povjeruju da sam Ja samo ambiciozna osoba, da imam iste ciljeve kao i đavao, te da sve činim njegovom snagom. Ali ništa nisu zaključili kada su se sjetili Božje zapovijedi ne ubij i kada su vidjeli da je nemoguće učiniti da narod vjeruje ono što su oni htjeli. Svetost moga života, cjelovitost mog ponašanja, savršenstvo mojih djela, moja nebeska mudrost svima su jasno ukazivali da sam bio čovjek ne samo svet i nevin, nego da sam bio i više nego čovjek jer su u Meni vidjeli jasne znakove i objave da je u Meni Božja milost i samo Božanstvo.

Na ove jasne spoznaje ne samo da se farizeji nisu promijenili, nego su još više otvrdli te su kao i prije čekali prilike kako bi mogli izvršiti svoje zlobne planove. U međuvremenu su se prema Meni himbeno i prijateljski ponašali. Sve sam to vidio i imao samilosti za njihovu otvrdlost i žalio nenadoknadiv gubitak njihovih duša. Zbog toga sam trpio jako veliku muku.

Skupa s Majkom

Nakon što sam utješio sve one koji su dolazili k Meni razgovarao sam s mojom predragom Majkom i drugim pobožnim ženama koje su je pratile. Kako je bila utješena kada Me vidjela i veliko mnoštvo naroda koje Me slušalo i divilo se! Ali bila je i jako žalosna vidjevši zlobu farizeja. Ona je proročkim svjetlom već sve znala i jako je trpjela sa Mnom zbog progonstava koje sam doživljavao, zbog zlobe i zavisiti onih koji su bili protiv Mene, ali predraga Majka je bila sama ljubav, Mene je nasljedovala i imala samilosti prema onim bijednim i tvrdim srcima i puno za njih molila.

Nije se mogla nasititi motreći Me kao svoga dragog ljubljenog sina i istovremeno s poniznošću kao svoga Boga. Unutarnjim riječima izražavala je svoju veliku ljubav i muku koju je trpjela u samoći zbog moje odsutnosti jer sam bio jedini predmet njene ljubavi i jedini cilj prema kojem su uvijek bile usmjerene sve njene misli i njeni osjećaji. I Ja sam nju gledao s ljubavlju kao njen istinski sin i kao njen Bog i uvijek sam joj objavljivao tajne svoga srca. Zadržali smo se ovdje i molili Nebeskog Oca. Ja sam Ga molio za sve one koji su Me slušali da Svojom milošću u njima utvrdi one stvari koje sam pobudio svojom riječi u njihovim dušama te da ne dopuste da ih prevare uvjeravanja farizeja niti sugestije paklenih neprijatelja.

Radost i žalost

Moj Otac je davao veliku milost svima onima koji su slušali i vjerovali mojim riječima. Bio sam utješen i zahvaljivao Ocu. Radovao sam se što je to bilo na Njegovu slavu. Vidio sam, na žalost da će mnogi dopustiti da ih uvjere farizeji svojim zlobama i biti će prevareni od đavolskih sugestija koji su jako napastovali one koji su bili slabi u vjerovanju u istinitost onoga što sam propovijedao. Zbog njih sam osjećao veliku muku i molio Oca da im udijeli snagu da se odupru lažima i đavolskim zasjedama, da im udijeli svjetlo da shvate istinu onoga što sam propovijedao.

Moj Otac je to činio i mnogi su se obratili i ponovno se vraćali k Meni da čuju moje propovijedanje te su bili utvrđeni u istinitost mojih riječi. Zbog njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Molio sam za sve jer Mi je već sve bilo prisutno u duhu, sve što će se događati u svijetu i sve potrebe moje braće za milošću moga Oca da odgovore na Njegovo milosrđe, da se obrate na novi život, da opslužuju Božji Zakon i nasljeduju moj primjer, da provode u praksu moje riječi. Po mojim učenicima na svijetu će ostati trajni spomen na Mene. Vidio sam kako će mnogi živjeti sukladno evanđeoskom nauku.

Zbog ovih sam bio jako utješen jer su bili po volji moga Oca kao i zbog dobra koje je bilo u njima. Vidio sam da moje riječi ne će biti uzaludne. Puno sam molio Oca da im uvijek pomogne Svojom milošću, da im udijeli snagu i krjepost da nadvladaju sugestije paklenog neprijatelja, da ne vjeruju neprijateljima moga Evanđelja. Vidio sam da će ih biti puno i da će mnogi biti jako bijesni i zlobni. Otac Mi je obećao ono što sam molio, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih. Znao sam da će mnogi biti slabi i poslušati sugestije paklenog neprijatelja, vidio sam protivnike svoga Evanđelja. Zbog toga sam jako trpio i molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate vlastite zablude i zlobu mojih neprijatelja.

Vidio sam kako će se mnogi okoristiti ovim novim svjetlom i prihvatiti nauk mog Evanđelja te pobijediti i nadvladati đavla, kao i neprijatelje Vječne Istine. Zbog toga sam se radovao i uživao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam veliko mnoštvo onih koji će dopustiti da ih pobijede moji i njihovi neprijatelji jer se nisu okoristili Božanskim svjetlom ni pomoći Božje milosti i zbog njih sam jako trpio. Vidio sam bezbrojno mnoštvo neprijatelja svoga Evanđelja koji će progoniti moje sljedbenike. Kako je bila velika muka moga srca kad sam vidio njihovu perverznost, zlobu i nenadoknadivi gubitak njihovih duša, muke i patnje koje će trpjeti zbog

njih moji sljedbenici! Moje srce se ispunjavalo gorčinom zbog ovih zlobnika koji su vrijeđali moga Oca, gazili Njegov Božanski zakon i progonili one koji ga opslužuju.

Molio sam Oca milost za ove bijednike, molio sam milosrđe i praštanje i vidio sam da im je moj Otac bio spreman to udijeliti, ali oni otvrdli nisu to htjeli primiti, nisu htjeli prihvatiti Božje poticaje i htjeli su slijediti nagnuća protivna Božjem zakonu, pristati uz đavla i činiti sve ono što im je pakleni neprijatelj sugerirao. Kako sam se mučio moleći za njih iako sam vidio da se ne će predati Božjim pozivima i poticajima Božje milosti! Vidio sam isto tako da će se neke od ovih otvrdlih duša na kraju ipak predati Božjoj milosti i milosrđu, dopustit će da ih ono pobijedi, te sam zahvaljivao Ocu jer su se obratili i tako bili primjer drugima. To je bilo neko olakšanje za moje ožalošćeno srce koje je uvijek bilo ogorčeno zbog mnoštva onih koji će ostati u svojim zabludama i zato zauvijek izgubljeni.

Sam s Majkom

Na kraju molitve i zahvaljivanja Ocu zbog mnoštva dobročinstava koje je udijelio mojoj braći prikazao sam Mu sva svoja djela i zahvale kao nadoknadu za njihove nedostatke. Zatim sam se povukao i zadržavao sa svojoj predragom Majkom. Htio sam je utješiti prije njenog povratka u Nazaret. Razgovarali smo o svemu onome što je potrebno za spasenje duša jer je to bila jedina stvar koja nas je zanimala. Potakao sam Majku da strpljivo podnese sve ono što je čula da se loše Meni događa, progonstva pismoznanaca, farizeja i njihovih službenika. Molio sam je da nastavi moliti Nebeskoga Oca za spasenje svih ljudi posebno za obraćenje najtvrdokornijih.

Uvjeravao sam je kako Otac rado prima njena djela, da se naslađuje u njenim prošnjama i molitvama. Ponavljao sam joj da su u njoj sve moje miline, sva moja ljubav, da iako sam bio istinski Sin Božji, nisam zaboravljao da sam njen naravni sin te da nju kao predragu Majku istinski ljubim. Njoj sam izlijevao muke svoga srca, a Ona je proživljavala duboku samilost prema Meni i željela da se ispune sve želje moga srca za spasenje svijeta, a Ja sam se radovao što je moja Majka sudjelovala u mojim djelima, pokazivala se spremnom žrtvovati za spasenje svih duša i za svaku ponaosob.

Neko vrijeme sam se zadržao sa svojom Majkom u ovim razgovorima. Poslije smo razgovarali i o drugim stvarima, razgovarao sam i sa drugim ljudima koji su kao i Ona došli slušati moju riječ, poticao ih da ljube moga Oca, opslužuju Božji zakon koji propovijedam i poučavam. Da budu postojani u svojim odlukama, da ne popuste pred sugestijama paklenih neprijatelja, da ne vjeruju zlim glasinama koje su protiv Mene širili moji neprijatelji i neka trpe progonstva zato što opslužuju Božji zakon i slijede sve što sam ih poučavao.

Noćna molitva prije sljedeće propovijedi

Već je bilo kasno. Otišao sam u Getsemanski vrt i molio noću kao i obično. Moja Majka je ostala u društvu pobožnih žena u kući nekih prijatelja u Jeruzalemu. Prije nego što sam otišao povukao sam se nasamo sa Majkom i molio Pohvale Bogu. Nakon toga sam prikazivao uobičajena prikazanja i tada otišao moliti sam. Jako sam trpio u svojoj ljudskoj naravi zbog napora propovijedanja i ustrajnosti u molitvi. Žalosti moga srca su samo uvećavale moje patnje, patio sam u svom tijelu kao i svaki drugi čovjek i još više zbog toga što je moja ljudska narav bila tankoćutna, a služio sam se Svojim Božanstvom samo da bih opstao u životu a ne da bih izbjegao trpljenje.

Prihvatio sam sve patnje kako bih dao zadovoljštinu Božanskoj pravdi zbog bezbrojnih uvreda koje moj Nebeski Otac prima od moje braće. Kada sam došao u Getsemanski vrt,

molio sam Oca i molio za obraćenje najtvrdokornijih duša, onih koji su dopustili da ih farizeji uvjere u svoje izmišljotine da ne vjeruju mojoj riječi jer da sam opsjednut od đavla te da po njemu činim tolika čudesa i govorim s toliko mudrosti i rječitosti. Sve sam to vidio i doživljavao veliku muku motreći mnoge slabe i neoprezne duše koje su vjerovale tim riječima koje su protiv Mene govorili pismoznanci, farizeji i službenici Hrama. Zbog toga sam molio Oca da svi oni ujutro budu na mojoj propovijedi kako bi se uvjerili u istinitost i svetost mog nauka. Molio sam za sve i za svakog ponaosob, molio sam sve što je bilo potrebno da se obrate.

Sve Mi je to udijelio Otac, a Ja sam želio da čim prije dođe vrijeme da razotkrijem sve zablude tih bijednika jer su bili nepoučeni i lako su prihvaćali zlo, tim više jer se đavao jako trudio da ih uvjeri da je sve istinito što su govorili protiv Mene jer su pismoznanci i farizeji ugledne, učene i tobože prokušane osobe. Kad sam završio molitvu, malo sam se odmorio, dopustio mojim umornim udovima da se okrijepe. Nisam imao drugog ležaja osim gole zemlje i to Mi je uzrokovalo trpljenje. Sve sam prikazivao svome Ocu kao nadoknadu za sve ono suvišno što priskrbljuju moja braća.

Dobrota i autoritet

Nakon što sam se kratko vrijeme odmarao, zahvaljivao sam Ocu u ime sve svoje braće. Molio sam Pohvale Bogu i nakon uobičajenih prikazanja, budući da je već bio dan, pošao sam u Hram. Kad su Me službenici Hrama vidjeli kako ulazim, bješnjeli su protiv Mene, gledali su Me mračnim pogledima i zlobnoga lica. Tako su pokazivali sve protivljenje koje su imali protiv Mene i mržnju koju su nosili u srcu.

Nikada nisam pokazivao da imam bilo što protiv njih, nisam imao zlobe na licu nego sam ih uvijek gledao s ljubavlju i dobrohotnošću. Ti zlobnici su nastojali da padnem u neki čin nestrpljenja, uznemirenosti kako bi Me mogli napasti i optužiti za te nedostatke, ali nikada im to nije uspjelo. Zbog toga su još više bili protiv Mene kada su vidjeli da sam bio prepun gorljivosti za sve stvari koje su se odnosile na slavu Nebeskoga Oca, da sam opominjao prijestupnike i bio jako ožalošćen zbog njihovih uvreda. Govorili su:

«Ovaj nije po naravi tako blag kao što se pokazuje jer s autoritetom i ohološću opominje one koji krše Zakon».

Oni su smatrali ohološću gorljivost koju sam imao za slavu Nebeskoga Oca jer sam potjerao iz Hrama prodavače i to sa puno autoriteta. Zbog toga su Me nazivali uznositim i oholim. Budući da su smatrali kako sam Ja samo ohol i umišljen, trudili su se na sve moguće načine da Me dovedu do toga da budem srdit. Govorili su kako glumim da sam blag i ponizan a da će na kraju razotkriti ono što sam Ja uistinu. Svi njihovi napadi i sve njihove spletke bile su uzaludne jer nikada nisu mogli vidjeti niti čuti drugo doli gorljivost za slavu Nebeskog Oca. Govoreći pokazivao sam puno autoriteta, a uzvišenost moga lica ih je poništavala i budila strah u najokorjelijim grješnicima.

Kod nekih je uzrokovala i užas, ali istovremeno i ljubav i povjerenje koje ih je poticalo da se Meni utječu. Ali otvrdli i perverzni farizeji su govorili da je taj strah bio uzrokovan time što sam bio nedostojan i opsjednut čovjek. Mnogi zlobnici su prezirali ljubav i povjerenje koje sam i kod njih poticao svojim uzvišenim izgledom. Nakon što su toliko puta to prezreli postali su nesposobni da ikada u Meni primijete ljubav i povjerenje. Zbog toga su govorili da je moj izgled zastrašujući a ne ljubazan i povjerljiv kao što je to bilo svima očito. Nije im bila dana vjera jer većina je vidjela kako sam bio istovremeno ljubak i uzvišen i kako je moje lice poticalo na povjerenje sve ljude i kako su i najveći grješnici k Meni dolazili. Moja uzvišenost je kod njih budila strah od grijeha. Ulijevao sam im u nutrinu odbojnost i

užas prema grijehu, a moja vedrina i blagost su ih poticali na nadu da će zadobiti tjelesno i duhovno zdravlje, utjehu u svim svojim patnjama i žalostima kao što je to uistinu svatko i doživljavao.

Molio sam Oca da da svim mojim sljedbenicima i nasljedovateljima dio te milosti tj. da ulijevaju grješnicima povjerenje i hrabrost da idu k njima i slušaju njihove poticaje i propovijedi te da po njima zadobiju oproštenje grijeha i obrate se. Tako će moji sljedbenici utješiti ožalošćene duše bilo svojom pomoći, bilo svojim riječima, a Otac Mi je obećao da će im udijeliti jednu takvu milost. Uistinu, može se primijetiti da mnogi od mojih sljedbenika samo svojom prisutnošću nekome postaju utjeha a kod nekih bude kajanje i želju da još više ljube i služe Nebeskom Ocu.

Istovremeno oni kod nekih grješnika pobuđuju strah i zbunjenost jer ih grijeh koji imaju u sebi preplaši zbog prisutnosti Božje milosti koja boravi u mojim prijateljima i sljedbenicima. Kod grješnika uz zbunjenost oni uzrokuju i povjerenje i hrabrost da im pristupe u nadi da će ih moj Otac po svojim službenicima prihvatiti, primiti i voditi prema sjedinjenju sa Sobom. Uistinu, vidio sam kako će mnogi zadobiti oproštenje svojih grijeha, promijeniti se i izaći iz svojih zabluda zahvaljujući mojim sljedbenicima bilo zbog njihovih poticaja bilo zbog njihovih molitava. Zahvaljivao sam Ocu i molio Ga da svima udijeli svoju milost, ljubav i snagu da nadvladaju moć njihovih paklenih neprijatelja i još više moć njihovih strasti. Vidio sam da će gotovo sva moja braća dopustiti da njima ovladaju nutarnje strasti kao što su to činili i farizeji.

Zbog toga sam puno molio Oca da ih prosvijetli i pomogne da upoznaju svoje strasti uz pomoć Njegove milosti. Vidio sam kako Otac daruje to mojoj braći jer sam Ja to molio te da će se mnogi time okoristiti i napredovati u krjeposti. Zbog toga sam se jako radovao i zahvaljivao Ocu. Ali sam isto tako vidio da će to mnogi zanemariti te sam bio ogorčen, da će dopustiti da njima ovladaju neuredne strasti i da će na kraju doći do vječne propasti. Nisam propuštao moliti za njih. Vidio sam da će se neki poslije toliko otpora ipak predati Božjoj milosti i zbog njih sam zahvaljivao Ocu.

Različitost slušatelja

Dok sam molio u Hramu, došla je moja Majka koja se nakon propovijedi trebala uputiti u Nazaret. Došao Me slušati veliki broj ljudi kao i prethodnih dana. Gotovo svi su se ponovo vratili slušati Me da vide i čuju da li ću biti ljubak kao i jučer. Bili su različiti motivi onih koji su došli. Neki su došli jer ih je zanimalo njihovo vječno spasenje, drugi da čuju što farizeji govore o Meni, da li je to istina, treći da Me čuju propovijedati zbog užitka koji su u tome prije doživljavali.

Neki su došli iz ljubavi i dobre volje koju su imali prema Meni, neke su poslali farizeji da vide i špijuniraju što govorim i činim i kako ozdravljam bolesnike. To je za njih bilo nepodnošljivo jer su vidjeli divna djela koja sam činio, koja su potvrđivala sve ono što sam propovijedao i naučavao, a bolesnici koje bih ozdravljao su za njih bili jedan nepodnošljiv teret, a Ja sam zbog ovih čudesnih djela bio ljubljen od sviju. Većinom su vjerovali što sam poučavao jer su bili utješeni i primali od Mene razna dobročinstva.

Božja riječ, a ne ljudska znanost

Kad je došao taj trenutak, ponovno sam propovijedao narodu, a prije toga sam molio za pomoć svog Nebeskog Oca. Svatko tko Me slušao, bio je većinom uvjeren u istinitost onoga što sam govorio. Svi su se divili. Mogli su vidjeti kako sam postao sve više blag i mio.

Svojim riječima sam privlačio njihova srca i poticao ih na veliku ljubav prema Nebeskom Ocu i na opsluživanje Božanskog zakona. Iako je moja mudrost bila velika i Božanska, ipak moje riječi su mogli svi shvaćati. I najjednostavniji su shvaćali jasno te su bili zadivljeni i slavili moga Oca. Najčešće sam narodu govorio u prispodobama jer su ih dobro shvaćali, a moja riječ bi na takav način bila utisnuta u njihovo srce.

Kada sam govorio, nisam tražio lijepe parole i ideje, nego je sve bilo jednostavno i na korist sviju te su mogli u mojim riječima motriti riječ Božju, a ne ljudsku znanost. Učitelji Zakona i farizeji dobro su poznavali moj način govora, da je on bio nadnaravan i Božanski, ali se nisu okoristili tim svjetlom. Naprotiv, u njima je rasla zavist i sve su nastojali okrenuti protiv Mene te su onaj spasonosni lijek koji je dolazio od Mene preobražavali kod sebe u otrov za dušu, a Ja sam im s toliko ljubavi sve nudio. Istovremeno dok sam propovijedao, vidio sam srca slušatelja kako su se utvrđivala u istini koju sam objavljivao. Molio sam Oca da učini postojana ta srca svojim svjetlom i milošću, a Otac im je u tome pomagao. Govoreći im u prispodobama dao sam im jasno shvatiti da je ono što farizeji govore protiv Mene čista laž. Nisam nikoga imenovao ponaosob, ali sam razotkrivao zlobu tvrdih i perverznih srdaca tako da kada su loše govorili protiv moje nevinosti, nauka i čudesa koja sam činio za sve, svi su mogli jasno shvatiti da je to bilo zbog njihove strasti i zavisti.

Ja sam propovijedao ove istine ne optužujući nikoga, ali na takav način da su svi mogli razumjeti. Farizeji čuvši kako poučavam, budući da se nisu popravljali iz uvjerenja, barem su se mijenjali tako što su zbog svoga dobrog glasa povremeno Me prestajali optuživati i govoriti loše protiv Mene. Nije to bilo obraćenje. Farizeji su bili zbunjeni, a narod poučen. Farizeji se nisu mijenjali, pristajali su uz strast i mržnju. Nisu se više obazirali na to što im pred drugima opada reputacija. Bili su tako zaslijepljeni da su bili spremni izgubiti svoj život samo da sve druge uvjere kako sam lažljivac i opsjednut. Iako sam osjećao veliku muku zbog njihove zlobe, ipak sam sve trpio nepromijenjene duše s jakošću i strpljenjem.

Molio sam Oca da udijeli svim mojim sljedbenicima ovu milost da trpe radosno s postojanošću duha sva ogovaranja i preziranja njihovih protivnika i neprijatelja. Otac je obećao da će im udijeliti tu milost i On to spremno i čini. I uistinu, moji istinski prijatelji i sljedbenici sve trpe nepomućene duše s radošću i tako pokazuju da su moji pravi prijatelji i sljedbenici. Zbog ovih sam se jako radovao i zahvaljivao svome Nebeskom Ocu. Nastavljajući svoju propovijed utvrđivao sam u istini svoga nauka sve slušatelje, poticao ih da dobro koriste vrijeme i čine dobro. Budući da je svjetlo mog nebeskog nauka bilo takvo da ih je prosvjetljivalo, vjerovali su onome što sam govorio i tako postajali sinovi svjetla. Nisu dopustili da ih više prevare tmine, zloba i neznanje.

U mnogočemu sam ih poučavao i te stvari su se jako duboko urezale u njihov duh. Na kraju moje propovijedi bili su zadivljeni zbog svega što su kod Mene primjećivali i što su čuli. Zato je narod slavio i veličao moju osobu i moju mudrost, a to je bila velika muka farizejima. Neki su Mi pristupili kao i obično da ih ohrabrim i savjetujem u posebnim patnjama koje su trpjeli, a Ja sam ih tješio, poučavao i liječio bolesnike koji su se tu nalazili.

Susret s Majkom i molitva u Hramu

Pristupila Mi je i moja predraga Majka, a Ja sam se sinovskom ljubavlju kratko vrijeme s njom zadržao, poticao je i pozvao da dođe često slušati moje riječi i da Me susretne kao svoga pravoga sina jer sam bio predmet sve njene ljubavi. Ovdje su više govorila naša srca nego jezik. Ona mi je pokazala koliko Me ljubi i koliko je trpjela za Mene, a Ja sam je uvjeravao kako to rado prima moj Nebeski Otac. Zatim Me Marija ostavila i vratila se u

Nazaret skupa sa ženama koje su je pratile. Ostao sam u Hramu i molio Oca i u ovoj sam molitvi vidio koje će plodove slušatelji imati od mojih riječi prilikom ove svetkovine.

Zbog toga sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam kako će se još više proširiti glas o mom propovijedanju po gradu, okolnim mjestima, po Galileji zbog mnogih stranaca koji su Me došli slušati. Vidio sam sve one gradove u kojima će Me slušati. Zbog toga sam jako uživao i rado prihvatio sve napore da tamo pođem, tim više jer sam vidio plod propovijedanja tj. spasenje mnogih duša i obraćenje mnogih grješnika. Molio sam Oca za spasenje svih kao što sam to običavao činiti i za svakoga ponaosob. Prikazivao sam svome Ocu sva svoja djela u ime sve moje braće jer sam sve činio njima za ljubav i na slavu svoga Nebeskoga Oca, a On je to sve prihvaćao iako su mnoga moja braća bila nedostojna.

Moja djela su bila savršena i sveta i takve ih je rado prihvaćao Otac jer su Mu bila jako draga i nije mogao ne prihvatiti ih. Prikazivao sam sve na Njegovu slavu kao zadovoljštinu za obeščašćenje zlobnih farizeja i njihovih sljedbenika i svih onih zlobnika koji su bili na svijetu, posebno onih koji su se klanjali lažnim bogovima. Nastojao sam nadoknaditi za sve one koji će ubuduće biti u svijetu. A kada sam zadobio od Oca što sam želio, zahvaljivao sam Mu u ime sve svoje braće.

Hrana i odmor sa siromasima

Iza molitve zadržavao sam se sa svojim sljedbenicima koji su došli da ih poučim kako da Me nasljeduju i provode u praksu sve što sam propovijedao. Bio sam, o moja zaručnice, jako oslabio i moja ljudska narav je trebala odmor i okrjepu. Zbog toga sam primio ono što su Mi ponudili, s njima izašao iz Hrama, povukao se u stranu i kao siromah se hranio s malo kruha i vode. To je bila moja uobičajena hrana tijekom propovijedanja. Nemoj misliti da Mi je to bilo žao, naprotiv, uživao sam u tome. Tako sam davao zadovoljštinu Božanskoj pravdi za uvrede svoje braće ljudi jer su gotovo svi žudjeli za bogatstvom i neumjerenošću u hrani jako vrijeđali moga Oca. Puno sam trpio i prikazivao Ocu sve kao zadovoljštinu za uvrede koje Mu nanose moja braća.

Propovijed primjera

Nakon što sam se kratko vrijeme odmorio i učinio uobičajena prikazanja pošao sam s onima koji su bili sa Mnom, siromašni jednostavni ljudi, prošao sam Jeruzalemom da Me svatko vidi i motreći Me nauči prezirati oholost i uznositost, te da nauči nešto o krjeposti, poniznosti i čednosti po mome ponašanju. To se urezivalo u srca onih koji su Me gledali s dobrom voljom, a ne s protivljenjem kao što su to činili licemjerni farizeji. Moja osoba je poticala na krjeposti pa i onda kada sam šutio jer su izvana mogli primijetiti one krjeposti koje sam potpuno posjedovao u svojoj nutrini. Kada sam kročio gradom, mnogi su zastajali da Me vide i bili su zbunjeni, neki raskajani zbog ljupkosti moga izgleda.

Drugi su bili dirnuti i još su Me više uzljubili. Farizeji nisu mogli podnijeti da Me vide u Hramu, a još im je bilo nepodnošljivije vidjeti Me kako idem po gradu jer su vidjeli koje je učinke to imalo kod onih koji su Mi se divili blagoslivljajući Boga koji Me poslao. Blagoslivljali su Majku koja Me rodila, blagoslivljali moj jezik, uzvišenu mudrost, slavili su moju ljupkost i vedrinu, ljepotu i uzvišenost moga lica. Neki su blagoslivljali divnu privlačnost koju su u Meni primjećivali i uviđali, neki veliku ljubav jer sam sve tješio, ozdravljao i mnoge krijepio.

Ukratko, bilo je mnogo onih koji su Me slavili, zahvaljivali Bogu i u istini i pravdi o Meni govorili. A mnogi su šutjeli zbog straha od pismoznanaca i farizeja jer se proširio glas

da Me oni mrze. Dok sam išao po gradu, bilo je mnogo hromih koji su Mi pristupili i molili da ih ozdravim, a Ja sam to i činio. Zbog toga se samo povećala zbrka po gradu, ali i veliko poštovanje prema Meni. Pismoznanci i farizeji su se jako obeshrabrili i mislili da Me ne će uspjeti potjerati iz Jeruzalema, da ne će uspjeti u svom naumu da Me drugi ljudi smatraju uznositim i opsjednutim čovjekom kao što su to o Meni govorili. Zbog toga je sve više rasla njihova srdžba i strast protiv Mene, sve ono što su dosad držali u svome srcu, a izvana su se pravili da su moji sljedbenici, kao što su to odredili na jednom sastanku, i to samo zato da se narod ne bi okrenuo protiv njih.

Bojali su se da će Me narod izabrati za svoga kralja te da više ne će biti njima podložan. Zbog toga su jako oprezno djelovali. Jako su pazili na sva moja djela i riječi nebili pronašli nešto da Me klevetaju, što im nikada nije uspjelo jer su sva moja djela bila savršena i učinjena u istinskom svjetlu. Oni su bili u tami, ljubili tamu, prezirali svjetlo i sama svjetlost ih je zaslijepljivala. Otkrili su to svjetlo koje su vidjeli u Meni, ali su Me klevetali i sve više mrzili svjetlo. Nakon što sam prošao gradom na takav način, povukao sam se u Hram i molio za sve one koje sam vidio i čuo i kojima sam udijelio tolika dobročinstva tjelesnoga zdravlja da ih moj Otac utvrdi u vjeri i mom nauku da poveća u njima dobre učinke koje je moja prisutnost potakla u njima. Ostajao sam zatim sam jer su se oni svi vraćali svojim kućama.

Noćna molitva i kratak odmor u Getsemanskom vrtu

Iza molitve povukao sam se kako bih proveo noć u Getsemanskom vrtu. Izlijevao sam svome Ocu muku svoga srca vidjevši zlobu i protivljenje farizeja i svih njihovih sljedbenika. Molio sam za svu svoju braću ljude koji će nasljedovati farizeje i koji će postajati sve tvrđi na pozive milosti, koji će ljubiti tamu, prezirati istinsko svjetlo koje će preko mojih sljedbenika biti njima objavljivano. Vidio sam svu zlobu tih ljudi i uzdisao od muke koju sam doživljavao u srcu te svome Ocu prikazivao to kao zadovoljštinu za uvrede koje se Njemu nanose. On je bio jako srdit prema ljudskom rodu, a Ja sam na sebe uzeo svu Njegovu srdžbu jer sam osobno predstavljao ljudski rod. Zbog toga ponižen prostro sam se na zemlju u Očevoj prisutnosti. Bio sam ožalošćen zbog tolike zlobe svoje braće. Molio sam praštanje u ime svih i prikazivao Sebe da sam spreman trpjeti svu strogost Njegove srdžbe.

Prikazivao sam Mu patnju i muku koju sam trpio, sva svoja djela i trpljenja, spremnost volje da vršim Njegove zapovijedi. Molio sam Ga dubokim uzdasima da bude milosrdan prema svima. Ljubav koju je Otac imao prema Meni i milina kojom je prihvaćao ova moja prikazanja bile su toliko velike da Mi je Otac uvijek davao ono što sam molio. Zbog toga je pokazivao da je Njegova srdžba ublažena i da Mu je iskazana potpuna zadovoljština onime što sam Mu prikazivao. To Me tješilo kad sam vidio da Otac obećava praštanje svima onima koji to budu htjeli i da će udijeliti milosti koje ću za njih moliti.

Slavio sam Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe u ime sve svoje braće, zahvaljivao i slavio Njegovu očinsku ljubav koju je pokazivao prema Meni i mojoj nedostojnoj braći jer su kršila svoja obećanja te su tako postajali još više nedostojni. Ali Otac je iz ljubavi prema Meni bio milosrdan prema svima i bio je Otac pun ljubavi, a Ja osjećajući i vidjevši sve obveze prema Ocu zbog onoga što će udijeliti mojoj braći, trudio sam se novim prikazanjima iskazati Mu još veću zadovoljštinu, slaviti Ga i zahvaljivati. Molio sam Ga da udijeli svoje svjetlo i mojim sljedbenicima da spoznaju dobročinstva kojima On obasiplje ljude zbog njihovih molitava kako bi shvaćajući ta dobročinstva bili zahvalni Ocu kada Mu iskazuju sve one slave, pohvale i zahvalnosti.

Proveo sam noć na ovaj način, kratko se odmorio jer je moja ljudska narav oslabila zbog trajnog propovijedanja i pokore. Osjećao sam veliku potrebu za time. Noću sam bio

izložen nepogodi hladnoće, nisam bio pokriven, bio sam golih nogu, potpuno promrzao, nisam se imao čime zaštititi. Gledao sam svoje siromaštvo i patnje, slavu i počinak u Očevu krilu što sam ostavio kako bih došao na ovaj svijet spasiti ljude. Vidio sam kako se najveći broj ljudi ne će okoristiti tolikim dobročinstvom, kako će biti malo onih koji će prihvatiti dobročinstvo otkupljenja te sam jako trpio zbog toga. Da Me nije podržavalo Božanstvo koje je bilo u Meni, umro bih zbog te patnje vidjevši da će za tolike biti beskorisno tako veliko dobročinstvo, da su za mnoge uzaludni moji uzdasi, beskorisne moje patnje zbog njihove tvrdoće i odbojnosti.

Nova propovijed u Hramu

Rano ujutro, pun gorčine zbog gubitka tolikih duša ponovno sam pošao u Hram propovijedati s uobičajenom gorljivošću za slavu Nebeskog Oca i spasenje duša koje sam došao otkupiti. Bio sam još više blag u riječima i djelima. Ušavši u Hram molio sam Oca da udijeli svoju milost i pomoć svim slušateljima. Dok sam se zadržavao u molitvi, narod je došao slušati Me a Ja sam bio obuzet ljubavlju prema Ocu i za njihovo spasenje te sam im naviještao vječne istine da upoznaju zablude u kojima se nalaze. Nisam se obazirao na ljudska mišljenja. Iako su tu bili pismoznanci i farizeji, nisam ništa propustio reći od onoga što je potrebno da se obrate.

Sa svom slobodom i otvorenošću opominjao sam protiv poroka, nutarnje mržnje, škrtosti, ambicija, oholosti, laži, zavisti, mrmljanja, pretvaranja. Prijetio sam da svi ovi poroci i grijesi vode do vječne muke i vječnog gubitka Boga. Govorio sam to gorljivo s ljubavlju, a oni su još više bješnjeli i optuživali Me da govorim iz umišljenosti te da sam u potpunosti protivan njima i njihovim djelima. Oni su sve shvaćali naopako. Znao sam tajne njihovih srdaca i grješnost njihove duše i zbog toga su bili još više zbunjeni. Iako su bili sve više zaslijepljeni zbog strasti u svom razumu, ipak svjetlo moje riječi je prožimalo njihov duh i davalo im da shvate istinu.

Zbog toga su u sebi doživljavali jedan pakao zbunjenosti. Božansko svjetlo prodiralo je u njihov duh, a moje riječi su poticale njihovo srce, ali strasti su se u njima borile i njima vladale jer je njihova volja bila protivna, opirala se milosti. Nažalost shvaćali su istinu koju sam propovijedao, ipak je nikada nisu htjeli prihvatiti. Narod je dolazio sve više slušati Me i sve se više utvrđivao u istini koju sam im davao da jasno spoznaju. Kada je završila propovijed, zahvaljivao sam Ocu kao i obično. Molio sam za sve one koji su Me slušali, zatim sam Ja slušao one koji su Mi pristupali da ih utješim, bolesnici su dolazili da zadobiju zdravlje, a Ja sam ih liječio svom ljubavlju. Tješio sam sve koji su Mi dolazili, poučavao sam neuke, poticao ih na ljubav i zahvalnost Nebeskom Ocu.

Bilo je nekih koji su Me slijedili iako još nisu boravili uvijek sa Mnom, nisu nikada propuštali doći slušati moje propovijedi, a nakon toga vraćali bi se svom uobičajenom zanimanju kako bi zaradili sve potrebno za život. Nakon što sam se pobrinuo za sve one koji su k Meni dolazili s dobrom voljom, poučio ih i izliječio, zadržao sam se u molitvi sa Ocem i prikazivao Mu sve što sam činio. Njega sam slavio i prikazivao zasluge za svoju braću, a za sebe sam jedino želio da uvijek i u svemu vršim Očevu volju.

U sinagogama

Nastavio sam živjeti na ovaj način, poučavao sam narod, liječio bolesnike, izgonio zloduhe, a đavli su na samu moju prisutnost bježali i ostavljali slobodna tijela koja su posjedovali. Liječio sam svaku vrstu bolesti. Išao sam po gradu i ulazio u sinagoge pismoznanaca i farizeja i sav prožet gorljivošću otvoreno im govorio, govorio im o njihovim

zabludama, pobijao ih i učinio sam da u svojoj nutrini shvaćaju svu svoju zlobu. Ovi su Mi tada prkosno odgovarali, iako sa strahom, jer su znali da ih ja poznajem iznutra.

Govorili su da su slobodni, da se ne trebaju nikome podložiti, a Ja sam im otvoreno govorio da su robovi, da se nalaze u najtežem i najmučnijem ropstvu kojeg se trebaju osloboditi. Oni su navodili razloge svoje slobode, a Ja sam ih poticao da shvate da su nesretni robovi jer robuju grijehu, da ne uživaju istinsku slobodu koju uživaju prava djeca moga Nebeskog Oca i da svi oni koji Njemu služe uistinu su slobodni. Rob je onaj koji griješi i na takav način svatko postaje rob svoga grijeha.

Neki su povjerovali u istinu koju sam govorio te su odlazili a da nisu ništa odgovarali, drugi su šutjeli, a Ja s autoritetom, ali i s ljubavlju, nastojao sam omekšati njihovo otvrdnuće i poticao ih da se predaju istini moga nauka, da se okoriste milosrđem koje je Otac imao prema njima. Zlobnici su šutjeli, bili su jako zbunjeni, a Ja sam išao dalje. Ostajali su i uzajamno se savjetovali zaključili da se na bilo koji način ne trebaju Meni podložiti jer to ne priliči njihovom staležu jer Ja jednostavan čovjek iz naroda. A Ja sam čuo sve njihove razgovore i jako puno trpio vidjevši kako su oholi i protivni. Nebeskog Oca sam za njih molio da ih ne kazni kako su to zasluživali, nego da im i dalje nastavi iskazivati milosrđe i čekati da čine pokoru.

Na kraju, u osvit Sudnjeg dana ne će imati isprike, naprotiv, bit će posramljeni vidjevši kako je Otac prema njima iskazivao milosrđe i kako su oni to prezirali. Moja misao je išla prema svoj mojoj braći koja su Mi protivna. Molio sam Oca da zadrži kaznu prema njima, da im bude milosrdan i čeka njihovu pokoru. Vidio sam sve koji će zloupotrijebiti ovo milosrđe i strpljenje moga Oca. Ali kada se već nisu htjeli okoristiti milošću koju sam im zasluživao za vječnost, želio sam da barem dožive ljubav koju sam imao prema njima u vremenu, jer nisam im mogao učiniti nikakvo drugo dobro jer to oni ne žele. Neka se barem produži vrijeme na kraju kojega će biti zasluženo kažnjeni. Isto tako sam molio da budu kažnjeni milosrdno i da im se ublaže kazne kao što to Otac i uistinu čini. Zatim sam zahvaljivao u ime svih otvrdlih grješnika na velikodušnosti i strpljenju kojima ih Otac podnosi u vremenu a da ih ne kazni kako zaslužuju.

Trudio sam se da nadoknadim ono u čemu griješe i imaju nedostatke, da iskažem Ocu slavu i čast koju Mu oni ne iskazuju. A Otac je bio ganut. Zbog toga je ublažavao gorčinu koju je imao prema ovim zlobnim ljudima koji su sami izabrali svoju vječnu propast.

Učitelj

Već se proširilo u gradu mišljenje i glas o mome nauku i čudesnim djelima, o tome kako liječim sve bolesnike, kao i o svetosti moga života, o nevinosti i cjelovitosti moga ponašanja. Narod, a i mnogi narodni velikaši, govorili su s divljenjem te su mnogi vjerovali u Mene. Zbog toga su neki dolazili pitati Me za mišljenje i savjet. Nazivali su Me Učiteljem, ali malo je bilo onih koji su istinski htjeli biti moji učenici. Bilo je onih koji su dolazili pitati Me što trebaju činiti da baštine život vječni o kojemu su čuli da sam propovijedao kao i o veličini i ljepoti vječnog blaženstva. Oni su željeli to posjedovati, ali nisu bili spremni činiti što je potrebno da bi to postigli.

U njima sam uviđao želju bez volje da to provedu u djelo. Ipak sam kazao jednome od njih da ode prodati sve što posjeduje, zatim da to razdijeli siromasima, dođe i slijedi Me, ali on je imao srce navezano na zemaljska dobra i nije prihvatio poziv jer mu je izgledalo nemoguće da se toga riješi. Usprkos toga što sam izgovarajući riječi poticao njegovo srce, on je dopustio da ga pobijedi ljubav prema zemaljskim stvarima, okrenuo Mi je leđa i otišao i nije se više vratio. O kako sam imao veliku samilost prema toj duši jer sam vidio da se ne će

okoristiti mojim naukom i pozivom da Me slijedi u siromaštvo. Vidio sam da će mnogi zbog ljubavi prema zemaljskim stvarima izgubiti vječna dobra. Zbog toga sam puno trpio, molio Oca da ih prosvijetli, da im udijeli milost da se mogu osloboditi te navezanosti, služiti se dobrima ovoga svijeta na takav način da im to ne bude zapreka za dobivanje vječnih dobara.

Otac Mi je obećao da će im udijeliti tu milost, a Ja sam vidio da će se mnogi time okoristiti, ali više njih će to zanemariti i ostat će izgubljeni trčeći za prolaznim stvarima ovoga svijeta. O kako je toga dana bila velika muka moga srca kada sam pun gorljivosti za spasenje duša molio za njih, a one su bile nezahvalne. Ove prevarene duše su odbijale milost, a Ja sam propovijedao upravo naglašavajući štetnost navezanosti na prolazna zemaljska dobra, rekao sam otvoreno da je jako teško bogatašu doći do spasenja zbog navezanosti na svoja bogatstva.

Ali zlobni farizeji i ovdje su Me optuživali govoreći da propovijedam prezir prema dobrima ovoga svijeta samo zato što sam Ja bio siromašan da bih na takav način pokazao da sam savršen čovjek jer sve prezirem. Nisu nikada propuštali klevetati Me i na krivi način interpretirati sve što sam naučavao. Ali bilo je i puno onih koji su prihvatili moju riječ, posebno oni koji su dolazili k Meni sa željom da Me istinski slijede, a ne sa dvoličnošću kao što su to činili neki pristaše farizeja i pismoznanaca. Narod koji je čuo moje propovijedanje, k Meni je dolazio. Jednoga dana kada sam hodao po gradu, prišao mi je čovjek potaknut sjetilnom ljubavlju zbog uzvišenosti i vedrine moga lica koje je poticalo srca ljudi da Me ljube i rekao da želi biti sa Mnom kako bi spasio svoju dušu. Pitao Me što treba činiti, a Ja sam Mu rekao:

«Slijedi Me!»

Ali ovaj se ispričavao govoreći da treba ići sahraniti svoga oca, zatim urediti sve druge stvari. Ja sam mu sa svim autoritetom kazao:

«Neka mrtvi sahranjuju mrtve, a ti slijedi Me».

Mladić nije odgovorio na poziv i nije više došao k Meni. Nije bio dostojan slijediti Me zbog navezanosti na tijelo i krv i to je bio razlog što je odustao. Ove i slične druge navezanosti uzrokovale su veliku žalost u mom srcu jer su mnogi prezirali milost poziva koji sam ljubazno upućivao ljudskim srcima, a ako bi oni bili navezani na bilo što, postajali su nesposobni odgovoriti na poziv. Zbog toga više nisu bili pozivani. Vidio sam da će mnogi od moje braće slijediti ovaj nesretni primjer i ne će odgovoriti na Božje pozive te će ostati vezani uz svoju bijedu. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli.

Vidio sam i kako će mnogi velikodušno odgovoriti, a isto tako će mnogi ostati zaslijepljeni i navezani uz svoju bijedu. Molio sam Oca da im dalje iskazuje milosrđe i dalje potiče njihova srca da u ljubavi prihvate nasljedovanje Mene. Vidio sam isto tako da moj Otac to čini i na kraju da će se neki uistinu obratiti i odgovoriti na Božji poziv. Ali to ne će učiniti oni koji će ostati u svojoj tvrdoći srca i protivljenja. Zbog ovih je moje srce trpjelo velike gorčine, a Ja sam zahvaljivao Ocu za one koji su odgovorili moleći i za one koji su htjeli ostati u svojoj bijedi. Prikazivao sam Ocu svoja djela kao nadoknadu za sve ono čime su vrijeđali Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Poticaj svojoj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, nauči odmah odgovoriti na milost i nemoj oklijevati ispuniti sve ono što spoznaš da želi moj Otac od tebe da ne bi pala pod Njegove kazne u slično stanje u kome su mnogi drugi ljudi jer ne odgovaraju odmah na pozive milosti i tako ostaju u svojoj bijedi te sami sebe čine nedostojnima poziva.

Peto poglavlje: O onome što je Sin Božji činio u svojoj nutrini kada je izašao iz Jeruzalema i između onih koji su dolazili u Hram da Ga slušaju pozvao neke da Ga slijede

Zadržao sam se dugo vremena u Jeruzalemu, poučavao narod i činio čudesna djela, ozdravljao bolesnike. Oni koji su dolazili čuti moje propovijedanje bili su utvrđeni u istinitost moga nauka. Zbog toga sam odlučio izaći iz grada kako bih pozvao na poseban način Šimuna (budućeg Petra), Andriju, Jakova i Ivana da Me trajno slijede jer su oni već bili moji učenici, ali još Me nisu stalno slijedili jer su i dalje obavljali svoj posao ribara.

Zbog toga sam molio Oca i tražio Njegovo dopuštenje izlažući Mu svoju želju da one duše, kada se jednom liše svega, da Me stalno slijede i uče savršeno ono što sam prakticirao i poučavao, da budu očevidci mojih djela te nasljeduju moje krjeposti. Shvatio sam da mi je Bog Otac dopustio i ispunio želje moga srca. Zbog toga sam molio za pomoć Njegove milosti za one koje sam trebao pozvati da odmah odgovore na poziv.

Poziv Petra i Andrije

Cijelu noć sam molio svoga Oca za one koje sam htio izabrati da budu moji sljedbenici, ali i za svu svoju braću, posebno za one koji će biti pozvani i morati Me potpuno slijediti i nasljedovati. A Ja sam tada imao pred sobom sve ljude tijekom cijele povijesti, za sve sam molio i isprosio mnoge milosti od Nebeskog Oca. Zahvaljivao sam Mu za milosti, molio Pohvale Bogu kao i obično prije osvita dana i nakon uobičajenih prikazanja uputio sam se prema dvojici braće koji su bili uz more umorni od ribarenja. Bili su to Šimun i Andrija. Obojica su Me već više puta slušali i jako su Me uzljubili. Ali bili su još uvijek jako navezani na zemaljske stvari, bili su moji učenici, ali još ne moji sljedbenici.

Ljubili su Me, ali su još bili navezani na ljubav svoje rodbine i obitelji, a još više na ljubav prema samome sebi. Dok sam išao prema njima, molio sam Oca da im udijeli jasnu spoznaju prolaznosti zemaljskih stvari. Iako su bili siromašni ribari, ipak su bili navezani na ono malo prolaznih stvari koje su posjedovali, na čamac i mreže. Otac ih je prosvijetlio jer su već međusobno počeli razgovarati o ispraznosti i ništavnosti prolaznih stvari. Razmišljali su o onome što sam im Ja s pravom puno puta propovijedao, kako treba biti slobodan od zemaljskih stvari, distanciran od svega što sprječava dušu da zadobije vječna dobra.

Ovim i sličnim razmišljanjima raspaljivala se njihova želja da sve ostave iz ljubavi prema Meni i da Me slijede. Dok su bili u ovim razmišljanjima pogledao sam ih s ljubavlju i pozivao iznutra, raspaljivao u njima sve više želju da Me slijede i kada čuju moj glas, da se odmah odluče bez oklijevanja. Kada sam došao do obale, vidjeli su Me i prepoznali, a Ja sam ih pogledao i pozvao govoreći:

«Pođite sa Mnom, učinit ću vas ribarima ljudi».

Ton moga glasa, istovremeno autoritativan i pun ljubavi, prožeo je dubinu njihovog srca i odmah su se predali, ostavili su sve. Spremno su Me slijedili u potpunoj slobodi. Ostavili su čamac i mreže a da nisu niti razmišljali i s velikom ljubavlju pali do mojih nogu govoreći:

«Evo nas spremnih, o dobri Učitelju, učini od nas ono što želiš».

Ja sam ih zagrlio s ljubavlju i nastavljajući put poučavao ih. Zahvaljivao sam Ocu za milost koju daje ovoj dvojici učenika i mislio i na svoju buduću braću. Vidio sam kako će mnogi imati sretnu sudbinu da budu pozvani na poseban način da Me nasljeduju. Vidio sam

kako će odgovoriti na poziv i duhovne plodove njihovog propovijedanja. U tome sam jako uživao i molio Oca za mnoge milosti i zahvaljivao sam i u njihovo ime.

Vidio sam da će mnogi biti pozvani na poseban način, ali nažalost ne će odgovoriti, nego će dopustiti da ih laskanje, sebeljublje i ljubav prema tijelu i obitelji, prema zemaljskim dobrima zapriječi da odgovore na poziv. Jako sam trpio zbog ovih, tim više jer sam vidio da ne odgovarajući na Božji poziv postaju nesposobni da mirno žive. Ne će moći pronaći svoj mir i na kraju će se bijedno izgubiti. Zbog toga sam molio Oca da im bude milosrdan. Prikazivao sam Mu sve ono što sam činio da isprosim ovoj svojoj braći nove milosti da odgovore na poziv i to sam zadobio od Oca. Vidio sam da će mnogi prihvatiti tu novu milost te sam se radovao i zahvaljivao Ocu. Ali sam isto tako shvatio da će mnogi ustrajati u svojoj mlakosti i da ne će odgovoriti ni na ove nove milosti te će zbog toga biti jako nesretni i ne će naći svoj mir zbog grižnje što nisu odgovorili na Božji poziv. Bit će zbog toga lišeni nagrada koje je za njih pripravio moj Otac.

Molio sam Oca da umjesto njima drugima udijeli sve one milosti koje su oni zanemarili. Vidio sam da će Otac to učiniti divnom rasporedbom svoje providnosti tako da oni koji će dobro odgovoriti na poziv zadobit će nagradu koja je bila određena za one koji nisu odgovorili. Tome sam se radovao i zahvaljivao Ocu iako sam osjećao i gorčinu u nutrini zbog onih koji će to odbiti i ostat će u svojoj bijedi i biti nesretni. Kada sam zadobio sve što sam molio Oca, zahvaljivao sam za toliku dobrotu i molio za obilje Njegovih milosti da udijeli malome stadu koje se već počelo sabirati, da raste uz pomoć Božje milosti, da Me savršeno nasljeduju jer su već bili određeni da budu stupovi na kojima sam htio utemeljiti Novi zakon milosti. Svi moji apostoli i učenici su bili pozvani da Me nasljeduju na poseban način. Samo Juda izdajnik se sam ponudio, a nisam ga isključio kao što ćeš to drugdje čuti. U međuvremenu sam poučavao Šimuna (Petra) i Andriju.

Oni su bili jako zahvalni, opominjao sam ih da se ne vraćaju na svoj uobičajeni posao nego da Me slijede sve do smrti jer je to bila volja Nebeskoga Oca. Govorio sam da trebaju biti dionici mojih patnji i napora, podnositi sva progonstva i to velikodušno i odvažno te da će vidjeti kako ću Ja to podnositi. Ove i druge stvari sam im govorio, poticao ih da rado trpe za slavu moga Oca i tako zadobiju vječna dobra. Dok sam im govorio, ljubav prema Meni u njihovoj nutrini je sve više rasla, posebno kod Petra jer je bio po naravi živahan i ljubazan. Jako se navezao na moju ljudskost, moju ljudsku narav, tako da je uvijek žudio čuti moje propovijedanje i moj nagovor.

Nije se mogao nasititi da Me gleda, motrio Me sa puno brige i želio je da Me svi upoznaju i ljube. Smatrao je da sam dostojan ljubavi svakoga stvorenja. Nije mogao podnositi da Mi netko učini nažao ili da Me uvrijedi. Njegova ljubav prema Meni je bila jako naravna. Nije toliko bila utemeljena na Božanstvu koje je bilo u Meni koliko na naravnim darovima i privlačnosti koju je u Meni vidio. Ali ova ljubav se sve više usavršavala kod Petra time što Me sve više upoznavao.

Poziv Ivana i Jakova

Dok sam sa ova dva svoja učenika bio kraj mora i poticao ih i poučavao, molio sam Oca da nadahne Zebedeja i njegove sinove da na vrijeme pođu loviti ribu i molio sam da i njima nadahne ono što je nadahnuo Petru i Andriji, da odmah odgovore kao što su i ovi učinili. Moj Otac je to učinio a Ja sam željno čekao sretni trenutak koji je bio toliko po volji mom Ocu i Meni. Dugo vremena sam se zadržao sa dva učenika i onda se s njima uputio prema moru, tamo gdje su i drugi lovili ribu.

Govorio sam sa ova dva učenika, ali mislio sam na one koje sam htio pozvati i njihovim sam srcima upućivao strelice ljubavi i raspaljivao u njima želju da Me slijede. Moja ljubav se širila prema svoj mojoj budućoj braći na poseban način prema onima koje je moj Otac izabrao da budu moji sljedbenici. Kad je došao čas u koji sam ih trebao pozvati da Me nasljeduju, žarko sam želio njima da postanu dionici tolikoga dobra i poziva da Me slijede. Kad sam došao na mjesto gdje su bila dva brata sa svojim ocem i ispirala mreže, pozvao sam ih da Me slijede. Oni su Me poznavali. Moj glas je odmah prodro u njihova srca tako da su odmah bez oklijevanja i bez razmišljanja ostavili mreže svoga oca i pošli za Mnom. Njihov otac se čudio vidjevši svoja dva sina tako spremna da odgovore na moj poziv.

On, koji je već nešto znao o Meni, bio je zadovoljan što Me slijede njegova dva sina, nadao se da će zadobiti dobra i zemaljsku slavu. Dva brata su pala pred moje noge, potpuno Mi se predala i pokazala se spremna nasljedovati Me. Gledao sam ih očima punim ljubavi i poticao u njihovim srcima goruću ljubav prema Meni i želju da trpe sve ono što sam im već objasnio kada Me njihova majka molila za prva mjesta u mome Kraljevstvu. Hodeći sa ova svoja prva četiri učenika poučavao sam ih. Davao sam im shvatiti sva otajstva jer su Me trebali nasljedovati i biti vjerni svjedoci svega onoga što sam naučavao i da sam Ja obećani Mesija koji je došao na svijet te da ih je zapala sretna sudbina da žive u vremenu tako sretnom koje su toliki patrijarsi i proroci prije njih tako žudjeli i željeli vidjeti.

Andrija je to već dobro znao jer ga je poučavao moj prethodnik Ivan Krstitelj te je vjerovao da sam Ja Mesija, ali nikada nije otvoreno izrazio svoju misao, sve je to držao u sebi. To je kazao samo svome bratu Šimunu (Petru) kada ga je prvi put doveo k Meni da u Hramu sluša moje propovijedanje. Svi su Me pažljivo slušali a moje riječi su imale duboke učinke u njima, ali jer su vidjeli kako sam jednostavno obučen i prezren, pojavila im se sumnja da li sam Ja zaista obećani Mesija. Dva Zebedejeva sina su Me slijedila s puno ljubavi zbog rodbinske povezanosti sa Mnom jer su očekivali velike stvari. S mnogo strpljenja sam poučavao ova svoja dva brata sljedbenika da oslobodim njihovo srce svake navezanosti na zemaljske stvari. Slično sam činio i sa svim svojim drugim učenicima jer su svi bili navezani na dobra ovoga svijeta i nesposobni za Novi zakon koji sam došao poučavati. Sve što sam poučavao, bilo im je novo. Zbog toga je trebalo jako puno strpljenja da shvate otajstva Novoga zakona milosti, tim više jer nisu bili poučeni, nisu bili učene osobe. Mogao sam odmah učiniti da odmah budu učeni i upućeni ali nisam to učinio jer sam htio da se to događa postupno, s puno strpljenja kako bi to bio primjer mojim sljedbenicima i kako bih zadobio veće zasluge za svu svoju braću.

Ljubljeni učenik

Pozvao sam dva brata, a Ivan mlađi je sjeo blizu Mene. Silno sam se radovao njegovim posebnim povlasticama zbog njegova djevičanstva jer je sjaj njegove duše bio netaknut. Bio je jako jednostavan i nevin. Posebno sam ga volio zbog njegova djevičanstva. Ja sam osjećao veliku naklonost prema takvim dušama jer one su bile urešene tako rijetkom krjepošću. Ivan je osjećao jednu slatku silu iznutra da se Meni približi.

U njemu sam imao svoju milinu zbog spomenute čistoće njegove duše. Zbog toga se nikada nije udaljavao od Mene. Drugi su mislili da ga više ljubim zbog naših rodbinskih veza ili što je bio mlađi. Naprotiv, ljubio sam ga više, i to sam pokazivao zbog njegove posebne čistoće koja je zadobila sve veći sjaj time što je boravio sa Mnom. Već tada sam ga pozvao da Me nasljeduje i odredio da bude sin mojoj ljubljenoj Majci nakon moje smrti, kao što ćeš to čuti u svoje vrijeme. Nakon što sam poučio ova svoja četiri učenika molio sam Oca za svu svoju braću ljude. Vidio sam zvanje svakoga ponaosob i molio Oca da im udijeli svoju milost prema njihovim potrebama i molio da svi oni koji će Me slijediti imaju potpuno slobodu i

nenavezanost na zemaljska dobra i na svoje rodbinske veze, da Me velikodušno slijede i sve ostave sa živom željom da Me savršeno nasljeduju.

Obećao Mi je Otac da će udijeliti tu milost svima onima koje je izabrao za taj stalež. Znao sam da će On to spremno učiniti i da će mnoga moja braća to prihvatiti. Vidio sam duhovne plodove koji će proizaći iz te milosti jer su sve ostavili i slijedili moj primjer te će mnoge duše navesti na put istine. Zbog njih sam uživao i zahvaljivao svome Ocu. U vrijeme kada sam bio blizu Galilejskog mora sa svojim učenicima i poučavao ih, hrlio je narod jer se pročuo glas da sam došao u njihov kraj. Onima koji su dolazili propovijedao sam s gorljivošću o vječnom spasenju. Išao sam sa svojim učenicima u ta područja i poučavao one koji su Me došli slušati o putu spasenja a sve su to bile jednostavne osobe. Govorio sam na lagan način da Me se shvati tako da su oni bili uvjereni u istine koje sam naučavao.

Odgoj učenika

Moji učenici još nisu bili savršeni niti su imali osobite sposobnosti. Oni su se hvalili da sam im Ja Učitelj jer sam tako dobro govorio i poučavao, činio čudesa, liječio bolesnike. A nisu se hvalili siromaštvom, poniznošću i drugim krjepostima koje su čudesno u Meni zasjale. Naprotiv, prema poniznosti i poniženju osjećali su odbojnost i žalost. Iako sam propovijedao da se istinska slava sastoji u poniznosti i siromaštvu, u njima je još uvijek bilo ambicije i zbog toga sam bio žalostan. Sa puno strpljenja često sam ponavljao u propovijedima potrebu distanciranosti od svih stvari, prezir slave ovoga svijeta i praksu svih onih krjeposti koje su mogli u Meni vidjeti. Često sam govorio:

«Promotrite Mene, svoga Učitelja, i nasljedujte Me. Učite od Mene poniznost i blagost. Vi već vidite kako sam neznatan u očima ljudi ovoga svijeta, kako siromašno živim da nemam gdje nasloniti glavu. Dobro shvaćate da sam Učitelj nebeske mudrosti i kada bih htio, mogao bih postati velik u ovome svijetu, pa ipak sve to prezirem i zadovoljan sam time da živim u krajnjem siromaštvu. Vidite s koliko poniznosti živim i kako se ponašam. Izabrao sam vas za svoje sljedbenike i drugove, a nisam izabrao one koji su veliki u ovome svijetu. Vas smatram svojim prijateljima i svojom istinskom braćom. Osjećate ljubav koju imam prema vama. Došao sam vas osobno pozvati da Me nasljedujete. Učite, dakle, od Mene kako se trebate ponašati prema bližnjemu. Promotrite Mene kako se Ja ponašam i nastojte Me nasljedovati jer to od vas očekuje moj Nebeski Otac».

Ove i druge riječi govorio sam svojim učenicima i poučavao ih na jednostavan način, a moje riječi su prodirale u njihova srca kao goruće strijele. Sve više su u njima raspaljivale ljubav prema Meni. Mijenjao sam im ime jer sam htio pokazati kako želim da promijene i svoje ponašanje, da ostave sve ono što je zemaljsko u njima i da se iznutra obnove u mom duhu. Pomalo su shvaćali što sam ih poučavao. Ostaviti sve bilo je lagano, ali ostaviti samoga sebe i svoje stare navike bilo im je jako teško. Nije im bilo lagano preobraziti se novim duhom, tim više jer su bili živahni i neuki ljudi, nisu poznavali novi nauk koji sam naučavao i trebalo je puno napora da postanu sposobni to shvatiti. Sve sam ih poučavao sa puno ljubavi, molio Oca da ih prosvijetli da shvate ovu moju veliku ljubav prema njima, da Me nasljeduju i čine svome bližnjemu ono što sam Ja činio njima.

Moj Otac im je udjeljivao ovo svjetlo, a oni su se njime okoristili i nastojali Me nasljedovati. Propovijedao sam im o čednosti i vanjskom ponašanju tako da svi oni koji ih vide shvate da su moji učenici i sljedbenici te da potiču na dobro one koji ih gledaju. Uistinu, u tome su se isticali moji učenici, hodali su bosonogi, nepokrivene glave, s puno čednosti, motrili su Me pažljivo i trudili se da Me nasljeduju. Ali u tome su osjećali poteškoće, a Ja sam

ih poticao da budu strpljivi jer će dobiti nagradu od moga Oca za sve ono što Njemu za ljubav trpe i čine. Kad su više trpjeli, motrili su Mene, moju osobu koja je bila tako nježne ljudske naravi, pa ipak sam hodao bos i nepokrivene glave.

Naprezao sam se i trudio bez odmora. To ih je poticalo da i oni trpe jer su shvaćali da su tjelesno puno snažniji i otporniji od Mene. Vidjeli su isto tako kako sam se najčešće hranio kruhom i vodom. I to su rado prihvatili, trpljenja i lišenost onih stvari koje su im inače donosile zadovoljstvo, ali su se i u tome umarali prakticirajući ono što sam Ja radio. Molio sam Nebeskog Oca da ne naškode svome tijelu, da se ne razbole zbog strogosti života koju su provodili, nego da budu snažni i spremni na napore kao što su i uistinu bili.

Zbog toga sam zahvaljivao Ocu, molio za sve koji su Me nasljedovali i koji će Me nasljedovati i prihvatiti strogi način života, da im udijeli milost kao mojim učenicima i sljedbenicima. A Otac to daruje svima koji vrše službu evanđeoskog propovijedanja i provode apostolatski život. Vidio sam tada sve one koji će nasljedovati moje apostole i milost koju će im Otac udijeliti. Jako sam se radovao zbog njih i zahvaljivao Ocu.

Pokušaj ubojstva

Dok sam se zadržavao sa svojom prvom četvoricom učenika i sljedbenika, poučavao ih i govorio onima koji k Meni dolaze, propovijedao vječne istine po malim mjestima u Galileji, u Jeruzalemu se pronio glas da sam izašao iz grada. Farizeji i pismoznanci sa svojim pristašama time su se tješili i govorili među sobom:

«Konačno je jednom otišao od nas ovaj jer je već podigao cijeli narod protiv nas».

Svatko od njih Me proklinjao da se više nikada ne vratim uznemiravati ih. Slavili su moj odlazak iz grada i o tome međusobno govorili jer su razmišljali o tome što mogu učiniti da Me ubiju u nekom od mjesta koja sam pohodio. Odlučili su da će poslati neke ljude s namjerom kako bi saznali gdje sam i kada vide da sam sam noću, neka Me ubiju te se potajno vrate u Jeruzalem.

Uvjeravali su te ljude da zbog toga ne će biti kažnjeni, nego će ih nagraditi. Ovi zlobni ljudi htjeli su Me ubiti van Jeruzalema kako bi pokazali da oni nemaju ništa s time, nego da je to bila Božja kazna jer sam se otvoreno deklarirao kao Njegov Sin i tražio da Me narod smatra obećanim Mesijom. Zlobnici su pokušali ovu svoju zlu nakanu provesti u djelo. Poslali su neke od svojih najgorih službenika kako bi izvršili taj plan. Oni su Me pronašli i vidjeli Me sa četvoricom učenika, ali su bili prestrašeni izgledom moga lica te su se brzo vratili u Jeruzalem da izvijeste farizeje i pismoznance o onome što su vidjeli, da već imam sljedbenike koji su Me slijedili jednostavno obučeni, nepokrivene glave i bosonogi. Ta vijest je bila kao mač koji je ranio srce farizeja i jako ih je ogorčila. Zbog toga su se ponovo međusobno savjetovali, razočarani zbog tih vijesti, i govorili:

«Malo-pomalo On će zavesti sve narode i sve će privući k sebi i doći će do toga da će i nas podložiti».

Bješnjeli su lupajući nogama i rukama kao luđaci. Nisu imali mira jer ih je strast i mržnja prema Meni gonila, zaposjela ih je, te su živjeli kao očajnici. Ali bojali su se bez razloga jer nisam došao da njima oduzmem autoritet i da njima ovladam, nego samo da im dam istinsku slobodu da ih spasim. Dok su tako bješnjeli iskazivali su to međusobno, te je bilo mnogo uvreda i kletvi protiv Mene. Svi su bili složni u tome ako se vratim u Jeruzalem, da će Me ubiti. Ali ni ova odluka nije ih smirivala jer je njihova želja bila da svi shvate kako sam Ja čovjek lažljivac, zavodnik, opsjednut, kao što su to oni govorili. Isto tako su željeli da

moja smrt bude ponižavajuća, ali nisu mogli ispuniti ove svoje želje te su bješnjeli jer sama misao da Me ubiju nije ih zadovoljavala. Sami sebe su prekoravali govoreći:

«Pa zar je moguće da naše lukavstvo nije dovoljno da onoga uhvatimo u nekoj zabludi u riječima i djelima kako bi Ga se moglo u javnosti smatrati gnusnim, jadnim i sramotnim. Zar nitko od nas nije sposoban to učiniti?».

Ponovo su odlučili da će slati još više ljudi da Me špijuniraju kuda idem, zlokobno da Me ispituju, slušaju i motre svako moje ponašanje. To su činili, kao što ćeš čuti, na svim mjestima gdje sam bio.

Gorčine i prošnje

Dok su ove zlobne osobe spletkarile protiv Mene, Ja sam sve to vidio i čuo i doživljavao velike gorčine zbog njihovog grijeha i zbog povrede časti moje osobe i moga Oca. Vidio sam da su u vrijeme tolikoga milosrđa privlačili na sebe srdžbu i bijes moga Oca. Jako sam se trudio zadržati bičeve Božje pravde koji su bili spremni da se obore na njih. Govorio sam Ocu:

«Oče moj, sjeti se da je ovo vrijeme milosrđa i samilosti a ne pravde i strogosti. Vidiš li tko je sada na svijetu? Ja, Oče moj, Ja sam spreman spasiti svijet. Činim sve ono što Ti hoćeš. Ako sada kazniš ove zločince, što ćeš činiti kada Ja više ne budem u smrtnom tijelu podložnom patnji? Pogledaj Mene, o moj Preljubljeni, sva djela koja činim na Tvoju slavu, sva prikazanja koja činim u ime svih ljudi, moje braće. I ako to nije dovoljno da ublaži tvoju srdžbu i zadrži tvoje bičeve, spreman sam činiti više. Prikazujem patnje i gorčinu svoga srca kao zadovoljštinu za sve uvrede koje ti iskazuju ovi zlobnici. Zadovolji se time, o Božanski Oče, i neka se ublaži tvoja pravedna srdžba».

Ove i druge slične prošnje uputio sam svome Ocu kako bi se ublažio u svojoj srdžbi protiv ovih zlobnih ljudi, a Otac je slušao moje prošnje i uslišavao ih. Ja sam Ga zato slavio, zahvaljivao u ime svih, posebno onih koji su Me progonili i nadoknađivao sam za njihove nedostatke, za sve uvrede Božje časti koje su nanosili mome Nebeskom Ocu. Bio sam jako ožalošćen, ali to nisam pokazivao izvana svojim učenicima, niti sam na bilo koji način izlijevao patnje svoga srca. Samo u molitvi Ocu noću izlijevao sam muku svoga srca jakim uzdisajima da oprosti teške grijehe onima koji su Me progonili do smrti. Nisam imao nikoga tko bi imao samilosti prema Meni u tako teškim mukama, samo sam sa svojom predragom Majkom mogao dijeliti svoje teške muke i patnje srca, a i to rijetko jer sam rijetko s njom razgovarao. Ona je vidjela i doživljavala moje muke, a to Mi je uzrokovalo još veću patnju vidjevši je tako ožalošćenu.

Vidio sam da na svijetu ne će biti niti jedno stvorenje, ma kako bilo nedostojno, koje ne bi imalo bar nekog olakšanja u svojim mukama. Samo sam Ja bio lišen bilo kakve utjehe i prepun gorčine. Na neki način utjeha su Mi bile duše pravednika i one koje će Me nasljedovati, ali ova utjeha je bila popraćena gorčinom kada sam gledao patnje koje će oni podnositi Meni za ljubav. Još više sam se žalostio kada sam motrio zlobu onih koji će ih progoniti upravo zbog toga što su moji, što Me žele slijediti. Uistinu, nisam imao nikakvih utjeha, nego sam živio u najvećoj gorčini zbog uvreda koje se nanose mome Nebeskom Ocu, a to nije dopuštalo nikakvo olakšanje.

Dominantna misao

Pa ipak uza sve ove muke nisam nikada propuštao činiti sve za spasenje svih. Uvijek sam bio spreman i pun ljubavi. Moji učenici su mislili da sam neosjetljiv na patnje, ali Ja sam ih podnosio u svojoj nutrini puno više nego li ih je mogao doživljavati bilo koji drugi čovjek jer sam samo ja poznavao dubinu i izopačenost grijeha, težinu uvreda koje se nanose mome Nebeskom Ocu. Zbog toga sam prikazivao Ocu sve ove svoje nutarnje patnje i molio Ga da udijeli svoj mojoj braći koji su u mukama utjehu u nutrini, posebno kad su u muci iz ljubavi prema Njemu, zbog uvreda koje se nanose Njegovoj beskrajnoj dobroti.

Ovu sam utjehu molio snagom svoje muke, svojih zasluga i s mnogo ljubavi s kojom sam sve podnosio u predanju. Otac Mi je obećao da će udijeliti ovu milost i vidio sam kako će je i mnogi zadobiti te sam uživao što su moje patnje donosile utjehu mojoj braći. Zahvaljivao sam Ocu, slavio i blagoslivljao Njegovu beskrajnu dobrotu u ime svih. Sva misao je bila samo da budem po volji Oca, da se Njemu svidim i pribavim svojoj braći svaku utjehu i dobro. Za sebe sam birao samo trpljenje bez ikakvog olakšanja. Htio sam trpjeti sve ono što će trebati trpjeti sva moja braća iako sam vidio da će mnogi biti nezahvalni.

Njihove nezahvalnosti nisu bile dostatne da ugase moju ljubav. Želio sam da sva moja braća imaju ovakvu ljubav, gorljivu koliko im je moguće u njihovim uvjetima, prema mome Ocu i prema bližnjemu. Vidjevši da se ova moja želja ne ostvaruje uvijek u njima, naprotiv da će mnogi biti upravo drugačiji, doživljavao sam preveliku muku. Potpuno sam se predavao i to prihvaćao, ali ne bez velike patnje. Ne mogu ostvariti svoju nakanu koja je na veću slavu i radost mome Ocu i na korist njihovih duša jer im ne želim oduzeti slobodu odluke.

Put po malim mjestima uz jezero

Dok sam se zadržavao u onim malim mjestima pored Galilejskog mora, poučavao sam narod istinskom i savršenom nauku. Mnogi od njih su to prihvaćali i bili spremni ponovno Me slušati kada se budem vraćao i ponovno zadržavao jer sam sada bio samo u prolazu. Vidjevši da su stanovnici Galileje bili prema Meni dobro raspoloženi, da su Me voljeli i bili spremni vršiti ono što sam propovijedao, to Mi je bila utjeha, te sam zahvaljivao Ocu i molio mnogo za njih. Ali sam se žalostio vidjevši ljude iz Jeruzalema, izabrani narod kojima sam bio poslan na početku svoga propovijedanja, koji se pokazao jako nezahvalnim prema Meni. Gotovo svi narodni velikaši su Me mrzili. Koliko je bila veća moja muka, toliko su veće bile milosti i dobročinstva koja sam činio ili htio činiti za njih.

Misao o Jeruzalemu

Htio sam se vratiti u Jeruzalem sa svom ljubavlju da im činim dobro i sve što je moja beskrajna ljubav tražila da ih obrati, ali u svojoj ljudskoj naravi sam osjetio žalost što sam trebao ići na mjesto gdje su Me toliko mrzili i progonili sve do smrti, i to farizeji i pismoznanci. Kušao sam muku zbog ovih zlobnika kojima će moj povratak biti samo povod da još više otežaju stanje svojih duša težim grijesima jer osim mržnje koju su imali prema Meni oni će i jako psovati. Ipak da bi se ostvarila volja Oca koji je tako odredio, morao sam se vratiti u Jeruzalem. Htio sam prema tom narodu iskazati beskrajno milosrđe i ispuniti obećanja dana ocima.

Zbog toga sam bio spreman vršiti volju Nebeskog Oca. Molio sam Oca da ova moja spremnost i potpuno predanje volje Njemu bude uzor svim mojim sljedbenicima i da im udijeli istu tu milost da imaju volju Njemu podložnu i potpuno predanje u ono što On želi. Kada budu trebali naučavati istinski nauk i onima koji su im protivni, neka idu dobra srca,

neka se ne boje progona niti sramne smrti kako bi ispunili Božju volju i pomogli spasenju bližnjega pa i samih svojih neprijatelja i progonitelja.

Otac Mi je obećao ovu milost i uistinu On je udjeljuje svima onima koji imaju ovo zvanje. Vidio sam da će mnogi odgovoriti na ovu milost i rado žrtvovati ako treba i svoj život kako bi izvršili Božju volju te sam se jako radovao. Ali sam isto tako vidio da će na svijetu biti puno onih koji Me ne će tako dobro nasljedovati. Vidio sam i dobre plodove koji će se dogoditi u dušama. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu, molio mnogo za sve, ali i u ovome sam trpio gorčinu i muku jer će mnogi zanemariti ove milosti i dopustiti da ih pobijedi strah od progonstava i patnji, te sam ponovno za njih molio da im Otac udijeli još više milosti. Tako će neki nadvladati poteškoće i strahove. Zahvaljivao sam za njih i molio na poseban način Očevu pomoć.

Poziv učenicima

Nakon što sam zadobio sve od Oca bio sam zadovoljan. Zatim sam govorio učenicima kako trebamo ponovno ići u Jeruzalem kako bih nastavio svoje propovijedanje dok Mi drugačije ne odredi Otac. Oni su Me trebali slijediti i sudjelovati u mojim progonstvima i patnjama. Oni će biti progonjeni od pismoznanaca i farizeja. Poticao sam ih da se ohrabre u nasljedovanju Mene i prihvate patnju jer sam ja njihov istinski i savršeni Učitelj. Oni su rekli da su spremni sve trpjeti samo da Ja budem s njima i samo iz tog razloga će rado prihvatiti bilo koje trpljenje jer im je bila tako draga moja prisutnost. Poučio sam ih da budu spremni na trpljenje tim više jer su zbog Mene doživljavali velike utjehe i radosti, zbog razgovora sa Mnom, a to je bilo jako ljupko i uzrokovalo bi veliku radost svakome tko bi Me slušao.

Bilo je pravedno da oni koji Me slijede doživljavaju te utjehe jer su iz drugih razloga morali trpjeti mnoga progonstva i patnje, glad, žeđ, hladnoću i sve ono što ljudska narav osjeća kada nema sve potrebno. Zbog toga su im moja prisutnost i moje riječi zaslađivale sve patnje i muke. Vidio sam da će u budućnosti moja braća zbog toga što Me nasljeduju trpjeti nutarnje žalosti, neutješenost i strahove jer Ja ne ću biti tu osobno da ih utješim kao što sam to radio za vrijeme svog zemaljskom života sa svojim učenicima te sam molio Oca da ih moja nevidljiva prisutnost tješi.

Želio sam ih utješiti, utješiti njihove duše, a moj Otac je radosno ispunio ovu moju želju. Već tada sam odredio da ću tješiti svoje sljedbenike na takav način što ću im dati osjećati moju prisutnost u njihovim dušama i da ih jačam u žalostima. Ne propuštam to činiti na mnoge načine već prema njihovom temperamentu. Bio sam jako zadovoljan jer će te duše biti tješene i ohrabrene mojom prisutnošću. Molio sam Oca da im udijeli spoznaju da sam samo Ja dovoljan da ih utješim, da ne traže druge utjehe nego samo da se Meni obraćaju i traže pomoć. Obećao Mi je Otac da će udijeliti ovu svjetlost dušama i mnogi će doživjeti utjehu. Ali sam vidio kako će najveći broj duša to zanemariti, malo se na to obazirati, tražit će utjehu od stvorenja više nego od Mene koji sam jedini istinski tješitelj i to Mi je bilo jako žao jer zbog toga nikada ne će doživjeti istinsku utjehu. Moja želja je bila da ih utješim i ojačam, ali se često ne će ispuniti jer oni Me ne prihvaćaju.

Povjerljivost sa onom koja ovo piše

Nemoj se čuditi, o moja zaručnice, ako čuješ kako sam Ja molio Oca milost da tješim duše svojom prisutnošću, a nisam molio Oca da On to čini. Otac i Ja smo jedno. Zbog toga gdje je moj Otac, ondje sam i Ja. Tražio sam od Oca milosti za svoju braću jer sam tada živio na zemlji u svojoj ljudskoj naravi i u toj ljudskoj naravi sam na neki način niži od Njega. Bio sam Njegov jedinorođeni Sin i kao Sin poslušan i podložan Njemu molio sam sve milosti. Ali

Ja sam predstavljao cijeli ljudski rod. Zbog toga sam u ime svih molio Oca i prikazivao Mu sva svoja djela koja su imala beskrajnu vrijednost jer je moja ljudska narav bila sjedinjena s Božanskom.

Po svojim zaslugama molio sam Oca sve milosti i to zadobivao jer Mi Otac nije mogao ništa odbiti jer sam Njegov istinski i ljubljeni Sin. Gledajući Me tako savršenoga i svetoga u mojoj ljudskoj naravi naslađivao se time. Budući da sam Ja predstavljao cijeli ljudski rod, time sam Mu davao zadovoljštinu za sve i u Ocu je bila moja sva milina i naslada. Zbog toga ti kažem da sam tražio od Oca i činio sve kao čovjek i Njegov Sin, a kako sam bio Bog Njemu jednak, mogao sam moliti za ljudski rod sve milosti. Ali budući da sam bio sjedinjen sa ljudskom naravi, uvijek sam Mu bio podložan. To je bilo jako drago Ocu koji će Mi zatim dati sveopću vlast i posjesti Me s desna i učiniti Me Sucem živih i mrtvih. Sve ovo neka bude dosta da razriješi tvoje sumnje.

Traženje utjehe za ljude

Kada sam zadobio ovu milost od Oca, zahvaljivao sam u ime svih ljudi, posebno za one koji su bili utješeni zbog moje osobe, zbog Duha i samoga Oca s kojima sam sjedinjen. Dok sam se zadržavao sa svojim učenicima van Jeruzalema, nisam tražio nikakve privilegije za sebe osobno jer sam trajno trpio i to prikazivao Ocu za spasenje svih duša. Molio sam Ga za učenike da ih prosvijetli, da vjeruju mome nauku koji je za njih bio nov. Trebalo je puno milosti da ljudski duh shvati vječne istine. Istina, nauk koji sam naučavao je bio jasan, ali zbog loših navika i slabosti tijela ljudska narav ga je odbacivala, tim više jer su vidjeli da sam siromašan i neznatan u očima svijeta.

Tražio sam puno milosti i svjetla od Oca da ljudi budu spremani, da budu prosvijetljeni kako bi jasno shvatili da je moja osoba vjerodostojna. I zbog mojih riječi ljudi su često bili uvjereni u istinu onoga što sam naučavao. Pa ipak ima onih koji se ne će nimalo obazirati na moj nauk, koji su se toliko predali zlu i navikli na njega da su neprijatelji moga Oca i moji neprijatelji zbog teških grijeha koje su činili. Za ove sam jako puno molio, ali se i žalostio, želio sam ih dovesti do pravog prijateljstva s mojim Ocem. Molio sam da potakne njihova srca da dođu i slušaju moj nauk. Otac je to učinio. Uistinu, prije nego što sam se zaputio odavde došlo je mnogo grješnika da slušaju moje propovijedi, pokaju se sa željom da promijene svoj život i prakticiraju sve što sam učio.

Kad bih završio propovijed, prilazili su Mi zbunjeni i raskajani. Već sam ti kazao da je sama moja prisutnost poništavala grješnike i istovremeno ulijevala veliko povjerenje da Mi pristupe raskajana srca jer je moj izgled poticao na ljubav i povjerenje onima koji su imali dobru volju i želju da promijene svoj život. Kada bi Mi dolazili, njih sam dobrohotno primao, poučavao i poticao da imaju povjerenja u milosrđe i dobrotu Nebeskoga Oca koji ne želi smrt grješnika, nego da se obrate i žive svetim i savršenim životom. Jako Me tješilo vidjeti one grješne duše kako se obraćaju, kako odlučuju da će opsluživati moju riječ. Bili su jako vezani na moju osobu i ljubili su Me. Čuvši da ću morati trpjeti molili su Me da ih ne ostavim. Obećao sam im da ću se ubrzo vratiti te sam ih poučavao što su trebali činiti kako bi ustrajali u životu milosti.

Đavolske zasjede

Pakleni neprijatelj je bjesnio vidjevši kako mnoge duše bježe iz njegovih ruku. Ulagao je sav svoj napor da ljudi ne dolaze i ne slušaju moje riječi. Budući da ga nisu slušali, trudio se u odnosu na pismoznance i farizeje jer su oni bili na njegovoj strani i vodio ih je na svoj način. Knez tame nije mogao podnositi toliko svjetla na svijetu i vidjevši divna djela koja sam

činio, obraćenje tolikih grješnika, svet i besprijekoran život koji su poslije provodili, često je padao u sumnju da nisam možda Ja pravi Sin Božji i obećani Mesija, kao što se govorilo.

Zbog toga su se đavli često savjetovali i zaključili da je nemoguće da to budem Ja, da se Božanska uzvišenost ne bi toliko snizila i ponizila. Zbog toga su đavli smatrali da sam Ja samo čovjek koga je Bog jako obogatio naravnim darovima i milošću te su odlučili da će Me stalno progoniti i protiv Mene voditi bijesni rat. Više od svega ih je mučilo što se nisu mogli k Meni približiti i što su u mojoj prisutnosti gubili svu svoju moć i snagu. Zbog toga su Me još više mrzili, poglavito jer nisu mogli na Meni iskazati svu svoju srdžbu i bijes. Trudili su se da izazovu mržnju prema Meni kod svih svojim posebnim sugestijama. Posebno su to činili prema narodnim velikašima jer su jako dobro znali da je narod povodljiv i ide za primjerom i njihovim autoritetom.

Ali nisu uspjeli ti pakleni neprijatelji u ovoj svojoj nakani jer je moja osoba ulijevala poštovanje i čast kod svih koji su Me gledali, a moje riječi su prodirale u srca i prosvjetljivale ljude te su imale taj učinak da su svi jasno shvaćali da je istina to što naučavam. Samo oni koji su Mi se tvrdokorno protivili slušali su sugestije Zloga kao pismoznanci, farizeji i njihovi sljedbenici jer su bili preoholi i puni ambicije. Pakleni duhovi su bješnjeli vidjevši da su tijela opsjednutih, koja su preda Me donosili, bila oslobođena njihove tiranije. Budući da nisu znali otkuda dolazi Isusu tolika snaga, išli su istraživati razlog tome.

Radi toga su motrili način kako sam živio da bi Me spriječili u prakticiranju krjeposti za koju su smatrali da je uzrok njihove propasti, koja ih je toliko poništavala i oduzimala snagu. Vidjevši da sam savršen u svim krjepostima, jako su se mučili, tim više jer nisu mogli naći nikakav način da Me spriječe u svetom življenju. Tako bijesni opsjedali su sva mjesta kuda sam išao, sijali razdor i svima sugerirali razne laži protiv Mene. Više od svega htjeli su da Me ljudi smatraju oholicom jer ih je moja poniznost toliko poništavala, a strogi život pokore koji sam provodio oduzimao im je svu snagu. Svojom krjepošću i riječima kidao sam sve njihove lance koje su bacali prema Meni, a oni su bili zbunjeni i sve više bješnjeli. Molio sam Oca za sve one koje su đavli napastovali i okretali protiv Mene, da ih prosvijetli, da im pomogne spoznati laži i zasjede paklenog neprijatelja, da im da milost da ga pobijede i nadiđu.

Otac je to činio na takav način da je neprijatelj bio pobijeđen kod onih koji su se Meni približavali i koji su vjerovali mome nauku. Molio sam za sve da ustraju u dobru, bježe od svakoga zla i svega onoga što pakleni neprijatelj domišlja kako da ih vodi putem propasti. Često sam molio Oca da udijeli snagu svoj mojoj braći da se mogu oduprijeti sugestijama paklenih neprijatelja i pobijediti ih. On Mi je obećao ovu milost i On to uistinu čini i daruje svima. Božju snagu dobiva samo onaj tko to hoće. Slavio sam i zahvaljivao Ocu za tolike milosti koje je dijelio onima koji su dobre volje i imaju pravo raspoloženje i to svoj mojoj braći. I molio sam da se nikada ne umori u pokazivanju milosrđa prema svima.

Očeva ljubav

Prije nego sam se zaputio sa svojim učenicima prema Jeruzalemu molio sam Oca da udijeli svoju milost svima onima koji su Me ovdje slušali i koje sam poučio da ustraju u vjeri, budu vjerni obećanjima da će činiti ono što sam ih naučio kako bi rasli u Njegovoj ljubavi. Poučavao sam mnoge stvari vezane uz njihovo vječno spasenje a iznad svega sam se trudio utisnuti u njihova srca uvjerenja o potrebi opsluživanja Božjeg zakona i ljubavi prema Nebeskome Ocu. A da bi se u njihova srca urezala ova ljubav, govorio sam o svim razlozima i navodio sve ono što je trebalo kako bi ljubili Boga te da Otac zaslužuje biti ljubljen od svih. Govorio sam o Njegovim Božanskim savršenstvima i atributima.

Iako su to same po sebi uzvišene i jako velike stvari, a oni koji su me slušali bili su neznalice, ipak sam im o tome govorio tako da Me svatko razumije i svi su Me savršeno shvaćali. Ulijevao sam u srca slušatelja živu želju da ljube Nebeskoga Oca jer sam im dao da jasno shvate koliko On zaslužuje biti ljubljen od svih, da Ga se ljubi svom ljubavlju, da može kraljevati u srcu svih. Govorio sam im da promotre kako je njihovo srce malo, kako je mala ljubav jednoga stvorenja. Zbog toga se ne smije još više smanjiti zbog ljubavi prema stvorenim stvarima jer tako mala ljubav je ograničena, nije dostatna za beskrajno dobro. Iako je njihova ljubav slaba i ograničena, Otac je zadovoljan i tom malom ljubavlju, ali ta ljubav ne smije biti podijeljena između Njega i stvorenja.

Kada sam govorio o ovoj iskrenoj ljubavi koju treba imati prema Ocu, svi koji su Me slušali iznutra su bili duboko dirnuti. Moje riječi su bile kao goruće strelice i prožimale su srca onih koji su Me slušali. Zbog toga su mnogi bili privučeni snagom ove ljubavi te su Me slijedili dan i noć a da nisu osjećali nikakvu muku. Kada sam govorio o ovoj ljubavi, raspaljivalo se srce slušatelja i mislio sam na svu svoju braću i želio da svi ljube moga Nebeskoga Oca. Vidjevši da ne ću moći uvijek biti Ja koji će o tome govoriti molio sam Oca da na svijetu uvijek bude onih koji će o tome govoriti, te da to ulije u srca svih. Vidio sam kako će mnogi biti raspaljeni ovom svetom ljubavlju te da će se potruditi kako bi tu ljubav zapalili u srcima bližnjih. Zbog toga sam jako uživao i zahvaljivao Ocu.

Pouka o ambiciji

Trudio sam se uliti u srca svih istinsku, bratsku ljubav. Puno sam razmišljao o toj ljubavi koje je bilo jako malo u svijetu. Svatko je tražio samo svoju korist i udobnosti i malo je bilo onih koji su ljubili svoga brata. Ne samo da se nisu uzajamno ljubili, nego su se i mnogi mrzili i činili zlo jedni drugima. Zavist je kraljevala u njihovim srcima. Koliko sam govorio i činio kako bih iskorijenio ovo zlo! I među mojim učenicima je bilo ambicija da budu jedan veći od drugoga. Uistinu, gledali su međusobno koga više ljubim, tako su bili neprofinjeni. Ma koliko Ja propovijedao, nisu se lako mijenjali.

Pa ipak trajno su slušali moje riječi i vidjeli moj primjer. Imao sam samilosti prema njima i poučavao ih sa puno ljubavi, ali vidjevši da je u njihovom srcu još uvijek veliki nedostatak u ovome, molio sam za njih svoga Nebeskoga Oca da im udijeli milost da potpuno iskorijene preveliko sebeljublje i uživaju u dobru svoje braće. Malo-pomalo prava ljubav je sve više zaposjedala njihova srca uz pomoć Božje milosti i mojih poticaja iako je puno trebalo da se odstrane iz njih ove stare mane. Vidio sam da ova ambicija i zavist zbog dobra bližnjega kraljuje u srcima ljudi te sam zbog toga jako trpio i često sam o tome govorio. Moje riječi su bile jako tvrde za one koji su ih slušali jer su se toliko navikli na ovo zlo pa je svima izgledalo jako teško drugačije se ponašati.

A Ja sam govorio na takav način da sam im pomagao shvatiti da je to lagano postići. Iznosio sam im razloge, govorio u prispodobama kako bih bolje utisnuo u njihova srca ta uvjerenja. Uistinu, postali su jako uvjereni. Molio sam za sve milosti i pomoć svoga Oca da bi oni mogli prakticirati ono što sam govorio što je ustvari bilo jako teško za slabu i grješnu narav. Svima sam govorio da Mene nasljeduju jer su vidjeli koliko sam trpio i trudio se za spasenje njihovih duša te da sam zapostavljao sve udobnosti i vlastita zadovoljstva za njihovu korist. Dok su Me slušali, shvaćali su što sam govorio i odlučivali da će to živjeti, ali kad bi bili u prigodama da to primijene, bili su jako slabi i zbog toga su imali puno nedostataka.

Tada sam molio Oca da im pomogne i prosvijetli ih, udijeli im svoje velike milosti da mogu činiti što sam naučavao. Moj Otac je to i činio i uz ovu Njegovu pomoć i njihovu dobru volju često su provodili u praksi moj nauk. Žarko sam žudio da sva moja braća imaju tu

veliku ljubav jedni prema drugima, da imaju bratsku ljubav. Vidjevši da će na svijetu tako malo kraljevati bratska ljubav, jako sam trpio i to sam dao kao zapovijed svojim učenicima, a po njima i svojim budućim vjernicima. U međuvremenu često sam molio Oca da udijeli milost svoj mojoj braći da prihvate i provode u praksu ovu zapovijed i On Mi je obećao udijeliti ovu milost. Uistinu je daruje svima iako se njome svi ne okoriste.

Zahvaljivao sam Ocu zbog onoga što je obećao da će dati mojoj braći. Kao nadoknadu za ono što je kod njih bilo manjkavo prikazivao sam Mu svoju beskrajnu ljubav prema svakome i prema dobru svih i sve ono što sam činio. Otac je rado prihvaćao sva ova moja prikazanja i bila Mu je iskazana potpuna zadovoljština a Ja sam u tome uživao, slavio Ga i blagoslivljao Njegovu beskrajnu dobrotu.

Poticaj učenicima

Kad je došao trenutak moga povratka u Jeruzalem, već sam molio Oca za pomoć. Moja četiri učenika i Ja zaputili smo se prema gradu a da nismo imali ništa pripravljeno. Imali smo samo odjeću koja nam je bila potrebna da prekrije naše tijelo. Poticao sam ih jako učinkovito o potrebi odricanja od vlastite volje i svake sjetilne navezanosti. Govorio sam:

«Ako želite biti moji sljedbenici i savršeno Me nasljedovati, trebate se potpuno odreći sebeljublja i navezanosti na svoju rodbinu i na svijet uopće. Sve ono što svijet ljubi vi prezirite: užitke, udobnosti, časti, robu, isprazna traženja da vas se poštuje, ambicije, interese … sve to neka ne bude u vama. Neka u vama kraljuje poniznost, samoponištenje, blagost, siromaštvo, spremnost na žrtve,, gorljivost za slavu moga Nebeskog Oca i za spasenje duša svojih bližnjih. Budite mirni kad vas svijet mrzi i progoni. Prihvatite s ljubavlju sve prezire i okoristite se velikim milostima koje vam je dao moj Otac dajući Mene za Učitelja i primjer od kojega možete naučiti svaku krjepost i savršenstvo. Imate sreću što je s vama Onaj kojega su toliki patrijarsi i proroci tako žudjeli i željeli vidjeti, a nisu. Moj Otac je izabrao vas da u Meni imate savršeni uzor svih krjeposti. Zbog toga nastojte odgovoriti na poziv.

U protivnom, jao vama. Milost koju vam je Otac dao, vama jednostavnima i siromašnima, On nije dao onima koji su pametniji i lukaviji u ovome svijetu. Shvatite dobro dobročinstvo koje vam je udijeljeno i budite zahvalni odgovarajući na to. Odgovorit ćete dobro ako činite ono što vas učim i slijedite moj primjer. Oslobodite se sebeljublja i svoje vlastite volje, svoga suda i mišljenja. Nemojte se skandalizirati zbog nedostataka i mana koje ćete vidjeti kod bližnjega. Da je Otac njima udijelio milosti koje je vama udijelio, možda bi oni odgovorili bolje od vas. Imajte uvijek ponizno mišljenje sami o sebi i smatrajte da uistinu bez pomoći milosti ne biste bili sposobni činiti nikakvo dobro. Nemojte prezirati nikoga ma kako bijedan grješnik bio jer možda se on obrati i napreduje u krjeposti i zadobije više zasluga od vas. Znajte da i najveći grješnik na svijetu može biti jako velik u Nebeskom Kraljevstvu ako se obrati».

Ovo sam im govorio kad sam ih pozvao da Me nasljeduju a htio sam pozvati i Mateja koji je bio carinik. Da se ne bi skandalizirali, opomenuo sam ih sljedećim nagovorom:

«Znajte, o moji učenici, da Me Otac poslao na svijet za spasenje svih ljudi, a moja želja je da se obrate svi grješnici i čine pokoru. Zbog toga i vi imajte ovu želju i nastojte Me nasljedovati. Radujte se kada vidite da se neki grješnik obratio jer je i on na takav način radost mome Ocu i tome se raduje i cijeli nebeski dvor. Znajte da će vas đavao napastovati svojim sugestijama, posebno protiv Mene i svega što vas učim. Zbog toga budite pažljivi i

otjerajte od sebe paklenog neprijatelja. Ne dopustite ni iz kakvog razloga prihvatiti njegove sugestije. Ja ću znati kada ćete biti napastovani od neprijatelja, ali vi se trebate poniziti, utecite se Meni, priznajte napasti jer ćete na takav način dobiti više svjetla i milosti».

Ove i slične riječi govorio sam učenicima prije nego što smo pošli u Jeruzalem, a oni su mislili da će se njih tamo hvaliti i slaviti jer su prihvatili ovaj način života, mislili su da će zadobiti povlastice. Ja sam ih htio u svemu poučavati i pomoći im shvatiti da nasljedovati Mene ne sastoji se u tome da zadobiju časti među ljudima, nego da budu prezreni i progonjeni, da puno trpe za slavu moga Nebeskog Oca i za spasenje duša. Učenici su bili jako potišteni i skoro se obeshrabrili jer ljudska ranjena narav je bila jako osjetljiva prema ovom navještaju. Zbog toga sam ih potakao da se ne boje jer uistinu ako sam Ja sve to činio i trpio, zašto oni koji Me žele nasljedovati ne bi prošli sličan put?

Neka s nadom gledaju vječnu nagradu i slavu koju je moj Nebeski Otac za njih pripravio ako vjerno odgovore svome pozivu. Puno sam govorio o ovome i tako ih utješio i potakao. Bilo je potrebno da često govorim o vječnim dobrima da ih odvojim od navezanosti na zemaljska dobra i potaknem na strpljenje. To je za njih jako teško, posebno kada budu progonjeni, bili su još jako slabi. Duh je bio spreman, ali tijelo je to odbacivalo i nisu se lako mijenjali. Trebalo je puno milosti i vremena i puno napora.

Otac je obećao pomoći jer su oni trebali biti propovjednici moga Evanđelja i obraćati duše na pravu vjeru, ljubiti i imati samilosti prema manama i slabostima bližnjega. Trebali su iskusiti koliko je potrebno truda i muke da se steknu krjeposti i postigne prava svetost i evanđeosko savršenstvo. Na kraju ovoga nagovora pogledao sam prema svoj mojoj braći u budućnosti i molio Oca da im da milost da mogu prakticirati sve one krjeposti kojima sam poučavao svoje učenike. Da im da snagu da nadvladaju ranjenu narav jer duh se puno lakše povodi za milošću, ali tijelo je slabo i jako se opire.

Otac Mi je obećao da će udijeliti te milosti i mnogi će se njima okoristiti i Ja sam Mu zahvaljivao na tome. Ali sam vidio i veliki broj onih koji će prezreti te milosti i zato sam doživljavao veliku gorčinu, tim više jer je svatko imao dovoljno svjetla da shvati što treba činiti kako bi bio moj istinski sljedbenik. Zbog toga sam puno za njih molio da ih Otac potakne u njihovom srcu da se odluče prakticirati ono što sam naučavao i njima prenio po svojim učenicima. Vidio sam da će Otac davati te poticaje i da će mnogi, nakon što su se dugo opirali, prihvatiti i slijediti moj nauk. To Me jako utješilo iako je bilo i onih koji će ove poticaje odbaciti te će i dalje loše živjeti i biti zauvijek izgubljeni. Zbog toga sam osjetio tako veliku muku u svome srcu da je ona ogorčila svu utjehu koju sam imao zbog onih koji su dobro odgovorili na milosti.

Prikazivao sam Ocu svoju muku kao nadoknadu za one koji su Ga prezirali, koji su bili otvrdli, i zahvaljivao za sve milosti koje im je davao. Ocu su bili jako dragi moji čini prikazanja, moje zahvale. Ja sam se isto tako radovao vidjevši da sam mogao nadoknaditi sve u čemu su moja braća imala propuste i bila nezahvalna, nedostojna. Sve sam to zadobio od svoga Oca, slavio Ga i blagoslivljao Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Praksa molitve

Treba znati da dok sam se zadržavao u onom dijelu Galileje sa svoja četiri učenika, nisam propuštao svoje uobičajene molitvene vježbe. Molio sam Pohvale Ocu i molili su skupa sa mnom učenici. Molitva je bila za njih važna, a Ja sam ih učio da u molitvi traže sve što je potrebno i poučavao sam ih kako dobro moliti. Trebalo je puno toga da se naviknu na ovu vrstu molitve. Ipak su jako pazili na moje riječi a Ja sam htio da mole moga Oca. Zbog toga

sam molio Oca da prosvijetli njihov duh za vrijeme molitve i udijeli njihovim dušama svoga Svetoga Duha, da dožive u sebi ljepotu i blagost molitve kako bi sve više uzljubili tu svetu pobožnu vježbu. Otac je uslišavao moje prošnje te je dopustio da kušaju u sebi ljepotu, slast i blagost te nebeske mane koja se doživljava u molitvi.

Zbog toga su jako uzljubili molitvu i po njoj od Oca dobivali mnoga prosvjetljenja. On im je obilno davao svoga Duha. Jasno su shvaćali tko sam Ja, krjeposti koje sam imao i u njima se raspaljivala želja da Me savršeno nasljeduju. Želio sam da sva moja braća prakticiraju ovu svetu vježbu jer će po molitvi dobiti velika prosvjetljenja od mog Nebeskog Oca i shvatiti sve što trebaju činiti za svoje vječno spasenje. Zadobit će od Oca sve milosti koje traže. Zbog toga sam nastojao kod učenika usaditi svijest o potrebi molitve, poučavao ih, a preko njih i svu braću u povijesti koja će doći, kao što ću ti to kazati u svoje vrijeme. Nisam propuštao moliti Oca za sve kako bi se pripravili za milosti te da obilno udijeli milost svima onima koji budu molili.

Vidio sam da će moja braća biti i nemarna i zapostavljati molitvu te sam Ocu prikazivao svoju trajnu molitvu kao nadoknadu za njihove nedostatke molio sam da svima udijeli istinski duh pobožnosti. Otac Mi je to obećao i vidio sam kako će se mnogi u tome isticati i zadobiti mnoga nadahnuća i doći do velikog savršenstva i svetosti života. U tome sam jako uživao, bilo zbog njihovoga dobra bilo što se ispunjava volja moga Oca i što On u tome nalazi svoju slast i radost jer On uživa kada daruje dušama Duha Svetoga. On to čini dušama molitve.

Polazak u Jeruzalem

Ujutro, nakon što sam molio sa svojim učenicima i nakon što ih je blagoslovio Otac, zaputili smo se prema Jeruzalemu. Možeš samo slutiti koliko je bila velika utjeha koju su oni doživljavali. Ipak su Me pitali kako će živjeti bez materijalnih dobara te su govorili:

«Učitelju, tko će nam dati jesti i piti? A kada se naša odijela potroše, tko će nam kupiti nova, jer si Ti tako siromašan i bez svega, a mi smo sve ostavili i slijedimo Tebe? Kako ćemo živjeti? Ondje kamo idemo hoće li biti nekoga tko će nas primiti na boravak?»

Iako su ova pitanja bila bez zlobe, ipak sam promotrio njihovu brigu tim više jer sam već propovijedao da se ne brinu tjeskobno za materijalna dobra. Zbog toga sam im kazao:

«Kako ste ljudi male vjere! Rekao sam vam da ni na što ne mislite, nego samo da Me slijedite. Ponovno vam kažem: ne brinite se za ono što ćete jesti i piti, ni za odijelo koje će vam trebati jer vaš Nebeski Otac zna što vam je potrebno i On će providjeti. On vidi da ste se Njemu za ljubav svega odrekli. Prepustite Njemu brigu za vas i On će vam znati providjeti u svim potrebama. Promotrite cvijeće u polju, nitko ga ne obrađuje pa ipak raste i prekrasno je. Promotrite kako životinje ništa nemaju pa ipak Otac Nebeski sve hrani. Koliko više će se za vas pobrinuti i vama providjeti koji ste Njegova slika i koji ste sve ostavili Njemu za ljubav. Znajte, da ćete neki puta morati tražiti milostinju kako biste mogli jesti. To je dobro da se ponizite i Mene nasljedujete, svoga Učitelja, koji sam više puta kako bih jeo, morao moliti milostinju. Neki puta će vam odbiti milostinju, ali vi se još više ponizite i priznajte da niste dostojni primiti je. Znajte, koliko se više ponizujete, toliko ćete više biti uzvišeni u Kraljevstvu Nebeskom. Trpite sve strpljivo Mene nasljedujući i svojim strpljenjem spasit ćete svoje duše, pobijedit ćete svoje strasti».

Na ove riječi oni su u svojoj ljudskosti osjećali nelagodu jer sam naviještao da će morati prihvatiti trpljenje. Poticao sam ih govoreći:

«Ne bojte se jer sve ono što ćete vi trpjeti, prije vas sam Ja trpio i puno puta sam to trpio. Sve će vam biti lagano u društvu sa Mnom. Ljubav koju imate prema Bogu činit će vam sve slatkim i podnošljivim te ćete se radovati. Sjetite se nagrade koja je pripravljena za vas, a koja je vječna, dok su vaše patnje i poniženja prolazna i kratkotrajna. Radujte se i utješite se jer sreća koju ćete zadobiti bit će beskrajna i vječna».

Učenici su se time utješili, ali nisu bili potpuno uvjereni, trebalo je puno da ih se uvjeri u sve istine koje sam naučavao jer uistinu, ljudska narav se pokazivala protivna trpljenju i poniženjima, ali sve su nadišli milošću koju im je davao moj Nebeski Otac. Dok smo hodili prema Jeruzalemu, poučavao sam ih tim vrijednostima. Vidio sam svu svoju braću u budućnosti koja će biti opterećena brigom za svoje uzdržavanje i da će najveći broj njih misliti samo kako da se za to pobrinu, ne samo za potrebno, nego i za suvišno, kao da su na svijetu samo zato da gomilaju materijalna dobra. Jako sam se žalostio zbog njihove pretjerane brige i premalo pouzdanja u Božju providnost kao da Otac na njih uopće ne misli.

Vidio sam da će zbog ove svoje brige sami sebe učiniti nedostojnima da se moj Otac brine za njih jer se previše uznemiruju sami za sebe. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli svjetlo i spoznaju o ovome, da prihvate sve ono što je u Evanđelju zapisano kao podsjetnik na Mene i moj nauk. Obećao Mi je Otac ovu milost i vidio sam da će to svima velikodušno ponuditi. Vidio sam da će mnogi rado prihvatiti ovaj moj nauk i potpuno se predati u ruke Božje providnosti, a On će se očinski za njih brinuti i proviđati u svemu.

Oni su mi bili na veliku utjehu, ovi moji istinski nasljedovatelji i moja braća. Zbog toga sam molio za sve njih i sve sam ih jasno vidio. Molio sam Oca da se na poseban način brine za sve njih, da im proviđa na divan način i uistinu vidio sam da to moj ljubazni Otac i čini. Zbog toga sam se radovao, uživao i zahvaljivao Ocu u ime svih. Ali vidio sam također one koji će zloupotrijebiti ovu milost te će izbjegavati rad. Time vrijeđaju Božju providnost koja traži njihovu suradnju. Mnogi opet u svim svojim pretjeranim brigama nisu nikada zadovoljni i radosni. Uvijek im se čini da im nešto nedostaje, dok onima koji imaju povjerenja u Božju providnost nikada ništa ne nedostaje. Ako Otac i nekada dopusti da im nešto nedostaje, to je kušnja za njihovu krjepost, vjeru i povjerenje u Njega.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, nauči imati povjerenja u Božju providnost i neka kod tebe nikada ne bude tjeskobne brige za vremenite stvari. Imaj povjerenja samo u Onoga koji ti može u svemu providjeti. Sve potpuno prepusti Ocu Nebeskom i On će prigodno tebi providjeti u svemu. Nemoj se osloniti na sebe ni u duhovnim stvarima, nego svoju brigu i misao povjeri Božanskome Ocu koji proviđa u svemu. Ti teži da Mu vjerno služiš i ispuni sve obveze svoga staleža. Neka bude tvoja briga odgovoriti na pozive milosti i biti vjerna svojim obećanjima. Budi vjerna svome Bogu i ne boj se ničega, nemoj misliti na drugo.

Preporučam ti jako da paziš na ljubav prema Bogu i bližnjemu kao što si shvatila da to čine moji pravi učenici. Ako budeš ljubila sve svoje patnje, napore i muke, izgledat će ti lagane i blage jer srce koje ljubi ne osjeća muku kod trpljenja. Budi sigurna da ne samo da ćeš biti po volji moga Oca i Mene, nego Ja ću ti biti jako blizu i nikada te ne ću napustiti iako ti nećeš uvijek osjećati moju prisutnost na sjetilan način. Vjeruj u to i u tebi Ja tada nalazim svoju radost i milinu. Motri svojim duhom moj život. Pogledaj koliko sam trpio tebi za ljubav i vidjet ćeš da je sve ono što trpiš jako malo u odnosu na ono što sam Ja trpio za tebe.

Vjeruj da želim da Me ti ljubiš i ne mogu biti siguran u to ako te ne učinim dionikom svoje patnje, onoga što sam trpio za tebe. Želim vidjeti da li ti trpiš s ljubavlju za Mene kao što sam Ja trpio za tebe. Na sve načine nastoj Me nasljedovati jer to očekujem od tebe. Ponizi se, prepoznaj svoju bijedu i ništavilo, žrtvuj se i pouzdaj u Mene. I budi sigurna da nikada ne ćeš biti potpuno savršena ako ne budeš prakticirala sve one čine mrtvljenja i poniznosti koje sam Ja činio. Oni će te voditi do vrhunca savršenstva.

Imaj iskrenu ljubav prema svome bližnjemu, odbacuj udobnosti i sebeljublje. Rado trpi kako bi pomogla bližnjemu, budi sva predana Meni za ljubav kako sam Ja dao potpuno samoga sebe za spasenje svih. Imaj samilosti prema nesavršenima i slabima, opominji ih s ljubavlju i moli za sve, oplakuj uvrede koje se nanose tvome Bogu i trudi se na sve načine da ih izbjegavaš. Nemoj se nikada ljutiti zbog uvreda koje ti nanose, promotri Mene kako su Me progonili i vrijeđali, a nisam se nikada ljutio, nego sam uvijek molio za one koji su Me progonili.

Nikada nemoj nikoga prezirati, ma koliko on izgledao nedostojan i grješnik, jer on te može preteći u Kraljevstvu Nebeskom. Gledaj svoga bližnjega kao sliku Božju i u njemu ćeš vidjeti sliku svoga Stvoritelja. Pobrini se da svima dobro činiš, primjerom i riječima. Znaj da Ja želim da svima budeš primjer i uzor savršenstva i da bilo tko vidi tebe i tvoje ponašanje može uistinu reći:

«Evo istinske zaručnice i sljedbenice Raspetoga».

Prepoznaj veliko dobročinstvo koje sam ti učinio objavljujući ti svoj život, način na koji sam se ponašao kada sam živio na Zemlji prema svome Ocu, braći i sve što sam činio za vaše spasenje. Ovo činim jer želim da Me ti savršeno nasljeduješ i znaj da ćeš za sve to morati mnogo odgovarati. Potakni se i slijedi Me, ne boj se. Moja milost ne će ti nedostajati, pomoć i svjetlo moga Oca bit će obilni u tebi kako bi mogla sve to činiti.

Knjiga V

Druženje s učenicima, apostolat u Jeruzalemu i Galileji te obraćenje Marije Magdalene

Prvo poglavlje: Povratak Isusa u Jeruzalem sa svojim prvim učenicima i ono što je činio u svojoj nutrini do odlaska u Galileju kako bi tamo propovijedao

Povratak u Jeruzalem

Došao sam u Jeruzalem sa Petrom, Andrijom, Jakovom i Ivanom, mojim prvim učenicima. Prije nego što sam ušao u grad u svom čovještvu sam osjetio odbojnost jer sam znao da idem tamo gdje će Me toliko mrziti i progoniti. Zbog toga sam prije nego što sam ušao molio Oca za pomoć. Htio sam u sebi kušati ovaj strah i muku pred trpljenjem kao što to proživljava svaki čovjek jer sam htio osobno iskusiti sve ono što će trpjeti moja braća koja će Me slijediti. Otac Me uvjerio u svoju pomoć, tješio Me dok je tražio da vršim Njegovu volju. Zbog toga sam bio ohrabren od Oca, pun gorljivosti za Njegovu slavu i spasenje duša i sa svom velikodušnošću ušao sam u Jeruzalem sa svoja četiri učenika.

Ulazeći prikazao sam se Ocu spreman sve trpjeti Njemu za ljubav i za spasenje duša, a bile su velike muke Meni pripravljene, ali moje srce je bilo sve velikodušnije i nije bilo potišteno jer je ljubav u njemu gorjela i nije je mogla ugasiti voda mnogih progonstava i muka. Molio sam Oca da udijeli dio ove moje ljubavi i gorljivosti za Njegovu slavu svim mojim sljedbenicima, da i oni budu velikodušni trpeći sve s radošću. Otac Mi je obećao ono što sam Ga molio. Kako bih to zadobio, prikazao sam Mu svoju velikodušnost i spremnost volje. Vidio sam da će kod nekih mojih učenika to imati divne učinke, time će se okoristiti. To su bili oni koji su istinski željeli i odlučili Mene slijediti. Zbog njih sam jako uživao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam isto tako da će mnogi zloupotrijebiti ovu milost i pustiti da ih nadvlada strah. Zbog njih sam puno trpio i ponovno molio Oca dok ne bih zadobio nove milosti za one koji ih budu htjeli prihvatiti. A moj Otac je uvijek spreman udijeliti milost.

Bijeg trgovaca iz Hrama

Ušao sam u grad i pošao u Hram sa učenicima kako bih se klanjao Ocu i pokazao gorljivost za Njegovu čast. Vidio sam da su se vratili trgovci i ponovno sam ih s autoritetom opomenuo kao što sam to učinio prošli puta. O tome sam gorljivo propovijedao, ali oni to nisu vjerovali. Pa ipak moja prisutnost ih je prestrašila te su pobjegli, a bješnjeli su protiv Mene. Nisu mogli podnijeti ton moga glasa i zato su se bojali jer su Me htjeli zlostavljati, a ne slušati, ali nisu mogli jer ih je uzvišenost moga lica strašila i poništavala. Smatrali su Me neznatnim čovjekom, ali strogim. Uz sve to morali su Me poštovati i slušati posebno u onome što se odnosilo na kult i čast moga Nebeskoga Oca.

Kad su trgovci otišli, ostao sam u Hramu moleći sa svojim učenicima. Molio sam Oca za obraćenje tvrdih i protivnih srdaca. Bio sam jako umoran zbog puta koji smo prošli pješice, a bio sam bos, puno sam trpio i nisam tražio nikakva odmora i okrjepe. Učenici koji su bili jaki ljudi, navikli na napor i patnju, nisu toliko osjećali umor, a uz to moja prisutnost ih je tješila i ublažavala njihove patnje. Prikazao sam ovu svoju muku Ocu za obraćenje onih duša da se udostoji dati im svoju milost i Božansko svjetlo i snažnu pomoć.

Otac je rado primio ovo prikazanje i bio spreman činiti sve što sam htio te sam Mu zahvaljivao u ime svih. Dok sam se zadržavao u Hramu i molio sa učenicima, došlo je mnoštvo ljudi koji su vjerovali u Mene, koje sam već bio poučio i koji su jako željeli i čekali moj povratak. Na kraju molitve primio sam ih s ljubavlju i utješio propovijedajući im.

Reakcije farizeja

U gradu se pronio glas da sam se vratio s četvoricom učenika i da su oni jednostavne osobe, siromašni ribari, te da su, kako bi Me nasljedovali hodali bosi, otkrivene glave kao čin poniznosti i mrtvljenja. To je došlo do ušiju pismoznanaca i farizeja i njihova srca su zbog toga bila ranjena ljubomorom. Kao da su bili van sebe mlatili su rukama i nogama puni zavisti, sumnjičenja i straha, mislili su da ću biti uzrok njihove potpune propasti i okrenuti za sobom cijeli narod. Zbog toga su se ponovo okupili i međusobno savjetovali kako se ponašati da se narod ne bi pobunio protiv njih, a isto tako da ne vjeruju mom propovijedanju; kako se truditi da bolesnici ne dolaze k meni da ih ozdravim, ali Ja sam velikodušno sve ozdravljao bez ikakvog interesa na slavu moga Oca.

Savjetovali su se i sastančili, ali nisu ništa odlučili niti riješili osim da se pretvaraju kako ne bi javnost vidjela da su puni strasti i da su protivnici općeg dobra jer Ja sam vraćao zdravlje svima koji su to tražili. Žalili su se međusobno i natjecali tko će više prokletstva izreći protiv Mene. Ljudski razum nije sposoban shvatiti koliku muku sam doživljavao zbog uvreda koje su nanosili mome Ocu i Meni. Prikazivao sam ovu svoju muku Ocu kao

nadoknadu za uvrede koje su Mu se nanosile i molio Ga da zadrži svoju kaznu. Ipak Otac nije u potpunosti zadržao bič za cijelo vrijeme moga propovijedanja i njihovog progonstva te ih je kažnjavao. Dopustio je da svi njihovi poslovi loše završe. U njihovim kućama bila je samo zbunjenost i nesloga. Roba koju su imali se kvarila. Otac je to dopuštao zato da dođu k sebi, da shvate da je sve što im se događa zbog njihove zlobe i otvrdlosti. Ja sam ih prosvjetljivao da shvate zavist koja je vladala njihovim duhom i sve zlo koje se događalo u njima.

Uistinu, oni su mislili da sam Ja uzrok svih tih kazni koje im je Bog slao kao da sam čovjek koji zavodi, da sam sklopio savez sa đavlima i time izazivao Božju pravednost koja zbog toga kažnjava cijeli grad. To su bile riječi koje su međusobno govorili i ta misao se vrtjela u njihovom zlobnom duhu. Vjerovali su svojim zlim strastima i đavolskim sugestijama koji su se trudili da ih uvjere u sve ono što su držali protiv Mene. Vidio sam da će mnogi otvrdli grješnici doći na svijet, a Otac će ih kažnjavati kao što je sada kažnjavao pismoznance i farizeje. Zbog toga sam Ga molio da im udijeli svoju svjetlost da shvate uzrok kazni i poprave se. Vidio sam da će oni za to kriviti neku drugu stvar a ne će shvaćati da im Bog šalje kazne zbog njihovih zabluda. Isto tako sam vidio da će zbog kazni još više otvrdnuti. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli svjetlost da prepoznaju i priznaju svoje grijehe i lutanja i poprave se, da shvate da su zaslužili puno veće kazne.

Zbog ovoga svjetla mnogi će prepoznati svoje zablude i kazne koje će im dolaziti zbog njihovih grijeha, te će se tako poniziti i promijeniti. Zbog ovih sam doživljavao utjehu i zahvaljivao Ocu i molio Ga da im bude milosrdan. Ali sam i vidio kako će mnogi nasljedovati farizeje i nastaviti živjeti kao otvrdli u zlu te će biti kažnjeni, ali se ne će popraviti. Kušao sam veliku gorčinu zbog toga tim više jer ih je Otac milostivo kažnjavao te im istovremeno davao svjetlo da shvate svoja lutanja. Ali oni su bili sve više otvrdli te su ovaj spasonosni lijek izokretali u smrtni otrov za sebe i tako su još više bješnjeli protiv moga Oca kao da je On prestrog u kažnjavanju.

Vidio sam da će mnogi doći do toga da mrze moga Oca i loše govore o Njemu. O prevelike li perverznosti stvorenja koja se okreću protiv svoga Stvoritelja i ne žele priznati svoje grijehe, zablude, da su zaslužili ne samo vremenite nego i vječne kazne. Mnogo sam molio Oca za njih, tim više jer sam vidio da je Otac s pravom ljutit na njih te sam Ga molio da ublaži svoju srdžbu, a On Mi je obećao da će udijeliti još više milosti i svjetla tim bijednicima.

Vidio sam kako će se mnogi obratiti po ovoj milosti i kako će iskreno priznati svoja lutanja te da ih je Otac pravedno kažnjavao. Oni će ponizno, sa puno pouzdanja prihvatiti te Božje kazne kao nadoknadu za svoje grijehe te sam zbog njih zahvaljivao Ocu. Ali sam bio i ogorčen kako će se u velikom broju mnogi perverzni i otvrdli ljudi opirati svjetlu i ne će se okoristiti ovim novim milostima.

Propovijed i odmor u kući siromaha

Bio sam u Hramu i propovijedao kad je došlo mnoštvo ljudi na dan mog povratka, posebno oni koje sam izliječio i koji su vjerovali u Mene. Bili su jako utješeni zbog mog povratka. Zbog toga sam im propovijedao sa velikom ljubavlju i gorljivošću za njihovo spasenje. A oni kada bi Me slušali, blagoslivljali bi moga Oca koji Me poslao njima na veliku utjehu. Na kraju mog govora pristupili su Mi ožalošćeni siromasi ispunjeni ljubavlju prema Meni i nudili svoje kuće kako bismo u njima boravili Ja i moji učenici. Bilo je puno i drugih, ali nisu nam nudili boravak zbog straha od farizeja, a Ja sam ih poticao da se ne boje srdžbe bilo kojeg stvorenja jer oni mogu naškoditi samo tijelu.

Neka se boje Boga koji ima vlast da čini što hoće i može kazniti vremenitom kaznom, ali i baciti dušu u vječni oganj. Zbog toga neka se boje Boga samoga i trude se da Ga ne vrijeđaju i ne izazivaju Njegovu pravdu. Oni koji su bili strašljivi ohrabrili su se, razumjeli su da sam shvatio tajne njihovih srdaca te su ponizno pristupili i nudili svoje kuće. Prihvatio sam rado njihove ponude iako se nisam ničime okoristio. Izabrao sam jedan mali zaklon i to sam prihvatio od najsiromašnijeg kao sklonište mojim učenicima, a i taj siromah je bio jedan od mojih učenika. Sve sam utješio i potaknuo ih da imaju sinovski strah samo prema mom Nebeskom Ocu i otpustio ih njihovim kućama, a Ja sam ostao u Hramu sa svojim učenicima zahvaljivati Ocu.

Ostao je samo onaj siromah kojeg sam izabrao da bude moj učenik, i koji nam je s toliko velikodušnosti ponudio svoju siromašnu kućicu. Budući da je već bilo kasno, izašao sam iz Hrama sa učenicima i onim siromahom i otišli smo k njemu kako bismo se odmorili. Osjećao sam potrebu za odmorom kao i moji učenici. Molio sam Oca da providi za potrebe mojih sljedbenika da se mogu okrijepiti jer onaj koji nam je ponudio svoju kuću bio je krajnje siromašan i sam u velikoj potrebi. Otac je nadahnuo neka dobra srca da donesu sve što je bilo potrebno za hranu mojim sljedbenicima. Oni su se divili očinskoj skrbi Božje providnosti moga Oca.

Objed, dar Providnosti

Nakon uobičajenog blagoslova jeli smo samo malo kruha, nekog povrća i voća koje su donijeli kao milostinju. Za vrijeme jela govorio sam im o Božjoj providnosti moga Nebeskoga Oca i brizi koju ima za svu svoju djecu iz koje ne isključuje ni one koji su najzlobniji. Njihova srca su se raspaljivala ljubavlju i povjerenjem u Božanskog Oca, a Ja sam Ga molio da ulije u srca sve moje braće takvu ljubav i povjerenje, posebno onih koji su bili u velikim potrebama, da dožive Njegovu Božansku providnost i budu sve više raspaljeni ljubavlju i zahvalnošću prema Njemu.

Vidio sam kako će to moj Otac i učiniti, da će se mnogi okoristiti tom milošću i iskusiti i prepoznati Božju providnost i biti zahvalni za dobročinstvo. Zahvaljivat će ti u ime svih onih koji to ne čine i ne koriste se milošću, niti zahvaljuju za dobročinstva. Prikazao sam Mu svoju zahvalnost i povjerenje u Njegovu očinsku providnost kako bi Ocu bila iskazana zadovoljština za sve milosti i darove koje je dijelio mojoj braći, posebno nezahvalnima i onima bez povjerenja u providnost.

Razgovor s Ocem za druge učenike

Na kraju objeda uobičajeno sam zahvaljivao skupa sa svojim učenicima i činio uobičajena prikazanja. Povukao sam se u jedan kut kuće kako bih molio redovite molitve i odmorio malo umorne udove. I moji učenici su se povukli na odmor. U šutnji noći molio sam Oca. Klanjao sam se Božanskom Ocu i počeo s Njim razgovarati o svojim sljedbenicima, molio da pošalje sve one koje je izabrao da Me slijede i nasljeduju i koje sam već imao prisutne u svom duhu. Otac Mi je obećao da će posebnim jakim nadahnućima pozvati sve one koji Me trebaju slijediti u propovijedanju i u svemu ostalom za vrijeme moga života. Zbog toga će potaknuti srca onih koje je izabrao da dođu k Meni kako bih mogao pozvati ih da ostanu sa Mnom i budu moji učenici i sljedbenici.

Vidio sam da je moj Otac sve činio i rasporedio s najvećom mudrošću i providnošću. Zbog toga sam Mu zahvaljivao i vidio da se događa sve što je obećao. Proširio se glas uz Galilejsko jezero da Me Petar i Andrija slijede sa dva Zebedejeva sina i da se ta želja javljala i u srcima drugih ribara, a to je bilo po Božjem nadahnuću i jakim poticajima koje im je Otac

davao iste noći dok su ribarili. Vidio sam kako su svi spremno odgovorili na Božanska nadahnuća, odlučili u svom srcu sve ostaviti i doći k Meni te sam zahvaljivao Ocu u njihovo ime i puno molio za njih. Na kraju molio sam Pohvale Bogu i uobičajena prikazanja, kratko se odmorio i zatim ponovno molio Oca za pomoć. Često sam ponavljao ovu prošnju Ocu iako sam znao da će Me uvijek uslišiti jer sam bio jedno s Njim, ali sam htio pokazati da sam Mu u svemu podložan, Sin poslušan i ne činim ništa bez Njegova dopuštenja.

Otac je rado prihvaćao moju podložnost i Ja sam Mu to prikazivao kao nadoknadu za sve propuste moje braće, a mnogi su djelovali samo rukovodeći se svojim hirovima kao da ne postoji Nebeski Otac čiju volju treba uvijek tražiti i činiti. Zbog ovih sam doživljavao veliku muku i činio sve da Ocu bude dana sva zadovoljština, prikazivao Mu svoju podložnost u ime svih i On je bio time zadovoljan. Nakon što sam molio za spasenje duša, posebno onih koji su imali sreće da slušaju moje propovijedanje i okoriste se milostima koje sam im donio, razgovarao sam sa Ocem o spasenju svakoga ponaosob i za svakoga molio sve što je potrebno da prihvate dobročinstva mog propovijedanja. Zadobio sam od Oca što sam molio i nakon zahvale, jer je već bilo prikladno vrijeme, ponovno sam krenuo u Hram sa svojim sljedbenicima kako bih propovijedao.

Propovijed primjerom

Dok sam hodao po gradu sa svojim učenicima tako bos u siromašnom odijelu i ponizno sa najvećom mogućom čednošću i sabranošću, mnoga srca ljudi koji su nas gledali bila su potaknuta na kajanje. Dolazi su k nama da bi čuli propovijed. Po gradu se proširio glas o mojoj svetosti i svatko se divio kako Ja čovjek velikih krjeposti i mudrosti hodim tako siromašan i prezren u očima ovoga svijeta. Zbog toga su mnogi dolazili vidjeti Me i slušati. Samo farizeji i oni koji su bili najviše otvrdli interpretirali su na krivi način sva moja djela iako im nisam davao razloga za to.

Vidio sam da je Ocu bilo jako drago vidjevši Me kako idem po gradu siromašan ne obazirući se na mišljenje oholih. Prikazivao sam Mu svoju poniznost i poniženje kao nadoknadu za oholost i uznositost zlobnih ljudi. Oni su na ovaj način sami sebe činili mrskima kod moga Oca tim više jer su rovarili protiv Mene govoreći da sam uistinu dostojan prezira jer se Meni sviđalo ići po gradu i razgovarati sa siromašnima i zadnjima koji su bili prezreni kao i Ja. Lagali su kako sam sve činio da Me se smatra velikim čovjekom, Ja koji sam prezirao ljudsku veličinu kako bi Me častile neuke osobe i slijedili Me oni koji su bili bezumnici kao i Ja.

Na sve načine su Me te zlobne osobe nastojale diskreditirati, ali istinska mudrost i svetost je bila takva kod Mene da su to mogli svi jasno shvatiti i njihove zlobne prepirke i laži nisu služile ničemu osim da ukažu na njihovu strast i zavist koju su imali protiv Mene. Moje srce je uvijek bilo u muci zbog ove njihove zlobnosti. Imao sam puno samilosti prema njihovoj slijeposti iako su je oni htjeli.

Nova propovijed u Hramu

Kada sam došao u Hram sa svojim učenicima, klanjao sam se Nebeskom Ocu i došlo je puno ljudi slušati Me. Počeo sam propovijedati te su Me slušali sa velikim divljenjem i čuđenjem i bili su raskajani u srcu, a njihove duše utješene jer je moja riječ imala takvu snagu da prožima srca i vodi do kajanja i utjehe kod onih koji su je slušali u dobroj volji. Bilo je i puno onih koje sam poučavao prije te su se smatrali mojim učenicima. Još Me nisu slijedili, ali su dolazili slušati moju propovijed.

Često su sa mnom razgovarali o svome spasenju i načinu kako se trebaju ponašati da budu po Očevoj volji jer su bili sve više utvrđeni u istini koju sam propovijedao. Bilo je prisutno i nekoliko službenika pismoznanaca i farizeja koje su poslali da čuju što ću propovijedati narodu kako bi im to poslije kazali. Bili su jako zbunjeni čuvši moju Božansku mudrost i gorljivost koju sam pokazivao za slavu Nebeskog Oca i spasenje duša. Zbog toga su se vraćali farizejima govoreći što sam propovijedao i kako sam postajao sve ljupkiji, a ljudi Mi se sve više divili te da se u Meni sve više vidjela jedna nadnaravna mudrost. Oni umjesto da vjeruju još su više bješnjeli, ove nazivali bezumnicima jer kao nisu shvatili da je ono što sam činio sve bilo pod utjecajem đavla. Tako su se službenici farizeja uvjeravali u ono što su govorili farizeji jer su bili sugestibilni. Jednostavan narod nije slušao njihova zla uvjeravanja, nego je vjerovao Meni te se okoristio mojim naukom i poukom.

U isto vrijeme dok sam propovijedao, vidio sam tajne srdaca svih slušatelja, govorio sam jasno i svatko je shvaćao tajne srdaca a ne onih drugih. Svi su osjećali kako Ja govorim o onome što nose u sebi i vidjeli su kako ih opominjem, tješim, potičem prema njihovim potrebama. Bili su jako zadivljeni i uvjereni u istinu moga nauka i vjerovali zbog svetosti moga života da imam od Boga svjetlo, da shvaćam njihove misli te da sam veliki prorok kojega Bog jako ljubi i daje Mu jako velike darove. Zbog toga su imali jako veliko poštovanje prema Meni i još više se utvrđivali u vjeri. Vidjevši da ljudi vjeruju mojim riječima i nauku koji sam poučavao, molio sam Oca da i mojim sljedbenicima udijeli taj duh i svjetlo da mogu prožeti tajne srdaca, posebno onima koji se trude za slavu Božju i obraćenje duša.

Otac Mi je obećao da će udijeliti ovu milost mojim učenicima i svima onima koji se budu trudili Njega nasljedovati i koji se trude oko obraćenja duša. Vidio sam kako će se obratiti mnogi grješnici, da će činiti pokoru kada vide da su razotkrivene tajne njihovih srdaca i razotkriveni Bogu njihovi grijesi koji su bili poznati samo njima. Zahvaljivao sam Ocu u ime onih koji su primali te velike darove jer to nisu mogli zaslužiti sami po sebi, nego sam im to Ja zaslužio moleći od Oca. Sve su to milosti besplatno dane koje Otac daruje mojoj braći. To sam molio Oca a On je to dobrohotno davao.

Molitva za učenike

Na kraju propovijedi slušao sam sve koji su dolazili k Meni i tražili ozdravljenje ili neki savjet. Ostao sam u Hramu moliti Oca sa svojim učenicima koji Me više nisu ostavljali. U svojoj molitvi ponovno sam tražio od Oca da dođu oni koje je izabrao da budu moji sljedbenici. Uistinu, neki su se pokrenuli, ostavili su svoje mreže i sve što su posjedovali i došli u Jeruzalem kako bi Me slijedili.

Moja molitva Ocu ubrzala je vrijeme njihovog poziva te su se gorljivo uputili osjećajući se privučeni velikom nutarnjom snagom. Jako sam želio da se skupi ovo malo stado koje Me trebalo slijediti u mom propovijedanju. Molio sam Oca da otkloni zapreke paklenih neprijatelja koje postavljaju kako ne bi svi došli slušati moje riječi.

Susret sa siromasima

Na kraju svoje molitve izašao sam iz Hrama sa učenicima, susreo sam siromahe koji su išli po gradu tražeći milostinju i Ja sam ih pomilovao i poticao da prihvate siromaštvo za ljubav mome Ocu koji ih jako ljubi jer su na takav način po siromaštvu bili slični Njegovom jedinorođenom Sinu koji je došao na ovaj svijet da trpi za njihovo spasenje. Ohrabreni i potaknuti mojim riječima slijedili su me skupa s mojim učenicima slaveći i blagoslivljajući Mene koji sam ih toliko tješio, a Ja sam ih poučavao i objašnjavao da im je Otac pripravio nagradu u Nebeskom Kraljevstvu.

Farizeji i pismoznanci su jako prezirali siromahe, ali Ja sam ih rado prihvaćao, s velikom ljubavlju se zadržavao s njima, a to je bilo nepodnošljivo farizejima jer sam u svemu bio suprotan njihovom ponašanju. Ljubio sam ono što oni mrze, mrzio sam ono čemu se oni dive. Prezirao sam oholost, isprazno štovanje, ambicije, bogatstvo, časti, užitke, laskanja i «finoće». Strogo sam opominjao protiv ovih poroka.

Govorio sam javno i privatno protiv toga s tolikom gorljivosti da sam utiskivao u srca onih koji su Me slušali užas prema ovim porocima u kojima su bili farizeji i pismoznanci. Zbog toga oni koji su Me slušali mrzili su ove stvari koje su farizeji ljubili i imali neku odbojnost prema njihovim osobama tako da nisu vjerovali što oni govore protiv Mene jer su već shvaćali njihovu zlobu i nepravdu.

Bratska ljubav

Govorio sam im o bratskoj ljubavi, govorio sam im da mrze samo poroke, a da ljube osobe, da mole moga Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude i da se poprave. Često sam govorio:

«Želite da se vaš bližnji okoristi milostima Nebeskoga Oca koje On čini po Meni jer sam Ja svjetlo ljudima, da ne dopuste da ih zaslijepi tama nego da se okoriste svjetlom koje im jasno pokazujem, da slijede nauk koji učim jer je on odozgo».

Govorio sam ove i druge stvari jer su mnogi počeli mrziti i prezirati farizeje, shvaćali su njihovu zlobu i strast, a Ja sam htio da mrze zlo, a ne osobe koje to čine i htio sam da imaju ljubav prema ljudima i mole za njihovo obraćenje. Molio sam Oca da svoj mojoj braći udijeli ovo svjetlo i osjećaje. Vidio sam kako će mnogima vladati duh osvete prema zločincima kao što je to bilo i kod farizeja. Zbog toga sam molio Oca da ukloni iz moje braće ovaj duh. Ostavio sam im jasan primjer jer sam se družio s grješnicima i imao veliku samilost prema njima. Blagošću svojih riječi sam ih poticao na pokoru, a bezbožni farizeji su jako pazili da se ne druže sa grješnicima, nego su ih mrzili i prezirali, bježali od njihovog društva. Oni su bili još gori jer su imali grijeh oholosti u duši i zlobu u srcu.

Trudili su se da samo izvana budu dobri, dok je njihova nutrina bila puna nepravde. Opominjao sam protiv ovog zla i to pred njima, njima u lice. Zbog toga su Me mrzili, nisu se okoristili mojim poticajima, a Mene su prezirali jer sam se zadržavao s grješnicima koji su se obraćali i vodio ih k Sebi. A oni su sve sudili prema svojoj zlobi, smatrali su da onu nepravdu koju su spoznavali u svojoj nutrini imaju i oni koji su se obratili i slijede Me. Zbog toga su prezirali sva njihova djela i klevetali ih i ogovarali.

Otac Mi je obećao da će udijeliti mojoj braći potrebne milosti i vidio sam kako će ih mnogi prihvatiti mrzeći zlo i imat će samilosti prema grješnicima, moliti za njih, poticati ih da se trude ponovno zadobiti milost kod moga Oca i to Mi je bilo jako po volji. Ali sam vidio i mnoge koji su bili tvrdi i uznositi i jako su bili ne samo protiv grijeha svojih bližnjih, nego su bili okrutni protiv osoba. Vidio sam da su baš ovi najviše nesavršeni te da je njihova nutrina zatrovana i to Me jako ogorčilo. Molio sam Oca da im da svjetlo da shvate sami sebe kako je njihova duša puna bijede i zlobe.

Vidio sam kako im je Otac davao svjetlo i milost da se mogu promijeniti. Neki su se okoristili tim svjetlom, ali mnogi su to zanemarili i ostali u svojoj zlobi i muci. Otac je dopuštao da i oni sami padnu u takve grijehe i još teže propuste jer nisu imali samilosti prema bližnjemu. Zbog njih sam trpio jako veliku muku iako su zaslužili takvu kaznu.

Novi učenici

Zadržavao sam se u Jeruzalemu, propovijedao i poučavao narod, činio mnoga čudesa, ozdravljao bolesnike, vraćao vid slijepima, prosvjetljavao, ozdravljao hrome, izgonio zloduhe i činio dobro svima onima koji su dolazili k Meni i u Mene vjerovali. Tako je rastao broj onih koji su Me slijedili. Mnogi su došli iz Galileje a Ja sam ih primao s ljubavlju, posebno one koje je Otac odredio da budu moji apostoli i sljedbenici. Ovi su ostajali sa Mnom jer sam ih pozvao posebnim pozivom, propovijedao sam i poticao ih kao što sam to učinio sa svoja prva četiri učenika.

Oni su u potpunosti ostavili dobra i rodbinu i predali se u moje ruke i obećavali da će Me slijediti do smrti. Neki su bili i iz Jeruzalema i iz okolice Judeje, slijedili su Me i došli čuti moje propovijedanje. Bili su u društvu mojih učenika kako bi Me slijedili privučeni slašću i ljupkošću moga govora, veličinom mudrosti nebeskog nauka. Svi smo živjeli u najvećem siromaštvu i jednostavnosti. Trudili su se da Me savršeno nasljeduju, jeli su samo ono što im je dano kao milostinja, uzimajući samo onoliko koliko im je bilo potrebno za život.

Svakodnevna djela

Ja sam provodio vrijeme na uobičajen način, noću molio Oca, izlagao Mu sve ono što Mi je bilo u srcu, tražio da se vrši Njegova sveta volja za obraćenje duša. Molio sam za sve općenito i za svakoga ponaosob. Molio sam za njihovo obraćenje, molio sam ne samo za one koji su bili prisutni, nego i za svu moju braću do konca svijeta, sve sam imao pred sobom, i dobre i zle. Za sve sam molio milost i posebnu pomoć za njihovo spasenje. Prije svitanja molio sam Pohvale Bogu, ujutro propovijedao a zatim ponovno molio i poučavao narod. Išao sam kroz grad sa svojim učenicima kako bi svatko mogao vidjeti čednost i cjelovitost Mene kao osobe i mojih učenika i tako Me mogao nasljedovati.

Nakon toga ponovno sam propovijedao, puno puta sam ulazio u sinagoge gdje su bili pismoznanci i farizeji. I njima sam propovijedao. Pobijao sam ih i uvjeravao, a oni nisu znali što bi odgovorili, obarali bi svoje tvrde glave i odlazili puni bijesa, a Ja sam ih uvjeravao u istinitost svoga nauka protivno svim njihovim mišljenjima. Dobro su shvaćali moju mudrost te se zbog toga nisu usuđivali otvoreno biti protivni, radije su neki odlazili. Drugi su zatvarali uši kako Me ne bi slušali. Uistinu, na moje riječi ne samo da su bili uvjereni, nego bi se i njihova srca priklanjala istinitosti onoga što sam govorio s toliko jasnoće. Ali bojali su se potpuno predati te su zatvarali uši da me ne čuju. To su činili kada nisu mogli izbjeći da Me slušaju i kada bi se njihovo srce počelo raskajavati.

Toliko muke su Mi uzrokovali zbog svog straha pred istinom, zbog perfidnosti, tvrdoće, jer su htjeli svoju vječnu propast. Uvijek su se opirali Božjoj milosti. Vidio sam kako će i njihovi nasljednici isto tako biti otvrdli i slijediti njihov primjer a to je samo uvećavalo moju muku. O, kolika je žalost uznemiravala moje srce kada sam vidio da će ovaj narod ostati tvrd i protivan tim više što su bili izabrani narod.

Zbog toga sam uputio žarke molitve svome Ocu i vidio da će se neki prikloniti istini, ali da će većina ostati zatvorena u svojim tvrdoćama i sljepoćama. Ponovno sam se vratio u Hram i propovijedao narodu, molio Pohvale Bogu i na kraju dana povlačio se u malo skloništе sa svojim učenicima gdje smo se odmarali. Oni su odlazili na počinak, a Ja sam najčešće odlazio u Getsemanski vrt ili na brdo i molio Oca. Tu sam izlijevao svoju muku sa uzdasima i suzama, i prikazivao to Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su Mu nanosile te zlobne osobe. Vidio sam sve one koji su bili u nemilosti moga Oca i želio njihovo obraćenje.

Tražio sam to od Oca a On je bio spreman sa svojom milošću, ali oni su bili otvrdli. Zbog toga sam se žalostio jer se nisu htjeli okoristiti milošću koja im je tako velikodušno bila ponuđena.

Poziv Mateja

Dok sam molio Oca, vidio sam da je došao čas kad je On htio ponuditi svoju milost Mateju, koji je bio carinik, da se obrati i slijedi Me. Vidio sam da je bio sav u svojim poslovima i jako sam ga želio osloboditi. Molio sam Oca da mu snagom moje molitve ponudi milost. Iako je bio carinik, odmah je velikodušno odgovorio. Otac je obećao što sam tražio i naložio Mi da ga pozovem da Me slijedi. Vidio sam da će Me odmah slijediti i odgovoriti na poziv i to Mi je bila velika utjeha. Moje srce je jako uživalo u sličnim prigodama jer je to bila moja želja da svi spoznaju istinskog Boga i svi da Ga ljube.

Zbog toga sav radostan pošao sam toga jutra u Hram propovijedati gdje su bili moji učenici i puno naroda. Na kraju propovijedi ponovno sam molio Oca za Njegovu pomoć kao i obično u svim svojim djelima, prikazivao Mu sav svoj trud za svu moju braću, a na poseban način sam Mu prikazivao za obraćenje Mateja i drugih carinika da ga nasljeduju i obrate se. Na kraju propovijedi izašao sam iz Hrama skupa sa učenicima i narodom. Jako sam želio dovesti izgubljenu ovcu u svoj ovčinjak. Moji su koraci bili vođeni ljubavlju i željom. Učenici su primijetili da sam radosniji nego inače. Zbog toga su Me pitali zašto sam tako pun želje i radosti. Odgovorio sam:

«Jer idem tražiti i spasiti onoga koji ide putem propasti».

Kada sam prolazio gradom, bila je velika gužva jer su mnogi dolazili k Meni. Netko samo da Me vidi, a drugi da budu izliječeni u svojim bolestima. Kada sam bio blizu mjesta gdje je sjedio Matej koji je bio usmjeren na svoj posao, uputio sam njegovom duhu jednu misao radoznalosti i istovremeno želju da Me vidi.

Zbog toga čuvši svu tu buku Matej je podigao glavu, pogledao prema Meni a u istom trenutku Ja sam pogledao prema njemu. Moj pogled je bio takav da je na njega ostavio duboki dojam i jako ga je prožimao. Bio je jači od riječi koje sam mu uputio. Rekao sam mu:

«Slijedi Me».

Otac je tada intervenirao svojom moćnom milošću u njegovoj duši i sa Njegovim svjetlom Matej je spoznao u Meni uzvišenost, bio je potresen, privučen snagom. Zato, čim sam izrekao riječi: «Slijedi Me», ostavio je novac i posao i sav narod koji je tamo bio i potrčao prema Meni da Me slijedi i više ne ostavi. Bio je pored Mene i reče Mi:

«Evo, Učitelju, slijedit ću Te, sve ću ostaviti jer tvoj glas je ranio moje srce. Tvoj pogled je prodro u moju dušu».

Tada sam molio Oca da mu udijeli da shvati dobročinstvo koje je dobio ali i bijedno stanje u kojem je bio kada je primio poziv. Učinio je to moj Otac, Matej je spoznao milost i duboko se potresao u sebi, gorko je plakao bilo zbog nježnosti i ljepote koju je primio, bilo zbog pokajanja za svoje grijehe. Gledao Me s čuđenjem i sav u suzama govorio:

«O čime sam ja, Učitelju, zaslužio toliko dobra da si se Ti udostojao pozvati me da Te slijedim ja nedostojan grješnik, carinik, skandalozan, a Ti si me pozvao?»

Ja sam ga poticao, tješio i jako sam uživao u njegovim suzama jer su izlazile iz srca koje je uistinu bilo raskajano. Dok sam hodio sa ovim svojim novim sljedbenikom, moji učenici su se čudili i govorili među sobom:

«Sada će se govoriti da Učitelj poziva i carinike da Ga slijede i bit ćemo progonjeni više nego ikada».

I bili su nemirni jer još nisu bili savršeni niti je u njima umro stari čovjek. Vidio sam što se događa u njima i molio Oca da ih prosvijetli. A u gradu je bila senzacija zbog obraćenja Mateja koji je bio poznati carinik. Netko je govorio jedno, drugi su govorili drugo, a farizeje i pismoznance je izjedala zavist kad su vidjeli kako samo jednom riječju obraćam grješnike i vodim ih do pokore. Uistinu, sav radostan zbog nađene ovčice došao sam u Hram sa svojim sljedbenicima, molio Oca, i zahvaljivao za milost koju je udijelio Mateju. Molio sam da mu udijeli dar ustrajnosti, da umnoži u njemu svoju milost i ljubav.

Propovijed u Hramu

U Hram je došlo puno ljudi vidjeti Mateja koji se obratio. Na kraju svoje molitve propovijedao sam o slavlju u Nebu zbog obraćenja jedne duše, radosti anđela i slave moga Oca. Zbog ove moje propovijedi drugi moji učenici shvatili su da je njihov strah i čuđenje bila napast sebeljublja iako je njima to izgledalo pravednoa. Zato su se i oni radovali zbog obraćenja Mateja i zahvaljivali Ocu. Matej je čuvši moju propovijed bio prosvijetljen više nego ikada prije, raskajan, plakao je svo vrijeme.

U njegovu srcu je rasla želja da se svi carinici obrate. Želio je svom bližnjemu onu istu milost koju je on bez ikakve zasluge primio. Zbog toga je odlučio da će se potruditi da svi carinici koje poznaje dođu slušati moju propovijed, da razgovaraju sa Mnom. Bio je siguran da će se svi obratiti, kao što je to učinio i uspjelo mu je. Nakon propovijedi zahvaljivao sam Ocu zbog zadovoljstva svih onih koji su dolazili k Meni da budu utješeni i poučeni, izašao sam iz Hrama sa sljedbenicima jer već je bilo kasno. Povukao sam se u malo sklonište gdje sam obično boravio. Malo sam se okrijepio skupa sa učenicima sa ono malo hrane što smo dobili kao milostinju.

Noć s Matejem

Noću sam se zadržavao u razgovoru s Matejem koji nije mogao spavati od radosti. Dok su se drugi učenici odmarali, on je razgovarao sa Mnom i govorio o svom spasenju. Ja sam ga poučavao, uvjeravao u praštanje i milost koju je dobio. Moje riječi su prodirale u Matejevo srce i on je plakao. Pitao Me kako se treba ponašati prema drugim učenicima. Zbog spoznaje koju mu je Otac davao o samome sebi nije se usuđivao biti blizu Mene iako ga je privlačila ljubav, ali nije se usuđivao biti ni blizu drugih učenika jer ih je sve gledao sa najvećim poštovanjem. Smatrao je sebe nedostojnim toga društva.

Uvijek je bio duboko ponizan i nazivao se carinikom, grješnikom. Ja sam jako uživao zbog poniznosti Mateja, svoga učenika. Zbog toga sam ga poticao i uvjeravao u svoju ljubav, da sam radi toga i došao na svijet, radi obraćenja grješnika da ih spasim. Kako su velike bile riječi sv. Mateja kada je kazao da je spreman ne samo slijediti Me i služiti, nego trpjeti sve zlo koje će mu doći u životu kako bi izvršio volju Božju i učinit će sve ono što budem tražio od njega spreman dati i život Meni za ljubav! One noći o svemu sam ga poučio pa i kako se treba ponašati prema mome Ocu i bližnjemu. I njemu sam održao propovijed kao i mojim drugim učenicima kada sam ih pozvao da Me nasljeduju.

Molitva za neprijatelje

Zadržao sam se neko vrijeme sa novim učenikom, poučio ga i utješio, a zatim ga poslao da se odmori, a Ja sam se povukao moliti Oca. U ovoj molitvi vidio sam sve nesretne ljude koji će biti na svijetu, doživljavao veliku patnju zbog mnoštva nepravdi i žarko molio Oca za obraćenje ljudi. Prikazao sam Mu ovu svoju patnju zbog njihovih grijeha i vidio sam da će im Otac snagom moga prikazanja, koje Mu je bilo tako drago udijeliti milosti i sve potrebne pomoći za koje sam molio.

Vidio sam isto tako da će neki odgovoriti na Božju milost te sam za njih molio dar ustrajnosti. Otac se pokazao velikodušan na što sam Mu zahvaljivao u ime svih onih koji su primili milosti. Ali sam vidio i kako će mnogi zanemariti ovo novo Božje svjetlo i posebne pomoći i ostat će u svojoj naopakosti. Zbog njih sam jako trpio i molio Oca da im da milost koju je dao i Mateju. Vidio sam kako je Otac bio spreman udijeliti tu milost onima koji bi na nju odgovorili ali je nije davao onima koji bi je zloupotrijebili. Vidio sam isto tako kako će svi oni koji su dobili tu milost u nutrini odgovoriti na te milosti.

Kako sam se radovao i zahvaljivao Ocu i molio mnoge milosti i pomoći da svi mogu nastaviti na putu istine i evanđeoskog savršenstva! Molio sam Ga za obraćenje drugih carinika i javnih grješnika. Znao sam da će se mnogi obratiti po mom propovijedanju. Na svemu sam zahvaljivao Nebeskom Ocu, slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe. Molio sam Ga zatim da Mi pomaže, da Mi da snage nastaviti propovijedanje, da mogu ispuniti djela otkupljenja i da uvijek budem Njegov Sin, Njemu podložan i poslušan, zahvalan na svemu, što sam činio i iskazivao Mu slavu. Često sam se kao čovjek ponizivao pred Njegovim licem osjećajno govoreći:

«Ja sam samo crvić».

Time sam ispovijedao da je cijelo moje biće koje je u Meni bilo djelo Njegove milosti i da Mi je sve bilo darovano od Njega. Kad sam se ponizivao, smatrao sam se potpunim čovjekom obdaren svim milostima i darovima Njegovih dobročinstava. Kao Bog sam jednak Njemu, ali sam Mu zahvaljivao i slavio Ga u ime svih ljudi koje sam smatrao braćom jer je dopustio da uzmem ovo ljudsko tijelo, postanem njima sličan i da budem sluga Božji. (Iz 52,13;53)

Otac je jako uživao u ovim mojim snižavanjima, poništenjima, a Ja sam Mu to prikazivao kao nadoknadu za sve grijehe kojim su Ga vrijeđale oholice kako bi Njegovu Božanstvu bila iskazana zadovoljština za uvrede koje Mu se nanose. Uistinu, Otac je ublažavao svoju srdžbu vidjevši toliku poniznost, a Ja sam se prikazivao toliko spreman poniziti se ne samo pred Njim, nego i pred svim ljudima, pa i pred onima koji su bili bijedni i nedostojni, kao što ću to učiniti u vrijeme svoje muke kako ćeš to i čuti. (Iz 53)

Povratak u Hram

Kada sam zadobio od Oca ono što sam molio i obavio uobičajene pobožnosti, kratko sam se odmorio jer mi je to bilo potrebno kao čovjeku. Nakon toga sam ponovno slavio Oca i pošao u Hram sa svojim učenicima gdje je već bilo puno naroda spremnog slušati moju propovijed i spremnog da ih poučim. Dok sam išao prema Hramu, ljudi su dolazili kako bi čuli moju propovijed. Ako bih susretao pismoznance i farizeje, oni su se okretali i išli drugim putem kako Me ne bi susretali i govorili su:

«Evo zavodnika, lažljivca».

Pokazivali su srdžbu prema Meni i mojim sljedbenicima. Bili su odbojni i govorili da sam ohol čovjek koji vara narod. Iako su odlučili da će se prema Meni pokazivati kao da su

Mi prijatelji, barem na riječima, kako bi Me uhvatili u nečem krivom, toliko je bila jaka njihova strast protiv Mene da nisu mogli a da to i ne pokazuju. Meni je sve to bilo poznato. Doživljavao sam veliku muku zbog uvreda koje su nanosili mome Ocu i mojoj Osobi. Ali sve sam strpljivo trpio i nikada nisam pokazivao da sam srdit i prikazivao sam zadovoljštinu Ocu za uvrede koje su Mi nanosili. Govorio sam:

«Oče moj, vidiš kako su ove ovce pobjegle od pastira i lutaju i mrze Onoga koji je došao dati im život i osloboditi ih od zamki vuka paklenoga. Zbog toga smiluj im se, oprosti njihovu slijepost. Nemoj kažnjavati njihovu zlobu, nego čekaj neko vrijeme da počnu činiti pokoru».

Na ove moje riječi Otac je bio potaknut na samilost i zadržavao je bičeve kazne koje je htio pustiti na ta otvrdla srca.

Propovijed o pravednosti srca

Kada sam došao u Hram, molio sam svoga Nebeskog Oca. Počeo sam propovijedati narodu koji je sve više bio privučen mojom mudrošću i milošću, prosvijetljen o istini koju sam propovijedao. Na ovu moju propovijed, kao i na sve druge došli su neki službenici Hrama, laskavci i pristaše pismoznanaca i farizeja. Zbog toga sam govorio snažno o čistoći srca, opominjao sam slušatelje da vjeruju mojim riječima jer sam među njima bio Svjetlo, koje neka prime, da ne dopuste da ih pobijede tmine. Govorio sam:

«Okoristite se milošću koju vam je poslao moj Otac da vas prosvijetli i pouči jer doći će vrijeme kada ćete Me tražiti, ali Me ne ćete naći».

Narod sav pažljiv slušao je ove riječi, kajao se i bio spreman činiti ono što sam naučavao. Pristaše pismoznanaca, iako su bili potreseni ipak su se silili kako se ne bi prepustili istini te su odlazili i sve govorili pismoznancima i farizejima, laskali im i dogovarali se protiv Mene. Nisam propuštao da im pokažem njihovu zlobu. Zbog toga sam otvoreno govorio. Oni su se čudili kako sam sve znao i otkrivao njihove tajne. Govorili su da Mi to đavao govori i zbog toga sam ih poslije opominjao. Čudili su se misleći kako sam mogao sve točno znati. Uistinu, spoznavali su svetost moga života i nauka i zbog toga razmišljali da kada bih Ja bio s đavlom, nešto bi bilo razotkriveno, tim više što sam sve govorio javno pa bi nešto izašlo na vidjelo. Kad su ovako razmišljali, Otac, kojega sam molio, davao im je još jače svjetlo spoznaje da sam Ja pravi Mesija koji je došao na ovaj svijet te da sve govorim i činim snagom Božanstva.

Ali kada je u njih ulazilo ovo svjetlo i prožimalo im srce, oni su to odbacivali, dopustili su da ih pobijede njihove strasti i tvrdoća. Koliko muka je tada trpjelo moje srce vidjevši da je sve ono što je Otac činio za njihovo obraćenje bilo beskorisno, neučinkovito! Samo je rasla moja patnja jer sam vidio i sve one koji će biti u svijetu i ma kolike milosti davao Otac, ne će se htjeti prepustiti istini i obratiti se. Tako su činili neučinkovitim najveće dobročinstvo Otkupljenja za sebe. Zbog ovoga je moje srce bilo ožalošćeno i ogorčeno do kraja. Otac Me često tješio i pokazivao Mi kako u Meni nalazi svoju milinu, kako Mu Ja iskazujem slavu, kako nadoknađujem za svu slavu koju Mu drugi uskraćuju i kako je u potpunosti zadovoljan mojim djelima. Tada sam se radovao i uživao i bio spreman na sve i činio sve samo kako bih bio po volji Oca i u svemu Njemu iskazivao slavu.

Nakon moje propovijedi zahvaljivao sam Ocu i zadržao se neko vrijeme i poučavao one koji su Mi dolazili, kao i obično. Nakon toga izašao sam iz Hrama sa učenicima. Bilo je

mnogih koji su Me slijedili. Išao sam po gradu i činio mnoga čudesa, ozdravljao one koji su Me molili.

Na objedu sa Matejem

Približili su se i neki carinici, prijatelji i drugovi Matejevi i razgovarali s njime, divili se njegovom obraćenju jer su vidjeli da je bio potpuno drugačiji od onoga kakav je bio prije. Matej im je govorio mnoge stvari o Meni te je to kod njih budilo živu želju da razgovaraju sa Mnom. Oni ih je poticao da dođu i slušaju moje propovijedanje, da mogu razgovarati sa Mnom i diviti se mojim krjepostima. Rekao im je da priprave gozbu za Mene i moje učenike te će tom prigodom moći vidjeti kako se Ja ponašam.

Čuti će moje riječi koje su bile riječi Vječne Istine. Matej je vjerovao da će se tom prigodom obratiti i njegovi drugovi, kao što se uistinu i dogodilo. Ali se nisu usuđivali pozvati Me jer su se smatrali grješnicima, kao što su i bili, niti su se usuđivali razgovarati sa Židovima jer su bili izbrani Božji narod. Ali to je učinio Matej. Ja sam na to dobrohotno pristao. Prihvatio sam poziv za sljedeći dan. Bili su zadivljeni mojom spremnošću te su bili radosni, a Matej je bio jako utješen zbog nade u njihovo obraćenje.

Odmor i molitva

Nastavili smo hod, ponovno sam se vratio u Hram i molio Oca, poučavao narod koji je dolazio. Neki su već kazali pismoznancima da su nam se pridružili i drugi carinici, da su bili sa Mnom u društvu, kao i sve druge skupine ljudi. Zbog toga su pismoznanci mrmljali protiv Mene i govorili da se slažem sa onima kojima sam sličan, da imam potrebu razgovarati s grješnicima jer sam i Ja takav iako kao držim jako skrivenom svoju zlobu, to je zbog toga. O, koliko su toga govorili protiv Mene ovi otvrdli i zlobni ljudi! A Ja sam sve vidio i molio Oca da im oprosti, ali oni nisu bili dostojni oprosta jer se nisu htjeli prepustiti Istini, nisu htjeli prihvatiti Istinu, a Ja sam se jako žalostio zbog njihove tvrdoće.

U međuvremenu, budući da je već bilo kasno, izašao sam iz Hrama i povukao se sa svojim učenicima u malo sklonište za odmor. A tu nakon uobičajenih čina blagoslivljanja i zahvaljivanja mome Ocu ponovno sam učenicima održao jedan kratki govor, i potakao ih da mole Oca za obraćenje grješnika. Tada sam se povukao i molio Oca za obraćenje svih carinika koji će Me slušati idućeg dana. Prikazivao sam Ocu ovo moje poniženje, sramotu, koju će neki smatrati kada vide da sam na objedu sa javnim grješnicima i carinicima što je za ljudske obzire bilo sramotno kod Židova. Zbog toga sam kazao Ocu:

«Evo moj Oče, kako bih zadobio ove duše, ne obazirem se na to što će Me mnogi prezirati, radi tvoje slave i njihovog spasenja rado trpim sva mrmljanja protiv Mene samo da Mi Ti udijeliš obraćenje ovih carinika i grješnika. A Ja ću sa svom brigom i skrbi ići prema njima kako bi oni išli prema Tebi raskajani i zadobili oproštenje grijeha i tvoju milost».

Otac je rado prihvatio ovo moje prikazanje i obećao milost praštanja svima onima koji će se obratiti. Zahvaljivao sam Ocu i nakon molitve kratko se odmorio. Molio sam opet Pohvale Bogu i činio uobičajena prikazanja i zahvaljivanja i već je počinjao dan. Tada sam pošao sa učenicima u Hram kako bih propovijedao.

Zabrana ulaska u Hram

Službenici Hrama i farizeji poslali su glasnike da mi kažu kako Me više ne žele u Hramu jer sam sa sobom vodio grješan narod. To su Mi govorili zbog Mateja. Odgovorio sam da je Hram kuća moga Oca gdje Ga častim te da oni ne trebaju intervenirati što Ga navodno carinici obeščašćuju jer će oni biti uvedeni u Kraljevstvo Nebesko zbog obraćenja odakle će oholi biti potjerani. Na ovaj odgovor su bješnjeli više nego ikada i razmišljali kako da Mi oduzmu život. Kada bih bio sam, svaki od njih bi bio spreman ubiti Me.

Zbog toga su i nosili oružje misleći da će Me ubiti jednim udarcem ako Me nađu samoga, ali to im ne će uspjeti jer je Otac odredio sat i način moje smrti. Došao sam ponovno u Hram i molio Oca za pomoć, prikazivao Mu sve ono što sam trpio u svojoj ljudskoj naravi zbog progonstva farizeja. Molio sam Ga da se snagom tog prikazanja udostoji osloboditi moje sljedbenike iz ruku grješnika. Da ne dopusti da im naškode u bilo čemu, da im spasi život od svih onih koji su protiv njih jer se brinu za spasenje njihovih duša i trude oko Njegove slave. Vidio sam kako će mnogi biti čudesno spašeni od smrti koju su im zlobnici pripravili.

Vidio sam isto tako kako će mnogi biti ubijeni, ali gubeći svoj vremeniti život zadobivat će veliku slavu i vječni život. Molio sam Oca da im da jakost i pomogne ih posebnom milošću. Gledao sam ih s velikom ljubavlju i uživao zbog slave koja je iskazana mom Nebeskom Ocu. Nakon toga sam opet propovijedao narodu.

Nova propovijed

Trebaš znati, o moja zaručnice, koliko sam često ponavljao stvari koje su važne za spasenje duša. Ipak su propovijedi uvijek imale nešto novog iako su se uglavnom uvijek odnosile na iskorjenjivanje poroka, ali govorio sam im na različite načine. Zbog toga im je to uvijek izgledalo novo kao da nikada nisu slušali. Bili su privučeni jer su uvijek slušali nove, divne stvari. Shvaćali su ih zbog laganog načina moga izražavanja. Nemoj se zbog toga čuditi jer Božjoj mudrosti ne nedostaju nikada novi i uzvišeni načini izražavanja ideja. To je jako poticalo pismoznance i farizeje na razmišljanje i stoga su mogli zaključiti da je moja mudrost Božanska, a ne ljudska jer nije bila ograničena. Čudili su se i moji učenici i često su tražili objašnjenje, a Ja sam im odgovarao:

«Iz ovoga možete shvatiti tko sam Ja jer dobro vidite da moja mudrost nije ljudska, nego Božanska».

Učenici su se jako čudili jer nisu bili potpuno utvrđeni u uvjerenju da sam Ja istinski Mesija, jer su bili još grubi i neznalice. Vjerovali su ali ne s potpunom vjerom i često su sumnjali, tim više jer bi čuli ono zlo koje su o Meni govorili pismoznanci i farizeji, a Ja sam osjećao muku zbog ove njihove slabe vjere. Imao sam samilosti prema njihovim malim sposobnostima i trajno ih poučavao.

Za objedom sa carinicima i javnim grješnicima

Na kraju propovijedi zahvalio sam Ocu a mnogi koji su Me slušali pristupili su Mi. Nakon toga pošao sam sa učenicima na gozbu sa carinicima. Za vrijeme dok smo išli, molio sam Oca da ih prosvijetli, da im udijeli svoju svjetlost Istine o onim stvarima o kojima ću im govoriti. Radosno sam išao obratiti te duše i pomoći im da upoznaju pravoga Boga. Moje srce je bilo prepuno ljubavi prema njima. U mojim grudima je bila velika gorljivost za njihovo spasenje i slavu moga Oca. Jako sam želio čim prije doći na mjesto gdje će biti moj Otac proslavljen po obraćenju ovih duša. Kad sam došao, prihvatili su Me s poštovanjem i čašću. Gledali su Me dobrohotnih očiju i vedroga lica.

Kada sam ih gledao, kao da su im srca bila pogođena gorućim strelicama. Istovremeno su bili prosvijetljeni od Oca. Zbog toga su se čudili, bili su raskajani, nisu se usuđivali podići oči, shvaćali su u tom uzvišenom svjetlu moju uzvišenost i njihovu nedostojnost. Ja sam im govorio sa puno slasti i ljupkosti iako su bili prestravljeni zbog moje uzvišenosti. Ipak bili su ojačani slašću mojih riječi i divnom privlačnošću koju su u Meni primjećivali. Prije nego što smo započeli jesti održao sam govor o tome kako Otac zaslužuje da Ga se ljubi i o obvezi stvorenja da služe svome Stvoritelju, o težini grijeha i vječnoj kazni koja je pripravljena za otvrdle grješnike, o vječnoj nagradi u Nebeskom Kraljevstvu za one koji točno opslužuju Božji Zakon.

Govorio sam o otajstvima vjere. Sve sam im govorio kao i obično sa mudrošću i milošću. Vidio sam, o moja zaručnice, da su se njihova srca topila kao vosak na plamenu. Ja sam jako uživao vidjevši da su već raskajani i spremni za ljubav. Iz njihovih očiju tekle su suze zbog žalosti njihovih srdaca, a u duše im je ulazila Božja milost. Poticao sam ih na povjerenje i nadu prema mom Nebeskom Ocu i uvjeravao ih da im je On oprostio. Tješio sam ih govoreći da ako budu ustrajali u milosti i provodili u djelo sve ono što sam ih poučavao, da će biti pripušteni u Nebesko Kraljevstvo.

Nakon što sam proveo dosta vremena propovijedajući donijeli su hranu. Ova hrana je bila jako ukusna za Mene ne zbog načina pripreme jer sam jeo samo kruh, nego zato što sam zadobio njihove duše i zbog suza njihovih raskajanih srdaca. Bili smo za stolom a Ja sam kao i obično prije jela blagoslovio hranu. Oni su hranili svoje tijelo ali puno više svoje duše mojim riječima. Moje riječi su im davale život:

«Blago vama» govorili su mojim učenicima, *«što imate tu sreću da slijedite takvoga Učitelja».*

Mateju su zavidjeli više nego drugima zbog sretne sudbine koja ga je zapala. Vidjevši da su ta srca raskajana i obraćena, pozvao sam ih da dođu k Meni da ih poučim, uvjeravao sam ih u moju dobrohotnost i milost moga Oca. Naložio sam im da dođu slušati moje propovijedi, da se ne boje prijetnji farizeja. Neka dođu u Hram jer se službenici Hrama ne će usuditi otjerati ih u mojoj prisutnosti. Svi su tijekom ovog objeda jeli jako umjereno jer je njihova hrana, više od materijalne hrane, bila bol i žalost njihovih srdaca zbog njihovih prošlih grijeha.

Povratak u Hram

Na kraju objeda došlo je vrijeme da propovijedam narodu koji Me čekao. Izašao sam sa učenicima, slijedili su Me i svi carinici koji su se obratili. Molio sam Oca da udijeli ovu milost svim mojim sljedbenicima kada budu govorili grješnicima i ljudima koji žive u tami. Molio sam za obraćenje grješnika po njihovim nagovorima tim više jer su moji sljedbenici imali u sebi Božju milost, da grješnike milost privuče i prosvijetli po njihovim riječima. Otac Mi je to obećao a Ja sam bio jako utješen jer sam vidio da će mnogi grješnici činiti pokoru i mnogi nevjernici će biti prosvijetljeni te će ispovijedati i priznati pravoga Boga iako će mnogi, gotovo bezbrojni, zanemarivati Očeve poticaje.

Učinkovita propovijed

Kad sam došao u Hram, klanjao sam se Ocu i zahvaljivao za sve ono što se udostojao udijeliti ovim novo obraćenim dušama. Kao i obično propovijedao sam učinkovito i gorljivo na slavu moga Oca i spasenje duša. Na ovu moju propovijed carinici su bili još više utvrđeni u vjeri, vjerovali su sve više ono što sam ih učio i u njihovim srcima se raspaljivala ljubav

prema Meni i mome Nebeskom Ocu. Nisu se mogli nasititi gledati Me. Iako ih je uzvišenost poticala na strahopoštovanje te su imali veliko poštovanje prema Meni, ipak vedrina moga lica i ljupkost moga izgleda i slast mojih riječi ih je jako radovala te su se osjećali privučenima u srcu na još veću ljubav prema Meni.

Molio sam Oca da im udijeli milost da shvate veliko dobročinstvo koje im je udijelio kada je Mene poslao da ih obratim i poučim o Božanskim Otajstvima. Otac je to i činio a oni su osjećali jako veliku zahvalnost prema svome Stvoritelju. Na kraju propovijedi već je bilo kasno, svi su otišli, ostao sam sam sa učenicima, zahvaljivao sam Nebeskom Ocu i otišao sa svojim sljedbenicima na uobičajeno mjesto gdje smo boravili.

Mrmljanja

Povukao sam se na molitvu svome Ocu i zadržavao se s Njime. Već se proširio glas da sam bio na ručku sa carinicima. Farizeji i pismoznanci su to iskoristili kao prigodu za mrmljanje protiv Mene. Govorili su:

«Ovaj počinje sebi dopuštati raspušteni život. Išao je jesti sa carinicima i javnim grješnicima. Vidjet ćemo da čini i gore od toga. Sada kada je postao prijatelj loših ljudi, otkrit će se sva njegova zloba».

Ove i druge stvari govorili su međusobno nadajući se da će Me uhvatiti u nekom prijestupu, a u međuvremenu su bješnjeli. Srdili su se kad bi čuli da drugi govore kako su se ti carinici i javni grješnici obratili. Tada je srdžba i zavist bila takva da ih je izjedala iznutra jer Mi nisu mogli ništa lošega pripisati. Vidjeli su da su moja djela bila savršena i sveta. Govorili su:

«Ovaj će u malo vremena, ako se to ne spriječi, zavesti cijeli svijet».

Jako puno sam trpio zbog ovih perfidnih i tvrdokornih duša. Zbog toga sam ih preporučivao Ocu, molio da ih ne kazni jer ih je zasljepljivala strast i nisu znali što čine. Imali su pred sobom Svjetlo koje je kod njih uzrokovalo da shvate svu veličinu njihovih tama, ali nisu htjeli zaroniti u to svjetlo.

Otajstvo Jude

Dok sam molio, vidio sam da će onoga dana doći k Meni Juda izdajnik kako bi bio moj učenik i sljedbenik. Čuo je kako se u Galileji priča o Meni i mojim divnim djelima, kako su mnogi došli da Me slijede te je htio doći i on. Njime je jako vladala škrtost jer je bio jako siromašan. Vidio je kako nije mogao kupiti sve ono što je htio. Zbog toga je odlučio doći i slijediti Me. Govorio je sam sebi:

«Ovaj Učitelj je jako poznat. On će dobiti mnogo stvari a ja ću se potruditi da upravljam time. Tako ću moći iskoristiti svoj talent i zadobiti velika bogatstva».

S takvom dušom došao i Juda da Me slijedi, Juda izdajnik. Ja sam već spoznavao ovog svog učenika da će Me izdati i biti kao krvoločni vuk u mome malom stadu. Usprkos svega toga odlučio sam da ću sve učiniti za njegovo spasenje. Mogao sam ga potjerati od sebe, ali Ja sam došao na svijet da sve prihvatim da Me nasljeduju, bilo tko da dođe, te nisam to učinio, naprotiv prihvatio sam ga istom ljubavlju kao što sam i druge prihvaćao. U svom čovještvu sam osjećao neko protivljenje prema ovome izdajici ali sam se sjedinio s nedokučivim odredbama moga Nebeskog Oca i u svemu bio podložan Njegovim odredbama.

Bilo je puno razloga zbog kojih je Otac htio da u broj mojih sljedbenika primim i ovog izdajnika. Htio je učiniti sve što je moguće za spasenje njegove duše, ali je Juda sve odbijao.

To je opomena kako se nitko ne bi uzdao u sebe, nego da se svi boje za svoje spasenje sve do zadnjega časa, da se ne smatraju sigurnima vidjevši darove i posebne milosti koje su primili. Otac nikoga ne odbacuje zbog velikih grijeha kada se utječu Njemu s dobrom voljom. Ali neka se ne misli da je to dovoljno za spas ako se ne ustraje u dobru.

U svakom trenutku se može pasti u nemilost pred Bogom. Što je sve Bog spreman učiniti samo da ljudi počnu činiti pokoru! Bog udjeljuje svoju milost i svjetlo i veliku pomoć svima, kako grješnici ne bi imali opravdanje ako budu izgubljeni. Otac je dopustio da bezbožni Juda bude među mojim sljedbenicima da mu može udijeliti tolike milosti i toliko ga pomagati.

Otac je na takav način htio da svi spoznaju da je spreman dati svima svoju milost, svima pomoći, a ako se grješnici time ne okoriste, sami su za to krivi zbog svojih grijeha i tvrdoće srca. Bog je htio isto tako da ovo bude primjer da duše ne dopuste da njima vladaju neuredne strasti, na poseban način škrtost koja toliko vlada u ljudskom srcu ako se duša ne trudi da je nadvlada i pobijedi. Na kraju će dušu pohlepa odvesti do vječnog prokletstva. Spremno sam prihvatio ovog izdajnika za svog «sljedbenika» i već tada sam bio spreman trpjeti izdaju i sve trpjeti kako bih iskazao potpunu zadovoljštinu Božjoj pravdi za sva nedjela i uvrede ove vrste koje će doživjeti moja braća.

Dolazak Jude Iškariotskog u Hram

Molio sam Pohvale Bogu nakon kojih sam išao u Hram sa svojim sljedbenicima kako bih propovijedao i poučavao narod. Bio je prisutan i Juda koji je u mnogočemu promijenio svoja uvjerenja. Njegovo srce je bilo dirnuto. Ja sam već molio Oca da ga prosvijetli. Uistinu, želio Me slijediti kao drugi. Na kraju propovijedi prišao Mi je govoreći:

«Učitelju, želim Te slijediti, želim biti tvoj učenik».

Ja sam ga primio vedra lica i s ljubavlju kazao:

«Da, slijedi Me, ali budi vjeran».

Ove riječi su prodrle u njegovo srce i prosvijetlile mu duh. Shvaćao je da se treba vjerno ponašati u svim svojim djelima. I uistinu reče:

«Bit ću Ti vjeran do smrti».

A Ja sam dodao:

«Pazi, kad bude došao trenutak moje smrti, izdat ćeš Me».

Već tog trenutka sam prorekao njegovu izdaju ne bili on postao oprezan kao što sam to činio i sa Petrom prije nego što sam umro. Ali Petar se vratio sebi i okoristio milosrđem, ali bezbožni Juda je to zloupotrijebio, pao u očaj u odnosu na moje milosrđe koje mu je bilo spremno oprostiti. Pokajao se, ali mu to nije koristilo jer je očajavao, nije vjerovao mom Božanskom milosrđu.

Juda je ostao u Hramu među mojim sljedbenicima i njemu sam održao duži govor kao i drugima. On je govorio da je spreman trpjeti sve, da Me jako ljubi. Primio je mnoge milosti od Oca i puno svjetla da shvati sve zlo koje je bilo u njemu da bi zlo mogao s Božjom pomoći pobijediti, nadvladati strasti koje su njime vladale, a to je bila ljubav prema novcu. U nekim prigodama htio je to savladati i pobijediti, drugi puta je dopuštao da njime vlada i pobijedi ga. Poticao sam ga da bdije nad ovom strasti, neki puta ga nasamo opominjao, prijetio mu da će ga ta strast odvesti do pretjeranosti i da će bijedno završiti svoj život. Ali nije se puno obazirao na moje riječi. Previše se uzdao u sebe i u onu privlačnost koju je tada osjećao prema Meni. Smatrao je da nikada ne će dopustiti da učini nešto nedostojno.

Deset gubavaca

Nakon što sam razgovarao o ovome sa svojim učenikom i poučio ga o mom nauku, izašao sam iz Hrama sa svojim sljedbenicima, a bilo ih je puno koji su Me pratili. Hodajući po gradu susreo sam deset gubavaca koji su Me tražili da ih izliječim od gube. Znao sam da Me traže pa sam im išao u susret da ih izliječim. Istovremeno molio sam Oca da se udostoji poći u susret svojom milošću svima onima koji je traže i udijeli im je, a vidio sam da Otac ne dopušta da Ga se dugo traži nego dosta je da duša istinski želi Njegovu milost i da je traži sa srcem i Otac je odmah daruje. Ide u susret raskajanom grješniku.

Zahvaljivao sam Ocu za toliku dobrotu i vidjevši deset gubavaca kako se približavaju, gledao sam ih samilosno. Molili su da ih izliječim. Imali su vjere, ali su se bojali srdžbe farizeja. Usprkos toga željeli su da ih izliječim te su k Meni dolazili. Već sam vidio njihovu nezahvalnost jer će dopustiti da ih nadvlada straha od farizeja pa sam ih utješio u njihovoj vjeri i pokazao mjesto gdje trebaju poći i oprati se i tako će ozdraviti. Povjerovali su mojim riječima, imali su veliku vjeru. Uistinu, to su učinili i svi su ozdravili, ali samo se jedan vratio od ozdravljenih i bio zahvalan i zahvaljivao Mi, a Ja sam govorio:

«A gdje je drugih devet, zar nisu svi ozdravili?»

Znao sam jako dobro kako su se dogodile stvari s njima, ali sam htio postaviti ovo pitanje da bi svatko shvatio da nakon što je primio neko dobročinstvo treba zahvaljivati Dobročinitelju i da nezahvalnost nije po volji moga Oca. Onome koji Mi je došao zahvaliti udijelio sam veće milosti, pozvao ga da Me nasljeduje, odgovori na poziv i bude jedan od mojih učenika.

Tada sam vidio da će toliki primiti dobročinstva kao i tolike milosti moga Oca a ne će biti zahvalni i ne će ni pomisliti da zahvale i zbog toga će sami sebe učiniti nesposobnima da prime veće milosti koje im je Otac bio spreman udijeliti. Zbog toga sam jako trpio i molio Oca da ih prosvijetli, da shvate dobročinstva koja su im darovana te Mu zahvaljuju. Vidio sam kako će Otac to i činiti i da će mnogi prihvatiti svjetlo koje će im On dati i zahvaljivati će i tako postajati dostojni primiti nove darove. Ja sam se tome radovao i zahvaljivao Ocu prikazujući mu svoju zahvalnost kao nadoknadu za sve one koji to ne čine. Otac je bio zadovoljan mojim prikazanjima i moje pohvale i zahvale bile su dovoljne da nadoknade za sve nezahvalnike.

Čuđenje farizeja

Farizeji su se čudili kada su čuli da sam izliječio deset gubavaca, i govorili su:

«Velika stvar, tako bijedan čovjek koji nije studirao a ipak toliko znanja ima i čini tako čudesna djela da liječi svaku bolest, obraća javne grješnike i carinike, privlači ih k sebi, živi s toliko savršenstva».

Ovo su govorili jer ih je Otac prosvjetljivao Božanskim svjetlom, pozivao ih da priznaju istinu o Meni tj. da sam uistinu obećani Mesija. Ali istovremeno napadala ih je zavist te su govorili:

«To nije dobro. On je ohol, on je protivan našem djelovanju. Naziva se Sinom Božjim kada mi znamo da je on uistinu sin Josipov, sin siromašnoga tesara i Marije, žene iz naroda».

Savjetovali su se i govorili:

«Uistinu je opsjednut».

Dopustili su da ih pobijedi strast i zaslijepi zavist. Svjetlo koje su primili od Oca i čudesa koja sam činio, divna djela moja, svetost i jasnoća moga nauka, savršen život koji sam

provodio nisu bili dostatni da ih uvjere jer su htjeli ostati u svojoj zasljepljenosti i svojevoljnoj zlobnoj tvrdoći. Više puta sam ih opominjao protiv ove tvrdoće kada sam bio u njihovim sinagogama. Često sam to otvoreno i slobodno govorio, slobodom Sina Božjega i pokazivao sam gorljivost za čast moga Nebeskog Oca i spasenje njihovih duša. Zbog toga sam ih opominjao bez ikakva straha, a oni su sve to prezirali. Nisu se htjeli predati istini koju su jasno spoznavali.

Ovi zlobnici bili su jedno trajno mučeništvo mome srcu koje je bilo puno ljubavi i željelo ih spasiti. Ali oni to nisu htjeli jer su sve više bili tvrdi i protivni. Sve sam to prikazivao svome Ocu, sve što je moje srce trpjelo, kao nadoknadu za uvrede koje Mu nanose i zahvalu za mnoge milosti koje im je udjeljivao i za Božansko svjetlo koje im je davao, a oni su to prezirali i nisu se na to obazirali. Nastavio sam svoj put, ponovno se vratio u Hram propovijedati i poučavati one koji su Me čekali i slijedili. I tako sam nastavio neko vrijeme.

Posjete Majke

Dok sam se zadržavao u Jeruzalemu, došla je moja predraga Majka sa nekim pobožnim ženama koje su je pratile. Naša srca nisu nikada bila rastavljena, Ja sam trajno govorio njenom srcu i osluškivao njenu ljubav i uzdahe kada je vidjela kako puno trpim i osjećao njenu želju za obraćenje svih duša. Ali Ona je često i osobno dolazila vidjeti Me jer u svojoj ljubavi nije mogla podnositi da Me dulje vrijeme ne vidi. Jako se tješila kada Me vidjela i slušala moje propovijedi. U Hramu gdje sam propovijedao i poučavao, njena duša se razlijevala od radosti.

Njena ljubav prema Meni, svome Sinu i Bogu, bila je gorljiva preko svake mjere. A Ja sam joj isto odgovarao ljubavlju i ispunjao je radošću i slašću. Vidjela je kako već imam puno učenika i sljedbenika i tome se radovala. Već je i shvaćala u duhu da je među njima i Juda koji će Me izdati. Sve učenike je poticala i govorila da Mi budu vjerni, da Me savršeno nasljeduju. Marija je Judu gledala samilosno, s puno muke i u sebi govorila:

«Juda, ti ćeš izdati moga i svoga Boga. Ti ćeš biti onaj koji će u ruke neprijatelja predati moga ljubljenoga Sina. Juda, zašto si tako okrutan da u ruke krvoločnih vukova predaješ moga nevinoga Jaganjca?»

Kad je ovako razmišljala Marija je osjećala preveliku bol i njena duša je bila probodena jakom patnjom koja je zagorčavala svu slast koju je kušala kada je vidjela Mene. A Ja sam joj govorio u nutrini i tješio je:

«Utješi se, o Majko, jer znaj da je to volja moga Oca da umrem tako u velikoj patnji, da Me vrijeđaju, da podnesem sve vrste mučenja i to prikažem kako bih ublažio Božju srdžbu prema ljudskom rodu. Zbog toga naša utjeha treba biti ispunjenje volje moga Oca. Iako će ovaj moj učenik učiniti tako pretešku stvar, spreman sam mu oprostiti, a Otac je spreman dati mu svoju milost da bi se podigao iz svoga pada. Ali zlo je u tome što on, iako će shvatiti svoju zabludu, ne će imati povjerenje u Milosrđe koje je uvijek spremno prigrliti grješnika koji se kaje. Zbog toga sam sebi čini zlo i to će činiti otvorenih očiju jer mu Božje svjetlo ne će nedostajati».

Moja Majka se potpuno sjedinila sa Božjim odredbama i prikazivala samu sebe da i umre ako bi to bila volja moga Nebeskoga Oca.

Susret Marije s učenicima

Svi moji učenici prepoznali su moju predragu Majku i molili je za njenu zaštitu i ljubav, posebno Ivan jer ga je Ona gledala s posebnom ljubavlju kao moga ljubljenog učenika i jer je bio čisti djevac. Zbog toga ga je Marija s više ljubavi ljubila i ulila mu u srce jasnu spoznaju ljepote čistoće, a učenika je osjećao kako je raspaljen ljubavlju prema toj lijepoj krjeposti i sve se više čistio u nutrini kada je motrio Majku Mariju, Majku čistoće. U njegovom srcu je rasla ljubav čista i sinovska prema predragoj Majci, a rasla je i Marijina ljubav prema njemu. Marija je uvjeravala sve učenike da ih ljubi, da ih trajno prati svojom molitvom kod Nebeskog Oca te je govorila:

«Budite vjerni svome Učitelju, mome Sinu, i jednoga dana doći ćete do jasne spoznaje tko je On».

Svi su se divili gledajući moju predragu Majku koja je njima kao učenicima ulijevala toliko poštovanja i ljubavi prema Meni. Mogli su naslutiti u njoj čudesne povlastice, milost, uzvišenu ljepotu njenoga lika. Zbog toga su međusobno govorili:

«Ne treba se čuditi što je naš Učitelj tako veliki čovjek, tolikih krjeposti, kada je Sin tako velike Majke».

Svi su imali veliko poštovanje prema njoj, a Ona ponizna im je govorila:

«U meni divite se i častite milost i Božje darove i zato Njega slavite, a svo poštovanje i čast imajte prema mome Sinu kao svome Gospodinu i Učitelju jer On to zaslužuje».

Moji učenici su doživjeli velike utjehe kada bi se zadržavali s predragom Majkom jer su u njoj vidjeli uzvišene krjeposti kojima je bila urešena i zbog toga su svi željeli nasamo s njom razgovarati da joj izraze osjećaje i želje svoga srca. To su od Mene tražili a Ja sam dopustio kako bi ih Ona utješila. Zbog toga sljedećeg dana nakon moje propovijedi predraga Majka je dišla sa ženama na mjesto našeg boravka. Ona nije tu boravila jer je bila u kući jedne rođakinje.

Marija je došla, povukla se na stranu i slušala jednog po jednog, moje najbliže učenike, njih dvanaest koje sam odredio za svoje apostole nakon što sam za to tražio Očevo dopuštenje. Ona ih je utješila, poučila, potakla, a oni su joj iznijeli želje svoga srca, veliku ljubav koju su imali prema Meni, želju da Me nasljeduju i da imaju jedno obiteljsko ozračje u odnosu sa Mnom, da Mi budu bliski. Oni su iskazali i različite čine poštovanja prema mojoj Majci. Rado je prihvaćala njihovo dobro srce i uvjeravala ih da će sve zadobiti što su toliko željeli tj. da budu moji bliski prijatelji, moja obitelj i da se više ne rastajemo.

Marija je potakla i Judu izdajnika na to. Kad se on trebao zadržavati sa mojom predragom Majkom, Ona je doživjela veliku gorčinu i gledala ga kao sina propasti. O, kako je bilo ogorčeno ovo srce puno ljubavi. Zbog toga je kazala Judi:

«Juda, budi vjeran svome Učitelju. Pazi, ne dopusti da te zavede strast škrtosti i novca. Razmisli o tome da si sve ostavio da slijediš Učitelja. Juda, pazi, jer đavao će te poticati. On će te napastovati na uznositost i ti ćeš pasti».

Ove i druge slične poticaje je govorila predraga Majka, a on ju je nevoljko slušao i protestirao kao da je ne samo vjeran, nego da će dati i život za svoga Učitelja. Nakon što je slušala i utješila moje najbliže učenike, razgovarala je sa Mnom. Želju da razgovara sa Mnom ostavila je za poslije razgovora sa mojim učenicima da ih utješi i potakne, a to je učinila u svojoj prevelikoj ljubavi.

Razgovori s Majkom

Predraga Majka Mi je govorila o obraćenju duša, izboru apostola i sve ih preporučivala kao što je i obećala. Neko vrijeme zadržali smo se u svetim razgovorima punim ljubavi. Imala je puno samilosti prema Meni vidjevši da sam tako siromašan, progonjen, da Me neko ne vole i ne prihvaćaju, da Me farizeji i pismoznanci vrijeđaju riječima i djelima. Ja sam je tješio i uvjeravao da u njoj pronalazim sve svoje slasti i utjehe i da je Ona uzrok mog ohrabrenja i olakšanja u tolikim mukama koje trpi moje srce. Ipak Mi ju je teško bilo vidjeti ožalošćenu. Zadržavali smo se kratko vrijeme u ovim razgovorima, nismo mogli duljiti jer Me gorljivost za slavu moga Oca i spasenje duša privlačila u Hram.

Učinci propovijedi

Ponovno sam se vratio u Hram, klanjao se Ocu i započeo propovijedati. Bila je tu moja predraga Majka s mojim učenicima i puno naroda. Bilo je i nekih carinika koji su se već obratili i drugi koje su oni poveli slušati moje riječi. Došli su i gledali Me dobrohotno i s ljubavlju. Dok sam propovijedao molio sam Oca kao i obično da ih prosvijetli da upoznaju istinu koju poučavam, da prihvate moj nauk.

A Otac je to uistinu činio i davao im svoju milost. Bili su uvjereni u istinitost onoga što sam propovijedao, nisu se mogli opirati snazi mojih riječi. Ne samo da su vjerovali, nego su bili i raskajani zbog svojih grijeha i ispovijedali slobodno da vjeruju u moj nauk. Nakon propovijedi mnogi su Mi pristupili da ih posebno poučim a Ja sam ih s ljubavlju primao, poučavao, rješavao njihove sumnje. Zatim su Me nasljedovali kao dokaz da vjeruju u Mene i da su prihvatili moj nauk.

Nepodnošljiva muka farizeja

Sve je to jako smetalo pismoznancima i farizejima do te mjere da nisu više mogli trpjeti. Istupali su sa odbojnošću prema mojim učenicima, provocirali ih i govorili im:

«Vaš Učitelj, kojeg držite tako savršenim, razgovara sa carinicima i javnim grješnicima. S njima jede i dobro se s njima razumije. Zar ne vidite kakva je njegova svetost? Vidi se iz toga s kim je On».

Ovi zlobnici nisu se usuđivali to govoriti u mojoj prisutnosti, ali Ja sam sve znao. Zbog toga sam im se obraćao povišenim glasom i govorio:

«Nisam došao zvati pravednike, nego grješnike».

Na ove riječi bili bi zbunjeni i odlazili. Bili su drski iako su uvijek bili i posramljeni zbog Mojih riječi, ali uvijek su iznova pokušavali i nastojali nebili Me uhvatili u nekoj riječi protivnoj Zakonu i to im postala prigoda da Me kazne kao prekršitelja Božjeg Zakona. Ali njihova nakana nije uspjela jer Ja nisam bio protivan Zakonu, nego sam javno opominjao kad se kršio Božji Zakon jer su oni u mnogim stvarima prilagodili Božji Zakon svom ljudskom mišljenju a Ja sam ih opominjao.

Molitva za apostole

Na kraju propovijedi poučio sam i utješio sve koji su Meni dolazili. Bilo je kasno i Ja sam se povukao sa svojim sljedbenicima u uobičajeno boravište da se odmorim, posebno moji učenici koji su bili umorni, a Ja sam se povukao na molitvu svome Ocu. Tijekom ove molitve razgovarao sam sa Ocem o izboru dvanaest apostola jer je došlo vrijeme da trebam širiti svoj

nauk po Judeji i Galileji, a moji apostoli trebali su Me posvuda slijediti kuda sam išao. Trebao sam ih poučavati jer nakon moga uzašašća u Nebo trebali su obraćati cijeli svijet i po svim narodima širiti sjeme moga nauka.

Ponovno sam molio Oca da se udostoji ispuniti svojom milošću one koje je već odredio da izaberem za apostole. Molio sam za sve općenito i za svakog ponaosob da im prema njihovim potrebama udijeli svoju pomoć. A kada se radilo o Judi izdajniku, još sam ustrajnije molio Oca a On je obećao da će dati svoje milosti ovom apostolu kao i svima drugima. Ako se bude htio poslužiti milošću i svjetlom, mogao bi biti jedan od mojih istinskih sljedbenika, jedan od stupova na kojim sam htio utemeljiti Crkvu. Iako Me kasnije izdao, Otac nije propuštao da mu udijeli milost koju je davao i drugima u vrijeme propovijedanja tj. da istjeraju đavle iz ljudi i čine čudesa.

Otac je htio da ga se izabere za mog apostola da ima priliku vidjeti sva moja djela i time se okoristi, a on je uvijek htio biti jedan od mojih najbližih učenika te je oko toga nastojao čak i kod moje Majke. Vidio sam da će družeći se s apostolima biti osnažen i ukoliko bude moj sljedbenik, ne će ga toliko savladati strast koja je njime vladala. I kada bi bio isključen iz moga društva, bio bi puno perfidniji i uzrokovao gubitak mnogih duša koje su vjerovale u Mene, odbacio bi moj nauk i sijao sjeme nepravde, bio bi od velike štete i uzrokovao mnogima zbunjenost. Zbog toga sam ga izabrao iako sam znao da ću morati trpjeti njegovu izdaju, radije to nego gubitak tolikih duša koje bi zbog njega bile izgubljene. Tijekom ove molitve molio sam Oca da da mojoj braći svjetlo i milost da mogu trpjeti društvo zlobnih ljudi, izdajnika, i da ne odbijaju razgovarati s njima podnoseći nezahvalnosti i uznemiravanja. Vidio sam kako će u svijetu biti puno izdajnika koji će svo vrijeme razgovarati s dobrim osobama te će se ipak uzdržavati od toga da mnogima nanose zlo.

Na kraju će ipak izdati one koji su ih podnosili, pomagali, te će ih predati na smrt iako su se trudili oko njihovog života u milosti. Velika je bila gorčina moga srca zbog ovih zlobnih izdajica. Zbog toga sam molio Oca da se obrate. Kako bih zadobio tu milost, prikazao sam Mu sve ono što ću trpjeti od Jude. Otac je obećao ovu milost i vidio sam kako će se neki njome okoristiti, odbaciti svoje zablude i činiti dostojnu pokoru. Ali sam vidio isto tako veliki broj onih koji će zanemariti Božje poticaje i koji će biti izgubljeni po uzoru na Judu.

Vidio sam nagradu pripravljenu onima koji će Me nasljedovati i trpjeti izdaje, pa čak i gubitak života. Vidio sam veliku nagradu za njih pripravljenu i jako uživao i gledao ih kao svoju istinsku braću i nasljedovatelje. Molio sam Oca da im udijeli jakost i milost da sve trpe Njemu za ljubav nasljedujući Mene. Nakon što sam zadobio od Oca ove milosti za svoju braću zahvaljivao sam Mu u ime svih, posebno u ime onih nezahvalnih koji se ne će obazirati na Božje poticaje.

Propovijed o nasljedovanju

Pošao sam s onima koji Me slijede u Hram da propovijedam i kao obično susretali smo mnoge druge na putu. Došao sam u Hram, klanjao se Ocu, molio za Njegovu pomoć i u propovijedi na poseban način govorio o onima koji Me žele slijediti i poučavao svoje učenike koji su trebali postati apostoli. Kazao sam im ako Me žele slijediti, moraju se odreći sami sebe, uzeti svoj križ, mrtviti svoje strasti i slijediti Me. Sve sam to govorio s gorljivošću za spasenje njihovih duša. Iako je propovijed bila nelagodna ljudskim osjećajima, govorio sam na takav način da se kod svih slušatelja pobudila živa želja da Me slijede.

Sve što sam govorio bilo je popraćeno s toliko slasti, mudrosti i milosti da su srca slušatelja bila kao vezana mojim riječima. Osjećali su kako ih privlači slast i jedna snaga prema Meni. Uživao sam vidjevši spremne duše i molio Oca da svim mojim sljedbenicima

udijeli milost da Me uvijek žele slijediti na putu mrtvljenja, da prihvate nositi svoj križ kako bi Me slijedili na dostojan način. Otac Mi je obećao te milosti. Uistinu, u mnogima one imaju svoje divne učinke. Na kraju govora zahvaljivao sam Ocu, izašao iz Hrama sa učenicima i mnogim drugima, a oni su bili raspaljeni željom da Me nasljeduju. Izašao sam iz grada i došao do Gore kamo sam običavao često odlaziti noću i moliti i tu sam kratko svima govorio koji su došli sa Mnom.

Izbor apostola

Ostavljajući učenike u društvu pošao sam na Goru. Poveo sam sa sobom Petra i Andriju, Jakova i Ivana, Tomu i Jakova mlađeg (tako su ga zvali jer Mi je kasnije pristupio) Filipa Bartolomeja, Mateja carinika obraćenika, Šimuna i Judu zvanog Tadej i Judu Iškarijotskog koji će kasnije biti izdajnik. Kada sam došao na vrh Gore sa ovih svojih dvanaest učenika, molio sam Oca i naložio i njima da mole Njegovu pomoć i milost kako bi mogli vršiti Njegovu volju i obavljati službu koju sam im odredio i izabrao. Dok su moji učenici molili, kazao sam Ocu:

«Evo, o moj Oče, pristupam k Tebi s ovim svojim malim stadom i spreman sam trpjeti za njih još veća odbijanja, izdaju, napuštanje i bijeg gotovo svih u vrijeme moje muke. A Ti, o moj Božanski Oče, oprosti im jer Ja ne odbijam trpjeti sve Tebi za ljubav. Ne odbij njima oprostiti Meni za ljubav, njihovu prošlost i nezahvalnost. Dijeli im obilno milosti da Me mogu slijediti i nasljedovati u mom propovijedanju. Udijeli Petru jednu živu i postojanu vjeru tako da mu nikada ne uzmanjka jer si ga Ti odredio da bude temeljni kamen i glava moje Crkve. Udijeli i svim mojim sljedbenicima istu postojanu i trajnu vjeru.

Daj snage svima da trpe progonstva, muke i patnje koje će doživjeti tijekom moga propovijedanja. Ne dopusti da se itko udalji od Mene, daj im ustrajnost na putu koji su započeli. Odvoji ih potpuno od ljubavi prema zemaljskim stvarima i od ljubavi prema njima samima. Ispuni ih svojim Božjim duhom, udijeli im gorljivost za tvoju slavu i spasenje duša. Udijeli svima milosti i krjeposti potrebne kako bi dobro vršili svoju službu».

Nakon ovih prošnji vidio sam kako će Otac učiniti sve što sam molio i svima udijeliti ove milosti ne isključujući ni učenika koji će Me izdati. Prema svima je bio pun ljubavi i velikodušnosti. Molio sam Ga isto tako da Juda dođe k sebi nakon izdaje, da se obrati i pokaje. I ovo mu je udijelio moj Otac kao što se i dogodilo: on se pokajao i priznao svoje zablude, ali se nije htio koristiti Božjom milosti i očajavao je nad Božjim milosrđem i tako mu je to pokajanje bilo uvreda Božanskom milosrđu koje je pokazivalo sklonost i naklonost prema njemu, a on se prepustio očaju. I nakon što je izdao svoga Učitelja izdao je i samoga sebe.

Pošto sam zadobio sve milosti kod Oca za svoje učenike, molio sam i za sve one koji će ih slijediti u njihovom poslanju i za sve one koji će se u svijetu zauzeti za tako veliku službu. Otac je obećao da će to udijeliti svima. Vidio sam da će mnogi prihvatiti te milosti, zadobivati mnoge duše te sam se tome radovao, ali vidio sam i veliki broj onih koji će te milosti zanemariti i osjećao sam veliku gorčinu jer su time štetili ne samo sebi, nego i mnogim drugima koji bi se inače po njima obratili.

Zbog toga sam molio Oca da ih nadomjesti drugim službenicima koji će odgovoriti na Božju milost i vidio sam da će to Otac i učiniti svojim divnim odredbama providnosti.

Zahvaljivao sam Ocu u ime svih, slavio Njegovu dobrotu i milosrđe u ime sve svoje braće. Na kraju molitve razgovarao sam sa svojom dvanaestoricom apostola i kazao im:

«Znajte, o moji predragi i ljubljeni učenici, da vas je Otac izabrao da budete moji apostoli. Zbog toga ćete biti oni koji će Me slijediti posvuda. Bit ćete vjerni svjedoci mojih djela, stupovi na kojima će počivati moja Crkva. Vi ćete svijetu prenijeti moj nauk i novi zakon milosti koji sam došao donijeti na svijet. Bit ćete dionici svih mojih patnji i ustrajat ćete u progonstvima. Niste pozvani da uživate kao što uživa bezbožni svijet. Vidite kako jako puno trpim i vi ćete biti dionici moje muke. Vi ste moji sljedbenici a Ja vaš Učitelj. Zbog toga shvatite da učenik nije veći od Učitelja. Vi Me nazivate svojom glavom i svojim Gospodinom. Podanik nije veći od gospodara.

Ako vas svijet mrzi, znajte da je prije mrzio Mene. Vidjet ćete kako ću biti prezren, odbačen, vrijeđan. Zbog toga radujte se kada se bude svijet prema vama ponašao kao prema Meni. Radujte se u mukama i progonstvima jer je velika vaša plaća na Nebesima. Učite od Mene koji sam blaga i ponizna srca, sve strpljivo podnosite i svojim strpljenjem posjedovat ćete svoje duše, bit ćete gospodari vas samih pobjeđujući sve svoje strasti. Gledajte moju Osobu u svemu, nastojte Me savršeno nasljedovati, pažljivo slušajte moj nauk jer nakon moje smrti vi ćete morati sijati sjeme riječi po cijelom svijetu i voditi sve narode prema istinskoj spoznaji Boga u moje ime.

Od siromašnih ribara postat ćete ribari ljudi, od neznalica neiskusnih kakvi jeste, po Božjoj milosti, zbunjivat ćete ljudsku mudrost božanskom mudrošću, činit ćete da se spozna sva krjepost i snaga moga Imena. Moja djela skandaliziraju bezbožnike i one koji slijede nauk ovoga svijeta i paklenog neprijatelja i mnogi će se skandalizirati, ali blago vama i svima onima koji se ne čude Mome putu križa, nego će vjerovati mojim djelima i nauku. Pokazujete da ste moji pravi prijatelji ako činite ono što Ja učim i zapovijedam».

Ove i druge riječi koje sam govorio učenicima raspalile su u njima živu želju da Me nasljeduju. Istovremeno dok sam govorio, Otac ih je prosvjetljavao u nutrini tako da su sve više shvaćali moje krjeposti i moju jakost. Zbog toga su plakali suzama ljubavi, posebno Petar koji Me gorljivo ljubio i bio kao zanesen očiju uprtih u Mene. On je bio prvi koji je progovorio i rekao Mi:

«Učitelju, nikada te ne ću napustiti, slijedit ću Te do smrti jer me zapala velika sreća da Te upoznam i budem tvoj učenik».

Nakon njega su svi drugi govorili kako će Me vjerno slijediti, bacili se pred moje noge i ispovijedali kako sam Ja njihov Učitelj i Gospodin. Molio sam za njih blagoslov Nebeskog Oca i blagoslivljao ih i u svoje ime. Opomenuo sam ih da bdiju jer će ih pakleni neprijatelj mučiti i napastovati, da se uvijek oboružaju štitom molitve te da će poniznošću odagnati od sebe oca oholosti. Na kraju govora zahvaljivao sam Ocu skupa sa svojim apostolima, sišao s Gore i pošao u Hram propovijedati jer je došlo vrijeme za to. Od onoga trenutka moji učenici su Me gledali s više ljubavi i slijedili s više velikodušnosti. Izabirući apostole mislio sam na svu braću koja će biti u broju izabranika, ali sam vidio i sve odbačenike.

Velika je bila utjeha zbog izabranih i za njih sam molio Oca da im udijeli sve potrebne milosti za njihovo vječno spasenje milošću i Božjim svjetlom. Bile su mnoge milosti koje sam izmolio za sve njih i svakome ponaosob. Za njih sam zahvaljivao Ocu. Molio sam puno i za odbačenike koji su uzrokovali velike gorčine mome srcu.

Vidio sam veliki broj odbačenika i sav ožalošćen molio Očevo milosrđe za njih, a On Me tješio pokazujući kako je Njegovo milosrđe spremno za sve i kako će udijeliti mnoge milosti i svi oni koji budu htjeli, moći će biti spašeni. Vidio sam otvrdnuće mnogih i kako se zbog vlastite zle volje gube duše. Kako sam imao samilosti prema tolikoj ogromnoj bijedi! O

kako je bila velika muka moga srca koje je željelo sve spasiti jer sam došao na svijet spasiti ljude. Iako sam vidio da sami žele ići putem propasti, ipak sam u svojoj ljudskoj naravi osjećao najveću moguću bol.

Na putu prema Hramu

Sišao sam sa Gore skupa sa svojim učenicima i pošao u Hram a oni su Me slijedili. Apostoli su bili jako radosni, čedni, sabrani, hodali su bosi otkrivene glave u činu poniznosti, poticali su na pobožnost one koji su ih gledali a Ja sam bio među njima kao njihova Glava i Učitelj. Hodajući prema Hramu susreli smo farizeje koji kad su vidjeli apostole, još su se više razljutili jer su vidjeli kako oni kao moji sljedbenici potiču na pobožnost i svetost, a još više sam Ja poticao na to jer svatko tko Me gledao i bio je privučen da Me nasljeduje. Zbog toga su međusobno govorili:

«Svi će ga slijediti i njemu vjerovati. Zar ne vidite koliko toga izmišlja kako bi prevario narod? Nema sumnje da će Mu svi vjerovati da je veliki svetac i smatrati ga istinskim Sinom Božjim kako sam sebe naziva».

Tako su postali sve više zlobni i sve više se prepuštali svojim strastima i postali izopačeni iako nisu imali ništa za što bi Me mogli prekoriti, iako su jasno vidjeli svetost moga života kao i oni koji Mene nasljeduju i sa Mnom se druže. Doživljavao sam veliku muku zbog ove njihove zlobe, tražio svim sredstvima da ih dovedem do pokore, ali oni su sve to prezirali i najviše moguće pomoći koje su dobivali bile su neučinkovite zbog njihove zle volje i otvrdnuća.

Propovijed o vječnim dobrima

Kad sam došao u Hram, klanjao sam se Ocu, molio za Njegovu pomoć, propovijedao narodu koji Me došao slušati. U ovoj propovijedi sam govorio o nesreći bogatih koji robuju bogatstvu. Poticao sam sve da se trude oko vječnih dobara i daju siromasima zemaljska dobra kako bi imali blago u Nebu gdje se ono ne umanjuje i ne će im moći biti uzeto. Jasno sam pomagao slušateljima shvatiti da gdje je njihovo blago, tamo je i njihovo srce. Zbog toga sam ih poticao da umnažaju blaga u Nebeskom Kraljevstvu.

Tako će moći biti sigurni da će uživati u istinskim dobrima koja su uvijek željeli i ljubili. Mnogi su shvaćali istinitost ovoga a apostoli više od svih drugih jer su se odrekli svake zemaljske ljubavi. Samo neki farizeji koji su bili prisutni prezirali su moj govor jer su željeli samo zemaljska dobra. Ali Ja sam poznavao njihovu nutrinu i rekao učenicima da se čuvaju lažnih proroka koji im se približavaju pod krinkom dobra, ali nemaju i dobre nakane. Govorio sam:

«Pazite jer vam dolaze u ovčjem ruhu, a unutra su krvoločni vuci. Po njihovim djelima ćete ih prepoznati».

To sam govorio jer su se neki farizeji približavali učenicima i loše govorili o Meni. Govorili su kako provodim život prepun patnje i nerazboritosti. To su htjeli govoriti da čuju da li se moji učenici žale i loše govore o Meni kako bi ih odvratili od Mene. Ali moji učenici su shvaćali istinitost moga nauka i vidjeli svetost moga života. Zbog toga učenici nisu ništa loše govorili o Meni, naprotiv, slavili su Me i govorili svima o mojim krjepostima. Čuvši ove riječi farizeji i pismoznanci su bjesnjeli i izlazili iz Hrama kako Me ne bi slušali. Bili su zbunjeni i posramljeni iako sam ih nazvao prorocima kao što su htjeli da ih se smatra. Kako bi

bila očita njihova zabluda, kazao sam im svu istinu o onome što su govorili protiv Mene. Narod je bio poučen a ubuduće ovi perfidni farizeji nisu se više usuđivali ovako im prići i govoriti protiv Mene.

Razgovor s Majkom

Na kraju propovijedi zahvaljivao sam Ocu, izašao iz Hrama sa apostolima, a moja predraga Majka je bila prisutna i slušala moju propovijed i došla do skloništa gdje sam boravio sa svojim apostolima. Svi su zahvaljivali Mariji za sve ono što je učinila za Mene, što Me njima dala i prikazivali se njoj kao Gospi i Majci svoga Učitelja da joj služe. Ona je odbacila svaku ponudu da joj služe i potakla ih da budu vjerni Meni i uvjeravala ih kako će im svojim zagovorom pomagati kod Nebeskog Oca. Ostavila ih je i sa Mnom se zadržala neko vrijeme dok su učenici jeli. Marija je izlijevala želje svoga srca i ljubavi prema Meni i nježnim riječima iskazivala samilost zbog mojih trajnih napora i patnji i muke moga srca jer joj je to sve bilo poznato. Ja sam uživao u druženju s njom i imao puno samilosti prema njoj jer se toliko žalostila iz ljubavi prema Meni. Često je govorila:

«O moj ljubljeni Sine i Gospodine, kad bih bar Ja mogla trpjeti sve tvoje muke kako bi Ti bio slobodan od tolikih patnji!»

Ja sam je hrabrio i poticao govoreći:

«Hrabro, o Majko moja, pripremi se za još teže muke».

Molio sam Oca da je ojača svojom milošću i da je vodi do toga da potpuno pristane uz Njegovu volju. Govorila je:

«Moje srce je spremno trpjeti sve Tebi za ljubav kako bi se ispunila Božja volja».

Marija se velikodušno predavala Očevoj volji kao što je njoj i priličilo jer je bila moja istinska Majka. Nakon što se zadržala sa Mnom neko vrijeme, otišla je skupa s pobožnim ženama koje su je pratile tamo gdje je boravila.

Noć u molitvi

Molio sam cijelu noć, a Otac Mi je pokazao da trebam izaći iz Jeruzalema i početi propovijedati po okolnim gradovima. Prikazao sam se potpuno Njemu i Njegovoj volji i vidio sve patnje koje su mi pripravljene te sam ih rado prihvatio spreman trpjeti kako bi se ispunila Očeva volja. One noći sam se u molitvi založio kod Oca za sve koji će ostati u Jeruzalemu a u Mene su vjerovali, da ne dopuste da ih farizeji uvjere u suprotno, da budu osnaženi u mom nauku koji sam poučavao.

Vidio sam da će mnogi biti kolebljivi zbog uvjeravanja pismoznanaca i farizeja i sugestija samoga Lucifera, ali kad se vratim, ponovno će se utvrditi u mom nauku. Vidio sam isto tako kako će Me farizeji progoniti u svim mjestima kamo budem išao, uvjeravati sve da ne vjeruju mome nauku i kako će ipak dolaziti narod gledati Mene i moja djela, a zatim će to sve pripovijedati farizejima. Vidio sam što će slijediti i sve sam prihvatio sa predanjem. Molio sam Oca mnoge milosti za svu svoju braću i sve one kojima idem propovijedati.

Propovijed za rastanak

Proveo sam noć u molitvi i ujutro pošao u Hram sa apostolima i ponovno molio Oca. Došla je i moja predraga Majka sa nekim ženama i puno naroda da Me slušaju. Pri kraju propovijedi mnoge sam podsjećao na ono što sam prije govorio, govorio sam da odlazim po

Očevoj volji koji Me šalje, ali da ću se brzo vratiti da ih ponovno poučim i utješim. Poticao sam ih da budu jaki u vjeri, da ne dopuste da ih pobijede ni obećanja, ni prijetnje, da budu pažljivi i bdiju jer će ih neprijatelj jako napastovati, da mole i ponize se kako bi mogli nadvladati sve đavolske zamke. Svi su bili utješeni i plakali su.

Zadržao sam se s njima cijeli dan i tješio ih, neke sam ozdravio jer su došli s teškim bolestima. Pošto sam sve utješio, izašao sam iz Hrama kao i obično i pošao do boravišta koje Mi je dano iz čiste ljubavi. Rastao sam se s Majkom uzajamnim činima ljubavi, spremni na trpljenje, Ona u duši, a Ja na tijelu i duši. Iako je moja Božanska narav bila blažena i nisam mogao trpjeti u njoj, moj Otac je dao da doživim i kušam sve patnje u svojoj ljudskoj naravi, a Ja sam to prihvaćao s ljubavlju i predanjem.

Nakon pozdrava s Marijom povukao sam se s apostolima i govorio im o tome kako ću izaći iz Jeruzalema i da Me moraju slijediti. Potaknuo sam ih da budu spremni, a oni su iskazivali svoju volju da Me svuda slijede. Poslije govora malo smo se okrijepili što je tražila naša ljudska narav, zahvaljivali, a Ja sam se povukao moliti Oca čekajući trenutak za polazak. Kratko sam se odmorio, ponovno molio, a apostoli su spavali jer su se spremali za put. Molio sam Očevu pomoć. Išli smo bosi, gole glave, bez ičega, krajnje siromašni.

Polazak za Judeju

Molili smo Nebeskog Oca za pomoć i uputili se prema gradovima Judeje puni gorljivosti za spasenje duša i Očevu slavu. Prije puta kratko sam govorio apostolima. Tada sam razmišljao o budućoj svojoj braći, molio Oca za njih, posebno za one koji će se truditi oko obraćenja duša i propovijedanja da im Otac udijeli onaj duh i krjeposti koje je dao mojim apostolima: velikodušnost da rado prihvate sva trpljenja za Njegovu slavu i spasenje duša.

Vidio sam da će Otac udijeliti ovu milost svima koji će odgovoriti na ovaj poziv i koje je On izabrao po Svojoj posebnoj providnosti. Zahvaljivao sam Ocu slaveći Ga za toliku dobrotu i milosrđe prema svijetu što šalje svoje službenike kako bi ljude obratili i vodili do spoznanja vječnih istina.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, pazi, moli moga Oca za sve one koji su kao Njegovi službenici poslani svijetu da budu obogaćeni milostima i vode duše izravnim putem spasenja, da se trude za Njegovu slavu i čast i nemoj nikada prestati za to moliti.

Drugo poglavlje: Sin Božji izlazi iz Jeruzalema skupa s dvanaestoricom apostola kako bi započeo propovijedanje u Judeji i ono što je On činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem

Prije odlaska

Došlo je vrijeme da pođemo i poučim svoje apostole te sam pošao s njima u Hram i klanjao se Ocu. Poučavao sam ih prije nego što smo izašli iz grada da se treba klanjati Nebeskom Ocu u Njegovom Hramu, tražiti Njegovu pomoć i blagoslov, dobar ishod djela koja započinju na Njegovu slavu. Kad bih ulazio u grad, prvo mjesto koje sam pohađao bilo je ono gdje se klanjalo mome Ocu, ako je bilo mjesta gdje Mu se klanjalo. Sve o čemu sam poučavao apostole htio sam poučiti i svu svoju braću.

Zbog toga, poklonili smo se Ocu, zamolili Njegovu pomoć i uputili se prema Judeji. Kada smo izašli iz Jeruzalema, okrenuo sam se i blagoslovio grad. Molio sam Oca da Njegov blagoslov siđe na sve one koji su vjerovali u Mene, da budu još više utvrđeni i sigurni u istinu koju sam propovijedao. Otac je pristao na moju želju. Vidio sam da su farizeji i pismoznanci već saznali za moj odlazak te su se radovali, ali njihova radost je bila popraćena ogorčenjem kada su čuli da idem propovijedati u Judeju te su sumnjali da će možda svi povjerovati u Mene i zbog toga su trpjeli.

Zato su odlučili poslati glasnike u mjesta u koja bih Ja išao kako bi opomenuli slušatelje da ne vjeruju mojim riječima i čudesima jer prema njima bio sam buntovan čovjek koji je drugovao s đavlima. Doživljavao sam veliku muku zbog ove zlobe pa ipak sam pošao radostan i uz dopuštenje moga Oca spreman sve trpjeti Njemu za ljubav i za spasenje duša.

Polazak s apostolima

Pošao sam sa svojim apostolima kao pastir sa malim stadom, poučavao ih, poticao, raspaljivao njihov duh svojim razmišljanjima, ulijevao u njihova srca ljubav prema Nebeskom Ocu i spasenju duša. Na putu nisu osjećali nikakvu patnju ni umor jer im je bilo tako slatko i ugodno druženje sa Mnom i moj govor ih je radovao, unosio olakšanje u svakoj brizi i naporu. Zbog toga su bili gorljivi i radosno su Me slijedili.

Govorili su da su spremni trpjeti svaku vrstu patnje i muke. A Ja sam molio Oca da udijeli svoj mojoj braći, svim sljedbenicima gorljivost i spremnost u djelima služenja, da i njima udijeli da osjete Njegovu prisutnost, da ih potakne i ojača njihovu gorljivost. Vidio sam kako će moj Otac udijeliti sve ove milosti tako velikodušno da će oni poduzeti teške stvari i mučne za Njegovu slavu, te da će to izvršiti sa puno radosti i zadovoljstva duha po daru milosti koji daruje Nebeski Otac. Zbog njih sam se radovao i zahvaljivao Ocu. Želio sam da Me sva moja braća nasljeduju kao što su Me slijedili moji apostoli te da u svima bude gorljiv duh. Za to sam molio Oca, ali vidio sam kako će biti malo onih koji će Me gorljivo slijediti na ovaj način.

Zbog toga je moje srce jako trpjelo i bilo ogorčeno i Ja sam se žalio zbog svoje braće koja su pala u raspuštenost i mlakost. Molio sam Oca da im udijeli da shvate ovu moju žalost kada bude došlo vrijeme za to. Neka ih opominju istinski prijatelji moji. Vidio sam kako će mnogi moji prijatelji objaviti svijetu ovu moju žalost. To im je Otac dao da shvate nadnaravnim svjetlom i zbog toga sam se radovao. Neki će povjerovati njihovim riječima i to će ih dirnuti, ali sam i vidio mnoge koji će ih ismijavati i prezreti te Mi je to bilo uzrok velikoj muci, tim više jer sam vidio da im je bila spremna kazna za to.

Način života za vrijeme službe

Kad smo dolazili u gradove koji su bili blizu Jeruzalema, prije nego što bi ušli molio sam Oca da prosvijetli ljude koji su tamo živjeli, da prihvate moj nauk i spremno vrše moje zapovijedi. Ulazio sam u sinagoge i propovijedao s velikom gorljivošću o veličini moga Oca, o Njegovom milosrđu i svima otvoreno govorio da je došao obećani Mesija. Govorio sam im uobičajenom mudrošću i milošću ali Židovi i velikaši naroda koji su bili tamo bili su začuđeni.

Željeli su Me slušati jer se već pronio glas o mojoj osobi po cijeloj Judeji i Galileji. Već su znali da su Me pismoznanci i farizeji u Jeruzalemu progonili i nisu htjeli prihvatiti moj nauk te su Mi bili u svemu protivni. Zbog toga su i ovi bili protiv mog propovijedanja i sa puno odlučnosti su sa Mnom diskutirali, ali su postajali uvjereni u istinu moga nauka. Mnogi

su bili zbunjeni, bješnjeli protiv Mene, a njihovo srce je postajalo tvrdo. Đavao se jako trudio i u njihova srca ulijevao mržnju prema Meni. Oni su pristajali na njegove sugestije. Dao sam da shvate svoje zablude u kojima su živjeli kao i zamke paklenog neprijatelja, ali njihovo srce je bilo tvrdo te se tome opiralo.

Oni su se divili mojoj mudrosti, slasti moga izgleda i postupanja, ali u njima se borila strast protiv svijetle istine i protiv krjeposti koju su mogli vidjeti u Meni. A Ja sam ih uvjeravao, izlazio iz sinagoga i išao po trgovima i propovijedao narodu koji se skupljao slušati Me. Neki su bili uvjereni u istinu onoga što sam propovijedao te su vjerovali Meni, drugi su postali još više tvrdi i ovi su bili najzlobniji i najtvrđeg srca, ali svi su bili privučeni i mnogi prije protivni na kraju su pristajali uz moju riječ, i predavali se. Moja riječ je svom snagom prodirala i blago ulazila u srca onih koji su Me slušali.

Kao i obično činio sam puno čudesa: vraćao vid slijepima, ozdravljao hrome, liječio bolesne, liječio sve vrste bolesti i tako potvrđivao djelima sve ono što sam govorio riječima. Zbog ovih čudesa mnogi su vjerovali u Mene, posebno oni koje sam ozdravio. Poučavao sam ih s ljubavlju i sa tjelesnim zdravljem davao im i duhovno. Moje propovijedanje ih je prosvijetlilo i donosilo im Božju svjetlost koju sam im izmolio kod Oca. Nisam se, o moja zaručnice, nikada odmarao, trajno sam se trudio, propovijedao, poučavao, činio čudesa jer su mnogi dolazili slušati Me i biti izliječeni.

Sve sam tješio, poučavao, poticao prema potrebi svakoga, a noći sam najčešće provodio na otvorenom, u polju, u neprestanoj molitvi, molio Oca za spasenje ovoga naroda a nisam propuštao nikada ni molitvu za svu svoju braću, općenito i za svakoga ponaosob. Moji apostoli su Me slijedili, i oni su poučavali narod, pomagali su Mi u propovijedanju i puno puta bili smo u velikim potrebama za hranom te smo tražili milostinju. Bili smo gladni, bilo nam je hladno i bili smo umorni. Velike su bile patnje koje sam trpio sa svojim apostolima u vrijeme moga propovijedanja. Molio sam Oca da ih moji apostoli ne dožive tako teško, da im udijeli milost i tjelesnu snagu da se mogu oduprijeti i da mogu to podnijeti. Za sebe nisam tražio nikakvo olakšanje, izabrao sam potpuno trpljenje zbog svega onoga što sam poduzeo i prihvatio sam sve što je pratilo moj apostolat.

Puno puta zbog neprestanog propovijedanja i poučavanja sušila su mi se usta tako da više nisam mogao izgovarati ni riječi, a nisam imao ni kapi vode kako bih ugasio svoju preveliku žeđ. Sve sam strpljivo prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su Mu nanosila moja braća. On je to prihvaćao s ljubavlju i stišavala se Njegova srdžba zbog ovih mojih prikazanja jer su ona bila tako zaslužna i Otac ih je rado primao. Bilo mi je drago plaćati vječnoj Pravdi dugove moje braće. Iako sam znao koliko će biti nezahvalnih, ipak u svojoj ljubavi nisam prestajao obdarivati ih i blagoslivljati.

Išao sam, po gradovima i mjestima, propovijedao i obraćao narod čineći mnoga čudesa. Sve se više širio glas o mom nauku. Svi bolesnici su Mi dolazili kako bi zadobili zdravlje. Neke sam ozdravljao samo pogledom, neke dodirivao rukom, s nekima razgovarao. Mnogi su dolazili samo da Mi dodirnu haljine i ozdrave. Na različite načine sam ozdravljao ljude kako bih pokazao da sam Bog a istovremeno i čovjek. Zbog toga neke sam ozdravljao kao čovjek urešen Božjom krjepošću, druge kao Bog i apsolutni Gospodar svega i ove sam ozdravljao svojom apsolutnom voljom i svojim pogledom. Koristio sam svaku prigodu da ljudima činim dobro. U svim svojim patnjama, bilo ih je puno i bile su različite, nikada se nisam žalio, nego sam sve trpio radosno i prikazivao sve to u ime svoje braće.

Molio sam Oca da snagom ovih mojih prikazanja i zadovoljstvom koje je imao kada ih je primao, da udijeli svoj mojoj braći posebnu milost da se raduju siromaštvu i drugim tegobama kojima mogu pokazati svoje sjedinjenje s Božjom voljom. Moj Otac je svakome dao ovu milost i mnogi su se njome okoristili i Mene nasljedovali. Zbog toga sam se jako

radovao i zahvaljivao Ocu, a vidio sam i mnoge koji će to zanemariti i zbog njih sam trpio, bilo zbog milosti, bilo zbog grijeha koji je sve poništavao, i sve njihove napore činio beskorisnim. Zbog toga su bili bez zasluga a mome Ocu nije bila iskazana slava i hvala koja Mu pripada.

Uistinu, Otac se jako raduje kada moja braća prihvaćaju milosti koje im daruje i uživa zbog dobra koja se događaju po njima. Zbog toga sam se jako trudio moliti Oca za one koji zapostavljaju milost, da ih Otac potakne u srcu, da shvate svoje zablude. Vidio sam da će se neki preobraziti ovom novom milošću, a neki će joj se opirati i zbog njih sam bio ogorčen te sam se trudio na sve načine da iskažem zadovoljštinu Nebeskom Ocu.

Juda blagajnik

Bilo je mnogih koji su donosili milostinju mojim apostolima, ali su po mom nauku uzimali samo koliko im je trebalo za svakodnevni život. Nisu uvijek prihvaćali novac i ako im se nudio, oni su to odbacivali te uzimali samo ono što je potrebno za svakodnevnicu. S obzirom da je nekada bilo prikladno i potrebno primiti milostinju u novcu kako bi se kupilo potrebno za život, razgovarao sam sa apostolima i rekao im da želim ovu službu povjeriti nekome jer je to bilo potrebno u zajedničkom životu i pribaviti minimum za život i ništa više. Juda, budući izdajnik, ponudio se za to, a Ja mu to nisam odbio.

Svi su drugi šutjeli, nisu željeli ovu službu, a Juda, jer je žudio za novcem, više puta se ponudio govoreći da je sposoban upravljati i trošiti za naše dobro tu milostinju. Opomenuo sam ga s ljubavlju, ali on se toliko trudio i silno je htio ovu službu. Svi drugi nisu bili zainteresirani i bili su bojažljivi zbog moga propovijedanja kada sam tako strogo opominjao protiv navezanosti na stvari i novac.

Nitko nije htio osloniti se previše na sebe, samo je Juda bio preodvažan i govorio da nikada ne će biti navezan na bilo što te da će činiti ovu službu na dobro apostola i brinuti se da im pribavi potrebno za život. Uistinu, tada je to bila njegova nakana mada je poslije pao u napast tj. popustio naravnoj strasti kao što sam mu to otvoreno kazao. Dakle, ovaj apostol je zadobio službu koju je htio i na početku je to sa svom točnošću obavljao. Ja sam ga opominjao da budno pazi i čuva se svoje loše sklonosti.

Molio sam Oca dopuštenje da Juda dobije službu koju je toliko želio. Shvaćao sam koliko je moj Otac imao ljubavi prema njemu i davao mu sve što je htio, a Juda se time trebao okoristiti da bude potpuno predan i da dobro vrši svoj posao. Trebao se služiti milošću koju je dobivao jer je bio sa Mnom koji sam sve poučavao pa i o toj službi da se treba ponašati sa svom brižnošću i pažnjom kako ne bi popustio svojoj želji za novcem, kako se ne bi navezao na ono čega se odrekao. Još više je bilo problematično što je on to toliko želio, previše se uzdao u samoga sebe iako je dobro shvaćao da je imao strast koja je njime vladala.

Otac je htio da iz primjera Jude nauče sva moja braća, da se ne uzdaju u sebe, da ne vrše pritisak na volju Božju tražeći stvari koje nisu za njihovo spasenje nego na njihovu propast. Zbog toga neka svatko moli za ono što je potrebno i neka se ne brine za suvišno, kada ne dobije ono što moli, neka se potpuno preda Božjoj volji i ne traži drugo jer Otac zna što je potrebno za spasenje svih i svakoga ponaosob. Molio sam Oca da prosvijetli moju braću da shvate ovu istinu i predaju se Njegovoj volji.

Otac je obećao da će to učiniti za svakoga ponaosob od mojih učenika. Vidio sam kako će se neki posvetiti tim svjetlom i milošću, ali mnogi će ih zloupotrijebiti i vršit će silu nad Božjom voljom i slijediti vlastitu volju te će tako ići u susret velikim poteškoćama iz kojih će poslije proizaći njihova propast. Ja sam puno trpio i molio Oca da se obrate i dođu k sebi. Uistinu, mnogi su se obratili zbog ove moje nove prošnje Ocu koji im je dao više svjetla i

milosti, ali mnogi su to omalovažili. Sve sam vidio i za sve sam molio, ali nisu se svi okoristili milostima koje sam im isprosio.

Protivljenja i progonstva

Dok sam išao po gradovima i selima propovijedajući riječi moga Nebeskoga Oca, poučavao sam novi zakon milosti. Slijedilo Me mnoštvo kako bi slušalo moje propovijedanje. Svi su se divili božanskoj mudrosti i bili su privučeni slašću nebeskih poruka. Među onima koji su vjerovali, slijedili Me i slušali moj nauk bilo je i onih koji su Mi proturječili i prezirali Me i progonili jer su pismoznanci i farizeji poslali agitatore u sva mjesta kuda sam prolazio kako se ne bi vjerovalo mojim riječima. Zbog toga narodni velikaši, koji su bili zlobniji od drugih, okretali su narod protiv Mene.

Smatrali su Me zavodnikom koji nastoji sve privući na svoju stranu. Nazivali su Me lažljivcem, ambicioznom osobom koja želi slavu, koji zahtijeva da Ga se slijedi i časti. Mnogi su Me nazivali vračem, čarobnjakom, govorili da imam đavla. Na svim mjestima kuda sam prolazio bilo je onih koji su Me progonili i prijetili smrću. Velike su bile muke koje sam trpio u to vrijeme. Moji apostoli su bili sa Mnom i neki su ih vrijeđali, nazivali ih lijenčinama kojima se sviđa hodati okolo kao lutalice umišljajući da će zadobiti slavu živeći na takav način. Neki su ih potjerali kao nedostojne koji samo nešto izvrdavaju i glume. Oni su to sve trpjeli nasljedujući Me jer sam to sve unaprijed prorekao.

Ali moja ljubav je i dalje gorjela u mome srcu i nije se smanjivala, nego je rasla sve više. Sve sam podnosio strpljivo prikazujući Ocu sve muke za spasenje duša, za njihovo obraćenje. Neki su se mijenjali jer nisu bili tako tvrdi. Narod i jednostavni ljudi dobre volje slijedili su Me s ljubavlju i prihvaćali moj nauk, a Ja sam im govorio blago i dobrohotno i podučavao ih s ljubavlju jer su bili neznalice. Govorio sam im u mnogim prispodobama, uvijek sam im govorio na takav način jer drugačije nisu mogli shvatiti. To je bio bolji način da ih poučim. Kad sam toliko trpio i bio progonjen, znao sam da ne samo moji apostoli, nego i buduća braća će Me nasljedovati. I oni će morati puno trpjeti i biti progonjeni.

Zbog toga nisam prestajao moliti Oca da im udijeli milost i pomoć kako bi se mogli oduprijeti i nastaviti svoje poslanje na Njegovu slavu i spasenje duša. Otac Mi je obećao ove milosti i posebnu pomoć svima. Znao sam da će On to i učiniti te sam se radovao i zahvaljivao Mu u ime svih.

Petrovo pitanje

Dok sam propovijedao, trpio sam mnoga progonstva kao i moji apostoli. Jednoga dana kada smo bili jako umorni od puta i trebala nam je okrjepa i odmor, Petar Mi reče:

«Učitelju, evo mi smo sve ostavili i pošli za Tobom. Što ćemo dobiti jer Te slijedimo a sve smo ostavili?»

Bio sam milosrdan prema njemu i njegovom pitanju, utješio ga i sve druge i kazao:

«Uistinu vam kažem, vi koji Me slijedite u obnovi svijeta, kada Sin čovječji sjedne o desnu Boga Oca, vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i sudit ćete plemena Izraela. I svi oni koji ostave kuće, braću, sestre, očeve i majke, žene, kćeri i polja Meni za ljubav, dobit će stostruko i imat će život vječni».

Apostoli su se jako utješili ovim obećanjem jer su čuli kako je velika nagrada koja ih čeka. Zbog toga su se poticali da Me još gorljivije slijede. Slabost ljudske naravi je zahtijevala neko ohrabrenje kako bi nastavili na zahtjevnom putu nasljedovanja. Ja sam bio jako

samilostan prema njima i nastojao ih ohrabriti. Prije nego sam im ovo obećao molio sam Oca i On je obećao da će učiniti sve prema mojoj prošnji i On to vjerno čini. Obećanja moga Oca su nepogrješiva. Iako sam ovo obećao svojim apostolima oni su Me više puta pitali, a to su činili kada su bili jako umorni i ožalošćeni zbog progona. Tada su u svojoj jednostavnosti ponavljali:

«Gospodine, koju ćeš nam nagradu dati za tolike napore i patnje koje trpimo slijedeći Te?»

Ja sam ih tješio uobičajenim obećanjima. Nisu još bili potpuno distancirani od samih sebe i ljubavi prema sebi i ljubav prema Ocu još nije bila savršena u njima. Zbog toga su tražili nagradu i nadoknadu. Imao sam puno samilosti prema njima jer su bili neznalice na putu koji sam poučavao i trebalo je puno toga da postanu savršeni, te sam im često ponavljao:

«Budite savršeni kao što je savršen vaš Otac Nebeski».

Govorio sam im koja su to savršenstva Nebeskog Oca, a oni su rado slušali i željeli su biti takvi, ali slabost ljudske naravi se tome opirala i poticala ih na odbijanje te ih je često uznemiravala i vodila do potištenosti. Ali Ja sam ih jako ljubio i puno pomagao riječima i primjerom da rastu u krjeposti i savršenstvu. Moja ljubav se nije ograničila samo na apostole, nego se širila na svu moju braću jer sam vidio kako su slabi i krhki u krjepostima zbog slabosti ljudske naravi. Imao sam samilosti prema njima i molio Oca da ih ohrabri, da im udijeli svoju milost te da ih smisao na nagradu koja im je pripravljena, potakne da nasljeduju moje krjeposti i moj nauk. Otac Mi je obećao ove milosti i znao sam da će mnogi biti utješeni u nutrini, ohrabreni i zahvaljivao sam Ocu u ime svih.

A mnogi ipak ne će primiti ovu milost jer su se oslanjali na same sebe i stvorenja te su bili nesposobni primiti utjehu i ohrabrenje svoga Stvoritelja. Za njih sam ponovno molio da ih prosvijetli da shvate svoje zablude i Otac je obećao da će dati ovo svjetlo svima i mnogi će se osvijestiti, ali drugi će ostati zatvoreni. Zbog ovih sam trpio, ali sam se radovao zbog onih drugih i nastojao nadoknaditi za sve zahvaljujući svome Ocu.

Nelagode i muke

Često se događalo za vrijeme našeg putovanja da smo bili izloženi prirodnim nedaćama i dolazili bi u grad potpuno mokri, promrzli, umorni, potrebiti svega, gladni. Događalo se da nije bilo nikoga tko bi nam pomoć ponudio jer je bilo kasno te smo trebali prenoćiti na otvorenom. Apostoli su zbog toga bili ožalošćeni. Moji su apostoli duboko doživljavali ove patnje, ali Ja sam to kušao puno više od njih zbog nježnosti moga bića. Poticao sam ih da rado trpe ove patnje iz ljubavi prema mome Ocu, tješio sam ih, a sam sam kušao i svoju i njihovu žalost bez ikakve utjehe i htio sam trpjeti kako bih dao zadovoljštinu Božanskoj pravdi za uvrede koje se nanose mome Ocu od sve moje braće.

Molio sam Oca da olakša muke mojih apostola i oslobodi ih osjećaja gladi. Otac je to činio sa najviše ljubavi. Govorio sam kako im je pripremljena gozba u Nebeskom Kraljevstvu gdje će kušati jelo Vječnoga života i oni su tako bili ne samo utješeni, nego na određen način i zasićeni. Imao sam puno samilosti prema njima, o moja zaručnice, jer sam imao puno ljubavi. Zbog toga sve njihove patnje sam doživljavao kao svoje.

Nisam trpio samo njihove muke, nego i one koje će trpjeti sva moja braća iz ljubavi prema mome Imenu i radi slave moga Nebeskoga Oca, zbog nasljedovanja Mene, svoga Učitelja. Rado sam trpio zbog samilosti prema svima i molio Oca da se snagom moga

trpljenja udostoji utješiti moju braću, ojačati ih u njihovim dušama svojom milošću. Otac je to obećao i uistinu to čini s puno ljubavi a Ja sam Ga slavio i zahvaljivao Mu u ime svih.

Uskrsnuće sina udovice iz Naima

Išli smo iz grada u grad, propovijedao sam, činio mnoga čudesa. Bilo je puno onih koji su vjerovali mome nauku i mnogi su Me slijedili kako bi slušali moja propovijedanja i tako bili poučeni i utješeni. Jednoga dana išao sam propovijedati u Naim i stigao u prikladan čas kako sam mogao učiniti čudo kako bi taj narod još više prihvatio moje propovijedanje i vjerovao u moje riječi zbog djela koja sam činio. Kada sam tamo došao sa svojim apostolima i drugima koji su Me slijedili iz grada u grad, vidio sam kako na groblje nose mladića koji je preminuo i bilo je puno ljudi na sprovodu a ožalošćena majka je plakala. Približio sam se potaknut samilošću prema ožalošćenoj majci i kazao joj da ne plače. Kada su Me vidjeli, svi su se zaustavili, čudili se i promatrali Me. Približio sam se lijesu i kazao pokojniku:

«Mladiću, kažem ti ustani!»

Kazao sam ove riječi s autoritetom kao Bog, zapovjedio onoj duši da se vrati u svoje tijelo. Mladić se odmah podigao zdrav te sam ga dao njegovoj ožalošćenoj majci. O, kako je bila velika utjeha ove majke zbog ovog čuda i kako su se mnogi divili te su počeli slaviti i zahvaljivati mome Ocu i Meni i nazivali Me velikim prorokom. Govorili su iskreno kako je Bog pohodio svoj narod, poslao mu obećanog Mesiju i pljeskali su Mi velikim aplauzom i cijeli grad je bio potresen zbog čuda koje sam učinio.

Majka je pokazala svu svoju ljubav prema sinu kojeg sam oživio te je vjerovala u Mene sa svima onima iz grada u kojem sam se zadržao propovijedati i poučavati novi zakon milosti. Poučavao sam ih da shvate dobrotu i milosrđe moga Nebeskoga Oca. Molio sam Oca za svu svoju braću koja nisu živjela u milosti, molio sam za sve i za svakoga ponaosob da se svojom moćnom milošću udostoji pozvati ih da ponovno žive u nutrini svi oni koji su bili mrtvi po grijehu. Prikazao sam sve svoje patnje kako bih zadobio ovu milost. Kod ovog mog prikazanja Otac je bio spreman to učiniti. Pozivao je grješnike na pokoru i bio spreman udijeliti oproštenje. Pozivao ih je snažnim nutarnjim glasovima.

Znao sam da će mnogi odgovoriti na ovaj poziv, zamrziti grijeh, pokajati se zbog uvreda nanesenih Ocu i ponovno se vratiti u život milosti te sam se jako radovao zbog njih i zahvaljivao Ocu. Vidio sam i mnoštvo onih koji će biti lijeni i otvrdli, ne će se brinuti i vrednovati te nutarnje pozive. Zbog toga će ostati u svojim bijedama mrtvi milosti i bijedno će zauvijek propasti. Kušao sam veliku patnju i gorčinu.

Zbog toga sam ponovno molio Oca, sam ožalošćen sam molio milosrđe za njih. On Me tješio i obećao nove milosti i još veće nutarnje pozive za obraćenje i po tome sam vidio da će neki biti uzdrmani u svojoj lijenosti i odgovoriti na pozive, na nove milosti, zadobiti tako oproštenje i nastaviti živjeti u milosti. Isto tako sam vidio mnoge da i sa ovom novom povećanom milošću ne će odgovoriti. Zahvaljivao sam Ocu istovremeno radostan i žalostan kao i svaki puta kada sam molio za braću jer sam vidio i one koji će se okoristiti milostima i one koji će zloupotrijebiti milosti i prezirati ih i biti dalje u svom srcu tvrdi. No nije bilo grada u kojem nisam činio čudesa na dobrobit onih koji su Me primili i vjerovali mojim riječima. Žarko sam želio da se slavi Očevo milosrđe i dobrota, da Ga slave sve duše sudjelujući u Njegovim darovima.

To je bilo po volji Ocu i vidio sam da će moja braća primiti mnoge milosti i biti prosvijetljeni kako bi mogli činiti sve na svoje spasenje. Zahvaljivao sam Ocu iako sam bio ogorčen vidjevši kako će mnogi prezirati te milosti, kako ih neki ne će htjeti ni spoznati, a drugi se ne će za njih brinuti niti ih cijeniti. Bio sam, dakle, u gradu Naimu, propovijedao i

poučavao narod i mnogi su vjerovali u Mene. Uživao sam jer slave moga Oca zbog darova koje je po Meni taj narod dobivao. Jako se proširio glas o čudu koje sam učinio kada sam uskrisio sina siromašne udovice. U Jeruzalem je došao glas o ovom čudu kao i o drugim čudesima koje sam činio i o velikim plodovima koje sam postizao u Judeji zbog svoga propovijedanja i obraćenja mnogih grješnika te se pričalo kako Me mase slijede i vjeruju u Mene.

Kazna za otvrdnuće srca

Ove vijesti su bile kao mačevi za srca pismoznanaca i farizeja koji su se sabirali, savjetovali protiv Mene kako bi vidjeli što mogu učiniti da Me maknu sa ovog svijeta i potamne moj nauk. Ma što mislili, nisu mogli naći načina, nisu znali kako da Me napadnu jer su dobro shvaćali svetost moga nauka i savršenstvo moga života. Bješnjeli su i bili nesretni. Smatrali su se nesretnicima, a u biti imali su pred sobom samoga Stvoritelja života koji ih je mogao učiniti sretnima i vječno blaženima. Govorili su kako su nesretni jer nema nikoga tko bi osvetio njihovu srdžbu i ubio Me.

Govorili su kako se sve više vjeruje Meni koji sam bio slab i nedostojan čovjek, dok su oni bili učeni, doktori znanosti i oni su bili koji su upravljali kultom Božjim. Protiv Mene su govorili užasne hule, proklinjali Me, moju Majku koja Me dala na svijet, nije bilo toga što nisu govorili protiv Mene. O, koliko muke je to prouzrokovalo mome srcu! Njihovu zlobu ljudski duh ne može niti zamisliti bilo zbog uvreda koje su nanosili Ocu i Meni, bilo zbog štete koju su uzrokovali svojim dušama. Zbog toga ožalošćen molio sam cijele noći Oca da ih ne kazni. Vidio sam Božju srdžbu koja se želi oboriti na njih i prikazivao sam samoga sebe da na Mene padnu ti bičevi, a Otac je bio time ublažen u svojoj srdžbi jer sam Mu iskazivao zadovoljštinu svim svojim patnjama.

Ali ipak, Otac nije propustio da ih kazni strašnom kaznom još većeg otvrdnuća srca jer nakon što su primili tolika dobročinstva i nakon što im je On udijelio toliko svjetla i milosti, pomoći, tolika nadahnuća, na kraju ih je ostavio u njihovim zlobama tako da više nisu bili sposobni za promjenu. Uistinu, nakon što su zloupotrijebili milosti i tako ustrajno prezirali milosrđe koje je bilo obilno i svo vrijeme se njima nudilo, došli su do toga stanja. Koliko je muke trpjelo moje srce zbog ove kazne možeš to vidjeti iz djela koja sam činio i iz toga koliko sam se mučio i trpio za njihovo spasenje i za promjenu njihovog života. Nisam se štedio u naporima i patnjama i drugim stvarima koje bi mogle služiti za njihovo obraćenje, i spasenje ali oni su uporno htjeli to što su imali u svom srcu i svoju vječnu propast.

Putovima Samarije

Pošto sam se neko vrijeme zadržao u Naimu poučavajući narod, uputili smo se u druge gradove gdje sam kao i obično činio mnoga čudesa. Prošli smo kroz Samariju u koju sam došao skupa sa apostolima umoran, ali Samarijanci Me nisu htjeli primiti, nego su Me bijedno odbacili. Apostoli su bili jako gorljivi i željeli su da svi čuju moje propovijedanje, da Me upoznaju te raspaljeni tom gorljivošću jako su se rasrdili, posebno Jakov i Ivan, koji su Me molili da učinim da siđe plamen s Neba da sažeže taj narod.

Opomenuo sam ih i kazao da ne znaju kojega su duha, da njihova pretjerana gorljivost ne smije biti bez poštovanja. Pozvao sam ih da gledaju moj duh jer Ja sve činim blago i s ljubavlju te da Me nasljeduju jer sam sve htio činiti iz ljubavi, a ne na silu. Kazao sam im da budu strpljivi jer još nije došao moj čas, nego da će doći vrijeme kada će Me oni priznati i prihvatiti moje propovijedanje.

Na ove riječi oni su se primirili i potrudili se ponovno da u njima prevlada duh blagosti i ljubavi. Molio sam Oca za svu svoju braću, posebno za one koji su imali gorljiv i osvetoljubiv duh potaknuti željom za Njegovu slavu i služenje Njemu, da njihova gorljivost bude diskretna, nenametljiva, da se ne žele osvećivati za zlo, a to će mnogi puno puta učiniti zbog neznanja. Molio sam za njih duh blagosti i samilosti da se trude činiti dobro sa strpljenjem, da se ne umore odmah, nego se više puta vrate na blag način kako bi naveli duše da se krjeposno ponašaju. Otac Mi je obećao tu milost kao što On to uistinu i daje prema potrebi.

Sva priroda slavi Boga

Nastavio sam put skupa sa apostolima. Boravili smo na otvorenom, u polju, gdje smo se služili samo biljkama da bi se okrijepili. Ožalošćeni zbog umora i nepogoda išli smo po mjestima gdje smo ponekad dobivali milostinju, i to kruh i vino na dar, a to je za nas bio veliki dar. Dok smo prolazili kroz šume divlje životinje su padale preda Mnom na divljenje mojih apostola. Kada bi se to događalo, molio sam Oca i želio da se svi grješnici obrate, poklone Stvoritelju i postanu blagi, prihvate moj nauk, i priznaju Me za svoga Spasitelja. Otac Mi je to obećao, kao što se to i dogodilo na mnogim mjestima i kao što ćeš čuti u ovoj mojoj priči.

Nesavršena ljubav apostola

Govorio sam apostolima da će i oni vidjeti kako otvrdli grješnici postaju skrušeni po njihovom propovijedanju kada se budu potrudili Mene nasljedovati nakon moje smrti. Apostoli nisu mogli slušati govor o mojoj smrti i muci. Njihova ljubav bila je jako naravna zbog velike navezanosti koju su imali na Mene. iako je njihova ljubav bila dobra i uredna. Nije bila savršena, ali Ja sam ih došao tome poučiti. Imao sam puno samilosti prema njima jer se radilo o tome da trebaju promijeniti svoju narav što se ne može odmah dogoditi u njima, nego malo – pomalo uz odricanja koja se za to traže kako bi se jednoga dana došlo do svetosti.

Htio sam da do toga dođu po naporu i patnjama kako bi propovijedajući obraćenje naroda imali samilosti prema svima jer će znati iz iskustva koliko je naporno i teško obnoviti se u novom duhu i zadobiti sve krjeposti. Otac želi da sva moja braća postignu sve krjeposti i dobre navike, savršenu ljubav po cijeni patnje, napora i savladavanja samoga sebe boreći se protiv poroka strasti. Svima obećava svoju pomoć i nagradu kako bi to mogli postići. Ja sam molio Oca da im udijeli obilje milosti i On je obećao da će to učiniti kao što to i čini svima onima koji se trude oko krjeposti te sam zahvaljivao Ocu u ime svih jer sam sve već imao pred sobom i za sve sam molio.

U kući Lazara i Marte

U srcu mi je bilo spasenje onih duša za koje sam vidio da će dobro prihvatiti moje propovijedanje. Zbog toga sam pošao s apostolima u Betaniju gdje je boravila Marta koja je bila poznata i cijenjena zbog svoje pobožnosti skupa s Lazarom, svojim bratom, i jako sam imao na srcu obraćenje Magdalene, njihove sestre, koja je bila velika i javna grješnica. Nije boravila s njima nego u mjestu nedaleko Betanije u svojoj kući kako bi mogla slobodnije živjeti. Često je išla u Jeruzalem gdje je na neki način lovila mladiće jer se đavao s njom služio da neoprezne duše mladih padnu u njene zamke. Moje srce je jako željelo ovu javnu grješnicu dovesti do pokore te sam je išao tražiti da bih je doveo do spasenja.

Pošao sam u Betaniju dokle je već došao glas o mom propovijedanju, a Marta i Lazar su Me jako željeli vidjeti i upoznati. Došao sam sa apostolima koji su bili jako umorni zbog dugoga puta. Molio sam Oca za obraćenje toga naroda i za okrjepu apostolima jer su bili u trajnim naporima i patnjama te su tako bili u velikoj potrebi. Otac je obećao da će ispuniti moje prošnje kao što i učini. Tamo sam propovijedao jer se skupilo mnogo naroda po nadahnuću moga Oca, došli su Me vidjeti i slušati. Tu je bio i Lazar i oni su se divili mom nauku i Nebeskoj mudrosti te su svi bili potreseni mojim riječima koje sam izgovarao s uobičajenom gorljivošću. Oni su slavili moga Oca koji Me njima poslao.

Molio sam Oca da ih prosvijetli po istinama koje sam propovijedao i uistinu, mnogi su povjerovali u Mene. Iza propovijedi ostao sam s apostolima koje je upoznao Lazar. Oni su bili željni odmora i Lazar Me molio da pođemo u njegovu kuću. Iako se smatrao nedostojnim primiti Me u kuću ohrabrio se i pozvao vidjevši u kakvoj smo potrebi. Prihvatio sam poziv koji Mi je uputio s toliko poniznosti i ljubavi da sam s apostolima pošao u njegovu kuću. Tamo je bila Marta, njegova sestra, koja Me čekala.

Ona Me ljubazno primila. Pogledao sam Martu vedra lica, očima punim samilosti tako da je na prvi pogled bila ranjena mojom ljubavlju. Zbog toga Me sa svom gostoljubivošću uvela u kuću skupa s mojim apostolima. Vidjela je našu potrebu za okrjepom te je sve brižno pripravila za nas. Prije nego što smo počeli jesti održao sam govor o veličinama Nebeskog Oca kako bih raspalio njenu ljubav i onih koji su tamo bili, kako bih potaknuo rast Martine pobožnosti i vjere u Mene. Na ovaj moj nagovor svi su bili raspaljeni ljubavlju prema mom Ocu i Meni. Bio sam utješen vidjevši dobru volju slušatelja, posebno Marte i Lazara koji će zatim postati moj dragi ljubljeni učenik. Molio sam Oca za sve one koji će Me nasljedovati u propovijedanju i obraćanju duša, da im providi u njihovim većim potrebama, da potakne pobožne osobe da provide za njihove potrebe i dadu im sve što je potrebno za njihovu okrjepu.

Otac je obećao da će to učiniti kao što i čini jer i među poganskim narodima bit će onih koji će imati u srcu brigu za moje poslanike, ožalošćene i u potrebama. Zato sam zahvaljivao Ocu i molio da ispuni ovu kuću Nebeskim blagoslovom te to učini prema svima onima koji budu gostoljubivi. Otac je to učinio s ljubavlju i Ja sam Mu ponovno zahvaljivao. Okrijepili smo se, a Marta nas je služila najvišom mogućom ljubavlju. Kao i obično blagoslivljao sam hranu i okrjepu tijela i njihove duše. Govorio sam o Nebeskoj gozbi gdje će duše biti zauvijek nasićene i opojene blaženim gledanjem moga Nebeskoga Oca.

Svi su pažljivo slušali moje riječi, posebno Marta koja je već željela primiti Božje svjetlo te je ono učinilo u njoj divne učinke i bila je više od bilo koga drugoga prosvijetljena da vjeruje u Mene. Pobožna Marta nije se mogla nasititi gledajući Me i slušajući Me sa velikim uživanjem svoga duha. Zbog toga se jako potrudila služiti Meni i apostolima i svima onima koji su sa Mnom dolazili. Prihvatio sam to jer je bilo učinjeno sa dobrom nakanom u srcu i s dobrom voljom. Okrijepljeni zahvalili smo Ocu jer je već bilo kasno, a Marta je Meni i apostolima pokazala mjesto gdje se možemo odmoriti. Povukao sam se na molitvu svome Ocu.

Odsutna sestra

Nakon što su se apostoli povukli, došli su Mi Lazar i Marta i izložili Mi svoju žalost zbog života koji je provodila njihova sestra Magdalena i molili Me za savjet. Govorili su plačući:

«Samo Ti, o dobri Učitelju, možeš obratiti Magdalenu jer samo tvoje riječi imaju učinak tako da ranjavaju i najtvrđa srca. Tvoj način i milost moći će učiniti ono što nisu mogla učiniti sva naša nastojanja».

Slušao sam njihove prošnje i htio uslišati jecaje njihova srca i uvjeravao ih da će se dogoditi obraćenje njihove sestre. Bili su utješeni i vjerovali su u moje riječi. Pošto sam ih utješio, ostao sam sam i molio Oca za obraćenje Magdalene koja je bila kao pokopana u ponoru svake bijede i neznanja. Već se navikla na poroke i trebat će jedna posebna milost za njeno obraćenje. Bila je u cvijetu svoje mladosti, bez ikakvog ograničenja i bez ikakvog straha zadovoljavala je sve svoje neuredne ljubavi i prohtjeve. U njenom srcu je bila velika ljubav prema stvorenjima i prema samoj sebi.

Njena ljepota, bogatstvo i plemićko porijeklo bili su joj samo isprika da sebi dopusti sve neuredne želje i nitko se nije usuđivao prekoriti je. Magdalena je po naravi bila jako ljubazna, a Ja sam već odredio da će biti potpuno Božja. Htio sam da se sva njena ljubav usmjeri na njenoga Boga i Otkupitelja. Zbog toga sam jako puno molio Oca da joj ponudi veliku milost koju nije zaslužila. I molitve njenog brata i sestre bile su jako učinkovite kod moga Oca, a i Ja sam im htio uzvratiti dobročinstvom jer su Me s toliko pažnje i ljubavi primili u svoju kuću.

Otac je uslišao moje prošnje i obećao puninu milosti i svjetla potrebnu za obraćenje Magdalene kada dođe čas njenog obraćenja na čudesan način. Kada sam to zadobio od Oca, zahvaljivao sam Mu, i nakon kratkog odmora molio Pohvale Bogu. Spremali smo se da propovijedam narodu i poučavam ga Božjem Zakonu tako da jasno shvate da sam Ja obećani Mesija koji je došao na svijet.

Govor

Ujutro rano nakon što sam blagoslovio ovu kuću, izašao sam sa apostolima i Lazarom kako bih propovijedao narodu koji se sakupio slušati Me. Govorio sam o veličinama Nebeskog Oca, Njegovom milosrđu, opsluživanju Božjeg Zakona, poučavao ih o zakonu milosti. I Marta Me došla slušati sa svima onima koji su bili u njenoj kući i posluživali. Zbog velike ljubavi koju je imala prema Meni nadvladala je sve ljudske obzire, nije se obazirala što će tko reći jer su protiv nje mrmljali kada bi se pojavila u mnoštvu, ona koja je bila iz plemićke obitelji i jako poštovana.

Molio sam Oca da svoj mojoj braći udijeli takvu ljubav da nadvladaju sve poteškoće, ljudske obzire, kako ih to ne bi spriječilo činiti krjeposna djela na korist svojih duša. Dok sam propovijedao, mnogi slušatelji su bili prosvijetljeni ali prema nutarnjem raspoloženju duša jer bilo je nekih koji su bili otvrdli i zlobni i iako su osjećali nutarnji poticaj na kajanje, činili su nasilje nad samima sobom i odbacivali Božje svjetlo, a Ja sam činio da shvate svoje greške i zablude a to bi ih još više potreslo. Pozivao sam da se ponovo vrate slušati moju propovijed jer sam želio njihovo obraćenje na život i istinu. Nakon govora doveli su Mi neke bolesne te sam ih ozdravio prema njihovoj vjeri. Zbog mog propovijedanja i čudesa koja sam činio narod se još više utvrdio u moju riječ. To se događalo i u svim drugim mjestima i gradovima gdje sam propovijedao i činio čudesa prema vjeri onih koji su Me slušali.

Nova protivljenja

Jedan dio naroda prihvatio je moje propovijedanje i povjerovao mome nauku, ali drugi dio je bio protivan. Prekoravali su Mene, Lazara i njegovu sestru što su Me primili u svoju kuću te su govorili:

«Ovaj je lažni prorok, a narod koji sobom vodi je neznatan i neuk, lutalice su kako bi zaradile za život bez truda. Naši velikaši iz Jeruzalema su shvatili da on nije dobra osoba i zbog toga ga progone i potrudili su se da svugdje pošalju glasnike da se ne vjeruje njegovom nauku. On je zloban, varalica i zavodnik».

Neki su sve ovo govorili protiv Mene te su zbunjivali one koji su vjerovali mom nauku. Moje srce je bilo ožalošćeno zbog zlobe i protivljenja ovih ljudi i molio sam Oca da ih prosvijetli da se uvjere u istinu moga propovijedanja a Otac Mi je obećao ovo svjetlo da će ga udijeliti ljudima, ali oni su ga zloupotrebljavali i odbacivali. Poslije propovijedi vratio sam se u Lazarevu kuću skupa sa apostolima i zahvaljivao Ocu, povukao se na molitvu za obraćenje otvrdlih srdaca. Molio sam žarko Oca, a On je obećao udijeliti još više svjetla i milosti te sam vidio da će se neki po ovoj novoj milosti obratiti i vjerovati Mi. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu na Njegovom beskrajnom milosrđu i dobroti.

Povjerljiv razgovor s Lazarom i Martom

Nakon moje molitve zadržao sam se s Lazarom i njegovom sestrom i poučavao ih novom zakonu milosti i kako postići krjeposti. To je snažno djelovalo na njihova srca i riječi koje su slušali poticale su ih na veliku vjeru. Lazar Me molio da ga primim među svoje učenike i Ja sam ga primio sa puno ljubavi i poučavao kako treba živjeti, a Marta Me molila da se na poseban način brinem o njoj.

Sva se predala s voljom da slijedi moje pouke i nauk i uvjeravala Me koliko to želi. Izložila Mi je i svoju veliku želju da upozna moju Majku i s njom razgovara jer je već čula o njenoj krjeposti i svetosti. Obećao sam joj da će Marija doći u njenu kuću kada se budem vratio ponovno propovijedati. Zbog ovoga su Marta i Lazar bili jako radosni i utješeni.

Još jedan govor

Zadržao sam se neko vrijeme s njima i sljedeći dan se vratio propovijedati jer sam jako želio obraćenje otvrdlih srdaca. Uistinu, došao Me slušati veliki broj ljudi iz okolnih mjesta a Ja sam kao i obično gorljivo propovijedao. Moje riječi bile su kao goruće strelice koje su ranjavale srca slušatelja. Govorio sam o pripravljenim kaznama za one koji odgađaju svoje obraćenje jer se ne koriste milostima koje im tako velikodušno daje moj Otac. Bilo je nekih koji su se predali mojoj riječi, prihvatili Božje svjetlo i obratili se istini. Zbog njih sam osjetio veliku utjehu i nakon propovijedi došli su k Meni da ih poučim.

Primio sam ih s puno ljubavi i potaknuo na ustrajnost, u vjeri i povjerenju u moje riječi. Za njih sam molio Oca da im udijeli dar ustrajnosti a Otac je obećao da će im dati ovu milost te sam zahvaljivao u njihovo ime. Znaj, o moja zaručnice, u svim mjestima gdje sam propovijedao bilo je puno otvrdlih grješnika koji su se opirali milosti i nisu slušali moje riječi, ali cijele noći bih molio za njih, a zatim sam se jako trudio u propovijedanju i prikazivao Ocu sve svoje patnje kako bih zadobio njihovo obraćenje. Otac im je to davao zbog moje prošnje, davao im je još veću milost na koju su neka tvrda srca odgovorila.

Nisu svi bili dostojni osjetiti ove poticaje, ali im je Bog to davao zbog mojih zasluga i prikazivanja za njih, ali nisu svi to prihvaćali. Moj Otac je već znao tko će se time okoristiti a tko će to prezreti i ponovno još teže nastaviti griješiti i biti još više protivan Meni. A Ja sam poučavao sve koji su Mi dolazili i ponovno se povukao s apostolima u kuću i proveo noć u molitvi.

Zapovijed da se vratim u Jeruzalem

Vidio sam da je u Jeruzalemu velika potreba za mojim povratkom kako bih utvrdio u vjeri one koji su već povjerovali u Mene. Progonili su ih pismoznanci i farizeji te su se mnogi kolebali u svojim uvjerenjima. Htio sam i utješiti neke svoje učenike koji su bili ožalošćeni zbog mog odlaska. Iako su bili poučeni, pali su u sumnju i bojali se zbog mnogih ogovaranja koja su čuli protiv Mene. U Jeruzalemu su se trajno širile glasine o Meni, neke istinite, neke lažne. Puno puta je bilo rečeno da sam ubijen zbog svoje umišljenosti te da su mnogi spoznali moju zlobu i nedosljednost.

Na ove vijesti farizeji su se radovali, ali to je kratko trajalo jer su znali da je sve to laž i imali su jednu sigurnost koju nisu htjeli prihvatiti da su djela koja sam činio čudesna. Otac Mi je zapovjedio da se vratim u Jeruzalem ponovno propovijedati, utješiti dobre i uzbuniti zavidne protivnike. Bio sam spreman vršiti Njegovu volju iako sam vidio da će Me u Jeruzalemu mnogi mrziti, da Mi žele smrt, posebno pismoznanci i farizeji i službenici Hrama. Prikazivao sam Ocu svoju spremnost na poslušnost kao nadoknadu za sve nedostatke koje u tome imaju moja braća koji se ne žele sjediniti s voljom Božjom osim u onome što kod njih izaziva zadovoljstvo, ali u protivljenjima se uvijek opiru volji Božjoj.

Otac je ovo rado prihvatio i Ja sam Ga molio da se udostoji zbog toga dati spremnu volju svim mojim sljedbenicima da tješe bližnjega i pomažu mu u potrebi, da se ne obaziru na svoje napore i patnje čak ni u opasnostima za svoj život, nego da sve čine na slavu Božju i spasenje duša. Otac Mi je obećao dati ovu milost. Znao sam da će mnogi biti spremni izložiti svoj život kako bi pomogli bližnjemu u potrebi. Zbog njih sam jako uživao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam isto tako kako će mnogi zloupotrijebiti ove milosti i propustiti učiniti toliko dobra, dopustit će da ih pobijedi njihovo sebeljublje i uvjeravanja onih koji su im protivni.

Zbog njih sam bio ogorčen tako da moje srce nije imalo nikakvog zadovoljstva, jer su neka moja braća loše odgovarala na Božje milosti i pozive koje sam im izmolio. Sve sam prikazivao Ocu da se ublaži Njegova srdžba i da ne povuče svoje milosti.

Molitva za evangelizatore

Molio sam one noći za sve one koji su Mi u Betaniji povjerovali da im Otac udijeli milost ustrajnosti u vjeri u moj nauk i Otac je to obećao. Molio sam Ga za sve druge narode koji će prihvatiti moj nauk i okoristiti se mojim propovijedanjem. Ovo sam trajno činio, molio sam da ustraju u vjeri, a Otac Me tješio time da će dati te milosti. Molio sam za svu svoju braću, posebno za one koji su upoznali evanđeoske istine, da ih prihvate i slijede moje savjete i pouke, da ne posustanu u činjenju dobra koje su započeli, nego da budu ustrajni, da prakticiraju ono što su spoznali da je potrebno za spasenje sviju.

Otac je obećao da će udijeliti ovu milost i vidio sam kako će se mnogi njome okoristiti, ali će je isto tako mnogi zloupotrijebiti te će izgubiti zasluge za daljnju Božju pomoć koju im je bio spreman udijeliti. On to daje samo onima koji prihvaćaju milost i koji je cijene. Daje je bez ikakve zasluge, ali duša mora na njih odgovarati. Molio sam Oca da grješnicima udijeli svjetlost i poticaj u srcu da se obrate. Otac je obećao da će to učiniti i vidio

sam da će to imati učinke i mnogi će činiti dobro koje su propustili, poslušat će Božja nadahnuća i poticaje koje će osjećati u srcu.

Zbog njih sam se radovao i zahvaljivao Ocu, ali sam istovremeno bio krajnje žalostan zbog onih koji su bili gluhi na te poticaje i htjeli ostati u tvrdoći srca i sljepilu. Poslije propovijedi zahvaljivao sam Ocu, kratko se odmorio, i molio Pohvale Bogu kao i obično. Nikada ih nisam propuštao ma kako bili veliki napori moga propovijedanja. Vjerno sam i postojano u svim djelima nastojao činiti sve na slavu svoga Oca što sam činio od prvih početaka svoga života i ustrajao do kraja. Uvijek sam to prikazivao Ocu kao nadoknadu za sve ono u čemu su moja braća imali propuste.

Zahvalnost Lazara i Marte

Onoga dana molio sam sa Martom i Lazarom i kazao im da ću se vratiti u Jeruzalem i tamo propovijedati. Rekao sam koliko je bila Nebeskom Ocu i Meni draga njihova ljubav i dobra volja kad su Me primili u svoju kuću skupa sa apostolima i da će ih Bog za to obilno nagraditi. Kleknuli su na zemlju i sa suzama molili da ostanem s njima, a Ja sam ih uvjeravao da ih ne ću ostaviti, nego ih se trajno sjećati i biti njihov prijatelj, često ih posjećivati i zadržavati se s njima.

U međuvremenu su pristali na Božju volju koja je nalagala da se vratim u Jeruzalem, ponovno Me molili za obraćenje njihove sestre, a Ja sam ih u to uvjeravao. Kratko sam govorio u njihovoj kući, zatim otputovao s apostolima i Lazarom jer je Lazar htio poći sa Mnom u Jeruzalem. Ostavio sam ovu kuću prepunu Božjih blagoslova jer sam tamo Ja boravio i u njoj će samo rasti ljubav prema Nebeskom Ocu i Meni sa istovremenim prakticiranjem svih krjeposti koje sam poučavao.

Cjelovitost Isusove reputacije

Znaj, o moja zaručnice, bilo kuda da sam prolazio bili su očiti znakovi mojih božanskih osobina i svi su to mogli vidjeti i shvatiti. Nije bilo ničega za što su Me mogli optuživati i što bi moglo umanjiti dobar glas o Meni jer moje ponašanje i djela su bili sveti i savršeni. U njima se mogla vidjeti najviša čistoća i moja nevinost. Sama moja osoba je u duhu onih koji su Me vidjeli otklanjala svaku misao sumnje da sam nečist, da imam dvostruke nakane. Nitko nije imao razloga izreći niti jednu riječ kojom bi Me mogao prekoriti za bilo što.

Ipak su protiv Mene govorili mnoge nedostojnosti, govorili su da sam vrač, gatar, ohol, zavodnik, ambiciozan, bogohulnik, bijednik, siromah i mnoge druge stvari – sve što je mogla izmisliti ljudska zloba i na što je poticao đavao, otac laži. Ali, nitko nikada nije mogao dokazati nešto što bi moglo umanjiti moju cjelovitu čistoću i nevinost. Nikada nikome nije palo na pamet da Me u ovome optužuje. Kao što sam kazao, sama pojava moje osobe je bila takva da sav sjaj moje nevinosti nikada nije bio potamnjen od zlih jezika. Shvaćao sam da je ova plemenita krjepost jako potrebna svoj mojoj braći, posebno širiteljima Evanđelja.

Zbog toga sam molio Nebeskoga Oca da je ulije u njihova srca i želio sam da svi budu urešeni ovom lijepom krjepošću nevinosti i čistoće, posebno oni koji će služiti u bogoštovlju mom Nebeskom Ocu. Puno sam molio Oca za to i On je bio spreman udijeliti ovu milost. Vidio sam kako će mnogi odgovoriti takvom pozivu, kako će Me nasljedovati te sam uživao i radovao se i zahvaljivao Ocu. Ali je moja radost bila pomućena jer sam vidio da će veliki broj njih zakazati i dopustiti da ih pobijedi porok protivan nevinosti i čistoći.

Vidio sam kako će mnogi, koji će biti posvećeni štovanju Boga i u kojima bi još više trebala zasjati krjepost čistoće, kako će dopustiti da ih pobijede napasti. O, koliko je moje Srce zbog toga bilo ogorčeno! Ponovno sam molio Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude. Otac je to obećao učiniti. Vidio sam kako će neki priznati svoja lutanja, promijeniti se te sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam, o moja zaručnice, kako su čiste duše dostojne da u njima boravi Duh Sveti! Ja ću boraviti skupa sa Duhom Svetim u tim dušama i u njima se odmarati, naslađivati se jer čistoća je jedna divna snaga koja privlači moj Duh koji se nasićuje među čistim dušama kao među nekim ljiljanima. Želio sam da ova lijepa krjepost bude u svoj mojoj braći, posebno u onima koji će biti na posebnoj službi Meni i mome Ocu.

Moje Srce je trpjelo neizrecivu patnju vidjevši kako se neki ne će obazirati na ovu plemenitu krjepost i kako će je bijedno izgubiti, biti nedostojni da u njima boravi Duh Božji, kako će se udaljiti od Mene koji se radujem čistoći. Mogu kazati da Mi ova krjepost zanosi Srce, veže Me, privlači sebi. Sa ovim dušama sam jako blag i u njima je moja naslada. Nisam propuštao moliti Oca da udijeli svjetlo svima da shvate prednosti čistoće i trude se sačuvati je. Otac je obećao da će udijeliti ovu milost, a Ja sam vidio kako će mnogi po tome sačuvati čistoću. O, koliko sam uživao vidjevši ova srca te sam se naslađivao na tako lijepoj krjeposti! Dao sam ovim dušama da kušaju profinjenosti moje ljubavi i sudjeluju u mojem božanskom životu.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice jako pazi na ovu lijepu krjepost i znaj da se ona lako gubi. Ona je tako nježna i plemenita da je svaka i najmanja mrlja zasjenjuje. Osjetima bježi od grješnih prigoda i trajno moli moju Majku da ti pomogne. Znaj, da jedna od većih stvari koje bi Me mogle uvrijediti i zbog koje bi te mogao ostaviti je to da Me vrijeđaš nekim grijesima protivnim ovoj krjeposti. Zbog toga ti kažem: bdij jako. I znaj, zbog ljubavi koju imaš prema ovoj krjeposti dobrohotno sam se naklonio prema tebi i zato ti objavljujem tajne svoje nutrine. Ovo ti kažem da vidiš koliko ljubim čistoću, da se još više zaljubiš u tu lijepu krjepost koja je Meni toliko draga jer svi oni koji žive čisto su takvi da Ja ne mogu a da im ne objavljujem tajne svoga Srca.

Treće poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem i Njegove nove propovijedi te poslanje učenika da idu propovijedati i sve što je On proživljavao u svojoj nutrini u onom vremenu

Iz Betanije u Jeruzalem

Ja i moji apostoli otišli smo iz Betanije i uputili se u Jeruzalem. Bili su bojažljivi jer su već znali koliko sam bio progonjen od pismoznanaca i farizeja. Hrabrio sam ih i poticao da se ne boje progonstava ljudi, nego da se povjere Nebeskom Ocu koji se na poseban način brine za njih kao što su to već iskusili u toliko prigoda. Svatko od njih je govorio o svome strahu da će Me zli ljudi ubiti iz mržnje prema Meni. Uvjeravao sam ih da se ne boje smrti niti bilo koje druge stvari jer bez dopuštenja moga Oca ne će mi se moći dogoditi nikakvo zlo. Govorio sam im:

«Druga progonstva i muke morat ćete podnositi iz ljubavi prema mome Imenu nakon moje smrti. Ohrabrite se, moj Otac će vas braniti, dati vam snagu i potporu u svim naporima, i poteškoćama. Radujte se jer je velika vaša plaća u Nebu. Radujte se jer su vaša imena zapisana u Nebu».

Na taj način sam ih tješio i poticao, pripravljao ih na patnje i progonstva. Često su bili potišteni zbog mnogih patnji i progonstava koja su se događala Meni pa su bila usmjerena i na njih. Često sam ih poticao da previše ne cijene ovaj život te budu spremni i pripravni jer ne znaju dan ni čas smrti. Moji su se apostoli jako bojali smrti. Zbog toga sam im govorio da bdiju, budu pripravni, da ih oslobodim ovoga straha i kako bi ih često prisjećanje na smrt potaknulo na to da ne žude za dugim ovozemaljskim životom. Za vrijeme puta tješio sam i poticao apostole, molio Oca za svu svoju braću da ih utješi i ohrabri u njihovim mukama i žalostima, posebno one koji trpe iz ljubavi prema mome Imenu i za Njegovu slavu. Vidio sam koliko je bilo potrebno zbog ljudske slabosti tješiti ih i hrabriti te sam molio Oca da On to čini svojom milošću, a Otac je obećao da će to i učiniti kao što ne propušta tješiti svoje sluge koji su ožalošćeni. Tako smo putovali i svuda kuda sam prolazio blagoslivljao sam. Želio sam da moji blagoslovi dođu do svih mjesta gdje sam bio i propovijedao i kamo ću još trebati ići. I blagoslovi su uistinu dolazili i jačali duše, posebno onih koji su prihvatili moje propovijedi, ispunjali ih radošću, a oni koji su Mi bili protivni bili su zbunjeni i posramljeni zbog toga.

Dolazak u Jeruzalem

Kada sam došao do Jeruzalema, a prije nego što sam ušao molio sam Oca za obraćenje otvrdlih i protivnih srdaca i zbog ove moje molitve vidio sam kako će se neki uistinu obratiti i prihvatiti moj nauk. Na tome sam zahvaljivao Nebeskome Ocu, ali vidio sam također kako će Mi dalje biti protivni pismoznanci i farizeji i zbog toga Mi je bila pomućena utjeha koju sam imao zbog onih prvih. Bilo je već kasno, ušao sam u Jeruzalem skupa sa apostolima. Išli smo u Hram kako bismo se poklonili Nebeskom Ocu. Išao sam bez ikakva straha sa svojim uobičajenim autoritetom kao istinski Sin Nebeskoga Oca. Vidjevši Me službenici Hrama bili su krajnje nezadovoljni jer su Me mrzili, ali se nisu usudili ništa reći pa nisu učinili ni ono što su odlučili tj. da će Me potjerati iz Hrama ako se ikada vratim!

Njih je prestrašila uzvišenost moga lica i moja osoba je kod njih uzrokovala veliku podložnost tako da se nisu usuđivali niti podignuti oči u mojoj prisutnosti. Klanjali smo se Ocu. Već je bila skoro noć te smo izašli iz Hrama umorni od puta i potrebni okrjepe ali te noći nije bilo nikoga tko bi nas primio i bilo što dao. Zbog toga smo boravili na otvorenom pod trijemom Hrama, trpjeli glad, žeđ, bili umorni, a Ja sam tješio apostole riječima i one su ih u potpunosti utješile. Samo Ja, o moja zaručnice, bio sam ožalošćen u srcu bez ikakve radosti i utjehe. Bio sam spreman trpjeti sve da bih zadovoljio Božjoj pravdi i da bi se ublažila Njegova srdžba prema nezahvalnom narodu i kako bih od Oca zadobio obraćenje onih koji su bili otvrdli zbog farizejskih uvjeravanja. Uvijek sam od Oca zadobio obraćenje barem neke duše kao i mnoge druge milosti za svoju braću.

U Hramu

Proveo sam cijelu noć hvaleći i slaveći Boga, a moji apostoli su malo molili, malo se odmarali, a zatim smo pošli u Hram kako bih propovijedao. Dok sam molio Oca, došlo Me vidjeti puno naroda jer se već proširio glas da sam se vratio. Pismoznanci i farizeji su bješnjeli čuvši da sam se vratio, zaslijepljeni strašću nisu znali kako bi iskalili svoju srdžbu protiv Mene. Poslali su u Hram neke od svojih službenika kako bi vidjeli što sam radio i govorio. Oni zlobnici su mislili da sam zbog trpljenja koja sam podnio u propovijedanju jako oslabio, mislili su da sam došao do toga da umrem. Ali kada su vidjeli da sam kao i obično vedar i zdrav, bili su začuđeni, tim više kada su čuli kako propovijedam sa uobičajenom gorljivošću. Mnogi su došli u Hram, posebno moji učenici, i oni koje sam ozdravio te sam propovijedao. Treba znati da su mnogi došli na Božji poticaj, da ih je slao moj Otac i Ja sam u molitvi

pozivao sve koji su vjerovali u Mene te su bili privučeni u nutrini da pođu u Hram a da nisu ni znali iz kojeg razloga.

Zbog toga su mnogi došli i slušali moju propovijed, ali neki su došli samo zato da bi Me klevetali i prezirali. Ali ipak nije bilo nikoga tko bi bio tako odvažan da to odmah učini jer su moje riječi u srcima onih koji su ih slušali poticale na ljubav, strah, i pokajanje i ljudska srca bi se morala snažno opirati ako ne bi htjela da moja riječ prodre u njih i vodi ih do pokajanja. Takvi su odbijali ljubav, ali nisu mogli odagnati strah. Zbog toga se nisu usuđivali govoriti, posebno na mjestu gdje sam propovijedao. Ovom propovijedi bili su jako utješeni mnogi moji učenici, oni koji su vjerovali u Mene. Moja prisutnost i moje riječi su njihovom srcu donosile veliku utjehu. Oni koji su bili protivni bili su jako zbunjeni, nisu znali što bi rekli, čudili su se, odlazili pismoznancima i farizejima i govorili im o novostima kako sam Ja propovijedao uobičajenom gorljivošću te da je moj izgled ljupkiji nego ikada prije, da sam bio u uobičajenoj milosti i uobičajeno vedar i lijep, da su Me svi slušali s čuđenjem i divljenjem, da se još uvijek sve više isticala moja Božanska mudrost te su pismoznanci i farizeji s još više bijesa i strasti protiv Mene izgovarala užasne kletve i psovke.

Ja sam sve vidio i čuo te sam imao samilosti prema njihovoj tvrdoći. Moje srce je bilo puno ljubavi prema njima. Molio sam Oca da im oprosti i zbog mojih molitava bio je svaki puta spreman oprostiti im ako se oni budu htjeli obratiti. Ali oni to nisu htjeli te su sve više postajali tvrdi i Meni protivni.

Odmor

Poslije propovijedi pristupili su Mi mnogi moji učenici koje sam već poučavao. Nakon što sam se s njima zadržao i tješio ih, zahvaljivao sam Ocu, izašao sam iz Hrama skupa sa učenicima i otišli smo tamo gdje smo obično i boravili u Jeruzalemu. To je bila kuća jednog od mojih učenika koji je bio siromašan, ali je bio jako krjepostan i jako je volio Mene i moje apostole. U njegovoj kući bio sam svo vrijeme zadržavanja u Jeruzalemu. Bio je tu i Lazar koji je u Jeruzalemu imao kuću i tolika dobra, ali sada je i on bio sa Mnom i apostolima tj. živio je siromašno.

Slijedio Me skupa sa apostolima u Jeruzalem dok nije otišao ponovno nazad svojoj kući kako bi sveto živio sa svojom sestrom. Kada smo došli u kuću gdje smo boravili, moji apostoli su bili gladni. Juda, kao što sam ti kazao, imao je službu da providi za Mene i apostole potrebno za život novcima koje sam dobivao kao milostinju. Apostoli i Ja smo zajedno jeli kako bismo uzdržali svojuu ljudsku narav. Nakon uobičajenih molitava i prikazanja Ja sam govorio apostolima i onima koji su tu bili da okrjepljujući svoje tijelo okrijepe i svoju dušu te su bili sve više prosvijetljeni i utvrđeni u istini moga nauka.

Ozdravljenje hromoga

Nakon moga govora, u kojem sam poticao učenike na savršenstvo života da se trude oko krjeposti, izašao sam iz kuće sa apostolima, a tu su bili mnogi moji učenici, te smo išli po gradu. Išao sam bez straha iako sam znao da spletkare protiv moga života. Išao sam vedra lica jer prema svakome tko Mi se htio približiti s povjerenjem Ja sam bio dobrohotan. Išao sam prema zdencu kako bih ozdravio siromašnog hromog čovjeka koji je tu boravio mnogo godina. On je imao jako veliku želju doći k Meni da ga ozdravim jer je već čuo o tolikim čudesima koje sam činio, ali nije bilo nikoga tko bi ga doveo. Zbog toga iz samilosti prema njemu išao sam osobno ga ozdraviti. On je imao puno vjere u Mene.

Dok sam išao prema njemu, molio sam Oca za svu svoju bolesnu braću da se On udostoji ozdraviti ih svojom dobrotom i milošću. Kao što sam se Ja udostojao doći hromome, tako neka se On udostoji sići u duše moje braće i udijeliti im svjetlo da shvate svoju nemoć da mogu moliti milost da ozdrave. Molio sam Oca da se udostoji to im udijeliti, kao i nadu da će zadobiti spasenje svojih duša. Otac Mi je obećao ove milosti i vidio sam kako će On to i učiniti i mnogi će zadobiti zdravlje duše te sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam isto tako kako će mnoga moja braća trpjeti fizičke bolesti te sam bio jako samilostan prema njima. Vidio sam kako će mnogi biti bez potpore, potpuno prepušteni sebi i zbog njih sam jako trpio. Molio sam svoga Oca da se udostoji vratiti im fizičko zdravlje, da im pomogne.

Otac je obećao da će dijeliti ovu milost te mnogi, koji su dugo vremena bili bolesni, od Oca su dobili željeno zdravlje po zagovoru svetaca ili neposredno od Njega. Zahvaljivao sam Mu na tome u ime svih onih koji su zadobili te milosti. Vidio sam kako će mnogi ostati bolesni i za njih sam molio Oca da im da strpljenje u patnji te sam shvaćao zašto je Njegova volja da trpe u tijelu: da bi ih oslobodio u duhu i za korist njihovih duša te da na takav način dobiju prigodu da svojim patnjama i bolestima zadobiju zasluge jer na drugi način ne bi zaslužili vječnu sreću. Uistinu, kada Otac dopusti trpljenje svojim stvorenjima, On to čini tako da bude prikladno za njihovu korist. Kada sam zadobio sve ove milosti od Oca, zahvaljivao sam Mu i slavio Ga za toliku dobrotu i ljubav jer je to sve njima udjeljivao. Došao sam do zdenca i do paralitičara koji je tu ležao dugi niz godina. Vidio sam njegovu nutrinu kako je imao vjeru u Mene i zbog toga sam odmah kazao:

«Želiš li ozdraviti?»

On je odgovorio da to želi. Ja sam ga ozdravio i zapovjedio da uzme svoj krevet i ide u miru. On je povjerovao mojim riječima i odmah se podigao, uzeo svoje stvari i zdrav otišao slaveći i blagoslivljajući Nebeskog Oca. Svima je govorio da sam ga Ja ozdravio. Farizeji su odmah saznali za čudo i htjeli to prikriti govoreći da je hromi van sebe i da ga nisam Ja ozdravio nego da je anđeo sišao i ozdravio ga kao i obično kada bi okretao vodu i ozdravljao bi prvi koji bi ulazio u zdenac. Zbog toga su ispitivali hromoga, govorili da je lažljivac ali on je velikodušno govorio:

«Onaj čovjek se zove Isus, On me ozdravio. Rekao je da uzmem svoj krevet i idem u miru. I uistinu, ja sam postao zdrav i u punoj snazi».

Tada su farizeji i pismoznanci zapovjedili hromome da prešuti čudo, a on je to javno govorio jer je bio radostan zbog milosti koju je primio i nije mogao šutjeti i bio je jako prosvijetljen u duši. Priznavao je dobročinstvo te zahvaljivao Bogu i Meni kao svom Osloboditelju. O ovom čudu se proširio glas u Jeruzalemu i mnogi su vjerovali u Mene. Nikodem, koji je bio jako ugledna osoba u Jeruzalemu, odlučio je doći k Meni kako bih ga učio svom nauku sa željom da slijedi ono što ću kazati.

Uoči jednog židovskog blagdana

Pošao sam u Hram i propovijedao jer se približavao jedan židovski blagdan. Bilo je puno pismoznanaca i farizeja i puno plemenitaša iz Jeruzalema i drugih mjesta koji su došli sa brojnim narodom kako bi čuli moje propovijedanje jer se pronio glas o Meni po gradovima od Galileje do Judeje. Tim više jer su Me već mnogi čuli te su došli u Jeruzalem kako bi ponovno čuli moje propovijedi. Nakon što sam ozdravio hromoga, zahvaljivao sam Ocu i pošao sa apostolima u Hram. Klanjao sam se Ocu, molio Pohvale a već je bilo kasno. Otišli smo u svoje uobičajeno boravište. Zadržao sam se neko vrijeme sa svojim učenicima, zatim ih ostavio da se odmore, a Ja sam pošao u Getsemanski vrt moliti Oca za spasenje duša. Otvorio sam Mu svoje srce, izlio svu muku koja je bila u Meni, a to nisam pokazivao u prisutnosti

apostola kako ih ne bi prestrašio jer su bili bojažljivi i jer su znali da Me farizeji progone te ih je i najmanja stvar još više žalostila i strašila.

Molitva u Getsemaniju

U ovoj molitvi sam vidio kako su pismoznanci i farizeji bili puno uznemireni zbog čuda koje sam učinio kada sam ozdravio hromoga. One noći prije blagdana povukli su se kako bi se posavjetovali i odlučili kako se trebaju ponašati na taj blagdan. Odlučili su da će se pretvarati kako se narod ne bi pobunio protiv njih, ali su izlijevali svoju srdžbu koja ih je izjedala i istovremeno su je prikrivali. Govorili su da je to sve za slavu i čast Božju i bojali su se da Ja, kako su govorili, zavodnik i opsjednut, ne okrenem cijeli narod na krivi put kao što se to i događalo. Govorili su:

«Potrudit ćemo se da ovaj blagdan prođe u miru kako se narod ne bi pobunio, ali nakon toga treba pronaći način da dokinemo ovaj nered».

Ove i druge stvari su govorili ovi zlobnici. Vidio sam svu njihovu zlobu, čuo sve njihove riječi, molio Oca da im oprosti. Vidio sam Nikodema koji je odlučio doći k Meni i slušati moju riječ kako bi postao moj sljedbenik, ali se bojao što će reći pismoznanci i farizeji. Zbog toga je to odlagao, bio je u sumnji da li da učini ono što je namjeravao. Molio sam Oca da ga prosvijetli i da mu svoju milost kako bi nadvladao strah. Otac je to i učinio i izlio obilje milosti na njega. Vidio sam kako će na taj blagdan mnogi povjerovati mojim riječima i prihvatiti moj nauk te sam zahvaljivao Ocu. Ali mnogi će ostati tvrdi i opirat će se. Molio sam i prikazivao svoje patnje i napore Ocu za njihovo obraćenje. Vidio sam kako će mnogi po ovim dodatnim prikazanjima zadobiti ono što sam želio te sam zahvaljivao Ocu.

Povratak u Hram

Proveo sam cijelu noć u molitvi i zadobio od Oca mnoge milosti za svu svoju braću, molio Pohvale Bogu kao zahvalu, zatim sam sa svojim apostolima koji su se bili odmarali pošao u Hram. Bio je blagdan i bilo je puno naroda. Apostoli i Ja smo molili Oca da hramski svećenici, pismoznanci i farizeji prikažu dostojno Bogu svoje službe, ali prikazivao sam Ocu i svoju molitvu kao nadoknadu za sve ono što je primao od licemjernih Židova jer njihove žrtve nisu bile Ocu drage. Duša im je bila prožeta nepravdama, a najgora stvar od svega je bila to što su imali jednu veliku mržnju prema Meni. Otac je rado prihvatio moje molitve i tako sam Mu iskazao zadovoljštinu, ali moje srce je jako puno trpjelo vidjevši uvrede koje su nanošene Ocu. Na kraju svega molio sam Očevu pomoć, ustao i počeo propovijedati.

Sav narod, vidjevši moje lice koje je bilo puno božanskog sjaja i čuvši moj glas koji je privlačio srce, zastao je u velikoj šutnji kako bi čuo što sam govorio. Božanska mudrost onoga govora ih je zadivila. Samo pismoznanci i farizeji sa svećenicima i službenicima Hrama su bješnjeli. Oni su htjeli otići da Me ne čuju, ali su se zadržali zbog ljudskih obzira kako se ne bi o njima govorilo iza leđa, kako se ne bi govorilo da su prepuni strasti i srdžbe, da ne žele čuti ono što je bilo tako lijepo slušati jer su se svi slušatelji divili. Zadržali su se zbog ovoga poštovanja, ali u svom srcu su osjećali kako ih izjeda zavist.

Prvo sam govorio o savršenstvima Nebeskog Oca kako bih kod slušatelja potakao ljubav prema Njemu. Uistinu, sva srca slušatelja su bila potresena i u njima se javljala ljubav prema Nebeskom Ocu. I farizeji su bili potreseni mojim riječima jer su moje riječi imale snagu da dirnu i najtvrđa srca, ali da ne bi čuli moje riječi bojeći se da će se predati i prihvatiti istinu mog nauka, zatvarali su uši. O, koliko sam trpio zbog ove njihove ludosti. Nema ljudskoga duha koji to može shvatiti jer sam vidio kako zatvaraju vrata Božjoj milosti koja je

tako dobrohotno htjela ući u njihove duše. Nakon što sam malo govorio o savršenstvima svoga Nebeskog Oca, jasno sam govorio i pokazivao da sam Ja obećani Mesija koji je došao na svijet kako bih pomogao ljudima da shvate koliko je veliko milosrđe Nebeskoga Oca.

Zatim sam ispričao prispodobu o dobrom pastiru i na takav način dao da shvate da farizeji nisu od moga Oca niti pripadaju Nebeskom ovčinjaku jer ne žele slušati moj glas. Svima sam kazao da se trude ući na uska vrata, jer inače ne će ući u Kraljevstvo Nebesko. Objasnio sam im zatim prispodobu i kazao sve što su trebali činiti kako bi se spasili. Na kraju sam im kazao da vjeruju mojim riječima jer one dolaze odozgor. Ova moja propovijed je bila jako duga iako je mojim slušateljima izgledala kratka jer su Me rado slušali i vjerovali mojim riječima. Samo su se pismoznanci i farizeji mučili u svojoj nutrini, nisu mogli više trpjeti da se tu zadrže te su međusobno mrmljali. Nisu se udaljili zbog ljudskih obzira. Jako sam uživao vidjevši kako su slušatelji pažljivi, kako prihvaćaju moj nauk. Vidio sam Nikodema kako je bio jako pažljiv, gledao Me svojim očima s ljubavlju. Njegovo srce je bilo prosvijetljeno jer je već imao pripravljenu dušu. Zbog toga je odlučio da dođe k Meni te iste večeri, nije mogao odlagati pozive ljubavi koja se raspalila u njegovom srcu prema Nebeskom Ocu i Meni.

Nakon propovijedi zadržao sam se u Hramu jer su mnogi došli pitati Me za savjet, a neki da ih utješim. U međuvremenu mnoštvo naroda je izlazilo iz Hrama, slavili su Me i blagoslivljali, hvalili moju mudrost jer je ona Božanska i bila je privlačna i za one koji su bili nepoučeni ljudi. To je farizejima bila nepodnošljiva muka jer su čuli kako Me hvale, moju mudrost i milost, a oni, kako bi se pokazali da nisu puni mržnje prema Meni, govorili su da su se i oni čudili kako jedan čovjek iz puka tako niskog staleža može biti tako poučen, nikada nije studirao pa kako može biti tako mudar? Zbog toga su se tobože jako bojali da sam to sve naučio od đavla te da sam zaposjednut đavlom. To su farizeji govorili kako bi zatamnili Božje svjetlo koje je izlazilo iz Mene, kako bi pomutili duh onih koji su bili prosvijetljeni i u čija srca je svjetlost prodrla. Pod prividom dobra trudili su se da Me ljudi smatraju opsjednutim te su Me nedostojno obeščašćivali. Sve sam vidio i molio Oca da udijeli svoju svjetlost svima onima koji su Me slušali, da shvate zlobu farizeja, a Otac ih je prosvjetljivao.

Uistinu, mnogi su shvatili da su farizejske duše prepune zavisti i mržnje i zato nisu vjerovali njihovim riječima. Drugi, koji su bili slabi i povodljivi slušali su ih. Ove je Otac ponovno nadahnjivao da se vrate i slušaju Me kako bi se uvjerili u istinitost mojih riječi i shvatili zlobu farizeja i pismoznanaca, shvatili da sam Ja sveta osoba, shvatili i prihvatili savršenstvo moga nauka. Tako su farizeji ostajali zbunjeni više nego ikada prije, nisu nalazili mira ni odmora, a nikada se nisu odlučili prihvatiti moj nauk iako su shvaćali da je savršen i da je moja mudrost Božanska. Nisu se htjeli predati istini koju sam objavljivao. Nakon propovijedi utješio sam sve koji su Mi došli, zadržao sam se sa Nebeskim Ocem, zahvaljivao i izašao iz Hrama skupa sa svojim apostolima i učenicima koji su bili u Jeruzalemu i slijedili Me.

Ozdravljenje dvojice slijepaca

Išao sam kroz grad sa apostolima i pridružilo nam se puno ljudi, poglavito stranaca koji su došli na ovaj blagdan. Oni su se pitali tko sam i gdje živim. Apostoli su dobro odgovarali onima koji su pitali. Iza Mene su došla dva slijepca i molila da ih ozdravim, a Ja sam nastavio hoditi praveći se da ih ne čujem. Ali oni su nastavili moliti za milost. Nisam htio učiniti čudo javno jer Me slijedilo mnoštvo naroda kako bi vidjeli čuda koja činim, a nisu imali nakane da slijede moj nauk. Zbog toga nisam udovoljio njihovoj radoznalosti. Nakon svega toga ipak ću ozdraviti slijepce. S ovim slijepcima htio sam poučiti ljude kako trebaju ustrajati u svojim prošnjama pa i onda kada vide da ih nisam uslišio, neka ustraju moliti s vjerom i na kraju će zadobiti ono što žele. Tako su činila ova dva slijepca.

Oni su ustrajali u molitvi i slijedili Me s vjerom sve do mjesta kamo sam išao. A Ja sam ih prosvijetlio i ozdravio, vratio im vid. Svuda su prolazili slaveći Mene i moju osobu jer su ponovno zadobili vid. U ovoj prigodi molio sam Oca da dade svoj mojoj braći posebno svjetlo da shvate zasljepljenost svoga duha jer sam vidio da će mnogi biti tako slijepi te ne će spoznati svoju bijedu. Zbog toga ne će ni moliti za pomoć Nebeskoga Oca. Molio sam da im udijeli jednu živu vjeru da će zadobiti ono što mole na svoju duhovnu korist, a Otac Mi je obećao ovu milost i mnogi će biti prosvijetljeni i shvatiti slijepost svoga duha.

Zbog ovih sam se radovao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam isto tako kako će mnogi svojom krivnjom ostati duhovno slijepi. Zbog njih sam puno trpio jer su zloupotrebljavali Božje milosti koje sam im s toliko brige zaslužio. Na kraju sam otišao u uobičajeno sklonište i apostolima i svima drugima održao kratki govor, poticao ih da mole Nebeskog Oca svjetlo za spoznaju samih sebe, svoje bijede i Njegovog beskrajnog milosrđa. Govorio sam to na način da su svi bili začuđeni i istovremeno prosvijetljeni i jasno su shvaćali istinu onoga o čemu sam govorio.

U molitvi

Poslije govora povukao sam se na molitvu i ostavio apostole sabrane. Razmišljali su o mojim riječima. U ovoj molitvi prikazivao sam Ocu sve svoje patnje i muke za obraćenje duša i Njemu je to bilo jako drago. Vidio sam jasno kako farizeji izazivaju srdžbu moga Nebeskog Oca. Kad su čuli da sam vratio vid slijepima, odmah su se sabrali da se međusobno savjetuju što mogu učiniti protiv Mene. Odlučili su doći k Meni s dvoličnošću, kao što su to puno puta i prije činili, glumili da su Mi prijatelji ne bili Me uhvatili na neki način u nečemu krivom što poučavam, bilo riječima ili djelima, iako su znali da su ona savršena. Zbog toga su odlučili zbuniti Me postavljajući Mi mnoga pitanja i u teškim stvarima jer kada bih rekao samo neku riječ protiv Mojsijevog Zakona, javno bi Me kaznili kao dvoličnika i protivnika Zakona. Otac je bio jako srdit zbog ove njihove zlobe i htio ih je sažgati gromom. Prikazivao sam Mu nevinost i savršenstvo svojih djela i to je ublažilo Njegovu srdžbu. Molio sam isto tako za sve one koji su vjerovali mojim riječima, da ih nastavi prosvjetljivati, da im udijeli sve potrebne pomoći te sačuvaju vjeru koju su prihvatili. Sve Mi je to udijelio Otac, a Ja sam Mu kao i obično zahvaljivao u ime svih. Otac Me tješio pokazujući Mi kako su Mu draga moja djela, a Ja sam Ga slavio, blagoslivljao, molio da se udostoji utješiti moju braću koja su ožalošćena, posebno onu koja će se truditi oko Njegove slave, trpjeti za ljubav prema mome Imenu, a Otac je obećao da će im dati da kušaju posebne slasti Njegove ljubavi. Na kraju molitve zahvaljivao sam Ocu i pošao svojim apostolima. I oni su molili te su bili prosvijetljeni i utješeni. Već je bilo jako kasno i bili smo gladni te smo uobičajeno jeli oskudni obrok. Kao i obično smo zahvaljivali, a Ja sam kratko govorio kako bi se njihove duše nahranile Božjom riječju i kako bi bili sve više poučeni u novom zakonu milosti. Nakon moga nagovora svi su se povukli na odmor, a Ja sam molio Oca.

Susret s Nikodemom

Želio sam primiti Nikodema da postane moj učenik. Iako Me potajno slijedio, nije se htio javno pokazati iz više razloga. Jedan je bio taj što je bio čovjek od ugleda među Židovima i ovi kada bi vidjeli da Me slijedi, još bi više bješnjeli i bunili se protiv Mene. Isto tako već sam tada vidio da će Nikodem, kao jedan od mudraca u Zakonu, velikodušno nakon moje smrti pitati Pilata moje tijelo kako bi ga sahranio skupa sa Josipom iz Arimateje, njegovim prijateljem i osobom od povjerenja.

Zbog toga sam se radovao milostima koje će zadobiti od moga Oca što je nadvladao sve ljudske obzire i što se udostojao dodirnuti moje tijelo i sahraniti ga ispovijedajući tako javno da sam istinski Sin Božji. Te noći kada je došao Nikodem, molio sam Oca. Nikodem je htio slušati sve ono čemu sam ga poučavao kako bi bolje shvatio moju osobu i moju Božansku mudrost. Moji su se apostoli odmarali, a Ja sam bdio. Čekao sam Nikodema kako bih ga prosvijetlio i kako bi oni sve više postao mojim učenikom. Kada je došao, pošao sam mu u susret, a on kada Me vidio, ponizio se, duboko Me častio, jako Me ponizno ispitivao i podložno Me nazivao Učiteljem, Mudracem. Govorio Mi je da shvaća kako sam poslan od Boga kao Učitelj i da kada Bog ne bi bio sa Mnom, ne bih mogao činiti djela koja činim. Ja sam mu kazao:

«Uistinu ti kažem, ako se ne rodite ponovno ne ćete moći ući u Kraljevstvo Nebesko».

Ovo sam mu kazao da shvati kako znam što on misli i što želi znati, što treba činiti kako bi zadobio Božju milost i posjedovao je u svojoj duši.. Uistinu, slušao je moju propovijed u kojoj sam govorio o savršenstvu Nebeskog Oca. Zbog toga je jako želio tamo poći i uživati Nebesko Kraljevstvo te je odlučio doći k Meni kako bi činio ono što ću mu objaviti da treba kako bi tamo došao. Nikodem je čuo moj odgovor ali nije shvatio iako je bio jako učen. Kazao Mi je:

«Kako se može roditi ponovno čovjek u odrasloj dobi? Zar može ponovno ući u utrobu svoje majke kako bi se rodio?»

Ja sam mu odgovorio:

«Uistinu ti kažem, ako se ne rodite od vode Duha Svetoga, ne ćete ući u Nebesko Kraljevstvo. Ono što je rođeno od tijela tijelo je, ono što je rođeno od duha duh je. Nemoj se čuditi što sam ti rekao da se trebate roditi nanovo jer Duh puše gdje hoće a da nitko ne zna otkuda dolazi i kamo ide. Tako je i s onima koji su rođeni od Duha Svetoga».

Nikodem Me nastavio ispitivati o stvarima duha, nije bio poučen i nakon dužeg govora kazao sam mu:

«Kao što je mjedena zmija u pustinji bila podignuta na ozdravljenje od otrova, tako je potrebno da i Sin Čovječji bude podignut da svi oni koji vjeruju u Njega ne propadnu, nego da zadobiju život vječni».

Shvatio je ove riječi Nikodem jer je svjetlo Božje bilo jako prodrlo u njega i molio je da ga primim među svoje učenike. Ja sam ga primio i poučio i uistinu nije propuštao često doći k Meni, ali to je činio noću iz razloga koji sam prije naveo, a Ja sam ga poučavao. Gledao sam Nikodema s puno ljubavi jer sam znao da je to moj novi učenik iako potajno, a postat će javno nakon moje smrti jer će u ljubavi i gorljivosti za moju čast prestići ne samo druge učenike, nego i neke moje apostole.

On će Me dostojno sahraniti, Mene koji ću umrijeti tako sramotnom smrću. Kada je Nikodem otišao, zahvaljivao sam Ocu za milosti koje mu je udijelio i molio Ga da ga prosvijetli sve više, da mu da svoju milost, a Otac je to obećao kao što to i čini. Vidio sam tada da će Me mnoga moja braća slijediti i nasljedovati, ali potajno zbog ljudskih obzira i to Mi je bilo žao jer nisu htjeli javno reći da su moji sljedbenici i nasljedovatelji. Molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate ovu svoju zabludu te da se u određenoj prigodi javno izjasne da su moji sljedbenici. Vidio sam Oca kako ih prosvjetljuje i daje im ovu milost i to velikodušno. Neki će je prihvatiti, neki ne.

One koji će Me ispovjediti pred ljudima i kazati da su moji sljedbenici Ja ću priznati pred svojim Nebeskim Ocem, nazvat ću ih svojom braćom i svojim sljedbenicima. Tamo gdje ću biti Ja, biti će i oni, a ako se budu sramili Mene ispovjediti pred ljudima, Ja ću se sramiti

njih pred svojim Nebeskim Ocem. Puno sam o ovome govorio kako bi to ostalo u sjećanju i bilo pouka svoj mojoj braći da se kao Nikodem ne srame nazvati mojim učenicima kada za to bude prigoda, da budu moja braća, da se ne srame to javno ispovjediti. U protivnom Ja ću se sramiti njih i ne će biti uvedeni u Kraljevstvo gdje sam Ja. O ovome sam ostavio zapisano i u svom Evanđelju.

Propovijed u Hramu

One noći molio sam opet Oca za mnoge milosti za svoju braću, molio Pohvale Bogu. Zatim sam pošao u Hram skupa sa svojim apostolima i tu ponovno molio s njima. U međuvremenu skupilo se puno mojih učenika sa mnoštvom naroda da ih poučavam. Mnogi su se vratili slušati moju propovijed. Molio sam pomoć svoga Nebeskog Oca, kao i obično propovijedao s gorljivošću, poučavao o vječnim istinama, poučavao način kako treba živjeti da bi se zadobio vječni život. Svi su bili zadivljeni i uvjereni u istinitost moje Božanske Mudrosti, u svetost moje osobe, te su u svom duhu odbacivali sve one laži koje su im sugerirali farizeji kada su mrmljali protiv Mene. U međuvremenu molio sam Oca da ih utvrdi u milosti i istini posebnim svjetlom.

Jedna gluhonijema i slijepa osoba

Farizeji kada su saznali da sam u gradu ozdravio dva slijepca, odlučili su Mi poslati jednoga koji je bio gluh, nijem i slijep. Oni su to učinili zlobno kako bi Me mogli optužiti jer su Me pitali koji je uzrok njegovog stanja, da li je to bilo zbog njegovih grijeha ili grijeha njegovih roditelja. Ja sam vidio njihovu zlobu i sve sam učinio da budu posramljeni. Nakon propovijedi u kojoj sam poučavao narod, službenici farizeja doveli su ovoga gluhonijemog slijepca.

Gledao sam tog jadnika sa velikom samilošću, u njemu vidio mnogu svoju braću duhovne slijepce koji ne vide svjetlo na koje ukazujem, mnoge gluhe koji ne žele slušati Božja nadahnuća i svete opomene i kako ne slave svoga Stvoritelja. Kada sam ga vidio osjetio sam veliku samilost i odmah sam imao nakanu ozdraviti ovoga siromašnog čovjeka. Molio sam Oca da mu vrati zdravlje kao i svoj mojoj braći koja su bila u takvom stanju. Otac je obećao da će to učiniti, dao je i njima svjetlo da shvate svoje bijedno stanje, da se Njemu utječu, i budu oslobođeni od tolike bijede. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti ovim svjetlom te tražiti Božju pomoć i zadobiti zdravlje. Vidio sam kako će mnogi zloupotrijebiti ovo svjetlo i milost te se ne će obraćati Bogu i zbog toga sam trpio. Kada su doveli ovog bijednika preda Me, molili su za njegovo zdravlje i pitali da li je to njegovo stanje zbog njegovih grijeha ili njegovih roditelja. Govorio sam da nije ni zbog njegovih grijeha niti njegovih roditelja, nego da se u njemu objavi slava Božja. Na ove riječi bili su jako zbunjeni, nisu znali što bi odgovorili niti za što bi Me optužili.

A Ja sam ozdravio bolesnika, ozdravio ne samo u tijelu, nego još puno više u duši. Zbog toga je počeo slaviti Mene i Nebeskoga Oca koji Me poslao. Nakon ovoga čuda svi su se divili i slavili Oca koji Me poslao. Samo su službenici farizeja i pismoznanaca bili zbunjeni i išli obavijestiti one koji su ih poslali da Me uhvate u riječi kako bi Me mogli optužiti zbog onoga što sam kazao jer su mislili da ne ću moći izbjeći da optužim ili slijepca ili njegove roditelje, a to bi bilo protiv ljubavi i nauka koji naučavam. Već su mislili da će im to biti razlog da svima javno kažu da nisam onakav kakvim se prikazujem tj. da jednu stvar učim, a drugu činim, da sam dvoličan u svojim riječima. Ali kada su ovo saznali, bili su jako zbunjeni jer ono što su farizeji mislili da će biti njima na korist okrenulo se njima na sramotu. Još su

više bješnjeli, tražili nešto čime bi Me mogli napasti jer su željeli javno Me osramotiti i svima pokazati kako je kriva nauka koju učim.

Porez Cezaru

Farizeji su tada odlučili potajno poslati druge službenike da Me pitaju da li treba platiti porez caru. Pod ovim pitanjem se skrivala njihova velika zloba jer bilo što da kažem oni bi Me optužili. Već su govorili da se iz ovoga ne mogu izvući i sve što kažem biti će razlog da Me posrame ili kazne. Zbog toga su se radovali jer su mislili da su našli siguran način da postignu ono što su željeli. Iako su puno puta prije bili posramljeni, smatrali su da im je ovaj puta pošlo za rukom da Me dovedu u poteškoće.

Kada su to odlučili, poučili su svoje službenike da jako paze na moje riječi i odredili da će ih poslati k Meni idućeg dana. U Hramu sam se zadržavao kako bih poučavao narod i tješio duše, poučavao ih što trebaju činiti za svoje vječno spasenje te sam izašao sa svojim apostolima, učenicima i mnogim drugima. Išli smo gradom jer su Me čekali mnogi bolesnici da ih ozdravim prema njihovoj vjeri i želji. Išao sam kao i obično u naše sklonište. Tu sam upućivao apostole u propovijedanje jer sam ih htio poslati tamo kamo sam trebao doći kako bi pripravili narod da primi moje propovijedanje. Prije ih nisam slao jer nisu još bili dobro poučeni. Zbog toga sam samo za njih imao jedan govor svaki dan. Na kraju ovoga nagovora povukao sam se Ocu i molio Ga da pomogne svim mojim učenicima u tom poslanju, a Otac je obećao da će im pomagati. Proveo sam noć u molitvi slaveći Nebeskoga Oca nadoknađujući za sve ono u čemu moja braća imaju propuste. Ujutro sam se vratio u Hram propovijedati. Bilo je mnogo naroda koji su čekali čuti Me jer su već čuli o čudesima koja sam neprestano činio. Sve sam utvrđivao u istini moga nauka.

Uvijek sam iznosio prispodobe kako bi se istine koje poučavam dublje urezale u njihova srca. Narodu se jako sviđao moj govor u prispodobama i oni su ih pamtili na svoju duhovnu korist, posebno oni koji nisu bili učeni. Nakon propovijedi zahvaljivao sam Ocu i poučavao one koji su k Meni dolazili, kao i obično, a zatim sam izašao iz Hrama. U susret su Mi došli poslanici i učenici pismoznanaca i farizeja te pretvarajući se kazali su:

«Učitelju, mi znamo da si ti istinoljubiv i učiš put Bogu i Istini. Zbog toga te molimo da nam kažeš da li trebamo platiti porez Cezaru ili ne, jer plaćajući ga to nas jako opterećuje».

Na ovo podmuklo pitanje Ja sam postao ozbiljan tako da su se prestravili i kazao:

«Zašto Me napastujete dvoličnici?»

Na ove riječi nisu ništa odgovorili, nego su bili posramljeni, dobro su shvatili da sam Ja prožeo tajne njihovih srdaca te Mi je bila poznata njihova zloba. Pa ipak, usprkos svega htio sam im odgovoriti da ih još više zbunim svojim odgovorom i kako bi bili posramljeni i oni koji su ih poslali. Pitao sam da Mi pokažu novčić kojim su plaćali porez i oni su Mi ga pokazali, a Ja sam upitao:

«Čija je slika i natpis na ovome novčiću?»

Odgovorili su Mi da je Cezarov. Tada sam povišenim glasom kazao:

«Dajte, dakle, Cezaru ono što je Cezarovo, a Bogu ono što je Božje».

Oni su naklonili svoje glave i otišli zbunjeni i posramljeni. Prenijeli su farizejima moj odgovor. Odgovor su jako dobro shvatili, ali ga nisu ispunili jer su bješnjeli više nego ikada vidjevši da sva njihova nastojanja ne uspijevaju te još više ostaju zbunjeni i posramljeni nakon svega. Poslali su Mi i druge poslanike još sposobnije i drugo Me pitali, ali su uvijek

nakon svega ostajali zbunjeni i posramljeni te su odlučili ništa Me više pitati kako se to više ne bi događalo. U ovim prigodama molio sam Oca za svu svoju braću jer sam vidio mnoštvo duša koje će biti dvolične te sam zbog toga jako trpio.

Zbog njih sam molio Nebeskog Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude te vide koje zlo čine bližnjemu i kako su mrski mom Nebeskom Ocu. Ja sam ustrajno molio da ih prosvijetli i udijeli im svoju milost da pobijede ovu tako štetnu strast u sebi. Otac je obećao da će udijeliti ovu milost i mnogi će se zahvaljujući tome uspjeti promijeniti sa divnim učincima u nutrini. Zbog njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ovu milost. Otac Mi je obećao da će oni koji će odbiti svjetlo istine biti još više zbunjeni kada se bude razotkrila njihova dvoličnost i pretvaranje. Vidio sam da se čak ni zbog ovoga ne će promijeniti te sam jako trpio. Kako bih ublažio srdžbu Nebeskog Oca, prikazivao sam Mu svoju nevinost i iskrenost srca. Zahvaljivao sam Mu, slavio Njegovu beskrajnu dobrotu podnoseći one koji su Njemu postali tako mrski.

Pouzdati se u sebe ili ne

Nastavili smo hodati po gradu. Ja sam uvijek činio poneko čudo a sljedbenici su se sve više utvrđivali u istinitost mojih riječi jer sam to potvrđivao i djelima. Apostoli su Me često pitali otkuda tolika zloba prema Meni kod farizeja i toliko protivljenja mojim riječima kada sam im sa svom jasnoćom davao da spoznaju istinitost moga nauka. Govorio sam da je to bilo zbog toga što nisu htjeli vjerovati ni nakon svega te su još dublje pali u zasljepljenost. Govorio sam:

«Jao onima koji dopuste da njima vladaju strasti i u njima otvrdnu. Pazite da vama ne ovlada neka strast te vaše srce otvrdne jer zlo kada potpuno ovlada nutrinom ne ćete više moći promijeniti».

Ovo sam govorio gledajući Judu izdajnika da bi on bdio da njime ne ovlada strast škrtosti. Svi moji učenici su bili u Božjem strahu čuvši ove riječi. Svaki se bojao za sebe, samo Juda se pouzdavao u sebe i smatrao da nikada ne će dopustiti da bilo koja strast njime ovlada, a Ja sam ga opominjao i prekoravao.

Govor u sinagogi

Kad su službenici farizeja prenijeli moj odgovor na pitanje koje su Mi postavili, farizeji su se skupili u sinagogi i savjetovali što činiti bjesneći na Mene, a Ja sam hodeći po gradu pošao upravo tamo bez ikakvog straha. Ušao sam u sinagogu i govorio protiv dvoličnosti i pretvaranja, a oni nisu mogli ne čuti Me. Nitko od njih se nije usudio otjerati Me jer sam molio Oca da ostanu nepokretni, na svom mjestu, kako se ne bi mogli udaljiti i ne slušati Me ili učiniti bilo što drugo.

Htio sam da čuju sve što ću im reći i shvate zlo u kojem se nalaze, kako ne bi imali isprike. Sve sam to učinio i govorio im što bi sve bilo potrebno za njihovo obraćenje. Dok sam im govorio i pomagao da shvate bijedno stanje u kojem se nalaze oni su to jasno spoznavali. Uistinu, moja riječ je prosvjetljivala njihov duh, a isti učinak je imala kod svih onih koji su Me slušali. Zbog toga nisu imali u što sumnjati. Ovi zlobnici dobro su shvaćali istinu, ali se nisu htjeli predati, nisu htjeli prihvatiti istinu, nisu znali odgovoriti na istine koje sam poučavao i zbog toga su šutjeli. Ostajali su nepomični kao hridine nad udarima mora. Poslije svoga govora otišao sam, a oni su međusobno iskaljivali strast koja je njima vladala. Govorili su protiv Mene užasne psovke kao da preziru liječnika koji im donosi i daje lijek za ozdravljenje. Koliku muku sam doživljavao u srcu i izlijevao svoju bol Nebeskom Ocu!

Molio sam po cijele noći da ih ne kazni jer sam već vidio kako je Božanska srdžba htjela oboriti na njih bičeve, a Otac je bio ublažen u svojoj srdžbi po mojim molitvama te sam slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Poslanje apostola: raditi sve na slavu Božju i spasenje duša bez koristoljublja

Vratio sam se na mjesto gdje sam obično boravio sa svojim apostolima i učenicima. Tu sam proveo noć. Znao sam da se već proširio glas za moje propovijedanje po mnogim mjestima i gradovima koji su Me htjeli čuti. Vidio sam isto tako potrebu o mome propovijedanju po Jeruzalemu kako bih utvrdio one koji su vjerovali u Mene jer je u grad dolazio narod iz različitih drugih mjesta i svi su dolazili čuti moje propovijedi.

Zbog toga sam odlučio poslati učenike u mjesta kamo sam trebao doći propovijedati kako bi pripravili srca tih ljudi da prime moj nauk jer je bilo puno gradova u kojima ljudi nisu poznavali istinskog Boga i Vječne Istine. Molio sam Oca za svoje učenike da im udijeli milost i dar činjenja čudesa da mogu oslobađati ljude od đavla, brinuti se o bolesnicima da taj narod još više povjeruje istinama koje će učenici propovijedati. Otac Mi je obećao udijeliti ove milosti a Ja sam cijelu noć proveo u molitvi i vidio sam sve plodove poslanja mojih učenika i zahvaljivao Ocu, te molio Pohvale Bogu. Kada je svanulo, pošao sam kao i obično u Hram propovijedati. Govorio sam učenicima:

«Znajte, o moji učenici, da su osobe u jako velikoj potrebi, treba ih poučiti jer žive u neznanju te ne poznaju put spasenja koji poučavam. Žetva je velika, ali radnika je malo te stoga molite Gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu».

Dok sam govorio ove riječi svojim učenicima, molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate moje riječi i ono što sam im htio kazati. Otac ih je prosvijetlio i oni su bili pripravni za ono što sam im zapovjedio tj. da idu propovijedati narodima moj nauk. Kazao sam im:

«Idite, šaljem vas kao jaganjce među vukove. Sačuvajte te karakteristike jaganjca: blagost, dobrohotnost, jaganjca koji slijedi pastira, a ako ga napadne vuk i ugrize, ne osvećuje se. Vidite kako se Ja ponašam prema svojim neprijateljima i progoniteljima. Zbog toga nasljedujte Mene i budite blagi, budite ljupki. Nemojte ništa nositi, ni štapa ni bilo što, niti obuću. Kao što vidite, kako Ja idem, tako idite i vi jer vi predstavljate Mene jer ste moji učenici. Putem ne pozdravljajte nikoga. Pođite tamo propovijedati kamo ste poslani da sve bude na slavu moga Nebeskog Oca i korist duša. Sve treba poticati na obraćenje. Kao radnici budite pažljivi da izvršite djelo Onoga u čije ime ste poslani. U bilo koju kuću kad uđete, tražite najprije da u njoj bude mir i ako ima sinova mira, neka vaš mir siđe na njih. Zadržite se s njima i poučavajte ih mome nauku. Ako ne naiđete na mir, idite dalje jer ste još uvijek slabi, ne zadržavajte se na mjestima koja bi vas mogla uznemiriti i štetiti vašem duhu. U bilo koju kuću kad uđete, jedite i pijte ono što će vam biti ponuđeno jer radnik je dostojan svoje plaće, tim više jer ne tražite druge nagrade osim što je potrebno za život, za uzdržavanje vašeg tijela. Nemojte ići iz kuće u kuću kao besposleni. U bilo koji grad kad uđete, jedite što će vam biti ponuđeno, liječite bolesne koje tamo nađete. Kažite svima da se približilo Kraljevstvo Nebesko jer će takvo biti moje propovijedanje».

To sam kazao učenicima, poučavao ih, istovremeno ostavio primjer svima onima koji će biti u takvoj službi na slavu Nebeskoga Oca i spasenje duša jer sam već tada vidio sve one koji će poučavati. Vidio sam kako će mnogi to prakticirati kao što su to učinili moji učenici te sam za njih zahvaljivao Ocu i oni su Mi bili na utjehu. Ali sam vidio i brojne koji će drugačije činiti od onoga što sam učio. Zbog njih sam jako puno trpio a i zbog toga što njihovi napori ne će donositi plod jer nagradu žele dobiti od bližnjega, a ne od Boga i zbog toga što sve čine

sa drugim ciljevima. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli, pomogne im da shvate svoje zablude i mnogi će se ovim novim svjetlom okoristiti i obratiti se te sam zahvaljivao Ocu. Kad sam završio nagovor, moji su učenici radosno pošli jer sam im od Oca izmolio gorljivost za Njegovu slavu i spasenje duša. Zbog toga su zadovoljni krenuli s mojim blagoslovom i gorljivošću za slavu Očevu, a Ja sam ostao u Jeruzalemu, propovijedao i poučavao narod koji je trajno dolazio da bude poučen jer su bili jako neupućeni i neznalice. Poučavao sam ih s ljubavlju. Bilo je potrebno da se ovdje zadržim jer mnogi koji su povjerovali u Mene padali su u sumnju, kolebali se zbog trajnog mrmljanja pismoznanaca i farizeja protiv Mene. Zbog toga sam se neko vrijeme zadržavao s njima da ih utvrdim u istinitost svoga nauka.

Molitva i djelovanje

Svo vrijeme sam se ovdje zadržavao, a moj život je bila trajna molitva i propovijedanje, poučavanje. Noću sam išao u Getsemanski vrt, neki puta i na Goru koja je bila blizu i provodio noć u neprestanoj molitvi moleći Oca za svu svoju braću. Molio sam mnoge milosti a to je bilo Ocu jako po volji. On se u tome naslađivao. Ja sam Ga slavio i zahvaljivao Mu u ime svih. Farizeji Me nisu mogli vidjeti, a kada bi Me susretali, gledali bi Me s mržnjom i prezirom puni srdžbe. Okretali bi Mi leđa i činili mnoge druge čine prezira prema Meni. Zbog toga sam išao u njihove sinagoge i propovijedao s velikom gorljivošću za spasenje njihovih duša. Opominjao sam ih da iskoriste vrijeme koje im je Otac davao za njihovo obraćenje da ne izgube ovo vrijeme milosti jer ga više ne će imati. Dao sam im da jasno shvate da je Mesija među njima, a oni su postajali sve tvrđi i sve više protivni, bješnjeli su i u srcu čuvali otrov strasti, zavisti i mržnje prema Meni.

O, koliku muku je trpjelo moje Srce koje je toliko željelo njihovo spasenje. Vidio sam mnoštvo onih koji se ne će obazirati na Božanske pozive, kako se nikada ne će predati ljubaznim pozivima milosti niti uvjeravanjima vjernih službenika Božjih. To je još više povećavalo moju muku. Vidio sam da je moj Nebeski Otac bio spreman udijeliti im sva dobročinstva, pozivao ih je na pokoru, čekao s toliko strpljenja, a oni su uvijek bili protivni i uvijek pronalazili nove načine da Ga vrijeđaju. Zbog toga prepun muke i gorčine provodio sam noći u uzdasima, izlijevao sam žalost svoga srca Ocu. Nisam imao kome iskazati svoju muku te sam to govorio Ocu koji je često bio srdit prema mojoj braći, a onda na neki način i prema Meni jer Ja sam predstavljao njih pred Njim. Bila je tako velika ljubav koju sam imao prema svome Nebeskom Ocu da kada bih Ga vidio kako je srdit, to Mi je uzrokovalo preveliku bol i da Me Božanska narav koja je bila u Meni nije uzdržavala u životu, više bih puta umro zbog te patnje i muke. Jako sam žudio za Njegovom čašću, Njegovom slavom, silno velika želja je bila u Meni da svi spoznaju i ljube moga Oca.

Kada sam vidio da gotovo svi drugačije osjećaju, da Ga najveći broj moje braće vrijeđa i obeščašćuje, o koliko sam trpio! Vidio sam Božju pravdu spremnu kazniti te zločince i sav sam se u muci prikazivao Ocu, prikazivao Mu sva svoja djela i molitve i zbog mojih zasluga, vrijednosti mojih djela koja je bila beskrajna, Otac je ublažavao svoju srdžbu i bio milosrdan. Molio sam na koljenima, rukama raširenih kao na križu, prikazivao se spremnim umrijeti, umrijeti raspet, samo da udovoljim Božjoj pravdi. Otac se pokazivao dobrohotnim prema mojoj braći, a moje srce je tada doživljavalo olakšanje iako nikada nije bilo potpuno bez gorčine jer sam vidio uvrede koje se nanose mom Nebeskom Ocu i to Me uvijek žalostilo. O, koliko su bile velike i koliko je bilo vrsta mojih muka, o moja zaručnice!

Znaj da svi grijesi koje čine moja braća, bilo koje vrste, bili su kao mačevi boli koji su probadali moje srce dok sam živio na zemlji. Koliko su bili brojni ovi grijesi, ljudski duh ih ne bi mogao nabrojati, onda možeš zamisliti koliko puta je bilo probodeno moje srce i koliko je bila velika moja patnja. Sve sam prikazivao Ocu u ime sve svoje braće kao nadoknadu za

patnje koje bi oni morali trpjeti zato što vrijeđaju Nebeskog Oca, a o tome nisu niti razmišljali. Ja sam nadoknađivao za sve njihove nedostatke i Očeva srdžba je bila ublažena. Uživao sam vidjevši da je bilo dosta da ublaži Očevu srdžbu samo jedan od mojih uzdaha, ali moja ljubav se nije time zadovoljavala, nego sam trajno prikazivao zadovoljštinu, i to preobilno, a ona je imala beskrajnu zaslugu i vrijednost jer sam Sin Božji.

Poticaj zaručnici

Nasljeduj Me i ti, o moja zaručnice, u ovome sa trajnom patnjom zbog mnogih uvreda kojima se vrijeđa moj Nebeski Otac i pokušaj ublažavati Njegovu Božansku srdžbu. Prikazuj Mu djela kao što sam to Ja činio kada sam živio na zemlji. Prikazuj Mu sva svoja djela sjedinjenja sa mojim zaslugama i patnjama kao nadoknadu za svoje nedostatke i one bližnjega i znaj da čineći to bit ćeš jako po volji mom Nebeskom Ocu i Meni. Zbog toga ćeš zadobiti velike zasluge po kojima će biti na takav način tvoja duša jako obogaćena.

Četvrto poglavlje: Povratak učenika Isusa Krista sa poslanja, obraćenje Magdalene i ono što je Isus činio u svojoj nutrini kada se zadržavao u Jeruzalemu

Povratak učenika

Dok sam se zadržavao u Jeruzalemu, moji učenici su naviještali sadržaj moga propovijedanja i pripravljali srca da to prime i žele. Činili su mnoga čudesa. Pošto su pohodili mnoge gradove i sela, vratili su se u Jeruzalem kako bi Mi kazali ono što su činili snagom moga Imena. Vratili su se i zbog toga što se približavao jedan od židovskih blagdana. Znao sam sve što su činili i kako su se vjerno ponašali, slijedili upute koje sam im dao i na tome zahvaljivao Ocu. Vidio sam sve njihove patnje koje su bile uistinu velike. Imao sam samilosti i molio da im Otac udijeli svoju milost da strpljivo podnose muke nasljedujući Me. Moji učenici su se sa zabrinutošću vratili k Meni iako ih je jako podržavala Božja milost. Ljubav ih je nukala jer su Me jako voljeli i željeli su biti u mojoj prisutnosti i zbog toga su silno željeli vratiti se čim prije. Kada se približavao blagdan, svi su došli radosni. Ponovno smo se susreli. Neki su došli prije, neki kasnije, prema želji koju su imali da Me vide i ovisno o daljini odakle su se morali vratiti.

Prvi učenici koji su se vratili našli su Me u Hramu dok sam propovijedao. Kada su Me vidjeli, jako su se obradovali, a Ja sam ih pogledao pogledom punim ljubavi i samilosti zbog njihova napora. Poslije propovijedi pristupili su Mi s puno ljubavi kao sinovi u odnosu na oca. Dobrohotno sam ih primio, pokazao veliku zahvalnost zbog napora koje su podnijeli i smatrao sam da je učinjeno Meni ono što su činili za slavu moga Oca te sam ih tješio i uvjeravao kako Mi je drago sve što su činili, a oni su bili jako zadovoljni. Prikazao sam Ocu ovaj svoj čin zahvalnosti kao nadoknadu za uvrede kojim Ga vrijeđaju moja braća, za njihove nezahvalnosti nakon što se njihov bližnji toliko trudio oko njih.

Oni su se pokazivali neljubaznima i nezahvalnima za sve napore koje su ljudi ulagali za njihovo obraćenje. To je jako žalostilo Oca zbog čega sam Mu u svim prigodama prikazivao svoju zahvalnost u ime sve moje nezahvalne braće a Otac je to rado primao. Zadržao sam se kratko vrijeme u Hramu, a zatim sam otišao sa svojim učenicima da ih okrijepim i da se odmore jer su imali jako veliku potrebu za tim. Zbog toga smo išli na uobičajeno mjesto gdje smo boravili i tu smo se kao i obično krajnje oskudno okrijepili.

Izvještaj učenika

Učenici su Mi počeli pripovijedati o čudesima koje su činili u moje ime. Vratili su se i drugi te su Mi sve govorili o onome što su činili. Još nisu bili potpuno savršeni, hvalili su se čudesima koje su činili i u tome je bila neka vrsta samodopadnosti. Govorili su Mi čak da se i đavli pokoravaju njihovim zapovijedima, a to su govorili uvijek sa puno radosti. Zbog toga sam im kazao:

«Ne radujte se i ne uživajte u tim stvarima što ste snagom moga Imena učinili, nego se radujte jer su vam imena zapisana u Nebu».

Ovim riječima sam im dao da shvate svoje nesavršenstvo i istovremeno ih utješio, uvjeravao sam ih da su njihova imena zapisana u Nebu i to sam činio da ih nagradim za njihove napore koje čine u ovome životu. Treba znati, o moja zaručnice, da su moji apostoli i učenici imali jako puno nesavršenstava iako sam ih trajno opominjao i poučavao i iako su gledali Mene koji sam bio potpuno svet i savršen. Ipak sam ih podnosio i imao samilost prema njima, njihova nesavršenstva su Mi uzrokovala nezadovoljstvo jer sam želio da budu savršeni. Zbog toga sam govorio:

«Budite savršeni kao što je savršen vaš Otac Nebeski».

Pokazivao sam im savršenstva Nebeskog Oca. Govorio sam im da dobro promotre moja djela, kako sam se Ja ponašao, te da Me nasljeduju jer sam savršena slika svoga Nebeskoga Oca, a oni su Me pažljivo slušali i odlučili činiti ono što sam rekao, ali su u tome često imali dosta nedostataka, posebno neki koji su bili živahnijeg duha. Preporučivao sam ih Ocu i molio za njih milosti, a vidio sam zatim njihove nedostatke i nesavršenstva kao i sve moje braće i to Mi je uzrokovalo muku, posebno nedosljednosti onih koji su Me trebali nasljedovati putem savršenstva. Podnosio sam njihove nedostatke, ali je moje srce bilo nezadovoljno jer sam ih želio savršenima.

Molio sam Nebeskoga Oca da ih prosvijetli i osnaži da pobijede i nadvladaju sva nesavršenstva i da ima samilosti prema njihovoj krhkosti i slabosti. Prikazivao sam Mu svoj život potpuno svet i savršen kao nadoknadu za njihove nedostatke. Moj Otac je bio zadovoljan time i obećao je milosti i svjetlo koje sam tražio i vidio sam kako će mnogi spoznati svoje nedostatke i nesavršenstva te će se promijeniti. Zbog ovih sam se jako radovao i zahvaljivao Ocu u ime svih. Shvaćao sam da je ova svjetlo bilo potrebno mojoj braći, da će im biti potrebno sve dok žive na zemlji jer ljudska narav ranjena grijehom privlači da padaju u mnoge nedostatke, nesavršenosti i mane. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli sve više milosti da spoznaju svoje nedostatke i propuste te se promijene. Govorio sam Ocu:

«Oče moj, već vidiš koliki su neprijatelji koji se bore protiv moje braće i napadaju moje sljedbenike. Molim Te ojačaj ih svojom milošću da ne budu pobijeđeni. Prosvijetli ih da spoznaju lukavstva svojih neprijatelja i daj im snage da ih mogu nadvladati».

Otac je obećao da će udijeliti ono što sam molio. Vidio sam da On to i vjerno čini i Ja sam Mu na tome zahvaljivao. Ali će mnogi zanemariti ove milosti i dopustit će da lagano budu pobijeđeni. Zbog ovih sam trpio, ali sam se i radovao vidjevši one koji su napredovali u svetosti. Molio sam Oca za sve njih, ali i posebno za svakoga ponaosob. Moje srce trpi zbog svakoga tko odbija poticaje moga Duha, a raduje se onima koji ih prihvaćaju. Prikazivao sam Ocu sve svoje žalosti kao nadoknadu za zloupotrebe darova koje su primila moja braća.

Kad se približio blagdan, zadržavao sam se sa svojim učenicima i kao i obično propovijedao u Hramu. Tješio sam sve koji su Mi dolazili. U međuvremenu pismoznanci i farizeji su sve više rasli u mržnji prema Meni, ali se nisu usuđivali otvoreno govoriti jer su vidjeli da su moja djela bila savršena i kako činim mnoga čudesa.

Ozdravljenje Šimuna farizeja

Među farizejima je bio Šimun koji je obolio od gube i ma koliko se trudio liječiti, nije mogao ozdraviti. Zbog toga potaknut potrebom za zdravljem odlučio je doći k Meni kako bi ozdravio jer je vidio da svi oni koji su dolazili k Meni bili su izliječeni od svih vrsta bolesti. Ovaj farizej je neko vrijeme odgađao da dođe k Meni jer je učestvovao u nastojanju protiv Mene. Isto tako nije se usuđivao doći zbog obzira što to ne će biti po volji drugim farizejima i zbog straha da će ga prekoravati. Ali na kraju je ipak došao zbog svojih velikih problema. Približavao se dan kad su Židovi slavili blagdan i nije se usuđivao doći skupa s drugima zbog svoje bolesti, nego je došao sam sa podložnošću k Meni i molio za zdravlje, a Ja sam ga odmah ozdravio. Ovaj farizej je imao pravu vjeru da ga mogu ozdraviti kao što sam ozdravljao tolike druge bolesnike.

Zbog toga sam ga ozdravio od gube samo pogledom, zapovjedio sam gubi da ga ostavi. Činio sam ovo čudo pokazujući snagu i krjepost Božanstva koje je bilo u Meni da vjeruje u moje Božanstvo po kojem sam činio čudesa te da jasno shvati da sam Ja obećani Mesija. Moj Otac ga je prosvijetlio da shvati ove istine, ali on je usprkos čuda koje je doživio, vjerovao da sam Ja samo prorok, Božji čovjek, a ne obećani Mesija. Nakon što je ozdravio farizej je bio jako utješen i divio se snazi moga glasa po kojem je tako ozdravio. Zahvalio Mi je i pozvao Me da idući dan, dan blagdana, dođem u njegovu kuću gdje će pripraviti gozbu za Mene i apostole u znak svoje zahvalnosti i radosti što je ozdravio. Prihvatio sam poziv i on je otišao utješen.

Ovaj događaj se pročuo među pismoznancima i farizejima koji su bješnjeli protiv Šimuna, ali se nisu usudili prekoravati ga. Vratio sam se Ocu i molio za svu svoju braću da se udostoji liječiti njihove duhovne bolesti jer sam vidio da će mnogi imati dušu zaraženu grijehom što je zlo puno gore i zaraznije od gube. Molio sam Oca da ih oslobodi uz pomoć svoje Božje milosti i On Mi je to obećao. Vidio sam kako će mnogi biti prosvijetljeni, shvatiti svoje zlo te se Njemu utjecati s vjerom, kajati se za svoje zablude i biti oslobođeni. Jako sam se tješio time i zahvaljivao Ocu, ali sam vidio i mnoštvo koje će zanemariti ovu milost i zbog toga će ostati u svojoj bijedi. Zbog njih sam trpio toliko više jer sam imao spreman lijek za njihova zla ali oni se nisu time okoristili kao ovaj farizej.

Marija Magdalena

Na blagdan u Jeruzalem je došlo mnoštvo ljudi kako bi slušali moje propovijedanje i vidjeli Me, a neki kako bi ozdravili od bolesti. Došla je Lazarova sestra Marta koja se silno trudila da dovede i svoju sestru Mariju Magdalenu. Oni su imali jednu udobnu kuću u Jeruzalemu tako da su dolazili na blagdane. Magdalena se jako borila u svojoj nutrini jer ju je đavao poticao i sugerirao, razuvjeravao da ne dođe bojeći se da će čuti moje propovijedi i da će se ona obratiti kako su se obratili već toliki drugi grješnici. Magdalena je bila đavlova velika i snažna veza kojom je privlačio sebi druge duše i snažno ju je držao u vlasti. Ona je bila privučena pozivima milosti koji su je moćno privlačili da dođe u Hram.

Ja sam sa velikom željom čekao ovu grješnicu da je obratim te postane Božja. Molio sam Oca da joj udijeli milost da nadvlada đavolske sugestije kojima ju je đavao razuvjeravao, i da nadvlada razuvjeravanja svojih ljubavnika koji su joj savjetovali da ne dođe u Hram jer je tamo bio – govorili su – neki čovjek koji propovijeda i sve k sebi privlači i očarava svakoga tko Ga sluša, tako da će i nju zavesti i ona će ostaviti svoje ljubavi. Na kraju je pobijedila Božja milost koja ju je pozivala da dođe. Magdalena je odbacila sva ova uvjeravanja i sugestije i došla ne da čuje moje riječi i vidi Me, nego samo da bi se pokazala zanimljivom i zadobila još više ljubavnika. Došla je sa sestrom u Jeruzalem na blagdan i jako se trudila

lijepo se urediti, ustala rano kako bi se učinila još privlačnijom. Njena sestra ju je poticala da ostavi ispraznosti, ali ona gluha na njen glas samo se uređivala.

Sestra joj je govorila mnoge stvari o Meni, ali nije htjela slušati i na samo spominjanje moga imena mrštila se. Ja sam već sve vidio u duhu i proveo noć u molitvi za obraćenje Magdalene koja nije zaslužila milost, ali Otac Mi je obećao puninu milosti za nju kao što Mi je obećao to i mnogo puta prije. Ja sam Ga slavio i zahvaljivao na tolikoj dobroti i milosrđu. Kad je svanulo, pošao sam u Hram sa apostolima gdje sam se zadržao u molitvi. U ovoj molitvi molio sam Oca da bude milosrdan narodu, prosvijetli ga te shvate istine koje sam propovijedao. Vidio sam da je Marija imala odbojnost da dođe u Hram pa sam zbog toga ponovno molio za nju da to pobijedi i prihvati poticaje svoje sestre a još više nutarnje poticaje milosti i da dođe u Hram. Uistinu, došla je i njena pojava je uzrokovala divljenje kod nekih, privlačila je poglede svih bilo zbog svoje ljepote, bilo zbog ekstravagantnosti. Na kraju službe u Hramu molio sam pomoć Nebeskog Oca, ustao i počeo propovijedati, pogledao Magdalenu i gledajući je pozvao je nutarnjim glasom da Me slijedi. I ona Me pogledala i bila je ranjena u svom srcu. Odmah se predala, još prije nego sam počeo propovijedati već je postala plijen moje ljubavi. Ona se morala boriti da ostane i sluša moju propovijed.

Počeo sam propovijedati o veličini Nebeskog Oca a Magdalena je zasuzila u očima kada je osjetila uzvišenu slast mojih riječi i trebala je jedna posebna milost da ne umre u istom času od bolnog kajanja zbog svojih grijeha kao i zbog čiste ljubavi koja se rađala u njenom srcu. Njeno srce je bilo pritiješnjeno između plamena žive ljubavi i probadanja duboke boli i kajanja. Ja bih je pogledao, a ona bi bila ranjena u nutrini ljubavlju. Izgarala je plamenovima goruće ljubavi a Ja sam joj govorio u srcu:

«Magdalena, Magdalena, živjela si dugo bez Mene. Od sada ćeš biti sva moja i ostavit ćeš sve svoje ljubavi. Slušaj i vidi kako sam blag i sladak i kako je snažna moja ljubav».

Nastavio sam govoriti njenom srcu, a ona je odgovarala ljubavlju i nije prestajala tražiti oproštenje za svoje grijehe. Čula je moje riječi koje su bile kao goruće strelice i svaka od njih je ranjavala njeno srce. Nastavio sam neko vrijeme propovijed i svi su se divili mojoj Božanskoj mudrosti. Mnogi su gledali Magdalenu, vidjeli je svu raskajanu te su se i oni kajali. Jako sam uživao vidjevši ova srca a još više vidjevši raskajano Magdalenino srce koje je spremno za ljubav. Kao lovac koji je zadobio plijen Ja sam se radovao. Tu je bilo mnogo pismoznanaca i farizeja. I oni su osjećali kako se njihovo srce kaje, ali se nisu htjeli sasvim predati. Zatvarali bi uši da Me ne slušaju, toliki je bio njihov strah od istine.

Zbog njih sam doživljavao gorčinu u srcu pored utjehe zbog obraćenja Magdalene. Nakon što sam govorio o Božjim savršenstvima i obvezi ljubavi prema Bogu i o obvezi da se opslužuje Njegov Božanski Zakon, ispripovijedao sam prispodobu o izgubljenom sinu kako bih još više potakao Magdalenu na hrabrost i povjerenje i potakao sve grješnike koji su bili tu da se vrate u Očevu kuću. Magdalena se time mnogo ohrabrila i odlučila da će Mi pristupiti, ali to nije učinila u Hramu jer se nije usudila doći k Meni sa svim onim ukrasima, ispraznostima koje je na sebi nosila, nego je htjela doći sva siromašna u poniznom odijelu, kao što je vidjela da ja nosim. Iza moje propovijedi Marija je odmah otišla, ljubav je u njoj pobijedila i kajanje je probolo njeno srce.

Otišla je kući, skinula sve raskošne haljine i ukrase i gazila ih nogama. Lišila se ljubavi prema samoj sebi i ljudskih obzira. Zamrzila je sve ono što ju je držalo daleko od Boga. Rasplela je svoju kosu i raskajana gorko plakala. Nije mogla zadržati plamen koji je gorio u njenim grudima te je odlučila odmah doći k mojim nogama da iskali svoju bol i ljubav.

Poziv u kuću Šimuna farizeja

Dok je to sve činila Marija, Ja sam se zadržavao u Hramu, slušao sve one koji su Mi dolazili i tješio ih, ozdravljao bolesnike, mnoge hrome. Kada sam sve utješio, približio Mi se farizej Šimun kojeg sam izliječio od gube i ponovno Me pozvao na gozbu koju je pripravio jer je već bilo kasno. Prihvatio sam poći sa apostolima i nekim učenicima. Ali prije nego što sam izašao iz Hrama molio sam Oca, zahvaljivao umjesto Magdalene na uzvišenoj milosti koju je dobila. Molio sam u ime sve svoje braće posebno onih koji su bili u bijednom stanju kao što je to bila Magdalena, koji su živjeli uronjeni u grijeh a da nisu razmišljali o svojoj bijedi i šteti koju na takav način nanose svojim dušama i o skandalima koje uzrokuju te kako time vrijeđaju Nebeskog Oca. Vidio sam mnoštvo ovih duša i zbog toga puno molio za njih, prikazivao Ocu svoje zasluge i patnje za njihovo obraćenje.

Otac Me tješio jer je vidio da će se mnogi kao i Magdalena obratiti i činiti pokoru. Zbog ovih sam uživao i zahvaljivao Ocu, ali sam vidio isto tako mnoge koji će ostati u svojim bijedama i zauvijek propasti jer nisu slušali pozive milosti ni poticaje onih koji su ih opominjali i pozivali na pokoru. Osjećao sam veliku gorčinu zbog ovih tvrdih srdaca vidjevši kako vrijeđaju moga Nebeskoga Oca i njihovu propast te vidjevši sve one koji će biti po njima zavedeni. Prikazivao sam Ocu svoju patnju i gorčinu kao nadoknadu za mnoge uvrede kojim Ga vrijeđaju ovi ljudi i molio da ublaži svoju srdžbu. Na kraju molitve zahvaljivao sam Ocu, izašao iz Hrama i s apostolima pošao u kuću farizeja Šimuna kako bih ručao sa svojim apostolima jer smo bili jako gladni.

Ušao sam u kuću nakon uobičajenih blagoslova i bio za stolom kad je došla raskajana Magdalena. Izašla je iz kuće da dođe k Meni i padne do mojih nogu jer je čula da sam otišao u kuću Šimunovu na gozbu. Žurno je došla i nadvladala sve ljudske obzire. Njen izgled je poticao na divljenje i čuđenje kad su vidjeli javnu grješnicu iz plemenita roda, bogatu i lijepu kako odlaže svaku ispraznost, obučenu u siromašne haljine, kako raspletene kose trči brzo u ovu kuću, ali nisu znali koja ljubav gori u njenom srcu i koja je patnja probijala njeno srce. Zbog toga su se svi čudili. Magdalena pokornica ušla je i nije nikoga gledala, nego je došla do mojih nogu, bacila se na zemlju i ljubila ih, prala Mi je noge svojim suzama i otirala svojom kosom, kosom kojom je zavela tolike u ispraznost i grijeh. Donijela je sa sobom i posudu mirisne dragocjene masti kako bi pomazala moje noge i tako ublažila smrad koji Mi je donijela uzrokovan njenim grijesima. Raskajana Magdalena je bila do mojih nogu i plakala. Izlijevala je svoju veliku ljubav.

Nakon toga se podigla i izlila dragocjeni miris na moju glavu, a zatim ponovno na moje noge. Magdalena nije mogla izgovoriti niti jednu riječ jer joj se grlo steglo, ali Mi je govorila svojim srcem. Koliko čina ljubavi je iskazivalo njeno srce zahvaćeno ljubavlju i koliko čina kajanja njeno raskajano srce! Ja sam govorio njenom srcu s ljubavlju, pozivao je da Me slijedi, uvjeravao je da joj dušu ljubim. Magdalena je od prvog trenutka kada sam je pogledao imala jasnu spoznaju da sam pravi Mesija i to je vjerovala. Moj Božanski Otac joj je udijelio ovu milost zbog mnogih molitava koje sam molio za nju, a ona je odgovorila na milost i okoristila se Božjim svjetlom. Dok je Magdalena bila do mojih nogu, svi su se čudili tome, a farizeji su se skandalizirali, mrmljali u sebi kako dopuštam jednoj javnoj grješnici da bude blizu Mene i ljubi Mi noge. A Juda Iškariotski ne samo da se skandalizirao, nego ga je napala i škrtost vidjevši kako je Magdalena prolila ovu dragocjenu mast na moje noge i na moju glavu. Bjesnio je na Mene jer sam to dopustio. Govorio je da se to moglo prodati i dobiti jednu veću sumu novca tobože za siromahe. Ovo je bila samo isprika za njegovu skrivenu strast, žudnju za novcem i izraz njegove škrtosti. Već tada je zlobni Juda odlučio da će zadržavati za sebe milostinje koje su dane za hranu i sve potrebe nama kao grupi i govorio je u sebi:

«Budući da Učitelj dopušta da se toliko toga rasipa kako bi se pomazale Njegove noge ja želim zadržati za sebe i svoje potrebe novce koje ću dobiti kao milostinju».

O ovim i drugim stvarima je Juda razmišljao u srcu, a moje Srce nikada nije doživljavalo utjehu a da nije istovremeno doživljavalo i žalost te sam se jako ogorčio vidjevši ove zlobne osjećaje moga apostola. Vidio sam da je već od tog trenutka prihvatio ono što će ga dovesti do potpune propasti. Uistinu, svo vrijeme dok je bio sa Mnom, živio je sa ovom strašću u srcu. Uvijek je potkradao novac koji se davao za milostinju i na kraju je došlo do toga da je Mene prodao za novce kada je za to bila prigoda. Nije se ova njegova strast škrtosti i pohlepe za novcem umanjivala, nego je sve više rasla iako smo ga opominjali moja Majka i Ja. Marija Magdalena se zadržavala do mojih nogu, izlijevala je svoju bol i svoju goruću ljubav. Šimun farizej je u sebi mrmljao da kada bih Ja bio uistinu prorok, znao bih tko je ova do mojih nogu, da je javna grješnica. Kazao sam Šimunu da mu trebam nešto reći. On je odgovorio da kažem. Tada sam mu htio pokazati da nisam samo prorok kao što je on to smatrao nego istinski Sin Božji te sam javno odriješio raskajanu grješnicu. Kazao sam farizeju:

«Bila su dva dužnika. Jedan je dugovao sto denara, drugi pedeset. I nisu mogli vratiti svoj dug te im je bilo oprošteno. Što misliš, koji će od njih dvojice više ljubiti?»

Šimun odgovori:

«Mislim onaj kojem je više oprošteno».

Tada sam mu kazao da pravo sudi. Govorio sam mu na takav način da shvati da sam Ja prožeo tajne njegova srca i razotkrivao ono u što je sumnjao. Zbog toga je bio zbunjen i posramljen, a Juda se jako bojao da ne objavim i ono što je on mislio u sebi. Tada sam se okrenuo Magdaleni i kazao Šimunu:

«Vidiš ovu ženu koja je došla k Meni. Ušao sam u tvoju kuću i Ti mi nisi dao ni vode da operem noge, a ona Mi pere noge svojim suzama i otire svojom kosom. Ti Me nisi ni poljubio, a ova žena otkada je ušla ne prestaje Mi ljubiti noge. Ti nisi pomazao uljem moju glavu, a ona dragocjenom mašću maže moje noge. Zbog toga ti kažem da su joj oprošteni mnogi grijesi jer ima u svom srcu mnogo ljubavi».

Zatim sam kazao Magdaleni:

«Oprošteni su ti tvoji grijesi».

Kazao sam ovo da shvate kako imam vlast otpuštati grijehe i da Me priznaju za pravoga Mesiju. Ali svi uzvanici za stolom počeli su govoriti:

«Tko je ovaj da može i grijehe opraštati»?

Razmišljali su tko sam Ja, ali nitko od njih nije vjerovao da sam istinski Mesija. Bilo je onih koji su sumnjali, ali nisu čvrsto vjerovali. Trpio sam zbog tvrdoće njihova srca da ne vjeruju ono što je bilo tako očito. Nakon što je Magdalena iskazala svoju patnju, bol i kajanje, utješio sam je u njenoj velikoj boli i ljubavi i kazao:

«Tvoja te vjera spasila, pođi u miru».

Pustio sam je, odriješio od svih grijeha jer su njena bol i ljubav bile velike. Marija sva utješena otišla je ne izgovorivši ni riječi jer ljubav, bol i utjeha koju je dobila zbog oproštenja grijeha nije joj dopuštala da govori. Ali mnogim činima poniznosti i čašćenja zahvaljivala Mi je u svom srcu. Otišla je a svi su bili u čudu više nego ikada. Nitko se nije usudio kazati niti riječ.

Na kraju objeda zahvaljivao sam Ocu kao i obično i pošao sa svojim učenicima u grad. Marija Magdalena i Marta su Mi rekle da Me čekaju u Betaniji jer sam obećao doći k njima.

One su otputovale iz Jeruzalema, a Ja sam nešto kasnije pošao u Betaniju, kao što ćeš to čuti, da poučim Magdalenu.

Molitva za obraćenike

Doživljavao sam jako veliku utjehu zbog obraćenja Marije Magdalene i na tome zahvaljivao Nebeskom Ocu. To sam učinio i za sve one koji će se obratiti kao i ona. Već sam ih jasno vidio svakoga ponaosob i osjećao utjehu zbog njihovih obraćenja. Molio sam Oca da svima udijeli dar ustrajnosti i sve potrebno za njihov duhovni rast na putu koji su započeli, a Otac je obećao da će udijeliti ono što tražim i vjerno to čini. Ipak, bilo je i onih koji nisu zaslužili ovu milost jer su se svjesno i spontano izlagali opasnostima da je izgube. Dopustili su da ih pobijede sugestija neprijateljskog đavla i njihove strasti i vratili se zlim navikama u kojima su prije živjeli.

Ponovno su okrenuli leđa Onome koji im je iskazao toliko milosrđe. Zbog njih sam okusio gorčinu razočaranja. Ponovno sam molio Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude, a Otac Me uslišao i obećao da će im ponovo udijeliti svjetlo i pomoć svoje milosti, te sam vidio kako će se neki promijeniti i ponovno vratiti pokori pa sam se radovao. Ali ova moja radost i utjeha je bila popraćena gorčinom kad sam vidio kako će mnogi zloupotrijebiti sve darove i ostati u svojoj bijedi i doći do toga da budu zauvijek izgubljeni. Moje srce je doživljavalo veliku muku vidjevši da će se s toliko svjetla i milosti tolike duše svejedno izgubiti jer su sve zloupotrijebile i više su cijenile i ljubile vremenite stvari negoli vječne i željet će udovoljiti svojim neurednim željama umjesto da se brinu za spasenje duše i vječnost.

Zaručnice moja, koliko sam bio ožalošćen i mučio se zbog ovih duša koje su tako ludo ostavljale započeti put, dopustile da ih neprijatelj i njihove zle navike pobijede. Za njih sam molio Oca, ali Otac ne želi nikome oduzeti slobodu opredjeljenja. U mom srcu raspaljivala se jedna gorljivost za njihovo spasenje i slavu i čast moga Nebeskog Oca. Često sam provodio cijele noći u molitvi, izlijevao teške muke svoga srca koje su Me probadale. Tješio sam se vidjevši da sam sve učinio za njihovo spasenje i ako do toga ne dođu, to je bilo zbog njih samih jer nisu htjeli, a Ja nisam ništa propustio učiniti, ne samo što je bilo potrebno, nego i puno više od toga. Prikazivao sam Ocu sva svoja djela, iskazivao podložnost Njegovoj Božjoj pravdi i njoj je bilo u potpunosti zadovoljeno.

U Jeruzalemu se pronio glas da se Magdalena obratila te su se svi čudili i divili jer su svi znali koliko je bila poznata kao javna grješnica. Prije nije bilo nikoga tko bi je mogao potaknuti na obraćenje niti je opomenuti jer je bila plemenitog roda, nitko se nije usuđivao opomenuti je i ako bi se usudio netko reći koju riječ o njenim zabludama i grijesima, ona bi ga potjerala jer je htjela biti slobodna u svom životu. Zbog toga su se još više čudili kako se odmah obratila na moje riječi, a pismoznanci i farizeji su zbog toga bješnjeli i odlučili da će progoniti nju i cijelu njenu obitelj, kao što su to i uistinu učinili nakon moje smrti.

Propovijed u Galileji

Nakon obraćenja Magdalene, koje sam toliko želio, zadržao sam se u Jeruzalemu. Uistinu, trebao sam poći propovijedati u Galileju jer su mnogi željeli čuti Me i da tamo učinim brojna čudesa i tako dam ljudima jasne znakove svoga Božanstva. Zbog toga sam odlučio poći nakon što sam poučio u Jeruzalemu sve one koji su vjerovali u Mene i svima po čudesima davao jasne znakove da sam Bog, tako da su mogli vjerovati bez sumnje da sam Ja obećani Mesija. Nebeski Otac Mi je zapovjedio da pođem propovijedati u Galileju te sam se zaputio iz Jeruzalema.

To je bila utjeha mojim apostolima jer je većina njih bila iz Galileje i željeli su da dođem u njihov grad te Me i tamo ljudi upoznaju i prihvate svjetlo moga propovijedanja i puno puta su Me to molili. Na odlazak u Galileju poticala Me i Magdalenina gorljiva želja da je dođem posjetiti i želja da je poučim u vezi moga nasljedovanja jer sam htio da bude savršena učenica i primjer svima u svome mjestu te da poučava druge putu koji Ja učim. Prije nego sam se zaputio iz Jeruzalema molio sam Oca za pomoć i On je odredio da pođem do Magdalene. Uistinu, moj Otac je to učinio jer Ga je ona to molila na poseban način, a On je uslišio ove pravedne prošnje.

Poticaj zaručnici

Nauči, o moja zaručnice, moliti moga Oca ustrajno za sve milosti koje su ti potrebne za vječno spasenje i spasenje tvoga bližnjega jer je Otac milosrdan i pun ljubavi, ne propušta tješiti one koji Ga mole, posebno u onim stvarima koje se odnose na vječno spasenje i Njegovu vječnu slavu, a to je spasenje duša koje On toliko želi.

Peto poglavlje: Sin Božji odlazi iz Jeruzalema sa svojim apostolima i ide u Betaniju kako bi propovijedao i poučio Magdalenu i ono što je On činio dok se nije zaputio

Odlazak iz Jeruzalema

Već sam odlučio sa svojim učenicima da ću otići iz Jeruzalema, ali ujutro. Na vrijeme smo ustali i pošli u Hram kako bih molio Oca i propovijedao svima koji su došli čuti Me. Kazao sam im da Me neko vrijeme ne će moći slušati jer moram ići kako bih izvršio volju svoga Nebeskog Oca koji Me šalje. Zbog toga sam im preporučio da opslužuju sve što sam propovijedao i poučavao.

To je jako ožalostilo sve slušatelje, ali tješio sam ih i uvjeravao da ću se vratiti i da će se moj Otac na poseban način brinuti za njih. Nakon propovijedi utješio sam sve koji su Mi došli, zahvaljivao Ocu i s Njegovim dopuštenjem i blagoslovom pošao iz jeruzalemskog Hrama skupa sa svojim apostolima prema Betaniji. Kao i obično išli smo bez ikakvih materijalnih zaliha, bez ičega. Išli smo putem razgovarajući, a Ja sam opominjao i poticao učenike, jer je tu bio i Juda koji se skandalizirao i mrmljao što Me Marija Magdalena pomazala i polila po mojim nogama dragocjenu pomast.

Opominjao sam ga da se čuva svojih strasti. To sam činio nasamo s njim. Javno sam sve poticao da preziru prolazne stvari, a ljube vječna i nebeska dobra. Opominjao sam ih da paze i ne dopuste da njima ovladaju strasti jer će ih to dovesti do propasti. Svi su apostoli bili bojažljivi i svatko Me nešto pitao, samo je Juda šutio sav zbunjen i u to vrijeme ublažio je svoje strasti, ali ih nije potpuno odstranio iz srca, naprotiv, strast je bila prikrivena kako bi zatim s još više snage izašla na svjetlo.

U Betaniji

Kad smo došli u Betaniju, svi su Me primili vrlo rado, poglavito oni kojima sam prije propovijedao. Posjetili smo Martu i Magdalenu koje su nas željno čekale. Čim sam ušao u njihovu kuću, Magdalena se bacila do mojih nogu i plakala. Izlijevala je svoju bol i ljubav. Moje srce je jako uživalo vidjevši je tako raskajanu i spremnu za ljubav. Na tome sam

zahvaljivao Ocu. Marta i Lazar su Me jako ljubazno primili i zahvaljivali za obraćenje svoje sestre.

Marta Me jako ljubila i sva je bila brižna da pripravi hranu Meni i apostolima i dopuštala svojoj sestri da bude do mojih nogu i sluša moje pouke. Svo vrijeme dok sam bio u Betaniji u njihovoj kući Magdalena Me nije ostavljala. Svaki puta kada bih išao propovijedati narodu, ona me slijedila sa sestrom i svima iz kuće. Jako je uživala slušajući moje riječi i pouke koje su joj se duboko urezivale u duh i srce. Ona je uživala blagost i slast moje osobe. Zbog toga se nije nikada udaljavala od Mene.

Primjer Magdalene

Mnogi su došli u Betniju vidjeti Magdalenu koja se obratila slušajući moje propovijedi. Među njima su bili i neki Magdalenini ljubavnici. Kada su vidjeli kako se promijenila i prezirala stvari koje je prije toliko ljubila i čuvši moje propovijedi, i oni su bili zbunjeni i po njenom uzoru neki su se raskajani obratili. A pakleni neprijatelj je bjesnio bilo zbog gubitka Magdalene, bilo zbog onih koji su je nasljedovali i htjeli ostaviti grijeh i uputiti se putem krjeposti. Zbog toga je đavao čas jednoga, čas drugoga, one koje je imao u svojoj vlasti, poticao na mržnju prema Meni.

Ali nije uspijevao jer sam svojim riječima svima ukazivao na istinitost svoga nauka. Ali bilo je i onih koji su pristajali uz neprijatelja, progonili Me i loše govorili o Meni, prezirali moja djela. Ipak kada su čuli moje propovijedanje, bili su zbunjeni. Jako sam se trudio dok sam bio u Betaniji, bilo u propovijedanju, bilo u poučavanju puta istine. I moji su apostoli poučavali narod. Činio sam mnoga čudesa kako bih utvrdio narod u vjeri u moj nauk. Prikazivao sam Ocu sve napore i molio Ga zbog ljubavi koju ima prema Meni da udijeli svjetlo i milost tim ljudima a Otac Me tješio čineći sve ono što sam molio. Vrijeme koje mi je ostalo nakin propovijedanja iskoristio sam tako što sam poučavao Magdalenu u njenoj kući dok su apostoli poučavali narod.

Martina ljubomora

Marta je trpjela neko vrijeme da Magdalena bude neprestano sa Mnom i sluša moje riječi, ali zatim je i ona imala želju biti sa Mnom, i slušati Me. Bilo je i nekih drugih osjećaja, njoj se činilo da je njena sestra ta kojoj više iskazujem pažnju i da Mi je draža. Marta se toliko brinula pripraviti hranu i sva se tome posvećivala jer Me jako ljubila. Išla je pripraviti hranu, ali je očekivala da joj pomogne i Magdalena, a Magdalena je samo mislila na to da sluša moje riječi, a svu drugu brigu prepustila sestri. Marta je jednoga dana, kada ju je savladala ljubomora, došla i požalila se na sestru što je ostavlja samu da o svemu sama skrbi te Mi je rekla da naložim Magdaleni da joj ide pomoći. Ja sam je opomenuo zbog njezine prevelike brige za vremenite stvari, a ona se dosta uznemirila.

Kako bih joj pomogao shvatiti kako je njena briga prevelika i kako je muči ljubomora, iako toga nije bila svjesna, kazao sam joj da je samo jedna stvar potrebna i da je Marija izabrala bolji dio koji joj nitko ne će moći oduzeti. Tako je Marta ponovno zadobila mir i bila manje brižna oko tjelesnih stvari, a više se trudila slušati moj nauk i riječi. Ona je to uistinu i činila. Molio sam Oca da pomogne svima shvatiti istinitost ovih riječi da vide kako su previše brižni za materijalne i tjelesne stvari, a zapostavljaju dušu pod isprikom da je hrana potrebna i tome se posvećuju s previše brige, a zaborave brigu za svoju dušu i duhovna dobra. Molio sam Oca da udijeli svima svjetlo da shvate svoje zablude i uvide svoju sljepoću. Vidio sam da će Otac to učiniti te će se mnogi okoristiti tim svjetlom i ne će se previše brinuti za tijelo, nego više za vlastitu dušu kako bi je nahranili potrebnim spoznajama i uzdržali je u životu

milosti. Vidio sam mnoštvo onih koji misle samo na uzdržavanje svoga tijela i potpuno zaboravljaju dušu. Zbog njih sam jako trpio.

Ponovno sam molio Oca da ih prosvijetli, potakne da se više brinu za svoju dušu i vidio sam kako Otac to čini i kako će im udijeliti milosti, ali će mnogi to zapostaviti i ne će se okoristiti svjetlom, dopustit će da ih zavedu brige za vremenite stvari i za sve ono što je u stvari suvišno za uzdržavanje tijela.

Poziv Majci

Dok sam bio u Betaniji u kući Marte i Marije Magdalene, one su poželjele razgovarati sa mojom predragom Majkom. Zbog toga su Mi iskazale svoju želju da je upoznaju a Ja sam im to dopustio. Zbog toga sam poslao neke ljude u Nazaret kako bi kazali mojoj Majci da sam u Lazarevoj kući i želim da i Ona dođe kako bi uživala u društvu i barem kratko vrijeme slušala moje propovijedi. A moja Majka je već sve znala, shvaćala je moju volju i volju moga Nebeskog Oca te je došla kao i obično u pratnji nekih pobožnih žena. Predraga Majka Me jako željela vidjeti i slušati moje riječi. Žarko sam molio Oca da utješi sve one koji žele Njegovu milost i ljubav te im udijeli ono što žele jer su to pravedne želje i dostojne da budu uslišane.

Vidio sam kako Me Otac uslišava u onome što sam molio te sam kušao veliku utjehu i zahvaljivao u ime svih onih koji će zadobiti to dobro. Kad je došla moja predraga Majka, dvije sestre su je primile sa svom ljubavlju i bile su zadivljene vidjevši uzvišenost njenog lika, ozbiljnost i ljupkost njenih riječi, poniznost njenog ponašanja. Zbog toga su se jako vezale uz nju i jako je uzljubile. U ono kratko vrijeme kad je boravila među njima, svima je bila vrsna učiteljica i uzor u kojem su mogli vidjeti i nasljedovati sve krjeposti i sva savršenstva. Ja sam trebao poći propovijedati u Galileju, a bilo je potrebno da moja Majka ostane neko vrijeme i utješi dvije sestre koje će biti jako žalosne zbog moga odlaska, posebno Magdalenu koja Me tako gorljivo ljubila.

Susret s Majkom

Kad je moja predraga Majka došla, bila je jako utješena vidjevši da se Magdalena obratila i postala savršena učenica. Nakon što se pozdravila sa dvije sestre, Lazarom i mojim apostolima, povukla se nasamo sa Mnom kako bismo sami uživali u razgovoru i na neki način izlili patnju iz njenog srca koje je toliko trpjelo vidjevši da sam progonjen od pismoznanaca i farizeja i da sam toliko umoran od propovijedanja. Zbog toga sam joj govorio:

«Uživaj sada u mom društvu, predraga Majko, rado sam s tobom, ali čekaju Me mnogi napori i patnje. Ti si moja utjeha. Neka Me tvoje srce, ljubav i vjernost ohrabre i utješe u mojim mukama, a i ovo Mi je popraćeno gorčinom vidjevši tebe kako se patiš i kako si žalosna iz ljubavi prema Meni. Predraga Majko, jako sam zahvalan Ocu što On rado prihvaća tvoje žrtve, jako su Mu drage i jako zaslužne. Nastavi, o moja predraga Majko, trpjeti strpljivo, surađuj svojim mukama za otkupljenju čovječanstva».

Ove i druge riječi govorio sam svojoj predragoj Majci poticao je i tješio. Marijino srce je izgaralo čuvši moje riječi i Ona Mi je iskazivala preveliku ljubav i samilost koju ima prema Meni te Mi je često govorila:

«Sine moj, da mi je dopušteno da samo ja trpim sve ono što Ti trebaš trpjeti, koliko bi to bila velika utjeha za moje srce».

Ja sam je tješio govoreći da je to volja Nebeskog Oca te moram trpjeti sve te muke i znam da Ona sve to trpi u svojoj duši bez utjeha koje je željela. Ona se sva sjedinjavala sa Božjom voljom i prikazivala Ocu sebe i Mene kao žrtvu koja treba biti žrtvovana. To je činila velikodušna srca spremna trpjeti u svemu da se vrši Božja volja. Vidjevši velikodušnost i sjedinjenje volje moje Majke s Božjom voljom, jako sam uživao i želio da sva moja braća budu kao Ona i da u prilikama kada trpe budu velikodušni i spremni. Stoga sam molio Oca da udijeli svima ovu milost kojom je toliko obogatio moju predragu Majku.

Otac je obećao da će je udijeliti i vidio sam kako će mnogi prihvatiti milost i kako će nasljedovati Mariju. Na tome sam zahvaljivao Ocu, no nažalost vidio sam i mnoštvo koje će odbaciti te milosti i zbog njih sam trpio te prikazivao Ocu svoju spremnu volju i predanje u Njegovu volju kao i predanje moje Majke kao nadoknadu za sve nedostatke moje braće. To sam činio kako bih zadovoljio Božjoj pravdi koja od svih traži da odgovore na Njegovu milost koju udjeljuje u svojoj dobroti. Ovim prikazanjima Božja pravda je bila potpuno zadovoljena, a Ja sam u tome uživao i zahvaljivao svome Ocu.

Neko vrijeme sam se zadržavao sa svojom predragom Majkom i pred njom izlijevao svoje srce iako je Ona sve već znala i to sve osjećala u sebi. Ona je bila tu, slušala Me i u isto vrijeme njenu dušu je probijala duboka bol i bila Mi je u svemu vjerna družica, a Ja iskazivao sam joj ljubav i u isto vrijeme ju je tješio i jačao moj Nebeski Otac. Vidio sam tada kako će moji sljedbenici i prijatelji biti jako u muci jer će Otac dopustiti da svi puno trpe kako bi bili slični Meni i imali priliku nasljedovati Me. Zbog toga sam molio Oca da ih ojača, da im da snagu i milost da mogu trpjeti sve muke. Otac je obećao udijeliti ovu milost svima i vidio sam kako ne propušta tješiti, jačati i poticati one koji trpe.

Zbog toga sam zahvaljivao Ocu. Ja sam se odricao svake utjehe, uživanja i okrjepe što sam mogao imati zbog toga što sam bio Bog, ali sam htio biti solidaran sa svojom braćom ljudima. Nisam imao druge utjehe nego da vidim svoju braću kako su sjedinjeni sa Božjom voljom i odgovaraju na milosti koje sam za njih zadobio od Nebeskoga Oca. Ali ova utjeha je bila popraćena s mnogo gorčine jer sam vidio mnoge koji će sve darove zloupotrijebiti i koji će toliko vrijeđati moga Nebeskog Oca. Svo vrijeme dok sam živio na zemlji trpio sam teške muke tako da je moje srce uvijek bilo probodeno.

Marija sluša riječi svoga ljubljenog Sina i spremna Ga je žrtvovati Ocu

Nakon razgovora sa svojom Majkom izašao sam i propovijedao onima koji su došli u Betaniju. Slušala Me i moja Majka skupa sa Magdalenom i Martom i drugim pobožnim ženama. Marija je jako uživala zajedno sa gorljivom Magdalenom tako da su njihova srca izgarala ljubavlju. Moja predraga Majka šutjela je jezikom, ali s koliko ljubavi je govorila u svom srcu! Svaki puta kad bi Me čula kako propovijedam, ponovo bi Me prikazala Ocu. Bila je spremna žrtvovati Me svakog časa kada bi to bilo potrebno da se izvrši Božja volja za otkupljenje ljudskog roda. Otac je jako uživao u ovim njenim prikazanjima i u njoj se naslađivao. Sve ju je više ispunjao zaslugama i milošću. Na kraju moga govora predraga Majka je čula kako narod kliče. Ona je svu slavu iskazivala Ocu, slavila Njega, zahvaljivala Mu što se udostojao poslati Me na svijet da ga otkupi i spasi. Zahvaljivala je u ime svih stvorenja i pratila Me u svim mojim djelima i savršeno nasljedovala. Ja sam prikazivao sva ova zahvaljivanja kao nadoknadu za nezahvalnost onih koji zaboravljaju Božja dobročinstva. A abrahamovska žrtva moje Majke pokazuje svu Njezinu svetost.

Isus i Njegova Majka opominju Judu

Zatim smo se vratili u kuću Marte i Magdalene kao i obično pješice, a one su kleknule na pod kako bi Me opet slušale. Moja predraga Majka je razgovarala sa apostolima, potakla ih da Me savršeno nasljeduju, opominjala ih da rado trpe nelagode i patnje koje sa sobom nosi služba propovijedanja. Govorila je sa svakim ponaosob i sa samim Judom, opominjala ga u vezi njegovog poroka. Kada mu je govorila, on je bio zbunjen i posramljen zbog svojih zabluda, ali kada je bio u prigodama nije to znao pobijediti, naprotiv, dopustio je da strast njime ovlada. Magdalena će ponovno pomazati moje noge na večeri u Betaniji.

Tada će Juda odlučiti da izvrši svoj zlobni naum. Marija ga je opominjala, a on je protestirao da nikada ne će učiniti nešto loše i bunio se protiv onih koji su ga opominjali. Moja Majka mu je kazala sa svom ljubavlju i samilošću da pazi, u protivnom će umrijeti jako lošom smrti ne samo tjelesnom, nego i vječnom. On je umišljeno odgovorio:

«Ne će se to dogoditi, ja ne ću nikada izdati svoga Učitelja».

Mnogim drugim načinima i savjetima moja predraga Majka je opominjala zlobnog Judu, ali on nije htio o tome razmišljati niti učiniti što ona govori. Moja predraga Majka ga je gorko žalila jer je znala da će Me Juda izdati i biti proklet, da će bijedno izgubiti dušu. Zbog toga nije propuštala da ga često opominje, ali Juda ju je nerado slušao i bilo mu je nelagodno zbog njenih opomena te je izbjegavao biti nasamo s njom. To je činio i sa Mnom. Ja nisam propuštao da ga opomenem, ali on je pokazivao da mu je to muka. Usprkos toga nisam propuštao to činiti i sve što je potrebno kako bi on mogao pobijediti svoju strast. Govorio sam mu sa svom ljubavlju, neki puta i strogo opominjao.

Judina prisutnost

Vidio sam, o moja zaručnice, u osobi Jude mnoštvo onih koji će mu biti slični, koji usprkos tolikih poticaja Božje milosti i opomena ne će napustiti porok i pobijedit će ih njihove zle strasti te će na kraju bijedno propasti. Gorko sam ih žalio tim više jer sam uvijek imao pred sobom učenika izdajnika i sve one koji će mu biti slični. O, kako sam bio u muci zbog toga i to je bila jedna od većih patnji koju sam doživljavao u vrijeme svoga propovijedanja. Kao što je bila velika moja muka koju sam trpio zbog ovog svog učenika izdajnika, tako Mi je bilo isto tako teško vidjeti razočaranja Nebeskog Oca koji će podnositi sve one koji će Judi biti slični. Budući da Otac nije podložan nikakvom trpljenju, trpio sam Ja kao čovjek sve i svu gorčinu. Prikazivao sam Ocu svoju muku kao nadoknadu za sve uvrede koje će primiti zbog ovih učenika izdajnika i kako bih zadovoljio Božansku pravdu.

Bog je silno rasrđen zbog onih koji Ga izdaju radi novca. Izvor svih zala je srebroljublje. Vidio sam mnoge kazne koje će Otac poslati na svijet zbog uvreda kojim su ga vrijeđala moja braća i zbog toga sam puno trpio, tim više što će i mnogi dobri biti kažnjeni zbog toga što će Otac slati kazne zbog grješnika jer svi ljudi su povezani kao braća u jednu cjelinu ljudskog roda. Tako i Ja Pravednik trpim kao jedan od njih. Molio sam svoga Oca da zadrži svoje bičeve, ali sam vidio kako će Otac usprkos toga kažnjavati cijele narode kako bi kaznio zle i dao priliku dobrima da rastu u zaslugama. Ipak, Otac je kažnjavao s milosrđem jer nakon kazne slao bi utjehe radi dobrih te sam se radovao. Vidio sam da se mnoge kazne moraju dogoditi kako bi se ljudi utjecali Božanskom milosrđu i promijenili se u svojim zabludama. Slavio sam svoga Nebeskog Oca koji je sve to određivao za spasenje ljudi. Jako sam trpio, bilo zbog perverznosti, izopačenosti ljudi, bilo zbog uvreda koje su nanosili Ocu. Nisam nikada imao u srcu trenutak potpunog mira, uvijek sam bio u muci i trpio, bio ogorčen zbog uvreda koje su se nanosile mome Ocu i zbog toga što su moja braća tako malo držala do Njegove milosti. Želio sam da uvijek bude na svijetu onih koji se žaloste što se vrijeđa moj

Nebeski Otac, što Ga grješnici tako vrijeđaju. Neka daju neku zadovoljštinu Božanskoj pravdi i trude se na neki način nadoknaditi Božjoj časti i budu po volji mome Nebeskom Ocu. Vidio sam da će mnogi zadržavati Božje bičeve i zbog njih sam bio jako utješen i molio Oca da ih ispuni svojim milostima i duhom.

Gledao sam ih s ljubavlju kao istinsku braću i nasljedovatelje. Ova utjeha je ipak bila popraćena gorčinom kad sam vidio veliki broj onih koji su nastavili srditi Božansku pravdu. U srcu Mi je bila gorljivost za slavu moga Oca i jako sam se uznemiravao vidjevši kako će Ga mnogi obeščašćivati. Zbog ove gorljivosti i Ja sam želio kazne, ali ljubav prema ljudima koja je gorjela u mojim grudima ipak ih nije htjela. Ona je svima željela vječno spasenje i radi toga sam i došao na svijet. Mučio sam se mnogim patnjama, prikazivao Ocu samoga sebe da na Mene spusti sve svoje bičeve kako će se to i dogoditi savršeno u mojoj muci. Prikazivao sam Mu sva svoja djela kao nadoknadu za sve ono u čemu moja braća imaju nedostatke i htio sam nadoknaditi za sve njihove grijehe i dati Ocu slavu, iskazati Ocu čast. Otac je jako rado primao ova moja trajna prikazanja i Ja sam Mu zahvaljivao, slavio Ga, blagoslivljao Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Neko vrijeme sam se zadržao u kući Marte i Magdalene, propovijedao, činio čudesa po čemu se moglo jasno uvidjeti moje Božanstvo. Sve sam tješio, poučavao, liječio bolesne, utvrđivao u vjeri i nauku sve one koji su Mi vjerovali, a bilo ih je puno.

Isusova Majka – gošća u Betaniji

Kada je došlo vrijeme poći dalje, Magdalena je bila već dobro poučena i postala je savršena učenica. Zbog toga sam razgovarao sa svojom predragom Majkom i rekao da ćemo mi poći dalje, a Ona neka ostane nekoliko dana kako bi tješila dvije sestre i brata i sav narod koji je bio tu. Jako sam volio ove osobe koje su Me ugostile zbog njihovog gostoprimstva, a još više jer su služili i ljubili Nebeskog Oca i opsluživali Božje zakone. Zbog toga sam se na poseban način brinuo o njima i činio sve što je potrebno da ih utješim. Moja Majka je rado pristala ostati da se u svemu vrši Božja volja iako je bila jako žalosna zbog mog odlaska. Svi su bili manje ožalošćeni od nje jer Me Ona više ljubila od drugih.

Iako su Me mnogi puno ljubili, nitko nikada nije mogao doći do toga da bude jednak u ljubavi mojoj Majci. Njeno srce je bilo puno boli kada je čula da odlazim i što ne ću više biti tijelom pored nje a i zbog toga što je znala da ću trpjeti velike napore u propovijedanju. Ona je znala sve moje muke te je trpjela više nego svi drugi. Pa ipak bila je snažna, velikodušna i nikada nije davala nikakav znak svoga velikog trpljenja. Koliko Mi je bila draga moja predraga Majka i koliko velike utjehe sam dobivao u njenom društvu! Trpio sam što ne ću biti s njom, ali i zbog toga što će Ona trpjeti što će biti daleko od Mene.

Suze Marte, Magdalene i Lazara

Nakon razgovora sa mojom predragom Majkom, dan prije moga odlaska, kazao sam Lazaru i dvjema sestrama da moram poći dalje propovijedati kako bih ispunio volju svoga Nebeskog Oca. Na ove riječi oni su jako plakali, posebno Magdalena koja Me gorljivo voljela. Ja sam ih tješio govoreći da im za nekoliko dana ostavljam svoju Majku te da ću se na poseban način brinuti za njih. U slučaju neke potrebe neka Me obavijeste i Ja ću ih doći utješiti. Puno sam razgovarao sa njima, kazao puno toga da ih ojačam i utješim, tražio sam od njih da uvijek mole moga Nebeskog Oca za obraćenje grješnika, da sav narod prihvati poziv na obraćenje i vjeruje mome nauku.

Molitva prije odlaska

Pošto sam utješio i potakao Martu, Magdalenu i Lazara, povukao sam se na molitvu i zadržavao se sa svojim Nebeskim Ocem, sve Mu preporučivao, na poseban način Magdalenu da se okoristi dobročinstvima Njegove milosti, Njegovim svjetlom, da bude vjerna u Njegovoj službi i ljubavi, u opsluživanju Božjeg zakona i svega onoga što sam je poučavao. Otac Mi je obećao ovu milost a Ja sam Ga još molio u ime sve svoje braće i svih naroda koji će prihvatiti moj nauk da im udijeli milost ustrajnosti. Vidio sam kako moj Otac u svojoj najvišoj providnosti daje svima milost i svjetlo da ostanu vjerni u Njegovoj službi. Mnogi će ostati vjerni i Ja sam se tome radovao i zahvaljivao Nebeskom Ocu, ali sam isto tako vidio mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti sve darove i ohladnjeti u službi i ljubavi prema mome Nebeskom Ocu.

Zbog njih sam trpio i molio Oca da im udijeli nove i veće milosti. Vidio sam da će se zbog ove nove milosti neki promijeniti, i na tome sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam mnoge muke i patnje koje su Mi bile pripravljene u službi propovijedanja i velikodušno sam ih prihvatio kako bih izvršio volju svoga Oca i sve Mu to prikazivao kao nadoknadu za uvrede kojim Ga vrijeđaju moja braća. Pismoznanci i farizeji su se radovali zbog mog odlaska iz Jeruzalema i željeli su da umrem u svojim patnjama ili da Me netko ubije. Odlučili su da će trajno slati svoje službenike kako bi znali što radim i kamo idem i da sve nagovaraju da ne vjeruju mojim riječima jer sam zavodnik i po đavlu činim tolike stvari jer sam opsjednut. Mnoge druge ružne stvari su govorili o Meni.

O, kolike muke sam proživljavao u svom srcu zbog ovih uvreda i progonstava, ali sam to prikazivao Ocu i molio da ublaži svoju pravednu srdžbu prema njima i Otac Me uslišavao jer su Mu bila draga ova moja prikazanja koja sam činio kao nadoknadu za grijehe i uvrede zlobnika.

Druženje Isusa sa svojom Majkom i Magdalenom

Poslije večernje molitve zadržao sam se ponovno u kući i nakon što smo svi zajedno jeli, zahvalio sam za ustrajnost u službi Nebeskom Ocu i u opsluživanju Njegovog zakona. Svi su bili pažljivi, slušali su Me sa suzama u očima. Nakon govora povukao sam se na odmor, samo Me slijedila Magdalena. Zadržala se veliki dio noći kako bi slušala razgovor između Mene i moje Majke. Magdalena je bila toliko gorljiva u ljubavi da dok sam bio u njihovoj kući, nije dopuštala da budem daleko od nje.

Kušala je slast i blagost mojih riječi. Zbog toga Me trajno željela slušati, a Ja sam joj to dopuštao da uživa u duhovnoj blagosti, da sve više upozna ispraznost i gorčinu stvari ovoga svijeta. Tu se zadržala neko vrijeme i slušala moje pouke, a zatim Me ostavila samog sa mojom Majkom i povukla se.

Nenadmašiva svetost Isusove Majke

Ostao sam sa Majkom, a Ona je izlijevala svoje muke i riječima Mi govorila koliko Me ljubi i koliko je velika njena samilost prema Meni. Ja sam je tješio, objašnjavao kako rado prihvaćam njenu ljubav i samilost, a Ona Mi je često ponavljala:

«Ljubljeni moj sine, zar ću ponovno biti lišena tvoje prisutnosti i tvojih Božanskih riječi? Ne ću te vidjeti, a znam da ćeš biti u muci zbog tolikih progonstava. Kako će se moje srce moći odmoriti ako Ti, živote moj, tako trpiš? Kako mogu živjeti dok si Ti, sin moj i Sin Božji, u tolikoj muci i patnji?»

A ja sam joj govorio sa ljubavlju i samilosti:

«Utješi se, moja predraga Majko, na misao da vršimo volju Božju. Doći će vrijeme kada ćemo trajno uživati u najvišoj radosti. Sada je vrijeme patnje i Ti trebaš sudjelovati u mojim patnjama zbog ljubavi koju imaš prema Meni jer ljubav koju imaš prema Meni čini da u svojoj duši doživljavaš sve muke koje Ja trpim. Utješi se, moja Majko, jer ti si jedina zbog koje sam lakše trpio. Samo ti si sva lijepa, sveta, izabrana, savršena u svemu, bez mrlje i ikakvog grijeha. Zahvaljuj mome Ocu što te obdario tolikim milostima i rado podnosi sve patnje iako si bezgrješna i nevina. Nasljeduj Me u svemu. Kao što na zemlji nema nikoga tko bi bio sličan tebi u trpljenju i tko Me nasljeduje kao ti, tako ne će biti nikoga ni na Nebu tko bi bio bliže Meni u vječnosti».

Moja Majka se ponizivala na ove riječi i sva se sjedinjavala s Božjom voljom i rado prihvaćala sve muke i žalosti Meni za ljubav.

Poticaj zaručnici

Nauči, o moja zaručnice, sjedinjavati u svemu svoju volju sa Božjom voljom i prihvaćati patnje kako bi Meni nalikovala koji sam tvoj uzor. Budi zadovoljna ako nemaš ni duhovnih utjeha kada je to po volji moga Nebeskoga Oca. Budi zahvalna na dobrima koja primaš i imaj jednu nježnu utjehu u svojim patnjama znajući da živiš po volji Mojoj i moga Nebeskog Oca. Iskaži nam tako ljubav koju imaš prema nama. Ne možeš to činiti bolje nego opslužujući Božji zakon i rado trpeći sve muke i bolesti koje će ti Otac poslati. Budi vjerna i ustrajna ako želiš doći u posjed one slave koja ti je pripravljena. Amen.

Knjiga VI

Ono što je Isus Krist učinio u svojoj nutrini tijekom propovijedanja po Galileji, u Nazaretu pri povratku u Jeruzalem sve do iskustva preobraženja na Taboru

Prvo poglavlje: Sin Božji odlazi iz Betanije sa svojim apostolima kako bi propovijedao po Galileji i ulazi u Nazaret i sve ono što je učinio u svojoj nutrini tijekom tog perioda

Polazak iz Betanije

Kad je svanulo i došlo vrijeme za naš polazak oprostio sam se sa svojom predragom Majkom, Lazarom i njegovim dvijema sestrama i ostavio njihovu kuću ispunjenu blagoslovima. Bili su utješeni zbog riječi koje sam im govorio a još više jer su ostali sa mojom Majkom. Gorljiva Marija Magdalena došla Mi je sa svojom uobičajenom ljubavlju, plakala i izlijevala svoju muku zbog mog odlaska. Nakon što sam je utješio blagoslovom uputili smo se bez ičega i prikazivali Ocu moje siromaštvo, napore i patnje. Molio sam Oca da se udostoji utješiti sve one koji slijede moje primjere, koji ponekad budu bez nutarnje utjehe po Božjoj odredbi i bez osjećaja Njegove sjetilne prisutnosti zbog čega često puta znaju biti jako ožalošćeni.

Zbog toga sam molio Oca da ih utješi u njihovim žalostima, udijeli im svoju milost kako bi mogli trpjeti strpljivo i da sve bude na korist njihovih duša. Vidio sam da Otac ih neće propuštati utješiti ih i pomoći svojom milošću. Zbog toga sam zahvaljivao u ime svih. Molio sam Ga i za sve one koji su se morali odreći prisutnosti osoba koje su im bile na utjehu da bude na pomoć dušama za dobivanje krjeposti. Otac Mi je obećao da će nadoknaditi u ovome te duše, utješiti ih i poučiti način kako se trebaju ponašati i djelovati kako bi bile Njemu po volji. Moj Otac ih je podučavao nutarnjim svetim nadahnućima na putu krjeposti i savršenstva koje su započele i koji Ja učim.

Vidio sam da će te Otac učiniti sa puno ljubavi i svi oni koji će biti obdareni tolikim milostima vidio sam i njih i zbog toga se radovao i zahvaljivao Ocu. Ali sam vidio i mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ove milosti te će sami sebe učiniti nedostojnima time što se nisu utjecali mome Ocu s povjerenjem u Njegovu providnost nego su stavljali svoje povjerenje u stvorenja te su bili zbog toga nesposobni primiti pomoć svoga Stvoritelja. Zbog ovih sam puno trpio i molio Oca da ih prosvijetli i pomogne im da shvate svoje zablude. Vidio sam da će zbog ove nove milosti mnogi biti prosvijetljeni, utjecati se Nebeskom Ocu i zadobiti ono što sam želio toliko žudio za njih, te sam zahvaljivao i slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe. Vidio sam da stvorenja neće spoznati velike milosti koje je Otac udjeljivao kad se udostoje da ih prosvijetli, pouči i utješi, a Ja sam to shvaćao kako je Otac bio velikodušan, kako se udostojao toliko učiniti za duše, te sam zahvaljivao u ime svih i slavio Njegovu dobrotu.

Na putu

Moji apostoli i Ja uputili smo se iz Betanije i dok smo pješačili poučavao sam ih da ljube strpljenje i progonstvo. To sam im unaprijed govorio da kada budu morali trpjeti neku muku neka ne dopuste da ih nadvlada strah. Moji apostoli su još bili slabi u krjeposti i zato sam ih trajno poučavao. Jako sam ih puno savjetovao, poticao i sve ono što sam im govorio govorim i svoj mojoj braći jer su to apostoli ostavili kao poticaj za sve, ostalo je zapisano. Već sam vidio moju braću koja će živjeti u svijetu misleći malo na svoje vječno spasenje, neće se nimalo brinuti da budu spremni u času smrti tako da će većina njih u tom krajnjem trenutku biti bez dobrih djela. Zbog toga sam često govorio:

«Neka vaši bokovi budu opasani savršenom uzdržljivošću a neka gori svjetiljka u vašim rukama. Činite dobra djela i budite kao oni ljudi koji čekaju svoga gospodara da se vrati sa svadbe i da mu u svakom času budu spremni otvoriti. Blago onim slugama koji kada gospodar dođe nađe ih budne, bilo koji čas da dođe. Kao što otac obitelji da zna u koji čas se doći lopov bdio bi da ne okrade njegovu kuću. Tako i vi budite uvijek spremni jer ne znate časa kada će doći Sin Čovječji i bdijte jer taj čas se doći kada se budete najmanje nadali. Ne znate ni dana ni časa, zbog toga bdijte».

Apostoli su Me pažljivo slušali i često postavljali neka pitanja jer su bili jako nepoučeni a Ja sam im odgovarao sa puno strpljenja i ljubavi. Imao sam samilosti prema njihovom neznanju i njihovim nepoučenostima. Neki puta sam im govorio o strogom sudu kojem će morati položiti račun za sva svoja djela pa i za isprazne riječi kako bi bili jako odmjereni u svojim mislima, riječima i djelima. Govorio sam im s puno gorljivosti i ljubavi ne samo u prispodobama kako sam to govorio svem narodu jer su oni jasnije shvaćali moju osobu i bili više prosvijetljeni od drugih pa sam im izravno govorio.

Zbog toga sam ih poučavao dobru u svemu jer su te pouke trebale poslužiti svima. U duhu mojih učenika urezale su se sve riječi koje sam im govorio a Ja sam molio Oca za ovu milost da se po njima objavi i drugi koji će Mi služiti te to bude na korist svoj mojoj braći i

sljedbenicima. Dok sam im govorio ove riječi vidio sam kako će se mnoga moja braća okoristiti i činiti ono što sam preko mojih apostola govorio. Zbog toga sam se radovao i zahvaljivao Ocu. Vidio sam i mnoštvo onih koji ne samo da se neće okoristiti tim riječima nego će ih prezirati te sam zbog njih puno trpio. Moje srce je jako željelo da svi slijede ono što sam im ostavio kako bi mogli zadobiti vječno spasenje.

Žarko sam molio Oca da ih prosvijetli, da kada budu slušali ili čitali moje riječi u Evanđelju da se predaju istini koja je sadržana u tim riječima. Vidio sam da će Otac to učiniti da će se mnogi okoristiti mojim riječima tako će se pokajati i činiti sve ono što se traži u Evanđelju uz pomoć posebne Božje milosti. Tome sam se jako radovao i zahvaljivao Ocu. Ali vidio sam i mnoštvo onih koji će prezreti i zloupotrijebiti Božju milosti i zbog njih sam jako trpio.

Ljubav prema svome gradu

Uputili smo se prema Nazaretu, gradu u kojem sam odrastao gdje Me je privlačila velika gorljivost koju sam imao za spasenje mojih sugrađana. Htio sam ići tamo i propovijedati iako sam znao da će odbaciti Mene i moje apostole ipak sam tako krenuo jer sam htio učiniti sve što je potrebno za njihovo spasenje. Apostoli su Me poticali da idem tamo jer su jako željeli da moji sumještani čuju moje riječi i prihvate moj Božanski nauk. Ali Ja sam im kazao unaprijed da Me neće primiti i vjerovati mojim riječima nego će Me čak pokušati i ubiti kako bi zadovoljili željama pismoznanaca i farizeja.

Oni su poslali poslanike da govore protiv Mene i da Me se pokuša ubiti tako da ću na kraju biti vrijeđan u svom zavičaju, a moj život će završiti tako da će Me ubiti na poticaj velikih svećenika a Ja sam već shvaćao svu njihovu zlobu i klevete protiv Mene. oni su redovito pričali o tome kako sam Ja jedan bijedni zavodnik i širili te glasine. Apostoli su se jako čudili mojim riječima i nisu mogli vjerovati onome što sam im govorio. Žalostili su se te Me hrabrili riječima:

«Neće tako biti Učitelju jer Ti imaš riječi života. Tvoja osoba privlači sebi sva srca».

Ja sam odgovarao da su ona zlobna srca tvrda i teško se predaju Božjem glasu. Išli smo u Nazaret a prije nego što smo ušli molio sam Oca da obrati taj narod, a Otac je bio jako srdit na njih jer se neće okoristiti posebnim milostima da sam Ja bio jedan od njih i toliko vremena proveo s njima. Imali su tako jasno svjedočanstvo o mojoj svetosti, svetosti moga života a ipak će dopustiti tako lako da se njihov duh podloži mojim neprijateljima. Zbog toga sam puno molio Nebeskog Oca da ublaži svoju srdžbu. On je bio spreman udijeliti im svoju milost kada pristanu na istinu koju ću Ja objaviti. Vidio sam da nakon svega što ću reći da se neće obratiti i pristati u istini, naprotiv da će biti još više protiv Mene.

Đavao se jako trudio raznim napastima i sugestijama. On je to činio protiv Mene u svim mjestima gdje sam trebao doći. Trudio se shvatiti tko sam, sumnjao je da sam Ja uistinu obećani Mesija zbog djela koja sam činio i zbog velike sile koju je trpio u mojoj prisutnosti jer se nije mogao oduprijeti mojim zapovijedima i morao je odmah napustiti tijela opsjednutih koje su dovodili do Mene. Budući je neprijatelj bio preohol nije se mogao uvjeriti da živim u tolikoj poniznosti i da se u svijetu pojavljujem na tako siromašan i jednostavan način. Zbog toga je na sve načine nastojao shvatiti tko sam Ja uistinu.

Sve je napastovao protiv Mene kako ne bih ja postao nestrpljiv i ne bi li zamjerao onima koji su Mi bili protivni. Vidjevši da u tome ne uspijeva đavao je bjesnio. Bila mu je muka podnijeti da Ja imam vlast nad njim i silu koja ga tlači i na svim mjestima kuda sam išao snažno sam ga gonio ne samo riječima nego i izgledom. Molio sam jako puno moga Oca da prosvijetli svojim svjetlom duše da shvate đavolske zasjede i napasti da čuju moju riječ, da

se prosvijetli njihov duh koji je bio pomračen. Uistinu, moja riječ je imala ovu snagu da raspr̀si u duh onih koji su dobrovoljno slušali sve tame koje je u njih sijao neprijatelj.

U Nazaretu

Na kraju moje molitve ušli smo u grad i već je bilo kasno. Sa apostolima sam pošao u kuću moje predrage Majke, proveo sam cijelu noć u molitvi Ocu. Nije bilo nikoga te večeri tko bi se udostojao dati nam nešto za okrjepu. Moja kuća je bila siromašna, u njoj nije bilo ničega. Zbog toga smo trpjeli bili gladni i žedni. Molio sam Oca da se udostoji učiniti ovdje što je već i prije činio. Otac Mi je uslišao i svojom milošću ispunio duše mojih apostola, utješio ih jer je to mjesto bilo ono gdje se dogodilo čudesno divno otajstvo mojeg utjelovljenja. A apostoli koji su bili utješeni u duši tako se odrazilo na njih da su bili i siti u tijelu zbog Božje snage. Zbog toga su se neko vrijeme odmarali.

Ja sam cijelu noć proveo na mjestu gdje sam uzeo ljudsku narav i postao tijelom u prečistom krilu moje Majke i zahvaljivao sam Ocu, blagoslivljao u ime cijelog svijeta što je Mene poslao. Vidio sam da će mnoga moja braća zaboraviti na tako veliko dobročinstvo te sam htio nadoknaditi za njihove nedostatke. Proveo sam veći dio noći u molitvi, trajno zahvaljujući i prikazujući mome Ocu Mene za svu moju braću.

Ubojite nakane Nazarećanina

Ujutro sam izašao s apostolima u grad i svi su Me prepoznali pa ipak nitko Mi nije kazao čine zahvalnosti ili dobrodošlice. Neki su Me već čuli kako sam propovijedao te su se divili mojoj mudrosti no ipak bili su jako protiv. Znali su da Me pismoznanci i farizeji progone i mrze do smrti i svi su pristali uz njih. Odlučili su da će Me gurnuti sa brijega. Koliko sam puno trpio zbog ove njihove zlobe prema Meni još više jer sam kroz dvadeset godina među njima živio.

Svi su vidjeli svetost moga života, bio sam poučen u siromašnoj kući moje Majke i svima sam davao najveći mogući primjer vanrednih krjeposti. Vidio sam kako će mnoga moja braća biti nepravedno progonjena iako su nevini, kako će ih zlobnici mrziti. Zbog toga sam molio moga Oca da im udijeli milost da trpe progonstva i strpljivo Me nasljeduju. Moj Otac neće propuštati da im udijeli ove milosti i zato sam se jako radovao jer sam vidio da će Me mnogi nasljedovati. Sve sam ih gledao sa posebnom ljubavlju i gorljivošću i molio za njih nove milosti od Oca na poseban način nutarnje utjehe u svim mukama i progonstvima i obećanje milosti njihovim dušama.

Propovijed u Nazaretu

Išao sam kroz grad i naišao na mjesto gdje se skupilo mnoštvo ljudi da Me vide jer su čuli mnoge riječi o tome što sam činio i čudesima koja su se drugdje dogodila. Došli su iz radoznalosti a Ja sam propovijedao gorljivo na slavu moga Oca i spasenje duša. Dok sam propovijedao đavao je mnoge poticao i složili su se sa poslanicima pismoznanaca i farizeja te su odredili da Me bace s brijega na kraju mog govora. Međusobno su se savjetovali kako to učiniti.

Kada su se složili čekali su da završim a na kraju sam ih opomenuo zbog njihove zlobe i nezahvalnosti na tolikim dobročinstvima koja im je moj Otac učinio. To sam kazao jer sam shvaćao i prožimao tajne njihovog duha i srca i da shvate da je u Meni Božanstvo, da se obrate i promijene u svojim nakanama. Ali oni otvrdli u svojim zabludama i potaknuti

paklenim neprijateljem još više uvjereni od mojih neprijatelja nisu se predali mojoj istini. Vidio sam njihovu zlu volju i molio Oca da im oprosti i ne kazni ih kao što su to zaslužili. Otac je uvažavao svoju srdžbu zbog mojih molitava.

Na vrhu brijega

Na kraju moga govora približili su Mi pretvarajući se da Mi žele iskazati dobrodošlicu i ispratiti Me i vodili Me tako gdje su odlučili da će Me baciti da umrem. Udovoljio sam njihovoj molbi kako bi bolje shvatili krjepost koja je bila u Meni i da ako Ja ne pristanem na njihove planove da ne mogu ništa učiniti protiv Mene. Ipak nisam propustio opomenuti ih kao nezahvalne za tolika dobročinstva ali su bili zaslijepljeni svojim strastima i zbog želje da služe farizejima bili su otvrdli u svojoj sljepoći. Kada su došli na određeno mjesto svi su dotrčali prema Meni ne bi li Me gurnuli sa visine a Ja sam im tada jasno pokazao znak moje moći tako da Mi ništa nisu mogli učiniti, nisu Me mogli vidjeti, nisu Me mogli pogledati nego smo moji učenici i Ja otišli drugdje propovijedati prolazeći između njih.

O moja zaručnice, ovo je bio doček koji su Mi priredili moji sumještani, a moje srce je bilo jako ogorčeno. Prikazivao sam Ocu ovu moju muku kao nadoknadu za uvrede koje Mu se nanose. Molio sam Oca da udijeli milost mojim sljedbenicima posebno onima koji će Me nasljedovati u tim vježbama da ne samo kada ih napadaju neprijatelji istine koju oni propovijedaju da se spase od njihovih ruku nego da njihove osobe koje su potrebne za spasenje i opće dobro drugih budu pošteđene. Vidio sam kako će moj Otac udijeliti tu milost i s divnom providnošću osloboditi ih iz ruku neprijatelja i Ja sam Mu na tome zahvaljivao. Kada sam otišao sa svojim apostolima iz Nazareta ostali su svi oni koji su Me htjeli ubiti a kada su vidjeli čudo koje se dogodilo da sam im bio oduzet iz ruku, oni su se divili ali se nisu kajali zbog svojih zabluda te su to sve skupa pripisali đavlu. Poslanici farizeja i pismoznanaca govorili su da sve to činim po đavoljem utjecaju, da sam predan đavlima te su sve više raspaljivali srdžbu protiv Mene, ali se nisu više usuđivali tražiti Me. Moje srce je bilo sve više ranjeno zbog ovih nepravdi i kleveta protiv Mene poglavito jer su moji sumještani tako loše mislili o Meni. To je Meni bila velika muka a još više jer sam im toliko želio dobro. Kako sam to činio svima toliko više sam želio učiniti mojim sumještanima jer sam ih puno ljubio budući sam živio među njima dugo vremena.

Ali oni to nisu htjeli nego su se okrenuli protiv Mene. Podnosio sam ovu muku sa najvećom mogućom strpljivošću i kao obično trpio od svih iako Mi je ova muka bila veća od drugih. Još više se povećala moja patnja jer sam trpio od onih koje sam više obdario, koji su dobili veća dobročinstva od Mene, a oni su me i više progonili i dizali se protiv Mene. prikazivao sam ovu moju muku Nebeskom Ocu i molio da se udostoji dati milost i krjeposti onima koji će trpjeti progonstva od onih kojima su činili dobro i onima kojima su se oni pokazali kao prijatelji. Ova progonstva su ona koja više ožalošćuju i uzrokuju muku u ljudskom srcu. Otac je obećao da će udijeliti tu milost i vidio sam kako će se mnogi njome okoristiti te sam se radovao. Ali sam vidio i veliki broj onih koji se neće njome okoristiti nego je prezreti, predati se svojim strastima i osvećivati se. Zbog njih sam puno trpio i još više jer će moj Otac biti vrijeđan zbog ovih obijeda.

Poticaj zaručnici

A ti, o moja zaručnice, potrudi se nasljedovati Me, strpljivo podnosi svaku muku kada vidiš da si ožalošćena zbog onih kojima si činila dobro. Sjeti se što sam Ja trpio od svojih sumještana, koliko sam im dobra učinio. Čujem kako sam tijekom cijelog svog života činio dobro ali nisam se ni na koga ljutio iako su Me teško vrijeđali riječima i djelima. Za sve njih

sam molio moga Nebeskog Oca, za sve njih prikazivao moje zasluge, trpljenja. Nikoga nisam isključivao iz dobročinstava mojih prošnji i molitava. Na to jako pazi jer želim da Me savršeno nasljeduješ trpeći sve strpljivo, moleći za sve ne isključujući nikoga pa i one koji su te teško povrijedili, ti se trudi činiti njima dobro.

Drugo poglavlje: Sin Božji otišao je iz Nazareta svojim apostolima propovijedati u Galileju i ono što je činio u svojoj nutrini od tog trenutka pa do obraćenja žene Samarijanke

Tijekom putovanja

Izašao sam iz Nazareta sa mojim apostolima i bio jako ožalošćen zbog toga što je narod tako loše odgovorio na tolika moja dobročinstva. Bio sam jako ogladnio i kako bih uzdržao moju ljudsku narav kao i moji učenici osjećali smo veliku potrebu za okrjepom. Išli smo kroz polje. Oni su već bili naviknuti ali su bili jako potišteni zbog okrutnosti koju su prema Meni iskazali moji sumještani. Nije bilo nikoga tko bi nam dao samo gutljaj vode, naprotiv htjeli su Me samo tako mučno ubiti. Zbog toga su Mi se žalili i govorili:

«Moj Učitelju, kako možeš trpjeti toliko okrutnosti i nezahvalnosti?»

A Ja sam im odgovarao da sam rado trpio kako bi ispunio volju moga Oca koji je htio da budem podložan svakoj vrsti trpljenja kako bi dao primjer kako se trebaju ponašati moji sljedbenici nakon moje smrti tj. kako ću morati trpjeti progonstva i muku, kako će se prema Meni loše ponašati, biti nezahvalni, vrijeđati Me a Ja ću to sve strpljivo podnositi i oni će to tako trebati činiti vidjevši da sam se Ja tako ponašao. Govorio sam da se ne čude ako ih svijet mrzi i progoni jer vide kako prije njih mrze i progone Mene, a oni budući su moji učenici ne trebaju umišljati ili zahtijevati da budu viši od Mene koji sam njihov Učitelj i Gospodin.

Zbog toga neka se zadovolje time da se na ovom svijetu budu ponašali prema njima kao što su se ponašali prema Meni i da se ne boje jer moj Otac će se na poseban način brinuti za njih i bez Njegova dopuštenja nitko im neće moći nauditi. Tako sam im propovijedao i govorio o mnogim progonstvima koje će morati podnijeti Meni za ime tako da budu spremni trpjeti, sjete se mojih riječi i onoga što sam Ja trpio. Poticao sam ih da se ne boje, uvjeravao ih o nagradi koja je za njih pripravljena kod moga Nebeskog Oca. Na navještaj trpljenja jako su se preplašili te sam ih zbog toga tješio obećanjem Božje nagrade. Još su bili slabi u krjeposti pa je svako i najmanje trpljenje kod njih uzrokovalo zabrinutost i muku iako sam bio s njima i nisu se bojali ali njihov strah je bio da će Me izgubiti. Često su međusobno govorili da će na kraju pismoznanci i farizeji koji Me toliko progone uspjeti ubiti Me. To je bio njihov strah te su govorili:

«A što ćemo tada činiti? Kako ćemo moći podnijeti trpljenje bez našega Učitelja?»

Obeshrabrivali su se a Ja sam ih tješio, uvjeravao u Božju pomoć i Očinsku brigu koju će prema njima imati moj Nebeski Otac. Time su bili utješeni ali često su se vraćali na to da padnu u strah. Puno sam trpio vidjevši ih tako slabe i bojažljive nakon što su dugo vremena boravili sa Mnom i što sam ih toliko poučavao ipak sam ih podnosio sa strpljenjem i imao samilosti prema njihovoj slabosti i krhkosti. Budući da sam ih toliko poučavao vidjeli su koliko trpim koji sam bio njihov Učitelj i uzor.

Molio sam moga Oca i prikazivao moje zasluge za njih. Vidi sam zatim mnoštvo moje braće i sljedbenika koji će biti slabi u krjeposti tako da će se bojati progonstava i muka. Zbog njih sam jako puno trpio i molio moga Oca da im udijeli snagu da mogu sve trpjeti s radošću na Njegovu slavu nasljedujući Mene. Kako bi im zadobio ove milosti prikazivao sam moje

patnje, moja djela u njihovo ime, a Otac Me tješio obećavajući da će im dati milost, a Ja sam vidio da će ova nova milost mnoge okrijepiti, ojačati te da će mnogi trpjeti muke i progonstva na slavu moga Oca i to podnositi na čast Njegova imena, te će to velikodušno trpjeti. Zbog toga sam bio jako utješen i zahvaljivao Ocu. Ali sam bio i jako ogorčen u mojoj utjesi vidjevši kako će mnoga braća zloupotrijebiti te milosti i kako će biti nadvladani strahom i sebeljubljem te će napustiti moj put i neće Me više nasljedovati i odvratiti se od dobra koje su započeli. Nisu se htjeli podložiti da trpe ono što je moj Otac udostojao dati ljudima kao prigodu da zadobiju veće zasluge.

Zbog toga sam ponovo molio Oca da ih prosvijetli, da im udijeli još više milosti tako da mogu shvatiti svoje zablude. Otac Mi je obećao da će to učiniti. Zbog ove veće milosti mnogi će doći k sebi i odbaciti svoje zablude, greške i ponovno se vratiti da Me nasljeduju. Zbog njih sam se radovao i njima sam zaslužio mnoge milosti kod mog Nebeskog Oca. Ali sam trpio zbog onih koji će ostati u zasljepljenosti, koji će zloupotrijebiti sve velike milosti koje sam zaslužio i izmolio kod moga Nebeskog Oca.

Vegeterijanska hrana

Nastavljajući put sa mojim apostolima koji su bili ožalošćeni i potrebni okrijepe. Ja sam ih tješio mojom prisutnošću i riječima. Te noći bili smo u polju uz puno muke na otvorenom jedino smo se okrijepili biljkama koje smo tu pronašli. Osjećao sam muku zbog njihove patnje. Zbog toga sam ih tješio mojim slatkim riječima. Vidio sam da će se mnogi moji sljedbenici često naći u takvoj sličnoj situaciji, da će biti progonjeni, ožalošćeni, da će trpjeti tolike patnje, biti u tolikim potrebama posebno oni koji će se truditi da Me nasljeduju, propovijedaju i rade na obraćenju tolikih duša. Prema njima sam imao veliku samilost i molio Oca da im duh ispuni utjehom da uz toliko žalosti i trpljenja u tijelu izlije u njihovu dušu Božanske utjehe.

Vidio sam kako će to Otac učiniti i to obilno na takav način da se neće obazirati na tjelesna trpljenja zbog nutarnjih duhovnih radosti koje On ulijeva u njihove duše. A Ja sam se radovao vidjevši to i htio sam biti bez ikakve utjehe ali sam htio da moja braća koja su ožalošćena zbog Mene i zbog rada na spasenju svoga bližnjega kušaju utjehu. Zahvaljivao sam Ocu na tolikoj dobroti u ime svih iako su oni prepoznavali dobročinstva i zahvaljivali nikada nisu mogli dovoljno zahvaliti na tome. Zbog toga sam Ja nadoknađivao ove njihove nedostatke. Kad sam bio sa mojim apostolima u polju na otvorenom hranili smo se samo biljkama i vodom a nekada je i to nedostajalo. Molio sam često Oca da neke biljke budu ukusne apostolima a Ja sam htio jesti onakve kakve su obično i bile. Otac je izlazio u susret njihovim potrebama. Zbog toga su moji apostoli bili nahranjeni i osnaženi. Shvaćali su milost koju su primali te su zahvaljivali Nebeskom Ocu i sve se više divili Njegovoj očinskoj Božanskoj providnosti.

Zahvaljivao sam u ime svih i molio Ga da to učini sa svom mojom braćom i sljedbenicima tj. da se udostoji svima im udijeliti da im bude ukusno ono što nađu na otvorenom budući da zbog svoga siromaštva neće moći jesti drugo nego biljke. Otac Mi je obećao tu milost. Vidio sam kako se u svojoj velikoj providnosti brine za svoju djecu i dopušta da biljke imaju dobar ukus kako bi se moji službenici mogli hraniti u tolikim mukama, te sam zahvaljivao u ime svih.

Osjećaj apostola

Cijelu noć proveli smo na otvorenom. Moji apostoli su se odmarali a Ja sam molio Oca, prikazivao Mu moje patnje kao nadoknadu za mnoge uvrede kojim su Ga vrijeđala moja

braća. Slijedećeg jutra na putu sa mojim učenicima poučavao sam ih a oni su trpjeli vidjevši Me u tolikim mukama jer je moja ljudska narav bila nježna i profinjena. Zbog toga su mislili da su Moje patnje puno veće, da ih Ja puno dublje doživljavam. Petar koji Me puno ljubio žalostio se više od drugih. Zbog toga se ponudio da ide tražiti hranu da jedem. Odgovorio sam da sam došao na ovaj svijet kako bi trpio i iskazao zadovoljstvo Božanskoj pravdi za sve uvrede koje Mu ljudi nanose te da svima budem primjer savršenstva i pokore, te sam im govorio da se ne žaloste zbog onoga što sam trpio nego zbog uvreda koje se nanose mom Nebeskom Ocu.

Ipak sam rado prihvaćao njihovu samilost jer su na takav način odgovarali na veliku ljubav koju sam imao prema njima koji su toliko trpjeli zbog toga što Me slijede. Prikazivao sam Ocu ovu moju samilost kao nadoknadu za uvrede koje su Mu nanosila moja braća, zbog okrutnosti prema svojim bližnjem. Nisu imali samilosti u njihovim žalostima niti im priskočili u potrebama. Molio sam da svima udijeli jednu goruću ljubav i duh samilosti posebno onima koji su se brinuli za duše, da im budu milosrdan u njihovim potrebama, da im pomogne. Molio sam i za one koji se brinu za njihova tijela posebno potrebnika. Vidio sam da će biti toliko okrutnosti i da se ne skandaliziraju i prikazuju Ocu te svoje muke. Molio sam da ne odustanu od službe i prezru Očevu brigu i Njegovo vodstvo. Vidio sam da će ovakvim okrutnostima biti jako vrijeđan moj Nebeski Otac, zbog toga sam jako i ustrajno molio. Vidio sam kako moj Otac čini ono za što sam molio i kako će se mnogi okoristiti tom milošću i nadvladati svoju narav. Vidio sam dobro za bližnjega koje će iz toga proizlaziti i zahvaljivao Ocu, molio Ga da im sve više udijeli duh samilosti, ljupkosti, blagosti prema bližnjemu u potrebi. Trpio sam vidjevši da će mnogi sa svom milošću koju im dade moj Otac biti okrutni, bez samilosti, zloupotrebljavati milost i svjetlo.

Zbog njih sam još više trpio jer će nanositi štetu svojem bližnjemu a tako će zaslužiti i kazne i sami neće naići na samilost pred mojim Ocem jer je nisu iskazivali prema svome bližnjem. Zbog toga sam molio Nebeskog Oca da udijeli strpljenje i predanje svima onima koji će trpjeti zbog tolike okrutnosti. Vidio sam kako to Otac čini dajući svoju milost onima koji trpe zbog nedostatka ljubavi koja im neće biti iskazana. Mnogi će to strpljivo podnijeti te će tako zadobiti mnoge zasluge. Ja sam na tome zahvaljivao mome Nebeskom Ocu.

U Galileji

Nastavio sam svoje putovanje s velikom željom da svi narodi spoznaju milosrđe koje im je iskazao moj Nebeski Otac i željom za Njegovom slavom. Kada smo došli u mjesta gdje su već prije bili moji apostoli i naviještali moje propovijedanje prije nego što sam ušao molio sam Oca za sve stanovnike da ih prosvijetli da prihvate moj nauk. A Otac je to i činio. Zbog toga kada smo ušli počeo sam propovijedati s velikom gorljivošću a skupilo se mnoštvo ljudi. Mnogi su Me već željno čekali jer su Me smatrali velikim Prorokom budući se proširio glas po svoj Galileji o čudesima koja sam činio u Jeruzalemu i u Judeji. Dok sam propovijedao čudili su se i bili zadivljeni slušajući Me, a njihova srca su bila raskajana a to su uglavnom bili jednostavni i neuki ljudi te sam im propovijedao u prispodobama kako bi bolje shvatili moj nauk.

Kad sam ulazio u ta mjesta i propovijedao narod Me ljubazno primao iako su tu već bili poslanici pismoznanaca i farizeja i poticali da se ne vjeruje mom nauku jer sam prema njima bio zavodnik. Pa ipak čuvši moje riječi i vidjevši Mene i moju osobu sumnja se raspršivala u srcima onima koji su Me gledali i slušali i odbacivali su svaku zlu primisao protiv Mene. svatko je jasno shvaćao svetost moga nauka i savršenstvo moga života. Zbog toga su vjerovali u Mene. Bilo je i onih koji su pristajali uz tvrdnje pismoznanaca i farizeja jer su bili otvrdla srca i zlobni, slični njima. Mnogi grešnici su se obraćali po mojoj propovijedi, a

poslije bi dolazili kako bi ih poučio. Primio sam ih pokazujući im ljubav i poučavajući ih a moje riječi su se utiskivale u njihov duh, a još puno više u njihova srca.

Cijeli dan sam propovijedao, poučavao i liječio bolesnike koje su donosili. Tako sam se trudio cijeli dan a noć sam provodio u molitvi. Nije za Mene bilo odmora za vrijeme mog propovijedanja i javnog nastupa osim jako kratkih trenutaka jer gorljivost za slavu moga Oca i spasenje duše Me trajno držala i poticala na molitvu i propovijedanje ili poučavanje ili tješenje ožalošćenih te sam liječio bolesnike. Nakon što sam kratko propovijedao narodu u jednom mjesto odlazio sam u drugo i činio isto tako. Mnogi od onih koji su Me slušali slijedili su Me kako bi ponovno slušali moje Božanske riječi koje su ispunjavale njihovo srce posebno oni koji su bili jednostavni i dobre volje.

U Kafarnaumu

Išao sam propovijedati i stigao sam do Kafarnauma koji je bio veliki grad i s puno stanovnika. Tu sam se zadržao dugo vremena, činio čudesa i poučavao narod. A bilo je i onih koji su iz ljubavi prema Meni i mojim apostola dali mjesto za boravak tako da smo se mogli okrijepiti u našoj potrebi. Kao i obično Ja sam se hranio kruhom i vodom što je dosta za uzdržavati Me u životu a često sam se znao i toga odricati. Trpio sam i podnosio mnoge napore, pa i glad i žeđ tijekom više dana. Prikazivao sam ovaj moj post Ocu kao nadoknadu za uvrede koje Mu nanose moja braća koji su bili toliko neuredni u jelu i piću, kao i za obraćenje grešnika koji su bili u mjestima gdje sam išao propovijedati.

Zadržavajući se u Kafarnaumu zadržavao sam se propovijedajući i podučavajući narod a došlo je puno ljudi i iz okolnih mjesta. U tom gradu je bilo pripadnika raznih naroda i svi su dolazili slušati moju riječ i u svima je moja riječ imala divne učinke. Činio sam mnoga čuda i dogodila su se divna obraćenja grešnika, liječio sam bolesne, vraćao vid slijepe, ozdravljao hrome, izgonio đavle iz ljudi i svima donosio okrjepu, utjehu i olakšanje. Ali bilo je i onih koji su se protivili mom nauku i svim mojim djelima jer su imali tvrdo i protivno srce. Ali neki od njih su se ipak obratili i spoznali istinu. Drugi su Me progonili i uvijek odbacivali da čuju moju riječ. Ovi su uzrokovali veliku gorčinu u mom srcu koje je jako željelo spasenje svih a imali su tako veliku prigodu za slušati Me, a oni su to izbjegavali. Molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate istinu.

Otac je to i učinio, neki su se okoristili tim svjetlom, a drugi su ga prezreli. Jako sam se trudio i naprezao u ovom gradu, činio mnoga čudesa koja su potvrđivala istinu onoga što sam propovijedao. Nakon što sam ovdje mnogo propovijedao i poučavao narod išao sam u druga mjesta u Galileji. Svuda kuda sam prolazio činio sam čudesa, liječio ljude na duši i tijelu.

Zasjede pismoznanaca i farizeja

Službenici i poslanici pismoznanaca i farizeja često su dolazili k Meni s praznim pitanjima. Bili su uvijek iznova uvjereni da će Me uspjeti uhvatiti u riječi, isto tako iznenađeni kada sam razotkrivao njihovu zlobu jer su odlazili zbunjeni. Po Jeruzalemu i okolnim mjestima proširio se glas o mnogim čudesima koja sam činio u Kanfarnaumu.

Pismoznanci i farizeji su bijesnili i često se skupljali na savjetovanje što bi mogli učiniti protiv Mene jer su već vidjeli i shvatili da ono što su činili je isprazni i da je narod puno više bio spreman prihvatiti Mene i više ljubio moju osobu. Zbog toga je njima sve više rasla zavist i neuredna strast te nisu imali nikakvog odmora. Trajno su bili uznemireni, bojali su se da će Me narod izabrati za svoga kralja te su međusobno govorili:

«Ovaj ne želi drugo nego da bude kralj, on želi vladati. Zbog toga ide lutajući od mjesta do mjesta, sabire narod kako bi bio glavar tom narodu. Ako to uspije ostvariti i izaberu ga za kralja jao nama. Što će nam se sve zlo zbog toga dogoditi? Doći će Rimljani, oduzet će nam zemlju, bit ćemo protjerani, izgubit ćemo naše dostojanstvo i autoritet koji imamo. Njemu će pripasti kraljevstvo a mi ćemo sve izgubiti».

Govoreći ove riječi uzajamno su se poticali, sve više bijesnili i odlučili da Me je potrebno ubiti. Zbog toga se svatko trudio na sve načine izvršiti taj plan. Budući da im do tada to nije uspjeli istraživali su sve moguće načine kako da to učine i sa ovom odlučnošću završili svoje savjetovanje.

Srdžba stanovnika Nazareta

I u Nazaretu se govorilo puno o čudesima koja sam činio u Kafarnaumu. Budući da sam tamo proveo puno vremena moji sumještani su mrmljali protiv Mene, bili su sve više bijesni jer kada sam bio među njima nisam toliko toga učinio. Bili su toliko zaslijepljeni da nisu shvaćali da sam prije došao k njima propovijedati kako bi im učinio dobro ali su Me oni potjerali i htjeli ubiti. Vidjevši njihove nakane shvaćao sam sva njihova mrmljanja kao i ona farizeja i mnoga proklinjanja koja su izgovarali protiv Mene. Zbog toga sam puno trpio. O, koliko je muke podnosilo moje srce, Ja sam sve to trpio šuteći, strpljivo podnosio, nikada se nisam žalio čak niti onima najbližima i najdražima.

Sve sam prikazivao Ocu moleći Ga da prihvati moje trpljenje, da oprosti mnoge grijehe i uvrede koje Mu se nanose i koje su Mu se nanosile u mojoj osobi. Moj Otac je ublažavao svoju srdžbu, prihvaćao ova moja prikazanja, a Ja sam Ga slavio u beskrajnoj dobroti i molio da da svoj mojoj braći i sljedbenicima veliko strpljenje da trpe sva mrmljanja protiv njih, sva protivljenja koje će zlobnici njima uzrokovati. Molio sam da im da miroljubivo srce, samilosno prema onima koji ih vrijeđaju i goruću želju da Me nasljeduju, da mole za one koji ih progone, vrijeđaju, da uzvraćaju dobro za zlo, da prikazuju Ocu svoje muke i trpljenja za one koji zlo čine kako bi moj Otac oprostio i ublažio svoju srdžbu. Otac nikada nije propuštao udijeliti milost i mnogi će se okoristiti nasljedujući Me.

Zbog njih sam se jako radovao i uživao, zahvaljivao mome Ocu i molio da sve više bude milosrdan, da ih ispuni Duhom Svetim i milošću. Ali sam vidio i mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti te milosti i činiti drugačije a Ja sam zbog toga trpio jer su oni zloupotrebljavali milost koju sam im zaslužio i tako su gubili zasluge koje su mogli zadobiti. Trudio sam se nadoknaditi mome Ocu za sve milosti koje je davao mojoj braći a koju su oni zloupotrebljavali i na koju nisu odgovarali. Savršeno sam vršio volju moga Oca i sve sam to prikazivao kao nadoknadu za sve nedostatke moje braće.

Prolazeći kroz Galileju

Propovijedao sam po gradovima Galileje a mnoštvo naroda Me slijedilo. Željeli su čuti moje riječi jer je moja riječ učinkovito prožimala njihova srca. Sve sam ih tješio bilo riječima, bilo djelima, ozdravljao njihove bolesnike, osvjetljivao njihov duh. Ali ipak nisu smatrali u toj svojoj živoj vjeri da sam obećani Mesija. Oni su Me držali za velikog Proroka iako su već mnogi mislili o tome da bi možda mogao biti Mesija ipak o tome nisu govorili niti tvrdili. Ipak vjerovali su mojim riječima, vjerovali u Mene i divna djela koja sam činio i zbog nauka koji sam naučavao, te divne privlačnosti i kreposti koju su vidjeli u Meni.

Ali utjeha koju sam doživljavao zbog jednostavnog naroda bila je popraćena gorčinom zbog onoga što su činili u svojoj zlobi i perverznosti pismoznanci i farizeji. Toliko je bila

velika moja muka vidjevši njihovo protivljenje da je to bila gorčina svakoj mojoj utjesi kada bih vidio da su mnogi prihvaćali moj nauk i vjerno ga slijedili.

U kući Šimuna Petra

Išao sam i u kuću Šimuna Petra jer Me molio da ozdravim bolesnicu koja je tu bila. Tu sam propovijedao kao i obično na drugim mjestima. Taj narod Me je primio s ljubavlju i mnogi grešnici su se u tom mjestu obratili, a zbog ljubavi koju sam imao prema Petru jako sam blagoslovio njegovu kuću nebeskim blagoslovima i zamolio i zadobio mnoge milosti za njihove duše.

U svim predjelima i gradovima gdje sam prolazio kad bih odlazio molio sam Oca da se na poseban način brine za taj narod, da im udijeli milost, svoje svjetlo, ustrajnost u vjeri, moju riječ koju su prihvatili da budu postojani u vjeri, čine ono što sam ih poučavao, da moja riječ ostane utisnuta u njihovim dušama, srcu. A moj Otac je sve to činio i svima udjeljivao obilje svjetla i milosti, potvrđivao ih u svim onim stvarima u kojima su imali potrebu za time. A Ja sam Ga zatim slavio i zahvaljivao u ime svih.

Iz barke

Kad sam išao kroz Galileju bilo je toliko naroda koji Me slijedio i čuti moje propovijedanje da kada bih bio blizu jezera ili mora morao sam se popeti na čamac i malo se udaljiti od obale kako bi Me čuli. Propovijedao sam na zadovoljstvo svih. Sa barke sam motrio narod koji je jako želio čuti moju riječ. Vidio sam toliko mnoštva, mislio na moju braću koje sam htio imati sa sobom kako bi ih osobno podučio moj nauk ali kako to nije moglo biti molio sam Oca da sve ono što sam govorio ostane utisnuto u duh osoba a još više u onaj mojih apostola kako bi to oni mogli poslije objaviti cijelom svijetu i tako navijestiti moj nauk za sve one koji nisu imali sreću čuti Me dok sam živio na zemlji.

Jedan službenik iz Kafarnauma

Nakon što sam se zadržao neko vrijeme i propovijedao odlučio sam se vratiti u Kafarnaum i ponovno podučavati ljude u tom gradu. Dok sam se približavao gradu došao Mi je u susret službenik kralja i molio s puno poniznosti da se požurim u Kafarnaum i ozdravim njegova sina koji je umirao. Jako Me molio s puno ustrajnosti da dođem. Budući da je bio bez velike vjere ali je došao sa puno poniznosti kazao sam mu da pođe jer je njegov sin živ. On je otišao ali nije bio previše zadovoljan jer nije vjerovao da imam snagu i moć ozdraviti na daljinu. Ipak, ponižen je otišao. Vraćajući se svojoj kući do njega je doprla vijest da mu je sin izliječen. Pitao je čas kada se to dogodilo, kada mu je počelo biti bolje, odgovorili su mu da je to bilo upravo onda kada sam mu Ja kazao da njegov sin živi.

Tada je taj kraljev službenik s potpunom vjerom pristao uz moju riječ i hvalio Me u svojoj kući. Svi su vjerovali u moje čudo i nauk. Molio sam jako puno Oca za ovog službenika da ga prosvijetli, da mu pomogne da shvati istinu mojih riječi. Otac je to učinio tako da se Božjim svjetlom okoristila i cijela njegova obitelj te i ona povjerovala i svi ukućani. Kad sam ušao u Kafarnaum zadržao sam se kako bi propovijedao ponovno je došao taj službenik i pozvao nas u svoju kuću. Nisam odbacio poziv jer je već tada vjerovao u Mene i doživio to veliko dobročinstvo i bio jako zahvalan. Pošao sam sa velikom željom da poučim cijelu njegovu obitelj u istini spasenja, te sam to i učinio na veliko zadovoljstvo svih u kući. Molio sam moga Nebeskoga Oca da prosvijetli sve one koji su tu bili i one koji su bili bolesni da ih ozdravi, poticao da se utječu Njemu sa svom poniznošću. Molio sam Oca da ih utješi

iako njihova vjera nije bila savršena, da Njemu pristupaju s poniznošću i dobrom voljom te se Otac udostojao udijeliti im milost, a oni su shvaćajući dobročinstvo koje su primili slavili i zahvaljivali Mu, veličali Njegovu dobrotu. Ovu sam milost molio na poseban način za one koji su bili bez svjetla vjere. Vidio sam mnoge nevjernike kako će zbog razloga da zadobiju svoje tjelesno zdravlje utjecati se mome Nebeskom Ocu, Njegovim službenicima mojim sljedbenicima i kada budu zadobili željeno zdravlje zadobit će još puno veće milosti tj. svjetlo prave vjere te će povjerovati u moga Oca. vidio sam kako će to mnogi zadobiti te sam zahvaljivao Ocu.

Nelagode i progonstva

Dok sam se zadržavao u Galileji, propovijedao i poučavao narod nemoj vjerovati moja zaručnice da nisam trpio progonstvo, naprotiv jako su Me progonile zlobne osobe posebno one koje su poslali i potakli pismoznanci i farizeji. Zbog toga sam podnosio teška progonstva. Uspijevao sam vratiti mnoge mojim propovijedanjem i zadobiti od Oca njihovo obraćenje. Zbog toga sam molio po cijele noći, trpio glad, žeđ i podnosio svu moguću muku koju je sobom donosila služba propovijedanja.

Toliko trpljenja Me stajalo obraćenje grešnika, koliko uzdaha mome Ocu i molitva. Ono što sam činio za grešnike tada to sam činio i za grešnike koji će se obratiti a koji će biti na svijetu do kraja vremena. Za sve njih sam prikazivao moja trpljenja Ocu, a On je bio spreman oprostiti im i udijeliti svjetlo svoje milosti.

Pogled na Samarijanke

Dok su se događala mnoga obraćenja moje srce je željelo obraćenje samarijanskog naroda i već sam motrio ženu Samaritanku kako bi je obratio jer je bila u mnogim porocima, a đavao se njome služio kako bi uništavao mnoge duše. Htio sam je osloboditi od ruku đavla i po njoj pomoći ovom narodu da shvati da sam Ja došao donijeti istinsko spasenje. Uistinu, prije Me nisu htjeli prihvatiti nego su Me neljubazno udaljili od sebe. Razmišljao sam da pođem tamo jer su tamo učinjene velike i jako teške uvrede mome Ocu, te bi Ja išao gorljivo na Njegovu slavu i spasenje ovih duša koje sam jako ljubio. Narod je bio jako nedostojan primiti ovu veliku milost jer Me nisu htjeli prihvatiti, ipak uporno sam molio Nebeskog Oca za njih. Vidio sam da je došao sretni čas za njih te da je bila volja moga Oca da pođem njima propovijedati te sam odlučio da ću poći sa svojim apostolima.

Prije sam poučio narod Galileje koji je prihvatio moje propovijedanje. Njima sam učinio mnoga čuda, obratio mnoge grešnike i dao jasan znak moga Božanstva zbog čega su mogli vjerovati da sam Ja obećani Mesija, obećan Židovima. Iako to nisu u potpunosti primijetili niti vjerovali nego su Me smatrali velikim prorokom, čovjekom koga je Bog poslao da ih utješi i govori o spasenju bilo duše ili tijela. Dok sam odlazio iz Galileje prolazili sam kroz sva mjesta i propovijedao, učvršćivao vjeru moje riječi svima onima kojima sam već prije propovijedao.

Prijekor Nazarećanima

Došli su neki Nazarećani potražiti Me skupa sa pismoznancima jer su htjeli naći načina kako da Me ubiju. Zbog toga su potajno došli i ispitivali Me ne bi li me uhvatili u nekoliko riječi i našli razlog da Me optuže ili govorio loše protiv mojih sumještana. Govorili su da su čuli o mnogim čudesima koja sam činio u Kafarnaumu te da bi ih trebao činiti i u svom

zavičaju i pitali su Me zašto nisam činio čudesa u Nazaretu kao i u drugim mjestima na što sam na takav način učinio nešto nažao.

Shvatio sam njihovu zlobu te sam ih posramio govoreći im da niti jedan prorok nije dobrodošao u svom zavičaju i podsjetio ih da su Me potjerali od sebe, da su Me htjeli ubiti. Odgovorio sam na sva njihova pitanja tako da su bili zbunjeni te su otišli i nisu mogli ništa naći da bi Me optužili. Nisu imali hrabrosti staviti ruke na Mene jer su bili prestravljeni i posramljeni mojim izgledom ali su shvatili i nisu se htjeli predati istini koju sam objavljivao naprotiv još više su bili otvrdli i srdili se na Mene. Za moje srce bilo je jako veliko mučeništvo vidjevši tu laž i dvoličnost tih zlobnika. Zbog toga nisam propuštao opominjati ih molio Oca da im bude samilostan, milosrdan da mogu shvatiti veliku zabludu i zlo u kojem se nalaze.

Vidio sam da im Otac uvijek ovo davao ali oni otvrdli u porok to su zloupotrebljavali i odbacivali od sebe. Molio sam Oca da im oprosti, da se nikada ne umori praštati. Nastavili su oni svoje otvrdnuće. Molio sam Oca da se udostoji nastaviti davati svoje Božansko svjetlo kao što se Ja nisam umarao činiti im dobro i moliti moga Oca za njih iako su se prema Meni loše ponašali posebno kada sam bio u njihovim sinagogama. Na sva ta mjesta išao sam i uvijek su Me pismoznanci vrijeđali, gledali Me svojim zlim pogledima. Nisu mogli osuditi moju mudrost i nauku jer su shvaćali da je on savršen te su sudili Mene kao osobu i prema Meni se ponašali kao prema čovjeku lažljivcu, ambicioznom koji samo traži da zadobije simpatije svih.

Učinak farizejskih kleveta

Na svakom mjestu gdje sam išao govorili su protiv Mene. Zbog toga su moja djela, koja su svi mogli vidjeti i nisu ih mogli osuditi su bila svjedočanstva za Mene ali oni su govorili da sam opsjednut đavlom i da sve činim posredstvom đavla. Ovaj govor su prihvatili od pismoznanaca i farizeja iz Jeruzalema koji su Me progonili kao takvoga i govorili svima koji su dolazili u Jeruzalem slaviti svetkovinu u Hramu. Taj glas se proširio po svim sinagogama i kada bih Ja ulazio svi koji su istraživali Zakon smatrali su Me takvim pa su se mnogi srdili čuvši moje riječi i vidjevši savršena djela koja sam činio.

Bilo je i onih koji su bili otvrdli i htjeli su nastaviti živjeti u svom lažnom uvjerenju još više jer su znali da Me takvim smatraju svi pismoznanci iz Jeruzalema. Ovi nisu htjeli prigrliti moje riječi nisu htjeli ono dobro koje bi im ono učinilo budući da se posvuda proširio glas da će učiniti stvar jako ugodnu onima iz Jeruzalema ako Me progone pa se priželjkivalo da se nađe i netko tko će Me ubiti ali nikoga nije bilo tko bi to mogao ostvariti samo kada bi gledali moju osobu bili bi zaprepašteni. Ja sam činio da se u mom izgledu objavljuje snaga i uzvišenost moga Božanstva.

Zbog toga se nije nitko usuđivao ubiti Me prije nego što dođe trenutak za to određen od moga Nebeskog Oca. Tada sam sakrio svoju moć i uzvišenost u protivnom se ni tada nitko ne bi usudio podići ruku na Mene. Nastavio sam moje putovanje i bližio se granici gdje završava Galileja i počinje Samarija. Prihvatio sam rado svoje muke koje ću morati podnijeti na ovome putovanju na slavu moga Oca i za spasenje onih duša.

Poticaj svojoj zaručnici

Znaj ti, o moja zaručnice, da ćeš biti jako po volji moga Oca i Meni ako rado podnosiš patnje za spasenje duša svoga bližnjeg i na slavu moga Oca kao ispunjenje Njegove volje.

Treće poglavlje: Isus odlazi iz Galileje u Samariju kako bi propovijedao obraćenje i propovijedao njihovim gradovima te sve što je činio u svojoj nutrini do povratka u Galileju

Na putu prema Samariji

Kada sam došao do krajnjih granica Galileje gdje sam se puno trudio propovijedajući i čineći čudesa i obratio veliki broj grešnika, poučavao taj narod. Skupa sa apostolima ušli smo u Samariju. Prije nego što sam se uputio molio sam Oca kao i obično za to da se brine za taj narod, da im udijeli svoju milost i pomoć, da budu postojani i vjeruju u riječ koju sam propovijedao. U mojoj odsutnosti da se ne kolebaju. Osjećao sam veliku muku ostavljajući ih, iako na kratko vrijeme, ali gorljivost za spasenje drugih naroda u Samariji Me privlačila da idem k njima. Zbog toga sam jako molio Oca za one koji će vjerovati u Mene. vidio sam da ih moj Otac neće napustiti nego se na poseban način brinuti za sve i na tome sam Mu zahvaljivao.

Nakon što sam molio Njegovu pomoć pošli smo na put bez ičega iako je putovanje bilo dugo i naporno. Predao sam sve u ruke providnosti moga Nebeskog Oca, molio da mojim službenicima udijeli živu želju za spasenjem duša i potpunu lišenost u svemu, da im udijeli jedno veliko povjerenje u Njegovu Božju pomoć da ostave sve što se može od udobnosti kako bi išli u potpunom predanju u Božju providnost pomoći bližnjemu da vrši volju Božju. Vidio sam da će moj Otac činiti ono što sam Ga molio a isto tako kako je malo onih koji će se okoristiti tom milošću. Svatko se brine samo za sebe i malo je onih koji se potpuno predaju u ruke Božje providnosti te sam zbog toga trpio. Takvi malo ili nimalo plodova donose dušama ali sam se tješio vidjevši neke koji će Me nasljedovati i na njima sam zahvaljivao mom Nebeskom Ocu.

Briga apostola za Isusa

Moji apostoli su Me poticali da se odmorim jer su vidjeli kako sam iscrpljen zbog mnogih muka koje sam podnosio tijekom propovijedanja. Zbog toga su imali veliku samilost prema Meni. Govorio sam im da sam došao na ovaj svijet vršiti volju moga Oca, da puno trpim i zadovoljštinu Božanskoj pravdi za uvrede koje Mu nanosi ljudski rod, da sam došao služiti a ne da se odmaram ili da budem služen.

Moji apostoli su se umirili na te riječi i čudili se kako sam mogao podnijeti tolike napore i patnje budući sam bio krhke konstrukcije te su se poticali međusobno na trpljenje zbog primjera koji sam im davao. Poneka su Me gledali sa samilošću, posebno kada sam bio jako umoran, a Ja kako bih udaljio tu misao od njih govorio sam im o zaslugama trpljenja te ih poticao da rado trpe nedostatke u svemu. Obećavao sam veliku nagradu u Raju. Tako sam ih tijekom dugog putovanje poučavao, poticao i odgovarao na mnoga njihova pitanja, neki puta neki od njih su bili uistinu neznalice i govorili besmislene stvari, no Ja sam bio samilostan i poučavao ih s ljubavlju.

Ljubav i briga Isusa za apostole

Jako sam ljubio ovo moje malo stado stoga nisam ni u jednoj prigodi nisam propuštao pokazati im ljubav koju sam imao prema njima, a imao sam razumijevanja za njihove mane, tješio ih u njihovim nutarnjim žalostima i poticao na trpljenje. Kako sam bio najviše zaokupljen propovijedanjem i liječenjem bolesnika, poučavanjem naroda i molitvama Nebeskom Ocu usprkos svega toga bio sam uvijek spreman pokazivati brigu za njihovo

spasenje, pazio sam na apostole kao da nisam imao nikakvih drugih briga i zanimanja. Uistinu, puno sam se trudio oko njih jer su bili određeni biti stupovi na kojima sam htio izgraditi moju Crkvu.

Stoga Mi je bilo jako stalo da ih poučavam u svemu. Trebali su biti vođe i učitelji naroda. Po njima se trebala sijati riječ vjere po cijelome svijetu. Zbog toga sam ih često gledao s ljubavlju i samilošću vidjevši koliko će morati trpjeti zbog moga imena. I oni su bili navezani na Mene i puni ljubavi prema Meni. kada smo putovali kroz polja oni su se međusobno natjecali tko će se više približiti Meni. Najbliže mjesto pored Mene je bilo rezervirano za Ivana. Drugi su neki puta to nerado gledali i bili su ljubomorni, sumnjali su da ga ljubim puno više nego njih jer njihova ljubav još nije bila savršena. Ali su se primirivali jer je Ivan bio jako malo i zbog rodbinskih veza kojima je bio povezan sa Mnom. Smatrali su da sam ga zbog toga više ljubio. Ali Ja sam ih sve ljubio, sve sam ih dobrohotno gledao i ljubav imao prema svima a Ivana sam više ljubio od drugih zbog njegove nevinosti i čistoće i jer je nakon moje smrti trebao biti onaj koji će se brinuti o mojoj Majci umjesto Mene.

U svijetu je bilo puno nesloge, posebno u obiteljima i zajednicama zbog ovih posebnih iskazivanja privrženosti i zbog toga sam molio Oca da njihovim poglavarima dade jasnu svjetlost da mogu shvatiti zlo koje čine na ovaj način i kako tako uzrokuju podjele među podanicima. Vidio sam kako Otac daruje tu svjetlost i svoju milost i kako će se neki njome okoristiti dobro vršeći svoju službu. Ali vidio sam kako će mnogi u tome imati nedostatke te Mi je to bilo mučno još više jer sam vidio mnogo nesloge među bližnjima i uvrede koje će na takav način biti iskazivane mom Nebeskom Ocu. Molio sam da ih prosvijetli i dade više milosti a moj Otac je to i činio a mnogi su zbog ove dodatne milosti prepoznali svoje zablude i obratili se a Ja sam se zbog toga radovao.

Nelagode Isusa i apostola

Slijedeći naš put poučavao sam moje učenike, propovijedao na svim mjestima gdje smo prolazili, a Ja i moji apostoli smo puno trpjeli. Često smo bili noću u polju, gladni, žedni, umorni i bez ikakve okrjepe. Bili smo u tolikim potrebama. Nemoj vjerovati moja zaručnice da sam se zbog toga uznemiravao, naprotiv, zbog toga sam uživao i poticao moje apostole da rado trpe te muke. I oni su uživali u tim patnjama jer su vidjeli da ne samo u njima uživam nego i njima zahvaljujem Nebeskom Ocu. U nekoliko prigoda molio sam Oca da se udostoji utješiti moje apostole, da im da duh trpljenja i krjeposti, učini da bilje kojim su se hranili ojača da budu siti tom hranom koju su iz ove zemlje uzimali.

Moj Otac ih je tješio i učinio da ta priprosta hrana koju su nalazili u polju bude ukusna. Vidio sam kako će moji sljedbenici često biti u sličnim potrebama i zbog toga sam molio Oca da dadne duh jakosti i ukus ono malo hrane koju će imati, koju će nalaziti u polju kako bi se uzdržali u životu. Vidio sam da će moj Otac to činiti u svojoj divnoj providnosti te sam se radovao i zahvaljivao.

Puno toga sam poučavao moje apostole, to se urezivalo u njihov duh iako to još nisu provodili u praksi jer još nisu bili lišeni sebeljublja a oni će to biti nakon što prime Duha Svetoga, kako ćeš to i čuti u svoje vrijeme. Tada Božanskom snagom savršeno će se sjećati svega što sam ih poučavao i postat će savršeni u svemu tako da će moći uvoditi u praksu kao savršeni i učeni učitelji.

U blizini Samarije

Kada sam se približio gradu Samariji moji apostoli su znali gdje idem ali ne ono što sam htio učiniti. Bili su jako uporni od napornog puta i htjeli su se odmoriti. I Ja sam se htio odmoriti s njima ali nisam tražio odmor moje srce je bilo raspaljeno drugom čežnjom a to je bilo spasenje duša. Malo sam se udaljio od njih i pošao sjesti na Jakovljev zdenac. Bio sam jako izmoren i bilo je jako vruće. Osjećao sam veliku žeđ. Još više sam bio žedan u svojoj nutrini obraćenja Samaritanke i cijeloga onoga naroda. Zbog toga sam molio Oca da pošalje ženu Samaritanku.

Žena je bila grešnica i đavo se njome služio kako bi mnogi postali njegov plijen kao što sam kazao. Samaritanka je bila nadahnuta da dođe uzeti vodu te je pristala na to nadahnuće iako ga nije primjećivala niti je išta znala. Kada je došla pogledala Me i vidjela da sam obučen u jednostavno i siromašno odijelo te se nije uopće obazirala. Držala Me kao Nazarećanina iz židovskog naroda a oni su mrzili Židove. Primirila se vidjevši uzvišenost moga lica, bila je privučena i gledala Me s čuđenjem. Ali nije imala nikakve samilosti prema Meni iako je vidjeli da Mi je toliko vruće, da sam umoran jer je prepoznala da sam iz naroda koji su oni mrzili. Čekao sam da zahvati vodu i zatim joj rekao glasom punim ljubavi:

«Ženo, daj Mi da pijem te vode jer Mi treba».

Te riječi potakle su u njenom srcu samilost i ljubav ali se ipak opirala i odgovorila Mi:

«Kako to da Ti koji si Židov pitaš od mene piti a ja sam Samaritanka? Židovi mrze Samaritance, a Ti pitaš od mene da piješ?»

Žena Me gledala a njeno srce je pomalo postalo nježnije i njen duh se prosvjetljivao. A Ja sam joj kazao:

«Da poznaješ Božju milost i dar Božji i tko je onaj tko traži piti ti bi Ga pitala i On bi ti dao žive vode».

Na ove riječi Samaritanka je bila potpuno prosvijetljena i nazvala Me imenom Gospodine. Nakon što je razmišljala o ovome što sam joj rekao objasnio joj vodu o kojoj sam govorio, ona pobuđena u nutrini željom odgovori:

«Gospodine, daj mi te vode da više ne žeđam i da ne dolazim više crpsti vodu».

Ja sam joj kazao da ide i pozove svoga muža i da se potom vrati. Ona reče da nema muža. Onda sam joj pokazao ono što je bilo sakriveno ljudima a poznato samo njoj i ukazao na njene pogreške i zablude, a ona je bila sva zbunjena i raskajana u srcu. Bila je sve više prosvijetljena milošću koju joj je davao moj Otac. Ipak mi reče:

«Gospodine, vidim da si Prorok».

Nastavio sam razgovor i poučavao ženu. Nakon kratkog vremena ona je ispovjedila a Ja sam joj kazao da sam Ja Mesija obećan Židovima i nisam to negirao. Bila je ranjena boli zbog svojih grijeha, bila je ranjena ljubavlju prema Meni i puna radosti zbog zadobivene milosti. Žudjela je da Me cijeli grad upozna i da svi zadobiju milost koju je ona dobila. U međuvremenu došli su moji apostoli koji su otišli u grad kako bi pribavili nešto za jelo i donijeli da se i Ja okrijepim. Uistinu, znali su da Mi to jako treba.

Bili su jako začuđeni što sam se zadržavao sa Samaritankom pa su pitali što sam tražio od nje i zašto sam sa njom razgovarao. Vidjevši da su došli moji učenici ostavila je posudu s vodom kao da je bila van sebe i potrčala u grad pozivajući cijelo mjesto da vide onoga koji je kazao sve što je učinila, da vide da sam Ja Mesija kao što je ona to vjerovala. Apostoli su Me pozivali da jedem a ja sam im odgovorio da imam za hranu nešto što oni ne poznaju. Oni su mislili da imam neku drugu hranu pa sam im zbog toga otvoreno kazao:

«Jelo je moje činiti volju onoga koji Me poslao».

Počeo sam ih poučavati raznim stvarima. Dok sam se Ja zadržavao sa apostolima došli su mnogi Samaritanci koji su vjerovali riječima one žene i molili Me da pođem u grad i s njima se družim i pošao sam. Ti iz gradu su mi povjerovali čim su čuli moje riječi. U gradu sam se zadržao nekoliko dana i poučavao ih. Oni su govorili ženi da vjeruju u Mene ne zbog onoga što im je ona rekla nego jer su čuli moje riječi i shvaćali da sam uistinu Mesija i Spasitelj svijeta. Zbog njihove vjere tu sam učinio puno čudesa, ozdravio bolesnike koje su Mi donosili. Cijeli grad je dolazio slušati Me i obratili su se mnogi veliki grešnici.

Djelo đavla

Pakleni neprijatelj bjesnio je zbog svojih poraza i jako se trudio udaljiti narod da ne dolazi i sluša moje riječi. Bio je poražen snagom moje moći i vlašću koju sam imao nad njime. Tada je pošao poticati pismoznance, farizeje, službenike i starješine Hrama, sugerirao im razne stvari, poticao ih protiv Mene da Me ubiju. Oni su sve više bjesnili protiv Mene kao što ih je đavao na to poticao. Saznalo se u Jeruzalemu da sam bio među Samaritancima zbog toga je to postao razlog da još više govore loše stvari protiv Mene. Počeli su Me nazivati Samaritancem što je kod njih bilo uvredljivo.

To sam sve čuo budući da su Mi sve stvari bile jasne zbog moga Božanstva i jako sam trpio. Katkada je ona utjeha koju sam imao zbog obraćenja Samaritanaca bila popraćena gorčinom zbog onih iz Jeruzalema. Prikazivao sam sve Ocu i molio da im oprosti. Ispričavao sam pred Njim sve moje neprijatelje i sve one koji su Me progonili, molio da im oprosti. Nisu znali što čine. A Otac je smirio svoju srdžbu zbog mojih molitava. U ovoj prigodi obraćenja Samaritanke molio sam Oca za svu moju braću da im udijeli milost i Njegovo svjetlo da spoznaju svoje zabludu, da se obrate i vjeruju mojoj riječi koju ću govoriti posredstvom mojih apostola i učenika.

Napori i molitve

Gledao sam Samaritanku i cijeli onaj narod i bio samilostan prema njima. Jako sam se trudio da ih poučim kratko vrijeme koje sam se s njima zadržavao, a noći sam provodio moleći i djelomično poučavajući sve one koji su k Meni dolazili i bilo ih je uistinu puno. Vidio sam u njima mnoštvo naroda koji su bili bez svjetla prave vjere i jako sam puno trpio zbog toga. Zbog toga sam često gorljivo molio Oca da pošalje svoje poslanike da prosvijetle nebeskim propovijedanjem narode i pomogne im da upoznaju vječne istine. Koliko sam molio moga Oca za njih i vidio sam da On to neće propustiti učiniti u svojoj najvišoj očinskoj providnosti.

Molio sam za sve one koji će se založiti u tako svetoj stvari i veliku budućnost, plodove koji će biti sabrani zbog njihovih napora i svetih djela i mnoga obraćenja grešnika i nevjernika koja će slijediti nakon njihovog propovijedanja i poticaja. Zbog toga sam se jako radovao i bio krajnje utješen. Gledao sam sve one navjestitelje Evanđelja kao moju istinsku braću i osjećao prema njima veliku ljubav. Zbog toga sam preporučivao mome Ocu da ih oslobodi od svakog zla, da im zdravlje da se mogu oduprijeti mnogim poteškoćama i podnijeti napore i teške muke koje će zbog te službe trpjeti. Ova utjeha bila je popraćena i gorčinom jer sam vidio veliki broj onih koji će uporno odbijati moj nauk, progoniti navjestitelje Evanđelja koji su se tako trudili na slavu moga Oca i spasenje njihovih duša.

Neki puta u samoći i šutnji noću puno sam plakao vidjevši mnoštvo nevjernika i heretika koji će ostati čvrsti u njihovoj zlobi i protivljenju zbog čega su mnogi padali u vječne

muke. Moja zaručnice, kako Mi je to probadalo srce, sve ove patnje, svi uzdasi i tolike suze koje sam cijelu noć prolijevao pred Ocem i iako sam zadobio obraćenje mnogih bio sam u muci vidjevši mnoštvo onih koji će biti zauvijek izgubljeni.

Odlazak iz Samarije

Nakon što sam prosvijetlio ovaj narod mojom Božanskom mudrošću i poučio ga otišao sam i ostavio im svoj nauk kako su trebali činiti da zadobiju vječni život. Prije nego sam otputovao molio sam Oca za taj narod da ih prosvijetli sve više, da ih pomaže u svojoj milosti da zadobiju plod od moje riječi, mojega propovijedanja, da se ne izbriše iz njihovoga duha. Otac Mi je obećao tu milost i Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih, slavio sam Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe.

Nakon što sam to zadobio od Oca ostavljao sam sve ožalošćene zbog moga odlaska ali bili su utješeni zbog milosti koju sam im dao. S mojim apostolima podnosio sam mnoge patnje, glad, žeđ, umor i sve prikazivao Ocu kao nadoknadu za grijehe moje braće, a one su bile drage moje patnje moja prikazanja. Od te Njegove miline izmolio sam mnoge milosti za sve koju je Otac velikodušno davao.

Plač nad Jeruzalemom

Puno smo trpjeli na ovom putovanju i kada smo se približili Jeruzalemu vidio sam grad izdaleka, zaustavio sam se i gledao ga sa puno nježnosti. Gledao sam ga, motrio i razaranje koje će se dogoditi u budućnosti te se moje srce raznježilo i gorko sam zaplakao. Moji učenici su se čudili vidjevši da plačem. Bila je to neuobičajena stvar za njih te su se prestrašili. Nije bilo nikoga koji bi Me pitao koji je razlog mog plača te sam ih htio osloboditi svake sumnje. Zbog toga sam im objavio zašto sam plakao samilosno govoreći gradu ove riječi:

«Da znaš i da oni koji žive u tebi u miru spoznaju ono što ti je sada zaklonjeno tvojim očima i ne znaš. Doći će dani kada će te tvoji neprijatelji okružiti, pritisnuti će te, pasti na zemlji i neće ostati kamen na kamenu. Sve to će se dogoditi jer nisi htio prepoznati vrijeme kada si bio pohođen i toliko si zloupotrebljavao milosrđe moga Oca koji ti je učinio ispunjajući svoja obećanja. Doći će vrijeme kada će se ispuniti sve što sam ti kazao u svom tvom protivljenju».

Zatim sam ušao u grad Jeruzalem i pošao u Hram kao što ćeš to čuti. Znaj o moja zaručnice, da ovaj moj plač nije bio samo za razaranje Jeruzalema nego sam u duhu vidio i sve one duše koje su bile toliko obdarene od moga Oca i koje su primile tolike milosti a ipak su ostale tvrde i protivne jer nisu odgovorile na Božansko milosrđe. Bio sam već na kraju predati ih tome i da će ih moj Otac napustiti te da će bijedno biti izgubljene, da će pakleni neprijatelji na takav način zadobiti ogroman plijen.

Vidjevši njihov broj moje srce je bilo probijeno dubokom boli, plakao sam obilno još više sam gledao grad gdje sam učinio tolika čudesa i gdje sam trebao trpjeti za spasenje svih duša, gdje sam vidio da se mnoge ne će htjeti okoristiti tako velikim dobročinstvima te sam silno trpio i plakao. Molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći jasnu svjetlost da spoznaju koje zlo u tome da se zloupotrebljavaju Božje milosti i da se živi otvrdnuto u svojim zabludama i grijesima pa da i oni plaču zbog nesreće, da mole moga Nebeskoga Oca i zadobiju njihovo obraćenje. Vidio sam da to moj Otac ne propušta činiti te će se mnogi okoristiti tom milošću. Vidio sam i kazne koje će Nebeski Otac poslati gradovima i cijelim narodima zbog mnogih uvreda koje su Mi nanosili.

Vidio sam tolike bičeve Božje srdžbe i puno trpio iako su te kazne bile potrebe da se ti izgubljeni grešnici vrate sami sebi, da dođu k sebi. Jer jako sam ljubio moju braću i bilo mi je žao njih zbog kazne iako su je oni sami tražili. Tješio sam se jer mnoge od tih kazni biti će takve da će iz njih izvući korist jer će doći k sebi i činiti pokoru za svoje pogreške i grijehe te sam slavio moga Nebeskoga Oca.

Izgon trgovaca iz Hrama

Kada sam ušao u Jeruzalem odmah sam pošao u Hram gdje sam našao trgovce kako kupuju i prodaju hranu uz veliku zbrku. Zbog toga sav obliven gorljivošću za slavu moga Nebeskog Oca uzeo sam nekoliko konopa koje sam našao i potjerao trgovce iz Hrama. Tada sam pokazao moj autoritet i uzvišenost kojoj se nisu mogli oduprijeti i govorio im da je to kuća moga Oca, kuća molitve koju su oni učinili razbojničkom špiljom, prijetio im ozbiljnog lica i sve ih potjerao.

A ovi su mrmljali protiv Mene, neki farizeji i službenici Hrama koji su tu bili srdito su došli i pitali Me kako sam se usudio potjerati iz Hrama one koji su tu bili, s kojim pravom i autoritetom sam to nad njima činio. Bili su zbunjeni vidjevši moju uzvišenost i otišli su a da se nisu usudili ni govoriti. Ja sam ostao u Hramu molio sa mojim apostolima.

Srdžbe farizeja

Odmah se pročulo među pismoznancima i farizejima što sam učinio u Hramu te su još više bijesnili. Nekoliko puta sam ih i prije izgonio ali kada sam išao drugdje propovijedati oni su se ponovno vraćali i trgovali u Hramu. Zbog toga su pismoznanci, farizeji i službenici Hrama međusobno govorili:

«Taj je sebi uzeo veliko pravo, otkud njemu to da pod isprikom gorljivosti sudi sva naša djela. Treba na sve načine potruditi se da ga ubijemo».

Vidjeli su da su sva moja djela savršena i da sam imao veliki ugled u narodu zbog čega su se suzdržavali, nisu Mi mogli naći bilo što na što bi se mogli uhvatiti kako bi osudili moje djelo i dobili priliku da Mi oduzmu život. Išli su gradom puni bijesa i mržnje prema Meni. Budući to nisu mogli iskazati na Meni bijesnili su u sebi tako da više nisu imali ni odmora ni mira. Đavao ih je jako poticao na to jer je imao veliku moć nad njima jer su bili u mnogim i teškim grijesima i đavao je zbog toga imao nad njima vlast.

Učinio je tako da čine ono što je on htio od njih tj. da Me mrze, vrijeđaju, loše govore o Meni, mrmljaju i da nastoje naći bilo kakav način da Me ubiju. Pakleni neprijatelj trijumfirao je vidjevši kako oni pristaju na sve njegove sugestije, a oni nesretnici nisu htjeli prepoznati to svoje bijedno stanje u kojem su bili te su sve više zloupotrebljavali Božje svjetlo i neprestano se opirali milosti. Nisam propuštao da ih mojih nagovorima javno opomenem da shvate svoje zablude. Uistinu, kada su slušali moje riječi bili su potreseni a moja riječ je bila tako snažna i prodrla je u njihova srca i ona tvrđa i oni su je već shvaćali jer im se to već puno puta dogodilo ali su se u svojoj volji tome opirali i zatvarali svoje uši da Me ne čuju. Toliko je bila velika mržnja koju su gajili prema Meni i strast koju su imali protiv Mene, dobro su shvaćali istinu ali su još više bili otvrdli. Moje srce je puno trpjelo zbog tog njihovog otvrdnuća. Zbog toga nisam nikada propuštao dok sam bio na zemlji činiti sve što je bilo korisno za njihovo spasenje. Dao sam im jasno da shvaćaju istinu koju sam im propovijedao.

Molitva u Hramu

Zadržavao sam se u Hramu molio skupa s mojim apostolima koji su bili jako umorni zbog puta i trebala im je okrjepa i hrana. Išli su je nabaviti zatim smo se ponovno sabrali i jeli kao i obično u siromaštvu, povukli se na stranu van grada. Budući je bilo kasno otišli smo a Ja sam otišao u Vrt i molio. Moji učenici otišli su na prikladno mjesto da se odmore. Tijekom noći molio sam Oca za spasenje toga naroda i svih naroda gdje sam propovijedao, molio za njih mnoge milosti i svjetlo. Vidio sam da ću se ubrzo naći u ovome Hramu i moliti zadnji puta u životu, da ću trpjeti tešku muku, da će to biti početak moje gorke patnje.

Sve sam to rado prihvatio kako bi izvršio volju moga Oca i obilno zadovoljio Božanskoj pravdi. Prikazao sam ovu moju spremnu poslušnost i predanje mome Ocu kao nadoknadu za sve ono što nedostaje mojoj braći. Oni kada vide da će se dogoditi neka patnja uznemire se, ne žele se na bilo koji način sjediniti sa Božjom voljom i sa onim što on pripušta za spasenje njihovih duša. Molio sam Oca da zbog ovih mojih prikazanja se udostoji prosvijetliti ih, dati im milost da shvate Božju volju. Sve ono što Božja providnost odredi je za njihovu korist da se ponize i podlože svemu što moj Otac odredi.

Mnogi će se zbog ove milosti sjediniti s Božjom voljom i u dobroj volji trpjeti sve muke i progonstva koje će moj Otac u svojoj divnoj providnosti poslati na njihovu korist i korist njihovih duša. Zbog njih sam se jako radovao iako je ta radost bila popraćena gorčinom vidjevši mnoštvo onih koji se time ne će okoristiti. Proveo sam noć moleći Oca za ove milosti, slavio Ga i zahvaljivao u ime sve moje braće i kada je svanulo pošao sam ponovno u Hram skupa sa mojim apostolima.

Propovijed u Hramu u prisutnosti Majke

Pronio se glas da sam tu te su zbog toga mnogi došli da Me čuju i narod se skupio u Hramu jer se već znalo da se tamo zadržavam, propovijedam i poučavam. Došli su i mnogi moji učenici iako su se pismoznanci i farizeji trudili i govorili javno da Mi nitko ne treba vjerovati jer sam bio čovjek zavodnik. Bez obzira mnogi su došli slušati Me privučeni blagošću i slašću mojih riječi, krjepošću koja je bila u Meni, snagom, posebno oni jednostavni dobre volje koji su Mi vjerovali. Farizeji su bijesnili vidjevši da njihove zapovijedi ničemu ne koriste, da im narod ne vjeruje, htjeli su kazniti narod i staviti ruku na Mene. govorili su da će to učiniti ali nisu mogli ništa učiniti. Bili su kao svezani.

Nisu mogli staviti ruku na određeno djelo jer još nije došao čas moje muke. Budući se skupilo mnoštvo ljudi da Me slušaju kao i obično sam propovijedao. Slušajući moje riječi bili su zbunjeni i raskajani u srcu. Divili su se mojoj mudrosti na način da ma koliko dugi moji govori njima je to izgledalo jako kratko. Tu se ponovno našla i moja predraga Majka koja je u duhu već sve znala. Kada sam bio blizu Nazareta uvijek bi dolazila slušati i pohoditi Me. Njeno srce nije moglo podnositi da dugo bude bez da Me čuje i vidi. Ovaj puta je moj govor bio jako dugačak. To sam učinio jer sam želio udovoljiti narodu koji Me želio slušati i biti poučen da bi na neki način uvjerio otvrdla srca pismoznanaca i farizeja da su tu bili s nakanom da Me uhvate. Oni su tu bili sa strane srditi, zlobnoga lica ali čuvši moje razmišljanje nisu se usudili čak ni približiti. Kada su slušali uzvišenost moga nauka, glas mojih riječi vječne istine koje sam jasno objašnjavao ipak su usprkos svemu imali srce tvrdo kao kamen. Srce moje predrage Majke se radovalo čuvši Me i vidjevši Me.

O, koliko su bili veliki poleti njene ljubavi u tom srcu punom ljubavi. Kolike molitve i prošnje je prikazivala mome Ocu da se svi okoriste mojim naukom. Kolika prikazanja Mene i sebe je činila postojanom i velikodušnom dušom. A kako sam bio utješen vidjevši i čuvši je. Često sam joj se obraćao, gledao je. Moji su pogledi prodirali u njeno srce kao i njeni u moje.

Velika utjeha u Meni ipak je bila popraćena gorčinom vidjevši tolika otvrdla srca bezbožnih farizeja koji su se opirali tolikom svjetlu i tolikim milostima.

Na kraju moga govora približili su Mi se postavljali Mi razna pitanja ali Ja sam ih u svemu pobijao te su bili zbunjeni zbog moje uobičajene mudrosti i milosti. Bili su preda Mnom i s puno napora htjeli pokazati njihov autoritet ali uistinu u njihovoj nutrini bili su prestravljeni i uništeni jer milost i Božanstvo koje je bilo u Meni ih je plašilo i poništavalo njihovu aroganciju. Na takav način velike prisiljavali, njima je dominirala strast, a narod se čudio što su Mi govorili. Oni su se usuđivali govoriti Mi riječi pune uvreda da bi na takav način svima kazali da Me se ne boje i ne vjeruju mom nauku.

Vidjeli su da sam bio protiv zakona i moja djela da su savršena i samo takvima prikazujem u očima ljudi. Prikazivao sam im njihovu zabludu i zlobu te su bili zbunjeni i posramljeni. Puni srdžbe povukli su se a da nisu znali što bi odgovorili na istinu koju sam govorio. Nastavio sam govor narodu koji je bio sav zadivljen čuvši moju nebesku nauku te su Me slavili.

Pohvala jedne žene

Dok sam govorio jedna priprosta žena potaknuta slašću mojih riječi privučena ljubavlju prema Meni povika iz svega glasa:

«Blago utrobi koja Te nosila i prsima koje si sisao».

Ova žena kako bi Mi iskazala slavu koja je dostojna mojih zasluga ali zbog neznanja, nije znala kako to učiniti, mislila da Mi ne može veće časti od ovih izgovorenih riječi. Božja volja je bila da ona kaže ove pohvale budući da je htjela hvaliti Mene nazvala je blaženom onu koja Me dala na svijet, koja Me dojila jer je i moja Majka bila prisutna. Moj Otac je htio da javno bude prozvana blaženom, da budu zbunjeni pismoznanci i farizeji koji su je nastojali toliko poniziti nazivajući je priprostom i bijednom ženom.

Narod se radovao čuvši ove njene riječi i svi su ponovili u sebi te riječi a farizeji su bijesnili. Nisu mogli shvatiti da ona koja je na takav način slavila jer su htjeli vidjeti tko je da bi je kasnije kaznili. Nakon što je žena kazala ove riječi Ja sam rekao da su još blaženiji oni koji slušaju Božju riječ i čuvaju je.

Ovo sam kazao kako bi iskazao još veću čast mojoj predragoj Majci jer je Ona na takav način dvostruko blažena jer je prva znala čuvati Božju riječ. Naziva se blaženom jer je Mene rodila. Ja sam je nazvao blaženom u duši i tijelu onoga tko Mene prima i čuva. Na određeni način sam prihvatio sam pohvale one žene i još više sam hvalio moju Majku pa sam s pravom trebao kazati ono što ona žena nije prepoznala. Za stvorenja je prikladno da je još više Ja slavim koji sam je poznavao kao i njene zasluge.

Moja Majka je bila zbunjena čuvši te pohvale jer je bila duboko ponizna i sve te pohvale je prikazala svome Stvoritelju. Te riječi sam kazao kako bi još više zbunio pismoznance i farizeje i dao da shvate da su imali sreće čuti Božju riječ ali je nisu čuvali, naprotiv prezirali su je. Uistinu, Otac Mi je dao svjetlo istine kada sam im kazao ove riječi jer sam znao kako oni odbacuju i preziru Mene i moje riječi koje su bile sve Božanske. Nakon što su bili prosvijetljeni prezirali su tu riječ kao što su to i obično činili i još više su bijesnili. Na kraju moga govora ostavio sam narod koji je bio još više poučen o opsluživanju Božjeg zakona, prosvijetljen o tome. Moj Nebeski Otac je bio raspaljen ljubavlju prema njima, utješen, potaknut da slijedi put koji sam poučavao. Molio sam Oca da da svoj mojoj braći kao što se udostojao dati tako jednostavnoj ženi da spoznaju snagu, krjeposti te da stvorenja iskazuju dostojne pohvale mojoj Majci. Vidio sam moja zaručnice kako će na svijetu

kraljevati porok, kako će ljudi biti prevareni, kako će hvaliti one stvari koje su u biti dostojne prezira. Ono što je dostojno pohvale biti će prezirano.

Vidio sam da će slaviti stvorenja zbog naravnih darova a nadnaravne milosti ne će se cijeniti naprotiv mnogi će ih prezirati. Zbog toga sam puno trpio, molio Oca da svima udijeli jasnu spoznaju da shvate zasluge ljudi u milosti te da slave Božje darove. Kada neka osoba djeluje krjeposno i povećava zasluge to se sve događa jer joj Bog daje milost da može savršeno činiti. Zbog toga sve ono zbog čega se slavi neko stvorenje treba se odnositi na Stvoritelja jer On sve velikodušno daje stvorenjima. Vidio sam da će Otac dati to svjetlo svoj mojoj braći i kako će se mnogi time okoristiti te sam se radovao s njima, zahvaljivao Mu. Ali sam vidio veliki broj onih koji će to zloupotrijebiti i bio sam zbog toga ogorčen još više jer sam shvatio vidjevši neke koji su svjesno slavili ono što treba prezirati a prezirali su djela moga Oca koja su bila savršena i dostojna svake pohvale. Stvorenja koja su veličala ta zla djela ne samo da su dostojna prezira nego i vječne kazne.

Kako bi nadoknadio za ove nedostatke moje braće prikazivao sam mome Nebeskom Ocu sve pohvale koje su bile izrečene prema Meni i trudio sam se da svi slave moga Oca zbog dobrih djela koja sam činio. Jako sam se trudio da se mome Ocu iskazuje sva slava i čast. Uvijek sam govorio o Njegovim divnim savršenstvima, Njegovom milosrđu koje je beskrajno i o beskonačnoj dobroti i beskrajnoj ljubavi. Kada sam to govorio narodu, pismoznancima i farizejima moje srce se radovalo. Tolikom gorljivošću su moje riječi izlazile da su bile kao goruće strelice koje su ranjavale srca onih koji su Me slušali. Moji neprijatelj su osjećali kako su raspaljeni ljubavlju prema mom Nebeskom Ocu, kao što sam to više puta kazao, zatvarali su uši da Me ne slušaju jer su se bojali da će na kraju morati pristati na istinu mojih riječi jer su osjećali kako prodiru u njihovo srce koje je bilo tvrđe od kamena. Molio sam Oca da udijeli nešto od one gorljivosti mojoj braći posebno onima koje je odabrao da slave moje ime kako bi slavili Njega i kako bi njihove riječi raspaljivale na poseban način ranjavale srca slušatelja pa i onih najtvrđih da prihvate njihovu riječ i slave Oca.

Vidio sam da će Otac učiniti i dati svojim službenicima tu milost, ispunjajući ih svojom ljubavlju i kod mnogih će to uzrokovati divne učinke. Njihove riječi će raspaliti srca slušatelja gorljivom ljubavlju prema Nebeskom Ocu, te sam se radovao, zahvaljivao i u njihovo ime. Vidio sam isto tako da će biti onih koji će zloupotrebljavati tu milost i držati skriven Božji dar te ne će odgovoriti na ovaj dar i ne činiti ono što to bi trebali činiti a sve zbog sebeljublja i ljudskih obzira te će biti lišeni te milosti. Zbog njih sam osjećao gorčinu i zbog duhovne štete, ne samo da su prezirali milost nego su sebi činili nedostojnima da prime druge milosti a njihov bližnji je na takav način bio lišen velike duhovne koristi. Službenici moga Oca kada vrše svoju službu od velike su pomoći svojima bližnjima da ih vode putem savršenstva u onom životu koji sam poučavao s toliko napora i patnji. Zbog toga sam molio Oca da nadomjesti drugima one koji su zloupotrebljavali te milosti i koji ne čine ono što se od njih traži.

Vidio sam kako će moj Otac to i učiniti i u svijetu ne će biti gorljivih službenika za slavu Božju i spasenje duša ako će raspaljivati u srcima moje braće ljubav prema mome Nebeskom ocu te sam se zbog toga radovao. Potpuno sam se iscrpio i potrošio za slavu moga Oca jer sam Ga beskrajno ljubio jer On to beskrajno zaslužuje. Uistinu, poslije se ispunila moja želja jer sam bio iscrpljen do smrti za slavu mog Nebeskog Oca i spasenje duša. Na kraju moga razgovora zadržao sam se u Hramu i poučavao sve koji su k Meni dolazili. Bila je tu i moja predraga Majka koja je slušala sve moje riječi i čuvala ih u svom srcu. One su za nju bile kao goruće strijele koje su raspaljivale njenu ljubav prema Meni, svom ljubljenom Sinu.

Razgovori s Majkom

Zadržao sam se neko vrijeme kako bi razgovarao s onim koji su Mi dolazili i zahvaljivao Ocu zatim izašao iz Hrama s apostolima i mnogim mojim učenicima i pošli prema skloništu gdje sam se obično zadržavao kada sam bio u Jeruzalemu, a došla je i moja predraga Majka. Ovdje, nasamo je sa Mnom razgovarala izlijevala je svoju patnju bilo zbog naše rastavljenosti, bilo zbog mnogih muka i napora što sam Ja morao trpjeti, a Ona je sve točno poznavala. Ja sam je tješio i poticao da hrabro trpi i da se pripravi na još veće muke i trpljenje, a Ona je to spremno prihvaćala i njeno srce je bilo pripravno vršiti volju moga Oca žrtvujući ne samo Mene nego i samu sebe. Jako sam uživao vidjevši moju predragu Majku ne samo kako je bila sjedinjena s Božjom voljom da trpi svaku muku nego toliko velikodušna i postojana u žalostima.

Obavljala je sve krjeposti na herojski način i toliko se sviđala mom Nebeskom Ocu. Kada je bila sa Mnom vidio sam ljepotu njene duše koja je odsjajavala moj lik kao u nekom zrcalu. Vidjevši je svu lijepu i nakićenu milosti i zaslugom Ja sam beskrajno uživao ali sam bio ogorčen u užitku vidjevši da je tako ožalošćena zbog mojih progonstava, muka koje sam trpio u mojoj nutrini. Sve su one ranjavale njeno srce dubokom boli. Ona je shvaćala da Ja trpim zbog njenih boli pa se žalostila još više tako da je njeno srce bilo trajno ožalošćeno. Kada Me vidjela i čula moje propovijedanje jako se tješila ali to je bilo popraćeno i gorčinom. Sa mojom prisutnošću vidjela je još življe sve moje patnje i muke tijekom mog propovijedanja. U mojoj predragoj Majci sve je bilo slično kao i u Meni kao i u svemu. Nikada nije imala neku utjehu a da nije bila popraćena gorčinom.

Nije imala što drugo sjećanje na moju buduću muku je prouzrokovalo u njenoj nutrini jedno veliko mučeništvo patnje, boli i ljubavi. Vidio sam kako duše drage mome Nebeskom Ocu kako ih On ljubi i kako će isto tako biti progonjene na različite načine. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli svoju milost da mogu velikodušno trpjeti u predanju sve ono mučno i protivno što im se događa.

Otac je obećao da će udijeliti tu milost a Ja sam vidio kako će biti puno velikodušnijih duša koje će se sjediniti s Božjom voljom i okoristiti se tom milošću. To Me utješilo iako sam bio i ogorčen vidjevši tolike duše koje će zloupotrijebiti tu milost i bježati od svake prilike koja bi mogla uzrokovati trpljenje i ne samo nego nikada ne će htjeti velikodušno se podložiti tome što moj Nebeski Otac u poniznosti odredi za njih. Zbog toga sam prikazivao Ocu moju velikodušnost u trpljenju kao nadoknadu za nedostatke ove moje braće.

Apostoli u razgovoru s Marijom

Neko vrijeme sam se zadržavao sa mojom predragom Majkom i razgovarao s njom o djelu otkupljenja koliko sam morao trpjeti da ispunim volju Nebeskog Oca. To je sve bilo zapisano u prorocima. Nakon toga sam dopustio mojim apostolima da razgovaraju s njom, na poseban način Ona je ponovno opomenula Judu da pazi na svoju strast, prevaru i škrtost. Nakon što se zadržala neko vrijeme s njima već je bilo kasno apostoli su nešto pojeli jer su bili jako gladni.

Nikodem susreće Isusovu Majku

Kad se smračilo povukao sam se na molitvu. To je učinila i moja predraga Majka. Apostoli su se povukli odmarati. Dok sam se molio skupa sa mojom Majkom došao Mi je Nikodem kako bi ga poučio mom Božanskom nauku. Ovaj potajni učenik jako je želio razgovarati s mojom Majkom iz ljubavi prema Meni. Uistinu, govorio je s ljubavlju te joj

pristupio. Ona ga je molila da bude vjeran Meni, svome Učitelju i da spriječi mnoga progonstva farizeja protiv Mene jer je on bio jako vjerna osoba. Mnogi su ga rado slušali na poseban način ga je preporučila ljubav prema Meni.

Ona je već znala koliko ovaj potajni učenik da će biti na pomoć nakon moje smrti i kako će iskazati čast mome tijelu za ukop. Nakon što je razgovarala sa Nikodemom poučila ga je, a on je otišao sav raspaljen ljubavlju moga Nebeskog Oca pun utjehu što je razgovarao sa mojom Majkom. Bio je jako zadivljen njenim krjepostima i Božanskom milošću koji su u njoj odsjajavali i zbog čednosti, duboke poniznosti i divne privlačnosti moje Majke. Nikodem se trudio sa puno umijeća zadržati pismoznance i farizeje da ne ispune njihove zlobne nakane i htio je ublažiti bijes i mržnju koju su imali protiv Mene. Tada je bio moj učenik slobodnije je mogao govoriti i činiti Mi dobro.

U Hramu

Kad je svanulo ponovno smo pošli u Hram kako bi propovijedao. Već se sakupilo mnoštvo naroda da Me čuju, bilo je puno pismoznanaca i farizeja koji su Me htjeli otjerati ali se nisu usudili jer su bili prestravljeni zbog mog dolaska. Uzvišenost moga lica i ozbiljnost Mene kao osobe grešnicima je ulijevalo strah i zbunjenost zbog Božanstva koje je bilo u Meni a nikada nije bilo potpuno sakriveno dok nije došao trenutak određen od moga Oca da trebam puno trpjeti, u protivnom nitko se ne bi usudio staviti ruku na Mene. Pismoznanci i farizeji su se povukli na stranu ali nisu otišli jer su se osjećali potaknutima slušati moju riječ koja je imala divni učinak da je privlačila i najzlobnije duše.

U njima je bila velika tvrdoća njihovog srca i protivljenje da se nisu predali na moj glas i moje Božanske riječi. Takvi su bili ti zlobnici, tvrđi od kamena, nisu se htjeli predati iako su bili prisiljeni međusobno tvrditi da moja riječ ima uzvišenu snagu, da privlači srca k sebi, srca slušatelja ali strast i zavist je vladala njima a đavao ih privlačio i sugerirao da Ja činim sve posredstvom đavla, te da sam bio prevarant i đavlu predana osoba. Ova uvreda je ranjavala moje srce, koliko gorčine je donosilo, nema duha koji je to mogao razumjeti. Samo Ja sam mogao tako nešto duboko doživjeti ove uvrede jer samo Ja sam imao duboku svijest moga nauka i moje osobe kao Bog i kao čovjek.

Propovijed pričana slušateljima

Kada sam došao u Hram poklonio sam se mome Nebeskom Ocu i počeo propovijedati narodu i poučavao ih kako trebaju živjeti i opsluživati moj Božanski zakon i pomagao im da shvate zablude u kojima žive farizeji. Govorio sam im u prispodobama i koristeći se različitim simbolima i slikama jer jednostavni neuk narod nije mogao drugačije razumjeti. Govorio sam i na drugi način kako bi posramio mudrost pismoznanaca jer su se oni smatrali mudrima. Govorio sam uzvišene skrivene stvari a oni su se u čudu pitali:

«Kako je moguće da On ima toliko znanja i da može tako uzvišeno govoriti?»

Dok sam govorio molio sam Oca da im udijeli svijetla da shvate istinu mojih riječi i da se predaju i tako okoriste, da Me prihvate. Moj Otac ih je prosvjetljivao, nadahnjivao ih. Zbog toga su međusobno govorili:

«Zar je moguće da je ovaj uistinu obećani Mesija?»

I dok su tako mislili u njima se budila strast zavisti i oholosti. Nisu se htjeli podložiti mojoj osobi jer sam bio ponizan i jednostavan. Govorili su:

«On je priprosta osoba a Njegovi učenici su siromašni i ponizni».

Tako su od sebe odagnali Božje svjetlo i Božja nadahnuća i pristajali uz neuredne strasti i đavolske sugestije.

Napast

Pakleni neprijatelj je odredio da će dovesti do toga da se naljutim i postanem nestrpljiv. Zbog toga je trajno poticao farizeje i progonio Me preko njih, a njih poticao da Me mrze. Pakleni neprijatelj imao je veliku želju da sazna jesam li Ja uistinu obećani Mesija jer je u to jako sumnjao bilo zbog svetosti moje osobe i nauka bilo zbog djela koja sam činio i zbog moći i snage koju sam imao nad njime. Zbog toga puno puta kada sam izgonio đavle iz tijela opsjednutih oni su izlazeći izvikivali ustima opsjednutih:

«Ti si uistinu Sin Božji».

Ja sam im zapovjedio da šute. Neprijatelj je htio saznati istinu i htio je da Ja to potvrdim te je govorio:

«Ako je Mesija ne će to negirati, ako nije učinit ću da padne u oholost».

Ali nikada nije uspio postići svoj cilj jer nikada nije mogao doći uistinu do toga da jasno shvati da sam ja uistinu bio utjelovljena Riječ Božja. Nije mogao učiniti to da padnem u one čine koje je on tako želio da učinim tj. ispraznost, oholost, srdžbu, bijes protiv mojih neprijatelja. Zbog toga je bijesnio i neprestano se trudio i nastojao da Me svi mrze.

U tome nije uspio osim kod pismoznanaca, farizeja i službenika Hrama i velikih svećenika, sudaca. Njih je poticao protiv Mene, sugerirao im toliko laži, kleveta kako bi me oni zarobili i ubili jer đavlu je bio nepodnošljiv rat koji sam protiv njega vodio i gubitke duša i mnoge sam duše privlačio istini. Moja osoba je bilo veliko mučenje za njega i đavli su osjećali dvostruki pakao vidjevši moj izgled. Zbog toga nisu mogli koristiti tu njihovu moć i tiraniju na ljudima jer su bili kao gromom pogođeni mojim izgledom i gubili snagu.

Mržnja i strast pismoznanaca i farizeja

Pismoznanci i farizeji su se povukli u stranu slušajući moje riječi kako sam kazao ali nisu iz toga izvlačili nikakvog ploda jer strast i đavao koji su njima vladali su to sprječavali, bili su otvrdli u zlu i samo su mislili kako da Me ubiju. To je bila njihova želja a pakleni neprijatelj ih je na to jako poticao. Objavio sam im njihove nakane tj. da su Me željeli ubiti. Rekao sam im javno da sam učinio mnogo dobra, ozdravljao bolesnike, liječio hrome, poučavao jedan savršeni sveti nauk i mnoga dobra djela učinio među njima a oni su htjeli moju smrt. Kad su osjetili da su razotkriveni bješnjeli su i odgovarali sa svom arogancijom umjesto da su ulazili sami u sebe i prepoznavali svoje zablude.

Više nego ikada bili su raspaljeni strašću i mržnjom. Narod je bio sve više utvrđen u vjeri u moje riječi i iskazivao Mi je pobožnost i naklonost. Dolazili su slušati moje propovijedanje, dolazili su u dobroj volji kako bi ih poučio jer nisu bili poučeni. Ja sam ih primao sa velikom ljubavlju, poučavao i nikad nisam pokazivao da su Mi dosadni ili teški. Uvijek sam bio istog raspoloženja, bio sam jako ljubazan s njima i to je bilo jako žao farizejima jer su bili oholi i nisu nikada bili bliski s jednostavnim ljudima. Zbog toga su Me prekoravali. Govorili su da to činim da zadobijem njihovu naklonost, kako bi sve privukao na svoju stranu, učinio da sve njih mrze i da Mene izaberu za kralja. Govorili su da se Ja tako ponašam s jednostavnim ljudima i poniznima jer sam njima sličan. Govorili su:

«Ovaj je uistinu jedan pučki jednostavni čovjek. Ne možemo se mi njemu podložiti, u protivnom što će biti s našom plemenitošću i ukrasom našeg autoriteta. Ajmo ga prezresti, ne

ćemo se obazirati na njegova djela i mudrost. Na kraju će pasti i nama se podložiti ili će se povući. Ne će moći to dugo podnositi da vidi kako ga mi preziremo. On glumi poniznost i blagost, uznosi i veliča ove krjeposti u svom propovijedanju jer želi da se mi ponizimo pred njim, podložimo njegovom nauku. Taj je uistinu lukav i prepun zlobe. Cijeloga svoga života živio je povučeno u svom domu.

Ni sa kime nije razgovarao nego se trudio samo naučiti biti dvoličan da prikrije svoju oholost i svoje pretenzije, da se vjeruje njegovom lijepom izgledu i oštroumlju. On traži da ga se časti, nadilazi druge i oholo sebe naziva Sinom Božjim i traži da mi vjerujemo i prihvatimo kao Mesiju. Bio je skrovit, veoma sumnjiv da je u svom skrovitom životu komunicirao sa samim đavlom, s njim sklopio savez, od njega naučio svo ovo znanje i po njemu čini svoja djela. Ovo je isto vjerojatno jer se vidi da mu je najvažnije zadržavati se s grešnicima. Izigrava da je svetac, poučava i svoje učenike kako bi bolje mogao prevariti narod».

Ovo su govorili međusobno protiv Mene i trudili se da to vjeruju i u to uvjere narod. Đavo ih je zasljepljivao na način da je njima izgledalo istinito ono što im je on sugerirao. Prosvjetljivao ih je Nebeskim Otac po mojim riječima koje su slušali ali ovo uzvišeno svjetlo oni su uvijek odbacivali, nisu se htjeli podložiti istini. Govorili su:

«Kada bi se moglo odvojiti od njega ljupkost njegovog izgleda i ljepotu njegovog lica sigurno ne bi privlačio za sobom toliko naroda. Uistinu, divne su te njegove privlačnosti i milost njegovog govora zarobljava srca. Njegovi pogledi pozivaju na ljubav, da mi nismo jaki ne bismo mogli drugo do li pristati uz njega i slijediti ga».

Ovim govorom svatko od njih je tvrdio što je doživljavao kada su slušali moje riječi, kada su Me gledali i govoreći su zaključili:

«On je sama milost i ljepota ali ne priliči našem ugledu da se njemu podložimo. Previše je ponizan, jednostavan pučki čovjek i arogantan, ohol. On je protivan svim našim djelima. Nikada se ne ćemo njemu podložiti».

Na takav način odbacivali su od sebe dobre osjećaje koji su se javljali kod njih prema Meni kada su govorili o mojim privlačnostima, milosti i ljepoti. Koliko muke su uzrokovali mome srcu, moja zaručnice, ove zlobne otvrdle osobe kada sam čuo da govore tako zlo o Meni koji sam proveo skrovitosti kuće sa mojom Majkom, gdje sam razgovarao sa mojim Ocem o djelu otkupljenja, o vječnom spasenju, trudio se zadobiti sve milosti i svako moguće dobro svakom stvorenju. Koliko gorčine sam doživio zbog ove laži vidjevši da sve ono što sam činio za njihovo dobro oni su iz toga izvlačili sredstva za njihovo još veće zlo i tako su spasonosni lijek pretvarali u smrtni otrov.

Vidio sam zatim da će mnoga moja braća biti slični ovim zlobnim i otvrdlim ljudima koji će poznavati istinu, provoditi je jezikom, ali njihova djela će biti uvijek protivna i otvrdla zbog raznih ljudskih obzira. Opirat će se Božjem svjetlu i milosti, slijedit će svoje neuredne strasti i đavla i njegove sugestije. Oni su samo povećavali moju muku i bol, bili su uvjereni u istinu a slijedili su laž. Još sam više trpio jer su bili dostojni većih kazni. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli više milosti da slijede i prigrle istinu koju su spoznali. Vidio sam da će moj Otac uistinu darovati ovu milost ali malo njih će se njome okoristiti. Zbog toga sam još gorljivije molio. Molio sam Oca da im udijeli još veća jasnija svjetla, udijeli milost. Prikazivao sam Ocu sva moja djela tako sveta koja su Mu bila tako po volji i obećao je da će učiniti što sam molio. Vidio sam da će se mnogi time okoristiti. Zbog toga sam se radovao i zahvaljivao Ocu ali sam bio i ogorčen jer sam vidio sa će biti i onih koji će zloupotrijebiti ovu novu milost i ostati u svojoj tvrdoći i protivljenju.

Odlazak iz Galileje

Na kraju propovijedi zadržao sam se u Hramu kako bi udovoljio svima koji su Mi dolazili u dobroj volji. Neko vrijeme sam se zadržao u Jeruzalemu da bi poučavao narod i svima bio dobar primjer mojim svetim, savršenim životom i utješio moju Majku. S njom sam se zadržavao u svetim razgovorima. Zadržavao sam se s njom da bi je tješio i činio čudesa, ozdravljao bolesne koje su Mi dovodili i onda ponovno otišao propovijedati u Galileju jer su Me mnogi čekali. Uistinu, taj narod je već kušao moj nauk i željeli su Me ponovno imati među sobom.

Poruka zaručnici

Opominjem te, o moja zaručnice, da budeš pažljiva u djelovanju i kada spoznaš dobro da ga slijediš ne dopusti da te pobijedi sebeljublje i druge strasti niti đavolske sugestije. Na takav način bi postala jako mrska i grešna u očima Nebeskoga Oca. Daj prostora Božjoj milosti, Božjem svjetlu upoznajući istinu na još savršeniji način. Prihvaćaj i spremno vrši ono što spoznaješ da je volja moga Nebeskog Oca. Tako ćeš postati sve više dostojna Njegove ljubavi i milosti.

Četvrto poglavlje: Povratak Sina Božjega u Galileju gdje će propovijedati u mnogim mjestima, činiti mnoga čudesa i ono što je On činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem

Povratak u Galileju

Zadržao sam se neko vrijeme u Jeruzalemu, kao što sam to kazao, i vidjevši da raste mržnja pismoznanaca i farizeja protiv Mene otpustio sam moju Majku i učenike i pošao iz Jeruzalem s mojim apostolima u Galileju kako bih propovijedao jer sam već zadobio mnogo plodova u tom narodu prije po mom propovijedanju i čudesima. Kao i obično išao sam siromašan, bez ičega, bos, nepokrivene glave, trpio glad, žeđ, umor i trajne muke. To je bilo malo kako bi utažilo moju glad koju sam imao za trpljenjem da zadovoljim Božjoj pravdi za sve uvrede koje joj nanosi ljudski rod. Moje grudi su gorjele od gorljivosti za slavu Boga Oca i spasenje duša.

Nisam se mogao nasititi trpljenja. Uvijek sam išao u susret mnogim mukama ali gorućim riječima ulijevao sam u srca apostola, mojih prijatelja, ovu želju. Kada sam s njima hodio kroz polja i prostranstva poučavao sam ih o vječnim istinama, objašnjavao im sve potpuno jasno o Posljednjem sudu, o tome kako će svatko morati dati detaljni i strogi račun Vječnome Sucu koji će svakoga pitati o zadnjoj presudi, o vječnoj nagradi ili vječnoj kazni. Ja sam im govorio ovo u prispodobama pod vidikom slika i usporedbi kako bi bolje razumjeli a djelomično sam im govorio u potpunoj jasnoći bez ikakvih simbola tako da su mogli potpuno shvatiti. Onda sam govorio o budućim stvarima i znakovima koji će se dogoditi u svijetu prije sveopćeg Suda. Ovisno o tome što su Me pitali Ja sam ih poučavao. Razgovarao s puno povjerenja i ljubavi, riječi koje sam im govorio govorio sam svoj mojoj braći sa željom da pouče sve jer sam znao da sve ono što govorim urezat će se u njihov duh i da će oni to objaviti drugima i poučavati druge.

Vidio sam sve oni koji će se okoristiti tim naukom kao i one koji će ga prezreti. Zbog toga sam bio utješen zbog dobrih, a pun gorčine zbog zlih. Jako sam trpio kada sam vidio da su prezirali moje riječi jer sam znao kako će se strogi Sud morati podnijeti tko se ne okoristi mojom riječi i u kako će pod užasne kazne pasti oni za koje je to pripravljeno. Zbog toga sam

sve stvari govorio mojim apostolima da budu pažljivi zbog sebe jer će to morati objavljivati i naviještati drugima. Nisam propustio niti jednu stvar koja je potrebna za vječno spasenje njihovo i njihove braće. Sve sam im govorio. Dok sam im govorio o ovim stvarima molio sam Oca da ih suzdrži i ojača svojom milošću, svojim svjetlom, da čvrsto vjeruju mojim riječima i da budu urezane u njihov duh, sve riječi koje sam govorio. A moj Otac je uistinu i to činio. Bilo je potrebno, o moja zaručnice, da molim za ovu milost za moje apostole jer su bili nepoučeni i nesposobni sami po sebi.

Zbog toga je trebalo jako puno da shvate dobro nauk koji se nikada prije nije naviještao, niti ga je itko čuo. Često sam morao ponavljati vječne istine kojima sam ih poučavao, opominjao sam ih da uvijek budu spremni trpjeti muke i progonstva, poticao ih govoreći im da se ne boje, da ću ih Ja štititi, da će biti vođeni pred sudišta, optuženi za klevete ali da se ne boje jer Ja ću im dati duh i snagu koja će zbuniti sve njihove protivnike i sve one koji se protive njihovom nauku. Nitko ih ne će nadvladati jer istine koje sam Ja poučavao, oni će jasno iznositi u mudrosti i dati ću im snagu da nadvladaju svoje protivnike. To sam im govorio jer će ih mnogi mrziti zbog moga imena, zbog ljubavi prema Meni, jer su poučavali moj nauk ali neka se ne boje jer će ih ljubiti moj Otac i Ja ću ih ljubiti. Ne će im propasti niti jedna glava s njihove glave. Zadobit će mnoge zasluge za svoja djela, pa i najmanja, a moj Otac će se na poseban način brinuti za njih da sve strpljivo podnose jer će u strpljenju posjedovati njihove duše i imati Božansku milost i mir srca.

Sve što sam im govorio mislio sam istovremeno na svu moju braću i sljedbenike jer sam ih sve imao pred sobom u duhu. Za sve sam ih molio Božanskoga Oca da ih prosvijetli, da im pomogne da upoznaju istine koje poučavam. Moji apostoli su Me pažljivo slušali. Nekada su se prestrašili, drugi puta su se hrabrili ovisno o tome kako sam ih poticao i animirao. Imao sam jako puno samilosti prema njihovoj slabosti i neznanju. Neki puta su se čudili i divili, ispitivali Me, a Ja sam imao toliko milosti i mudrosti da sam ih činio sposobnima da shvate pokazujući jasno da je u Meni bilo Božanstvo. Ali oni koji su bili priprosti premalo su i presporo shvaćali.

Jedna želja apostola

Govorio sam o savršenstvima moga Oca kako bih potakao na ljubav prema Njemu. Budući da su uvijek čuli kako govorim o Ocu često su međusobno govorili da bi Ga htjeli vidjeti ali se nisu usuđivali Me to pitati jer su znali da On boravi na nebu. Ali pošto su vidjeli kako činim mnoga čudesa nadali su se da mogu i to učiniti.

Zbog toga su se savjetovali međusobno tko bi Mi mogao uputiti ovu molbu kako bi zadobili milost da vide Nebeskoga Oca. U njima se sve više raspaljivala ova želja a Ja sam imao puno samilosti prema njihovom neznanju i odredio da ću im udijeliti još veću milost da ih utvrdim u vjeri po otajstvu moga utjelovljenja i sjedinjenja u Meni ljudske i Božanske naravi da im pomognem da jasno shvate kako je Otac u Meni i zbog Božanstva u Meni da sam nerazdvojno sjedinjen s Ocem. Međusobno su govorili:

«Mi smo svjedoci da je naš Učitelj istinski Sin Božji. Valjda će nam On dati da vidimo Njegovog Nebeskog Oca i to ćemo propovijedati svijetu».

Oni su govorili o ovome te su odlučili da će Me i upitati. Čekali su prikladno vrijeme tj. trenutak kada im budem govorio o savršenstvima moga Nebeskog Oca. Bilo im je dosta teško postaviti to pitanje naložili su Filipu da Me on pita jer se drugi nisu usuđivali, a on je došao u svoj slobodi i jednostavnosti. Jako sam ljubio ovoga apostola zbog njegove jednostavnosti i svete slobode da mi kaže stvar. Radovao sam se njegovim pitanjima i njime se služio prigodno objavljujući moju volju u svemu što su trebali činiti.

To sam činio i kod umnažanja kruha, kako ćeš čuti. Moji apostoli odlučili su Mi postaviti ovo pitanje vjerujući da ću im udovoljiti i dati im da vide moga Oca. Jednoga dana dok sam bio sam s njima govorio o mome Ocu, najavio kako ću kroz kratko vrijeme poći k Njemu, koji Me poslao na svijet, oni su se prestrašili. Ja sam prorekao mnoga progonstva i muke koje će trpjeti Meni za ljubav, zbog moga imena. Zbog toga sam ih poticao govoreći da se ne uznemiruje njihovo srce, da se ne boje nego neka vjeruju Bogu i Meni, mojim riječima jer u kući moga Oca ima mnogo stanova. Ja se vraćam Ocu i idem pripraviti mjesto za njih i vratit ću se i uzeti ih i povesti sa sobom tamo gdje Ja budem da budu i oni. Dao sam im da upoznaju put. Na ove riječi moji apostoli su bili začuđeni da nikada nisam s njima govorio o ovome. Toma, koji je više od svih drugih bio jednostavan i tvrd reče Mi:

«Gospodine, ne znamo gdje ideš, kako onda možemo poznavati put kao što ti kažeš?»

Dopuštao sam mojim apostolima ova pitanja kako bi ih još više učinio sposobnima da shvate utvrđenu istinu. Ja sam odgovorio:

«Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi Ocu osim po Meni. Ako poznajete Mene poznajete i moga Oca. Vi ga poznajete i vidite».

Tada se Filip ohrabri i u ime svih s veliko željom reče Mi:

«Gospodine, pokaži nam Oca, daj da Ga svi vidimo, to nam je dosta».

Ja sam tada molio Oca da ih prosvijetli da vjeruju mojim riječima, da budu sposobni prihvatiti istinu koju sam im govorio. Moj Otac je to učinio te ih je prosvijetlio, a Ja sam im kazao:

«Koliko vremena sam s vama poučavam vas vječnim istinama, Božanskim otajstvima a još Me ne poznajete?»

Ovo sam govorio općenito a zatim sam se okrenuo Filipu koji Mi je postavio pitanje i kazao:

«Filipe, tko vidi Mene vidi i Oca. Kako dakle možeš kazati pokaži nam Oca? Ne vjerujete da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Riječi koje vam govorim ne govorim od Mene, Otac je u Meni i Ja činim Njegova djela».

Čudio sam se više nego ikada prije te sam im ponovo govorio:

«Zar ne vjerujete da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Vjerujte barem zbog djela koje čini».

Moji učenici su bili prosvijetljeni zbog riječi i Božanskoga svjetla koje im je moj Otac dao. Bili su zbunjeni zbog svoga neznanja i sjećali su se onoga što sam im govorio u prošlosti. Zbog toga su vjerovali u istinu koju sam im objavljivao. Nisu se usuđivali kazati niti jedne riječi. Molio sam Oca za milost da im udijeli više svjetla kako bi mogli vjerovati svemu onome, obećavam i Njemu koji se udostojao činiti ono što Ja obećavam. A moj Otac je sve to udijelio. Zbog toga sam im govorio:

«Uistinu kažem da onaj tko vjeruje činit će i djela koja Ja činim».

Tj. činiti će čudesa koja Ja činim tijekom moga propovijedanja, liječiti bolesnike, obraćati grešnike i sve druge pojave. Oni će to činiti u svoje vrijeme. Govorio sam im da ću ići k Ocu i da ću učiniti sve što budu molili u moje ime i da će Otac to učiniti. Na taj način htio sam ih utješiti jer su se jako žalostili čuvši da ću otići. Često sam to ponavljao da se naviknu budući da su mislili da ću uvijek biti s njima. Iako sam im to često ponavljao ipak se nisu mogli dovesti do toga da vjeruju svemu onome što sam im govorio. Tješili su se obećanjima koje sam im davao i toliko su ljubile Mene u mojoj ljudskosti da nisu mogli ni čuti da bi ih mogao ostaviti. Govorili su među sobom:

«Naš Učitelj je mlad. Još ćemo Ga imati dugo vremena sa sobom».

Oni su prosuđivali stvari na temelju dobi i godina i zbog odličnog stanja i zdravlja moga tijela. Zbog toga nisu mogli vjerovati da ću ih ubrzo ostaviti. Nisu mogli ići dalje zbog svoje jednostavnosti iako sam im Ja objavljivao sve potpuno jasno. A Ja sam imao samilosti prema njihovim nedostacima, poučavao ih sa ljubavlju jer su mi često odgovarali suprotno. Uistinu, imao sam jako puno ljubavi i strpljenja s njima. Iako sam mogao učiniti u trenutku da budu sposobni sve shvatiti i da budu poučeni ipak sam se htio prilagoditi njihovim ograničenostima kako bi se vježbao u strpljenju i dao primjer svoj mojoj budućoj braći.

Moliti s vjerom

Tada sam molio Oca da udijeli svjetlo svoj mojoj braći da jasno shvate istinu koju sam poučavao i onu moju istinu koju će poučavati moji apostoli da jasno shvate da sam Ja put, istina i život kako bi slijedili moj nauk. Molio sam da im udijeli svjetlo i milosti da mogu vjerovati i činiti. Molio sam da to udijeli svoj mojoj braći isto to što je obećao da će udijeliti mojim apostolima tj. da im ne će odbiti milosti koje budu tražili u moje ime. A moj Otac je sve to obećao a Ja sam Mu zahvaljivao u ime sve moje braće. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti ovim svjetlom i milošću i kako će provesti u djelo sve ono što sam za njih želio, kako će tako zadobiti vječni život. Ali sam vidio mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i ne će zadobiti ono što sam im Ja prosio kod Nebeskog Oca.

Zbog njih sam ponovno puno trpio. Vidio sam da će se mnogi po većoj milosti obratiti i doći k sebi. Zbog njih sam se radovao i ponovno zahvaljivao Ocu iako sam trpio, bio ogorčen zbog mnogih koji će i ove nove milosti zloupotrijebiti. Vidio sam kako će mnogi moliti Oca u moje ime i zadobit će što traže. Zbog njih sam uživao jer su molili s vjerom i ustrajno. Uistinu, zadobit će ono što sam im obećao. Vidio sam isto tako da će mnogi moliti moga Oca milosti u moje ime ali s premalo vjere sa željom da budu odmah uslišani te tako nisu htjeli ustrajati u molitvi ali nestrpljivi ako je Otac odlagao da im udijeli te milosti.

Mnogi su tražili ono što je protivno spasenju njihovih duša a da toga nisu bili ni svjesni. Vidio sam kako nitko od ovih ne će zadobiti ono što je tražio ne zato što moj Otac ne ispuna obećanja nego što su oni toga bili nedostojni, njihovih mana. I za njih sam ponovno molio Oca da im udijeli svjetlost da shvate da o njima ovisi ako ne zadobivaju ono što traže. Htio sam da im Otac pomogne da shvate što to priječi ili usporava zadobivanje milosti. Moj Otac je obećao da će to i učiniti i uistinu vidio sam da će se mnogi okoristiti tim svjetlom i odstraniti od sebe ono što priječi primanje ili što otežava primanje milosti i da će zadobiti sve ono od moga Oca što mole u moje ime.

Zbog toga sam se radovao. Kako sam s puno gorčine vidio kako se mnogi ne će okoristiti ovim svjetlom nego će ga radije prezreti i ne će odstranjivati one zapreke kod njih i ne će zadobiti ono što mole. Zbog njih sam trpio iako razlog nešto ne dobivaju ono što žele je bio u njima a Ja sam im već to isprosio. Zahvaljivao sam mome Nebeskom Ocu, slavio Njegovo Božansko milosrđe i dobrotu prema mojoj braći. Molio sam i uzvisivao Njegovu pravednost koja je pravilno raspoređivala sve stvari ali je bila podložna milosrđu.

Premalo vjere Njegovih učenika

Kada sam zadobio od Oca sve te milosti zahvaljivao sam u ime sve moje braće i razgovarao sa mojim učenicima koji su se utješili zbog obećanja koje sam im dao. Bili su vidno prosvijetljeni u vezi onoga što su Me pitali. Usprkos toga nitko nije izravno ispovjedio da sam Ja istinski Sin Božji. Imali su svjetlo da to shvate i uistinu su to shvatili ali bilo je

toliko veliko njihovo neznanje i njihova neukost da nisu znali kazati jednu riječ da bi se moglo shvatiti da uistinu vjeruju da sam Ja istinski Sin Božji i obećani Mesija.

Brinuli su se da Mi pokažu svoju ljubav ali Ja sam želio njihovu savršenu ljubav, želio sam da se ona utisne u njihovo srce, da prihvate sve ono što sam poučavao. Molio sam za njih moga Oca da ih prosvijetli. Zato sam im davao jasne znakove moga Božanstva da to shvate i otvoreno ispovjede. Vidio sam kako je njihovo srce još uvijek bilo sporo na istinu. Vjerovali su da sam obećani Mesija ali s premalo vjere.

Ja sam doživljavao veliku gorčinu zbog ove njihove premale vjere ipak im to nisam nikada pokazao, ni žalost koju Mi je to uzrokovalo ali sam trpio čekajući da ih moj Otac još više prosvijetli, kao što će to na poseban način učiniti sa sv. Petrom, kada Me on bude spoznao da sam pravi Bog, kao što ćete to čuti ubuduće.

Uspjesi u Galileji

Prosljeđujući naše putovanje prema Galileji u svim onim mukama i patnjama koje smo podnosili propovijedao sam u njihovim gradovima. Mnogi su Me slijedili jer su shvaćali svetost moga života i moj nauka ali su Me smatrali za velikoga Proroka. Mnogi drugi su Me slijedili jer su bili privučeni slašću mojih riječi, ljupkošću moga izgleda. Bilo je mnogih koje su Me slijedili iz grada u grad. Njihova srca su već bila pripravna da Me prime, da prihvate moje propovijedanje i Božje svjetlo jer sam Ja propovijedao i oni su već bili prihvatili moje riječi i time se okoristili.

Kad sam se ponovno vratio među njih ne samo da su Me primili nego su Me jako željeli vidjeti, nisu se mogli nasititi da Me slušaju i gledaju. Dovodili su preda Me svoje bolesnike a Ja sam ih liječio tako da su Me samo dodirivali. Na neke sam polagao svoje ruke, a neki su ozdravili samo autoritetom moga glasa. Kako sam se tješio vidjevši ovaj narod kako otvoren za moju riječ i kako s puno ljubavi i želje Me slijedi. Ali sam isto tako bio i ogorčen jer je bilo puno onih koji su Mi bili protivni i govorili protiv Mene pristajući uz ono što govore pismoznanci i farizeji.

Propovijed u sinagogi Farizeja

Ulazio sam u njihove sinagoge i gorljivo propovijedao. Neki su Me rado slušali, neki su bili zadivljeni mojom mudrošću, neki otvrdli i protivni ne samo da Me nisu htjeli slušati nego su sve više bjesnili protiv Mene. Ja sam ih s autoritetom opominjao zbog njihove tvrdoće. Dao sam im jasno da shvate svoje grijehe, zlobu svoga srca, podsjećao sam ih na kazne pripravljene za one koji krše Božji zakon.

Dao sam im da shvate da nisam imao za cilj mojim razmišljanjima osim proslavu Nebeskoga Oca i spasenje njihovih duša. Dao sam im da to jasno shvate kao i to da sam obećani Mesija došao na svijet i da sam kao takav među njima. Jako sam mudro govorio, davao jasne znakove moga Božanstva. Neki od njih su se predali i jasno prihvaćali razloge koje sam navodio ali neki su bili tvrđi od samog kamena te su bješnjeli. Nisu se usuđivali ništa reći protiv Mene u mojoj prisutnosti jer kao što sam više put kazao sam moj izgled je prestravljivao njihova tvrda srca, bili su u strahu i slušajući Me. Moj govor je njihovim otvrdlim i perverznim dušama prouzrokovao strah a kod jednostavnih duša koje su bile u dobroj volji moj govor je uzrokovao utjehu.

O dobrom korištenju vremena

Jako sam se trudio i u mojim mukama i naporima nisam se odmarao jer sam znao da vrijeme koje sam trebao provesti na zemlji je kratko. Zbog toga nisam propuštao niti jedan čas a da nisam djelovao, poučavao moje učenike, činio čudesa i liječio bolesnike, izgonio đavle iz opsjednutih, razgovarao sa mojim Ocem, molio milost za svu svoju braću, prikazivao svoje patnje i djela kao zadovoljštinu za njihove grijehe i nadoknadu za sve ono i propuste koje su imali u službi moga Oca.

U tim prigodama molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći, svjetlo, pomoć i milost koju sam tražio za svoje učenike, na poseban način da upoznaju moju osobu, moju dobrotu, milosrđe i veličinu. Molio sam da im udijeli svjetlo da shvate dobročinstva koja sam im činio, cijelim ljudskom rodu, te što sam činio i trpio za njihovo vječno spasenje, da Me nasljeduju i da oni provode u djelo ono što sam Ja došao poučavati. Vidio sam da će to moj Otac učiniti i činiti sve ono što sam Ja molio. Molio sam Ga isto tako da se udostoji dati svoj mojoj braći svjetlo i milost da shvate kratkoću vremena koje će provesti na zemlji, da se time dobro okoriste a ne da ga bezumno gube. Vidio sam kako mnogi ne će drugačije koristiti vrijeme osim da udovolje sami sebi na jedan ili drugi način. Zbog njih sam puno trpio jer vrijeme darovano od Nebeskoga Oca je da se čine krjeposna djela, da se zadobije vječna slava, a oni su ga gubili isprazno još više i gore vrijeđajući Boga.

Vidio sam kako će mnogi doći do kraja svoga života da čine išta za svoje vječno spasenje. Vidio sam i muku koju će kušati u trenutku smrti jer su gubili vrijeme na ispraznosti i ludosti, ništavnosti, vrijeđajući moga Nebeskog Oca. Imao sam veliku samilost prema njihovoj nesreću iako su je oni htjeli. Zbog toga sam molio Oca da potakne njihova srca tijekom njihovog života da se okoriste i shvate koliko je dragocjeno vrijeme. Moj Otac je to uistinu činio jakim poticajima da se svatko okoristi vremenom koje mu dopušta da čini dobro. Vidio sam isto tako da će se mnogi okoristiti tom milošću i svjetlom i poticaj moga Oca koji će doživljavati u sebi. Zbog toga će dobro koristiti vrijeme i shvatiti njegovu dragocjenost. Zbog njih sam se radovao i zahvaljivao Nebeskom Ocu. Ali sam vidio i mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti te milosti i prezreti Božje svjetlo, ne će slušati nutarnje poticaje i zapustit će svoju brigu za vječno spasenje i bezumno će gubiti vrijeme.

Zbog njih sam bio jako ogorčen. Ponovno sam molio Oca da ih još više iznutra potiče u njihovom srcu, da im da još više svjetla što je On u svojoj dobroti učinio. I uistinu, mnogi će se zbog ove nove milosti i promijeniti i okoristit će se time te sam se radovao ali sam bio i ogorčen zbog onih koji će to zloupotrijebiti. Zahvaljivao sam Ocu u ime svih zbog zadobivenih milosti, slavio Njegovu dobrotu i molio uvijek iznova Njegovo milosrđe prema svoj svojoj braći. Da i zlima udijeli svoje milosti i pomoći da se obrate, a dobrima da uvećaju svoje zasluge i rastu u milosti tako da rastu u krjepostima i zaslugama za vječni život. Sve Mi je to obećao moj Otac a Ja sam Mu zahvaljivao u ime sve moje braće.

Isusova blagost

Za vrijeme moga propovijedanja u Galileji činio sam mnoga čudesa te se jako pronio glas o mojim krjepostima i nauku, svetošću moga života. Sve su to znali pismoznanci i farizeji te nisu mogli naći svoj mir jer su sve više bijesnili protiv Mene, prijetili Mi smrću, čekali neku priliku kako bi mogli provesti u djelo taj njihov zli naum. Ta njihova zloba je bila tajna gorčina za moje srce. Trpio sam s puno strpljenja, nisam nikada pokazivao da sam srdit ili da im se želim osvećivati nego sam molio Oca, ispričavao ih kod Njega iako nisu bili dostojni isprika kada je bila tako očita svetost moga života i nauka. Jasno su shvaćali da Me nepravedno progone te puno puta ozbiljno razmišljajući o mom životu zbog svjetla koje sam

im izmolio kod Nebeskog Oca jasno su shvaćali svetost Mene kao osobe i uzvišenost moga nauka, ali njima su vladale strasti i potamnjivale im razum.

Đavo je sugerirao mnoge stvari protiv Mene i oni su vjerovali đavlu i svojim strastima više nego istini koju su jasno shvaćali. Tako su udaljavali od sebe Božje svjetlo i bili sve više nedostojni da prime nova svjetla. Vidio sam kako će na svijetu biti mnogo sličnih i zlobnih koji će progoniti nevine iako će jasno shvaćati njihove krjeposti i savršenstvo njihova života te će dopustiti da njima ovladaju strasti, vjerovati će sugestijama paklenoga neprijatelja koji će se u svoj svojoj moći truditi da progoni dobre posredstvom zlih ljudi jer on nije mogao trpiti krjepost i svetost nevinih duša. Zbog toga sam bio jako ogorčen i molio Oca da udijeli dovoljno milosti da mogu trpjeti progonstva zlih i da im udijeli svjetla da shvate svoju zlobu i da se obrate. Otac Mi je obećao ovu milost i vidio sam kako će mnogi moji učenici savršeno trpjeti te će zadobiti mnoge zasluge a Ja sam se zbog toga radovao.

Vidio sam kako će neki biti prosvijetljeni koji su bili zli i shvatiti svoje zablude, kako će se obratiti i promijeniti. Zbog njih sa se tješio iako sam bio i ogorčen vidjevši mnoge koji će prezirati Božju svjetlost i ustrajati u svojoj zlobi.

Rimski časnik

Budući da sam već propovijedao u mnogim mjestima u Galileji približio sam se sa svojim učenicima Kafarnaumu i s puno naroda koji Me slijedio jer su slušali moje riječi. Tada je k Meni došao rimski časnik i molio da ozdravim njegovog slugu koji je bio bolestan.

Došao je s puno vjere i poniznosti. Već je čuo o mnogim čudesima koja sam činio, kako sam ozdravljao bolesne, budući je jako ljubio svoga slugu želio je njegovo ozdravljenje ali nije se usuđivao pristupiti Mi jer je već znao o svetosti moga života i bojao se da bi ga mogao potjerati. Potaknut željom za zdravljem svoga sluge odlučio je da će doći i zamoliti Me u poniznosti. Njegova poniznost je bila istinska, imao je i pravu vjeru. Postojano je vjerovao da sam Ja to mogao učiniti samo jednom riječju i ozdraviti njegovog slugu. Zbog toga Mi je ponizno kazao:

«Gospodine, moj sluga puno trpi. Oduzet je i muči se».

Nije ništa kazao, Ja sam ga utješio govoreći da ću doći i ozdraviti ga, a rimski časnik nije se usuđivao reći da dođem u njegovu kuću jer se smatrao nedostojnim, a Ja sam bio velikodušan prema njemu i htio sam osobno doći i ozdraviti njegovog slugu. Čuvši ove riječi časnik se još više ponizio, porasla je njegova vjera jer sam ja mogao da se ne mučim ići u njegovu kuću samo jednom riječju izliječiti njegova slugu zbog toga mi je u poniznosti kazao:

„*Gospodine nisam dostojan u uđeš pod krov moj nego reci samo jednu riječ i biti će izliječen moj sluga“*. Vidio sam vjeru i poniznost časnika i molio sam Oca da mu uveća ove kreposti. Molio sam Oca da ga prosvijetli i da se okoristi ovom božanskom svijetlom kako bi dobio nova svjetla i spoznao tko sam ja. Uistinu ispovjedio je da sam pravi Mesija i smatrao se nedostojnim da uđem u njegovu kuću te je javno pred svima kazao da samo jednom riječju mogu izliječiti njegova slugu. Ovim riječima je ispovjedio da sam ja apsolutni Gospodar života i smrti.

Htio sam da ovaj događaj ostane zapisan za pouku svima onima koji Me slijede, koji će Me slijediti te da upoznaju časnika koji je imao više vjere od onih kojima sam Ja bio poslan. Više su Me prihvaćali i upoznavali stranci od onih s kojima sam puno vremena boravio. Zbog toga sam pohvalio rimskoga časnika i njegovu vjeru. Htio sam da to bude razlog za pouku o vjeri onima koji će Me slijediti i koji Me slijede. Budući da u njima nisam

našao toliko vjere i poniznosti kao u rimskog časnika. Vidio sam u njima strance i grešnike koji su došli do spoznaje pravoga Boga, i tako postali dostojni Božje milosti i biti će posjednuti s desna Bogu u Kraljevstvu Nebeskom dok će mnogi Izraelovi sinovi otići u tamu i trpjeti vječne muke.

Ti koji su Me slijedili bili su zadivljeni čuvši o velikoj vjeri i poniznosti rimskoga časnika kao i riječi koje sam govorio, a sam rimski časnik s još više vjere reče Mi da on zapovijeda onima koji su mu podložni i oni ga odmah slušaju i na isti način mogu učiniti i Ja, zapovjediti bolesti i da će njegov sluga odmah ozdraviti. Ja sam ga utješio govoreći da ide kući da će mu se dogoditi ono što je vjerovao.

Isto vrijeme zapovjedio sam zlu i bolesti da ostavi njegovoga sluga i da bude slobodan. Časnik je povjerovao mojim riječima i sav ohrabren otišao je kući i našao svoga slugu zdrava, te je slavio i zahvaljivao Mene. htio sam da sva moja braća imaju vjere koja je bila kao kod časnika. Zbog toga sam ustrajno molio moga Oca i vidio sam da će neki imati sličnu vjeru i na takav način zadobiti od Oca mnoge milosti. Ja sam se zbog njih radovao. Vidio sam isto tako da će mnogi biti tvrda srca zbog nedostatka vjere i ne će zadobiti ono što sam za njih molio. Zbog njih sam osjećao gorčinu jer sam jako želio da sva moja braća budu utješena i zadobiju ono što želim i molim za njih kod Nebeskog Oca. Slijedeći moj put učenici su Me slijedili a Ja sam ih poučavao o vjeri.

Govorio sam im mnoge stvari kako bi ih poučio. Govorio sam ako budu imali vjere da će sve zadobiti što traže pa da će i sama brda premještati u more, ako budu vjerovali i to će zadobiti. Istovremeno sam molio Oca da im prosvijetli razum da shvate istinu koju sam ih poučavao i moje riječi budu urezane u njihov duh. Moj Otac je to i činio, oni su jasno shvaćali ono što sam poučavao i sve je bilo jasno zapisano u njihovom duhu. Vidio sam velika čudesa koja će se događati po vjeri, da će neka moja braća imati veliku vjeru, ostvariti moja obećanja. Na tome sam zahvaljivao mome Nebeskom Ocu.

Bijes farizeja

Jako se širio glas o mom propovijedanju i čudesima koja sam činio. Zbog toga je dolazilo mnogo naroda sa svih strana slušati Me posebno iz onih mjesta gdje sam već propovijedao. K Meni su dovodili bolesnike, sve sam ih izliječio, a neki samo kada bi Me vidjeli, dodirnuli ili čuli moju riječ prema vjeri koju su imali ozdravili su. Mnogi opsjednuti đavlom kad bi bili dovedeni u moju prisutnost bili su oslobođeni i svi su Me slavili i veličali moje ime. Jako se puno govorilo o Meni u Jeruzalemu kao i o čudesima koja sam činio i mnoštvu koje Me slijedilo. Zbog toga su pismoznanci i farizeji još više bijesnili protiv Mene, još više su se utvrđivali u odluci da Me ubiju.

S puno želje su čekali prigodu za to. Sve sam to vidio i čuo njihova savjetovanja protiv Mene kao i prokletstva koja su izgovarali. Govorili su protiv Mene razne uvrede i izlijevali svoju srdžbu među sobom. Moje srce je bilo jako ogorčeno zbog velikih uvreda koje su nanosili mome Ocu. Jako sam se mučio zbog njihove tvrdoće i nevjernosti. U mukama koje sam doživljavao jedino što sam činio kako bi olakšao svoju muku bilo je to da sam molio Oca da im oprosti. Prikazivao sam Mu moja djela kao nadoknadu za sve uvrede kojima su Ga vrijeđali, prikazivao sam Mu u mojoj nutrini svu moju muku koju sam trpio zbog njihove zlobe i protivljenja i nikada nisam propuštao da im činim dobro, da im uzvratim ljubavlju na mržnju. Trudio sam se da njihovoj duši zadobijem život dok su oni tražili da Me ubiju. Želio sam da se i moja braća vježbaju u ovoj kreposti, kao i u svim krepostima koje sam Ja prakticirao da Me savršeno nasljeduju.

Zbog toga sam poučavao moje učenike da prakticiraju sve kreposti koje sam Ja prije vršio i dao im primjer. To sam poučavao moje učenike, kao i svu svoju braću će apostoli morati propovijedati moj nauk javno svim narodima. Zbog toga sam ih poučavao s puno ljubavi i imao sam u svom duhu prisutne sve one koji će prihvatiti moj nauk i koji će slijediti moje opomene.

Umnažanje kruha

Nastavio sam poučavati, išao sam ih grada u grad, toliko je bilo ljupkosti u mom govoru i sam moj izgled je bio divan i privlačio ljude pa Me je narod svuda slijedio, željeli su slušati moju riječ, nisu se brinuli niti za hranu, mislili su samo na duhovnu korist koju imaju od mog propovijedanja. Vidio sam da odgovaraju pozitivno na milost i nisam propuštao moliti Oca da ih uzdrži svojom milošću da ne osjećaju tjelesne potrebe za okrepu. Otac je činio što sam molio, a Ja kako bi ih još više utvrdio u vjeri činio sam mnoga čudesa. Nikome od onih koji su Me slijedili nije bilo dosadno, nitko nije bio umoran, iako je bilo mnogo bolesnike koje sam ozdravio, bili su osnaženi i zadobili su savršeno zdravlje.

Nisam propustio da ih nahranim da bi shvatili da sam Ja istinski obećani Mesija. Učinio sam čudo množenja kruha. To sam učinio više puta kako bi mogao nahraniti sve one koji su Me slijedili, a bilo ih je uistinu veliki broj. Vidio sam mnoštvo naroda koje Me slijedilo s toliko ljubavi i zbog toga sam ih želio utješiti tjelesno, okrijepiti ih. Stoga sam molio Oca da s ljubavlju motri sve te ljude, tražio sam spasenje za one koji su Me slijedili, a moj Otac Mi je to udijelio. Osjećao sam veliku radost i učinio čudo da sam ih sve nahranio s malo kruha koje je imao jedan dječak. Oni su osjetili neuobičajenu radost i sigurnost Božje milosti u njihovim dušama. Otac je obećao da će oni svi osjetiti potrebu za hranom a Ja sam ih gledao sa ljubavlju i samilošću. Iskazao sam učenicima moju muku i vidio narod koji Me slijedi a nije imao što jesti.

Moje srce je trpilo da ih otpustim gladne, da će nedostajati okrepa na putu. Zbog toga sam pitao učenike gdje da nađemo kruha da ih nahranimo. Učenicima je izgledala čudna ta stvar jer su znali kolika sam čudesa učinio. Iako su to znali nisu razmišljali da bih ponovno mogao učiniti čudo. Filip je u svojoj jednostavno došao k Meni i kazao da je tamo neki dječak koji ima malo kruha, ali što je to bilo za toliko ljudi. Njegova nakana je bilo to da Mi da do znanja da je bolje da sam šutio, to Mi je dao i znakovima jer je imao povjerenja sa Mnom i jako Me ljubio.

Bojao se da bi Ja mogao biti ismijavan od njih s obzirom da sa tako malo kruha želim nahraniti sve te ljude, da bi narod mogao izgubiti vjeru koju je pokazao jer je kruha bilo premalo. Ali Ja sam naredio da Mi donesu to malo kruha. Molio sam Oca da umnoži kruh da se svi nasite. Što su više dijelili taj kruh on se više umnažao. Svi su se divili i čudili. Moji učenici bili su radosni, posebno Filip koji je prije bio u strahu. Zbog toga je sa puno radosti dijelio narodu kruh dok nije svima podijelio da se nahrane a zatim su jeli apostoli.

Pokušaj da ga učine kraljem

Narod zadivljen zbog tolikog čuda odlučio je da Me izaberu za svoga kralja. Moji učenici su bili radosni jer još nisu bili savršeni i zbog ljubavi koju su imali prema Meni jako su željeli vidjeti kako sam proslavljen u svijetu i svaki puta su se žalostili dok sam im govorio o patnjama koje su Mi pripravljene, bičevima i sramotnoj smrti koju ću morati podnijeti, kako ću morati tako završiti moj vremenski život. Nisu to vjerovali jer im je izgledalo kao jako tuđa stvar. Ja sam se žalostio zbog njihove premale vjere jer nisu ozbiljno shvaćali moje riječi kada sam im govorio o smrti, bičevima izdaji.

Oni su radije htjeli slušati o mojoj proslavi i svjetskoj slavi. Zbog toga sam ih često opominjao ali sa puno ljubavi i blagosti. Znajući da su još bili slabi u vjeri i kreposti često su ponovno pali. Molio sam moga Oca da ih prosvijetli a On je to činio s puno ljubavi tako da su bili postojani, a ako bi padali primjećivali bi svoje zablude i brzo bi se podizali. Kada sam primijetio sam što narod želi činiti potajno sam se povukao i tako dao da shvate da bježim od slave ovoga svijeta i tražim samo slavu moga Nebeskoga Oca. Kada sam se povukao molio sam Oca za svu moju braću da se udostoji svima dati toliku želju za Njegovom slavom i da se svatko trudi da Ga veliča i slavi. Molio sam Ga da im da veliku želju za vječnim spasenjem, za slušanjem Božanske riječi da njihove duše budu nasićene i okrijepljene. Molio sam Oca da mojim učenicima udijeli jasnu spoznaju ispraznosti časti ovoga svijeta i da je svatko prezire i od nje bježi i ne zanosi se mišlju da ih traži.

To Mi je obećao moj Nebeski Otac i vidio sam kako će to i vjerno učiniti. Na tome sam Mu zahvaljivao u ime sve moje braće i vidio sam kako će se neki okoristiti tom milošću i kako će slijediti moje želje na slavu moga Nebeskog Oca i spasenje njihovih duša. Zbog toga sam se radovao i zahvaljivao Ocu ali sam bio i jako ogorčen vidjevši kako će drugi prezirati te milosti, kako se ne će na bilo koji način obazirati i slušati Božja nadahnuća. Koliko muke je trpjelo moje srce jer sam toliko želio njihovo dobro i slavu moga Oca. zadržao sam se na Gori i molio a narod je otišao. Slavili su Mene okrijepljeni u duši i tijelu.

Pročuo se glas o čudu

Pročuo se glas o ovome čudu u cijelom Jeruzalemu i drugim dijelovima. Svi su se tome divili samo su farizeji i pismoznanci nalagali svima da o tome ne govore. Tvrdili su da sve činim posredstvom đavla i da će se razotkriti sva moja nepravda i zloba koja je već prevršila svaku mjeru. Ovim i drugim mislima i odlukama nastojali su potamnjeti moj dobra glas, obezvrijediti Me i doći do toga da Me smatraju čovjekom zaposjednutim đavlom. Ipak je bilo puno onih koji im nisu vjerovali i zbog toga su bijesnili još više.

Narod je ipak dolazio s vjerom slušati Me posebno bolesnici kako bi ih ozdravio, još više je bila velika moja dobrota i samilost i nitko Mi se nije približavao a da ga Ja ne bih utješio. Zbog toga se svećenički prvaci, pismoznanci i farizeji i njihovi službenici nisu usuđivali protiviti masama naroda koji su Me slušali i kažnjavati ih kao što su to htjeli jer su jasno uviđali svetost moje osobe i uzvišenost moga Nebeskog nauka, a vidjeli su i čudesa koja sam činio. Moj Otac im je davao svjetla da shvate da sam to sve činio posredstvom Božanstva, ali toliko je bila velika njihova strast i zavist protiv Mene da nisu mogli ništa drugo kazati osim da sam bio opsjednut đavlom i da sve činim posredstvom đavla. Ovo su činili i smatrali da će to narod prije ili poslije povjerovati.

Budući da onaj koji je opsjednut ne ljube ga ljudi i ne cijene i ako uistinu djeluje posredstvom đavla Bog će to brzo objaviti ljudima. Zbog toga su govorili kako će Bog brzo pokazati tko sam Ja uistinu te će se na kraju objaviti moja zloba i nepravda. Koliko muke je trpjelo moje srce zbog ovih uvrede ljudski duh ne može shvatiti. Sve sam strpljivo podnosio kao nadoknadu za njihove grijehe, a Otac je bio jako srdit a Ja sam Ga zadržavao da ih ne kazni. Mojim prošnjama i prikazivanjima ublažavao je svoju srdžbu i zadržavao kaznu a Ja sam Mu zahvaljivao.

Žena Kananka

Nastavljajući moje propovijedanje u društvu mojih apostola i mnogih koji su Me slijedili došla je žena Kananka i molila Me da oslobodim njenu kćer koju je zaposjeo đavao. Žena potaknuta glasinama o mojim čudesima došla je s puno vjere i vjerovala je da mogu

osloboditi njenu kćer. Ne obazirući se na bilo što došla Mi je i molila milost koju je toliko željela. Vidio sam tu ženu i molio Oca da joj umnoži u duši njenu vjeru i prosvijetljenost, da vjeruje više vidjevši Me, da bude razotkrivena uzvišenost otajstva moje osobe koja je bila skrivena i to su shvaćali oni koji vjeruju i time je još više rasla njihova vjera.

Došla je moleći i proseći s povjerenjem i poniznošću za oslobađanje svoje kćeri. Pravio sam se kao da je ne slušam, nisam se okrenuo niti da je pogledam a molio sam u sebi Oca da joj ojača vjeru i uistinu Otac joj je dao živu vjeru i žena nije prestajala moliti. Kada je vidjela da se ne obazirem još se više trudila moleći. Govorila je u svom srcu:

«On ako želi može ozdraviti i osloboditi moju kćer».

Rekla je da ne će otići dok ne zadobije željenu milost. Ja sam jako uživao slušajući je iako joj to nisam pokazao. Riječima sam je tjerao od sebe a u svojoj nutrini poticao je da ustraje. Apostoli su molili za nju jer im je to smetali, da je utješim i otpustim u miru. Ali Ja sam se pokazao još tvrđim, okrenuo sam se k njima i njima kao i svoj mojoj braći dao primjer vjere i ustrajnosti, kako se ne trebaju prestati nadati i moliti pa i onda kada vide da ne zadobivaju odmah milost koju traže. Htio sam posramiti moje apostole i sve one koji su Me slijedili da bi mogli tražiti da u sebi imaju vjeru koja je bila u ovoj ženi koju sam udaljavao od sebe riječima ali ona nije prestajala moliti sa živom vjerom. U prisutnosti svih kazao sam veliku pohvale:

«Ženo, velika je tvoja vjera, neka ti bude kako si tražila».

Žena je povjerovala mojim riječima i zadobila je oslobađanje svoje kćeri. Otišla je sva radosna slaveći i veličajući moje ime. Učenici su se čudili i bili zbunjeni zbog pohvale ovoj ženi jer su shvatili po prosvjetljenju koje im je dao moj Otac da je u ovoj Kananki bila veća vjera nego kod njih. U tom trenutku molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći živu vjeru da ustraju u prošnji i vjeruju da će biti uslišani kada se radi o pravednim stvarima. Vidio sam da će moj Otac dati vjeru i da će mnogi zadobiti ono što traže te sam se radovao i zahvaljivao Ocu.

Vidio sam isto tako da će mnogi biti pobijeđeni od raznih napasti i da će oklijevati u svojoj vjeri. Zbog toga ne će zadobiti ono što traže zbog njihove male vjere. Zbog njih je moje srce bilo ogorčeno. Ja sam molio Oca da im ojača vjeru i udijeli im svjetlo i milost posebno onima koji posrću. Moj Otac je to učinio a po ovoj novoj svjetlosti i milosti neki će se utvrditi u vjeri. Zbog njih sam se jako radovao ali i bio ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će i ovu novu milost zloupotrijebiti i postat će otvrdli u svojoj nutrini. Zahvalio sam Ocu za mnoga dobročinstva koja je udijelio mojoj braći i nastavili smo putovanje. Poučavao sam moje učenike i sve one koji su Me slijedili.

Molitva Očenaš

Nakon što sam se zadržao dosta sa mojim učenicima oni su pošli da se malo odmore kako bi uzdržali svoju ljudsku narav jer su bili jako umorni i potrebni odmora zbog krajnjih napora i putovanja i propovijedanja. Nakon uobičajenih molitava kao što sam kazao povukao sam u polje i molio Oca. Proveo sam cijelu noć u molitvi, molio Oca za svu svoju braću, upućivao Mu njih i želio im ostaviti jednostavan i lak način kako moliti. Zbog toga sam sastavio molitvu Očenaša na poticaj mog Nebeskog Oca. Molio sam Ga da usliši svu moju braću kada budu molili ovu molitvu koja sadrži u sebi sve što se treba željeti. Ocu se svidjela ova molitva i obećao je da će Me uslišati.

Prihvaćao je molitvu koju sam sastavio, Ja Njegov ljubljeni Sin i u Meni je bila sva Njegova milina. Vidio sam kako će ova molitva biti učinkovita kod Oca. Zbog toga sam želio

poučiti moje učenike a preko njih htio sam da je nauče i sva moja braća u budućnosti. Te noći vidio sam sve one koji će moliti ovu molitvu u vjeri i ljubavi i mnoge milosti koje će po njoj zadobiti i milost koju je imao moj Nebeski Otac kada je slušao pobožno moljenje ove molitve te sam se i Ja jako radovao tome. Vidio sam veliki broj onih koji će je moliti iz ljubavi, ali i onih koji će moliti bez ikakve ljubavi i premalo vjere i pažnje i žalostiti moga Nebeskog Oca i ne će imati one radosti kao kada se dobro moli molitva Očenaša a ne će zadobivati milosti koje traže po njoj i zbog toga sam bio jako ogorčen.

Te noći molio sam molitvu Očenaša sa svom ljubavlju u ime sve moje braće, a Otac je to prihvaćao s najvećom mogućom radošću. Molio sam ovu molitvu kao nadoknadu za sve žalosti koje će Mu učiniti moja braća kada loše budu molili. Otac je bio zadovoljan zbog ovog mog prikazanja. Nakon provedene noći molio sam pohvale, zahvaljivao Ocu a tada sam se vratio mojim učenicima koji su se tu noć odmarali. Slavio sam s njima moga Oca i molio da im udijeli posebnu svjetlost da shvate uzvišenost molitve koju želim poučiti. Otac ih je prosvijetlio i dao goruću želju da shvate molitvu koju ih želim poučiti. Bili su pripravni za čuti i naučiti tu molitvu a Ja sam bio među njim kao njihov učitelj izgovarajući svaku riječ Očenaša objašnjavao sam im sadržaj a oni su Me pažljivo slušali, sve su dobro shvaćali i utješeni do nježnosti kad su slušali riječi te molitve.

Bili su duboko potreseni promatrajući što ona sve sadrži u sebi i vidjevši s koliko ljubavi sam ih poučavao toj molitvi. Kada sam završio pouku o Očenašu skupa smo je molili klečeći u prisutnosti pred mojim Ocem, a molitva je ostala urezana u njihov duh i pamćenje. Otac se radovao toj molitvi i obećao da će im dati ono što Ga budu molili i svoj mojoj braći kada je budu na takav način molili. Na kraju molitve zahvaljivali smo Ocu, apostoli su bili osnaženi i utješeni. U svojoj nutrini su osjećali neuobičajenu Božju utjehu. Zbog toga su slavili moga Oca, ne njihova Učitelja što sam ih naučio ovu molitvu. Tada sam ih ponovno poučavao i govorio da svaki puta kada budu htjeli moliti Očenaš da razmišljaju o molitvi a Otac će ih uslišiti.

Dobro sam poučio i utješio moje apostole a zatim smo pošli u grad gdje sam izliječio mnoge bolesnike koji su Mi dolazili a Ja sam ih podučavao, mase su Me slijedile i sve više su se divili mojoj svetosti i nauku i djelima koja sam činio. Bilo je toliko veliko mnoštvo koje Me slijedilo da se nisam mogao nimalo odmoriti te sam često bio premoren zbog trajnih bdijenja i napora. Uvijek su oko Mene bile mase iz raznih gradova koje su dolazile slušati moje propovijedanje. A Ja sam sve tješio svojom uobičajenom dobrotom i molio Oca da kao što sam Ja tješio sve koje Meni dolaze da On utješi one koji će k Njemu dolaziti u bilo kakvoj potrebi, utjecati se Njemu. Otac je obećao da će to učiniti u svojoj dobroti i ljubavi i dao Mi da vidim kako On to vjerno čini a Ja sam Mu na svemu zahvaljivao i slavio Ga. Pokušao sam na sve načine utvrditi mojim učenicima uvjerenje u potrebi da se utječu Nebeskom Ocu. Vidio sam svu moju braću koja će biti utješena koje će uslišati moj Nebeski Otac kada se budu u vjeri Njemu obraćali.

Ohrabrenje

Govorio sam im kako ih moj Otac jako ljubi i što više budu Mene ljubili i vjerovali u Mene toliko će biti više ljubljeni od moga Oca jer smo Mi bili nerazdvojno povezani i ako budu Meni vjerovali i ljubili Me ljubit će i vjerovati mome Ocu. Iznosio sam mojim učenicima i druge razne pouke i molio Oca da ih prosvijetli. Iako su moje riječi bile dostatne da prosvijetle bilo koga ipak sam se htio pokazati uvijek podložan mome Ocu i molio Ga da On prosvijetli sve slušatelje, On koji je Otac svjetla. Zbog toga tko Me slušao nije primao samo svjetlo koje je donosila moja riječ nego i ono svjetlo koje dariva Otac Nebeski. Samo otvrdla srca pismoznanaca i farizeja bila su tako zlobna da su se opirala i odbacivala Božje

svjetlo i mržnjom prema Meni odbacivali su sve osjećaje ljubavi koje je u njihovoj nutrini podizala moja riječ, slast i uzvišenost moga nauka.

Usprkos toga nikada nisam propuštao kazati sve što je bilo potrebno za njihovo obraćenje. Govorio sam im djelomično u prispodobama, djelomično objašnjavajući im vječne istine na takav način da oni mogu shvatiti težinu njihovoga grijeha i kazne koju su za njih bile pripravljene ako tvrdokorno ustraju u odbijanju moga nauka. Ali njihova srca bila su tvrđa od kamena, slušali su ali to im je služilo samo da postanu još više otvrdli odlučni u nakani da Me progone do smrti. Nisu mogli podnijeti da Me vide na svijetu jer su mrzili istinu koju sam im davao da shvate jasno mojim riječima.

Puno puta moji učenici su se obeshrabrivali vidjevši toliko protivljenja i progonstava farizeja protiv Mene i bojali su se zbog te mržnje. A Ja sam ih hrabrio i poticao, govorio da se priprave za trpjeti muke i progonstva. Ove riječi su ih strašile jer još nisu dobro shvaćali što će se dogoditi. Došao sam ih poučiti o svemu i u njihove nutrine uliti ljubav i želju da trpe te sam im iznio nauk osam blaženstava.

Blaženstva

Popeo sam se na Goru a slijedila Me masa naroda i mojih apostola. Molio sam Oca da ih prosvijetli, da učini da dobro shvate ono što sam se spremao kazati, da to bude utisnuto u njihov duh, da ono što ih učim posluži im za njihov rast, kao i svoj mojoj braći. Otac im je davao svjetlo i milost da shvate istine koje sam poučavao. Rekao sam da sjednu i počeo im iznositi istinu blaženstava. To sam činio sa puno ljubavi i gorljivosti za vječno spasenje sve moje braće. Voditi njih duh od lažnih sugestija ovoga svijeta, sebeljublja koja smatra blaženim one koji žive u radosti, uživaju u bogatstvu i užicima. Počeo sam im govoriti:

«Blago siromasima u duhu jer njihovo je Kraljevstvo Nebesko».

Dao sam im da shvate u čemu se sastoji ovo siromaštvo u duhu. Dok sam govorio ove riječi vidio sam sve one koji će se okoristiti mojim naukom i zbog toga sam jako uživao. Ali bio sam ogorčen jer sam vidio mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti moj nauk i ne će se na njega nimalo obazirati. Moji učenici su bili pažljivi, dobro su shvaćali što sam ih poučavao i tako sam kazao i ostala blaženstva objašnjavajući njihov sadržaj kao prvo blaženstvo. Govorio sam:

«Blago onima koji tuguju jer će se utješiti, blago krotkima jer će baštiniti zemlju, blago žednima i gladnima pravednosti jer će se nasititi, blago milosrdnima jer će postići milosrđe, blago onima koji su čista srca jer će Boga gledati, blago mirotvorcima jer će se zvati sinovi Božji, blago progonjenima zbog pravednosti jer njihovo je Kraljevstvo Nebesko, blago vama kada vas budu grdili i progonili, kada vam zbog Mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine. Radujte se i kličite od veselja jer vas čeka velika nagrada na nebesima. Tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas».

Nakon što sam učio moje apostole o sadržaju blaženstava oni su bili jako osnaženi, potaknuti i željeli su trpjeti progonstva i sva blaženstva tj. bili su siromasi u duhu, gladni, ožalošćeni, gladni i žedni pravednosti, čista srca, mirotvorci, trpjeti progonstva zbog Mene i zbog pravde. Kod njih je tada ta želja bila jaka i gorljiva bilo zato jer su čuli moje riječi koje su ih potresle u nutrini bilo zbog uživanja u dobru što će biti rezultat života blaženstva. Ja sam molio Oca da ih utvrdi u toj želji svojom Božanskom milošću.

Vidio sam kako će mnoga moja braća to isto željeti kao i moji apostoli te sam za njih molio moga Oca da ih učvrsti i pomogne u zadobivanju tolikoga dobra. Moj Otac je to vjerno činio te će doći u posjed blaženstava. Radovao sam se tome i zahvaljivao Ocu u ime svih ali

sam vidio i veliki broj onih koji će biti daleko od toga da žive blaženstva. Njihova želja će se svesti na to da traže zemaljske stvari, časti, posjeduju bogatstva i prolazne užitke. Zbog njih sam puno trpio, molio Oca da ih prosvijetli, da im da da shvate istinu i udijeli milost da je mogu izvršiti. Vidio sam moga Oca koji je to pokušao i učiniti, mnoge osloboditi od tih zamki i zabluda koji će se truditi da zažive blaženstvo. Zbog njih sam se jako radovao iako sam trpio vidjevši da će biti puno onih koji će zloupotrebljavati ove milosti, biti će otvrdli u njihovim zabludama i zauvijek izgubljeni. Završio sam govor apostolima, zahvaljivao Ocu i počeo propovijedati narodu i liječiti bolesnike koje su Mi donosili.

Djelo đavla

Trebaš znati da dok sam Ja činio ovaj je nastojao poticati mnoge protiv Mene da Me progone i da ne vjeruju mom nauku. Đavao je opsjedao cijele gradove gdje sam išao i propovijedao iako nije mogao podnijeti moju prisutnost, bježao je daleko, jako se mučio vidjevši moju svetost i kada je slušao moj savršen nauk nikada nije došao do toga da shvati da sam Ja uistinu Sin Božji. Jako se trudio to otkriti ali to mu je bilo uvijek skriveno. Puno je puta izlazeći iz tijela opsjednutih vikao:

«Ti si Krist, ti si Sin Božji».

Kako bi vidio da li ću Ja to potvrditi ili se uzoholiti, ali on je bio poražen mojim savladavanjem samoga sebe, bio je prisiljen udaljiti se. Zbog toga je jako bjesnio i poticao srca farizeja protiv Mene jer je kod njih nailazio na takvo stanje koje je to dopuštalo. Koliko se đavao trudio da Me ubiju, nije mogao podnijeti muku zbog gubitka tolikih duša, često je napastovao moje apostole raznim sugestijama protiv Mene, a Ja sam se trudio da ga otjeram, da ih oslobodim i utvrdim u istinu moga nauka, u povjerenju u Mene i moje riječi. Juda, koji je po svojoj naravi bio jako škrt često je izlagan napastima više nego drugi te ga je đavao mučio i poticao. Ja sam ga nasamo opominjao da pazi na neprijatelja, da ne vjeruje njegovim perverznim sugestijama i često sam mu govorio s puno ljubavi:

«Juda, pazi jer đavao će te pobijediti i past ćeš i ti ćeš bijedno propasti. Zbog toga pazi i goni ga od sebe, pobijedi svoju strast, mrtvi svoju neurednu želju za novcem koju imaš».

Na ove moje poticaje Juda je bio nemiran ali pokazao se protivan svome poroku jer je bio jako umišljen, imao jako visoko mišljenje o sebi. Govorio je da nikada neće dopustiti da bude prevaren od đavla i nije se toga bojao.

Zbog toga je govorio da mu prestanem govoriti slične stvari te Mi je to prouzrokovalo muku da on nikada neće popustiti svojoj strasti niti napasti. O, koliko muke, moja zaručnice je doživljavalo moje srce vidjevši ovoga apostola tako uznemirenog na moje slatke opomene da nije htio prihvatiti lijek svome zlu te je lijek koji sam mu davao pretvarao u otrov. Već sam ga smatrao izdajnikom i sinom propasti. Zbog toga sam cijele noći molio moga Oca, molio zbog njegovog gubitka i još se više žalostio jer sam ga Ja odabrao. Nisam ga više mogao opominjati da bdije nad svojom strašću. On zlobnik u svoj volji je htio svoju propast jer Me nije nikada htio slušati i moje očinske opomene pune ljubavi, kao što ćeš čuti kasnije u ovom djelu.

Marija prisustvuje Isusovom propovijedanju

Moraš znati da je moja predraga Majka više puta bila prisutna kada sam propovijedao kada sam bio blizu Nazareta. Dolazila je skupa sa pobožnim ženama koje su je slijedile. Njena utjeha je bila velika kada bi Me gledala i slušala i njeno divljenje ali patnja, bol i gorčina jer je

znala za progonstva farizeja. Dok sam se zadržavao kako bi je utješio i potakao na podnosi moju odsutnost izlijevao sam neizrecive patnje mog srca zbog tvrdoće pismoznanaca i farizeja iako je Ona bila dionicom sve moje patnje i muke tješila Me njena samilost. Često Mi je govorila:

«O, Isuse moj, ljubljeni Sine tko bi mogao misliti da tako sretna tvoja Majka da će biti tako ožalošćena vidjevši Te u tolikim patnjama i progonstvima? Moje srce je to znalo, uvijek je dijelilo tvoje patnje i muke, da li će mi dati moj ljubljeni Sine da samo Ja trpim sve tvoje muke da ih Ti budeš oslobođen, Ti živote moj?»

Pri tim našim druženjima duša joj se kidala zbog ljubavi i patnje i Ona je prikazivala Nebeskom Ocu svoje patnje sjedinjene s mojima za spasenje ljudskog roda.

Marija s apostolima

Govorila je zatim mojim apostolima, poticala ih da trpe muke, patnje u mom društvu. Poticala ih na ljubav i vjernost prema Meni, njihovom Učitelju, na poseban način zadržavala se s Judom u dugim razgovorima, pozivala ga da bdije nad svojom zlom strašću. Iako je bio apostol izdajnik još uvijek je imao u duši to da će Me izdati ali se premalo opirao strasti škrtosti koja ga je oduvijek mučila. Nije htio da ga se opominje. Moja Majka je to doživljavala sa puno muke i gorčine ali nije propuštala priliku da ga opomene i potakne jer je već u svom proročkom duhu znala kako će loše završiti izdajnik.

Koliko je trpjela i koliko sam Ja bio time potresen shvaćajući da jedan od onih koje sam toliko obdario, koji Mi je bio tako blizak da će Me izdati u ruke mojih neprijatelja.

Suotkupitelj i suotkupiteljica

Puno sam trpio vidjevši žalosti moje Majke jer su se naša srca uvijek ljubila ali uvijek su i trpjela. Muka i patnja jednoga prelijevala se u drugo srce. Iako je moja Majka bila poučena uvijek je molila moga Oca za spasenje ljudskoga roda i za obraćenje grešnika, a u svom srcu punom ljubavi doživljavala je sve moje patnje, sjedinjavala se sa Mnom i prikazivala Nebeskom Ocu koji je to sa najviše radosti primao i dobronaklono udjeljivao sve milosti koje sam molio za spasenje moje braće. Stoga možeš shvatiti koliko su tvrda i protivna bila srca farizeja koji su se opirali s toliko snage tolikom svjetlu i milosti.

Gorljivost za Očevu slavu i vaše spasenje

Nastavio sam svoje propovijedanje i obraćenje mnogih ljudi sve više se širio glas o Meni po svim mjestima. Zbog toga su Me dolazili vidjeti i slušati a Ja sam molio Oca da svi oni koji Me slušaju i oni koji su poslije čuli o Meni a nisu Me vidjeli da Me dođu čuti. Uistinu, Otac im je to i dao. Htio sam da dođu k Meni da budu prosvijetljeni, da upoznaju istinu moga nauka, da vide čudesa i tako bude slavljen moj Nebeski Otac. Ja sam u svemu tražio Njegovu slavu i spasenje moje braće.

Uvijek sam jako želio da svi spoznaju i ljube moga Nebeskog Oca i prikazivao sam Mu ovu moju želju i molio Ga da se udostoji dati svoj mojoj braći da se trude za Njegovu slavu i spasenje bližnjeg, da budu postojani u svojim djelima, da Otac bude spoznat, čašćen i slavljen. Vidio sam da Otac to uistinu i čini i kako će mnogi vjerno izvršiti ovu moju želju te će Ga mnogi upoznati i ljubiti. Zbog njih sam se radovao ali sam bio i ogorčen jer sam vidio kako će mnogi to zloupotrijebiti i neće ispuniti tako svetu želju koja je bila toliko razložna te su oni bili bez zasluga.

Moj Otac nije bio slavljen a bližnjemu nije zbog toga pomognuto u svemu onome što su mogli učiniti. Zbog toga sam molio Oca da nadoknadi drugima kako bližnji ne bi bio bez te pomoći, kako bi Mu se iskazala slava koju zaslužuje. Otac je to i učinio a Ja sam se radovao i zahvaljivao Ocu u ime sve moje braće koji su na takav način došli do spoznaje i ljubavi prema Nebeskom Ocu.

Petrovo prvenstvo

Približavalo se vrijeme moje muke a Ja sam uvijek želio da moji apostoli budu utvrđeni u vjeri da sam Ja istinski Mesija koji je bio obećan, pravi Sin Božji. Oni su vjerovali ali vjera im nije bila postojana jer su još imali puno sumnji. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli i utvrdi u vjeri. Na poseban način sam molio da udijeli jasnu spoznaju Petru. Imao sam veliku odredbu i odluku da on bude temeljni kamen Crkve, glava svim apostolima i moj vikar. Molio sam za Crkvu koju sam želio utemeljiti da bude postojana, da je neprijatelji ne razore, da je vrata paklena ne unište i ne nadvladaju nad njom. Vidio sam Oca kako je uslišao moje molitve i Ja sam Mu zahvaljivao u ime sve moje Crkve.

Zaputio sam se s učenicima prema Cezareji, bili smo sami. Ja sam ih poučavao kao i obično i upitao ih što ljudi govore tko je Sin Čovječji. Oni su spremno odgovorili ono što su čuli. Mnogi su govorili da sam veliki Prorok, drugi da sam Ilija ili Jeremija. U međuvremenu sam molio Oca da prosvijetli Petra u ime svih u vjeri i da se ono što će Petar ispovjediti na pitanje koje ću Mu postaviti da želim i njima svima te da svi vjeruju ono što pitam Petra. Svaki od mojih apostola je govorio a Ja sam pitao:

«A vi što vi kažete tko sam Ja?»

Na to pitanje Nebeski Otac je prosvijetlio Petra i on je odmah odgovorio sa vjerom i ljubavlju:

«Ti si Krist, Sin Boga živog».

Govoreći ove riječi Petar je bio jako prosvijetljen i utvrđen u vjeri a svi apostoli su se čudili čuvši Petra koji tako otvoreno odgovara na moje pitanje i ispovijeda moje ime. Tada sam pogledao Petra i nazvao ga blaženim zbog toga što je njega zapalo da ispovijedi Mene kao pravoga Sina Božjega, istinu koju mu je objavio moj Nebeski Otac. Odgovor na tu istinu vjere koju je učinio kazao sam mu da je on moj istinski vikar na zemlji i glava moje Crkve:

«Ja ti kažem ti si Petar stijena. Na toj stijeni sagradit ću svoju Crkvu i vrata paklene neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve Kraljevstva Nebeskoga da sve ono što svežeš na zemlji bude svezano na nebu, ono što razriješiš na zemlji da bude razriješeno na nebu».

Dao sam mu vlast da može vezati i razvezivati spone grijeha da ono što on učini na zemlji biti će potvrđeno i na nebu. Petar pun vjere povjerovao je što sam mu govorio i prepoznao to kao veliko dobročinstvo i dostojanstvo, bacio se na zemlju, prostro i klanjao Mi se. U svom srcu ponovno se ispovjedio Sinom Božjim. To su učinili i drugi apostoli, bili su utvrđeni u vjeri i još više Me ljubili. Ja sam zahvaljivao Nebeskom Ocu u ime sve moje braće za veliko dobročinstvo koje je učinio Petru jer njegova vlast će ostati svim njegovim nasljednicima koji će u njoj sudjelovati. Vidio sam mnoštvo duša koje će se obnoviti milošću tog sakramenta i koje će moja Krv oprati od grijeha svaki puta kada će se oni raskajani ispovjediti s nakanom da više ne griješe.

Bila je to velika utjeha za Mene ali popraćena gorčinom jer sam vidio i mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti to dobročinstvo, neće se na to obazirati i svojim ispovijedima će činiti svetogrđe. Doživljavao sam veliku muku vidjevši kako moja krv koju ću proliti s toliko ljubavi za čišćenje njihovih duša od grijeha da će nekima služiti za još veću osudu zbog

zloupotrebe jer će pristupati bez kajanja za svoje grijehe i bez odluke da se poprave i obrate. Za njih sam još ustrajnije molio Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude. Još sam molio a Otac je obećao ono što sam tražio. Vidio sam da će se uz ovu milost mnogi promijeniti i okoristiti se tim dobročinstvima te sam zahvaljivao. Vidio sam mnoštvo mojih službenika koji će obavljati ovu službu sa neispravnom savješću i teške grijehe koje će pri tome učiniti te sam bio krajnje ogorčen i molio za njih Oca da ih prosvijetli. Uistinu, mnogi će se promijeniti ali neki će i dalje to zloupotrebljavati. Vidio sam mnoštvo onih koji će zauvijek propasti jer su loše obavljali ovaj sakrament i zbog njih sam puno trpio a Otac Me tješio govoreći kako će mnogi dobro obavljati ovaj sakrament i kako će mnoge duše biti tako spašene i kako će mnogi doći do velike svetosti po njihovim dobrim nagovorima i drugim duhovnim pomoćima te će mnoge duše doći do velikog savršenstva.

Zahvaljivao sam Ocu za moje apostole, posebno Petra, zatim sam ih poučavao ovom sakramentu kao i o drugim sakramentima da u svemu budu poučeni da s puno strpljenja prihvaćaju jer su bili neuki i teško su shvaćali pa sam im govorio stvari krajnje jasno. Usprkos toga puno su Me toga pitali i to je bilo neumjesno a Ja nikada nisam pokazivao da Mi to smeta ili da Mi dosađuju nego sam ih s ljubavlju podnosio i poučavao.

Pitanje apostola o farizejima

Neki puta su Me pitali zašto su farizeji tako tvrdi i Meni protivni, zašto ne prihvate moj nauk i govorili:

«Učitelji, tvoje riječi su tako blage, tvoj izgled ljubak. Tako je lijepo s Tobom razgovarati, čudesa koja činiš privlače mase, mnogi narodi dolaze a farizeji su protivni i mrze Te. Zašto?»

Tada sam im dao da shvate da sinovi tame mrze svjetlo. Moj Otac oholima drži skrivena otajstva i mudracima ovoga svijeta a to objavljuje malenima i jednostavnima. Farizeji zbog svoje tvrdoće i zlobe nisu bili dostojni da shvate otajstva moga dolaska na svijet, da sam Ja uistinu jedinorođeni Sin Božji, obećani Mesija. Od početka su mrzili svjetlo koje im je bilo objavljeno ma koliko znakova moga Božanstva vidjeli nikad nisu došli do toga da ga upoznaju. Zaslužena kazna za njihovu tvrdoću i zlobu, za oholost i častohleplje kojega su bili prepuni, nikada se nisu htjeli predati istini koju sam propovijedao i jasno iznosio. A narod je bio jednostavan i vjerovao je istini mojih riječi koje sam poučavao i zbog toga im je moj Otac davao Božjeg svjetla da shvate istinu i svetost mog nauka. Oni koji su imali dobru volju u tome su lako uspijevali, strpljivo podnosili sve patnje zbog toga što su dolazili slijediti Me i slušati i nisu se obazirali na prijetnje farizeja jer ih je više privlačila moja Božanska riječ od onoga što su ih strašile prijetnje farizeja.

Na taj način sam objašnjavao istine mojim apostolima i pozvao ih da paze na vlastite strasti. Snažno sam to naglašavao jer je tu bio i Juda koji će Me na kraju izdati. Poticao sam ih da budu zahvalni Nebeskom Ocu za dobročinstva koja im je iskazao jer su izabrani da budu moji apostoli i učenici. Drugima sam govorio u prispodobama a njih je zapala lijepa i dobra sudbina da jasno shvate moje Božanstvo i Božanska otajstva. To im je dala i milost da mogu činiti čudesa u moje ime, propovijedati i poučavati druge. Zbog toga trebali bi prepoznati sva oba dobročinstva i na njima zahvaljivati Nebeskom Ocu.

Odricanje i žrtve

Mnoge stvari sam ih poučavao dok smo putovali i bili skupa. Na moje riječi nisu osjećali ni umor ni trpljenje koji su uistinu bili veliki, glad, žeđ. Puno puta danima smo jeli

samo bilje koje smo brali po poljima. Bili smo izloženi kiši i hladnoći zime, bosi, nepokrivene glave bez ikakvog skloništa, a ljeti su nas zrake sunca toliko grijale da smo izgarali od žeđi. Sve smo to trpjeli s radošću a Ja sam ih poticao da gledaju Mene koji sam bio krhke i nježne građe ali tako radostan i postojan.

Uistinu, mojim riječima i prisutnošću ublažavao sam njihove patnje, molio Oca da im udijeli snagu duha da ne budu tako osjetljivi. Otac je to učinio te im je to umnogome olakšavalo muke. Ja sam u potpunosti doživljavao te patnje jer sam imao veliku ljubav prema trpljenju kako bi ispunio volju moga Oca za spasenje moje braće i da je bilo puno više patnji Ja bi ih rado prihvatio. Nisam htio da Meni osobno se dogodi bilo kakvo olakšanje u mukama, htio sam u cjelovitosti trpjeti da dam tako svjedočanstvo Ocu koliko Ga ljubim, koliko ljubim spasenje moje braće kojima Me On poslao.

Sve sam prikazivao Ocu za spasenje svijeta kao nadoknadu za nedostatke moje braće jer sam vidio da će ih biti uistinu puno, onih koji neće htjeti ništa trpjeti kako bi pokazali ljubav mome Ocu. Ova ljubav nije bila istinska nego sam na riječima. Zbog toga kada im je trebalo pokazati da ljube Boga Oca ne samo riječima nego i ljubavlju djela oni su se povlačili, pokazivali da je njihova ljubav bila lažna. Vidio sam da će mnoga moja braća na takav način živjeti te sam bio krajnje ožalošćen i nastojao sam nadoknaditi za njihove nedostatke. Prikazivao sam Ocu da Ga ljubim ne samo riječima nego i svim svojim djelima. Prikazivao sam Mu sve kao nadoknadu za njih kao zadovoljštinu. Često je odgovarao ovim riječima:

«Sine moj ljubljeni, samo Ti iskazuješ svu slavu i čast. U Tebi Mi je sva naslada, Ti Mi iskazuješ potpunu zadovoljštinu».

Jako sam uživao zbog radosti moga Oca, slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i nisam propuštao moliti mnoge milosti za moju braću koje je Otac velikodušno dijelio te sam se silno radovao. Ali sam bio i ogorčen kako će mnogi zloupotrebljavati te milosti koje sam Ja s toliko ljubavi molio i kako se neće na to nimalo obazirati. Zbog mog propovijedanja slijedilo Me mnoštvo ljudi posebno bolesnika koje sam liječio.

Slijedili su Me kako bi slušali moju riječ i bili zahvalni za dobročinstva koja sam im činio a Ja sam ih sve više poučavao, a oni su se trudili da dođu k Meni samo da Mi dodirnu haljine jer su i tako bili oslobađana i liječeni od svojih bolesti. Ja sam to dopuštao dokazujući da niti ne primjećujem jer je bila velika masa ljudi koji su Me slijedili. Iako bolesnici koji bi dodirivali moje haljine nisu ništa govorili samo snagom njihove vjere bili su ozdravljeni, zbog snage i krjeposti koje su izlazile iz moje osobe koja je sve liječila, sve one koji su Mi pristupali s vjerom.

Zakej

Naravno da sam išao prema Jerihonu na putu prema Jeruzalemu. Htio sam pokazati moju velikodušnost i ljubav prema javnim grešnicima koji su se obratili na primjeru Mateja nakon što su čuli moje propovijedanje. Zakej, jedan carinik koji je bio jako bogat silno Me je želio vidjeti i razgovarati sa Mnom te je čuo o čudesnim stvarima koje se govore o Meni. Molio sam Oca da udovolji njegovoj želji i da prosvijetli Zakeja da dođe do istinske spoznaje o Meni i da se obrati. Bio je čovjek dobre volje, dobroga srca i želio je upoznati i slijediti moj nauk. Zbog toga sam ga rado obdario svojim darovima kao što ćeš to čuti.

Jerihonski slijepac

Dok sam išao sa svojim učenicima slijedile su Me mase. Neki slijepac čuvši kako narod prolazio pitao je što se događa. Rekli su mu da prolazi Isus Nazarećanin. Iako nisam

vidio slijepca koji je bio usput i prosio svrnuo sam svoj pogled prema njegovoj duši i molio Oca da ga prosvijetli u nutrini i da mu istinsku vjeru. Moj Otac je to učinio i slijepac je počeo vikati:

«Isuse, Sine Davidov, smiluj se».

Vikao je još jače a narod mu je govorio da zažuti ali on pun vjere još jače je vikao. Kada sam čuo njegov krik još više njegovu vjeru pitao sam što hoće da mu učinim. Tada je slijepac ispovjedio da sam istinski Mesija i kazao Mi:

«Gospodine, želim progledati».

Uistinu, bio je uslišan snagom svoje vjere, slijepac prosvijetljen više u dušu nego na tijelu sa velikom radošću Me slavio i blagoslivljao a zatim slijedio skupa s narodom. Molio sam moga Nebeskog Oca da se udostoji prosvijetliti svu moju braću koja su bila u zasljepljenosti duha i nisu shvaćali svoje zablude da upoznaju svoju slijepost i sljepoću i živom vjerom traže milost savršene spoznaje Boga koliko može to shvatiti stvorenje da upoznaju sami sebe tj. da upoznajući Boga ljube Ga, slave i upoznajući sebe imaju svetu ljubav prema sebi tj. da imaju prezir prema svome egoizmu. Vidio sam da Božanski Otac će dati ovo svjetlo te će mnogi doći do toga da Ga upoznaju i ljube i da Ga upoznaju te da kao posljedica toga imaju svetu ljubav prema sebi popraćenu mržnjom prema svome egoizmu. Jako sam se radovao i zahvaljivao Ocu, a istovremeno sam bio i ogorčen vidjevši kako će mnogi zloupotrijebiti ovu milost i ostati u svojoj zaslijepljenosti.

Molio sam Oca da udijeli mojoj braći da nadvladaju ljudske obzire, da ne dopuste da ih pobijedi svijet i ono što narod govori, kao što je to učinio slijepac. Iako su ga htjeli prisiliti da zašuti on je još jače vikao dok nije zadobio ono što je htio. Tako i moja braća neka se ne zaustave na tome tko ih želi spriječiti u ostvarenju njihovih dobrih želja nego neka slijede i traže istinsko svjetlo i spoznaju Boga, sami sebe sve dok to ne zadobiju. Sve Mi je to obećao Nebeski Otac a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih posebno onih koji će se okoristiti tom milošću. Oni su bili razlog radosti moga srca. Jako sam se radovao vidjevši ispunjene njihove želje, ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoge koji će zloupotrijebiti milosti Nebeskoga Oca koje je On s toliko ljubavi davao mojoj braći. Želja moga srca je da svi teže živjeti i činiti na veću Božju slavu i spasenje ljudskog roda.

Na ručku kod Zakeja

Nastavio sam hod prema Jerihonu i već se proširio glas o čudesima koja sam činio, kako sam ozdravio slijepca te je Zakej odmah pošao u velikoj želji da Me vidi ne obaziruć se na ljudske obzire trčao je tamo kuda sam ja trebao proći. Vidjevši mnoštvo koje Me slijedilo bojao se da Mi se neće moći približiti jer je bio malog rasta. Zbog toga i želje da Me vidi popeo se na stablo.

Pogledao sam prema Zakeju gledajući njegovu nutrinu. Bio sam potresen u duši i ulijevao sam u njegovu nutrinu još veću vjeru i povjerenje prema Meni, molio istovremeno Oca da ga prosvijetli i da mu udijeli da shvati tko sam Ja. Čudo koje sam učinio prozvao sam ga po imenu, rekao mu da siđe i da toga dana želim biti gost kod njega u njegovoj kući. Odmah me je poslušao i potrčao prema Meni sav raskajan i već je ispitivao samoga sebe sa gorućom željom da li će učiniti sve ono što budem tražio. S puno radosti odveo Me u svoju kuću. Mrmljali su među sobom u narodu što sam išao u kuću carinika, javnog grešnika. Zakej se opravdavao govoreći da on čini dobro i govorio je o milostinju koju želi učiniti siromasima pokazujući da iako je bio smatran grešnikom i carinikom ponašao se bolje od njih koji su bili škrtice.

Govorio sam u korist Zakeja a narod je bio zbunjen u onome što su mrmljali. Zbog toga sam kazao da je tog dana došlo Božje spasenje u tu kuću, da sam Ja došao na svijet tražiti ljude kako bi ih spasio od propasti. Zakej je bio zadovoljan a narod se uznemirio jasno shvaćajući da sam došao na svijet sve spasiti i svima dati moju milost i ako se to kod pismoznanaca i farizeja nije događalo bilo je samo zato što to oni nisu htjeli nego su htjeli ostati u svojoj otvrdlosti i protivljenju. Nakon obraćenja Zakeja on se pokajao, obratili su se i drugi grešnici u njegovoj kući i svi su prepoznali da sam Ja uistinu obećani Mesija. Ja sam ih poučavao i željeli su slušati moje propovijedanje te su Me slijedili skupa s drugima.

O tom događaju vezanom uz Zakeja vidio sam sve one koji će se obratiti nakon moje smrti po propovijedanju mojih apostola i njihovih nasljednika. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli svoju milost i svjetlo i posebnu pomoć. Otac će prema njima iskazati svoje beskrajno milosrđe. Stoga sam u ime svih zahvaljivao i radovao se obraćenju koje će se dogoditi ali bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati u svojoj zaslijepljenosti.

Klanjao sam se neistraživom ponoru Božjih sudova kojima sam već sve vidio, sve što će se dogoditi s ljudima. Slavio sam moga Oca, častio Ga, iskazivao Mu pohvale u ime sve moje braće, molio za njihove nedostatke i vidio sam mnoge koji se neće htjeti podložiti Božjim sudovima te neće tako biti po volji mome Nebeskom Ocu. Iako je trebalo da se podlože Božjem sudu u njima se podizala oholost, nisu shvaćali otajstva, da ne mogu izbjeći Božjem sudu i da se na svaki način moraju njemu podložiti. Molio sam Oca da im iskaže milosrđe i prosvijetli ih da shvate istinu da se u poniznosti podlože. Vidio sam kako će se neki promijeniti i obratiti te sam se radovao, ali sam bio i ogorčen zbog tvrdoće drugih. Zahvaljivao sam Ocu i molio dar koji je dao Zakeju i svima drugima koji će se obratiti.

To sam činio u ime svih onih koji će se obratiti jer sam shvaćao da je ova milost bila svima potrebna posebno grešnicima da ih njihove zle navike ne privuku ponovno da čine zlo. Molio sam Oca s velikom ustrajnošću i On Mi je obećao ovu milost ali je htio da moja braća to od Njega mole sa svom brigom i poniznošću da budu u svetom Božjem strahu, da se ne uzdaju sami u sebe nego da se Njemu utječu i traže Njegovu pomoć. Vidio sam kako će mnogi koji su započeli dobro završiti loše. Zbog toga sam jako nastojao i ponavljao mojim učenicima da treba tražiti milost dar ustrajnosti. Govorio sam im da onaj koji ustraje do kraja u dobru da će on biti spašen te da se ova milost ne može zaslužiti nego je treba ustrajno tražiti. Na taj način će biti dostojni da je prime, a Otac ne odbija dati milost dušama koje ponizno i u dobroj volji je mole. Često sam ponavljao:

«Tražite od Oca u moje ime sve milosti potrebne za vaše vječno spasenje. On će vam ih dati».

Vidio sam sve one koji će to i činiti, činiti ono što sam ih poučavao i zadobit će milost koju sam molio te sam se radovao ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo koje neće zadobiti ove milosti zbog toga što nisu činili ono što sam ja poučavao po mojim apostolima. Nakon mog propovijedanja u Jerihonu obratio sam mnoge grešnike a približavalo se vrijeme moje muke te sam pošao prema Jeruzalemu. Slijedili su Me apostoli s mnoštvom onih koji su došli čuti moju riječ.

Poticaj svojoj zaručnici

U ovom poglavlju, kao i u svima drugima imaš puno toga u čemu Me trebaš nasljedovati moja zaručnice, posebno u naporu za spasenje duša, u molitvi za obraćenje grešnika i u podnošenju muke na način na koji treba moliti Nebeskoga Oca milosti za sebe i za sve bližnje, truditi se da moj Otac bude proslavljen u svemu, da bude upoznata Njegova dobrota i milosrđe. Nemoj se nikada umarati činiti dobro bližnjemu i sjedinjavati svoju volju s

Božjom voljom u svim događajima. Pazi, želim da Me nasljeduješ posebno svojim nutarnjim činima. Nemoj nikada gubiti vrijeme u svojoj nutrini nego uvijek moli, prikazuj i traži milosti za sebe i bližnjega.

Peto poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem, objava na brdu Tabor i sve ono što je činio u svojoj nutrini na putu u Jeruzalem

Prema Jeruzalemu

Otišao sam skupa sa mojim apostolima iz Jerihona, okrenuo sam se prije toga i blagoslovio grad i molio Božji blagoslov da se taj narod okoristi mojim propovijedanjem, kao što sam to činio na svim mjestima gdje sam išao propovijedati i neću se više vratiti zbog toga jer je trebala početi moja pregorka muka. Nakon moga blagoslova na svakom mjestu gdje sam prolazio molio sam Oca za nastavak putovanja prema Jeruzalemu. Činio sam različita čudesa tijekom puta, prosvjetljivao, vraćao vid slijepima, liječio bolesnike koje su preda Me dovodili. Slijedila Me masa naroda koji su bili željni slušanja moje riječi. Slijedili su Me bilo gdje da sam išao.

Navještaj muk

Uzeo sam svoje učenike i odveo ih na stranu i objavio im da je već došlo vrijeme moje muke o kojoj sam već više puta govorio ali oni nikada to nisu uzeli ozbiljno za razmišljanje. Vjerovali su da je to nemoguće iako sam im o tome često govorio. Jako su Me ljubili i nisu se mogli uvjeriti da će Židovi biti tako okrutni i nemilosrdni prema Meni te su govorili:

«Kako će to biti moguće, o Učitelju, da će imati takvo srce da će Te dovesti do toga da toliko trpiš Ti koji si tako ljubak i ispunjaš utjehom svakoga tko Te gleda? Tvoje riječi očaravaju ljudsko srce i oživljavaju mrtve».

Ja sam ih ostavljao u njihovim razmišljanjima kako ih ne bi još više ražalostio ali ovaj puta sam im jasno govorio i htio sam da dobro shvate da je došlo vrijeme u kojem se trebala dogoditi moja muka i djelo otkupljenja ljudskog roda. Zbog toga sam im kazao:

«Evo idemo u Jeruzalem gdje će se ispuniti sve ono što je napisano o Sinu Čovječjem. Biti će predan u ruke neprijatelja. Oni će Ga mučiti, pljuvati Mu u lice, ponašati se prema Njemu kao prema razbojniku, najgorem među ljudima. Tući će Ga, nemilosrdno bičevati, razapeti ali On će treći dan uskrsnuti».

Na ove riječi apostoli su bili jako ožalošćeni jer su dobro shvatili ono što sam govorio. Bol je ranjavala njihovu nutrinu do te mjere da se nitko nije usuđivao govoriti bilo što. Poticao sam ih da se ne boje, tješio ih jer su gorko plakali, na poseban način Petra koji je bio jako gorljiv u ljubavi prema Meni. Svi su Me pažljivo gledali i htjeli da se Ja niti najmanje ne uznemirujem nego da sam sve to govorio uobičajenom vedrinom, svi su se čudili te su Me pitali:

«Kako to Učitelju da govoriš o tako užasnim stvarima bez da se uznemiruješ, bez ikakve žalosti dok naša srca samo čuvši to jako su ranjena i pogođena patnjom i žalošću?»

Na ova pitanja sam im odgovorio u ljubavi i nastojao ih učiniti sposobnim da jasno shvate veliku želju koju imam za trpljenjem i za spasenjem ljudskog roda i kada se bude ispunila volja moga Nebeskog Oca. poticao sam ih da uvijek budu spremni trpjeti što je po Očevoj volji i što im On šalje posredstvom stvorenja s istom radošću kojom prihvaćaju Njegove utjehe da budu spremni prihvatiti progonstva pa i samu smrt. Govorio sam im da

slijede primjer koji im Ja njihov dobri Učitelj ostavljam i da Me u svemu trebaju nasljedovati. Osjećao sam u svojoj ljudskoj naravi neku nelagodu razmišljajući o užasnim stvarima koje će Mi učiniti neprijatelji tijekom moje muke ipak nisam dopuštao da to vide moji apostoli osim kada sam molio u Getsemanskom vrtu, prije nego što ću biti uhvaćen od mojih neprijatelja. Tada sam htio da se moji apostoli probude i vide toliku muku bez utjehe i da bi Me mogli nasljedovati kao što sam Ja od njih jako želio.

Nakon što sam ih ohrabrio molio sam Oca da svoj mojoj braći udijeli tu milost. Vidio sam da će mnogi podnositi velike muke. Molio sam Ga da se udostoji ojačati ih svojom Božanskom milošću, poticati ih da strpljivo trpe i velikodušno podnose muke i progonstva od svojih neprijatelja. Vidio sam da će Otac to učiniti posebno onima koji će trpjeti zbog moga imena i propovijedanja moga nauka. Ali sam bio jako ogorčen vidjevši mnoge koliko će mnogo trpjeti moja braća i sljedbenici, koliko patnje, bičeva, progonstava i okrutnih smrti koje će morati podnijeti ali sam se tješio vidjevši milost koju će im dati Otac i jakost da sve velikodušno trpe te veliku nagradu koju će zadobiti u raju. Zahvaljivao sam Ocu u ime svih onih koji su velikodušno trijumfirali nad neprijateljem moga Evanđelja.

Sve sam ih gledao s puno ljubavi i trudio se da ih ispunim radošću i utjehom u svim njihovim patnjama da im budem jakost da zasladimo njihove muke mojom prisutnošću u njihovoj duši. Ja sam na sebe uzeo svu njihovu gorčinu i žalost da bi bili utješeni i osnaženi. Uistinu, dok sam živio na zemlji htio sam trpjeti sve muke, patnje i gorčine koje će podnijeti sva moja braća i sljedbenici i zaslužiti za njih Božansku utjehu. Sve sam to trpio s ljubavlju i radosno jer sam puno ljubio. Sve skupa htio sam im to ublažiti i olakšati svojim trpljenjem prije.

Pouke uz put

Išli smo putem prema Jeruzalemu. Uvijek sam poučavao moje apostole i poticao ih i govorio da se približava vrijeme moje muke, govorio da budu postojani u vjeri, nasljedovanju Mene, molio sam Oca da ih osnaži svojom milošću i prosvijetli te svega onoga što sam učinio tijekom moga propovijedanja da budu još čvršći u vjerovanju da sam Ja obećani Mesija. To je činio moj Nebeski Otac a Ja sam Mu u ime svih zahvaljivao na velikodušnoj ljubavi.

Vidio sam sve moje apostole koji su mislili na tolika čudesa koja sam učinio, na ljubav koju sam njima pokazao i na ono sve što sam trpio. Razmišljanja služe njihovom srcu kao potpora i ohrabrenje i da porastu još više u ljubavi prema Meni. Oni su se natjecali tko će Mi biti bliže i više iskazati svoju ljubav, pažljivo su Me motrili. Tako raspaljeni govorili su među sobom:

«Ako Gospodin bude trpio i mi ćemo trpjeti s Njim, ako će On umrijeti i mi ćemo umrijeti s Njim. Nikada ga nećemo ostaviti niti ćemo se udaljiti od tako dobrog Učitelja».

Samo zli Juda je bio tvrdokoran i sve je više popuštao u nasljedovanju Mene. Bio je uvijek otraga ili ispred svih, nije se trudio biti Mi blizu, lako se sablažnjavao vidjevši kako drugi apostoli iskazuju ljubav prema Meni.

Isusovi osjećaji prema Judi

Znaj, o moja zaručnice, da je moje srce bilo kao ranjeno mačem kada sam gledao Judu apostola izdajnika. Svo vrijeme koje je Juda bio sa Mnom trpio sam neprestano. Na sve načine sam nastojao pridobiti ga, s toliko profinjenosti, nikada se prema njemu nisam ponašao drugačije nego prema drugima, samo sam ga ponekada opominjao i to nasamo da ne dopusti da strast, interes i škrtost njime ovladaju. To sam činio s puno ljubavi, ali on nije htio slušati

moje opomene. Zbog toga sam još više trpio, uvijek sam ga gledao samilosno i želio njegovo spasenje, želio da moja krv koju ću proliti s toliko ljubavi bude njemu na spasenje, a ne na veću osudu.

Ali on, zlobnik nije se htio koristiti s tolikim sredstvom spasenja iako sam već vidio da će loše završiti nisam propuštao činiti sve što je potrebno za njegovo spasenje, još i više bio sam puno ljubavi prema njemu i činio i davao mu mnoge milosti. U osobi Jude vidio sam mnogu moju braću koja će njemu biti slična i kao što sam imao njega pred sobom imao sam ih sve pred sobom i to je samo povećavalo moju patnju. Vidio sam i mnoge milosti koje ću im udijeliti, pozive nadahnuća, prigode koje im je slao Nebeski Otac da se pokaju i obrate. Vidio sam da će to biti za njih uzalud jer će ustrajati u svom protivljenju te sam još više trpio. Moje srce je bilo uvijek ogorčeno.

Puno puta kako bih doživio neko olakšanje mislio sam na mnoštvo duša koje će se okoristiti mojim naukom posebno na tolike duše vjerne zaručnice koje će Me istinski ljubiti i vjerno služiti. Iako Mi se gorčina često i brzo vraćala u srce jer sam često mislio na ovoga učenika izdajnika a gledajući njega i na sve one koji će njega nasljedovati. Prikazivao sam ovu moju gorčinu Ocu i molio milost za te nesretnike i vidio sam kako Otac prihvaća ove moje molitve i kako udjeljuje još puno više milosti ali to je još povećavalo moju muku jer su ovi bijednici to još više zloupotrebljavali.

«Možeš samo zamisliti moja zaručnice koliko je bila velika gorčina moga srca?»

U blizini Jeruzalema

kada sam došao blizu Jeruzalema pozvao sam moje učenike na samo tj. Petra, Jakova i Ivana koji su bili više ožalošćeni od drugih zbog onoga što sam govorio o mojoj muci i obećao im da ću im dati predokus moje slave i Božanstva koje je bilo u Meni. To sam učinio kako bi ih utješio i kako bi bili još više postojani u vjeri, bili sigurni da sam Ja obećani Mesija, istinski Sin Božji. Tom obećanju su se jako radovali i shvatili koliko ih jako ljubim i više volim od drugih jer sam ih izabrao da budu svjedoci moga slavnog preobraženja. Zbog toga su se hrabrili i željeli da dođe dan kada će vidjeti i posjedovati tako veliko dobro. Drugi apostoli vidjevši kako su ova trojica hrabriji i oni su se poticali, nisu znali zašto, govorili su međusobno da možda neću trpjeti kao što sam rekao i izvući iz ruku farizeja kao što sam to prije činio kada su tražili da Me ubiju.

Ovako razmišljajući odlučnije su Me slijedili. Prije ulaska u grad osjećao sam potrebu u svojoj ljudskosti da se malo odmorim. Vidio sam što je sve za Mene pripravljeno ali sam uvijek bio spreman vršiti volju Nebeskoga Oca. Ponovno sam Mu prikazao samoga Sebe spreman žrtvovati sve i podnijeti svu srdžbu i bijes Židova, sve ono što će oni na poticaj činiti Meni riječima i djelima.

Propovijed u Hramu

Ušao sam u grad s takvom gorljivošću za slavu moga Oca i spasenje ljudskog roda a moje malo stado i neki drugi su Me slijedili. Išao sam ravno u Hram kako bi propovijedao budući da je tamo bilo puno farizeja, pismoznanaca i službenika Hrama. Molio sam se Nebeskom Ocu i molio Njegovu pomoć tom prigodom jer je trebalo da budem obeščašćen i da se suočim s tim zlim ljudima. Otac Mi je obećao svoju pomoć i naklonost kao što je to uvijek i činio gledajući Mene, svoga pravoga Sina, Njegovu milinu.

Ustao sam i počeo gorljivo propovijedati kao i obično o mudrosti i milosti. Vidio sam narod koji Me smatrao čovjekom lašcem, grešnikom i opsjednutim. Dok sam propovijedao

istine nisu Mi vjerovali. Ja sam im govorio da tko je od Boga sluša Božje riječi i vjeruje a oni ne slušaju i ne vjeruju jer nisu od Boga. Trudio sam se da shvate da riječi koje im govorim da su Božanske riječi ali nisu htjeli ni slušati, ni vjerovati iako je bilo očito i sve istina oni su govorili da to nije od Boga. Još više nego ikada prije su bjesnili protiv Mene te su zlobno usuđivali se govoriti javno i otvoreno što su prije govorili u mojoj odsutnosti tj:

«Uistinu, kažemo da si ti Samaritanac kojega je opsjeo đavao».

Na ove teške uvrede moje srce je bilo tkao ranjeno jer se vrijeđalo moga Nebeskog Oca koji je bio tako srdit da ih je htio sažgati munjom ali sam molio da se suzdrži, da suzdrži svoj bič. Odgovorio sam da nisam opsjednut nego da častim moga Oca, propovijedao sam Njegovu Božansku riječ i sve što sam činio na Njegovu slavu sam činio te da je On proslavljen mojim djelima. Ovim riječima sam im otvoreno govorio da sam pravi Sin Božji.

Oni su Me zlobni obeščašćivali, optuživali da tražim svoju slavu. Uistinu, oni su bili ti koji su je tražili. Zlobniji više nego ikada bjesnili su i htjeli pobjeći da Me ne slušaju ali su se zadržavali kako bi Me uvjeravali u ono što su govorili i vrijeđali, a Ja još više raspaljen gorljivošću za slavu Nebeskoga Oca i za njihovo spasenje govorio sam:

«Uistinu vam kažem da tko čuva moju riječ neće umrijeti vječno».

Htio sam im reći da duša neće vidjeti vječne smrti ako bude čuvala moju riječ nego će se obratiti od grijeha i vječno živjeti u milosti. A oni su Me tada još bezobraznije vrijeđali govoreći da uistinu shvaćaju da imam đavla. Abraham je mrtav i tko sam Ja da se pravim da sam veći od njega i svih proroka koji su umrli, da slavim samoga sebe i da sam veći od svih proroka. Ja sam im odgovorio da ne veličam samoga sebe, da slava nije moja nego mojega Oca i da On Mene proslavljuje te da i Ja slavim Njega. Dodavao sam:

«Vičete da je vaš Bog Otac a poznajete Ga. Ja Ga uistinu poznajem. Kada bi kazao da Ga ne poznajem bio bi lažac kao i vi, ali Ja Ga poznajem i čuvam Njegovu riječ. Abraham, vaš Otac uskliknu od radosti jer Me vidi».

Oni su Mi se rugajući govorili da sam lažljivac jer nema još pedeset godina i kako sam mogao vidjeti Abrahama? Na ove riječi odgovorio sam im uzvišeno sa svim autoritetom:

«Uistinu vam kažem prije nego što je Abraham bio Ja jesam».

Ovim riječima sam im otvoreno govorio da sam Ja Mesija i Sin Božji a oni su bjesnjeli i odlučili da Me ubiju. Uzeli su kamenje da Me kamenuju. Sklonio sam se od njihovih očiju i izašao iz Hrama. Vidjevši da sam se sklonio i da Me ne mogu naći govorili su:

«Uistinu, ovo je neki vrač i đavla ima».

Vidjevši kako su sva njihova nastojanja isprazna da Mi ne mogu nauditi na bilo koji način savjetovali su se što bi mogli učiniti kako bi Me uhvatili i ubili. Odlučili su da će dati nagradu onome tko Me preda u njihove ruke i na ovaj način su se malo primirili smatrajući da će neki zlobni i lukavi čovjek uspjeti u tom zlom naumu.

Judine računice

Proširio se ovaj glas po gradu i drugim mjestima. To su čuli moji učenici te su se jako bojali da ne naiđe neki zli čovjek i zbog toga su uvijek bili uz mene i u strahu. Samo Juda čuvši tu vijest bio je uznemiren jer je osjetio svoju uobičajenu strast i interes. Neprijatelj ga je napastovao, mislio je kako zadobiti taj novac. Kako bi prikrio svoju strast govorio je:

«Moj će se Učitelj osloboditi iz njihovih ruku a ja ću zadobiti ovaj novac».

Vidio sam planove apostola izdajnika, gledao ga i molio Oca da ga prosvijetli. Uistinu, došao je k sebi budući da strast još nije potpuno njime zagospodarila nije imao niti priliku da Mi to učini on je promijenio mišljenje i pristao na Gospodinovo nadahnuće te se za trenutak pokajao zbog svojih planova.

U ovome što se odnosilo na Judu, farizeje i narod Ja sam bio jako vedar, trpio sam strpljivo, molio Nebeskog Oca da im oprosti tolike uvrede koje su Mi nanosili. Prikazivao sam Mu sve ono što sam trpio i molio, ta prikazanja da se udostoji dati svima milosti i snage svoj mojoj braći, na poseban način mojim sljedbenicima kako bi strpljivo trpjeli i podnosili sve uvrede i ogovaranja, klevetanja kojima će ih napadati njihovi neprijatelji. Otac je dao tu milost i mnogi će se time okoristiti i Mene nasljedovati a Ja sam se radovao i zahvaljivao Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši mnoge koji će zloupotrijebiti tu milost, uznemiriti zbog uvreda koje su im nanesene i željet će se osvećivati.

Molio sam Oca da ih prosvijetli i poveća milost i nutarnje pomoći a Otac je obećao da će to učiniti te sam vidio kako će se mnogi okoristiti ovom novom milošću i kako će strpljivo sve podnositi Mene nasljedujući. Ja sam zahvaljivao Ocu u ime svih koji su primili tu milost.

Izlazak iz Jeruzalema

Izašao sam iz Jeruzalema skupa sa apostolima i tješio ih i poticao. Oni su se žalili zbog nezahvalnosti naroda koji Me slušao, koji nakon što su primili toliko dobročinstava ipak su Me htjeli kamenovati. Podsjećali su Me na sve nedaće i poteškoće tih uvreda koje će Mi nanijeti a Ja sam ih vedro slušao. Oni su se čudili mom trpljenju i dobroti. Tada sam ih potakao da od Mene uče istinsku blagost i kada ne budem s njima da se trude u svemu Mene nasljedovati i slijediti primjer koji sam im dao.

Mnogo toga sam ih opominjao i podučavao a oni su Me rado slušali jer su moje riječi bile blage i takve da su kod njih uzrokovale radost pa i onda kada sam govorio o progonstvima i poniženjima, patnjama. Oni su doživljavali u sebi veliki užitak slušajući Me zbog učinka radosti moje riječi u njima. Vjeruj Mi, draga moja zaručnice kako je moje srce bilo ožalošćeno što su Me potjerali iz grada i tražili da Me ubiju, a moj narod tako prema Meni ponio, dok je moje malo stado učenika bilo ožalošćeno zbog mojih progonstava i nisam imao gdje naći ni utočište.

U nekom mjestu

Povukao sam se u neko mjesto i tu ostao sakriven. Prikazivao sam sve patnje mom Nebeskom Ocu za zadovoljštinu za uvrede koje Mu je nanosio ovaj nezahvalni narod i za uvrede progonstava koje će trpjeti sva moja braća. Otac je rado prihvaćao ova moja prikazanja i Njegova srdžba se ublažavala. Bili smo u skrovitosti nekoliko dana i Ja sam ih poučavao i sve one koju su k Meni dolazili tješio, liječio bolesnike.

Moja predraga Majka ožalošćena sve je vidjela u svom proročkom duhu iako je bila u Nazaretu Ona Me pratila u svemu, u prikazivanju Nebeskom Ocu te je jako trpjela zbog mojih progonstava. Ja sam imao sutrpljenje s njom vidjevši da je u tolikoj muci sama i bez moje fizičke prisutnosti kako bi je mogao tješiti Ja sam trpio njene patnje. Govorio sam njenom srcu ožalošćenom i uznemirenom, tješio ga, poticao a Ja sam sam bio progonjen, oklevetan, vrijeđan, bez ikakve utjehe tješio sam i poticao sve one koji su zbog Mene bili ožalošćeni.

Na brdu Tabor

Proveo sam nekoliko dana i tješio moje apostole, najbliže prijatelje i učenike koji su bili sa Mnom ožalošćeni zbog mojih progonstava. Imao sam običaj provoditi noć u molitvi i tu sam izlijevao patnju svoga srca dubokim uzdisajima, suzama zbog mnogih uvreda kojima je vrijeđan Nebeski Otac, tražio sam milosrđe za taj otvrdnuli narod. Uvečer sam pošao sa mojim apostolima prema brdu Tabor. U podnožju brda ostavio sam devet mojih apostola da se odmore a sa sobom sam poveo Petra, Jakova i Ivana.

Ovih devet apostola su se umorni odmarali a mi smo se popeli na brdo. Kad smo došli do vrha došao je trenutak kojim sam im htio pokazati nešto od moje slave da bi ih utješio svojim obećanjima koja sam im dao. Prostro sam se na zemlju i molio moga Oca, a apostoli su činili isto tako. Molio sam Oca da se udostoji objaviti moju slavu trojici apostola koji su bili sa Mnom da upoznaju i spoznaju nešto od moga Božanstva gdje sam Ja bio istovremeno Bog i čovjek. Otac Me je uslišao. Pozvao je Mojsiju i Iliju da dođu da budu sa Mnom i apostoli su ih odmah prepoznali a oni su jasno vidjeli da sam uistinu Sin Božji a netko drugi od proroka kao što su to mnogi u narodu govorili.

Preobraženje

Kad sam ustao na vrhu brda moje lice je počelo odsjajavati i odžaravati kao i moje tijelo i pokazivalo se Božanstvo koje je bilo u Meni. Rastao je sve više odsjaj te slave tako da je svjetlo bilo svjetlije od dana i sunca dok se nije pojavio jedna svijetli oblak iznad Mene da Me ispuni sjajem i slavom. Na taj način sam razgovarao sa Mojsijem i Ilijom o mojoj muci i ljudskom otkupljenju. Skupa smo slavili Oca zbog Njegove beskrajne dobrote prema ljudskom rodu. Apostoli vidjevši toliku slavu i ljepotu, svjetlo moga tijela koje je ižaravalo do te mjere da se to prenosilo i na one s kojima sam razgovarao ispunjalo neizrecivom duhovnom radošću tako da su vjerovali da već posjeduju slavu o kojoj sam već toliko puta propovijedao i govorio o obećanjima koje će imati ako budu vjerni vršitelji onoga što sam poučavao. Zbog toga Petar raspaljen željom gorljivo je uskliknuo:

«Gospodine, dobro nam je ovdje, napraviti ćemo tri sjenice, jednu za Tebe, jednu za Mojsiju, jednu za Iliju».

Na ovu molbu Nebeski Otac je kazao s neba:

«Ovo je Sin moj, u Njemu Mi sva milina, slušajte Ga».

Na ove riječi apostoli su se prostrli licem prema zemlji s poštovanjem prema Božjem veličanstvu koje se objavilo svojim glasom i riječima i ispunilo ih svetim strahom i strahopoštovanjem. Dok su oni još bili prostrti na zemlji Ja sam došao ponovno do onog jednostavnog izgleda čovjeka, Mojsije i Ilija su se vratili na njihova određena mjesta Božanskom snagom. Apostoli su ustali i vidjeli samo Mene. Nakon svega što sam ispripovijedao molio sam Oca i zahvaljivao zbog onoga što je kazao i zbog moje slave koju je objavio apostolima.

Molio sam Ga za svu moju braću. Njih nikada nisam gubio iz vida, molio sam za njih mnoge milosti na poseban način da se udostoji utješiti sve one koji žive u trpljenjima i žalostima, da slijede put koji sam poučavao, da objavi njihovom duhu da dopusti da uživaju Njegovu Božansku prisutnost, da ispuni duhovnim utjehama njihovo srce, da im udijeli da čuju Njegove Božanske riječi u nutrini, da ih tješi, raspoloži za ljubav da Njega žele, istovremeno da ih ispuni svetim strahom i poštovanjem, ulije u njih veliko povjerenje u Njegovu beskrajnu dobrotu, da budu sve više potaknuti slijediti Mene i moj primjer, da

propovijedaju sve kreposti kojima sam ih poučavao. Nakon ovih prošnji Nebeskom Ocu On Mi je sve obećao da će učiniti i vjerno to čini.

Vidio sam one koji će biti obdareni tim milostima te sam mnogo uživao zbog njih i zbog njih zahvaljivao Nebeskom Ocu. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će biti toga lišeni jer u svojim poteškoćama neće se utjecati Nebeskom Ocu da ih utješi nego stvorenjima od kojih neće moći primiti utjehu. Zbog njih sam ponovno molio Nebeskog Oca da ih prosvijetli, nadahne i da se Njemu utječu. Vidio sam da će se zbog ove nove milosti mnogi utješiti jer će se okrenuti Nebeskom Ocu milosrđa i tražiti Njegove utjehe. Zbog toga sam jako puno uživao i radovao se, a moje srce je bilo utješeno ali bio sam i ogorčen u mojoj utjesi, i to koliko, kada sam vidio sve one koji su bili daleko od Nebeskog Oca i u zemaljskom životu tražili utjehe svijeta koji su potpuno suprotni kršćanskom duhu i životu.

Vidio sam toliko pošasti, koliko gorčine je tada doživljavalo moje Božansko srce. Zbog toga sam molio Oca da bude samilostan prema njima, da ih prosvijetli, da im da da spoznaju koliko su u velikim zabludama, da vide svoju bijedu, te da njihovo srce na takav način neće biti utješeno niti će mu biti udovoljena najdublja želja. Ove milosti koje sam molio od Oca mnogi će se okoristiti te će izaći iz blata grijeha i bijede, uvidjet će svoje zablude i grijehe, tražiti će istinsku utjehu i zadobiti će je te sam se radovao. Ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i ostati u svojoj zasljepljenosti i bijedi grijeha.

Dok su moja tri apostola uživajući mu otkrili blaženo viđenje Ja sam molio Oca za one koji su ostali u podnožju brda da se njih udostoji utješiti u njihovoj gorčini. Otac ih je tješio nutarnjom utjehom a oni nisu znali odakle dolazi ta nutarnja utjeha i okrjepa. Mislili su da sam to Ja izmolio od Nebeskog Oca jer sam često govorio o mome Ocu da će ih On tješiti na moje traženje te su i oni zahvaljivali Ocu. Moja predraga Majka je jako uživala zbog slavnog preobraženja, još više zbog trojice apostola. Uistinu, Ona je molila u skrovitosti svoga doma i Božjom snagom njenog duha bila je na Taboru gdje je vidjela i motrila moje Božanstvo, ljepotu preobraženog tijela i bila jako utješena i ohrabrena. Tako da je Ona više od bilo koga drugoga Meni bliska uživa više negoli bilo tko drugi zbog moje slave jer je bila ožalošćena više nego bilo tko drugi i ogorčena zbog mojih patnji.

I Ona je zahvaljivala za milosti Nebeskom Ocu i pridružila se u mojim molitvama za svu moju braću. Tom prigodom su bile utješene duše onih koji će vjerovati u Mene, svih mojih učenika jer sam molio Oca, svi su osjetili nutarnju utjehu i ojačanje i bili potaknuti da Me slijede i ono što sam ih poučavao. Sve sam to vidio i radovao se i zahvaljivao Ocu u ime svih onih koji su bili utješeni. Trojica apostola na brdu nisu se mogli nasititi da Mi uvijek iznova pričaju o ljepoti, slavi onih koje su vidjeli te su gorljivo razgovarali i željeli o svemu obavijestiti druge apostole. Taj trenutak koji su tu proveli izgledao im je kao cijela godina, toliko je bila velika radost i veselje koje su imali u srcu da je njima izgledalo da to ne mogu držati skriveno ali silazeći s brda zapovjedio sam im da nikome ništa ne govore što su vidjeli dok Sin čovječji ne uskrsne od mrtvih. Na ove riječi oni su se požalili i govorili:

«Kako, o predobri Učitelji, možemo biti skriveni s tako velikim zaslugama koje si nam dao? Kako možemo šutjeti i ne pripovijedati o tvojoj beskrajnoj ljepoti i slavi?» Ja sam ih ponovno opomenuo i naredio da šute te da će sve pripovijedati nakon moga uskrsnuća. Zapovijedao sam im ali i dao milost da mogu šutjeti do tada jer im je to izgledalo jako teško da mogu u svojim grudima držati toliku radost i veselje koje su doživjeli, ali milost i jakost koju sam im dao će to učiniti. Silazeći s brda našli smo ostale apostole koji su Me dočekali s uobičajenom radošću i počeli pripovijedati kako su doživjeli neuobičajenu nutarnju utjehu. Ja sam ih rado slušao i poticao govoreći.

Oni su uživali zbog utjehe koju imaju kada budu ožalošćeni jer da Nebeski Otac sve rasporedi u svojoj najvišoj providnosti, sve pripušta za njihovo dobro i duhovnu korist. Kada dopusti ožalošćenje ne kasni s utjehom onome tko se s povjerenjem utječe Njemu i povjerava Mu se, te kada budu ožalošćeni u muci trebaju se utjecati Nebeskom Ocu koji ih nježno ljubi i brine se za njih na poseban način.

Poticaj na zahvalnost

Moje apostole ove i druge stvari koje sam govorio su tako potresle sve do suze zbog utjeha u nutrini koje su doživljavali, čuvši moje riječi da im je to donosilo novu radost i utjehu. Ja sam ih poticao da slave i blagoslivljaju Nebeskog Oca kao izvor svakog dobra i svake utjehe koju su dobivali od Mene. Molio sam Oca da nadahne svoj mojoj braći da kada ih On tješi poznaju to dobročinstvo Njegovih ruku i budu zahvalni, da Ga blagoslivljaju i slave i onda kada su u muci i ožalošćeni da sve strpljivo podnose i primaju iz Njegovih Božanskih ruku da zahvaljuju jer je sve određeno na njihovu veću duhovnu korist. Vidio sam kako će Otac to učiniti, kako će se mnogi okoristiti tim Božjim nadahnućima koje će im dati Otac i On se tome jako radovao jer je to bilo po Njegovoj volji.

Radovao sam se i Ja i uživao iako sam bio ogorčen vidjevši kako će se mnogi služiti tom milošću u vrijeme utjehe ali ne u vrijeme žalosti i muke, tada će se uznemiriti i neće slušati Božja nadahnuća nego će gubiti strpljenje, žaliti se zbog ljubazne muke koja ih udara kako bi ih izliječila i ozdravila. To je bilo jako žao Nebeskom Ocu, tako će izgubiti zasluge koje bi zadobili da su strpljivo podnosili i zahvaljivali Ocu. Molio sam ponovno moga Oca za njih da im da još više Božanskog svjetla, vidio sam kako će se po ovoj novoj milosti mnogi okoristiti te sam Ja bio utješen, zahvaljivao Ocu iako sam bio i ogorčen vidjevši kako će mnogi zloupotrijebiti ovu novu milost. Ti čuj, moja zaručnice, kako nije nedostajalo gorčine vidjevši zloupotrebu milosti moje braće. Ipak nisam propuštao neprestano moliti Boga Oca za njih da im uvijek iznova udijeli milost. Nikada se nisam umorio moliti za njih i prikazivati moju ustrajnost u molitvi za njih nezahvalnike. Molio sam Oca da se udostoji im dati dar ustrajnosti u molitvama bližnjega na poseban način onima koji Me nasljeduju. Vidio sam kako će Otac to i učiniti a Ja sam uživao jer je to bilo na radost koju je kušao moj Nebeski Otac i zbog koristi moje braće zbog takvog ponašanja a i bližnjega za koje se moli.

Trpljenja u skloništu daleko od Jeruzalema

Nakon što sam završio s molitvama Nebeskom Ocu i zahvaljivanjima u ime sve moje braće pošao sam sa apostolima i zadržavao se podalje od Jeruzalema. Povukli smo se u sklonište ali nisam propuštao propovijedati, poučavati i liječiti bolesnike koje su Mi dovodili. Istjerivao sam zle duhove ih tijela onih koji su bili opsjednuti i činio mnoga čudesa. Puno sam trpio, bio sam bez osnovnih stvari potrebnih za život.

Ako je netko i davao milostinju to smo dijelili među apostolima a Ja sam bio lišen svega što bi Mi bilo uistinu dostatno. Moje muke su bile velike. Puno puta bio sam mokar od kiše jer se nisam imao gdje skloniti niti vatre da se osušim. Trpio sam svu tu muku i moja ljudska narav je bila jako ožalošćena jer sam bio profinjen kao osoba. Znaj da sam jako osjećao hladnoću, kišu, snijeg i sve ono što Mi je uzrokovalo trpljenje i jako Me žalostilo ali sam trpio zbog ljubavi kao zadovoljštinu Božjoj pravdi, za grijehe svih ljudi, cijelog ljudskog roda. Nisam nikoga isključivao iz tog dobročinstva.

I misao da trpim za sve, kao i nezahvalne koji neće imati nikakve koristi od moga trpljenja kod Mene je uzrokovalo trajnu gorčinu. Neki puta je moje srce bilo tako u muci predano da je samo one koji se neće obazirati na ono što sam trpio iz ljubavi nego na one koji

će se truditi da Me nasljeduju s toliko ljubavi da će nastojati slijediti moj put. Ovi su bili na moju utjehu i uživali su moje srce toliko ožalošćeno i u muci.

Drugi navještaj muke

Moji učenici koje sam već utješio, bilo Ja, bilo Nebeski Otac kao što sam kazao, bili su osnaženi u nutrini, ponovno sam im rekao da se približava vrijeme moje muke i smrti i da ću još malo vremena biti s njima. To sam im često ponavljao da se priprave za ovaj događaj jer su bili još sjetilni i kako su Me ljubili u mojoj ljudskoj naravi i misao da će ostati bez Mene za njih je bio kao mač koji je ranjavao njihovo srce. Ali Ja sam ih ohrabrivao obećanjem da ću uskrsnuti tri dana nakon muke i smrti. Bilo je potrebno da Ja umrem kako bi mogao nakon smrti otvoriti vrata Nebeskog kraljevstva.

Obećao sam im gdje idem Ja biti će i oni jer u kući moga Oca ima mnogo stanova. Zatim sam poticao svoje vjerne učenike da slijede ono što sam poučavao i nasljeduju ono što sam činio i trude se da Me savršeno nasljeduju. Preporučivao sam im ljubav prema njihovim neprijateljima, da čine dobro onima koji ih mrze, mole za one koji ih progone i kleveću, kao što su vidjeli da to Ja činim sa mojim neprijateljima Židovima koji su Me klevetali, progonili, vrijeđali i nikada nisu propuštali sve to, a Ja nikada nisam propuštao da im činim dobro i molim za njih.

«Vidite, djeco moja, ono što sam trpio za vas, zbog toga znajte da niste viši od Mene, ako Ja koji sam vaša Glava i Učitelj trpim tolike muke i progonstva, klevete i vi ćete biti prezirani, neke će i ubiti ali nemojte se uznemiravati ako vas svijet mrzi, znajte da je prije i Mene mrzio. Zbog toga se radujte u svim vašim patnjama jer će biti obilna vaša nagrada u nebesima. Otac će vaš čuvati i štititi, pomagati vam svojom pomoći, uništiti sve vaše neprijatelje i cijeli pakao. S vašom strpljivošću i živom vjerom koju vam Ja molim od Oca činit ćete i mnoga čudesa i sve što budete molili Oca u moje ime dobit ćete. Otac vas jako ljubi i Ja vas ljubim na način tko bude vas slušao sluša i Mene, tko bude prezirao vas prezire i Mene. Vi ćete činiti sve u moje ime koje je snažno i užasno cijelom paklu. Potaknite se sinovi moji jer ubrzo će se dogoditi sve što vam kažem i što sam vam više puta govorio. Ove moje riječi neka se utisnu u vaš duh da ih možete poučavati drugima. Znajte da sve što vas učim morate poučavati sve one koji budu vjerovali u Mene. trebate uvijek govoriti javno, pred svima i bez straha i ne bojte se, nikada vas neću ostaviti. Naprotiv, ostavit ću vam jedan zalog ljubavi prema Meni koji će vas jačati, poticati i dati snagu protiv svih vaših neprijatelja vidljivih i nevidljivih».

Moji učenici su slušali što sam govorio i bili su začuđeni od straha da će Me brzo izgubiti. Ova njihova muka je bila muka njihovog srca da kad sam o tome govorio bili su svi pritisnuti mukom i patnjom te je izgledalo kao da će ostati bez života. Uistinu, više su živjeli od Mene zbog ljubavi koju su imali prema Meni nego od sebe samih. Misleći o tome koliko Ja trpim doživljavali su tolike muke. Zbog ljubavi koju su imali prema Meni nisu ni primjećivali vlastite patnje. Uistinu moja zaručnice doživljavao sam gorčinu govoreći njima o svojoj muci i smrti zbog patnje koje je to kod njih uzrokovalo ali trebalo je da ih prije obavijestim i poučim da rastu u vjeri i postojanosti u vremenu progonstava.

Trebali su upoznati sve ono što ću Ja trpjeti, da će Me ubiti jer sam tako htio kako bi otkupio svijet koji je bio izgubljen i da Ja kao Bog sam jako dobro znao sve što se treba dogoditi. Bilo je puno razloga zašto sam ih htio za to pripremiti unaprijed i pripovijedati im što ću trpjeti i kakvu smrt podnijeti te da ću i slavno uskrsnuti. Zbog toga iako su se previše žalostili dok sam to govorio ipak sam to činio jer je to za njih bilo korisno, iako su moji

apostoli bili jako ožalošćeni čuvši od Mene da ću ubrzo umrijeti. Sa svim tim oni nisu bili još potpuno savršeni i željeli su prva mjesta u nebu jer sam im više puta govorio o odajama koje su za njih pripravljene u kući moga Oca i nagradi koja je za njih pripravljena u Nebeskom kraljevstvu.

Tako su mislili tko je među njima veći zauzet će viša mjesta u Nebeskom kraljevstvu. Vidio sam sve te njihove misli i kako se svatko naslađivao time misleći da je veći od drugih zbog nekog razloga ali nisam htio o tome govoriti nego sam čekao da Me sami pitaju. Jednog dana dok sam bio s njima i govorio o velikim užicima u nebu koje će uživati blažene duše, koje će ući nakon Moga slavnog uzašašća, oni su se usudili i postavili Mi pitanje tko će biti veći u Nebeskom kraljevstvu. Ovo su Mi pitanje postavili sa određenim strahom jer su znali da kad su oni govorili o uzvišenjima Ja sam uvijek govorio o poniznosti, potrebi da se bude malen. Zbog toga su Me pitali i jako pazili na riječi koje će Mi kazati. Ja sam uzeo dijete koje je tu bilo, stavio ih među njih i kazao:

«Uistinu vam kažem ako ne postanete kao djeca nećete ući u Nebesko Kraljevstvo. I onaj tko se ponizi kao ovo dijete bit će najveći u Kraljevstvu Nebeskom».

Skandal

Moji apostoli i drugi učenici koji su bili prisutni to su pažljivo slušali a Ja hvaleći dijete, njegovu jednostavnost i poniznost kazao sam im da tko prime jedno dijete u moje ime Mene prima da je to Meni jako drago kao da prima Mene samoga. Dao sam im ljubav koju sam imao da onima koji postaju kao dijete pa sam im govorio tko skandalizira jednoga od ovih malenih koji vjeruju u Mene bilo bi mu bolje da mu svežu mlinski kamen i bace ga u dubine mora. Tako sam im dao da shvate kako veliku kaznu zaslužuju oni koji skandaliziraju jednostavne i ponizne.

Jao onima po kojima dolaze sablazni. Trebalo je da se dogode sablazni kako bi se dobri, jednostavni i ponizni vježbali u strpljivosti ali jao onima po kojima sablazni budu dolazile. Govorio sam prijeteći svima da paze da ne uzrokuju sablazni, govorio sam da ako ruka, noga ili oko navodi na skandal da je bolje to iščupati, odrezati i baciti od sebe jer sam htio da na takav način shvate kako treba bježati od tih prigoda koje uzroku sablazan i ostaviti sve ono što može skandalizirati. Ako su trebali iskopati oka, rezati ruku ili nogu kad bi to moglo spriječiti skandal još se više trebaju trebati rezati svaku stvar koja ih može skandalizirati i sablazniti. Bolje je ući u Nebesko kraljevstvo sa jednom rukom, nogom ili okom nego sa oboje pasti u pakao. Govoreći to ponovno sam pokazao na dijete i pokazao mojim učenicima da paze da ne prezru nekoga od ovih malenih jer njihovi anđeli neprestano gledaju Nebeskog Oca licem u lice.

Kao djeca

Sve sam ovo govorio učenicima i oni su bili prosvijetljeni. Svi su bili zahvaćeni željom da postanu maleni kao djeca. Moja riječ je u njih utisnula ovu želju i kada sam drugi puta govorio riječ je imala tu snagu da prodre u dubinu srca onih koji su bili otvoreni i spremni prihvatiti je. Zbog toga su Me pitali kako mogu postati kao djeca. To su željeli ali nisu znali kako postati takvima da ih Ja još više ljubim. A Ja sam ih poučavao tom načinu s puno ljubavi i strpljenja prilagođavao se njihovoj jednostavnosti i neukosti, objašnjavao im sve one osobine djeteta koje su trebali imati.

Trebali su biti ponizni, jednostavni, ne govoriti besmislene stvari, ne uzvraćati zlom na zlo onima koji to čine, ljubiti sve, vjerovati ono što im kažem, slušati moje savjete i

zapovijedi, ne imati mržnju, strast i zavist prema bilo kome, smatrati se beskorisnima i nedostatnima u svemu, utjecati se Nebeskom Ocu u svim mukama i progonstvima, baciti se u Njegove ruke, ne osjećati zlopamćenje zbog uvreda nego sve strpljivo podnositi. Oni su pažljivo slušali moje riječi iako su im to izgledale kao preteške stvari da bi mogli takvi postati, ipak sam im to govorio s toliko ljubavi i blagosti da su se poticali i odlučivali da će sve to i učiniti. Dok sam ih Ja poučavao molio sam Nebeskog Oca da ih prosvijetli da poveća u njima Božju milost da to mogu i učiniti. Nebeski se udostojao ispuniti moju želje i moje prošnje a Ja sam Mu zahvaljivao u njihovo ime. Iako sam želio da sva moja braća budu takva molio sam milost Nebeskog Oca za sve moje vjerne učenike. Vidio sam kako će se mnogi time okoristiti pa sam bio utješen i radovao sam se. Sve sam ih motrio s ljubavlju. Uživao sam jer sam se mogao s njima zadržavati, razgovarati i objavljivati se u njihovoj nutrini i činiti se da čuju moj glas. Oni su bili moja naslada i u njima Nebeski Otac objavljuje svoje tajne.

Zbog toga sam zahvaljivao Nebeskom Ocu da se udostojao objaviti otajstva malenima a istovremeno su ona bila skrivena mudrima ovoga svijeta. U ovoj mojoj utjesi bio sam i jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati ovu milost. O, koliko muke je trpjelo moje srce vidjevši kako će svijet biti prepun oholosti, zlobe, častohleplja i kako najveći broj moje braće će biti oholi i zlobni te da će se izgubiti zauvijek zbog ispraznosti i častohleplja. Molio sam Oca da im iskaže milosrđe da se udostoji prosvijetliti ih, dati im velike pomoći da spoznaju svoje zablude i promjene se. Otac je bio jako srdit prema njima još više jer sam imao ostavio toliko poticaja i nauka po mojim apostolima ali oni se neće na to obazirati nego će sve prezirati ne samo riječima nego i djelima.

Zbog toga sam ustrajno molio moga Oca da im oprosti, da im bude milosrdan, da ublaži svoju srdžbu, prikazivao moje zasluge, svjetlost moga života kao nadoknadu za njihovu grešnost. Na ova moja prikazanja Otac je ublažavao svoju srdžbu i bio spreman oprostiti ako se promijene. Ja sam ponizno molio za njihovu poniznost i kajanje. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti ovom novom milošću koju će im dati Otac i kako će vjerno odgovoriti na Njegovo svjetlo, vidio sam veliko milosrđe koje će im iskazati moj Nebeski Otac i mnoge milosti koje će im dati te sam se radovao i zahvaljivao. Vidio sam i mnoštvo onih koji će ostati u svom otvrdnuću i neće se na bilo koji način obazirati na milost i svjetlo koju sam im izmolio kod Oca te sam zato bio ogorčen. Moje srce je željelo da se sva moja braća ljudi spase i odgovore na mnoge milosti koje će im Otac udijeliti na temelju mojih zasluga i nisam se mogao smiriti nego sam se uvijek iznova vraćao izmoliti nove milosti i novo svjetlo za sve koji su bili otvrdli i protivni. Zbog ovih mojih molitava, prošnji i prikazanja koje sam činio Nebeskom Ocu zadobio sam obraćenje mnogih.

Zbog toga se nikad nisam umarao utjecati Ocu. Nakon što sam zadobio što sam htio slavio sam Ga i zahvaljivao u ime svih. Ali sam uvijek vidio i mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati tolike milosti te sam silno trpio. Nikada ih nisam gubio s pogleda i ponavljao sam uvijek iznova prikazanja i molitve za njih.

Poticaj mojoj zaručnici

Iz ovoga možeš naučiti, o moja zaručnice, da se nikada ne smiješ umoriti moliti Nebeskog Oca za obraćenje grešnika da se udostoji svima dati milost, Božansko svjetlo i posebne pomoći. Uvjeravam te, ako ustraješ u svojim molitvama da će te Otac uslišati. Uvijek Ga moli samo u moje ime i po mojim zaslugama. Osim dobra koje ćeš zadobiti svome bližnjemu to će biti korisno i tvojoj duši. Znaj da ćeš biti jako po volji Nebeskom Ocu koji želi spasenje ljudskog roda. Zbog toga sam Ja došao na svijet i podnio toliko muke i patnje, sramotnu smrt. Trebaš se truditi provesti u praksu ono što su poučavali moji učenici tj. da

treba postati kao djeca, jednostavna i ponizna srca, imati povjerenje i uvijek se utjecati Meni u svim potrebama kao što se dijete utječe svojoj majci.

Na takav način naći ćeš sklonište od svih svojih neprijatelja, vidljivih i nevidljivih, bit ćeš sigurna da te Ja primam uvijek otvorenih ruku kako bi te branio i pomagao u tvojim potrebama, duhovnim i materijalnim. Vjeruj Meni i nemoj sumnjati u moju providnost i posebnu pomoć i milost. Shvatit ćeš ovo kada budeš trpjela s ljubavlju koju sam imao za sve. Zbog toga znaj, o moja zaručnice, da Me trebaš nasljedovati i truditi se u svemu vršiti moju volju i volju moga Oca.

Knjiga VII

Prvo poglavlje: Isus ide u Betaniju uskrsnuti Lazara i ono što je činio u svojoj nutrini do povratka u Jeruzalem i ulaska na Cvjetnicu

Bolest i smrt Lazara

Povukao sam se sa učenicima u područja i mjesta oko Jeruzalema propovijedao i poučavao narod jer se približavalo vrijeme moje muke. Tako potaknut ljubavlju poučavao, propovijedao, trpio, pripravljao svoje učenike da prihvate veliki udarac da će Me izgubiti. U isto vrijeme Lazar, brat Marije Magdalene i Marte mojih učenica koje su Me ljubile, kod kojih sam boravio, se razbolio. One čuvši da sam u blizini obavijestile su Me o bolesti svoga brata govoreći da onaj kojeg ljubim se razbolio. Nisu se usuđivale pozvati Me jer su znale da su Me pismoznanci i farizeji progonili sa ciljem da Me ubiju, te su se bojale da ne padnem u njihove ruke. Vjerovale su da mogu ozdraviti Lazara i izdaleka. Mislili su da zbog ljubavi koju imam prema njemu ću osobno doći vidjeti ga i ozdraviti da bi se mogao osloboditi od ruku svojih neprijatelja ako bi i pao među njih.

Kazao sam da ih obavijeste da ću doći ali sam se zadržao sa mojim učenicima i apostolima još dva dana i poučavao ih. Htio sam ovim čudom uskrsnuća Lazara ne staviti samo na kušnju ljubav dviju sestara koje su imale prema Meni tj. da budu jake u boli nego i učiniti dosad najveće čudo. Uistinu, htio sam dati primjer mojim sljedbenicima kako se trebaju ponašati u svojim trpljenjima kada izgleda da sam ih ja napustio i zaboravio na njih. Dvije sestre su Me čekale s velikom željom a Ja sam čuo njihove jecaje i prošnje ali sam se suzdržao da ih pođem utješiti. Ipak sam osjećao veliku samilost prema njima i molio Oca da ih tješi. Lazar je umro a Ja shvaćajući veliku bol sestara trpio sam vidjevši njihovu toliku ožalošćenost ali sam uživao vidjevši njihovo toliko predanje i da su najmanje mrmljale protiv Mene jer su znale da sam mogao doći i osloboditi njihovog brata od smrti. Ali sve su predavale u Božju volju i međusobno govorile:

«Naš dobri Učitelj nije nas utješio ozdravljenjem našeg brata jer to nismo zaslužile, jer to nije bila Njegova volja i volja Njegovog Oca».

Gorjelo im je srce od želje da Me vide i da razgovaraju sa Mnom i da ih utješim, posebno Marija Magdalena koja je izgarala od ljubavi i u svakom trenutku željela Me vidjeti i boraviti sa Mnom. U ovoj prigodi bilo je i onih koji su im prebacivali njihovu veliku velikodušnost i gostoprimstvo koje su iskazali prema Meni i apostolima. Govorili su da sam ih u njihovoj najvećoj potrebi napustio, ozdravljao ali ne njihovog brata. Bilo je i onih koji su govorili da sam bio nezahvalan, da nisam onaj kojim su Me smatrali u drugim prigodama.

Pakleni neprijatelj se služio svom svojom moći kako bi uznemiravao svojim sugestijama i poticao moje protivnike da govore protiv Mene.

Oni su došli do toga da se dvije sestre više ne obaziru na Mene i budu Mi protivne, da se vrate nazad na započeto dobrom putu. Jako su bjesnili protiv Magdalene jer je njeno obraćenje dovelo do gubitka mnogih duša koje su kao one dobro živjele i oslobodile se od zla. Čuo sam sve to i nastavio moliti Nebeskog Oca za dvije sestre da ih podrži svojom milošću i prosvijetli i ojača u njihovoj vjeri. Uistinu, Otac ih je utješio svojom milošću i prosvjetljivao, dao im jakost i postojanost u ljubavi i vjeri prema Meni. U nadi su bile da ću Ja doći utješiti ih. Nisam propuštao moliti moga Oca za svu moju braću posebno za moje sljedbenike da svima udijeli svoju milost, pomogne im Božjim svjetlom u svim prigodama. Vidio sam kako će mnogi biti u muci na različite načine, kako će ih zlobni narod prekoravati zbog toga što su častili i služili moga Nebeskog Oca i Mene, govoriti im da su u trenutku njihove potrebe napušteni i ostavljeni, te da njihove molitve nisu uslišane. Vidio sam kako će se đavao puno truditi svojim sugestijama da padnu u nepovjerenje i nedostatak vjere u Božju dobrotu i milosrđe. Vidio sam u tim prigodama da će se pakleni neprijatelj truditi da potakne ove duše da Me mrze, optužuju kako sam nemilosrdan i okrutan. Molio sam Oca za pomoć ovim dušama Njegovom milošću i za sve one koji će se na takav način mučiti i biti napastovani. Vidio sam da im Otac daruje posebnu pomoć da mogu pobijediti napasnika i predati sve što se događa Nebeskom Ocu koji sve raspoređuje i dopušta. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti i dobro poslužiti tom milošću a pakleni neprijatelj biti će zbog toga posramljen i zbunjen. Zbog toga sam jako uživao i zahvaljivao mome Ocu.

A isto tako sam bio ogorčen vidjevši kako će mnogi dopustiti da ih pobijedi pakleni neprijatelj i zli ljudi i neće slušati Božja nadahnuća, te se neće okoristiti milošću koje im Otac daruje, pustit će da ih pobijede njihove strasti i slušati svoje neprijatelje više nego nadahnuća svjetla i milosti ljubaznoga Oca. Tada sam ponovno molio za njih i prikazivao Ocu moje zasluge, molio još više milosti te sam vidio kako će se mnogi obratiti i doći k sebi i u svemu se predati Božjim odredbama, te sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Ali sam bio i ogorčen jer je bio veliki broj onih koji će ovu novu i veću milost zloupotrijebiti. Nakon što sam zadobio sve ove milosti od Nebeskog Oca zahvaljivao sam u ime svih onih koji će je primiti i onih koji su na nju odgovorili. Molio sam Oca da ih utješi svojom milošću, vidio sam kako Otac to i čini i na svemu Mu zahvaljivao i blagoslivljao Ga.

Na putu prema Betaniji

Nakon smrti moga prijatelja Lazara uputio sam se sa svojim apostolima prema Betaniji kako bih učinio čudo. Vidio kako će farizeji još više bijesniti i truditi se na sve načine da Me ubiju jer Mi narod vjeruje i mnogi Mi kliču. Usprkos toga išao sam kako bi izvršio Očevu volju jer je došao trenutak početka moje pregorke muke. Putem sam otkrio učenika izdajnika koji Me je trebao izdati za novac. Koliko muke je trpilo moje srce. Nisam propuštao da se zadržim s njim nasamo, da ga opomenem da pazi da će ga đavao i njegova strast pobijediti. Ali Juda nije slušao moje riječi, naprotiv vrijeđao se jer sam ga opominjao.

Kazao sam mu da to činim samo njemu jer će samo on biti izdajnik. I ponovno sam ga opominjao riječima punim ljubavi ali on se hvalio da je vjeran, da nikada nije pao u bilo kakav nedostatak o kojem ga Ja toliko opominjem. Vidjevši kako je Juda bio postojan u svojoj misli i umišljen toliko o sebi Mi jer uzrokovalo preveliku muku jer nije slušao moje opomene. Htio sam učiniti sve što sam mogao sa ovim izdajnikom da bude pažljiv, da ne dopusti da ga pobijedi neprijatelj, ali to ničemu nije koristilo jer od početka nije vjerovao mojim riječima. U osobi Jude vidio sam sve one koji Me neće slušati nego prezirati moje opomene kojim ih opominjem da paze da ne padnu u zablude. Zbog njih sam osjećao veliku

muku, molio Oca da ih prosvijetli da shvate da su opomene za njihovo dobro, da budu poslušni i vjeruju opomenama.

Kada im bude mučno, kada ih bude napastovao neprijatelj da budu pripravni da ne dopuste da budu pobijeđeni. Vidio sam kako će se mnogi okoristiti ovim svjetlom i kako će biti pobjednici protiv svojih neprijatelja i strasti. Ove će Me osobe rado slušati preko onih koji ih budu opominjali i to će im puno pomoći u vrijeme napasti. Zbog toga sam molio Nebeskog Oca da nadahne druge osobe da se trude u svetoj vježbi opominjanja za one koji imaju manjkavosti da ne odustanu. Želio sam da ove osobe iako vide da se ne slušaju njihove opomene ne odustanu, da ustraju, daju dobar primjer i da će na kraju vidjeti dobar ishod svojih opomena ili barem zadobiti puno zasluga zbog ljubavi iskazane prema bližnjemu. Vidio sam da će to Otac učiniti te sam Mu zahvaljivao i osjetio sam utjehu zbog toga. Nastavljajući put prema Betaniji kazao sam učenicima da idemo probuditi Lazara iz sna. Oni nisu pa su Mi govorili da ne trebam zbog toga ići u Betaniju, koliko više što su znali da su Me farizeji i pismoznanci htjeli ubiti. Nisu shvaćali moj govor zbog toga sam im jasno kazao da je Lazar umro. Čudili su se jer sam prije kazao da neće umrijeti, da ta njegova bolest nije smrtna, da Sin Božji treba biti u njoj proslavljen. Ja sam prozvao snom njegovu smrt jer je to smrt pravednika jer dok umire tijelo duša živi u milosti. Razgovarajući sa apostolima i poučavajući približio sam se Betaniji.

Susret sa dvije sestre

Dok sam ulazio u mjesto mnogi su Me prepoznali i obavijestili su Martu da dolazim. Svi su govorili da sam došao kad više ne mogu utješiti dvije ožalošćene sestre i ozdraviti njihovog brata Lazara jer da je već četiri dana u grobu. Ipak, mnogi su se radovali mome dolasku zbog želje da Me vide i slušaju moje propovijedanje, vide čudesa koja činim. Marta, koja je čula o mom dolasku odmah Mi je pošla u susret, obavijestila je Magdalenu koja je bila sa drugim osobama iz Jeruzalema koje su došle posjetiti ih radi smrti njihovog brata. Kad je Marta došla k Meni bila je sva ožalošćena i kazala Mi da je njen brat već mrtav i da sam tu bio prije da on ne bi umro. Odgovorio sam joj:

«Uskrsnut će vaš brat».

Vjerujući da govorim o općem uskrsnuću odgovorila Mi je:

«Ja znam da će uskrsnuti u zadnji dan».

Odgovorio sam joj:

«Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u Mene i ako umre živjet će. Tko vjeruje u Mene neće umrijeti zauvijek».

I kazao sam joj:

«Vjeruješ li u to?»

Ona odgovori da je već vjerovala da sam Ja istinski Sin Božji koji je došao na ovaj svijet. U međuvremenu su već obavijestili Magdalenu koja je bila sa gostima iz Jeruzalema kako bi je utješili. Kazali su joj da sam došao. Ona se odmah podigla i pošla Mi u susret. Oni koji su bili s njom slijedili su je, a kada je došla preda Me sva gorljiva pala je do mojih nogu, kao i obično, i poljubila Me. Oni koji su je slijedili divili su se. Iako je bila sva u patnji zbog smrti svoga brata, plakala kao i njena sestra Marija, ali su plakali i oni koji su tu bili zbog samilosti.

Isusov plač

Vidjevši njihovu patnju zaplakao sam. Dopustio sam da moja ljudska narav svjedoči ljubav koju sam imao prema njima, moju samilost. Moje suze nisu bile tajna, kao što ćeš čuti. Magdalena, nakon što se oporavila od plača reče Mi:

«Učitelju, da si bio ovdje moj brat ne bi umro».

Ja sam joj odgovorio da je utješim da je tako htio Bog da bude proslavljen. Svi koji su bili prisutni vidjevši Me kako plačem govorili su:

«Gledajte kako ga ljubi sve do toga da plače zbog njegove smrti i samilosti prema sestrama».

Suze su izazvale veliko čuđenje kod mojih apostola jer nisam bio uobičajen to činiti. Zbog toga su i oni govorili:

«Koliko je naš Gospodin ljubio Lazara te i On plače skupa sa sestrama».

Dok su tu bili ožalošćeni upitao sam gdje je Lazar. I oni su Me doveli do groba. Sestre i drugi su Mi savjetovali da se idem odmoriti jer sam umoran i ožalošćen ali nisam se sa tim slagao. Htio sam poći do mjesta gdje je bio pokojnik. Odveli su Me do groba gdje su Me slijedile sve osobe koje su htjele vidjeti što ću učiniti. Ja, kao i obično sam ih poučavao mojom mudrošću zbog koje su svi bili zadivljeni. Molio sam Oca da vrati brata Lazara iz smrti dvjema ožalošćenim sestrama, da to učini na moju zapovijed, da mu se duša ponovno vrati u tijelo, da na takav način moj Otac bude proslavljen.

Da svatko shvati da sam Ja istinski Mesija koga je On poslao i da svi vide da su život i smrt u mojoj vlasti, da Mi je On dao tu vlasti te da se mnogi obrate od onih koji su tu bili prisutni. Otac Mi je rado sve udijelio što sam molio. U Lazarovoj smrti vidio sam sve one koji će umrijeti i milosti zbog grijeha ali će zatim ponovno oživjeti Božjom milošću. Vidjevši smrt tolikih duša s velikom mukom sam plakao i prikazivao suze Nebeskom Ocu jer su one imale beskrajne vrijednost. Otac se udostojao udijeliti ono što sam Ga molio tj. da bude velikodušan u davanju svoje milosti raskajanom grešniku, da mu udijeli milost obraćenja i svjetlo da spozna svoje grijehe. Vidio sam da će to Otac i vjerno činiti snagom prikazanja koje sam Ja činio i koja su Njemu bila jako draga. Vidio sam sve one duše koje će uskrsnuti na život milosti te sam bio jako utješen i zahvaljivao Ocu.

Ali sam bio ogorčen vidjevši kako će mnogi zloupotrijebiti te milosti i ostati pokopani u njihovim nepravdama i mrtvi milosti. Zbog njih sam ponovno plakao i pokazivao Ocu moje molitve da im udijeli još više milosti onima koji se nisu htjeli obratiti. Vidio sam kako Otac daje tu veliku milost svim otvrdlima i kako se ipak će se ipak mnogi promijeniti i vratiti na život u milosti te sam se i Ja radovao i zahvaljivao Ocu. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati zatvoreni i pokopani u svojim grijesima i zlobi i koji nikada neće ponovno uskrsnuti na život milosti. Shvatio sam da će Lazarovo uskrsnuće jako razbjesniti pismoznance, farizeje, svećenike i starješine još više protiv Mene te da će održati veliki savjet i odrediti da treba tražiti sve načine da Me se ubije. Usprkos toga nisam propustio učiniti čudo iako će to njima biti razlog da Mi oduzmu život. Zbog toga sam molio Oca da udijeli snagu i milost svoj mojoj braći i sljedbenicima da čine dobro bližnjemu iako shvaćaju da će zbog morati trpjeti progonstva i muke, pa i onda ako bi ih to stajalo života da budu postojani i sigurni za vječnu nagradu koja će im biti udijeljena u Nebeskom kraljevstvu. Vidio sam kako će mnogi podnositi te muke i progonstva, pa i samu smrt od ruku nepravenika zbog dobra koje su činili bližnjima, bilo materijalnog bilo duhovnog dobra. Za njih sam ponovno molio Oca da im da preobilje milosti i svojih Božanskih darova i pomoći. Vidio sam kako to Otac čini s puno ljubavi a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Lazarovo uskrsnuće

Došli smo do groba gdje je ležao pokojnik i naredio sam da se makne kamen s groba. Odgovorili su Mi da se mrtvac već raspada, da su već prošla četiri dana od njegovog ukopa. Ipak su poslušali moju zapovijed. Kad su digli kamen s groba podigao sam oči prema nebu, ponovno zazvao pomoć moga Nebeskog Oca, to sam učinio ne zato što nisam imao vlast nad životom i smrću, budući da sam bio Bog jednak Ocu, nego kako bi pokazao da u svemu sam Njegov Sin i Njemu podložan. Zahvaljivao sam za vlast koju Mi je dao i zapovjednim glasom kazao:

«Lazare, izaći van»!

Na isti način sam zapovjedio duši da se vrati u njegovo tijelo da se vrati u potpunu snagu. Nakon što sam izrekao te riječi pokojnik se odmah podigao i izašao iz groba potpuno zdrav. Naredio sam da ga razriješe od povoja kojim su uobičavali pokrivati mrtvace a on je odmah počeo hodati i slaviti Mene i mog Nebeskog Oca što Me poslao na svijet. Svi su se divili, bili puni čuđenja, slavili Me, a moj Otac je bio proslavljen u Meni. Dvije sestre prepune utjehe veličale su Nebeskog Oca i Mene i govorili javno da sam Ja pravi Mesija i Sin Božji. Mnogi od prisutnih su povjerovali u Mene, slavili moga Oca koji Mi je dao tu moć i govorili:

«Ovo je uistinu obećani Mesija. Njegova djela su čudesna što se tako jasno pokazuje».

Zahvaljivao sam Ocu i pošao sa svima prisutnima u kuću Marte i Marije i njihovog brata. Za vrijeme putovanja pripovijedao sam o veličinama moga Oca i Njegovoj moći, mudrosti, dobroti i svim Njegovim svojstvima. Sav narod je dotrčao iz mjesta da vide uskrslog Lazara jer se odmah pronio glas i svi su se čudili. Nazivali su Me velikim prorokom i obećanim Mesijom.

Veliko savjetovanje farizeja

Odmah se po Jeruzalemu pročuo glas među pismoznancima i farizejima o čudu koje sam učinio te su se skupili svi prestrašeni vidjevši kako mnoštvo vjeruje u Mene zbog divnih djela i čudesa koja sam činio te su međusobno govorili:

«Što da radimo? Ovdje nema nikakva odmora. Ovaj čovjek čini mnoga čudesa i svi će u njega vjerovati. Doći će Rimljani i uzet će nam naše položaje. Treba se na sve načine potruditi da ga maknemo sa ovoga svijeta. Ovo je veliki zavodnik, nema toga tko bi mogao staviti ruke na njega. Nama nije ništa koristilo kada smo govorili o nagradi za onoga tko nam ga preda. On je preveliki zavodnik. Sa sobom povlači sav svijet i sve ih okreće na zlo».

To su govorili bijesni a Ja sam sve vidio i čuo i jako se mučilo moje srce vidjevši njihovu toliku zlobu i tvrdoću. Čuo sam kako govore o mojim divnim djelima, budući da su Me slušali i mogli vidjeti moju Božansku mudrost morali su svi vjerovati u Mene jer sam im davao jasne znakove moga Božanstva. Pa ipak, dopustili su da ih zaslijepi strast. Zbog Božjeg svjetla koje sam molio za njih kod Oca jasno su shvaćali o mojoj svetosti da sam bio nevin. Shvaćali su i o mom Božanstvu pa su bješnjeli kada su o tome razmišljali. U njima se javljala dominantna strast pa su od sebe odbacivali svako svjetlo, dobra razmišljanja i govorili:

«Nećemo se nikada njemu podložiti. On je lutalica, slabić, opsjednut. Uvijek je bio protivan našim djelima, ubija naše čina i prezire ih kao najgore. On je ohol, pun je zlobe, naziva se Sinom Božjim, slavi se, hvali se da ima Božansko znanje. Što da radimo, zar da ne tražimo sve načine kako ga maknuti sa ovoga svijeta?»

Istovremeno su se trudili tko će Me više vrijeđati i prezirati i govorili su:

«Ako ga uspijemo uhvatiti teško će proći, biti će pod našim nogama».

Već tada su išli govoreći da će Me na sve moguće načine mučiti i prezirati, kao što će to i učiniti posredstvom svojih službenika u vrijeme moje muke.

Odluka o mojoj smrti na savjetu

Svi su se dogovorili da će ići kod kaife, koji je tada bio veliki svećenik u Jeruzalemu i sve mu ispripovjediti, da će skrivati svoje strasti i prikazati to kao gorljivost te da će u njegovoj prisutnosti držati savjet i tako odlučiti da Me ubiju. Kaifa im je kazao:

«Bolje da propadne jedan čovjek nego cijeli narod».

Na ove riječi svi su se obradovali te glasno odobravali ovu odluku. Tako je bilo određeno da moram umrijeti i svi su otišli sa zapovijeđu da Me nađu, uhvate i da onaj tko zna gdje boravim da ih treba obavijestiti. Shvatio sam da se dogodilo to savjetovanje i odluka donešena protiv Mene i vidio sam kako je Nebeski Otac odredio da vrhovni svećenik, iako je bio zao, umre kako ne bi propao cijeli narod jer je bilo određeno da se mojom smrću spasi cijeli svijet. Iako je veliki svećenik govorio ove riječi u drugom smislu i na kraju ispalo proroštvo Nebeskog Oca koji je govorio po njemu, iako nitko od prisutnih nije shvatio to tada kako treba. Naklonio sam glavu kada sam čuo odluku i potpuno se prikazao Ocu spreman dati svoj život za spasenje svijeta. Kazao sam Ocu:

«Evo Me, moj Oče, spreman sam dati svoj život za spasenje onih koji će htjeti. Makar bio i jedan spreman sam umrijeti za njegovo spasenje i izvršiti u svemu tvoju Božansku volju. Zbog toga rado prihvaćam svoju sramotnu smrt s kojom će Me okrutno ubiti moji neprijatelji. Rado umirem za njihovo spasenje, ne isključujem nikoga iz dobročinstva otkupljenja jer želim da svi ljudi budu spašeni. Zbog toga Te molim, o moj Nebeski Oče, da se svi okoriste tim dobročinstvom. I ako želiš nešto drugo od Mene evo Me spreman sam sve vrijeme do kraja svijete Ja se podlažem u svemu tvojoj Božanskoj volji».

Moj Otac je rado prihvatio moje prikazanje i kazao kako se naslađuje u Meni. Obećao Mi je da će učiniti sve što je potrebno da bi svi ljudi bili spašeni iako se mnogi neće htjeti okoristiti tim dobročinstvom te će zloupotrijebiti mnoge milosti koje će im On Meni za ljubav davati. Uistinu, vidio sam mnoštvo onih koji će biti izgubljeni zauvijek i zbog njih sam bio uvelike ogorčen. Zahvaljivao sam Ocu za milosti koje im je udjeljivao i prikazivao svoje zasluge, svoju spremnu poslušnost Njegovoj volji kao nadoknadu za one koji će u tome griješiti, kako bi u svemu bila izvršena zadovoljština i proslavljena Njegova dobrota i milosrđe. Kada se o ovome raspravljalo u Jeruzalemu Ja sam bio u Lazarovoj kući sa njegove dvije sestre, propovijedao i poučavao sav narod koji je dolazio slušati Me. Mnogi su dolazili iz Jeruzalema da bi čuli moje propovijedanje a njih još više da vide uskrslog Lazara i na takav način Mi povjeruju.

Bijes pismoznanaca i farizeja

Budući da su pismoznanci i farizeji odlučili ubiti Lazara, mnoge stvari su odlučivali ali još nije došlo vrijeme moje smrti. Ma kako se trudili uhvatiti Me nisu Mi se mogli približiti jer uzvišenost moga lika ih je prestravila, ispunjala strahopoštovanjem tako da se nisu mogli zadržati u mojoj prisutnosti. Na to su pismoznanci i farizeji bješnjeli, nisu pokazali nikakvog odmora dan i noć. Njima su vladali strast i mržnja prema Meni tako da nisu mogli ni jesti. Đavo ih je jako poticao i bijesno je urlikao. Nije mogao podnijeti da Me vidi na svijetu i vidi kako gubi toliko duša i zbog snage moći koju je kušao u mojoj prisutnosti. Đavli su se savjetovali ne bi li shvatili jesam li Ja uistinu Sin Božji ali to nisu uspjeli saznati.

Zbog toga su poticali farizeje protiv Mene na sve moguće načine, koristili su se svim mogućim umijećima da se prema Meni loše postupa, da Me se obeščasti, progoni ne bi li pao neki čin srdžbe. Vidjevši moju blagost, poniznost i strpljivost i ljubav prema svima bili su kao razoružani ali su bijesnili i nisu mogli shvatiti odakle dolazi tolika krepost i snaga jer su se trudili da potiču farizeje da Me odstrane sa ovoga svijeta. Ja sam sve to vidio i molio Nebeskog Oca da udijeli jakost onima koji su vjerovali u Mene jer u vrijeme moga progonstva mnogi moji sljedbenici će biti progonjeni od farizeja.

Vidio sam kako im Otac daruje svoju milost i posebnu pomoć te sam se tome radovao u tolikoj žalosti koju je doživljavalo moje srce. Bio sam neko vrijeme u kući Lazara ali sam išao i po okolnim mjestima propovijedao i obraćao narod i udaljio zbog prijetnji pismoznanaca i farizeja i bilo je uistinu puno plodova koje je donosila moja riječ.

Druženje s Majkom

Približila se Pasha kada sam trebao umrijeti. Htio sam svečano ući u Jeruzalem. Prije nego sam otputovao iz Betanije htio sam razgovarati sa mojom predragom Majkom koja je u svom proročkom duhu uvijek sve znala i vidjela. Marta i Magdalena su je isto tako jako željele vidjeti i s njom razgovarati, kao i moji najbliži prijatelji apostoli i učenici jer su već puno puna doživjeli kako su kušali velike utjehe razgovarajući sa mojom Majkom. Htjeli su utjehu samo vidjeti je na poseban način Ivan kojega je Ona jako ljubila zbog posebnih povlastica čistoće njegove duše.

Zbog toga sam pozvao moju predragu Majku da dođe i boravi nekoliko dana s nama prije nego se bude slavio blagdan Pashe. Ona je došla skupa sa drugim pobožnim ženama. Zadržavala se neko vrijeme sa Martom i Marijom, mojim apostolima u svetim razgovorima, a zatim smo se nas dvoje povukli u osamu. Ovdje je izlijevala svoju preveliku bol ali i ljubav. Kako je trpjelo njeno srce prepuno ljubavi vidjevši Me ožalošćenoga do te mjere u mojoj nutrini. Istovremeno sam bio iscrpljen na izvana zbog patnji koje sam doživljavao tijekom propovijedanja. Ona je često ponavljala:

«Ljubljeni moj Sine, do čeka Te dovela ljubav prema ljudskom rodu. Da Ja mogu trpjeti sve tvoje patnje bila bih zadovoljna samo da ih Ti ne trpiš, živote moj, moje istinsko dobro, blago moje, Sine moj i Bože moj».

Ja sam joj odgovarao sa prevelikom ljubavlju i zahvaljivao na neizrecivoj ljubavi koju je imala prema Meni i za sve ono jer je iz ljubavi prema Meni trpjela u svojoj nutrini jer je bila moja najvjernija pratilja u svim mojim mukama. Ja sam je poticao govoreći:

«Pripremi se moja predraga Majko trpjeti veliko mučeništvo, moje muke te Ti već vidiš da se približava čas moje smrti. Draga Majko, utješi se jer samo si Ti bez ikakvoga grijeha. Svi sinovi Adamovi na neki način dionici moje smrti, netko više netko manje, ali svi su zbog istočnoga grijeha, samo si Ti toga oslobođena i imaš tu povlasticu i jedina sva lijepa i posebna. Znaš dobro da nitko pa makar bio svet ne može ući u nebo a da Ja svojom smrću ne otvorim vrata raja. Zbog toga utješi se moja predraga Majko jer će moja smrt otkupiti svijet i ispuniti prijestolja u Kraljevstvu Nebeskom koja su kroz toliko stoljeća bila prazna. Utješi se jer znaš da to želi moj Otac. Moja predraga Majko vidjevši tvoje muke povećava se patnja moga srca, Ti nevina golubice sva si ožalošćena zbog mojih patnji onih koji Mi uzrokuju razmišljanja. Povećava muku moga srca, uistinu, o Majko, ovo je za nas vrijeme velikog trpljenja ali utješi se naše muke bit će na najveću radost i za one koji će se okoristiti tim najvećim dobrom ljudskog otkupljenja».

Tako sam tješio moju predragu Majku i poticao da se pripravi da još više trpi.

Prema Jeruzalemu

Kad je došlo vrijeme da pođem u Jeruzalem kako bi svečano ušao u njega preporučio sam moju Majku dvijema sestrama Marti i Mariji, sve sam ih blagoslovio kao i obično i zaputio se s mojim apostolima. Molio sam moga Oca da se udostoji utješiti svu moju ožalošćenu braću nutarnjim pohodima, posebno one koji će nevini trpjeti, kao što je to moja predraga Majka, koja iako je bila bez grijeha, trpjela je za grijehe svih ljudi. Vidio sam i sve one koji će nevini trpjeti i za njih molio Oca da ih utješi.

Vidio sam kako to Otac čini s puno ljubavi. Vidio sam što je Otac za njih pripravio te sam se jako radovao i zahvaljivao Mu u ime svih. Išao sam s mojim učenicima prema mjestu blizu Jeruzalema. Uvijek sam ih poučavao, govorio da nam ostaje još malo vremena, da dobro shvate moj nauk jer će doći vrijeme kada će ga oni morati naviještati svijetu. Moji učenici su se jako žalostili i govorili:

«Učitelju, mi želimo umrijeti s Tobom, ne možemo ostati bez Tebe. Ti si naša utjeha, kako nas možeš ostaviti ovako ožalošćene?»

Ja sam ih poticao govoreći im da se ne žaloste da idem pripraviti za njih mjesto, da će doći vrijeme kada tamo gdje budem Ja biti će i oni ali prije toga trebao sam puno trpjeti i oni će morati trpjeti kao i Ja, njihov Učitelj. Nastavili smo putovanje u ovim razgovorima i bili smo umorni i potrebni odmora. Tu je bila jedna smokva Ja sam se približio da bih ubrao plodove ali ih nisam našao jer sam prokleo smokvu a ona se osuši. To je bio poticaj i razlog da opominjem apostole da dobro paze da donose dobre i svete plodove.

Da se njima ne dogodi slična nesreća. Govoreći njima želio sam govoriti svoj mojoj braći da bdiju i prakticiraju kreposti, čine sveta djela da bi Nebeski Otac mogao s njih ubrati plodove, da ne budu bez njih i tako budu ostavljeni. Htio sam da shvate strogost Božje pravde, da budu u svetom strahu, da se brine za svoje vječno spasenje. Kad smo došli do mjesta poslao sam svoja dva učenika da dovedu mlado magarče koje će naći svezano na ulasku i kažu da Mi treba ako netko bude pitao zašto ga uzimaju i tako će ga pustiti. Doveli su Mi mlado magarče a Ja sam im objasnio otajstvo da sam trebao na svečan način ući u Jeruzalem da se ispuni proroštvo o Meni napisano.

Svečani pouk

Moji apostoli su stavili svoje plašteve preko magarca gdje sam sjeo i odmah se proširio glas da idem u Jeruzalem. Moj Otac je dopustio da nadahnuti narod dođe k Meni u susret. Mnogi su uzeli maslinove i palmine grane, od svojih haljina pravili tepih kuda sam trebao proći i svi su pjevali Hosana. Dok je sav narod sa mnoštvom židovske djece pjevao Hosana blagoslivljajući Boga koji je poslao kralja Izraela i moji učenici i apostoli su slavili Boga na sav glas. Bili su prisutni neki od farizeja i govorili Mi da barem trebam zapovjediti mojim apostolima da zašute.

Odgovorio sam im da kad bih to učinio umjesto njih kamenje bi vikalo. Na ulazu u Jeruzalem došli su mnogi Židovi vidjeti Me jer su vjerovali u Mene jer se već pročulo o uskrsnuću Lazara. Narod Me hvalio na sav glas ne obaziruć se na prijetnje protiv Mene koje su govorili pismoznanci i farizeji, a sve je to dopustio moj Otac jer se trebalo ispuniti sve što je o Meni zapisano. Nakon ovoga išao sam u Hram gdje sam se zadržao u molitvi mome Ocu i u poniznosti Mu prikazivao moj svečani ulazak u Jeruzalem na jednostavnom magarcu. To sam Mu prikazivao kao nadoknadu za oholost svijeta i za one koji se ne žele prilagoditi jednostavnim i poniznim stvarima. Vidio sam sve veličine osoba, pa i one koji su posvećeni Božanskoj službi.

Vidio sam nesreću njihove oholosti i zbog toga trpio, molio Oca da ih prosvijetli da spoznaju u čemu je istinska slava tj. u poniznosti a ne u uznositosti. Vidio sam Oca da daje tu svjetlost i neki će se njome okoristiti te će prezirati čast i oholost svijeta. Zbog njih sam se jako radovao ali sam trpio vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i koji će se izgubiti trčeći za ohološću i čašću svijeta. Istovremeno će se užasavati poniznosti koju sam Ja tražio, poučavao i prakticirao. Ulazeći tako na svečan način u grad vidio sam i mistični Jeruzalem tj. poslije svih onih kojih ću Ja svečano ući i moj Otac sa svojom milošću, one koji ispovijedaju da Me žele za Boga i Njemu se prikazuju koji Mu se predaju u milosti. Zbog njih sam se jako radovao iako sam silno puno trpio i bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to udaljiti od sebe zbog grijeha. Ova gorčina je bila tako velika da sam na taj svečani dan bio jako ožalošćen.

Dok sam molio Oca za milosti za svu moju braću u Hram su došli mnogi hromi i slijepi da ih ozdravim što sam i učinio iako sam vidio da će mnogi od njih vikati protiv Mene da Me se ubije. Usprkos toga nisam propuštao činiti im dobro jer su Meni dolazili, pa i neki iz poganskih naroda koji su tu bili došli su mojim apostolima sa željom da sa Mnom razgovaraju. Rekao sam da ih dovedu te sam ih poučavao kao i sve druge. Govorio sam mnoge prispodobe tj. pšenično zrno ako ne padne na zemlju i umre ostaje samo, ne donosi ploda, ako pak umre donosi mnogo ploda. Govorio sam prispodobu o kralju i njegovoga dva sina kao i mnoge druge. Budući su tu bili neki pismoznanci, službenici Hrama govorio sam i prispodobu o dobrom pastiru i dao im da shvate da sam Ja bio dobri Pastir došao na svijet da spasim moje stado a da su oni dvoličnici, lažljivi i najamnici te su oni bijesnili i izašli iz Hrama.

Sastanak

Dok sam bio u Hramu pročuo se glas o mom svečanom ulasku u grad a kada su to čuli pismoznanci i farizeji ponovno su se sastali u kući velikoga svećenika kaife. Bješnjeli su protiv Mene i naroda. Savjetovali su se što učiniti jer su vidjeli da nije dobro da Me uhvate i ubiju jer je bila svečanost Pashe i mnogo naroda je bilo u gradu i da će možda nastati pobuna ako Me uhvate. Nisu se zadovoljavali time da Me ubiju na uobičajen redovit način nego su se htjeli osvetiti i udovoljiti svoje strasti. Htjeli su da umrem na sramotan način.

Vidjeli su da na takav način neće uspjeti odlučili su da će to učiniti kada prođe Pasha na kojoj se žrtvovao jaganjac. Tolika je bila njihova mržnja i zlopamćenje protiv Mene da su brojali sate i dane koji su još ostali. Uvijek su protiv Mene govorili nova prokletstva i psovke a moje srce je trpjelo jako veliku muku.

Povratak u Betaniju

Nakon poučavanja u Hramu i ozdravljenja svih onih koji su bili slavili smo ponovno Nebeskog Oca i nakon toga izašao jer je već bilo kasno. Moji apostoli su bili umorni i ožalošćeni a nije bilo nikoga da nam da samo čašu vode. Trpio sam veliku žalost zbog tolike nezahvalnosti i prikazivao Ocu kao nadoknadu za sve nezahvalnosti moje braće prema bližnjemu u potrebi. Nezahvalnost jako žalosti moga Oca te sam Ga molio da mojoj braći udijeli duh istinske ljubavi i osjećaj samilosti prema potrebama bližnjega. Kako moj Otac to čini i kako će se mnogi time okoristiti zbog njih sam uživao ali sam bio i ogorčen jer sam vidio i mnoge koji će to zloupotrijebiti.

Ne nalazeći u gradu mjesto gdje bi se sklonili ponovno sam pošao u Betaniju gdje je bila moja Majka u kući Marte i Marije skupa s Lazarom kojeg sam uskrisio. Marija ih je poučavala kao učiteljica o Božjim otajstvima, tješila sav onaj narod koji Me je dolazio vidjeti

i slušati, a oni su željeli biti poučeni od tako uzvišene Majke. Ona je sve prihvaćala, sve koji su je gledali i slušali i doživljavali su najveću moguću utjehu. Njihovo srce se raspaljivalo ljubavlju prema Bogu sa željom da zadobiju kreposti o kojima je Ona poučavala i govorila.

Poticaj svojoj zaručnici

Ti si već shvatila, moja zaručnice, kako je bila velika moja ljubav prema bližnjemu, kako sam činio dobro svima i nikoga nisam isključivao iz toga, pa ni one koji su Me progonili, koji će željeti moju smrt pred Pilatom. Liječio sam čak i njihove bolesti. Vidiš kako je moje srce puno ljubavi prema svima. Zbog toga me ti trebaš nasljedovati kao moja vjerna zaručnica, trebaš činiti dobro svima, sve gledati s ljubavlju, ne biti protivna prema onima koji te progone, naprotiv trebaš puno moliti za njih. Budi milosrdna prema bližnjemu, imaj samilosno srce prema svima. Iskazuj ljubav koja je tebi udijeljena, budi ponizna, rado prihvaćaj poniženja i bježi od časti i ispraznosti ovoga svijeta po mome primjeru.

Drugo poglavlje: Što je Isus činio u svojoj nutrini za vrijeme boravka u Betaniji do zadnjeg odlaska za Jeruzalem

U Betaniji

Kada smo došli u Betaniju bili smo jako umorni i trebalo nam je okrjepa i odmor za što se odmah potrudila Marta u svojoj brizi jer smo bili njeni gosti. Zadržavao sam se neko vrijeme sa predragom Majkom i gorljivom Marijom koje su iskazivale svoju ljubav prema Meni. Zatim smo se okrijepili kao i obično. Nakon što sam zahvaljivao Ocu kratko sa propovijedao, moji apostoli su se povukli na odmor a Ja sam se zadržao sa mojom predragom Majkom u svetim razgovorima. Budući da se približavao kraj moga zemaljskog života nisam htio propustiti da je utješim mojom prisutnošću. Govorili smo o otajstvima koja su sadržana u mome životu, muci, smrti o kojima je Ona sve znala ali je htjela prikazati svoju ljubav i patnje koju je doživljavala. Nakon što sam se neko vrijeme zadržao sa mojom predragom Majkom došla je i moja ljubljena Magdalena kako bi čula moje riječi i sjela do mojih nogu kao i obično.

Tada sam joj kazao da se približava trenutak moje smrti i da će pismoznanci i farizeji iskazati prema Meni svoju nezasitnu mržnju i bijes. Magdalena je bila duboko ranjena u svom srcu čuvši ove riječi te je jako plakala a Ja i moja Majka smo je tješili. Imao sam veliku samilost prema njoj jer sam vidio koliko će teško trpjeti u vrijeme moje velike muke. Zbog toga sam molio Oca da je ojača da patnja ne nadvlada nad životom što bi se i dogodilo da je Otac nije jačao svojom Božanskom milošću jer Me je ona silno ljubila. Zbog toga je i njena patnja zbog moje muke bila veća.

Marija i apostoli

Kad je već svitalo povukao sam se i molio Oca a moja Majka je ostala i razgovarala s apostolima koji su se probudili i željeli s njom razgovarati. Uistinu, došli su joj a Ona ih je opomenula da paze na sve moje pouke, da shvate veličinu milosti to što su moji bliski prijatelji i apostoli jer da će se po njima morati cijelim svijetom širiti istinska vjera. Na poseban način je preporučavala vjernost i ljubav prema Meni, njihovom Gospodinu i Učitelju. Nakon raznih savjeta tražila je da ih susretne ponaosob svakog jer je htjela opomenuti zlobnoga Juda tako da drugi ništa ne posumnjaju. Sa svima je razgovarala ponaosob, sve ih

opomenula da budu jaki u vjeri i ljubavi prema Meni. Petru je kazala da bdije jer u vrijeme progonstva on će Me se odreći jer je imao previše povjerenja u sebe, a on odgovori:

«Nikada o moja Gospođo, da se ja odreknem svoga Učitelja. Previše su velike Njegove zasluge i ljubav koju imam prema Njemu. Nikada neću to dopustiti, spreman sam umrijeti s Njime».

Na ovaj odgovor predraga Majka ga je ponovno opomenula da pazi jer bi mogao pasti u nevjernost ali on je inzistirao:

«Nikada to neće biti!»

jer je vjerovao osjećaju koji je tada imao. Došao je red da razgovara s Judom a Marija je osjetila kako joj bol probada srce jer ga je gledala kao sina propasti. S puno samilosti govorila je njegovoj duši koju je već vidjela kao izgubljenu i opomenula ga o zabludi koju će učiniti govoreći:

«Juda, ti ćeš izdati jedinoga, moju ljubav, mog Sina, svog Učitelja. Ti ćeš imati hrabrosti izdati Gospodina od kojega si primio tolike milosti. Ti si već prodao svoju nevinost i svjetlo života. Slušao si Njegovu Božansku nauku, vidio čudesa koja je činio, kako ćeš se moći odijeliti od svoje glave? Od ljubljenog apostola postati izdajnik? Kako nećeš imati samilosti barem prema svojoj duši?»

Ovo i drugo govorila je predraga Majka učeniku izdajniku koji je govorio da se to nikada neće dogoditi, zaklinjao se na vjernost, govorio da mu ne trebaju te opomene jer dobro poznaje sebe i neće pasti u ovu zabludu. Toliko više je trpjela moja predraga Majka koliko je vidjela da mu sve njene opomene neće koristiti, da će ih prezreti, da je imao previše povjerenja u samoga sebe, pa i da će Petar pasti u nevjernost a Juda postati izdajnik. Ona je molila Nebeskog Oca da ih prosvijetli i vidjela je kako će Petar ustati nakon svoga pada ali to kako će Juda biti bijedno izgubljen te je trpjela do krajnjih granica, do te mjere da je nije jačao moj Otac te patnje bi joj uzrokovale smrt jer je shvaćala težinu zla koje će učiniti apostol izdajnik.

Moleći Oca sve je vidjela jasno a Ja sam jasno vidio što se događa u razgovoru između moje Majke i apostola. Nisam propuštao moliti Ga da utješi moju Majku i da apostolima svjetlo da se okoriste njenim majčinskim opomenama. Vidio sam kako Otac po nagovoru moje Majke udjeljuje mnogo svjetla mojim apostolima iako će se oni njime premalo okoristiti. Vidio sam također mnoge milosti koje će Otac udijeliti svoj mojoj braći po Marijinom zagovoru, po zagovoru velike Majke te sam zahvaljivao u ime svih. Bio sam jako utješen zbog onih koji će se njima okoristiti iako sam bio i ogorčen zbog onih koji će ih zloupotrijebiti.

Zadnja propovijed u Hramu

Nakon što je moja Majka završila razgovor s apostolima Ja sam molio Oca da dovede do punine ostvarenja veliko djelo otkupljenja ljudskog roda. Išao sam k mojoj predragoj Majci te sam pozvao sve apostola i oprostili smo se od nje. Zaputili smo se prema Hramu kako bi tamo propovijedao zadnji put. Iz Betanije smo došli na vrijeme u Hram. Bilo je veliko mnoštvo ljudi koji su došli slušati moju riječ i neki bolesnici da ih ozdravim u njihovim bolestima. Bilo je i nekoliko pismoznanaca i farizeja koji su čekali da Me uhvate.

Htjeli su vidjeti hoću li propovijedati jer više nisu mogli trpjeti da slušaju moje riječi toliko su bili bijesni. Ja sam ipak ušao u Hram, poklonio se Nebeskom Ocu i molio Ga kao i obično, molio Njegovu pomoć. Zatim sam počeo propovijedati i ispripovijedao sam narodu pažljivo neke usporedbe a oni su Me slušali. Pismoznanci i farizeji čuvši da propovijedam s

toliko slobode iako se već raznio glas o zapovijedi da Me uhvate pitali su Me odakle Mi taj autoritet, s kojim pravom to činim. Bili su jako zbunjeni, neka pitanja koja su Mi upućivali, htjeli su Me uhvatiti u nekoj riječi protiv zakona kako bi Me mogli uhvatiti bez velikih problema. Ali svaki put su ostajali zbunjeni. Više nisu znali što da Mi kažu. Zbog toga su još više bjesnili protiv Mene a Ja sam ih opominjao objavljivao im njihovu zlobu i sve što prolazilo kroz njihovu nutrinu i ono što su govorili u tajnosti međusobno. Tada su bili jako pažljivi i nisu znali što bi odgovorili. Budući su bili bez Božje milosti đavao ih je jako poticao i zasljepljivao u njihovoj strasti te su sve krivo interpretirali. Stoga su govorili da imam đavla koji Mi sugerira sve ono što se događa među njima. Moje srce je bilo jako ranjeno ovim teškim uvredama pa ipak sam molio Nebeskog Oca da ih ne kazni kao što su to zaslуživali. Počeo sam zbog toga propovijedati s još više gorljivosti za njihovo spasenje i slavu moga Oca i kod ove moje zadnje propovijedi u Hramu ponovno sam govorio o svim stvarima o kojima sam prije propovijedao u prispodobama.

Narod je pažljivo slušao moje riječi ali pismoznanci i farizeji su bješnjeli protiv Mene mržnju. Propovijedao sam mnoge skrivene stvari, jasno sam im davao znakove koji će se dogoditi prije konca svijeta i Zadnjeg suda i dolaska Vrhovnoga suca kao i o Zadnjem sudu između odabranika i odbačenika. Moj razgovor je bio dugačak ali svi su Me rado slušali, samo su se pismoznanci okretali na jednu i drugu stranu kako Me ne bi slušali ali moje riječi su prodirale u njihove uši ali nažalost ne i u njihova srca koje je bilo tvrđe od kamena.

Navještaj Euharistije

Govorio sam i o svetom sakramentu koji sam htio ustanoviti o daru moga tijela i moje krvi pod prilikama jela i pića te sam im govorio:

«Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko bude jeo moga tijela i bude pio moju krv ostat će u Meni a Ja ću ostati u njemu. Tko bude jeo od ovoga kruha živjet će zauvijek».

Puno sam govorio o ovom jelu učenicima koji nisu shvaćali to otajstvo, a prisutni Židovi su to još manje shvaćali. Kako su pismoznanci sebe smatrali učenima nisu shvaćali moju Božansku mudrost i gubili su se u interpretaciji mojih riječi. Međusobno su diskutirali kako se može dogoditi ono što sam govorio a njima je bilo tako skrovito. Govorio sam o mojoj Božanskoj mudrosti ali nisu me shvaćali. Međusobno su govorili:

«Koja je ovo nauka, koja je mudrost dana ovome, mi ne možemo shvatiti. Sigurno je da ovaj govori jer ima u sebi đavla pa nas uznemiruje, on je opsjednut i na svaki način treba ga zaustaviti i maknuti sa ovoga svijeta jer će prevariti cijeli narod».

Tako o moja zaručnice, moja Nebeska mudrost je bila vrijeđana. Ovi zlobnici su tako uzvraćali na sva dobročinstva koja sam im činio, o mom Nebeskom nauku, a liječio sam bolesnike s toliko ljubavi, oni su Mi se izrugivali, govorili su narodu da ne vjeruje mojim riječima. A Ja sam molio Nebeskog Oca da prosvijetli narod koji Me slušao, da shvate da sve ono što sam činio a da pismoznanci i farizeji čine zbog zlobe i mržnje prema Meni jer sam govorio istinu. Moj Otac ih je prosvjetljivao i dao da shvate istinu te im zbog toga narod nije vjerovao jer je bio sav pažljiv na moje riječi.

Divljenje stranaca

Bili je tu i ljudi iz nekih drugih naroda. Oni su došli zbog svetkovine Pashe i svi su divili mojoj mudrosti i milosti. Slušajući Me osjećali su utjehu u svojoj nutrini i vidjeli su sudbinu Jeruzalemaca koji su Me imali često među sobom. Sve sam gledao s ljubavlju i želio

spasenje svih i oni su bili zahvaćeni ljubavlju prema Meni, nisu se mogli nasititi slušati moje riječi. Pažljivo su Me gledali, blagoslivljali Me i onoga tko Me dao na ovaj svijet te su govorili:

«Sretnih li roditelja da imaju takvoga Sina».

Židovi su nastojali da Me prikažu kao slabu, oholu osobu, zavodnika. Nisu ih slušali jer su znali da Me oni mrze i da se zbog zavisti i strasti tako ponašaju. Uistinu, po izgledu njihova lica mogla se upoznati njihova zloba. Farizeji su međusobno razgovarali jer su Me htjeli na bilo koji način ubiti. Da bi im pokazao kako sam sve znao otvoreno sam govorio gledajući prema njima da neka razore ovaj Hram tj. moju ljudsku narav da ću ga Ja u tri dana ponovno podići. Ali oni nisu shvaćali ove moje riječi nego su se izrugivali govoreći besmislice. Njima je sve bio razlog da Me prezru i obezvrijede u očima naroda.

Sve sam podnosio vedra lica bez srdžbe a moje srce je bilo puno ljubavi za njihovo obraćenje. Molio sam Oca ali oni su stavili sve zapreke svojom tvrdoćom, zasljepljenošću, zlobom i strašću. Kada sam govorio uvijek sam imao pred sobom moju braću, prisutne, prikazivao Ocu sve uvrede kojim su Me vrijeđali moji neprijatelji. Zbog ovih prikazanja molio sam Oca da svima udijeli svoje svjetlo i Božju milost, da se okoriste mojim naukom, primjerima koje sam davao a Otac je to učinio a Ja sam Mu zahvaljivao. Vidio sam sve one koji će se okoristiti time te sam bio zbog toga utješen ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će prezirati te darove milosti. Za njih sam ponovno molio Nebeskoga Oca da im udijeli više svjetla i poticaja u srcu da se okoriste tolikim milostima. Otac je to učinio u svom milosrđu i mnogi su se zbog ovih novih milosti promijenili i okoristili time te sam bio jako utješen i zahvaljivao Ocu u ime njih. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati i dalje otvrdli i sve će milosti zloupotrebljavati.

Izlazak iz Hrama

Vidio sam kako će u svijetu biti puno zlobnih ljudi, perfidnih koji će svojim lažnim načelima krivo voditi mnoge ljude i privući ih svojim lošim naucima. Govorio sam apostolima i narodu o tome. Među njima sam primjećivao i moju braću i sljedbenike, opominjao ih da paze, da ne dopuste da budu zavedeni. Dao sam im sve što trebaju znati i kako se trebaju ponašati. Molio sam Oca da se udostoji poslati na svijet svete ljude koji će se boriti protiv tih lažnih istina i hereza. Vidio sam kako će Otac to i učiniti i dobro koje će oni zadobiti i veliku korist koju će ljudi imati od njihove svetosti i nauka.

Zbog toga sam se radovao, bio utješen i zahvaljivao Nebeskom Ocu. Molio sam da svojom snažnom pomoći pomogne ovim svojim vjernim prijateljima. Ali sam bio i jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će se dati na krive puteve i slijediti njihov lažni nauk. Zbog toga sam sav žalostan molio Oca da svojom milošću pomogni ovim bijednicima i vidio sam kako im Otac daruje ono što sam Ga molio. Mnogi će se obratiti u svim vremenima, biti će divnih obraćenja a Ja sam se radovao i zahvaljivao Ocu ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati i zauvijek bijedno propasti jer su htjeli ostati u svojoj nevjernosti i otvrdnuću. Na kraju moga govora kazao sam otvoreno da Me više neće moći slušati te sam se okrenuo Židovima i kazao:

«Ja odlazim vi ćete Me tražiti ali Me nećete naći i umrijet ćete u vašim grijesima. Ostat ćete slijepi pored tolikog svjetla».

Osjetio sam u njima otvrdnuće i protivljenje cijelog židovskog naroda. Molio sam se ponovno Nebeskom Ocu da udijeli spasenje i zdravlje svima onima koji će Mi pristupati, da budu ozdravljeni u njihovim bolestima. Izašao sam iz Hrama kako se više ne bih vratio. Govorio sam mome Ocu:

«Evo, o moj Oče, Ja sam ispunio tvoju Božansku volju. Sve što sam trebao poučavao sam, propovijedao tvoju riječ, širio tvoju čast i slavu u ovome narodu kao i u drugima. Sada Te molim da im udijeliš svoju pomoć i dadeš svjetla i milosti da onaj tko bude htio neka se okoristi tim dobročinstvima. Milosti molim snagom svih svojih djela, napora koja sam podnosio u propovijedanju, patnji, progonstava, uvreda kojima su Me vrijeđali moji protivnici i zbog svega onoga što sam učinio na tvoju slavu i spasenje duša».

Otac je jako rado prihvatio ove molitve i prikazanja i pokazao da Mu je to krajnje drago, obećao da će ispuniti sve što sam molio i rekao:

«Ljubljeni moj Sine u Tebi Mi je uvijek bila sva milina i Ti si Mi uvijek bio po volji. Nema toga što Me budeš pitao i tražio da neću učiniti, naprotiv stavljam u tvoje ruke sve i Ti si apsolutni Gospodar svega što je moje jer si Meni jednak u Božanstvu. A tvoja ljudska narav bit će uzvišena i bit će joj dana sva moć, vlast na nebu i zemlji».

Prema Betaniji

Zahvaljivao sam Nebeskom Ocu i pošao u Betaniju sa mojim apostolima. Tijekom puta sam ih poučavao, poticao da bdiju te da će ih pakleni neprijatelj napastovati i govorio da uvijek moraju moliti, da se preporučuju Nebeskom Ocu da ne padnu u napast i ponovno im kazao:

«Sinovi moji, još malo vremena sam s vama jer je došao čas kada se treba dogoditi otkupljenje svoga roda i čovjek će biti predan u ruke neprijatelja. Oni će ga zlostavljati, bičevati i na kraju osuditi na smrt kao što sam to više puta kazao. Zbog toga bdijte jer se približava vrijeme u kojem se treba pokazati vaša vjernost i ljubav koju imate prema Meni. Morat ćete provoditi u praksu sve ono što sam vas toliko puta poučavao. Utječite se da podnosite muke da budete sigurni kako vas moj Otac podržava i štiti. Nemojte se čuditi ako vas svijet proganja i mrzi i da vam uzvraća zlom na dobro. Ja koji sam vaša glava i Učitelj bio sam progonjen i Mene su mrzili na kraju će Me ubiti. Umrijet ću u samotnoj smrti. Kada se svijet prema vama bude ponašao kao prema Meni radujte se jer ste tada dostojni biti slični vašem Učitelju. Zbog toga će na nebesima biti velika vaša nagrada».

Ovo i drugo sam govorio mojim apostolima, pripravljao ih na veliko trpljenje koje će se dogoditi u mojoj muci. Oni su bili ožalošćeni, plakali su i nisu mogli kazati niti jedne riječi samo Juda izdajnik se pravio jakim jer je njegovo srce bilo tvrdo. Nije vjerovao u ono što sam Ja govorio mislio je u sebi da to govorim kako bi ih ožalostio ali da neću uistinu umrijeti i da to govorim da vidim koliko Me oni ljube. Žalostila Me misao na učenika izdajnika jer sam vidio njegove osjećaje i sve više je u duši bio spreman izdati. Uistinu, neprijatelj ga je počeo napastovati da Me izda i poticao u njemu okrutne strasti.

Sugerirao mu je kako bi mogao zadobiti novce obećane od pismoznanaca i farizeja, svećeničkih poglavara koji su obećali dati onome tko Me preda u njihove ruke. Na trenutke je Juda još uvijek odbacivao ovu strast s mislima da to nije dopušteno učiniti. Ne može učiniti jer su Me drugi apostoli jako ljubili i bili jako ožalošćene zbog gubitka Mene i svega što sam im naviještao. Iznutra sam opominjao Judu a Otac mu je davao puno svjetla da shvati svoju zabludu i odagna od sebe napast strasti. Zato bi se Juda svako malo povratio k sebi iako se nije smirivao. Duh mu je ostao uznemiren. Koliko muke Mi je uzrokovao ovaj učenik. Vidio sam kako popušta svom poroku i ma što mu govorio i ma koliko svjetla i nutarnjih pomoći dobivao nije se htio Meni potpuno predati nego je uvijek u sebi imao ljubav prema novcu sa željom da ga posjeduje i svako malo bi u sebi mislio:

«Učitelj već govori da treba umrijeti. Ako je to istina da treba umrijeti ja ću barem na tome zaraditi novce i imati za svoje potrebe, a ako On ne umre novac će poslužiti za potrebe svih nas».

Sve mu je to sugerirao pakleni neprijatelj koji je nastojao na sve načine dovesti ga do toga da padne. Trudio se da Juda ide daleko od Mene i ne sluša moje riječi. Uistinu, često mu je bilo dosadno jer su ga moje riječi pogađale i pomagale mu da shvati svoj porok i uvidio bi svoju žudnju za sve većim posjedovanjem. Drugi apostoli ovo nisu primjećivali niti sam pred njima govorio kako bih opomenuo Judu. U protivnom da su to shvatili ubili bi ga. Kada su vidjeli kako se odagnao od Mene mislili su da to čini jer je umoran a on je uistinu i pokazivao svoj umor.

U kući Lazarovoj

Kada sam došao u Jeruzalem čekala Me moja predraga Majka, Marta i Magdalena koja Me je jako ljubila i uvijek željela slušati moje riječi. Dočekali su Me s ljubavlju kao i obično, posebno Lazar kojeg sam uskrisio od mrtvih. Bio je jako zahvalan za dobročinstvo koje je primio, ljubio Me jako kao moj vjerni učenik. Moja predraga Majka je u svojoj nutrini ožalošćena više nego obično jer je znala da je već došao čas moje muke i smrti. Vidjela je žalost moga srca zbog gubitka i imala je veliku samilost prema Meni vidjevši Me u mojoj velikoj žalosti. I Marija je bila probodena boli i žalošću. Kako bi joj udijelio neki predosjećaj blizine moje smrti ali bila je iznenađena vidjevši Me te udaljavala svoju bol i uživala u mojoj prisutnosti sa svom radošću srca.

Nisam propuštao moliti Oca da ojača i utješi trpjeti veliku muku mojih patnji. To sam činio svoj mojoj braći sljedbenicima, molio da ih Otac ojača u vrijeme radosti i utjehe da kada dođe patnja i bol mogu velikodušno trpjeti. Vidio sam da Otac tako i čini svima onima koji će biti ožalošćeni i milost je bila za utjehu i ona ih je jačala za velikodušno trpljenje. Zahvaljivao sam Ocu i uživao ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će se predati patnji, žalosti tj. da su na bilo koji način prihvatili svoje trpljenje. Molio sam ponovno Oca da ih prosvijetli, da im udijeli još veću milost i vidio sam kako će to Otac učiniti na puno načina i da će se po ovoj milosti oni suobličiti Njegovim Božanskim odredbama i velikodušno trpjeti.

Zbog toga sam se radovao ali osjetio muku i gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će novu milost zloupotrijebiti. Marta, koja je bila brižna pripravljala je okrjepu za Mene i moje apostole. A ja sam kao i obično propovijedao ali ovaj puta s više ljubavi prema svima. Govorio sam im da ću ih uskoro ostaviti jer trebam slijediti volju moga Nebeskog Oca koji Me poslao na ovaj svijet da ne sumnjaju, da ih neću nikada napustiti i obećavao sam im moju trajnu pomoć iako neću biti s njima u smrtnome tijelu. Svi su se žalostili na ove riječi ali Ja sam ih tješio i poticao.

Razgovor s Majkom

Kad je došao čas da se malo odmorim svi su se povukli na odmor, a Ja sam se povukao sa mojom predragom Majkom, Marijom Magdalenom i Martom, koje su bile jako ožalošćene tj nisu mogle misliti da će biti bez Mene. Tješio sam ih, govorio o veličinama moga Nebeskog Oca, o nagradi koja im je pripravljena u nebu, poticao ih da koliko više budu trpjeli na zemlji toliko više će biti veća njihova slava koju će imati u nebu. Iskazivao sam im moju ljubav prema njima. Prošao je veći dio noći a Ja sam ostao sam sa svojom Majkom.

Htio sam da Ona izlije bol svoga srca. Ja sam joj pričao o mukama moga srca iako sam već znao što se događa u našim srcima ipak smo o tome govorili kako bi iskazali našu veliku patnju. Moja predraga Majka je govorila:

«Sine moj, jedina moja ljubavi, ljubim Te kao Sina i kao Boga, kako će moći trpjeti moje srce tako veliku patnju. Jedan od tvojih najbližih Te izdaje i predaje u ruke neprijatelja? Da će on bijedno propasti i otkupljenje će mu biti na samo još veću osudu, njemu tvom apostolu koji Te slijedio tijekom tvog propovijedanja i vidio tvoja čudesa, gledao Te kao uzor i neprestano slušao tvoj Nebeski nauk kojem si ga poučavao? Kako će on iz tako spasonosnog lijeka izvući tako moćni otrov i sam postati otrov. Neće očajavati, niti se htjeti utjecati tvojoj beskrajnoj dobroti i milosrđu, postat će otvrdnut u svojim grijesima. To probada moje srce i on sam će biti uzrok svoje propasti. Ubit će sam sebe».

Na ove riječi osjetio sam preveliku žalost i kako bi je utješio rekao sam joj da smo puno učinili kako bi ga opomenuli, obavijestili o svemu i da bih još više učinio ali on želi svoju propast i nema onoga tko bi ga mogao od toga udaljiti ili razuvjeriti. Budući da je čovjek slobodan u svojoj volji treba se predati i odgovoriti na pozive milosti koji mu se tako čudesno nude. Kako bi utješio moju predragu Majku sugerirao sam joj da misli na one koji će s toliko ljubavi i vjernosti kao i Ona slijediti Me u muci. Time se Ona tješila ali misao na moju muku je kidala njeno srce i nije dopuštalo da osjetiti ikakvu utjehu. Ta misao je bila kao neki krvnik koji je neprestano razdirao to srce ljubavi. Nakon što smo dugo vremena proveli skupa u razgovoru prikazao sam od nas dvoje jedno potpuno predanje Nebeskom Ocu, sve smo predali u Božju volju, slavili Ga, klanjali se Njegovim Božanskim odlukama.

Razgovor s Ocem

Istovremeno dok sam bio sa mojom Majkom povukao sam se i molio moga Oca i s Njim razgovarao o djelu ljudskog otkupljenja. Vidio sam pismoznance i farizeje, uglednike kako su svi bili uznemireni, misleći samo kako da Me ubiju. Trudili su se naći načina da padnem u njihove ruke. Išli su slaviti Pashu i umjesto da puste da prođe ta svečanost, ali tolika je bila njihova mržnja, strast i srdžba koju su imali protiv Mene da nisu znali što činiti, htjeli su slaviti svetkovinu Pashe ali nisu mogli podnijeti da odlažu da Me ubiju. Vidjevši toliku njihovu zlobu i teške uvrede koje su nanosili Nebeskom Ocu osjećao sam veliku muku i molio Oca da im oprosti a Otac srdit htio ih je sažgati a Ja sam se trudio ublažiti Njegovu srdžbu:

«Oče moj, evo približava se vrijeme moje muke, molim Te da svoju srdžbu na Meni iskališ tako da Božanska pravda bude zadovoljena. Evo Ja sam spreman sve trpjeti, oprosti mom neprijatelju».

Na ove molitve Nebeski Otac je bio ublažen u svojoj srdžbi kao i svaki puta kada su oni zlobnici htjeli ustrajati u svojim zabludama. Diveći se Očevoj dobroti slavio sam Ga i zahvaljivao, podnosio najveću moguću muku zbog njihova otvrdnuća. Na kraju molitve zahvaljivao sam Ocu. Bilo je puno naroda koji je htio slušati moje riječi, nekoliko bolesnika koji su htjeli zadobiti zdravlje te sam im udovoljio. Propovijedao sam i ozdravljao bolesnike koji su došli u Betaniju, u kuću Lazarovu da Me slušaju. Neko vrijeme sam se zadržao u poučavajući ih, sve sam ih tješio. Govorio sam im da se prisjećaju svog vječnog spasenja. Cijeli taj dan sam proveo propovijedajući, liječeći bolesnike, tješeći sve koji su Mi dolazili. Svi su slavili Nebeskog Oca koji Me poslao. Magdalena je uvijek bila do mojih nogu i slušala moje riječi.

U kući Šimuna gubavca

Bio sam pozvan na večeru kod Šimuna prozvanoga gubavca kojeg sam prije ozdravio. On Me pozvao u svoju kuću kada se Magdalena obratila i namazala uljem moje noge. On se povukao u Betaniju jer je u Jeruzalemu bio progonjen od farizeja jer kad sam ga ozdravio pokazivao je dobru volju Meni vjerovati. Pozvao Me još jednom skupa s apostolima i uskrslim Lazarom. Prihvatio sam iako sam već znao da će apostol izdajnik osporavati čin pobožne Marije Magdalene koja će ga još više učvrstiti u misli koja mu sa vrtjela po glavi tj. da pribavi novac koji su pismoznanci odredili dati onome tko Me preda u njihove ruke. Pošao sam na ovaj objed kako bi svima pokazao da sam spreman uvijek ići onima koji Me pozivaju u dobroj volji te da rado prihvaćam njihove pobožne čine.

Moj apostol izdajnik je našao neki drugi način za ostvariti svoj zli naum i već se u svom srcu predavao napasti i popuštao strasti posjedovanja novaca. Kada je stigao čas za gozbu pošao sam sa Lazarom, apostolima i drugim uzvanicima. Magdalena je bila ožalošćena jer se tada morala udaljiti od mojih nogu gdje je uvijek bila i slušala moje riječi i uživala u mojoj prisutnosti. Ja sam joj kazao:

«Pusti da idem jer ovo je zadnji puta da ću jesti s vama. Došao je čas kada će početi moja muka i kada ću umrijeti za spasenje ljudskog roda».

Uistinu, to je bio čas kojim je započinjala muka velikog trpljenja vidjevši odlučnost Jude da Me izda. Magdalenino srce je bilo jako ranjeno te se povukla i gorko zaplakala. Ja sam pošao sa mojim apostolima na gozbu. Dok smo bili za stolom došla je Magdalena sa dragocjenom pomašću koju je čuvala za moj ukop. Čuvši da se približava čas moje smrti došla je i mazala moje noge i glavu tom pomašću. Htjela je ponoviti ovaj čin na kraju moga života kao što ga je učinila na početku svoga obraćenja tj. na kraju svoga zlog života koji je provodila u mnogim skandalima i sablaznima.

Kada je došla ožalošćena Magdalena zbog toga što će uskoro izgubiti Mene, svog ljubljenog Učitelja bacila se do mojih nogu, pomazala ih dragocjenom mašću, gorko je plakala zbog blizine moje smrti. Nije kazala niti jednu riječ, nije se osvrtala gledati bilo koga, bila je sva usredotočena na pobožni čin, imala je svoju patnju gorkim suzama i svoju ljubav ljubeći Mi noge te je u svojoj nutrini u svoj ljubavi govorila mojim nogama:

«O presvete noga moga dragoga Učitelja koje ste se toliko trudile da tražite mene nedostojnu grešnicu kako ste ožalošćene, mnogo ste trpjele za moje spasenje i spasenje ljudskog roda, evo ja neću više dostojna biti s vama kako bi vas častila i što mi nalaže moja ljubav? O moj dragi i ljubljeni Učitelju, o moj Božanski Spasitelju kako ću biti bez Tebe? O, ljubljeni moj Gospodine kako ću moći živjeti na zemlji ako me ostaviš a kažem da živim samo za to da Tebe ljubim? I kako će moje oči moći vidjeti tvoju smrt, živote moj, mene li jadne i neutješene. Tko će me utješiti ako moja jedina utjeha ubrzo mora umrijeti? O moj Božanski Učitelju ne napusti ovu svoju službenicu i učenicu. Znaš koliko napora si učinio da me privedeš na put istine, da Tebe nasljedujem. Moja zlodjela su uzrok tvojih patnji i tvoje smrti, moj predragi Učitelju, moj jedini Tješitelju, moj Osloboditelju».

Ovim izrazima istinske ljubavi Marija je pomazala moje noge a Ja sam dopustio da izrazi svoju ljubav i patnju.

Marija Magdalena

Dok je Magdalena činila ovu gestu zlobni Juda se skandalizirao zbog njene pobožnosti i razbjesnio vidjevši kako se prolijeva tako dragocjena pomast. Toliko je bio zahvaćen strašću škrtosti da se više nije mogao pretvarati. Nastojao je druge pridobiti na svoju stranu, govorio

je da se dragocjena pomast mogla prodati i dati siromasima govoreći tako pod isprikom ljubavi svoje zlobne želje. Uistinu, svi su sablaznili zbog Marijinog čina ali ne sa strašću kakvu je imao Juda izdajnik. Govorili su da se uistinu to moglo prodati i pomoći siromasima jer sam u svojim govorim govorima toliko preporučavao milostinju a Ja vidjevši njihove misli znajući što mrmljaju prvo sam branio Magdalenu.

Volio sam njen pobožni čin i rekao da je puste da to učini jer to nije bilo bez otajstva. Koliko pomagati siromahe uvijek će moći činiti u milostinji ali Mene neće uvijek imati sa sobom jer ću ih ubrzo ostaviti. Došli su k sebi na te moje riječi samo zlobni Juda nije htio na njih pristati naprotiv, još više se povećala njegova napast. Odredio je da će poći do pismoznanaca i farizeja i predati Me u njihove ruke kako bi zadobio novac za koji je vidio da se gubi po pomazanju. Potaknuo sam Judu izdajnika da pazi, da ne dopusti da ga pobijedi strast koja ga je napastovala, ali nije htio slušati nadahnuća nego je sve više bijesnio i utvrđivao se u svojoj odluci. U mom srcu od patnje okrenuo sam se Ocu i molio za apostola izdajnika da ga prosvijetli, da mu da da spozna svoju zabludu. Otac mu je udijelio svjetlo, pomogao mu da shvati veliko zlo koje će učiniti ali apostol je dopustio da ga pobijede strasti i opirao se prosvjetljenju i milosti koju mu je moj Otac davao. Toliko je bila jaka u njemu škrtost još se više učvršćivao u svojoj odluci.

Čin koji je učinila Magdalena razlila je dragocjenu pomast kao znak svoje patnje i otišla u nutrini osnažena od Mene. Na kraju gozbe vidio sam razne stvari o proslavi moga Nebeskoga Oca i opasnosti svih koji su tu bili te skrušeno slušali. Samo učenik izdajnik je bio kao na trnju, nije više mogao trpjeti da ne ispuni svoj zli naum. Zahvaljivao sam Ocu kao i obično nakon hrane, otišao sam sa apostolima i moj izdajnik Me slijedio kao i drugi da se ne bi uvidjela njegova odluka. Vratili smo se u kuću Marije Magdalene i pustio sam apostole da se odmore jer je bilo kasno a Ja sam se povukao sa mojom predragom Majkom i dvije sestre kako bi ih tješio u njihovoj boli posebno Magdalenu.

Dogovor izdaje

Dok sam se Ja zadržavao s njima učenik izdajnik potajno je otišao u Jeruzalem i razgovarao sa pismoznancima i farizejima i ponudio samoga sebe da Me preda u njihove ruke a dobit će zauzvrat novac. Izdajnik je sakrio pred farizejima svoju strast rekao da imaju pravo da Ja privlačim sebi sav narod, da sam im bio protivan, da je on shvatio istinu koju su oni govorili o Meni, njihove razloge i nije mogao činiti drugo nego doći k njima jer je tako htio ostvariti pravednost. Puno stvari im je govorio i oni su mu odobravali, grlili ga, nazivali čovjekom uistinu pravednog suda i razlučivanja.

Rekli su da će mu dati trideset denara. Nakon njihovog odobravanja otišao je i kazao da će se vratiti kako bi odredio način i znak kojim će Me njima predati. Kao što sam već kazao bio sam sa mojom predragom Majkom i dvijema sestrama i tješio ih. Kolika je bila velika muka moga srca to ljudski duh ne može shvatiti vidjevši apostola koji izvršava svoj zli naum. Nakon razgovora sa dvije sestre i mojom Majkom ponovno sam se povukao na molitvu Ocu. Prepun gorčine bacio sam se na zemlju, ponovno sam prikazivao samoga sebe, spreman umrijeti, uzdisao sam, a srce je jecalo zbog gubitka učenika izdajnika kao i sve one njemu slične. Zaručnice moja, koliko veliki broj će biti ovih izdajnika, koliko mojih prijatelja će bijedno propasti zbog nevjernosti i zato što su slijedili svoje strasti.

Zbog njih sam kušao veliku bol, prikazivao Nebeskom Ocu moleći za njihovo obraćenje. Vidio sam kako će im Otac davati svoju milost i svjetlost a oni će usprkos toga ostati otvrdnuli i bijedno će propasti. Kako je bila velika moja muka da je bila dovoljna da

umrem ali Otac Me je jačao, pokazivao sve duše koje će Mi ostati vjerne i odgovoriti na moju milost nasljedujući Me. Zbog toga utješen u ovoj velikoj patnji izložio sam Ocu moju želju.

Isusova zadnja želja

Ova je bila želja koju sam uvijek imao da ostanem s ljudima sjedeći s desna Ocu i da budem istovremeno na svijetu. Zbog toga sam te noći odredio divno ustanovljenje uznašašća ljubavi ustanove u presvetom sakramentu. Molio sam Oca s ljubavlju za svu moju braću da im se udostoji ostaviti ovaj znak moje ljubavi i buduće slave. Zbog toga sam Mu govorio:

«Oče moj predragi, Ti već vidiš u kolikoj bijedi se nalaze moja braća, koliko su moćni neprijatelji koji se protiv njih bore, što će biti od svijeta kada Ja uzađem na nebo i svijet ostane bez moje prisutnosti? Što će činiti duše ako budu bez ovog sredstva okrjepe? Kako će moći pobijediti svoje neprijatelje? Ti, Nebeski Oče kako ćeš ublažiti svoju srdžbu prema grešnicima ako na svijetu ne bude nekoga tko će Te za to usrdno moliti kako bi zadržavao kazne koje oni zaslužuju, ublažiti tvoju srdžbu samo sam Ja dovoljan, Ja tvoj predragi Sin i Bog Tebi jednak u Božanstvu, neiskazana zadovoljština ljubavi koju Ti trebaju iskazati tvoja stvorenja ako Ja ne budem na svijetu i dok ljubim i prikazujem Tebi sve svoje zasluge kao nadoknadu za njihove nedostatke i grijehe.

Ostajući na zemlji u sakramentu Euharistije Tebi će biti iskazana zadovoljština, braća će biti utješena a ljubavi će biti dovoljno. Potrebno je o moj Nebeski Oče, da ostanem na zemlji u presvetom sakramentu i zbog ljudi da Me ne zaborave i ono što sam za njih učinio. Po ovome sakramentu da se obnavlja svaki dan spomen čin moje muke, ponovno prikazujem za spasenje duša i da ublažim pravednu srdžbu prekoračenja tvog Božanskog zakona. Otac je slušao moje molitve a Božanska pravednost Mu je dala da shvati da svijet ne zaslužuje na bilo koji način takav dar jer su već bile prisutne sve uvrede kojim ćemo Ja i Nebeski Otac biti vrijeđani u ovom presvetom sakramentu od zlih i bezbožnih ljudi. Nije priličilo na bilo koji način da ostanem na zemlji kako bi dalje bio vrijeđan i ponižavan. Uistinu, vidio sam sve uvrede koje će Mi biti nanesene u ovom sakramentu te sam bio duboko ranjen. Prikazivao sam ovu patnju Ocu da ublaži svoju Božansku pravdu goreći u mom srcu plamenom ljubavi, beskrajne ljubavi.

Nisu bile dovoljne tolike uvrede i svetogrđa učinjena da ugase taj nebeski plamen tako da sam odredio ostati na zemlji među ljudima po ustanovi ovoga presvetog sakramenta. Ljubav je potakla na ovo plemenito iznašašće da ostanem skriven pod prilikama kruha i vina, da ljudi primajući Me u kruhu i hrani budu tako sjedinjeni sa Mnom, da postanu jedna stvar sa Mnom. Uistinu, to je bilo veliko iznašašće ljubavi velikodušno, divno samodarivanje u svemu što je bilo u Njegovoj moći. Uistinu, ovoj prigodi trijumfirala je ljubav koja je nadvladala sve zapreke ma kako one velike bile. U svemu je nadvladala i odredila da se ustanovi ovaj Božanski sakrament one iste noći kada budem predan ljudima na smrt.

Predviđanja

Nakon što sam odredio ustanoviti presveti sakrament odlučio sam da ću dijeliti dušama koje će Me htjeti primati sa potrebnim raspoloženjem milinu, slast i blagosti moga duha. Vidio sam da će se mnogi duše udaljiti od zla po ovom sakramentu, kako će mnogi doći do velikog savršenstva i uzvišene svetosti. Od mnogih ću imati svoju milinu i slast zbog njihovog odgovora na toliko dobra i toliku ljubav. Vidio sam i Božanski plamen koji će sve više gorjeti u dušama koje će Me dostojno primati. Vidio sam krjeposti u kojima će se zbog toga vježbati, milost koju ću im dati, jakost da pobijede sve svoje neprijatelje. Zbog toga sam se radovao.

Zahvaljivao sam Ocu u ime sve svoje braće i prikazivao svoje zasluge i zahvale za taj dar. To sam činio u ime sve moje braće.

Prikazivao sam Mu kao zahvalu moju trajnu poslušnost njegovim službenicima tj. kada oni budu izricali riječi posvete Ja ću odmah silaziti u prilike kruha i vina i mijenjati ih u moje tijelo i krv, dušu i Božanstvo. Ta poslušnost, moja zaručnice je čin trajnog sniživanja i podložnosti, gledam da li je svećenik dostojan ili nedostojan, svet ili grešnik uvijek sam spreman na njegovu zapovijed.

Otac je rado prihvatio ovo moje prikazanje i bio jako zadovoljan te sam ponovno zahvaljivao i u Meni je bila goruća želja za utemeljenjem ovog sakramenta. Žudio sam da dođe čas toliko željen da ću moći dati potpuno samoga sebe čovjeku. Zbog toga sam osjećao utjehu ali i veliku gorčinu vidjevši da ustanovljujući ovaj Božanski sakrament i dajući ga mojim učenicima da će biti onih koji su kao zli Juda te Me neće primiti u svoju dušu i biti će odgovorni za veliki grijeh koji je izdaja. Vidio sam izdajnika koji će uzeti ovo jelo na svoju osudu i njegov grijeh, kruh života će se njemu pretvoriti u kruh vječne smrti.

U osobi Jude vidio sam i sve one koji će Me primati s dušom zaprljanom smrtnim grijehom te sam bio ožalošćen misleći da moram tu hranu dati izdajniku. Dao sam mu je jer je sakrament bio ustanovljen za sve koji pristupaju i primaju, bio je to prevelik dar i ne treba ga nitko odbiti kod kojih je grijeh očit. Zbog toga tko je svjestan grijeha ne treba pristupati primanju sakramenta jer zna da će tako primiti svoju smrt budući da je ovo kruh života za dobre i kruh smrti za grešnike.

Odredio sam da se darujem svima bez ograničenja iako su nedostojni, ostala Mi je samo moja redovita želja, nije se smanjivala gorljivost moje ljubavi i plamen koji je gorio u mom srcu. Vidim da se u tebi javlja sumnja jer sam ti kazao da ova hrana života za grešnike postaje hrana smrti i ima razlog još veće osude. Nemoj se čuditi, nije hrana koja se mijenja. Ona je uvijek hrana, jelo života, ali postaje jelo smrti jer onaj tko ga prima sa dušom zaprljanom grijehom postaje još više odgovoran i zaslužuje još veću kaznu. Smrtni grijeh ima učinak smrti u duši tako duša prima sakrament svjesnom savješću čini još teži grijeh. Zbog toga prima smrt zbog grijeha koji čini.

Novi razgovor s Majkom

Na kraju svoje molitve pošao sam svojoj Majci i podijelio s njom razmišljanje o plemenitom uznašašću ljubavi koje ostaje na zemlji u sakramentu i postajem hrana ljudima. Bila je tu moja Majka i molila a njen duh je već sve prožeo jer joj je Nebeski Otac već sve objavio i Ona je zahvaljivala na ovom velikom daru. Ona je bila dionicom mojih radosti i patnji, radosti za dobre vidjevši divne učinke koje će sakrament činiti u dušama koje ga dostojno primaju, bol i patnju vidjevši tolike duše koje će ga nedostojne i zaprljane teškim grijehom primati.

Osjećala je veliku gorčinu i ogorčenost duše zbog Jude izdajnika jer je i Ona znala o njegovom planu koji će izvršiti one noći, planu izdaje. Zbog toga sam išao da je utješim i izlijem pred nju svoju veliku muku. Zadržavao sam se neko vrijeme sa predragom Majkom, razgovarao o ovom Božanskom sakramentu i prilike posvećenoga kruha zadržavati u jednoj pričesti, kako će Ona biti obdarena više od svih drugih jer će Me uvijek imati u svom srcu. Kliktao je njen duh, bila je utješena zbog tolikog dara i pripravljala se da ga primi i dostojno posjeduje. Skupa smo slavili Nebeskog Oca, zahvaljivali za nove milosti u ime svih vjernika.

Napad Jude i njegovo pretvaranje

Juda izdajnik se vratio u Betaniju, skrivao je svoj dogovor sa pismoznancima i farizejima te se pridružio drugima i čekao da dođem k njima. Oni su došli čuti moje riječi, da ih poučim a Ja sam im kao i obično pristupio sa svom vedrinom. Nisam pokazivao nikakav znak srdžbe prema izdajniku. On je ipak bio prestravljen, zbunjen mojom prisutnošću kao što će se osjećati i svi oni koji budu u grijehu. Ja sam svima govorio i poučavao ih da uvijek bdiju jer je pakleni neprijatelj jako lukav i neprestano postavlja zasjede spasenju čovjeka koristeći sva sredstva da dovede ljude do toga da izgube Božju milost.

Poticao sam ih da bdiju nad svojim strastima, da ne pristaju na strasti jer će ih na kraju odvesti u propast. Govorio sam im o kaznama pripravljenim za odgovorne i grešne, o nagradi koja je pripravljena za dobre i vjerne duše. Puno sam govorio o ovome, poučavao sve, tješio, govorio kako se trebaju ponašati za dobro živjeti i biti vjerni Nebeskom Ocu. Milost koju im je davao svome jedinorođenom Sinu za spasenje svijeta. Samo apostol izdajnik nije mogao slušati moje riječi jer su ranjavale njegovo srce i njemu je izgledalo da sve samo njemu govorim. Budući je već bio tvrđi od kamena nije bio nimalo skrušen u svom srcu nego je njime vladala neuredna strast. Srce mu je bilo zaposjednuto napasti. O koliko gorčine je doživljavalo moje srce zbog toga.

Dva apostola poslana u Jeruzalem

Nakon moga govora slušao sam sve one koji su Me došli vidjeti. Nakon svega poslao sam dvojicu apostola u Jeruzalem jer sam večer htio slaviti Pashu skupa sa mojim učenicima i ustanoviti Božanski sakrament. Zato sam poslao dva učenika da priprave mjesto i sve što je potrebno za slavljenje Pashe. Trebali su reći vlasniku kuće gdje sam htio slaviti Pashu sa svojim učenicima da je dobro priprave. Izdajnik se naljutio jer nisam njemu povjerio ovu službu jer se smatrao poslanikom. Po mojoj gesti je shvatio da već znam o njegovoj izdaji. On je po nadahnućima bio potican da uđe u sebe prepozna svoj grijeh i zabludu ali njegova tvrdoća je bila takva da se opirao i bio je daleko od Mene kako se ne bi prepustio Božjem svjetlu i nutarnjem pozivu. Dok su dvojica učenika pripravljala dvoranu Ja sam se zaputio oprostiti sa mojom predragom Majkom i dvijema sestrama i njihovim bratom Lazarom.

Pozdrav s Majkom

Razgovarao sam s mojom predragom Majkom, koja je bila ožalošćena, da se oprostim od nje govoreći da je došao čas kada ću morati umrijeti, biti žrtvovan kao nevini jaganjac na oltaru križa. Molio sam prije Nebeskoga Oca da bude uz nju u tim prigodama da je jača svojom Božjom milošću jer je trebala biti probodena mačem boli. Kad sam dobio posebnu pomoć mog Oca za nju počeo sam govoriti sa svom nježnošću i ljubavlju i kazao:

«Moja predraga Majko, Ti već znaš da trebam umrijeti i biti žrtvovan na oltaru križa da se ispuni otkupljenje ljudskoga roda. To je volja mog Nebeskog Oca. Poslije svega ostaje samo da Tebe moja predraga Majko zamolim da Mi daš dopuštenje da idem u smrt. Vidim da će tvoja duša biti probijena mačem boli tako teškog odvajanja ali Božja volja se mora u potpunosti ispuniti. Moje srce je probodeno patnjom vidjevši tebe predraga Majko u tolikoj muci bez ikakve utjehe ali trebam te ostaviti u zagrljaju boli. Majko predraga utješi se promišljajući o tvojoj vjernosti, ljubavi prema Ocu i Meni svome jedinom ljubljenom Sinu i služiti kao što si Mene služila s toliko ljubavi.

Nagrada će biti neshvatljiva u Nebeskom kraljevstvu gdje ćeš Ti sjediti kao Kraljica. Sada zahvaljujem za sve što ćeš za Mene trpjeti iz ljubavi. Blagoslivljam svaku kap mlijeka

koju si Mi dala, sve napore da Me podigneš i othraniš, sva putovanja i progonstva koja si trpjela za spasenje života kad Me je kralj Herod htio ubiti, zbog patnje koju si doživljavala kad sam ostao u Hramu, za svu muku koju si trpjela preko moga propovijedanja, za sve ono što si trpjela za Mene, sve blagoslivljam i na svemu Ti zahvaljujem. Budu uvjerena moja predraga Majko da si Ti najveći predmet moje ljubavi nakon Nebeskog Oca isto tako predmet moje patnje kada te vidim tako ožalošćenu. Moja nevina golubice bez mane, mrlje i grijeha, Majko Meni uvijek draga u tako velikoj patnji Meni za ljubav. Ali ljudi će trpjeti sve s ljubavlju i mišlju da se ispunja na nama Božja volja».

Riječi probijena mačem boli predraga Majka se prostrla na zemlju klanjala se Nebeskom Ocu, sjedinila svoju s Njegovom voljom zatim se okrenula Meni i molila za oproštenje ako je u nečem imala nedostataka u vršenju svoje službe Službenice i Majke. Molila Me da je blagoslovim, molila je milost da u svojoj duši i tijelu trpi sve patnje koje Ja budem trpio za vrijeme moje muke i da bude prisutna i kod moje muke i smrti, što sam joj Ja obećao. Moja Majka nije mogla izreći riječ zbog teške muke ali ipak je odgovorila:

«Sine moj, kako vidim tolike ćeš muke trpjeti tolikim rastrganostima, mučeništvu. Tko će dopustiti ljubljeni moj Isuse da Ja umrem umjesto Tebe? O da samo ja mogu trpjeti svu tvoju patnju i sve tvoje gorčine. Isuse, dragi moj Sine moram ostati bez Tebe. Ti si jedini moj život, moja jedina utjeha i jedini predmet sve moje ljubavi».

Nakon nekog vremena dopustio sam Mariji da iskaljuje bol svoga srca i molio Oca da je ojača. Htjela je da je Ja blagoslovim. Molio sam je da i ona Meni udijeli majčinski blagoslov i ostavio je u patnji ali potpuno sjedinjenu s Božjom voljom. Sa njom je ostao i dio moga srca u kojem je ona živjela. Vidio sam sve one koji će se odvojiti od svijeta kako bi ispunili Božju volju, kao i one koje će odvojiti teški udarac smrti te sam zbog njih doživljavao patnje i bio samilostan prema njima. Molio sam Oca za svu moju braću da se udostoji udijeliti im svoju milost da podnose tako teško odvajanje i da se sjedine s Božjom voljom, predaju u Njegovo dopuštenje i odredbe Njegove providnosti. Kako sam zadobio za braću tu milost prikazivao sam Ocu moje trpljenje a On je obećao da će to vjerno učiniti te sam vidio sve one koji su se time okoristili, sjedinjavali svoju volju sa Božjom voljom, trpjelo to mučno rastavljanje. Zbog njih sam se radovao i zahvaljivao Nebeskom Ocu ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji se neće okoristiti tom milošću nego će se prepustiti nestrpljenju vrijeđajući moga Oca. Ljuteći se na Oca ogorčeni teško se žale

bez razmišljanja o tome da Otac sve određuje za dobro duša i sve predodređuje svojom očinskom providnošću. Zbog toga sam molio od Oca još više milosti za njih. Vidio sam kako im Otac daje mnogo ove nove milosti, neki će se predati u Njegovu Božansku volju i slijediti odredbe Nebeskog Oca. za njih sam zahvaljivao u ime moje braće te sam pošao pozdraviti Mariju Magdalenu, Martu i Lazara, moje drage učenike i domaćina.

Pozdrav Lazara, Marte i Magdalene

Zahvalio sam im na svoj njihovoj ljubavi i poštovanju koje su pokazali prema Meni, prema mojoj dragoj Majci i apostolima. Rekao sam da će dobiti vječnu nagradu i poticao na ljubav i vjernost Nebeskom Ocu i prema Meni njihovom Učitelju. Preporučio sam im moju predragu Majku. Njihova srca su bila ranjena patnjom zbog mog odlaska te su plakali i uzdisali, posebno Magdalena koja Me jako ljubila i druge pobožne žene koje su pratile moju Majku. Sve sam ih utješio obećanjem da ću uskrsnuti trećeg dana ali Magdalena Me molila da joj udijelim milost da bude prisutna kod moje smrti i Ja sam joj to obećao uključujući i žene koje su bile u društvu moje ožalošćene Majke. Marija je bila do mojih noga izlijevala je bol svoga srca i ljubav koju je imala prema Meni.

Došao je trenutak da se zaputim, sve sam blagoslovio a oni su ostali ožalošćeni. Dok sam govorio ženama moja Majka je razgovarala na strani sa mojim apostolima, poticala ih na ljubav i vjernost prema Meni, njihovu Gospodinu i Učitelju te ih molila da Me ne napuste u zadnjem trenutku moga života, da se pokažu pravi učenici i vjerni prijatelji. Svi su to svečano obećavali samo je zlobni Juda bio neosjetljiv na sve. Ona Mi je na poseban način preporučila moga izdajnika kojeg je poticala na samilost ali on se nije tome prepuštao. Ostavo je otvrdnut u sebi. Moja draga Majka je bila jako ožalošćena. Molila je zatim Ivana, kojeg sam Ja jako ljubio, da dođe i kaže joj što će se Meni dogoditi. Moj vjerni učenik je to obećao i vjerno izvršio.

Na putu u Jeruzalem

Na kraju zadnjeg govora i pozdrava pošao sam sa učenicima u Jeruzalem, blagoslovio kuću a svi su ostali u muci i patnji. Blagoslovio sam i cijelo to mjesto, molio Oca da udijeli svoj blagoslov i milost ovom mjesto koje Me je tako velikodušno i s ljubavlju primilo. Krenuo sam sa svojim apostolima prema Jeruzalema slaviti Pashu. Juda izdajnik je išao podalje od Mene dok su Mi svi drugi bili blizu, jako ožalošćen, prestrašen, uvjerenja da Ja neću umrijeti, da se moj neprijatelj neće usuditi staviti ruke na Mene i tako u strahu i nadi pitali su Me razna pitanja a Ja sam odgovarao sa uobičajenom ljubavlju. Imao sam želju biti s njima ovu Pashu prije moje smrti. Želio sam im dati moje tijelo za jelo i moju krv za piće, otajstvo koje nisu poznavali. Zbog toga sam odlučno kročio, s puno želje da čim prije dođem a učenik izdajnik je u sebi govorio:

«Da zna što Mu je pripravljeno ne bi išao u Jeruzalem tako radosno, niti želio tako brzo doći».

Toliko je bio zasljepljen svojom strašću iako sam mu jasno dao da shvati kako Ja znam što Mi je sve pripravljeno kao i za njegovu izdaju. Ipak, on je sebe zavaravao time da Ja to ne znam.

Poticaj svojoj zaručnici

Ti si, o moja zaručnice shvatila u ovom poglavlju, kao i u drugima kako treba brižljivo paziti i izbjegavati strasti, ne dopustiti da ikada zavladaju nego se uvijek boriti protiv njih i pobjeđivati. Mrzi svaku vremenitu dobit jer to malo po malo kako bude ulazilo u dušu, ta želja za posjedovanjem te može dovesti do propasti. Neprijatelj je profinjen, podmukao i pod isprikom dobra vara mnoge duše koje su neoprezne, kada nemaju povjerenja same u sebe. Uvijek se utječi Nebeskom Ocu, moli, pazi na Njegova nadahnuća, milosti koje ti Nebeski Otac daje. Nemoj zloupotrebljavati Njegove milosti živeći na zemlji po zaslugama. Budi pažljiva odbacivati napasti neprijatelja jer on postavlja mnoge zasjede tvome spasenju. Budi sigurna na posebnu pomoć Božje milosti, budi vjerna u obećanjima, nemoj zaboraviti na Mene, služi Mi točno i gorljivo.

Nemoj se skandalizirati nikada djelima drugih ljudi, nemoj ih suditi, imaj ljubav prema grešnicima i moli za njihovo obraćenje. Prikazuj često Nebeskom Ocu moje zasluge da se ublaži Njegova Božanska srdžba zbog teških grijeha koji Mu se nanose. Trudi se činiti dobro i nemoj isključiti ni one koji ti na dobro uzvraćaju zlom. Bježi od ljudskih obzira, imaj velikodušno srce i sve stvari koje se odnose na Nebeskog Oca. Živi u distanciranosti od svih stvorenja, pa i onih koji su sveti. Kada se dogodi da moraš ostati bez njih i bez drugih stvari uvijek sjedinjuj svoju volju sa voljom Nebeskog Oca. nemoj činiti nikada ništa a da prije nisi razgovarala sa Nebeskim Ocem u molitvi. Trudi se da tješiš svoga bližnjega u žalosti, budi zahvalna za dobročinstva koja primaš od Nebeskog Oca kao i od bližnjeg. Nemoj se lako

srditi kad se loše ponašaju prema tebi nego sve podnosi strpljivo i s predanjem. Neka ti vanjska djela budu popraćena nutrinom i nastojanjem da sačuvaš mir srca u svim protivštinama. Nasljeduj Me vjerno.

Treće poglavlje: Povratak Sina Božjega u Jeruzalem kako bi slavio posljednju Pashu sa svojim učenicima i ustanovio presveti sakrament te sve što je On učinio u svojoj nutrini do trenutka kada se zaputio u Getsemanski vrt

U dvorani zadnje večere

Kada sam stigao u Jeruzalem sa mojim apostolima prije nego sam ušao u grad, u svojoj ljudskoj naravi doživio sam jedan duboki osjećaj bio sam potresen zbog blizine smrti i svega onoga što sam trebao trpjeti tijekom svoje pregorke muke. Iako sam tijekom cijelog svoga života želio umrijeti i trpjeti za spasenje ljudskoga roda ipak kad se približavalo za to određeno vrijeme osjećao sam duboku bol i žalost da se trebam podložiti svim tim mukama i gorčinama uobičajeno ljudskoj naravi kada vidi da se približava patnja i smrt. Ohrabrio sam se i molio Oca, ponovno se Njemu prikazao spreman u svemu vršiti Njegovu volju.

Molio sam Ga da Mi pomogne tijekom trpljenja koje ću morati proživjeti tijekom ove bolne noći kao i preostalim danima moga života. Otac Mi je obećao svoju pomoć sa svom velikodušnošću i Ja sam ušao u grad. Ulazeći u grad vidio sam da će Me kroz malo vremena vezati, zlostavljati, da ću biti u rukama mojih bijesnih neprijatelja te sam se prepao tog užasa. Ohrabren od Oca pošao sam ravno u dvoranu Zadnje večere gdje je sve bilo pripravljeno prema uobičajenom obredu.

Molio sam Oca za svu moju braću koja će biti u muci jer će morati trpjeti progonstva, patnje da ih ohrabri i ojača svojom Božanskom milošću. Vidio sam kako će Otac to i učiniti jer sam Mu prikazivao moju žalost i nutarnju tjeskobu kako bi zadobio ovu milost mojoj braći. Vidio sam pred sobom i sve one koji će biti u patnjama i mukama te sam i zbog njih trpio ali Me tješilo vidjevši pomoć milosti koje će im Nebeski Otac udijeliti i Ja sam Mu zahvaljivao u ime njih.

Zadnja večera

Kada sam došao u dvoranu Zadnje večere sve je već bilo pripravljeno. Petar i Ivan koje sam prije poslao sve su već pripravili i Ja sam sjeo za stol sa mojim učenicima. Nakon uobičajenih blagoslova i obreda kazao sam im ponovno da sam jako želio ovu Pashu blagovati s njima jer je bila zadnja koju ću slaviti s njima budući se približavao moj odlazak.

Dok smo sjedili za stolom jeli smo janjetinu, govorio sam učenicima o raznim stvarima, dao im da shvate da ću kroz kratko vrijeme biti uhvaćen od mojih neprijatelja, da će Me ubiti na križu nakon mnogih zlostavljanja, patnji i muka te da će Me jedan od njih izdati. Govoreći ove riječi gledao sam sve moje apostole. Oni su bili jako ožalošćeni te su Me jedan za drugim pitali tko je to. Ja sam šutio i upro pogled u Judu izdajnika. Kada Me on upitao ovo pitanje odgovorio sam mu:

«Ti znaš».

Nitko od drugih nije ništa shvatio. Tada sam mu govorio u srcu, opominjao ga s puno ljubavi, govorio mu da mu nisam nikada učinio bilo kakvo zlo zašto onda želi tako ružno izdati? Podsjećao sam ga na sve milosti koje sam mu udijelio, ljubav koju sam uvijek imao

prema njemu, da je bio jedan od mojih najbližih učenika tj. da je bio u zboru apostola. Nikada ne bi trebao učiniti jedan tako gnjusan i nedostojan čin. Dao sam mu oproštenje zbog toga što je već stupio u kontakt sa pismoznancima i farizejima a dok sam mu Ja govorio on se nije htio prepustiti i predati. Osjećao sam gorčinu vidjevši njegovo protivljenje u izdaji. Učenici su Me pitali i potakli Ivana da Me on upita tko je izdajnik. Željeli su ga ubiti. Ja sam odgovorio:

«Onaj tko sa Mnom stavlja ruku u zdjelu».

Nisu shvatili moji apostoli a Ivan je bio prožet patnjom i boli, zaspao je na mojim grudima i u tom snu shvatio mnoga Božanska otajstva. Juda je shvatio jer je istovremeno kada i Ja umakao kruh u moj tanjur. To je učinio kako bi pokazao da je nevin te da pokaže kako imam puno povjerenja u njega, te se on pokazuje kao prijatelj a ne kao izdajnik. Drugi nisu došli do toga da shvate da je on bio zlobni izdajnik. Vidjevši toliko otvrdnuća u apostolu izdajniku Ja sam mu zaprijetio:

«Jao onome tko Me izdaje bilo bi mu bolje da se nije ni rodio».

A on je usprkos svega ostajao postojan i otvrdnuo. Vidio sam u osobi Jude sve otvrdnule grešnike koji se neće obratiti te sam bio jako ogorčen. Moje muke i gorčine zbog njihovog otvrdnuća u zlu u svom srcu sam molio Nebeskog Oca da ojača i prikazivao sam Mu ono moje trpljenje kako bi ublažio Njegovu Božansku pravdu. Uistinu, On je bio jako srditi prema izdajniku. Htio sam da udijeli novo svjetlo otvrdlom izdajniku ali i svima drugima koji će biti u sličnoj situaciji otvrdnuća. Vidjevši toliku dobrotu Božanskog Oca Ja sam Mu zahvaljivao.

Pranje nogu

Moje srce je gorjelo plamenom ljubavi beskrajno. Želio sam ustanoviti presveti oltarski sakrament te sam se podigao od stola, odložio haljine, opasao se ubrusom, uzeo posudu i vodu i počeo prati noge mojim učenicima. Prije nego sam počeo prikazao sam Ocu ovaj čin poniznosti i poniženja, sniženosti moleći Ga da udijeli takav osjećaj dušama mojih prijatelja, mojoj braći i sljedbenicima. Zbog toga sam govorio Ocu:

«O moj Božanski Oče tko će imati ispriku i odbacivati poniznost, sniženost, poniženje od sada nadalje ako sam se Ja kao tvoj Sin tako ponizio, svojevoljno, spontano kako bi u ovom svijetu poučavao krjepost koja je Tebi toliko draga».

Vidio sam kako će biti malo onih koji će prakticirati ovu krjepost i Mene nasljedovati te sam bio jako ogorčen. Molio sam Oca i ponovno prikazivao moje čine kao nadoknadu za svu oholost i uznositost moje braće da se ublaži očinska srdžba prema njima. Vidio sam sve one koji će Me nasljedovati, moje krjeposti i poniznosti i to Mi je bila utjeha te sam molio Oca da im udijeli milost da se mogu sve više poniziti kako bi Mu bili sve draži jer On jako ljubi one koji prakticiraju krjepost poniznosti.

Vidio sam kako će Otac dati milost koju sam tražio te sam zahvaljivao u ime svih. Počeo sam prati noge Petru kao glavi apostola jer Me on ispovjedio kao istinskoga Sina Božjega, prosvijetljen od Oca shvatio je moje dostojanstvo a on se ispričavao i nije htio ni na koji način dopustiti da se tako ponizim do njegovih nogu. Zbog toga sav zbunjen kliknuo je:

«Gospodine, zar da mi Ti pereš noge, zar da se toliko poniziš? Kako da Tebi Ja jedan bijednik i grešnik dopustim da mi pereš noge? Nikada, Ti si Sin Božji a ja nedostojni sluga. Kako mogu na to pristati?»

Ja sam jako uživao vidjevši Petrovu poniznost premda ga je Nebeski Otac prosvjetljivao da shvati svoju niskost i dostojanstvo moje osobe. Svi su se drugi apostoli

čudili sa strahom su spoznavali svoju niskost i malenost i moju uzvišenost koja se toliko ponizila te sam zahvaljivao Ocu. Samo je zlobni Juda prekoravao u sebi čin koji sam htio učiniti. A Ja sam molio Oca i kazao da Petar ne shvaća ono što sada želim učiniti i u čemu se sastoji taj čin ali će shvatiti poslije. Zbog toga dopustiti da mu operem noge Ja Gospodin i Učitelj u protivnom neće imati udjela sa Mnom.

Na ove riječi Petar se predao i dopustio da mu perem noge govoreći da mu perem i glavu samo da ne bude lišen udjela sa Mnom. Zbog toga sam kleknuo do njegovih nogu oprao ih s puno ljubavi. On je bio zbunjen i usredotočen na svoje ništavilo. Dok sam mu prao noge molio sam Oca da mu da da shvati značenje toga i onoga što se događalo u njegovoj duši. Uistinu, Petar je bio zahvaćen novom milošću i shvatio u svojoj duši koja je bila prosvijetljena, pročišćena i zbog toga sav raskajan govorio je:

«O moj Božanski Učitelju koliko milosti mi daruješ u ovom činu tvoga poniženja i daješ primjer poniznosti».

Petar se osjećao jako ohrabrenim sabrana duha, pripravljao se za prihvatiti Božanski sakrament. Kako sam oprao noge Petru promijenio sam vodu u posudi te sam isto učinio sa drugim apostolima. Oni nisu osjetili ono što je osjetio Petar, šutjeli su i bili zbunjeni, nisu se opirali jer su čuli što sam kazao Petru. Zbog toga se nitko nije usuđivao odgovoriti Me. Digli su se u činu poniznosti zbunjeni i raskajani. Došao sam do zlobnog Jude izdajnika. U mojoj ljudskoj naravi osjetio sam užas i žaljenje zbog grijeha koje je imao u svojoj duši. Ipak, učinio sam i njemu što i svima drugima i držao skrivenom njegovu izdaju. Opomenuo sam njegovo otvrdlo srce perući mu noge i kazao mu:

«Juda, vidiš kako se tvoj Učitelj ponizio do tvojih nogu. Znaš da sam Bog u mojoj uzvišenosti i moje srce će trpjeti vidjevši Me toliko poniženoga ti koji si bijedno stvorenje usudit će se podići nogu protiv Mene i dati Me u ruke mojih neprijatelja? Juda, vrati se svom dragom Učitelju, priznaj svoje teške zablude, moli oproštenje da kažem Nebeskom Ocu koji je spreman oprostiti ti. Priznaj svoju slabost, nedostojnost i bijedu. Evo Me Ja sam spreman ne samo da ti operem noge i zagrlim te nego i da očistim tvoju dušu od svakoga grijeha».

On se opirao ovim pozivima ljubavi i smrknutog lica odbio milost koju sam mu ponudio, odbio Božje svjetlo i ostao u svom otvrdnuću. Više nego ikada prije njegov grijeh se povećavao. Sa ranjenim srcem od patnje zbog tolike odbojnosti ostavio sam ga.

Bratska ljubav

Na kraju obreda govorio sam o novoj zapovijedi ljubavi kojom trebaju ljubiti jedan drugoga, bratskoj ljubavi. Vidio sam kako će se moja braća međusobno ponašati i malo ljubavi kojom će se uzajamno ljubiti. Naprotiv, mnogi će se mrziti i truditi se da zbog vlastitih interesa zlostavljaju braću. Zbog toga sam trpio veliku patnju. Moje srce je gorjelo od želje da vidi su moju braću sjedinjene u bratskoj, savršenoj ljubavi. Kada sam vidio da će među njima biti toliko nejedinstva bio sam jako ogorčen.

Molio sam Oca da im udijeli milost te da apostoli shvate ovu novu zapovijed i sva moja braća te je provedu u praksu. Vidio sam tada sve one koji će opsluživati ovu moju zapovijed ljubavi i to Mi je bila velika utjeha iako sam bio i ogorčen vidjevši veliki broj onih koji će ne samo kršiti tu zapovijed nego je i također prezirati.

Zapovijed ljubavi

Usprkos toga govorio sam apostolima prije nego što ustanovim Božanski sakrament i dao im zapovijed bratske ljubavi da shvate u tom sakramentu jedinstva i ljubavi ne treba pristupiti i primati ga onaj tko nema ljubavi prema bližnjemu. Počeo sam im govoriti:

«Dajem vam novu zapovijed da ljubite jedan drugoga kao što sam Ja ljubio vas. Vidjeli ste što sam sada učinio, da sam vam primjer. Vi Me zovete Gospodinom i Učiteljem, dobro kažete jer to i jesam i sada ako sam Ja kao vaš Učitelj vama prao noge i vi trebate činiti isto tako. Sluga nije veći od svoga gospodara ni uzvanik od onoga koga poziva. Zbog toga se ljubite međusobno kao što sam Ja ljubio vas, podnosite jer sam i Ja vas podnosio s toliko ljubavi. Ljubite djeco moja, ljubite se međusobno jer tako će se znati da ste moji učenici ako se budete ljubili».

Dok sam govorio ove riječi u njihova srca se ulijevala ljubav koju sam zapovijedao te su kušali u sebi njene učinke. Otac ih je prosvjetljivao da dobro shvate nove zapovijedi. Uistinu, shvatili su i u njima se raspalila živa želja da je provedu u praksu. Mogao sam reći za njih da su bili jedno srce, gledali su se s ljubavlju, savršenom ljubavlju i uvijek iznova da prime Božanski sakrament. Ja sam bio jako utješen vidjevši moju braću sjedinjene u ljubavi. To je ostavilo duboki pozitivan utisak u njihovom duhu a to je bio učinak moje zapovijedi ljubavi. Ali moje srce je bilo ogorčeno vidjevši zlobnoga Judu koji je još bio protivan i više nije mogao slušati moje riječi koje su drugim apostolima donosile toliko utjehe a kod njega uzrokovale samo muku i dosadu.

Vidio sam kako je moja zapovijed potakla velike osjećaje uzajamne ljubavi u mojih apostolima i htio sam da ima takav učinak kod svih koji budu slušali propovijedanje jer sam molio ovu milost Nebeskog Oca da prosvijetli svojim svjetlom i udijeli milost svima koji budu slušali moj nauk kao i sada mojim učenicima. Moj Otac je obećao da će to učiniti kao što to i vjerno čini. Vidio sam sve one koji će se okoristiti ovom milošću i to je za Mene bila utjeha ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će tu milost zloupotrijebiti.

Ustanova Euharistije

Nakon govora o zapovijedi ljubavi apostole sam poučio mnogim stvarima a oni su bili raskajani i ponizni prema Meni, međusobno su se ljubili savršenom ljubavlju, ponovno smo sjeli za stol Ja sam se obratio Ocu i molio Ga u ime sve moje braće da udijeli veliko dobročinstvo da ostanem s njima u presvetom sakramentu sve do konca vjekova, da Mu prikazujem sve svoje zasluge kako bi zadobio tako veliki dar. Otac je rado primio tu prošnju u ime mojih zasluga koje su imale beskrajnu cijenu u Njegovim očima.

Mnogim mojim zaslugama udovoljeno je Božanskoj pravdi za uvrede koje će ljudi nanositi ovom presvetom sakramentu. Vidio sam tada sve uvrede koje ću primiti u presvetom sakramentu od onih koji će sa zlom savješću pristupati kao i sve zlouporabe i svetogrđe kojim će Me zli vrijeđati te sam osjećao veliku bol. To sam prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za sve uvrede koje se Njemu nanose te Mu je tako bila iskazana zadovoljština.

U međuvremenu moje srce je gorjelo ljubavlju da ustanovim presveti sakrament kako bi se sav dao mojoj braći, da im dam da shvate plamen moje ljubavi i moju beskrajnu želju za njim. Uzeo sam kruh u ruke, podigao oči prema nebu, zahvaljivao Ocu jer se ispunila moja želja a zatim sam zahvaljivao u ime sve moje braće zbog velikog dobročinstva koje će primiti. Raspaljen ljubavlju prema braći razlomio sam kruh nakon što sam ga blagoslovio i kazao apostolima:

«Uzmite i jedite ovo je moje tijelo».

Na ove riječi imao sam nakanu promijeniti supstancu kruha u moje istinsko tijelo, krv, dušu i Božanstvo. I uistinu kod izgovaranja ovih riječi ostale su prilike kruha ali se promijenio u moje istinsko tijelo, kao što sam kazao. U tom činu beskrajno sam uživao velikoga dara samoga sebe čovjeku i bio sam zadovoljan zbog ostvarene ljubavi. Davao sam kruh mojim apostolima u kojem se prikrivalo moje istinsko tijelo, krv, duša i Božanstvo. Govorio sam im da je to već uistinu bilo moje tijelo dato za njih i dodao:

«Ovo činite Meni na spomen».

Naložio sam mojim službenicima i dao im vlast da i oni ovim izgovorenim riječima posvete posvećuju kruh koji će se preobratiti u moje pravo tijelo. Kada sam im dao moje tijelo za jelo pod prilikama kruha uzeo sam kalež podigao oči prema Nebeskom Ocu kao kada sam posvećivao kruh i dao mojim apostolima govoreći:

«Uzmite i pijte svi, ovo je moja krv koja se prolijeva za otpuštenje grijeha».

Vino se preobrazilo u moju istinsku krv te su pili moji apostoli, svaki ponaosob, Ja sam osjetio isti užitak kao kada sam im davao moje tijelo pod prilikama kruha. Istu sam stvar doživio dajući im da piju posvećeno vino dajući im tako sama sebe na dar.

Pričest

Moji apostoli primajući moje tijelo u jelu i moju krv kao piće doživjeli su najveću utjehu u nutrini. U trenutku su doživjeli slast savršenog sjedinjenja između njihove duše i moga duha. Bili su osnaženi, ojačani u ovom sjedinjenju i u njih se izlila nova milost. Konačno su kušali blagost Božanske hrane te su bili još više raspaljeni ljubavlju prema Meni na savršen način i svi su zahvaljivali za hranu koju su dobili. Juda je već primio tu hranu sa dušom zaprljanom teškim grijehom, primio je svoju osudu i opsjeo ga je đavao. U sebi je doživljavao pakao nemira, uznemirenosti, žudio da ispuni svoj zli dogovor, da se Meni osveti i više nije mogao odgađati i bio je kao na iglama. Kazao sam mu:

»Ono što hoćeš učiniti učini brzo».

Tako sam mu dao da shvati da sam sve znao. Uistinu, on je žurno otišao izvršiti svoj zli naum a Ja sam ostao sa mojih jedanaest apostola koji nisu shvatili Judinu izdaju. U protivnom bi ga raskidali na komade jer je bila velika ljubav koju su osjećali prema Meni i žalost koju su doživljavali i čuli da će Me jedan od njih izdati i predati u ruke neprijatelja. Ja sam doživljavao jako veliku gorčinu zbog Jude izdajnika još više jer sam ga toliko puta opomenuo, ulijevao mu tolika svjetla i milosti a on je uvijek htio biti ustrajan u svojoj otvrdlosti. Zbog toga je pošao farizejima koji su bili otvrdli kao i on.

Nakon tolikih dobročinstava, nakon što sam mu toliko svjetla udijelio po mom nauku dopustili su da ih zaslijepi njihova zloba. Tražili su sa svom žudnjom kako da Mi oduzmu život i ubiju u sramotnoj smrti. Moja zaručnice, kako je bilo moje srce probodeno zbog ovih zlih ljudi kao mačem su Me probijali a Ja sam u svemu zadovoljavao i prikazivao Ocu tu muku za zadovoljštinu za njihove grijehe i zlobu. Dok sam to činio moja predraga Majka se povukla u osamu i molila. Sve je shvaćala u svom duhu. Ona Me pratila u mojim nutarnjim činima, moleći, zahvaljujući mom Nebeskom Ocu.

I ona se pričestila mojim tijelom pod sakramentalnim prilikama a prisutnost će ostati u njenom srcu sve dok se ne bude posvećivao kruh za moje tijelo nakon uskrsnuća kada će Me ponovno primiti u presvetom sakramentu. U njoj su se čuvale posvećene prilike, Ja sam u njoj bio prisutan u sakramentu sve od njene jedne do druge pričesti. Bili su to divni učinci koje sam činio u tijelu moje Majke. Ona je doživljavala veliku radost i utjehu koje je doživjela i kod moga utjelovljenja kada sam uzeo svoje tijelo u njenom djevičanskom krilu. Primila Me

sa svim činima poštovanja i ljubavi koje ljudski duh nikada neće moći shvatiti i razumjeti, a Ja sam u tome puno uživao i nisam nikada bio rado prihvaćen osim kod nje, moja bi ljubav time bila zadovoljena.

Toliko Me rado primila i ljubila, toliko ljubavi prihvaćala moja predraga Majka. Htio bi da Me sva moja braća prihvaćaju s puno ljubavi u presvetom sakramentu te sam ovu želju prikazao Nebeskom Ocu moleći Ga da udijeli svima koji će se prosvjetljivati jednu posebnu svjetlost da shvate veličinu dara i ljubav koju sam imao kada sam ustanovio ovaj presveti sakrament, da sa ovom sviješću i oni budu raspaljeni ljubavlju i tako Me primaju. Vidio sam da će Otac to učiniti s mnogima i oni će se okoristiti te će Me primati u pričesti s gorljivom željom ljubavi, zadobit će mnoge milosti i iskazati Mi veliku zadovoljštinu. Na tome sam zahvaljivao Nebeskom Ocu iako sam trpio veliku gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ove milosti i Božje svjetlo, neće se ni na koji način na to obazirati i tako Mene lišavati tog zadovoljstva a sami sebe tolikog dobra.

Juda dogovara Isusovo uhićenje

Bio sam sa apostolima, ponovno počeo sa njima razgovarati, rekao im da je došao čas da ih moram napustiti. Oni su bili prežalosni a Ja sam ih tješio, dok sam ih tješio moje srce je bilo ogorčeno jer je apostol izdajnik razgovarao sa pismoznancima i farizejima i dali su mu trideset denara jer Me je prodao. Juda je znao da kad sam provodio noć u Jeruzalemu da sam obično išao u Getsemanski vrt i provodio noći u molitvi. Vjerovao je da ću te noći isto učiniti što sam i napravio. Dogovorio se sa farizejima da će sam doći i predati Me u njihove ruke i to po lažnom znaku prijateljstva da će Me tako prepoznati straža i svjetina koja se pripravljala doći te noći i uhvatiti Me. Farizeji kao bezumnici bili su zahvaćeni strahom i lažnom radošću. Bojali su se jer još nisu bili sigurni da će uspjeti uhvatiti Me jer je već počela svetkovina Pashe. Govorili su da ne treba da umrem na dan Pashe da ne bi nastala pobuna u narodu. Ali oni zlobni su govorili:

«Samo da ga uspijemo ubiti drugo ništa nema veze? Ako možemo to uspjeti učinimo to i riješimo ga se zauvijek».

Savjetovali su se međusobno kako bi Me mogli ubiti sramotnom smrću na sramotnom i ozloglašenom sredstvu križa. Uistinu, dogovorili su se da će učiniti ono što su poslije i učinili. Njihova zla radost je bila velika iako lažna jer je njihova nutrina bila sva uzbuđena strastima u muci. Već su u sebi doživljavali jedan predokus pakla. Zbog toga su poskakivali i pljeskali rukama kao znak odobravanja i radosti jer ih je Juda uvjerio da će Me predati u njihove ruke. Nisu se mogli opustiti čekajući određeni čas te su se sabrali potajno na savjetovanje. Govorili su među sobom:

«Zar ćemo ga uistinu uhvatiti? Koje li sreće, neće nas više moći uznemiravati i odnositi naš mir». Sve sam to čuo, moja zaručnice, i možeš samo zamisliti kolika je bila veličina gorčine moga srca.

Povjerljivi razgovori s apostolima

Dok su farizeji o ovome raspravljali Ja sam razgovarao sa mojim učenicima, ponovno ih podsjetio na zapovijed bratske ljubavi, molio ih da paze jer će te noći biti jako napastovani od paklenog neprijatelja i prorekao im sve što će se dogoditi tj. da će se svi skandalizirati zbog Mene, govorio sam da je blažen onaj tko se ne skandalizira, da će Me svi napustiti. Isto sam kazao da će Me zatajiti. Petar mi je otvoreno kazao da to nikada neće učiniti budući da je

bila gorljiva ljubav koju je imao prema Meni govorio je da ako je potrebno da će radije umrijeti nego Me zatajiti.

Kazao sam mu da će Me tri puta zatajiti prije nego što pijetao zapjeva. U njegov duh su se urezale moje riječi ali nije vjerovao ono što sam predviđao, imao je puno povjerenja u sebe. Vidjevši kako se apostol toliko uzda u sebe trpio sam, vidio sam mnogu moju braću koja će ga nasljedovati umišljajući si ali će pasti kao Petar te sam molio Oca da im udijeli svjetlo i milost da spoznaju svoje zablude i da dođu k sebi. To Mi je obećao Otac, vidio sam da će to učiniti Petar kao i mnoga druga moja braća te sam se radovao i zahvaljivao Ocu iako sam bio i ogorčen vidjevši kako će mnogi zloupotrijebiti ovo svjetlo milosti i ostati će nevjerni. Nastavio sam razgovarati sa učenicima, govorio sam im o mnogim stvarima jer su bili jako uznemireni, prestrašeni da su jedva shvaćali. Rekao sam da im imam još puno toga za reći ali tada nisu bili sposobni s tim se nositi, da će doći vrijeme u kojem će im moj Otac poslati duha svetoga tješitelja i tada će sve shvatiti. Vidjevši ih toliko ožalošćenima doživljavao sam veliku muku, tješio ih riječima u njihovoj žalosti. Govorio sam:

«Djeco moja, vi ste jako žalosti jer trebate ostati bez Mene. uistinu, imate se razloga žalostiti jer nakon trećeg dana Ja ću stvarno uskrsnuti i tada ćete biti jako utješeni. Sada je vrijeme žalosti ali još više ćete se ražalostiti zbog onoga što slijedi ali vaša će se žalost pretvoriti u radost. Drugi se raduju i uživaju zbog moje muke i smrti ali njihova će se žalost pretvoriti u vječni plač. Glavari i starješine imat će nada Mnom potpunu moć. Sada kada je došlo vrijeme određeno od moga Oca kada Sin čovječji treba biti predan u njihove ruke oni će Ga osuditi na smrt kako bi izvršio djelo otkupljenja ali neće imati nad vama nikakve vlasti. Došao je čas da treba biti proslavljen Nebeski Otac i On će biti proslavljen u Meni da svijet spozna da ljubim Oca i vršim sve ono što On želi. Pođimo, došao je čas kada treba započeti moja gorka muka. Ja to želim jer da to ne želim nitko ne bi mogao staviti ruke na Mene, ali Ja to želim jer to je Očeva volja».

Nakon što sam ovo kazao molio sam Oca za sve njih, molio za milost za svu moju braću i sljedbenike. Preporučavao sam Ocu moje malo stado koje Mi je dao i želio sam da tamo gdje idem Ja tj. u posjed vječnost kraljevstva da budu i oni koji će Me vjerno slijediti. Sve sam to molio Oca a On je to udijelio i Ja sam Mu zahvaljivao. Molio sam Oca da udijeli svoju milost i svjetlost mojoj braći, službenicima, da tješe bližnjega u njihovim žalostima. Vidio sam kako je to Otac učinio i zbog toga bio radostan. Ali sam vidio i mnoge koji će imati tvrda srca i ostavit će svoga bližnjega u velikim žalostima bez da ga utješe jednom riječju. Zbog njih sam bio ogorčen i molio Nebeskog Oca da ih utješi svojom milošću i nutarnjom utjehom. Otac Mi je to obećao a Ja sam Mu zahvaljivao.

Prema Jeruzalemu

Kada sam dobio od Oca sve te milosti koje sam tražio, rekao učenicima sve što sam trebao kazati da ih opomenem i utješim uputio sam se s njima prema Getsemanskom vrtu i kazao im:

«Pođimo sinovi moji jer kroz malo vremena bit ću predan u ruke mojih neprijatelja. Doći će protiv Mene kao ogladnjeli vukovi da bi Me proždrijeli. Sve što sam vam prije govorio da se pripravite na trpljenje i muku da se ne sablaznite, sada vam kažem da se oboružate štitom vjere i molitve jer tamo će vas protresti kako se sije žito».

Išao sam prema Getsemanskom vrtu sa mojih jedanaest apostola, puno toga im govorio da ih ojačam ali oni su bili ožalošćeni a Ja sam osjećao muku i žalost zbog njihove tjeskobe, preporučivao ih Nebeskom Ocu a oni nisu mogli govoriti zbog žalosti i suza te su svi plakali

iako sam ih tješio. Tolika je bila žalost koju su kušali da nisu mogli nego plakati jer je bila velika ljubav koju su imali prema Meni.

Ostati bez Mene njima je uzrokovalo preveliku žalost. Izlazeći kroz vrata grada okrenuo sam se natrag i vidio sve ono što se u njemu pripravlja protiv Mene. bio sam ogorčen zbog grijeha i uvreda koje se nanose Nebeskom Ocu, zbog zla koje će se dogoditi. Molio sam Oca za oprost i da suzdrži kaznu. Blagoslovio sam Jeruzalem sa željom da na sve siđe Božanski blagoslov. Želio sam im toliko dobra koliko je bilo zla kojeg su Mi pripravili. Molio sam Oca da udijeli milost krjepost svim mojim sljedbenicima da Me mogu nasljedovati. Vidio sam kako će to Otac i učiniti i kako će se mnogi okoristiti. Zbog toga sam bio utješen ali sam doživljavao i gorčinu vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Poticaj zaručnici

Ti si shvatila moja zaručnice, kako se trebaš pripraviti za primiti moje tijelo u pričesti. Trebaš imati gorljivu želju da Me primiš s ljubavlju, slobodne duše od svakog grijeha. Koliko više bude pročišćena tvoja duša toliko ćeš više primiti milosti. Srazmjerno koliko budeš gladna moja hrane bit ćeš nasićena duhovnim dobrima, bit ćeš Meni toliko po volji a Ja ću imati svoju milinu u sjedinjenju s tobom i zadržavati se i boraviti u čistim srcima slobodnim od grijeha. Preporučam ti bratsku ljubav i time će se prepoznati da Me netko uistinu ljubi i opslužuje moje zapovijedi kao i sve ono što sam poučavao. Pazi, budući da si moja zaručnica i sljedbenica, trebaš Me nasljedovati.

Trudi se činiti dobro onome tko ti čini zlo i moli za one koji te progone. Znaš kako sam Ja tijekom cijelog svog života molio za svoje neprijatelje i uvijek ih blagoslivljao. Nemoj nikada sklapati prijateljstvo sa onima koji mrmljaju i moli se koliko možeš da čuvaš savršeno sjedinjenje i mir u ljubavi prema bližnjemu u sebi kao i sve druge krjeposti koje sam prakticirao i koliko sam s toliko ljubavi poučavao. Svatko tko te vidi može kazati:

«Ovo je uistinu prava zaručnica i sljedbenica Raspetoga».

Ako to budeš činila bit ćeš Mi jako po volji, bit ćeš moja milina.

Četvrto poglavlje: Sin Božji u Getsemanskom vrtu, njegov krvavi znoj, tješi ga anđeo i što je On učinio u svojoj nutrini do trenutka dok nije bio predan u ruke svojih neprijatelja

Plač zbog izdaje

Došli smo u Getsemanski vrt kao i obično da bi se molili Ocu. Učenik izdajnik je već bio došao kako bi potajice provjerio jesam li sa svojim apostolima napustio dvoranu zadnje večere i jesam li pošao u Getsemani na molitvu. Vidjevši da sam došao, otišao je obavijestiti farizeje. Svi su se obradovali i dobro primili izdajnika.

Neki su ga hvalili, a drugi grlili, govoreću mu: „*Samo si ti mogao učiniti ovu veliku uslugu. Ti si uistinu veliki čovjek dostojan svake pohvale.*“

Izdajnik je bi jako uznemiren, u sebi je bio beskrajno zbunjen. Smatrao je da će nakon što me preda u njihove ruke biti oslobođen tih teških nemira, misleći na nešto drugo.

Ovo mu je sugerirao pakleni neprijatelj, a on mu je vjerovao. Zbog toga se žurio da se oslobodi ove obveze i nutarnje muke koju je osjećao. Išao je od jednoga do drugoga kao neki luđak. Govorio je vojnicima da me dobro svežu i čvrsto drže, jer da ću se ja lako osloboditi iz

njihovih ruku, govorio im je: „*Pazite lako će vam pobjeći. Ja ću vam ga predati u ruke, a vi mislite o tome kako ćete ga zadržati*“.

Čuvši ovo, četa i mnoštvo su se opskrbili konopcima, lancima, štapovima i oružjem. Odlučili su da će me tako izubijati te tako izudaran, da neću imati ni snage, ni duha pokrenuti se. Tako su odlučili i učinili, kao što ću ti i kazati.

Odredili su i način kako će me izdajnik predati u njihove ruke. Jedni su govorili jedno, drugi drugo, a izdajnik reče: „*Ja ću ići ispred svih, približit ću se njemu, pozdraviti ga i poljubiti. Onaj koga poljubim On je taj, zato približite se odmah, uhvatite ga i dobro držite, okružite ga sa svih strana da vam ne pobjegne“*.

Nakon ove odluke svi su poskakivali od radosti hvaleći prezlobno iznašašće izdajnika. Sve ovo se događalo u Jeruzalemu, dok sam ja molio Oca za sve.

Sam i napušten

Kad smo došli u Vrt, na ulazu sam ostavio moje apostole kojima sam kazao da mole. Rekao sam: *„Molite, sinovi moji, jer sad je vrijeme da se jako preporučite Ocu, da vas oslobodi od napasti i dadne snage, jer kušnja je blizu“*. Apostoli su nerado ostali tamo, jako su se bojali. Ipak potaknuti od mene, ostali su i molili, iako su malo nakon toga pozaspali.

Uzeo sam sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Poveo sam ih blizu mjesta gdje sam kanio moliti. Kazao sam da tu ostanu potičući ih da mole. Poveo sam ova tri apostola sa sobom, jer su bili svjedoci moga slavnoga Preobraženja i bili su gorljiviji od ostalih. Petar je tvrdio da će umrijeti za mene, ako to bude potrebno. Jakov i Ivan su se ponudili da će piti moj kalež. Ostavio sam ih tu, kazao da bdiju, da mole da ne padnu u napast. Malo sam se udaljio i pao na zemlju moleći moga Oca. Moja ljudska narav je već bila osjetila prejaku odbojnost i užas ulazeći u Getsemanski vrt, spoznajući velike muke i gorčine koje su mi bile pripravljene. Potaknut mišlju da idem vršiti volju Božju, velikodušno sam ušao spreman sve trpjeti. Molio sam Oca i duboko mu se klanjao. Osjetio sam kako me ispunja veliki strah i gorčina zbog blizine moje muke i smrti.

Osjećao sam užas zbog teških muka koje su mi bile pripravljene te sam izložio moju muku Ocu govoreći: „*Oče moj, ako je moguće neka me mimoiđe ovaj kalež, ali neka ne bude moja, nego tvoja volja.*“ Na taj način sam iskazao spremnost trpjeti sve kako bi ispunio Njegovu volju.

Kušao sam još veću muku, jer sam se osjećao kao napušten od Oca, koji je dopuštao da moja ljudska narav kuša svu muku i gorčinu, bez da božanstvo s kojom je ona bila sjedinjena, mi udijeli bilo kakvo olakšanje. Sam, napušten i bez ikakva olakšanja osjetio sam preveliku žalost. Tada sam vidio sve one duše koje će podnositi napasti i nutarnje muke, bez da nađu ikakve utjehe. Otac je to dopuštao zbog svojih preuzvišenih ciljeva, a ja sam osjećao gorčinu i muku. Molio sam za njih Oca da se udostoji ublažiti im njihove velike muke. Prikazivao sam se da sam ja spreman trpjeti svu gorčinu i muku. Shvatio sam da će Otac ublažiti njihove muke zbog moje prevelike muke koju trpim te sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Nemoj se čuditi što kažem da sam tada bio kao ostavljen i da je moja ljuska narav bila lišena svake utjehe i olakšanja koje mi je moglo dati božanstvo s kojom je bila sjedinjena narav. Ja sam shvaćao sve što će Otac činiti za dobro moje braće za koje sam ustrajno i usrdno molio; jer ova ostavljenost bila je samo za mene. Bio sam lišen svakog olakšanja, ali ne onoga što je bilo dobro i korisno mojoj braći.

San apostola

Dok sam tako molio, vidio sam moje apostole kako su pozaspali. Pošao sam ih probuditi da ih ne iznenadi napast. Vidio sam paklenoga neprijatelja koji je jako istraživao pronaći način kako da ih navede da padnu u malodušnost. Tada više nego ikada, zbog Judine izdaje đavao je bio odvažan. Okrutni tiranin, sve je poticao protiv mene, trudeći se ubiti me, jer dok sam Ja bio na svijetu silno ga je to mučilo zbog gubitaka koje je doživljavao. Neprijatelj nije mogao shvatiti da sam Ja obećani Mesija. Đavli su međusobno vijećali i odlučili da će sve potaknuti protiv mene, učinit će po službenicima Hrama i pravde da trpim sve moguće uvrede i nezamisliva mučenja, da tako izgubim krepost strpljenja koju sam do tada prakticirao, ne bi tako otkrili tko sam Ja uistinu.

Podigao sam se iz moje mučne molitve i pošao probuditi apostole koji su spavali. Kazao sam im da mole i bdiju da ne padnu u napast. Oni su se probudili i ponovno počeli moliti, a ja sam se vratio svojoj molitvi. Molio sam Oca da probudi moju braću kad ih iznenadi san mlakosti, nemara za brigu i obveze da misle i rade za vječno spasenje. Vidio sam da će Otac to činiti različitim i prikladnim sredstvima prema potrebi svakoga ponaosob. Zbog toga sam osjetio neko olakšanje, iako sam vidio da će se malo njih time okoristiti. Ponovno će pozaspati kao i moji apostoli. Pakleni neprijatelj se pobrinuo da budu pritisnuti snom, kako ne bi molili, jer je znao da će ih na taj način pobijediti. Vidio sam tada sve one kojim je đavao zapriječio molitvu, lišavajući ih ovog moćnog oružja uspijevao ih je lako savladati. Zbog toga sam više puta mojim apostolima ponavljao da mole Nebeskoga Oca da udijeli svjetlo mojoj braći da shvate ovu istinu i veliku potrebu, da svatko moli kako bi mogao pobijediti paklenoga neprijatelja. Otac ne propušta udijeliti ovu milost te sam vidio kako će se mnogi njome okoristiti. Ovim moćnim oružjem pobijedit će svoje neprijatelje i zadobiti mnoge milosti od Nebeskoga Oca. U tome sam uživao premda sam osjećao veliku gorčinu, vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti te će biti pobijeđeni od njihovih paklenih neprijatelja.

Htio sam ostaviti primjer mojim sljedbenicima, koji će nekada morati napustiti svoje pobožne vježbe kako bi pomogli bližnjemu u potrebi koji je u opasnosti da se izgubi, ali se zatim trebaju vraćati i ponovno ih vršiti, kao što sam i ja ponovno počeo moliti.

Isusova smrtna muka

Ponovno sam se klanjao Ocu i molio ga govoreći: *„Oče moj, ako je moguće, udalji od mene ovaj kalež, ali neka ne bude moja nego Tvoja volja“*. Tako sam htio ostaviti primjer mojoj braći na koji način trebaju moliti Oca; izložiti Njemu svoje želje predajući se u njegovu božansku volju.

U ovoj drugoj molitvi već sam se osjećao ostavljenim. Ispunila me velika žalost; bio sam napušten, osjećao sam umor, žalost i tugu. Mom su se duhu predočile sve patnje, uvrede, zlostavljanja i trpljenja koja sam morao podnijeti tijekom moje gorke muke. Dopustio sam da me muče ovi osjećaji, htio sam svjesno trpjeti svu gorčinu, da na meni iskale sve što u sebi imaju mučnoga. Htio sam da oni za moju braću budu ublaženi i podnošljivi, kada budu morali trpjeti za ispunjavanje volje moga nebeskoga Oca.

Moja zaručnice, bio sam jako žalostan pritisnut tolikim mukama, prepun tjeskobe i bez ikakve utjehe te me zahvatila smrtna muka. Vidio sam da je i moja preljubljena Majka u prevelikoj muci. Ona je u svom Srcu punom ljubavi osjećala moje muke te je i to povećavalo moje patnje. Moji su učenici spavali, a ja sam bio napušten, ostavljen u smrtnoj muci. Nije bilo nikoga da mi kaže samo jednu riječ utjehe. Ono zbog čega sam najviše trpio, bila je

napuštenost od moga Oca. U svemu tome, nastavio sam sa svojom mučnom molitvom, tada sam u duhu trpio sve ono što ću poslije trpjeti na mome tijelu, tijekom moje pregorke Muke.

O moja zaručnice, kad sam motrio i shvatio svu ovu muku u mojoj teškoj molitvi prikazivao sam sve to Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su mu nanosila moja braća. Bio sam u mučnoj agoniji te sam trpio i preveliku slabost u mojim tjelesnim snagama. Prostrt licem prema zemlji, ponavljao sam molitvu mome Oca, a On kao da je pokazivao da me ne sluša. Ostavljao me u velikoj žalosti.

Nakon što sam neko vrijeme proveo trpeći na ovaj način, jedva sam se ustao usred ove teške molitve i ponovno sam pošao probuditi moje apostole koji su spavali. Kazao sam Petru: *„Šimune spavaš, nisi mogao sa mnom probdjeti niti sat vremena?“* Htio sam da shvati, ako ne može kroz to kratko vrijeme ostati u molitvu i bdjeti sa mnom, kako će trpjeti sve ono čime se hvalio, to jest da će umrijeti sa mnom ako bi to bilo potrebno? Kazao sam ove riječi Petru, i u njegovoj osobi svima onima koji daju velika obećanja, da će trpjeti velike stvari meni za ljubav kako bi me nasljedovali, a zatim ne znaju podnijeti niti jednu neugodnost, niti se lišiti i najmanjeg zadovoljstva: kao što je to učinio Petar koji nije mogao nadvladati malo sna. Vidio sam tada sve one koji će nasljedovati Petra, koji je spavao tijekom moje muke, te sam kušao gorčinu.

Kad su se moji apostoli probudili kazao sam im moju muku: *„Znajte da mi je duša žalosna sve do smrti.“* To sam im kazao na jako samilostan način, ali oni zapanjeni i pospani nisu mi rekli niti jedne riječi utjehe. Sav ožalošćen i ogorčen ponovno sam otišao moliti. Prostro sam se na zemlju, klanjao sam se božanskome Ocu, ponovno sam mu govorio: „*Oče moj, ako je moguće, udalji od mene ovaj kalež, ali neka ne bude moja nego tvoja volja“.* Otac me ni tada nije utješio. Ostavio me napuštenoga i žalosna u gorčini. Tada sam kušao kako me ponovno zahvaća prevelika muka.

Krvavi znoj

Ovdje su mi se u duhu predstavili svi grijesi moje braće od početka svijeta, sa svom njihovom težinom i mjerom. Vidio sam kako je moja osoba primila na sebe svu težinu koju treba nadoknaditi Božjoj pravdi. Vidio sam Očevu srdžbu kao usmjerenu na mene zbog grijeha koje sam preuzeo. Vidio sam težinu uvreda nanesenih mome Ocu, kojega sam beskrajno ljubio. Ponovno sam vidio svu težinu moje muke i smrti kako bi platio dug za tolike zločine. Vidio sam mnoštvo onih koji će zauvijek propasti i za koje će biti uzaludna moja pregorka muka i moja krv koju sam prolio s toliko ljubavi.

Vidio sam i sve uvrede Ocu, nanesene od onih koji će biti spašeni. Oni su izabrane duše, ali i oni su puno vrijeđali moga Oca iako su se poslije obratili. Vidio sam uistinu sve ono, što će se činiti na svijetu. Dostojanstvo moje osobe je bilo izloženo tako teškim mučenjima, a tako su je malo častila moja braća. Uronjen u gorko more muke, usmjeren na Oca osjetio sam preveliku bol zbog uvreda koje su Mu se nanosile i koje će mu se nanositi sve do konca svijeta. Pao sam na zemlju okrenut prema dolje. Znojio sam se samom krvlju koja je padala na zemlju u velikim kapima. Prikazao sam ovu krv Ocu kako bi ublažio njegovu srdžbu. Ona je bila predokus svega onoga što ću trpjeti tijekom moje muke i smrti i predujam sve Moje krvi koju ću u njoj proliti.

Bio sam u tako velikoj muci, krvlju prekriven. U smrtnoj muci sam pao na zemlju i vidio sam svoga izdajnika Judu i svu rulju koja se skupila, a koja je dolazila da me uhvati. To je uzrokovalo još više muka mome ožalošćenome Srcu tako da su moje patnje, boli i gorčina došle do vrhunca. Bio sam u takvom stanju da bih bio umro, da Me Otac sa svojom moći nije

uzdržao na životu; božanstvo mi je samo u ovome čudu bilo od pomoći, to jest da ne umrem pod teretom tako teške agonije.

Otac je ublažio svoju srdžbu zbog prikazanja pregorke muke i boli, žalosti za sve grijehe svih ljudi, zbog krvavoga znoja kojim sam se znojio. Božanskoj je pravdi u potpunosti bilo zadovoljeno po onome što sam prikazao Ocu. Poslan mi je anđeo da me utješi i potakne da pijem gorki kalež muke, jer je to bila volja Moga Oca.

Nakon anđelove utjehe

Shvativši volju Božju i utješen od anđela, velikodušno sam se podigao sa zemlje, želeći izvršiti volju Božju. Nakon što mi se vratila snaga, ponovno sam se klanjao mome Ocu, zahvali mu na utjesi koju mi je poslao. Ponovno sam mu prikazao sve što sam trpio i što ću trpjeti kao zadovoljštinu za tolike uvrede ljudskoga roda. Molio sam ga za mnoge milosti za svu moju braću, zbog onoga što sam mu prikazivao.

Vidio sam tada, dok sam bio u tjeskobi, svu moju braću ponaosob i sve uvrede kojima su vrijeđali moga Oca, ali i sve njihove duhovne i materijalne potrebe. Kušao sam samilost prema njima. Kad sam se pribrao u svojoj tjeskobnoj muci, ponovno sam molio moga Nebeskoga Oca za svakoga ponaosob, da se udostoji pomoći im po svojoj milosti prema potrebama svakoga ponaosob. Otac je ublažio svoju srdžbu zbog mojeg prikazanja i žalosti za njihove grijehe te je učinio ono što sam ga molio. Zbog toga sam osjećao utjehu, ali veća je bila gorčina koju sam trpio jer je veliki broj njih to zloupotrijebio.

Molio sam Oca da se udostoji dati mojoj braći, istinsko pokajanje za sve njihove grijehe kada Ga oni u poniznosti za to zamole, posebno oni koji su u smrtnoj muci, kad im je smrt blizu te su u velikoj potrebi. To sam molio snagom žalosti, zbog grijeha koju sam kušao kad sam bio u smrtnoj tjeskobi. Vidio sam kako će im Otac to udijeliti te kako će mnogi po ovom kajanju biti spašeni. Bio sam jako utješen te sam zahvaljivao Ocu, ali sam bio žalostan i ogorčen vidjevši kako će se mnogi učiniti nedostojnima. Tijekom svoga života nikada nisu tražili oproštenje od Oca, ni u smrti nisu za to marili te su bijedno propali. Molio sam Ga zbog moje patnje koju sam doživljavao u mojoj mučnoj agoniji da se udostoji ublažiti gorčinu smrtne muke sve moje braće. Da ih utješi, kao što se udostojao meni poslati anđela utjehe. Moj Otac mi je sve to obećao i vidio sam da će to i učiniti u svojoj očinskoj ljubavi, te sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Kad sam sve to zadobio od svoga Oca, ponovno sam mu zahvaljivao za toliko milosrđe i toliku dobrotu. Ponovno sam pošao mojim apostolima koji su spavali u strahu, zbog onoga što sam im prije govorio. Tada sam im kazao da nastave spavati i odmore se još to kratko vrijeme koje je preostalo, kad već do tada nisu mogli bdjeti.

Zatim sam se ponovno vratio i prikazivao se Ocu spreman trpjeti sve ono što mi je pripravljeno u mojoj pregorkoj muci, kako bi ispunio Očevu božansku volju. Što više, raspaljen gorljivom željom da trpim, čekao sam - goreći od želje i ljubavi – čas da se ispuni čin ljudskoga otkupljenja. Pošao sam probuditi moje učenike i kazao im: *„Ustajte, idemo u susret mojim neprijateljima, jer je došao čas kad će Sin čovječji biti predan u ruke grješnika. Izdajica je blizu“*.

Moji apostoli su se probudili, čudeći se mojim riječima. Bili su prestrašeni jer nisu molili kako sam im Ja bio zapovjedio, stoga su bili lišeni one snage i kreposti koju duši redovito sobom donosi gorljiva molitva.

Poticaj svojoj zaručnici

Ti, moja zaručnice, čula si kako je potrebna molitva. Zbog toga neka ti uvijek bude u srcu ova sveta praksa. Nemoj je nikada zapostaviti, kako bi bila opskrbljena oružjem za borbu protiv tvojih neprijatelja i tvojih strasti, te kako bi od Oca zadobila milosti za tebe i bližnjega.

Prikazuj često bol i žalost koju sam kušao tijekom ove moje mučne molitve, zajedno sa krvlju koju sam prolio, za obraćenje grješnika kako bi im zadobio oproštenje njihovih grijeha. Budi sigurna da će Otac vrlo rado primati ove molitve. Moli ga za istinsko kajanje za sebe i tvoga bližnjega, posebno za grješnike. Moj Otac jako voli srce ponizno i raskajano.

U svojim molitvama, traži sve potrebne milosti za tebe i svoga bližnjega, a ako vidiš da nisi uslišana, nemoj sustati, nego nastavi moliti. Neka te ne navedu da odustaneš dosada i žalost koji se neki puta kušaju u molitvi, nego uvijek podlaži svoju volju volji Božjoj. Ti si već shvatila na koji način trebaš moliti izlažući svoje potrebe ili želje, ali podlažući se u svemu volji Očevoj.

Kad si shvatila što je Njegova volja spremno je izvrši, bez prigovora i nemira kao što sam to i ja činio, kad sam shvatio volju Božju. Odmah sam se podigao i pošao u susret mojim neprijateljima. Sve čini sa ljubavlju i željom da budeš po volji moga Nebeskoga Oca.

Peto poglavlje: Kako je Sin Božji bio uhvaćen i svezan od svojih neprijatelja u Getsemanskom vrtu; Judin poljubac te mnoga zlostavljanja koja je doživio vođen Jeruzalemom do Anine kuće; i što je On činio u svojoj nutrini do časa kad je doveden pred Kajfu

Judin poljubac

Dok sam Ja govorio mojim apostolima da je rulja blizu i da će me uhvatiti, pošao sam naprijed njima u susret, a oni prestrašeni, ostali su dosta otraga. Rulja je dolazila u šutnji da ih Ja ne bi čuo. Bojali su se da ću pobjeći te su držali skrivenima svjetiljke kako se ne bi vidjelo svjetlo.

Juda je išao naprijed, pozdravio me na ljubazan način pretvarajući se da Mi je prijatelj i učenik, kao što je to i bio, te mi reče: *„Zdravo Učitelju.“* Ja sam mu odgovorio: *„Prijatelju zašto si došao“?*

On se bezobrazno približio mome licu te me svetogrdno i prijevarno poljubio kao da se radi o znaku ljubavi i prijateljstva. Nisam odbacio izdajnika, nego sam s još većom ljubavlju od njegove nedostojnosti i pretvaranja ponovno pozvao njegovo otvrdlo srce i kazao: *„Juda, poljupcem izdaješ Sina čovječjega!?“* Na ove riječi i na svjetlo koje sam mu izmolio i koje mu je udijelio Moj Otac, izdajnik je počeo shvaćati svoju zabludu i grijeh, ali se nije predavao. Povukao se nazad, sa masom koja je bila na ulazu u Vrt da me uhvate, ali se nitko nije usuđivao približiti mi se i staviti ruke na Mene.

Moje srce je bilo ranjeno gorkom patnjom ovom Judinom gestom. Imao sam, moja zaručnice veliku odbojnost i užasavao sam se, vidjevši kako Mi se bezobrazno približava svetogrdni izdajnik pogrdna lica da Me poljubi.

U Meni su se obnovile sve gorčine i muke, jer sam ponovno vidio sva svetogrđa i sav bezobrazluk koji će Mi se nanositi u Presvetom Oltarskom Sakramentu po dušama koje će dolaziti i primati Me, a zaprljane su teškim grijesima. Tada sam osjetio veliki užas i muku, vidjevši sjedinjenje u tom činu koji će se događati između Moga i njihovog duha. Toliko puta ću biti prisiljen poniziti se i toliko rastužiti. Prikazao sam ovo moje poniženje i sniženje

Nebeskom Ocu kao nadoknadu za teške uvrede koje će Mu ljudi nanositi. Zatim sam u nutrini govorio izdajniku:

«Juda, kako si mogao imati takvo srce izdajnika da izdaš svoga Učitelja, koji te je toliko ljubio i toliko dobra učinio, kako si to mogao učiniti? Je li moguće da tolika dobrota i ljubav nisu bili dostatni da slome tvoje tvrdo srce? Vrati se Meni raskajanog srca zbog svojih teških grijeha i još uvijek ima vremena da ti oprostim.»

Izdajnik se i u ovome opirao i još više bio otvrdnuo. Nakon toga, shvatio je svoj preveliki grijeh, ali bez da je tome tražio lijeka jer je očajavao o Božjem milosrđu.

Vidio sam u tom lažnom poljupcu izdajnika i sve one koji će ga nasljedovati u svojim izdajama i pretvaranju prema bližnjemu. Bio sam jako ogorčen, prikazivao sam to mome Ocu i molio Ga da se udostoji prosvijetliti ih da shvate svoje zablude i kako je veliko zlo izdati bližnjega, pretvarajući se da smo prijatelji. Vidio sam kako će moj Otac mnogima udijeliti novo svjetlo i kako će se mnogi njime okoristiti i promijeniti.

Zbog njih sam bio utješen, ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoge kako će ostati u svom zlobnom otvrdnuću, po primjeru Jude, i kako će bijedno propasti. Vidio sam isto tako sve nevine koji će biti izdani, oklevetani, kako će se zlobnici prema njima ponašati. Molio sam Oca da im udijeli posebne pomoći milosti da podnose izdaje i klevetu, nasljedujući Me. Molio sam da se spozna njihova nevinost, kao i zloba onih koji ih izdaju i kleveću.

Otac je to činio s gorljivošću zbog časti svojih istinskih slugu, ali i zato da zloba izdajnika bude upoznata i prezrena, kao što se dogodilo sa Judinom zlobom. U svom očaju, Juda nije naišao na nikoga tko bi mu pomogao… Tko ga je susreo okretao bi glavu od njega, da ga ne vidi. Uistinu, kada je donio novac poglavarima, velikašima i svećeničkim farizejima govoreći da je pogriješio i izdao nevinu krv pravednika, oni su iznenađeni njegovim užasom, okrenuli glavu na drugu stranu kako ga ne bi vidjeli.

Koga tražite?

Skupina je bila preda Mnom da Me uhvati, ali nitko se nije usuđivao dići ruku na Mene, nisu Mi se mogli približiti. Htio sam da shvate da se slobodno predajem u njihove ruke, a kada bi htio nikada Me ne bi mogli uhvatiti. Zbog toga sam kazao: *«Koga tražite?»*

Odgovorili su: *«Isusa Nazarećanina.»* Na ove riječi kazao sam: *«Ja sam.»*

To sam izrekao uzvišenim glasom. Oni, čuvši moj glas, pali su na zemlju kao da su mrtvi. Pokazao sam moć da sam istinski Sin Božji, a to im je poslužilo da još više bijesne protiv Mene. Budući su bili lošeg, zlog raspoloženja u duši i da ih je đavao poticao, nisu se okoristili svjetlom i snagom koju sam pokazao. Da su htjeli mogli su shvatiti svoju zabludu i prepoznati da sam Ja uistinu obećani Mesija.

Tu na zemlji, imao sam samilosti prema njima. Moj Otac je bio srdit na njih jer je među njima bio izdajnik koji nije odlazio dok nije vidio da su Me uhvatili. Otac je u svojoj srdžbi htio da ih pogode gromovi Božje pravde, da padnu u paklene ponore kao što su to i zaslužili. Ja sam molio Oca da ublaži svoju srdžbu i dopusti im da se usprave. Molio sam Oca za njihovo obraćenje. Za neke, moje prošnje nisu bile isprazne te su se okoristili svjetlošću i milošću koje sam im izmolio. Došli su k sebi, iako ne tada nego nakon moje smrti, ispovjedajući da sam uistinu Sin Božji. Ali bilo je malo takvih, više je bilo onih koji su ostali u svojoj tvrdoći. Nakon što je Nebeski Otac ublažio svoju srdžbu zbog mojih molitava, naredio sam tim nesretnicima da ustanu. Uistinu, oni su ustali. Neki od njih, najzlobniji među njima, zbunjeni zbog pada, a ne poznavajući Mene, okrenuli su se prema mojim učenicima, te sam im ponovno kazao:

«Koga tražite?“

Oni su ponovno odgovorili: «Isusa Nazarećanina.»

Kazao sam: *«Ja sam, ako tražite Mene ostavite slobodno ove, a Mene uzmite.»*

Ovim riječima dao sam im dopuštenje da Me uhvate, u protivnom ne bi to mogli nikada učiniti.

Uhićenje

Na ove riječi ostavili su slobodnim moje apostole, te su se svi okrenuli protiv Mene. Moja zaručnice, kako su bile teške uvrede kojima su Me tada neki od njih vrijeđali. Koliko su Me puta udarili, koliko sam zlostavljanja pretrpio. Zlostavljali su Me do te mjere da su Me htjeli dovesti do toga da izgledam tako, da Me nitko ne bi mogao prepoznati kakav sam prije bio.

Vidjevši kako se svi oni lupeži, oholi i bijesni na Mene obaraju i iskaljuju svu njihovu srdžbu i bijes, možeš samo zamisliti koliko je bila velika patnja i gorčina moga Srca. Kazao sam:

«Došli ste Me uhvatiti štapovima i konopcima kao nekog kradljivca i zločinca, a znate da sam propovijedao u hramu i poučavao nebeski nauk. Zašto Me sada tako zlostavljate?»

To sam kazao s toliko ljubavi i slasti da bi se i čelična srca potresla i imala samilosti. Ipak ovi zlobnici su postali još tvrđi nego prije. Juda i farizeji su ih poučili kako se trebaju ponašati.

Rekli su im da budu jaki, jer bih Ja slašću mojih riječi mogao pridobiti. Oni su to povjerovali, te su se silili i ponašali tako loše, razmjerno koliko je bila ljupkost i dragost koju sam im iskazivao. Zlobni Juda, vidjevši da sam uhvaćen čuo je kako Me tuku i zlostavljaju. Otišao je s ovoga mjesta, a poslije ćeš čuti kako je završio.

Neprijatelji su me držali, a svi moji apostoli su se razbježali. Ostali su samo Petar i Ivan. Petar, vidjevši kako Me zlostavljaju i udaraju uzeo je u ruke mač i udario jednoga koji Me je više od drugih zlostavljao. Htio Mu je odsjeći glavu, ali mu je odsjekao samo uho. Tada sam prekorio apostola i uzeo uho koje mu je Petar odsjekao i izliječio ga. On je i dalje bjesnio protiv Mene, ne obazirući se na to dobročinstvo. Kad sam ga ozdravio, udarao Me i bio je bjesniji više nego prije.

Bacili su Me na zemlju, vezali ruke, stavili konopac na vrat, a na noge veliki lanac. Tukli su me šakama po glavi i očima. Neki su me grizli po rukama, gazili mi noge, udarali štapovima, čupali Mi kosu, gurali, nazivali Me vračem, zavodnikom, lutalicom, besčasnikom, častohlepnikom, licemjerom koji krši Zakon. Navodili sve uvrede koje su čuli od pismoznanaca i farizeja. Podnosio sam tolike uvrede i udarce kao blagi jaganjac. Nisam se srdio, ni žalio nego sam sve prikazivao Nebeskom Ocu. U ljudskoj naravi doživljavao sam sve te patnje i muke više nego što bi to mogao osjećati bilo koji drugi smrtnik, jer je moja ljudska narav bila jako nježna i profinjena. Bio sam okružen sa svih strana tim ponosnim službenicima koji su kao bijesni psi i bikovi vikali, bjesnjeli, bučili, silno se radovali jer su Me uspjeli uhvatiti. Vidjevši kako sam pod kišom tolikih udaraca, uvreda i zlostavljanja i to sve kao nadoknadu za ljubav koju sam pokazao i dobročinstva koja sam učinio ljudima, osjećao sam ogromnu gorčinu. Vidio sam kako se službenici natječu tko će me više tući i vrijeđati. U njihovim osobama vidio sam sve one koji će zbog svojih grijeha na Mene nasrtati i uzrokovati Mi trpljenje, jer Ja sam trpio zadovoljštinu za grijehe svih ljudi.

Nemoj smatrati, moja zaručnice, da sam ih gledao s užasom ili srdito, naprotiv sve sam trpio s velikom ljubavlju i htio sam da se ljudi okoriste tim velikim dobročinstvom. Moja najveća muka su bile uvrede koje su se nanosile Mom Nebeskom Ocu, te da sam vidio kako mnogi neće uživati plodove otkupljenja zbog svoje krivnje, i da će moje tolike patnje biti beskorisne za mnoge. To je probadalo moju dušu i kao mač ranjavalo Moje Srce. Od kada su Me moji neprijatelji uhvatili, i od kaka sam započeo trpjeti njihova zlostavljanja dokinuo sam i ono malo utjehe koju sam imao, vidjevši duše koje će se okoristiti milošću koju sam zadobivao od Nebeskog Oca i one koji će Me nasljedovati u mojim patnjama. Htio sam tijekom svoje muke biti bez ikakve utjehe, htio sam trpjeti svu gorčinu i bol.

I predraga moja majka Marija bila je uzrokom patnji kad sam nju vidio u tako velikoj muci. Ona je osjećala u svom Srcu sve ono što sam Ja trpio te je bila uronjena u more gorčine i patnje. Koliko je samo povećavalo moju muku i patnju gledajući Mariju, moju Majku kao čistu i nevinu golubicu u tolikim mukama svoga srca koje uistinu ljubi, a bilo je u tolikoj boli.

Nije bilo nikoga tko bi Me okrijepio u tolikoj muci. Ona nije imala nikoga tko bi je utješio u tolikoj boli. Tako sjedinjeni skupa, bili smo potpuno predani boli i patnji. Nisam mislio na one koji će Me nasljedovati i imati samilosti prema Meni, lišio sam se te utjehe, već sam mislio na one koji će toliko trpjeti Meni za ljubav.

Vidio sam patnje tolikih mučenika koji će trpjeti zbog ljubavi prema mome imenu. Prema njima sam osjećao veliku samilost, ali sam bio i ogorčen te je to još povećavalo moje nutarnje i vanjske muke koje su se događale po rukama mojih neprijatelja. Sve što sam doživljavao za vrijeme sve moje muke, prikazivao sam sve Nebeskom Ocu kao nadoknadu za grijehe ljudskoga roda. Trpio sam sve za moju braću, ne isključujući nikoga iz tog dobročinstva otkupljenja. Davao sam potpunu zadovoljštinu Božanskoj pravdi za sve.

Uvrede i udarci

Zlobnici, nakon što su iskalili svoju srdžbu na Meni tukući i vrijeđajući Me, počeli su Me vući prema gradu vezanog u konopce i lance, udarali su Me štapovima, nogama i rukama. Drugi su se silno radovali, pljeskali, zlokobno se smijali i govorili: *«Jeste li vidjeli kojeg smo zlobnika uhvatili? Ovaj vrač je u našim rukama.»*

Svi su vikali, neki su Me vukli za uši, drugi za kosu, a đavli su ih na to poticali kada su vidjeli da se umaraju i prestaju Me tući i vrijeđati. Oni su ih napadali, još žešće poticali, te su bjesnjeli još više nego prije, ponovno Me okrutno mučeći. Padao sam često od silnih udaraca kojima su Me tukli i povlačenja užeta kojim su me vukli.

Neki su išli naprijed, drugi otraga, neki su Mi bili sa strane kao što su im naložili Juda i farizeji. Neki od farizeja potajno su se približili vidjeti, da li su Me uhvatili i ponašaju li se prema Meni onako kako im je bilo zapovjeđeno. Kada su vidjeli da je tako, radosni su se vratili u Jeruzalem i obavijestili druge da se zajedno raduju. Uistinu, jako su se veselili.

Čas tame

Hodio sam usred tih zlobnika, u potpunoj šutnji. Nisam otvarao usta, nisam se žalio na okrutnosti i nehumanosti i dopustio sam svima da iskale na Meni svoju srdžbu i bijes. Uistinu, to je bio njihov čas, čas moći i tame, kao što sam već bio kazao, da Mi mogu činiti ono što žele. Pakleni bjesovi, vidjevši u Meni nepobjedivo strpljenje bjesnjeli su još više. Sumnjali su da sam uistinu Sin Božji, ali nisu imali nikakve sigurnosti što se tiče toga, te su se trudili i poticali službenike Hrama da Me zlostavljaju. Zatim su govorili kako je nemoguće da bi se

Sin Božji toliko ponizio i predao u ruke tako zlobnog i perverznog naroda, i tako nisu mogli doći do istine o Meni.

Sve njihovo zlobno ponašanje prema Meni, prikazivao sam Nebeskom Ocu kao nadoknadu za uvrede kojima su Ga ljudi vrijeđali. Molio sam da udijeli svoj mojoj braći i sljedbenicima postojano strpljenje u podnošenju nepravdi i uvreda koje će zlobnici i pakleni duhovi nanositi dobrima. Tada sam vidio sve muke koje će moji sljedbenici trpjeti od bezbožnika, na koje će ih poticati đavli. Za sve sam molio i zadobio od Nebeskog Oca milost da strpljivo i u predanju trpe. Vidio sam i nagradu koju će zadobiti zbog svoga trpljenja i na svemu sam zahvaljivao Nebeskom Ocu.

Vidjevši kako sam već toliko izobličen da Me više nisu prepoznavali, u ljudskoj naravi sam osjećao neku žalost da se tako moram pojaviti u javnosti i biti izložen cijelom Jeruzalemu. Žalost zbog ismijavanja kojeg ću trpjeti kada Me vide u tom stanju, sve sam to prikazivao Nebeskom Ocu, spreman sve trpjeti.

Htio sam doživjeti žalost i zbunjenost koju će osjetiti moja braća u njihovoj muci, patnji i ismijavanju. Prikazivao sam ih sve Nebeskom Ocu kako bi im zadobio jakost i strpljenje u svim prigodama kada ih budu prezirali, ismijavali, uzrokovali im razna trpljenja, kako ne bi mogli kazati: *«Trpim ovu muku koju Isus Krist, moj uzor nije trpio.»*

Sve ono što bilo koje stvorenje može doživjeti u muci, patnji i uvredama, trpio sam u puno većem stupnju, neusporedivo više od bilo koga drugoga.

Učinjen neprepoznatljivim

Zlobnici su se dogovorili da će Me zlostavljati na takav način da postanem neprepoznatljiv. Znali su da su moje lice i pogled bili tako snažni da su privlačili srca i ljubav kod onih koji su Me gledali. Zbog toga su činili sve kako bi Me izobličili, da kada Me narod vidi, da ne bi imao samilosti prema Meni i okrenuo se protiv njih i farizeja. Često su Me udarali po licu, očima, udarali šakama i govorili:

«Hajde sada svojim pogledima, privuci cijeli narod.»

Toliko sam trpio ovu muku, koliko sam to osjećao, te patnje kada su udarali taj dio glave. Nema toga tko bi to mogao razumjeti. Moje oči ispunile su se krvlju, otekle su toliko da sam jedva vidio. Nos i usta isto su Mi jako otekli, postali su veći nego su bili prije, do te mjere da su se sažalijevali zbog mog izgleda i oni najtvrđih srdaca, a to je bilo zbog prevelikih udaraca kojima su me udarali i zbog padova.

Moje čelo je bilo natečeno, iznad obrve je bila jedna velika rana uslijed udarca velikim kamenom, te je jako krvarila. Zubi su bili djelomično slomljeni, djelomično iskrivljeni zbog udaraca i padova, obrazi su bili crni, a cijelo lice je bilo takvo da više nisam naličio čovjeku. Moje tijelo je bilo izobličeno zbog patnji i udaraca, iz ruku Mi je tekla krv zbog ugriza kojima su Me grizli.

Noge su Mi bile zaprljane i crne, a nekoliko noktiju je bilo otkinuto, jer su Mi noge bile otečene i ranjene od konopaca koji su Me previše stezali. U takvom stanju vodili su Me u Jeruzalem i vikali, pljeskali, zviždali, vrijeđali Me i natjecali se tko će Me više mučiti kako bi učinili nešto što bi bilo drago pismoznancima i farizejima, koji su obećali dobru nagradu onima koji Me budu zlostavljali.

Posred tako okrutnog naroda svi su Me ostavili. Moji apostoli su pobjegli u strahu, samo su Me slijedili Petar i Ivan prepuni straha i gorčine. Petar je bio dosta daleko od Mene, zbog straha da će vidjeti i čuti tolike udarce i zlostavljanja kojima su Me tukli. Ja sam sve

trpio s velikom ljubavlju. Imao sam puno samilosti prema tim bijednicima koji su Me zlostavljali. Molio sam za njih Nebeskog Oca da im oprosti strašne grijehe. Paklenim bijesovima sam govorio u sebi:

«Iskalite vaš bijes na Meni buntovni duhovi, jer ćete ubrzo vidjeti tko sam Ja. Osjetit ćete što će vam se dogoditi.» Odlučio sam da ću baciti u okove Lucifera, potjerati sve paklene zlobne duhove i baciti ih u pakleni ponor nakon svoje smrti, kao što ćeš to čuti u svoje vrijeme.

Trpio sam sve ove patnje iz ljubavi za moju braću, za svakoga ponaosob, prema tome koliko je tko vrijeđao Nebeskog Oca. Ocu je bila iskazana dostojna zadovoljština. Ja sam Ga slavio, zahvaljivao Mu u ime sve moje braće i bio spreman trpjeti sve, Njemu za ljubav i za spasenje ljudskog roda. Molio sam da Mi pomogne u tolikim mojim mukama i patnjama. Otac Mi je dao snagu da sve trpim i neprestanim čudom uzdržavao Me u životu. Puno puta bih bio umro od tolikih udaraca, muke i patnje jer sam u ljudskoj naravi sve to doživljavao i osjećao. Božanstvo u njoj kao da je bilo prikriveno, kako bi bio lišen radosti zbog sjedinjenja Božanstva sa mojom ljudskom naravi. Otac je htio da sam u tom čistom trpljenju bez ikakve utjehe, ikakva olakšanja, kako bih mojoj braći udijelio Božansku utjehu u njihovim mukama i patnjama.

Dolazak u grad

Kada su Me preveli preko potoka Cedrona vukli su Me konopcima na način da sam doživljavao puno trpljenja u vodama Cedrona. Došli smo do grada, iako je već bila noć, došlo je puno ljudi da Me vide. Farizeji i pismoznanci su ih potakli na to, a još više pakleni duhovi. Kad sam došao počeli su Me vrijeđati, nazivali Me zavodnikom, vračem, govoreći:

«Na kraju si pao u ruke pravde i sada ćeš platiti za sve svoje vradžbine i laži.»

Na taj način su Me dočekali kada sam ulazio u grad. Oni koji su bili najzlobniji bacali su na Mene kamenje. Približavali su se kako bi Me pogodili, jer sam bio okružen vojnicima i službenicima Hrama, a nisu to mogli učiniti izdaleka. Bilo je i onih koji su Mi na leđa tovarili kamenje.

U trenutku ulaska u grad, tako izmučenom u duhu su Mi se pojavili svi oni nesretni ljudi koji će zloupotrebljavati dobročinstvo otkupljenja te će umrijeti neraskajani i tako predati same sebe u ruke paklenih neprijatelja, te će pasti u paklene ponore. Đavli će ih mučiti više nego je to shvatljivo bilo kojem čovjeku.

Vidio sam sve te njihove muke koje će oni kao bijednici trpjeti na tom mjestu kao i muke i patnje za njih pripravljene od sve vječnosti. Osjećao sam preveliku patnju vidjevši da će svi ili skoro svi oni koji Me muče, pasti u te paklene muke, zbog toga sam bio ogorčen.

Žarko sam želio da svi budu slobodni, prikazivao sam za njih i sve ljude, svoje patnje Nebeskom Ocu i molio Ga da se udostoji osloboditi ih tolike bijede, da im udijeli svoju svjetlost i milost. Vidio sam kako će Otac to i učiniti. Bio sam ogorčen vidjevši kako će se malo njih time okoristiti i kako će biti najveći broj onih koji će zloupotrijebiti milost.

U kući Ane

Kad su Me uveli u grad tako izobličenog i izmučenog odveli su Me u kuću Ane. To je bio prvi sud na koji sam bio doveden. Ana me čekao sa velikom željom da Me vidi, jer se već pronio glas da su Me službenici Hrama uhvatili i da su Me preko svake mjere mučili. Tako da su se svi radovali.

Bilo je puno pismoznanaca i farizeja koji su Me čekali, željeli su Me vidjeti da se raduju, ali i da Me vrijeđaju i zlostavljaju, jer je svakome bilo dopušteno da se prema Meni ponaša na najgori mogući način. Osjećao sam žalost što sam doveden na taj sud, jer sam već shvaćao svu težinu uvreda kojima će Me vrijeđati. Ipak, sve sam trpio da ispunim volju Nebeskog Oca i da mojim sljedbenicima ostavim primjer nepokolebljive krjeposti strpljivosti.

Ušao sam u kuću Ane, a apostol Ivan koji Me slijedio otišao je obavijestiti moju predragu Majku, da joj donese žalosnu vijest. Ona je već u duhu sve znala i vidjela. Bila je u prevelikoj muci, Ja sam osjećao veliku samilost prema njoj, što je samo povećavalo moju patnju zbog njenih nutarnjih muka i gorčina koje je proživljavala.

Petrovo zatajenje

Vidio sam da Me je i Petar slijedio i ušao u kuću onih koji su Me pratili. Petar je bio sav u strahu i ogorče. Htio je pobjeći, ali ljubav koju je osjećao prema Meni nije mu dopuštala ostaviti Me. Prestravljen, ušao je, u tom trenutku prepoznali su ga kao jednog od mojih učenika. Neka sluškinja ga je to pitala, a on je zatajio da je moj učenik. Trudio se da prikrije strah i žalost da pokaže, kako nije bio među mojim učenicima. Zatim je pošao bliže vatri da se ugrije jer je bilo hladno te noći. Tu je apostol Petar ponovno pao i tri puta Me zatajio kao što sam i prorekao. To se dogodilo kada sam bio pred Anom.

Pred Anom i Petrov plač

Kada sam došao pred Anom, on Me pogledao teškim, uznositim, oholim pogledom kao i drugi koji su tu bili prisutni. Htjeli su Me sažgati svojim pogledima, gledali su Me mutnim, zlim i prijetećim očima. Čudili su se vidjevši što sam već tako izobličen i sveden u tako loše stanje. Govorili su međusobno: *«Uistinu, svjetina je imala mašte kad je udovoljavala našim željama.»*

Stajao sam pognute glave, gledao u zemlju svezanih ruku, ponižen ali vedrog lica u dubokoj šutnji. Ana Me je pitao što se dogodilo s mojim učenicima. Pitao Me zbog toga, što je vidio da sam ostao sam u rukama svjetine i stražara, napušten od svih. U isti čas, Petar me zatajio. Možeš samo zamisliti, koliko sam gorčine osjetio na ovo pitanje, a on Me pitao da Mi se naruga. Nisam ništa odgovorio.

Moje srce je bilo pritiješnjeno patnjom zbog Petrove zataje koju sam osjećao. Molio sam Oca da ga prosvijetli, da mu pomogne shvatiti svoju zabludu. Uistinu Otac ga je prosvijetlio na pjev pijetla. Sjetio se onoga što sam mu prorekao. Gledajući ga u nutrini, opomenuo sam ga s puno blagosti i slasti. Na moje nutarnje riječi i ljubazni pogled, Petar se pokajao i gorko zaplaka govoreći sebi:

«O učitelju, kojega toliko ljubim, pao sam zbog pretjeranog samouvjerenja, zanijekao sam te u vrijeme Tvoje patnje kada trpiš, kako bi nam pokazao koliko nas ljubiš. Uistinu, Ti trpiš tako teške muke za spasenje naših duša.»

Ranjen u srcu od patnje, Petar je plačući otišao okajavati svoj grijeh. Odgovorio je na svjetlo milosti i nadao se oproštenju koje je odmah i zadobio.

Tako nije bilo s Judom izdajnikom. Kada je došao k sebi i shvatio svoj preteški grijeh, očajavao je. Time je nanio još veću uvredu beskrajnom Božanskom milosrđu. Nema takvog grešnika i toliko velikog grijeha, za koji raskajani grešnik ne bi po Božanskom milosrđu dobio oproštenje.

Zlobni Juda je vidio tolike udarce kojima su Me udarali službenici Hrama, shvaćajući da je on uzrok tolikim mojim patnjama, duša mu se ispunila gorčinom i očajem. S tim mu je bilo nemoguće živjeti. Imao je u sebi paklena mučenja, jer su se sve strasti uzburkale, one su ga iznutra kidale kao bijesni psi. Đavali su ga mučili očajem, poticali da se ubije, da se ne bi obratio kao Petar. Zbog Petrovog pokajanja pakleni neprijatelj je još više bjesnio, jer je on nastojao da svi padnu i propadnu.

Udarac po licu

Bio sam pred Anom, kao što sam i kazao, trpio sam u velikoj gorčini. Vidjevši kako neću odgovoriti na pitanje gdje su moji učenici, a Ana je to pitao je jer je znao da Me je jedan od njih izdao i predao u njihove ruke. Na takav način me mislio ismijavati i još više povećati moju gorčinu, potaknuti Me da se žalim na njih. Vidjevši da ništa ne odgovaram pitao Me još strožim glasom; koji je moj nauk, što sam naučavao.

Odgovorio sam mu na to da sam Ja uvijek javno učio, te neka pita one koji su bili prisutni, koji su Me puno puta došli slušati. Prisutni kao da su bili povrijeđeni zbog ovih riječi. Nisu mogli reći ništa lošeg protiv Mene, budući da je moj nauk bio svet, a sva moja djela savršena. Zbog toga su bjesnjeli, a jedan sluga podižući ruku, zadao Mi je teški udarac po licu govoreći:

«Tako odgovaraš vrhovnom svećeniku!»

To je bio onaj zlobnik kojemu sam izliječio uho u Getsemanskom vrtu, a zvao se Malko. To je bio jedan od zlobnika koji su imali tvrđe srce. Tom užasnom šamaru svi prisutni su se radovali govoreći: *«O slugo, uistinu si vrijedan i jak duhom.»* Pljeskali su rukama, radovali se, bezobrazno se smijali, pa i sam vrhovni svećenik.

Ovaj teški udarac je potresao cijelu moju glavu, a već sam oslabio od drugih udaraca i padova. Izranjavano lice ponovno je prokrvarilo, zbog jakog potresa još više je oteklo da sam izgledao sve više izobličen. Taj sluga je sve pozvao da Me gledaju, ismijavaju i rugaju se.

Eto moja zaručnice, u kakvo sam stanje bio doveden u Aninoj kući. Šamaran kao da sam najgori zločinac, a udarao Me jedan bijedni sluga. Nitko od prisutnih ga nije opomenuo zbog njegove presmionosti, naprotiv svi su ga hvalili, pljeskali mu. Takva je bila oholost, mržnja i zavist, koju su ti zlobnici imali prema Meni, kao da im je izgledalo dopušteno nanositi Mi svaku nepravdu. Tada sam govorio tome sluzi:

«Ako sam loše govorio pokaži Mi. Ako sam dobro govorio zašto Me onda udaraš?»

To sam mu kazao podložnim i poniznim glasom, a on koji Me puno puta slušao u Hramu, neka iznese svjedočanstvo o mojim riječima ako je nešto bilo loše u njima. Ali to nije mogao utvrditi, jer sam uvijek sve samo dobro govorio.

Pitao sam ga dakle, zašto Me udara, ne bi li došao sam sebi, pokajao se zbog svojih teških zabluda i grijeha, ali sluga je otvrdnuo još više nego prije, iako sam bio spreman oprostiti mu i želio sam njegovo obraćenje. Molio sam Nebeskog Oca ne samo da zadrži kaznu koju je zasluživao za takvo teško ponašanje, nego da mu oprosti. Ali on zlobnik, nije odgovorio na milost Božjeg prosvjetljenja.

U trenutku tog užasnog udarca vidio sam sve one u povijesti koji će nasljedovati ovog zlobnika i nezahvalnika, koji nakon što je zadobio dobročinstvo da sam mu ozdravio i zaliječio uho, teško Me je udarao u prisutnosti velikog svećenika. Vidio sam s puno užasa, mnogu moju braću, koji nakon što su dobili tolike milosti, kako će teško vrijeđati Nebeskog Oca, javnim uvredama i skandalima, ismijavati se i izrugivati milostima moga Nebeskog Oca,

kao i stvarima iz Božje službe. Zli ljudi će im pljeskati na tim zlim djelima. Zbog toga sam osjećao preveliku gorčinu. U ljudskoj naravi bio sam zbunjen zbog onog udarca, trpio sam jako, ali sam to prikazao Nebeskom Ocu kao nadoknadu za teške uvrede kojima su Me vrijeđali. Otac je primirio svoju srdžbu i zadržao je kaznu prema ovom nesretniku. Ja sam Mu prikazivao ove boli kao nadoknadu za sve one, koji će ga nasljedovati u ovom svetogrđu. Molio sam Ga da svima oprosti i udijeli im milost, da spoznaju svoje zablude, pokaju se i dođu k sebi. Vidio sam kako će se malo njih time okoristiti. Najveći broj njih će ostati u svom otvrdnuću i zlobi. To je za Mene bila uistinu, prevelika gorčina.

Ostavio sam uzvišeni primjer svojim sljedbenicima da strpljivo trpe udarce Meni iz ljubavi, i molio Oca da im udijeli milost da to mogu činiti. Otac će im to i dati, a uistinu malo će biti onih koji će to provoditi u djelo i okoristiti se tom milošću. Više će biti onih koji neće htjeti trpjeti i koji će se radije osvećivati.

Vidiš moja zaručnice, mali je broj onih koji će Me nasljedovati i imati Mene za uzor. To Mi je uzrokovalo okrutnu i jako veliku gorčinu. Ponašanje prema Meni u prisutnosti Ane, pripravljalo je moje Srce za trpjeti još veće muke i prezire. Govorio sam Nebeskom Ocu:

«Oče moj, spreman sam sve trpjeti da u potpunosti bude zadovoljeno tvojoj Božanskoj pravdi. Uzimam na sebe grijehe sve moje braće i spreman sam dati potpunu zadovoljštinu. Samo Te molim, Moj Oče za tvoju pomoć da ublažiš svoju pravednu srdžbu prema svima onima koji Te vrijeđaju i ponašaju se tako loše prema Meni. Ublaži Nebeski Oče svoju srdžbu, jer ne znaju što čine.»

Otac je na ove moje molitve smirio svoju srdžbu. Dana Mu je zadovoljština, iako je neprestano bila izazivana srdžba Božanske pravde, zbog mnogih uvreda kojima su Me vrijeđali. Molio sam Oca da se udostoji dati slične osjećaje svim mojim sljedbenicima, da Me nasljeduju, da budu spremni trpjeti sve muke i prezire, te da mole za one koji ih vrijeđaju. Otac je dao tu milost svim mojim sljedbenicima. Vidio sam one koji će se tom milošću okoristiti i zadobiti pripravljenu nagradu, mnogi će to zloupotrebljavati, odbijajući Me nasljedovati u ovome. Bio sam ogorčen vidjevši, kako samo po sebi slabo stvorenje, odbacuje provoditi u djelo ono što sam Ja činio, Ja njihova glava, Učitelj i istinski Sin Božji.

Privode Ga do Kajfe

Nakon što su se tako prema Meni ponašali, Ana je naložio službenicima Hrama da Me odvedu od njega, jer više nije mogao podnositi trpljenje koje mu je uzrokovalo gledanje Mene, koji sam bio tako izmučen i izobličen, doveden do stanja da više nisam izgledao kao čovjek zbog udaraca koje sam primio.

Odveli su Me izvan kuće, zviždali su, vrijeđali, udarali, tukli me konopcima i lancima i vodili Me do Kajfe, koji Me je nestrpljivo čekao zajedno sa mnoštvom pismoznanaca i farizeja. Svi su Me željeli vidjeti i zlostavljati.

Neprijatelji, đavli bili su jako iznenađeni, nisu mogli shvatiti otkuda dolazi toliko moje strpljenje, podnošljivost i poniznost. Bojali su se da sam Ja uistinu obećani Mesija, jer kreposti koje pokazujem i prakticiram u tim uvredama, mukama i patnjama bile su iznad svake ljudske moći. Đavli, oholi kakvi jesu, nisu se mogli uvjeriti da sam uistinu Sin Božji, i da sam se kao takav, toliko ponizio, postao manji od čovjeka, pa su se trudili poticati one koji su Me vodili da Me uvijek muče na sve nove načine. Govorili su:

«Ako je ovo uistinu čovjek na kraju će popustiti i pasti, barem u nestrpljenju. A ako je Sin Božji, nemoguće da se neće osvetiti za tolike uvrede koje Mu se nanose. Zbog toga ćemo nastaviti poticati službenike Hrama i sve druge protiv Njega da shvatimo tko je on.»

Uistinu, poticali su sve više zlobnika protiv Mene, da Me muče na sve najokrutnije načine. Oni su to činili bez ikakve samilosti, kao da sam Ja neukroćena divlja životinja, a ne čovjek. U njima nije bilo niti malo humanosti prema Meni.

Poticaj mojoj zaručnici

Čula si, o moja zaručnice, što sam sve trpio kada su Me uhvatili neprijatelji; udarce, uvrede, muke, sve što sam trpio na sudu. Dao sam ti primjer poniznosti i blagosti, tebi i svoj mojoj braći i sljedbenicima.

Tako trebaš sve trpjeti sa velikim strpljenjem i velikodušnošću, ne bježeći od prigoda da Me nasljeduješ trpeći. Jesi li shvatila šutnju koju treba zadržati za vrijeme uvreda koje ti se nanose, način kako trebaš govoriti kada je potrebno da govoriš? Čula si kako trebaš moliti Nebeskog Oca za one koji te vrijeđaju i prikazivati svoje patnje kao zadovoljštinu za tolike uvrede koje primaš od onih koji te vrijeđaju.

Pazi, u svjetlu milosti koju ti daje Nebeski Otac da Me nastojiš savršeno nasljedovati, uvijek imaj u duhu koliko sam Ja, iako Sin Božji, trpio i sve ono što sam ostavio tebi i svojim sljedbenicima, kao rijetki uzor i primjer kako se trebate ponašati u sličnim prigodama.

Nikada odbiti patnju i trpljenje koji ti dolaze i gledaj Mene koji sam tvoj primjer, koji sam cijelim svojim životom vršio ono što sam naučavao, a u vrijeme moje Muke to sam sve provodio u djelo na divan način.

Nikada nemoj gubiti povjerenje u Božje milosrđe, iako shvaćaš da si grešnik i sve potiči na povjerenje da sam spreman oprostiti i najteže uvrede. S tolikom velikodušnošću sam prikazivao svoje patnje i tražio sam oproštenje za Judu izdajnika i Malka, i za sve one koji su Me mučili.

Ti Me nasljeduj, moja vjerna zaručnice, ne samo praštajući bližnjima uvrede nego za njega prikazuj i svoje patnje, da se ublaži Očeva srdžba i da im oprosti. Moli oproštenje za njih i to dobroga srca, gorljivo, moli za njihove duše da se spase i vrate u prijateljstvo Božje. Kada vidiš da Otac uslišava tvoje molitve, raduj se i zahvaljuj Mu u ime svih onih koji će zadobiti milosti koje ti za njih moliš.

Šesto poglavlje: Kako je Sin Božji bio odveden pred Kajfu gdje su Ga osudili na smrt; trpljenja i muke one noći, lažni svjedoci i sve ono što je On činio u svojoj nutrini dok Ga nisu odveli do Pilata

Odlazak Kajfi

Kad su Me izveli iz Anine kuće, odveli su me Kajfi gdje su me mnogi čekali, jer se nisu htjeli ići odmoriti prije nego što Me vide. Iako su već znali da sam uhvaćen tj. u rukama stražara vezan, ipak su htjeli to zadovoljstvo i utjehu da Me vide vlastitim očima. Službenici Hrama su Me vukli ulicama u velikoj žurbi. Uistinu, došle su neke osobe da ih obavijeste i požure jer me vrhovni svećenik nestrpljivo iščekivao, jer je zatim htio otići otpočinuti.

Kako su Me snažno vukli često sam padao na zemlju jer je moja ljudska narav jako oslabila zbog patnji koje sam trpio. Uslijed udaraca i povlačenja konopa ustajao sam, vrijeđali su Me, loše postupali prema Meni, a narod koji ih je čuo okrenuo se protiv Mene. Nitko nije imao samilosti sa Mnom te su još i govorili:

«Pao je u ruke pravde, otkrilo se tko je. Tko bi to ikada mislio? Naši su glavari imali razloga da Ga toliko mrze.»

Bilo je i onih koji su s prozora pratili moj prolaz vrijeđajući Me i ismijavajući. Među njima je bilo i mnogo onih koje sam izliječio od raznih bolesti. I među onima koji su Me tukli i mučili bilo je i onih koje sam prije izliječio i ozdravio. Vidjevši toliko okrutnost i nezahvalnost osjećao sam veliku gorčinu.

Budući je moja kosa bila uredna i duga kao da su se natjecali tko će Mi je više čupati. Tako su Me čupali i vukli do mjere da se nije razlikovalo ništa osim, koje je boje moja kosa. Uistinu, sve su izobličavali, sve što im je moglo izgledati privlačno na Meni, jer su tako htjeli pobuditi užas onih koji gledaju. Tolika je bila njihova zloba.

Prikazivao sam sve ovo Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su Mi nanosili. Prikazivao sam također ovu izobličenost do koje su Me doveli kao zadovoljštinu za uvrede koje Mu nanose moja braća, kako bi se svidjeli stvorenjima. Gledao sam s gorčinom i govorio:

«Evo, koliko Me koštaju vaši isprazni ukrasi, želja da se svidite stvorenjima. Evo, sve trpim kako bi zadovoljio Božanskoj pravdi za vaša isprazna zadovoljstva. Kada bi barem bila u vama spremnost da odgovorite na ljubav kojom Ja plaćam vaše dugove pred Bogom, da se trajno sjećate koliko sam trpio za vas.»

Vidjevši kako će najveći broj ljudi zaboraviti na patnju koju sam podnosio za njih, osjećao sam veliku gorčinu. Moja zaručnice, često sam se žalio mojoj braći, ovisno o vrsti trpljenja koju sam podnosio. Vidio sam kako ne odgovaraju na moju ljubav i kako su nezahvalni za toliku dobrotu. Moje Srce je trpjelo veliku muku, jer je željelo da se svi okoriste milostima koje sam izmolio kod Nebeskog Oca i da odgovore na ljubav koju sam imao prema njima, za dobročinstva koja sam im iskazivao.

Nebeskom Ocu prikazao sam samoga sebe, sav izobličen, molio sam da se udostoji dati mojoj braći milost i svjetlost da shvate svoje zablude i urede dušu kako bi se Njemu svidjeli, a ne da se tijelom svide stvorenjima.

Vidio sam kako će to Otac učiniti i mnogi će se okoristiti odričući se ispraznosti svijeta. Trudit će se živjeti skromno obučeni, nasljedujući Mene koji sam bio siromašan i ponizan. Jako sam trpio i bio ogorčen vidjevši veliko mnoštvo osoba koje su izgubljeno išle za ispraznostima svijeta. Ono što Me je najviše žalostilo je da se i oni koji se nazivaju mojim sljedbenicima gube i slijede ludosti i ispraznosti koje ne služe ničemu osim da hrane njihove strasti i sebeljublje. One su protivne volji Nebeskog Oca, a time su lišeni onih prekrasnih i plemenitih uresa koje bi On bio dao njihovim dušama.

Na putu do Kajfine kuće trpio sam mnoge uvrede. Približavajući se kući velikog svećenika, u svojoj ljudskoj naravi osjećao sam veliku odbojnost, prezir i zlostavljanja koja su pripravljena za Mene. Potaknut ljubavlju, ipak sam sve trpio predan volji Nebeskog Oca išao sam, trpeći iz ljubavi za spasenje moje braće.

Na moj dolazak na prozorima kuće velikog svećenika, bilo je mnogo ljudi, jer je buka mase bila takva da se odmah proširila ta vijest. Tu noć bili su na prozorima i nisu se bojali hladnoće, niti im je nedostajalo sna, kako bi udovoljili velikom svećeniku, pismoznancima, farizejima i njihovoj posluzi.

Ja sam bio uvelike ogorčen, jer su pred moj duh došli svi oni koji će bdjeti i trpjeti zbog ispraznih zadovoljstava. Prepuštali su se lošim strastima, umjesto da se brinu za spasenje svojih duša i za službu i slavu Nebeskog Oca. Za to nisu htjeli ništa trpjeti, a izgledala im je jako teška svaka, pa i najmanja neudobnost i patnja.

Molio sam zato Nebeskog Oca da ih prosvijetli, da im udijeli da shvate i odmah spoznaju prevaru i ispraznosti u kojima žive. Vidio sam kako će to Otac učiniti, mnogi će se okoristiti Božanskim svjetlom, prihvatit će trpjeti neugodnosti i patnje za svoje vječno spasenje i slavu Nebeskog Oca, na tome sam Mu zahvaljivao. Osjetio sam i veliku gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti to Božje svjetlo i neće se obraćati, zbog svojih ispraznih zadovoljstava i hirova će puno trpjeti. Ja sam prikazivao Ocu ovu noć, kako bi moje bolno bdijenje bila zadovoljština za njihove grijehe.

Pred Kajfom

Kada sam ušao u kuću velikog svećenika Kajfe, oni koji su bili prisutni počeli su slaviti, pljeskali su od radosti kako bi se svidjeli pismoznancima i farizejima koji su Me čekali. Ušavši u kuću gledao sam ispred sebe. Bio sam zbunjen i sav izobličen zbog stanja u koje sam doveden zbog zlostavljanja. Sam, potpuno ostavljen od svih, bio sam u rukama mojih neprijatelja, svi su bili protiv Mene. Nije bilo niti jednoga koji je imao samilosti sa Mnom.

Bio sam zbunjen vidjevši kako sam bio izobličen u svom licu. Htio sam trpjeti sve muke koje bi normalan čovjek trpio da se nađe u tako žalosnom stanju. Trpeći sve to, osjećao sam samilosti prema svojim sljedbenicima koji će iz ljubavi prema Meni i zbog Mog imena trpjeti muke, patnje, zbunjenosti. Molio sam Oca da im udijeli milost, krjepost, snagu da velikodušno trpe kao što sam Ja trpio njima za ljubav.

Sudac je sjedio na prijestolju ozbiljnog izgleda, preohol. Okolo, u toj velikoj sali sjedili su pismoznanci i farizeji, svi ozbiljni pokazivali su autoritet nada Mnom. Gledali su Me bijesnim i mutnim očima, izgledalo je kao da Me žele ubiti svojim pogledom. Iako sam bio u tako lošem stanju i izobličen, pogled na Mene, u njima je povećavao mržnju i želju da Mi se osvete jer sam postao predmetom njihove srdžbe i bijesa.

Ispitivanje i osuda

Bio sam kao krotko janje usred vukova grabežljivaca u prisutnosti pokvarenog suca koji Mi je postavljao razna pitanja. Ja mu nisam odgovarao, jer su sve bile lažne optužbe, a oni koji su Me optuživali bili su okrutni lažljivci. Svi su bjesnjeli, jer nisam ništa odgovarao.

Bilo je onih koji su govorili velikom svećeniku, budući da sam dvoličnik, da ne odgovaram, jer da se smatram nevinim te da očekujem da Me i on kao sudac takvim treba smatrati. Govorili su da sam u tom poniznom stavu izvana, ali da sam uistinu ohol, Ja koji sam bez ikakvih obzira opominjao sve kad sam propovijedao u Hramu.

Svi prisutni iznosili su svoja različita mišljenja protiv Mene. Bilo je mnogo onih koji su Me lažno optuživali, smatrali Me prevarantom, lažljivcem, oholicom, zavodnikom, opsjednutim, prijateljem javnih grješnika i ljudi na lošem glasu, da sam s njima jeo i pio, da želim biti kralj i zato se nazivam Sinom Božjim.

Govoreći sve ovo i druge stvari, popratili su to prezirnim proklinjanjem, pregovaranjem, klevetanjem. Nakon što su iskalili svoj bijes, Ja sam sve slušao u šutnji i prikazivao Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za njihove teške grijehe. Tada Me na kraju veliki svećenik u ime Boga živoga upita da kažem jesam li uistinu Sin Božji kao što je čuo da govore o Meni.

Pitao Me je, ne zato što je htio znati istinu, nego jer je to htio čuti pred svima iz mojih usta; ako Ja to ispovjedim imao bi razlog osuditi Me, a ako ne kažem imao bi razlog

ismijavati Me, posramiti Me u prisutnosti svih. Iako su njegove nakane bile zle odgovorio sam na ovo pitanje zbog poštovanja i časti koju sam imao prema Božjem imenu. Ispovjedio sam otvoreno da to jesam, da će Me vidjeti kako dolazim na oblacima kako bih sudio svijetu.

Nakon što sam ispovjedio ovu istinu oni su toliko zviždali, lupali rukama, vrijeđali Me, ta je dvorana bila kao neko mjesto zbunjenosti ili osvete. Rasrđen zbog odgovora, pun bijesa veliki svećenik je rekao:

«Pohulio je, kriv je i zbog toga mora umrijeti.»

Svi okupljeni su glasno vikali da sam kriv i da moram umrijeti. On je rastrgao svoje haljine kao znak srdžbe i osvete. Zapovjedio je da Me zatvore ostatak te noći.

Riječi koje sam kazao, da sam uistinu Sin Božji, pismoznanci i farizeji uzeli su kao povod da vjeruju da su sve druge laži kojima su Me optuživali istinite. Govorili su vrhovnom svećeniku: *»Čim ovaj nije odbacio iskaz za ovu optužbu, on je kriv i za sve druge stvari.»* To su tako smatrali, a Ja nisam htio pregovarati, nego sam šutio.

Među svim onim lažima koje su protiv Mene govorili na ovom sudu, dvije su bile istine. Prvo, da sam se nazivao Sinom Božjim, to jest da sam Boga zvao svojim Nebeskim Ocem, drugo da sam jeo s grešnicima. To se dogodilo nekoliko puta, ali ne zato što sam bio od onih kojima se sviđa jesti i piti, kao što su to oni govorili. Uistinu cijeli moj život je bio jako umjeren, puno sam trpio, bio sam gladan i žedan, a moja uobičajena hrana su bili kruh i voda. Jeo sam s grešnicima, jer sam ih htio obratiti. Jeo sam s njima da vide moj način života, da budu poučeni. Nisam htio propustiti prigodu koju sam imao da ih poučim.

U potpunom strpljenju trpio sam sve uvrede i lažne optužbe kako bi svojoj braći ostavio primjer; puno puta treba šutjeti i trpjeti. Kada je potrebno govoriti zbog slave Božjeg imena treba otvoreno govoriti kao što sam i Ja činio, javno ispovjedajući da sam uistinu Sin Božji, znajući da će Me ova istina stajati mnogih ismijavanja, uvreda i da će Me potom osuditi na smrt.

U tom trenutku vidio sam sve one koje će ispovijedati moje Ime, govoreći da su kršćani, zbog toga će trpjeti velike muke od tirana, neprijatelja vjere, neki će biti osuđeni i na smrt. Osjetio sam veliko ogorčenje zbog svih njih, vidio sam one koji će umrijeti ispovijedajući moje Ime, sve muke koje će morati trpjeti, vidio sam svakog ponaosob. Tada sam u nutrini osjetio svu onu muku koju će oni trpjeti u svojim tijelima. Prikazivao sam to Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu, moleći Ga da se udostoji ublažiti njihove patnje zbog boli koje sam Ja trpio. Molio sam da im udijeli jakost, velikodušnost u trpljenju, ustrajnost do kraja, vidio sam kako će to Otac učiniti te sam Mu zahvaljivao.

S velikom gorčinom vidio sam i sve one koji će se odreći vjere. Kako je bila velika moja patnja vidjevši da je Nebeski Otac tako obeščašćen, vidjevši nenadoknadiv gubitak njihovih duša. Zbog toga sam Nebeskom Ocu prikazao ovu svoju patnju i molio Njegovu pomoć, svjetlo i milost za sve one bijednike. Vidio sam kako će Otac sve to i dati te kako će se mnogi zbog toga obratiti i doći k sebi te sam zahvaljivao Ocu. Osjećao sam gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će ostati otvrdli u nevjernosti, te će zbog toga bijedno propasti.

U zatvoru

Sudac je naredio da budem doveden ispred njega i da provedem ostatak noć u zatvoru kako bi Me dobro čuvali da ne pobjegnem iz njihovih ruku. Vodili su Me i putem tukli, uveli su Me u jednu prljavu prostoriju punu smeća.

Pismoznanci i farizeji ostali su kako bi se savjetovali sa velikim svećenikom što će učiniti sa Mnom. Dogovorili su se da će Me sljedećeg jutra odvesti kod Poncija Pilata koji je bio upravitelj i sudac. Potrudili su se pronaći lažne svjedoke da Me optuže kako bi zadobili da budem osuđen na smrt na križu. To je bila najsramotnija i najokrutnija smrt na koje je sudac osuđivao samo najveće zločince. Na tu smrt Me oni nisu mogli osuditi. Nakon ovih dogovaranja otišli su na odmor.

Ali, neki se nisu htjeli niti okrijepiti, niti odmoriti dok Me ne vide na križu. Zato, kada su izašli iz kuće velikog svećenika otišli su naručiti izgradnju križa, drugi su tražili čavle da bi nakon Pilatove osude mogli odmah nastaviti sa izvršenjem kazne, tako da im ništa ne nedostaje. Bilo je onih koji su ostali u Kajfinoj kući i tu proveli cijelu noć kako bi imali zadovoljstvo vidjeti Me vlastitim očima kada Me budu ponižavali i mučili. Uistinu, oni zlobni službenici pravde vidjevši kako su farizeji bili jako zadovoljni što Me zlostavljaju trudili su se i natjecali tko će Me više mučiti. Sam đavao ih je na to poticao, počevši od najmlađih.

Koliko sam patnje pretrpio, moja zaručnice, u toj bolnoj noći. Nema razuma koji to može shvatiti. Kao što bijedna stvorenja smatraju dopuštenim noću činiti svaku vrstu grijeha, tako su i ti zlobnici smatrali dopuštenim da Me zlostavljaju svim vrstama mučenja i patnje. Sve sam strpljivo podnosio i prikazivao Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje Mu noću nanose moja braća. U toj noći sve sam vidio i za sve sam trpio, kao što ćeš čuti.

Prekrili su Mi oči, nazivali Me lažnim prorokom, govorili da je došlo vrijeme da pokažem svoje proroštvo te su Me počeli udarati šakom u glavu, leđa, prsa i pitali da pogodim tko Me je udario. Drugi su Me udarali nogama, neki štapovima, neki vukli za kosu, čupali Mi bradu ili Me vukli za uši govoreći Mi:

«Veliki proroče, pogodi tko Te udario?»

Neki su skinuli cipele i njima Me udarali kao znak prezira. Drugi su Mi gazili po nogama, neki su priklješćivali moje tijelo rukama i oko pojasa, te su Me jako stiskali, neki su Me šamarali. Ja sam, moja zaručnice toliko bio izudaran, ali sam u potpunoj šutnji i strpljivosti sve podnosio. Okretali su Mi vratom, okretali Me na sve strane. Puno sam trpio zbog tih udaraca i zlostavljanja. Istovremeno sam već gledao, kao što sam kazao, sve uvrede koje se nanose Nebeskom Ocu u noćima punim grijeha. Prikazivao sam Mu svoju patnju, za svu moju braću, kao zadovoljštinu za sve dugove koje su ljudi imali prema Nebeskoj pravdi.

Bezumno zlostavljanje

Službenici Hrama nakon što su Me na takav način neko vrijeme mučili, umorili su se, skinuli su Mi smrdljivi povez sa očiju i posjeli Me. Počeli su govoriti, budući da sam se smatrao kraljem, trebaju Mi iskazati dostojnu čast.

Uistinu potaknuti od paklenih đavola, počeli su Me prezirati i pozdravljati Me okrećući Mi leđa. Natjecali su se tko će Me više ismijavati, a zatim Mi pljuvali u lice. Neki su se trudili pronaći što više prljavštine kojom su Me zatim snažno gađali u lice. Toliko su pljuvali po Meni da su pljuvačkom prekrili cijelo moje lice, tako da su Mi i oči bile pune pljuvačke. Više nisam mogao ni gledati, a nisam mogao očistiti lice jer su Mi ruke bile vezane otraga. Napunili su Mi i usta kao da će Me ugušiti.

Bili su tako lošeg zadaha da je to uzrokovalo velike protivštine i odbojnost mojoj ljudskoj naravi te sam trpio jako veliku muku. Pljuvali su Me i vrijeđali govoreći:

«Trebamo uvećati ljepotu tvoga lica, Ti si zbog svoje ljepote želio da Te svi ljube, časte i poštuju. Primi sada ovo kao znak tog čašćenja, ukras tvojoj ljepoti i lijepom izgledu. Kao što je bilo lijepo tvoje lice tako je sada u potpunosti izobličeno. Sada možeš ići i izgoniti

zle duhove jer je tvoj izgled takav da bi i oni bježali zbog užasa. Idi sada i privlači za sobom cijela naselja svojim pogledima.»

To su Mi sve govorili udarajući Me bez prestanka i bez da su se zbog toga umarali. Sami pakleni đavli su ih poticali i davali im snagu. Vidjevši moje veliko strpljenje još više su bjesnjeli. Nisu mogli shvatiti tko sam te su poticali ljude da Me muče i pronalaze uvijek nove načine za to, da Me vrijeđaju i muče svim onim što su u svojoj zlobi mogli izmisliti. To su sugerirali čuvarima, da Me najviše moguće žaloste. Oni su bili spremni sve to učiniti kao što im je bilo sugerirano.

Đavli se nikada nisu mogli oduprijeti mojim zapovijedima, nisu mogli biti u mojoj prisutnosti, jer im je to uzrokovalo veliku muku. Zbog toga su bježali od Mene, osjećali su veliku silu na sebi tako da su gubili svoje snage i bili kao potpuno poništeni i oboreni, a nikada nisu mogli shvatiti otkuda to od Mene dolazi. Tako su doživljavali moju prisutnost za cijelo vrijeme koje sam proveo s ljudima.

U vrijeme moje muke bili su slobodni, imali su svu svoju snagu u svom bijesu da ju iskaljuju na Meni, služeći se ljudima službenicima i čuvarima. Otac je dopustio, a Ja sam se htio podložiti njihovim bjesovima da bih ovim svojim trpljenjima mogao zaslužiti za svu svoju braću, milost da budu oslobođeni paklenih bjesova i đavola, da mogu biti potjerani, a ljudi oslobođeni. Uistinu, zli duhovi koji su bili lišeni sve svoje snage i moći nisu mogli ništa učiniti osim onoga što im je dopuštao Nebeski Otac zbog svojih uzvišenih ciljeva.

Zbog toga sam jako puno trpio sve ono što su mogli izmisliti ti zli duhovi. Prikazivao sam Ocu, moleći Ga da se udostoji dati svoj mojoj braći krjepost i duh da nadvladaju zle duhove, da ih potjeraju od sebe, da oni nemaju nikakvu moć i vlast nad bilo kime. Vidio sam da će mnogi na različite načine biti mučeni od zlih duhova, a moj Otac to dopušta zbog svojih uzvišenih ciljeva i zbog toga sam trpio i molio Oca da udijel snage onima koji će trpjeti te muke i oslobodi ih iz ruku paklenog neprijatelja.

Vidio sam da će Otac to učiniti te sam Mu na tome zahvaljivao, ali sam bio i ogorčen vidjevši kako će mnogi zauvijek ostati pod utjecajem đavla i biti mučeni od paklenog neprijatelja. Duboko sam se klanjao sudovima Nebeskog Oca, Njegovim Božjim dopuštenjima i molio Ga za milost da pomogne svima onima koji budu trpjeli te muke, vidio sam kako Otac to i čini te sam Mu zahvaljivao u ime svih ljudi.

Okrutni čuvari na kraju su se zabavljali tako, da su Me udarali i gurali s jedne na drugu stranu. Sjeli su na klupu, hvatali Me za kosu i podizali u zrak, a zatim Me bacali na zemlju. Tolika su bila mučenja i udarci koje sam primio te noći. Kad Me Božanstvo koje je bilo u Meni, ne bi uzdržavalo u ljudskosti naravi, već bih više puta umro zbog svih tih patnji, jer je moja ljudska narav bila jako osjetljiva. Još je veća bila moja nutarnja muka i patnja koju sam trpio vidjevši uvrede koje se nanose Nebeskom Ocu i nezahvalnost stvorenja za koja sam trpio. Vidio sam u duhu i patnje moje predrage Majke koja je vidjela i osjećala sve to u svom srcu koje je toliko ljubilo i bilo ožalošćeno. Nisam nalazio nikakve utjehe u svojim mukama, ni u vanjskim ni u nutarnjim. Možeš samo zamisliti koliko je bila velika moja patnja i gorčina, a sve sam to prikazivao Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su Mu se nanosile.

Lažni svjedoci

U međuvremenu neki su pismoznanci skupili lažne svjedoke da Me optuže pred Pilatom kako bi Me osudio na smrt. Obećali su im veliku nagradu. Iako njihove optužbi nisu bile dovoljne, da bi Me mogli osuditi na smrt ipak su govorili:

«Tu je i naš autoritet, tako da će on učiniti ono što tražimo.»

Sve sam vidio i slušao i sve to je pojačavalo muku i gorčinu mog Božanskog srca koje je bilo uronjeno u more patnje i žalosti, bez ikakve utjehe. Jedini razlog mojoj utjesi je bio taj što sam sve patnje prikazivao kao potpunu zadovoljštinu za sve ono čime se vrijeđala Božanska pravda, za sve grijehe ljudskoga roda. Vidio sam kako je Božanska pravda neprestano izazivana i srdita zbog stalnih uvreda ljudi i to je za Mene bila jedna okrutna gorčina.

Bilo je puno optužbi koje su ti zlobni ljudi pripravljali protiv Mene. Poticali su svjedoke što trebaju kazati, kako su Me čuli da govorim da ću u tri dana razoriti i napraviti hram; neka kažu kako sam govorio da ne treba plaćati porez i da sam tražio da Me proglase kraljem, da sam zavodio narod, opominjao i propovijedao bez da Mi je itko dao kakvo poslanje ili autoritet; da sam bio opsjednut đavlom i posredstvom njega činio mnoga čudesa. Lažni svjedoci obećali su sve to reći pod zakletvom, ako bude potrebno. Pismoznanci su se tome jako radovali, pa je izgledalo kao da su već postigli svoju nakanu, da Me se osudi na smrt.

Ja sam sve to trpio i kušao veliku gorčinu, prikazivao se Ocu spreman trpjeti sve kao zadovoljštinu za mnoge velike uvrede koje Mu nanose moja braća, posebno oni koji će lažno svjedočiti protiv nevinih. Sve njih sam tada imao pred svojim očima u svom duhu i zbog njih sam trpio veliku bol i ogorčenost. Molio sam Oca da ih snagom moje patnje i muke prosvijetli da spoznaju svoje velike zablude i grijehe, te im udijeli milost da se promijene i čine pokoru.

Vidio sam kako će Nebeski Otac to i učiniti, kako će se neki obratiti i priznati svoje laži čineći dostojnu pokoru, te sam Mu zbog toga zahvaljivao. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati u svojim zabludama i lažima.

Molio sam Oca da nevinima udijeli svoju milost, krjepost i snagu da trpe sve te laži i klevete, da strpljivo sve podnose, kao što sam Ja trpio sve iz ljubavi prema mojoj braći i kao nadoknadu za njihove grijehe. Nebeski Otac je učinio ono što sam molio. Vidio sam na kraju kako će se utvrditi njihova nevinost, te sam na tome zahvaljivao Ocu u ime svih.

Iako sam neprestano bio udaran i zlostavljan, nisu mi dopuštali ni trenutka predaha, nisam propuštao moliti Oca za svu moju braću i prikazivati kao zadovoljštinu sve što sam trpio za njihove grijehe, ne isključujući iz toga niti one koji su Me ostavili i mučili s toliko zlobe i okrutnosti. Molio sam Oca da se udostoji udijeliti milost mojim sljedbenicima koji Me nasljeduju tj. kada ih zle osobe budu mučile i uznemiravale da to prikazuju Nebeskom Ocu, moleći Ga i za one koji su njihovi progonitelji i mučitelji.

Vidio sam da će im Otac dati tu milost, a oni će se okoristiti njome, te sam Mu zahvaljivao. Osjećao sam veliku gorčinu vidjevši svoje sljedbenike koji će trpjeti tolike muke i progone te sam molio Oca da se udostoji utješiti ih u njihovim patnjama, a Ja sam bio zadovoljan da budem bez bilo kakve utjehe. Vidio sam kako će to Otac učiniti s očinskom ljubavlju i ispunjavati njihove duše utjehom posred tih muka i patnji, te sam Mu zahvaljivao. Doveli su Me do toga da sam bio u stanju koje budi samilost u svima onima koji bi Me vidjeli, ali u srcima tih zlobnika nije bilo ni samilosti, niti ljubavi jer je njihovo srce prema Meni postalo kameno.

Kada je svanulo svi su došli u Kajfinu kuću da Me vide. Pismoznanci i farizeji vidjevši kako sam doveden u stanje takve izobličenosti počeli su se smijati i izrugivati Mi se, prezirali su Me, a hvalili čuvare i službenike pravde koji su bili tako odlučni da Me dovedu u to bijedno stanje.

Molitva za pomoć

U svojoj ljudskosti nisam više mogao izdržati, te sam molio Oca za pomoć da bi mogao trpjeti sve ono što sam još trebao trpjeti. Molio sam ga za moje sljedbenike i braću da se utječu Njemu tražeći pomoć i milost, da mogu trpjeti kada Otac dopusti, te im je On to velikodušno udijelio. Vidio sam da On nikada neće propustiti dati im ovu milost te sam zahvaljivao u ime svih.

Trebaš znati, moja zaručnice, da sam u vrijeme moje muke, često bio na rubu snaga u svojoj ljudskoj naravi, do te mjere da više nisam mogao trpjeti tolike muke i progonstva. Tada sam molio za pomoć i snagu moga Nebeskog Oca koji Mi je to dao; tako sam u svojoj ljudskoj naravi bivao osnažen. Uvijek sam se ponizivao pred Ocem, iako sam to mogao učiniti činom vlastite volje. Ipak, htio sam samo živjeti podložan mom Nebeskom Ocu. Svaki puta sam Ga molio za milost da se i moja braća ponizno i s povjerenjem utječu Njemu u svojim potrebama, da zadobiju pomoć. Vidio sam kako će to moj Nebeski Otac i uistinu činiti, te kako su mnogi zadobili traženu pomoć. Na tome sam zahvaljivao Ocu, iako sam bio ogorčen vidjevši mnoge koji će to zloupotrijebiti, te će puno više trpjeti. Umjesto da traže pomoć Moga Nebeskoga Oca, radije će se okretati stvorenjima i to tražiti od njih. Ponovno sam Ga molio da ih prosvijetli, da im udijeli da spoznaju svoju zabludu. Vidio sam kako će mnogi doći k sebi, kako će im doći pomoć i utjeha. Na tome sam zahvaljivao Ocu.

Ivan, Majka i Magdalena

Dok sam bio u tolikim mukama povećavala se moja patnja, jer je apostol Ivan otišao obavijestiti moju predragu Majku o svemu što se dogodilo one noći kada su Me uhvatili, mučili i odlučili osuditi na smrt. Moja Majka je preko svake mjere trpjela teške patnje i gorčine, što je pojačavalo muke moga srca, vidjevši je u takvoj muci. Marija Magdalena i sve druge pobožne žene bile su jako ožalošćene. Gorko su plakale, a Ja sam molio Nebeskog Oca da ih utješi, udijeli im snage da mogu trpjeti sve te patnje, jer ih Ja u tom trenutku nisam mogao osobno utješiti pošto sam postao razlogom njihove muke.

Odlučile su poći sa mojom predragom Majkom i ljubljenim učenikom da Me vide i sudjeluju u mojim patnjama. Zaputile su se prema Jeruzalemu, plakale su, uzdisale su tijekom tog puta. Moja predraga Majka je trpjela više od svih drugih, ali sa divnom velikodušnošću tješila je sve druge. Ja sam silno trpio misleći na patnju koju će podnijeti moja ljubljena Majka kada Me vidi u stanju u koje su Me doveli, da više nisam bio obličjem nalik čovjeku. Prikazivao sam ovu svoju patnju Nebeskom Ocu i molio Ga da se udostoji dati snagu i krjepost mojoj Majci da može u predanju trpjeti tako velike muke. Isto sam molio i za pobožne žene koje su je pratile, na poseban način za Magdalenu koja Me je jako puno ljubila i zbog toga bila jako ožalošćena.

Prema Ponciju Pilatu

Kad je svanulo, skupili su se pismoznanci i farizeji pred velikim svećenikom Kajfom i odlučili da Me moraju ponovno poslati Pilatu, zajedno sa lažnim svjedocima. Neki od njih su htjeli doći, kako bi pokazali svoj autoritet, ako me ne bi htio osuditi na smrt na križu. Odlučili su da će mu prijetiti i navesti ga da učini što oni žele.

Kajfa je naredio službenicima Hrama da Me izvedu iz zatvora u kome su me držali te noći. Oni su Me udarali nogom i gurali, izvlačeći Me vani. Ja sam šutio i nisam se žalio zbog njihove nehumanosti.

Izveli su me iz te kuće i doveli pred Pilata. Molio sam Oca da oprosti svima njima za sve muke, udarce i uvrede koje su Mi nanijeli i poniženja kojima su Me vrijeđali. Molio sam Oca da se udostoji zadržati pravednu kaznu koju su zasluživali. Ponudio sam se da Ja trpim sve što treba kao zadovoljštinu za njihove zlobe. Ono što sam u ovoj kući činio, činio sam to i na svim drugim sudištima gdje su me vodili, a Otac je to rado prihvaćao i Njegova srdžba je bila ublažena, a Ja sam slavio Njegovu beskrajnu ljubav i dobrotu.

Poticaj zaručnici

Jesi li čula moja zaručnice, koje sam teške uvrede, udarce i patnje podnosio odlukom velikog svećenika Kajfe? On je poticao čuvare i dao im veliku slobodu da Me još više muče, zato sam bio doveden u takvo stanje da Me nije htio niti vidjeti zbog straha da bi doživio samilost prema Meni. Možeš samo zamisliti na što je bila svedena moja ljudska narav. Zato Me moraš u svemu nasljedovati i ako ne možeš trpjeti tjelesne patnje zbog slabosti svoje ljudskosti, utječi se Nebeskom Ocu, da možeš trpjeti barem one muke koje ti On šalje. Zbog toga uvijek traži Njegovu milost i pomoć.

A što se tiče trpljenja uvreda i prezira nemaš se razloga ispričavati, jer trebaš sve trpjeti što ti se događa. Trpjeti strpljivo i u šutnji i sve prikazivati Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za svoje grijehe i grijehe drugih ljudi kako bi dala zadovoljštinu Božanskoj pravdi. Da bi tvoja prikazanja, trpljenja i djela imala vrijednost uvijek ih prikazuj u sjedinjenju sa mojim patnjama i zaslugama. Tako će one biti jako drage Mom Nebeskom Ocu i lako ćeš zadobiti sve one milosti koje su ti potrebne i koje tražiš za svoje spasenje i spasenje bližnjih.

Neka ne bude u tebi nikakve laži. Kada budeš u nekoj prigodi trebala govoriti, ponizno govori, istinito, iako ćeš zbog toga trpjeti i biti ismijavana.

Uzmi Mene za primjer koji sam ispovjedio pred velikim svećenikom da sam Sin Božji, iako su Me zbog toga toliko ismijavali, vrijeđali, mučili i potom odlučili da zaslužujem smrt. Oni su Me pitali u ime Božje, a Ja sam to otvoreno kazao, podložio sam se svim prezirima, mukama i patnjama.

Uvijek sam imao samilosno i miroljubivo srce prema onima koji su Me mučili i prezirali, zato želim da i ti imaš takvo srce prema onima koji te uvrijede. Udalji od sebe svaku sjenu srdžbe i zlopamćenja, jako pazi, u protivnom ćeš me jako ožalostiti zbog toga. Uistinu, ti znaš kako bi Mom Srcu, koje je bilo puno ljubavi i pomirljivosti, bilo jako žao da budeš osoba koja se srdi i zlopamti, jer to ne priliči mojoj zaručnici, sljedbenici, koju sam Ja trajno poučavao sa toliko ljubavi. Zbog toga okoristi se svime time, budi bez mane, budi marljiva.

7. poglavlje: Kako su Sina Božjega vodili do Pilata pa do Heroda, uvrede i optužbe kojim su Ga optuživala ova dva suda, i ono što je On činio u svojoj nutrini dok ponovno nije doveden pred Pilata

Ponižavajući i mučan put

Kada sam izašao iz Kajfine kuće već je bilo svanulo. Prethodne večeri proširio se glas da su Me uhvatili i mnogi iz grada, ali i drugih mjesta koji su došli svetkovati Pashu došli su Me vidjeti. Masa je bila protiv Mene, već su bili spremni za ismijavati i zlostavljati Me, kako bi učinili stvari koje su bile po volji pismoznancima i farizejima. Ovi zlobnici su išli za

Mnom, pratili Me, iako izdaleka kako bi narod vidjevši ih, bio potaknut da Mi se izruguje, vrijeđa i zlostavlja Me.

Čim sam izašao iz Kajfine kuće, narod koji Me je došao vidjeti, počeo je vikati i urlati, neki su Me vrijeđali, izvikivali su razne uvrede. Svi su se natjecali tko će Me više zlostavljati. Neki su Me nazivali vračem, zavodnikom, drugi su govorili da sam lažni prorok, da imam lažne ambicije, da sam oholica. Svatko Me vrijeđao, a bilo je i onih koji su se smećem nabacivali na Mene. U ovoj masi koja Me je vrijeđala bili su mnogi koje sam ozdravio. Upravo oni su pokazali još više prezira, da bi učinili stvari koje su bile po volji farizeja.

Službenici Hrama svezanog konopima vukli su Me bez milosti, često su tako uzrokovali moj pad. Zatim su Me tukli, posebno po glavi i leđima i neprestano vrijeđali. Ljudi s ulice i oni koji su Me gledali s prozora, neprestano su Me vrijeđati. Farizeji i pismoznanci, vidjevši da je masa protiv Mene radovali se i međusobno govorili:

«Bog nas nagrađuje jer svi su došli do toga da shvate tko je uistinu ovaj. Svi su se okrenuli protiv Njega, čak i oni koje je izliječio. Samo nas je Bog mogao tako utješiti.»

Ovime je moj Otac bio jako vrijeđan, bio je srdit. Prikazivao sam svoje patnje kao zadovoljštinu za njihove grijehe, te je Otac ublažavao svoju srdžbu.

Išao sam očiju oborenih prema zemlji, vedra i ponizna lica, bez gorčine sve sam trpio iz ljubavi. Bio sam jako ogorčen kako nitko nema samilosti prema Meni, iako sam bio tako izobličen, dovede u tako bijedno stanje, svi su nalazili neki razlog da Me ismijavaju, rugaju Mi se. Govorili su:

«Ozdravio je tolike bolesnike, a sada ne može osloboditi samoga sebe od udaraca i padova. Uistinu se vidi da je sve što je činio đavolsko djelo. Sada je u vlasti pravde i ne može ništa više činiti.»

Tako su Me pratili, vrijeđali, zviždali i ismijavali. Neki koji su ipak imali malo samilosti prema Meni, bili su povučeni, nisu htjeli da ih se vidi, bojeći se pismoznanaca i farizeja. A Ja sam sve prikazivao Ocu za uvrede kojima su Me vrijeđali i kojima će Ga vrijeđati moja braća.

Na mom bolnom putu prema sudu, vidio sam sve one koji će iz ljubavi prema Meni biti vrijeđani, zlostavljani vođeni pred sudce, uvrede i mučenja kojima će ih mučiti službenici pravde. Bio sam zbog toga jako ogorčen i osjećao sam samilost prema njima. Molio sam Oca da se zbog mojih patnji i mučenja udostoji olakšati njihove patnje te da im udijeli snagu u progonstvima.

Vidio sam kako će Otac to i učiniti, kako će ih utvrditi da postojano trpe u jakosti i ljubavi i zahvaljivao sam Mu. Vidio sam i okrutnost tvrdih sudaca prema onima koji će ispovijedati moje Ime te sam zbog toga bio ogorčen. Molio sam Oca da ih prosvijetli i da se spoznaju i krjeposti onih koje su nepravedno mučili. Otac je to i učinio, ali oni će to zloupotrijebiti odbacujući od sebe Božje svjetlo. Još više su bješnjeli prema onima koji su ispovijedali vjeru. Zbog toga sam trpio velike muke, i ponovno molio Oca da im udijeli još više svjetla da spoznaju ispovjeđenu istinu onih koji su za Mene davali svoj život.

Otac je obećao da će to učiniti i neki su se time zbilja okoristili i obratili se, te sam Mu na tome zahvaljivao. Ali sam bio ogorčen jer sam vidio da je većina zlobnika tu milost zloupotrijebila.

Vidjevši kako svi oni koji su gledali moja mučenja i moje patnje umjesto da imaju samilosti, okretali su se protiv mene, osjećao sam veliku muku i gorčinu. Molio sam Oca da zbog gorčine koju sam Ja trpio, vidjevši da su svi protiv mene, utješi svu moju braću, moje sljedbenike i da im udijeli milost da vide kako će se po njihovim trpljenjima mnogi obratiti.

Istovremeno sam Ga molio da prosvijetli sve one koji će gledati njihove patnje, da i oni spoznaju istinu vjere po divnim djelima koja će činiti moji progonjeni sljedbenici i obrate se na pravu vjeru i spoznaju Boga. Vidio sam kako će to Otac i učiniti i mnoštvo onih koji će se obratiti, koji će ispovijedati moje Ime. Na tome sam zahvaljivao Ocu i molio da im udijeli dar ustrajnosti. Bio sam i ogorčen jer je bilo mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti milosti, ostajući živjeti u svojoj nevjeri i sljepoći.

Judina smrt

Još veću muku sam doživio vidjevši apostola izdajnika, koji je vidjevši tolike uvrede i udarce kojima su me mučili tijekom uhićenja, velike muke i trpljenja koje sam podnosio na sudovima bio došao sebi. Shvatio je svoju zabludu i bio silno uznemiren. Kušao je pakao nutarnjih muka u sebi. prisjećao se svih onih mojih nagovora kada sam ga opominjao da pazi, milosti koje sam mu davao, dobrote, blagosti i ljubavi koju sam uvijek prema njemu iskazivao.

Juda bijednik bio je u prevelikom očaju. Mislio je da će se primiriti idući farizejima, priznajući da je pogriješio i vraćajući im novac. Ali njegova odluka je bila isprazna. Kada je vraćao novac farizejima rekao je da je izdao nevinu krv pravednika. Oni su mu se izrugivali i okrenuli leđa. Bacio je tada novac i očajan otišao od njih. Ja sam želio da se moj apostol izdajnik obrati, molio sam Oca za njega, ali je Juda uvijek bio zloban. Uvijek je zloupotrebljavao milosti koje su mu velikodušno davane, te je samog sebe učinio nesposobnim primiti milost. Zatim je učinio i sve ono što mu je sugerirao pakleni neprijatelj: htio je biti poslušan njemu i svim njegovim zlobnim sugestijama. Uistinu samoga sebe je ubio zbog očaja i brige poradi zla koje je učinio. Drugo zlo koje je učinio je to da je izgubio povjerenje u Božje milosrđe smatrajući da njemu ne može biti oprošteno. Ja sam bio jako ogorčen zbog najgoreg mogućeg kraja izdajnika. Molio sam Oca zbog patnji koje sam proživljavao da se udostoji dati svjetlost svoj mojoj braći, posebno onima koji će pasti u teške grijehe i zablude, da ne izgube povjerenje u Božje milosrđe. Pa makar bili na vrhuncu zlobe, da nikada ne očajavaju, nego da se pokaju i raskajan srca se uteku Božjem milosrđu koje je uvijek spremno na praštanja grešniku koji se kaje. Vidio sam da će Otac to i učiniti. Vidio sam veliki broj onih, koji nakon što su učinili toliko grijeha i zabluda da su se pokajali i imali povjerenje u Božje milosrđe, te kako su ga i zadobili. Zbog njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu.

Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će loše završiti kao Juda izdajnik. Neće imati povjerenja i bijedno će propasti. Zbog toga se pojačala gorčina moga Srca, i posred tolikih muka, nisam imao ni trunke utjehe. Izabrao sam da sve sam strpljivo podnosim kako bi zadobio Božansku utjehu svoj mojoj braći u njihovim mukama.

Pred Pilatom

Tako izudaranog doveli su Me u Pilatovu kuću i izveli pred njega, a lažni svjedoci su Me optuživali. Bio sam pred tim sucem poganinom uobičajeno vedar, gledao sam u zemlju. Obasuli su Me optužbama ali nisam ništa odgovarao. Pismoznanci i farizeji nisu ulazili da se ne bi onečistili, jer su trebali slaviti Pashu. Zlobnici su osjećali skrupule da ne uđu u kuću poganima a bili su okaljani tolikim zločinima. Htjeli su izgledati kao vršitelji Zakon, a istovremeno su kršili najveće zapovijedi. Nisu ušli kod Pilata, nego su poučili čuvare Hrama što trebaju o Meni reći. Bili su vani kako bi svojim autoritetom potakli bojazni kod Pilata.

Pilat, vidjevši moj izobličen izgled koji bi i kamena srca potaknuo na samilost, osjetio je samilost prema meni. Zlobni narodni prvaci nisu osjećali nikakve samilosti prema Meni.

Pilat vidjevši da ne odgovaram na mnoge optužbe, smatrao je da sam nevin. Kako Me ne bi osudio i izazvao bijes kod farizeja, odlučio je poslati Me Herodu. Tim više što među njima nije bilo nekog povjerenja, mislio je da ovom gestom može potaknuti neku vezu i prijateljstvo sa Herodom. Stoga je odlučio da Herod prosudi o mom slučaju, i uvidi kako ga Pilat poštuje. Vidjevši da jedva stojim na nogama osjetio je samilost prema Meni te je kazao, da kako su Me već doveli do ovog stanja mogu još samo malo živjeti.

Službenici su bahato odgovorili da su Me tukli i zlostavljali zato što sam Ja bio nasilan i htio pobjeći iz njihovih ruku. Nisam odgovorio ni na ovu laž nego sam sve strpljivo podnosio. Pilat im je povjerovao i naložio službenicima da Me odvedu Herodu.

Pismoznanci i farizeji su bili zadovoljni jer su mislili da Me mogu na takav način još više mučiti i vrijeđati. Službenici su dobili zapovijed da Me vode do Heroda tako vezanog posred svjetine koja je zviždala, vikala, udarala Me i vrijeđala. Tijekom ovoga puta još su Me više prezirali jer je dan bio podmukao, mnogi su se sakupili i pridružili onima koji su Me vrijeđali.

Na Pilatovom sudu, kao što sam kazao bio sam optužen, zlostavljan, sve sam to strpljivo podnosio i prikazivao Ocu u ime sve moje braće za njihovo vječno spasenje. Vidio sam na ovom sudu i sve one koji će biti lažno optuženi i molio Oca za njih da im da milost i snagu da sve strpljivo i u predanju podnose. Vidio sam kako će Otac to i učiniti. Vidio sam sve one koji će Me nasljedovati i strpljivo podnositi sve uvrede i laži. Vidio sam i nagradu koju je Otac za njih pripravio te sam Mu zahvaljivao.

Kad sam čuo da Pilat nalaže da Me vode do Heroda bio sam žalostan jer sam vidio sve uvrede i izrugivanja koja su za Me bila pripravljena na tom putu. Ipak sam rado pošao kako bih imao priliku trpjeti nove uvrede i trpljenja, i prikazivati ih Ocu. Svi su Me smatrali luđakom. Pilat je iskoristio ovu prigodu da se izmiri sa Herodom, a ja sam bio sredstvo njihovog izmirenja. Rado sam sve prihvatio, pa i to da budem prigoda za njihovo izmirenje. Molio sam moga Oca da udijeli ovu milost mojoj braći kad su u zavadi, da se poslužе sa Mnom kako bi se izmirili. Neka pogledaju moj život, muku i smrt i naročito da nasljeduju moje praštanje i oproste onima koji su ih uvrijedili, te da se izmire sa svojim bližnjima. Otac će im dati ovo svjetlo i milost i Ja sam Mu zahvaljivao vidjevši da će se mnogi time okoristiti, ali sam bio i ogorčen jer sam vidio mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Poslan Herodu

Službenici Hrama poveli su Me Herodu istovremeno su Me kao i obično tukli, vrijeđali, zlostavljali. Snažno su Me vukli da idem brže kako bih čim prije prošao taj put, jer su se žurili i željeli Me čim prije ubiti. Međusobno su govorili:

«Treba se požuriti da se ne dogodi neka zapreka i opet ostanemo razočarani.».

Tijekom ovog puta prikazivao sam sebe Ocu spreman trpjeti sve uvrede kako bi zadovoljio Božanskoj pravdi za sve grijehe cijelog ljudskog roda. Bilo je uistinu puno zlostavljanja i trpljenja svih vrsta koje sam doživljavao. Neki su govorili:

»Ovaj je činio tolika čudesa, propovijedao je s tolikom mudrošću, privlačio sebi cijela mjesta i gradova, eto sada vidite da je sve to bilo đavolsko djelo.»

To su govorili stranci jer su službenici Hrama ovako pripovijedali narodu o Meni i širili ove glasine. Ove riječi su bile kao neke vrste mačeva koje su probadale moje srce zbog uvreda koje se nanose Nebeskom Ocu. Ja sam Mu sve to prikazivao, a zatim sam svoju misao usmjerio na moje sljedbenike i govorio:

«Tko se od vas može požaliti vidjevši koliko sam Ja trpio za vaše spasenje i ostavio vam primjer da Me nasljedujete, da zadobijete vječno blaženstvo koje vam sada zaslužujem po cijenu tolike patnje? Tko od vas može odbaciti patnju dok Ja toliko trpim vama za ljubav i za spasenje vaših duša?"

Govoreći ovo vidio sam sve one koji će Me nasljedovati i puno trpjeti Meni za ljubav, kušao sam samilost prema njima u njihovim mukama. Doživljavao sam i gorčinu vidjevši veliki broj onih koji će govoriti da su moji sljedbenici, ali neće htjeti ništa trpjeti, i bit će tako osjetljivi na bilo kakve uvrede i prezire. Molio sam Nebeskog Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude u kojima se nalaze. Moj je sljedbenik samo onaj koji strpljivo trpi s ljubavlju. Djela su ta koja razlikuju moje prave sljedbenike, a ne riječi. Vidio sam kako će im Otac dati ovu svjetlost koju sam molio, te će se neki time okoristiti. Spoznat će svoje zablude i nasljedovati moje primjere, trpjet će velikodušno i strpljivo ono što će im zli činiti: uvrede, protivljenja, udarce, laži i sve drugo.

Na tome sam zahvaljivao Nebeskom Ocu, ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ovo novo svjetlo i ostat će u svojim zabludama govoreći riječima da su moji službenici i sljedbenici, ali djelima pokazuju da su bili sljedbenici svijeta. Hode svojim putem, daleko od nasljedovanja Mene. Neće htjeti ništa trpjeti, odbacivat će bilo kakvo trpljenje Meni za ljubav.

Šutnja kao odgovor

Herod, vidjevši koliko sam bio izobličen ismijavao Me skupa sa svom svojom pratnjom. Vrijeđali su Me neprikladnim i uvredljivim riječima. Ja sam se obraćao Ocu i prikazivao Mu se, spreman sve trpjeti. Molio sam Njegovu pomoć govoreći:

«Molim te, o moj Božanski Oče da budeš milosrdan prema svom Jedinorođenom Sinu. Ne ostavljaj Me u tolikoj potrebi. Pomozi Mi svojom snagom da mogu podnijeti sve ove udarce i uvrede, pogledaj Me kao svog Jedinorođenog Sina. Ublaži svoju srdžbu prema mojoj braći ljudima, čiji su grijesi pali na Mene da nadoknadim njihove dugove i želim to učiniti preobilno. Ne želim samo udovoljiti potpuno Božanskoj pravdi nego želim da to bude puno više da bi Ti, o moj Oče, uvijek preobilno iskazivao svoje milosrđe prema svoj mojoj braći.»

Otac je rado primio ove moje molitve koje Mu je uputilo moje Srce koje je uistinu bilo vjerno i puno ljubavi, pomagao Mi je da Ja kao čovjek mogu izdržati sve ove muke i patnje.

Nakon što sam zadobio milost odmah za sebe, molio sam za svoju braću koja su Mi bila jako draga, i koja su bila neprestano preda mnom u duhu. Iako sam toliko trpio za njih, vidio sam njihovu nezahvalnost i tvrdoću, ipak nisam prema njima imao nikakve srdžbe kao ni prema onima koji su Me toliko mučili i vrijeđali.

Naprotiv, za njih sam sve trpio s velikom ljubavlju, kao što sam trpio i za sve druge. Jako sam želio da sva moja braća imaju srca puna ljubavi prema bližnjemu, kada se i njima dogodi da trpe, da to čine s ljubavlju s kojom sam Ja trpio za njih same i za one koji su Me zlostavljali, tukli i vrijeđali. Zbog toga sam molio Nebeskog Oca da svima udijeli osjećaj ljubavi. Otac je to i učinio, ali mnogi o tome nisu niti razmišljali. Dopustili su svojim strastima da njima vladaju i da ih pobijede. Vidio sam kako će se malo njih okoristiti ovom milošću i kako će veliki broj odbijati da Me slijedi. Zbog toga sam bio ogorčen, jer se neće ispuniti želje moga srca.

Tada su obavijestili Heroda da Me Pilat poslao k njemu, da je prepustio da on presudi moju stvar. On se obradovao zbog časti koju mu je Pilat iskazao, ali i zbog velike želje da Me

vidi i čuje. Herod je čuo divne stvari o Meni; da činim čudesa, čuo je o nauku koji sam poučavao i jako je želio vidjeti Me kako činim neko čudo.

Kada sam došao pred njega, vidjevši u kojem sam stanju Herod se uznemirio i prezreo Me. Govorili su mu o divnim privlačnostima i mojoj ljepoti pred ljudima, ali kada Me vidio tako izobličenog mislio je da su mu se rugali. Zbog toga je pitao službenike Hrama jesam li ja uistinu Isus Nazarećanin, toliko poznat po činjenju čudesa za koja je čuo da se događaju.

Rekli su mu da jesam, ali rekli su mu isto tako da je bilo općepoznato da sam to činio posredstvom đavla. Zbog ovih odgovora Herod se još više uznemirio i loše mislio o Meni. Počeo Me je ispitivati kako činim čudesa, koji nauk naučavam, postavljao mi razna pitanja, sve iz radoznalosti, a Ja na sve to skupa nisam ništa odgovarao.

Prijetio Mi je da će Me osuditi na smrt, a Ja sam i nakon toga šutio. Ovaj zlobnik nije zaslužio čuti iz mojih usta niti jednu riječ zbog raznih razloga. Htio sam da shvati kako ne treba samo radoznalo, sa zlim ciljem i zlom nakanom tražiti da upozna moj nauk i vidi čudesa koja činim. Zbog toga nije ništa vidio, ni čuo.

Vidjevši da samo šutim bjesnio je protiv Mene, nazvao Me luđakom i zapovjedio svojim slugama da Me odjelnu u haljinu koja je poticala na smijeh i izrugivanje te da Me ponovno vode Pilatu jer on nije znao što činiti sa Mnom koji sam za njega bio bezumnik i luđak.

Takva bijela haljina se stavljala na siromašne i bijedne ljude koji su tražili čast i slavu kako bi ih ismijavali. Prema njima su se ponašali kao prema luđacima, ismijavajući ih. Na njegovu zapovijed podigao sam glavu, klanjao se Božanskoj mudrosti s kojom sam bio sjedinjen. Doživljavao sam preveliku gorčinu vidjevši kako tu mudrost smatraju ludošću. Moje srce je bilo ranjeno prevelikom boli, jer su Božansku mudrost nazvali ludošću, a to je učinio jedan nepravedni sudac.

Ponovno sam se obratio Ocu i prikazivao Mu ovu preveliku uvredu kao zadovoljštinu za grijehe moje braće, posebno za one koji će griješiti u ovome. Tada sam vidio kako će najveći broj mojih sljedbenika smatrati luđacima. To će činiti ljudi ovoga svijeta. Zbog toga sam bio jako ogorčen. Vidio sam kako nepravednici i nesretnici drže za luđake one koji nasljeduju Mene i moj primjer.

Zbog toga sam se obratio Ocu i molio Ga da im udijeli milost da sve strpljivo i s predanjem iz ljubavi trpe, da Me nasljeduju, jer Ja, iako sam Očeva mudrost, s toliko strpljenja sam sve trpio i podnosio, a nazvali su Me luđakom. Službenici Hrama su poslušali zapovijed i žurno Me u prisutnosti Heroda obukli u bijelu haljinu. On Me prvi ismijao, a zatim svi iz njegove blizine, kao i svi oni koji su Me k njemu doveli.

Ponovno poslat Pilatu

Izveli su me iz Herodove kuće, a svi su se natjecali tko će Mi se više izrugivati i ismijavati Me, udarati i vrijeđati. Bio sam jako zbunjen izlazeći iz te kuće, odjeven u tu bijelu luđačku haljinu. Gurali su Me i smatrali bezumnikom. U duhu sam vidio sve one uvrede koje će Mi nanositi tijekom ovog puta povratka Pilatu. Prikazivao sam ovu zbunjenost Nebeskom Ocu i vidio da će moja braća trpjeti slične stvari, uvrede i ismijavanja iz ljubavi prema mom Imenu.

Htio sam trpjeti tu zbunjenost i gorčinu da bi u patnjama koje će trpjeti moja braća oni kušali Božansku utjehu. Na takav način sam zasluživao kod Nebeskog Oca i to za njih prikazujući svu zbunjenost i ostavljenost koju sam podnosio. Osnažen, prikazivao sam Se Nebeskom Ocu da sve želim trpjeti s velikom ljubavlju.

Čim sam izašao iz Herodove kuće čuli su se uzvici, zviždanja, vikanje cijelog naroda koji Me slijedio da Mi se ismijava i vrijeđa Me, kao što su to jako željeli pismoznanci i farizeji koji su ih s tom namjerom toliko pozvali. Tijekom ovog puta ponovno su Me zlostavljali. Mnogi su se nabacivali smećem na Mene, i svatko tko Me vidio smatrao je da ima pravo vrijeđati Me, zlostavljati, vikati:

«Luđače, bezumniče!»

Moja zaručnice, Ja sam hodio putem, kao i obično vedra lica i još više vedra srca, bez ljutnje, bez ikakve strasti. Jedino sam doživljavao gorčinu zbog uvreda koje se nanose Nebeskom Ocu. Sve sam Mu to prikazivao kao zadovoljštinu za grijehe kojima su Ga vrijeđali ljudi i molio Ga da ublaži svoju srdžbu prema tom narodu kojeg su sami đavli poticali, a oni nisu znali što čine. Otac je na moje molitve smirivao svoju srdžbu. Kad su pismoznanci i farizeji vidjeli to moje stanje, Mene obučenog kao luđaka, jako su se radovali govoreći:

«Bog dopušta da naše želje budu ispunjene, da svi oni koji vide ovoga, da Ga uistinu smatraju luđakom, čovjekom koji je tražio uzdignuće, kao što smo mi to oduvijek znali. Evo kako se ispunjavaju naše riječi. Sada narod vidi tko je ovaj uistinu, a tko smo mi i jesmo li imali pravo kada smo se prema Njemu loše ponašali, kada smo Ga htjeli odstraniti između nas.»

Jako su vrijeđali Nebeskog Oca i bio je jako srdit zbog ovoga jer su propovijedali i govorili da su po Božjoj milosti to činili. Lagali su kako Bog čini ono, što su oni činili Meni, sve izmišljotine i druge stvari koje su u svojoj zlobi i mržnji činili da Me zlostavljaju.

Oni, zlobnici, su Me obeščastili, nazivali Me besramnikom, vračem, vidjevši da je sav onaj narod pristajao uz njihovu zlobu i njihove zle strasti, govorili su da su to milosti koje Bog čini, te su na ovaj način teško vrijeđali Božju dobrotu.

Prikazivao sam sebe kao zadovoljštinu za njihove prevelike grijehe, molio Oca da ublaži svoju srdžbu, a Otac je to i činio. Moje Srce je bilo ranjeno bolju i trajno ogorčeno.

Poticaj mojoj zaručnici

Jesi li čula sve o tolikim velikim uvredama, ismijavanju koje sam trpio na dva suda, kako Me Herod smatrao luđakom, a Ja sam u svemu tome šutio. I ti nauči trpjeti strpljivo i u šutnji, posebno u onim stvarima koje se odnose na moju slavu, spasenje tvoje duše i tvoju duhovnu korist. Kada to traži ljubav prema bližnjemu, tada trebaš slobodno govoriti.

Izbjegavaj isprazne časti stvorenja, da bi to postigla drži skrivenom talente i milosti koje ti je u svojoj prevelikoj velikodušnosti udijelio moj Nebeski Otac. Uživaj kad te drugi smatraju malo nadarenom i neznatnom, kao što sam i Ja to doživljavao pred Herodom.

Na tim sudištima nikada nisam pokazao svoju Božansku mudrost nego sam radije šutio. Neka ti u srcu bude poniznost kao što sam je i Ja prakticirao. Vidiš do koje mjere poniženja sam doveo sebe da su Me zlostavljali i najbjedniji i najsiromašniji od naroda, a da Ja to nisam zlopamtio. Znaj moja zaručnice, da Mi je krjepost poniznosti jako draga, jer je to moja krjepost. Koliko više ćeš je prakticirati, toliko više ćeš Mi biti draža.

Osmo poglavlje: Kako su Sina Božjega ponovno doveli pred Pilata koji je naredio da Ga bičuju, krune trnovom krunom i sve što je On učinio u svojoj nutrini dok nije bio odveden da umre na križu

Kao životinja za klanje

Kazao sam sve što sam do sada trpio, a kada sam ponovno došao u Herodovu kuću i on Me primio vrijeđajući i ismijavajući Me. Zlobni službenici Hrama poigravali su se sa Mnom kao s nekom loptom, udarali Me čas s jedne, a čas s druge strane da svi vide kako Me ismijavaju. Vukli su Me užetom kao neku životinju na klanje.

Uistinu, ovi zlobnici su bili kao bijesni psi, a to su pokazivali na takav način kao da su Me htjeli komadati uvredama i udarcima.

Razmišljao sam često o dostojanstvu svoje osobe, to sam činio kako bi još više trpio vidjevši u kakvo sam stanje bio doveden. Prikazivao sam ovu muku Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje su Njemu u Meni nanosili, a koji sam bio beskrajno od Njega ljubljen. Otac je rado to prihvaćao a Ja sam to činio s ljubavlju, rado trpio kako bi zadovoljio Božanskoj pravdi i ublažio Očevu srdžbu.

Trpio sam s ljubavlju za spasenje sve moje braće i želio da svi moji sljedbenici trpe s ljubavlju jer su to stvari drage Ocu. Zbog toga sam Mu prikazivao ljubav i radost s kojom sam trpio, a stoga što je On to rado prihvaćao, molio sam Oca da udijeli mojoj braći ove iste osjećaje i dobru volju, da sve progone podnose s ljubavlju i radošću i vrše tako volju Nebeskog Oca kako bi bili dragi Nebeskom Ocu.

Vidio sam da će Otac dati svima taj osjećaj, kako će se mnogi time okoristiti te sam zahvaljivao. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoge koji će to zloupotrijebiti i tako ostati bez zasluga pred Nebeskim Ocem. A Otac će ostati bez radosti koju ima kada vidi da netko svoje patnje i progonstva trpi kao i Ja.

Pilatovo ispitivanje

Kad su Me doveli pred Pilata i on Me ismijao. Rugao se, gledajući Me u odjeći koju Mi je Herod odjenuo i vratio k njemu, jer nije znao što da radi sa Mnom. Smatrao Me bezumnikom i prema

Meni se ponašao kao prema nekom luđaku. Zatim Me Pilat odveo na stranu i ponovno ispitivao. Vidjevši ispočetka da mu nisam odgovarao rekao je da ima moć osuditi Me ili osloboditi.

Na ove riječi odgovorio sam da on ne bi imao nikakve moći nada Mnom da mu nije dana odozgor. Ovim riječima sam htio da shvati da kada moj Nebeski Otac ne bi želio, on Me ne bi mogao osuditi.

Sav zadivljen odgovorom Pilat je jasno shvatio moju nevinost. Razmišljajući o mom nepokolebljivom strpljenju i toleranciji koju sam pokazivao ponovno Me pitao jesam li Ja uistinu židovski kralj, i tražim li kraljevstvo kao što su Me za to optužili. Ja sam odgovorio da moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta. Na ove riječi Pilat je još više bio uvjeren u moju nevinost i nastojao Me osloboditi smrti. Bio je toliko prosvijetljen da je odgovorio pristankom, mogao se i obratiti prepoznajući u Meni uistinu ono što sam bio. Umjesto toga rekao je prisutnima da ne nalazi na Meni nikakvog razloga da Me osudi na smrt, kao što su oni htjeli. Rekao je da Mi oni sude prema svom zakonu.

Farizeji su bjesnjeli na ove riječi i počeli otvoreno i odvažno govoriti protiv Pilata prijeteći mu da će ga optužiti pred Cezarom. Pilat se pobojao, ali znajući da sam nevin nije Me htio suditi te reče: *«Koje zlo je učinio ovaj, kojeg hoćete osuditi na smrt?»*

Zlobni farizeji su odgovorili da sam zločinac i zaslužujem smrt, da nisam takav ne bi Me predali u njegove ruke. Pilat je shvatio njihovu zlobu i otrovnu mržnju koju su imali prema Meni. Zbog toga se jako uznemirio i nije Me htio osuditi na smrt, nego kako bi njih zadovoljio naloži da Me se bičuje.

Mislio je, ako ne budu zadovoljni nakon što su Me bičevali, da će Me osuditi kao što su to tražili i tako je zapovjedio da budem vezan uza stup i bičevan.

U Srcu sam trpio veliku gorčinu i bol zbog uvreda nanesenih Nebeskom Ocu i zbog svega onoga što se predstavljalo mome duhu. Bio sam pred Pilatom kao najveći krivac i zločinac, a vidio sam i sve one koji će biti osuđeni na teške patnje, kako da će im suditi oni koji su više odgovorni od njih.

Vidio sam sve Božje svjetlo koje će Otac udjeljivati ovim bezumnicima i krivcima da shvate svoje grijehe i zablude, da su oni krivi više od onih koje žele osuditi. Vidio sam kako će prezirati Božje svjetlo i zloupotrijebiti dane milosti. Vidio sam isto tako kako će zli suci suditi i biti odgovornim za patnje ne samo krivima, nego i nevinima. Zbog toga sam osjećao još veću gorčinu i molio Nebeskog Oca da im udijeli milost i snagu da sve trpe nasljedujući Mene.

U tim velikim patnjama vidio sam mnoštvo uvreda koje će moja braća nanositi mome Ocu, te sam za svakoga ponaosob davao zadovoljštinu. Štoviše samo jedna od mojih muka i samo jedna kap moje krvi je bila dostatna da zadovolji za sve. Ja sam htio proliti svu svoju krv, trpjeti svaku vrstu patnje kako bi pokazao svojoj braći koliko ljubim Nebeskog Oca i koliko ljubim njih. Htio sam im ostaviti živi primjer da Me i oni nasljeduju u trpljenju na slavu moga Oca i za svoje vječno spasenje. Vidio sam sve one koji će Me htjeti nasljedovati i zahvaljivao sam Ocu i molio da im pomogne. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zaboraviti na moj primjer i neće Me slijediti.

Bičevanje

U to doba je bila praksa da se bičem bije one koji su učinili neki zločin, a koji nisu bili osuđeni na smrt kako bi se odrekli svojih zabluda, zločina i grijeha. Pilat je to naredio za Mene, da ispravim one stvari za koje sam bio optuživan. Zapovijedajući da me bičuju mislio je da će na takav način kod farizeja ublažiti srdžbu i da će oni biti time zadovoljni. Oni su bili zadovoljni što Me Pilat osudio na bičevanje, tako okrutno mučenje te su govorili:

«Pilat Ga je osudio na bičevanje, a zatim će Ga osuditi na razapinjanje.»

Odlučili su da neće otići dok Me Pilat ne osudi na smrt. Uistinu, uspjeli su u svom naumu prijetnjama, navodeći Pilata da učini ono što oni žele.

Skidanje do gola

Službenici su dobili naredbu da Me bičuju, odveli su me do mjesta gdje su naredili da se skinem, ne samo bijelu haljinu nego i moju drugu odjeću. Moje Srce je bilo ranjeno više nego ikada do sada. U svojoj ljudskoj naravi bio sam krajnje ožalošćen. Božanskoj pravdi je trebalo zadovoljiti za sve uvrede koje su joj nanijela moja braća, griješeći protiv čistoće, budući da sam Ja sve to uzeo na sebe. Podvio sam glavu i podložio se toj velikoj patnji i mrtvenju tih nitkova.

Naprotiv, trpio sam dva puta, jedanput na stupu kako bi zadovoljio za mnoge teške uvrede koje su moja braća nanosila Nebeskom Ocu protiv čistoće. Drugi puta na Kalvariji izložen pogledu toliko naroda. Osjetio sam još više zbunjenost, jer ću umrijeti gol na križu. Ovo se dogodilo kako bih platio dug Božanskoj pravdi za grijehe protiv čistoće koje su učinili oni koji su se posvetili Božjoj službi.

Ovi su grijesi najveće uvrede mome Ocu, a za Mene su bili razlog najveće zbunjenosti i muke. Kada su Mi zapovjedili da se skinem svukli su Mi bijelu haljinu. Ja sam je stisnuo na svoje grudi govoreći Ocu:

«Evo Oče moj, tvoj Jedinorođeni Sin je ovdje i smatraju Ga luđakom. Ja kao Vječna mudrost sam tu ismijan i vrijeđan i ponovno Ti prikazujem ove teške uvrede kao zadovoljštinu za sve grijehe koje su učinila moja braća. Zbog ovog mog trpljenja molim Te udijeli im svoje Svjetlo, a posebno onima koji se ponašaju kao istinski luđaci, koji ostavljaju Tebe, izvor svakog dobra, kako bi slijedili lažne i varave ludosti ovoga svijeta. Zbog toga Te molim, o moj Nebeski Oče da se udostojiš svima dati pravu mudrost da se Tebi obrate koji si izvor istinske mudrosti.»

Vidio sam da će Me Otac utješiti čineći ono što sam molio. Zahvaljivao sam Mu za sve one koji će se okoristiti tim svjetlom, ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Kada sam skidao haljinu, koja je bila bez šavova, u duhu su Mi se predočile sve one duše koje će se lišiti ljepote haljine nevinosti zbog grijeha. Bio sam jako ogorčen i njima sam govorio:

»Ah, nepažljive duše, za vas sada trpim ovu zbunjenost i muku. Jer toliko trpim, barem se okoristite time i činite pokoru.»

Kada sam skinuo odjeću lice Mi se zacrvenilo djevičanskim sramom. Vidio sam sve one djevice koje će biti mučene, kojima će biti postavljene tolike zasjede njihovoj čistoći. Molio sam Oca da im udijeli jakost duha da sve trpe i budu pobjedonosne snagom onoga što sam Ja trpio. Vidio sam da će Otac to i učiniti, da će im pomagati u svojoj očinskoj brizi, a Ja sam Mu zahvaljivao u njihovo ime. Dok sam bio gol, mnogi zlobnici su Me počeli ismijavati govoreći:

«Evo onoga koji traži da bude kralj.» Vidjevši kako sam zarumenio djevičanskim sramom govorili su: *«Ovo je uistinu kraljevski grimiz koji zaslužuje».*

A govorili su istinu, ali ne u pravom smislu. Uistinu, odgovarao je Meni, kao Kralju djevica, taj grimiz zbog moje nevinosti.

Govorili su: *«Evo ovdje tvoje bogatstvo i snaga tvoga kraljevstva: krajnje siromaštvo i golotinja.»*

I sada su govorili istinu. Uistinu, Ja sam bio Kralj onih koji su živjeli u siromaštvu, ogoljenosti duha, koji su nenavezani na bilo što, i takvi uistinu trebaju biti moji sljedbenici, oni biju boj pod mojom zastavom.

Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio Ga da se po ovoj mojoj golotinji udostoji dati svoj mojoj braći svjetlo da shvate kako se trebaju lišiti svega u nasljedovanju Mene. Vidio sam kako će to moj Otac i učiniti.

Vidio sam sve one koji će se time okoristiti te provoditi u praksu, te sam mu na tome zahvaljivao. Bio sam i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i nikada neće doći do potpune slobode od svih stvari, prave lišenosti duha. Nikada neće doći do istinskog savršenstva, koje sam Ja za njih želio. Obratio sam se Ocu i molio ponovno da ih

prosvijetli, da im pomogne da shvate, ako žele slijediti Mene moraju se osloboditi svega, pa i samih sebe. Vidio sam kako će to Otac učiniti, dat će im više milosti, mnogi će se time okoristiti, a Ja sam Mu zahvaljivao na tome, ali sam bio i ogorčen vidjevši kako će to mnogi zloupotrijebiti.

Ismijan i gol vidio sam sve one koji će Me slijediti, a bezbožnici će ih ismijavati i vrijeđati. Tada sam prikazivao ove poruge Nebeskom Ocu da se udostoji udijeliti im posebnu milost, zbog onoga što Ja trpim, da sve strpljivo podnose, sva izrugivanja, sve uvrede koje će doživjeti jer su moji sljedbenici. Otac je to učinio, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Kao bijesni psi

Čekao sam da Me zavežu za stup, a ti bezbožnici nisu se usuđivali dodirnuti moje djevičansko tijelo koje je bilo golo, jer su u sebi doživljavali veliki strah, jednu naravnu samilost. Ali ohrabrili su se, još više su ih potakli đavli te su stavili ruke na Mene, kao bijesni psi. Čvrsto su Me svezali uz stup s prekriženim rukama.

Tako su Me čvrsto svezali da su Mi ruke bile kao otrgnute od čvrstine vezivanja konopa, nateknule su i to Mi je uzrokovalo veliku bol. Tada su Me ti okrutnici počeli tući bičevima i konopcima na kojima su bili čvorovi. Snažno, bez samilosti, su Me bičevali po cijelom tijelu. Osjećao sam najveću moguću patnju jer je moja ljudska narav bila profinjena, a već sam bio potpuno iscrpljen, što je uzrokovalo da sam više i bolnije doživljavao udarce.

Prikazivao sam Nebeskom Ocu svaki udarac koji sam dobivao, kako bi nadoknadio dugove sve moje braće i svakoga ponaosob, već prema njihovim dugovima. Molio sam Nebeskog Oca da mogu trpjeti to teško mučenje, zbog kojega bi bio umro da Nebeski Otac nije učinio čudo da Me uzdrži na životu, kako bih dalje trpio. Dok sam primao te okrutne udarce, pozivao sam svu moju braću i sljedbenike da dođu na ovo mjesto i motre Me. Pozivao sam ih već tada, jer će doći kasnije. Pozivao sam sve grešnike i govorio im:

«Dođite svi vi koji tako olako vrijeđate Nebeskog Oca, dođite i vidite koliko Me košta zadovoljština za vaše nedopuštene grijehe. Dođite i vi, moji sljedbenici i vidite kolika je cijena vašeg vječnog spasenja. Dođite svi, dođite, gledajte vašega brata, Boga i čovjeka kako za vas trpi.»

U tome trenutku vidio sam sve one koji će Me motriti u mojim mukama kao i samilost koju će osjećati prema Meni. Vidio sam mnoge duše, pune ljubavi koje će doživljavati muku zbog moje patnje i Meni za ljubav bičevati i mrtviti svoje tijelo kako bi Me nasljedovali u trpljenju. Vidio sam i sve grešnike koji će se odazvati pozivu, ali samo zato da bi Me još više mučili, jer se neće obratiti, nego će samo olako usput promisliti o svemu, bez ikakve samilosti prema Meni. Osjećao sam krajnju bol vidjevši sve one za koje trpim, a oni jedva da i svrnu svoj pogled prema Meni. Zbog toga sam se žalio govoreći:

«Okrutni i bez milosrđa, pa zar je moguće? Tolike muke, tolike patnje, tolika krv ne potiču vas na samilost? Ipak znajte, da sve ovo trpim zbog vas.»

Zatim sam se obratio mome Ocu i molio Ga da bude milosrdan prema njihovim dušama zbog krvi koju sam s toliko ljubavi za njih prolijevao. Moje tijelo je bilo sve izranjeno, počeo sam jako krvariti. Osjećao sam kako padam u nesvijest zbog patnje i slabosti, a nije bilo nikoga da Mi pomogne. Okrutni službenici umarali su se udarajući Me, te su se mijenjali, dolazili su drugi i nastavljali Me udarati. Odlučili su da će potpuno satrti moje tijelo. Udarali su Me s mržnjom, bijesom, srdžbom. Toliko su Me puta udarali, a da im to nitko nije dopustio. Možeš samo zamisliti koliko sam udaraca primio, kako su zapovijedali jedni drugima da Me udaraju. Pismoznanci i farizeji bili su sa strane i poticali ih, a oni su se

natjecali tko će Me više tući kako bi činili nešto što je njima po volji. Moja krv je tekla po zemlji, a Ja sam je gledao i prikazivao Nebeskom Ocu:

«Moja moja krv bit će za čišćenje duša, koje će se Meni utjecati kako bi bile očišćene od svojih grijeha.» I sami oni koji su Me bičevali bili su zamazani mojom krvlju koja je štrcala po njima.

Osjećao sam veliku ogorčenost zbog toga što će im ona krv koja je padala na njih biti razlogom vječne osude. U duhu su Mi se predočile sve one nesretne duše, za koje je moja krv prolivena, a ona će im biti za još veću osudu, jer se nisu htjele njome okoristiti. Vidio sam kako gaze moju krv koja je tekla po zemlji. U mom duhu su se predočili svi oni koji će je gaziti svojim grijesima, svojim zlodjelima te sam zbog toga puno trpio. Samo jedna kap moje krvi je imala toliku vrijednost, da je bila dovoljna da otkupi cijeli ljudski rod.

Vidjevši kako preziru i vrijeđaju moju krv, jako sam puno trpio i obratio se Ocu govoreći:

«Oče moj, prikazujem Ti ovu svoju Krv koju prolijevam s toliko ljubavi za spasenje cijeloga svijeta i molim Te da udijeliš svoj mojoj braći milosti koje su im potrebne za njihovo vječno spasenje. Kao što se Ja ne štedim u patnjama i mukama tako i Ti ne propusti udijeliti sve što je potrebno ljudima, i puno više, kako bi se svi oni koji žele mogli spasiti.»

Slušao Me moj Nebeski Otac i uslišao, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime svih. Bio sam ogorčen vidjevši i veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Ovo moje tijelo postalo je kao jedna rana, u velikim količinama krv je tekla na zemlju. Umorni krvnici bojali su se da bi tu mogao umrijeti pred njima, zato su Me prestali udarati. Bojali su se da neću završiti svoj život smrću na križu kako su željeli. Odlučili su da će Me dovesti do takvog stanja, da više neću moći preživjeti, sve ako Pilat i odbije osuditi Me na smrt. Donekle su se toga bojali i govorili:

«Ako Ga ostavi na životu i oslobodi, neće više izgledati čovjekom.»

I uistinu, moju ljudsku narav su doveli u takvo stanje da Me nije uzdržavalo Božanstvo, ne bih više mogao živjeti. Toliko su Me udarali i bičevali, tolike su bile patnje koje su Mi nanijeli.

Vidjevši, kako se ovi okrutnici nisu mogli nasititi da Me muče, bio sam još više ogorčen, posebno jer su se u mom duhu predstavljali svi oni koji će biti tako okrutni prema svojem bližnjemu, i neće se moći nasititi da progone i muče svoga bližnjega. Stoga sam se obratio Ocu i molio Ga da se udostoji prosvijetliti ih. Da ih prosvijetli da shvate veliko zlo koje čine po okrutnosti koju iskazuju prema bližnjemu. Vidio sam kako im Otac daje to svjetlo, kako bi to mogli spoznati i milosti da se promijene. Vidio sam kako će se neki time okoristiti te sam Ocu zahvaljivao, ali sam vidio i veliki broj onih koji će to zloupotrijebiti i zbog toga sam bio jako ogorčen. Molio sam Oca da se udostoji dati svima strpljenje, svima onima koje će bezbožnici progoniti. Vidio sam da to Otac čini te sam Mu zahvaljivao.

Bez ikakve samilosti

Odriješili su Me sa stupa. Pao sam na zemlju na vlastitu krv. Bio sam krajnje slab zbog stanja u koje su me doveli. Ipak, moji mučitelji su bile bez ikakvog milosrđa i samilosti. Vidjevši da sam na zemlji više mrtav nego živ, nitko Mi nije pomogao ustati. Naprotiv tu je bio okrutni sluga imenom Malko koji Me udarao nogama.

O, zaručnice moja, kako sam osjećao okrutnost toga službenika. Ja sam Mu samo nekoliko sati prije bio učinio veliko dobro, kada sam mu zaliječio odrezano uho u

Getsemaniju. On je bio onaj koji Me više od svih drugih zlostavljao i tukao. Vidjevši Me na zemlji svog prekrivenog ranama i krvlju ponovno su Me izrugivali:

«Ovaj grimiz Ti dobro pristaje, grimiz učinjen od tvoje krvi. Sada su uistinu kralj kao što to i tražiš za sebe.»

I govorili su istinu, jer Ja jesam i želio sam biti kralj, kralj patnje kako bi zadobio vječno Kraljevstvo za svu moju braću.

Podnosio sam sva izrugivanja i uvrede, okrutne udarce, a da nisam kazao niti jednu riječ i učinio bilo koji čin nestrpljenja. Bio sam tako šutljiv, strpljiv i blag, ali to nije potaklo na samilost njihova okrutna i tvrda srca. I za divlju zvijer bi imali samilosti da je u takvom stanju, samo za Mene nitko nije imao milosrđa.

Veliko olakšanje je onome tko trpi, kada je netko samilostan prema njemu. Ja sam se htio ovoga odreći kako bi zaslužio olakšanje i utjehu svojoj braći u njihovim patnjama i žalostima. Zbog toga sam sve prikazivao Ocu i molio Ga da svima udijeli milost i nikoga ne isključi iz toga.

Bio sam na zemlji, i zapovjedili su Mi da obučem svoje haljine koje su nogama bacali čas na jednu, čas na drugu stranu. Kada bi Me vidjeli onako izmučenoga, da ih idem uzimati izrugivali su se. Zbog toga sam se obratio Nebeskom Ocu i molio za Njegovu pomoć kako bi mogao ustati i obući haljinu koja je bila šivana, a ona se odmah prilijepila za moje izranjavano tijelo.

Vidjevši u kojem sam stanju, možeš samo zamisliti koliko je bila velika gorčina moga Srca dok sam razmišljao o dostojanstvu moje osobe koja je postala tako vrijeđana, ponižena i sva izranjena. Istina je da sam uživao trpeći iz ljubavi, velike ljubavi prema ljudskom rodu, ali gorčina mog Srca je bila velika vidjevši da će ova ljubav biti tako malo shvaćena i da će ih tako malo odgovoriti na nju. Ovi okrutnici predstavljali su sve otvrdle grešnike koje sam uvijek imao pred očima i za njih toliko trpio. Iako sam trpio za sve, ipak otvrdli grešnici su bili oni koji su povećavali moje muke i gorčinu moga Srca.

Pripravljaju trnovu krunu i grimiznu odjeću

Pakleni neprijatelji, đavli bili su jako zbunjeni vidjevši toliku jakost, strpljenje i blagost. Nisu mogli shvatiti odakle to dolazi. Govorili su:

«Ovo nije čovjek, jer da je On istinski čovjek ne bi mogao toliko trpjeti. Ne može biti Sin Božji, jer Bog se nikada ne bi podložio tolikim mukama i uvredama.»

Zatim su govorili: „*Tko bi to mogao biti?“* Da bi dobili odgovor na ovu svoju sumnju ponovno su poticali krvnike da nađu nove načine za moje mučenje. Mislili su: *«Na kraju će ipak dati neki znak da možemo shvatiti tko On uistinu jest.»*

Uistinu, dok su se oni koji su Me bičevali poigravali sa Mnom, drugi su išli napraviti krunu od trnja koje je jako probadalo. Treći, koje su farizeji savjetovali išli su potražiti neku staru purpurnu razderanu haljinu. To im je sugerirao sam đavao da Me obuku kao kralja kome će se izrugivati, kako bi Mi se svi smijali. Htjeli su Me dovesti pred Pilata kao nekog kralja, a sve to da Mi se izruguju. Uistinu, našli su neku purpurnu haljinu i napravili tvrdu trnovu krunu. Toliko su se smijali i pljeskali rukama zbog ovog novog bolnog iznašašća kako da Me muče. Nisu oni imali nikakvo dopuštenje, da se prema Meni ponašaju na takav način i da Me muče s toliko okrutnosti. Ipak su smatrali da im je dopušteno činiti sve što žele, jer su vidjeli da su pismoznanci i farizeji na njihovoj strani. Bio sam sam, i nije bilo nikoga tko bi Me branio i opomenuo ih zbog tolike tvrdoće i zlobe.

U gradu su bili toliki kojima sam učinio toliko dobra, oni su još uvijek slijedili moj nauk, no svi su se bili povukli zbog straha od farizeja. Vidio sam tada sve one koji će puno trpjeti, a nitko im neće pomagati i iskazivati milosrđe i samilost. U njihovim će ih patnjama svi ostaviti, zbog njih sam doživljavao veliku gorčinu. Molio sam Oca da se udostoji utješiti ih, braniti i osloboditi i vidio sam kako to moj Otac u svojoj providnosti i čini. Vidio sam veliku nagradu pripravljenu za one koji trpe na takav način te sam zahvaljivao Ocu.

Oblačenje grimizne haljine

Oni zlobnici su već sve pripravili da Me obuku kao kralja luđaka. Odveli su Me u sobu, naredili da skinem svoju haljinu koja je bila sva prilijepljena uz moje tijelo. Bio sam jako žalostan, jer sam ponovno morao skinuti svoju haljinu, ali također i zbog boli koju sam ponovno doživljavao. Molio sam pomoć Nebeskog Oca te sam se skinuo uz veliki napor i muku.

Tada su stavili na Mene tu poderanu grimiznu haljinu. Gledajući svoju haljinu prikazivao sam patnje Ocu i molio Ga da se udostoji dati svoj mojoj braći, posebno mojim sljedbenicima jakost, krjepost i milost da se potpuno liše sebeljublja, kako bi Me mogli odlučnije slijediti na putu koji sam im pokazao. Vidio sam da za to treba posebna milost, pa sam molio Oca više puta na poseban način, a Otac će to i učiniti. Vidio sam sve one koji će se time okoristiti. Zahvaljivao sam u ime njih, no bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti tu milost.

Krunjenje trnovom krunom

Nakon što su Me obukli u grimiznu haljinu ona se prilijepila za moje rane. Vukli su Me za kosu, udarali i naredili da sjednem kako bi mogli staviti trnovu krunu na takav način da Mi pokrije cijelu glavu. Koliko je bila žalosna moja ljudska narav vidjevši ovo mučeništvo, ali ljubav zbog koje sam trpio, poticala Me da sve rado prihvatim, uvijek moleći Nebeskog Oca za Njegovu pomoć.

Stavili su Mi na glavu trnovu krunu, pritiskali je velikom snagom, djelomično pritišćući rukama, djelomično štapovima. Čelo Mi je bilo probodeno, a i cijela glava. Osjetio sam duboku bol od koje bih bio umro da Me Otac nije podržavao. Božanstvo s kojom je bila sjedinjena moja ljudska narav poslužilo je upravo zato da Me uzdrži na životu, da Mi da snage da mogu trpjeti.

Od ovog bolnog krunjenja trnovom krunom cijelo moje biće je bilo ispunjeno velikom patnjom i boli. Kako sam doživljavao velike ubode na glavi. Osjećao sam bol i u cijelom svom biću, u svim udovima svoga tijela. Krv je obilno lila, prelijevala Mi lice i izranjenu glavu. Oči i usta su se ispunila krvlju. Nisam se mogao brisati jer su Mi ruke bile vezane.

Nisam umro od ove velike boli, nego sam trpio patnje bolne kao smrt, do te mjere da bih bio umro da Me Božanstvo nije uzdržavalo. Kod krunjenja trnovom krunom ponovno sam pozvao svoju braću da dođu i motre koliko trpim njima za ljubav te vide koliko Me koštaju njihovi grijesi.

Vidio sam sve one koji će Me doći motriti i nasljedovati, koji će osjećati samilost prema mojim mukama. Za njih sam zadobio mnoge milosti kod Nebeskog Oca. Vidio sam i sve one koji će pristupiti, ali samo da Me više muče, kao što su to i činili nemilosrdni Židovi, jer umnažanjem grijeha umnažali su i moju patnju. Molio sam Nebeskog Oca da im oprosti.

Osjetio sam duboku bol zbog uboda, a mom duhu su se predočili svi oni koji će u svojim oholim i nedostojnim mislima uzrokovati veći dio tih muka. Oni su uzrokovali veliku bol i najveći dio mojih patnji. Trpio sam vidjevši kako su one bez samilosti prema Meni. Žalostio sam se zbog uvreda koje su se nanosile Nebeskom Ocu, a Ja sam Mu prikazivao ovo moje bolno trpljenje. Vidio sam da je Otac srdit prema grešnicima. Molio sam Ga da ublaži svoju srdžbu snagom moje patnje koju sam prikazivao kao zadovoljštinu za sve uvrede koje se Njemu nanose. I Otac je umirivao svoju srdžbu.

Zatim sam se obratio svim dušama mojih vjernika koje sam imao prisutne u duhu i pozivao ih da Me nasljeduju u mojim mukama. Vidio sam sve one koji će trpjeti Meni za ljubav. Osjećao sam samilost prema njima. Molio sam Oca da im udijeli veliku nagradu jer trpe Meni za ljubav.

Molio sam Ga zatim da se zbog patnje mojih udova koje sam doživljavao tijekom trnovog krunjenja udostoji dati osjećaj samilosti svoj mojoj braći koji su sa Mnom povezani u mističnom tijelu, jer Ja sam njihova glava. Vidio sam kako im Otac to i daje. Vidio sam sve one koji su bili sjedinjeni sa Mnom, kako se istinski kaju i kako su samilosna srca. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji, kao odrezani udovi moga tijela, zbog grijeha, neće imati nikakvog kajanja, nikakav osjećaj samilosti za Mene i moje patnje.

Tražio sam od Nebeskog Oca milost za svu svoju braću, da bježe od grijeha, da im On pomogne svojom Božanskom milošću, da im da snagu kako bi se oduprli svim mislima oholosti, osvete i svega onoga što Njega vrijeđa.

Vidio sam da je Otac spreman dati te milosti i mnogo je bilo onih koji su se time okoristili te sam Mu na tome zahvaljivao. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Vidio sam mnoštvo onih koji će učiniti sve vrste grijeha bez ikakvog suzdržavanja i neće se obazirati na mnoge i teške grijehe koje će neprestano činiti u svojim mislima. Koliko je bila velika bol i gorčina moga srca zbog ovih teških uvreda. Obratio sam se Nebeskom Ocu da se po toj mojoj patnji udostoji udijeliti novo svjetlo i više milosti, kao što će Otac to i učiniti. Neki će se time okoristiti i promijeniti, te sam Mu zahvaljivao. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Kraljevsko žezlo

Tako sam bio okrunjen i ožalošćen, pun gorčine, a oni okrutnici su našli novi način kako da Me zlostavljaju. Stavili su u moje ruke jednu trsku kao kraljevsko žezlo kako bi izgledao kao lažni kralj luđaka. U Srcu sam osjećao veliku gorčinu zbog ovoga žezla.

U ovoj trsci vidio sam sve one koji će biti nepostojani u Božjoj službi i bez ikakve krjeposti predani svim vrstama lakoumnosti i kompromisa. Vidjevši ove duše koje ispovijedaju da su moji sljedbenici samo riječima, ali ne i djelima jer su daleko od Mene, oni su bili razlogom da se ismijavaju stvari vezane uz služenje Bogu svima onima koji ih promatraju, koji ih poznaju onakvim kakvi uistinu jesu. Zbog toga sam bio jako ogorčen.

Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio da ih prosvijetli, da im udijeli shvatiti svoje zablude budući da su se predali u Moje ruke, jer kažu da Me nasljeduju, da prakticiraju moj nauk i istinske kreposti. Molio sam da se ostave lakoumnosti.

Vidio sam kako će im Otac dati ovo svjetlo, neki će se okoristiti te će se razumno ponašati u skladu sa onim kako tvrde da služe Bogu. Prakticirat će istinske krjeposti te sam zbog njih zahvaljivao Ocu. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Nisu se ni na bilo koji način obazirali na Božje svjetlo, ostali su u svom bijednom stanju, puni ispraznosti, kompromisa, lišeni svake krjeposti.

Zatim su me moji mučitelji počeli ismijavati. Nazivali su Me lažnim kraljem, govorili su: „ Sada si uistinu kralj onakav kakav si želio biti“. Na neki način govorili su istinu, jer Ja u svijetu nisam imao drugih želja osim da izvršim volju Oca moga nebeskoga, da trpim sve muke kako bi zadovoljio Božjoj pravdi za sve grijehe svijeta; biti Kralj boli, kako bi se moji sljedbenici ugledali na mene i ohrabrili, da puno trpe za onu slavu koju sam im Ja zaslužio tolikim mukama i patnjama.

Vidjevši da sam doveden u tako bijedno stanje, kazao sam ljubavi koja je gorjela u mom Srcu: *»Evo, sad si zadovoljna jer sam dovedene u ovo stanje!»*

Vidjevši da žudnje ljubavi još nisu bile u potpunosti zadovoljene, jer je još u Meni bilo želje za patnjom potakao sam se na još veće trpljenje obraćajući se Nebeskom Ocu:

«O, moj Nebeski Oče, ljubav koja gori u mome srcu ima neizrecivu glad i želju da trpi sve više kako bi ta ljubav pokazala svu svoju veličinu. Daj, da ova beskrajna ljubav, koja toliko želi trpljenje prožme nutrinu srdaca moje braće da i oni žele trpjeti i pokazali da Te istinski ljube.»

Vidio sam da će Nebeski Otac ispuniti ovu moju želju i prošnju. Vidio sam srca svih onih u kojima je bio raspaljen ovaj blaženi plamen koji se nikada ne zasićuje patnjom, traži uvijek novi način kako da posvjedoči Nebeskom Ocu ljubav koju nosi, tako da što više nasljeduje Mene, svoga Otkupitelja. Zahvaljivao sam Ocu, ali sam bio i jako ogorčen vidjevši mnoštvo srdaca punih ljubavi prema svijetu i samima sebi, koji zatvaraju vrata svoga srca Božanskoj ljubavi i ne žele drugo nego samo ugode, uživanje, užitke te bježe od patnje. Dao sam im da kušaju moje pr

ijekore, nazivao ih nezahvalnicima, nevjernicima, objašnjavao im da se tako udaljuju od zadobivanja ljubavi prema mome Nebeskom Ocu. Uistinu, one koje toliko ljubi nebeski Otac i Ja, koji sam toliko trpio iz ljubavi prema njima, na sve to odgovarali sa nezahvalnošću i ne ljubavlju.

Nova mučenja

Tu sam sjedio, a izrugivali su Me ovi bijesni službenici. Bilo ih je puno. Svi su bili vjerne i bijedne sluge Ane, Kajfe i Heroda. Slijedili se Me kako bi Mi se izrugivali i vrijeđali Me. Zatim je tu i dio čuvara, kao i masa bijednih ljudi. Farizeji su bili sa strane. Poticali su službenike Hrama i čuvare da Me što više muče. Psovali su Me, vrijeđali, proklinjali. Đavli su se jako trudili da potaknu ove zlobnike. Poticali su ih da iznađu uvijek nove načine da Me muče. Oni su jako bijesnili vidjevši moje postojano strpljenje i nisu mogli shvatiti tko sam Ja, da sam uistinu Sin Božji. Sumnjali su da bih to mogao biti, zbog znakova koje su vidjeli na Meni.

Nisu se mogli suzdržati da ne djeluju sukladno svojoj zlobi, izopačenosti te su se stalno trudili da uvijek iznađu nove načine poticanja na zlo i mučenja. S vremenom su se jako bojali, jer su sumnjali da sam Ja možda uistinu pravi Mesija. Poticali su službenike pravde, masu i narod da Me svatko vrijeđa na što je moguće teži način, da vrijeđaju Boga u Meni, jer su jasno shvaćali i spoznavali moju svetost i nevinost.

Službenici Hrama iznašli su nove čine mučenja i izrugivanja Mene. Svatko od njih je dolazio kao da Mi iskazuje čašćenje i to činima prezira koje im je sugerirala đavolska zloba. Dolazili su preda Me da Me pozdrave kao svoga kralja, svi su pljeskali. Farizejima, kojima se žurilo da čim prije budem osuđen na smrt, kad se radilo o tome da Me još više muče i

izruguju, nije im se toliko žurilo. Tada su počeli i oni dolaziti preda Me, pozdravljajući Me usklikom kralju Židova. Preda Mnom bi se poklonili i govorili:

«Zdravo kralju židovski.»

Zatim bi Me udarali. Natjecali su se tko će Me više ismijavati. Neki su Me vukli za bradu, drugi su Mi pljuvali u lice, neki Me vukli za kosu uz moje veliko trpljenje. Neki su Me vukli za uši, drugi su Me udarali rukama i nogama, neki štapovima, drugi su se otresali nada Mnom, neki su Mi zavrtali glavom, uzimali trnovu krunu i vrtili je na mojoj glavi. Doživljavao sam preveliku bol. Kad su Mi stavljali ruke na trnovu krunu, to mi je uzrokovalo veliku patnju zbog trnja i to Me jako mučilo. Drugi su Me udarali rukama po leđima, grudima, rukama, nogama.

Ja sam na sve potpuno šutio, nisam govorio niti jedne riječi, sve sam postojano i strpljivo trpio i prikazivao Nebeskom Ocu. Vidio sam da ovi službenici imaju ruke i odjeću zaprljanu mojom krvlju. Zbog toga sam bio ogorčen, jer moja krv koja je tako dragocjena bila je oskvrnuta od onih svetogrdnika.

Toliko sam udarca, uvreda, zlostavljanja, izrugivanja trpio u toj prigodi da niti jedan ljudski duh ne može to razumijeti.

Prikazivanje za sve i za svakoga ponaosob

Dok sam prihvaćao sva ova mučenja o kojima sam ti govorio vidio sam gotovo svu moju braću koji su sudjelovali u onome što su Mi činili ovi zlobnici. Zbog toga sam prikazivao Ocu ono što sam trpio za sve ljude općenito i za svakoga ponaosob, za njihove grijehe kako bi Ocu bila iskazana zadovoljština. Molio sam za svakoga milost koja mu je bila potrebna za njegovo vječno spasenje i Otac je obećao da će i udijeliti i to uistinu čini. Ali, veliki dio moje braće to zloupotrebljava, ne obazire se na to i prezire Božje darove.

Vidjevši u svom duhu, kako Mi se ti bezbožnici izruguju, imao sam pred sobom sve one koji će iz ljubavi prema Meni biti prezreni, vrijeđani, koji će toliko trpjeti. Osjećao sam samilosti prema njima, molio Nebeskog Oca da im da svoju milost, snagu i krjepost da sve strpljivo podnose.

Molio sam snagom svega onoga što sam Ja trpio, da im udijeli utjehu u njihovim patnjama, zasladi patnje svojom Božanskom milošću, svojim pohodima i nutarnjim utjehama. Vidio sam kako to Otac čini te sam zahvaljivao Njegovoj beskrajnoj dobroti.

Osjećao sam, draga moja zaručnice trajnu ogorčenost u mom Srcu jer oni zlobnici koji su Me mučili i vrijeđali s toliko okrutnosti predstavljali su sve otvrdle grešnike, koji će Me toliko vrijeđati i zbog kojih ću toliko trpjeti.

Dok su Me ovi zlobnici ismijavali i nazivali lažnim kraljem pozivao sam svu moju braću da Me prepoznaju kao onoga koji Jesam, da Mi se klanjaju kao njihovom istinskom Kralju i Gospodinu. Pozivao sam ih sa željom da Me svi kao takvog upoznaju i ispovjede. Vidio sam sve one koji će odgovoriti na poziv i priznati Me svojim Kraljem i Gospodinom. Svima njima sam obećao svoju zaštitu i pomoć. Ponudio sam se da ću ih uzdržavati i voditi s ljubavlju i brigom. Prikazivao sam ih Nebeskom Ocu da ih On brani.

Vidio sam isto tako sve one koji Me neće priznati za svoga Kralja i Gospodina, a koji će Me jako vrijeđati. Zbog njih sam bio jako ogorčen, molio sam Nebeskog Oca da ih prosvijetli, da im udijeli da spoznaju štetu koju će pretrpjeti zbog toga što idu drugim gospodarima i kako će njihove duše lišene Mene i časti koje Mi trebaju iskazivati, propasti. Vidio sam kako će im Otac davati potrebno svjetlo i milost. Mnogi će se njome okoristiti,

prepoznati svoje grijehe i zablude, pokajati se i Meni obratiti. Klanjat će Mi se kao Kralju i Gospodinu. Zahvaljivao sam Nebeskom Ocu i molio Ga da im udijeli posebne milosti i ustrajnost. Otac je to činio sa puno ljubavi. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ovo svjetlo i milosti koje im Otac daruje. Okrenut će Mi leđa i druge prihvaćati kao njihove gospodare i kraljeve. Moje srce je puno trpjelo zbog ovoga.

Pred Pilatom

Nakon što su zlobnici završili sa mučenjem i ismijavanjem, odlučili su Me odvesti pred Pilata da vidi u koje su Me stanje doveli, kako bi Mi se i on izrugivao s njima, vidjevši koliko su me cijenili. Zapovjedili su da ustanem, vukli su Me konopcima kojima sam bio vezan. Udarali su Me, vrijeđali, vrištali i doveli pred Pilata. Kada Me Pilat vidio u tako žalosnom stanju uznemirio se i bio iznenađen zbog njihove tolike okrutnosti, no nije ih nije prekorio. Mislio je u sebi:

«Oni su iskazali dovoljno bijesa, bez sumnje će Ga pustiti, a Ja ga neću morati osuditi.»

Pilat Mi je postavljao različita pitanja o optužbama kojima su Me optuživali. Ja mu nisam odgovarao, jer sam mu već prije sve kazao u malo riječi, te je on shvatio moju nevinost. Molio sam za njega svjetlo od Nebeskog Oca, da shvati dostojanstvo moje osobe i istinitost moga nauka. Da je odgovorio na te darove, ne samo da Me ne bi osudio na bičevanje i smrt nego bi se i obratio. Pilat je prezreo to Božje svjetlo i dopustio da ga pobijedi strast i ljudski obzir. Vidjevši Me u takvom stanju odlučio je da će Me izvesti na pretorij. Narod je čekao zajedno sa pismoznancima i farizejima da Me Pilat osudi na smrt. Svi su bili tu, bijesni, nestrpljivo su čekali, a farizeji su poticali narod da viče i traže od Pilata da Me osudi na smrt. Ako to ne bude htio oni će ga opkoliti i prisiliti na to. Zbog toga su se jako trudili, kružili okolo, poticali narod, obećavali mnoge dobrobiti, njihovu milost i zaštitu. Naredili su da se donese križ koji su držali sa strane i sve potrebno da Me se razapne, to su brižno i skrovito činili.

Vidjevši sve to doživljavao sam veliku gorčinu. U tim redovima vidio sam sve one koji će dopustiti da ih zlobni ljudi zavedu. U pismoznancima i farizejima sam vidio sve one koji se trude i brižno nastoje odvući narod u zlo. Vidio sam isto tako i one koji su potpuno zauzeti brigom za vremenite stvari i ne brinu za svoje vječno spasenje. Zbog svih njih sam osjećao veliku gorčinu i bol. Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio za njih, da im udijeli svjetlost da shvate svoje zablude i obrate se. Otac je to uistinu i činio. Vidio sam kako će se neki time okoristiti. Zahvaljivao sam Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti te milosti i prezreti Božje svjetlo.

Napušten od svih

Osjećao sam kako se u Jeruzalemu puno govori o Meni. Već se posvuda pronio glas da sam zarobljen, da Me veliki svećenik Kajfa osudio na smrt. Mnogi su govorili da sam uistinu ono što su pismoznanci i farizeji uvijek tvrdili: vrač koji je sklopio savez sa đavlom i da sam posredstvom đavla činio sva čudesa. Mnogi su zahvaljivali Bogu jer je dopustio da budem razotkriven, uhvaćen te pravedno osuđen na smrt. Oni koje sam ozdravio smatrali su se nesretnicima, jer sam ih ja ozdravio. Zbog toga su Me vrijeđali i proklinjali.

Moje Srce je bilo ranjeno dubokom boli čuvši sve to. Osjećao kao veliku patnju zbog uvreda koje su nanosili mom Ocu i Njemu sam prikazivao svoju muku kao zadovoljštinu za te teške grijehe.

Bilo je samo malo onih koji su ostali jaki u vjeri; vjerovali mome nauku i vjerovali u svetost moje osobe. Oni su se bili povukli zbog straha i bili su jako zbunjeni. Za njih sam molio Nebeskog Oca da im udijeli snagu. Otac ih je uistinu jačao svojom milošću u to vrijeme njihove zbunjenosti i muke. Sjetili su se onoga što sam im govorio tj. da ću umrijeti, ali da ću treći dan uskrsnuti.

Isus i Njegova Majka

Vidio sam sve moje apostole kako su se razbježali, ožalošćeni su plakali. Bili su prestrašeni i žalosni. Za njih sam molio Oca da ih podrži, uzdrži, utješi i ojača u vjeri. Otac je to i činio, iako su oni sebe učinili nedostojnima, jer su Me ostavili u vrijeme tolike muke.

Vidio sam moju predragu Majku koja je u svom Srcu osjećala sve moje patnje i muke. Koliko Me je to mučilo, koliko sam trpio vidjevši Nju u tolikoj muci i patnji. Za Mene je bilo jedno veliko mučeništvo vidjeti kako Meni za ljubav trpi ta prečista i nevina golubica.

Često sam govorio njenom srcu i poticao je na trpljenje. Molio sam Nebeskog Oca da je ojača. Govorio sam mojoj predragoj Majci da Me prati u mojim prikazanjima i molitvama koje sam prinosio Nebeskom Ocu. Ona je činila sve što sam joj Ja sugerirao. Vidio sam kako moj Otac rado prihvaća njena prikazanja, zbog toga sam zajedno s njim zahvaljivao. Koliko su bili veliki uzdasi samilosti koje Mi je upućivalo Srce moje Majke, i njena želja da trpi Meni za ljubav. Često Mi je govorila:

«O moj Isuse, ljubljeni Sine kako bih bila zadovoljna, da ja sama trpim sve tvoje patnje, a da Ti živote moj, ništa ne trpiš.» Zatim, potpuno sjedinjena s Božjom voljom, naklonila bi glavu, klanjala se i slavila Božje djelo. Otac je u tome pronalazio veliku milinu.

Poticaj zaručnici

Shvatila si moja zaručnice, koje sam teške muke trpio dok sam bio vezan uz stup i okrunjen trnovom krunom. Čula si i poziv koji sam uputio svoj mojoj braći da dođu i slijede Me, da vide koliko sam trpio njima za ljubav. Shvatila si poziv koji je upućen svima da dođu i priznaju Me za svoga Kralja i Gospodina. Vidjela si uvrede i zlostavljanja koja sam trpio. Zato, neka ti ne bude teško nasljedovati Me. Strpljivo trpi ono što čini tvoj bližnji, bilo riječima ili djelima. Raduj se kada vidiš da si odbačena i prezrena, jer imaš priliku nasljedovati Me u nečemu.

Shvatila si zbunjenost koju sam doživio kada sam bio svlačen kako bi me bičevali. I u ovome Me trebaš nasljedovati. Zasramiti se kada čuješ neke riječi protiv čistoće, trebaš bdjeti i odbacivati te misli od sebe. Sjeti se da čistoća ima sjaj koju svaka i najmanja stvar prlja. Živi odvojeno ne samo od svih stvorenja, nego i svih stvari koje Meni pripadaju. Liši se upravo svega. Neka ne bude ničega što zauzima tvoje srce, kako bi u njemu mogla boraviti ljubav prema Bogu, i prema meni, tvome Zaručniku.

Dok sam trpio bičevanje vezan uz stup i krunjenje trnovom krunom pozivao sam svu svoju braću da Me dođu motriti. Dođi, motri Me dobro kako sam trpio i budi pažljiva. Kao vjerna zaručnica u svemu trebaš biti slična Meni. Koliko ćeš više biti slična Meni, toliko ćeš mi biti više draga i toliko više ću te ljubiti. Jako uživam vidjevši moje zaručnice na neki način slične Meni u mukama, jer će Mi i u slavi biti jako blizu i posjedovat će jako uzvišenu slavu. Ne propusti Me nasljedovati u prikazivanju Nebeskom Ocu, bilo u nutrini, bilo u vanjskim stvarima koje činiš. Znaj, da u tome trebaš biti jako brižna i pažljiva. Neka ti na srcu bude obraćenje grešnika. Nemoj nikada propustiti prikazivati Ocu za njih i moleći za njihovo obraćenje. Budi vjerna zaručnica koja istinski ljubi.

KNJIGA VIII

Prvo poglavlje: Kako je Pilat Sina Božjega pokazao narodu, a oni su tražili da oslobode Barabu, te kako je On osuđen na smrt i ono što je On činio u svojoj nutrini

Evo čovjeka

Pilat je odlučio da Me pokaže narodu jer sam svojim izgledom pobuđivao samilost zbog stanja u koje su Me doveli moji neprijatelji. Mislio je da će imali samilosti prema Meni, kao što je on imao. Pokazao Me narodu tako da su Me svi mogli vidjeti. Skinuli su grimiz s mojih izranjanih leđa te je on glasno povikao:

«Evo čovjeka!»

Ovim riječima htio je da shvate da više ne naličim čovjeku, toliko sam bio izranjen da bih mogao samo još malo živjeti. Na ove riječi, prvo farizeji a zatim sav narod je vikao:

«Vodi ga, vodi, daj da se razapne!»

Pilat je bio jako zbunjen, nije znao kako da Me oslobodi, a da zbog toga ne izgubi njihovu naklonost. Predložio je ubojicu Barabu i neka izaberu koga će pustiti. Pilat nas je postavio zajedno i pitao narod koga da oslobodi povodom Pashe. Čim je narod čuo prijedlog počeli su vikati:

«Neka Baraba živi, a neka umre Isus Nazarećanin!»

Pilat je ostao jako zbunjen zbog tog lošeg izbora naroda. Odgovorio je masi srdito što da učini sa Mnom, jer Me je on smatrao nevinim. Tada su ponovno počeli vikati:

«Vodi ga, osudi ga na smrt, razapni ga, razapni jer je zločinac!»

Tada Pilat misleći da će ih zavarati reče:

«Hoćete da razapnem vašeg kralja?»

A oni su vikali na sav glas vrijeđajući Me, govoreći da nemaju drugog kralja osim Cezara. Masa je ponovno vikala: *„Razapni ga, razapni!“*

Osuda nevinog

Farizeji su se ljutili na Pilata jer je toliko odlagao osudu. Govorili su da treba njima vjerovati, jer da ja nisam zločinac ne bi Me ni doveli k njemu. Farizeji nisu imali ovlasti da Me osude na smrt, a njihova savjest im ne bi dopustila da osude nevinu osobu. Pilat se preplašio ovih prijetnji i riječi farizeja te je smatrao da treba izreći osudu, iako je jasno shvaćao da sam nevin. Ali prije toga je rekao narodu:

«Ne želim imati ništa sa smrću ovog nevinog čovjeka.»

Oni su vikali neka na njih padne sav grijeh, neka moja krv padne na njih i njihove potomke. Govorili su to da Pilat udovolji njihovim zahtjevima i osudi Me na smrt. Pilat je dopustio da bude pobijeđen i kako bi pokazao da nema nikakvog udjela u mojoj smrti oprao je ruke.

Zatim je izrekao osudu moje smrti na križu, jasno shvaćajući da sam nevin. Napisao je osudu i pročitao je narodu. Svi su je pažljivo slušali. Na kraju, kada ju je pročitao svi su vikali, zviždali, pljeskali rukama, skakali od radosti, izgledalo je kao da je svatko od njih

doživio vrhunac utjehe. Vikali su: *„Živio upravitelj!“* Svi su ga slavili, posebno farizeji. Govorili su da je razborit čovjek, da je sve htio prije dobro istražiti i na kraju shvatio da sam odgovaran i osudio Me kako sam zaslužio. Mnogi među njima, da bi iskazali tu radost govorili su:

«Došli smo do onoga što smo htjeli, koje li naše sreće. Koje utjehe ovoga dana!? Sada ćemo živjeti u miru, sretni i zadovoljni te nas više nitko neće uznemiravati.»

Osjećaji i molitve

Sve ovo vrijeme bio sam vedra lica, gledao u zemlju, a u duhu se obraćao Nebeskom Ocu za svu moju braću za koju sam toliko molio i trpio. Ah, moja zaručnice, toliko je bila velika gorčina moga Srca o svemu što sam ti do sada pripovijedao. Koje li patnje i muke vidjevši uvrede koje se nanose Ocu, zlobu i mržnju pismoznanaca i farizeja i svega naroda kojem sam učinio toliko dobra, kojeg sam ljubio i za koji sam trpio. Nažalost, nisu se htjeli time okoristiti što sam propovijedao i velikim dobročinstvima koje sam učinio. Mogli su postati savršeni i sveti. U svojoj ljudskoj naravi osjećao sam žalost.

Pilat Me odveo pred masu, obratio sam se Ocu. Molio sam da Mi pomogne sve trpjeti što će Mi se događati. Bio sam spreman da svatko vidi veličinu ljubavi koju sam imao prema njemu, da trpim sve ove muke za vaše spasenje. Kada su Me doveli pred narod pozvao sam svu svoju braću da dođu i gledaju Me dok je narod vikao:

«Ubij ga, odvedi, osudi na smrt!»

Vidio sam sve one koji će biti kao i oni, koji će Me prezirati i neće Me htjeti motriti i gledati, koji neće htjeti slušati koliko sam trpio za njihovo spasenje te sam bio jako ogorčen. Moje Srce je bilo jako ranjeno jednom drugom patnjom. Sve ono što je Pilat poduzeo da Me oslobodi sve se okretalo protiv Mene i još Me više samo mučilo i obeščastilo.

Tada su mom duhu bili predočeni svi oni kojima će moj Nebeski Otac davati uvijek nove milosti i prosvjetljenja da se spase, ali se oni neće time poslužiti nego će Ga još više vrijeđati. Upadat će još više u grijehe i njihova duša će još više zasluživati osudu zbog zloupotrebe darova koji su im dani. Vidjevši zatim, taj nezahvalni narod bez ikakve samilosti prema Meni, osjećao sam gorčinu jer sam u duhu vidio sve one koji neće imati ni najmanji osjećaj za sve moje patnje i muke. Iako sam trpio za njih na to se nisu ni najmanje obazirali niti, jednim činom samilosti. Zbog toga sam im se obratio govoreći:

«Ah nezahvalnici, za vas toliko trpim, a vi Me ne želite niti pogledati. Bez ikakve ste samilosti prema mojim mukama».

Obratio sam se Ocu i molio Ga da ih prosvijetli da uđu u sebe i shvate svoju nezahvalnost. Vidio sam da će to moj Otac učiniti i neki će jasno shvatiti koliko sam trpio iz ljubavi za njih te će imati neku samilost prema mojim mukama. Okoristit će se tim dobročinstvom. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrebljavati kao i sve drugo.

Moje Srce je bilo ogorčeno jer su Me usporedili sa ubojicom i zločincem Barabom. Vidio sam da će se tako ponašati prema mnogim od mojih sljedbenika te sam trpio vidjevši nevine koje će smatrati zlima i mnoge će uspoređivati sa bezbožnicima, neće prepoznati njihovu krepost koja će biti skrivena očima ljudi. Zbog toga sam se obratio Nebeskom Ocu i molio da udijeli svoju svjetlost svima da shvate dobrotu i kreposti pravednih duša.

Vidio sam da će Otac to učiniti i kako će to mnogi shvatiti, iako će većina to zloupotrebljavati, tu novu svjetlost i milost, a one koji su dobri smatrat će i dalje zlima. Vidio

sam zatim kako Otac puno puta sve to dopušta da bi dobri imali priliku povećati svoje zasluge i nasljedovati Me i u ovome. Čuvši da je narod izabrao Barabu da ga oslobode, možeš samo zamisliti moja zaručnice, koliko je bila velika moja patnja, kolika gorčina moga Srca. U duhu su mi se tada prikazale sve one duše koje će nasljedovati zlobne Židove. Duše koje će više ljubiti svoja zadovoljstva, grijehe, zlobe nego li Mene. Vidio sam kako viču, ako ne riječima onda djelima:

«Neka umre Isus Nazarećanin, živio grijeh, neka umre pravednik, živio nepravednik, neka umre čast i slava Božja, neka živi naše zlo zadovoljstvo».

Koliko patnje je kušalo moje Srce zbog ovih zlih ljudi. Obratio sam se Ocu i molio ga da se zbog mojih muka i patnji udostoji prosvijetliti ih, da shvate svoje velike zablude i loš izbor kojim su vrijeđali Boga. Vidio sam da im Otac daruje tu svjetlost i sve potrebne milosti i pomoći da se promijene.

Mnogi su se time okoristili i obratili, zbog njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Vidio sam mnoštvo onih koji će to zloupotrebljavati i ostati otvrdli u grijehu. Želio sam da slava i čast Nebeskog Oca njima bude važnija od svih njihovih zadovoljstava te sam ponovno molio za sve ove otvrdle duše, da im udijeli više svjetla, milosti i pomoći. Otac je to i činio, uslišavao je moje molitve a neki su se od ovih promijenili i obratili. Bio sam ogorčen zbog mnogih koji su to zloupotrebljavali.

Ponovno sam vidio u duhu plan spasenja od početka tj. plan povezan uz moju osobu i ljudski rod. Radilo se o tome da nije trebalo ostaviti da cijeli svijet propadne u grijehu te sam se Ja trebao utjeloviti, trpjeti i umrijeti kako bih spasio svijet. Izabrao sam trpjeti i umrijeti kako bi se svijet spasio.

Vidjevši kako su ljudi nezahvalni za toliku moju ljubav i kako Mi uzvraćaju birajući lopova i ubojicu umjesto Mene, a da Ja budem osuđen na smrt, proživljavao sam veliku muku i krajnju ogorčenost. Tada sam se obratio Ocu i molio da oprosti svim nezahvalnima snagom moje patnje. Obratio sam se i njima žaleći se zbog njihove prevelike nezahvalnosti što ne odgovaraju na toliku ljubav.

Molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate svoju nezahvalnost i moju beskrajnu ljubav. Vidio sam kako će ih Otac uistinu prosvijetliti, kako će mnogi doći k sebi i više uzljubiti slavu i čast Božju, kako će im duše živjeti u milosti i kako će umirati grijehu i nepravdi. Uvijek sam za njih zahvaljivao i molio Oca da im udijeli svoju svjetlost i posebne milosti. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih, koji će to zloupotrijebiti i prezreti Božje svjetlo i ostati otvrdli i nezahvalni.

Molio sam ponovno Oca da im udijeli još više svjetla i milosti, a Otac je to uvijek i činio. Neki će se time uistinu i promijeniti i okoristiti. Zahvaljivao sam Ocu i molio da im udijeli još više novih milosti da budu postojano dobri. Vidio sam kako im Otac to daruje te sam Mu zahvaljivao u ime njih. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati te nove i veće milosti koje sam im izmolio. Ostat će u svom otvrdnuću i najvećoj mogućoj nezahvalnosti i tako će zauvijek bijedno propasti.

Vidio sam da pismoznanci i farizeji svojim lošim primjerom okreću narod prema zlu, privlače ga u svoje loše društvo. Oni su bili prvi koji su tražili moju smrt, a zatim je vikao sav narod da Me se razapne. Vidio sam u svom duhu sve nedostojne odgovorne osobe na visokim mjestima, koji će svojim lošim primjerom okretati narod na zlo, posebno neuk narod. Zbog njih sam bio krajnje ogorčen i za njih sam puno molio Oca da ih prosvijetli i shvate svoje zablude, da od njih proizlazi u velikoj mjeri zlo koje narod čini.

Otac im je dao ovo svjetlo i neki će doći k sebi, obratiti se i promijeniti, priznat će svoje zablude i na tome sam zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će

to zloupotrijebiti. Vidio sam kako će mnogi zbog njih propasti, te sam ponovno molio Oca da im ponovno iskaže milosrđe i prosvijetli ih jačim svjetlima, da više potakne njihova srca. Vidio sam kako to Otac i čini i neki će se zbog toga promijeniti i okoristiti milostima. Ja sam bio zahvalan Nebeskom Ocu, ali sam bio i jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i nasljedovati bezbožne pismoznance i farizeje koji su ostali otvrdli, protivni, htjeli su ostati slijepi pored toliko svjetla.

Vidio sam zatim Pilata, koji iako je shvaćao da sam nevin ipak dopustio da budem osuđen. Osudio Me kao zločinca i krivca, govoreći da on nije kriv za moju smrt perući ruke kao znak svoje nevinosti. Mom duhu su se predočili svi oni koji će svojim djelima činiti zlo, a riječima govoriti da su nevini tj. činit će tako da bližnji zbog njih budu oštećeni, a zatim će govoriti da za njih imaju sućuti i da ih brane.

Za ove slijepce, bezumnike i zlobnike molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude. Vidio sam kako će se neki time okoristiti i promijeniti svoj život čineći pokoru za zlo koje su učinili bližnjima. Za njih sam zahvaljivao Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će ostati u svojim zabludama, koji će zloupotrijebiti Božje svjetlo.

Vidio sam sve suce, koji će dopustiti da ih zli uvjere, te će osuditi nevine. Osjećao sam veliku žalost zbog njih i molio Oca nebeskoga da im dadne shvatiti kako veliko zlo čine.

Neki su prepoznali da su u zabludama i da griješe činili su pokoru i promijenili se, ali sam bio ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati Božje svjetlo i prezreti Božju milost ostajući u svojim zabludama. Obratio sam se Ocu i molio za sve nevine koje će ti sudci osuditi kao da su krivi, da im udijeli milost i posebnu pomoć da podnose nepravdu i strpljivo podnose osudu nasljedujući Me. Vidio sam kako im Otac daruje tu milost kao veliku nagradu koja je pripravljena za njih.

Zatim sam molio Oca da na svijetu pravda bude pravično dijeljena, da odgovorni budu kažnjeni prema njihovim prijestupima, a nevini budu oslobođeni. Vidio sam da će u ovome biti puno propusta, te sam trpio veliku bol i gorčinu. Molio sam Oca da prosvijetli sve one koji dijele pravdu, da shvate da će morati polagati račun Božjoj pravednosti. Otac im je udijelio tu milost. Vidio sam sve one koji će se time okoristiti te će zahvaljivati Nebeskom Ocu, ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti. Za njih je bila određena vječna osuda.

Kada Mi je izrečena presuda na smrt narod se radovao lažnom radošću. Njihova srca nisu bila zadovoljna nego nemirna. U duhu mi je bila predočena osuda na vječnu smrt koju ću Ja izreći odbačenim dušama, i lažna isprazna radost kojom će se tada radovati pakleni duhovi. Moje Srce je tada bilo uronjeno u more gorčine i patnje. Trpio sam svu muku, a nisam imao želju osuditi ih. Obrati sam se Ocu govoreći:

«Oče moj ljubljeni, Ti vidiš moju patnju i gorčinu koju trpim. Dok gledam da ću Ja morati na vječnu smrt osuditi tolike duše. Ja, koji sam ih svojom krvlju otkupio uz cijenu tolike patnje zaslužujući im vječno blaženstvo. To je jedna velika bol koja probada moje Srce.»

Obratio sam se odbačenim dušama, sve sam ih imao pred sobom i žalio se govoreći:

«O, nesretne duše, bezumne koje želite silom izvući moju prinudu vaše vječne osude, kažite što sam još mogao učiniti da vas spasim? Vi nesretnici sve to želite zloupotrijebiti!? Dođite sebi, prepoznajte svoje zablude, vratite se svojem sudcu sada, jer je On Otac, pun ljubavi spreman prihvatiti vas. Ne dopustite da vas prevari pakleni neprijatelj, ni da vas

zasljepljuju vaše zle strasti i neurednosti. Pogledajte Mene i vidite koliko mi je drago vaše vječno spasenje i što sve trpim da bih vas oslobodio vječne smrti.»

Ove pozive sam upućivao svim dušama koje su htjele biti osuđene. Odlučio sam upućivati ih svima, njihovim srcima da u šutnji svi čuju moje ljubazne pozive i slatke poticaje. Vidio sam kako će se mnogi obratiti na istinu te sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i neće htjeti slušati moj glas i moje slatke pozive.

Pilatova grižnja savjesti

Nakon što je pročitao moju osudu na smrt, Pilat Me predade u ruke službenika pravde da Me vode van, jer su pismoznanci, farizeji i cijeli narod nestrpljivo čekali. On se povukao zadovoljan zbog odobravanja pismoznanaca, farizeja i cijelog naroda. U srcu je bio ogorčen, jer je jasno shvaćao veliko zlo koje je učinio, osuđujući na tako sramotnu smrt jednu nevinu osobu. Još više je to doživljavao, jer je bio uvjeren da je narod iz zlobe i vođen strastima bio podložan utjecaju podlih farizeja, koje je jako dobro poznavao. Zbog toga je bio jako ožalošćen, bojao se da ga neće zadesiti kazna zbog toga, kao što se to kasnije i dogodilo.

U Pilatovoj osobi vidio sam sve one koji su nakon učinjenog zla osjećali da su loše učinili, ali nasljedujući Pilata, tj. gledajući vlastiti grijeh, nisu se obratili i pokajali, nego su čekali kaznu koja će brzo doći. Za ove nerazborite osobe molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate da su pogriješili, da se obrate i utječu se Ocu milosrđa, čine pokoru za zlo koje su učinili i da ne očajavaju. Vidio sam kako će im Otac dati tu svjetlost i neki će se njome okoristiti, te sam zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će ostati u svojim zabludama.

Ponovno sam se obratio Nebeskom Ocu i molio Ga da se udostoji - kao što sam Ja naklonio glavu i prihvatio u slobodi odluku da Me ubiju, bio sam sav poslušan prema Božanskim odlukama, umirući htio sam stvarno umrijeti za spasenje ljudskog roda - molio sam da udijeli svjetlo, krepost, moju spremnost prihvaćanja osude na smrt – molio sam da svim mojim sljedbenicima i braći udijeli da naklone glavu i spremno slušaju sve Božje odredbe i evanđeoske savjete koje im ostavljam, kako bi bili dostojni vječne nagrade.

Molio sam da se udostoji dati im posebne milosti i pomoć da to mogu činiti i vidio sam kako će to Otac činiti i mnogi će se time okoristiti. Ponizno će nakloniti glavu i bili poslušni Božanskim zapovijedima, a Ja sam na tome zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti, koji nikada neće slušati Božje zapovijedi.

Za ove otvrdle prijestupnike ponovno sam molio Oca da ih prosvijetli, da ih ustrajno prosvjetljuje, potiče ih jakim poticajima u njihovom srcu. Vidio sam kako će se mnogi po ovome promijeniti, postat će poslušni i nakloniti glavu Božjim odredbama te sam zahvaljivao Ocu. Ali sam vidio i mnoštvo onih koji su ustrajali u odbacivanju Božjeg Zakona i nikako se nisu htjeli predati Božjem svjetlu koje su dobivali. Ostali su u svojoj otvrdlosti i protivljenju, a Ja sam bio ogorčen zbog toga.

Molio sam Ga da mojim sljedbenicima udijeli posebnu milost da prihvate sve njima protivne stvari raširenih ruku, da ne gledaju samo stvorenja zbog kojih trpe, nego Božje odredbe koji sve dopušta na korist njihovih duša.

Vidio sam kako će Otac udijeliti tu milost te će se mnogi okoristiti te sam zahvaljivao Ocu. Bio sam i ogorčen vidjevši i mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i koji nisu htjeli

primiti sve iz Očeve ruke. Oni nisu dobili nikakve zasluge, naprotiv izgubili su mnoge zasluge za svoju dušu i na takav način uzrokovali veliku gorčinu mom Srcu.

Poticaj zaručnici

Jesi li shvatila moja zaručnice patnje, kako sam se u svemu ponašao prema mome Ocu i braći? Potrudi se da Me nasljeduješ. Kako je narod zlo izabrao tražeći slobodu za zlobnog Barabu. Zbog toga pazi da u svemu biraš ono što je savršenije, da u svemu paziš na veću slavu i Božju čast. Neka ti to bude u srcu. Mrzi grijeh, bježi od njega, drži se daleko od grijeha da moja milost i ljubav kraljuje u tebi. Neka u tebi umre grješni Baraba i neka Ja živim u tebi. Ovime želim reći da kada grijeh želi ući u tvoju dušu i ti ga trebaš ubiti, odmah odbaciti od sebe. Tako ću Ja uvijek živjeti u tebi i moja milost.

Vidjela si moju spremnost na posluh da prihvatim osudu na sramotnu smrt, nemoj htjeti biti različita od Mene. U svemu budi savršena i poslušna svojim poglavarima i još više Božjim zapovijedima i savjetima. Nikada nemoj kršiti poslušnost. Imaš redovničke zavjete koje trebaš što točnije opsluživati. Prihvaćaj sve stvari koje se događaju, one koje su tebi povoljne kao i one koje su ti protivne iz ruku Nebeskoga Oca. Uvijek Mu zahvaljuj za dobro i zlo, u uvjerenju da te Otac jako ljubi i sve određuje u svojoj očinskoj ljubavi za tvoje dobro i korist tvoje duše. Potrudi se u svemu, pokaži se mojom vjernom sljedbenicom i zaručnicom.

Drugo poglavlje: Kako je Sin Božji uzeo križ na svoja presveta ramena i put koji je prošao noseći križ sve do mjesta gdje će umrijeti i ono što je činio u svojoj nutrini

Čuđenje đavola

Pilat Me prepustio u ruke mojih okrutnih neprijatelja da Me odvedu u smrt. Oni kao bijesni vukovi i psi bacili su se na Mene. Neki su Me vukli konopcima, drugi za kosu, odvukli su Me na mjesto gdje su Me s velikom željom čekali pismoznanci, farizeji i sav narod. Svi su Me vrijeđali, ismijavali, psovali, vikali, mahali rukama i govorili:

«Evo, na kraju zavodniče, došao si do osude koju si zaslužio.»

Vikali su na sav glas: „Vraču, besramni čarobnjače, prekršitelju zakona, oholico, bijedniče, zavodniče, lažljivče, buntovniče!“ Vikali su i sve druge moguće uvrede. Svatko se natjecao tko će Me više vrijeđati i što će lošije reći o Meni, djelomično zbog mržnje, a djelomično zato što je to odgovaralo pismoznancima i farizejima, oni su Me prvi vrijeđali. Prihvaćao sam sve te uvrede vedra lica, prikazivao Ocu kao nadoknadu za njihove grijehe, ali sam u Srcu osjećao veliku patnju i gorčinu što se vrijeđa Boga.

Đavli, koji su ih poticali, su se sve više čudili vidjevši kako trpim ali bez uznemiravanja, te su sve više sumnjali da možda nisam Ja obećani Mesija. Nisu se mogli uvjeriti da sam istinski Mesija. Smatrali su da, ako bi bio istinski Mesija, ne bi Me podložili tolikim patnjama jer Otac bi zadržao kaznu i okrutnost mojih neprijatelja. Zbog toga su međusobno govorili:

«Ne može biti da se jedan Bog podloži tolikim patnjama, uvredama i da toliko ponizi svoju najvišu uzvišenost!»

Vidjevši moju toliku krepost nisu znali što bi još izmislili da Me muče, ne bi li Ja učinio neki čin nestrpljenja ili srdžbe prema onima koji Me vrijeđaju. Zbog toga su se skupljali i savjetovali da pronađu nove načine da Me muče i vrijeđaju preko okrutnih službenika koji su bili bez ikakve ljudskosti, puni zlobe i mržnje prema Meni. Ja sam spremno trpio i sve rado prihvaćao.

Ponovno ga oblače i stavljaju trnovu krunu

Oni okrutnici, nakon što su iskalili svoju dušu, vrijeđali Me, naredili su pismoznancima i farizejima da Me ponovno obuku u haljinu i da takav idem kroz grad te budem tako bolje prepoznat. Dali su Mi haljinu da je obučem. Skinuli su s Mene grimiz koji se bio prilijepio za moje rane te je moje tijelo počelo ponovno obilno krvariti. S puno zlobe skinuli su Mi trnovu krunu, iz rana je obilno tekla krv koja je prekrivala moje lice, grudi, leđa, cijelo tijelo i padala na zemlju.

Prikazivao sam ovu krv Nebeskom Ocu i molio Ga da ublaži svoju srdžbu prema tim okrutnim službenicima, a Otac vidjevši moju krv ublažavao je svoju srdžbu. Ali je bila velika gorčina moga Srca vidjevši kako ti nehumani krvnici nemaju nikakve samilosti prema Meni, te su Me još više ranjavali. U njima se budila samo mržnja i bijes. Obukao sam svoju haljinu, ponovno su mi stavili trnovu krunu na glavu, trpio sam veliku bol zbog novih ranjavanja jer Mi je glava već bila sva izranjena.

Obratio sam se tada svim onim dušama koje se s toliko lakoće ponovno vraćaju u svoje grijehe. Imao sam ih sve pred sobom i žalio se govoreći:

«Okrutnici, bez milosrđa, prestanite vrijeđati Nebeskog Oca. Zar ne vidite koliko trpim, koliko patnje to uzrokuje mojoj ranjenoj ljudskoj naravi da nadodajete ranu na ranu? Zar ne znate da vaše ponovno padanje u grijehe Meni uzrokuje toliku patnju i muku?»

Vidjevši tolike duše otvrdle u njihovim zlobama obratio sam se Ocu i govorio:

«Oče moj ljubljeni, evo ovim novim mukama nadoknađujem i dajem zadovoljštinu za ove duše koje tolikim grijesima vrijeđaju Božju pravdu i tako postaju još odgovornije pred Božjom pravdom. Zbog toga, oprosti im jer ne znaju što čine.»

Moja zaručnice, to je bila moja osveta prema onima koji su Me mučili i uzrokovali tolike patnje. Koliko je bila velika ljubav koju sam imao za njih, da sam istovremeno trpio za njihove grijehe, bio mučen i molio sam Oca da im oprosti i prosvijetli ih. Prikazivao sam Mu sve svoje patnje kao zadovoljštinu za njihove grijehe, i prošnju za sve one milosti koje sam shvaćao da su im potrebne za njihovo vječno spasenje. Vidjevši da je na ovu moju beskrajnu ljubav uzvraćeno sa tolikom nezahvalnošću i okrutnošću, možeš samo zamisliti koliko se povećavala gorčina mog Božanskog Srca.

U društvu dvaju razbojnika

Dok sam sve ovo činio u mojoj nutrini, naredili su da dovedu dvojicu razbojnika koji su bili osuđeni na smrt na križu zbog njihovih zlodjela. Farizeji su se jako trudili i išli s jedne na drugu stranu da ostvare svoj zli naum. Odredili su da će Me voditi na Kalvariju i provesti kroz grad zajedno sa ovim razbojnicima. Ja sam trebao ići u sredini ili malo naprijed da budem vođa razbojnika, jer su govorili da kao što sam htio ukrasti kraljevstvo tako trebam biti i glava razbojnika. Na ovu njihovu odluku govorio sam u sebi:

«Istina je da sam lopov, ali lopov koji želi ono što je njegovo tj. vaše duše koje su u ruci paklenog neprijatelja. Ja ih želim ponovno zauzeti po cijenu svoje krvi koju sada prolijevam s toliko ljubavi. A vi slijepci ne želite biti oslobođeni tog okrutnog ropstva, želite biti zauvijek izgubljeni, preziruć moju krv koja je cijena vašeg otkupljenja.»

Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio Ga govoreći:

«Oče moj preljubljeni, prosvijetli sve duše koje sam otkupio, daj da shvate veliko dobročinstvo koje je dar otkupljenja od okrutnog đavolskog Lucifera. Ja sam ih otkupio svojom krvlju zbog toga Oče moj, previše Me koštaju duše moje braće, previše je dragocjena cijena njihova otkupljenja. Molim Te Oče, prosvijetli ih da se okoriste tako velikim dobročinstvima.»

Vidjevši kako će Otac dati svima svoju svjetlost i prosvjetljenje zahvaljivao sam Mu na Njegovoj beskrajnoj dobroti i milosrđu, ali sam bio ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti, preziruć Božju svjetlost i milost koju im je Otac tako velikodušno davao.

Kad su došla dva razbojnika koja su trebala biti sa Mnom razapeta i vidjela Me u tako lošem stanju, pobunili su se i smatrali sramotnim ići u mom društvu na mjesto gdje će biti ubijeni. Do te mjere su bili doveli moju osobu da su Me i razbojnici prezirali. Jedan od njih počeo Me vrijeđati. Bio je to onaj koji je bio zlobniji i koji će propasti. Nije Me prestajao vrijeđati mnogim neprikladnim uvredama. I drugi razbojnik Me svako malo vrijeđao, ali vidjevši moju postojanost i strpljivost ostao je zadivljen i govorio sam sebi:

«Ovaj je tako strpljiv i ne odgovara na tolike uvrede i udarce.»

U tim razmišljanjima on se pripravljao primiti posebnu svjetlost po kojoj će Me prepoznati kao onoga koji uistinu Jest te će ispovjediti da sam istinski Sin Božji, kao što ćeš čuti.

Osjećajući kako se ova dva razbojnika srame biti vođeni sa Mnom na mjesto pogubljenja, u duhu su mi se predočile sve duše grješnika koje su se sramile činiti dobro, i smatrale su da nije časno prakticirati krjeposti koje Ja učim. Imao sam veliku samilost prema njihovoj zaslijepljenosti i molio Oca da ih prosvijetli, da shvate svoje zablude, da se srame i smatraju da je ispod časti činiti zlo. Vidio sam da će im Otac udijeliti tu svjetlost. Neki će doći k sebi i promijeniti se, kao što će to učiniti dobri razbojnik. Na tome sam zahvaljivao Ocu, ali sam bio ogorčen vidjevši veliko mnoštvo koje će to zloupotrijebiti, kao što će to učiniti zli razbojnik.

Trubač

Budući da je sve već bilo spremno da Me se vodi na mjesto gdje ću umrijeti, farizeji su naredili da ispred Mene ide trubač da bi išao svim putem kojim trebam proći i izvikivao razlog zbog kojega su Me osudili Vrhovni svećenik, Veliko vijeće i Pilat. On je izgovarao glasno vičući sve lažne optužbe zbog kojih su Me osudili. To su činili kako bi Me svi oni koji čuju te obavijesti smatrali lažljivcem, zavodnikom, varalicom i da nitko nema samilosti prema Meni.

Tada su se u mom duhu predočili svi oni zlobni i perverzni ljudi koji će svijetom širiti lažni nauk protiv mog Božanskog Zakona, i koji će svojim otrovom zaraziti mnoge duše i

udaljiti ih od Mene. Doživljavao sam preveliku bol, a moje Srce se ispunilo prevelikom gorčinom. Obratio sam se Ocu i molio da svojim Božanskim svjetlom prosvijetli i svojom milošću pomogne te siromašne duše koje su ti zlobnici mogli izopačiti. Da budu postojane u istinskoj vjeri koju Ja poučavam, da se udostoji uništiti te monstrume bezbožnosti i zlobe.

Vidio sam kako Otac daje svoju milost i prosvjetljuje ljude da shvate istinitost Božanskog nauka, da prezru ljude laži i njihove zlobne pobune. Vidio sam sve one koji će ostati postojani i za njih sam molio Oca da ih uzdrži, da im da postojanost u pravoj vjeri. Vidio sam da će to Otac i učiniti i zahvaljivao sam Mu u ime svih. Zatim sam vidio sve one koji će trpjeti zbog ispovijedanja prave vjere i molio Oca da im na poseban način pomogne. Otac im je to davao i iskazivao veliku ljubav, a Ja sam Mu na tome zahvaljivao.

Bio sam i krajnje ogorčen vidjevši mnoštvo nesretnika koji će pasti u hereze i napustiti istinsku vjeru. Molio sam Oca ustrajno da ih prosvijetli, da nadahne svoje službenike i vjerne poslužitelje da propovijedaju i obraćaju te zasljepljene i prevarene duše. Vidio sam da će Otac to i učiniti te sam Mu jako zahvaljivao. Vidio sam kako će se mnoge duše po ovim propovjednicima obratiti i ponovno prihvatiti istinsku vjeru.

Bio sam i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će ostati u svojoj nevjernosti i bijedno propasti, koji će zloupotrijebiti prosvjetljenja koja im šalje Otac i odbacit će pomoć vjernih duša koje su toliko željele njihovo spasenje. Za ove nesretnike sam neprestano molio. Molio sam i za sve one koji će se zalagati za obraćenje duša da im Bog udijeli snagu, jakost, krjepost i gorljivost. Molio sam da im Bog udijeli ustrajnost u njihovim naporima i patnjama.

Vidio sam kako će to Nebeski Otac učiniti u svojoj uzvišenoj providnosti. Vidio sam kako će moji službenici trpjeti od zlobnika, neprijatelja prave vjere. Zbog toga sam osjećao veliku samilost ali i gorčinu Srca i molio Oca da im pomogne, utješi ih i ohrabri u njihovim patnjama. Otac je to činio sa puno ljubavi, te sam Mu zahvaljivao u ime svih.

Zagrljaj križa

Dok sam bio sa dva razbojnika donijeli su Mi križ. Htjeli su da Ga nosim iako sam bio u tako lošem stanju da sam gotovo izdahnuo. Govorili su:

«Ovaj je jak, uspio je podnijeti tolike muke, patnje i zlostavljanja podnijet će i ovo. Ako vidimo da neće moći podnijeti teret križa, podignut ćemo Ga samo da umre raspet.»

Vidjevši veliki križ, narod je počeo vikati i slaviti, a Ja sam s ljubavlju gledao križ. Na taj pogled Srce Mi je uzdrhtalo zbog ljubavi koju sam imao, jer je to trebao biti oltar na kojem sam trebao biti žrtvovan kao žrtva Vječnome Ocu za spasenje ljudskoga roda. Zbog toga sam s ljubavlju pozdravio križ, iskazao mu svoje gorljive želje ljubavi. Grlio sam ga kao dokaz ljubavi i primio ga iz ruku ovih bezbožnika kao da Mi ga daje sam Nebeski Otac. Kazao sam Mu:

«Oče moj Nebeski rado primam s ljubavlju iz tvojih ruku ovo sramotno drvo, ali od sada pa nadalje ono će biti slava za moje sljedbenike. Znaš koliko već dugo želim zagrliti križ i umrijeti na njemu kako bih posvjedočio Tebi i svijetu koliko je velika ljubav koju imam prema Tebi. Iz poslušnosti Tebi i za spasenje ljudi umrijet ću na križu, žrtvovat ću se Tebi, Ja nevina žrtva da otkupim izgubljeni svijet. Molim Te, o Oče moj Nebeski da udijeliš milost svoj mojoj braći i sljedbenicima da žive kao istinski prijatelji i ljubitelji križa.

Prosvijetli ih da shvate koje će veliko dobro donijeti taj križ njihovim dušama, ako ga

Rado i svim srce prihvate. Udijeli im moj Oče ljubav prema patnji, za ono što Ja trpim za njih i njihovo vječno spasenje. Udijeli križu moć da poništi pakao, da odagna paklene duhove, udijeli križu snagu da sa sobom nosi utjehu svim onim dušama koje će ga rado

prihvatiti nasljedujući Me. Na kraju učini Oče, da ga svi prihvaćaju s ljubavlju i predanjem kao što ga Ja prihvaćam.»

Nebeski Otac je uslišao ove moje molitve. Vidio sam tada sve one duše koje će se okoristiti tim milostima koje će im Otac davati. Vidio sam sve one koji će ljubiti križ i rado ga prigrliti. Obratio sam im se govoreći:

«Slijedite Me, vjerni prijatelji, putem križa, putem Kalvarije. Dođite braćo i prijatelji moji, dođite i slijedite Me jer gdje idem ja ići ćete i vi. Ja ću vam poravnati put ispred vas kao vaša glava. Na sebe ću uzeti svu gorčinu, a vama će ostati još gorčine i tvrdoće, ali biti će jako ublažena i zaslađena. Imat ćete potporu i utjehu, a kako bi vam to zaslužio, Ja se odričem svake potpore i prihvaćam čisto trpljenje i samo trpljenje.»

Vidio sam sve one koji će čuti moj ljubazni poziv i odgovoriti s toliko velikodušnosti i spremnosti da Me slijede te sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam i veliki broj onih koji će bježati od mog križa i svim silama nastojati izbjeći trpljenje. Zbog toga će otići jako daleko od mojih putova. Obratio sam im se i poticao ih da ne bježe od križa i pozivao ih da Me slijede. Bio sam jako ogorčen vidjevši njihovu tvrdoću. Bili su gluhi na moje slatke pozive.

Molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate svoje zablude jer idu daleko od Mene, ne bi li shvatili da će tako morati trpjeti još puno veće muke. Teži će im križ biti kada slijede nagnuća i pozive svijeta, od križa koji bi nosili da nasljeduju Mene, njihovu Glavu i Učitelja. Vidio sam kako Nebeski Otac svima daruje potrebno svjetlo, i kako će se neki time okoristiti i slijediti Me s puno utjehe u svojim dušama, te sam zahvaljivao Ocu.

Ali vidio sam i mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti to Božje svjetlo i ići daleko od mojih putova. Vidio sam njih, bijednike kako se žale pod teškim teretima koje im nameće lažni svijet bez jedne trunke istinske utjehe. Imao sam veliku samilost prema njima i nisam propuštao pozivati ih da Me slijede, iako su bili gluhi na moje pozive. Vidio sam kako će neki jasno spoznati svoju muku, pa ipak se nikad neće odlučiti ostaviti svijet i Mene slijediti koji sam ih s toliko ljubavi pozivao.

Zbog njihovog otvrdnuća osjećao sam veliku gorčinu i samilost prema njihovoj sljepoći, ali sam ih prekoravao za njihova otvrdnuća, na način da sam ih nakon prekoravanja ponovno puno puta pozivao, i vidio kako će neki odlučiti slijediti Mene. Zbog njih sam zahvaljivao Ocu i molio da im oprosti tolika opiranja mojim pozivima da se promijene i nasljeduju Me. Vidio sam kako će Otac biti dobrohotan i blag prema njima. Davao im je potrebne milosti, milosti koje je davao onima koji su Me brižno slijedili. Ja sam Mu zahvaljivao, slavio Njegovu beskrajnu dobrotu i milosrđe. Ali sam bio i ogorčen, ah koliko ogorčen, vidjevši protivljenja mnogih koji će zloupotrijebiti tolika prosvjetljenja, pozive i tolike milosti koje im Otac daruje.

Protivljenje natpisu

Dok su se službenici Hrama spremali staviti Mi križ na leđa, farizeji su poslali Pilatu poslanike da ispiše neki natpis koji će staviti na vrh križa. Pošto su me smatrali predvodnikom zločinaca, htjeli su da se i na križu može čitati moje ime na moju veću sramotu, kako bi Me to razlikovalo od dvaju razbojnika. Natpis je trebao imati malo riječi i navoditi razlog zašto Me se razapinje tj. da sam htio preuzeti Nebesko Kraljevstvo. Pilat je bez razmišljanja napisao:

«Isus Nazarećanin, kralj židovski».

Pilat je to učinio zbog toga što je moj Otac tako odredio. Htio je da Me se naziva kraljem na tom sramotnom mučilu križa. Kao što sam ja oplemenio i uzdignuo križ tako što sam bio razapet na njemu, isto je tako htio da bude napisano moje ime, da budem proglašen istinskim kraljem jer sam svojom smrću zadobio kraljevstvo, ne samo Judeje nego cijeloga svemira, svih duša. Svojom smrću i krvlju postao sam njihov Kralj i apsolutni Gospodar.

Pilat nije smatrao da vrijeđa farizeje zbog onoga što je napisao, te im je poslao natpis. Oni su pobijesnili čitajući napisano i vratili se Pilatu, tražeći da napiše nešto drugo umjesto napisanog, jer je to za njih bila uvredljiva stvar. Pilat je bio postojan i nije htio mijenjati natpis. Farizeji, nakon što su se bunili, smirili su se jer je Nebeski Otac htio da se ispuni Njegova Božanska volja.

Vidio sam tada sve one duše koje će se opirati Božjoj volji i toliko se truditi da svijet slijedi njihova mišljenja. Imao sam veliku samilost prema njima jer sam vidio da se isprazno trude, a bilo bi im puno bolje slijediti zapovijedi mog Nebeskog Oca. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli, da shvate zablude u kojima se nalaze, a Otac ih je prosvjetljivao i mnogi su se okoristili ovim svjetlom te se izmirili i podložili Božjoj volji. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti, koji će stalno uznemiravati sebe i druge, nikada neće moći ostvariti svoje planove. Stvorenja se trebaju dragovoljno podložiti Božjim odredbama, jer su one nepromjenjive.

Na putu prema Kalvariji

Ovi zlobnici, stavili su Mi križ na desno rame, gdje Me križ jako udario i pritisnuo trnovu krunu pa sam osjećao veliku muku. Oslobodili su Mi ruke kako bih mogao držati križ. Konopcima su mi vezali svaku ruku ponaosob i oko pojasa. Stavili su Mi veliki konopac oko vrata koji je držao jedan zlobnik. Drugi su držali konopac kojim sam bio vezan oko struka na način, da su bili udaljeni od Mene, tako da Me svi vide.

Ispred je išao taj trubač i mnogi službenici pravde, a okolo su bili drugi, a zatim narod. Sa strane su dolazila dva razbojnika, dosta iza Mene. Sva ova masa išla je uz pismoznance i farizeje. Nikada Me nisu ostavljali, željeli su sve vidjeti. Odlučili su da će otići samo nakon moje smrti. Bojali su se da ću pobjeći iz njihovih ruku ili da će doći neka osoba s autoritetom i uzeti Me iz ruku službenika pravde te su govorili:

«Ovaj je imao toliko prijatelja i pristaša. Tko zna neće li da Ga doći silom osloboditi iz ruku onih koji Ga kane ubiti? Zbog toga, slijedimo Ga, kada nas vide da se prestraše.»

Među njima su najzlobniji bili oni koji se nisu obazirali na čast, dobar glas i položaj samo da zadovolje svojim raspojasanim strastima. Tako sam započeo bolni put prema Kalvariji. Na tom putu nisam otvorio usta, niti izrekao niti jedne riječi. Moje Srce je bilo uronjeno u more gorčine. Primio sam križ na leđa, osjetio svu njegovu težinu do te mjere da ga nisam mogao nositi. Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio Ga da Mi da snage za nositi križ. Božanstvo je povećalo snagu u mojoj ljudskoj naravi, ali nije umanjilo patnju, naprotiv jačajući Me, povećavale su se moje patnje upravo zbog ovoga. Povećavala se snaga u mom tijelu kako bih još više proživljavao muku i trpljenje. Obratio sam se Ocu i molio za svu svoju braću i sljedbenike koje sam vidio, posebno one koji će nositi težak križ. Molio sam Ga da im pomogne, da im udijeli snage da trpe i nose križ koji je jako težak za njihovu ljudsku narav. Vidio sam kako im Otac to i daruje te sam Mu zahvaljivao.

U svojoj ljudskoj naravi osjetio sam veliku odbojnost da trebam u ovom stanju proći gradom, gdje su svi stali da Me vide, i gdje moram proći kao glavni lopov i zločinac. Bio sam

jako ogorčen, tim više jer sam vidio sva izrugivanja koja ću doživjeti, sve uvrede i mnoge prezire koje će na Meni iskaliti. Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio Ga za Njegovu pomoć. Beskrajna ljubav koja je bila u mom Srcu činila je da sve prihvatim s predanjem i spremnošću se prikažem Nebeskom Ocu da sve to skupa trpim.

Vidio sam tada sve one koji će imati veliku odbojnost prema podnošenju uvreda i izrugivanja kada će se morati suočiti s javnošću. Nazvat će ih se nedostojnim i zlim osobama, bit će javno osramoćeni, izrugivani, vrijeđani, iako su nevini. Prema njima sam osjećao veliku samilost. Obratio sam se Ocu i molio Njegovu pomoć posebno za one da velikodušno trpe Njemu za ljubav ove patnje, nasljedujući Mene i javno nose ovaj veliki križ. Vidio sam da će Otac to učiniti i molio sam Ga da se oni okoriste ovim Njegovim prosvjetljenjima i milošću, da sve velikodušno trpe, nose javno svoj križ trpeći sve vrste uvreda i da trpe hrabro. Na tome sam zahvaljivao Ocu, a ove sam osobe gledao s velikom ljubavlju kao moju predragu braću, sljedbenike, one koji Me istinski nasljeduju.

Vidio sam sve one koji neće htjeti trpjeti ništa, koji će biti prepuni sebeljublja i od svakoga tražiti samo veliko poštovanje. Ljubit će jako vanjski ukras vlastitog bića i neće htjeti podnijeti nikakvih uvreda i omalovažavanja. Sramit će se nositi križ javno, sramit će se toga što narod neće imati visoko mišljenje o njima. Zbog ovih sam osjećao veliku gorčinu, jer će oni otići daleko od moga nauka i neće nikada motriti ono što sam Ja trpio. Zbog toga sam molio Oca da ih prosvijetli i udijeli im da shvate zablude u kojima se nalaze.

Vidio sam kako će im Otac dati ovu milost i svjetlo. Neki će se promijeniti tako da će uspjeti nadvladati ljudski obzir i svako isprazno častohleplje. Javno će zagrliti križ prihvaćajući sramotu i svaku drugu muku koju obično uzrokuje svijet mojim sljedbenicima.

Zahvaljivao sam Ocu i molio da im nastavi pomagati svojom milošću, prosvjetljivati svojim svjetlom. Bio sam jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i sramiti se što nose križ u Mom društvu. Srame se što će biti ismijani, vrijeđani od ovoga lažnog i zavodničkog svijeta.

Dok sam hodao noseći križ neprestano sam prikazivao Ocu svaki moj korak, sve što sam činio i trpio s velikom ljubavlju. Molio sam Ga da udijeli svoj mojoj braći, sljedbenicima takav osjećaj da sve trpe s ljubavlju i iz ljubavi, da drže daleko od sebe svaku sjenu ispraznosti i ambicije. Puno puta sam molio ovu molitvu Nebeskom Ocu, jer sam vidio da će ova strast zavarati mnoge i da će tako izgubiti sve zasluge za dobra djela i patnje koje su podnosili. Lukavi đavao ih je htio pobijediti tako da spriječi dobro koje su činili. Đavao se trudi pobijediti ih tako du budi u njima samodopadnost i ispraznost. Vidio sam da će na ovaj način neprijatelj zadobiti mnoge pobjede i lišiti duše svake zasluge.

Osjećao sam veliku gorčinu te sam se puno trudio, molio Oca da podsjeti svu moju braću i sljedbenike da paze, da ne dopuste da ih lukavi neprijatelj prevari. Vidio sam kako ih Otac ne propušta prosvjetljivati Božanskim svjetlom da shvate svoje velike zablude, kako bi bježali od ispraznosti i samodopadnosti. Mnogi su se time okoristili, na njima sam zahvaljivao Nebeskom Ocu i molio za njih trajnu pomoć, da im pomogne u svim njihovim kreposnim djelima. Bio sam jako ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ovo Božje svjetlo i milost, a u svemu što rade tražit će ispraznu čast i slavu svijeta.

Tako će izgubiti sve zasluge za dobro koje čine, za sve što trpe jer njihova nakana nije pravedna, niti čine to da se svide Nebeskom Ocu kako bi nasljedovali Mene u mojim mukama i patnjama, već sve čine da bi se njih slavilo, častilo, da ih ljudi veličaju kako bi zadobili njihovo poštovanje.

Koliko muke su Mi uzrokovali ovi siromašni, zaslijepljeni ljudi, tako neosjetljivi na poticaje moga Srca. Ja sam se uvijek iznova vraćao i molio Oca da ih prosvijetli da shvate

svoje zablude. Vidio sam kako će neki doći k sebi, doživljavat će nutarnje grižnje savjesti, primit će Božje svjetlo i njime se okoristiti. Na tome sam zahvaljivao Ocu, ali moje Srce je bilo ogorčeno jer sam vidio veliko mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i ostat će zaslijepljeni.

Nastavljajući put po gradu došao sam do vrata koja vode prema Kalvariji, i dalje su Me izrugivali i vrijeđali. Neki su bili na vratima, drugi na prozorima i svi su Me proklinjali i vrijeđali. Neki su bacali smeće na Mene. Išao sam, moja zaručnice spuštene glave gledajući u zemlju, ali vedra lica bez ikakve uznemirenosti. Pozivao sam moje sljedbenike i braću i govorio im:

«Dođite i vidite na koji način trebate nositi svoj križ. Promatrajte kako ga nosim Ja, vaš učitelj i vođa. Promotrite moju blagost, kako trpim s ljubavlju i u šutnji. Promotrite moje patnje i muke te znajte da Me trebate nasljedovati u krepostima koje vidite na Meni.»

Padovi

Pri svakom koraku križ je udarao o moju trnovu krunu, čineći da teško trpim. Rame mi je bilo prekriveno ranama. Tijekom ovoga putovanja trpio sam i od padanja u nesvijest zbog količine i jačine boli. Često sam padao pod teškim teretom križa. Zlobnici su Me tada još više tukli, kako bih brzo ustao. Bio sam tako iscrpljen ovim padovima da to ne može ni jedan ljudski duh shvatiti. Kosti su Mi se iščašile na leđima, a neke su se mogle i okom vidjeti, jer je već bilo otpalo sve tkivo i koža, sva leđa su mi bila izranjena.

U mom duhu su bile predstavljene sve one duše koje su Me nasljedovale i napredovale u krepostima, a ipak su pale u teške zablude. Zbog njih sam trpio preveliku bol i gorčinu. Obraćao sam se Ocu i molio zbog ovih patnji koje sam doživljavao, da se udostoji prosvijetliti ih da shvate svoje prevelike zablude. Vidio sam da će to Otac i činiti, iskazivat će veliko milosrđe dajući im posebnu pomoć da se podignu i ponovno Me nasljeduju. Vidio sam sve one koji će se okoristiti tom milošću i svjetlošću te sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Vidio sam također one koji se nakon pada, neće više podići. Zloupotrebljavali su Božje milosti i ostat će zauvijek u svojim grijesima i zabludama. Zbog njih sam doživljavao veliku gorčinu, još više jer će biti razlog za velike skandale svome bližnjemu, te izgovor i prilika da mnoge druge neoprezne osobe slijede njihove zablude.

Dok sam padao pod teretom križa bez snage, svi oni zlobnici su vikali, pljeskali rukama, zviždali. Vidjevši ih kako se zloraduju još je više rasla gorčina moga Srca i u moj duh su došle sve one proslave i zle radosti koje čine đavli zajedno sa zlim narodom kada vide da netko od onih koji ispovijedaju da su moji učenici ili kad netko od mojih sljedbenika, pada u teške nedostatke i propuste. Zbog toga se povećavala moja gorčina i zbunjenost.

Mnogi su Me prozivali zbog čudesa koja sam činio, jer sam tolike bolesnike ozdravio, govorili su:

«Zašto se sada, veliki proroče, ne oslobodiš iz ruku nepravde? Uistinu si vrač, opsjednut đavlom, jer sada kada si u rukama pravde ništa ne možeš.»

Na ovaj način su Me pozdravljali oni koji su bili na prozorima i govoreći: *«Sada ćeš platiti za sva svoja lukavstva i dobro je da te to zadesilo.»*

Obratio sam se Ocu, molio oproštenje svom tom nezahvalnom narodu koji je bio slijep. Prikazivao sam za njihovo otkupljenje sve moje patnje, kao zadovoljštinu za njihove grijehe i grijehe sve moje braće.

Veronikin rubac

Išao sam tako naprijed kada Me je vidjela pobožna Veronika. Potaknuta samilošću kada je vidjela moje lice prepuno krvi i bljuvotine - jer Me ovi nehumani ljudi nisu prestajali vrijeđati na takav način - uzela je rubac, brzo dotrčala do Mene i obrisala Mi lice. Čuvari su je odmah odgurnuli i ismijali. Ipak Mi je stavila rubac na lice i sa velikom samilošću kazala:

«Vjerni Isuse, u koje su Te stanje doveli tvoji neprijatelji.»

Zbog ovih samilosnih riječi i čina ljubavi koji Mi je iskazala iz samilosti, još više zbog velikodušnosti dok se probijala kroz čuvare, nagradio sam je izvanrednim znakom ljubavi. U njen rubac ostavio sam utisnutu svoju sliku, a još više sam je utisnuo u njeno srce. Dok je živjela nikada to nije zaboravila i uvijek Me je oplakivala iz ljubavi i samilosti. Kada je ona skinula rubac s moga lica pogledao sam je s velikom ljubavlju.

Ovim mojim pogledom bilo je ranjeno njeno biće. Bila je zaljubljena u Mene i moje muke. Primijetila je moje utisnuto lice na svom rupcu i požurila se motriti ga. U suzama je iskazivala svoje čine ljubavi i samilosti. Tada sam vidio i sve moje sljedbenike koji će poslušati poziv i motriti moje muke, moje izobličeno lice u tako lošem stanju kao i cijelo moje tijelo, te će kušati osjećaje samilosti prema Meni.

Već od tada sam gledao pogledom ljubavi njihove duše, u njihova srca utisnuo sjećanje na moju muku i raspaljivao ih svojom ljubavlju. Vidjevši njihovu samilost i zahvalnost, zahvaljivao sam Nebeskom Ocu i molio Ga da ih obilno nagradi. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji se neće odazvati mome pozivu i motriti moje muke i nasljedovati Me, nego će nasljedovati bezbožne Židove koji su Me ismijavali, izrugivali se onima koji su mi dolazili. Zbog njih sam još više trpio. Nisam propuštao, ispričati ih pred Nebeskim Ocem.

Susret s Majkom

Nastavio sam svoj bolni križni put. Okrutnici su Me povlačili, žurilo im se. Usput su Me vrijeđali, udarali bez milosti i samilosti. Ma, gdje da sam pogledao na sebe, doživljavao sam samo bol i gorčinu. Za Mene nije bilo nikakve utjehe. Nakon što sam prošao dio puta, došla je moja predraga ožalošćena Majka. Koliko muke i gorčine je trpjelo moje Srce vidjevši Nju uronjenu u more gorčine i žalosti. Vidjela Me izdaleka i Ja sam je pogledao. Govorili smo jedno drugom u Srcu. Pozvao sam je da Mi pristupi. Ona potaknuta poletom ljubavi, potrčala je da Me zadnji put zagrli. Prošla je između mase i bezosjećajnih krvnika i došla do Mene. Bila je bez daha zbog okrutnih rana, koje je doživljavalo njeno ožalošćeno Srce prepuno ljubavi. Nije mogla izreći druge riječi doli ovih:

«Isuse, Sine moj.»

Majka Me potpuno predana patnji, zagrlila. Sva je bila namočena mojom krvlju. Trnje moje krune ju je ubolo, ali je još više bila ranjena u Srcu. Kazao sam joj:

«Predraga moja Majko, ohrabri se, jer moraš trpjeti najveće moguće patnje.»

Ranjen bolju, vidjevši je u tolikoj muci, nisam joj mogao drugo kazati. Naša srca su govorila jedno drugom, uzajamno se ljubila i trpjela vršeći volju Nebeskog Oca. Čim Me je zagrlila, okrutni čuvari su je otjerali. Ja sam joj kazao:

«Slijedi Me, predraga Majko.»

Ona Me spremno, ne izdaleka, slijedila sve do vrha Kalvarije. Slijedili su Me i Marija Magdalena, ljubljeni učenik Ivan i druge pobožne žene. Svi su bili jako ožalošćeni zajedno sa

mojom predragom Majkom. U njoj sam vidio sve roditelje koji će doživljavati veliku patnju zbog svojih sinova, koje će ubiti njihovi neprijatelji ili ruka pravde. Imao sam veliku samilost prema njima. Obratio sam se Ocu i molio da im udijeli jakost, da mogu trpjeti tako teške patnje. Vidio sam da će Otac to učiniti, vidio sam i sve one koji će biti predani i strpljivo trpjeti tu muku te sam zahvaljivao Ocu.

Ali sam bio i jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji su bili nestrpljivi i nisu Mi se htjeli predati na bilo koji način. Jako su vrijeđali Nebeskog Oca jer su se bunili protiv Njega, silno su se žalili i ponašali se prema Mome Ocu, kao da je okrutan i nepravedan. Vidjevši ove, a bilo ih je mnogo, bio sam prepun velike gorčine. Obratio sam se Ocu i molio Ga da se po mome predanju, i po predanju moje prežalosne Majke, udostoji prosvijetliti ih i dati im da shvate svoje zablude. Vidio sam kako će to Otac učiniti i neki će se promijeniti i obratiti te sam Mu zahvaljivao.

Zatim sam doživljavao veliku gorčinu vidjevši kako će mnogi ostati u svojim zabludama i nikada se neće predati onom što je Bog pripustio. Dopustit će da ih zaslijepi njihova jaka roditeljska ljubav, zaboravit će Boga, živjet će uvijek u gorčini i zlopamćenju.

Moja Me Majka pratila s ljubljenim učenikom Ivanom, Marijom Magdalenom i drugim pobožnim ženama. Imao sam još jednu muku koju sam trebao trpjeti. Oni su svojim trpljenjem povećavali moju muku te sam doživljavao dvostruki križ. Uistinu, u tolikim patnjama i gorčinama nisam ih mogao utješiti, jer sam Ja sam bio uzrokom njihove patnje. Tada sam se obratio Ocu i molio Ga da ih utješi i ojača. Otac ih je jačao i poticao da Me slijede, ali nije ih utješio, jer je ovo bilo vrijeme patnje i muke.

Vidio sam tada tolike ožalošćene duše, neutješne koje nemaju nikoga da ih ohrabri i utješi u njihovim mukama i žalostima. Zbog toga sam se obratio Ocu i molio Ga da se udostoji ojačati one koji Mu se budu obraćali u svojoj patnji i muci. Vidio sam kako će to Otac i učiniti s velikom ljubavlju, posebno onim dušama koje trpe s predanjem i iz ljubav prema Njemu, te sam zahvaljivao Ocu.

Moja predraga Majka čula je sve psovke, proklinjanja i uvrede kojima su Me vrijeđali ti zlobni čuvari. Vidjela je kako su Me jako tukli. Ti udarci su za nju bili kao toliki mačevi koji su ranjavali njeno Srce. Ona Me pratila u mom prikazanju i molila Nebeskog Oca da svima oprosti i zadrži svoju kaznu.

Suotkupiteljica

Prateći Me na Mom križnom putu, predraga Majka je uvijek činila čine samilosti i ljubavi. Njeni nutarnji govori prožimali su dubine moga Srca. Često Mi je govorila:

«O moj ljubljeni Sine, u koje stanje si doveden. Što su Ti učinili tvoji neprijatelji? Kako su grijesi ljudskoga roda i Očeva srdžba pali na Tebe? Premili moj Sine, koliko je velika tvoja ljubav prema stvorenjima kada si spreman toliko trpjeti za njihovo spasenje. Kada bih mogla ja sama trpjeti umjesto Tebe sve tvoje muke moj ljubljeni Sine i Gospodine, samo da Ti ne trpiš. Kolika bi to bila utjeha za mene, ali budući da Ti sam trebaš i želiš sve trpjeti, Ja rado prihvaćam patnju koju podnosim.»

Zatim se obratila Nebeskom Ocu i govorila:

«Predragi Oče prikazujem Ti sve muke i mučeništvo tvoga i moga ljubljenoga Sina i s njegovim patnjama prikazujem ti i moje patnje i mučeništvo moga Srca, kao zadovoljštinu

Božanskoj pravdi za grijehe ljudskoga roda. Ako želiš još više muke, evo me spremna sam trpjeti. Mene kazni, sve rado prihvaćam iz tvojih očinskih ruku.»

Zbog ovih čina je moja predraga Majka tako rado prihvaćena od Nebeskoga Oca i bila Mu po volji. Govorio sam njenom Srcu i često je poticao govoreći:

«Utješi se predraga Majko, jer si jedina za koju ne trebam prikazivati ništa od mojih muka. Budući da si najviše ožalošćena mojim patnjama, bit ćeš više od bilo koga drugoga nagrađena.»

Često sam je poticao da trpi veliko mučeništvo. Kada sam došao do vrata na izlazu iz grada i uputio se na Kalvariju, užasno sam pao. Svi čuvari i službenici Hrama su požurili k Meni, udarali Me, da Me podignu. Doživljavao sam preveliku muku, jer su Me boljele sve iščašene kosti, pao sam u smrtno gubljenje svijesti. Molio sam Oca pomoć da mogu nastaviti put, te sam ponovno došao k sebi i krenuo naprijed.

Molitva za Jeruzalem

Izašao sam iz grada i pomislio na nezahvalnost i okrutnost tog naroda kojem sam toliko dobra učinio. Vidio sam kako Mi uzvraćaju za tolika dobročinstva sa okrutnošću i nezahvalnošću te sam se obratio Ocu. Molio sam Ga da im oprosti zbog zasluga koje sam zadobivao za Njegovu slavu i ono što sam činio ovome gradu. Govorio sam:

«Preljubljeni Moj Oče, vidio si sve što sam činio ovome gradu na tvoju slavu, kako sam u svemu vršio tvoju Božansku volju. Sada Te molim zbog miline koju si u Meni imao i zbog svih zasluga koje sam zadobio, udostoj se oprostiti svim mojim neprijateljima sve njihove uvrede kojima su Me vrijeđali. Molim Te da prosvijetliš ovaj zaslijepljeni narod da shvati veliko dobročinstvo koje si im udijelio kada si poslao obećanog Mesiju. Kada Me nisu htjeli upoznati dok sam živio, daj da Me barem upoznaju nakon moje smrti, da uživaju plodove otkupljenja.»

Otac je slušao moje molitve, vidio sam kako će ih prosvjetljivati i dati im mnoge milosti. Vidio sam njihovu tvrdoću, jasno su shvaćali istinu, a htjeli su se opirati i ostati otvrdli u svojoj zaslijepljenosti.

Vidio sam kako će ipak neki odgovoriti na Božje prosvjetljenje i obratiti se na istine moje vjere. Bio sam ogorčen vidjevši protivljenje tog naroda kojem sam toliko dobra učinio i nezahvalnost koju su imali prema Meni. Vidio sam nezahvalnost sve moje braće i bio jako ogorčen. Vidio sam tada svu nezahvalnost sve moje braće koju će imati prema mome Ocu

i nakon što im je udijelio tolika i velika dobročinstava. Umjesto zahvalnosti oni će ga i dalje vrijeđati. Zbog njih sam bio jako ogorčen. Obratio sam se Ocu i prikazivao svoju zahvalnost i moje odgovaranje za njegovu ljubav kao nadoknadu za nedostatke moje braće. Otac je to rado prihvaćao i bio jako zadovoljan. Ja sam Mu zahvaljivao u ime sve moje braće kako bi nadoknadio za njihove nedostatke i slavio Očecu beskrajnu dobrotu.

Znoj, krv i nasilje

Išao sam noseći teški križ prema Kalvariji. Bio sam jako umoran tako da sam sagnut koračao. Znojio sam se, a znoj se miješao sa Mojom krvlju koja je izlazila iz Mog ranjenog tijela. Bio sam jako iscrpljen. Oni okrutnici su Me još više zlostavljali i tjerali Me da kročim dobro i brzo, jer im se žurilo ubiti Me. Zbog krajnje slabosti i iscrpljenosti cijelog Mog tijela, gubila mi se svjetlost u očima. Neki puta sam zastajao kako bih disao, tada su Me ti okrutnici

gurali još više i udarali nogama kako bih hodao. Dugi križ koji sam nosio, krajem je udarao o zemlji pri svakom Mom koraku te sam u cijelom svom biću osjećao patnju i mislio na tolike ponovne uvrede koje se nanose Nebeskom Ocu. Trpio sam u velikoj gorčini i prikazivao sve svoje patnje kao zadovoljštinu za uvrede koje se nanose Mome Ocu.

Kada sam se zaustavio da bih udahnuo, jedan zlobnik Me udario velikim kamenom po lijevoj strani grudi što Mi je uzrokovalo veliku bol i modricu. Obratio sam se Ocu i molio da oprosti tom nemilosrdnom službeniku Hrama. Zatim sam se obratio svima onima koji su Me mučili i govorio im u njihovoj nutrini:

«Zar je moguće da je u vama ugašena svaka pobožnost, svaka samilost, zar nemate nikakve samilosti prema Meni u vašim otvrdlim srcima?»

Vidio sam kako su sve više bjesnili i sve više Me ranjavala njihova zloba i grijesi. To Mi uzrokovalo još dublje patnje od teških fizičkih muka koje sam podnosio.

Susret s pobožnim ženama

Neke pobožne i siromašne žene su Me slijedile i plakale iz samilosti. Ljudi su ih zlostavljali. Ja sam ih iz zahvalnosti pogledao jednim pogledom ljubavi i samilosti, tješio ih, govorio im da plaču nad sobom i svojim sinovima, a ne nada Mnom. I za njih će doći veliko trpljenje i patnja.

Uistinu, ako se toliki bič obrušio na Mene što će biti s njima? Htio sam im na ovaj način objasniti, ako se na Mojoj nevinoj osobi toliko kažnjava grijeh, što li će biti na samim grješnicima, za koje su pripravljene vječne muke? Zbog toga sam ih pozivao da plaču nad svojim grijesima i grijesima svojih sinova, i tog cijelog nezahvalnog buntovnog naroda.

Obratio sam se Ocu i molio da udijeli svoje svjetlo svim ljudima koji će imati malo samilosti prema mojim mukama, da shvate da su uzrok mojoj patnji njihovi grijesi te da oplakuju svoje grijehe i žale zbog njih. Neka oplakuju grijehe i svih grešnika, da po njihovim prošnjama i suzama zadobiju oproštenje i pronađu milosrđe kod Nebeskog Oca za sebe i svoje bližnje. Uistinu, Otac nikada ne odbacuje od sebe neku dušu koja je raskajana, ponizna i moli za oproštenje, naprotiv uvijek je spreman iskazati milosrđe.

Vidio sam kako Otac nikada ne propušta prosvjetljivati ih i kako će se mnogi okoristiti tim svjetlom i milošću. Na takav način će se mnogi grešnici obratiti, zadobiti oproštenje i biti oslobođeni vječne muke. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu, ali sam bio i uvelike ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i neće oplakivati ne samo tuđe grijehe nego ni svoje, ni svojih najbližih. Bit će zbog toga podloženi prevelikim nutarnjim patnjama, ne samo u ovom životu nego i budućem, jer će biti osuđeni na vječne muke.

Molio sam Oca da udijeli svoju milost i svjetlost svima onima koji zbog službe i obveza trebaju tješiti bližnjega i ožalošćene da to ne propuste učiniti, pa bili i oni sami u većim patnjama i žalostima, kao što sam to Ja učinio koji sam bio u prevelikoj patnji. Ipak nisam propuštao tješiti one koji su zbog Mene bili ožalošćeni, Meni pristupali, približavali Mi se.

Penjući se na brdo Kalvariju uz mnogo muke, patnje i veliki napor, noseći teški križ vidio sam sve one duše koje će se uspinjati na goru savršenstva uz muke i napore svojih križeva. Vidio sam sve njihove patnje i koliko će trpjeti da dođu do vrha brda savršenstva tj. do uzvišenih visina savršenstva. Imao sam samilosti prema njima i gledao ih sa velikom ljubavlju i poticao ih. Obratio sam se Ocu i molio da se udostoji pomagati im svojom milošću, jačati ih i tješiti. Govorio sam:

«Preljubljeni moj Oče, imaj samilosti prema ovoj mojoj braći i sljedbenicima. Pomozi im, jačaj ih i tješi po svojim nutarnjim pohodima, potiči s nadom nagrade. Ja sam zadovoljan da budem bez ikakve utjehe, za sebe želim svu gorčinu, a da oni budu utješeni i ojačani. Pomozi im da nastave započeti put. Udijeli im dar ustrajnosti i učini svako malo da kušaju slast tvoje ljubavi i tvoju blagost, da tako ojačani brže i gorljivije idu putem savršenstva.»

Nebeski Otac je čuo Moje molitve i obećao da će učiniti ono što sam tražio. Vidio sam kako to čini. Ja sam Mu zahvaljivao u ime moje braće i sljedbenika. Jako sam želio da sva moja braća hode putem uspona ovog brda savršenstva, i da svi dođu do vrhunca. Vidio sam kako će biti puno onih koji će se uspeti, ali i drugih koji, nakon što su počeli uspon, vratili su se nazad. Zbog njih sam doživljavao veliku gorčinu. Molio sam Oca da ih prosvijetli i udijeli im da shvate svoje zablude.

Vidio sam kako će se neki promijeniti i ponovo poduzeti taj sveti put uspona i za njih sam tražio milost ustrajnosti. Vidio sam kako će mnogi doći do vrhunca savršenstva te sam zahvaljivao Ocu. Bio sam i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji zloupotrebljavaju Božje svjetlo i milost, koji se opiru, koji će ostati u svojim zabludama, naprotiv poći će putem svoje propasti.

Penjući se na ovo brdo svako malo sam pozivao braću da Me slijede. Vidio sam sve one koji će odgovoriti na moje pozive ljubavi i za njih sam molio mnoge milosti kod Nebeskog Oca. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će uvijek ostati gluhi na moje poticaje i slijediti lažni svijet i đavla, njihovog okrutnog neprijatelja. Zbog njih sam, moja zaručnice, doživljavao prevelike patnje i gorčinu.

Obratio sam se Ocu i ustrajno molio da ih prosvijetli da shvate svoje zablude, svoje bijedno stanje u kojem se nalaze. Vidio sam kako Otac daruje ono što molim i kako će se neki okoristiti te sam zahvaljivao. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i sve više slijediti svoje neprijatelje, koji će ih na kraju odvesti u vječnu propast.

Zadnji pad

Tijekom puta tako sam oslabio da sam ponovno pao pod težinom križa. Kod tog zadnjeg pada došao sam gotovo do toga da izdahnem. Izgubio sam svijest i snagu zbog jačine patnje i tolikog gubitka krvi do mjere da više nisam mogao ustati.

Ovi nemilosrdnici, tukli su Me štapovima i nogama, vukli konopcima. Primijetili su da moja ljudska narav to više ne može podnositi te su se bojali da ću tu umrijeti. Htjeli su Me dovesti do vrha, jer su željeli da umrem kako su oni htjeli tj. pribijen na križ, na to sramotno drvo. Odlučili su da će Mi skinuti križ sa ramena. Bio sam na zemlji bez ikakve snage, stalno su Me vrijeđali, vukli za kosu i na takav način uzrokovali prevelike patnje mojoj već izranjavanoj glavi.

Šimun Cirenac

Nikoga nije bilo tko bi rado uzeo moj križ jer svi, pa i oni zlobnici su to smatrali uvredom i sramotom. U tom trenutku prolazio je Šimun zvan Cirenac. Njega su prisilili da nosi moj križ, a on je to više puta odbio. Na kraju je bio primoran, prisiljen od službenika Hrama te je morao nositi moj križ.

Cirenac je bio blizu mene, pogledao sam ga očima punim samilosti. Pogledao sam još više u dubinu njegove duše na način da je bio zahvaćen velikom ljubavlju prema Meni i

nježnom samilošću. Istovremeno, počeo sam moliti Oca za njega da ga prosvijetli, a Otac je to i učinio. Cirenac je imao samilosti prema mojim mukama i smatrao je da sam nevin. Zbog toga je prihvatio nositi to drvo sramote. Kada je uzeo križ na svoja leđa, doživio je da mu se duša ispunila kajanjem, utjehom, te mu je križ bio jako lagan.

Kad je spoznao ove učinke nošenja križa u sebi, rado ga je prihvatio i zahvaljivao Bogu na svakom koraku, zbog milosti koju je primao dok ga je nosio. Naprotiv, on sam je poželio umrijeti na križu. Zlobni službenici, vidjevši da nosi križ s toliko lakoće i radosti, čudili su se i pitali što se to dogodilo, da je dobio toliku snagu da ga nosi. I oni su imali nešto Božjeg svjetla koje sam izmolio kod Oca za njih, ali se odmah ugasilo, jer su to odmah odbacili, nisu razmišljali, odgurnuli su te milosti od sebe. Govorili su da je Cirenac bio jaka osoba, koji je htio pokazati svoju snagu te su ga svi ismijavali.

Volja Nebeskog Oca i Moja je bila da Šimun Cirenac bude stavljen kao primjer svoj mojoj braći, da i oni moraju nositi svoj križ milom ili silom, i nema nikoga tko bi toga bio oslobođen, budući da sam ga Ja, njihova Glava i Vođa nosio.

Htio sam pokazati da križ postaje lagan i blag u dušama onih, koji ga radosno uzmu u svoje ruke. I ako dolazi od zlobnih ljudi po Božjem dopuštenju, trebaju primiti križ dobra srca i nositi ga velikodušno.

Vidio sam tada u osobi Šimuna Cirenca sve one koji će nerado primiti križ. Gotovo su svi takvi, jer se pred križem svatko boji. Molio sam Oca da ih prosvijetli da shvate utjehu i blagost sakrivenu u križu, nakon što ga nose sa Mnom i prihvate svim srcem. Vidio sam kako će im Otac udijeliti ovu svjetlost, kako će doživjeti velike utjehe, kako će ponosno nositi svoje križeve tj. trpjet će strpljivo s velikodušnošću noseći svoj križ i sve muke i patnje ovoga života na zemlji koje se događaju. Vidio sam sve one duše koje će kao Šimun Cirenac, koji je Meni pomogao nositi križ, Mene nasljedovati i slijediti mene u velikim patnjama, u propovijedanju, obraćanju duša. Trpjet će mnogo za moje ime, za širenje prave vjere, za slavu i čast Nebeskog Oca, za obraćenje pokvarenog svijeta i vjerskoga nehaja. Za njih sam molio Oca da im pomogne svojom Božanskom pomoći, svojim posebnim milostima, zahvaljujući i blagoslivljajući Njegovu beskrajnu dobrotu.

Poziv mojoj zaručnici

Jesi li shvatila moja zaručnice, na koji način sam Ja nosio svoj križ, strpljivo, postojano, s velikodušnošću, u šutnji, s ljubavlju? Trudi se da Me nasljeduješ, rado nosi križeve koje ti šalje Otac. Jesi li shvatila kako sam Ja molio Nebeskog Oca da Mi pomogne nositi križ, ali nisam našao nikoga tko bi tražio da olakša moju patnju i teške muke koje sam trpio? Ti, kada vidiš da si bez snage utječi se Ocu, moli Njegovu pomoć i milost, no ne da umanji tvoje trpljenje. Moleći za to molila bi da se umanje tvoje zasluge, i pokazala bi se protivna Meni. Moj Otac te ne bi gledao s ljubavlju, kao moju istinsku zaručnicu i sljedbenicu. Na takav način bi tražila suprotno od onoga što sam Ja tražio i lišila bi se velike zasluge i nagrade koja ti je pripravljena. Umjesto toga moli Oca da ti da snagu, jakost, krepost da možeš nositi svoj križ, na način kako sam ga Ja nosio, tvoj Zaručnik, Učitelj i uzor. Nemoj se nikada stidjeti nositi moj križ na bilo koji način. Strpljivo podnosi sva ismijavanja, uvrede, protivljenja koja ćeš doživjeti, jer Me tako nasljeduješ u kreposti, koju sam Ja toliko trpio tebi za ljubav.

Jesi li shvatila kako je bila velika ljubav koja je gorjela u Mom Srcu prema mojoj braći da uza sve muke i patnje nisam propuštao moliti Nebeskog Oca da ih spasi, kako sam tješio pobožne žene koje su Me pratile iako sam i sam bio toliko ožalošćen i toliko trpio? Tako i ti

kada si u muci i patnji, nemoj propustiti to činiti bližnjemu. Budi mu na olakšanje i na pomoć u onome što traži i što mu treba. Drži u sebi i za sebe svoje žalosti, a tješi bližnjega. Tebi nikada neće nedostajati Božanske utjehe, niti ćeš biti ožalošćena iznad svojih snaga. Kada vidiš da si preko svake mjere u muci, ne boj se jer je Božja milost s tobom. Nemoj nikada propustiti moliti za bližnjega kao što sam i Ja to činio.

Treće poglavlje: Kako je Sin Božji došao na brdo Kalvariju i kako su Ga napojili sa žuči, skinuli do gola, pribili na križ i ono što je On činio u svojoj nutrini

Na Kalvariji

Došao sam na brdo Kalvariju iscrpljen i ožalošćen. Nisam više mogao stajati na nogama. Bio sam potpuno bez snage, pa sam molio Nebeskog Oca da Me uzdrži u užasnim mukama koje su bile pripravljene za Mene. Božanstvo je ojačalo moje snage u mojoj ljudskoj iscrpljenoj naravi. Vidio sam sva ona sredstva mučenja koja su za Mene bila pripravljena. Moja duša je bila jako ožalošćena zbog okrutnosti mučenja. Istovremeno je u Mom Srcu gorjela beskrajna ljubav prema Nebeskom Ocu i ljudskom rodu. Ta ljubav Me poticala i ispunjavala željom da trpim sve, kako bi ispunio volju Nebeskog Oca za spasenje sve moje braće. Prikazao sam samoga sebe Ocu, prikazao sam se spremnim sve trpjeti s ljubavlju.

Vidio sam kako ti zlobnici i vojnici slave, kako su se okupili i pripravili sve što je potrebno za moje razapinjanje. Poredali su stvari jednu pored druge i to u velikoj žurbi. Sve sam to gledao, bez da Mi je itko kazao ijednu riječ utjehe. Dvojicu razbojnika koja su Me pratila na putu mnogi su poticali da trpe zasluženu kaznu za svoja zlodjela. Samo sam Ja bio taj kojeg su smatrali besramnikom, osobom bez časti i potpuno ostavljenog samom sebi i patnji. Naprotiv, mnogi su Me ismijavali i vrijeđali.

U tom trenutku vidio sam sve one koji će trpjeti velike muke zbog slave Nebeskog Oca, kako su bili predani u patnji, muci i žalosti, te sam molio Oca da ih utješi, potakne, da im udijeli snagu da mogu sve trpjeti Njemu za ljubav nasljedujući Mene. Vidio sam i svu odbojnost koju će imati prema onom što će morati trpjeti. Molio sam Oca da poveća u njima ljubav prema Njemu. Vidio sam kako će to Otac učiniti, kako će se oni iz ljubavi prema Njemu ohrabriti i biti spremni trpjeti sve iz ljubavi. Vidio sam kako će mnogi biti mučeni, kako će trpjeti tolike patnje na slavu Nebeskog Oca te sam Ga molio da olakša njihove muke. Prikazivao sam samoga sebe, jer sam sve želio trpjeti, kako bi oni mogli u svojim patnjama doživjeti utjehu i olakšanje. To je bilo po volji mome Ocu i Ja sam Mu zahvaljivao.

Vidio sam tolike mučenike koji će prezirati svoje mučenje, čak mu se i ismijavati, nazivati patnje svojim slastima zbog ljubavi koja je gorjela u njihovim srcima i zbog Božanske utjehe koju su doživljavali. Ja sam na tome zahvaljivao Ocu jer sam bio zadovoljan što će zbog mojih patnji i molitava oni biti utješeni u svojim mukama. Molio sam Oca za sve one koji su gledali moju muku, da ih prosvijetli i pomogne da shvate da sam Ja istinski Mesija. Vidio sam kako je to Otac i učinio, ali sam vidio protivljenja tih zlobnika. Vidio sam i kako će mnogi nakon Moje smrti ispovjediti vjeru s velikim uvjerenjem.

Molio sam za sve one koji će biti gledatelji mučeništva svih mojih sljedbenika, koji će trpjeti zbog Mog imena, da ih Bog prosvijetli, da im pomogne da shvate istinitost vjere i Moga nauka. Otac će to i učiniti. Vidio sam mnoštvo onih koji će pristati uz istinu vjere. Vidio sam mnoštvo onih koji će proliti svoju krv i dati život za vjeru te sam zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji su protivni, koji će ostati u svojim tamama i sljepoćama.

Otkupitelj i suotkupiteljica

Moja predraga Majka bila je dosta udaljena od Mene. Nije Mi se mogla približiti zbog mnoštva vojnika i svjetine. Ipak, nije prestajala govoriti mome Srcu svojim glasom punim ljubavi, koji sam Ja jako dobro shvaćao. Govorila Mi je o muci svoga Srca, o patnji svoga Srca koje ljubi. Nisam prestajao poticati je da trpi i uvijek se predaje Božjoj volji i da Me prati u prošnjama i prikazivanjima koja sam činio Nebeskom Ocu.

«Evo, moja predraga Majko, došli smo na vrh gore gdje će tvoj Sin biti žrtvovan, a ti predraga Majko prikaži Me Ocu, Mene koji sam nevina žrtva kako bih nadokandio za dugove mnoge moje braće i otkupio ih iz đavolskoga ropstva. Ti, predraga Majko prva si sjedinjena sa Mnom; prikazujući Nebeskom Ocu ovo moje prikazanje, ti prva prikazuješ zadovoljštinu koja je Njemu po volji. A zatim, svaki dan će to moja braća prikazivati Ocu, ali ti si prva koja čini ovo prikazanje u samom času kad sam Ja žrtvovan. Tješi se, predraga Majko na ovoj povlastici, jer nevina žrtva koju ti prikazuješ za ljudsko otkupljenje je plod tvoje utrobe, plod tvoga prečistog krila.»

Time se draga Majka ojačala iznutra, ohrabrila se shvaćajući beskrajnu ljubav koju sam imao prema Ocu. I ona se trudila da u njenom srcu bude sve više raspaljena ljubav s gorućom željom da sve više trpi, ako bi to bilo po volji Nebeskog Oca i kad bi to bilo moguće. Vidjela je također goruću ljubav koju sam imao prema ljudskom rodu te Me je nasljedovala i rado trpjela za spasenje svih ljudi. Vidjela je da sam gledao sve moje neprijatelje s velikom ljubavlju, da sam za njih trpio i da nisam nikoga isključio. I u ovome Me nasljedovala, jer je i ona gledala moje neprijatelje sa ljubavlju, bez ikakve odbojnosti i mržnje prema njima. Naprotiv, puno je molila za njih.

Moja predraga Majka se trudila nasljedovati Me u svemu. Uvijek je htjela biti savršeno suobličena meni, koji sam bio savršen, uzor, njen Gospodin i njen preljubljeni Sin. Vidjevši da je moja Majka tako brižna da Me nasljeduje, imao sam veliku želju da Me sva moja braća nasljeduju. Molio sam Oca da svima daje goruću želju i milost da to mogu činiti. Vidio sam da to Otac čini, posebno mojim sljedbenicima. Vidio sam kako će se neki time okoristiti i to prakticirati te sam zahvaljivao Ocu.

Ove sam gledao sa prevelikom ljubavlju i odlučio da ću im udijeliti svu potrebnu milost da to provode u djelo. Vidio sam također i one koji će zloupotrijebiti te milosti i neće prihvatiti u sebi želju Nebeskog Oca te će biti daleko do toga da Me nasljeduju. Zbog njih sam osjećao veliku gorčinu, vidjevši kako se malo trude nasljedovati Me, vidjevši kako se malo obaziru na moj primjer i milosti koje sam im s toliko patnje, brige i ljubavi zasluživao kod Oca.

Neukusno piće

Bio sam na Kalvariji, potpuno sam žrtvovao samoga sebe Ocu i iskazao spremnost trpjeti sve s velikom ljubavlju i željom da vršim Njegovu Božansku volju. Okrutnici su Mi dali neko ogavno piće, kako bi mogao podnijeti veliku muku moga razapinjanja. Radilo se o octu, žuči i drugim jakim stvarima koje su bile odbojne po okusu. To piće je bilo dovoljno da me odvede u smrt, da Me moja Božanska narav nije uzdržavala u životu. Donijeli su Mi govoreći da to popijem, jer će me to osnažiti, a bio sam jako oslabljen. Pažljivo su gledali hoću li to piti, govorili su:

«Uzmi ovu okrjepu koju si zaslužio besramni zavodniče. Ništa bolje ne priliči tvojim lažima i koji si toliko ogorčio pismoznance, farizeje i više svećenike svojim obmanama i lažima. Sada Ti oni daju ovo piće, za Tebe pripravljeno.»

Ovu su Mi govorili i vrijeđali Me i na druge načine, neprikladnim gestama, a Ja nisam ni na što odgovarao. Kušao sam to ogavno piće i odbio ga piti. Kada sam ga kušao moja nutrina se potresla, a u ustima sam osjetio veliku gorčinu. Oni su bili zadovoljni što to nisam pio, jer su Mi ga htjeli dati malo pomalo. Vrijeđali su Me mnogim neprikladnim pokretima i govorili da ne pijem jer nije po mom ukusu. Govorili su:

«Besramniče, zavodniče sve bi to popio da se radi o dobrom vinu, ali samo da Ti ga je dao neki javni grešnik ili neki opsjednuti zavodnik sličan tebi.»

Nisam odgovorio, ali sam razgovarao sa Nebeskim Ocem i molio da im oprosti ovu veliku zlobu i bezbožnost. Bilo je puno otajstava koji su bili sadržani u ovom gorkom piću zbog kojega je i moja utroba bila sva ogorčena.

Do sada je bilo ogorčeno samo moje Srce, ne i utroba, jezik i nepce. U svojoj ljudskoj naravi trpio sam velike patnje u svim dijelovima tijela, samo utroba još nije trpjela tolike sjetilne patnje. Budući je zloba ljudskog roda došla do vrhunca, bilo je potrebno dati potpunu zadovoljštinu Božanskoj pravdi. Ja sam stigao do vrhunca mojih patnji i u cijeloj mojoj osobi trebao sam trpjeti muku.

Budući da u moju utrobu nisu prodrijeli bičevi prodrijelo je ovo gorko piće. Na takav način sam htio dati potpunu zadovoljštinu za sve uvrede koje čovjek nanosi Bogu. Meni je ovo piće bilo jedna velika muka ispunjena gorčinom. Obratio sam se Ocu i prikazivao ovu muku kao zadovoljštinu za uvrede moje braće.

Vidio sam tada sve one koji su griješili grijehom ukusa. Molio sam Oca da zbog ove patnje koju sam Ja trpio, udostoji se prosvijetliti ih da vide svoje zablude, da im udijeli milost da se poprave. Vidio sam kako to Otac čini. Vidio sam sve one koji će se okoristiti ovom milošću i kako će činiti pokoru, te sam zahvaljivao Ocu.

Vidio sam sve one koji će Me nasljedovati s velikom ljubavlju mrtveći svoj okus, u jelu i piću uzimajući ono što im nije drago, što je na neki način gorko. Zbog toga sam molio Oca da im udijeli slast moje ljubavi. Vidio sam kako Otac sve to čini te sam Mu zahvaljivao u ime svih. Vidio sam sve one koji će biti pritisnuti raznim bolestima te će morati piti neko gorko piće i druge odbojne stvari. Imao sam veliku samilost prema njima. Da bi bili oslobođeni od svojih zala, morali su trpjeli u svome okusu, molio sam Oca da im udijeli potpuno predanje da sve strpljivo podnose.

Molio sam da im udijeli milost da mogu podnijeti muku da dobiju nagradu, da ih ozdravi, ako je to korisno za spasenje njihovih duša. Za one, za koje to ne bi bilo na korist spasenju njihovih duša, molio sam Oca da im da nagradu ublažujući im gorčinu smrtne muke, da im to primi kao zadovoljštinu za njihove grijehe. Vidio sam kako to Otac čini s velikom ljubavlju te sam Mu zahvaljivao. Shvatio sam da će većina moje braće zloupotrijebiti ove milosti te sam bio jako ogorčen, posebno zbog velikih grešnika koji će činiti jako puno grijeha i ostat će otvrdli u svom poroku. Nikada neće htjeti činiti pokoru, te će zloupotrijebiti tolika svjetla i Božje milosti. Nakon što sam okusio ovo gorko, ogavno piće nisam htio dalje piti i pozvao sam svu moju braću da ga kušaju. Kazao sam:

„Dođite, kušajte ovo gorko piće koje sam Ja kušao. Uistinu je gorko u ustima, ali bit će ukusno i slatko u duhu, jer tako zaslužujete vječnu utjehu. Ako budete dionici mojih patnji i gorčina, bit ćete i dionici moje slave vječnoga blaženstva“.

Vidio sam kako će malo njih odgovoriti ovim pozivom, kako mnogi neće htjeti kušati kalež gorčine i tako će biti lišeni vječne radosti. Nikada neće doći do posjedovanja vječnoga odmora, onaj tko ne želi kušati gorčinu moje muke i koji ne želi ništa trpjeti. Uistinu, tako se događa kad onaj koji želi ići tamo gdje sam Ja, mora ići mojim putem. Tko Me ne nasljeduje i odbacuje trpljenje koje mu šalje Otac za spasenje njegove duše, odlazi daleko od Mene i neće doći tamo gdje sam Ja.

Kušao sam s velikom gorčinom, jer sam vidio veliko mnoštvo takvih i bio sam jako žalostan. Želio sam da svi odgovore na Moj poziv. Odlučio sam da neću prestati pozivati da piju taj kalež gorčine, dok se ne predaju. Vidio sam da će neki nakon mnogo poziva prihvatiti taj kalež muke, prihvatili su podnositi sve muke, odreći se sebe i svojih neurednih ukusa i užitaka. Na tome sam zahvaljivao Nebeskom Ocu, ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo otvrdlih. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih, koji će se požuriti nasljedovati svijet, njihovog neprijatelja i zavodnika. Pod isprikom dobra davat će im kao neki lijek, koji će se nakon što ga uzmu pretvarati u gorku žuč, bez ikakve okrjepe i utjehe.

Skidanje haljine

Već sam bio sav ogorčen i u patnji, a krvnici su mi naredili da skinem haljinu. Kako bi to učinili brže i s više bezobzirnosti, nasrnuli su na mene da oni sami to učine. Skinuli su Mi s glave trnovu krunu te je iz rana krv ponovno počela teći. Silom su skinuli sa Mene haljinu koja se priljubila uz Moje rane te sam osjetio veliku bol. Moje tijelo je bilo ponovno prekriveno krvlju. Sve rane su se ponovno otvorile, tako da sam postao sama rana. Na više dijelova Moga tijela vidjele su se i kosti, posebno na ramenima. Bio sam gol, sav izranjavan, a sva ona svjetina Mi se izrugivala i vrijeđala Me. Ponovno su Mi stavili trnovu krunu na glavu kako bi Mi nanosili nove rane i veću patnju.

U ljudskoj naravi osjećao sam veliku žalost da moram biti lišen svega. Gol izložen pogledu naroda koji Me zlobno gledao, razmišljao sam o tome kako moram dati zadovoljštinu Božanskoj pravdi za sve grijehe Moje braće. Poticao sam samog sebe da trpim ovaj sram, što je za Mene bila jako velika i bolna stvar. Vidio sam grešnike i grijehe svih onih za koje sam bio skinut do gola. Bio sam jako zbunjen, jer su to bili grijesi svih onih koji su se posvetili Bogu na službu, ali su se predali neurednom životu. Poderali su haljinu nevinosti i ukras čistoće. Vidio sam sve one koji su obećali zavjetom, da će čuvati to lijepo blago čistoće, ali će ga izgubiti svojim sramotama i tolikim uvredama koje nanose mom Nebeskom Ocu.

Vidio sam gnojne neizlječive rane koje će učiniti svojim dušama ovom vrstom svojih grijeha. Osjećao sam zbog toga veliku muku, zbunjenost, gorčinu i bol. Obratio sam se Ocu i molio Njegovu pomoć, svjetlo i milost za te bijednike da prepoznaju svoje grijehe, da čine pokoru i da se promijene. Vidio sam kako to Otac čini, iako srdit prema ovim bijednicima, a Ja sam ublažavao Njegovu srdžbu i prikazivao Mu samoga sebe, te Mu je iskazana zadovoljština. Vidio sam da će se mnogi u svjetlu milosti, koju sam izmolio promijeniti i činiti pokoru za svoje grijehe te sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam veliko mnoštvo onih koji će ostati otvrdli, prezirat će Božansko svjetlo i milost i nastavit će živjeti u svojim zabludama, zbog njih sam bio jako ogorčen. Vidio sam isto tako mnoge djevice koje će njihovi krvnici mučiti, zbog toga što su ispovijedali Moje ime i pristajali uz istinu vjere. Mnogi će trpjeti mučeništvo i podnositi sram što će biti goli, vrijeđat će ih svojim nedostojnim riječima.

Osjećao sam veliku samilost prema njima i molio Oca da se udostoji braniti ih od uvreda njihovih neprijatelja, da im da sve kreposti i potrebnu jakost da velikodušno trpe tako velike muke i zbunjenosti. Vidio sam Oca kako će to učiniti sa puno svoje ljubavi i u svoj providnosti će braniti njihovu čistoću i nevinost. Na tome sam zahvaljivao Ocu. Vidio sam te duše pred sobom i poticao ih na trpljenje govoreći:

«Pogledajte Mene koji sam sama nevinost i čistoća a trebao sam podnijeti taj sram, tu muku i zbunjenost kako bih zadovoljio za tuđe grijehe. Ja sam čisti zaručnik vaših duša imajte Mene za uzor. Zbog toga potičite sami sebe na trpljenje, budući sam i Ja trpio zbog grijeha drugih.»

Obećao sam im da ću ih čuvati i braniti od uvreda njihovih neprijatelja, kako se nitko ne bi usudio pristupiti im, kako bi ostao nedirnut sjaj njihove čistoće. Molio sam Oca da im pripravi veliku nagradu u Nebesima.

Kad su Mi ovi nemilosrdni ljudi ponovno stavili trnovu krunu na glavu i time Mi otvorili nove rane, u Mom duhu su se predočile sve one duše koje su neko vrijeme kročile putem kreposti, a zatim su se vratile na put teškoga grijeha i zla vrijeđajući Nebeskog Oca. Zbog njih sam jako puno trpio. Obratio sam se Ocu, molio Ga da se zbog tih mojih velikih patnji i bolova udostoji ponovno ih pozvati na pokoru i da Me nasljeduju. Vidio sam kako će to Otac činiti na razne načine, poticati ih jako u srcu i prijetiti im kaznama. Neki od njih će se i promijeniti i ponovno Me slijediti na putu trpljenja, činit će velike pokore za svoje zablude, a Ja sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Drugi će ostati u svojoj tvrdoći i zaslijepljenosti, zbog njih sam bio ogorčen. Osjećao sam ismijavanje cijelog tog buntovnog naroda i vidio sam sve uvrede koje će se nanositi onima koji će čuvati blago svoje nevinosti i čistoće. Onima koji žive u duhu svijeta to će biti na muku te neće moći činiti ništa drugo, nego ismijavati i rugati se onima koji čuvaju blago nevinosti i čistoće.

Bio sam jako ogorčen i molio sam Oca da im udijeli strpljenje i jakost da mogu podnositi sva ta izrugivanja. Vidio sam kako će to Otac učiniti sa puno ljubavi. Molio sam Ga da ih prosvijetli svojim svjetlom i da to prosvjetljenje svim onim nesretnicima koji izruguju čistoću i nevinost, da shvate svoje zablude i obrate se. Moj Otac je to i učinio i neki će se promijeniti te sam Mu na tome zahvaljivao. Bio sam ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će ostati u svojim zasljepljenostima i zabludama.

Prikazanje

Već su bile spremne sve potrebne stvari da Me se pribije na križ. Ti okrutnici su naredili da legnem na drvo križa. Kleknuo sam, poklonio se Ocu i prikazao samoga sebe i svoju spremnost da budem raspet. U svojoj ljudskoj naravi trpio sam muku i žalost jer sam trebao podnijeti te okrutne boli, ali ljubav koja je gorjela u Mom Srcu poticala Me poticala Me da ispunim u svemu volju Nebeskog Oca. Zbog toga, nakon prikazanja Ocu ispružio sam se na tvrdo drvo križa uz veliku bol, svih svojih već izmučenih udova. Odmah nakon što sam legao, ti bezosjećajni ljudi žurno su stavili ruke na Mene. Mnogi su se izrugivali i vikali:

«Evo došli smo do toga da se ispune naše želje. Konačno smo došli do toga da Ga pribijemo na križ, zaslužena kazna za Njega.»

Svi su vikali, bila je jedna velika zbrka, svi ujedinjeni da Me izruguju i vrijeđaju. Krvnici su Me uzeli za ruke, a dio njih Me držao za noge, neki su dodavali čekić, neki čavle. Svaki od njih je htio imati udjela u mom razapinjanju.

Vidjevši kako me nemilosrdno diraju ti nerazumni ljudi i okrutni službenici Hrama, osjećao sam veliku gorčinu, a u duhu su Mi se predočili svi oni loši svećenici koji će svojim svetogrdnim rukama dodirivati Moje presveto Tijelo na svetom oltaru. Zbog njih sam imao veliki užas, veliku gorčinu. Vidio sam sve uvrede koje će Mi nanijeti, slično kao okrutni službenici koji su Me mučili na oltaru križa na kojem sam trebao biti žrtvovan. Zbog toga sam jako trpio. Obratio sam se Ocu koji je vidio Moju patnju i gorčinu Moga Srca i zbog njihove zlobe, Otac je bio jako srdit na njih. Molio sam Ga da se zbog Mojih patnji udostoji ublažiti svoje srdžbe, da im udijeli svjetlo i milost, da dođu k sebi, da se obrate, da shvate svoje velike zablude, da se promijene i počnu činiti pokoru. Vidio sam kako će im zbog Mojih molitava Otac dati svjetlo i milost i kako im je bio spreman oprostiti, neki će se time okoristiti te sam zbog njih zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će sve to zloupotrijebiti i ostat će u svojim zabludama i nepravdama. Vidio sam i velike kazne pripravljene za ove zle i nepravedne svećenike te sam osjećao samilost prema njima, iako su oni zasluživali sve te kazne.

Pribijanje desne ruke

Složio sam ruke na križ onako kako su Mi zapovjedili oni koji su Me razapinjali. Prvo su Mi pribili na križ desnu ruku. To je bilo istovremeno jedno veliko otajstvo jer su Me razapinjali Moji neprijatelji, a tako je odredio Moj Otac. Ja sam iz Očeve ruke primao sva ona mučenja kako bi zadovoljio Božanskoj pravdi i spasio ljudski rod. Osjetio sam patnju desne ruke, ona je biti ta koja je trebala tolikima otvoriti vrata vječnoga raja. Uistinu, u desnoj ruci sam prvo osjetio bol, desnom rukom udijelio sam Raj razbojniku koji Mi je bio s desne strane. Htio sam trpjeti bol prvo u desnoj ruci za sve one izgubljene duše i otvoriti im put u Raj.

Nakon što sam pružio ruku na rupu koja je već bila učinjena na križu, nemilosrdni službenik probio Mi je ruku čavlom i udarcem čekića, pribio ju je na križ. U svim svojim udovima osjetio sam muku koja je došla sve do Srca, do ljubavi koja je gorjela u mom Srcu. Kazao sam:

«Bit ćeš zadovoljna neiscrpna ljubavi, nerazumna i nesretna ljubavi, jer su muke došle do toga da ih osjećaš u Srcu.»

Ali ljubavi još nije bilo udovoljeno, tražila je još više muke. Obratio sam se Ocu i molio Ga da se udostoji dati Mi snage, da Mi pomogne jer sam osjećao kako malakšem. Otac je to učinio na takav način da je Božanstvo davalo snagu ljudskoj naravi u Meni, da mogu podnijeti tako velike patnje. Ja sam se predavao volji Očevoj i bio spreman sve trpjeti. U velikoj ljubavi, nisam propuštao moliti svako malo pomoći Nebeskog Oca, iako je to bio način da još više osjećam patnje.

Kada su Mi pribili desnu ruku na križ obratio sam se Ocu i molio ga zbog muke Moje desne ruke da se udostoji svojom svemoćnom desnicom udijeliti darove svoj Mojoj braći, ne samo da im oprosti sve grijehe, nego da im udijeli i milost da se obrate, promijene život. Govorio sam:

«Ljubljeni moj Oče učini svojom desnicom da se sva Moja braća koja lutaju vrate na pravi put kreposti. Promijeni ih snagom svoje desnice, ispuni njihovu dušu blagoslovom. Podigni svoju desnicu i iznad svih onih koji su pravedni i zaštiti ih i na kraju da se na dan

Suda nađu s Moje desne strane, da svi posjeduju Kraljevstvo koje sam zaslužio tolikim mukama.»

Nebeski Otac je čuo Moje prošnje i uslišao ih. Vidio sam sve milosti i blagoslove i Njegovu zaštitu koja je štitila ljude, obraćenjem tolikih duša koje će On učiniti po svojoj svemoćnoj desnici te sam Mu u velikoj ljubavi zahvaljivao. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ove milosti koje im je Otac dao.

Pozvao sam i sve pravedne duše da uđu u ovu ranu, da ustraju i rastu u kreposti. Pozvao sam sve da dođu do ove rane i mole da uđu u Raj. Vidio sam sve koji su prihvatili poziv, kako će se mnogi okoristiti tim pozivom, kako će moliti Mog Oca za mnoge milosti, na poseban način da ih dovede do Vječnog Kraljevstva.

Ali sam bio i ogorčen vidjevši sve one koji su prečuti ovaj poziv i postali gluhi na zov ljubavi kojim ih zovem. Osjećao sam i duboku bol vidjevši Moju predragu Majku kako u svom Srcu osjeća udarce čekića koje je pribijalo Moju desnicu, kao da je čavao probijao njeno Srce. Ja sam samilosno govorio njenom Srcu da prikaže ovu svoju bol Nebeskom Ocu zajedno sa činima koje sam Mu Ja prikazivao, da i ona moli sve milosti koje sam Ja molio za moju braću. Moja Majka prepuna ljubavi s velikom jakošću i hrabrošću pratila Me u svemu tome, te je bila jako draga Ocu.

Pribijanje lijeve ruke

Moji mučitelji uzeli su moju drugu ruku, snažno su je vukli, jer nisam mogao dosegnuti rupu koju su napravili na toj strani križa. Osjetio sam veliku bol, jer su se počele rastavljati moje kosti i počele se otvarati grudi. Bila je to velika bol, a još veća gorčina, od muka koje sam trpio vidjevši sve one nesretne duše koje su dopustile da ih privuku njihovi neprijatelji tj. đavao, svijet i tijelo te će griješiti i neće se opirati u dovoljnoj mjeri. Vidio sam snagu tih neprijatelja i bio jako ogorčen.

Obratio sam se Ocu i molio Ga da zbog ove muke oslabi snagu neprijatelja, da udijeli jakost milosti svoj mojoj braći da se mogu oduprijeti. Vidio sam kako to Otac čini te sam Mu zahvaljivao. Vidio sam mnoštvo onih koji nisu bili dovoljno brižni i oprezni i dopustili su da ih privuče neprijatelj u svoje zamke te se tako nisu okoristili milošću. Kolika je bila moja gorčina. Dozivao sam ih da se odupiru, da budu jaki i govorio sam:

«Evo Moje ruke koja će vam dati snagu i nemojte se udaljavati od Mene. Prihvatite moje pozive, ne slijedite vaše neprijatelje, jer će vas odvući u vječni ponor.»

Bili su gluhi na moje pozive, dopustili su da ih privuku. Nisu se brinuli za svoje muke, zbog trenutnog užitka udaljavali su se od Mene. Dopustili su da ih privuku njihovi neprijatelji. Htjeli su da se udalje od Onoga koji može dati jedino istinsko dobro, jedinu pravu utjehu.

Mučitelji su jako vukli Moju ruku dok je nisu dovukli do rupe na križu. Toliko je bila velika Moja patnja i patnja moje Majke. Ona je bila tako strašna da sam osjećao da neću moći sve to podnijeti, te sam ponovno molio Oca da mogu trpjeti mnoge i još veće muke.

U tom trenutku vidio sam sve duše koje će pasti u vječne muke zato što su htjeli slijediti laskanje đavla, sjetila i svijeta i kako su se udaljavali od Mene, prezirali Moje pozive pune ljubavi. Bio sam jako ogorčen i trpio vidjevši sve te duše koje će na dan posljednjeg suda biti s moje lijeve strane i kojima će biti izrečena osuda vječne muke. Tada su sve moje

kosti bile uzdrmane zbog grča i patnje, a Moja nutrina je doživljavala neizrecivu muku i gorčinu. Muke su došle do te mjere da su Me utapale u more gorčine i boli. Obratio sam se svim ovim bijednicima i kazao im:

«Dođite ovoj rani ljubavi i tražite oslobođenje od vječnih muka. Sakrijte su u nju i čujte slatke pozive ljubavi, jer vas poziva da imate život. Nikada vas neće prestati dozivati da priznate vaše zablude i grijehe i činite pokoru.»

Na ove moje pozive svi su bili gluhi, nisu htjeli čuti, a Ja sam ih još jače zvao i pozivao. Vidio sam kako će neki prihvatiti ove pozive i doći k sebi, priznati svoje zablude i grijehe i činiti pokoru, zbog zasluga rane Moje lijeve ruke izbjeći će vječne muke.

Na ovome sam zahvaljivao Ocu i pozivao sve da uđu u ovu ranu i tako pobjegnu od svojih okrutnih neprijatelja. Bio sam jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će prezirati Moje pozive i pasti u vječnu propast. Osjećao sam preveliku muku u otvorenim grudima. Prikazivao sam ovu patnju Nebeskom Ocu i kazao:

«Moj Nebeski Oče, vidiš ove moje grudi sve u ranama i otvorene. Pogledaj ovu patnju i snagom ove moje velike muke neka se jakost mojih grudi prenese na moju braću. Ti, Oče Moj vidiš da su moji neprijatelji otvorili Moje grudi, vidiš da su Moje grudi moja snaga. Neka jakost Mojih grudi, muka i patnja koju doživljavam zasluže za Moju braću jakost i postojanost. Zbog toga te molim Oče, udijeli im milosti da budu jaki i postojani u patnji.»

Otac je čuo ove moje prošnje i uslišao ih. Vidio sam kako će dati toliko snage svim ispovjedaocima vjere, svim mučenicima i onima koji su Me nasljedovali i na tome sam Mu zahvaljivao. Osjećao sam gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će jakost koristiti samo da bi Ga još više vrijeđali i bili čvršći u svojim zabludama i lažnim uvjerenjima.

Nakon što su razapeli Moje ruke, one su bile tako razvučene da sam jedva mogao disati. Leđima - koja su bila kao jedna rana tako da su se otkrivale kosti - bio sam priljubljen na križ uz Moju preveliku muku i bol. Moja glava je bila također naslonjena na križ te sam osjećao neizrecivu patnju jer su Me mučile bodlje trnove krune. Usprkos svim Mojim mukama, nitko nije imao samilosti prema Meni, naprotiv još su više bjesnili prema Meni, i tko Me nije mogao izravno mučiti udarcima, mučio Me uvredama. Moje Srce je osjećalo preveliku bol zbog tolike okrutnosti. Ja sam se obratio Ocu, prikazivao Mu sve ove muke i često Mu ponavljao:

«Oče Moj, velike su uvrede koje Ti nanosi ljudski rod, ali pogledaj na Moje velike patnje. Zbog toga Te molim ublaži svoju srdžbu i oprosti ljudima.»

Razapinjanje nogu

Nakon što su Mi pribili ruke na križ vezali su i moje noge konopcima i počeli ih vući bez milosti, jer nisu mogle doći do rupe predviđene za njih. Moja zaručnice, koliko je tada bila velika moja patnja. U tom trenutku umro bih od muke, ali sam molio Oca za Njegovu pomoć i On je učinio čudo te sam ostao na životu.

Krvnici su se savjetovali kako da Me još više muče kod razapinjanja tj. nisu Me razapeli kao druge ljude, nego na još jedan bolniji način, tako da su Mi pribili obje noge

jednu iznad druge. To je bilo veliko otajstvo, iako su oni to činili, kako bi Me što više mučili. Ali, nisu Me uspjeli tako razapeli. Stoga su pribili prvo Moju desnu nogu, neki su držali križ, drugi Me vukli konopcima kojima su bile vezane moje noge, te su pribili desnu nogu, a zatim i lijevu. Bio sam jako razvučen. Izvukli su čavao s lijeve noge i zatim vukli kliještima čavao desne noge. Zatim su pribili obje noge zajedno uz Moju veliku muku. Bio sam tako raspet sa četiri čavla, kao što se to običavalo, ali prije nego su podigli križ budući da je tijelo trebalo biti razvučeno, pribili su desnu nogu iznad lijeve samo jednim čavlom, jednim čavlom koji je bio veći od čavala kojim su bile pribijene moje ruke.

U ovome je sadržano veliko Božje otajstvo, otajstvo Božje pravednosti i milosrđa. Uistinu, one idu skupa, a na kraju milosrđe nadvladava pravednost u svom preobilju. Božja srdžba se primirila, a Božje milosrđe je bilo preobilno. Strogost Suca popustila je pred ljubavlju Oca te su se sjedinile i zagrlile pravda i milosrđe. Pravednost je dala prednost milosrđu. Uistinu, budući da su išle skupa zbog Mojih zasluga, pravednosti je bilo udovoljeno i ona je dala prvenstvo milosrđu. Ja sam zahvaljivao Nebeskom Ocu u ime sve Moje braće. Slavio sam Božju pravdu i veličao Njegovo milosrđe.

Kada su pribijali moju desnu nogu, tu veliku bol prikazao sam i molio Oca da se udostoji prosvijetliti svu moju braću da idu pravim putem vječnoga spasenja, da ne lutaju na putu, već slijede pravi put i dođu do željenog cilja. Ali sam bio i jako ogorčen vidjevši sve muke i patnje koje će morati trpjeti oni, koji idu pravim putem i za njih sam molio Oca da ih podrži svojom milošću i pozivao sve da borave u ovoj rani desne noge i tako budu utješeni, prosvijetljeni i ohrabreni.

Vidio sam i sve napadaje njihovih neprijatelja i zbog toga sam ih pozivao da se uteku ovoj rani gdje će naći sigurno utočište. Vidio sam i sve grijehe koje će počiniti oni, koji idu pravim putem spasenja, iako nisu bili teški, i za njih sam trpio jer bilo kakve uvrede nanesene Ocu za Mene su bile muke i to sve zbog beskrajne ljubavi kojom sam Ga ljubio. Zbog toga sam prikazivao Ocu ove patnje kao zadovoljštinu za njihove nedostatke. Otac je bio spreman oprostiti im i udijeliti milost da se odmah obrate i promijene.

Kada su pribijali moju lijevu nogu osjećao sam preveliku bol zbog te rane, a još više jer sam vidio sve one koji će ići putem svoje propasti. Vidio sam težinu njihovih grijeha i bio jako ogorčen. Obratio sam se Ocu i prikazivao sve ove patnje kao zadovoljštinu za njihove nepravde. Molio sam Oca da ih prosvijetli, da im udijeli da shvate svoje velike zablude, da uvide kako idu putem propasti. Molio sam Njegovo milosrđe za njih jer sam vidio kako je Božanska pravda bila spremna kazniti ih. Molio sam da ona ustupi prvenstvo milosrđu i zadrži te kazne. Molio sam da udijeli prostora milosrđu kako bi ovi nesretnici činili pokoru. Vidio sam kako pravednost zadržava kazne, a kako milosrđe dobrohotno čeka da čine pokoru.

Vidio sam kako će se mnogi okoristiti tim velikim dobročinstvom i činiti pokoru te sam zahvaljivao Ocu. Ali sam bio i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti tu milost, Božje milosrđe i dobrotu koji su ih čekali na obraćenje i pokoru te će bijedno propasti zauvijek. Na takav način će kušati svu strogost Božje pravde koja je kroz toliko vremena zadržavala za njih zaslužene kazne, a oni su sve to zloupotrebljavali.

Kad su pribili moje noge jednu iznad druge, osjetio sam veliku bol. Vidio sam sve one duše na koje će biti izliveno preobilno milosrđe. Zbog svojih grijeha i oni su kušali strogost pravde, ali će doći do toga da uživaju i raduju se vječnom Božjem milosrđu. Uistinu, one su došle k sebi, obratile se i okoristile se milošću i odgovorile na Božja dobročinstva, a Ja sam zahvaljivao Nebeskom Ocu. Uistinu, jedna druga velika bol i gorčina je bila u Meni vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti, posebno toliko milosrđe, dobrotu i trpljenje. Ti bijednici će zauvijek propasti, tako da će se na njima proslaviti pravda, i to iz razloga jer su za

života toliko zloupotrebljavali Božje milosrđe. Uvijek ga prezirali i došli do toga da moraju podnositi strogost Božje pravde.

Kada je završilo moje razapinjanje još sam bio položen na zemlju, trpio sam nezamislivu bol, jako sam se grčio i u svakom trenutku trpio smrtni gubitak svijesti tako da očima više nisam vidio svjetlost. Molio sam dragog Oca za pomoć, a On Mi je davao snage da se oduprem i trpim te prevelike muke.

Poticaj svojoj zaručnici

Jesi li čula moja zaručnice koliko su teške muke i patnje moga razapinjanja i koliko su još više bile one u mojoj nutrini, koliko gorčine u mome Srcu i koliko trpljenja? Zbog toga, nastoj Me nasljedovati podnoseći tjelesne boli, predano bez da se žališ, jer tvoje patnje nikada neće nalikovati Mojima.

Jesi li čula koja mi je okrepa bila dana u mojim mukama, jedno ogavno piće pomiješano sa žuči, samo to je bilo dovoljno da Me dotuče do smrti? Nemoj tražiti utjehe u svojim mukama, ako Me želiš nasljedovati i biti slična Meni. Mrtvi svoj okus, nemoj se žaliti zbog neukusnih stvari, jer nikada nećeš kušati piće žuči koje sam Ja kušao. Ne traži užitak u hrani. Uvijek imaj na pameti žuč koju sam pio i tako će ti biti lakše mrtviti samu sebe.

Pazi da koristiš Božje milosrđe i nemoj zloupotrebljavati tolike milosti koje primaš. Boj se uvijek Božje pravde, iako je jako suzdržana u kaznama, doći će vrijeme kada će ona pokazati svu svoju strogost prema svima onima koji su zloupotrebljavali milosrđe.

U svim svojim mukama, patnjama i napastima tvojih neprijatelja utječi se Mojim ranama gdje ćeš naći sigurno utočište. Neka tu bude tvoje boravište, jer ćeš u njima naći svaku utjehu i okrjepu. Prikazuj ih Nebeskom Ocu, da ti po mojim ranama udijeli sve milosti potrebne za vječno spasenje, tvoje i tvoga bližnjega.

Jesi li čula kolika je bila Moja zbunjenost kada su Me svukli do gola, kada su odgurivali moje tijelo svojim prljavim rukama? Zbog toga te opominjem, pazi da te duše držiš daleko, svaku mrlju nečistoće pa i najmanju. Ljubomorno čuvaj čistoću koju si svojim zavjetom Meni posvetila. Bježi od svih prigoda koje mogu okaljati tako plemeniti cvijet. Pazi, jer ne treba puno da se zaprlja. Znaj moja zaručnice, od svih zaručnica tražim veliko bdijenje i marljivost u ovome i jako Me žaloste koje to propuštaju. Čuvaj svoju dušu od svakog grijeha kako bi Ja, kada Me primaš u Presvetoj Euharistiji osjetio radost i da Mi to bude po volji, a ne da osjetim gorčinu i odbojnost prema duši.

Četvrto poglavlje: Kako je bio podignut križ na kojem je bio pribijen Sin Božji i On razapet izložen pogledu svega naroda i ono što je činio u svojoj nutrini

Molitva prikazanja

Kada su Me zlobnici pribili na križ, vojnici su ga počeli podizati tako Me je mogao vidjeti cijeli narod i kako bi Mi se mogli rugati i izrugivati i tako se nasitili svoje želje da Me vrijeđaju. Uistinu, svi su nestrpljivo čekali da Me mogu vidjeti, a bilo je puno naroda. Već su iskopali rupu u koju će staviti križ, tako da budem puno uzvišeniji od druga dva križa.

Oni su lukavo pronašli način kako učiniti da Me svi vide i izruguju Mi se, ali to nije bilo bez otajstva koje je dopustio Otac. Dok su oni raspravljali o načinu kako da Me podignu na križ, Ja sam ležao pribijen na križu na zemlji, a moje lice je bilo okrenuto prema nebu, jako sam trpio i prikazao sam se Ocu govoreći:

«Pogledaj, o moj Nebeski Oče svog Jedinorođenog Sina koji je žrtva za ljudsko otkupljenje. Prije nego što Me izlože pogledu cijelog Jeruzalema i svijeta Ja sam izložen tvome pogledu ljubljeni Nebeski Oče i pogledu cijelog nebeskog dvora. Vidiš kako su velike moje patnje i rane koje Tebi prikazujem za svu moju braću da zadovoljim Božanskoj pravdi za sve njihove dugove. Uistinu, veliki su njihovi dugovi, ali je veća vrijednost i cijena onoga što Ti Ja prikazujem kao zadovoljštinu. Teški su njihovi grijesi, ali gledaj kako su preteške moje patnje. Ako želiš još više zadovoljštine od Mene, spreman sam to učiniti.»

Otac je ublažio svoju srdžbu i bilo je udovoljeno Njegovoj pravdi, ali je rekao da želi potpunu zadovoljštinu. Ja sam mu je bio spreman iskazati i biti na križu sve dok On to bude htio. Uistinu, ljubav koja je gorjela u mom srcu bila je beskrajna i nije se mogla nasititi trpljenjima da udovolji Božanskoj pravdi za spasenje ljudskog roda. Anđeli su gledali ovaj događaj i ovu žalosnu tragediju te su se divili. Sunce je počelo tamnjeti i druga neživa stvorenja su reagirala nakon što sam bio uzdignut na križ. Đavli su bjesnjeli jer još nisu došli do spoznaje tko sam Ja uistinu, tj. da sam pravi Mesija. Čudili su se tolikom trpljenju, tolikoj snazi i kreposti, bili su kao izgubljeni, nisu shvaćali velike predznake, još više su poticali zlobne ljude da Me vrijeđaju i izruguju, tako da su se na tom mjestu mogle čuti samo psovke, proklinjanja, vika, zviždanje i ismijavanje.

Bol i samilost moje Majke

Moja predraga Majka koja je sve to čula, ali se nije mogla približiti križu zbog mnoštva naroda, jako je trpjela. I ona je bila u svom Srcu pribijena na križ, jer Ja koji sam bio njeno Srce bio sam raspet. Na koliko načina je osjećala samilost prema Meni, razdirala se njena duša u patnji ljubavi, u bolnoj ljubavi. Nije mogla govoriti drugo doli: *«O Isuse, Sine moj, Sine moj Isuse, tko će mi udijeliti da umrem za Tebe i s Tobom?»*

Njeno Srce puno ljubavi i patnje govorilo je koliko Me ljubi i koliko je trpjela sa Mnom. Ove njene riječi bile su jedno veliko mučeništvo za moje Srce jer sam je jako ljubio. Ona je bila najveći predmet moje ljubavi nakon Nebeskog Oca, tako da sam i Ja trpio kada je ona trpjela. Bio sam jako ožalošćen njenim patnjama.

Govorio sam njenom Srcu da njene muke povećavaju moju bol, te je zbog toga moja Majka trpjela još više, a bilo je određeno da njena duša mora biti uronjena u more boli i patnje bez ikakve utjehe, kako bi što više Meni nalikovala. Ja sam bio jedini koji je mogao donijeti utjehu njenim patnjama. Bio sam joj razlogom još većih patnji, zato što je ona bila razlogom mojih patnji zbog beskrajne ljubavi koja je u mom Srcu gorjela prema njoj, i zbog velike ljubavi njenog Srca koje je gorjelo prema Meni, svom Bogu i svom istinskom jedinom Sinu.

Uzdizanje križa

Budući je sve već bilo spremno, dovukli su križ do mjesta gdje je trebao biti uzdignut, a Ja sam osjećao patnju u svim svojim udovima posebno na glavi koja je udarala o drvo križa. Prikazivao sam ovu patnju Ocu za ponovljene uvrede koje Mu je nanosio ovaj nezahvalni okrutni narod. Među masom bili su mnogi koje sam ozdravio od raznih bolesti, vrijeđali su Me i govorili:

«Ti, koji si nas tako lako oslobodio patnji, zar nisi sposoban osloboditi samoga sebe?»

Ove riječi su ranjavale moje Srce. Šutio sam jezikom, ali sam im govorio svojim Srcem: *«Nezahvalna srca, ne vidite li da sam ozdravio vaša tijela, a sada toliko trpim za spasenje vaših duša?»*

Obratio sam se Nebeskom Ocu i ponavljao: *«Oče moj, oprosti im jer ne znaju što govore i čine.»*

Kad su Me dovukli do mjesta gdje je trebao biti uzdignut križ, shvatili su da nisu stavili natpis koji je napisao Pilat te su ga prikovali, a Ja sam osjećao jaku bol, jer su udarci čekića potresali križ te su Me rane još više boljele. Zatim su podigli križ tako da se ljuljao na jednu i drugu stranu. Sve to zajedno, uz moju preveliku patnju.

Kad je narod vidio da sam podignut na križu, počeo je strašno urlikati i vrijeđati Me. Napokon su uspjeli staviti križ u iskopanu rupu. Dopustili su da križ padne u rupu svom težinom križa. Od ovog užasnog udarca, otvorile su se sve rane na Mom tijelu i sve su Mi kosti bile uzdrmane. Doživio sam veliku patnju. Sav sam se tresao od muke i udario sam glavom o grudi. O moja zaručnice, kako je bio veliki grč boli koji sam tada osjetio.

Vidio sam uistinu sve one duše koje će pasti u vječne ponore pakla i mislio na tolike Moje muke koje su bile beskorisne za njih, to Me ispunilo još većom žalošću i gorčinom. Kada su podigli križ i podbočili ga kamenjem da ne padne, ostavili su Me i počeli podizati druga dva križa i razbojnike koji su bili na njima. U međuvremenu, ostali su Me izrugivali.

Bio sam jako zbunjen, jer sam vidio da je Moje tijelo izloženo mnoštvu i cijelom gradu. Svi koji su se sramili doći na Kalvariju zbog časti koje su imali, mogli su Me vidjeti izdaleka, izrugivali su Mi se i vrijeđali Me.

U ovoj svojoj zbunjenosti osjetio sam veliku patnju, jer sam u svom duhu vidio sve duše grešnika koje ne žele trpjeti malu nelagodu ispovijedajući svoje grijehe, ali na posljednjem sudu bit će svima pokazani. Vidjevši njihov veliki broj, osjećao sam preveliku patnju. Obratio sam se Ocu i molio Ga da ih prosvijetli zbog moje zbunjenosti, da im udijeli da shvate svoje velike zablude, udijeli im milost da mogu ispovjediti svoje grijehe i zadobiti oproštenje. Vidio sam kako će to Otac učiniti i kako će se neki okoristiti tom svjetlošću i milošću, te sam Mu zahvaljivao. Ali sam vidio veliko mnoštvo onih koji će bijedno propasti, još više jer sam Ja trpio svu zbunjenost i sram kako bi im olakšao put i pomogao da odbace svaku odbojnost i zbunjenost i učinivši im laganim svaku zbunjenost i odbojnost.

Poziv mojoj Majci

Kada sam bio uzdignut da Me cijeli narod može gledati, pozvao sam svu svoju braću da Me motre, da se zrcale u Meni koji sam njihov Učitelj i uzor. Prije svih pozvao sam svoju predragu Majku koja je bila udaljena i govorio joj:

«Dođi moja Majko, dođi, motri izbliza jedini predmet svoje ljubavi. Tvoj Bog trpi, tvoj Sin izgara za otkupljenje ljudskog roda. Ti, predraga Majko bit ćeš svjedok sve moje patnje, muke i gorčine. Ti si to kušala, jer si bila vjerno zrcalo Mene, zrcalo u kojem se zrcalilo sve što je bilo za vrijeme moje muke. Evo, vjeran sam svom obećanju da ću te učiniti dionicom svih mojih patnji i muka. Dođi, predraga koja si razlog moje ljubavi i ljubavne patnje«.

Na ovaj poziv predraga i ožalošćena Majka je odgovorila: *«Evo me, o moj ljubljeni Sine i Gospodine, dolazim Te motriti, iako znam da će Ti moj pogled uzrokovati još veću bol, zbog beskrajne ljubavi koju imaš prema meni, tvome nedostojnom stvorenju i tvojoj Majci.*

Ipak, rado dolazim da se povećaju moje muke i patnje, jer ćeš me učiniti još sličnijim sebi. Živote moj, molim Te da mi udijeliš milost da ustrajem i vladam svojom voljom, kako bih što više trpjela. Neka mi se ne dogodi da izgubim svijest, da ne bi izgubila vrijeme trpljenja.»

Moja Majka je zatim došla u podnožje križa kako bi Me motrila, duboko Mi se poklonila i ponovno se prikazala spremnom trpjeti sve moje muke. Zatim je od Mene i same sebe učinila žrtvu Nebeskom Ocu. Gledala Me, motrila i nije micala očiju, ni tijela, ni duha s Mene, koji sam predmet sve njene ljubavi i patnje. Vjerno je kopirala u svojoj duši sliku svoga raspetoga Sina. U nju su snagom ljubavi, bile utisnute sve moje muke i patnje.

Marija Magdalena

Pozivao sam i Mariju Magdalenu riječima ljubavi i govorio: *«Dođi zaljubljena pokornice, vjerna učenice, već si prije uživala u slastima moje ljubavi, dođi sada i trpi gorčinu mojih muka. Vidi koliko su Me stajali grijesi ljudskog roda, kolikom cijenom plaćam tvoje grijehe i grijehe drugih duša. Sada je vrijeme da pokažeš svoju ljubav prema Meni, svome Učitelju i Otkupitelju.»*

Magdalena ranjena u srcu pozivom ljubavi, došla je do podnožja križa, zagrlila križ uprta pogleda u moje noge koje je više puta prala svojim suzama i u ljubavi ih grlila i ljubila. Vidjevši Me tako razderanog i u mukama, bolno je plakala u podnožju križa, u podnožju nogu koje su se toliko trudile za njeno spasenje. Izlijevala je svoju ljubav i bol, nije se mogla nasititi da Me gleda i mrtvi i utiskuje u svoje srce moje rane. Ja sam trpio vidjevši njenu toliku gorčinu i bol, a nisam je mogao utješiti, jer sam Ja sam bio predmet njene patnje.

Ivan

Pozvao sam zatim Mog ljubljenog učenika Ivana govoreći njegovom srcu: *«Dođi predragi učeniče, uvijek si me pratio po svim mjestima gdje smo išli propovijedati, ti si svjedok Moje slave i preobraženja na brdu Tabor. Sada budi svjedok užasne tragedije na Kalvariji, jer Me vidiš i motriš tako bolnog. Reći ćeš drugim mojim učenicima koliko sam trpio na ovoj gori. Ispričat ćeš im sve moje patnje da i oni imaju udjela u ovom što trpim za njih, kako bi i oni trpjeli Meni za ljubav. Želim da se zrcale u ovom izvorniku, da Me nasljeduju u sebi u svom životu, da Me utiskuju u svoj duh i srce te Me mogu nasljedovati i propovijedati svijetu koliko sam trpio da bih ga otkupio i spasio, zadobivajući vam vječno kraljevstvo.»*

Ljubljeni učenik i Magdalena bili su probodeni patnjom. Stajali su sa strane križa i izlijevali svoju muku plačući. Moj učenik i Marija Magdalena su jako trpjeli i gubili svijest od muke, iako se nitko nije na njih obazirao. Molio sam Nebeskog Oca da ih uzdrži u životu. Uistinu, samo pogledati Moju ljudsku narav bilo je dovoljno da srce koje ljubi, dođe do toga da umre. Ivan je pažljivo gledao Moje Božanske grudi, gdje je prije blago položio svoju glavu, gdje je doživio i shvatio tolika Božja otajstva. Trgao se od patnje i muke vidjevši tako otvorene i razderane grudi. Jako sam trpio zbog ovog ljubljenog učenika, vidjevši da trpi Meni za ljubav, a nisam ga mogao utješiti, jer sam Ja bio razlog njegovoj patnji.

Poziv drugima

Pozivao sam sve druge pobožne žene koje su pratile moju predragu Majku i govorio njihovom srcu: *»Dođite i vi blizu križu i gledajte Me, jer ste uživale u ljubaznom društvu moje predrage Majke i u slasti i blagosti mojih riječi. Dođite i trpite u društvu moje Majke, moje patnje, gledajte moje muke i nastojte utisnuti u svoju dušu moj lik kako bi Me nasljedovale. Trudite se, budite dionici moje muke, kako bi bili dionici i moje slave.»*

Došle su pobožne žene i stajale blizu križa te su Me gledale, motrile i imale samilosti prema meni. Pozvao sam sve moje apostole i učenike da dođu i gledaju Me, no oni su se zbog velikog straha opirali tom pozivu. Ipak su bili svi razdirani velikom mukom i gorčinom. Osjećali su u svojoj nutrini veliku samilost prema mojim patnjama i gorko su plakali, na poseban način Petar koji Me zatajio. Žalostio se više od svih drugih. Pozvao sam i potajnog učenika Nikodema i kazao mu:

«Sada više nije vrijeme da budeš potajni učenik. Vrijeme je da to javno pokažeš i tebi ostavljam na brigu ukop moga tijela….»

Nikodem je odgovorio na moj poziv, pripravit će sve što je potrebno za moj pokop. Dok sam bio na križu on je pripravio mirise i sve što je potrebno za dostojan ukop. Tražio je moje tijelo od Pilata, a ovaj mu je to dopustio. Pozvao sam i Josipa iz Arimateje da to isto učini. On je bio drug Nikodemov i on je išao zajedno s njim Pilatu, tražiti moje tijelo kada ga bude trebalo pokopati.

Potres i tama

Sve više se spuštala tama na zemlju i sve se više pomračivalo. Svako malo je bio zemljotres i sva neživa stvorenja počela su davati znakove svoje patnje, kako se približavala moja smrt. Zlobni Židovi, pismoznanci i farizeji vidjevši kako se sunce pomračuje i kako se zemlja trese govorili su:

«Ovaj je cijeli svoj život djelovao kao vrač snagom đavla. Činio je mnoga čudesa, na isti način u vrijeme svoje smrti, čini ove znakove. Sve to čini po vradžbini.»

To su govorili, kako narod vidjevši te čudesne znakove koje su davala neživa stvorenja u trenutku moje smrti, ne bi okrenuli protiv njih i stali na moju stranu. Koliko još više gorčine i patnje su Mi uzrokovali ovi zlobnici i njihova perverznost, odbojnost i protivljenje. Ipak, nisam propuštao ni tada pozivati ih s velikom ljubavlju da dođu i motre Me, da vide što sve trpim za njihovo vječno spasenje. Ali, oni su ostali otvrdli, prezirali su te pozive ljubavi, odbacivali ih u svom srcu, kao i svaku samilost. Oni koji su bili na Kalvariji, dolazili su samo kako bi Me psovali i izrugivali se.

Drugi pozivi

Pozivao sam sve koji su bili na Kalvariji, da dođu i pažljivo Me gledaju. Došli su, ali su Me gledali površno. Vrijeđali su Me i izrugivali Mi se i tako povećavali patnju i gorčinu moga Srca.

S moje lijeve i desne strane razapeli su dva razbojnika, dosta udaljene od moga križa i oni su Me psovali i vrijeđali. Gledao sam ih s velikom ljubavlju i njih sam zvao da Me gledaju, da Me motre, jer su bili i blizu svoje smrti. Želio sam da uživaju Božje otkupljenje.

Razbojnik koji je stajao s moje desne strane se predao pozivima ljubavi. Prestao Me vrijeđati, motrio je moju postojanost i strpljivost i Mene u tolikim patnjama. Malo po malo pripravljao se primiti nove pozive i prosvjetljenja. Razbojnik sa lijeve strane nije se prepustio mojim pozivima te Me počeo još više proklinjati, na takav način da ga je desni razbojnik prekorio. Zlobnik s lijeve strane nije Mi se htio predati, htio je umrijeti kao očajnik vrijeđajući Me i govoreći:

«Ako si Ti Sin Božji oslobodi Me ovih muka, a budući da si jedan besramni razbojnik ne možeš pomoći ni samome sebi, ni meni.»

Zatim sam pozvao svu moju braću govoreći im: *«Dođite svi i gledajte Me i vidite visoku cijenu kojom sam platio vaše duše. Dođite i zrcalite se u Meni kao vašem uzoru. Evo, Ja sam original kojeg trebate nasljedovati u vašem životu. Znajte, ne budete li Me nasljedovali nećete ući tamo gdje ću biti Ja. Moj Otac će vas gledati i prepoznati u vama svoje sinove, ako vidi da sličite Meni, vašemu bratu i uzoru. Zbog toga sam bio uzdignut na toj Kalvariji, da bi Me svatko od vas mogao pažljivo gledati i savršeno nasljedovati.»*

Tada sam vidio sve one koji će doći i odgovoriti na moj poziv, koji će Me gledati i tražiti da Me nasljeduju, nastojeći sami u sebi oživjeti original koji gledaju. Za njih sam molio mnoge milosti kod Nebeskog Oca tj. jakost i strpljenje u trpljenju, ljubav i sve druge kreposti koje sam prakticirao na drvetu križa. U njima će Otac nalaziti svoju milinu, On će ih gledati kao svoju djecu, moju istinsku braću i sljedbenike, te sam Ga slavio i zahvaljivao u ime svih.

Osjećao sam veliku bol i još veću gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji neće odgovoriti na moje slatke pozive i neće Me htjeti prihvatiti i priznati za svoga Otkupitelja ili će samo doći da Me prokunu, vrijeđaju Me i izruguju Mi se kao ovi bezbožni Židovi. O, moja zaručnice koliko je bila velika moja muka i gorčina zbog ovih nezahvalnika koji nisu prepoznali tolika dobročinstva i milosti, toliku moju ljubav.

Poziv predodređenicima

Pozvao sam također mnoge k Sebi da se pribiju na drvo križa, da budu raspeti svijetu, da se posvete iz ljubavi prema Meni, da učine potpunu žrtvu samoga sebe Nebeskom Ocu po tri zavjeta, tj. po siromaštvu, poslušnosti i čistoći. Ove sam pozivao pozivom punim ljubavi, obećavajući im veliku milost. Na poseban način prikazivao sam se njihovim ljubljenim Zaručnikom, Zaručnikom njihovih duša. Vidio sam kako će mnogi odgovoriti na ovaj slatki zov i poziv, kako ću Ja biti njihovo blago, utjeha, bogatstvo i baština.

Njima sam iskazivao sve najsrdačnije iskaze vjerne ljubavi. Kazao sam da želim biti sva slast i radost njihova srca, da im želim dati kušati slast moje ljubavi. Obratio sam se Ocu govoreći:

«Oče moj, ovo je moj najizabraniji dio, najplemenitiji, s njima se naslađuje moj duh. Njima ću otvoriti tajne moga Srca. Bit će onih koji će Me slijediti, a Ja ću biti njihov vođa i Jaganjac bez mane. Zbog toga te molim obogati ih svojim milostima, svojim uzvišenim darovima. Promotri ih, o moj Oče s velikom ljubavlju, jer od sada će pred Tobom prava tvoja djeca, tvoji sinovi, sličiti Meni, nasljedujući Me u naporima, mukama, patnjama. Bit će pribijeni na križ i raspeti sa Mnom. Zbog toga ih štiti, pomaži im, udijeli im milost ustrajnosti i sve kreposti u visokom stupnju. Ne dopusti nikada da se udalje od Tebe, da siđu s križa na koji su se dragovoljno pribili i rado ga prigrlili. I na kraju pripravi za njih veliku nagradu kao dar za njihovu vjernost, ljubav i velikodušno služenje do kraja njihova života.»

Otac je čuo moje prošnje i spremno ih uslišao s velikom ljubavlju. Obećao je da će učiniti sve što sam Ga molio, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime njih svih. Vidio sam zatim moju preveliku žalost i gorčinu za sve one koji će zloupotrijebiti ove pozive i milosti koje sam obećao. Moje patnje su bile veće kada sam vidio njihov žalosni svršetak kojim će završiti, jer nisu odgovorili na slatki zov poziva.

Vidio sam kako su otvrdli na moj poziv i kako će biti gluhi. Vidio sam i veliku muku koja im je pripravljena. Na moju preveliku muku vidio sam one koji su odgovorili na poziv, ali su kasnije zloupotrijebili te milosti i nisu na njih dobro odgovorili, te su tako bili skandal drugima. Njihovi grijesi su bili jako teški, jer su tako kršili obećanja dana Nebeskom Ocu.

Vidio sam i užasne kazne pripravljene za ove nesretne kršitelje obećanja i zavjeta. Bio sam ogorčen i molio Oca da po mojim zaslugama i zbog svega onoga što sam trpio udostoji se prosvijetliti ih, pozvati ih k Sebi i da im da shvate svoje zablude.

Neki će doći k sebi i činit će pokoru zbog svojih velikih zabluda i ponovno će početi sveto živjeti. Na njima sam zahvaljivao Oca i molio Ga da im udijeli dar ustrajnosti, da im bude milosrdan. Otac je bio spreman sve to učiniti. Ja sam doživio veliku gorčinu vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti to svjetlo, milost i slatke pozive te će ostati u svojim teškim zabludama i bijedno propasti.

Poziv da se promotre Marijine boli

Pozvao sam svu moju braću da motre prevelike boli moje predrage Majke i da budu samilosni prema njenim mukama. Mnogi će na to odgovoriti, slijedit će je i imati veliku samilost prema njenim patnjama. Oni će uživati njenu zaštitu, a ona će im isprositi mnoge milosti. Ja ću ih gledati s velikom ljubavlju, dat ću im uzvišene darove kao i Ti Nebeski Oče.

Vidio sam na moju veliku žalost i gorčinu mnoštvo onih, koji će živjeti potpuno zaboravljajući na njene teške muke i patnje. Zbog toga će biti lišeni tolikih milosti posebno njene posebne zaštite. Jako sam želio da moja braća imaju samilosti prema patnjama moje Majke, jer je ona previše trpjela vidjevši Mene, svoga Sina i Gospodina u tolikim mukama.

Razlog tih njenih muka, bili su grijesi ljudskog roda. Zbog toga sam želio da svi imaju samilosti prema njoj, jer je ona trpjela sa velikom velikodušnošću za sve. Surađivala je u otkupljenju, prema mjeri uzvišenog poziva da bude moja Majka, nerazdvojna družica u svim mojim mukama i patnjama.

Isusovo kraljevsko dostojanstvo

Nakon što sam sve pozvao da Me motre i nasljeduju, općenito sam svima kazao: *«Gledajte to je Onaj koji vas poziva, motrite Ga i nasljedujte. Promotrite što je napisano na mom križu: Isus Nazarećanin, kralj židovski.“ Ovaj natpis je Pilatov, ali je napisan po odredbi moga Nebeskog Oca. Pilat Me nazvao kraljem Židova, ali on nije shvaćao otajstvo koje se skrivalo ispod tog imena. I Židovi su Me htjeli raspeti, jer su govorili da sam Ja želio biti njihov kralj.*

Otac je imao uzvišeni cilj, dajući Mi naslov koji Mi pripada, kralj Židova, kralj pravednika, Isus Nazarećanin. U krilu Nebeskog Oca bio sam sunce pravde, kada sam se utjelovio. Postao sam kralj pravde, kralj pravednika, jer sam došao na svijet kako bi kraljevao u dušama pravednika i bio njihov kralj i vodio ih u moje kraljevstvo da kraljuju sa Mnom, da uživaju istu slavu i blaženstvo koje sam i Ja uživao, jer sam im to zaslužio mojom smrću i uskrsnućem.

Promotrite dakle, tko sam Ja koji vas poziva. Ja sam pravedni kralj. U Meni nema nikakve laži i zablude, nikakve nepravde kao što ima u drugih zlih osoba koje bi željele podložiti vaše duše, kao što je to đavao i grijeh. Ja sam istinski kralj pravde. Vidite kako sam na prijestolju milosrđa, a milosrđe prevladava nad pravednošću. Zbog toga, povjerite se Meni koji sam legitiman kralj, Ja sam kralj koji vam može dati da uživate vječno kraljevstvo blaženih.

Ja sam kralj pravednika koji kraljuje u dušama pravednika. Blago onima koji imaju lijepu sudbinu ,da Ja kraljujem u njihovim dušama. Njima se neće usuditi prići neki drugi gospodin koji bi ih mogao prevariti i dovesti do toga da padnu. Dajte Mi vaše duše da kraljujem u njima, da vas posjedujem. Sretnih li vas, ako čujete moj glas i prihvatite moje pozive. Vi ćete kraljevati na zemlji jer ćete nadvladati vaše strasti, a zatim ćete kraljevati kada dođete u Nebo kroz svu vječnost.

Evo vašeg legitimnog Kralja i Gospodina koji vas je otkupio po visokoj cijeni svoga života. Promotrite koliko je velika ljubav koju ima prema vašim dušama, jer Ja sam uživao u krilu Nebeskog Oca isto blaženstvo budući sam iste naravi kao i On. Ali, sišao sam na zemlju, uzeo ljudsko tijelo kako bih vas otkupio od ropstva đavla i grijeha. Postao sam vaš brat, Učitelj, uzor, vaša hrana, liječnik, lijek kako bih izliječio vaše bolesti, vaš zagovornik, vaš tješitelj, branitelj, vaš osloboditelj i vaš kralj. Priznajte dakle, Mene kao takvoga i nemojte zloupotrijebiti toliku dobrotu, toliku ljubav i velikodušnost prema vama. Znajte da ću biti vaš Sudac i pravedno suditi i kazniti i nagraditi vas prema vašim djelima. Pazite, ako Me ne priznate za vašega legitimnog Kralja i Gospodina i ne budete provodili u djelo moj nauk i primjer koji vidite na Meni. Bit ću strog i pravedan Sudac.»

Govorio sam to svima općenito jer sam sve imao pred sobom u svome duhu. Vidio sam sve one koji će se okoristiti mojim riječima, mojim slatkim pozivima, koji će Me priznati za svoga Kralja i Gospodina, kako ću Ja kraljevati u njihovim dušama. Na njima sam zahvaljivao Nebeskom Ocu, zbog njegove beskrajne ljubavi prema svojim stvorenjima.

Ali sam bio uvelike ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji Me neće priznati za svoga legitimnog Kralja i Gospodina, nego će Me vrijeđati i zloupotrijebiti velika dobročinstva i milosti, toliku ljubav i dobrotu.

Vidio sam kako će oni priznati đavla za svoga kralja i gospodina i kako će dopustiti da on vlada njima, njihovim strastima, porocima, zločom. Vidio sam kako će oholost imati veliku vlast nad svijetom i kako će štovati lažne bogove, a đavao će gospodovati i privući mnoge na svoju stranu. Kako je tada bila velika gorčina moga Srca. Zbog toga sam ustrajno molio Oca, da se udostoji prosvijetliti sve one nesretnike koji su tako lako dopuštali da budu zavedeni.

To sam molio u ime svojih gorkih muka i patnji koje sam trpio. Vidio sam kako će ih Otac prosvjetljivati i dati im da shvate svoje zablude i velike greške. Otac je bio spreman dati svima svoju milost kako bi se mogli obratiti. Mnogi će se obratiti i doći k sebi, počet će Me slijediti, priznajući Me za svoga pravoga Kralja i Gospodina.

Zbog njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu ali sam bio i uvelike ogorčen vidjevši bezbrojno mnoštvo onih koji će ostati otvrdli i zloupotrijebljavajući svjetlost i milost i svaku drugu pomoć, koju im je moj Otac s toliko ljubavi davao i pozivao ih.

Moja zaručnice, gorčine i patnje moga Srca došle su do vrhunca kada sam vidio kako su Me mnogi priznali za svoga Gospodina i Kralja, a onda se okrenuli protiv Mene, nemilosrdno Me odbijali i udaljili se od Mene postajući najokrutniji neprijatelji moga Zakona

i imena. O da, u ovom trenutku moje boli su bile snažne do te mjere da sam od toga mogao umrijeti, da Božanstvo nije produljilo moj život kako bih još više trpio.

Uvrede i izrugivanja

Trpeći na križu sve ove patnje ponekad sam podizao oči i vidio sve svoje neprijatelje koji su Mi se izrugivali. Na koju god stranu sam se okrenuo vidio sam samo muku i patnju. Svi su Me vrijeđali, izrugivali se, psovali i govorili:

«Gledaj, zlobni vraču, sada zovi đavla, neka te oslobodi od tvojih muka, kao što si ti oslobodio tolike i izliječio od njihovih bolesti. Zar se ne vidi da si sve činio posredstvom đavla!? Uistinu, oslobodio si tolike, a ne možeš osloboditi samoga sebe jer si sada u rukama pravde.»

Drugi su još dodavali:

«Ako si ti Sin Božji, kao što kažeš, siđi s križa da ti vjerujemo.»

Drugi su vikali:

«Hajde sada zovi sve one koje si izliječio, sve mase koje su te slijedile neka dođu i oslobode te iz naših ruku. Vidiš kako su te svi ostavili, jer su shvatili da si jedan besramni zavodnik. Samo jedna javna grešnica, tvoja majka i rođaci su s tobom u trenutku tvoje smrti. Vidiš kako su te mnogi napustili i pobjegli, kao i tvoji najbliži učenici. Kako su svi oni dobro shvatili sve tvoje laži i zablude.»

Drugi su Mi govorili:

«Hajde sada lažljivče razori Hram i sagradi ga u tri dana kao što si se time hvalio.»

Šutio sam i nisam kazao niti jedne riječi, a ovi zlobnici su govorili i vikali:

«Gdje je nestala tvoja velika rječitost, nauk i tvoja privlačnost? Sada ne znaš više govoriti, više te đavao ne podržava.»

Sve ove riječi ranjavale su moje Srce. Osjetio sam veliku gorčinu i bol vidjevši tolike uvrede koje se nanose Božanstvu koje je bilo skriveno pod mojom ljudskom naravi. Vidio sam kako je Otac bio srdit i spreman da sažeže ove zlobnike i svetogrdnike. Ja sam Mu se obratio i kazao:

«O moj Božanski Oče, Ja sam između Tebe i čovjeka. Želim da se na Mene obruše kazne. Pogledaj moje trpljenje, muke i patnje koje Ti prikazujem kao zadovoljštinu za tolike uvrede koje Ti nanose i koje su Ti nanijeli svi ljudi, i cijeli ljudski rod. Ublaži svoju pravednu srdžbu i odloži svoje bičeve pravde. Neka oni pogode Mene jer sam spreman sve trpjeti, da bih zadovoljio tvojoj pravdi i dao potpunu zadovoljštinu.» Na ove riječi Nebeski Otac je ublažio svoju srdžbu.

Čuvši sve ove uvrede i psovke koje su zlobnici izgovarali protiv Mene, u duhu sam vidio sve one koji će Me slijediti i nasljedovati, koje će nepravednici klevetati, vrijeđati, progoniti. Zbog toga sam bio jako ogorčen i trpio sam veliku bol. Molio sam Oca da im udijeli svoju milost, jakost i krepost da mogu strpljivo trpjeti iz ljubavi prema mome imenu i na veću slavu i korist svojih duša.

Vidio sam kako će to Otac učiniti u velikoj ljubavi te sam Mu zahvaljivao. Bio sam jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji neće htjeti trpjeti niti najmanju uvredu, ni prijekor jedne riječi, iako sam im ostavio veliki primjer trpljenja. Oni Me neće htjeti ni na bilo koji

način nasljedovati. Stoga sam se obratio Nebeskom Ocu i molio da ih prosvijetli zbog ovog trpljenja, da im udijeli da shvate kako Me trebaju savršeno nasljedovati, budući da sam Ja trpio.

Ja, njihov Kralj i Gospodin zbog njihovih duša, ostavio sam im primjer kako oni trebaju trpjeti Meni za ljubav i nasljedovati Me, ako žele sudjelovati u onim častima i besmrtnoj slavi koju sam Ja zadobio u tolikoj patnji.

Vidio sam kako Otac to čini i kako će se mnogi okoristiti tim svjetlom i milostima i strpljivo će podnositi uvrede i ismijavanja. Zahvaljivao sam na tome Ocu i molio da ih trajno pomaže svojom milošću. Bio sam jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti i neće se obazirati na bilo koji način na moj primjer, na milost, svjetlo i pomoć koju sam im zaslužio kod Nebeskog Oca.

Moja muka je porasla još više, jer sam vidio kako će neki kroz svu vječnost morati trpjeti uvrede i muke, kojim će ih đavao mučiti u paklenim ponorima. Uistinu, ako se udalje zauvijek od mojeg nauka, ako Me ne budu htjeli slijediti na bilo koji način neće nikada doći do posjedovanja one slave koju sam im Ja zadobio. Nisu Me slijedili na putu, koji sam Ja prošao i poučavao ga s toliko ljubavi.

Moja predraga Majka je osjećala i doživljavala sve te uvrede kojima su Me vrijeđali, te je bila probodena mačem boli. To je još više povećavalo moje muke, jer sam vidio koliko je trpjela u duši. Ona je shvaćala da zbog toga još više trpim i to je povećavalo njenu patnju na način da je ona Meni bila razlog muke, a i Ja njoj.

Tolike su bile brojne uvrede, preziri i izrugivanja, psovke kojima Me narod vrijeđao kad sam bio na križu. Nisu više ništa mogli iznaći u svojoj zlobi, kao ni zloba paklenih duhova. Ovdje na brdu Kalvariji bio sam zasićen patnjama i uvredama. Glad i žeđ koju sam imao za trpljenjem bila je potpuno zasićena, jer je bilo svih mogućih vrsta muke i patnje.

Kao uzvrat na sve to, odgovarao sam moleći Oca da zasiti njihove duše utjehama i milošću svaki puta, kada se budu kajali i kada budu shvatili svoje zablude i grijehe i vraćali se Bogu. Otac je spreman to i učiniti, a Ja sam odlučio da ću zasititi i opiti ljubavlju sve one duše koje će ponizna i raskajana srca tražiti od Mene oproštenje, koje će Me vjerno slijediti u dobroj volji.

Poticaj zaručnici

Jesi li shvatila što sam učinio dok sam bio na križu, kako sam pozivao sve da dođu i motre Me, a mnoge da žive razapeti u svijetu? Jedna od njih si ti moja zaručnice, koju sam po zavjetima pribio na moj križ i odredio da živiš raspeta tako da Me savršeno nasljeduješ, o moja vjerna zaručnice.

Zbog toga pažljivo promotri i opslužuj ono što si Mi obećala. A kako bi to mogla činiti pažljivo gledaj križ i misli na onaj original kojeg trebaš u sebi savršeno nasljedovati. Odgovori na pozive milosti da dođeš do stanja na koje si pozvana i određena. Nemoj stavljati nikakve zapreke, da ne odgovaraš na pozive. U protivnom, bijedna li si ti. Uistinu, budući si toliko obdarena trebat ćeš dati veći račun, ali blago tebi ako vjerno odgovoriš i budeš čuvala u svom duhu moje riječi i prakticirala ono čemu te učim. Trebaš Me nasljedovati kao moja zaručnica. To si dužna staviti u praksu, cijeli moj nauk, kao moja učenica. Koliko su učitelji učeniji, tako i njihovi učenici trebaju biti kreposniji.

Takva treba biti i tvoja krepost kad imaš tu sretnu sudbinu da imaš tako dobroga i savršenoga učitelja, Mene. Budi strpljiva u trpljenu, podnosi uvrede. Kada se duša želi žaliti podigni oči i promotri križ. Misli na ono što sam govorio i činio, kako sam se ponašao prema

onima koji su Me vrijeđali. I tako ćeš vidjeti kako se i ti trebaš ponašati, u šutnji sve prihvatiti i moliti za one koji te vrijeđaju. Budi pažljiva jer želim da budeš moja savršena učenica. Tolika ljubav koju sam imao prema tebi, iako si krhko i slabo stvorenje, treba biti razlog da i ti toliko ljubiš Mene koji sam Kralj slave i apsolutni Gospodar svega stvorenog. Trebaš odgovoriti na tu ljubav sa toliko velikodušnosti i sebedarja. Pazi da živiš na način da ti budeš moja radost, da u tebi bude moja milina, da Ja uvijek vladam u tebi, kako bi mogla nastaviti uživati one milosti koje sam s toliko ljubavi i velikodušnosti udijelio tvojoj duši u ovome životu, i da možeš biti sigurna da ćeš kraljevati sa Mnom kroz svu vječnost u mom Kraljevstvu.

Peto poglavlje: Sedam riječi koje je Sin Božji kazao na križu i obraćenje razbojnika s desne strane te što je Sin Božji činio u svojoj nutrini

Isusova molitva na križu

Iako sam trpio sve moguće patnje i uvrede nisam propuštao moliti Nebeskog Oca za obraćenje svega ovog naroda koji Me tako vrijeđao, posebno dvojice razbojnika koji su bili raspeti zajedno sa Mnom. I oni su trpjeli teške patnje i bili su blizu svoje smrti. Ja sam želio da njihove duše uživaju dobročinstvo otkupljenja. Zbog toga sam žarko molio Oca, a On ih je pozivao, prosvjetljivao ih, uz sav primjer koji sam Ja dao trpeći pored njih.

Razbojnik s moje desne strane razmišljao je kako Ja strpljivo sve trpim; uspon na brdo, Kalvariju i pribijanje na križ. Ali to razmišljanje je bilo samo prolazno. S vremena na vrijeme i on bi se pridruživao masi koja Mi se izrugivala i vrijeđala Me. Ali ipak, toliko je razmišljao o mom trpljenju da se na kraju jedno od tih razmišljanja zadržalo na njegovom duhu i Otac ga je prosvijetlio, te je jasno shvatio kreposti koje sam prakticirao na križu, moju postojanost i strpljivost u tolikim uvredama i mukama. Svrnuo je pogled na Mene, gledao moje rane. Vidio je moje rastrgano tijelo koje je sve bilo kao jedna velika rana, te je imao veću samilost prema Meni. Zbog toga se obratio razbojniku s lijeve strane koji Me vrijeđao i kazao mu:

«Mi smo pravedno kažnjeni za naša zlodjela, a što je ovaj čovjek zlo učinio? On je nevin, pa ipak vidiš kako strpljivo podnosi sve te muke.»

Na ove riječi razbojnik s lijeve strane umjesto da dođe k sebi još je više bjesnio, počeo je vrijeđati i ovog drugog razbojnika. Razbojnik s desne strane koji Me prepoznao kao nevinog, primio je nova prosvjetljenja i shvatio da sam uistinu Sin Božji. Ponovno Me pogledao i motrio, a njegovo srce je bilo probodeno kajanjem i boli zbog svojih zlodjela i mojih muka. Motreći me, shvatio je da sam uistinu Sin Božji i čvrsto je to povjerovao.

Prva riječ

Dok se sve to događalo u nutrini ovog desnog razbojnika, narod Me još više vrijeđao, psovao, natjecali su se tko će Me više izrugivati, a najviše pismoznanci i farizeji koji su bili tu. Toliko su užasnih psovki i uvreda Meni izgovarali, a Ja vidjevši kako je Otac srdit na njih glasno sam Ga molio:

«Oče moj, oprosti im jer ne znaju što čine.»

To je bila prva riječ koju sam kazao na križu. Molio sam Oca da oprosti mojim neprijateljima, ispričavao sam ih, jer nisu znali što čine. Iako sam molio trajno Oca za njih ipak sam u ovom zadnjem trenutku htio to javno učiniti, da Me svatko čuje kako bih dao primjer svim svojim sljedbenicima kako se trebaju ponašati s onima koji ih progone i vrijeđaju. Istovremeno sam molio Oca da se udostoji dati svoj mojoj braći svjetlo i milost da Me mogu nasljedovati.

Otac je ublažio svoju srdžbu i bio spreman svima oprostiti, udijeliti milost i prosvjetljenje za koje sam molio. Tada sam vidio one koji će se time okoristiti i zahvaljivao sam Nebeskom Ocu. Moje srce je bilo uvelike ogorčeno zbog svih onih koji će to zloupotrebljavali. Mnogi će tražiti kaznu i osvetu umjesto praštanja; optuživat će, a ne ispričavati svoje neprijatelje. Zbog toga sam se ponovno obratio Ocu i molio da im udijeli još više svjetla i milosti, što je On i učinio te su neki došli k sebi i počeli Me nasljedovati, moleći za svoje neprijatelje i ispričavajući ih. Zahvaljivao sam Ocu i molio Ga da im oprosti njihove grijehe i uvrede, a On je to i činio na čemu sam Mu zahvaljivao. Ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će i ovu novu milost zloupotrijebiti i koji će uvijek u svom srcu imati zlopamćenje prema onima koji su ih uvrijedili, te će trajno tražiti od Nebeskog Oca kaznu i osvetu za one koji su ih vrijeđali. Bio sam još više ogorčen vidjevši kako neće od Oca zadobiti oproštenje od vlastitih grijeha i kako će na njih pasti kazna koju su s toliko ustrajnosti željeli da pogodi one koji su ih uvrijedili u životu. Zbog toga je moje srce bilo jako ogorčeno.

Farizeji, pismoznanci i sav narod koji je tu bio, vrijeđao Me još više nakon što su čuli riječi koje sam kazao Ocu u njihovu korist, te su vikali:

«Kako to da Ti bezobrazni lažljivče govoriš da mi ne znamo što činimo? Mi jako dobro znamo i spoznajemo tko si Ti, vrač, zavodnik, zločinac. Moli oproštenje sam za sebe, koji si toliko zla učinio, a ne za nas koji vršimo pravdu kažnjavajući Te onako kako si zaslužio.»

Na ove riječi koje su tako bezobrazno i nepromišljeno izgovorili, moje srce je bilo ranjeno dubokom boli. Otac je bio jako srdit na njih, zbog prevelikih uvreda kojima su Me vrijeđali. Ponovno sam molio da im oprosti ma kako zli bili, kao i svima onima koji su loše živjeli, kao i onima koji su sve milosti koje su dobili upotrijebili samo zato da još više vrijeđaju Nebeskog Oca.

Moja predraga Majka čula je i shvatila moje riječi, pridružila se mojim prošnjama i svaki puta kada sam Ja govorio njenom srcu, kazao sam:

«Nasljeduj Me, o predraga Majko, i ti moli Nebeskog Oca kao što sam Ga Ja molio.»

Moja Majka je u svemu bila moja vjerna družica te je to i činila.

Druga riječ

Razbojnik koji je bio s moje desne strane već obraćen u svojoj nutrini, čuvši kako molim Oca da oprosti onima koji su Me vrijeđali, bio je ispunjen još više povjerenjem i nadom te je kazao:

«Ako s toliko ljubavi moliš svoga Nebeskog Oca da oprosti onima koji su Ga toliko vrijeđali, još više se mogu nadati oproštenju i milosti ja koji sam kazao da je On nevin i ja koji vjerujem da je On Sin Božji.»

S ovom misli obratio Mi se s puno vjere i poniznosti i kazao Mi:

«Gospodine, sjeti me se u svome Kraljevstvu.»

Odmah sam mu odgovorio:

«Još danas bit ćeš sa Mnom u Raju.»

Nakon ovog mog obećanja njegova duša se ispunila s toliko utjehe da se oslobodila svih teških tereta svoga grijeha i bila ispunjena Božanskom milošću. Počeo je najbolje što je mogao blagoslivljati, slaviti moje ime i trpjeti sve svoje patnje kao zadovoljštinu za prošle grijehe. Jako se mučio vidjevši veličinu mojih patnji i shvatio je da sam trpio za spasenje duša. Shvatio je da sam Ja obećani Mesija koji treba otkupiti svijet. Ja sam slavio i zahvaljivao Ocu za svjetlo i milost koju je udijelio dobrome razbojniku, jer je bio obraćen. To sam činio u njegovo ime. U osobi tog razbojnika vidio sam sve grešnike koji će se obratiti i okoristiti Božjom svjetlošću i milošću.

Za njih sam zahvaljivao Nebeskom Ocu i slavio Božje milosrđe koje je bilo toliko velikodušno prema njima. Molio sam za sve njih dar ustrajnosti i milosti u vrijeme trpljenja koje će trebati podnijeti kao zadovoljštinu za svoje grijehe, a Otac je to i činio. Ali sam bio i ogorčen vidjevši protivljenje razbojnika s moje lijeve strane koji je zloupotrebljavao prosvjetljenje i milost.

U njemu sam vidio sve otvrdle grešnike koji će umrijeti nepokajani i koji će zloupotrijebiti Božje milosti i svjetla i sve one načine kojima im je pomagao Nebeski Otac i velikodušno ih pozivao. Koliko je bila velika moja patnja i gorčina moga srca. Klanjao sam se Božjim otajstvenim sudovima i slavio Njegovu pravdu koja će biti izvršena nad njima. Uistinu, zloupotrebljavajući Božje milosrđe, oni će doći do toga da kušaju na sebi svu strogost Božje pravde.

Zemljotres

Dok sam bio na križu i trpio te teške boli i patnje nastavili su Me vrijeđati riječima, neurednim i besramnim gestama. Već se pomračilo sunce da se jedva moglo vidjeti, a i neživa stvorenja su pokazivala znakove bijesa prema mojim neprijateljima, onima koji su Me razapeli i svem onom buntovnom narodu. Sva stvorenja su bila pripravna da osvete sve uvrede i smrt nanesene svome Stvoritelju. Molio sam Oca da ne dopusti da na njih padne ikakva kazna, prikazivao sam svoje muke i patnje kao zadovoljštinu za njihove grijehe. Otac je zadržavao kazne zbog mojih molitava, ublažavao je kazne koje su stvorenja pripravljali za njih, na poseban način zemlja koja se pripravljala otvoriti se i sve ih progutati.

A oni zlobnici vidjevši te znakove, umjesto da se obrate i dođu k sebi nastavili su sa svojim teškim grijesima i umjesto da shvate da ubijaju svoga Stvoritelja i Otkupitelja oni su se s još više okrutnosti okrenuli protiv Mene. Govorili su da posredstvom đavla činim sve to, da sam vrač, da đavli bijesne protiv njih, jer ubijaju nekog tko je njima služio, koji je toliko duša privlačio na njihovu stranu i da su đavli ti koji su činili ove znakove koji su se događali.

Tolika zloba i nepravda nije ugasila goruću ljubav kojom je izgaralo moje Srce, ljubav prema njima u kojem sam uvijek želio njihovo spasenje. Iako su Me toliko vrijeđali i mučili, nisam prestao moliti za njih i opravdavati ih pred Nebeskim Ocem.

Đavli, bijesni zbog znakova koji su se događali, još više vidjevši moje trpljenje, tako postojano strpljenje u trpljenju, muke i patnje, počeli su sumnjati da sam uistinu Sin Božji koji je došao na svijet kako bi otkupio ljudski rod, te su se još više mučili i bijesnjeli. Mislili su da nije moguće da jedan Bog bude doveden u takvo stanje. Još više su napastovali sve one koji su bili na Kalvariji da Me vrijeđaju. Govorili su:

«Ako ovo nije Sin Božji na kraju će učiniti neki čin nestrpljenja. Nije moguće da čovjek toliko trpi, a da se ne žali. Zbog toga uložimo sve snage da padne. Ako je uistinu Sin Božji onda više nema nikakvih drugih izlaza, vidi se da umire. Iskalimo na Njemu sav bijes, sad kada nam je to dopušteno, činimo sve što možemo, jer ništa nas u tome ne priječi i zadržava.»

I uistinu, kao očajnici počeli su još više poticati pismoznance, farizeje i sav narod sugerirajući svima njima najgore moguće psovke, uvrede koje su mogli izmisliti u svojoj zlobi. Vidi, o moja zaručnice, sve sam trpio s toliko strpljenja, nisam pokazivao nikakve znakove osvete, nego sam sve trpio u ljubavi i vedro. Moje lice, iako toliko izobličeno, ipak je bilo ljupko onima koji su gledali samilosno i dobra srca kao što su to činili Ivan, Magdalena i druge pobožne žene. Poticalo ih je da Me ljube i imaju samilosti prema Meni.

Dar Majke

Kako se približavao čas koji je Nebeski Otac odredio za moju smrt, gledao sam svu svoju braću očima punim samilosti i ljubavi. Htio sam im dati znak te nježne ljubavi dajući im moju Majku Mariju, njima za Majku. Već sam potpuno dao samoga sebe, nakon toga nisam im mogao dati ništa dragocjenije od moje predrage Majke, kako bi im pokazao ljubav koju sam imao prema njima. Učinio sam još ovaj velikodušni dar, lišavajući se svega kako bih njih obogatio. Zbog toga sam podigao oči prema njoj i govorio njenom srcu:

«Majko moja, ti znaš da si ti radost moga srca. Zbog toga u mojoj smrti, želim se lišiti i toga ostavljajući tebe za Majku svoj mojoj braći. Želim se lišiti ove utjehe dajući te Ivanu za Majku, da u njegovu liku sva moja braća imaju tebe za Majku. Ne boj se, ako te neću osloviti naslovom Majko moja, zbog toga nećeš prestati biti moja Majka, naprotiv bit ćeš mi dva puta Majkom, Meni još draža, bit ćeš Majka svoj mojoj braći za koju sam dao svoju krv i za koju sada umirem.

Ja ću te ljubiti i promatrati kao svoju Majku, i kao Majku moje braće. A u ovom trenutku svoje smrti želim se lišiti ove utjehe tj. da te nazivam svojom Majkom kako bi bio lišen svega što posjedujem dajući te svoj mojoj braći, kako bi oni mogli vidjeti i shvatiti do kojeg znaka ljubavi prema njima je došla ljubav kojom ih ljubim. Udostoj se moja Majko primiti svu moju braću za svoju djecu i uvijek budi takva, da im pokazuješ istinsku majčinsku ljubav. Molim te, nemoj nikoga isključiti iz svoje majčinske ljubavi kao što Ja nikoga ne isključujem iz dobra otkupljenja.»

Na ove moje riječi preljubljena Majka je odgovorila:

«Evo me, spremna sam Sine i Gospodine moj, u svemu vršiti tvoju volju. Rado prihvaćam svu braću za moje sinove, pa i one same koji su Te razapeli, koji me sada vrijeđaju. Spremna sam vršiti ulogu Majke prema svima. Ako Ti, o Bože beskrajne veličine ne isključuješ nikoga iz dobročinstava otkupljenja, kako bih mogla ja, tvoje stvorenje i tvoja Majka isključiti bilo koga iz moje majčinske ljubavi? Evo, spremna sam prihvatiti sve i one koji mi dođu sa sinovskom ljubavlju. U meni će imati ljubaznu Majku koja će se brinuti za sve njihove potrebe, bilo vremenite bilo duhovne.

Kada si se Ti u svojoj beskrajnoj dobroti udostojao dati me za Majku svima, udostoj se također slušati i uslišiti me u svim mojim prošnjama koje ću ti upućivati za dobrobit ljudskog roda. Sada ponovno prihvaćam sve ljude za moju djecu. Moje srce je probodeno, vidjevši kako će toliki zloupotrebljavati tu milost i nimalo se neće obazirati na moju majčinsku ljubav, neće se utjecati meni u svojim potrebama. Usprkos svemu tome neću

nikada propustiti vršiti ulogu Majke prema njima nasljedujući Tebe. Nikada neću propustiti vršiti ulogu odvjetnice kod Nebeskog Oca i za one koji Te toliko vrijeđaju. Udostoj se, dakle, o moj Bože i Sine moj udijeliti mi sve ove povlastice koje tražim, a potrebne su meni koja sam već bila obdarena milošću i povlasticama da budem tvoja Majka, a sada trebam biti Majka svih živih.»

Na ove riječi odgovorio sam:

«Ti, o moja Majko si ispunjena svim milostima, krepostima i povlasticama da možeš dostojno vršiti svoju službu, a Ja sada zahvaljujem u ime sve moje braće na ljubavi kojom si se udostojala prihvatiti službu Majke. Raduj se, jer ćeš vidjeti svoju novu djecu kako kraljuju u Nebeskom Kraljevstvu. I ako su toliko velike tvoje muke, vidjevši po Božjoj odredbi kako će toliki zloupotrebljavati ovu milost i neće se obazirati na tvoju majčinsku ljubav, bit će isto tako velike sve tvoje radosti, vidjevši toliki broj onih koji će biti tvoja djeca nasljedujući tvoj primjer. Sve će to biti na toliku slavu u Kraljevstvu Nebeskom i moj Nebeski Otac će biti toliko proslavljen.»

Tada se moja predraga Majka sjedinjena sa Mnom klanjala i slavila Božju dobrohotnost u ime cijelog ljudskog roda, jer je Otac Mene svoga Jedinorođenoga Sina dao svijetu kao Otkupitelja, a nju za Majku svim ljudima.

Vidio sam sve one koji će se okoristiti tako posebnom milošću, koji će nasljedovati i prihvatiti Mariju za Majku te je kao takvu častiti i slušati. Ja sam u njihovo ime zahvaljivao Ocu, ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti jednu tako posebnu milost. Imao u svom duhu sve prisutne, bilo dobre, bilo zle.

Vidio sam također sve one koji će vrijeđati moju Majku i širiti lažni nauk o njoj u svojim spisima. Obratio sam se Nebeskom Ocu i molio da se udostoji poslati na svijet vjerne službenike kako bi branili njenu čast i pomogli svojim spisima i riječima da se shvati cjelovitost njezinog djevičanstva i Božansko majčinstvo.

Vidio sam kako će Otac to učiniti i u svojoj providnosti na dobro svojih vjernika te sam Mu zahvaljivao u ime svih i u ime cijele Crkve. Vidio sam kako će u svim narodima biti onih koji će je častiti i nazivati blaženom zbog uzvišenosti službe i uloge koju sam joj udijelio tj. što je bila izabrana biti moja prava Majka. To je povlastica najviša među svim stvorenjima. Cijela će Crkva slaviti i zahvaljivati na čistoći njenog Bezgrešnog začeća te sam zahvaljivao Ocu. Zahvaćen poletom ljubavi prema ljudskom rodu, proglasio sam je Majkom, kazao samo joj: *«Ženo, evo ti sina!»*

Treća riječ

«Ženo, evo ti sina!» kazao sam Majci i pokazao na Ivana, a u osobi Ivana mislio sam na cijeli ljudski rod. Pokazao sam Ivana, jer je ovaj učenik bio urešen plemenitom krepošću, posebno povlasticom čistoće djevičanstva, a bilo je i potrebno da jednoj tako prečistoj Majci, bude darovan netko sa tako plemenitom krepošću. Neka svatko jako cijeni ovaj dragocjeni biser čistoće. Neka zna da koliko više bude čist, više će biti ljubljen i prepoznat kao sin ove prečiste Majke.

Neka ne misli da će uživati zaštitu i majčinsku ljubav onaj tko bude htio živjeti uronjen u nečistoću. Tko želi sačuvati ili zadobiti ovu plemenitu krepost, neka se utječe Gospi i zadobit će veliku pomoć u tome. Kada sam kazao ove riječi, Majka je klimnula glavom i pogledala Ivana i u njemu prihvatila cijeli ljudski rod, sve ljude za svoju djecu, a Ja sam se okrenuo Ivanu i rekao:

«Evo ti Majke!»

Ljubljeni učenik je u zahvalnosti, prepun utjehe i zbunjenosti naklonio glavu kao čin poštovanja i prihvaćanja Majke. Kušao je utjehu zbog veličine milosti koju je primao, a zbunjenost jer se osjećao nedostojnim za toliko uzvišeni dar. U osobi Ivana, vidio sam svu svoju braću koja će priznati i prihvatiti Mariju za Majku. Ljubljeni je učenik na ove moje riječi u svom srcu doživio sinovsku ljubav prema predragoj Majci. Od tog časa pa nadalje, ljubio ju je kao istinski sin i brinuo se o njoj na poseban način, u svemu joj pomažući tijekom cijelog njenog preostalog života. A moja Majka je uvijek gledala sa majčinskom ljubavlju predragog sina Ivana i sve ga više obogaćivala krepostima i darovima. Na poseban način se zadržava s njim u svetim razgovorima, govorila mu o Božjim otajstvima, mom propovijedanju, muci i smrti tako da su se njihove duše raspaljivale ljubavlju i samilosnim trpljenjem zbog muka koje sam Ja podnio. Izgovarajući riječi: *«Ženo, evo ti sina!»* osjetio sam veliku bol u duši, kao da sam bio lišen moje predrage Majke. Htio sam trpjeti i ovu muku i gorčinu kako bi zaslužio Božansku utjehu svima onima koji će zbog Božjih odredaba biti lišeni svojih najdražih. Obratio sam se Ocu i molio Ga da ih utješi. Vidio sam kako to Otac čini. Molio sam Ga da im udijeli krepost i milost da mogu živjeti lišeni tih stvari, pa i onih najsvetijih, da suobliče svoju volju sa voljom Božjom i mojim odredbama. Otac je to i učinio. Vidio sam sve one koji će se okoristiti tim milostima te sam zahvaljivao. Ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrebljavati te milosti.

I predraga Majka Marija osjetila je veliku bol, jer je u sebi osjetila muku kao da ostaje bez Mene, ali se sjedinila sa Božjom voljom i sa Mnom u prikazanju onoga što sam činio. Kušala je kako se u njenom majčinskom srcu rađala ljubav prema cijelom ljudskom rodu, iako je to imala u prošlosti, ipak je ta ljubav postajala dublja, jača i žarča.

Vidjevši one koji Me vrijeđaju osjetila je veliku gorčinu, jer ih je vidjela kao sinove propasti, te je za njih ljubazno molila Oca Nebeskoga za njihovo vječno spasenje. Ali usprkos svega ostaje da su oni sve to zloupotrebljavali, a Majka je učinila sve što je moguće da oni dođu k sebi, da se obrate i budu spašeni. Mnogi su gledali moju Majku u podnožju križa te se divili njenoj postojanosti, čednosti u trpljenju do te mjere da su neki govorili: *«Ovo je velika žena. U tolikim mukama njezina Sina ne čuje se nikakvo zlopamćenje, ne žali se nego je postojana.»*

Vidjevši kako je bila počašćena njena krepost i jakost nisam je nazvao imenom Majke, kako bih se lišio časti da imam takvu Majku, jer sam htio umrijeti lišen ne samo svih stvari nego i svake časti. Tako sam htio dati primjer svoj mojoj braći kako se trebaju osloboditi svih stvari i časti, posebno svjetovnih. Molio sam Oca da se udostoji dati svima da shvate ispraznost časti svijeta, da se ne obaziru na to, da ne cijene časti, da ljube i časte slavu Božju, jer njihova čast se sastoji u istinskim krepostima.

Ostavljenost od Oca

Iako sam bio u tolikim mukama i patnjama, lišen svega pa i doživljaja moje Majke, htio sam trpjeti još jednu ostavljenost i lišenost još bolniju za moju ljudsku narav i duh tj. doživljaj ostavljenosti od Oca. Ovdje je moja duša doživjela najveću moguću bol, ljudskoj naravi neshvatljivo mučenje i gorčinu. Otac je učinio da Božanstvo s kojim sam bio sjedinjen u svom duhu, dokine svaku okrepu što je mogla iz toga proizlaziti mojoj ljudskoj naravi te sam bio prepušten patnji, muci i gorčini bez ikakve pomoći. Ova ostavljenost je bila tako velika da samo Ja, koji sam je trpio mogu to i shvatiti. Nema ljudskog ni anđeoskog duha koji bi mogao to razumjeti, jer moje muke ne mogu nikada biti dostatno shvaćene.

U ovoj velikoj ostavljenosti, vrhuncu muke i patnje, gorčine sa smrtnim patnjama bio sam kao bez daha. O moja zaručnice, kako su bile tada velike moje muke i trpljenja. Preplavile su Me užasne oluje muke i mučeništva. Gledao sam okolo mogu li naći nekoga od koga bi dobio samo iskru utjehe i okrepe u mojim prevelikim patnjama i gorčinama. Nisam vidio ništa doli samo ono što je predmet mojih muka. Do te mjere narasle su moje fizičke patnje, grčevi, rane na nogama, radio sam razne pokrete ne bih li našao samo trenutak olakšanja, a sve je to uzrokovalo samo još veće trpljenje. Glava Mi je počela padati i počeo sam osjećati užas blizine smrti. Nisam ništa čuo nego psovke, uvrede, ismijavanja i zbog toga je moje Srce bilo probodeno velikom boli i ogorčenošću.

Oni koji su Me razapeli bili su preda Mnom i bacali kocku za moju odjeću uz smijeh i izrugivanje. Potamnilo se svjetlo u mojim očima i u tom trenutku mom duhu su bili predstavljeni svi oni koji će u povijesti u svom duhu trpjeti ostavljenost od Oca kao kušnju njihove vjernosti i ljubavi. Ja sam tada trpio veliku napuštenost u duhu, sve moguće patnje koje će pravednici podnositi u cijeloj povijesti. Sve to sam prikazao Ocu i za njih molio jakost i Božansku utjehu.

Četvrta riječ

Kada su moje muke došle do vrhunca obratio sam se Ocu riječima:

«Bože moj, Bože moj zašto si Me ostavio?»

Zvao sam Ga dva puta da dođe i okrijepi Me. To sam učinio u ime sve svoje braće koji će se naći u bilo kakvim mukama. Nisam Ga nazvao imenom Oče, jer sam bio lišen svega. Nisam imao ništa za što bi se mogao uhvatiti da bi doživio bilo kakvu utjehu i okrepu. Riječ *Oče,* nosila je sa sobom utjehu u mom duhu, zbog toga je nisam koristio u ovom trenutku.

Vidio sam tada sebe ne kao istinskoga Sina Božjega, što uistinu i jesam bio, nego kao užas ljudi i onoga tko je prezren od naroda, kao da bi i Nebeski Otac bio srdit na Mene. Nisam se usuđivao zvati Ga imenom Oče, nego samo riječju Bože.

Kazao sam: „*Bože moj"* jer sam bio Njegov, jer u Meni nije bila niti jedna stvar koja bi Me odijelila od Njega. Bio sam opterećen svim nepravdama i grijesima ljudskoga roda koje sam uzeo na sebe, ali nisu bile moje. Molio sam Oca da udijeli svoj mojoj braći toliko milosti da žive uvijek na način da se nikada ne odvoje od Boga i da uvijek mogu kazati da su Njegovi.

Molio sam Oca prikazujući svoju žalost kako bi podučio svoju braću da se utječu Bogu u svojim žalostima, da se ljubazno požale kada osjete da su ostavljeni, da im Nebeski Otac spremno priskoči u pomoć i utješi ih.

Vidio sam sve one koji će Me nasljedovati te sam molio Oca da im pritekne u pomoć u njihovim velikim žalostima i mukama. Otac će to čini u svojoj očinskoj ljubavi. Kako se radovao kada bi čuo da Ga se moli na takav način, u toj situaciji. Rado je slušao žalopojke i prošnje svih onih koji su bili u teškim mukama. Kako bi zaslužio svojoj braći ove milosti, zadovoljio sam se time da budem lišen svake utjehe u ovom mom zadnjem času.

Ali sam bio jako ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji u svojim mukama umjesto da se ljubezno utječu i požale Nebeskom Ocu, padali su u očaj, okretali se protiv Oca te su se usuđivali teško Ga vrijeđati. Za njih sam molio Oca da ih prosvijetli, da shvate svoje zablude. Vidio sam da će Otac udijeliti ovu milost i neki će se njome okoristiti, prepoznat će svoje grijehe i zablude i promijeniti se, te sam zahvaljivao Ocu. Bio sam ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će to zloupotrijebiti.

Peta riječ

Dok sam trpio sve grčeve u tijelu, muke i gorčine u duhu bez ikakve utjehe i olakšanja, ostavljen od svih, osjetio sam jednu goruću žeđ, bilo u svojoj duši, žeđ za spasenje moje braće i slavu Nebeskog Oca, ali goruću žeđ i u tijelu, jer sam bio krajnje iscrpljen i istrošen. Zbog toga sam glasno viknuo:

«Žedan sam!»

Čim su čuli moje riječi oni koji su Me razapeli, uzeli su piće pomiješano sa žuči koje su Mi dali prije da pijem i koje sam bio samo okusio. Natopili su spužvu, stavili na vrh štapa i ponudili Mi kao okrjepu mojoj prevelikoj žeđi, mome izgaranju i to kako bi Me još više mučili. Uistinu, bilo je tako jer mi se jezik već bio potpuno osušio, a usta su izgarala, usne su bile prekrivene ranama. Ova užasna tekućina koju su Mi ponudili samo Mi je uzrokovala još veće muke i trpljenje. Žeđ koju sam imao za trpljenje bila je zadovoljena.

Moje Srce je gorjelo jednom većom žeđi izvršiti čim prije otajstvo koje je za Me odredio Nebeski Otac tako da prije smrti utemeljim svoju Crkvu na mom samom Srcu po krvi i vodi koja će zatim poteći iz moga boka, nakon što budem proboden.

Time se objavilo svima otajstvo koje je bilo u mom Srcu skriveno i pokazalo se nakon moje smrti, kako će se izgraditi moja Crkva po mojoj krvi i vodi zajedno s ljubavlju koja je gorjela u mom Srcu. To se ustanovljenje dogodilo u mom Srcu i dogodilo se kako slijedi.

Prihvatio sam u prevelikoj ljubavi to pregorko piće koje je došlo u moje grudi te se očistilo i postalo slatko. Postalo je snagom Božjeg plamena koji je u Meni gorio kao čista voda u Srcu. Krv koja je u njemu bila sjedinila se s vodom te je tako ustanovljeno otajstvo Crkve. Ja sam priložio krv moga Srca, znak moje prevelike ljubavi, a ljudi su dodali gorko piće, znak bolnih muka kojima su Me mučili u mojoj smrti koja je bila bolna i sramotna - iako sam iskazivao samo ljubav prema ljudima - to sve postalo je za njih blagom milosti i zasluga.

Na taj način se oblikovala moja Crkva u mom Srcu i to je bilo otajstvo pregorkoga pića tj. ljudi koji su tu priložili muke i patnje i svoje nepravde kojima su Me mučili i vrijeđali Me. Ali ovdje se objavila prevelika ljubav primajući sve to u svoju osobu, sve te muke i patnje. Ja sam se poslužio ovima da bi učinio preveliko dobro, otkupljenje ljudi svojom smrću. Tako da sam gorkim pićem u mom Srcu, učinio da se rodi i oblikuje Crkva čineći to preveliko dobročinstvo prema ljudima.

U otajstvu oblikovanja Crkve dogodilo se i slijedeće otajstvo. Budući je čovjek bio u svojoj prošlosti pun gorčine zbog svojih premnogih nepravdi i grijeha - što je predstavljeno gorkim pićem - ubuduće će biti ispunjen utjehom i slašću. Uistinu, u Crkvi koja se oblikovala u mom Srcu, bile su tolike duše koje će Me ljubiti i častiti, vjerno služiti Nebeskom Ocu i nasljedovati Mene koji sam njihova Glava i Gospodin.

Na taj se način oblikovala moja Crkva u mom Srcu prije moje smrti, tj. u mojoj krvi prije moje smrti i u vodi. Ovdje je bilo sadržano još jedno drugo veliko otajstvo. Ako sam ja dao svoju krv da spasim čovjeka i on treba surađivati sa svoje strane da bi došao do spasenja. Prikazivao sam Ocu skupa sa svojim zaslugama dobra djela ljudi, a Otac je to rado primao i prihvaćao.

Obratio sam se Ocu i prikazao Mu ovu svoju žeđ i molio Ga da se udostoji oprostiti svoj mojoj braći njihove uvrede kojima su Ga vrijeđali svojom nesuzdržanošću. Zatim sam Ga molio da se udostoji udijeliti svima žeđ za Božanskom slavom i vječnim spasenjem.

Vidio sam kako im to Otac daruje, kako će se neki time okoristiti i sa svom brigom tražiti sve više svojim djelima Božju slavu i spasenje svojih duša, te sam Mu zahvaljivao. Ali

sam bio uvelike ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ove milosti i u svom djelovanju neće tražiti drugo doli vlastite slave i ljudske časti.

Ovi ljudi bili su žedni svega drugog osim vlastitog spasenja. Zbog toga sam se ponovno obratio Ocu i molio Ga da prosvijetli ove bijednike da shvate svoje zablude. Vidio sam kako to Otac čini, daruje im svoje svjetlo i potiče ih u njihovim srcima i kako će se neki okoristiti tim milostima, doći će k sebi, odbacit će svoje zablude, a Ja sam zahvaljivao Ocu na tome. Bio sam i ogorčen vidjevši veliko mnoštvo onih koji će i ovu milost zloupotrijebiti i tako bijedno propasti. Molio sam Oca da se udostoji dati neugasivu žeđ za vječnim spasenjem svim svojim slugama i vjernim službenicima da se trude svim svojim snagama. Molio sam Ga da im udijeli svoju milost i posebne pomoći u njihovim nakanama za spasenje mnogih po uvjerljivim poticajima, dobrom primjeru, te da tako bude ugašena njihova žeđ.

Vidio sam da će im Otac dati ove milosti i velike plodove koje će oni zadobiti po svojim naporima. Mnoge duše će po njima doći do spasenja te sam zahvaljivao Ocu. Ali sam bio jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će samo udaljavati duše od pravog puta i voditi ih putem propasti svojim lošim primjerima i lažnim nagovorom.

Molio sam isto tako da udijeli svim mojim sljedbenicima žeđ za trpljenjem kako bi nalikovali Meni u svojim patnjama. Vidio sam kako to Otac čini, i kako će se mnogi time okoristiti tražeći uvijek nove načine da trpe. Za njih sam molio posebnu milost da bi u svojim trpljenjima ostali postojani uz pomoć Božje milosti. Otac Mi je to obećao i vidio sam kako to vjerno čini te sam Mu zahvaljivao. Ali sam bio ogorčen vidjevši mnoštvo moje braće koji će biti moji sljedbenici samo po imenu, ali neće htjeti ništa trpjeti te će uvijek tražiti ugode i slasti.

Molio sam Oca da ih još više prosvijetli da shvate zablude u kojima se nalaze, da su tako daleko od mog nauka. Vidio sam kako će Otac to udijeliti, ali kako će se malo njih time okoristiti, jer najviše njih želi uživati na ovoj bijednoj zemlji, i ne brinu se za užitak vječnih dobara do kojih se dolazi nasljedujući Me u muci i trpljenju, odbacujući užitke koje donosi tijelo, a koji istovremeno toliko muče dušu.

Nakon ovih prošnji Ocu i nakon što sam zadobio mnoge milosti za moju braću približavala se moja smrt. Ja sam trpio mučnu smrtnu muku, smrtne gubitke svijesti i klonulost, sve to otežano tjelesnim, a još više nutarnjim patnjama.

Osjećao sam kako se moja ljudska narav gasi, bila je iscrpljena. Moja mučna agonija nije bila kao ona kod umirućih koji su zaglušeni zbog težine patnje te ne osjećaju tjelesne muke. Ja sam osjećao sve muke, sve do zadnjega daha, budući da je moj duh uvijek bio u istom stanju. Ma koliko su bile velike moje muke i patnje, moja zaručnice, toliki grčevi i boli, sve sam to prikazivao Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za uvrede koje Mu nanosi ljudski rod. Molio sam Oca, jer ubrzo sam trebao umrijeti, da se udostoji primiti u svoje ruke moj duh koji sam Mu preporučivao.

Šesta riječ

Tada sam povikao iz svega glasa: *«Oče moj, u ruke tvoje predajem duh svoj.»*

U isto vrijeme preporučivao sam Mu i duh sve moje braće kao moju stvar. U ovom zadnjem trenutku moje mučne agonije pozivao sam Božanskog Oca: „*Oče moj“* da Me pogleda očinskom ljubavlju i da u Meni vidi svu moju braću koja se Njemu preporučuju, te sam govorio:

«Oče moj, pogledaj Mene svoga Jedinorođenoga preljubljenoga Sina i u Meni pogledaj svu moju braću, pogledaj ih očinskom ljubavlju, zbog svih mojih patnji koje sada

trpim i svih patnji koje sam trpio za vrijeme moga zemaljskoga života. Zbog svih ovih muka molim Te da budeš milosrdan prema ljudima, primiš u svoje ruke njihov duh koji Ti sada predajem i preporučujem.»

Otac je bio spreman, primiti u svoje ruke njihov duh svaki puta kada bi Mu ga ovi predali. Zbog toga sam molio naglas da to bude pouka mojoj braći kako trebaju preporučiti i predati svoj duh u ruke Nebeskog Oca, koji je uvijek spreman prihvatiti ga. Ovo ne trebaju učiniti samo u trenutku smrti nego i tijekom svoga života, trudeći se uvijek da u svom duhu budu sjedinjeni s Ocem, kao što sam im Ja ostavio primjer o tome. Uistinu, više puta dao sam im primjer svega što je bilo po volji mome Ocu, da i moja braća uvijek tako čine, ako žele da Otac primi u svoje ruke njihov duh.

Ali vidjevši, da duh mnoge moje braće, budući su dugo vremena živjeli daleko od Nebeskog Oca, slijedeći svijet, đavla i tijelo, svoje glavne neprijatelje, neće biti primljen u ruke Nebeskoga Oca, nego u ruke paklenog neprijatelja kojima su uvijek bili poslušni, ah kako i koliko sam bio ogorčen. Probadala Me velika bol vidjevši jednu tako plemenitu stvar kao što je ljudski duh i razumska duša, kako postaje plijen paklenih neprijatelja, kako odlazi od Boga koji je dušu stvorio na svoju slavu. Moje su se muke tako jako povećale. U agoniji sam trpio preduboke boli u svojoj nutrini, neizrecive grčeve u mojoj ljudskoj naravi.

Sedma riječ

U ovom mučnom stanju pogledao sam unazad cijeli svoj život i vidio kako sam spremno ispunio sva pisma i sve što je o Meni bilo napisano i prorečeno. Tako sam vjerno ispuno volju Nebeskog Oca koji Me poslao, kako sam prolio svu svoju krv, trpio sve svoje muke i kako je moje tijelo bilo dovedeno u ovo stanje u zadnjim trenutcima života, potpuno iscrpljeno i istrošeno. Kako sam zadobio od Nebeskog Oca sve potrebne milosti za spasenje moje braće, te je već bilo ispunjeno otkupljenje ljudskog roda. Ostalo Mi je samo kazati:

«Svršeno je.»

Pozivao sam ovim riječima smrt koja Mi se približavala da odijeli moju dušu od tijela. Govoreći ove riječi imao sam živu želju da sva moja braća to mogu reći u zadnjem trenutku svoga života tj. da svatko do njih izvrši volju Nebeskog Oca, sukladno obavezama svoga staleža. Vidio sam kako će mnogi činiti upravo suprotno te sam bio jako ogorčen. I tako sam bio ogorčen do zadnjeg časa i daha svoga života bez ikakve okrepe i utjehe.

Poticaj zaručnici

Jesi li čula, moja zaručnice, ove riječi koje sam kazao na križu prije svoje smrti? Potrudi se nasljedovati Me u svemu za vrijeme svoga života. Prvenstveno, opravdavao sam svoje neprijatelje i molio Oca da im oprosti, tako trebaš činiti i ti kao moja vjerna zaručnica, ispričavati one koji su te uvrijedili i moliti za njih. Drugo, obećao sam raj raskajanom razbojniku koji Me prepoznao kao pravog Sina Božjega i molio da se sjetim njega. Isto trebaš i ti činiti, tj. nasljedovati dobrog razbojnika u vjeri i povjerenju ponavljati često: „Gospodine, moj zaručniče, sjeti se mene kada budeš u svome Kraljevstvu.“ Živi i moli da budeš uvedena u vječno blaženstvo. Nemoj se sramiti javno priznati kako bi oni koji te vide što činiš i govoriš, povjerovali da si ti moja sljedbenica i zaručnica.

Treće, predao sam moju predragu Majku Ivanu govoreći: *„Evo tvoje Majke*“, a njoj sam kazao: „*Evo tvoga sina*.“ Tako trebaš i ti učiniti kada govoriš o svom bližnjemu. Sjeti se

često da je moja Majka njihova Majka i potrudi se da to svatko prizna i da je časte, da ju zazivaju i nasljeduju njene kreposti. Često je pohodi sa sinovskom ljubavlju i govori joj:

«Evo presveta Djevice tvoga sina, prepoznaj me kao takvog.»

Moli od nje sve milosti koje su ti potrebne. Kada je moliš za svog bližnjega govori joj:

«Majko naša, ovo su tvoja prava i istinska djeca, prihvati ih kao kad ti je tvoj Božanski Sin predao Ivana. Zbog toga se njih sjeti, daj da kušaju tvoju majčinsku ljubav.»

Ustrajno je moli sa sinovskim povjerenjem sve milosti potrebne za njihovo vječno spasenje. Potrudi se nasljedovati njene kreposti. Bilo bi jako neprikladno vidjeti da je kćer potpuno različita od svoje majke. Kao četvrto, kada sam bio u velikoj muci napušten od Oca kazao sam: „*Bože moj, zašto si me ostavio?*“ Uči da se u svojim mukama i svojoj ostavljenosti trebaš u vjeri utjecati svome Bogu. Nemoj se žaliti na stvorenja, nego srcem punim ljubavi i mira požali se svome Bogu. Ikaži Mu svoje želje i muke da Ti on pomogne i uzdrži te. Sve to govori vedra duha, potpuno sjedinjena sa Božjom voljom vjerujući da će ti tvoj Bog doći, pomoći ti i utješiti te. Nemoj se nikada žaliti stvorenjima kako bi tražila utjehu, nego samo svom Bogu. Iskaži Mu svoje prošnje i žalosti u činu molitve da se On smiluje, pomogne ti i utješi te. Kako se nikada nisam žalio za vrijeme svoga života ma što trpio samo u trenutku smrti, kada sam bio u krajnjoj potrebi zbog velike muke koju sam trpio, tako i ti, nemoj se olako žaliti na najmanja protivljenja u manjim prigodama, nego ih strpljivo podnosi. O težim stvarima govori svome Bogu, Njemu se sa boli preporuči. Peto, kada sam izgarao od žeđi, to je čin prošnje ne bi li Mi se dala neka okrepa u izgaranju. Ti u svojim potrebama moli za sve što ti je potrebno, ali sa poniznošću i predanjem. Ako primaš stvari koje su gorke i protivne sjetilima podnosi to strpljivo. Imaj veliku žeđ za čašću tvoga Boga i spasenjem duša i duša tvojih bližnjih. Trpi mnogo kako bi Mene nasljedovala koji sam tvoj zaručnik i učitelj. Često ponavljaj: „*Žedan sam, Gospodine žedan sam i moli da se ugasi ta tvoja žeđ, dobivajući ono što tražiš.*“ Šesto, kazao sam: „*U tvoje ruke Oče predajem duh svoj.*“ Tako i ti ponavljaj često ove riječi za vrijeme svoga života, kao i u svom duhu u vrijeme svoje smrti. Pobrini se da često budeš sjedinjena s Bogom. Spremno vrši Božju volju i trudi se u svim svojim djelima Mene nasljedovati, čineći sve u najvećem savršenstvu. Budi savršena kao što je savršen tvoj Nebeski Otac. U svemu se trudi činiti kao Njegova kći, da Ga u trenutku smrti možeš nazivati svojim Ocem i predati u Njegove ruke svoj duh, čist kao što ti ga je i On dao. Sedmo, kazao sam: „*Sve je svršeno.“* Tako i ti čini na način da možeš reći:

«Živio sam i potpuno iscrpio svoj život na čast i slavu moga Boga.»

Šesto poglavlje: Smrt Sina Božjega i ono što se događalo u smrti te što je On činio tada u svojoj nutrini

Prihvaćanje smrti

Kad je došao zadnji čas mog života na zemlji obratio sam se Ocu i ponovno Mu prikazao samoga sebe govoreći:

«Evo, o moj Božanski Oče došlo je vrijeme koje si Ti odredio, čas u kojem moram umrijeti. Zbog toga rado prihvaćam ove muke kao zadovoljštinu za grijehe ljudskog roda i kako bih ispunio tvoje odluke. Rado prihvaćam smrt i kao što prihvaćam samu smrt, prihvatio bih i živjeti u ovim patnjama sve do konca svijeta kada bi to bilo Tebi po volji i potrebno za spasenje moje braće. Ali budući da Ti, o Oče, želiš sada moju smrt rado prihvaćam samu

smrt i sve ono što sam učinio za spasenje ljudskog roda i kao zadovoljštinu Božanskoj pravdi za grijehe svih ljudi, kako bih ostavio uzvišene primjere koji su više nego dostatni.

U ovom zadnjem trenutku svog života ponovno molim, da udijeliš sve milosti koje sam za vrijeme svoga života molio za svu moju braću ljude. U trenutku smrti ne odbija se nikakva prošnja umirućem, niti mu se negira bilo kakvo zadovoljstvo. Još više, Ti milosrdni Oče prihvati prošnju svog umirućeg Sina, koji Te sada moli za svoju braću. Ništa ne molim za sebe, želim umrijeti ožalošćen, napušten, u patnjama i gorčinama, i bez ikakve utjehe kako bi Ti snagom ovih mojih muka pomogao svoj mojoj braći i okrijepio ih u zadnjoj agoniji i u smrtnim mukama. Zbog toga rado prihvaćam sve muke koje smrt nanosi ljudima, da bi jakošću ove moje muke njima bile ublažene njihove smrtne muke.

Prikazujem Ti, o moj Božanski Oče ovo moje prihvaćanje smrti i druge patnje koje je prate. Jakošću ovog mog predanja molim za potpuno predanje sve moje braće. Da se predaju i rado prihvate smrt, da se predaju u tvoje Božanske odredbe i prihvate smrt kao zadovoljštinu za svoje grijehe, da strpljivo trpe sve muke koje sobom smrt nosi. Obećaj Mi, dakle, o moj Božanski Oče da ćeš udijeliti ovu milost svima, jakošću patnji koje sam Ja trpio i same smrti. Ja ih rado prihvaćam iz poslušnosti prema Tebi moj Božanski Oče.»

Sve to Mi je obećao Otac i vidio sam da će to vjerno i činiti, te sam Mu zahvaljivao. Ali sam bio i jako ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će zloupotrijebiti ove milosti i pristajati uz zlo i sugestije đavla koji se u ovim zadnjim trenutcima svom snagom podiže protiv umirućih. Obratio sam se Ocu i molio Ga da se udostoji poništiti ovu paklenu zvijer, da ne prevladava protiv duša koje sam otkupio snagom svoje muke, smrti i uskrsnuća, molio sam da izgubi svu snagu.

Vidio sam da će Otac to i učiniti. Oni koji su bili pobožni mojoj muci, njome će se okoristiti u zadnjem smrtnom boju. Ona će im kao moćno oružje služiti protiv paklenog neprijatelja, prikazujući Ocu moje muke i zasluge na takav način, da će im Otac pomoći i oslabit će jakost paklenih duhova. Na svemu sam tome zahvaljivao Ocu, ali sam bio i ogorčen vidjevši mnoštvo onih koji će dopustiti da ih pobijede napadaji i sugestije paklenog neprijatelja, jer mu za vrijeme svog života nisu pružali otpor, nego su činili ono što im je on sugerirao zaboravljajući na moju muku.

Prikazanje zasluga

Lišio sam se svih svojih zasluga predajući ih mojoj braći i govorio Ocu:

«Oče moj, evo sad čas prije nego izdahnem činim nepovratan dar svih svojih zasluga, cijeloga svoga života, muke i smrti svoj mojoj braći, da se njima okoriste u svojim potrebama. Gledaj, o moj Oče, veliko blago koje sada posjeduju i molim Te udijeli im sve milosti koje Te mole u moje Ime i po mojim zaslugama koje su postale njihove. Blago je to beskrajno, zbog toga Tebi može biti iskazana potpuna zadovoljština kada budu prikazivali te zasluge za svoje grijehe i kada budu molili za potrebne milosti i vječno spasenje. Oče moj, Ti si zadovoljan ovim darom mojih zasluga ljudima, sada Mi udijeli milost da ljudima udijeliš sve ono što sam molio za njih po mojim zaslugama.»

Otac Mi je obećao da će udijeliti sve ono što sam molio, a Ja sam Mu zahvaljivao u ime sve svoje braće. Moja predraga Majka je već shvaćala ono što sam činio s Nebeskim Ocem u korist ljudskog roda te Me pratila svojim prošnjama. Prikazivala je svoje muke i patnje Nebeskom Ocu, a Meni se obraćala mišlju i zahvaljivala Mi u ime sve moje braće te tako vršila službu Majke pune ljubavi. Na poseban način, jer je vidjela da tada nije bilo

nikoga tko bi Me prepoznavao u tome i zahvaljivao za tako veliki dar. Ona je molila za svu svoju djecu i u njihovo ime Meni zahvaljivala, te Mi tako iskazala dovoljno zahvalnosti u ime sve moje braće kao da su Mi svi oni zahvaljivali. Otac je bio zadovoljan time, zbog službe koju je predraga Majka obavljala u ime cijelog ljudskog roda.

Zahvalnost prema tijelu

Dok sam sve to činio prema Ocu moja ljudska narav je pobijedila. Oči su bile upijene, nos već sav začepljen, klonuli su svi moji udovi, Ja sam osjećao muku smrti. Prije nego sam izdahnuo zahvalio sam svojoj ljudskoj naravi - koja je tako vjerno služila i bila je družica duhu – zahvalio sam na svemu što sam trpio s radošću, svim progonstvima, klevetama, glad, žeđ koju sam toliko puta trpio, duga putovanja, propovijedanje, toliko puta sam trpio vrućinu i hladnoću i sve vremenske nepogode i mnoge napore koje sam podnosio za vrijeme propovijedanja, sve uvrede, laži i klevete koje sam doživio od pismoznanaca, farizeja i cijelog naroda. Mučnu muku, krvavi znoj Getsemanija, Judinu izdaju i sve udarce kojima su Me tukli nakon što su Me uhvatili, nakon što sam ostao sam i napušten od svojih učenika. Trnovu krunu, uvrede koje sam trpio noseći križ i piće pomiješano za žuči, kada sam bio skinut do gola i pribijen na križ uz sve uvrede koje su Mi tada nanosili, a u svemu potpuno predanje i podložnost Božjim odredbama.

Na svemu tome sam zahvalio mojoj ljudskoj naravi i mome tijelu koje je bilo vjerni drug i dostojno boravište moga duha, obećavajući mome tijelu u ime Nebeskog Oca uzdignuće iznad svega stvorenoga, vlast na Nebu i zemlji kada se moj duh bude ponovno sjedinio s njim, obećao sam da ću uskrisiti to tijelo.

Kao što se moja ljudska narav snizila ispod svih stvorenja, pa se podložila i đavlu dopuštajući da bude podvrgnuta napastovanju u pustinji, đavolskim progonstvima tijekom javnog propovijedanja, njihovu bijesu u vrijeme muke, tako će po slavnom uskrsnuću svi biti podložni njenoj vlasti. Budući nikoga ni na Nebu ni na zemlji neće biti iznad nje, izuzev samoga Boga, a i Bog se u mojoj osobi sjedinio s ljudskom naravi.

Smrt

Nakon što sam sve ovo kazao, naklonio sam glavu u znak prihvaćanja smrti i ispustio sam svoj duh predajući Ga u ruke Očeve. Njemu sam ga preporučio. U trenutku kada sam izdahnuo, osjetio sam muku odvajanja duše od tijela. Htio sam kušati sve muke kojima su ljudi podložni, a to sam i činio kako bi svojom patnjom olakšao njihove muke.

Patnja Majke

Moja predraga Majka osjetila je muku smrti koju sam kušao, slično kao što je doživljavala u duši, sve ostale moje muke. Nebeski Otac je učinio čudo u svojoj svemoći i uzdržao ju je u životu, ali njena duša je bila probodena mačem boli. Prije nego sam izdahnuo, govorio sam njenom srcu punom ljubavi i punom boli i žalosti. Opraštao sam se od nje zahvaljujući joj na svemu što je trpjela za Mene. To sam učinio kao usput, kako je ne bih ponovno ožalostio. Kako bih je osnažio, zadnja riječ koju sam joj kazao bila je da podnese teški udarac moje smrti mojom uobičajenom velikodušnošću, te kako ću uskrsnuti treći dan, a ona će biti prva koja će Me vidjeti i uživati u mojoj prisutnosti i slavi moga uskrsnuća. Ožalošćena Majka Marija ostala je postojana u ovoj vjeri, ojačana i sjedinjena ponovno sa Božjom voljom.

Plač stvorenoga

Na moju smrt sva stvorenja su bila ožalošćena. Kamenje je pucalo, otvorili su se grobovi, zemlja se potresla, raskinuo se zastor u Hramu, potamnilo je sunce tako da su se ljudi mogli jedva vidjeti. Anđeli mira su gorko plakali. Svi su iskazivali znakove svoje žalosti zbog smrti svoga Stvoritelja, samo zlobni i otvrdli farizeji nisu napravili nikakav pokret u svojoj duši, jer su njihova srca bila tvrđa od kamena. Mnogi koji su bili prisutni, vidjevši toliko znakova udarali su se u prsa govoreći: *«Ovo uistinu bijaše Sin Božji.»*

Mnogi su se obratili. Svi moji učenici, pa i oni koji su bili daleko, osjetili su veliku bol, plakali su gorkim suzama. Svi pakleni duhovi su tada shvatili da sam Ja istinski Sin Božji i osjetili su nesavladivu moć na sebi koja ih je bacila u paklene ponore. Puni bijesa i srdžbe mučili su jedni druge, povećavali su uzajamno svoje muke, jer su oni sami sudjelovali u mojoj muci potičući pismoznance, farizeje i sve službenike Hrama da Me na toliko načina muče i vrijeđaju. Sada su bili prisiljeni trpjeti svu muku i zlo koje su učinili.

Probijeno srce i bok

Čim sam izdahnuo kako bi se uvjerili u moju smrt, jedan vojnik se približio križu, kojem nije bilo dosta što Me mučio živoga, htio Mi je probosti bok, iako sam bio mrtav. To je bila njegova misao, ali to je bila i odluka Nebeskoga Oca da se treba otvoriti moj bok i rana moga Srca, gdje je bilo skriveno otajstvo utemeljenja Crkve u krvi i vodi koje je u mom srcu bilo sadržano. Ovaj vojnik otvorio Mi je srce i bok i izašli su krv i voda. Vidjevši otvoreni bok i kako izlazi krv i voda on je bio prosvjetljen i obratio se. Ispovjedio je da sam Ja uistinu Sin Božji.

Skidanje s križa

Nakon moje smrti Josip i Nikodem tražili su tijelo od Pilata i došli su na Kalvariju. Nosili su pomasti za moje tijelo i obavili ga u platno. Skinuli su moje tijelo s križa i položili ga u krilo moje predrage Majke koja ga je očistila od krvi i svih bljuvotina ljudi. Gledala Me je i motrila sa gorkim suzama. Ljubila je moje rane, a to je činila na poseban način i Marija Magdalena koja je izgarala u suzama i uzdisala uz moje noge. Nakon što su sve uredili, odnijeli su Me u grob. Žalostili su se, na poseban način moja predraga Majka Marija koja je bila probodena mačem boli. Nije se znala odvojiti od moga tijela kojem je bila dala svoju čistu krv da se oblikuje u njenom krilu. Uz uobičajene obrede zatvorili su grob i jako ožalošćeni otišli.

Poticaj zaručnici

Evo, moja zaručnice ovdje završava prvi dio moga života sa smrću, koji sam htio da napišeš. Zbog toga uvijek imaj na pameti moju smrt i trajno je se sjećaj kad umireš sama sebi i svijetu. Sve svoje strasti budno drži pod kontrolom, mrtvi ih kako bi bile iskorijenjene i umrle. To će ti biti mučno i teško, ali razmišljaj o Bogu koji je umro za tebe. Tako će ti biti lako umrijeti potpuno samoj sebi u svemu i tako ćeš moći mrtviti svoje strasti. Potrudi se da ostatak svoga života proživiš uvijek sjedinjena sa Mnom, da bi predala u trenutku tvoje smrti svoj duh Meni, kao što sam ga ja predao u ruke Nebeskog Oca s kojim sam bio stalno sjedinjen. Imaj posebnu pobožnost prema mojoj muci i smrti. Neka ne prođe niti jedan dan, a da ne razmišljaš o mojoj muci i smrti. Nastoj Me u svemu nasljedovati. Kao dobra učenica i vjerna zaručnica okoristi se poukama koje sam ti dao. Koliko sam te poučio ne preostaje Mi

ništa drugo nego da ti kažem, ako budeš činila sve što sam ti kazao, obećavam ti vječno blaženstvo.

KNJIGA IX

Prvo poglavlje: Ono što je činila Isusova duša kada se odvojila od tijela i slavno Isusovo uskrsnuće te pohod svojoj presvetoj Majci

Radost Isuse duše

Moja duša je izašla iz tijela i primio ju je Nebeski Otac te se odmorila u Njegovom krilu gdje je uživala beskrajnu radost. Božanstvo s kojim je bila sjedinjena je učinilo da uživa neizrecivu radost koja je bila suzdržavana tijekom trideset tri godine moga života kako bi moja duša bila podložna svim mukama, patnjama i gorčinama. Sve ovo blaženstvo zapljusnulo je dušu, uronilo je u blaženstvo i najvišu moguću radost. Uživala je u krilu Oca beskrajno blaženstvo. Kako je bila velika radost koju sam tada uživao u svom duhu.

Te radosti više nikada neće prestati i uživat ću u beskrajnom moru Božanstva i prihvaćanju Nebeskog Oca i slavu koja iz toga proizlazi. Sve ovo će shvatiti duše blaženih u Nebu, ali vi koji živite na zemlji ne možete još potpuno shvatiti te beskrajne radosti i neizrecive slave koje je tada uživao moj duh, niti slavu koja je bila u Presvetom Trojstvu. A sada ti kažem, da dok je moj duh uživao u krilu Nebeskog Oca toliko blaženstvo, nisam zaboravio na moju braću, ni vršenje volje Nebeskog Oca. Kao prvo moja duša se klanjala, slavila i zahvaljivala Ocu za sve što je učinio u Meni i za sve ono što je po Meni učinio u korist ljudskoga roda.

Zatim sam Mu zahvaljivao u ime sve moje braće za dragocjeno blago otkupljenja. Preporučio sam Mu svu svoju braću, na poseban način kao prvu moju predragu Majku da je u mojoj odsutnosti jača. Uključio sam na poseban način i svoje apostole i učenike koji su bili raspršeni i u velikoj gorčini, da ih okrijepi i osnaži.

Sveopća vlast

Moja duša se zadržavala u toj beskrajnoj i preobilnoj radosti sve do večeri prije trećeg dana od moje smrti. Istovremeno Nebeski Otac je dao mojoj duši svu vlast na Nebu i zemlji, nad svim stvorenim, tako da sam Ja njihov vrhovni Kralj i Gospodin, svega stvorenja. Kada moj duh bude ponovno sjedinjen s mojim tijelom onda će i ono biti sudionik svega toga po sjedinjenju ljudske, sa božanskom naravi u mojoj osobi.

Silazak nad pakao

Moja duša napuštajući krilo Nebeskoga Oca, iako je više nikada nije ostavljala beskrajna radost, pošla je staviti u lance u paklenim ponorima Lucifera i sve đavle koji su bili tamo. Snagom i jakošću pobjede iskazao sam svu vlast koju imam nad njima i naredio sam da se Lucifer više nikada ne pokrene iz tih dubokih ponora pakla u koje je bio bačen.

Slično sam učinio i sa svim drugim đavlima, njegovim drugovima, lišio sam ih snage i moći koju su do tada imali nad ljudskim rodom. Bez moga dopuštenja neće više imati nikakve vlasti, neće moći škoditi ljudima, niti će moći napastovati bez moga dopuštenja. Đavli su bili

bačeni u lance mojom snagom, lišeni njihove jakosti i moći koju su do tada imali. Ja sam ih pobijedio.

Kada sam podložio paklene duhove i stavio ih u lance nisu Me vidjeli, ali su doživjeli moju moć i zapovijed. Oni su bjesnili neizrecivom mržnjom protiv Mene, zbog svega što sam učinio za dobrobit ljudi. Bili su zavidni vidjevši da će od sada pa nadalje ljudi odlaziti u Nebo, uživati u posjedu slave i zaposjesti ona mjesta u slavi koja su oni zbog oholosti nenadoknadivo izgubili.

U Limbu i Čistilište

Nakon što sam to učinio otišao sam u Limb[2] gdje su Me vidjele sve duše pravednika koje su postale blažene. Svi su se klanjali Božanstvu koje je bilo sjedinjeno sa Mnom i koje im se objavljivalo. Slavili su Me, pjevali pohvale, zahvaljivali, uživali beskrajnu radost koju sam Ja uživao sam u sebi, zbog Božanstva koje je bilo u Meni. Pošao sam zatim u Čistilište. Na moj dolazak sve duše su postale blažene, jer sam im se jasno objavio. I sve duše su se sjedinile s drugim blaženim dušama i pjevale pohvale Pobjedniku i svome Učitelju.

Uskrsnuće

Praćen dušama blaženika koje su sve bile uronjene u beskrajnu radost zbog blaženog motrenja, otišao sam u grob gdje je bilo moje tijelo. Budući je došao čas moga uskrsnuća, treći dan ušao sam u zapečaćeni grob koji su čuvali pozaspali stražari. Ušavši u grob pogledao sam svoje tijelo podloženo tolikim mukama, a koje je trpjelo i samu smrt. Vidio sam tijelo koje je bilo vjerni drug mom duhu i sa velikim poletom ljubavi ponovno sam se sjedinio s njime i neću se nikada od njega odijeliti.

Tijelo je odmah postalo blaženo, lijepo i plemenito, iznad svih blaženika, neusporedivo lijepo kao što su bile neusporedive i patnje, izobličenje tijela koje sam doživio tijekom svoje muke što su učinili bijesni krvnici. Ljepota tijela je bila takva kao što je to i zahtijevalo dostojanstvo, naime trebalo je ponovno biti sjedinjeno sa samim Božanstvom, ljepota tako velika da će tijekom cijele vječnosti biti predmet motrenja i užitaka svih blaženih duša.

Moje tijelo je doživjelo najveću moguću radost sjedinjujući se s mojom dušom i kao što je moja duša uživala svu utjehu božanstva koja je tijekom trideset tri godine moga života bila pridržana, tako i sada moje tijelo koje je bilo boravište moga Božanstva, doživjelo je sve slasti koje su bile zadržane tih godina, i moglo je uživati.

Uživalo je također sve radosti i slasti koje je zaslužilo zbog tolikih patnji koje je trpjelo. Taj užitak koji je tada započeo, neće prestati kroz svu vječnost. U mome uskrsnuću dao sam milost nekim blaženim dušama koje su bile sa Mnom da ponovno uzmu svoje tijelo. To sam činio mojim najvećim prijateljima iz ljubavi, jer su se toliko trudili i jako trpjeli meni za ljubav. Nakon što sam uskrsnuo, sve blažene duše koje su sa Mnom, klanjale su Mi se u dubokom klanjanju, pjevale himne, pohvale uskrslom Otkupitelju, a slično su činili i anđeli.

Kada sam izašao iz groba, anđeli su dignuli kamen kojim je grob bio zapečaćen, zemlja se potresla. Stražari su se preplašeni probudili i vidjeli su otvoren grob u kojem više nije bilo moga tijela. Blažene duše su Mi se klanjale i zahvaljivale te sam skupa s tim prekrasnim društvom išao pohoditi moju Majku koja se povukla i sva izgarala od želje za mojim uskrsnućem, čekajući živom vjerom žuđeni čas.

[2] U vremenu kad je živjela službenica Božja nauk o Limbu je bio opće prihvaćen, a danas se u Katekizmu katoličke Crkve o toj temi više ništa ne govori.

Ukazanje Majci

Kad sam ušao kod nje, Majka Marija čim me je vidjela, bila je ispunjena prevelikom radošću i blaženstvom. Pozdravio sam je riječima:

«Pozdravljam te predostojna Majko. Uživaj, raduj se, Ja sam slavno uskrsnuo prema obećanjima. Ti si prva koja Me vidiš i uživaš moje slavno uskrsnuće. Došao sam ti iskazati tu milost kao Majci, jer si bila najvjernija osoba koja Me najviše ljubila.»

Moja predraga Majka se poklonila do mojih nogu, klanjala Mi se kao svome Bogu i Otkupitelju. Slavila Me, zahvaljivala u ime sve moje braće, svoje djece, a ja sam je podigao i pozvao da Me poljubi u bok. Kao što je ona doživljavala u svojoj duši bol zbog rane na mom boku nakon moje smrti, tako da sada uživa bujice utjehe koje su zapljusnule njenu dušu, a istovremeno je bila sjedinjena sa Mnom i potpuno usredotočena na Mene.

Na takav način i ona je uživala sve utjehe kojih je bila lišena tijekom trideset tri godine koliko je živjela sa Mnom. Za svoga života, kada je živjela sa Mnom mogla je i trebala uživati veliku radost kao Majka utjelovljene Riječi, ali se ona toga lišila i odrekla. Htjela je biti moja vjerna pratilja i trpjeti sve moje muke i gorčine. Zbog toga su sada sve radosti skupa sabrane, zapljusnule njenu dušu. Uživala je također i sve utjehe i radosti koje je zaslužila tijekom moje muke i smrti svojim patnjama i mukama.

Moja Majka je bila neko vrijeme uronjena u preveliku radost prožeta blaženstvom. Tada sam učinio ponovno čudo da se vrati normalnom životu za dobrobit Crkve i vjernika kako bi ih poučavala i tješila. Najprije sam za to od nje tražio njenu suglasnost, a ona se sjedinila sa Božanskom voljom. Moja predraga Majka nakon što je uživala neizrecive utjehe i beskrajnu radost došla je k sebi u svojim sjetilima i sve blažene duše koje su bile sa Mnom priznale su je za svoju Kraljicu i Majku, Majku njihova Otkupitelja. Sami njeni roditelji su je pohvalili i čestitali joj, a to je učinio i prečisti zaručnik Josip, njen zaručnik zajedno sa svim patrijarsima i prorocima posebno onim iz roda iz kojeg je ona proizlazila. Svi skupa smo pjevali himne i slave Nebeskom Ocu zbog Njegovih divnih i čudesnih djela, pjevali su Meni svome Otkupitelju. Anđeli koji su Me pratili u korovima, pjevali su himne, slave Bogu i uskrslom pobjedniku i Otkupitelju. Velike su, o moja zaručnice, bile pohvale i radosti, blažena izlijevanja koja je uživala moja predraga Majka tijekom tog mog prvog pohoda.

Marija Magdalena i druge žene na grobu

Dok sam se Ja zadržavao skupa s Gospom gorljiva i ljubljena Magdalena sa drugim ženama otišla je na grob vidjeti i pomazati moje tijelo. No, nisu našle moje tijelo. Marija je bila ožalošćena, anđeli koji su tu bili i čuvali grob uvjeravali su je da nisam tu, nego da sam uskrsnuo. Ona nije vjerovala njihovim riječima te je bila neutješena i ožalošćena. Otišla je skupa s drugim ženama obavijestiti apostole, koji su bili u dvorani posljednje večere.

Drugo poglavlje: Kako se Sin Božji nakon uskrsnuća ukazao Mariji Magdaleni, nakon toga drugim pobožnim ženama i sv. Petru

Magdalena na grobu

Nakon što je završio pohod mojoj predragoj Majci, ostavio sam je prepunu milosti u moru radosti. Želio sam čim prije utješiti moje učenike. Htio sam ispuniti njihova srca neuobičajenom utjehom i željom da Me vide uskrsloga. Na poseban način to sam učinio u duši Magdalene koja je bila najgorljivija u ljubavi prema Meni. U njoj je rasla goruća želja da

Me vidi. Ja sam je na takav način pripravljao da primi milost, da bude prva koja će me vidjeti nakon moje predrage Majke.

Magdalena, sva raspaljena ljubavlju i željom, žurno je pošla obavijestiti apostole, kao što joj je kazao anđeo da sam uskrsnuo, i da u grobu nema više moga tijela. Zatim se ponovno s drugim ženama vratila na grob. Ne nalazeći Me, žene su zbunjene otišle. Željele su Me vidjeti, no Magdalena je ostala uz prazan grob, jer ljubav i velika želja koju je imala da Me pronađe nije joj davala mira. Sva u žudnji tražila je svoje blago i odlučila je da se neće vratiti kući prije nego što Me pronađe. Ali joj je nedostajalo vjere, budući su joj anđeli rekli da sam uskrsnuo nije vjerovala. Mislila je da Me netko ukrao. Zbog toga je išla okolo kao van pameti uzdišući, dozivala Me glasom punim ljubavi i raspaljene želje.

Petar i Ivan na grobu

Dok me Magdalena tražila dotrčali su na moj grob Petar i Ivan puni želje da saznaju što se dogodilo mome tijelu. Kada su došli na grob, ušli su i nisu našli moje tijelo. Ni oni nisu previše vjerovali u moje uskrsnuće. Zbunjeni i u sumnji vratili su se natrag.

Ukazanje Mariji Magdaleni

U međuvremenu objavio sam se Mariji Magdaleni pod likom vrtlara. Na prvi pogled nije Me prepoznala nego Me pitala gdje je njeno dobro, da li sam ga ja uzeo i da joj kažem gdje sam ga ostavio da bi ga ona išla uzeti. Nisam htio da Me odmah prepozna jer sam htio da kuša velike žudnje. Zatim sam je nazvao imenom, uobičajenim glasom kako sam je zvao prije moje smrti, i ona Me prepoznala. Ispunio sam je radošću i vjerom, a još puno više ljubavlju. Čuvši moj glas kliknula je: „*Učitelju*“. I brzo je potrčala da zagrli moje noge i poljubi ih, kao što je to običavala činiti kada sam dolazio u njenu kuću prije moje smrti. Ali, Ja sam je u tome zadržao, zatim sam joj zapovjedio da odmah ode i pronese radosnu vijest mog uskrsnuća drugim ženama. Magdalena Me je odmah poslušala i puna radosti otrčala obavijestiti svoje družice. Kako je bila velika radost njenog srca, bila je van sebe i sva raspaljena željom da Me ponovno vidi.

Ukazanje drugim ženama

Žene su odmah povjerovale na navještaj Marije Magdalene, te su gorjele živom željom da Me vide. Ja sam tako pripravljao njihove duše da prime milost da Me vide. Dok im je Magdalena pričala što se dogodilo Ja sam bio prisutan, ali na nevidljiv način. Uživao sam slušati njeno gorljivo pripovijedanje. Zatim sam im se ukazao likom kakvim sam bio za vrijeme zemaljskog života. Pozdravio sam ih, a one vidjevši Me pale su na zemlju i duboko Mi se klanjale. Njihovo srce se raspalilo ljubavlju prema Meni i Ja sam im dopustio da Mi poljube noge.

Prvo je to učinila Marija Magdalena položivši svoje usne na rane mojih nogu da ih poljubi. Osjetila je kako je njena duša zapljusnuta neuobičajenom slašću. Bila je sva obuzeta neizrecivim užitkom. Tada je kušala Božanske slasti koje je zaslužila zbog tolikih suza i patnje. Toliko je puta prala moje noge suzama i mazala ih dragocjenom mašću. Magdalena se neko vrijeme zadržala u tom položaju kušajući slast i milinu, te je htjela da i druge žene u tome sudjeluju, poljube moje noge i dožive istu blagost. Sve su bile ispunjene radošću i utjehom te su Me počele slaviti i zahvaljivati. Nisu se mogle nasititi gledati Me. Zapovjedio sam im da idu obavijestiti učenike, na poseban način Petra da sam uskrsnuo i da će Me vidjeti u Galileji. Tada sam nestao ispred njihovih očiju, a žene su radosno otrčale obavijestiti Petra i

apostole koji nisu povjerovali njihovim riječima. Mislili su da govore isprazno. Ulio sam u srce apostola i Petra određenu želju da Me vide, kao i sumnje da su Me žene uistinu vidjele. Bili su potpuno zbunjeni i u njima se miješao strah i nada.

Ukazanje učenicima na putu u Emaus

Dogodilo se da su moja dva učenika došla u Jeruzalem zbog blagdana Pashe te su se vraćali u Emaus. Već su čuli nagovještaj žena o mom uskrsnuću, ali nisu povjerovali. Obojica su hodali zbunjeni i ožalošćeni, jer nisu bili sigurni u moje uskrsnuće. Govorili su o patnjama koje sam trpio tijekom svoje muke, o milostima koje sam im udijelio, čudesima koje sam činio, o mojoj mučnoj smrti uz preveliku patnju i u suzama. Ovim razgovorom su Me privukli da ih utješim u tolikoj njihovoj žalosti. Pokazao sam se pod likom hodočasnika i s njima kročio.

Kada su Me vidjeli, iako Me nisu prepoznali, osjetili su veliku utjehu. Stao sam između njih i ispitivao o čemu razgovaraju. Vidio sam na njihovim licima veliku žalost te sam ih pitao zašto su tako žalosni. Oni su smatrali da Ja sudjelujem u njihovoj boli zbog smrti njihova Učitelja. Rekli su da su ožalošćeni zbog onoga što se dogodilo Isusu Nazarećaninu u Jeruzalemu. Na ove riječi pitao sam:

«Što se dogodilo?»

Oni su se u čudu gledali i odgovorili:

«Ti si jedini hodočasnik koji dolaziš iz Jeruzalema, a ne znaš što se dogodilo u gradu, kada svi to drugi znaju?»

Rekao sam: *«Što to?»*

Rekao sam ovo pitanje da bi osjetio njihove osjećaje, te da vidim što su shvatili o Meni kako bi ih mogao utješiti i poučiti. Počeli su govoriti:

«Isus iz Nazareta, čovjek moćan u djelima i riječima. Učinio je toliko čudesa, poučavao tako uzvišeni nauk, a vođe naroda i svećenici su Ga osudili na smrt. Nakon što su Ga jako mučili, razapeli su Ga. On nam je govorio da će treći dan uskrsnuti i mi smo se nadali da bi Ga mogli vidjeti uskrsnuloga. Ali već su prošla tri dana i nije se ispunilo to obećanje. Neke žene su rekle da su Ga vidjele uskrsloga, ali im nismo povjerovali. Mislili smo da je to plod njihove mašte. Mi smo se nadali da će On otkupiti izraelski narod, ali sada smo jako u sumnji jer Ga nismo vidjeli uskrsloga prema Njegovim obećanjima, te smo jako žalosni.»

Govoreći ove riječi bili su još više ožalošćeni, a Ja sam im počeo govoriti sa autoritetom, mudrošću i ljubavlju. Prekorio sam ih zbog njihove premale vjere, potaknuo sam ih da vjeruju u ono što su proroci i pisma govorili tako jasno, te sam im počeo objašnjavati pisma na način da su bili učvršćeni u vjeri. Svako malo su Mi govorili:

«Dobri hodočasniče, koje li naše sreće da smo te susreli, jer s toliko mudrosti pripovijedaš o našem Učitelju, što je o Njemu proročeno. Uistinu, sve se ispunilo. Kako nas tješiš u našoj žalosti, blagoslovljen čas kada si nam se pridružio. Dakle, bez sumnje naš Učitelj će uskrsnuti.»

Dan je već bio pri kraju, a Ja sam se želio zadržati s njima da im se objavim, no htio sam da Me zato mole. Pravio sam se da trebam ići dalje, ostaviti ih, ali oni su Me jako molili

da ostanem s njima, jer je već kasno. Nakon što su Me toliko molili otišli smo u konačište i oni su htjeli jesti te su i Mene pozvali. Prihvatio sam poziv i sjeli smo za stol. Uzeo sam kruh i razlomio ga, kao što sam to običavao činiti. Oni su Me prepoznali u lomljenju kruha. I dok su Me gledali u lice, Ja sam ih gledao s ljubavlju i dopustio da Me prepoznaju, ali sam odmah nestao. Ostavio sam ih utvrđene u vjeri u moje uskrsnuće i raspaljene ljubavlju prema Meni.

Kad su Me prepoznali bili su ispunjeni utjehom i radošću, ali kada su vidjeli da su tako brzo ostali bez moje prisutnosti, osjetili su kako ih raspaljuje gorljivost. Zbog toga su žurno otrčali u Jeruzalem da obavijeste apostole i moje druge učenike. Toliko je bila velika ljubav koju su osjećala ova dva učenika vraćajući se natrag, da više nisu bili svoji te su govorili:

«Koju li smo sreću imali da smo vidjeli našeg Učitelja, ali kako li smo nesretni što Ga nismo odmah prepoznali. Nije li čudno kako nam je srce gorjelo na Njegove riječi dok je bio s nama?»

Ukazanje Petru

Dok su ova dva učenika išla ispričati drugima novost da sam uskrsnuo te da su Me vidjeli ukazao sam se Petru. On je bio tako zbunjen i ožalošćen jer nije pronašao moje tijelo u grobu, a još je imao jako manjkavu vjeru u moje uskrsnuće. Povukao se u Galileju i gorko plakao. Već je čuo navještaj žena da su Me vidjele uskrsloga, no nije vjerovao. Nakon toga je počeo misliti da je to moglo biti pravo viđenje. Istovremeno sam u njegovo srce ulio goruću želju da Me vidi te je on sa boli kliknuo:

«O moj dobri Učitelju! Ako si uskrsnuo kao što si obećao, kao što si nas u to uvjeravao, kao što to govore žene, u svom milosrđu sjeti se svoga apostola koji Te toliko ljubio i koji Te toliko ljubi. Istina, da sam Te zanijekao riječima, ali Ti znaš da je moje srce uvijek bilo vjerno. Ne zaslužujem da mi se objaviš jer sam Te previše uvrijedio, ali moj predragi Učitelju spreman sam iskazati Ti potpunu zadovoljštinu i činiti pokoru, cijeli ću svoj život oplakivati svoj grijeh.»

Dok je to Petar govorio u sebi sa uistinu raskajnim srcem i s ljubavlju punim želje da Me vidi uskrsloga, ukazao sam mu se. Dobio je ovu veliku milost - koju je takvom smatrao, jer se smatrao nedostojnim, budući Me je zanijekao i napustio – Petar se bacio na zemlju i viknuo:

«O moj Učitelju, Gospodine moj u svojoj dobroti udostojao si se ukazati ovom velikom grešniku koji Te zanijekao i napustio. Ti mi daješ svoj mir.»

Uistinu, kada sam mu se ukazao pozdravio sam ga pozdravom mira govoreći: „*Mir s tobom"*. Petar je bio zbunjen zbog pozdrava te je počeo ispovijedati svoj grijeh, a Ja sam ga odriješio i uvjeravao da se više ne sjećam onoga što se dogodilo. Opominjao sam ga da budno pazi da u budućnosti bude vjerniji. Tješio sam ga i poticao da ima povjerenja u moju dobrotu, a Petar je bio raspaljen ljubavlju. Nije se mogao nasititi da Me gleda te je uskliknuo:

«O moj dobri Učitelju, istinski Sine Božji, kako to da sam ja zaslužio, ja bijedni čovjek, siromašni grešnik tako veliko dobro da Ti, nakon što sam Te zanijekao i napustio ukazuješ mi se s toliko ljubavi? Zaboravio si na moj veliki grijeh.»

Nakon što je Petar na ovaj način iskazao svoju ljubav, zapovjedio sam mu da ide obavijestiti druge učenike da sam uskrsnuo i da Me on vidio, što je on i učinio.

Utvrđivanje apostola u vjeri u uskrsnuće

Trebaš znati moja zaručnice da, kada sam se zadržavao na zemlji nakon uskrsnuća, uživao sam svoje blaženstvo i slavu i nisam više bio podložan patnji i žalosti. Ali sam se zadržavao na zemlji kako bi utvrdio moje apostole u vjeri i ponovno ih poučavao. Ukazao sam se mojim apostolima i učenicima u obliku čovjeka kakav sam bio kada sam živio. Htio sam zadržati na svome slavnom tijelu pet rana tj. rane ruku i nogu i ranu boka. To sam učinio kao vječno svjedočanstvo u beskrajnoj ljubavi prema ljudskom rodu i znak koliko sam trpio za njihovo vječno spasenje.

Ove rane su uvijek otvorene da bi duše u njih mogle ući kako sam ih pozivao s križa. Htio sam zadržati svoje rane kako bi ih mogao pokazati Nebeskom Ocu i ublažiti Njegovu srdžbu kada je ljut prema grešnicima i kada ih treba kazniti, kako bih zadržao Njegove kazne. Ove rane su kao pet jezika koji neprestano slave Oca i ublažuju Njegovu pravednu srdžbu. Koliko milosti primaju duše po ovim ranama. To je pet izvora iz kojih neprestano istječe plodnost dušama koje ih se prisjećaju s iskrenom ljubavi. Kada sam se ukazao učenicima više puta sam im pokazao svoje rane, da se sjete onoga što sam za njih trpio. Duše koje sam oslobodio iz limba i čistilišta uvijek su Me slijedile i otvoreno motrile, uživale su vječno blaženo viđenje, iako su još bile na zemlji.

Često pohađa svoju Majku

Često sam išao pohoditi svoju predragu Majku koja Me privlačila snagom i žudnjama svoga srca. Tješio sam je, poučavao što treba činiti nakon moga uzašašća na Nebo, kao što ćeš to čuti. Iako je bila u velikim utjehama nije prestajala moliti Me gorućim molitvama za ljudski rod kao Majka svih ljudi. Neprestano sam molio Oca za moju braću, na poseban način za moje apostole da budu sve više utvrđeni u vjeri. Molio sam Oca za širenje vjere za koju Mi je On dao svu vlast na Nebu i zemlji. Iako sam bio apsolutni Gospodar, nisam nikada činio ništa bez dopuštenja Nebeskog Oca. Uvijek sam priznavao Njegovu vrhovnu uzvišenost, iako sam Mu bio

jednak po božanstvu uvijek sam bio Njemu podložan, jer sam bio sjedinjen s ljudskom naravi koja je bila pobožanstvenjena i proslavljena.

Treće poglavlje: Kako se Sin Božji ukazivao svojim učenicima i Njegova druga ukazanja

Ukazuje se svojima

Dvojica učenika otišla su obavijestiti druge o mom uskrsnuću. Svjedočili su kako su Me vidjeli na putu i prepoznali u lomljenju kruha. U tom trenutku je došao Petar i potvrdio da Me je i on vidio. Svi apostoli su počeli vjerovati Petrovoj riječi, bili su raspaljeni željom da Me vide. Dok su oni tako žudjeli i razgovarali o sigurnosti moga uskrsnuća, ukazao sam im se i pozdravio ih uobičajenim pozdravom mira. Učenici su se jako obradovali vidjevši Me, ali su bili prožeti sumnjom, jesam li Ja uistinu njihov Učitelj. Zbog toga su Me pažljivo gledali, a Ja sam im odgovorio: *«Ne bojte se, Ja sam!»*

Na ove riječi nestao je svaki njihov strah. Zadržavali su Me i uživali u mojoj uskrsloj osobi. Ja sam ih uvjeravao u uskrsnuće. Oni su se bacili na zemlju, ležeći klanjali su se Meni kao pravom Sinu Božjem. Prvi je to učinio Petar koji je više od drugih bio utvrđen u vjeri. Tu

nije bio prisutan Toma blizanac. Svi drugi apostoli su bili zbunjeni i molili Me oprost zato što su Me napustili i pobjegli u vrijeme moje muke. Ja sam ih krijepio, tješio i uvjeravao da sam im oprostio. Gledao sam ih s toliko ljubavi i ostavio ih sve ohrabrene i utješene.

Ivan, ljubljeni učenik, kada Me vidio iskreno se radovao, približio se i pažljivo gledao moje rane kao što je na Kalvariji zbog njih trpio tolike muke, zbog onoga što sam Ja trpio. Tako je sada bio ispunjen neizrecivom radošću i uživanjem. Gledao sam ga s toliko ljubavi i jako ga tješio. Apostoli su Me pitali što trebaju činiti da bi kupili potrebno za hranu. Rekao sam im da idu ribariti, da se često nalaze skupa, da ću ih poučavati onome što trebaju činiti nakon moga odlaska k Ocu, te su oni tako i činili. Napustio sam ih, a oni su bili utješeni i učvršćeni u vjeri u moje uskrsnuće.

Nevjernost Tome

Nakon što sam ostavio svoje učenike i apostole, pristigao je Toma i vidio kako su svi radosni i utješeni više nego obično. Svi su ga jednoglasno uvjeravali da sam uskrsnuo i da su Me svi vidjeli. Toma je doživljavao veliku muku, jer nije bio prisutan, a bio je zbunjen. Izgledalo mu je da nije dostojan tolike utjehe. Umjesto da se ponizi, bio je nestrpljiv te kazao: *„Ja ne vjerujem.“* Koliko su ga drugi više uvjeravali toliko je još više otvrdnuo u svojoj nevjeri, tako je zagorčio radost drugih ne vjerujući njihovim riječima. Uistinu, bili su jako ogorčeni zbog njegove nevjere, a on je bio zadovoljan te je postajao još tvrđi na njihove riječi. Ali nastavljajući tako, nevjera je ušla u njegovu nutrinu, jer do sada je bila samo na riječima. Zbog otvrdnuća pao je u nutarnju nevjeru.

Drugi učenici su govorili da su vidjeli moje rane. Ivan ga je posebno uvjeravao da je prepoznao rane mojih ruku, nogu i boka kao što je sve vidio na Kalvariji i jako se trudio uvjeriti ga da vjeruje u tako sigurnu stvar. Toma je bio otvrdnuo i reče: *«Ako Ga ne vidim, neću vjerovati. Ako ne vidim Njegove rane, ako ne stavim svoj prst u Njegove rane neću vjerovati.»*

Time je želio biti nešto više od drugih te je govorio u sebi: *«Ako se hvalite da ste vidjeli uskrsloga Učitelja, ako je to istina, ja se želim hvaliti ne samo da sam Ga vidio nego i dodirnuo. I dok ne dobijem to, neću vjerovati.»*

Imao sam samilosti prema nevjeri ovoga apostola tim više, jer je rođena zbog trpljenja da nije dobio istu milost kao i drugi. Uistinu, on je trpio jako veliku muku, iako to nikome nije pokazao. Ja sam se okoristio ovom nevjerom kako bih više učvrstio druge u vjeri, jer svako malo su oklijevali. Dok sam bio s njima vjerovali su, ali zatim su počeli sumnjati. Petar je bio postojan u vjeri i nije više oklijevao, niti sumnjao.

Ukazivanje Nikodemu i Josipu iz Arimateje

Dok se ovo događalo među apostolima Josip iz Arimateje i Nikodem razgovarali su o mome uskrsnuću. Čuli su da su pismoznanci i farizeji kazali stražarima da će im dati veću sumu novca da kažu da su moje tijelo ukrali učenici dok su oni spavali. Uistinu, tako su stražari i rekli te se taj glas pronio po gradu. Tako su zlobnici htjeli potamniti i držati skrivenim moje slavno uskrsnuće. Toliko su Me progonili za moga života i bili tako otvrdli, da im nije bilo dosta. Htjeli su Me progoniti i nakon smrti. Ali malo tko im je vjerovao, širila se vjera, a veći broj njih vidjevši to, umro je od bijesa i muke.

Nikodem i Josip su razgovarali o mom uskrsnuću i sjećali se koliko sam trpio na križu, plakali su iz samilosti. Bila je noć, a oni jako žalosni zbog muka koje sam bio trpio. Na ovaj način učinili su se dostojnima moga pohoda, da im se ukažem. Pozdravio sam ih uobičajenim

pozdravom mira i vedra lica razgovarao s njima. U početku su se bojali, vidjevši da im dolazim. Ja sam ih tješio i oduzeo im svaki strah. Govorio sam im da se ne boje, da sam Ja uskrsli i došao sam ih utješiti u njihovim žalostima, zahvaliti im na službi koju su iskazali mome mrtvom tijelu, jer su Me pomazali pomastima i dostojno sahranili. Ponovno sam ih poučavao Božanskim otajstvima i govorio što sve trebaju činiti da postignu svoje vječno spasenje.

Poticao sam ih da se ne trebaju bojati javno se iskazati mojim sljedbenicima, niti se obazirati na mržnju koju su prema njima iskazivali pismoznanci, farizeji i svećenici Hrama zato što su iskazali čast mome tijelu nakon moje smrti, jer ću ih Ja uvijek štititi. Poučavao sam ih raznim stvarima, a oni su ih vjerno i potpuno provodili u praksi. Nakon što su Mi se klanjali i ponovno ispovjedili da sam uistinu Sin Božji i obećani Mesija, nestao sam ispred njihovih očiju. Oni su bili utješeni i utvrđeni u vjeri u moje uskrsnuće.

Apostoli i Isusova Majka

Nakon što je završila diskusija između mojih apostola neki su otišli ribariti, a drugi su pošli kod moje Majke da bi joj ispripovijedali kako su Me vidjeli uskrslog, kako sam im se ukazao i dao im mir. Među njima je bio i Ivan. Ispripovjedili su mojoj Majci nevjernost Tome. Ona ih je uvjeravala da će i on povjerovati. Majka je počela moliti za ovog svog nevjernog sina i svojim molitvama zaslužila mu je milost, da bude učvršćen u vjeri da Me prepozna, na poseban način kao što ćeš to čuti.

Novo ukazanje Mariji Magdaleni

Nakon što se to događalo išao sam ponovno pohoditi Magdalenu koja je bila raspaljena gorljivim željama ljubavi i pozivala Me, privlačila k sebi slašću ljubavi. Bila je sama i Ja sam joj se ukazao. Vidjevši Me nije više mogla suzdržavati svoju ljubav te je uskliknula: *«Učitelju moj i Božje moj!»*

Sva raspaljena s nebeskom gorljivošću molila je da čuje moje Božanske riječi kao što je to uobičajeno slušala kada sam živio na zemlji. Kada sam joj to dopustio, govorio sam joj o Božanskim otajstvima, poučavao je načinu kako će Me još više ljubiti i tješio je. Ona se opijala slašću moje prisutnosti i mojim riječima. Čuvši Me, uživala je beskrajnu radost i bila sve više raspaljena ljubavlju prema Meni.

Ukazivanje Marti i Lazaru

Ukazao sam se Marti i Lazaru, koji su bili moji učenici, a imali su živu želju da Me vide. Već su čuli o mojim raznim ukazanjima. Dok su razgovarali o mojoj muci, smrti i uskrsnuću ukazao sam im se. Pozdravio ih uobičajenim pozdravom. Bili su puni radosti vidjevši Me, ali su osjećali i strahopoštovanje. Radi se o strahu koji su doživljavali moji učenici, kada su Me vidjeli prvi puta uskrsloga. Ja sam ih tješio i poticao da se ne boje, govoreći da sam Ja. Znaj, o moja zaručnice kada sam im govorio riječi: *«Ne bojte se, Ja sam.»*, nestajao bi svaki strah iz srdaca svih onih koji su Me vidjeli, tako da su mogli uživati u motrenju bez straha s radošću u srcu. Nakon što su bili učvršćeni u vjeri u moje uskrsnuće klanjali su Mi se i ponovno ispovjedili da sam istinski Sin Božji, a Ja sam ih poučavao. Znaj, moja zaručnice kada sam se ukazivao mojim učenicima često sam im ponavljao nauk koji sam poučavao kada sam bio na zemlji. To sam činio ne samo kako bi ih poučio, nego da bi ih još više učvrstio u vjeri u moje uskrsnuće, da ne sumnjaju. Uistinu, govorio sam im na isti način

kao što sam govorio prije moje smrti, sa istim temama. Nisam se udaljavao od nauka koji sam propovijedao s toliko ljubavi, mudrosti i savršenstva dok sam bio s njima na zemlji.

Pohađa svoju Majku

Nakon što sam pohodio Lazara i Martu ponovno sam se ukazao mojoj predragoj Majci. To je bila sva moja radost dok sam se zadržavao na zemlji nakon uskrsnuća. Koliko sam samo uživao vidjevši je tako lijepu i savršenu, urešenu svim krepostima i ljubavlju, punu vjere i nade. S njom sam se zadržavao u ljubavi - dopuštao joj svu slobodu budući je bila moja Majka - da Me zagrli, poljubi moje rane, posebno ranu boka koju je ona jako častila, jer je i ona sama osjetila bol ove rane. S toliko ljubavi je pristupala toj rani, koji izljev božanskih utjeha je doživljavala kada je na tu ranu polagala svoje prečiste usne kako bi se napila predragocjene tečnosti koja je izlazila iz nje, koji bi je opojili Božanskim slastima i okrjepama.

Svaki puta kada sam se s njom zadržavao poučavao sam je što treba činiti s učenicima nakon mog odlaska na Nebo. Obavještavao sam ju o svemu što će se događati mojim apostolima i vjernicima. Ona je čuvala moje riječi u svom srcu, kako bi sve vrijeme mogla poučavati apostole i učenike. Pjevala Mi je himne, pohvale a Ja sam jako uživao slušajući je. Nakon toga smo skupa slavili Nebeskog Oca. Svaki puta Mi je preporučivala svu svoju posvojenu djecu tj. svu moju braću. Prema njima je vršila službu Majke pune ljubavi, posebno jer sam joj ih Ja s križa dao za njenu djecu.

Ona bi uvijek zadobivala neku milost za nekoga od apostola ili učenika već prema njihovim potrebama. Bilo je toliko milosti i načina na koje je moja Majka molila za svoju djecu, da joj nisam mogao odbiti niti jednu stvar. U isto vrijeme dok Me je molila za milost, ranjavala je moje Srce svojom ljubavlju, poniznošću i sjedinjenjem s Božjom voljom.

U to vrijeme često sam pohađao moju Majku i zadržavao se s njom cijele noći. Ostajala bi u ekstazi, uživala u mojoj prisutnosti. Često sam joj pokazivao svoju plemenitu pratnju koja je uvijek bila sa Mnom tj. blažene duše, i ona se zadržavala u razgovoru sa svojim zaručnikom Josipom i svojim roditeljima. Zatim su skupa slavili Nebeskog Oca i pjevali pohvale. Ah koliko je moja Majka sve njih nadilazila u mudrosti, milosti i ljubavi. Pokazivalo se u svim njenim činima i djelima da je Kraljica svega stvorenog. Ja sam jako uživao slušati je, a uživale su i sve blažene duše koje su je gledale i častile kao svoju Kraljicu.

Iako je bila toliko obdarena i uzvišena ona se sve više ponizivala i tom svojom poniznošću i snižavanjem zasluživala uvijek nove milosti. Moja predraga Majka je bila uronjena u more radosti i utjehe moje prisutnosti, ali nije zaboravila muke i patnje koje sam Ja trpio na križu. Naprotiv, sve dok je moja Majka živjela trajno se sjećala moje muke i doživljavala bol. Kada sam odlazio od nje drugim učenicima, ona je mislila na ono što sam Ja trpio i koliko su Me koštale duše koje sam otkupio svom svojom krvlju.

Ona se prisjećala jednog po jednog događaja moje muke i svih mojih patnji i u svom srcu je izmjenjivala ljubav i bol, radost i žalost. Dok je živjela, ona je doživljavala uvijek iznova muku, nasljedovala je Mene koji sam bio u ovome životu, u trajnoj patnji i gorčini. Htjela je u svemu biti moja vjerna družica i Majka puna ljubavi. Nikada nije zaboravila na boli svoga Sina, iako On više nije trpio.

Čineći tako moja predraga Majka Mi je bila najviša moguća utjeha i radost te se tako uvijek pripravljala za primiti nove milosti i darove. Tijekom četrdeset dana koje sam bio na zemlji nakon moga uskrsnuća uvijek sam ljubeći slavio, zahvaljivao Nebeskom Ocu u ime sve moje braće ljudi, i molio Ga za sve milosti, za svakoga ponaosob i za sve općenito. Nebeski Otac se naslađivao u tome što sam činio u korist moje braće i ljudskoga roda, iako Ga je svijet

jako vrijeđao, posebno neki bezbožni Židovi. On je gledao svijet sa puno ljubavi jer sam Ja, koji sam bio sva Njegova slast, bio u svijetu, i jer sam Mu Ja iskazivao potpunu zadovoljštinu.

Četvrto poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao učenicima kada je bio prisutan i Toma i učvrstio ih u vjeri, te druga ukazanja i pouke koje je davao svojim učenicima

Utvrđivanje Tome u vjeri

Ponovno su se skupili moji učenici, a sa njima je bio i nevjerni Toma. Razgovarali su o mome uskrsnuću, o ukazanjima i utjesi koju su doživjeli vidjevši Me. U svojim razgovorima raspaljivali su sve više želju da Me ponovno vide. Samo je Toma bio otvrdnuo, nije im želio vjerovati i ponovno je govorio, da ako ne stavi prst na moj otvoreni bok nikada neće vjerovati. Vrata su bila zatvorena, jer su se bojali srdžbe Židova koji su govorili da su učenici ukrali moje tijelo te su ih htjeli kazniti. Zbog straha od zlostavljanja da će ih uhvatiti, moji su učenici bili zatvoreni. Dok je Toma govorio da neće vjerovati ako ne dodirne moje rane, Ja sam im se ukazao i pozdravio ih pozdravom mira. Svi su se obradovali, samo je Toma bio zbunjen i prestrašen jer Me prepoznao kao svoga učitelja, ali se nije usuđivao kazati niti jednu riječ. Okrenuo sam se prema njemu i pozvao ga da stavi svoj prst u moje rane i ruku u moj bok kao što je on to tražio. Kazao sam mu sa ljubavlju i u svoj vedrini:

«Ne budi ne vjeran, nego vjeran.»

Dok je on podizao ruku da dodirne ranu moga boka, iz rane je izašla jedna jasna svjetlost koja je prožela i prosvijetlila njegov duh. Tada je jasno vidio i spoznao da sam Ja njegov pravi učitelj, istinski Sin Božji. Spoznao je moje Božanstvo sjedinjeno sa ljudskom naravi koja je uskrsla i proslavljena. Podigao je ruke k nebu i zbog prevelike ljubavi i radosti uskliknuo:

«Gospodin moj i Bog moj!»

Zatim se bacio na zemlju, duboko Mi se klanjao tražeći oproštenje za svoju nevjeru. Obratio sam mu se i kazao: *„Jer si Me vidio Toma povjerovao si, blaženi oni koji Me ne vide, a vjeruju“.* Ovim riječima sam htio da svi moji učenici shvate kako će biti blaženi oni koji vjeruju u Mene, iako Me neće vidjeti kao apostoli. Među njih spadaju patrijarsi i proroci i sve blažene duše koje su Me slijedile, oni koji su živjeli prije moga dolaska na svijet i čvrsto vjerovali da ću sići s neba, postati čovjekom, otkupiti svijet, vjerujući u sve što su objavili proroci.

Govor apostolima

Apostoli čuvši kako je Toma ispovjedio da sam pravi Bog, radovali su se, a oni su bili učvršćeni u vjeri. Zatim sam im svima održao govor:

«Dragi moji učenici vidjeli ste sve što sam učinio dok sam živio u svom smrtnom tijelu. Vi ste vjerodostojni svjedoci svih mojih djela, vi ste izabrani da budete stupovi na kojima će biti izgrađena moja Crkva. Ako se vi budete kolebali u vjeri, vi koji ste sve čuli i vidjeli Me, kako će moći ustrajati onaj koji Me nije čuo ni vidio? Bili ste izabrani za temelje zdanja tako velikog kao što je Crkva. Trebate biti postojani, jaki, nepomični. Ja ću vam izmoliti od Oca ovu postojanost i stabilnost u vjeri. I vi molite za to da budete jaki, da se možete oduprijeti navalama neprijatelja moje Crkve. Nemojte slušati njihova isprazna uvjeravanja i lažne tvrdnje.

Bit ćete progonjeni, u mukama kao što sam vam više puta rekao, ali ne bojte se, Ja ću u nebu obavljati službu vašeg branitelja i odvjetnika kod Oca. Isprosit ću vam sve potrebne milosti da se borite protiv mojih i vaših neprijatelja koji će biti pobijeđeni i koje ćete vi, iako ste slaba sredstva, poništiti jer bit ćete obučeni Božanskom snagom. Nakon mog odlaska Ocu obećavam vam poslati Duha Svetog kojeg ću vam izmoliti. Duh Tješitelj će vas jačati, raspaljivati vas i davati vam svoje darove. Vi ćete biti postojani u vjeri i nećete više oklijevati. Dat će vam da jasno shvatite sve što sam vas poučavao. Prisjećat će vas na moj nauk. Ohrabrite se i ne bojte se, jer ću vas uvijek štititi Ja, vaš učitelj.»

Apostoli su me pažljivo slušali i doživljavali utjehu u svojim dušama po ovom riječima. U ljubavi su se tako vezali uz Mene do te mjere da su počeli više živjeti u Meni nego u sebi samima. Snažno su osjećali slast moje prisutnosti i kušali ljepotu mojih riječi, na poseban način Petar koji je uvijek bio pored Mene i nije skidao pogleda s Mene. Ovaj učenik Me uvijek ljubio s ljubavi punom osjećaja, više nego drugi, jer je po naravi bio takav i u Mene je uložio svu svoju ljubav. Jako je puno trpio kada je bio daleko od Mene, i htio je uvijek uživati u mojoj prisutnosti. Počeo Me moliti da ih ne ostavljam, da ostanem trajno s njima i govorio:

«Ako nas Ti, o dobri učitelju ostaviš kako ćemo moći živjeti bez Tebe? Tvoja prisutnost nas tješi, ona je naš život. Ja želim doći tamo gdje si Ti, jer bez Tebe ne mogu živjeti.»

Tako je ovaj apostol govorio mnoge stvari iz ljubavi prema Meni, uistinu Me jako ljubio, iako je njegova ljubav trebala biti pročišćena, kao i ljubav svih drugih apostola jer su Me ljubili zbog vlastitog zadovoljstva i utjehe koju su kušali ljubeći Me i razgovarajući sa Mnom. Zbog toga sam više puta kazao Petru i drugima da gdje Ja idem oni ne mogu doći, ali doći će vrijeme kada će i oni stići tamo gdje sam Ja. Moji apostoli su se žalostili na ove riječi tj. da ću ih ostaviti. Zbog toga su se mučili i molili da ostanem s njima. Govorili su:

«Ostani s nama naš dobri Učitelju i nemoj nas lišiti ove utjehe. Ti više nisi podložan patnjama i nema nikoga tko bi Ti mogao nanijeti bilo kakvu muku ili zlo. Mi ostajemo u muci, a tvoja prisutnost nas tješi, potiče i poučava. Što ćemo mi jadni bez Tebe?»

Imao sam puno samilosti prema ovoj jednostavnosti i nepoučenosti mojih učenika. U isto vrijeme poučavao sam ih i poticao, obećavao im dati Svetog Duha. Oni su Me molili da ostanem s njima, jer nisu znali što činiti. Ponovno sam ih poučavao u ljubavi i govorio im:

«Vidite s koliko strpljenja i ljubavi obavljam ovu službu. Iako ste sa Mnom bili toliko vremena, još niste poučeni i niste došli do toga da dobro shvatite ono što sam vam toliko puta govorio. Sada znajte da trebate iskazivati istu takvu ljubav prema vašem bližnjemu. Kada primite Svetog Duha i pođete obraćati narode i poučavati ih o istinskoj spoznaji Boga, podsjećam vas da uvijek imate taj ideal pred sobom, da nasljedujete Mene, vašega učitelja. Trebate sve poučavati strpljivo u ljubavi, imajući samilosti prema neznanju i slabostima ljudi, jer sam Ja bio samilostan prema vama. U svim vašim djelima, trpljenjima tražite uvijek slavu Nebeskog Oca i moju slavu tako da ljudi upoznaju moje ime. Bit će Meni na slavu ako Me budete vjerno slijedili u svemu onome što sam vas podučavao. Vaša nagrada, kao što sam vam puno puta govorio, bit će velika u nebeskom Kraljevstvu.»

Učenici su pažljivo slušali moje riječi i uvjeravali Me da će učiniti sve ono što sam ih poučavao. Svi su bili utješeni dok sam bio s njima, ali kada bih otišao osjećali su veliku muku jer su bili lišeni moje prisutnosti. Bili su ožalošćeni, međusobno su govorili o toj patnji koju su kušali kada su bili bez Mene. Govorili su:

«Što ćemo učiniti kada nas naš učitelj ostavi? Tko će biti sposoban utješiti nas ovako ožalošćene? Tko zna hoće li njegova Majka ostati s nama? Ako nam oduzme ovu utjehu i pomoć kako da se utješimo?»

Neki od njih su govorili: *«Nije moguće da će nas ostaviti siročadima, ostaviti nas bez Majke. Previše je velika njegova ljubav, vidjet ćete da će ostaviti Majku s nama da nas hrabri, jača, tješi i poučava.»*

Neki su sumnjali govoreći: *«Vidjet ćete da će je povesti sa sobom, da će uživati plod tolikih svojih patnji koje je kušala tijekom Njegove gorke muke.»*

Zadržavali su se u ovim razgovorima, a zatim su odlučili da će skupa poći kod moje presvete Majke i moliti je da se zauzme kod Mene, da ih ne ostavim bez nje. Uistinu, došli su mojoj Majci, ona ih je utješila, potakla i uvjeravala da neće biti lišeni njene utjehe i pomoći te su tako bili zadovoljni.

Nova ukazanja

Neki puta bi se skupili u želji da Me vide te su govorili: *«Gdje je sada naš dobri učitelj, kako Ga možemo naći? Ako vidi žalost naših srdaca neće oklijevati i doći nas utješiti svojom slatkom i ljubaznom prisutnošću.»*

Dok su to govorili ukazao sam im se i pozdravio ih uobičajenim pozdravom mira, a kada su Me vidjeli plakali bi od radosti koju su osjećali u svom srcu. Utješio sam ih i poticao, govorio sam im ponovno, poučavao da trebaju biti spremni ostati bez moje vidljive prisutnosti, u protivnom neće biti sposobni primiti Svetog Duha. Govorio sam da se moraju distancirati od sjetilnih utjeha, a oni su nerado slušali ove riječi. Petar je često govorio: *«Dragi moj učitelju Ti si Meni dosta, ne treba mi ništa drugo.»*

Opominjao sam ga da se ne navezuje, jer sam morao ići Ocu. On je trebao radije željeti i ustrajno moliti za Duha Tješitelja kojeg sam obećao, a oni su trebali za njim žuditi i za Njega moliti. Govorio sam im:

«Vi premalo vjerujete mojim riječima. Koliko puta sam vam rekao da će vas Duh Sveti utješiti, posvetiti vas, udijeliti vam svoje darove i ispuniti Božjom ljubavlju i plamenom, poučavati vas u svem znanju, u vašim naporima učvršćivati, u vašoj vjeri i milosti činiti jakima. Odagnat će svaki strah od vas i nećete više biti zatvoreni, povučeni nego ćete velikodušno propovijedati moje Ime i Božje veličine, i neće biti nikakve ljudske sile koja će vas moći u tome spriječiti. Zbog toga trebate željeti da brzo odem k Ocu da bi vam poslao Svetog Duha Tješitelja.»

Apostoli su bili zbunjeni čuvši ove riječi, raspaljivali su se svetom željom za time, a Ja sam nestao ispred njihovih očiju. Neko vrijeme ova želja je bila u njima, a zatim bi ponovno pali u uobičajeni strah i čežnju za mojom prisutnošću. Kada bi im se neko vrijeme prestao ukazivati počeli bi sumnjati i kolebati se u vjeri. Zatim bi im se ponovno ukazao i opominjao ih zbog njihove premale vjere, a oni bi se ispričavali govoreći: *«Učitelju, budi samilostan prema nama, jer čim Te ne vidimo naša se duša ispuni žalošću i strahom.»*

Opominjao sam ih u velikoj ljubavi i ponovno poučavao da se distanciraju od sjetilnih utjeha. Svaki puta kada bi im se ukazivao pažljivo su Me gledali. Mogli su Me prepoznati po mom licu, odijelu da sam njihov učitelj, te su sami sebe prekoravali zbog sumnje koju su osjećali kada bih odlazio od njih. Zatim su počeli međusobno razgovarati o istinitosti moga uskrsnuća govoreći:

«Uistinu, imamo premalo vjere kao što kaže naš učitelj, a ipak vidimo Ga našim očima i čujemo njegovu riječ. Kako naš duh može posumnjati?»

U isto vrijeme dok su to govorili prosvjetljivao sam njihov duh i učvršćivao ih u vjeri te je sve više rasla njihova ljubav prema Meni, na poseban način kod sv. Petra, koji je uvijek bio malo nemiran, kad bi prošlo neko vrijeme, a da Me nije vidio.

Marija tješi apostole

Otišao bi Petar zatim mojoj predragoj Majci tražeći novosti, a ona ga je hrabrila da podnose muku moje odsutnosti. Zatim je išao ribariti misleći s ljubavlju na Mene. Neprestano bi plakao, bilo sjećajući se da Me zatajio i napustio u vrijeme moje muke, bilo zbog slasti mojih riječi i zbog moje ljubavi prema njemu. Često je govorio svojim prijateljima:

«Naš dobri učitelj je zaboravio uvrede koje sam Mu nanio zatajenjem, ali Ja to ne mogu zaboraviti i dok sam živ, oplakivat ću moj teški grijeh.»

I drugi apostoli su počeli govoriti i ispovijedati svoju nezahvalnost i nevjernost da su Me napustili za vrijeme moje muke, te su oplakivali svoje zablude i pogreške. Nakon što su izlijevali svoju bol, počeli bi razgovarati o beskrajnoj ljubavi koju sam imao prema njima, iako sam Ja sve zaboravio. Željeli su Me vidjeti i moliti Me za oproštenje. Bio sam milosrdan prema njima čuvši kako su raskajani i zahvalni za dobročinstva. Zatim bi im se ponovno ukazao, pozdravio ih pozdravom mira, a oni vidjevši Me bili su ispunjeni i zahvaćeni ljubavlju, sve bi zaboravljali. Samo su iščekivali uživati u slasti mojih riječi i ljepoti mog izgleda.

Gledali su Me i bili kao u ekstazi, na poseban način Petar koji bi zbog slasti plakao, i tako izlijevao radost i veliku ljubav. Tješio sam ih, gledao vedra lica kao i obično tijekom mojih ukazanja. Nakon toga bih otišao, oni bi išli mojoj predragoj Majci i sve joj govorili. Ona ih je rado slušala s ljubavlju u srcu, poticala ih da budu vjerniji i postojaniji u vjeri, da se oslobode navezanosti na utjehu moje prisutnosti za kojom su toliko žudjeli i tražili je. Oni su bili jako utješeni i potaknuti riječima moje predrage Majke. Kada bi osjećali potrebu i želju da Me vide i slušaju, odlazili su k njoj da budu utješeni. Ona, kao dobra Majka puna ljubavi nije propuštala da ih utješi i potakne. Uvijek im je govorila s razboritošću i velikom ljubavlju.

Oni su se vraćali ribariti kako bi zaradili za život, jer su bili jako siromašni. Puno puta su bili u velikim potrebama jer se nisu usudili tražiti milostinju. Židovi su ih progonili i htjeli su ubiti sve moje učenike i sljedbenike, da tako prestane sjećanje na Mene, ali to nisu nikada uspjeli.

Peto poglavlje: Kako se Sin Božji ponovno ukazao svojoj presvetoj Majci i objavio otajstva sakramenata, te joj objasnio kako se treba ponašati sa vjernicima nakon njegovog uzašašća, i druga ukazanja apostola

Poučavanje Majke o sakramentima

Često sam se ukazivao mojoj predragoj Majci i s njom se zadržavao slaveći Oca, njegovu beskrajnu veličinu, moć, milosrđe i dobrotu. To smo činili u ime cijelog ljudskog roda, Ja sam ih gledao kao svoju ljudsku braću, a moja Majka kao posvojenu djecu. S puno ljubavi smo vršili ovu službu u njihovo ime prema Nebeskom Ocu. Slavili smo Ga, a On je u tome nalazio svoju nasladu i milinu.

S koliko ljubavi je tada moj Nebeski Otac motrio svijet, jer sam Ja bio u njemu koji sam bio sva njegova radost, i moju predraga Majka koju je toliko ljubio i koja Mu je iskazivala toliku slavu i bila Mu tako po volji. Ja sam jako uživao jer sam trebao otići sa ovoga svijeta i vratiti se Ocu. Ljubav je znala pronaći tako plemenito iznašašće da Ja ostanem u Presvetom Oltarskom Sakramentu, istovremeno odlazeći sa ovog svijeta. Slavio sam i zahvaljivao mome Ocu u ime sve moje braće zbog ovog velikog dobročinstva u kojem ću Ja uvijek s ljubavlju ostati, a moj Otac će s ljubavlju gledati ovaj svijet i moju braću. Oni će imati veliku pomoć i utjehu po ovom neizrecivom daru, da prikazuju Ocu potrebnu zadovoljštinu za svoje grijehe i dugove, te da isprose potrebne milosti.

O ovom Božanskom Presvetom Sakramentu razgovarao sam sa svojom Majkom, kao i o svim drugim sakramentima poučavajući je i savjetujući da bi ona mogla savjetovati apostole u njihovim sumnjama. Uistinu, ona je čuvala sve moje riječi u svom srcu i nikada nije zaboravljala ni jednu. Njoj sam više nego apostolima govorio o načinu kako je trebalo obavljati ove sakramente, da ih ona pouči u tome. Ja sam tome poučavao moje apostole, kao što ćeš čuti, a oni su to lagano zaboravljali. O tome sam razgovarao sa svojom predragom Majkom, o svakom sakramentu posebno, te smo zahvaljivali Ocu u ime sve moje braće, a Otac moj je u tome jako uživao. Moja predraga Majka Ga je slavila i zahvaljivala Mu u ime svih ljudi, svoje djece. Bio sam jako zadovoljan zbog toga. Često sam joj dopuštao da ljubi moje rane, i tako udovoljavao njenoj želji. I dok je ljubila rane osjećala je toliko slasti i blagosti, ali nikada ne bi zaboravljala koliko sam Ja trpio da bi zadobio te rane. Na takav način sjećanje na moje muke je držalo mjeru neizrecivoj slasti koju je kušala. Iako sam Ja u tome uživao, ona je htjela trpjeti sjećajući se moje muke, da tako poraste sve više u zaslugama, a to je činila tijekom cijelog svog života na zemlji.

Isus preporučuje Mariji apostole i vjernike

Preporučivao sam mojoj predragoj Majci sve vjernike koji će biti na zemlji nakon moga uzašašća, koji će se obratiti po propovijedanju mojih apostola nakon što prime Svetog Duha. Kazao sam:

«Moja predraga Majko ti znaš da ću nakon mog uzašašća na nebo poslati Svetog Duha na moje apostole. Ti ćeš biti ispunjena Svetim Duhom prema mjeri svojih zasluga. Kada se Duh Tješitelj bude izlio na moje apostole i druge učenike toliko više će se dati tebi, jer ti si njegova ljubljena zaručnica. Tijekom mog utjelovljenja Sveti Duh je sišao na tebe, u punini te ispunio svojim darovima, jer si ti njegovo predrago boravište. Koliku puninu darova i milosti će ti udijeliti tijekom ovoga novoga silaska budući da si toliko više obogaćena zaslugama i milostima. Pripremi se, moja predraga Majko primiti ovo blaženo izlijevanje. Ako se tebi ne očituje izvana ovaj izljev ljubavi preko svake mjere, to neće biti zato što nećeš primiti više Duha bez usporedbe sa bilo kime, više njegovih plodova i više darova, nego jer je tvoje srce posuda tako široka da može sadržavati Njegovu puninu. Ako je u mojoj muci tvoje srce bilo kao jedno more koje je sadržavalo u sebi veličinu boli i patnje, pravedno je da kod dolaska Duha Svetoga tvoje srce bude kao jedno more koje će sadržavati u sebi plamene ljubavi. Raduj se dakle, predraga moja Majko što u svom srcu imaš beskrajnu ljubav kojom sve više ljubiš Nebeskog Oca i Mene, svoga Sina i Gospodina i Duha Svetoga. Preporučam ti ponovno svu moju braću. Ti ih već jako ljubiš, ali ponovno ti ih preporučam. Stalno im pokazuj ljubav koju imam prema njima. Tvoja velika ljubav će se sve više širiti na njih, kad se budeš s njima zadržavala tvoja gorljivost će se širiti na njih. Ti ćeš ih tješiti, poticati, poučavati i moliti za njih mnoge milosti. Sve što budeš govorila i činila odobravat će Nebeski Otac i sve će biti Njemu po volji.»

Na ove riječi moja predraga Majka se prostrla na zemlju i velikim izljevima ljubavi zahvaljivala Presvetom Trojstvu i Meni kao svome Sinu. Pjevala je himne zahvale, pozivala duše blaženika i sve anđele da slave i zahvaljuju Presvetom Trojstvu u mojoj ljudskoj naravi u njeno ime zbog prevelikih milosti kojima je bila ispunjena i uzvišena. U svim svojim veličinama ona se sve više ponizivala prepoznajući svoje ništavilo, veličinu darova koje je primila i koje prima od svoga Boga. Na takav način bila je jako draga Nebeskome Ocu i Meni te je sve više bila ispunjena zaslugama i milostima. Zatim smo skupa zahvaljivali Nebeskom Ocu slaveći Njegovu beskrajnu dobrotu, veličinu, velikodušnost i sva Njegova Božanska savršenstva.

Druga ukazanja

Ostavljajući svoju predragu Majku ispunjenu radošću ponovno sam se vratio svojim apostolima i učenicima. Već se proširila vijest o mom slavnom uskrsnuću i svi moji učenici su Me željeli vidjeti. Ispunio sam njihovu želju, ukazivao im se i tješio ih. Magdaleni sam se često ukazivao, jer Me prizivala svojom ljubavlju. Tješio sam je i poučavao, objavljivao ono što treba činiti nakon mog odlaska u nebo. Isto sam činio i sa drugim učenicima koji su Me častili, ukazivao im se, a oni su uvijek željeli da se vratim i da Me vide. Kada se nisam ukazivao mojim učenicima koristio sam vrijeme da slavim, blagoslivljam i zahvaljujem Nebeskom Ocu u ime cijelog ljudskog roda za mnoga velika dobročinstva koje im je Otac iskazao. To sam često činio skupa sa mojom Majkom, a Otac se tome jako radovao i u tome uživao.

Čudesni ribolov

Često sam se ukazivao sam svojim apostolima čineći čudesa, tako da budu učvršćeni u vjeri u moje uskrsnuće. Moji apostoli su otišli ribariti, trudili su se cijelu noć, ništa nisu ulovili. Bili su umorni i ožalošćeni, željeli su Me vidjeti. Govorili su: *«Da nas naš učitelj vidi tako umorne i ožalošćene sigurno bi nas utješio.»*

Dok su tako govorili ukazao sam im se i dopustio im da Me prepoznaju. Oni su Mi govorili o svojim žalostima i kako su se cijelu noć trudili uzalud. Ja, kako bi bih još više uvjerio da sam uistinu njihov učitelj i istinski Sin Božji i da je sve u mojoj moći, zapovjedio sam da bace mrežu tamo gdje im kažem. Oni su to učinili te se mreža ispunila mnoštvom riba. Petar vidjevši ovo čudo pogledao Me, i u isto vrijeme je bio prosvijetljen novim svjetlom te je shvatio moje Božanstvo i uskliknuo u prisustvu drugih: *«Gospodine, odlazi od mene jer sam ja grješan čovjek.»*

Petar je gorko plakao shvaćajući moje Božanstvo, a ujedno je shvatio svoju slabost i niskost. Sjetio se da Me je zanijekao, bol je ranila njegovo srce i osjećao se nedostojnim biti u mojoj prisutnosti. I drugi apostoli su bili zadivljeni vidjevši to čudo, a kada su čuli Petra kako govori te riječi svi su bili zbunjeni. Klanjali su Mi se, bili su prožeti strahom, a Ja sam ih ljubio, tješio i uvjeravao u veličinu ljubavi koju sam imao prema njima. Poučavao sam ih o ovome što se njima događalo i govorio im:

«Ako toliko trpite i mučite se loveći ribu, puno više se trebate truditi i trpjeti loveći duše. Vi svi ćete se truditi i biti ožalošćeni, ali u snazi moga imena i po mojim darovima zadobit ćete mnoge duše. Vaše riječi bit će jedna mreža koja će privući u moj ovčinjak izgubljene ovce. Zbog toga kada budete u ovom ribolovu umorni i ožalošćeni obratite Mi se, zazivajte moje ime, zovite Me da vam pomogne i bit ćete utješeni.»

Nakon što sam ih poučavao i utješio, nestao sam ispred njihovih očiju, a oni su slavili i zahvaljivali za moju beskrajnu dobrotu i ljubav prema njima. Zatim su išli sve ispripovijedati mojoj predragoj Majci. Ona ih je rado slušala, poučavala, tješila i oni su odlazili zadovoljni. Propovijedali su drugim učenicima o ukazanjima koja sam imao s njima i o čudesnom ribolovu. Moji učenici su se raspaljivali željom da Me vide i tako se pripravljali da prime milost. Kad sam im se ukazivao poticao sam ih da se sjećaju svega onoga što sam im govorio tijekom moga javnoga propovijedanja.

Sumnje apostola

Iako su moji apostoli bili toliko sigurni u moje uskrsnuće zbog toga što su Me toliko puta slušali i vidjeli, družili se sa Mnom na sličan način, kao što sam bio s njima za vrijeme moga smrtnog zemaljskog života, pa ipak često su imali neke sumnje. Tolika je bila njihova slabost da su sumnjali u ono što su tako jasno vidjeli i slušali. Ja sam imao samilosti prema njima i uvijek ih uvjeravao i otvarao njihov duh, tražio da jedem s njima, prilagođavao se njihovom neznanju i neupućenosti. Da budu još sigurniji u moje uskrsnuće, govorio sam im da je moja ljudska narav slavna i besmrtna:

«Promotrite dobro kako nemam kosti i kožu kao što imate vi jer moja ljudska narav je uskrsla, proslavljena, besmrtna sva duhovna, obdarena profinjenošću i svim drugim slavnim atributima, kao što sam vam više puta o tome govorio za vrijeme moga propovijedanja. Tijekom zadnjeg sveopćeg suda svi ćete uskrsnuti s vašim slavnim tijelima, kao što sam Ja uskrsnuo, a s vama će uskrsnuti svi oni koji će biti spašeni.»

Moji apostoli su se čudili slušajući što sam im govorio, tad su bili uvjereni te su Me molili da budem milosrdan prema njihovom neznanju i neupućenosti. Govorili su: *«Zbog čega, o dobri učitelju ne sumnjamo u tvoje uskrsnuće kada Te vidimo, kada razgovaraš s nama, a javlja nam se sumnja kada smo lišeni tvoje prisutnosti?»*

Ja sam odgovorio: *«Vi ste još slabi i zato sumnjate. Puno toga vam još moram reći, ali to ne činim jer niste sposobni i ne možete to nositi. Ali doći će Duh Tješitelj koji će vas poučavati mnoge stvari. Ovaj Božanski Duh će svjedočiti za Mene i prisjećati vas na sve ono što sam vam kazao. I tada ćete biti učvršćeni u vjeri jer će vas ovaj Božanski Duh ispuniti znanjem, mudrošću i svim svojim drugim darovima. Ne zaslužujete sami ovaj Božanski Duh, zato ću Ja moliti Nebeskog Oca za vas, ali i vi molite ustrajno da Ga primite. Kada odem u nebo nemojte prestati moliti Oca da vam pošalje Svetog Duha. Pripravite se primiti ga u povučenosti i šutnji, kao što ću vas poučiti prije nego što odem na nebo. Nakon što budete primili ovog Božanskog Duha, jasno ćete shvatiti djela koja sam učinio dok sam bio s vama. Sada ne shvaćate dobro jer još ne spoznajete moju veličinu i dostojanstvo. Ali ovaj Duh će vas prosvijetliti i jasnije ćete shvatiti što sam činio i poučavao.»*

Moji apostoli su se ispunili radošću i utjehom čuvši ove riječi te su Me ponovno molili da ih ne ostavim, a Ja sam ih ponovno molio da budu nenavezani na sjetilne utjehe koje doživljavaju kada su u mojoj prisutnosti i kada slušaju moje riječi. Trebaju postati dostojni primiti Duha Tješitelja. Tada su naklonili glave, i nisu odgovarali. Pokazivali su kako ih žaloste ove moje riječi. Ja sam ih ponovno tješio i poticao, a zatim odlazio. Oni su ponovo išli ribariti, ali sa željom da Me vide i slušaju, a Ja sam im se ponovno ukazivao dok su ribarili.

Na Genezaretskom jezeru

Htio sam da Me vide i ukazao im se na obali jezera, ali Me nisu prepoznali. Bojali su se pitati tko sam. Prepoznao Me ljubljeni učenik zbog čistoće svoje duše i otvoreno kazao da sam to Ja, njihov učitelj. Petar, čuvši to pun želje da Me vidi i zbog goruće ljubavi koju je imao prema Meni usklikne: *«Gospodine, ako si Ti daj da kročim po vodi.»*

On je to tražio jer sam ga ja potaknuo, htio sam kušati njegovu vjeru i još ga više utvrditi u njoj. Zapovjedio sam mu da dođe. On, potaknut poletom ljubavi uputio se žurno po vodi držeći pogled usmjeren na Mene, ali hodajući pogledao je more i promotrio opasnost u kojoj se nalazi, počeo se bojati i tonuti. Koliko je slabila vjera, toliko je više tonuo. I kada je skoro skroz potonuo pod vodu uskliknuo je na sav glas: *«Gospodine, spasi me jer propadoh.»*

Svi drugi apostoli bili su u strahu vidjevši kako tone, ali nisu se pokrenuli pomoći mu jer su znali da sam ga mogao osloboditi, kao što sam činio s njima prije tijekom oluje kada su bili na moru. Uslišao sam Petrovu prošnju, uzeo ga za ruku, izvukao iz vode govoreći: *«O malovjerni, zašto si posumnjao?»* Odveo sam ga na obalu.

Poučavanje o vjeri

Kada su na obalu došli drugi apostoli, govorio sam im o vjeri: *«Imajte vjere, ako budete vjerovali sve što tražite zadobit ćete. Ako bude imali vjere zadobit ćete sve što molite. I ako kažete gori da se premjesti u more, bez da sumnjate, dogodit će se to što molite.»*

Oni su Me s čudom slušali, to im je izgledalo jako teško. Ponovno sam ih poticao da imaju vjere, jer će doći vrijeme kada će oni po vjeri činiti mnoga čudesa. Govorio sam im:

«Vi ste čuli, kada sam bio s vama za vrijeme svog zemaljskog života, da od svih onih koji su tražili da ih ozdravim od bolesti, tražio sam vjeru. Dakle, treba imati vjere da bi se zadobila milost, još više, vi morate imati vjere da biste mogli činiti čudesa u moje ime. Vi ćete morati činiti mnoga čudesa kako bi se raširila vjera i povećao broj vjernika. Uistinu, nemojte sumnjati jer vaša je vjera istinita, utemeljena na Božanskoj moći, moći koja može dati ono što hoće, daje onome koji vjeruje i moli. Zbog toga tražite s vjerom i sve će se dogoditi što molite.»

Nakon što sam ih učio o vjeri, pustio sam ih da razgovaraju međusobno o veličini vjere koju sam ih poučavao. Oni su se žalostili što imaju malo vjere te su govorili: *«Koliko više milosti bi nam dao naš učitelj da nismo bili malovjerni?»*

Odlučili su da više neće biti malovjerni kako su bili to u raznim prilika, ali još su bili slabi, čak je i najmanja stvar u njima budila sumnju. Drugi puta međusobno bi govorili:

«Kako nam se naš učitelj ukazuje i ostavlja nas, a mi ne znamo ni kako dođe, ni kako ode, niti gdje ide, ni kako ulazi kroz zatvorena vrata?»

I u ovim razgovorima počeli bi sumnjati. Ja sam im se ponovno ukazivao, a oni su bili prestrašeni misleći da sam utvara, a Ja sam im se javljao zbog njihovih sumnji. Govorio sam: *„Ne bojte se, Ja sam.“*

Ovim mojim riječima nestajao bi njihov strah i sa uobičajenim povjerenjem sam ih pozivao da dodirnu moje tijelo, govoreći:

«Dođite, dodirnite Me. Tada ćete biti sigurni da sam Ja, a ne utvara. Iako je moje tijelo produhovljeno ipak ga se može opipati. Nisam samo duh. Kao što sam kazao moje tijelo i moje kosti nisu, kao što vidite, podložne propadanju nego su proslavljene, ali ipak ih se može opipati. Zbog toga dodirnite Me i bit ćete sigurni u ono što govorim.»

Uistinu, Petar bi kleknuo jer sam dopustio da Me poljubi, tako i drugi apostoli i učenici koji su tu bili. Tako su bili sigurni te su Me još više ljubili i molili da ih ne ostavim. Poticao sam ih da se oslobode navezanosti na sjetilne utjehe i govorio im da će brzo doći Sveti Duh na njih nakon moga uzašašća u nebo.

Šesto poglavlje: Kako se Sin Božji ponovno ukazao svojim apostolima i dao im vlast da mogu otpuštati grijehe u ispovijedi, te druga ukazanja svojim učenicima

Moć otpuštanja grijeha

Kada su apostoli bili uvjereni u moje uskrsnuće zbog onoga što sam im kazao i činio, kako bi bili utvrđeni u vjeri jednog su dana svi skupa razgovarali o mom uskrsnuću, o tome kako ne treba sumnjati. Svih jedanaest su govorili da vjeruju bez ikakve sumnje. Ukazao sam im se, pozdravio ih uobičajenim pozdravom mira. Svi su bili utješeni zbog moje prisutnosti te su Me gledali s ljubavlju i vjerom ispovjedajući da sam Ja njihov učitelj i Gospodin. Kazao sam im: *«Znajte da Mi je dana sva vlast na nebu i zemlji i Ja je sada vama darujem.»*

Dahnuo sam prema njima počevši od Petra i kazao:

«Primite Svetoga Duha u vas. Grješnicima kojima otpustite grijehe bit će otpušteni, onima kojima zadržite bit će zadržani. Ovo je sakrament po kojem će biti odriješeni na nebu oni, koje vi odriješite na zemlji. One koje ne odriješite na zemlji, neće biti odriješeni ni na nebu.»

Primajući moj Božanski dah bili su raspaljeni savršenom ljubavlju prema Meni i bližnjemu. Bili su prosvijetljeni spoznajom o tako velikom sakramentu. Poučavao sam ih govoreći im kako će trebati udjeljivati sakrament pokore, ponovno ih podsjećao na zapovijed ljubavi koju sam im dao tijekom zadnje večere. Poticao sam ih da se međusobno ljube i da ljube bližnjega kao što sam ih Ja ljubio i imao samilosti u njihovim slabostima, posebno u malovjernosti. Tako neka oni budu milosrdni prema bližnjima i da lako praštaju kao što sam Ja njima praštao. Zatim sam dodao:

«Vidite djeco moja s koliko ljubavi sam se ponašao prema vama, kako sam imao samilosti i neprestano vas poučavao. Sada znajte, da sve ono što sam vas poučavao trebate prakticirati prema vašem bližnjemu. I prema onima koji su veliki grešnici, nemojte ih nikada otjerati ako se kaju, nego ih prihvatite, potičite na povjerenje u Božje milosrđe koje želi da se grješnik obrati i živi. Ako se dogodi da ponovno padnu u svoje grijehe i ponovno se vrate, odriješite ih od njihovih grijeha, kajući se za svoja zla odlučni da više neće griješiti, oni će se vraćati do vaših nogu kako bi odbacivali grijeh. Ja vas ponovno uvjeravam u moje uskrsnuće, jer i nakon toliko jasnih znakova vama se vraćaju sumnje. Kako sam samilostan prema vašim zabludama tako i vi imajte taj duh ljubavi i samilosti prema slabostima drugih, promatrajući vlastitu slabost. Duh Sveti kojega sada šaljem na vas po mom Božanskom dahu, isti je Duh koji će na vas sići s neba nakon moga uzašašća. Kao što sam vam Ga dao sada na nevidljiv način tada će to biti vidljivo. Dao sam vam Ga sada kako bi vam dao moć da opraštate grijehe, dao sam vam milost da možete vršiti ovu službu. Duh koji će sići na vas, kojeg sam izmolio od Oca dat će vam svoje darove u obilju, raspaliti vam srce svojom ljubavlju prema vašim sposobnostima. Zbog toga budite spremni primiti toliki dar. Što više budete pripravni to ćete biti gorljiviji i bit će veća vaša želja za njegovim dolaskom, a Sveti Duh će se u većoj punini više darovati vašim dušama.»

Sve sam to govorio svojim apostolima da se raspale željom da prime Duha Svetoga, da postanu sposobni primiti puninu njegovih darova, da se distanciraju od ove sjetilne ljubavi koju su imali prema Meni. Moji su apostoli bili jako utješeni. Pitali su Me razne stvari, a Ja sam im uvijek s ljubavlju odgovarao. Imao sam samilosti prema njihovom neznanju i neupućenosti i sve ih više poticao.

Povjerenje u Mariju

Po mom odlasku oni bi išli mojoj predragoj Majci i govorili joj o mnogim stvarima, da sam im dao da mogu dijeliti sakrament pokore. Moja Majka je već sve znala i ona ih je poučavala te su skupa zahvaljivali Nebeskom Ocu u ime sve moje braće zbog dobročinstva sakramenta ispovijedi. Zatim je Marija govorila apostolima, učvršćivala ih u vjeri, poticala da žele dolazak Svetog Duha koji sam obećao. Rječito im je govorila o darovima Svetoga Duha i učincima koje će proizvesti u njihovim dušama. Majka je to govorila s toliko uzvišenosti jer je znala iz iskustva što Božanski Duh čini kada uđe u neko srce. Uistinu, njeno srce je bilo ispunjeno Svetim Duhom još od trenutka utjelovljenja.

Apostoli su bili jako raspaljeni željom zbog riječi moje Majke, a ona im je obećala da će moliti Oca za njih da se na njih izlije punina Svetoga Duha. Tako su moji apostoli odlazili utješeni i ohrabreni. Pomalo, koliko su se više učvršćivali u vjeri, više su sudjelovali u milosti i svjetlosti. Dopuštao sam da padnu sumnje kako bi još više spoznali istinitost Božanskih otajstava, da ono što sam činio odgovara istini. Kada su imali nedostatke, Ja sam ih prosvjetljivao i dao im da sve shvate u potpunoj istini, tako su sve više bili učvršćeni u vjeri. Uistinu, sve sumnje koje su se mogle javiti u njihovom duhu Ja sam razrješavao riječima i djelima, a djela koja sam činio među njima još su ih više učvršćivala u vjeri.

Čašćenje Marije

Kada su otišli od Marije govorili su međusobno o onome što su čuli od nje, zahvaljivali su i veličali njene kreposti i povlastice, i posebne darove koje su kod nje bili uočljivi. Govorili su skupa:

«Uistinu se može reći da je Ona velika Žena, dostojna Majka Mesije, našega Učitelja. Uistinu, u njoj su sve krjeposti, puna je milosti i mudrosti, sva je dobra, puna ljubavi i milosrđa. Ona je savršen uzor našega učitelja. Blažena ona i blago njoj, ali blago i nama što nas je zapala lijepa sreća da ju poznajemo, s njom se družimo i da nas poučava.»

Dok su tako govorili Petar je bio raspaljen te im je govorio:

«Trebamo svi skupa moliti našega Učitelja da je ostavi s nama kada On ode, da nam ne oduzme ovu veliku pomoć i utjehu. Trebamo Ga to više puta moliti.»

Ja sam imao razumijevanja za njihove ponovljene molbe jer su mislili da sam Ja kao oni, više su puta obećali, ali su često puta u tome imali nedostataka. Iako sam ih uvjeravao ponovno su se vraćali moliti Me za iste stvari, a Ja sam ih s uobičajenom vedrinom slušao, tješio i poticao da se ne boje, da ih neću lišiti ove utjehe pomoći i ohrabrenja.

U iščekivanju Svetoga Duha

Moji apostoli su se pripravljali na moj odlazak, prihvatili su to uz pomoć i milost Duha Svetoga kojeg sam im udijelio i darovao njihovim dušama. U njima se raspaljivala sve više želja da prime Duha Tješitelja. Apostoli su se ponovno sakupili, a Ja sam se ukazao i govorio im sa puno nježnosti i ljubavi:

«Vi vidite i shvaćate koliko vas ljubim. Ne nazivam vas slugama - iako sam Ja vaš Gospodin - nego prijateljima. Vama sam povjerio svoje tajne i svi ste vidjeli što sam činio kada sam bio s vama. Shvatite dakle veliko dobročinstvo koje sam vam učinio. Niste vi izabrali Mene, nego sam Ja izabrao vas, pozvao vas od svijeta da Me nasljedujete kako bi vas poslao da donosite plodove u svijetu, kako biste zadobili duše koje su zalutale i priveli ih u moj ovčinjak. Ono što ćete vi učiniti, činit će i mnogi drugi poslije vas dok bude trajalo vrijeme moje Crkve. Oni koji će to činiti u budućnosti nasljedujući vas trudit će se da zadobiju duše, jer će se mnogi obratiti po njihovim naporima za koje će biti nagrađeni vječnom nagradom. Radujte se vi koje sam izabrao za tako uzvišenu službu, koja je tako draga Ocu i koja vam donosi tolike zasluge. Ako budete sjedinjeni sa Mnom, moje će riječi ostati u vama. Vi ćete ih čuvati i vršiti. Kažem vam da sve što budete htjeli tražiti, bit će vam dano. Moj Otac vas ljubi, jer ste vi ljubili Mene i vjerovali Mi. I sve ono što budete pitali Oca u moje ime, dat će vam. Da, sve će vam dati moj Otac i shvatit ćete koliko vas ljubi i koliko ljubi Mene. Zbog Mene će vam udijeliti sve ono što Ga budete molili.»

Čuvši Me kako govorim apostoli su bili jako utješeni, ali su se ponovno žalostili i uznemiravali na misao da ću ih ubrzo ostaviti, te su Me ponovno molili da ih ne ostavim. Ja sam im odgovarao da se trebaju pripraviti da ostaju bez moje vidljive prisutnosti jer se kroz kratko vrijeme trebam vratiti Ocu koji Me poslao. Govorio sam:

«Vi djeco moja, sada ste žalosni. Vi ćete se žalostiti, ali ne uznemirujte se, vaša će se žalost preobratiti u radost. Nemojte se čuditi ako vidite da se svijet raduje, vi se trebate žalostiti iz samilosti, jer radost ovoga svijeta će se promijeniti u vječni plač. Vas će svijet smatrati nesretnima, ali neka vas to ne muči, jer vi ćete biti veliki i sretni u vječnosti, a svijet će biti nesretan, osuđen na vječne muke i neusporedive bijede. Vas će mrziti i progoniti u svijetu, ali znajte neće vam se ništa dogoditi. Radujte se tome jer svijet će se prema vama ponašati kako se ponašao prema Meni. Ne možete umišljati i tražiti da budete viši od Mene. Ja sam vaš Bog i Učitelj. Ako su Mene progonili i loše postupali u svijetu, vi trebate željeti da se tako ponašaju i prema vama jer tako ćete više nalikovati na Mene. Gledat ću vas s ljubavlju kao i moj Otac, jer će vidjeti da ste slični Meni. U svim patnjama i progonstvima koje ćete susresti u životu, sjetite se onoga što sam Ja trpio. Neka vas to potiče da radosno trpite, da budete sretni jer ćete tako nalikovati na Mene. Sve strpljivo trpite i podnosite s radošću kao što ste vidjeli da Ja trpim. Uistinu, trebate slijediti primjer koji sam vam dao, da ovaj svijet shvati da ste moji učenici i sljedbenici. Potičite se uzajamno i ljubite se kao što sam Ja ljubio vas. Po ovoj ljubavi će spoznati i shvatiti da ste moji učenici.»

Govorio sam to i mnoge druge stvari mojim apostolima i to više puta. Prilagođavao sam svoj govor njihovoj jednostavnosti i neupućenosti, a oni su Me pažljivo slušali. Čuvši to bili su prožeti ljubavlju i slašću mojih riječi, djelomično su se bojali da će trpjeti u svijetu nakon mog odlaska, ali Ja sam ih poticao govoreći:

«Vi ćete se žalostiti čuvši o progonstvima koje ćete morati podnositi, kako će vas svijet mrziti, ali ne bojte se. Sveti Duh kojeg sam vam obećao, dat će vam snagu na način da ćete se radovati u svojim progonstvima i mukama. Radosno idite na sudove govoriti, pred tiranina i neprijatelja moga imena i moje vjere. Vaše srce će se radovati i vaš duh će uživati trpeći mnoge klevete i uvrede Meni za ljubav i iz ljubavi prema mom imenu. Uistinu, Sveti Duh će govoriti preko vas. On će vam dati snagu i jakost na način da ćete činiti i govoriti bez ikakvog straha.»

Čuvši ovo apostoli su bili jako utješeni i osnaženi u srcu, a Ja sam otišao od njih. Vrijeme koje sam se zadržavao sa svojim apostolima, ma kako to bilo dugo, njima je izgledalo kao kratki trenutak. Toliko je bila velika utjeha koju su doživljavali slušajući moje riječi. Iako su Me pažljivo slušali bio im je važniji doživljaj utjehe koju su doživljavali

vidjevši Me i čuvši moje riječi. Bili su jako navezani na ove sjetilne utjehe. Nakon što sam ih ostavio, govorili su međusobno: *«Kako je brzo otišao naš Učitelj, što ćemo kada Ga više ne budemo imali s nama?»*

Ovim govorom zaboravljali su ono što sam im govorio, te su se žalostili na misao da će ostati bez moje vidljive prisutnosti. Iako sam ih više puta opominjao da se trebaju osloboditi ove sjetilne utjehe, oni su se vraćali na nju i razgovarali međusobno. Po ovim svojim razgovorima postali su još više navezani na tu utjehu, više su je željeli tj. željeli su da uvijek ostanem s njima. Ja sam kušao samilost prema njima, ponovno se vraćao, ukazivao im se, opominjao ih s puno ljubavi, pokazivao im u svemu veliku ljubav i strpljenje koje sam imao prema njima, kako bi oni to isto prakticirali prema bližnjemu i nasljedovali Mene.

Poslanje i vlast apostola

Jednom drugom zgodom moji apostoli su bili skupa te su raspravljali o onome što sam im kazao. Željeli su Me ponovno vidjeti i čuti moje riječi. Ukazao sam se, kao i obično stao među njih, pozdravio ih uobičajenim pozdravom mira, ponovno sam dahnuo na njih Duha Svetog i naložio da dijele sakrament krštenja, kada budu išli po svijetu i propovijedali Evanđelje svemu stvorenju. Kazao sam:

«Pođite u cijeli svijet, propovijedajte moje Evanđelje svakom stvorenju, krstite ih u ime Oca, Sina i Duha Svetoga i svi oni koji budu vjerovali i koji se krste bit će spašeni, a oni koji ne budu vjerovali propast će. Vidjet ćete mnoge znakove koji će pratiti one koji vjeruju, izgonit će đavle snagom moga imena, govorit će različite jezike, gazit će zmije tj. obraćat će grešnike svojim riječima. Iz njihovih duša će odstranjivati grijeh i ako popiju neki otrov neće im naškoditi, polagat će ruke na bolesnike i oni će ozdravljati. Sve to će činiti onaj koji bude imao vjere i koji bude vjerovao. Na početku moje Crkve potrebni su ovi znakovi i čudesa da bi se povećao broj vjernika, iako nikada neće nedostajati onih koji će činiti ovakva čudesa snagom moga imena kako bi na takav način posramili nevjernike. Kao što sam Ja sada vama udijelio krjepost i dar milosti da idete, krstite i obraćate svijet, isto tako vam dajem vlast da drugim službenicima koje ćete zarediti stavljajući na njih vaše ruke zazivajući Svetoga Duha, udijelite vlast da čine ono što sam vama zapovjedio. Dajem vam sada ovu ovlast.»

Apostoli su se jako čudili, ali Ja sam nastavio govoriti: *«Nemojte se čuditi što malo shvaćate ovo što vam govorim. Kada budete primili Duha Tješitelja sve ćete shvatiti i bit ćete sposobni sve razumjeti. Duh Sveti će vam dati svoje darove, bit ćete ispunjeni mudrošću, znanjem i svim drugim darovima. Tada ćete sve dobro shvatiti što sam vas učio i što sam vam govorio. Duh Sveti će vam jasno dati da shvatite milosti koje sam vam, a koje sada ne shvaćate. Shvatit ćete sva otajstva i sve sakramente o kojima sam vas poučavao i način kako ćete ih trebati vršiti i udjeljivati. Ostajem još malo s vama, ne žalostite se zbog mog odlaska, Duh Sveti će vas utješiti. Radovati će se vaše srce radošću koju vam nitko neće moći oduzeti. Kada vas budu mrzili, progonili, bičevali neće vas tada ostaviti doživljaj užitka koji vam daruje Božanski Duh. Nemojte se žalostiti moji dragi učenici zbog mog odlaska, jer ako Ja ne odem nećete primiti Duha Svetoga.»*

Hrabrio sam apostole obećanjima koje sam im davao, ali misao na moj odlazak ih je žalostila te su plakali i gledali Me sa zabrinutošću. Nisu se mogli nasititi gledati Me. Iako sam im toliko toga govorio da ih utješim ipak su bili jako vezani u ljubavi uz moju osobu. Nisu mogli prihvatiti da će biti bez Mene. Davao sam im milost da nadvladaju tu poteškoću, ali njihova ljudska narav je bila jako osjetljiva na gubitak onoga što su toliko ljubili i toliko vremena posjedovali. Imao sam samilosti prema njima i nisam propuštao ići k njima, tješim ih i učim. Više puta sam ponavljao iste riječi da se utisnu u njihov duh. Uistinu, bili su

nesposobni za bilo kakav utisak zbog velike žalosti koju su doživljavali na misao o mom odlasku.

Tada sam već bio potpuno blažen i nisam bio podložan patnji i muci, protivno i Ja bih bio ožalošćen vidjevši žalost mojih apostola koje sam jako ljubio i imao samilosti prema njima. Ali trebali su trpjeti ovu patnju i distancirati se od ove utjehe kako bi postali sposobni primiti Duha Svetoga. Stavili su svu svoju utjehu i ljubav u želju da Me imaju u mojoj ljudskoj naravi, nisu žudili za drugim osim da budu sa Mnom i da budu u mojoj vidljivoj prisutnosti.

Trebalo je da budu pročišćeni u svojim ljubavima i željama, jer su ljubili svoju utjehu više nego moju slavu, više svoj doživljaj nego moj. Zato je bilo potrebno da ih ostavim da se toga oslobode i usavrše u svojoj ljubavi. Sve sam im to govorio, ali oni su bili neutješni iako će to prihvatiti uz pomoć Božje milosti, kao što ćeš čuti. Nakon što sam ih utješio i poučavao, ostavio sam ih. Kada sam nestajao ispred njihovih očiju osjećao sam kako im se kida srce, na poseban način Petru više nego svima drugima koji je bio jako navezan na Mene i htio uvijek biti u mom društvu. Kada su ostali sami, tješili su se riječima obećanja koja sam im davao i milošću koju sam im udijelio. Nema duha koji može shvatiti koliko veliku bol su doživljavali moji apostoli, kada su trebali ostati bez moje osobe na vidljiv način. Nitko drugi nije uživao toliku bliskost i toliko vremena provodio sa Mnom, uživao moje milosti i slušao moje riječi kao oni. Samo moja Majka je to shvaćala jer je to uživala više od njih. Zbog toga je imala veliku samilost prema njima, tješila ih je i poticala riječima kao dobra majka svoju djecu, a oni su često na takav način bili utješeni.

Ukazivanje učenicima

Drugi moji učenici su međusobno razgovarali o mom uskrsnuću, jer se proširila vijest da sam se nekima ukazao te su Me željeli vidjeti. Ukazao sam se tada i njima s uobičajenim pozdravom mira. Njihovo srce ispunilo se radošću kada su Me vidjeli, prepoznali su Me i klanjali Mi se. Govorio sam im s puno ljubavi, poučavao, prisjećajući ih na sve što sam im govorio tijekom mog propovijedanja kako bi ih još više učvrstio u vjeri u moje uskrsnuće. Velika je bila utjeha koju su doživljavali ovi moji učenici, kada su Me vidjeli i slušali moje riječi. Ukazivao sam im se i objavljivao da kroz kratko vrijeme trebam ići Ocu, govorio sam: *«Znajte moji učenici da se trebam vratiti Ocu koji Me poslao i još malo vremena bit ću s vama.»*

Na ove riječi učenici su se jako žalostili, jer su Me jako ljubili. Ja sam ih tješio govoreći:

«Nemojte se žalostiti čuvši da vas trebam ostaviti jer nakon mog odlaska poslat ću vam Duha Tješitelja kao što sam to obećao apostolima. Vi ćete se s njima združiti i primit ćete Duha Svetoga, srazmjerno vašoj pripravnosti. Zbog toga pripravite se da primite Duha Svetoga gorljivim željama. Ustrajno molite Nebeskog Oca, Duh će vas raspaliti svojom ljubavlju, prosvijetliti i svjedočit ćete za Mene. Nadahnjivat će vam sve ono što sam vam govorio i poučavao, učvrstit će vas u vjeri, dat će vam snage, tješit će vas, oduzeti vam svaki strah koji vas sada muči. Vi ćete spremno ispovijedati moje Ime pred svim neprijateljima moje vjere.»

Pažljivo su Me slušali, a radost njihova srca je bila velika zbog slasti mojih riječi koje su ih prožimale. Neki su plakali zbog utjehe, nisu se mogli nasititi gledati Me, Ja sam ih prosvjetljivao da Me što jasnije i bolje upoznaju. Nakon što sam ih poučio i učvrstio u vjeri u moje uskrsnuće, ostavio sam ih. Oni su odmah pošli mojim apostolima i govorili im o ukazanju. Međusobno govoreći još više su se učvršćivali u istini, odagnali su svaku sumnju iz

svog duha. Što se više približavalo vrijeme moga odlaska s ovoga svijeta Ocu, oni su se još više učvršćivali u vjeri. Ja sam im izmolio mnoge milosti od Oca, jer odlazeći sa ovog svijeta htio sam da moji apostoli i učenici budu učvršćeni u istini moga uskrsnuća. Zbog toga sam se neprestano ukazivao, zadržavao s njima, podučavao ih, tješio i poticao.

Koliko sam se više zadržavao s njima, toliko je više rasla njihova vjera i sigurnost u moje uskrsnuće. Sve vrijeme koje sam se zadržavao na zemlji nakon moga uskrsnuća neprestano sam zahvaljivao Ocu u ime cijelog ljudskog roda, prikazivao svoje zasluge, zadobio mnoge milosti svoj mojoj braći. Često sam slavio Boga skupa sa mojom predragom Majkom i uz korove svetih koji su izašli iz limba, koje sam vodio sa sobom. Svi smo skupa slavili Nebeskog Oca kao što sam to prije kazao.

Otac je jako uživao u tome da bude hvaljen, čašćen i slavljen od svojih stvorenja na tako uzvišen način po mojoj ljudskoj naravi koja je bila sjedinjena sa Božanstvom, zajedno sa mojom predragom Majkom i onima koji su bili blaženi. Oni su uživali gledajući moju ljudsku narav kakva je bila sama u sebi, tj. otvoreno i izravno iako su bili sa Mnom na zemlji. Uživali su blaženo viđenje, bili su blaženi i naslađivali su se mojom osobom.

Sedmo poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao svojoj presvetoj Majci i objavio joj da je došlo vrijeme njegovog slavnog uzašašća. Slično je učinio i sa svojim apostolima i ono što ih je poučavao

Želja za uzašašćem na nebo

Približavao se dan koji je moj Božanski Otac odredio za moje slavno uzašašće na nebo. Ja sam poučavao apostole o tome što trebaju činiti nakon moga uzašašća. Oni su već bili sigurni u istinitost moga uskrsnuća zbog mnogih ukazanja njima i zbog onoga što sam činio da ih učvrstim u istini. Nije preostalo drugo nego da odem sa ovoga svijeta i vratim se svome Ocu kako bi u potpunosti zaposjeo onu slavu koju sam zadobio u svijetu i nikada je više ne ostavim nego je uživam kroz svu vječnost.

Nebeski Otac Me želio vidjeti sa svoje desne strane u posjedu slavu koju sam zadobio. Svi anđeli su željeli vidjeti njihovog Kralja na prijestolju kako bi Mu se klanjali i iskazivali svu potrebnu čast. I duše blaženika su Me željele vidjeti i biti ustoličene na njihovim mjestima. Želio sam vršiti volju Nebeskog Oca i poslati Svetog Duha na moje apostole da budu još više utvrđeni u vjeri, da ih Duh Sveti ispuni darovima svete ljubavi, da idu propovijedati moje Evanđelje i obraćati svijet. Imao sam veliku želju da svatko uživa plodove ljudskog otkupljenja.

Priopćenje Majci

Ponovno sam se ukazao mojoj predragoj Majci i objavio ove moje želje. Kazao sam joj da je došlo vrijeme kad se trebam vratiti Ocu kako bi zaposjeo slavu koju sam već posjedovao po svome Božanstvu, ali sam je i zadobio zauvijek u svojoj ljudskoj naravi živeći na ovome svijetu i trpeći ono što je ona vidjela. Objavio sam to mojoj predragoj Majci, a ona je kleknula i klanjala se Božjoj volji, jako se radovala vidjevši da je došlo vrijeme moje uzvišene proslave. Pristala je ostati na zemlji za dobro Crkve koja se rađa i da tješi moje apostole, učenike i sve druge vjernike. Zbog ovog njenog suobličenja Božjoj volji, pristajanja da ostane na zemlji dok Ja budem na nebu, porasla je u novoj milost i povećale su se njene zasluge, te je postajala još draža Nebeskom Ocu. Sjedinjena sa Mnom slavila je, veličala Nebeskog Oca, zahvaljivala za milosti u ime cijelog ljudskog roda i dobročinstava koje sam

učinio ostavljajući nju na zemlji za utjehu vjernicima. Moj Otac je jako uživao u ovim pohvalama i zahvalama te ju je ispunjao još većim milostima.

Na kraju Božanskih pohvala s velikom ljubavlju i nježnosti kao najdraži Sin razgovarao sam s Majkom. Ponovno sam mojoj Majci preporučio cijelu Crkvu tj. sve one koji će vjerovati u Mene i koji će veličati moje Ime i prihvatiti vjeru koju će moji apostoli propovijedati. Ponovno sam je poučavao o onome što treba činiti za dobročinstvo vjernika i uvjeravao je da ćemo je Otac i Ja tako rado motriti s neba i s toliko ljubavi tako da će biti sjedinjena s nama na uzvišen način kao da je već u slavi, iako će živjeti na zemlji. Ona će biti naša radost, a Mi ćemo u njenom srcu imati svoje boravište. Uz sve to sam uvjeravao moju Majku i kazao da će sve što bude tražila zadobiti, budući da je ona stvorenje sa povlasticama višim od bilo kojeg drugog stvorenja, izabrana od nas da bude Kraljica neba i zemlje, te da ćemo joj dati našu vlast i uvijek je ispunjavati novim milostima i darovima. Govorio sam:

«Ti, o predraga moja Majko boravit ćeš na zemlji, ali tvoj će duh boraviti u visinama neba, razgovarat ćeš s nama. Ja ću ti se često ukazati sjedeći na prijestolju s desna Ocu i uživat ćeš blaženo viđenje. Moli sve što hoćeš, jer ću ti sve udijeliti. Ti si uvijek bila sjedinjenja s voljom Nebeskog Oca i On će sve učiniti što bude tebi milo i što budeš molila. Raduj se, budući ćemo mi koji smo u uzvišenosti prijestolja imati na zemlji jedno stvorenje, koje će biti tolika naša milina i u kojoj ćemo imati svu svoju radost.»

Na ove riječi, Marija vidjevši svoje ništavilo se ponizivala. Iskazivala je svu slavu Bogu i molila Me da zahvalim u njeno ime Ocu koji ju je tako uzvišeno ispunio milošću. Klanjala se mojoj ljudskoj naravi koja je bila sjedinjena s Božanstvom, činila je sve čine zahvalnosti zbog svega što je njoj bilo udijeljeno i ponovno zahvaljivala Ocu za sve milosti i čudesna djela koja je učinio u Meni. Zadržao sam se neko vrijeme s Majkom u svetim razgovorima punim ljubavi, dopustio sam joj da poljubi moje svete rane. Ona je bila kao opijena, utješena, osnažena, spremna biti lišena moje prisutnosti na zemlji. Tom prigodom prakticirala je tako uzvišene kreposti koje su vlastite Majci Sina Božjega. Nakon što sam dopustio Mariji da uživa neko vrijeme potoke Božjih utjeha i slasti kad se povratila svojim sjetilima ponovno sam joj preporučio svoju Crkvu i otišao od nje kako bi pohodio apostole. Ostavio sam je uz puninu moga blagoslova. Ona Me je ponizno molila za sebe i svu svoju posvojenu djecu i tako dobrohotno vršila službu Majke u ljubavi prema svima. Uvijek je molila i za svakoga ponaosob milost, tako je nasljedovala Mene. Uistinu, dok sam živio na zemlji uvijek sam molio milosti Nebeskoga Oca za svu moju braću skupa i svakoga ponaosob prema potrebama koje sam vidio da imaju. A to je činila i moja predraga Majka tijekom cijelog vremena koje je živjela na zemlji. Okoristila se Božjom velikodušnošću prema njoj i prema svojoj posvojenoj djeci. Ona ih je sve ljubila i za sve molila ne isključujući nikoga iz svoje majčinske ljubavi.

Ponovno među svojima

Nakon što sam otišao od Majke, pohodio sam apostole koji su upravo jeli. Međusobno su razgovarali o mojoj prisutnosti u svijetu, mom odlasku u nebu kako sam im prije objavio. Oni su se jako žalostili na misao da će ostati bez moje vidljive prisutnosti. Htjeli su razgovarati o mom uskrsnuću, neki su se kolebali u vjeri, jer su bili još uznemireni i nepostojani.

Ja sam im se u tom trenutku ukazao, pozdravio ih pozdravom mira, opomenuo zbog njihove nevjere, zbog tvrdoće srca i sumnji o onome što sam im jasno kazao što su vidjeli i čuli. Moje su riječi prožimale njihova srca, ponovno su se vratili k sebi, pokajali zbog nepostojanosti i malovjernosti, ispričavali su se i molili da im oprostim. Govorio sam im s

puno ljubavi, ponovno ih poučavao, ponovno govorio ono što sam im već puno puta kazao. Za vrijeme ovoga govora postajali su postojaniji u vjeri i Ja sam im zadobio mnoge milosti od Oca. Ponovno sam im govorio o svetim sakramentima, poučavao ih o načinu kako trebaju obavljati sakramente. Objavio sam im da je došlo vrijeme kada sam se trebao vratiti Ocu koji Me poslao. Na ove riječi bili su jako žalosni, jako su plakali, bili su neutješni. Tješio sam ih obećanjem Duha Svetoga i govorio:

«Nemojte se žalostiti moji predragi apostoli jer odlazim od vas. Vratit ću se uskoro s Duhom Tješiteljem kojeg ću izmoliti od Oca, jer ovaj Duh istine sjedinjen sa Mnom po Božanstvu u Meni, jedna je stvar sa Mnom. Otac i Duh Sveti su sjedinjeni sa Mnom. Uistinu, budući da smo Mi tri različite Božanske osobe ipak smo samo jedan Bog i kada na vas siđe Duh Sveti, bit ću tu i Ja i Otac. Zbog toga se radujte, ubrzo ću sići na vas kako bih vas utješio. Bit ću na uzvišenosti moga prijestolja bez da ga ostavim, a bit ću istovremeno i s vama.»

Na ove riječi oni su se jako obradovali, postojano su vjerovali u ono što sam govorio. A Ja sam izmolio kod Nebeskog Oca vjeru koja im je bila potrebna. U prošlosti sam dopustio nedostatke u njihovoj vjeri, samo zato da bi ih još više učvrstio. Konačno su bili utješeni, postojani i sigurni te sam ih uvjeravao da će biti ispunjeni neizrecivom radošću u svojim srcima govoreći:

«Ako se vi sada toliko žalite zbog mog odlaska, ubrzo ćete biti ispunjeni radošću. Ova radost bit će postojana i trajna, neće napustiti vaša srca, nitko vam je neće moći oduzeti, jer će vaša srca biti puna Božanskog duha i on će posjedovati vašu nutrinu.»

Jako su uživali u obećanjima koje sam im davao, smatrali su ta obećanja sigurnim jer sam im već izmolio dar vjere. Svi su tako bili utješeni i govorili Mi koliko Me ljube jer sam milosrdan prema njima, ali su se žalostili zbog mog odlaska.

Petrov primat

Uživao sam u ljubavi njihovih srdaca, na poseban način u ljubavi sv. Petra koji je gorio iz ljubavi prema Meni. Zbog toga sam ga pitao da li Me ljubi više nego drugi. On je kazao da Me jako ljubi. Tri puta sam ga pitao isto pitanje kako bih čuo postojanost odgovora. Svaki puta sam mu zapovjedio da pase moje ovce i jaganjce i učinio ga glavom moje Crkve. Tražio sam od njega ovu ispovijed u ljubavi, kako bi mu pokazao da, ako sam njega odredio da bude glava svima, treba imati više ljubavi prema Meni kako bi vršio svoju službu i gorljivošću pribavio slavu i čast Nebeskom Ocu, zadobio spasenje duša koje su mu povjerene. Uistinu, Petar je bio zbunjen jer sam ga više puta pitao nego druge da li Me ljubi. Odgovorio je:

„Ti znaš moj Gospodine da Te ljubim“, te je ispovjedio da sam njegov Bog i Gospodin. Tada sam svima održao govor o ulozi glave moje Crkve koju sam povjerio Petru kako bi ga svi kao takvog prihvatili i priznali. Apostoli su bili zadovoljni onim što sam im naložio. Petar prosvijetljen od Oca prepoznao je uzvišenost službe koju je dobio te se ponizio, smatrajući se nedostojnim. Prihvatio je službu kako bi vršio Božju volju, jer je jasno shvaćao moje riječi po Božjem svjetlu koje mu je Otac dao. Nije se uzoholio nego se odmah jako ponizio i svi su se radovali, prakticirali su zapovijed bratske ljubavi koju sam im dao, te su uživali u uzvišenju brata i druga pokazujući se spremnima da mu se podlože.

Obećanje prisutnosti Majke

Kako bi ih još više utješio, ponovno sam ih uvjeravao da ću im ostaviti moju Majku da ih tješi i jača. Svima sam zapovjedio da se u svim svojim sumnjama utječu njoj kao i svim stvarima koje trebaju činiti, jer je ona bila prijestolje mudrosti, savršena, ispunjena svim milostima. Rekao sam da je trebaju smatrati kao živom slikom moje osobe. Kazao sam:

«Ona će biti vaša učiteljica, tješiteljica, odvjetnica kod Mene. Neka vas ona savjetuje i bit ćete poučeni, potaknuti. Smatrajte je nebeskim darom jer je ona Kraljica neba, jer je moja Majka kojoj trebate iskazivati čašćenje i biti poslušni. Kako se budete ponašali prema njoj, uzimat ću da se tako ponašate prema Meni. Znajte da vas ona ljubi majčinskom ljubavlju i jako se trudi kod Mene i Oca za vašu korist. Zbog toga odgovarajte na njenu majčinsku ljubav, pokažite se kao poslušna djeca. Ne govorim vam o njenim krepostima jer ih je svatko od vas već spoznao. Ona je jako draga mome Ocu, Meni i Duhu Svetom do te mjere da to vaš duh ne može shvatiti. Dosta je reći da se vječna Riječ utjelovila u njenom prečistom krilu po Duhu Svetom. Zbog toga vam ponovno kažem da je častite s velikom ljubavlju i čuvate, da u svemu budete podložni njoj kao mojoj pravoj Majci. Koliko milosti ste po njoj primili i koliko ćete još primiti. Propovijedajte cijelom svijetu njeno Božansko majčinstvo i cjelovito djevičanstvo.»

Apostoli, čuvši pohvale Majke Božje bili su utješeni. U njima je rasla sinovska ljubav i veliko poštovanje prema Mariji. Svi su Mi zahvaljivali, jer sam je ostavio na zemlji za njihovo dobročinstvo i utjehu. Ova sigurnost da će imati sa sobom moju predragu Majku jako je ublažila njihovu žalost, koju su osjećali pri razmišljanju da će ostati bez moje vidljive prisutnosti.

Saopćenje učenicima

Pošto sam ih utješio, zapovjedio sam im da se svi skupe u cenakulu, u dvorani zadnje večere gdje će biti moja predraga Majka i svi učenici u određeno vrijeme. Tamo ću održati zadnji govor i zatim ih povesti na brdo odakle ću uzaći u nebo. Tada sam ih pustio da idu potražiti ostale učenike i njima sam zapovjedio da dođu na isto mjesto kako bi čuli moj zadnji govor. Ponovno sam se ukazao gorljivoj Mariji Magdaleni i zadnji puta, dopustio joj u slobodi da izlije svoju ljubav prema Meni. Tješio sam je, ponovno poučavao što treba činiti nakon moga uzašašća, iskazivao sam joj mnoge znakove ljubavi kojom sam je ljubio i zahvalnosti što je toliko puta primila u kuću Mene i moje apostole, dok sam živio na zemlji. Magdalena je neutješno plakala jer je trebala ostati bez utjehe da Me prima tijekom mojih čestih pohoda dok sam živio na zemlji, ali Ja sam je tješio obećanjem Duha Svetoga koji će sići i na nju te sam joj zapovjedio da bude u cenakulu u društvu moje predrage Majke.

Nakon što sam je utješio otišao sam od nje. Isto sam učinio i s Lazarom, njenim bratom i Martom, njenom sestrom i svim drugim učenicima. Tješio sam ih i zapovjedio da idu u cenakul kako bi slušali moj zadnji govor i kako bi Me svi vidjeli kako odlazim u nebo. Htio sam da se saberu svi moji apostoli i učenici kod moga uzašašća jer je to bilo potrebno, kako bi bili učvršćeni u vjeri i istinitost onoga što sam im objavljivao, da svi budu svjedoci i očevici kao što sam se svima ukazivao nakon uskrsnuća u mnogim ukazanjima, kako bi ono što su vidjeli, čuli, ono što sam činio i poučavao propovijedali tijekom naviještanja Evanđelja.

Opraštanje od Majke

Kada sam sve učvrstio u vjeri i utješio ih riječima i obećanjima da ću poslati Svetog Duha, vratio sam se svojoj predragoj Majci i govorio joj sve što sam učinio, kako sam učvrstio u vjeri moje apostole i učenike te sam joj ih sve preporučio. Opraštajući se od nje dopustio sam joj da ponovno uživa blagost moga duha i ljubi moje svete rane. Razgovor koji smo vodili bio je dug i ona Mi je dugo zahvaljivala zbog onoga što sam učinio za nju i učinio je dionicom službe koju sam njoj udijelio. Ona se uistinu pokazala kao dobra Majka prepuna ljubavi. Puno sam je hvalio, skupa s njom slavio Nebeskog Oca, a ona je uvijek bila ispunjena novim milostima i darovima. Govorio sam joj ono što slijedi nakon moga uzašašća i ono što Mi preostaje učiniti prije odlaska u nebo tj. kako kanim održati govor mojim apostolima i učenicima na kojem treba biti prisutna i ona. Ostavio sam je blagoslivljajući je, moleći za nju obilne milosti i blagoslove Oca. Ona je bila sve više ispunjena milošću i drugim darovima, uživala je vidjevši kako je uvijek ispunjena novim milostima i uvijek je bila zahvalna za te velike izljeve milosti na koje se samo ponizivala.

Osmo poglavlje: Kako se Sin Božji ukazao svojim apostolima i učenicima u prisutnosti svoje Majke i zadnji govor koji je održavao prije nego što je uzašao na nebo s Maslinske gore

Sa svojima

Moji apostoli i učenici su se sabrali sa mojom predragom Majkom i pobožnim ženama. Razgovarali su o mom odlasku sa ovoga svijeta Ocu, kao što sam svima objavio. Bili su ožalošćeni zbog mog odlaska, a moja predraga Majka ih je tješila, poticala, govorila im majčinskom ljubavlju. Ukazao sam se među njima pored moje Majke, pozdravio ih uobičajenim pozdravom mira. Svi su bili utješeni zbog moje prisutnosti i pažljivi na moje riječi. Svatko Me gledao s velikom ljubavlju i svi su se žalostili što će ostati bez moje prisutnosti, na poseban način moji apostoli koje sam jako ljubio.

Zadnji govor

Rekao sam im da je došao čas mog odlaska, da se ne žaloste jer ću se brzo vratiti i utješiti po Svetom Duhu Tješitelju. Rekao sam da se nakon moga uzašašća vrate u cenakul da budu ujedinjeni u molitvi čekajući dolazak Duha Svetoga, kojega ću poslati nakon mog uzašašća na nebo, kojega ću za njih izmoliti od Nebeskoga Oca, te da oni svi skupa trebaju za to moliti i to željeti. Poučavao sam ih što trebaju činiti, govorio što će im se dogoditi u budućnosti, poticao sam ih da se ne boje, a Ja ću zauvijek biti njihov zagovornik kod Oca. Govorio sam:

«Ne bojte se jer idem kod vašeg i mog Oca. Trebate se tome radovati, ako Me uistinu ljubite. Uistinu, idem zaposjesti slavu koja Mi pripada na nebu s desne strane Očeve, a vi se možete nadati da ću vam sve isprositi. Vjerujte, idem vam pripraviti mjesto, imajte povjerenja u moju dobrotu koju ste kušali dok sam bio s vama. Dizat će se vlastodršci ove zemlje protiv vas, ali ne bojte se neće vam moći naškoditi jer Ja ću uvijek biti s vama. Sjetite se da uvijek prakticirate krjeposti koje sam vas poučavao dok sam bio s vama.

Sve podnosite i trpite strpljivo, tako ćete posjedovati vaše duše, i nitko vam neće moći oduzeti iz vaših duša Božju milost. Dok sam bio s vama puno toga sam vam govorio, a mnogo toga se sada ne sjećate, ali Duh Sveti kada siđe na vas podsjećat će vas na sve i on će jasno svjedočiti za Mene. Vi ćete tada jasnije shvaćati i ljubit ćete Me savršenije. Sada vam

ponovno nalažem zapovijed bratske ljubavi. Ljubite se uzajamno, jer će vas po tome svi prepoznati kao moje učenike i među vama će kraljevati mir i uzajamna ljubav.

Ponavljam, molite Oca sve što želite i zadobit ćete u moje Ime. Moj Otac vas ljubi jer vi ljubite Mene i Meni ste vjerovali. Budući vas Otac ljubi velike utjehe će ispuniti vaše srce. Ako vas Otac ljubi ničega se ne bojte, budući ste ljubljeni od Boga koji sve može i brine se za vas. Radujte se i odbacite svaki strah jer iako odlazim neću vas ostaviti siročadima. Otac se brine za vas i jako vas ljubi, a vi se trudite da u svim svojim djelima slavite i častite Oca. Daruje vam moj mir, nije to mir ovoga svijeta tj. lažni mir nego moj pravi istinski mir, mir koji će radovati vaša srca i ispunjavati vaše duše utjehom. Taj mir koji vam ostavljam neka kraljuje uvijek među vama. To je mir i sjedinjenje koje ćete imati sa Mnom i Ocem jer će Duh Sveti biti u vama, koji je sjedinjen sa Mnom i Ocem jer Mi smo nerazdjeljivi.»

Zatim su Mi postavili neka pitanja. Ja sam imao samilosti prema njihovim slabostima te sam odgovarao s uobičajenom ljubavlju, ponovno ih poučavajući podsjećajući ih da trebaju čuvati moje riječi u svojim srcima i duhu. Govorio sam samo o Božanskim stvarima i krjepostima koje su trebali prakticirati, a oni su mislili na stvari ove zemlje jer su bili slabi i njihova krjepost još nije bila pročišćena kao što će to biti nakon silaska Duha Svetoga. Iako su pokazivali ljubav prema Meni ta ljubav je bila još odveć zemaljska, prožeta sebeljubljem. Zbog toga sam im govorio:

«Tko Mene ljubi čuva moje riječi, ljubi ga i Otac moj i Mi ulazimo u njegovu dušu i tamo boravimo po milosti i ljubavi. Mi uživamo boraviti u takvim dušama. Tko Me uistinu ljubi, čini ono što sam ga Ja poučavao i zapovjedio. Mi ga jako ljubimo te ćemo Ja, Otac i Duh Sveti boraviti u srcima ovih vjernika. Vi jako malo shvaćate od onoga što vam kažem, ali Duh istine će vam pomoći da sve jasno shvatite.»

Apostoli su Me pažljivo slušali s obzirom da je došao čas koji je moj Otac odredio za slavno uzašašće u nebo. Pozdravio sam sinovskom ljubavlju moju predragu Majku i otišao sve blagoslivljajući. Zapovjedio sam im da dođu na Goru gdje će vidjeti kako uzlazim u nebo i gdje će primiti obilni blagoslov. Uputili su se na Goru gdje sam i Ja pošao. Ponovno sam molio Nebeskog Oca da im udijeli svoj očinski blagoslov kada Ja uziđem na nebo.

Deveto poglavlje: Kako Sin Božji uzlazi na nebo četrdeset dana nakon svoga uskrsnuća te što se dogodilo nakon njegovog uzašašća

Na Maslinskoj gori

Na gori gdje je došla moja predraga Majka te moji učenici i apostoli ukazao sam se lebdeći u zraku uzvišenog lika, vedar više nego uobičajeno. Svi su se divili i bili jako utješeni gledajući Me s velikom ljubavlju. Osjećali su i žalost misleći kako je to zadnji puta što Me vide među sobom. Ja sam ih gledao s ljubavlju i samilosti zbog njihovih muka i utisnuo u njihov duh jasnu spoznaju o mojoj osobi. Udijelio sam im utjehu koja je u njima ublažavala bol koju su osjećali zbog mog odlaska.

Isusova molitva

Molio sam Oca i preporučio Mu ovo malo stado, podigao oči prema nebu i kazao: *«Oče moj, Ja sam objavio tvoje ime ljudima koje si Mi dao. Sada Te molim za njih, ne molim Te za svijet koji nije htio prepoznati Mene kao tvog istinskog Sina. Sada se vraćam Tebi. Udijeli, Oče onu slavu koju sam imao kod Tebe prije nego što je svijet postojao. Sada podižem ruke i sve blagoslivljam svojim blagoslovom, poprati i Ti svojim blagoslovom i utješi ove moje drage učenike koje sada ostavljam i vraćam se k Tebi.»*

Slavno uzašašće

Nakon što sam to kazao sve sam ih blagoslovio, ne samo njih nego i one koji će vjerovati u Mene i činiti ono što sam želio i poučavao. Dok sam ih blagoslivljao sve sam ih gledao, na poseban način moju predragu Majku koja me svojim duhom slijedila. Ona je bila motrila moju proslavu i slavu koje su činili u nebu povodom moga uzašašća. Ona je vidjela kor duša koje su bile sa Mnom, koje su Me slijedile nakon moga uskrsnuća.

Nakon blagoslova počeo sam se snagom svoje vlastite moći podizati od zemlje prema visinama. Svi su Me gledali i plakali vidjevši kako odlazim na nebo. Plakali su jer su Me gubili, ali i zbog utjehe koju su doživljavali koju sam im izmolio kod Nebeskog Oca. Slijedili su Me svojim pogledom, još više svojim srcima i ljubavlju. Kada sam se jako uzdigao i kada su se trebala otvoriti vječna vrata kako bih slavno uzašao u nebo i sjeo na kraljevsko prijestolje, Otac je poslao jedan oblak koji Me zaklonio pogledu apostola i više Me nisu vidjeli. Kada su vidjeli da sam zaklonjen oblakom gledali su gore s nadom da će Me još vidjeti. Kada sam došao do uzvišenog neba, Otac je naložio anđelima da opomenu moje apostole da ne gledaju više u nebo, jer Isus kojega su vidjeli kako uzlazi u nebo, je već ušao u nebo, i On će se vratiti na prijestolju svoje slave i uzvišenosti kao sudac svijeta.

Povratak u dvoranu posljednje večere

Apostoli, čuvši ove riječi, nisu se više nadali da će Me vidjeti tjelesnim očima te su se obratili mojoj Majci koja ih je tješila i potaknula, jer su svi bili kao van sebe vidjevši da su ostali bez Mene, predmeta svoje ljubavi, bez nade da će Me vidjeti među sobom. Majka se neko vrijeme ovdje zadržala, prisjetila se na moje riječi da svi trebaju ići u Jeruzalem i čekati silazak Duha Tješitelja kojeg sam obećao poslati nakon svoga uzašašća. Svi su se vratili u Jeruzalem. Pobožne žene pratile su moju Majku i jedanaest apostola, svi su skupa ušli u dvoranu zadnje večere. Ubrzo nakon toga tu su se sakupili i drugi učenici.

S Marijom u cenakulu

Svi su čekali i žarko željeli silazak Duha Svetoga. Provodili su vrijeme u svetim razgovorima, gorućim željama da siđe obećani Duh. Savjetujući se sa mojom Majkom izabrali su drugog apostola da zauzme mjesto mog izdajnika. Kocka je pala na Matiju. Majka je sve tješila, poticala, raspaljivala gorljivošću svojih riječi. Isto ih je podsjećala na sigurna obećanja koja sam im dao da ću biti s njima do svršetka svijeta u Presvetom sakramentu. Jako uzvišeno je govorila o ovom Božanskom sakramentu jer je već bila opijena ljubavlju i raspaljena zahvalnošću za toliki dar. Moji apostoli i drugi učenici su gorjeli ljubavlju slušajući govor o Presvetom sakramentu i bili su zahvalni za to veliko dobročinstvo koje sam im iskazao. Razgovarali su o svim djelima koja sam učinio te su se raspaljivali ljubavlju i pripravljali da prime Duha Svetoga.

Deseto poglavlje: Kako je Sin Božji slavno uzašao na nebo i kako je s desna Ocu te što je On činio za dobrobit ljudi i što su činili anđeoski korovi prema svome Kralju i Gospodinu

Slavni Isusov ulazak u nebo

O ovome otajstvu ću ti kazati prema tvojim sposobnostima da na neki način shvatiš proslavu koja se dogodila u nebu zbog mog svečanog ulaska i uzvišenja. Ljudski duh nije sposoban shvatiti kako je to uistinu bilo. Trebaš znati, kako sam se približavao u nebu su se otvorila vrata vječnosti koja su bila zatvorena, jer nitko nije mogao tamo ući. Sada uzlazeći u nebo slavan i pobjedonosan sa sobom sam vodio duše pravednika, patrijarha i proroka koji su bili u čistilištu, te su se otvorila vječna vrata, došli su anđeoski korovi da Me dočekaju kao svoga Kralja. Pjevali su moje pobjede i proslave.

Ako su slavili dok sam Ja u obliku ljudskog tijela ulazio u ovaj svijet možeš samo zamisliti pohvale, himne i slavu koju su iskazivali povodom mog slavnog povratka u nebo. Svi su Me slijedili do prijestolja Nebeskog Oca. Pjevali su uzvišene pohvale i slave. Cijelo nebo je odjekivalo radošću kakve nikada prije nije bilo u prošlosti. Svi nebeski korovi su kušali veliku radost koju prije toga nikada nisu iskusili.

Nebeski Otac je tijekom moje svečane proslave dao svima da uživaju neizrecivu radost kako bi iskazao svoj užitak zbog mog ulaska u nebo i zbog mojih pobjeda na zemlji. Svi nebeski korovi su se divili vidjevši izljeve uzvišenosti koje je pokazivao Nebeski Otac s tolikom velikodušnošću, Mene činio dionikom toga i tolike slave i radosti te i njih učinio dionikom svega toga. Na divan način je pokazao uzvišenost svojih Božanskih savršenstava.

Kod Oca

Uz tolike slave i pohvale došao sam do prijestolja Nebeskog Oca. Činio sam čine zahvalnosti kao Bog Njemu jednak, uživao beskrajnu radost koja je bila među nama, iako smo tri različite osobe ipak smo samo jedan Bog. A zatim, Ja kao čovjek niži sam od Oca, te sam Mu se klanjao i kao takav bio podložan. Ponovno sam Mu zahvaljivao za sve što se udostojao učiniti po Meni, na velikom Imenu koje Mi je dao i zbog velike proslave koju Mi je pripravio s desne strane Njegova prijestolja, i svu vlast koju mi je dao nad svim stvorenjima.

Zatim, kao glava ljudske naravi sam Mu zahvalio u ime cijelog ljudskog roda za veliko dobročinstvo koje je učinio dajući ljudima svoga jedinorođenog Sina da postane čovjekom, da bude njihov Otkupitelj. Zahvaljivao sam Mu i za sva druga dobročinstva koja je udijelio ljudima. Prikazao sam Mu beskrajno blago mojih zasluga za cijeli ljudski rod, taj preveliki dar dan ljudima. Božanski Otac je primio ovaj veliki dar uz najveću moguću radost i pokazao ne samo da je ublažio svoju srdžbu i da Mu je iskazana sva zadovoljština za ljude, nego i da je spreman udijeliti sve milosti koje Ga ljudi budu molili snagom mojih zasluga koje su bile beskrajne. Otac je spreman oprostiti sve njihove dugove kada se kaju za svoje grijehe i zablude, kada Mu prikazuju ovo blago mojih zasluga kao zadovoljštinu za svoje grijehe.

Klanjanje nebeskih korova

Sjeo sam na prijestolje s desna Nebeskom Ocu i uzeo sam u posjed moje kraljevstvo i sveopću vlast. Svi nebeski korovi došli su Mi se pokloniti i priznati Me svojim Kraljem i Gospodinom. Iskazivali su Mi potrebnu podložnost sa najvećom mogućom radošću i uživanjem. Duše uskrslih koje sam poveo sa Sobom, klanjali su se prvo Nebeskom Ocu, zatim

su iskazali potrebno klanjanje i čast prema mojoj osobi priznajući Me svojim Kraljem i Spasiteljem. Nakon toga one su zaposjele svoja mjesta i prijestolja prema stupnju krjeposti do kojih su stigli na zemlji.

Moli Duha Sveta za svoje apostole kod Oca

Na kraju ovoga obreda nastavila se velika radost i užitak koji nikada neće prestati, a prva milost koju sam molio Nebeskog Oca je da se udostoji poslati Duha Svetoga na moje apostole i učenike kao što sam im obećao. Dok sam Ja to molio Otac je to i učinio, poslao je u cenakul Svetog Duha u obliku plamenih jezika. Sjedinjen s Ocem sišao je na zemlju i ispunio apostole svojim darovima i raspalio u njima vatre Božanske ljubavi prema njihovim sposobnostima, ispunjajući više od svih Majku Božju. Ona je bila najviše sposobna primiti Njegovu puninu.

Jako sam uživao vidjevši velikodušnost Oca prema mojim apostolima i učenicima da im je odmah poslao Duha Svetoga i učinio ih dionicima Božanskih darova. Zbog toga sam zahvaljivao Ocu za ovaj dar koji je velikodušno udijelio mojim učenicima. Zahvaljivao sam u ime svih, slavio njegovu velikodušnost i uzvišenost. Otac je osjetio najviše moguće zadovoljstvo i milinu te je uvijek spreman darovati svoje milosti svima onima koji to budu tražili u moje Ime. Ja sam Mu iskazivao moju najveću moguću zahvalnost kao glava ljudskog roda za svaku milost koju je davao. Zahvaljivao sam u ime svih, slavio njegovu velikodušnost i veličinu.

Odvjetnik kod Oca

Kao glava svih ljudi imam službu odvjetnika kod Oca i neprestano to obavljam za one koji Me priznaju za svoju glavu, Kralja i Gospodina, za sve one koji se Meni utječu. Ne isključujem nikoga, molim za sve. Ublažavao sam Očevu srdžbu kada Ga ljudi vrijeđaju, Ja Mu prikazujem svoje rane u ime cijelog ljudskog roda i sve patnje koje sam trpio. Jao svijetu ako ja u nebu ne bih činio službu odvjetnika za ljude. Koliko bi se bičeva božanske pravde oborilo na svijet zbog prijestupa ljudi, prijestupa Božanskog zakona i božanskih savjeta.

Kralj svemira

Zbog uzvišenosti moga prijestolja kao glava ljudskog roda bio sam u velikoj radosti i nisam propuštao za sve ljude skupa i svakoga ponaosob, moliti milost, udjeljujući svakome prema potrebi darove za postizanje vječnog spasenja, udovoljavajući svojoj želji da svatko bude spašen i uživa plod otkupljenja.

Pravednim dušama sam davao da kušaju blagost mog duha i slast moje ljubavi. Bio sam nad onima koji su se Meni potpuno davali, na poseban način sam se brinuo za one koji su se predavali u moje ruke. To činim s velikom radošću i nasladom Nebeskog Oca. Ja uživam kada Me se moli i kada dajem milosti koje se traže od mene.

Jer sam odvjetnik kod Oca za ljude, izabrao sam moju predragu Majku da bude zagovornica kod Mene. Ja sam pravedni sudac te je potrebno da imamo moćnog zagovornika kod suca na korist slabih i grešnih. Ako je sudac jako srdit zbog trajnih uvreda potrebna je jedna tako milosrdna odvjetnica i zagovornica puna milosrđa da moli oproštenje i milost za grješnike. Ovu službu trajno obavlja moja predraga Majka i to čini s velikom ljubavlju kao Majka i moćna odvjetnica cijelog ljudskog roda.

Jedanaesto poglavlje: Što Sin Božji čini za užitak blaženih duša u nebu

Radost blaženih prije sveopćeg suda

U nebu obavljam službu zagovornika ljudi kod Nebeskog Oca. U ovoj službi jako uživaju i duše blaženika zbog želje koje imaju da se spase svi ljudi i dođu u nebo te zajedno s njima uživaju isto blaženstvo. Ja dajem da svi uživaju blaženo viđenje moje proslavljene ljudske naravi koja im donosi neizrecivu radost. Pokazujem im beskrajna blaga milosti koje je u Mene stavio Nebeski Otac. Beskrajna blaga su takva da u njima blaženi uvijek mogu naći novosti kojima se mogu diviti. Motre beskrajnu ljubav kojom ljubim Nebeskog Oca i Otac ljubi Mene. Osjećam najveću radost vidjevši u nebu da jedna osoba ljudske naravi, tj. Ja ljubi Boga koliko On zaslužuje da bude ljubljen; budući da sam i Bog i čovjek u sjedinjenju s ljudskom naravi.

Ovaj užitak blaženih duša je uvijek nov, jer uvijek shvaćaju nove veličine ove ljubavi, koja je beskrajna te ostaju za shvaćanje neizrecive i beskrajno uzvišene stvari. Vide užitak i beskrajnu milinu koju u Meni kuša Nebeski Otac, te kušaju uvijek novu radost i sreću u blaženstvu. Gledaju otvoreno tajne moga Srca, kako se prema njima ponašam kao prema dragim prijateljima. Zbog toga su oni ispunjeni beskrajnim zadovoljstvom. Oni vide sa svom jasnoćom beskrajnu ljubav kojom sam ih otkupio cijenom moje krvi, te zbog te ljubavi osjećaju veliko zadovoljstvo shvaćajući kako ih Ja uvijek ljubim. Oni uživaju vidjevši toliku moju ljubavi prema njima. Dopuštam im da vide kako neprestano zahvaljujem Ocu zbog beskrajnog dobra da je njih učinio sudionicima svega toga. Slaveći Ga i zahvaljujući Mu uvijek iznova uzvišenim pohvalama osjećaju najveću moguću radost vidjevši kako u njihovo ime ima Netko tko slavi i zahvaljuje Nebeskom Ocu onoliko koliko On to zaslužuje.

Zatim dajem da čuju nutarnji govor pripovijedajući im koliko Ja u njima nalazim svoje miline i slasti te uzajamno izmjenjujemo čine ljubavi, tj. Ja uživam u slavi i beskrajnom dobru koje oni posjeduju i radujem se s njima. Oni uživaju u mojoj proslavi i uzvišenim veličinama beskrajnih blaga koje je u Mene položilo Božanstvo. Iako je blaženo viđenje Božanstva njihov raj i beskrajni užitak, neizrecivo je uživanje koje dajem da doživljavaju duše blaženika vidjevši beskrajna priopćavanja beskrajnih dobara koja se saopćuju između Oca i Mene. A još više radosti i užitaka im uzrokuje moja ljudska proslavljena narav jer im ne priječi, naprotiv povećava radost blaženog viđenja Božanstva.

Radost blaženika na kraju vremena

Nakon sveopćeg suda na kraju vremena kada bude ispunjen broj duša za blažene odaje, neću više imati službu odvjetnika za ljude kod Nebeskog Oca. Blago mojih zasluga neće se više prikazivati za oproštenje grijehe i kao zadovoljština za grijehe. Pokazivat ću u nebu ovo veliko blago svim dušama blaženika. Dat ću da shvate njegovu vrijednost te će oni osjećati neizrecivu radost kao da je to njihova vlastita stvar, budući da ću im velikodušno sve ovo dati na dar.

Tada neću više obavljati službu odvjetnika kod Oca, jer to neće biti potrebno budući da su sve duše pravednika došle do toga da posjeduju blaženu vječnost, ali ću tada obavljati drugu službu za sve blaženike na njihovu veliku radost i užitak. Zahvaljivat ću Nebeskom Ocu za sva dobročinstva koja je udijelio ljudima, radujući se sreći onih koje je to zapalo. Zbog svih ovih stvari koje ću činiti, spašeni će uvijek doživljavati novi užitak blaženstva jer će vidjeti kako uvijek iznova djelujem na uzvišene načine jer sam sjedinjen s Božanstvom, a ljudi će uvijek iznova biti blaženi i presretni.

Zatim će blaženi uživati viđenje Boga tj. Trojstvo Boga u naravi jednoga, a u tri osobe. Vidjet ćeš i ti kada budeš imala sreću da tamo dođeš, ako budeš vjerna Bogu i nasljedovala Mene kao svoga Otkupitelja slijedeći primjere koje sam dao, ti koju sam s toliko ljubavi poučavao. Ono što sam ti ispripovijedao o užitcima koje ću dati blaženim dušama je malo u odnosu kako je to samo u sebi. Govorio sam ti prema tvojim sposobnostima i iz toga možeš shvatiti samo nešto od onoga prevelikoga što dajem da blaženi uživaju u nebu.

Dvanaesto poglavlje: Što Sin Božji trajno čini u Presvetom oltarskom sakramentu na slavu Nebeskog Oca i dobročinstvo ljudi

Nadoknada i zadovoljština

U presvetom sakramentu Euharistije prisutan sam pod prilikama kruha i vina prema obećanjima koja sam dao mojim učenicima da ću biti s njima do svršetka svijeta. Zadržavam se u ovome sakramentu uz najveći mogući užitak i radost Nebeskog Oca, na takav način udovoljavam mojoj beskrajnoj ljubavi koju imam prema ljudima. Zbog toga u Presvetom sakramentu neprestano iskazujem Božanskom Ocu beskrajnu ljubav, prikazujem je u ime cijelog ljudskog roda. Nadoknađujem svojom beskrajnom ljubavlju ono što ljudi ne čine i čast koju Mu ne iskazuju. Nadoknađujem nedostatak ljubavi i poštovanja, koji Mu nanose tolike sekte, idolopoklonici i neprijatelji prave vjere.

Zbog ove ljubavi koju trajno prikazujem Nebeskom Ocu On pronalazi najveći užitak i radost, dao sam svu zadovljštinu Božjoj pravednosti, i beskrajnom ljubavlju Otac ljubi ljudski rod. Prikazujem Mu zatim snagu mojih krjeposti i savršenstava kao zadovoljštinu za krjeposti koje ne prakticiraju njegova stvorenja i sve nesavršenosti koje neprestano čine. Na takav način je udovoljeno velikoj želji Nebeskog Oca da svi budu savršeni.

Za sve grijehe koje ljudi neprestano čine prikazujem Mu patnju i bol koju sam doživio u Getsemanskom vrtu kada je počinjala moja muka. Prikazujem Mu sve svoje zasluge, krv koju sam prolio s toliko ljubavi kao zadovoljštinu za sve uvrede koje Mu se nanose. Tako se neprestano udovoljava Božjoj pravdi jer dan i noć ljudi Ga vrijeđaju. Zbog toga Ja Ga hvalim, slavim i ljubim za sve, a Otac pronalazi u Meni najveći mogući užitak, milinu i zadovoljštinu.

S Nebeskim Ocem komuniciram o spasenju svih ljudi općenito i svakoga ponaosob. Molim svakome potrebne milosti za vječno spasenje. Koliko puta bi svijet pao u propast da ne zadržavam pravedne kazne i ne ublažavam Očevu srdžbu. Ja to neprestano činim jer neprestano se nanose teške uvrede Nebeskom Ocu i ljudi neprestano griješe. Koliko zla i nesreća sam spriječio da se ne dogode svijetu. Ako i dopustim neku kaznu nad ljudima to je samo zato da dođu k sebi, da čine pokoru, da ne idu u susret još većim kaznama.

Sva dobra djela koja čine pravedne duše sjedinjujem sa mojim zaslugama i prikazujem ih Nebeskom Ocu moleći za mnoge milosti. Velike uvrede koje Mi se nanose u ovom Božanskom sakramentu trpim u svojoj gorućoj ljubavi koja je veća od svih grijeha, jer je beskrajna te trpi strpljivo i velikodušno. Moga Oca jako vrijeđaju, ali Ja prikazujem svoje strpljenje i goruću ljubav da ublaži svoju srdžbu i ne kažnjava ljude za mnoge uvrede koje se nanose Presvetom sakramentu i molim Ga da odagna zaslužene kazne. Kada ima previše uvreda On kažnjava ljude očinskom ljubavlju, kaznama koje su podnošljive ljudskoj krhkosti i slabosti. Kada je Nebeski Otac prisiljen zbog ljudske zlobe dopustiti kazne i bičeve, Ja Mu nadoknađujem i nastojim ih još više ublažiti, moleći da ljudima udijeli pomoć svoje milosti, da bi grešnici strpljivo trpjeli kao zadovoljštinu za svoje grijehe i zablude. Gledam grešnike sa prevelikom samilošću moleći Oca svjetlo za njih i grižnju savjesti da se obrate. Pozivam ih na

pokoru i molim Oca da im udijeli prilika i novih potrebnih milosti da dođu k sebi i da se obrate.

Djelitelj milosti

Ne prođe niti jedan trenutak, a da Ja ne dijelim milosti cijelom ljudskom rodu, i svakome čovjeku ponaosob. Na poseban način s radošću promatram vjerne duše koje ljubim, koje Me časte u ovom Presvetom Sakramentu. Ispunjavam ih milošću, dajem im da kušaju moje slasti, slasti moje ljubavi, da Me primaju u Presvetom sakramentu te se s njima sjedinjujem i u njima nalazim moju milinu. Primam ih kao drage prijatelje, vjerne duše i objavljujem im tajne svoga Srca. S njima se zadržavam u ljubavi i ispunjam ih milošću i blagoslovom. Koliko samo milosti primaju duše pravednika, kada Me primaju kroz Sakramenat .

Tu sam sa gorućom željom da udijelim samoga sebe pravednim dušama, da ih ispunim darovima, milostima. Ne propuštam ih pozivati da dođu i da se hrane sa Mnom koji sam istinska hrana i okrjepa. Duše mojih dragih i milih zaručnica, iskazuju Mi najveću moguću radost i u njima nalazim svoju milinu kada pristupaju da Me prime u Presvetom sakramentu. Ovaj užitak prikazujem Nebeskom Ocu u njihovo ime i one tako primaju mnoge milosti. Otac ih gleda s ljubavlju, a Ja sam njihov prijatelj, kao zaručnik pun ljubavi, jasno im se objavljujem. Koliko su one više sposobne i pripravljene za to, toliko više ih ispunjam milošću i obogaćujem zaslugama. Sa najvišom mogućom radošću slušam njihove prošnje i molitve za sve milosti koje od Mene traže, one koje su potrebne za spasenje njihovih duša, darujem im odmah. Po Presvetom sakramentu neprestano poništavam bijes paklenih neprijatelja koji imaju veliku moć nad svijetom. Tu moć im daju ljudi koji žive zlim životom, koji se podlažu njihovoj vlasti po teškim grijesima koje čine. Ove zle duhove bičujem i držim ih na lancu. U protivnom, koliko bi se velika zla dogodila svijetu, posebno onima koji se predaju njihovoj vlasti.

Pravedne duše kada Me primaju u Presvetom Sakramentu dobivaju od Mene milost i posebnu snagu da se bore protiv ovih pobunjenih duhova, kako bi pobijedile sve svoje strasti. Uistinu dušama koje Me primaju u Sakramentu u stanju milosti dajem toliko milosti i na poseban način im pomažem. Oni koji Me primaju zle savjesti čine još teže grijehe, ipak im iskazujem milosrđe, ne kažnjavam ih tada smrću i vječnom propašću kao što su to zaslužili, nego strpljivo podnosim i čekam da čine pokoru.

Javno klanjanje

Jako uživam kada Me se izloži u Presvetom oltarskom sakramentu na javno klanjanje. U tom trenutku dajem još više svojih milosti i molim Oca za sve one koji su tu preda Mnom i pobožno se klanjaju i mole. Često se događa kada sam izložen vjernicima na klanjanje da zadržavam teške kazne koje je Nebeski Otac spreman poslati. U tim prigodama Mu prikazujem molitve i prošnje pravednih duša sjedinjene sa mojim zaslugama i Otac ublažuje svoju srdžbu. Pokazujem tako svoju beskrajnu ljubav i prema svima onima koji su u mojoj prisutnosti, a vrijeđaju Me teškim grijesima, nepoštovanjem, strpljivo podnosim njihove uvrede i molim Oca da ih ne kazni, nego da ih prosvijetli da shvate svoje teške zablude.

U Presvetom sakramentu uvijek prakticiram svoju beskrajnu dobrotu i ljubav. Nema toga tko ne prima na neki način milosti i Božja dobročinstva, tko nije ispunjen nekim dobrom i koga ne oslobađam zla. Nema nikoga tko se klanja mom Presvetom sakramentu sa potrebnim poštovanjem, a da mu ne iskazujem dobročinstva, bilo na duši ili tijelu. Jer u ovom

sakramentu dajem stostruko tj. za svaku i najmanju čast koja Mi se iskazuje udjeljujem blagoslove milosti, iako to ljudi ne primjećuju. Doći će vrijeme kada će to jasno vidjeti.

Pohvale koja moja stvorenja iskazuju, a na poseban način moje sluge, pjevaju u mojoj prisutnosti, sve sjedinjujem sa pohvalama koje neprestano prikazujem mome Nebeskom Ocu. Prikazujem to u ime cijele Crkve, posebno u ime onih koji Me hvale i časte. Nadoknađujem za njihove nedostatke i nesavršenosti koje čine, nadoknađujem svojim zaslugama. Nebeski Otac jako uživa i prihvaća ove pohvale koje sjedinjuje sa mojim zaslugama i udjeljuje mnoge milosti onima koji mole. Kada je Otac srdit na svijet, kada želi poslati velike kazne, Ja stupam preda Nj sa svojim zaslugama govoreći da ima svog ljubljenog jedinorođenog Sina na svijetu. Neka oprostiti ljudskoj zlobi i strpljivo čeka da oni čine pokoru i poprave se. Otac Me tada gleda beskrajnom ljubavlju i milinom te ublažava svoju srdžbu, a Ja Mu zahvaljujem u ime svih. Često Mu govorim:

«Oče moj, pogledaj svoga ljubljenoga Sina kako ublažava tvoju srdžbu.» A Otac Me sluša sa najvećom mogućom radošću i Ja Mu zahvaljujem i blagoslivljam Ga.

Otajstvo ljubavi

U ovome sakramentu Ja sam piće i hrana duša. Zasićujem ih dobrima tako da im postanu odbojni svi užitci svijeta. Ja sam liječnik i lijek, učitelj koji ljubazno poučava duše da Me dostojno prime. Ja sam utjeha i tješitelj, dobročinitelj, svjetlo, put, istina i život, savjetnik, vođa, pastir. Ja sam otac, brat, zaručnik, vjerni prijatelj, drug pun ljubavi, velikodušni Gospodin, djelitelj blaga i milosti. Sve ove službe vršim s beskrajnom ljubavlju. Ovaj sakrament je jedno otajstvo u kojem na divan način odsjajava vjera. Ja se zadržavam u Presvetom sakramentu i učvršćujem vjeru vjernika da uvijek bude živa i postojana, prosvjetljujem vjerom cijeli svemir, na poseban način dio svijeta gdje nema osoba da ispovijedaju pravu vjeru. U poganskim i nevjernim narodima ima duša koje ispovijedaju pravu vjeru. Njima darujem posebne milosti i pomažem im da sve više rastu u vjeri i pravoj religiji.

Žrtva sv. Mise

Uživam do najviše moguće mjere da budem prikazan za žrtvu Nebeskom Ocu. Svako jutro bezbroj puta na svetim oltarima popratim prikazanja sa onim što sam učinio na oltaru moga križa. Obnavljam za sve vjernike molitve i prošnje koje sam tada činio. U ovoj žrtvi prakticiram najveću moguću ljubav i strpljenje. Dopuštam da Me dodiruju nedostojne ruke loših svećenika, ne kažnjavam ih kako zaslužuju, naprotiv molim Oca da zadrži kaznu koju zaslužuju.

Činim čin trajne poslušnosti svećenicima koji posvećuju moje tijelo i krv. Spremno slušam njihove riječi i prikazujem svoj posluh Nebeskom Ocu kao zadovoljštinu za sve neposluhe i nedostatke svih ljudi. Uistinu, neprestano činim sve to za dobročinstvo ljudskog roda iskazujući slavu Ocu, blagoslivljajući i slaveći Ga. U njemu uvijek prikazujem sve svoje zasluge, sve svoje kreposti i savršenstva u ime svih vjernika. Kao što sam kazao molim za sve milost i darove. To činim sa najvećom mogućom radošću i užitkom. Na takav način udovoljavam beskrajnoj ljubavi koju imam prema ljudskom rodu. Zbog ljubavi radi koje sam postao čovjekom, umro na križu, zbog te ljubavi sam također postao i hrana u ovom Presvetom sakramentu.

SLAVA BOGU I BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI.